

Giới thiệu Địa Sư Hậu Duệ Convert

Ta là một tên Âm Dương Sư , cả đời gặp sự tình , thần bí mà không thể tưởng tượng .

Bởi vì cái gọi là: Nghèo toán mệnh , giàu thấp hương , điên điên đảo đảo ngược lại hồi âm dương . Thần linh nghe xử sự mộc nghe tượng , mạch Long Thần nghe âm dương .

Bói toán thiên hạ thương sinh , quẻ trắc cát hung họa phúc , mắt nhận thức giang sơn mạch , thiết khẩu trực đoạn , tế thể độ nhân , du tẩu âm dương lưỡng giới .

Hôm nay , vì mọi người giảng thuật một đoạn ta hành tẩu giang hồ kinh lịch những kỳ văn đó kinh lịch ...

Hy vọng ca ca, tỷ tỷ ưa thích và vote truyện!!!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Âm dương sử bán tiên

Ta là một tên Địa sư , cũng chính là mọi người trong miệng thường nói thầy phong thủy. Đây một nhóm cần biết âm dương , ngũ hành , bát quái , số mạng , cho nên còn gọi là âm dương tiên sinh.

Ta mười ba bốn tuổi liền bắt đầu học phong thủy âm dương thuật , mười tám tuổi xuất sư đi giảng hồ.

Ấn chúng ta này một chén cơm người có rất nhiều , nhiều một năm có thể kiếm mấy trăm ngàn , thiếu chỉ đủ ăn lợn phần cơm. Làm chúng ta này một nhóm , dựa vào là danh tiếng , danh tiếng càng lớn , kiếm được tiền cũng càng nhiều.

Đương nhiên , đầu năm nay gì đó đều quảng bá , mình tình dựa vào quảng bá , điện ảnh dựa vào quảng bá , hết thầy cùng buôn bán có liên quan đều không thiếu được quảng bá , tự nhiên chúng ta này một nhóm cũng không tránh được có một ít người dựa vào quảng bá nổi danh , trở thành "Phong thủy đại sư", mà ở trong mắt ta , những người đó chẳng qua là có tiếng không có miếng thời.

Chân chính phong thủy âm dương học là một môn cao thâm mật trắc học thuật , lại thuật này từ cổ truyền lưu đến nay trôi mất rất nhiều tuyệt học , hiện nay thật ra rất nhiều người đều là nửa thùng nước tài nghệ , mà ven đường bày sạp những cái được gọi là "Đại sư" càng là vân vân hạng người , chân chính có khả năng nắm giữ phong thủy âm dương học cũng không có nhiều người.

Nghe nói , chúng ta Sư gia là từ đời Minh bắt đầu làm âm dương phong thủy này một nhóm , tôn Lại Bồ Y là tổ sư gia , nhà chúng ta thần vị trước liên cung cấp có Lại Bồ Y bức họa , Lại Bồ Y cũng bị tôn xưng là công nam tử đại phong thủy âm dương tổ sư một trong.

Truyền thuyết , Lại Bồ Y sở làm Thanh Ô Tự tại viết xong bản thảo sau khi hoàn thành , liền bị Nam Hoa Đế Quân sứ giả bạch viên lấy đi. Trải qua hơn một trăm năm sau , từ bạch viên truyền cho Lưu Cơ (Lưu Bá Ôn). Lưu Bá Ôn bằng hấn phụ tá Chu Nguyên Chương , thành tựu Minh triều đế nghiệp. Rồi sau đó Thanh Ô Tự lại truyền cho chúng ta Sư gia , chúng ta Sư gia tổ tiên cho Tôn gia điểm chọn một cái phong thủy bảo huyết , sau đó Tôn gia ra một cái Tôn Trung Sơn.

Thế nhân tiếng đồn , nếu có thể ngộ được Thanh Ô Tự , thiên hạ có thể hoành hành.

Chính là bởi vì ý vào Thanh Ô Tự , cho nên chúng ta Sư gia , tại Giang Tây âm dương trong kinh doanh vẫn có một phen danh tiếng.

Chính gọi là , một mạng , hai vận , ba phong thủy. Phong thủy trọng yếu , một cái gia tộc hưng suy , tài đình hưng vượng , thành tựu được mất đều quyết định bởi ở phong thủy.

Đương nhiên , may ra có người sẽ hỏi rồi , nếu phong thủy có thể quyết định người thành tựu được mất , kia trên đời thầy phong thủy như thế không cho mình chọn khỏi phong thủy bảo địa , để cho con cháu phong hầu bá tửng đây?

Thật ra , ta lúc trước khi còn bé đã từng hỏi qua gia gia giống vậy vấn đề , thế nhưng gia gia nhưng nói với ta , phong thủy có lời: Bảo địa không tặng vô phúc người.

Ý tứ nói đúng là , thế chi phong thủy bảo địa , không phải là người nào cũng có thể hưởng dụng , thứ nhất , tổ tiên phúc đức ít người ta , tìm không được phong thủy bảo địa , thứ hai , coi như lấy được phong thủy bảo địa , nếu là tổ tiên vô phúc đức , một ít bất tự tốt oa sau khi xuất thế , cũng sẽ hoặc điếc hoặc ngốc , thậm chí chết sớm , dường người tàn tật , nói trắng ra là chính là không có phần kia phúc đức hưởng thụ.

Mà chúng ta âm dương một nhóm , mặc dù bình sinh tích đức hành thiện , thế nhưng làm chúng ta nghề này nhưng nhân tiết lộ thiên cơ quá nhiều , cho nên một tích một tổn hại , công đức cũng không thể thâm hậu , tự nhiên cũng sẽ không thể đòi hỏi quá đáng phong thủy bảo địa rồi.

Chúng ta Sử gia tổ tiên liền phát sinh qua một món cho mình chọn phong thủy bảo địa sự tình. . .

Nghe nói, kia còn là văn thanh thời điểm, chúng ta Sử gia ra một vị phong thủy đại sư, người ta gọi là sử bán tiên. Hắn dựa vào một thân thần thông âm dương bản lãnh, làm cho người ta đoán mệnh, xem bệnh, nhìn âm trạch, để lại rất nhiều thần thoại bình thường truyền thuyết, tuổi còn trẻ, "Âm dương sử bán tiên" danh tiếng liền lan truyền nhanh chóng.

Sử bán tiên bên ngoài chạy nửa đời giang hồ, tuổi già thời điểm hắn trở lại quê nhà, lúc ăn cơm sau, con của hắn liền nói với hắn, ngài cho người khác điểm chọn cả đời phong thủy bảo địa, có thể dùng mỗi nhà nhân số hưng vượng, nhân tài liên tục xuất hiện, tại sao sẽ không hiểu được cho chúng ta chính mình tìm một chỗ phong thủy tốt, để cho chúng ta tự mình đời sau cũng khá hơn một chút đây?

Sử bán tiên suy nghĩ một chút cũng phải, cho người khác chọn hơn nửa đời người phong thủy, trong nhà mình nhưng lại nghèo vừa khổ. Bây giờ nếu nhi tử nói lên cái yêu cầu này tới, nếu là cự tuyệt mà nói, nhất định sẽ bị thương hải từ tâm.

Vì vậy, sử bán tiên đáp ứng nhi tử đề nghị, nói: "Mấy ngày sau đó, người theo ta lên núi, ở trên núi ta sẽ ngồi xuống hút thuốc, mà ta ngồi xuống hút thuốc địa phương,

Chính là phong thủy bảo địa, đến lúc đó chờ ta chết, người đem ta chôn ở nơi đó chính là rồi."

Mấy ngày sau đó, sử bán tiên thật sớm liền đem nhi tử kêu lên, ra cửa, chạy đến sau núi lên, ở trên núi đi dạo lung tung. Đi đại khái hơn nửa giờ đi, nhi tử đều nhanh không có kiên nhẫn, lúc này sử bán tiên liền nói đi mệt, sau đó đặt mông ngồi trên mặt đất, rút ra rồi tẩu thuốc thương.

Nhi tử vừa nhìn, mừng rỡ, trong lòng biết rõ đây nhất định chính là phụ thân nói phong thủy bảo địa rồi.

Hắn hướng bốn phía vừa nhìn, đúng như dự đoán, chỉ thấy nơi đó bốn núi bao bọc, mình đường rộng rãi, trước mặt bờ núi tầng tầng tương triều, mà phụ thân ngồi dưới đất hút thuốc vị trí tại ngọn núi chóp đỉnh, phía dưới mông nơi hơi mờ chừng một thước lớn nhỏ ở, đúng lúc là một cái âm trạch huyết vị vị trí.

Nhi tử biết rõ phong thủy bảo huyết không thể nói phá, cho nên cũng không nói nhiều, đem nơi này vị trí lặng lẽ ghi tạc trong lòng, sau đó liền theo phụ thân xuống núi.

Sau khi về đến nhà, sử bán tiên liền hỏi nhi tử, cái vị trí kia nhớ sao?

Nhi tử liền nói nhớ.

Sử bán tiên liền phân phó nói: "Ba năm sau đó tháng nào ngày nào một lúc nào đó, người liền đem ta chôn vào đi thôi."

Hơn nữa còn dặn dò, táng thời điểm nhớ kỹ không được dùng quan tài gỗ, phải đổi dùng đồ gốm hang khâm liệm, đồ gốm trong vạc còn cần chứa đầy nước, hơn nữa hạ táng sau đó bảy bảy bốn chín ngày bên trong người nhà còn phải ăn chay giới mặn.

Lúc đó nhi tử nghe xong cũng rất không hiểu, nói: "Phụ thân ngài thân thể bây giờ tốt như vậy, thế nào cũng còn có thể sống cái mười mấy hai mươi năm, ba năm kỳ hạn không khỏi quá sớm."

Sử bán tiên cũng không giải thích, chính là muốn nhi tử nhớ hắn nói chuyện là được, không thể có sai lệch chút nào.

Nhi tử trong lòng mặc dù nghi ngờ, nhưng vẫn gật đầu một cái, coi như là đem phụ thân mà nói ghi tạc trong lòng.

Lại nói, thời gian ba năm trải qua cũng mau, trong nháy mắt liền ba năm qua đi rồi. Tại trong ba năm này, sử bán tiên sống cho thật tốt, một mực thân kiện thể lẫm, thế nhưng ngay tại sắp đến ban đầu hắn nói cái kia hạ táng thời gian lúc, sử bán tiên đột nhiên đã chết rồi.

Là, bị chết chẳng biết tại sao, không đau không bệnh, cứ như vậy một ngủ không tỉnh rồi.

Nhi tử thấy phụ thân chết, mặc dù thương tâm, nhưng là lại cũng nhớ kỹ phụ thân ba năm trước đây giao phó cùng dặn dò, vì vậy cũng không mua quan tài, trực tiếp đi mua một cái đại đồ gốm hang trở lại, đem sử bán tiên thi thể bỏ vào rồi đại đồ gốm trong vạc, trong vạc chứa đầy nước, sau đó dựa theo sử bán tiên ban đầu chọn ngày tốt lành, thì giờ, đem phụ thân mang lên rồi sau núi, táng đến đó cái sử bán tiên chính mình điểm chọn huyết vị bên trong.

Hạ táng xong, người nhà cũng dựa theo sử bán tiên chỗ dặn dò như vậy, bảy bảy bốn chín ngày bên trong không có ăn một chút thức ăn mặn, rất sợ có sai lệch chút nào.

Nhưng là, chẳng biết tại sao, ngay tại hạ táng sau ngày thứ bốn mươi tám buổi tối, đột nhiên bắt đầu rơi xuống giông tố, một đêm tiếng sấm vang rền, từng đạo tia chớp chém thẳng vào rơi tới sau núi, mưa suốt xuống một đêm.

Sáng sớm ngày kế, mưa đã tạnh, người nhà liền mau tới núi đi kiểm tra, vừa nhìn, sợ choáng váng, cha mình mộ phần vậy mà đêm qua bị mưa to cho giải khai tới, lộ ra khâm liệm thi thể đồ gốm hang. Hơn nữa không chỉ có như thế, kia đồ gốm hang khả năng đêm qua còn bị lôi đánh trúng rồi, bề nát một cái lỗ hồng lớn, toàn bộ đồ gốm hang đều bị Lôi Hỏa thiêu đến đen nhánh.

Người nhà đương thời liền thương tâm khóc, sau đó quỳ xuống đất, ánh mắt theo đồ gốm hang chỗ vỡ từ, hướng bên trong vừa nhìn, sợ hết hồn, chỉ

thấy đồ gốm trong vạc phụ thân , vậy mà biến thành quái vật , toàn thân đều dài đầy vảy , rất là dọa người.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Dưỡng long địa

Người nhà nhìn đến quái dị này một màn , mặt đều hù dọa phá , liền muốn mau về nhà đi kêu người đến , đúng lúc xuống núi thời điểm có một vị cao nhân đi qua đi ngang qua , nhìn đến hoang mang rối loạn sử bán tiên gia người , liền hỏi hấn thể nào ?

Người nhà liền đem chuyện phát sinh báo cho rồi vị cao nhân kia , vị cao nhân kia nghe một chút , vì vậy sẽ để cho hấn mang đi âm trạch nhìn đằng trước vừa nhìn.

Đến địa phương , cao nhân vừa nhìn , không khỏi liền thở dài nói , nói đây là một chỗ khó được phong thủy bảo địa , danh viết: Dưỡng long địa! Hơn nữa , còn nói sử bán tiên thi thể cũng không phải là biến quái vật , sở dĩ sẽ xảy ra vậy , đây là bởi vì thân thể của hấn biến thành long thân.

Nói cách khác , sử bán tiên chôn ở chỗ này , là có thể dưỡng thành long , như vậy đời sau cũng liền nhất định có thể ra thiên từ thánh nhân.

Lúc đó người nhà nghe nói như vậy , không khỏi khiếp sợ ngây người. Vì vậy liền hỏi cao nhân , tại sao đêm qua sẽ gặp sét đánh , có phải hay không phong thủy này lên xảy ra vấn đề gì ?

Cao nhân liền hỏi , phụ thân ngươi là gì đó ngày sinh tháng đẻ ?

Người nhà vì vậy báo ra sử bán tiên ngày sinh tháng đẻ , cao nhân tính toán , đã nói sử bán tiên bát tự rất khéo , rất hợp chỗ này phong thủy bảo địa , bởi vì nơi này là dưỡng long địa , mà sử bán tiên sinh nhật vừa vận lại vừa là thần năm thần nguyệt thần ngày giờ Thìn người sống , nói cách khác long năm Long Nguyệt long ngày long lúc người sống. Long nhân chôn ở dưỡng long địa , dĩ nhiên là có cơ hội hóa thành long.

Bất quá , cao nhân lại nói , này muốn hóa long , cũng phải cần chú trọng thiên thời , địa lợi , nhân hòa , chỉ dựa vào long nhân cùng long mà hai điểm này vẫn là khó thành chuyện , còn phải nhìn thiên thời.

Vì vậy , cao nhân lại hỏi , phụ thân ngươi là năm nào tháng nào ngày nào lúc nào hạ táng nơi này ?

Người nhà liền đem hạ táng ngày tháng nói một hồi , cao nhân vỗ đùi , kinh ngạc liên tục lấy làm kỳ , đường thẳng: "Đẹp thay , đẹp thay", nói sử bán tiên ban đầu chọn hạ táng lúc , đúng lúc lại vừa là thần năm (long năm) thần nguyệt thần ngày giờ Thìn. Đã như thế , thiên thời , địa lợi đều có , muốn không thành sự cũng khó khăn.

Dựa theo cao nhân mà nói giảng , nơi này là dưỡng long địa , long dựa vào hơi nước , mà sử bán tiên hạ táng lúc lại cố ý an bài người nhà , không cần quan tài , đôi dùng đồ gốm hàng khâm liệm , lại đồ gốm trong vạc chứa đầy nước , cho nên nước này khí tự nhiên cũng liền đủ. Long nhân táng long mà , nước vào hóa thành long , đây là nhất định sự thật.

Bất quá , rốt cuộc là nơi nào xảy ra chuyện không may đây , vậy mà điều kiện gì đều phù hợp , vẫn còn sẽ bị thiên lôi phá ?

Ngay sau đó , cao nhân cũng nhất thời không nghĩ ra nguyên do rồi.

Cao nhân trầm tư , chỉ chớp lát sau , liền hỏi người nhà họ Sử , hạ táng sau này bảy bảy bốn chín ngày bên trong , nhà các ngươi có từng từng giết sinh ?

Vừa hỏi lời này , người nhà họ Sử liền ngây ngẩn , không khỏi gật đầu nói , ngày hôm trước giết một cái chó mực lớn.

Nguyên lai , sử bán tiên chết đi trước đây không lâu lượm một cái lưu lạc chó mực lớn mang về nhà , để cho người nhà thật tốt nuôi lấy , nhưng là từ lúc sử bán tiên hạ táng sau đó , trong nhà cái kia chó mực lớn vẫn sủa điên cuồng , làm cho mọi người vô pháp ngủ , cuối cùng người nhà liền đem cái kia chó mực lớn giết đi.

Cao nhân nghe lời này một cái , ngửa mặt lên trời thở dài , nói: "Mệnh thay , mệnh thay , các ngươi Sử gia quyết định không có phần này phúc đức hưởng thụ khỏi bảo địa này!"

Người nhà không hiểu , vì vậy liền hỏi cao nhân , lời này là ý gì , tại sao giết không được cái kia chó mực ?

Cao nhân liền nói cho người nhà họ Sử , nói sử bán tiên ban đầu nhất định là tính tới tự mình phúc đức đóng không đủ , vì vậy cố ý cứu cái kia chó mực

, còn đem hấn nuôi, đây là tại tu bổ công đức. Bây giờ, nguyên bản long nhân, long mà đều có, Sư gia công đức cũng có, theo lý thuyết sử bán tiên chôn ở nơi này, này hóa long là ván đã đóng thuyền chuyển, nhưng là ngàn không nên, vạn không nên, chính là không nên người nhà giết cái kia chó mực lớn. Đường long địa chủ trọng thiên thời, địa lợi, nhân hòa, một sát sinh, công đức lập tổn hại, người cùng liền phá, huyết vị cũng liền phá!

Nghe nói như vậy, người nhà không khỏi cảm thấy bị thương và tự trách.

Bất quá cao nhân cũng nói, đây là quyết định, không có phần kia phúc đức người, liền chiếm không yên phúc huyết, cưỡng cầu cũng vô dụng.

Cũng chính là bởi vì chuyện này, sau đó chúng ta người nhà họ Sử đều hiểu, người, tích tụ bao nhiêu phúc đức, liền hưởng bao lớn lộc, nên người, không chạy khỏi, không nên là người, cưỡng cầu cũng sẽ rơi cái không.

Đương nhiên, tổ tiên sự tình, bởi vì niên đại có chút lâu, là thật hay giả, đã không cách nào kiểm chứng, rất nhiều đã biến thành mọi người thoải mái để tài câu chuyện, truyền thuyết.

Thế nhưng bất kể là thật hay giả, chúng ta Sử gia tổ tiên xác thực để lại huân ngôn, muốn Sử gia con cháu nhớ kỹ bốn chữ: Hành thiện tích đức.

Ta gọi sử ký, 8x hậu, nhà ở Giang Tây một chỗ trong núi lớn.

Ta là kế gia gia áo y, gia gia kêu Sử quốc chương. Gia gia lúc còn trẻ, xem phong thủy bản sự cũng đã hết sức giỏi, người ta gọi là sử Địa sư. Địa sư là đối với phong thủy âm dương thuật sĩ tôn xưng, tức địa khí tông sư.

Bất quá, cũng là bởi vì gia gia nổi tiếng bên ngoài, sau đó phá bốn thời kỳ cũ, hấn bị điểm tên coi thành trọng điểm miệng lưỡi công kích đối tượng, đương thời còn bị đánh gãy một chân, sau đó sẽ không như thế xem phong thủy, đôi mở ra một nhà ghim giấy phở, lấy bán người giấy, hàng nĩa, giấy phòng, giấy kiểu gì đó sống qua ngày.

Nói đến ta sinh ra, còn có một cái chuyện lý thú.

Có lẽ là bởi vì gia gia phong thủy nhìn quá nhiều, tiết lộ quá nhiều thiên cơ, mà gặp Thiên Phật báo ứng, cho nên cha ta một mực không con.

Sau đó không có cách nào, có một ngày, gia gia ngay tại tổ sư gia Lại Bồ Y trước tượng thần cầu tổ sư gia ban cho tử, quả nhiên tổ sư gia thật hiển linh, không lâu mẫu thân liền mang thai.

Ta sinh ra, nẫu thân ôm đi tới nhìn một chút, trực tiếp mắt choáng váng, nói đứa nhỏ này như thể đáng đáp theo trong nhà cung cấp tổ sư gia tượng thần giống nhau như đúc?

Gia gia nghe lời này một cái, vội vàng đem ta ôm đến tổ sư gia Lại Bồ Y trước tượng thần vừa nhìn, cũng là chấn kinh đến há to miệng, lập tức liền dựa vào ta nói: "Đứa bé này không được, tám phần mười chính là tổ sư gia chuyển thể rồi!"

Liền bởi vì chuyện này, sau khi lớn lên, chính ta cũng nhiều lần chạy đến tổ sư gia trước tượng thần đi soi gương, nói thật, chợt nhìn thật là có mấy phần giống.

Bất quá, đến lấy tên thời điểm, người cả nhà đều khó khăn, vì cho ta lấy một cái dễ nghe tên, phụ mẫu ta đêm hôm đó thiếu chút nữa thì làm ồn đến ly dị.

Hết thấy các thứ này, toàn quy công cho ta đây khiến người lúng túng đến muốn chết họ lên, họ Sử, thanh âm thông "Chết" cùng "Phân", ta sinh ra liền rơi xuống cái như vậy một cái họ, cũng là không có người nào.

Cha ta kêu sử trình tường, người khác đều cười hấn là "Phân thật là thơm", danh tự này thành hấn cả đời trò cười. Gia gia có thể cho con mình lấy như vậy một cái tên, ta cũng chỉ có thể bội phục lão nhân gia ông ta là một nhân tài a.

Nói thật, như vậy một cái kỳ lạ họ, lấy ra một cái kỳ lạ tên tới không có gì lạ. Tỷ như: Sử trung bay (phân bên trong bay), sử hạo tri (phân ăn ngon), sử quý (ma quỷ), sử sức (dùng sức), lại nhất giai (chết một nhà), sử một đồng, sử chậu, sử tiến, sử ra, sử xa một chút, sử khắc Lang, sử loạn bên trong bỏ, chưa từng có trong lịch sử, tiền sử cự ngạc, sử mẽ mẫu thân tặc. . .

Mẫu thân, gặp phải cái họ này, ta cũng vậy say rồi.

Đối với ta đây kỳ lạ họ, ta đã vô lực nhỏ nước bọt, tốt tại vạn hạnh, phía trên những thứ kia không đứng đắn tên không dùng tại trên người của ta, bằng không gặp phải như vậy tên, ta quả thực sẽ hoài nghi nhân sinh!

Ngay tại cha mẹ đang vì ta tên mà cãi vã không nghỉ thời điểm, gia gia đi vào, vung tay lên, nói: "Liền kêu sử ký đi!"

Cha mẹ nghe một chút, cũng cảm thấy có thể, danh tự này cao cấp, đại khí, cao đẳng cấp, hy vọng tên ta có thể giống như 《lại nhớ》 giống nhau truyền lưu bách thế. Trọng yếu nhất là, danh tự này sẽ không để cho người liên tưởng đến phân cùng chết phía trên đi. Vì vậy, ta thì có một cái như vậy mang theo nồng đậm lịch sử mùi vị giống nhau tên -- sử ký.

Chương 3: Quỷ thôn

Đương nhiên, liên quan tới đặt tên sự tình là từ gia gia trong miệng nghe nói, bởi vì tại ta còn không có hiểu chuyện thời điểm, cha mẹ sẽ không ở, ta là gia gia một tay nuôi nấng.

Có câu nói tốt rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, con chuột nhắt từ biết về già động, bởi vì gia gia làm là âm dương phong thủy công việc, cho nên ta cũng thường xuyên sẽ cùng theo hấn đi vào nam ra bắc, tuổi còn trẻ tự gặp biết rất nhiều không muốn người biết yêu quái chuyện.

Có lẽ vào lúc này có người muốn hỏi, chẳng lẽ trên đời này thật có quỷ sao? Những thứ kia phong thủy mê tín nói đến sẽ là thật sao?

Cái vấn đề này xác thực để cho người Trung quốc lưu truyền mấy ngàn năm, tại ta bước vào âm dương nghề nghiệp lúc trước, ta cũng đúng này nửa tin nửa ngờ. Bất quá, sau đó một lần đích thân trải qua, khiến cho ta thay đổi dĩ vãng ý tưởng.

Ta bây giờ còn nhớ kia còn là tại ta mười ba bốn tuổi thời điểm, thôn lân cận có cái lão đầu chết, tang chủ gia liền đến nhà chúng ta ghim giấy phở bên trong đặt trước người giấy hàng mã cùng một ít hương trụ nguyên bảo, nói buổi tối hôm đó phải chờ dùng.

Ban ngày, gia gia đem đồ vật chuẩn bị tốt, chạng vạng tối lúc liền đem đóng tốt người giấy hàng mã đều cho người ta đưa qua, thế nhưng sau khi trở lại lại phát hiện hương trụ nguyên bảo rơi trong nhà. Bởi vì gia gia nói buổi tối có khách muốn tới, không thể phân thân, cho nên sẽ để cho ta đi thôn lân cận cho người ta đem hương trụ nguyên bảo đưa qua.

Lúc đó đã trời tối, giao hàng địa điểm tuy là thôn lân cận, nhưng là bởi vì là nông thôn, con đường khúc chiết, yêu cầu tại vài tòa đại sơn ở giữa đi vòng, cho nên đi lại có cách xa mười mấy dặm đường núi. Vừa ra đến trước cửa, gia gia liền dặn dò ta, đi đại lộ, chớ có sao tiểu đạo.

Ta nhớ được đêm hôm đó ánh trăng rất lớn, hẳn là giữa tháng lúc, một vầng minh nguyệt treo cao, cho nên ta cũng không nắm chắc điện, trực tiếp mang theo hương trụ nguyên bảo liền đi ra cửa.

Đỉnh đầu bóng đêm, vội vàng đi đường, đi thời điểm ngược lại một đường bình yên vô sự, chạy hơn một tiếng đường núi, đến gần mười điểm thời điểm, cuối cùng đem hương trụ nguyên bảo đưa đến tang chủ trong nhà.

Đồ vật đưa đến, ta cũng không trì hoãn, lập tức liền quay người về nhà, bất quá khi ta đi ra cửa thôn không xa, liền dừng lại, bởi vì trước mắt có hai con đường, hai con đường này cũng có thể về nhà.

Một cái là tới lúc đại lộ, như đi tới lúc đại lộ đường cũ trở về mà nói, yêu cầu lật qua hai tòa đại sơn, lại tất cả đều là đường dốc; một cái khác cái là đường mòn, không chỉ có gần hơn, hơn nữa có thể miễn đi lật kia hai tòa đại sơn, nói tóm lại, đi đường mòn so với đi đại lộ ít nhất có thể tiết kiệm một nửa khí lực.

Bởi vì tới lúc đi hơn mười dặm đường núi, ta đã cảm thấy rất mệt mỏi, cộng thêm bây giờ đã hơn mười giờ, trễ lắm rồi, vì vậy ta làm ra một cái lớn mật quyết định, rẽ đường nhỏ mà trở về.

Tại sao nói đây là một cái lớn mật quyết định đây? Đó là bởi vì đầu này đường mòn muốn đi qua một cái hoang thôn, mà cái kia hoang thôn tên liền kêu quỷ thôn. Tại sao gọi là quỷ thôn, có hai loại ý kiến, một là cái thôn đó bình thường ma quỷ lộng hành, cho nên sau đó bị dân bản xứ xưng là quỷ thôn. Một loại cách nói khác là cái thôn đó nguyên lai kêu quế thôn, bởi vì "Quế" thanh âm thông "Quỷ", mới bị kêu thành quỷ thôn.

Nghe nói, tại giải phóng trước, cái kia quế thôn là một cái đặc biệt thu dụng bệnh hủi người thôn, tại đương thời là một cái vừa nhắc tới cũng làm người ta đặc biệt rợn cả tóc gáy địa phương. Trong thôn những bệnh nhân kia chết sau đó liền chôn ở thôn chung quanh, rất nhiều đều không thể được đến xử lý thích đáng, cho nên tạo thành chỗ đó có một cỗ tương đương nồng đậm oán khí, tụ tập rồi rất nhiều "Đồ không sạch sẽ", gì đó Quỷ Hóa, quỷ kêu, quỷ đánh tường loại này quá tà dị chuyện là không có ít phát sinh, ở chung quanh mấy cái thôn truyền đi rất rộng. Lúc trước lúc đó có người ban đêm tại quế thôn nơi đó nhìn thấy cái gọi là "Đồ không sạch sẽ", mỗi lần đều đem người sợ đến gần chết, sau đó đầu này đường mòn cũng liền được một số người bỏ phế, không người dám đi.

Tóm lại, bất kể nó là gọi quỷ thôn, vẫn là để cho quế thôn, bây giờ nơi đó cũng không có người rồi, toàn bộ chết hết rồi, thành một mảnh núi hoang ghê rợn.

Dùng gia gia mà nói giảng, ta cái kia chính là thuộc về con nghề mới sinh không sợ cọp, cả kia loại cảm địa cũng dám xông. Bất quá khi đó ta cũng không hề suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ muốn có thể sớm chạy về nhà.

Đầu này đường mòn đều là từ tấm đá xanh phô xây, nhưng là bởi vì ít có người đi, rất nhiều trên tấm đá xanh đều dài đầy thanh si, cho nên cũng không tốt đi.

Từ nơi này con đường mòn về nhà ,

Cũng có mùi dấm đường trình , nguyên bản ta là không quá sợ , thế nhưng theo không ngừng hướng về phía trước đi , chỉ thấy cảnh sắc trước mắt là càng ngày càng hoang vu , cộng thêm ven đường đủ loại kỳ quái chim hót côn trùng kêu vang , một người tại loại này hoang sơn dã lĩnh bên trong đi đêm đường , trong lòng thật đúng là không hiểu sợ hãi.

Bất quá lúc này đã đi rồi có đoạn lộ trình rồi , lúc này lại quay đầu trở về đối đi đại lộ , ta cũng không nguyện ý , vì vậy không thể làm gì khác hơn là quyết tâm , tiếp tục chạy về phía trước đường.

Đi tới đi tới , ta đột nhiên nhìn đến phía trước có một chiếc đèn đuốc hiện ra , mờ nhạt mờ nhạt , chột lóe chột lóe. Định nhân vừa nhìn , nguyên lai đâm đầu đi tới một ông già , tuổi chừng lục tuần , cười một thót bạch mã , tay cầm đèn lồng , kia đèn đuốc chính là nằng trong tay xách ngọn đèn kia lồng.

Ta đương thời cũng rất tốt hiếm thấy , không phải nói đầu này đường mòn không ai dám đi sao , như thế này hơn nửa đêm nhưng cũng có giống như ta ở chỗ này đi đường ? Xem ra trên đời này không tin quý , không chỉ ta một cái sao.

Trong lòng nghĩ như vậy , rất nhanh , người đó liền đối diện đi tới trước mặt của ta , dừng lại hỏi: "Ta nói vị tiểu huynh đệ này , này hơn nửa đêm ngươi đây là đi đâu đi nha "

Ta nói về nhà.

Lão nhân kia liền lại hỏi: "Nhà ngươi ở nơi nào à?"

Ta nói: "Sử gia vịnh."

Lão nhân liền nói: "Tiểu huynh đệ , ngươi này chẳng lẽ là đi làm đường đi , trở về Sử gia vịnh hẳn là đi đại lộ , chạy thế nào này Hoang bỏ trên đường mòn tới , ngươi không sợ sao?"

Nguyên bản tâm lý ta là có chút sợ hãi , thế nhưng bây giờ gặp được người , ngược lại thì không một chút nào sợ , vì vậy liền nói: "Có cái gì sợ , ngươi cũng không phải là ở chỗ này đi đường sao."

Kia lão nhân cười cười , liền nói: "Tiểu huynh đệ chẳng lẽ không biết đường này đi thông quý thôn , kia địa giới nhưng không đất lạnh , ta khuyên ngươi một câu , tốt hơn theo ta đường cũ đi vòng vèo trở về trên đại lộ tới so sánh tốt. "

Ta muốn thì nguyện ý đi vòng vèo trở về , mới vừa rồi ta đã sớm chính mình lộn trở lại đi rồi , cần gì phải chờ hiện tại. Vì vậy liền từ chối khéo hần hảo ý.

Lão nhân kia cũng không cưỡng cầu , chỉ là làm biệt lúc có ý chiếu cố một câu: "Tiểu huynh đệ , ngươi có ý tiếp tục đi , ta đây liền dẫn dò ngươi một câu , đường này không chỉ , như gặp đồng hành người , không cần thiết trò chuyện đồng hành , như thế phương bảo đảm thái bình."

Ta thuận miệng đáp một tiếng , tự nhiên không có khả năng đưa hần lời này để ở trong lòng , xoay người tiếp tục đi đường , mà người kia cũng biến mất trong bóng đêm.

Cứ như vậy , ta tiếp tục đi về phía trước mảy dấm đường.

Lúc này đêm cũng sâu , Hoang trên đường cũng nổi lên sương mù , ánh trăng chiếu trên mặt đất , mơ hồ , có thể dùng trên mặt đường biến thành đen rất nhiều , một trận gió đêm thổi qua , nhất thời cảm thấy cả người lạnh lẽo.

Đi tới đi tới , mượn朦胧 ánh trăng , ta đột nhiên lại thấy trước mặt có một người , ngồi ở ven đường trên một tảng đá.

Người kia thật giống như nghe được ta tiếng bước chân , vì vậy nhìn về chỗ này của ta.

Ta hết sức tò mò , này đêm hôm khuya khoắt thế nào còn sẽ có người ở trên đường ngồi lấy , đến gần vừa nhìn phát hiện nguyên lai là một cái lão bà bà.

Lão bà bà ước chừng hơn 70 tuổi , đầu tóc bạc trắng , người mặc hắc y , lạc đà lấy cái lưng , gầy như que củi , trong tay chống giữ một cây quái côn , ốm đau bệnh tật đáng vẽ , tựa thật giống một trận gió cũng có thể đem nằng thổi ngã , nhưng là lại rất lạ mắt. Từ nhỏ đến lớn , ta theo lấy gia gia cơ hồ bên cạnh một bên mỗi một thôn đều đi qua , thế nhưng trước mắt lão thái bà này ta nhưng thật giống như chưa từng thấy , cũng không biết nằng là cái nào trong thôn.

Lão thái bà này quan sát ta liếc mắt , liền cười hỏi ta đây là muốn đi đâu đi ?

Ta nói trở về Sử gia vịnh , đồng thời hỏi nằng là nghỉ ngơi ở đâu , như thế trể như vậy sẽ ngồi ở đây ven đường lên ?

Lão thái bà chỉ chỉ phía trước , nói: "Ta là ở trước mặt quý thôn."

Chương 4: Quỷ dị đồng hành người

"Quê thôn?" Nghe lão bà bà những lời này, ta không khỏi trong lòng mẫn kình, quê thôn không phải đã sớm không có ai sao, như thế nàng lại nói chính mình ở tại quê thôn đây?

Là, ta mặc dù chưa từng đi qua quê thôn, đầu này đường mòn cũng là lần đầu tiên đi, nhưng là từ nhỏ ngay tại chỗ lớn lên, liên quan tới quê thôn toàn thôn chết hết, hôm nay là cái hoang thôn chuyện, ta nghe rất nhiều người nhắc tới, nhưng chưa từng nghe nói kia hoang thôn bên trong hiện giờ còn sẽ có người ở. Cho nên, ta đối trước mắt này lão bà bà mà nói, có chút không thể tin được.

Lão thái bà thấy ta lộ ra không tin về mặt, liền nói: "Ta không có lừa ngươi, ta ngụ ở trước mặt quê thôn, bất quá bởi vì chúng ta trong thôn trước ở rất nhiều mắc bệnh hủ người, cho nên bên ngoài người đều sợ, ít có người đi vào, mà chúng ta cũng không muốn đem bệnh hủ mang đi ra ngoài lây cho người khác, cho nên cũng không bình thường đi ra ngoài, thật ra trong thôn ở rất nhiều người đấy."

"Há, lại có chuyện này?" Nghe nói như vậy, ta không khỏi hoảng nhiên hiểu ra, nếu quả thật như lão bà bà theo như lời như vậy, ngược lại cũng xác thực hợp tình lý. Bởi vì tại lúc trước, bệnh hủ loại này bệnh truyền nhiễm là không có cách nào chữa trị, được một số người coi thành ôn dịch, mọi người nói về bệnh này đều có tật giật mình, rợn cả tóc gáy, phòng chừng vì không để cho còn trẻ vô tri trẻ nít tiến vào này thôn lây lên bệnh dịch, biên tạo một cái "Quỷ thôn" lời nói dối, cũng đúng là bình thường.

Xem ra, trên đời này thật ra cũng không quỷ quái, cái gọi là quỷ, đều là mọi người chính mình ben đi ra hù dọa chính mình, đều là lòng người đang tác quái.

Nói cách khác, thôn này nhưng thật ra là có người ở lấy, này không, trước mắt lão thái bà này chính là tốt nhất chứng minh.

Nghĩ tới đây, tâm lý ta cũng thờ phào nhẹ nhõm, vì vậy liền hỏi nàng, bây giờ trong thôn người nhưng còn có bệnh hủ?

Tuy nói bây giờ chữa bệnh tài nghệ đã có thể chữa trị bệnh hủ rồi, thế nhưng nếu như các nàng trong thôn còn có bệnh hủ tại lấy, vì lý do an toàn, ta hay là không đi cho thỏa đáng.

Lão thái bà cười một tiếng, nói: "Bệnh hủ vậy cũng là trước giải phóng chuyện, bây giờ trong thôn rất thái bình."

Nghe nói như vậy, ta cuối cùng lo lắng cũng tiêu tán, vì vậy liền chuẩn bị tiếp tục đi đường. Lúc này, lão thái bà kia liền gọi lại ta, đạo: "Người tuổi trẻ, ta bị thương, nhà ta ngay tại phía trước, ngươi có thể không thể cõng ta một đoạn đường."

"Ngươi bị thương?" Ta sững sờ một chút.

Lão thái bà đem tóc trước trán vén lên, quả thật thấy nàng cái trán đều chảy máu, hơn nữa nàng chân cũng bị thương.

Lão bà bà nói cho ta biết, trước đây không lâu bị một ông lão mã đụng, kết quả kia lão đầu đụng vào người liền chạy, nàng bị thương không đi được đường, cho nên cũng chỉ có thể ngồi ở ven đường.

Nói xong lời cuối cùng, thương tâm vết nổi lên nước mắt.

Nghe lời này một cái, ta làm sao không hiểu nha, đụng lão bà bà khẳng định chính là lúc trước ta gặp phải lão đầu kia. Không nghĩ đến kia lão đầu cũng quá không thiếu đạo đức rồi, đụng vào người liền chạy, đây là người sao.

Bởi vì nhìn đến đối phương xác thực rất suy yếu, lúc này lại vừa là đêm hôm khuya khoắt, cho nên lúc đó ta cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao thuận đường, liền gật đầu đáp ứng.

Mà trước cái kia cười ngửa lão đầu dặn dò ta, nói cái gì đường này không chi, như gặp đồng hành người, không cần thiết trò chuyện đồng hành, lời này ta một mực không có coi như một chuyện, sớm bị quên mất đi rồi.

Đem lão thái bà cõng lên vừa đi vừa nói chuyện nói chuyện phiếm, vừa mới bắt đầu không có dị thường gì, thế nhưng càng đi về phía trước, ta phát hiện trên lưng lão thái bà càng ngày càng nặng, hơn nữa lão thái bà mà nói cũng càng ngày càng ít, bắt đầu ta cũng không quá để ý, đi thật lâu, chỉ bất quá, cùng nhau đi tới, ta phát hiện từ đầu đến cuối không có thấy mọi người trong miệng theo như lời mộ hoang đã mộ.

Ta nhớ được trong thôn mấy ông già từng nói qua, nói đầu này đường mòn đi tới một nửa, đã đến bãi tha ma, có thể nhìn đến khắp núi khắp nơi mộ phần óánh đã mộ, chôn được tất cả đều là ban đầu mắc bệnh hủ chết đi người.

Lại đi có chừng nửa túi khói công phu đi, ta cảm giác được trên lưng lão thái bà thật tốt nặng, đều nhanh muốn vác không động rồi. Lúc này lão thái bà

liền chỉ về đằng trước nói: "Người tuổi trẻ , sắp tới , trước mặt không xa chính là ta nhà."

Ta ngẩng đầu nhìn lên , quả nhiên như nàng từng nói, trước mặt sương đêm bên trong , loáng thoáng thấy được một cái thôn.

Chỉ thấy thôn này vẫn thật đại , bị lửa nhìn lại , nói ít cũng có trên trăm gia đình , lúc này toàn thôn đèn đuốc sáng choang , trong thôn người đến người đi , trẻ có già có , nữ có nam có , tiếng người huyền ảo , vô cùng náo nhiệt.

Nhìn đến cảnh tượng này , trong nội tâm của ta quả thực khiếp sợ , bởi vì ai sẽ nhớ được đến , cái này bị ngoại giới truyền đi âm âm quỷ thôn , hoang thôn , không người thôn , vậy mà sẽ ở nhiều người như vậy nha phỏng chừng tin tức này tối hôm nay ta mang đi ra ngoài , nhất định có thể oanh động toàn trấn người đi!

Bất quá ta trong lòng cũng rất kỳ quái , bình thường tại nông thôn , là không có sinh hoạt ban đêm , trên căn bản đến tám chín giờ tối , tất cả mọi người đã bắt đầu lên giường ngủ , toàn thôn cũng không kém lạnh lẽo hắc một mảnh , không có mấy nhà còn có thể đèn sáng. Nhưng là bây giờ đều đến nửa đêm , trước mặt trong thôn này vẫn như cũ còn đèn đuốc sáng choang , người đến người đi , điều này không khỏi làm cho ta cảm thấy kỳ quái.

Tiến vào thôn , dựa theo lão thái bà chỉ dẫn , đi tới cửa nhà nàng , đây là một cái nhà gạch mộc phòng , gạch mộc phòng rất thấp , chỉ so với người cao một chút , chột nhìn giống như một tên nhà quê giống như.

Ngay tại ta chuẩn bị xông lấy sau lưng nàng vào nhà thời điểm , đột nhiên trong bầu trời đêm truyền tới một tiếng tiếng ngựa hí , chỉ thấy có người cưỡi một thớt bạch mã vọt tới , ta vội vàng ngẩng đầu nhìn lên , người này ta vậy mà nhận biết , cũng không chính là trước tại nửa đường lên gặp vị lão nhân kia sao?

Lão đầu trong tay chẳng biết lúc nào nắm lấy một thanh kiếm , hướng về phía ta trên lưng liền một kiếm bổ tới!

Ta đương thời liền dọa sợ , không nghĩ đến lão đầu này không chỉ có vô sỉ , đụng vào người bất kể , bây giờ lại còn chạy trở lại muốn giết người.

Rất nhanh , chỉ nghe được trên lưng truyền tới lão thái bà hét thảm một tiếng , ta trực tiếp liền dọa đá ra , lão thái bà khẳng định bị hấn giết đi.

Lúc đó ta liền tâm đảm sợ hãi hân , không nghĩ đến gặp được cái diên cuồng giết người ma , hai chân đều sợ đến run lên như nhũn ra , muốn chạy đều không khí lực chạy , chỉ đành phải quỳ xuống , cầu đạo: "Đại gia , tha mạng nha , chúng ta không thù không oán , ngươi không nên giết ta a."

Lão đầu giết hết lão thái bà sau , dừng ở trước mặt ta , cũng không tiếp tục động thủ với ta , mà là nói với ta: "Ngươi quay đầu nhìn một chút , ngươi vác là cái thứ gì!"

Ta nghĩ thầm , lão đầu này mù mắt sao , ta lưng là một cái lão bà bà chẳng lẽ cũng không nhận ra được ?

Trong lòng mặc dù nghĩ như thế , nhưng ta còn là quay đầu nhìn một hồi sau lưng lão thái bà.

Kết quả này không nhìn còn khá , vừa nhìn cũng làm bạn thân đây ta sợ hết hồn , chỉ thấy té xuống đất ở nơi này là cá nhân , đây rõ ràng là một khối bia đá , mượn lão đầu trong tay đèn lồng ánh sáng , ta nhìn thấy trên tấm bia đá còn có khắc một hàng chữ "Mồ mồ , tốt Vu mồ năm".

Mẹ nhà nó!

Nhất thời ta liền sợ đến hồn bất phụ thể , ba hồn bảy vía đều nhanh hù chạy , lòng tơ một hồi liền dựng lên , đồ chơi này không phải trong mồ mới có mộ bia sao? Hôn nữa ở nơi này khối trên mộ bia còn giữ một đạo vết kiếm , hiển nhiên mới vừa rồi lão đầu dùng kiếm bổ về phía ta trên lưng , phách chính là chỗ này khối mộ bia.

Chẳng lẽ ta xông lấy sau lưng không phải lão thái bà , mà là một mực ở xông lấy sau lưng một khối mộ bia ?

Nghĩ tới đây , nhất thời cảm thấy một trận sống lưng phát lạnh. Không trách mới vừa rồi xông lấy sau lưng lão thái bà , càng lưng càng nặng , đúng là như thế.

Lúc này ta , trong lòng cảm thấy lấy làm kinh ngạc , biết rõ mình đây là hấn mẫu thân đụng vào quỷ.

Ta khuôn mặt trắng đến như đèn cây , kinh khủng sợ hãi lão nhân , tại sao có thể như vậy ?

Lão đầu liền nói: "Ngươi đi nhầm vào rồi Quỷ thị còn không tự biết , trong thôn này người sớm đã chết cả rồi , ngươi thấy tất cả đều là quỷ. Nếu không phải ta tới kịp thời , tối nay chính là ngươi từ kỳ."

Nghe lời này một cái , ta kinh hãi. Vội vàng dụi dụi con mắt , tiếp lấy cả người đều ngu mất , chỉ thấy chính mình đứng ở một cái nấm mồ trước , cái này nấm mồ mọc đầy cỏ dại , hiển nhiên chính là mới vừa rồi lão thái bà kia mộ phần.

Lại hướng bốn phía vừa nhìn , sau lưng nơi nào còn có cái gì thôn , dân phòng nha , trước vẫn là đèn đuốc sáng choang , người đến người đi những cảnh tượng kia toàn đều không thấy , nơi này chính là một chỗ hoang phế không thể lại hoang phế hoang thôn dã lĩnh.

Dưới ánh trăng , chỉ thấy chỗ này cỏ dại rậm rạp , khắp nơi đều là tàn tường tường đổ , mà ở những thứ kia tàn tường tường đổ chung quanh , chính là một mảnh mộ hoang dã mộ , từng cái tiêu thổ bao , mọc đầy cỏ dại , Quỷ Hỏa một chút , tất cả đều là vô chủ mộ phần , liếc mắt nhìn không thấy bờ , cũng không biết có bao nhiêu người chết chôn ở nơi này .

Lúc này , lão nhân liền dựa vào trước mắt quý thôn nói: "Trước giải phóng thôn này ở tất cả đều là bệnh hủi người , hiện tại mộ phần oánh chồng lên chồng lên , người nói nơi này còn khả năng sẽ có người ở sao?"

Đúng vậy , loại này âm khí ám u địa phương , đừng nói tới nơi này ở , chính là hướng nơi này đi ngang qua , cũng có thể đem người hủi dọa gần chết. Xem ra ta đúng là gặp quỷ không thể nghi ngờ.

Nghĩ tới đây , nhất thời ta sợ đến mồ hôi lạnh thoáng cái tụ đánh ướt sau lưng , gió núi thổi qua , hung hãn rung mình một cái.

Tiếp đó , lão đầu liền quát nạt ta , nói ban đầu sớm có dặn dò qua ta , chớ cùng người đi đường trò chuyện đồng hành , mà ta lại hết lần này tới lần khác không nghe , này mới có thể lấy quỷ đạo.

Lúc này ta trong lòng cũng là cảm thấy hối hận ban đầu không có nghe lão nhân mà nói , vì vậy đối với lão đầu mắng gạt đầu liền tục xưng phải.

Lão đầu quả trách ta mấy câu sau đó , lại đưa ta ra quý thôn , để cho ta an tâm về nhà.

Bởi vì ta biết rõ hôm nay may mà vị lão đầu này cứu ta , vì vậy ta liền hỏi hẩn tên họ , tốt ngày sau báo đáp. Lão đầu liền nói cho ta biết , hẩn họ trần , trở về theo ta gia gia nói , tự nhiên sẽ biết rõ hẩn là ai.

Cứ như vậy , lão đầu nói xong lời này , xoay người đánh ngựa rời đi , chỉ chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa bóng dáng. Mà ta thấy lão đầu đi , cũng không dám nhiều đi nữa có dừng lại , vội vàng theo phía trước liền hướng trong nhà chạy.

Làm ta trở lại Sứ gia vịnh lúc , đã một giờ sáng rồi , còn không có vào thôn , ta liền gặp được gia gia đã sớm đứng ở cửa thôn đang chờ ta , nhìn bộ dáng kia của hẩn chờ thật là cuống cuống.

Nhìn thấy ta cuối cùng trở lại , hẩn này mới đại thở phào nhẹ nhõm , hỏi ta như thế thế như vậy mới trở về.

Ta đem dọc theo con đường này chỗ chuyện phát sinh , không có gì cụ mảnh nhỏ tất cả đều đối với gia gia nói một lần , gia gia cũng sợ hết hồn. Bất quá nghe xong ta miêu tả sau đó , cũng đoán ra lão tiên sinh kia là ai , nguyên lai hẩn là gia gia hảo hữu chí giao , kêu Trần Quốc Đống , cũng là âm dương trong nghề người.

Gia gia trước nói tới nay phải gặp khách nhân , vị khách nhân này thật ra chính là vị kia kêu Trần Quốc Đống lão tiên sinh , không trách lão tiên sinh kia sẽ nói với ta , chỉ cần ta nói cho gia gia hẩn họ trần , gia gia sẽ biết hẩn là ai , cảm tình đúng là như thế.

Dựa theo gia gia suy đoán , vị kia Trần lão tiên sinh cáo biệt ông nội của ta sau , cũng không đi đại lộ , sao phải là gần đường , cũng chính là đường mòn , cho nên mới cùng ta gặp nhau. Sờ dĩ sẽ cứu ta một mạng , đó là bởi vì lão tiên sinh là từ quý thôn bên kia tới , biết rõ chỗ đó hung hiểm , cho nên khi gặp phải ta cái này lẳng đầu thanh chạy về phía trước đường lúc , tự nhiên có thể tính đến ta đi qua quý thôn sẽ gặp phải phiền toái , cho nên mới lộn trở lại cứu ta.

Biết được nguyên do sau đó , tâm lý ta cũng thét lên may mắn thay , may mắn thay.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Hung trạch

Cứ như vậy , đi qua sự kiện kia sau đó , ta thế giới quan bị triệt để lật đổ , cũng không dám nữa hoài nghi thần quỷ nói đến , cũng tin tưởng gia gia âm dương tay nghề là thực sự có thể dùng để cứu người độ mệnh. Cũng chính là từ đó trở đi , ta đối gia gia âm dương tay nghề , sinh ra đầy đặc hứng thú.

Chỉ bất quá để cho ta nghĩ không thông là , gia gia cũng không để cho ta dụng phong thủy âm dương thuật.

Lúc đầu , ta còn vẫn cho là , đây là bởi vì gia gia tại phá bốn thời kỳ cũ , nhân này thân âm dương tay nghề mà không hay rồi đại họa , cho nên không nghĩ ta dám vào hẩn vết xe đổ , mới không để cho ta dính dụng thuật này. Bất quá sau đó ta mới hiểu được , trong đó nguyên do hoàn toàn không chỉ như thế.

Ta nhớ được có một lần ta tại gia gia trong ngăn kéo đem kia bản giảng phong thủy âm dương thuật 《 thanh ô tự 》 , trộm lấy ra nghiên cứu , đương thời đúng lúc bị gia gia thấy được , kết quả hẩn một cái liền đem sách giành lấy , một mặt nghiêm túc , hết sức tức giận chỉ vào lỗ mũi ta nghiêm trọng cảnh cáo ta , nói nếu như lần sau gặp mặt quyển sách này , liền chặt tay ta.

Kia một lần, ta bị dọa sợ không nhẹ.

Cũng chính bởi vì một lần kia nghiêm nghị cảnh cáo, cho tới ta một đoạn thời gian thật lâu, xác thực không dám nữa đi đụng hấn trong ngăn kéo quyền sách kia.

Người có lúc chính là như vậy, càng là nhìn qua giống như một bí mật sự tình, liền đối với nó càng là tràn đầy hiếu kỳ, ta rất muốn biết quyền sách kia bên trong đến cùng ẩn tàng bí mật gì, cho tới để cho gia gia như vậy bài xích ta đụng quyền sách kia.

Cộng thêm từ nhỏ đã nhìn đến gia gia bị một ít có uy tín danh dự người, mở ra xe sang trọng mời đi xem phong thủy, bất kể là quan chức, lãnh đạo, vẫn là thương nhân, phú hào, tại gia gia trước mặt đều là cúi mình cong eo, mỗi khi nhìn đến những người này tới mời gia gia làm việc, ta đã cảm thấy gia gia thấp phận uy phong có mặt nhi, cho nên thì càng thêm muốn trở thành giống như gia gia như vậy người.

Nguyên nhân chính là như thế, cho nên ta đúng là vẫn còn không chống nổi trong lòng lòng hiếu kỳ, thừa dịp gia gia không ở nhà, ta liền đem kia bản 《 thanh ô tự 》 theo gia gia trong ngăn kéo trộm ra ngoài, nghiêm túc nghiên cứu.

Này vừa nhìn, liền đã xảy ra là không thể ngăn cản, mặc dù 《 thanh ô tự 》 bên trong ghi lại thập phần khó hiểu, thế nhưng ta nhưng cho nhìn cái thuộc lâu, thậm chí có thể thuộc lòng trôi chảy. Chỉ bất quá khi đó niên kỷ còn còn thấp, đối với trong sách sở thuật ý tứ không phải hoàn toàn lý giải mà thôi, thế nhưng tốt tại cũng có thể nhìn cái hiểu biết lơ mơ.

Sau đó ta lại len lén đem gia gia trong ngăn kéo 《 táng kinh 》, 《 hàng ma kinh 》, 《 kỳ môn bói toán thuật 》 toàn bộ nhìn một lần.

Cuối cùng, chuyện này tự nhiên vẫn là bị gia gia phát hiện, bị một trận roi. Bất quá gia gia phát hiện ta có thể đem 《 thanh ô tự 》 xem hiểu, cũng kinh ngạc, sau đó cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đón nhận sự thật này, dùng hấn mà nói giảng, ta có lẽ chính là quyết định làm nghề này liệu.

Về sau nữa, gia gia bình thường đi ra ngoài thôn lân cận xem phong thủy, làm âm dương lúc, cũng sẽ mang theo ta cùng nhau đi, để cho ta tiếp theo học.

Bởi vì ta đối với âm dương phong thủy phá lệ hứng thú, thời gian đều dùng ở nghiên cứu âm dương sách phong thủy phía trên, cho nên thành tích học tập rớt xuống ngàn trượng.

Đặc biệt là tại lúc lên cấp 3, các bạn học đều coi ta là thành dị loại, bị đồng học gạt bỏ. Bởi vì bọn họ cảm thấy ta hứng thú yêu thích cùng bọn họ không giống nhau, thậm chí còn bởi vì nhà chúng ta là ăn người chết com nguyên nhân (ghim giấy phở), làm loại chuyện lật vạt này tính toán người dễ dàng khiến người sinh ra kiêng kỵ, tóm lại, có lúc chính là như vậy, người không thể cùng mọi người đánh thành một khối, như vậy người sẽ trở thành bị mọi người cười nhạo, gạt bỏ người kia, trở thành trong lớp để cho mọi người chán ghét, xem thường một người, ta ở trường học chính là một người như vậy.

Không chỉ có đồng học chán ghét ta, ngay cả lão sư cũng ghét bỏ ta. Ta bây giờ còn nhớ hết sức rõ ràng, lão sư kia họ Liễu, là cái trung niên đàn bà, mỗi lần giờ học chỉ đích danh, nếu như ta trả lời sai lầm rồi mà nói, Liễu lão sư sẽ đẩy về khinh bỉ ghét bỏ ta, nói ta cả ngày nhìn chút ít trâu bò rần rết đồ chơi, về sau trưởng thành cũng khẳng định cùng ông nội của ta giống nhau là cái thần côn.

Mỗi lần như vậy, cả lớp học sinh cũng sẽ mang theo cười nhạo ánh mắt nhìn về ta, mà ta thì sẽ cảm giác mình bị toàn thể giới người tại giễu cợt bình thường không ngóc đầu lên được.

Người có lúc chính là như vậy, càng không có tự tin, người khác lại càng thích khi dễ người. Nhất là đương thời ta ngồi cùng bàn,

Kêu ngụy tuyền, đứng đầu mẹ hấn thích khi dễ ta, bình thường đùa bỡn ta không nói, mỗi lần cùng nhau làm vệ sinh làm trực, trên căn bản đều là ta một người làm. Càng đáng giận là là, ta coi như hưởng lão sư bảo cáo đều không có dùng, bởi vì ngụy tuyền học tập tốt vô cùng, cha vẫn là cục giáo dục lãnh đạo, cho nên chủ nhiệm lớp Liễu lão sư đặc biệt thích hấn.

Loại này bị các bạn học bài xích, cười nhạo tình huống theo lên cao nhất bắt đầu, một mực kéo dài hơn một năm, cho đến lớp mười một học kỳ kế xảy ra một chuyện, mọi người mới không dám tiếp tục cười nhạo ta, chuyện này theo một cái nhà hung trạch có liên quan. . .

Ta nhớ được kia còn là lớp mười một thả quốc khánh nghỉ dài hạn thời điểm, Liễu lão sư tổ chức đi nông thôn hái hạt trà.

Chúng ta phải đi hái dầu chè từ địa phương kêu trà sơn thôn, nơi đó nhân trà sơn mà có tên, là có tên du trà thôn, trong thôn ngoài thôn, khắp núi khắp nơi tất cả đều là trà sơn.

Trà sơn thôn rời nhà ta cũng không xa, ngay tại thôn lân cận, cho nên khi còn bé ta cũng sẽ theo gia gia đi trà sơn thôn hái hạt trà, đối với bên kia cũng không tính xa lạ.

Lúc đó bởi vì là chủ nhiệm lớp tổ chức hái trà hoạt động, cho nên tham gia đồng học có rất nhiều, có chừng mười mấy người, hơn nữa hoa hậu lớp Lý Mẫn vừa vận cũng là trà sơn thôn nhân, có thể cùng hoa hậu lớp cùng nhau hái hạt chè, cũng là một đám nam sinh một chuyện may lớn. Đương nhiên, ta cũng không ngoại lệ, năng cũng là ta ở cấp ba đối tượng thâm mến.

Ngày đó mọi người thật sớm liền tập hợp lên đường, đi đến trà sơn thôn lúc, đã qua sau giờ Ngọ, thấy khắp núi khắp nơi cây trà, tất cả mọi người lộ ra hưng phấn, đặc biệt là một ít không có hái qua hạt trà đồng học, càng là cảm thấy mới mẻ thú vị không gì sánh được.

Bất quá , khiến người ta thất vọng là , thôn chung quanh hạt trà trên căn bản đã bị thôn dân hái hết , cho nên chúng ta hái đến nửa lần buổi trưa sau , thu hoạch cũng không lớn.

Gần một bên hạt trà không có , vậy thì đi xa xôi một ít trên núi vật hái , vì vậy chúng ta liền lật đến hai tòa trà sơn , đi có chừng bốn năm dặm đường đi , cái kia đã cách xa thôn rồi , giương mắt nhìn lên , loại trừ vòn quanh bốn phía trà sơn , đã không thấy được một gia đình rồi. Mà lúc này đây , chúng ta cũng rất cuộc tìm được một mảnh không có người hái trà sơn.

Thấy trên cây treo đầy hạt trà , tất cả mọi người hết sức hưng phấn , hái được một phần bên ngoài cao hứng , người này một cao hứng , mọi người đều quên thời gian , khi mọi người đem túi đều chứa đầy , lúc này mới phát hiện trời cũng mau tối.

Trường học tại năm mươi cây số ngoài huyện thành bên trong , lúc này lại xuống núi trở về trường học là không thể nào.

Thân là trà sơn thôn Lý Mẫn , liền mời mọi người xuống núi đi nhà nàng ở. Nhưng là chúng ta tổng cộng có mười mấy người , nhà ai sẽ có nhiều như vậy giường nha cộng thêm một ít nam sinh suy nghĩ cùng nữ sinh tại dã ngoại qua đêm , liền hết sức cố động muốn ở nơi này trà sơn bên trong cắm trại.

Nông thôn mọi người bình thường đều là biết rõ , buổi tối tốt nhất là không muốn ở trong núi dừng lại , sẽ bị quỷ dây dưa. Mà dưới mắt mảnh này cánh rừng chính là trong thôn ít có người tới địa phương , cây trà rậm rạp , cành lá trich thiên , ban ngày ánh mặt trời không chiếu vào được , buổi tối càng là đen sì một mảnh.

Vì vậy ta liền nhắc nhở bọn họ , chỗ này quá lệch lách , tốt nhất vẫn là thừa dịp trời vẫn chưa hoàn toàn tối đi xuống , vội vàng xuống núi tương đối an toàn.

Mọi người nghe một chút , lập tức mỗi một người đều khinh bỉ nhìn về ta , đặc biệt là ta ngồi cùng bàn nguy tuyến , càng là cười nhạo rồi một câu "Quý nhất gan".

Ngay tại Liễu lão sư tình thế khó xử thời điểm , lúc này , nguy tuyến liền nói , mới vừa rồi hái hạt chè thời điểm thấy trà trong rừng đầu có một cái nhà nhà cũ , thật giống như không người ở Hoang trạch , phi thường thích hợp mọi người tối nay qua đêm.

Liễu lão sư nghe một chút , có một cái nhà không người ở Hoang trạch , cũng cảm thấy là một cái rất không tồi đặt chân lựa chọn , vì vậy liền nói đi qua nhìn một chút.

Bởi vì chính mình đề nghị lấy được lão sư công nhận , nguy tuyến rất thần khí , vội vàng cho mọi người dẫn đường.

Tiếp theo nguy tuyến xuyên qua trước mọi người chúng ta hái hạt trà trà lâm , đi không lâu , vừa ra trà lâm , lúc này trước mắt quả nhiên tự xuất hiện rồi một cái nhà nhà cũ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hung linh

Đó là một cái nhà gạch mộc phòng , đang đắp ngói đen , nhắm môn , toà nhà bên cạnh cỏ dại rậm rạp , nhìn cỏ dại lại có chiều cao hơn một người , trước cửa còn có hai cái cái ao , phòng chừng lúc trước nuôi cá , chẳng qua hiện nay kia hai cái trong hồ mọc đầy lau sậy , đã sớm hoang phế. Như thế bị lừa nhìn lại , chỗ này hiển nhiên là một chỗ hoang phế đã lâu Hoang trạch.

Xuyên qua cỏ dại rậm rạp loạn thảo mà , đi đến gần liền phát hiện , phòng này đã rất cũ kỹ , thế nhưng cũng không tính phá , chỉ là hẳn rất lâu chưa có ai ở qua rồi , cho nên phòng cửa sổ lên đã sớm hiện đầy mạng nhện , .

Nhà ở đại môn cũng không có khóa lại , chính cánh cửa khép hờ , có thể là bởi vì lâu không người ở nguyên nhân đi , trên đất trước cửa đều dài đầy rêu xanh.

Như vậy một cái nhà sâu nằm ở người ở hi hữu tích trong rừng sâu núi thẳm hoang bại cỏ trạch , nhìn qua cho ta một loại âm khí âm u cảm giác , để cho trong lòng người rất không thoải mái.

Đúng lúc , lúc này một trận gió núi thổi qua , ta cả người rùng mình một cái , trong lòng thì càng thêm cảm thấy chỗ này âm khí tiêu điều lạnh lẽo rồi.

Các bạn học thấy căn nhà này quả nhiên là tòa không người ở ở Hoang trạch , đều rất cao hứng , đối với mọi người tới nói , có thể ở bên ngoài cắm trại

qua đêm, là một kiện rất thấp phần thú vị chuyện, mỗi một người đều lớn tiếng kêu lấy tối hôm nay liền ở đây đặt chân.

Bất quá ta lại không cho là như vậy, bởi vì vừa đến chỗ này, cũng cảm giác nơi này u ám, hơn nữa phòng này vì sao lại hoang phế, cũng không biết nguyên nhân. Rốt cuộc là người dời đến bên ngoài trong thành đi rồi? Vẫn là tòa nhà này chủ nhân chết yếu cơ chứ? Vạn nhất tòa nhà này là tòa hung trạch, coi như cho ra đại sự không thể.

Thân ở hẻo lánh lão Lâm bên trong, vẫn là nhiều phần cẩn thận cho thỏa đáng.

Bất quá, ta mặc dù biết những thứ này, thế nhưng bọn họ không hiểu, ta có tâm khuyên giải, thế nhưng bọn họ sẽ nghe sao?

Vừa lúc đó, đột nhiên, không biết lúc nào sau lưng trà lâm trên đường mòn, xuất hiện một cái đống củi về nhà lão bá, công lấy sau lưng một bó củi khô, hướng về phía chúng ta bên này hô: "Này, các người tìm chết à, chạy nơi nào đây!"

Thấy có người hướng chúng ta hô đầu hàng, Liễu lão sư liền hỏi lão bá, thế nào, có phải hay không cái nhà này có người ở?

Lão bá liền nói: "Chính là không người ở, cho nên không thể đi."

Lúc đó nguy tuyền sẽ không đem lão bá mà nói coi là chuyện to tát, khả năng hẳn ở trường học uy phong đã quen, cho nên đi ra ra ngoài trường còn không sửa đổi đi ngang tính khí, liền nói: "Nếu là không người ở Hoang trạch, chúng ta muốn làm gì, không mắc mớ gì tới người đi!"

Lão bá nghe nói như vậy, hết sức tức giận, ném một hồi câu "Lòng tốt khuyên các người, không nghe đẹp đi, có các người khóc thời điểm!", nói xong, liền công lấy sau lưng củi lửa hùng hùng hổ hổ đi xuống núi.

Lúc này, lão sư cùng một ít nữ đồng học, liền nói nguy tuyền thật không có lễ phép, muốn nguy tuyền lần sau nói chuyện tận lực ôn hòa điểm.

Mà ta lúc này ở quá có thể cũng không phải là nguy tuyền có hiểu lễ phép hay không, mà là luôn cảm thấy lão bá mới vừa nói những lời đó, là có nguyên nhân gì. Lời kia bên trong ý tứ giống như, chúng ta đến gần nhà này Hoang trạch mà nói, sẽ xảy ra chuyện giống nhau.

Đương nhiên, chuyện này cũng chỉ có ta một người trong lòng lắm bầm, nguy tuyền bọn họ cũng không đem lão đầu mà nói để trong lòng, trực tiếp liền đem kia khép hồ đại môn một cái cho đẩy ra, sau đó mọi người liền một lửa mà vào.

Thấy mọi người đều đi vào, ta cũng chỉ đành đi vào theo. Vừa vào đến bên trong nhà, ta cũng cảm giác trong phòng lạnh lẽo, cũng không biết là bởi vì này trong núi độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, hay là bởi vì bên trong nhà một mực phơi không tới mặt trời, dù sao trong phòng so với ngoài nhà đầu nhiệt độ có rõ ràng được hạ xuống, dùng lời bây giờ mà nói, giống như trong phòng mở ra hơi lạnh giống như cảm giác.

Thật ra không chỉ ta một người cảm thấy trong phòng lạnh, tất cả mọi người cảm thấy lạnh, Liễu lão sư còn để cho mọi người đi đem tán lạt tại trước nhà sau nhà phá cửa phá cửa sổ nhặt về, đốt thật là lớn một đống lửa.

Chẳng biết tại sao, theo thấy nhà này Hoang trạch bắt đầu, rồi đến đi vào trong ngôi nhà này, đặc biệt là lão nhân mà nói trong lòng ta cũng giống cây gai giống như, để cho ta không bình yên, cho nên tâm lý ta luôn cảm giác thật không tốt, luôn cảm thấy tòa nhà này lộ ra một cỗ âm khí rừng rậm.

Bất an trong lòng, vì vậy ta liền đem tùy thân mang theo lấy một cái tiểu La bàn lấy ra, dự định nhìn một chút nơi đây địa khí có hay không thuần khiết,

Có hay không có tà khí từ trường quấy nhiễu.

Bất quá, này không nhìn còn khá, vừa nhìn, nhất thời liền đem ta giật mình! Chỉ thấy trong tay kim la bàn giống như khiêu vũ bình thường lại chuyển lại nhảy, kia chuyển động trình độ, giống như lên dây cót giống như.

La bàn, là chúng ta phong thủy âm dương sư ăn cơm gia hỏa cái, phân trải qua định vị, kiểm nghiệm cát hung, đều có thể dựa vào nó hoàn thành. Mà ở phong thủy âm dương trong nghề, 《kì châm bát pháp》liền đối với la bàn châm pháp có đặc biệt nói rõ cùng xếp loại.

Tại 《kì châm bát pháp》bên trong, ngón tay giữa châm lớn vốn không ngừng, xưng là chuyển châm, cũng gọi là châm, đại biểu có ác linh xâm phạm, oán hận khí quanh quần bốn phía, đối với người có thương hại, chính là có đại hung tai châm pháp.

Dựa theo 《kì châm bát pháp》ý tứ, nói cách khác, chúng ta bây giờ ngậy ngô chỗ này, có ác linh.

Gia gia lúc trước liền cố ý dẫn dò qua ta, nói phạm là la bàn xuất hiện chuyển châm, tự đại biểu có ác linh tại phụ cận, nếu như không kịp thời rời đi sẽ có hung tai, không có nhất định đạo hạnh, mạng nhỏ đều khó bảo toàn.

Đây là ta lần đầu tiên trong đời tận mắt nhìn đến chuyển châm, cho nên cả người lập tức đã cảm thấy toàn thân một trận lông tơ thẳng hạt dẻ cảm giác, lập tức liền kêu lên: "Hồng rồi, nơi này có ác linh!"

Bởi vì ta gào thét đột nhiên, tất cả mọi người thật giống như nghe không hiểu ta mà nói, từng cái kinh ngạc kinh ngạc nhìn ta.

Vì vậy, ta liền giải thích: "Ta mới vừa kiểm tra một hồi la bàn, chỗ này có ác linh xâm nhập, không thể ở lâu, được mau rời đi nơi này, bằng không cho ra đại sự rồi."

Ta nguyên tưởng rằng, chỉ cần ta nói cho bọn họ biết sự thật, bọn họ hẳn sẽ đem ta mà nói coi là chuyện to tát.

Nhưng là ta nhưng quên mất , hơn một năm nay đến , ta chỉ có chịu khinh bỉ phần , lúc nào chuyển lời bị bọn họ làm qua chuyện nha.

Cho nên lần này cũng giống vậy , khi bọn hắn nghe được ta nói chuyện sau đó , toàn đều lộ ra khinh bỉ vẻ mặt. Đặc biệt là ngự tuyến mấy người bọn hắn nam sinh , càng là cười châm biếm lên , nói: "Ác cái đầu mẹ ngươi a , còn ác linh , quỷ nhất gan."

Thấy bọn họ không chỉ có không nghe khuyên bảo , còn đối với ta nói lời ác độc , ta trong lòng mặc dù thập phần nổi nóng , nhưng vẫn là nhịn đi xuống , tiếp tục nói với bọn họ: "Ta không có lừa các ngươi , nơi này thật có vấn đề , nếu như ta không có đoán sai mà nói , cái này nhất định là tòa hung trạch. Các ngươi nhớ kỹ mới vừa rồi vị lão bá kia sao? Hắn khẳng định thì ra là vì vậy nguyên nhân , cho nên mới lòng tốt khuyên chúng ta rời đi. Không tin mà nói , các ngươi có thể xem ta la bàn , la bàn là không biết nói láo."

"Hung trạch ? Ngươi đầu óc có bệnh đi! Kia đều không thể rời bỏ mê tín!" Ngự tuyến lần nữa giễu cợt nói.

Bất quá , lúc này ta cũng không đi để ý ngự tuyến rồi , mà là quay đầu nhìn về Liễu lão sư.

Nguyên tưởng rằng Liễu lão sư tối thiểu sẽ thay các bạn học an toàn cân nhắc , không nghĩ đến kết quả nàng cũng cảm thấy ta là miệng đầy quỷ thoại , bất mãn nói: "Sử ký , ngươi thân là học sinh trung học đệ nhị cấp , như thế trong đầu đều là chút ít phong kiến mê tín tư tưởng nha , trên đời này căn bản cũng không có thể giữ trò quỷ , trên đời này cũng không có cái gì thì không cách nào dùng khoa học giải thích đồ vật. Ngươi như vậy là muốn không được , ngươi xem đem nữ đồng học dọa cho. Đem ngươi la bàn cho ta. . ."

Nói xong , Liễu lão sư đi tới , một cái liền đem trong tay của ta la bàn cho cướp đi , nói là tịch thu.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Xem phong thủy

Không chỉ có không nghe khuyên bảo , còn đem ta la bàn cho tịch thu , ta đương thời liền thật vừa tức vừa giận , nếu như không là bởi vì nàng là ta lão sư , ta nhất định nên nổi giận nặng trĩu người , chung quy kia la bàn nhưng là gia gia hai năm trước đưa cho ta , ta một mực coi nó là bảo bối giống như.

Bởi vì lo lắng lão sư đem ta la bàn làm hư , ta không khỏi vội la lên: "Liễu lão sư , ngươi có thể nhìn kim la bàn , đều xoay chuyển cắt cánh , đây là thật có hung linh."

Lão sư nhìn một cái trong tay la bàn , sau đó càng thêm bất mãn , nói: "Thật tốt la bàn , làm sao có thể sẽ tự mình chuyển , ngươi thật là bị gia gia của ngươi mang tẩu hỏa nhập ma."

Mọi người tại đây bị lão sư lời này , đều chọc đều là ồn ào cười to.

Trong nội tâm của ta không tin , đi nhanh lên gần đi vừa nhìn , không biết tại sao , lúc này lão sư trong tay la bàn thật đúng là một điểm phản ứng cũng không có , kim la bàn hoàn toàn là đứng im bất động.

Ta không khỏi nghi ngờ nói: "Điều này sao có thể , mới vừa rồi rõ ràng là chuyển châm , chẳng lẽ hắn hỏng rồi?"

Lão sư cả giận nói: "Sử ký , hiểu chút khoa học đi. Dưới đất này lại không từ trường , la bàn làm sao có thể sẽ không nhảy , ta cuối cùng cảnh cáo ngươi một lần , không muốn lại tại các bạn học trước mặt tuyên dương ngươi một bộ kia thủ đoạn nham hiểm rồi."

Nói xong , lão sư liền đem la bàn ném trở lại.

Ta lấy qua la bàn đi tới phòng khách nhiều khu vực đều đi thử một chút , phát hiện lần này thật không có phát hiện bất kỳ vấn đề gì.

Trải qua như vậy nháo trò , các bạn học thì càng thêm khinh bỉ ta.

Mặc dù không biết tại sao sẽ như vậy , thế nhưng ta vẫn cảm thấy nơi này không thể ở lâu , mới vừa rồi la bàn xuất hiện chuyển châm , đây chính là ta tận mắt nhìn thấy , nói rõ nơi này có hung linh. Cho tới hiện tại đột nhiên la bàn không có động tĩnh , nguyên nhân có thể là hung linh vào lúc này đi ra ngoài , thế nhưng khó bảo toàn hẳn còn có thể trở lại.

Ta là học âm dương này một nhóm tự nhiên biết một cái đạo lý , có hung linh xuất hiện địa phương , nhất định không phải đất lành.

Có thể là bởi vì bị ta trước nói những lời đó dọa sợ đi, Lý Mẫn lộ ra hơi sợ, liền nói không bằng mọi người xuống núi đến nhà nàng ở.

Liều lão sư cũng không có tiếp nhận Lý Mẫn đề nghị, nói căn nhà này vẫn còn tốt chờ chút đem tấm ván gì đó nhặt tới bày lên trên đất, giống nhau có thể.

Thấy Lý Mẫn cũng không muốn ở chỗ này qua đêm, vì vậy ta liền nói với Lý Mẫn: "Nếu không ta đưa ngươi xuống núi thôi!"

Lời này vừa ra, những nam sinh kia liền mất hứng, vì vậy liền cười khẩy nói: "Sử ký, xé nửa ngày, lại vừa là hung linh, lại vừa là hung trạch, cảm tình ngươi là muốn đưa lớp chúng ta hoa về nhà a."

Ngụy tuyên đương thời liền đổi sắc mặt, bởi vì Lý Mẫn là hân bạn gái, cho nên lúc đó liền mặt lạnh tron mắt nhìn ta, nói: "Sử ký, con mẹ nó ngươi mấy cái ý tứ à?"

Thấy tình huống như vậy, ta cũng liền không nói thêm gì nữa, vì vậy xoay người ra phòng, dự định nghiêm túc nhìn nhỏ một chút nhà này Hoang trạch, xem nó đến cùng phải hay không hung trạch, nếu quả thật là hung trạch mà nói, ta cũng không muốn phụng bồi bọn họ một khối tìm chết.

Đi tới ngoài nhà, ta đầu tiên là nhìn nhà ở Tiền, Hậu, Tả, Hữu.

Dương trạch phong thủy có lời: Trước có chiếu, sau có dựa vào, Thanh Long Bạch Hổ hai bên ôm. Lời này ý tứ chính là, dương trạch trước mặt phải có phải xem (phong cảnh tốt tầm mắt tốt), dương trạch phía sau phải có phải dựa vào, hai bên trái phải phải có bao bọc. Tại sao phải như vậy chứ? Đạo lý chính là muốn có thể giấu ở phong, tụ trụ khí, chính gọi là, tàng phong tụ khí vậy!

Trạch phía sau núi, núi này là đi tới long núi dựa, phong thủy có hay không hữu lực, thì nhìn núi này. Nhà ở hai bên trái phải tốt nhất cũng phải có núi, bên trái xưng là Thanh Long Sơn, bên phải xưng là Bạch Hổ núi, hơn nữa muốn long hổ cân đối (tốt nhất long hơi cao hơn hổ). Bình nguyên chỉ địa trái phải vô sơn, nhưng nếu toà nhà bên trái có dòng sông, bên phải có con đường, như vậy nhà ở cũng tạo thành "Long hổ tương xứng". Cho nên cổ thư có nói: Trước có quảng trường sau có núi, hai bên long hổ khúc cong vòng, giống như này chỉ trạch là đại cát, con cháu đời sau liệt triều ban.

Mà trạch trước rộng rãi đất trống, xưng là "Manh mối". Manh mối trước mặt tốt nhất lại có tiểu sơn, gần gần một điểm kêu "Án sơn", xa một chút kêu "Lên núi".

Tóm lại một câu nói, phong thủy tốt xấu, thì nhìn nó là không có thể tàng phong tụ khí,

Mà dương trạch có hay không tàng phong tụ khí, đều xem "Manh mối, núi dựa, Thanh Long, Bạch Hổ" này bốn dạng.

Ta đi tới bên ngoài, nhìn kỹ một hồi cái nhà này sau núi, bởi vì là trà sơn, cũng không phải là núi cao, cho nên nhìn đến ngược lại cũng xa, phát hiện tòa nhà này phía sau sơn hình giống như con rết, tại trong phong thủy loại này núi xưng là con rết núi. Núi này đi tới long hữu lực, cho nên núi dựa này là rất tốt.

Nhìn lại bên trái Thanh Long, lập tức ta đã cảm thấy không được bình thường, nhìn lại trước mặt manh mối, bên phải Bạch Hổ núi, sau khi xem xong, ta trực tiếp mắt choáng váng, trong lòng nhất thời kinh hoàng, tại sao có thể như vậy?

Ta phát hiện phòng này không ngờ là thật sự hung trạch!

Tại sao nói vậy đây, bởi vì sau núi tựa như con rết, linh khí mười phần, đi tới long hữu lực, phía trước manh mối rộng rãi, chỉ nhìn một cách đơn thuần này hai nơi nguyên bản ngược lại cũng coi là thượng thừa phong thủy, thế nhưng xấu chính là ở chỗ đối diện có một cái đá xanh đường, đá xanh trên đường còn xây dựng một tòa cầu đá hình vòm. Cổ thư có nói: Đại Kiềm miệng bên cạnh xưng khắc quá sát, cầu xông đại môn kiếm cấm tâm.

Chính gọi là, vào núi tìm thủy khẩu, đập nhà nhìn minh đường, đặc biệt là đại môn minh đường, đại môn là dương trạch trong phong thủy trọng yếu nhất một trong những hạch tâm, là cả dương trạch phong thủy khí tràng ra vào chỗ ở, giống như người cổ họng, này trạch đại môn đối diện cầu đá hình vòm, đây là thất bại hướng tới.

Hơn nữa, có tòa cầu đá hình vòm thì coi như xong đi, càng chết người là, này trạch chỗ ở địa phương sau núi thuộc con rết hình, mà đối diện tòa kia cầu đá hình vòm hiện đưa dài ngỗng cổ hình dáng, lần này ngược lại tốt, ngỗng ăn con rết, này gia hân phải chết tuyệt!

Nghĩ tới đây đồng thời, ta trong lòng cũng là vừa sợ lại sợ, bởi vì nếu như ta nhìn đến là đối thoại, như vậy nơi này căn bản là không thể ở.

Ta ngăn chặn bất an trong lòng, tiếp tục xem xét lên. Tiếp lấy lại phát hiện, cầu đá hình vòm phạm vào trùng sát, đây chỉ là hân một, còn có thứ hai.

Bởi vì này nhà ở ở trên sườn núi, địa thế khá cao, hai mặt đều là so với dốc sườn núi nghiêng, tạo thành nhà trái phải giai không. Đã như thế, bên trái không Thanh Long, bên phải không Bạch Hổ, không hề phong thủy, đây cũng là đại vận đề.

Phong thủy nói được là tàng phong tụ khí, muốn nước tàng phong, phương xung phong thủy. Nước có cát hung khác biệt, mà phong tức là hại. Này trạch này đến tốt địa thế cao, trái phải hai mặt lộ không, phong dĩ nhiên là không giấu được, phong không giấu được, như vậy khí tự nhiên cũng liền tụ không được, như vậy kết quả làm sao có thể nói phong thủy đây?

Hơn nữa càng chết người là, chỗ này nhân địa thế cao, cho nên gió thổi lợi hại, cộng thêm hai bên lộ không không có trích chặn chỗ, phong đều là ở trước cửa cán quét mà qua, này liền xưng là "Đoạt mệnh âm phong", đại hung a!

Còn nữa, toà nhà trước cửa kia hai cái ao cá cùng đường thẳng cũng phạm vào kiêng kỵ. Chính gọi là , trước cửa có đường thẳng, đòi đòi tổn hại vô số.

Trước cửa có đường thẳng, bản thân cũng đã thật không tốt rồi, đòi đòi sẽ tổn hại nhân số, nhưng là như thế vẫn chưa đủ, bởi vì trước cửa đầu này đường thẳng hai bên còn có một cái ao cá, lần này thì càng chuyện xấu, cái này gọi là hai bên trong hồ nước đường, tự vận tìm chạm điện.

Cái gọi là tự vận tìm chạm điện, nói đúng là ở tại trong nhà này người, sẽ lên treo tự sát.

Này tự vận liên tự vận đi, có lúc coi như tự sát, có lẽ cũng có thể bị người kịp thời phát hiện, chuyển nguy thành an, hoặc có chuyển cơ. Nhưng là hết lần này tới lần khác này môn lúc trước hai cái ao cá bên cạnh còn có một gốc cây liễu, lần này ngược lại tốt, cổ thư có nói: Trước cửa hai cây cây, tự treo không người cổ. Cái này thì hoàn toàn thành một cái bẫy chết, tự vận tìm chết, không có phân nửa chuyển cơ, chết chắc!

Nhìn đến đây, ta đều có chút đồ mồ hôi lạnh, phòng chừng dưới gầm trời này cũng không tìm tới so với cái này càng hung hăng trạch rồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hung trạch lai lịch

Là, nếu như vậy phong thủy cũng không tính là hung trạch, cái gì đó dạng phong thủy dương trạch mới cũng coi là hung trạch nha

Toàn thể phong thủy kết hợp lại vừa nhìn, phía sau đi tới long, thật tốt một cái con rết, kết quả bị đối diện thôn ngỗng hình cầu đá hình vòm ăn, nhà ở hai bên trái phải lại lộ không, tầng không được phong, cũng tự không được khí, chẳng những không hề phong thủy, hơn nữa còn thổi mạnh đoạt mệnh âm phong. Những thứ này đã quá đủ để cho ở nơi này người uống một bầu, tuyệt hậu hung trạch nói chính là nó. Nhưng là chỉ là tuyệt hậu còn chưa đủ, bởi vì chết cũng không để cho người tốt chết, thế nào cũng phải trước cửa còn muốn hợp với lưỡng ao cá, một cái đường thẳng cùng hai cây cây, cho người treo ngược tự vận chết. Này thật mẹ hán là tạo nghiệt nha. . .

Nói thật, không nhìn còn khá, này vừa nhìn xong nhà này phong thủy, ta đều sợ ở chỗ này ở thêm một ngày.

Đồng thời, tâm lý ta cũng thăm nghi hoặc, nếu phong thủy này như vậy hung hiểm, thật là nao không hiểu, ban đầu chủ nhà làm sao sẽ đem nhà ở xây ở loại địa phương này, hơn nữa dương trạch không nên phạm kiêng kỵ đều bị hán chiếm toàn, đây thật là không tuyệt hậu cũng khó khăn.

Cái gọi là tuyệt hậu, chính là cả nhà chết hết ý tứ, đúng không sai, đây chính là một cái nhà thật không có thể lại thật tuyệt nhà trạch!

Xác định đây là một cái nhà hung trạch, lúc này ta lại liên tưởng đến trước vị lão bá kia gọi chúng ta rồi đi một chuyện rồi, rất hiển nhiên, vị lão bá kia sợ dĩ sẽ gọi chúng ta rồi đi, nhất định là bởi vì này nhà ở chết qua người, thậm chí còn nao qua quý.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta không dám trì hoãn, vội vàng xoay người chạy vào bên trong nhà, tìm tới Lý Mẫn liền hỏi nàng: "Căn nhà này có phải hay không chết qua người?"

Cho nên ta muốn hỏi nàng, là bởi vì nàng chính là trà sơn thôn người địa phương, căn nhà này lai lịch, ta tin tưởng nàng hẳn sẽ biết rõ một ít.

Thấy ta lại đi vào cùng Lý Mẫn nói liên quan tới loại này "Quý" mà nói, ngay tuyến trực tiếp liền phát hỏa, chỉ vào lỗ mũi ta mắng: "Sử ký, con mẹ nó người có tật xấu có phải hay không, sợ quý mà nói liên lần, không người ngăn người. Người muốn là dám nữa cố ý tới dọa người mà nói, có tin hay không lão tử mang người?"

Lúc này, bởi vì tình huống thập phần nghiêm trọng, ta cũng không tâm tư đi điều tên khốn này rồi, mà là trực tiếp nhìn về phía Lý Mẫn, đợi nàng trả lời.

Lý Mẫn đến lúc đó không có bởi vì ngay tuyến không vui mà cự tuyệt trả lời, nàng nghe xong ta câu hỏi sau đó, lộ ra thập phần sợ hãi, gật gật đầu, nói: "Ừ, phòng này đúng là chết qua người."

Lời này vừa ra, tất cả mọi người tại chỗ tất cả gật mình, hiển nhiên không nghĩ đến chuyện này vậy mà sẽ bị ta hỏi bên trong.

Đương nhiên, ngay cả ngay tuyến cũng là sững sờ, bất quá kinh ngạc ngăn người đi qua, hẳn vẫn biến trở về này một bộ không phản đối đáng về, nói: "Không phải là chết qua người sao, có gì đặc biệt hơn người, kia tòa nhà ở người có thể sống lâu trăm tuổi nha."

"Ngu ngốc!" Ta trong lòng ném cho ngay tuyến hai chữ, sau đó trực tiếp tiếp tục hỏi Lý Mẫn: "Cả nhà đều chết hết?"

Phải lúc trước người nhà này ở chỗ này tổng cộng có bốn miệng người, sau đó chết hết." Lý Mẫn lần nữa gật đầu một cái, đồng thời cũng tò mò hỏi ta: "Người như thế nào đoán được người ở đây cả nhà đều chết hết?"

Ta nói: "Xem phong thủy suy đoán, người tin không?"

Lý Mẫn có chút kinh ngạc nhìn ta, không nói tin tưởng, đồng thời cũng không có nghi ngờ ta.

Bất quá, ở một bên nguy hiểm, nhìn đến ta đem hấn bạn gái hỏi đến sừng sốt một chút, trong lòng liền không phục lắm, châm chọc đạo: "Thiếu mẹ hấn ở nơi này cửa bom số một, phòng này đều hoang phế, kẻ ngu cũng nghĩ ra được tạo thành kết quả này không ngoài hai loại tình huống, một loại là người ở đây toàn dọn ra ngoài, một loại khác chính là chết."

Nghe được cái này hàng luôn là như vậy theo ta tranh cãi, ta thật sự là nhịn không được, vì vậy liếc mắt, đạo: "Ngu ngốc!"

Nguy hiểm hiển nhiên không nghĩ tới ta lại dám nói với hấn lời như vậy, nhất thời lại không phản ứng kịp, nói: "Người nói gì đó, người có bản sự lặp lại lần nữa thử một chút!"

Ta nói: "Người là thật khờ đến không nghe rõ có phải hay không, không nghe được Lý Mẫn nói chuyện sao, phòng này chết qua người, hơn nữa cả nhà đều chết hết."

Nguy hiểm nói: "Chết qua người rất bình thường nha, người chết thì thế nào?"

"Người mẹ hấn thật đúng là ngốc, ta hỏi người, nếu như không là chết yếu,

Chỉ là hai tay buông xuôi mà nói, người biết nói nhà kia chết qua người sao?" Bởi vì chuyện liên quan đến tính mạng an toàn, ta cũng sẽ không tại trước mặt bọn họ nhượng bộ, chung quy ở nơi này qua đêm nhưng là sẽ ra đại sự.

Hiển nhiên, lần này đại gia hỏa đều nghe biết ta trong lời nói ý tứ.

Nghe được ta nói phòng này chết yếu hơn người, lần này tất cả mọi người sợ, đặc biệt là nữ sinh, mỗi một người đều hướng bên người chị em gái trên người dựa vào, thấp thỏm lo âu hỏi ta: "Sử ký, người... Người có thể không nên làm chúng ta sợ, phòng này thật chết yếu hơn người sao?"

Ta gật đầu một cái, nói: "Các người không tin ta, cũng nên tin Lý Mẫn nha, nàng chính là trà son thôn người địa phương, phòng này hoành không có chết yếu hơn người, nàng không có khả năng không rõ ràng."

Lúc này, Liễu lão sư có thể là thấy nữ sinh dọa sợ không nhẹ đi, cho nên khi xuống liền đối với ta khiển trách: "Sử ký, người không nên quá mức rồi! Coi như nơi này chết qua vài người, lại có cái gì quá không được, có người như vậy cố ý dọa người sao?"

Thấy Liễu lão sư vẫn còn nói ta là cố ý dọa người, tâm lý ta thì càng thêm muốn chứng minh chính mình, vì vậy cũng không để ý nàng có mắng ta hay không, tiếp tục nói: "Ta đây cũng không phải là cố ý hù dọa mọi người, ta là vì mọi người khỏe, chỗ này rất tà môn, là tòa hung trạch. Hơn nữa nếu như ta không có đoán sai mà nói, nơi này ban đầu ở kia một nhà bốn miệng, không chỉ là chết yếu, hơn nữa phòng chùng vẫn là treo ngược chết, ở nơi này trong phòng treo ngược!"

Ta lần này cũng thật là không đếm xỉa đến, trực tiếp đem trong lòng suy đoán một tia ý thức nói ra.

Đương nhiên, cho nên ta dám nói như vậy, đây cũng là có căn cứ, này căn cứ dĩ nhiên chính là trước xem phong thủy, "Hai bên trong hồ nước đường, tự vận tìm chạm điện", phong thủy này trong cổ thư nhận định, cũng sẽ không sai đi nơi nào.

Mọi người nghe một chút, càng thêm sợ, nam sinh còn tốt đặc biệt là nữ sinh, sợ đến cũng sắp khóc.

Liễu lão sư thấy ta còn dám tệ hại hơn, lập tức liền muốn nổi giận.

Bất quá, ta cũng sẽ không cho nàng mắng nữa ta cơ hội, trực tiếp chỉ Lý Mẫn, đối với Liễu lão sư nói: "Ta có không có nói sai, người có thể hỏi nàng!"

Nghe được ta đây nói gì, mọi người ánh mắt dĩ nhiên là toàn bộ theo ta ngón tay phương hướng, nhìn về một bên Lý Mẫn. Mà Lý Mẫn lúc này trên mặt biểu hiện nhưng là thập phần đặc sắc, lộ ra hết sức kinh ngạc vẻ mặt, hỏi ta: "Người... Làm sao người biết rõ ràng như thế?"

"Ta nói là xem phong thủy suy đoán, ta nói không sai chứ?"

Lần này tất cả mọi người tò mò, thúc giục hỏi Lý Mẫn, có phải hay không như ta nói như vậy?

Lý Mẫn tại ánh mắt mọi người xuống, nặng nề gật gật đầu, đoán chừng là nhớ lại liên quan tới căn nhà này đủ loại kinh khủng tiếng đồn đi, sắc mặt đều có chút tái nhợt, mang theo giọng run rẩy đạo: "Sử... Sử ký nói không có sai, người nhà này đúng là toàn bộ treo ngược chết. Nghe ban đầu tới nhất xác người giăng, tại lâu hai lâu các trên xà nhà, treo đầy thi thể..."

Nói xong, Lý Mẫn đưa ra phát run tay, hướng trên đỉnh đầu lâu gỗ bản, chỉ chỉ.

"À?" Lần này mọi người cũng đều mắt choáng váng, từng cái vẻ mặt có thể nói là thập phần phong phú.

Có lộ ra khiếp sợ về mặt nhìn về phía ta, hiển nhiên là không có thật có thể bị ta nói trúng. Có vội vàng ngẩng đầu hướng trên đỉnh đầu nhìn, giống như hẳn có thể nhìn thấu sàn gác, nhìn đến lầu hai lầu các giống như. Đương nhiên, càng nhiều các nữ sinh thì tại chỗ liền sợ đến im lặng, ôm ở một đoàn, cả người phát run, từng cái cúi đầu, cũng không dám ngẩng đầu vọng trên đỉnh đầu sàn gác rồi.

Đương nhiên, ta cũng giống như vậy, nghe nói ban đầu lầu hai lầu các treo ngược đầy thi thể, cũng không khỏi cảm thấy một trận rợn cả tóc gáy. Hiển nhiên, người một nhà này là đồng thời treo ngược, đây thật là đủ tà môn.

Liễu lão sư cũng là sắc mặt đại biến, chung quy nàng cũng là một nữ, bất quá có thể là bởi vì nàng thân là lão sư đi, cho nên đi qua ngẩn ngui kinh hoàng sau đó, liền rất nhanh cố trấn định lại, sau đó làm bộ như không việc gì đáng về, một bên an ủi mọi người, một bên hỏi Lý Mẫn: "Lý Mẫn, người nói những thứ này là thật sao, sẽ không phải là các thôn dân cố ý biên tạo đi ra lừa hù dọa trẻ nít chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Nhị di não hung

Lý Mẫn lúc này mặc dù sợ hãi, thế nhưng còn là khẳng định gật gật đầu, nói: "Ta nói tất cả đều là thật, bởi vì ở nơi này người nhà này là ta di Hai."

"À? Người di Hai!"

Lần này cũng làm ta đều cho ngây ngẩn, không nghĩ đến nhà này hung trạch ở đây lấy người, lại còn là Lý Mẫn thân nhân.

Lý Mẫn thật giống như rất sợ mọi người không tin nàng, vì vậy còn đối với chúng ta giảng thuật đạo: "Tại ta còn lúc rất nhỏ, đương thời di Hai vẫn là giống như chúng ta, ở tại dưới núi trong thôn. Nghe nói bởi vì di Hai cùng nàng bà bà quan hệ thật không tốt, sau đó liền tách ra, dời đến nơi này xây nhà này phòng mới. Bất quá dời tới ở không tới một năm, cả nhà tựu ra chuyện. Có một ngày, mẹ ta mang đồ tới nhà di Hai, không thấy di Hai người, thế nhưng môn nhưng mở ra, vì vậy liền vào trong nhà đi tìm, kết quả phát hiện di Hai cùng di Hai phụ mạng theo hai cái trẻ nít, tất cả đều tại lầu các treo cổ tự vận."

Giảng tới đây, Lý Mẫn về mặt trở nên rất khủng hoảng giống như, nàng nói: "Treo ngược người chết, sau khi chết đáng về thật là kinh khủng, bởi vì thất cổ là hít thở không thông chết, cho nên người chết sẽ không lập tức từ vong, tại tử vong trước đều sẽ có thống khổ giày giụa, cho nên sau khi chết sẽ bảo lưu nhất định tư thái. Đầu lưỡi đưa ra, con mắt lòi ra, về mặt dữ tợn đáng sợ, hai chân đạp thẳng tắp, còn có rất lớn có thể sẽ đưa đến quần rụng, tóm lại phi thường kinh khủng, đương thời đem ta mẫu thân sợ đến liền lần một vòng chạy trốn về gia."

Mặc dù ta chưa từng thấy qua tự vận chết, thế nhưng cũng có thể tưởng tượng đến, ban đầu Lý Mẫn mẫu thân thấy một màn kia, được khủng bố cỡ nào.

Lúc này, ta đột nhiên nghĩ tới trước ta là bản xuất hiện chuyện châm, nói rõ khả năng chính là Lý Mẫn di Hai cả nhà bọn họ vong hồn, vì vậy liền hỏi nàng: "Sau đó thì sao, căn nhà này có hay không nào qua quỷ?"

Nghe được ta nhắc tới quỷ, mọi người thân thể đều là run lên, thế nhưng lần này cũng không có người dám lại chỉ trích ta. Ngay cả Liễu lão sư cũng không có lên tiếng, phỏng chừng lúc này nàng trong lòng cũng là cực sợ đi.

"Người đừng vội, ta từ từ giảng cho người nghe." Lý Mẫn tiếp tục giảng đạo: "Di Hai sau khi chết, không có ai biết di Hai một nhà tại sao phải treo ngược, hơn nữa còn là cả nhà cùng tiến lên treo, đương thời ta kia hai cái biểu đệ đều có bảy tám tuổi. Có người nói, di Hai bọn họ sợ đi sẽ một nhà đều tìm cái chết, là bởi vì địa phương phong thủy không được, là hung địa. Cũng có người nói, di Hai bọn họ là bị quỷ thất cổ dây dưa, bị quỷ mê hồn, cho nên mới treo ngược tìm chết. Di Hai một nhà rốt cuộc là tại sao phải tìm chết, cuối cùng vẫn không có người nào biết rõ chân chính câu trả lời, thế nhưng tại di Hai một nhà sau khi chết, nơi này liền không yên ổn."

Lý Mẫn dừng một chút, ta biết tiếp theo khẳng định liền muốn giảng não hung chuyện.

Đúng như dự đoán, đón lấy, Lý Mẫn liền nói: "Di Hai người một nhà sau khi chết, các thân thích cùng nhau hỗ trợ lo liệu xong hậu sự, rồi đi, căn nhà này sẽ không người. Nhưng là ngay tại di Hai hạ táng sau đến cuối bảy mấy ngày đó, coi như tà môn! Chỉ cần một đến buổi tối, trong thôn chúng ta người cũng có thể nghe có người từ trên núi bước đi đi xuống trong thôn thanh âm, ba ba ba vang, hơn nữa còn có nức nở khóc tiếng khóc, bởi vì di Hai cả nhà bọn họ mới vừa chết yếu, buổi tối mọi người đều sợ, cho nên cũng không dám đi ra ngoài nhìn. Sau đó, bởi vì có chút những người bạn nhỏ tương đối hiếu kỳ, sau đó liền mở cửa sổ nhìn bên ngoài, kết quả là nhìn thấy trên đường đi tới người một nhà, hơn nữa liếc mắt liền nhận ra chính là ta di Hai bọn họ. Đặc biệt là đến đầu thất đêm hôm đó, huyền não thì càng hung, trong thôn chúng ta chó đều tại kêu, một đêm tiếng chó sủa, cho đến trời sắp sáng mới dừng lại. Nghe nói, di Hai đầu thất đêm hôm đó, còn có mấy cái gan lớn thôn dân đi ra ngoài săn thú, xuống núi lúc vừa vặn đi qua

nhà đi Hai , kết quả vậy mà phát hiện đi Hai nhà bọn họ lầu các chỗ ấy quả nhiên đèn sáng , đèn một mực chột lóe chột lóe , hơn nữa mấy thợ săn kia còn nói nhìn thấy đi Hai lầu các trên có người , sợ đến mấy thợ săn kia nhấc chân chạy , trong đó có một cái liên giày đều chạy mất , không dám đi nhặt. Từ đó về sau , tất cả mọi người đều nói căn nhà này là hung trạch , sẽ ma quỷ lộng hành , cho nên không có người còn dám tới chỗ này rồi."

"Đúng rồi , mấy năm trước trong thôn có người tới đây hái hạt trà , không khéo buổi chiều đột nhiên mưa xuống như thác đổ , người thôn dân kia liền chạy tới căn nhà này bên trong tới tránh mưa ,

Nhưng là đi vào không bao lâu , liền sợ đến sợ chết khiếp giội mưa chạy trở về thôn , buổi tối hôm đó người này trở nên hồ ngôn loạn ngữ , si ngốc ngơ ngác hoàn toàn choáng váng , sau đó không bao lâu đã chết rồi. Có người nói , hẳn là bởi vì ở chỗ này tránh mưa lúc đụng phải quỷ , bị quỷ câu đi hồn phách." Lý Mẫn không quên lần nữa bổ sung một câu.

Làm Lý Mẫn kể xong những khi này , tất cả mọi người tại chỗ đều đã sợ đến cảm như ve mùa đông. Ta nghĩ thầm , không trách lúc trước vị kia đồn cũi lão bá lại nói chúng ta đây là tại tìm chết , nguyên lai đây là có vết xe đổ a.

Biết được nhà này hung trạch lai lịch sau đó , ta càng thêm xác định nơi này không thể ở , vì vậy liền nói với bọn họ: "Hiện tại các ngươi dù sao cũng nên tin tưởng ta nói chuyện đi , nơi này là hung trạch , chúng ta phải mau rời đi nơi này."

Lần này đến lúc đó không có người nào lập tức đứng ra giễu cợt ta , phòng chừng Lý Mẫn mới vừa rồi giảng những chuyện kia , đối với trong lòng mọi người đều tạo thành đã kích nghiêm trọng đi , lúc này nếu ai còn dám nói hẳn không có chút nào sợ hãi , hoặc là hẳn chính là tại thổi đại ngu B , hoặc là hẳn chính là thiếu thông minh.

Nghe được ta nói muốn mau rời đi nơi này , những thứ kia đã sớm sợ đến hạt dẻ hạt dẻ phát run nữ sinh đều nhìn về Liễu lão sư , hiển nhiên phần lớn nữ đồng học lúc này vẫn là đồng ý ta đề nghị , chờ lão sư quyết định.

Vậy mà chúng ta vị này Liễu lão sư , là thuộc mẹ hẳn thiếu thông minh , nàng xem ta liếc mắt , sau đó đối với mọi người nói: "Các bạn học , tin tưởng lão sư , trên đời này là không có khả năng có quỷ , chúng ta làm là chủ nghĩa xã hội khoa học người nổi nghiệp , từ nhỏ tiếp nhận Marx chủ nghĩa duy vật , làm sao có thể tin tưởng ngu quỷ thần rần một bộ kia đây. Chúng ta từ nhỏ đã sinh hoạt tại một cái tràn đầy quỷ quái xà thần trong hoàn cảnh , bên người mấy ông già cũng bình thường giảng một ít thần thần quái quái sự tình , nhưng là nếu thật là hỏi bọn hắn có ai gặp qua quỷ , nhưng sẽ phát hiện , thật ra người bên cạnh không có một người từng thấy , tất cả đều là tin vỉa hè , có đúng hay không ?"

Đối với người lão muội nhi , ta đương thời liền khinh bỉ nhìn nàng một câu , gặp qua thiếu thông minh , lại chưa từng thấy qua như vậy thiếu thông minh. Người ta Lý Mẫn đều đem phòng này lai lịch giảng rõ ràng như thế , người không vội vàng mang mọi người chạy thoát thân , vẫn còn tới bắt trong lớp duy vật lý luận một bộ kia đến cho mọi người tẩy não , ta X! Ta cũng hoài nghi nàng là không phải cố ý theo ta đối nghịch , sợ thua nàng thân là giáo sư mặt mũi.

Ta nhìn một cái Lý Mẫn , muốn nàng đi góp lời mấy câu. Khoan hãy nói , Lý Mẫn ngược lại thật là biết tâm tư ta , thấy ta liếc về phía nàng , nàng lập tức liền mở miệng đối với Liễu lão sư nói: "Lão sư , vẫn là đến nhà ta đến ở đi , ta nói những chuyện kia , trong thôn chúng ta người đều biết , cũng không phải là các đại nhân bên đi ra lừa hù dọa trẻ nít dùng."

Lão sư cười một tiếng , nói: "Lão sư biết rõ người sẽ không gạt chúng ta , chỉ là chung quy những chuyện này đều là các thôn dân suy đoán ra kết quả , có phải là thật hay không ma quỷ lộng hành , phòng chừng cũng không có ai dám nói hẳn thực sự từng gặp. Huống chi chúng ta này có mười mấy cái người sống sờ sờ , thật chẳng lẽ biết sợ quỷ sao. Chính gọi là cách ngôn nói thật hay , người có ba phần sợ quỷ , quỷ có 7 phần sợ người. Chúng ta nơi này nhiều người như vậy , coi như thật có quỷ , hẳn cũng phải đi vòng!"

Ta hét ý kiến , trong đầu nghĩ vào lúc này người đương nhiên có thể nghĩ chính nghiêm từ nói lời như vậy , nhưng là khi các người đám này vô tri ngu xuẩn thật thấy quỷ lúc , phòng chừng đi tiêu cũng phải hù dọa đi ra , đến lúc đó rốt cuộc là ai hơn sợ người nào , còn cần nghĩ sao?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Đánh cược ăn phân

Thật ra , cách ngôn thảo luận người có ba phần sợ quỷ , quỷ có 7 phần sợ người , lời này cũng không sai. Bởi vì loài người dương , quỷ thuộc âm , thường nói , thân thể con người ba cây hóa , trên đầu cùng hai vai các một cái , này ba cây hóa xưng là dương hỏa. Này ba cây dương hỏa dưới tình huống bình thường là vượng , cho nên người chúng ta dương khí sẽ đặc biệt cường , quỷ dĩ nhiên là sẽ tránh , hẳn sẽ không đến gần , tại sao ? Bởi vì đến gần hẳn sẽ không thoải mái , biết sợ bị trên người của người dương hỏa đốt tới.

Nhưng là , làm nhân sinh bệnh thể nhược thời điểm , hoặc là chợt dạ sợ hãi thời điểm , thân thể con người kèm theo kia ba chén dương hỏa sẽ trở nên

yếu. Dương khí một yếu, quý dĩ nhiên là không sợ người, đã như thế, hần âm khí đại thịnh, dĩ nhiên là dám khi dễ người.

Chính gọi là, đốt đèn hành đường đêm, đèn vượng chỉ thiên đi, đèn tắt chó tiến lên. Nơi này theo như lời đèn, chính là chỉ người thân kèm theo kia ba chén dương hòa.

May ra có người sẽ nói, vậy chỉ cần chúng ta không phải sợ hần, không thì không có sao ?

Nhưng là người muốn làm không sợ quý, thấy quý không chột dạ, cũng không dễ dàng, được trong lòng có chính khí.

Chính khí, đã là chí cương chí dương chí khí, cho nên quý quái tà linh sợ hãi. Cách ngôn trung bình nói "Bình sinh không làm chuyện trái lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa", nói chính là chỗ này chính khí. Không làm vi phạm lương tâm chuyện, tài năng bảo trì nội tâm an tĩnh ôn hòa; nếu như làm chuyện xấu, cũng rất khả năng thần hồn nát thần tính, hoang mang không chịu nổi một ngày.

Nhưng là bây giờ đầu năm nay, lại có bao nhiêu người có thể từ đầu tới cuối duy trì phần kia Hạo Nhiên Chính Khí đây? Không khỏi là gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý, mặt đầy dối trá đã chuyện đương nhiên, thời thời khắc khắc mang mặt nạ sinh hoạt, khi dễ nhỏ yếu, tăng bốc cường giả, ở đâu Hạo Nhiên Chính Khí ?

Đừng nói thấy quý, chính là gặp phải một ác nhân, cũng có thể đem người hù dọa. Đây chính là vì gì đó đầu năm nay một cái du côn trước mặt mọi người khi dễ kẻ yếu, người đi đường người vây xem vô số, lại không có người dám chính nghĩa đứng ra, mọi người chỉ dám tránh về đồ gia dụng bàn phím khiến trách mắng câu, làm bộ như chính mình rất có chính nghĩa đáng vẻ. Cho nên thật thấy quý, có thể hay không sợ hãi, chẳng lẽ trong lòng sẽ không có điểm B số sao?

Lão sư nghĩa chính ngôn từ nói xong những thứ kia, sau đó liền nói với Lý Mẫn, phải người bạn học đưa nàng xuống núi về nhà.

Đương nhiên, đây cũng không phải lão sư lo lắng Lý Mẫn nhất gan sợ hãi, mà là Lý Mẫn chính là trà sơn thôn vùng này, cho nên hần không cần phải cần chúng ta ở chỗ này qua đêm.

Lý Mẫn thấy lão sư không tiếp thu nàng đề nghị, cũng chỉ đành bỏ đi tiếp tục khổ khuyên ý niệm, sau đó liền đối với ngụy tuyền nói, muốn hần đưa nàng xuống núi về nhà.

Ngụy tuyền nghe nói Lý Mẫn phải đi về, trong lòng liền mất hứng, chung quy bạn gái theo chính mình cắm trại qua đêm, nhưng là mỗi người đàn ông đều mơ tưởng.

Vì vậy ngụy tuyền liền khuyên Lý Mẫn, gọi nàng lưu lại cùng mọi người cùng nhau, còn nói cũng là bởi vì căn nhà này tràn đầy kinh khủng tin đồn, như vậy mới càng thêm kích thích thú vị.

Lý Mẫn nơi nào sẽ chịu lưu lại, bởi vì nàng là đối với phòng này nhưng là biết gốc biết rễ, hơn nữa từ nhỏ đã bị phòng này đủ loại kinh khủng tiếng đồn hù dọa đại, tự nhiên đầy lòng sợ hãi, cho nên liền nói: "Người đưa không tiễn? Không tiễn mà nói ta liền chính mình trở về."

Ngụy tuyền thấy Lý Mẫn đùa bỡn lên tính khí tới, cũng liền phát hỏa, nói: "Người cứ như vậy tin tưởng sử ký hần này thần côn mà nói sao, hần liền một ? Phan đào sâu ? Ta con mẹ nó dám với hần đánh cuộc, nếu quả thật có quý, muốn lão tử ăn phân đều có thể."

Ta đương thời liền trong đầu nghĩ, vậy người này ngu xuẩn sẽ chờ ăn phân đi.

Bất quá, ta cũng không có đi theo hần đạt được những thứ này miệng lưỡi tranh, bởi vì ta coi như là thấy rõ đám này tiện dân, bọn họ nếu không phải thật thấy lần quý thoải, là không có khả năng dài trí nhớ.

Lúc đó Lý Mẫn nghe được ngụy tuyền lời này, mặt đầy cảm giác mất mát, nàng cũng không nói thêm nữa rồi, xoay người kéo tay ta, liền hướng ngoài cửa đi.

Khe nằm nha, bạn thân đây ta đương thời liền tròn tròn mắt, hạnh phúc tới quá nhanh, hần giống như gió xoáy, không kịp trốn, không kịp muốn, ta liền bị nàng kéo đi ra môn.

Nói thật, ta đương thời thật là một mặt mộng bức, nằm mơ cũng không nghĩ tới Lý Mẫn vậy mà sẽ chủ động dắt tay ta, hơn nữa đặc biệt vẫn là ngay trước mặt mọi người kéo tay ta.

Đương nhiên, mộng bức không chỉ ta một người, tất cả mọi người tại chỗ, bao gồm ngụy tuyền cũng là một mặt mộng bức,

Mặt đầy kinh ngạc nhìn chúng ta bóng lưng. Hiên nhiên bọn họ đánh chết cũng không nghĩ ra, lớp chúng ta hoa vậy mà sẽ chủ động dắt tay thần côn này tay. Đây dưới cái nhìn của bọn họ, thật là khó tin, thậm chí không muốn tiếp nhận loại sự thật này.

Cảm nhận được sau lưng đủ loại khác thường ánh mắt, có khiếp sợ, có kỳ quái, càng nhiều là một bộ nhìn đến cái trắng bị heo cùn rồi giống như về mặt. Bất quá vậy thì như thế nào, có nữ thần dắt tay ta, bạn thân đây ta chắc chắn sẽ không cự tuyệt. Vì vậy cứ như vậy dắt tay nàng, rồi đi Hoang trạch.

Tìm ta "Thịnh thịnh oánh" nhảy loạn, đây là ta từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên dắt cô gái tay, Lý Mẫn tay ấm áp, tay tinh tế, mềm nhũn, dắt cảm giác tốt vô cùng.

Chẳng lẽ đây chính là nói yêu thương cảm giác sao? Thật hạnh phúc a!

Chẳng lẽ Lý Mẫn cũng thích ta ? Thật vui về a!

Làm chúng ta đi ra trước nhà kia phiên trà lâm , chính làm ta chuẩn bị hỏi nàng cái vấn đề này lúc , Lý Mẫn đột nhiên đưa tay từ trong tay của ta rút đi rồi , sau đó nói: "Híc, cái kia gì đó , cảm ơn ngươi , ngươi trở về đi!"

"Trở về ?" Ta đương thời liền sững sờ, nói: "Không phải muốn ta đưa ngươi về nhà sao ?"

Lý Mẫn có chút đỏ mặt xấu hổ lắc đầu nói: "Không cần đưa tiễn , đưa đến nơi này đã có thể , trước mặt đường ta bình thường đi , hiện tại thiên cũng không có hoàn toàn hắc , không sợ."

"Ồ." Ta khò ngực gật gật đầu.

Đang chuẩn bị xoay người rời đi thời gian , Lý Mẫn lại đột nhiên la lên: "Đứng rồi , sử ký , ngươi nói thế nào trong phòng có hung linh , là thực sự sao?"

Phải ta sẽ không cố ý hù dọa bọn họ." Ta gật đầu một cái.

Lý Mẫn suy nghĩ một chút , liền nói: "Vậy ngươi mau trở về đi thôi , chỉ có ngươi có thể bảo vệ mọi người."

Ta cười khổ một cái.

Lý Mẫn phỏng chừng cũng biết ta tại sao cười khổ , liền nói: "Mặc dù mọi người không tin ngươi , thế nhưng chung quy cùng học một trường , ta biết ngươi là với ngươi gia gia học này một nhóm , ngươi không thể thấy chết mà không cứu nha."

Nói tới chỗ này , Lý Mẫn đối với ta khả ái khẽ mỉm cười , rất là mê người. Ta đương thời liền gật đầu đáp ứng.

Đương nhiên , cái này cũng không hoàn toàn là bởi vì Lý Mẫn thỉnh cầu , mà là ta này hiền lành nội tâm , đúng là không cách nào để cho ta làm đến làm như không thấy. Huống chi gia gia cho tới nay cũng dạy dỗ ta , nói học được môn thủ nghệ này , thì phải thay trời hành đạo , hành thiện tích đức , nếu như ta lần này chuẩn mất mà nói , hiển nhiên là làm trái chúng ta trong môn tinh thần.

Cùng Lý Mẫn sau khi tách ra , trên mặt ta liền tràn đầy vẻ lo lắng rồi , bởi vì lúc trước là bản xuất hiện qua chuyển châm , cho nên nơi đó hiển nhiên là có hung linh , vạn nhất đến lúc hung linh thật xuất hiện , có thể làm như thế nào đối phó nha

Gia gia lúc trước liền từng dặn dò qua ta , gặp phải có hung linh địa phương , cần phải mau rời khỏi , hiển nhiên này hung linh không phải như vậy có thể tùy tiện đối phó. Nói thật , học trung học hồi đó , bạn thân đây ta còn thực sự chưa bao giờ gặp qua hung linh , này trở về cũng coi như là lần đầu tiên rồi.

Nghĩ tới đây , ta trong lòng cũng là lo lắng đề phòng , chung quy nếu quả thật gặp phải hung linh , đừng nói bảo vệ bọn họ an toàn , ngay cả mạng nhỏ mình cũng phải cẩn thận vứt bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Heo thất cổ

Cứ như vậy , ta một bên đi trở về , một bên tại nói thầm trong lòng lấy , bất tri bất giác liền trở về Hoang trong nhà.

Mọi người nhìn thấy ta trở về nhanh như vậy , đều rất kinh ngạc nhìn ta , có một bạn học liền hỏi ta: "Sử ký , ngươi không phải đi đưa lớp chúng ta hoa nữ thân về nhà sao , như thế trở về nhanh như vậy."

Ta nhìn lướt qua , phát hiện Liễu lão sư cũng tò mò nhìn về ta , vì vậy ta liền nói: "Lý Mẫn nói còn lại đường nàng bình thường đi , không sợ."

Lúc này , ngay tuyến liền mang theo địch ý cười lạnh nói: "Ta xem là nàng không muốn ngươi đưa đi!"

Ta ném tới một cái mắt lạnh , cũng không đi theo hắn so đo , chẳng lẽ ta sẽ nói cho đám này thảo dân , bạn thân đây ta là tới cứu bọn họ sao? Bất quá coi như ta nói , chắc hẳn được đến cũng tuyệt đối là bọn họ cười lạnh cùng giễu cợt.

Tuyệt đối không sai , một năm qua , ta đối bọn họ thật sự là quá hiểu.

Ta không có để ý nguy hiểm , nguy hiểm cảm nhận được ta không có để hấn vào trong mắt , cho nên giận đến gương mặt căng đỏ bừng.

Ta xoay người đi tới cửa lớn , ngẩng đầu nhìn liếc mắt môn đối diện cái kia đường thẳng , đó là trong phong thủy "Xông thẳng sát", mặc dù này sát lợi hại , thế nhưng muốn phá hấn cũng không khó.

Ta trực tiếp theo trong túi đeo lưng lấy một chuỗi tiền Ngũ đế , đưa nó treo ở đại môn môn trên xà nhà.

Này tiền Ngũ đế , nhưng là chặn sát , trấn trạch , phòng tiểu nhân , tránh ma quỷ , vượng tài lựa chọn hàng đầu đồ vật. Bởi vì tiền Ngũ đế là Thanh triều đứng đầu hưng thịnh năm cái hoàng đế , tiền Ngũ đế được thiên , địa , nhân tam tài khí , cộng thêm ngũ đế chi Đế Uy , có thể trấn trạch , hóa sát , cũng gồm cả vượng tài chức năng. Hơn nữa , cư gia phong thủy bên trong sát , phần lớn ngũ hành thuộc thổ , mà đồng tiền ngũ hành thuộc tính kim , lấy kim tiết thổ , cho nên tiền Ngũ đế hóa giải Lộ xung , môn xông chờ hung sát chi khí có tương đối đặc biệt công hiệu.

Đương nhiên , dựa hết vào xâu này tiền Ngũ đế , còn chưa đủ , bởi vì môn đối diện không chỉ có xông thẳng sát , hơn nữa còn có một tòa giống như ngỗng cổ cầu đá hình vòm , cầu này vừa vắn ăn sau nhà tới long ngõ công núi , này cũng là đại hung , ngụ ý vây lại ở chỗ này phòng người sắp chết tuyệt.

Cho nên , ta lại từ trong túi đeo lưng lấy ra bút mực giấy , họa một trương trấn sát phù , cùng nhau dính vào đại môn môn trên xà nhà một bên.

Trấn sát phù , danh như ý nghĩa , dĩ nhiên chính là trấn tà tránh sát dùng. Mọi người có thể không nên coi thường này sát , chỉ là nhân mạng lý bên trong thì có quan phù sát , bệnh phù sát , chết phù sát , tang treo sát , trạch mộ sát này mấy loại; mà trong phong thủy sát thì càng hơn nhiều , có mười tám đại sát , thiếu tay sát , dơ miệng sát , mờ miệng sát , môn trùng sát , thiên trảm sát , phá tài sát , cô quả sát , phòng ngoài sát , đào hoa sát , cắt chân sát , xông thẳng sát , chạy xéo sát , phản chiếu sát , kiềm trịnh sát , ngoài cửa sổ sát , Thiên cung sát , phá quân sát , hỏa hình sát.

Tóm lại , này trấn sát phù tác dụng , có thể làm cho thiên sát , Địa Sát , năm sát , nguyệt sát , ngày sát , lúc sát , một ngàn hai trăm vị hung thần ác sát , tất cả đều tránh.

Lại nói , nguy hiểm nhìn đến ta leo lên môn lương , lại vừa là tại treo đồng tiền , lại vừa là thiếp phù lúc , dĩ nhiên là không quên châm chọc mắng một câu: "Bệnh thần kinh!"

Bất quá ,

Ngược lại có mấy vị nữ đồng học , thật giống như đã đem ta coi thành bọn họ cứu tinh , tới gần hỏi ta , những thứ này hiệu nghiệm không ?

Vì vậy , ta giống như thực nói cho các nàng biết , phù cùng tiền Ngũ đế là chặn sát dùng.

Nói xong , ta lại chạy đến ngoài cửa đầu đi vòng vo.

Đương nhiên , ta đây cũng không phải là mù chuyển đu đưa , bởi vì ta tại chuyển đu đưa đồng thời , còn nhặt được một cây dài cây trúc , đồng thời cũng phát hiện một khối đại Ma thạch , chính là lúc trước nông thôn trong nhà dùng để mài đầu hũ dùng cối đá , mà hai món đồ này , nhưng là có chỗ đại dụng.

Ta đầu tiên , đem cái kia dài cây trúc đứng ở phòng bên trái , kê nửa mấy vị nam đồng học hỗ trợ , đem khối đá kia mài cho dẹt đến toà nhà bên phải.

Những bạn học kia liền hiểu kỳ rồi , nào không hiểu ta đây là đang làm gì vậy , vì vậy liền hỏi ta , tại sao không việc gì đi lập cây trúc , dẹt cối đá ?

"Người xem đó là cái gì ?" Ta chỉ toà nhà bên trái đứng lên cái kia cây trúc hỏi.

"Cây trúc nha."

"Bên kia vậy là cái gì ?" Ta lại chỉ bên phải một cái cối xay đá hỏi.

"Đó là cối xay , sử ký người hỏi thế nào lên ngu ngốc như vậy vấn đề tới , người chẳng lẽ là thật phát bệnh thần kinh chứ ?" Các bạn học vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Ta cười một tiếng , nhưng lắc đầu nói: "Sai ! Đây chẳng phải là cây trúc , cũng không là cối xay , mà là Thanh Long cùng Bạch Hổ. Chính gọi là , tay trái cột cờ , tay phải trống , tức là Thanh Long cùng Bạch Hổ. Lệnh kỳ vung lên , tiếng trống vang , thiên quân vạn mã tiến vào tràng! Đây là chính dương chính cương chi cục , gì đó âm phong âm khí cũng có thể đỡ được."

Là , trước ta thấy nhà này tả hữu hai bên lộ không , liên kết luận này trạch không Thanh Long , không Bạch Hổ , đoạt mệnh âm phong trước cửa cản quét. Chỗ cho là phá này đại hung chi cục diện , ta mới cố ý tại Thanh Long vị lập một cây cây trúc , tại Bạch Hổ vị thả một cái cối xay lớn.

Đã như thế , cái kia cây trúc ở chỗ này chính là so sánh "Kỳ", kia bên phải cối xay đá , thì so sánh rồi "Trống", đã như thế , liền đem thiếu sót Thanh Long cùng Bạch Hổ cho bổ túc. Có Thanh Long cùng Bạch Hổ , tự nhiên cửa kia trước cản quét âm phong liền không vào được.

Những bạn học kia mặc dù không biết ta đang nói gì , thế nhưng nghe được ta nói chuyên nghiệp như vậy , ngược lại lộ ra nhiều chút bội phục ánh mắt. Phòng chừng bọn họ cũng là nghe Lý Mẫn nói cái nhà này kinh khủng lại lịch sau đó , sâu trong nội tâm sinh ra sợ hãi , cho nên cảm thấy có ta người như vậy ở nơi này lại thiếp phù , lại bày cục , trong lòng càng thiết thực đi.

Bất quá , chỉ có mình ta trong lòng rõ ràng , bây giờ coi như Thanh Long Sơn cùng Bạch Hổ núi có rồi , trước cửa xông thẳng sát cùng cầu đá hình vòm cũng dùng tiền Ngũ đế cùng trấn sát phù chặn lại , thế nhưng minh đường lúc trước hai cái cá đường còn ở , nơi này vẫn là là hung trạch , có thể dễ cho ở nơi này người bắt nguồn từ ái tìm chết chi tâm.

Tự làm tâm lý ta mơ hồ vì thế lo âu lúc , đột nhiên , một trận tiếng động lớn tiếng kêu truyền tới , ta ngẩng đầu nhìn lên , nguyên lai là mấy vị đi kiếm củi đốt đồng học , bọn họ kêu la om sòm hướng như vậy chạy , vung vẩy , mà ở trước mặt bọn họ , lại có một đầu khắp nơi tán loạn heo rừng , nguyên lai bọn họ đây là tại đuổi theo heo rừng đấy , hơn nữa con heo rừng kia chính hướng chúng ta bên này chạy trốn mà tới.

Chỉ nghe mấy cái đồng học hô lớn: "Sử ký. . . Nhanh. . . Nhanh ngăn lại hấn!"

Nghe lời này một cái , ta vì vậy vội vàng cũng đưa tay ra cánh tay , làm ra một bộ ngăn trở heo rừng tư thế.

Chỉ thấy con heo rừng kia , vọt tới trước nhà , đoán chừng là nhìn thấy ta bên này đột nhiên nhiều hơn nhiều người như vậy tới đi , cho nên thu được không nhỏ kinh sợ , giống như một con ruồi không đầu giống như , một đầu tán loạn , kết quả thật vừa đúng lúc , đầu này heo rừng vừa vận trực tiếp xông vào đại môn , xông vào trong phòng đi rồi.

Lần này coi như náo nhiệt , trong phòng thủ lĩnh càng nhiều , đặc biệt là các nữ sinh , rồi rít sợ đến thét chói tai lên tiếng , đầu heo kia đã bị kinh sợ dĩ nhiên là càng thêm lợi hại , trong phòng liền một cánh đại môn , mà bên ngoài chúng ta lại vừa vận theo bên ngoài hướng bên trong xông vào , heo rừng không có kia trốn , liền theo thang lầu chạy lên lầu.

Cũng không biết tại sao , khi này con heo rừng mới vừa chạy đến lầu hai hành lang miệng , đột nhiên giống như nhận được càng thêm lợi hại kinh sợ giống như đáng về , xoay người chính là nhảy lên. . .

Này nhảy lên , có thể nhường cho người anh em ta xem mắt choáng váng , bởi vì tại thang lầu lầu hai miệng sàn gác phía dưới , có một cây móc sắt , đoán chừng là lúc trước chủ nhà dùng để câu treo thịt muối loại hình dùng đi , mà con heo rừng kia cũng không biết là xui xẻo , hay là thật như vậy trùng hợp , một cái nhảy , cổ trực tiếp liền treo ở kia cái móc sắt lên , móc sắt lập tức xuyên thủng cổ , heo rừng nhất thời phát ra một tiếng chói tai tiếng kêu gào , một trận giãy giụa , cho đến cuối cùng không có động tĩnh.

Là , nó chết rồi , bị kia giữa không trung móc sắt giết chết , thi thể treo ở giữa không trung!

Trong lúc nhất thời , mọi người toàn đều sợ ngây người , trố mắt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Lầu các

Khe năm nha , đây là chuyện gì xảy ra ?

Đều nói đàn heo , đàn heo , nhưng là ta còn là không nghĩ tới , trên đời lại thật sẽ có đàn như vậy heo.

Ta bị phát sinh ở trước mắt này điện quang ngọn lửa một màn này hoàn toàn sợ ngây người , đầu này heo rừng vậy mà tự mình tự sát!

Mọi người đi qua gần gũi kinh ngạc gần gũi người sau đó , rất nhanh thì kịp phản ứng , rồi rít nhảy căng hoan hô , tất cả mọi người chỉ đầu kia tự vận heo rừng cười to nói: "Đầu này đàn heo đoán chừng là bị chúng ta nhiều người như vậy sợ choáng váng , biết rõ chúng ta muốn ăn hấn , cho nên chính mình ngoan ngoãn tự vận , ha ha ha."

"Này heo rừng thật đúng là một đại ngu ngốc , bất quá ngược lại cũng tiết kiệm chúng ta phí sức , bằng không muốn nghĩ bắt hấn , còn thật không dễ dàng."

"Ha ha , tối nay có thể ăn nướng heo rừng rồi. . ."

Mọi người thấy có con heo rừng tự chui đầu vào lưới đưa tới cửa , trong lúc nhất thời đều trở nên hết sức phấn khởi , đặc biệt là các bạn học trai , càng là đã bắt đầu phân công , chuẩn bị phải đem đầu này heo rừng xử lý xong , tối nay liền nướng ăn.

Mọi người đều rất cao hứng , bắt đầu tham dự vào heo quay phân công ở trong đi rồi , mà duy chỉ có ta một người cảm thấy trong lòng rất bất an , bởi vì mới vừa rồi một màn kia thật sự là quá mức quý dị.

Chẳng lẽ đây thật là một trùng hợp sao?

Theo nhìn bề ngoài chuyện này , xác thực giống như bọn họ theo như lời như vậy , con heo rừng kia quá đàn , là đại ngu ngốc.

Nhưng là ta chung quy lại cảm thấy sự thật tuyệt không phải đơn giản như vậy, chuyện này lộ ra cổ tử tà tính.

Bởi vì con heo rừng kia thi thể bị móc sắt , câu treo ở giữa không trung , nhìn qua hiển nhiên cực kỳ giống là một đầu thất cổ tự vận heo. Đúng lúc , căn nhà này bố trí phong thủy lên , bởi vì có hai cái ao cá cùng trung gian đường thẳng nguyên nhân , cho nên phạm vào tự vận tự sát kiêng kỵ , ngụ ý ở tại nhà này người sẽ có tự vận , tự sát , tự sát loại hình sự kiện phát sinh.

Mà con heo rừng kia đi vào trong phòng sau , ngăn ngại bất quá thời gian nháy con mắt , kết quả là ở trong phòng tự vận. Trước mắt hết thấy , cũng không lại vừa vận ứng nghiệm "Hai bên giữa hồ nước đường , tự vận tìm đường chết" cái này kiêng kỵ sao?

Nếu như đây chỉ là trùng hợp đồ thôi , nếu như không là trùng hợp mà nói , đó chính là này hung trạch báo trước rồi , heo rừng vào nhà ở đều lập tức tự vận tự vận , chúng ta đây ở chỗ này qua đêm , cũng không cũng khó thoát khỏi cái chết sao?

Nghĩ tới đây , ta liền không rét mà run!

Bọn họ đã tại vô cùng náo nhiệt đem xử lý xong thịt heo rừng , giá đến trên lửa mặt đi nướng , trên mặt mỗi người đều tràn đầy hạnh phúc mùi vị. Nhưng là bạn thân đây ta lại không tâm tư đi tiếp cận phần này náo nhiệt , bởi vì ta biết rõ tối nay nhất định là cái không yên ổn ban đêm , vì đề sớm làm phòng bị , vì vậy ta đi tới một bên không người địa phương , xuất ra bút mực giấy , vẽ lên linh phù.

Này một họa , liền họa mười mấy tấm , thẳng hoạch định ta tinh thần cảm thấy một môi phương ngăn cản.

Này vẽ bùa cũng không phải là thi đơn giản trông mèo vẽ hổ , tùy tiện tìm đến bút mực giấy , liền chiếu họa là được , như vậy họa pháp , vẽ ra tới phù dĩ nhiên là không hề hiệu ứng , tức cái gọi là "Bùa vẽ quỷ" là vậy.

Chính là: "Như biết vẽ bùa khiêu , chọc cho quỷ thần nhảy; không biết vẽ bùa khiêu , chọc cho quỷ thần cười."

Này phạm là làm phép , vẽ bùa , chú trọng chính là người , thần , niệm hợp nhất , tồn nghi vận khí , thừa thế xông lên vẽ ra muốn họa chi phù , trung gian không thể có bất kỳ gián đoạn dừng lại. Vẽ bùa lúc muốn thôi hơi ở phù bên trong , đồng thời còn muốn một bên họa vừa dùng miệng nhẹ nhàng niệm chú , như thế vẽ ra tới phù mới có mang thần lực.

Cũng chính vì vậy , cho nên ta họa đại khái hơn nửa canh giờ , mới vẽ ra mười mấy tấm linh phù. Ta đếm rồi số , trong đó có ba tấm giết quỷ phù , năm cái thiên sư bùa hộ mạng , còn có ba tấm ngũ lôi phù.

Có thể duy nhất vẽ ra nhiều như vậy tương phù đến , ta đã đủ hài lòng.

Phù vẽ xong rồi , quay người lại , nhưng phát sinh không biết lúc nào Lý Mẫn vậy mà xuất hiện ở đằng sau ta.

Ta đương thời liền ngây ngẩn , hỏi nàng tại sao trở lại ?

Lý Mẫn gật đầu một cái , đưa tay đưa một cái , trong tay nhiều hơn hai cái bánh bao , nguyên lai nàng lo lắng mọi người đói bụng , cố ý cho chúng ta đưa bánh bao tới.

Ta nhận lấy nàng bánh bao , lúc này bên kia thịt heo rừng cũng nướng xong , người người có phần.

Khoan hãy nói ,

Này thịt heo rừng dùng lửa than một nướng , dầu tí tách , bề ngoài thịt béo nướng thành màu vàng kim , mùi thơm tràn ra , nếm thử một miếng , ta không khỏi thờ dài nói: "Thật không tệ!"

Mấy vị kia heo quay thịt đồng học tự hào cười nói: "Chúng ta thịt nướng tay nghề , đây còn phải nói! Huống chi đây là thịt heo rừng , sao là bình thường heo nhà có thể so với."

Suy nghĩ một chút cũng phải , tất cả mọi người ăn rất vui vẻ , một đầu gần bốn mươi năm mươi cân heo rừng , cứ như vậy bị chúng ta cho ăn không còn mấy khối.

Làm đoàn người ăn xong thịt heo rừng , trời cũng đã sớm hắc toàn bộ , ta hỏi Lý Mẫn có muốn hay không ta đưa nàng trở về , nàng nhìn một cái đoàn người ở nơi này cắm trại trải qua thú vị , vì vậy lắc đầu một cái , cũng quyết định lưu lại.

Đoàn người đem đồng lửa dời đi giữa phòng khách , sau đó bắt đầu cần tìm tới đủ loại tấm ván ở trong phòng khách lên chặn đệm nằm dưới đất , mà ta lại lần nữa lấy ra la bàn , ở trong phòng khách kiểm tra lên.

Ở trong phòng khách kiểm tra một lần , ngược lại rất sạch sẽ , vì vậy ta liền đem Lý Mẫn mang đến đèn pin muốn tới , lên đến lầu hai.

Bởi vì là gạch mộc phòng , cho nên lầu hai chỉ có một gian lầu các. Đèn pin chiếu một cái , ta phát hiện gian này lầu các tương đối lớn , có gần hai mươi

bình dáng vẻ , bên trong trống rỗng , trên sàn nhà rơi đầy tro bụi.

Ta nhấc chân bước vào , người mới vừa đi vào lầu các , ta liền cả người giật mình một cái , bởi vì này lầu các giống như một hầm băng giống như , cả người lạnh lẽo.

Ngẩng đầu nhìn lên , trên đỉnh đầu là mấy cây xà nhà , mặt trên còn có bốn cái sợi giây lượn quanh tại trên xà nhà , sợi giây phía trên cũng hiện đầy tro bụi cùng mạng nhện , hiển nhiên những thứ này sợi giây là trước đây thật lâu lượn quanh đi tới , nếu như không có đoán sai mà nói , những thứ này sợi giây chắc là một cái gia đình này ban đầu dùng để thất cổ dùng.

Nhìn đến những thứ này buông xuống treo ở ta trên đỉnh đầu bốn cái sợi giây , ta liền một trận tê cả da đầu , vội vàng nhìn một chút trong tay la bàn , phát hiện trong tay la bàn ngược lại thập phần bình tĩnh , đây cũng là để cho ta thêm chút đã thả lỏng một chút.

Tra xong rồi một vòng , cũng không đặc biệt dị thường , vì vậy ta cũng liền an tâm một ít , trong đầu nghĩ chỉ mong tối nay có thể bình an vô sự vượt đi qua đi!

Trở lại dưới lầu phòng khách , mọi người ăn một chút trò chuyện một chút , thời gian qua rất nhanh, thoáng cái đêm liền sâu , mọi người hái một ngày hạt trà , cũng đều mệt mỏi , cho nên dần dần liền yên tĩnh lại , không bao lâu tất cả đều ngủ thiếp đi.

Mà ta , tự nhiên không dám ngủ , thật ra cũng không ngủ được , trong lòng luôn là có chút bận tâm.

Ta thu thập một chút , liền đi tới cửa thang lầu ngồi lấy , nhân lo lắng cho ta cái nào thiếu thông minh nửa đêm chạy đến lầu các đi tới , cho nên cố ý canh giữ ở thang lầu này mệnh.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua , ta cứ làm như vậy ngồi lấy , lần ngồi xuống này , an vị đến hơn nửa đêm , bởi vì khi đó đi học cũng không có đồng hồ đeo tay , càng không có điện thoại di động , cho nên lúc đó cũng không biết thời gian.

Ta cứ như vậy chờ mãi , chờ đêm mau mau đi qua , thiên mau mau sáng lên.

Nhưng là này chờ tới chờ lui , đoán chừng là ngồi không thời gian quá lâu đi , hai con mắt từ từ nói đến đánh nhau rồi , cho nên trong lúc vô tình chính mình ngủ thiếp đi cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đêm kinh hôn

Trông rất hơi híp lên , ta đã cảm thấy cả đầu đều mê man , nửa mê nửa tỉnh ở giữa , ta nhìn thấy Lý Mẫn đi tới trước mặt của ta , cùng ta ngồi chung tại cửa thang lầu trên bậc thang , chúng ta tay nắm tay , thập phần vui vẻ.

Nàng nói ta là người tốt , phải ban cho cho ta một cái hôn , để cho ta nhắm mắt lại. Vì vậy ta nhắm mắt lại , chờ đợi nàng hôn.

Nhưng là , ta nhắm thật lâu , đều không chờ đến nàng hôn , vì vậy liền mở mắt ra , lại phát hiện Lý Mẫn không thấy.

Ta đương thời thật đau lòng , sau đó liền gọi nàng tên , muốn hỏi một chút nàng tại sao gạt ta. Nhưng là trống rỗng trong phòng , chỉ có ta một người , trước những bạn học kia toàn đều không thấy.

Ta đang muốn chạy ra ngoài nhà chuẩn bị về nhà thời điểm , kết quả đi hai bước , cảm thấy có cái gì không đúng , ta coi thấy trong phòng khách bên cạnh đồng lửa , ngồi chồm hổm lấy một cái bóng đen.

Ta đương thời liền sợ hết hồn , vội vàng nhìn kỹ một chút , chỉ thấy kia đúng là một đầu bị nướng chín heo rừng , hán cả người màu vàng kim , mạo hiểm dầu mỡ heo , giống người giống nhau ngồi chồm hổm ở bên đồng lửa hơi lửa.

Ta đương thời liền cảm thấy rất kỳ quái , đầu này heo quay không phải bị chúng ta buổi tối ăn xong rồi sao , tại sao còn nha

Trong nội tâm của ta hiếu kỳ , liền đi tới , trong lòng còn nghĩ có thể đem hán mạng về nhà đi cho gia gia ăn.

Nhưng là , làm ta sắp đi tới sau lưng nó lúc , đầu kia nướng chín heo rừng đột nhiên đem đầu ngẩng tới.

Đó là một cái bị nướng chín đầu heo , thế nhưng cặp mắt kia nhưng là trực câu câu , vừa nhìn hán đó là sống

Lúc đó ta giật mình , vội vàng dụi dụi mắt , lại định nhìn vừa nhìn , lúc này chính là nhìn đến đầu này heo quay bị một cây sợi giây bao lại cổ , treo ở trên xà nhà , khắc thật dài heo đầu lười , một bộ quý thất cổ đáng vẽ. Mà ở trên xà nhà , còn có ba cái sợi giây , phân biệt treo trong lớp chúng ta mặt khác ba gã đồng học , vương thành , cây cột cùng Lý đại oa.

Thấy như vậy một màn , ta đương thời liền sợ choáng váng , xoay người chạy , nhưng là quay người lại , lại thấy đến Liễu lão sư đứng ở đằng sau ta.

Ta liền kinh hoảng nói với nàng: "Lão sư , không xong , vương thành , cây cột , còn có Lý đại oa , bọn họ ba treo cổ tự vận."

Liễu lão sư quý dị toét miệng cười một tiếng , âm tiêu điều lạnh lẽo nói: "Có phải như vậy hay không a..." Vừa nói , nàng cặp mắt hai hàng huyết lệ chảy ra , hai tay mình hướng trên cổ bấm một cái , một cái hồng hồng đầu lười hướng về phía ta vừa phun.

Ta vừa nhìn , giới ạ , nguyên lai nàng cũng thay đổi quý thất cổ rồi!

Khe nằm nha!

Ta đương thời liền sợ đến một tiếng thét chói tai , cả người run lên , giật mình một cái tỉnh lại.

Lúc này , ta mới phát hiện , giới ạ nha , nguyên lai bạn thân đây ta lại là ngủ thiếp đi , nằm mộng a.

Ta đại thờ phào nhẹ nhõm , mới vừa rồi thật mẹ hán hủ chết ca , vội vàng vỗ ngực một cái , sau đó vừa mở mắt nhìn , toàn bộ trong phòng một mảnh đen nhánh.

Theo lý thuyết trong phòng khách vốn là có đồng lửa , hơn nữa đồng lửa kia rất nhiều củi lửa , thì sẽ không tắt , dù là coi như là tắt , cũng nên làm sẽ có đồ bùng lửa than mới đúng , chung quy như hôm nay cũng còn không có hiện ra , nói rõ ta ngủ thời gian cũng không có quá lâu.

Nhưng là bây giờ chu vi tối om một mảnh , tình huống thật giống như có chút không đúng , hơn nữa ta phát hiện trong phòng này thật lạnh , lạnh lẽo , cóng đến ta run lập cập.

Ta đương thời liền vội vàng ngồi dậy , vì vậy hướng về phía phía trước nhẹ giọng kêu hai tiếng "Lý Mẫn". Bởi vì ta nhớ kỹ tại ta ngủ trước , Lý Mẫn phải dựa vào tại ta phía trước , rồi ta rất gần địa phương ngủ , cho nên ta dự định đi quản nàng muốn đèn pin.

Nhưng là , liền tiếp khẽ gọi gọi hai tiếng , nàng đều không có ứng ta.

Vì vậy , ta liền đứng lên , từ từ sờ lên.

Dựa theo trí nhớ , ta tới đến Lý Mẫn đại khái ngủ vị trí , vì vậy một bên khẽ gọi nàng tên , một bên đưa tay đi sờ. Kết quả sờ tốt rộng địa phương , cũng không có người.

Là , ta ký ức bên trong Lý Mẫn vị trí chỗ ở , là trống trơn , trước mắt như cũ chỉ là một vùng tăm tối.

Lần này tâm lý ta đầu có thể mơ hồ có chút nóng nảy , này tối lửa tắt đèn , Lý Mẫn lại tìm không thấy , điều này làm cho tâm lý ta rất bất an.

Vì vậy ta vừa hướng phía trước nơi bóng tối ,

Kêu một tiếng: "Liễu lão sư!"

Liễu lão sư cũng giống vậy không có trả lời , trong cả căn phòng loại trừ ta tiếng tim mình đập cùng tiếng thở dốc , hoàn toàn tĩnh mịch , giống như căn nhà này bên trong cũng chỉ còn lại có ta một người giống như.

Lúc này , tâm lý ta không khỏi có chút khẩn trương , vì vậy liền đưa tay ra , thử hướng giữa phòng khách phương hướng mảy mò đi qua , bởi vì nơi đó trước có đồng lửa , bây giờ đồng lửa mặc dù diệt , thế nhưng ta tin tưởng chỉ cần đem đồng lửa cháy hết sau đó bên ngoài tầng kia tro bụi vạch ra , bên trong nhất định có hỏa hồng lửa than , như vậy ta là có thể một lần nữa đốt đồng lửa rồi.

Cứ như vậy , ở nơi này đưa tay không thấy được năm ngón trong đen kịt , ta từ từ lục lọi. Nhưng là ta mới vừa đứng lên đi về phía trước chưa được hai bước , đột nhiên "Oành" một tiếng , ta đầu không biết bị gì đó cho va vào một phát.

Người ở trong bóng tối , không chỉ có sâu trong nội tâm sẽ không tự chủ lộ ra sợ hãi , hơn nữa trên thân thể xúc giác cũng sẽ trở nên càng thêm bén nhạy. Cho dù là dưới chân vấp phải rồi đồ vật , hoặc là trên tay đụng phải gì đó , cũng sẽ không tự chủ được đi phỏng đoán , vậy sẽ là gì đó.

Ta đương thời chính là như thế , trong lòng thật tò mò , trong đầu nghĩ đến vào ta đầu sẽ là cái thứ gì ? Vì vậy ta liền đưa tay ra sờ.

Ta đưa tay vừa đụng , lại vừa vận dụng phải cái kia đụng ta đồ vật , vật kia bị tay ta vừa đụng , kết quả hán liền lác lác lên , này thật giống như một món bị treo ở nơi này đồ vật , bởi vì ta còn nghe được rồi phía trên đỉnh đầu có dây thừng ma sát xà nhà thanh âm , "Chi rồi... Chi rồi" vang.

Mẹ hán thứ gì treo ở nơi này ?

Ta nhớ được trong phòng khách đầu không có treo đồ vật nha. Tâm lý ta rất nghi ngờ, vì vậy cứ tiếp tục đưa tay đi sờ, sờ một cái, ta liền mò tới hai cái thô sấp đồ vật, phần đáy là bình, trong đó một đầu còn nhọn, ta hai một tay nắm chặt, tiếp lấy ta liền kịp phản ứng, ta nắm chặt là một đôi giày da!

Là, tuyệt đối không sai, là giày da. Phần đáy bình là đế giày, mũi là mũi giày. Tiếp tục đi lên sờ một cái, ta trực tiếp sợ choáng váng, bởi vì ta mò tới hai cái chân, hai cái chân còn mặc lấy vớ, vào tay nhưng lạnh như băng thấu xương...

Lúc đó ta liền chột cả kinh! Một người treo ở ta trên đầu một bên, lơ lơ, khe nằm nha! Đây cũng không chính là thất cổ tử thi sao!

Tại đưa tay không thấy được năm ngón trong bóng tối, ở trên đỉnh đầu một bên giữa không trung mò tới một đôi giày, này đã đầy đủ khiến người nhận được mười ngàn điểm làm kinh sợ, kết quả cuối cùng vậy mà phát hiện đây là một cụ thất cổ tử thi, ta tại chỗ trực tiếp bị sợ chết, hoa cúc đều căng thẳng!

Khe nằm nha, ta nơi nào chịu được loại trình độ này kinh sợ nha, phản xạ có điều kiện bên dưới, ta trực tiếp liền sợ đến một tiếng kêu sợ hãi: "A! ! !"

Phải nói ta đây cũng là một đêm này bị sợ sợ, đầu tiên là phát hiện nơi này là tòa hung trạch, còn dùng la bàn trắc đến có hung linh tồn tại, tiếp lấy mới vừa rồi ngủ sau đó, lại làm cái ác mộng. Sau đó, sau khi tỉnh lại, kết quả phát hiện toàn bộ trong phòng đen thui một mảnh, tĩnh mịch tĩnh mịch, giống như chỉ còn lại ta một người giống như, sau đó lại tiếp sau đó liền mò tới một cụ treo ở ta phía trên đỉnh đầu tử thi, người nói ta có thể không sợ sao?

Lúc đó phản ứng đầu tiên chính là, sợ hãi kêu, sau đó chính là đang nghĩ, hấn đây mẫu thân thất cổ là ai?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ba cổ thi thể

Ta tiếng kêu sợ hãi rất lớn, lần này liền đem mọi người dọa cho tỉnh, bởi vì ta nghe rất nhiều đồng học rói rít thất kinh hỏi "Thế nào", "Xảy ra chuyện gì", đồng thời còn kèm theo một trận rối loạn.

Ta đương thời đã sợ đến không nhẹ, mặc dù nghe động tĩnh mọi người đã tỉnh lại, thế nhưng trước mắt vẫn là một mảnh đen nhánh, gì đó cũng không nhìn thấy, vì vậy liền vội vàng đối với bọn họ la lên: "Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện, có người treo cổ tự vẫn! Nhanh... Ai có đèn pin? Lý Mẫn đây, đèn pin nhanh cho ta."

Các bạn học cũng nghe ra ta thanh âm, vì vậy đều bị ta mà nói dọa sợ, rói rít cả kinh kêu lên: "Sử ký, người... Người không nên làm chúng ta sợ có được hay không?"

Có chút nữ sinh càng là sợ cũng sắp khóc, nhất thời toàn bộ trong phòng một mảnh hỗn loạn.

Mà nguyệt tuyên thì mắng: "Sử ký, con mẹ nó người có thể hay không không muốn cố ý dọa người, này tôi lửa tắt đèn làm sao người biết có người thất cổ."

Đang khi nói chuyện, một bó bạch quang chụp tới, tiếp lấy liền truyền tới Lý Mẫn thanh âm: "Sử ký, người ở đâu?"

"Ở bên này!" Ta đáp một tiếng, đồng thời vội vàng vọt tới, theo Lý Mẫn trong tay đem đèn pin đoạt lại, sau đó hướng phía trên đỉnh đầu chiếu một cái. Đón lấy, tất cả mọi người đều sợ choáng váng.

Là, ta quả nhiên không có đoán sai, chỉ thấy tại đỉnh đầu chúng ta phía trên, vậy mà treo ba bộ thi thể.

Thất cổ người chết, sau khi chết đáng về xác thực kinh khủng, như trước Lý Mẫn nói như vậy, bởi vì thất cổ là hít thở không thông chết, cho nên từng cái sau khi chết cũng còn cất giữ trước khi chết thống khổ giày vò tư thái cùng vẻ mặt. Đầu lưỡi đưa ra, con mắt lồi ra, vẻ mặt dữ tợn đáng sợ, hai chân đạp thẳng tắp, này cũng làm tất cả mọi người đều dọa sợ.

Một ít nữ sinh bị dọa đến liên thanh thét chói tai, có nữ sinh càng là oa một hồi đứt khoát bị trực tiếp hù được khóc.

Các nam sinh cũng tất cả đều sợ đến cả người run lên, chỉ kia phía trên đỉnh đầu giữa không trung ba bộ thi thể, sợ đến liền nói chuyện đều không nói được. Ta tin tưởng, tất cả mọi người tại chỗ, sợ rằng đây là bình sinh tới nay, bị dọa đến thảm như vậy này là lần đầu tiên.

Đương nhiên, ta cũng giống vậy, thấy đây thật là treo ba bộ tử thi, cũng là hít vào một hơi. Hơn nữa, càng làm cho ta cảm thấy lạnh cả sống lưng là, này thất cổ ba người, không là người khác, chính là ta trong mộng mơ thấy đến kia vương thành, cây cột cùng Lý Tam Oa ba người bọn hắn.

Là , ta trước làm cái kia quái mộng bên trong , chính là nằm mơ thấy ba người bọn hắn thất cổ chết , mà dưới mắt , ba người bọn hắn vậy mà thật treo cổ tự vận.

Nghĩ tới đây , ta cả người cũng không tốt , trong lòng không rét mà run , hắn đây mẫu thân tại sao có thể như vậy ?

Lúc này , tâm lý ta cảm thấy thập phần khiếp sợ , bởi vì trước mắt hết thấy thật sự là thật bất khả tư nghị. Đồng thời , ta cũng tự trách , như thế chính mình sẽ ngu đây. Nếu như ta không ngu mà nói , có lẽ ba người bọn hắn cũng sẽ không xảy ra chuyện.

Đương nhiên , ta hiểu thêm , bọn họ không phải là vô duyên vô cớ thất cổ , chung quy ba người bọn hắn cũng còn chỉ là một học sinh , phương diện sinh hoạt không có áp lực , bình thường cũng sáng sủa , không thể nào biết tự sát thất cổ , rất hiển nhiên , bọn họ thất cổ tự sát là theo nhà này hung trạch có liên quan.

Lúc này , ta đột nhiên liền nghĩ tới con heo rừng kia , con heo rừng kia cũng là vào căn nhà này , liền chẳng biết tại sao tự sát. Nghĩ tới đây , tâm lý ta càng là một trận buồn nôn.

Vừa lúc đó , Liễu lão sư cũng nhận ra này ba cái thất cổ là vương thành cùng cây cột , Lý Tam Oa rồi , trực tiếp liền sợ đến hồn phi phách tán , một hơi thở không có nhận lên , trực tiếp một đầu ngã đến trên đất , ngất đi.

Thật ra cái này cũng rất bình thường , thân là một cái lão sư , mang theo học sinh đi ra bên ngoài dã ngoại , kết quả dưới tay ba cái học sinh thất cổ chết , lão sư này có thể không hù dọa gần chết sao?

Nguyên bản chúng ta cũng đã đủ rối loạn , tất cả mọi người đối với phát sinh trước mắt tình huống vừa sợ vừa sợ , thập phần khủng hoảng. Lần này ngược lại tốt , Liễu lão sư lại té bất tỉnh , mọi người coi như toàn rối loạn , rồi rút vây lại cứu lão sư.

Ta cũng giống vậy , thấy Liễu lão sư đột nhiên ngã xuống đất , cũng là sợ hết hồn , chạy mau tới , lại vừa là rung , lại vừa là lắc , cuối cùng còn ấn huyết nhân trung , chỉ kém cho nàng làm hô hấp nhân tạo rồi. Như vậy lấy một lúc lâu , Liễu lão sư này mới một hơi thở nhận trở lại ,

Hồi tỉnh lại.

Thấy lão sư không sao , ta đây mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

Bất quá , Liễu lão sư người mặc dù hồi tỉnh lại , thế nhưng sắc mặt vẫn là trắng bệch , cả người đều ác hàn mà run lập cập hạt dẻ , như là làm bầm lâu bầu thì thầm: "Tại sao có thể như vậy , tại sao có thể như vậy... Ta trời ạ , ta đây có thể như thế hướng bọn họ cha mẹ giao phó a! Ô..."

Nói xong lời cuối cùng , nàng vậy mà sợ hãi khóc.

Nàng này vừa khóc , kết quả những thứ kia nguyên bản là bị sợ thảm nữ học sinh , cũng tất cả đều tiếp theo khóc.

Lúc này , ta liền nói với bọn họ: "Tất cả chớ khóc , ai có bật lửa , nhanh lên Lượng tử , nơi này thập phần có cái gì không đúng."

Nghe ta vừa nói như thế , mọi người cũng không dám khóc nữa đi xuống , trong đó mấy cái học sinh vội vàng xuất ra bật lửa , tìm tới một ít khô ráo tạp vật , điểm đốt lên.

Rất nhanh , mấy cái cây đuốc đều rồi , cả phòng cũng lập tức sáng rõ lên.

Nhưng là , khi lửa chiếu sáng sáng cả phòng một khắc kia , mọi người chúng ta lần nữa sợ ngây người...

Là , tất cả mọi người đều tròn tròn mắt , từng cái khiếp sợ há to miệng! Bởi vì chúng ta bây giờ lại không phải ở trong phòng khách , mà là ở lầu hai trong lầu các! Lúc này ta cũng hiểu , tại sao ta sau khi tỉnh lại sẽ không thấy đồng kia đồng lửa , nguyên lai cảm tình ta sau khi tỉnh lại , chính mình căn bản tự đã không ở trong phòng khách.

Nhưng là , mọi người chúng ta đều nhớ hết sức rõ ràng , chúng ta rõ ràng là ngủ ở lầu một trong phòng khách , nhưng là bây giờ tỉnh lại , nhưng là tại lầu hai trong lầu các , phát sinh quỷ dị như vậy khiến người không tưởng tượng nổi sự tình , người nói chúng ta có thể không cảm thấy khiếp sợ sao?

Nói cách khác , mọi người chúng ta sau khi ngủ , đều theo phòng khách chạy đến trên lầu tới. Nhưng là , loại chuyện này hợp lý sao?

Nếu như nói là mộng du , nhưng là cũng không khả năng tất cả mọi người đều tập thể mộng du chứ ? Nhưng nếu không phải là mộng du mà nói , chúng ta đây lại là thế nào theo lầu một trong phòng khách đi tới lầu hai trong lầu các ?

Trước mắt hết thấy , hiển nhiên là không có biện pháp nghĩ đến giải thích hợp lý. Bởi vì hắn thật sự là quá quỷ dị , quá ly kỳ.

Cho nên , các bạn học tất cả đều sợ choáng váng , từng cái kinh ngạc la lên: "Đây rốt cuộc là chuyện gì ? Chúng ta không phải hắn là ở phòng khách sao , tại sao lại ở chỗ này ?"

Liễu lão sư cũng sợ ngây người , đối với phát sinh trước mắt hết thấy các thứ này , không dám tin , chưa tỉnh hồn lắm lắm: "Chúng ta là như thế đi lên ?"

"Quý mang lên."

Là , đây là ta trong lòng đệ nhất trực giác , nghe nói có chút hung trạch , bình thường sẽ xuất hiện quỷ nhắc nhân sự tình xuất hiện , tỷ như thật tốt ngủ ở trong phòng , kết quả sau khi tỉnh lại , nhưng phát hiện mình ngủ ở ngoài nhà trong hành lang. Mà loại hiện tượng này , tại chúng ta âm dương trong nghề liền xưng là quỷ nhắc người.

Mọi người đột nhiên nghe được ta đây câu , không biết là nhất thời còn chưa kịp phản ứng , hay là không dám tin tưởng lỗ tai mình , cho nên rồi rít hỏi : "Người nói gì đó ?"

Ta quét mọi người liếc mắt , sau đó từng chữ từng câu nói : "Ta nói , chúng ta là bị quỷ cho mang lên."

Lần này , mọi người có thể đều bị dọa sợ , tất cả mọi người khuôn mặt tất cả đều vào giờ khắc này trở nên trắng bệch. Bất quá , có thể là bởi vì xảy ra trước mắt nhiều như vậy lý kỳ quỷ dị sự tình đi , cho nên lần này vậy mà không có người phản bác nữa ta.

Chỉ có Liễu lão sư mang theo một tia không dám tin về mặt , nhắc tới đạo : "Tại sao có thể như vậy ?"

Bởi vì ba vị đồng học chết , hiện tại lại nhìn thấy Liễu lão sư còn một bộ không rõ vì sao nhưng về mặt , ta đương thời liền thập phần khó chịu , vì vậy khi sẽ không đánh một chỗ đến , nói : "Ta đã sớm nói , nơi này là hung trạch. Nếu là nghe ta mà nói , thật sớm rời đi , vương thành , cây cột ba người bọn hấn tới nay cũng sẽ không chết."

Liễu lão sư này lão nương ta thật là không có nói sai , nàng chính là một cái thật thiếu thông minh , lúc này nàng nghe được ta chỉ trích nàng , nàng không chỉ có còn chưa kịp lúc tỉnh ngộ , lại còn nổi giận lên rồi , nói : "Sử ký , người không muốn nói bậy nói bạ nữa rồi! Cây cột ba người bọn hấn tìm cái chết , nhất định là trong lòng có tật bệnh , nói không chừng chính là bị người những kia quỷ mà nói dọa cho , cho nên đừng nữa đề cập với ta mê tín một bộ kia rồi. Nếu quả thật có quỷ , người gọi bọn họ đi ra nha , ta thứ nhất tóm nó tẩn nhả miệng lưỡi công kích một lần!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Quỷ nhập vào người

"Đầu người bà bà!"

Nghe được Liễu lão sư vậy mà vô cớ đem cây cột ba người bọn hấn chết , chẳng biết tại sao quái tại trên đầu ta , ta đương thời liền cảm tức , bỏ lại một câu nói , xoay người liền đối với đại gia hỏa nói : "Không muốn cùng cây cột ba người bọn hấn kết cục giống nhau mà nói , liền vội vàng theo ta rời đi này."

Mọi người nhìn một cái Liễu lão sư , tiếp lấy phần lớn bạn học vẫn là xoay người chuẩn bị theo ta đi , chung quy xuất hiện nhiều như vậy quỷ dị chuyện lý kỳ , không phải do bọn họ không tin.

Lúc này , Lý Mẫn thấy Liễu lão sư không động , phải đi khuyên nàng , hô : "Liễu lão sư , bất kể có hay không quỷ , chúng ta hay là trước xuống núi nhanh đi thông báo thôn dân đi."

Nhưng là , Liễu lão sư không để ý tới Lý Mẫn , không nhúc nhích đứng tại chỗ , đưa lưng về phía chúng ta.

Các bạn học cũng đều đồng ý nói : "Đúng vậy lão sư , hiện tại cây cột ba người bọn hấn chết , chúng ta phải mau đi báo động"

Liễu lão sư vẫn là không nhúc nhích , đối với mọi người mà nói phớt lờ không để ý tới , giống như không nghe thấy mọi người mà nói giống như.

Lúc đó ta đã cảm thấy có chút kỳ quái , tuy nói ta đương thời phi thường căm ghét nàng , nhưng nhìn đến nàng đáng vẻ không đứng lăm , ta còn là ngừng lại , hướng nàng đi tới.

Đi tới Liễu lão sư sau lưng , đang muốn nói với nàng chúng ta đều muốn đi , lại đột nhiên phát hiện âm phong đập vào mặt , từ trên người nàng tản mát ra.

Liễu lão sư trên người tại sao có thể có âm khí đây? Đương thời tâm lý ta chính là âm thầm cả kinh , biết rõ nàng nhất định là bị quỷ lên thân.

Vừa lúc đó , Liễu lão sư đột nhiên vừa quay đầu lại , chỉ thấy nàng sắc mặt trắng bệch , hai con ngươi từ lật lên trên lấy , ngũ quan đều có chút vặn vẹo , đáng vẻ thập phần dữ tợn quỷ dị , hơn nữa quay đầu lại còn u ám đối với ta cười.

Ta vừa nhìn , không khỏi thất kinh , hồng rỗi , quả nhiên là bị quỷ nhập vào người rồi!

Bởi vì ta xa cách thập phần gần , cho nên lúc này Liễu lão sư kia trương quý dị âm trầm khuôn mặt liền tiếp cận ở trước mặt ta , tâm lý ta trực tiếp liền sợ đến run một cái , phản xạ có điều kiện trực tiếp liền hướng nằng mặt to trên mâm chính là một quyền.

Đối phương không chừng ngờ tới ta không chỉ có không có bị dọa hồng , hơn nữa còn dám ra tay đi , cho nên bị đánh văng văng , trực tiếp đánh lão đảo lui hai bước.

Lúc này ta mới phát hiện , sở hữu đồng học toàn đều sợ ngậy người nhìn ta , hiển nhiên là không nghĩ đến ta thậm chí ngay cả Liễu lão sư cũng dám đánh.

Nhìn đến đây , ta cũng không là đứa ngốc , tự nhiên cái gì cũng hiểu tới , vì vậy hướng về phía mọi người liền kêu: "Mau tới hỗ trợ , lão sư bị quỷ nhập vào người rồi!"

Không nghĩ đến ta đây sao một kêu , mọi người toàn đều sợ ngậy người , không có một người tới trợ giúp.

Mà lúc này đây , bị quỷ nhập vào người rồi Liễu lão sư , nhưng nói rồi , cười hi hi nói với ta: "Tiểu tử , ta biết ngươi là ai , bất quá nơi này cũng không có người chuyển , tránh qua một bên đi."

Liễu lão sư mặc dù là cười hi hi , thế nhưng này cười đặt ở nằng lúc này trên mặt , lại có vẻ thập phần quý dị , khiến người toát ra khí lạnh. Bởi vì nằng miệng giống như một tiểu lão thái giống như mài chung một chỗ , hơn nữa thanh âm cũng không phải thanh âm , mà là biến thành một ông già thanh âm.

"Ngươi biết ta ?" Nghe nói như vậy , ta liền ngây ngẩn , không nghĩ đến lên Liễu lão sư thân vị kia vậy mà lại nói nhận biết ta. Bất quá , theo hấn trong lời nói ta cũng đã hiểu , vị này cũng không có muốn tôn thương ta ý tứ , điều này cũng làm cho ta yên tâm một ít , vì vậy liền tạm thời trước không cùng đối phương động thủ.

Đối phương cười hắc hắc , nói: "Ngươi không phải là thôn lân cận Sử Quốc Chương gia tiểu tử sao, biết rõ ngươi là tiểu âm dương , bất quá này có thể chuyện không liên quan ngươi , ngươi tốt nhất không nên nhiều quản này việc đâu đâu."

Nghe nói như vậy , không cần suy nghĩ , ta đều đoán được nguyên nhân , nhất định cũng là bởi vì mới vừa rồi Liễu lão sư nói nếu quả thật có quỷ , nằng phải đem quỷ tàn nhẫn miệng lưỡi công kích một lần , loại này đối với quỷ thần bất kính mà nói , bị vị này chết đi đầu cho nghe , cho nên mới lên Liễu lão sư thân.

Liền trong lòng ta suy nghĩ làm như thế nào tới khuyên giải thời điểm , lúc này , sau lưng Lý Mẫn đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi.

Ta vội vàng quay đầu , hỏi nằng thế nào ?

Lý Mẫn liền dựa vào lúc này Liễu lão sư , kinh khủng vạn trạng đạo: "Luru... Luru bá thanh âm"

Ta cũng sốt một chút: "Luru bá ? Luru bá là ai ?"

Lý Mẫn đạo: "Luru bá chính là ta trước nói qua vị kia tới nơi này tránh mưa ,

Sau đó trở về không lâu sẽ chết rồi vị kia thôn dân."

"À? Lý Mẫn , ngươi... Ngươi cũng đừng dọa chúng ta a , khó khăn... Chẳng lẽ lão sư thật bị quỷ cho trên người ?"

Lời này vừa ra , cũng làm tại chỗ các bạn học đều hù dọa.

Lý Mẫn kinh khủng nói: "Ta từ nhỏ đã nhận ra Luru bá , đây chính là hấn thanh âm , tuyệt sẽ không nghe lầm"

Thật ra không cần Lý Mẫn nói , mọi người đều biết hiện tại Liễu lão sư đã không còn là chân chính Liễu lão sư rồi , bởi vì lão sư thanh âm rõ ràng cho thấy một ông lão thanh âm. Mọi người sợ dĩ nghe xong Lý Mẫn mà nói sẽ sợ đến thâm như vậy , là bởi vì bọn hấn đều nghe qua Luru bá tới đây tránh mưa cố sự. Trong chuyện vị kia chết đi người , bây giờ liền ghé vào lão sư trên người , điều này có thể không để cho mọi người sợ hãi sao?

Nghe xong Lý Mẫn mà nói , ta trong lòng cũng là vừa sợ vừa hiếm thấy , bởi vì Lý Mẫn trước không phải đã nói Luru bá là sau khi trở về mới chết sao , như thế hấn hồn phách sẽ trả quanh quẩn ở chỗ này đây ?

Ngay tại ta nghi ngờ thời điểm , Liễu lão sư trên người vị kia liền nói: "Tiểu nha đầu , coi như ngươi còn nhớ ta. Nếu biết ta là vị kia rồi , vậy các ngươi tốt nhất đừng để ý việc đâu đâu , vị lão sư này khẩu xuất cuồng ngôn , xem ta không cố gắng giáo huấn một chút nằng!"

Nói xong , Liễu lão sư liền giơ bàn tay lên , hướng chính mình mặt to trên mâm liền đập đi xuống , một hồi một hồi , kia tai hạt dưa tát đến vậy kêu là một cái vang a , ba ba ba , không có đánh vài cái , cả khuôn mặt đều đánh một mảnh tím bầm rồi , hơn nữa khóe miệng đều chảy máu.

Nhìn đến đây , mọi người chúng ta đều bị dọa sợ.

Lúc này , ta liền vội vàng đối với Liễu lão sư trên người vị kia nói: "Luru bá đúng không , đánh vài cái là được , ngươi nếu là đánh tiếp nữa , người coi như xảy ra chuyện."

Liễu lão sư một bên từng cái tàn nhẫn phiến tự mình bạt tai, một bên thở phì phò nói: "Loại này đồ đệ tiện nên phiến nát miệng nàng đi, ngươi một cái tiểu âm dương cút sang một bên, gia ta còn không có chơi chán đây!"

Nói xong, lại tiếp tục tàn nhẫn quạt bạt tai.

Nói thật, lúc đầu nhìn đến Liễu lão sư bị âm hồn giáo huấn, tại phiến tự mình đại và mặt, nhìn đến tâm lý ta thật là có chút ít thoải mái, cảm thấy thập phần hả giận. Trong đầu nghĩ, này lão nương thiếu thông minh, này trở về nhi được dạy dỗ, cũng coi là báo ứng, để cho nàng về sau ghi nhớ thật lâu.

Nhưng là, khi nhìn thấy Liễu lão sư trên người vị kia vậy mà càng đánh càng hăng say, hơn nữa không có đánh vài cái rồi coi như xong ý tứ, ta không khỏi liền thật có chút bận tâm rồi, bởi vì còn như vậy đánh xuống mà nói, người khẳng định nên đánh hư rồi.

Tuy nói ta rất đáng ghét Liễu lão sư, thế nhưng như thế nào đi nữa nàng cũng là chính mình lão sư, huống chi thân ta là âm dương trong nghề người, luôn không khả năng tro mắt nhìn quý hồn ở trước mặt ta đem một nữ nhân cho đánh chết chứ?

Cho nên, đánh tới sau đó, ta liền không nhìn nổi, vì vậy liền chặn lại nói: "Đủ rồi! Nàng mặc dù miệng không trích can, nhưng là bây giờ ngươi đánh cũng đánh, người đều nhanh đánh không chịu được, ngươi muốn còn không bỏ qua cho nàng, coi như quá mức."

Bị ta lên tiếng quát bảo ngưng lại, Liễu lão sư cũng thực là ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn ta liếc mắt, cười lạnh một tiếng: "Thế nào, tiểu tử ngươi thật muốn quản này việc đầu đầu?"

Nghe được, lúc này Liễu lão sư trên người vị kia, có chút tức giận, cho nên trong giọng nói mang theo mấy phần uy hiếp mùi vị.

Mặc dù như thế, thế nhưng ta cũng không sợ hãi, bởi vì làm chúng ta nghề này đều biết, gặp phải những thứ này đồ bản, ngươi muốn là sợ hãi mà nói, hẳn lại càng phách lối, thậm chí ngay cả ngươi đều một khối khi dễ. Cho nên, ta lập tức liền chính sắc đạo: "Ta biết thân ta là âm dương trong nghề người, ở trước mặt ta phải đem người đánh hư, cái này thì quan chuyện của ta. Huống chi, ta còn không có truy cứu ngươi, kia ba cái học sinh có phải là ngươi hay không hại chết đây, nếu quả thật là ngươi hại chết, ta nhất định thông báo Địa Phủ Diêm Vương, cáo ngươi lạm sát tội!"

Ta đây là có ý đem Diêm vương gia cho đòi ra ngoài dọa một chút hẳn, thật ra ta căn bản là không có thông báo Địa Phủ, hướng Diêm Vương lão gia mách lẻo thần thông bản sự.

Quả nhiên, đối phương nghe lời này một cái, liền sắc mặt căng thẳng, sau đó cũng có chút nóng lòng, giải thích: "Tiểu âm dương, ngươi có thể chó có nói bậy nói bạ, gia ta cũng không hại chết hơn người, ba người bọn hắn là mình thất cổ, cũng đừng mẹ hắn loạn oan uổng người tốt. Ngươi muốn là dám loạn cáo âm phủ hình, ta nhất định quản ngươi cả đời không bỏ qua."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Quỷ thần trừng phạt

Thấy đối phương theo ta tức giận đáng về, xem ra thật không phải là hắn làm, vì vậy ta liền nói với hắn: "Ba người bọn hắn học sinh chuyện, đến cùng phải hay không ngươi làm, ta sẽ tự đi thăm dò rõ ràng, sẽ không oan uổng người tốt, thế nhưng dưới mắt người này, ngươi cho ta thả."

Đối phương tức giận nói: "Gia đã nói qua, cái bà tám này dài một trương miệng thú, ta thế nào cũng phải thật tốt thu thập một chút nàng, đánh nát nàng cái miệng này không thể."

Nói xong, chỉ thấy Liễu lão sư lại bắt đầu rút ra tự mình đại và mặt rồi. Từng cái quất xuống, huyết theo khóe miệng một hồi liền chảy ra, hơn nữa răng đều bay ra ngoài một viên.

Các bạn học nhìn đến chính mình lão sư tự ngược tới mức này, tất cả đều gấp khóc, rồi rít hỏi ta làm sao bây giờ.

Lúc này, ta cũng biết không có thể lại để cho hắn đánh nữa, vì vậy không thể làm gì khác hơn là từ trong túi móc ra một đạo thiên sư bùa hộ mạng, hướng về phía Liễu lão sư ngực liền đánh ra.

Thiên sư bùa hộ mạng cũng không phải là uy lực mạnh mẽ loại bùa kia, chung quy hắn chỉ là hộ thân trừ tà linh phù. Sở dĩ ta dùng hắn, mà không cần giết quỷ phù cùng ngũ lôi phù, là bởi vì ta không cần phải ngay từ đầu liền đối với Liễu lão sư trên người vị kia hạ ngoan thù, mà là muốn cho hắn biết khó mà lui.

Bởi vì cách gần đó, đối phương lại không nghĩ tới ta thực có can đảm động thủ, cho nên linh phù trực tiếp liền vỗ vào nàng trên ngực, "Oành" một tiếng

, Liễu lão sư trên người vị kia nhất thời phát ra một tiếng quái khiếu, bị chấn động liên tiếp lui về phía sau.

Chỉ bất quá, để cho ta không nghĩ đến là, người này bị ta dùng thiên sư bùa hộ mạng đánh trúng sau đó, không chỉ không có dừng lại, ngược lại còn đem hấn nộ ý cho hết kích thích tới, trong ánh mắt né qua một tia ngoan ý, sau đó vậy mà thò đầu ra, hướng đối diện vách tường vọt tới..

Lần này cũng làm ta giật mình, nhìn điệu bộ này, hấn đây là muốn dùng đầu đi đụng tường nha. Nếu là đụng tới, không chết cũng phải đụng ngốc không thể.

Thấy như vậy, ta đã không kịp suy nghĩ nhiều, trực tiếp liền một cái bước dài vọt tới, ngay tại nàng sắp đụng vào trên tường thời điểm, bắt lại nàng cánh tay, coi như là đem nàng kéo lại.

Bất quá, lúc này Liễu lão sư, bởi vì bị quý nhập vào người rồi, cho nên khí lực lớn được kinh người, cánh tay hất một cái, trực tiếp liền đem ta bỏ rơi bay lên, cút ra khỏi một hơn hai mét.

Thấy một người là không có vậy có thể chịu đựng ngăn lại được nàng, vì vậy ta không thể làm gì khác hơn là đối với những thứ kia kinh hoàng thất thố các bạn học la lớn: "Còn ngờ ra làm gì, mau tới hỗ trợ nha, đem lão sư cho đè lại."

Các bạn học bị ta đây sao vừa gọi, mặc dù sợ hãi, nhưng vẫn là cắn răng một cái, tất cả đều hướng Liễu lão sư nhào tới.

Bởi vì có mười mấy người, Liễu lão sư mặc dù bị quý phụ thân, lực đại không gì sánh được, thế nhưng nàng nhưng cũng không làm gì được chúng ta nhiều người, cho nên một nhóm người vọt tới, rất nhanh một trận công phu, đại gia hòa liền đem Liễu lão sư cho đánh ngã trên mặt đất, một đám người đưa nàng gất gao án ở trên mặt đất.

Bởi vì bị mọi người gất gao đè lại, không thể động đậy, Liễu lão sư trên người vị kia liền bắt đầu đại nằng lên, gì đó đều nằng, một hồi nằng ta gan to nhip, liền hấn đều đám động. Một hồi nằng các bạn học, nói muốn tìm mọi người tính sổ.

Ta lo lắng Liễu lão sư sẽ cắn lưỡi, vì vậy vội vàng đem chính mình vớ thúi cời ra, ngay tại nàng đang tức miệng nằng to thời điểm, một cái liền đem vớ thúi nhét vào trong miệng nàng. Nhất thời, nàng liền yên tĩnh lại.

Lúc này, ta liền đối với nàng trên người vị kia quát lên: "Người có đi hay không!"

Đối phương bị vớ bịt lại rồi miệng, cho nên a a a phát ra âm thanh, cặp mắt hung tợn tròn mắt nhìn ta, hiển nhiên, hấn là không muốn nhượng bộ chính mình đi.

Thấy như vậy, vì vậy ta cũng sẽ không với hấn lăm mồm, từ trong túi lại lấy ra một đạo trước vẽ xong linh phù, đây là một đạo ngũ lôi phù, hiệu quả so với trước kia đạo kia thiên sư bùa hộ mạng bá đạo hơn nhiều, mặc dù không có thể trực tiếp đem quý đánh cho hôn phi phách tán, thế nhưng phải đem quý cho đánh ra Liễu lão sư thân thể vẫn là không thành vấn đề.

Làm ta xuất ra cái này ngũ lôi phù thời điểm, ta liền gặp được đối phương nhất thời phát hiện ra một mặt kinh khủng đáng sợ, tựu tại lúc này, ta cầm lấy ngũ lôi phù, liền hướng Liễu lão sư trên trán vỗ xuống đi..

"Ba" một thanh âm vang lên, Liễu lão sư thân thể nhất thời liền kịch liệt co quắp,

Giống như động kinh giống như, cả người lay động, nổi điên giống như giùng giăng, mười mấy người đều thiếu chút nữa nén không được nàng. Hơn nữa trong miệng còn phát ra "Ồ ô ô" cực kỳ thống khổ tiếng kêu lạ. Dù sao bộ dáng kia cực kỳ dọa người, tất cả mọi người đều dọa sợ không nhẹ.

Bất quá, tốt ở loại tình huống này không có kéo dài bao lâu, đại khái co quắp phân nửa nhiều chung đi, ta liền thấy một trận âm phong theo chúng ta dưới chân vọt ra ngoài, tiếp lấy Liễu lão sư hai chân chống một cái, trực tiếp ngất đi.

Ta biết vị kia chính chủ đã đi rồi, bất quá bởi vì lo lắng vị kia chính chủ lại tới tổn thương người, vì vậy sẽ để cho các bạn học chiếu cố lão sư, sau đó vội vàng xoay người lại, hướng bốn phía vừa nhìn, tiếp lấy liền bị ta nhìn thấy, ở trong phòng trong góc, đứng một ông lão, ước chừng hơn sáu mươi tuổi đáng sợ, người mặc cũ áo vải, tay che ngực, cặp mắt u oán tròn mắt nhìn ta.

Không cần phải nói, ta đều biết lão đầu này nhất định chính là mới vừa rồi lên Liễu lão sư thân vị kia chủ, vì vậy trực tiếp từ trong túi móc ra giết quý phù, nắm ở trong tay, nói với hấn: "Người muốn là còn dám tổn thương người, coi như đừng trách ta hạ ngoan thù!"

Lão quý nhìn một cái trong tay của ta nắm giết quý phù, trong mắt cũng né qua một tia sợ hãi, hiển nhiên hấn cũng biết trong tay của ta đạo linh phù này uy lực, nhưng là so với ngũ lôi phù mạnh hơn, cho nên hấn một mặt hận ý tròn mắt nhìn ta, nhưng cũng không dám lại hành động thiếu suy nghĩ rồi.

Mà lúc này, tại các bạn học "Cấp cứu" xuống, Liễu lão sư cũng tỉnh lại, đưa tay đem trong miệng vớ thúi rút ra, liền thẳng kêu đau, tiếp lấy chính mình sờ một cái, phát hiện mình khuôn mặt cũng sưng, răng cũng rớt một viên, nói chuyện đều tàu điều rồi, một mặt kinh khủng hỏi chúng ta đây là thế nào, tại sao mặt nàng sẽ sưng thành như vậy, giống như bị người đánh giống như.

Ta nghĩ thầm, khuôn mặt đều sưng thành một bộ như đầu lợn rồi, có phải hay không bị đánh, trong lòng mình không có điểm B số sao?

Đương nhiên, chỉ bất quá đánh người, là người tự mình tay.

Bất quá, loại này "Học thêm" sự tình tự có người làm, Lý Mẫn bọn họ những bạn học này liền đầu đuôi gốc ngọn đem chuyện đã xảy ra đại khái báo

cho rồi Liễu lão sư.

Lão sư nghe xong là chuyện gì xảy ra sau đó , sợ đến sắc mặt trắng bệch. Qua sau một lúc lâu , này mới lấy lại sức lực , sau đó chính là tổng nhỏ nước miếng , còn làm nôn , các bạn học đều lo lắng nằng , hỏi nằng thế nào , có phải là không thoải mái hay không ?

Lão sư cau mày nói: "Không biết tại sao , trong miệng luôn có một cổ quái vị."

Khe nằm nha , thiếu chút nữa đã quên rồi , ta vớ còn không có xuyên đây. Vì vậy đi nhanh lên đi qua , theo Liễu lão sư trong tay đem ta vớ một cái cảm tới , sau đó tại trước mặt nằng đem vớ nhanh nhẹn xuyên về đến trên chân.

Chờ ta xuyên xong vớ quay đầu nhìn lại , phát hiện tất cả mọi người đều hóa đá đáng về , tất cả đều giống như nhìn yêu quái giống như nhìn ta , mà Liễu lão sư càng là giống như một kẻ ngu giống như , kinh ngạc há to miệng , chỉ chỉ miệng mình , vừa chỉ chỉ ta chân , sau đó mấy giây sau đó , tiếp lấy liền điên cuồng tiếp tục nôn ọe lên...

Ta thờ dài , ai , đầu năm nay cứu người khác , người khác liền câu cảm ơn cũng không nói , ai!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Ở phía dưới ăn phân

Ngay tại ta cảm thán người tốt khó làm thời điểm , đột nhiên , ta cảm thấy một cổ âm phong hướng ta sau lưng đánh tới. Tâm lý ta mãnh kinh , mẹ nhà nó , lão quỷ kia chẳng lẽ còn không chịu bỏ qua sao?

Vì vậy vội vàng xoay người , cầm lấy linh phù hướng sau lưng vừa nhìn , chỉ thấy tới quả nhiên lại vừa là lão quỷ kia. Chỉ bất quá , lần này lão quỷ này còn mang người giúp tới , bởi vì ở bên cạnh hắn , còn đứng một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân , cùng hai cái mười tuổi trái phải trẻ nít.

Nữ nhân này cùng kia hai cái trẻ nít , đều là một bộ khắc đầu lưỡi dài thất cổ quỷ , đứng ở đằng sau ta , cứ như vậy bình tĩnh nhìn ta.

Nhìn đến này một nữ nhân mang theo hai cái trẻ nít , ta đại khái cũng đoán được , nếu như không nói vậy , nữ nhân này phải làm chính là Lý Mẫn di hai. Bởi vì Lý Mẫn trước có nói qua , nằng di hai là mang theo hai cái mười tuổi trái phải trẻ nít cùng tiến lên treo.

Ta nhìn một cái bên người các bạn học , phát hiện tất cả mọi người tựa hồ không có phát giác lúc này trong căn phòng có bốn cái quỷ , duy chỉ có ta một người nhìn thấy , hiển nhiên này bốn cái âm hồn là cố ý chỉ làm cho ta một người nhìn thấy bọn họ , chung quy vào lúc này ta cũng không có mở Âm Dương Nhân.

Thấy bọn họ chỉ là xuất hiện ở trước mặt của ta , cũng không có tiến một bước động tác , tâm lý ta ngược lại hơi chút yên tâm một ít.

Bất quá , mặc dù tạm thời mấy vị này không có lập tức sẽ đối ta làm khó dễ , thế nhưng ta trong lòng vẫn là vô cùng khẩn trương , ai biết bọn họ này là muốn làm gì đây? Ta cũng không tin tưởng bọn họ vô duyên vô cớ hiện thân , chỉ là đi ra tàn bộ. Cho nên , ta không dám thả nhẹ cảnh giác , vì vậy tay trái vội vàng bấm một cái chỉ quyết , tay phải nắm đạo kia giết quỷ phù , nếu như bọn họ vọng động , ta cũng liền cùng bọn họ liều mạng.

Cô gái kia nhìn một cái ta đây tư thế , vẻ mặt cũng không có quá nhiều biến hóa , ánh mắt hướng ta sau lưng nhìn một cái , sau đó đột nhiên mở miệng nói: "Tiểu âm dương , mau mang ta cháu ngoại gái rồi đi nơi này , nơi này không phải là các ngươi nên lưu chỗ ngồi!"

Nghe nói như vậy , tâm lý ta thờ phào nhẹ nhõm , hiển nhiên , người ta sở dĩ hiện thân , cũng không phải là muốn tìm ta phiền toái , mà là ở lo lắng cho mình cháu ngoại gái an toàn a.

Thấy đối phương cũng không phải tới tìm ta phiền toái , vì vậy ta cũng liền đem tư thế thu vào , liền hỏi nằng: "Kia ba vị đồng học , có phải hay không cùng các ngươi có liên quan ?"

Nữ nhân lắc đầu một cái , sau đó nở nụ cười gằn: "Chạy đến nơi này , chết cũng là đáng đời , các ngươi tự tìm."

"Sử ký , người tại nói chuyện với người nào ?"

Lúc này , sau lưng các bạn học cũng phát hiện có cái gì không đúng , thấy ta đang đối với không khí nói chuyện , vì vậy rồi rít sợ luống cuống , trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

"Hắn lại cùng không khí nói chuyện! Khó khăn. . . Chẳng lẽ có. . . Có. . . Quý?"

Đột nhiên, một cái đồng học chỉ lấy ta đối diện không có một bóng người vách tường, kinh khủng la lên.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều dọa sợ, bởi vì trải qua nhiều như vậy, lúc này bọn họ đều tin tưởng căn nhà này bên trong là có quý. Cho nên, bây giờ gặp lại ta theo không khí nói chuyện, bọn họ có thể không sợ hãi sao.

Lúc này, Lý Mẫn cũng đi tới, núp ở đằng sau ta, hỏi ta, tại nói chuyện với người nào.

Vì vậy, ta liền nói cho nàng biết, ta là lại cùng người đi hai nói chuyện.

Tuy nói nàng đi hai là người thân, thế nhưng Lý Mẫn nghe nói như vậy, vẫn là tại chỗ liền sợ đến sắc mặt quết một hồi liền trắng. Đương nhiên, những bạn học khác môn nghe nói là nàng đi hai tới, sợ đến toàn đều đã lùi đến xa xa một bên.

Đi qua ngắn ngủi kinh hoàng sau đó, Lý Mẫn đồ thông thả lại sức, sau đó hỏi ta: "Thật. . . Thật là ta đi hai sao? Nàng. . . Nàng với người đang nói gì nha"

"Nàng tới gọi ta mang người mau rời khỏi nơi này."

Ta thành thật trả lời.

Nghe nói như vậy, Lý Mẫn phóng chừng cũng là cảm nhận được nàng đi hai quan tâm đi, cho nên nhất thời ánh mắt cũng có chút đỏ lên.

Lúc này, sau lưng những bạn học kia liền sợ đến không dám lại ở thêm một giây rồi, vội vàng thúc giục ta dẫn bọn họ nhanh lên một chút rồi đi.

Ta gật gù đầu, vì vậy liền kêu mọi người tất cả đều đi xuống lầu.

Nhưng là, tựu tại lúc này, đột nhiên có người liền kêu: "Ngụy tuyên đây? Ngụy tuyên động không thấy?"

Nghe có người vừa nói như thế,

Vì vậy ta cũng vội vàng hướng bốn phía vừa nhìn, thật đúng là không thấy ngụy tuyên thân ảnh.

Lần này coi như náo nhiệt, tất cả mọi người luống cuống, vì vậy rồi rít kêu hấn tên, nhưng là căn bản là không có đáp lại.

Lý Mẫn cũng gấp, chung quy ngụy tuyên là bạn trai nàng, vì vậy la lên: "Ngụy tuyên, ngụy tuyên, người ở đâu nha, người cũng đừng dọa chúng ta!"

Vẫn là không có đáp lại.

Lúc này, có người liền hỏi nói: "Chẳng lẽ một mình hấn đi trước?"

"Không có khả năng, phát sinh nhiều chuyện như vậy, tất cả mọi người đều dọa sợ, ngụy tuyên không có khả năng dám một mình đơn độc rời đi." Ta lắc đầu một cái, trong lòng cũng cảm thấy kỳ quái, trước mình mình mọi người đều ở chỗ này, như thế một hồi người đã không thấy tăm hơi đây?

Không nghĩ ra, ta nhìn một cái trước mắt bốn cái quý hồn, liền hỏi đi hai: "Hắn tại kia?"

Đi hai chỉ chỉ dưới lầu phương hướng, lạnh lùng nói: "Ở dưới lầu ăn phân."

"Ăn. . . Ăn phân?" Nghe lời này một cái, ta trực tiếp ngây ngẩn, cho là mình nghe lầm. Bất quá ta nhìn một cái đi hai, nhìn nàng bộ dáng kia, hiển nhiên ý kia là đang nói ta cũng không có nghe lắm.

Lúc này, mọi người rồi rít hỏi ta: "Thế nào? Thế nào? Hỏi được rồi sao?"

Ta đầu óc mơ hồ nói với mọi người: "Ày. . . Cái kia cái gì, đi nhanh dưới lầu tìm, phòng chừng ngụy tuyên ở phía dưới ăn phân."

"Cái gì? Ăn phân?"

Nghe nói như vậy, tất cả mọi người đều ngây ngẩn, tất cả đều một mặt kinh ngạc đáng vẽ.

"Người. . . Người mới vừa nói gì đó, nói ăn phân?"

"Ừ, ăn phân, phòng chừng ngụy tuyên tại lầu một ăn phân, chúng ta vội vàng đi xuống tìm đi." Nói thật, tâm lý ta cũng không dám khẳng định, vì vậy cùng mọi người giống nhau, trong lòng mang theo kinh nghi, sau đó vội vàng liền mang theo mọi người đi xuống lầu, hướng lầu một chạy đi.

Mới vừa xuống tới lầu một cửa thang lầu, ta liền thấy ở phòng khách trong một cái góc, có một cái đen thui đồ vật đứng ở nơi đó. Ta chỉ chỉ cái kia xó xỉnh, Lý Mẫn lập tức sẽ dùng đèn pin hướng chỗ đó chiếu theo, tiếp lấy đã có người la lên: "Đó là một cái người!"

Thấy đứng ở chỗ ấy là cá nhân, vì vậy chúng ta tất cả đều hướng nơi đó chạy đi tới, đến gần vừa nhìn, quả thật là ngụy tuyên.

Chỉ thấy hán ngồi ở trong góc , mặt hướng bên trong , đưa lưng về phía chúng ta , cúi thấp xuống đầu , cũng không biết hán đang làm gì.

Lúc này , ta liền kêu hán một câu: "Ngụy tuyền!"

Hán không để ý tới ta , như cũ đưa lưng về phía chúng ta , đứng ở góc tường thông minh , đối với ta hô đầu hàng bịt tai không nghe , giống như căn bản không nghe giống như.

"Ngụy tuyền , ngươi tại làm gì , chúng ta muốn đi." Lúc này , Lý Mẫn cũng kêu một tiếng.

Đối phương vẫn không có một chút phản ứng.

Thấy như vậy , vì vậy ta liền đi tới , đưa tay bắt lại hán bả vai , dùng sức kéo một cái , đem hán thân thể hướng chúng ta tách đi qua. Tiếp theo chúng ta thấy như vậy một màn , đem mọi người chúng ta đều sợ ngây người. . .

Chỉ thấy ngụy tuyền một mặt phân , giống như một mặt hồ dán giống như , làm cho mặt đầy đều là , trong miệng cũng vậy, bao rồi đầy miệng. Hơn nữa , bởi vì hán ăn phân là cái loại này hiếm khét hiếm khét cái loại này phân , cho nên trong miệng vừa ăn , kia hiếm khét hiếm khét hoàng cháo phân liền một bên theo trong miệng ra bên ngoài lọt , lọt được kia đều là , ngực , trên y phục khắp nơi đều dính đầy phân , hơn nữa trong miệng phát ra "Bẹp bẹp" thanh âm . .

Khe nằm nha! Nguyên lai ngụy tuyền thật ở phía dưới này ăn phân a!

Thấy như vậy một màn , mọi người chúng ta đều sợ ngây người , người nào cũng không nghĩ ra hán thật sẽ ở ăn phân. Bất quá đi qua ngắn ngủi khiếp sợ , khi mọi người tỉnh táo lại sau đó , tiếp lấy tất cả mọi người đều buồn nôn , bắt đầu rồi rít nôn ọe lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Phun phân

Ta xin thề , đây là đòi ta lần đầu tiên tận mắt nhìn đến có người ăn phân , hình ảnh này cực độ buồn nôn , bất kể là ai chính mắt nhìn thấy một màn này , cũng sẽ đem trước một đêm ăn đồ ăn toàn một khối cho phun ra không thể.

Mọi người rồi rít một bên nôn ọe lấy , vừa chỉ vẫn còn ăn phân ngụy tuyền liền mắng: "Ngụy tuyền , con mẹ nó ngươi có bị bệnh không , ngươi. . . Ngươi vậy mà ăn phân!"

"Khe nằm nha , ngụy tuyền ngươi có phải điên rồi hay không , liền gọi ạ phân cũng ăn?"

"Hỏi ngươi mà nói đây, ngươi động còn không lý người , ngươi mẹ hán ngu ngốc a , còn ăn!"

Mọi người rồi rít đối với ngụy tuyền cả kinh kêu lên.

Bất quá , lúc này ngụy tuyền như cũ thật giống như không nghe được mọi người mà nói giống như , tiếp tục tự mình ăn phân , đem chúng ta coi thành không khí.

Lúc này , Lý Mẫn nôn ọe trong chốc lát sau , cũng đóng góp gần đây , hỏi ta: "Sử ký , ngụy. . . Ngụy tuyền hán đây là thể nào , tại sao sẽ như vậy , giống như trứng gà giống nhau."

Ta nói: "Hán đây quả thật là chính là trứng gà."

Là , nếu như hán không phải trứng gà , là không có khả năng sẽ cái bộ dáng này. Hiển nhiên , nhất định là bởi vì cùng Liễu lão sư giống nhau , khẩu xuất cuồng ngôn bất kính quỷ thần gây ra họa , bởi vì ta còn nhớ hết sức rõ ràng , trước hán có khẩu xuất cuồng ngôn muốn cùng ta đánh cuộc , nói nếu như nơi này thật có quý , hán tình nguyện đi ăn phân.

Nhìn như vậy đến , hiển nhiên hán đương thời nói câu nói kia thời điểm , bị trong phòng này quỷ hồn cho nghe , vì vậy này mới phạt hán ăn phân đấy. Ai , đây thật là đáp lại câu cách ngôn kia , cơm có thể ăn lung tung , nhưng lời không thể nói loạn. Này không , Liễu lão sư cùng ngụy tuyền liền gặp báo ứng

"À? Trứng gà. . ."

Mọi người nghe nói như vậy , đều sợ lui về phía sau rút một cái.

Lúc này , có người liền hỏi: "Hắn trúng tà , như vậy phân là từ nơi nào tới nha , nơi này lại không nhà cầu loại hình."

Thật ra ta cũng rất tò mò , này ngụy tuyên ăn là ai phân.

Bất quá , làm ta nắm chắc điện chiếu một cái hắn phía dưới , nhìn đến hắn kia hai khối tron bóng cái mông , nhất thời liền cái gì cũng hiểu tới. Khe nằm nha , nguyên lai hắn ăn đúng là tự mình kéo ra ngoài phân nha!

Mọi người nghĩ đến hắn là chính mình đem phân kéo ra ngoài , sau đó lại chính mình ăn hết , tiếp lấy đại gia hóa lại buồn nôn , rồi rít mửa lên.

Nguyên bản là rất buồn nôn , lại nhìn thấy tất cả mọi người tại nôn , vì vậy ta cũng trong dạ dày một trận cuộn cuộn , một hồi không nhịn được , cũng tích dậm ba kéo ói ra.

Ói trong chốc lát , lúc này ta nhìn thấy ngụy tuyên vẫn còn ăn phân , mặc dù đây cũng là hắn tự mình tìm tội , thế nhưng làm một lên đồng học , ta còn là được cứu hắn một cái.

Vì vậy ta đi tới , hướng về phía hắn khuôn mặt liền một cái mạnh và miệng liền đập đi xuống , "Ba" một tiếng giòn vang , đột nhiên quát lên: "Ngụy tuyên , con mẹ nó nguoi đùng quý a!"

Một cái tát quá xuống , trực tiếp đem hắn cho đánh thức. Rõ ràng sau khi tỉnh lại , hắn liền muốn nói chuyện , bất quá ngoác miệng ra , trong miệng phân liền phun ra ngoài , sợ đến chúng ta vội vàng né tránh , hắn đây nẫu thân nếu như bị hắn văng đến một thân phân , vậy không được thú chết a.

Ngụy tuyên vừa mở miệng , cũng phát hiện mình trong miệng không ngừng phun ra nòng dậm đồ vật đi ra , còn đầu óc mơ hồ hỏi chúng ta: "Trong miệng ta đây là cái gì?"

Vừa nói , vừa dùng tay đi lau , còn ngửi một cái , nhú mày nói: "Đây rốt cuộc là gì đó , làm gì phân thú?"

Lại nói , tay hắn nguyên bản là dính đầy phân , cho nên càng lau càng nhiều , miệng đều bị phân cho dính đầy rồi.

Lúc này , mọi người liền nói với hắn: "Trong miệng nguoi ăn vốn chính là phân."

Ngụy tuyên nghe lời này một cái , mình cũng chân kinh đến nhanh không được , kinh khủng vạn trạng la lên: "Năm . . Rãnh , khe nằm nha! Ta. . . Ta như thế trong miệng sẽ có phân à?"

Mọi người thấy ngụy tuyên hướng chúng ta đến gần , không khỏi tất cả đều sợ đến vội vàng lui về phía sau trốn , vừa hướng hắn mắng: "Nguoi nhanh mẹ hắn chó nói chuyện , nguoi vừa nói liền phun phân."

Sau đó ngụy tuyên xác thực cũng không nói chuyện rồi , bởi vì lúc này hắn phỏng chừng cũng xác định trong miệng đúng là phân đi , cho nên đừng đừng điên cuồng nôn mửa.

Ngụy tuyên ói thật lâu , chỉ kém đem dạ dày cho ói ra.

Lúc này , Lý Mẫn lại đi trong hồ tìm tới nước , cho hắn tắm một cái.

Ói sạch sẽ sau đó , ta cũng không dám lại tại nơi này dừng lại , mau mang mọi người xuống núi , rồi đi nhà này hung trạch.

Mọi người sợ kinh hoảng hoảng xuống núi , báo cảnh sát , sau đó cảnh sát cũng tới , bởi vì không có bất kỳ hắn giết đầu mối , cho nên liên quan tới cây cột ba người bọn hắn chết , cũng liền tạm thời định là tự sát.

Cảnh sát bên kia mặc dù là định tính là tự sát , thế nhưng trong thôn bởi vì chuyện này nhưng là nổ nôi , các thôn dân nghe nói tại hung trạch bên trong chuyện phát sinh sau đó , đều kết luận cây cột ba người bọn họ là bị hung hồn ác quỷ lấy mệnh , đối với ba cái sinh mạng thờ dài sau khi , đồng thời cũng đem chúng ta những người này mắng to một trận , nói chúng ta thật là tại tìm chết.

Hơn nữa , ở trong thôn chúng ta còn gặp được ban đầu vị kia khuyên chúng ta rồi đi chặt đầu lão bá , coi hắn biết được chúng ta chết ba cái đồng học , không cảm thấy kỳ quái một chút nào , biểu tình kia giống như không chết người mới không bình thường giống như. Bất quá , lão bá này cũng không có nói cái gì , chỉ là cười khô lắc đầu một cái , hiện ra mấy phần bất đắc dĩ.

Tại trong thôn dừng lại không lâu , trời cũng liền sáng , bởi vì vẫn là quốc khánh nghỉ dài hạn , cho nên cũng không cản trở về trường học , mọi người liền mỗi người trở về các nhà , tất cả giải tán.

Chỉ bất quá , làm ta về nhà , gia gia nghe nói chúng ta tới hôm qua đi rồi trà son thôn hung trạch , hơn nữa còn chết ba cái đồng học , cũng làm ta hung hãn mắng một trận. Nói ta đi theo hắn học được nhiều năm như vậy phong thủy , vậy mà ngay cả tòa hung trạch cũng không nhìn ra được , chuyện này nói ra cũng sẽ bị người chết cười , còn có thể ném hắn khuôn mặt.

Ta đương thời cũng hướng hắn giải thích , nói mình có nhìn ra đó là một cái nhà hung trạch , chỉ là không nghĩ đến bên trong quỷ hồn sẽ như vậy hung , một buổi tối sẽ hại chết ba người. Đón lấy , ta liền đem sự tình ngọn nguồn đầu đuôi gốc ngọn nói ra.

Nguyên tưởng rằng chỉ cần ta nói cho gia gia, ta là bởi vì cứu người mới ở lại nơi đó, gia gia sẽ khen ngợi ta có giúp người làm niềm vui, hành thiện tích đức, không để ý tự mình hy sinh không biết sợ tình thân.

Không nghĩ đến là, vậy mà gia gia nghe nói như vậy lửa giận càng tăng lên, một bộ hận thiết bất thành cương đáng vẽ, liếc mắt, nói: "Ba người bọn hắn trẻ em ở đâu là bị quý cho hại, nếu như trong phòng kia âm hồn muốn hại các ngươi, còn có thể tha các ngươi đi sao!"

"À? Không phải những thứ kia quý thất cổ hại nha" ta đây xuống cho ngây ngẩn.

Nói thật, ta vẫn cho là cây cột ba người bọn hắn là bị quý thất cổ cho mê hồn, tác đi mệnh. Bởi vì quý thất cổ là tự sát, bình thường tự giết người sau khi chết là đầu không được thai, oán khí nặng, cho nên sẽ tìm thoát thân, cũng chính là tìm người chết thế. Phải biết mỗi người sống ở trên đời này, cũng không thể tất cả đều là vui vẻ chuyện, hoặc nhiều hoặc ít trong lòng đều sẽ có mặt trái sự tình, mà quý thất cổ chính là cho người tổng suy nghĩ những thứ kia mặt trái sự tình, đem mặt trái sự tình không ngừng khuếch đại, cho người càng nghĩ càng không nghĩ ra, cuối cùng bị mê hồn người sẽ quỷ thần xui khiến sinh ra tự sát ý niệm.

Cho nên người a, bất kể là gặp phải chuyện gì, cũng phải hướng mở ra muốn, xua đuổi khỏi ý nghĩ, trước mắt người là có thể nhìn đến đường đường có thể đi. Nếu như vùi lấp tại bị thương trong sự tình đầu không ra được, như vậy người thì nhìn không tới đường đường, trong đôi mắt chỉ có thể nhìn được một cái đi không thông tuyệt lộ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Bạch Hổ há mồm

"Ta đây kia ba cái đồng học là thế nào chết?"

Ta hiểu kỳ hỏi gia gia.

Gia gia hừ lạnh một tiếng, nói: "Người không phải nói xem qua nóc nhà kia phong thủy sao? Chẳng lẽ người liền không nhìn ra đó là một cái Bạch Hổ há mồm đại hung chỉ cục sao?"

"Bạch Hổ há mồm?"

Ta ngây ngẩn. Mặc dù ta xem ra nóc nhà kia rất nhiều kiêng kỵ chỗ, thế nhưng này Bạch Hổ há mồm hung cục, ta còn thực sự không nhìn ra.

Gia gia thấy ta đầu óc mơ hồ đáng vẽ, vì vậy liền nói: "Phong thủy chịu trách xem tướng đất, giảng là tâm long, điểm huyết, tra sa, vắn thủy, cắt tướng. Người chỉ xem trước mắt, cũng không nhìn toàn cục, đây chính là người lần này chỗ thiếu sót!"

Dứt lời, gia gia liền hỏi ta: "Người đến rồi nhà ở đối diện đi nhìn qua sao?"

Ta lắc đầu một cái, ta đương thời chỉ là tại cửa phòng nhìn một chút, vẫn thật là không có đứng ở nhà ở đối diện đi xem.

Thấy ta lắc đầu, gia gia liền thở dài, nói một tiếng "Đi theo ta", sau đó xoay người đi ra đại môn.

Ta đuổi đi theo sát, hỏi hắn: "Người đây là muốn dẫn ta đi nơi nào?"

"Đi trà sơn thôn!"

...

Cứ như vậy, gia gia cũng không nói nhiều, trực tiếp liền đem ta dẫn tới trà sơn thôn, trở lại tới ngày hôm qua chúng ta ở qua kia tòa hung trạch.

Đứng ở đó tòa hung trạch đối diện, cũng chính là tòa kia cầu đá hình vòm phía trên, nơi này cách kia hung trạch cách nhau có năm, sáu trăm mét đáng vẽ đi, nhìn một chút đối diện nhà ở, xác thực như ta đoán, cũng không chỗ đặc biệt, bất đồng duy nhất chính là, đứng ở chỗ này nhìn, càng thêm cảm thấy dưới chân cầu đá hình vòm cùng đường thẳng, chính xông kia nhà ở cửa lớn, đây là đại hung.

Gia gia đoán chừng là nhìn thấu ta nghĩ ngợi, vì vậy liền dựa vào nhà kia phương hướng, nhắc nhở: "Người xem một hồi phòng kia sau cái kia đỉnh núi."

Nghe gia gia nói như vậy , vì vậy ta lập tức đưa mắt về phía sau nhà cái kia trên đỉnh núi.

Lúc đầu , ta còn là không nhìn ra cái như thế về sau , bất quá nghiêm túc cẩn thận nhìn một hồi sau , quả thật bị ta xem nổi danh đường tới.

Chỉ thấy con rết dãy núi , quanh co mà xuống , đến phòng kia sau mà thôi , tạo thành một cái đỉnh núi . Mà này đỉnh núi , nhưng lại bởi vì là vách đá , cho nên nhìn qua hình dáng thập phần dữ tợn , lộ hung tượng , giống một cái mãnh thú nằm ở nơi đó giống nhau. Đúng không sai , nhìn kỹ một chút , kia lại cực kỳ giống một cái Hồ Đầu!

Có sự phát hiện này , tâm lý ta thập phần khiếp sợ , bởi vì ta vẫn cho là , này sau nhà là con rết , có thể cho tới bây giờ không có nghĩ đến , sau nhà sườn núi đúng là một cái Hồ Đầu.

Hơn nữa , không chỉ như vậy . Làm ta trong đôi mắt đem núi kia đầu nhìn thành Hồ Đầu sau đó , tiếp lấy vừa kinh ngạc phát hiện , phòng này xây ở đó Hồ Đầu trước mặt , từ nơi này nhìn lại , nhà kia vậy mà giống như là Hồ Đầu gương mặt. Nhà kia chính diện hai miếng cửa sổ , liền như là Hồ Đầu một đôi ánh mắt , mà kia nhà ở cửa lớn , liền như là lão hồ miệng , cửa mở ra , liền giống như lão hồ há miệng ra , đại môn đóng lại , hai cánh cửa lớn liền giống như lão hồ hai khỏa răng cửa , răng cửa hợp lại lên , thì đồng nghĩa với là đem người trong nhà cho ăn đến trong miệng đi rồi , rất là giống như đúc.

"Nguyên lai kia. . . Vậy thì thật là có một con Hồ Đầu!" Nhìn đến đây , ta không khỏi kêu lên mà ra. Đồng thời , trên trán cũng không khỏi toát ra một hàng mồ hôi lạnh , nguyên lai chúng ta tối hôm qua vậy mà tại miệng hùm bên trong ở một buổi tối!

Là , người này ở tại miệng hùm bên trong , người nói có thể không xảy ra chuyện sao?

Phòng kia trước cửa đường thẳng sát , còn có kia hai cái cái ao tạo thành kiềng kê , tuy nói không lạnh , thế nhưng đây chẳng qua là ảnh hưởng tâm thần cùng người trong nhà vận trình , không đến nỗi lập tức thấy hiệu quả. Thế nhưng này miệng hùm có thể lại bất đồng , đây chính là sẽ huyết quang hiện lên điểm dữ a.

Nghĩ tới đây , ta cũng cuối cùng suy nghĩ minh bạch , tại sao kia heo rừng vừa vào nhà liền bị móc sát cho câu chết. Này heo rừng đưa đến lão hồ trong miệng , lão hồ lại làm sao có thể khiến nó chạy đi đây , cái này kêu là lão hồ ăn heo.

Thấy ta xem biết , gia gia liền dựa vào kia Hồ Đầu , nói: "Chính gọi là , Bạch Hồ há mồm , huyết quang hiện , hồn vào miệng cọp , vĩnh viễn không môn a! Ai , chết ở trong đó người cũng đừng nghĩ trở ra đi."

Nghe được gia gia phía sau câu nói kia ,

Trong nội tâm của ta kinh hãi: "Giống ? Người là nói ta kia ba cái chết đi đồng học không ra được , được cả đời một ở trong đó đầu không được thai rồi hả?"

"Đúng vậy , này hồn vào miệng cọp , xuống đất không cửa , muốn vào Địa Phủ Hoàng Tuyền , khó khăn rồi!" Gia gia thở dài , một mặt bất đắc dĩ.

Lần này ta có thể nóng nảy , người này bao vây một cái địa phương , đều giống như ngồi tù giống như , huống chi coi như ngồi tù vậy cũng có một cái thời hạn không phải. Nhưng là dưới mắt này chết ở trong phòng kia đầu quỷ hồn nhưng trọn đời đều vào mà không cửa , cái này há chẳng phải là so với ngồi tù còn đáng sợ hơn sao?

Nghĩ đến chung quy chết ở trong đó là ta ba cái đồng học , mặc dù bình thường quan hệ cũng không thân , thế nhưng tốt xấu cũng bạn cùng trường hai năm rồi , hơn nữa trong phòng đầu kia toàn gia , lại vừa là Lý Mẫn đi hai , huống chi tối hôm qua còn cố ý hiện thân gọi ta nhanh lên một chút rồi đi nơi đó , cũng coi là trợ giúp qua ta , cho nên biết được bọn họ đều đưa trọn đời bao vây nhà kia bên trong , ta liền vội vàng hỏi gia gia , có thể có biện pháp gì có thể cứu bọn họ ra ngoài ?

Gia gia lắc đầu một cái , nói: "Loại chuyện này không có cách nào có thể giải , không cứu được , nếu có thể cứu mà nói , lão đầu ta cũng không đến nỗi thấy chết mà không cứu , đã sớm xuất thủ."

"Làm sao sẽ không có biện pháp đây? Nếu đó là miệng hùm , vậy dứt khoát liền đem kia miệng hùm đập bẻ , đem nhà ở phá hủy , như vậy không được sao ?" Ta nhìn về gia gia.

Gia gia thở dài , đạo: "Không dùng! Hồn đều vào rồi miệng hùm , người nếu là đem miệng hùm đập bẻ rồi , bên trong hồn cũng phải tiếp theo không có."

Dựa theo gia gia ý tứ chính là , cái kia miệng hùm tự thành một cái không gian , nếu như cưỡng ép đánh vỡ cái không gian kia , không gian biến mất , bên trong không gian kia hết thảy sự vật cũng đều sắp biến mất , cho nên không thể cưỡng ép đánh vỡ hẳn.

"Vậy làm sao bây giờ ? Chẳng lẽ bọn họ thật sự chỉ có thể vĩnh viễn một ở nơi đó sao?" Nói thật , nghĩ tới vấn đề này , tâm lý ta đều thay bọn họ cảm thấy tuyệt vọng.

Gia gia cười khổ một cái , đạo: "Một vĩnh viễn cũng không cần , tuy nói nhân lực không thể phá giải , thế nhưng hẳn thường xuyên dài gió dầm mưa , ngày tháng một lúc lâu , chung quy chính mình sẽ ngã , đến lúc đó bên trong vòng hồn cũng liền tự do!"

Nói tới chỗ này lúc , gia gia quay đầu nhìn ta liếc mắt , sau đó nói: "Thật may , người rời đi thời gian không đem hồn nhét vào nơi đó , bằng không coi như người đi ra cũng sống không dài."

Chẳng biết tại sao nghe được câu này , ta không khỏi sửng sò , liền hỏi gia gia , hần lời này có ý gì ?

Gia gia chỉ chỉ kia đối mặt hung trạch , nói: "Vào miệng hùm , không phải ai cũng có thể toàn thân trở ra , này không , còn có hai cái sinh hồn lưu ở nơi đó."

"À?" Nghe lời này một cái , ta giật mình. Cái gọi là sinh hồn , chính là chỉ người còn chưa có chết , nhân một ít nguyên nhân mà rời đi thân thể hồn , liền kêu sinh hồn. Có lúc , cũng đem mới vừa vong không lâu vong hồn cũng xưng là sinh hồn , ý là vừa tới hoàng tuyền lộ , còn có cơ hội hoàn dương vong hồn.

Bất quá , ta biết gia gia lúc này trong miệng theo như lời sinh hồn , tuyệt đối không phải chỉ mới vừa vong vong hồn , mà là chỉ người còn chưa có chết , chỉ là cách thể hồn. Cũng chính bởi vì vậy , cho nên tâm lý ta mảnh khảnh , sẽ là ai hồn ném ở nơi đó đây?

Thấy ta cuồng cuồng đáng vẻ , gia gia cũng rõ ràng ta cảm thụ , cho nên trực tiếp hướng trên tay nhỏ bãi nước miếng , bấm một cái chỉ quyết , đem ngưng nước tại ta mí mắt lên một vết , giúp ta đem Âm Dương Nhân cho mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Âm Dương Nhân

Cái này nước bôi ở mí mắt lên lạnh lạnh , mặc dù có chút buồn nôn , thế nhưng lúc này ta cũng không tâm tư đi quản cái này.

Âm Dương Nhân vừa mở ra , đầu tiên là có chút mờ lung , bất quá rất nhanh thì có thể thấy mọi vật , biến rõ ràng , đón lấy , ta liền thấy tại đối diện hung trạch trong cửa lớn , quả thật có hai người đứng ở nơi đó.

Đó là hai nữ sinh , hai người nữ sinh này ta liếc mắt liền nhận ra , chính là chúng ta trong lớp Lưu Giai cùng Bạch Tuyết. Nói cách khác , hai người nữ sinh này rời đi thời gian , đem hồn cho lưu ở nơi đó.

Nhìn đến đây , tâm lý ta thập phần khiếp sợ. Nhìn một cái gia gia , gia gia không nói gì , chỉ là hướng ta lắc đầu một cái , thờ dài , hiển nhiên ý tứ nói đúng là hai người nữ sinh này cũng sống không dài.

Nghĩ tới cái này kết quả , tâm lý ta rất là ưu thương , khổ sở. Muốn quái mình đương thời làm sao lại không có khuyên nhủ bọn họ đừng đi nơi đó qua đêm , bất quá nhưng lại phát hiện mình ngày hôm qua thật ra đã tận lực , không phải ta không có khuyên , mà là bọn họ căn bản không chịu nghe. Ai , có lẽ đây cũng là số mạng đi , đường đều là mình chọn , ai cũng không oán được người nào.

Đương nhiên , lúc này ta cũng đã minh bạch rồi , không trách mấy năm trước vị kia vào hung trạch tránh mưa lão đầu , người mặc dù là chết ở trong nhà mình , thế nhưng hồn nhưng đến nay còn ở lại hung trạch bên trong , cảm tình cũng là bởi vì ban đầu tránh mưa lúc đem hồn cho ở lại hung trạch bên trong.

Chuyện lấy này , đã vô lực thay đổi , nhiều ở chỗ này đứng một phút , nhìn nhiều đến liếc mắt Lưu Giai cùng Bạch Tuyết , chỉ có thể tăng thêm nhiều một phần bi thương , cho nên ta bắt đầu dĩ thờ dài , liền cùng gia gia xoay người xuống núi.

Bởi vì chuyện này , cũng để cho ta biết mình vẫn là kinh nghiệm quá non nớt , nếu như ta lão đạo một điểm , cũng không đến nỗi sẽ không nhìn ra đó là một cái Bạch Hổ há mồm phong thủy hung cục.

Nhận thức được chính mình chưa đủ , vì vậy ta càng thêm cần phải học hỏi nhiều hơn mà bắt đầu , không chỉ có học phong thủy , còn để cho gia gia truyền cho ta bất quỷ thuật. Bởi vì gia gia nói cho ta biết , kia hung trạch bên trong lão quỷ nhận biết gia gia , cho nên ta giúp Liễu lão sư thời điểm , cái kia lão quỷ mới không có theo ta đầu tòn nhẩn , bằng không chỉ dựa vào ta họa kia mấy đạo phù , căn bản cũng không sẽ dùng. Đổi tên lại nói , nếu như đổi thành đừng chết yếu hung linh , ta có thể không thể sống lấy đều khó nói rồi.

Truyền bất quỷ thuật , đầu tiên người thì phải có thể nhìn đến quỷ , cho nên gia gia liền truyền cho ta mở Âm Dương Nhân pháp quyết.

Mở Âm Dương Nhân pháp quyết ngược lại cũng đơn giản , chính là một câu thần chú: "Tiên thanh địa minh , âm trọc dương khinh , khai ngã pháp nhãn , âm dương phân minh , cấp cấp như thái hoàng nguyên hạo luật lệnh sắc!"

Mở Âm Dương Nhân , cũng gọi mở quỷ nhãn thuật , tại trong Phật giáo lại kêu mở thiên nhãn. Âm Dương Nhân , nói ra mọi người hẳn là đều biết giải , chính là mở ra Âm Dương Nhân người , có khả năng nhìn đến người bình thường không thấy được đồ vật. Chẳng những có thể nhìn đến hiện giờ cái thế giới này , còn có thể nhìn đến không khí trầm lắng một cái thế giới khác -- âm phủ.

Âm dương trong nghề cho là , người chết không phải như đèn diệt , sau khi chết linh hồn thì hóa thành quỷ thần , tại khác một cái không gian tiếp tục sinh hoạt. Bởi vì âm phủ âm là ngấm , dương là quang khái niệm , cho nên tự nhiên đem trong trần thế xưng là dương giới , mà đem quỷ chỗ sinh hoạt một cái khác các không gian , xưng là âm giới.

Nghe nói , chúng ta âm dương trong nghề tu vi cao ngời , là có thể xuyên toa âm dương hai giới , tới lui tự nhiên , cùng âm phủ quỷ thần cùng chết đi thân bằng câu thông.

Đương nhiên , này Âm Dương Nhân cũng không thể loạn mở , nếu không nếu không ngời có thể sẽ bị dọa chết tươi.

Mở Âm Dương Nhân , loại trừ gia gia dạy ta bí chú thuật bên ngoài , dân gian cũng có một chút bí pháp , tỷ như mắt trâu lệ pháp , liễu thủy pháp , quạ đen nhãn pháp chờ một chút , thật ra rất nhiều đều là đồn bậy bạ , cũng không có gì trúng dùng.

Tự lấy kia cái gọi là mắt trâu lệ pháp , rất nhiều người đều cho là dùng mắt trâu lệ lau chùi ánh mắt , là có thể nhìn đến quỷ thần , thật ra không phải như vậy. Cái gọi là mắt trâu lệ , muốn chết già nguru , tục truyền , nguru là một loại đặc thù giống loài , cũng dễ nhất cảm ứng được linh dị tồn tại , rất nhiều dân gian truyền thuyết , mèo chó loại hình súc sinh , đều có linh dị cảm ứng , nguru thật ra cảm ứng lớn nhất , tục ngữ một câu , làm trâu làm ngựa , phàm là luân hồi làm nguru , kiếp trước tội nghiệt là dị thường đại , nguru một nhọc cả đời , tại hần lúc lâm chung sau , một khác kia , hần có thể thông linh , sẽ thấy chính mình kiếp trước chuyện cũ , làm tất cả mọi thứ ,

Cùng với luân hồi nguyên nhân , tương truyền trong chớp mắt ấy , nguru bởi vì thương cảm , sẽ lưu lại nước mắt , mà kia một giọt nước mắt , mới là có thể mở Âm Dương Nhân lệ.

Cho nên , ta liền hỏi ngời , loại này lão nguru trước khi chết nước mắt , ngời có khó không tìm ? Đương nhiên , coi như ngời tìm được loại này mắt trâu lệ , cũng không thể trực tiếp đem mắt trâu giọt lệ tại con mắt bên trong , nếu không không muốn cũng không kịp!

Đáng nhắc tới là , tại một ít trong tiểu thuyết , còn đem dửu điệp lau mắt cũng nói thành có thể mở Âm Dương Nhân , cái này thì càng thêm hoang đường. Dửu điệp là thuần dương , tại âm dương trong nghề còn cho là , nếu là đi đường đêm phát hiện bị quỷ hồn tiếp theo , cũng chỉ muốn núp ở trái bưởi dưới tàng cây , hung hồn lệ quỷ liền không dám phụ cận. Cho nên , này dửu điệp làm sao có thể mở Âm Dương Nhân đây? Ngược lại , hần không chỉ có không có thể mở Âm Dương Nhân , ngược lại thì nếu như ngời dùng mắt trâu lệ mở ra Âm Dương Nhân , muốn hóa giải mà nói , là có thể dùng dửu điệp lau chùi mí mắt , mà khôi phục bình thường.

Bất quá , có nhất pháp ngược lại thật có thể gặp quỷ đó chính là chọn một chỗ dưới cầu , phía dưới cầu có dòng sông , lấy rom rạ một cái nắp ở trên đầu , vu thần sương mù lúc (sáng sớm năm điểm lúc trước , tốt nhất là vừa tới ba điểm gian) đứng ở dưới cầu bất động , cũng không thể lên tiếng , trước người lại tề lên ba trụ thanh hương , như thế liền có thể thấy trên cầu hoặc dưới cầu quỷ hồn. Nhưng này pháp so với nguy hiểm , bởi vì quỷ hồn cũng có thể nhìn thấy ngời , thậm chí nghĩ đến ngời là Thổ Địa Thần , cho nên đều sẽ tới hướng ngời tề bái , mà khi ngời vừa có động tác hoặc phát ra âm thanh lúc , thì quỷ hồn khả năng gây bất lợi cho ngời.

Tóm lại , này gặp quỷ chi pháp tốt nhất vẫn là dùng thử , bởi vì thật gặp được những thứ này ngời không nên nhìn đến đồ vật , nhẹ thì dọa hòng , âm khí xông thân , bệnh nặng một hồi , nặng thì bị hung hồn lệ quỷ lấy mạng cầu hồn.

Nói về truyện chính , gia gia để cho ta nhớ kỹ mở Âm Dương Nhân bí chú , đồng thời còn nói cho ta biết , tại phong thủy trong nghề kém cõi Địa sư dựa vào la bàn , thượng thừa Địa sư bằng cặp mắt , nơi này nói cặp mắt nói chính là Âm Dương Nhân , bằng Âm Dương Nhân liền có thể nhìn ra địa khí chi cát hung.

Đêm đó , ta đem bí chú liền thuộc nằm lòng , cũng thử mấy lần , lúc linh lúc không linh nghiệm , dùng gia gia mà nói nói , là ta còn chưa đủ thuần thực.

Bởi vì thử mấy lần mở Âm Dương Nhân , ngày kế , buồn ngủ một chút lên ta đều cảm thấy cặp mắt một nhọc , hôm nay quốc khánh kỳ nghỉ cũng kết thúc , trở lại trường học , vương thành , cây cột còn có Lý Tam Oa ba người bọn hần thất cố tự sát chuyện , tại toàn trường đều truyền ra , cùng nhau phong truyền còn có mặt khác hai chuyện , một là liên quan tới nguy tuyến ăn phân sự tình , một cái khác chính là Liễu lão sư cũng bởi vì chuyện này nghe nói bị ngưng chức , tóm lại tất cả mọi người nghị luận sôi nổi.

Bất quá ta lại không tâm tư đều cùng mọi người nghị luận những việc này , bởi vì ta đi tới trường học sau , vẫn tại chú ý trong lớp học sinh , quả nhiên phát hiện Lưu Giai cùng Bạch Tuyết đều không đi lên học , tâm lý ta biết rõ , sợ rằng hai người bọn họ là tới không được.

Không bao lâu , tin dữ quả nhiên truyền tới , Lưu Giai cùng Bạch Tuyết chết. . .

Tin tức này để cho bạn học cả lớp đều lấy làm kinh hãi , ai sẽ nghĩ đến một cái quốc khánh kỳ nghỉ , trong lớp vậy mà sẽ liên tiếp chết đi năm vị đồng học nha. Bất quá , cũng chỉ có ta một người trong lòng rõ ràng , Lưu Giai cùng Bạch Tuyết chết , cũng là theo kia tòa hung trạch có liên quan.

Chương 21: Người ăn qua phân

Sau đó thời gian, trường học sinh hoạt lại khôi phục bình tĩnh, chung quy không có ai sẽ một mực đắm chìm trong chết đi đồng học trên người. Thực tế chính là như vậy, trong lớp ít đi mấy cái đồng học, chúng ta cũng sẽ không cảm thấy quá nhiều biến hóa, cũng sẽ không ảnh hưởng chúng ta sinh hoạt, đúng đây chính là thực tế, thâm hậu nhất hữu tình là cùng cửa sổ chi tình, bạc tình nhất hữu tình cũng là bạn cùng trường chi tình. Đã từng những bạn học kia, bây giờ lại có mấy người vẫn cùng người tương giao tốt lắm, đặc biệt là tại người lẫn lộn cách bọn họ có chút chênh lệch thời điểm?

Lớp học mấy vị bạn học chết, đối với mọi người ở trường học sinh hoạt cũng không có quá nhiều biến hóa, thế nhưng hung trạch chuyện này đối với ta tới nói là có biến hóa, đó chính là từ lúc chuyện này sau đó, trong lớp cũng chưa có đồng học lại khi dễ ta, khinh bỉ ta. Hơn nữa bởi vì ban đầu ở hung trạch thời điểm, Lý Mẫn chủ động dắt tay ta muốn ta đưa nàng về nhà sự tình, làm nàng theo nguy tuyên đại ẩm ỉ một trận, cuối cùng chia tay.

Bởi vì ta cảm thấy chuyện này là bởi vì ta nguyên nhân cho nên bọn họ mới gây gỗ chia tay, cho nên khi thấy Lý Mẫn đoạn thời gian đó tâm tình thập phần bi thương, ta liền chủ động đi an ủi nàng, tỷ như nàng ban đêm bình thường một người ngồi ở trường học thao trường trên cỏ ngẩn người, ta sẽ không ngủ, theo nàng ngồi ở trên cỏ, cùng nàng nói chuyện phiếm, trêu chọc nàng hài lòng.

Rất nhanh, Lý Mẫn liền từ thất tình bên trong đi ra, cũng thường xuyên sẽ bị ta chọc cho che miệng bật cười, nàng nói ta là một người tốt.

Ta buồn rầu tự giễu nói: "Người tốt chú cô sinh."

Lý Mẫn hiểu kỳ hỏi ta tại sao?

Ta nói làm nữ sinh nói người là một người tốt lúc, thường thường chính là cho người thể diện bị loại thời điểm. Người anh em ta bị tốt mấy nữ sinh dùng lý do này cự tuyệt qua, hôm nay lại nghe được người nói ta là một người tốt, người nói ta có thể không buồn rầu sao.

Lý Mẫn lần nữa bị ta chọc cho vui vẻ, cười trong chốc lát, sau đó liền nói với ta: "Lần này ta liền cho người một cái không giống nhau kết quả, người đã là người tốt, sẽ để cho người làm bạn trai ta đi!"

Hạnh phúc tới quá nhanh, theo nằm mơ giống như, cho đến ta để cho nàng nắm ta một cái, ta mới tin tưởng đây là thật.

Cứ như vậy, ta lòng tràn đầy trộm nhảy cuối cùng có trong đời mới tình đầu, hơn nữa còn là ta thầm mến đã lâu hoa hậu lớp.

Thật ra bây giờ suy nghĩ một chút, ban đầu đoạn này mới tình đầu, thật là thuần khiết không thể lại thuần khiết rồi, cái gọi là làm bạn trai nàng, thật ra cũng chỉ coi như là một cái danh phận, có thể đối với bên ngoài nói nàng là bạn gái của ta mà thôi. Bình thường cũng chính là cùng nhau tán gẫu một chút, đi tản bộ một chút, kéo kéo tay nhỏ, cái khác hết thấy chưa làm qua, liền hôn miệng đều chưa làm qua, chớ nói chi là ba ba ba rồi, vậy càng là không hề nghĩ tới.

Đây cũng là bây giờ hồi tưởng lại, bạn thân đây ta hỏi hận nhất một chuyện, người nói cái kia thời điểm động cứ như vậy ngốc nha, có cái có sẵn bạn gái vậy mà cái gì đều không làm, ai! Quả nhiên những nữ sinh kia nói đều không sai, bạn thân đây ta là một người tốt.

Bất quá nói thật, đoạn thời gian đó, ta cảm giác mình là trên đời này hạnh phúc nhất người, coi như người khác cầm toàn thế giới tới theo ta đổi Lý Mẫn, ta cũng sẽ không đổi. Thay lời khác tới nói, chính là cảm thấy chỉ cần có Lý Mẫn tại, ta liền có toàn thế giới.

Làm Lý Mẫn đáp ứng để cho ta làm bạn trai nàng sau, đêm đó ta liền cao hứng đem chuyện này nói ra theo phòng ngủ người chia sẻ rồi phần này vui sướng, ngày thứ hai ta theo Lý Mẫn nói yêu thương chuyện ngay tại trong lớp phong truyền.

Ta cái này ngàn năm độc thân chó cũng có ngày vron mình, khó chịu nhất dĩ nhiên là nguy tuyên rồi, bạn gái bị ta cho đoạt, có thể thoải mái rồi sao?

Mặc dù ban đầu ở hung trạch bên trong ta đã cứu hấn một lần, thế nhưng hấn đối với ta cũng không có phần nửa lòng cảm kích, ngược lại so với trước kia càng thêm thích giễu cợt ta.

Lúc đó nguy tuyên tự làm trước mặt mọi người, lên tiếng châm biếm, nói ta là xuyên hấn giày rách người.

Lão tử đương thời liền phát hỏa, chỉ hấn liền mắng: "Người ăn qua phân, miệng thật mẹ hấn thối!"

Liên quan tới nguy tuyên ăn qua phân sự tình, toàn trường học sinh đều phong truyền qua, ăn qua phân sự tình đã trở thành đời này của hấn đau.

Cho nên thấy ta bóc thương thể hấn sọc, nguyên bản còn muốn lấy châm chọc miệng ta khuôn mặt, lập tức trở nên đỏ bừng, chỉ lấy ta nổi giận nói: "Sử ký, con mẹ nó người tìm chết đúng hay không? Có tin hay không lão tử giết chết người!"

Ta gật đầu một cái: "Tin,

Người nói gì đó ta đều tin, người ngay cả phân cũng dám ăn!"

Các bạn học cười rộ.

Ngụy tuyền khuôn mặt càng thêm đỏ , cũng muốn phản phúng ta , liền nói: "Chẳng lẽ ta nói sai sao, người chính là xuyên ta xuyên qua giấy rách!"

"Ta cũng không nói sai , người chính là ăn qua phân!" Ta tiếp tục nhẹ nhàng trả lời.

"Người có gan cũng đừng xách ăn phân chuyện này!"

"Người ăn qua phân!"

"Ăn người lão muội!"

"Người chưa ăn qua muội , người ăn qua phân!"

Ngụy tuyền trực tiếp bị tức nổ , cả người giận đến run rẩy , sắc mặt lúc thì xanh , lúc thì trắng , phỏng chừng chỉ kém học máu , cuối cùng chỉ lấy ta , cắn răng nghiêng lợi nói: "Người tề đại , người chờ đó , Lý Mẫn là ta vứt bỏ , lão tử như thường có thể làm cho nàng trở lại bên cạnh ta , nhìn người tề đại còn có thể như thế đấy!"

Cứ như vậy , mới vừa cùng Lý Mẫn chung một chỗ , ta thì có một cái chính diện tuyên chiến tình địch. Hắn mỗi ngày đi gặp tại Lý Mẫn trước mặt lấy lòng , muốn đem nàng lại lừa trở về.

Bất quá tốt tại Lý Mẫn cũng không có vì vậy dao động , nàng còn sáng tỏ nói cho ta biết , nàng sẽ cùng ta đi thẳng đi xuống , cùng tiến lên đại học. Áo tương sau này cùng Lý Mẫn cùng tiến lên đại học , cùng nhau tốt nghiệp , sau đó kết hôn sinh con , ta nhất thời cảm giác mình chính là may mắn một đời.

Vì có thể cùng Lý Mẫn một mực ở cùng nhau , ta cũng cố gắng học tập , chỉ có như vậy mới có thể cùng nàng lên cùng một trường đại học.

Khoan hãy nói , tình yêu lực lượng thật là vĩ đại , để cho ta cái này nguyên bản chán ghét học một ít sinh , vậy mà thành tích học tập thẳng tắp tăng lên , kia tốc độ tăng lên thật là là tả , điều này làm cho lão sư đều cảm thấy kinh ngạc , cuối năm còn đem ta bầu thành rồi trong lớp học tập tích cực phân tử.

Hạnh phúc thời gian luôn là qua thật nhanh , trong nháy mắt đã đến lớp mười hai học kỳ kế , tức thì nghênh đón quyết định chúng ta tương lai thi vào trường cao đẳng.

Này này trong vòng một hai năm , tại chính mình dưới sự cố gắng , tại Lý Mẫn dưới sự giúp đỡ , ta thành tích học tập đã là trong lớp trước vài tên rồi , cùng Lý Mẫn thành tích chênh lệch không bao nhiêu.

Nói thật , khi đó ta , mình cũng cho là không lâu sau này , nhất định là có thể cùng Lý Mẫn cùng tiến lên đại học , vĩnh viễn không chia cách.

Chỉ là làm gì , có lúc có chút mộng đẹp hẳn nhất định là vô pháp thành sự thật. . .

Lớp mười hai học kỳ kế quyết định không yên ổn , trước là lớp chúng ta trên có một vị kêu tạ đan nữ sinh mặc danh kỳ diệu mất tích , không có ai biết nàng đi đâu , tóm lại là mất liên rồi.

Sau đó trong trường học lại nháo lên rồi quý , lại nói , trường học của chúng ta bên trong có một cái hồ nhân tạo , cái kia hồ nhân tạo cũng không lớn , tại tòa nhà dạy học cũ bên kia , bởi vì xây tân giáo học lầu , học sinh đều dời vào tân giáo học lầu , mà ban đầu tòa nhà dạy học cũ bên kia trên căn bản cũng không sao người đi rồi , trong thao trường cũng cơ hồ mọc đầy cỏ dại , mà cái kia hồ cũng coi như là hoang phế trạng thái.

Ở trong ấn tượng của ta , cái kia hồ một mực không người quản lý , trong hồ nước một mực rất dơ , cho nên ít có người đi chỗ đó bờ hồ chơi đùa , lại càng không có người đi trong hồ bơi lội loại hình. Mà ma quý lộng hành sự tình , chính là phát sinh ở tòa nhà dạy học cũ cái kia hồ nhân tạo bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Trường học ma quỷ lộng hành

Tòa nhà dạy học cũ cái kia hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành sự tình , ta không có bản thân kinh nghiệm qua , cũng là nghe người ta nói. Nói cái gì mới đầu là một cặp lớp mười một tình nhân , buổi tối chạy tới tòa nhà dạy học cũ bên kia hồ nhân tạo đi ước hẹn , mọi người đều biết , ước hẹn sao , dĩ nhiên là chuyên chọn ít người địa phương an tĩnh , cho tới nguyên nhân sao , không phải là càng thích hợp tình nhân gian hôn miệng đánh ba gì đó.

Nhưng là , này đối lớp mười một tình nhân đi đến hồ nhân tạo , kết quả nhưng hù dọa thảm , bởi vì bọn họ tại hồ nhân tạo một bên gặp được quý.

Nghe nói, đôi tình lữ kia an vị ở ven hồ lên nói chuyện phiếm, đêm đó ánh trăng rất lớn, mặt hồ giống như khối gương giống như, có thể phản chiếu ra bọn họ bóng dáng, kết quả bọn họ trò chuyện một chút, trong lúc vô tình đột nhiên nhìn thấy mặt hồ cái bóng ngược bên trong xuất hiện là ba người cái bóng ngược. Tại bọn họ hai người sau lưng còn đứng một nữ nhân, mặc áo đỏ phục.

Lúc đó này đôi tình nhân liền cả kinh, cho là có những học sinh khác tới, vì vậy liền vội vàng quay đầu nhìn lại, kết quả phát hiện sau lưng trống rỗng, căn bản là không có gì đó nữ nhân.

Lúc này, này đôi tình nhân liền hoài nghi là mắt mình hoa, vì vậy lại quay đầu nhìn lại trước mắt trên mặt hồ cái bóng ngược, nữ nhân kia vẫn còn, bởi vì mặt hồ cái bóng ngược bên trong, đúng là tại phía sau bọn họ đứng một nữ nhân khác.

Không chỉ có như thế, lần này bọn họ còn nhìn đến thập phần rõ ràng, cái bóng ngược bên trong ra bọn họ bây giờ sau lưng nữ nhân kia sắc mặt nhợt nhạt, tóc tai bù xù, toàn thân ướt đầm dề, giống như là mới từ trong nước bò dậy cảm giác, nơi cầm, quần đỏ lên tất cả đều là toàn là nước, hơn nữa tại bọn họ nhìn về phía mặt hồ cái bóng ngược thời điểm, phát hiện mặt hồ cái bóng ngược bên trong cái kia nữ nhân áo đỏ đối diện bọn họ âm âm cười lạnh lấy. . .

Thấy như vậy một màn, này đôi tình nhân cả người run lên, sao có thể không sợ hãi, đã sớm là sợ đến lông tơ thẳng hạt dẻ, một viên bị giật mình tâm trực tiếp thót lên tới cổ họng, ba hồn bảy vía đều nhanh hù dọa đi ra. Bọn họ thập phần xác định mình nhất định là gặp quỷ!

Cho nên lúc đó liền hoảng hốt thét lên, sau đó hai người xoay người nhanh chân chạy, cho đến một đường chạy trở về phòng ngủ.

Này đôi tình nhân tại hồ nhân tạo bên kia thấy nữ quý quần áo đỏ chuyện, lúc đầu cũng không có người nào tin, đều nói bọn họ là cố ý gạt người, hoặc là cho rằng bọn họ là bị hoa mắt.

Bất quá, chuyện này không có qua mấy ngày, trong trường học liền lại có mấy người nói là tại hồ nhân tạo nơi đó cũng thấy quỷ.

Nghe nói, đương thời cao nhất có mấy cái học sinh, nửa đêm chuẩn bị bò tường rào ra ngoài lên mạng, đi qua hồ nhân tạo thời điểm, trong đó có một đệ tử thấy hồ nhân tạo có một đàn bà ở ven hồ quanh quẩn, hơn nữa nữ nhân kia còn đối với hắn vẫy tay.

Học sinh kia liền hỏi cái khác mấy cái đồng học có thấy hay không, vài người khác đều nói không nhìn thấy có cái gì nữ nhân.

Học sinh kia thấy mọi người không tin, liền muốn chứng minh chính mình không nhìn lầm, liền nhất định phải đi qua chỉ cho bọn họ nhìn. Cuối cùng là mặt khác kia mấy vị bạn học đuổi theo, đem hắn cưỡng ép kéo lại, bởi vì nếu như học sinh kia đi về trước nữa bước thêm một bước, liền muốn rơi vào trong hồ đi rồi.

Nhưng là lúc này, học sinh kia vẫn là ý vị chỉ trước mặt nói: "Các ngươi nhìn, nàng là ở chỗ đó, ta không có lừa các ngươi, các ngươi nhìn nha!"

Mấy người khác nhìn một cái phía trước, căn bản là không có người nào, cho nên lúc đó trong lòng cũng đều sợ hãi, vì vậy trong đó một người liền đánh cái kia nói nói nhảm học sinh một bạt tai tử, mắng hắn ngươi có phải hay không gặp quỷ.

Mà cái kia nói nói nhảm học sinh bị một bạt tai, thật đúng là bị đánh tỉnh, sau khi tỉnh lại, cũng phát hiện nữ nhân kia không thấy, hơn nữa chính mình đứng ở ven hồ lên, vì vậy sợ đến toát ra mồ hôi lạnh, cũng không dám lên trên lưới, vài người cũng như chạy trốn chạy trở về nhà trọ.

Một lần có người nói hắn gặp quỷ, còn sẽ không có người như thế tin tưởng, nhưng nếu là lần thứ hai lại có người nói bọn họ tại cùng một nơi thấy quỷ, vậy là bất đồng, coi như nó là giả, cũng sẽ bị nói thành sự thật, huống chi lần thứ hai là nhiều cái đồng học cùng nhau trải qua ma quỷ lộng hành chuyện. Cho nên, từ ngày đó bắt đầu, trong sân trường liền bắt đầu khắp nơi đều đang bàn luận tòa nhà dạy học cũ bên kia hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành sự tình.

Hơn nữa, có vài người truyền rao một ít chuyện lúc, lại thích tại vốn có trên căn bản thêm mắm thêm muối, cho nên, về sau, nói cái gì dạng đều có,

Tóm lại là nói được phi thường kinh khủng dọa người, coi như ta cái này âm dương trong nghề người nghe, đều cảm thấy hồ nhân tạo huyền ảo hung.

Lúc đó trong sân trường bởi vì khắp nơi đều tại truyền rao lấy hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành sự tình, vì vậy trường học vì lắng xuống sự kiện, liền phải một cái giữ cửa lão đại gia, buổi tối đi tòa nhà dạy học cũ bên kia tuần tra.

Kết quả, vị kia giữ cửa lão đại gia cũng bị sợ đến quá sức, nói cái gì hắn nửa đêm đi đến hồ nhân tạo bên kia, nghe được có một người đàn bà đang thút thít, nhưng là đi tới nhưng cái gì đều không có nhìn thấy, khóc thút thít cũng đã biến mất, nhưng là coi hắn chuẩn bị rời đi lúc, người sau lưng công hồ lại truyền tới nữ tử nức nở khóc tiếng khóc, đem hắn sợ đến cũng không dám nữa đi tòa nhà dạy học cũ bên kia tuần tra.

Trước học sinh nói gặp quỷ, có lẽ còn để cho con tin nghi bọn họ nói thật thực tính, nhưng là này trở về ngay cả giữ cửa lão đại gia cũng nói như vậy, vậy cũng tự không khả năng là giả. Nhất thời, hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành chuyện liền đi sâu vào lòng người, làm cho là toàn trường thầy trò đều lòng người hoang mang rối loạn, thậm chí có chút ít học sinh buổi tối đều không dám một mình đi nhà cầu rồi.

Lúc đó trong lớp chúng ta một ít học sinh, bởi vì trải qua hung tợn chuyện, cho nên biết rõ ta có một ít bản sự, vì vậy còn ồn ào lên muốn ta đi hồ nhân tạo hỗ trợ bắt quỷ.

Nói thật, đương thời ta cũng vậy có nghi qua, hồ nhân tạo có thể hay không thật là nháo quỷ. Vì chuyện này, ta còn khắp nơi đi nghe, hỏi bọn họ hồ nhân tạo trước kia là không phải chết chìm hơn người? Bởi vì nếu như lấy trước kia bên trong chết chìm hơn người mà nói, ma quỷ lộng hành cũng liền không có gì lạ rồi.

Nhưng là hỏi thăm một vòng , lại phát hiện cái kia trong hồ căn bản là không có chết chìm hơn người.

Hơn nữa , vì không phạm sai lầm , ta còn chạy đi tìm vị kia nhìn đại môn lão đại gia nghe , nghe nói hán ở nơi này trường học nhìn vài chục năm đại môn , mà cái kia hồ nhân tạo là tại hán đến từ sau mới có , cho nên hồ nhân tạo có phải hay không chết chìm hơn người , hán hẳn là rõ ràng nhất người.

Kết quả sau khi nghe ngóng , người ta lão đại gia nói , hồ nhân tạo nơi đó cho tới bây giờ cũng chưa có chết chìm hơn người , đừng nói hồ nhân tạo nơi đó , ngay cả cái này trường học đều không ngoài ý muốn chết qua người.

Ta liền hỏi hán , đêm hôm đó tuần tra có phải là thật hay không đụng phải quỷ ?

Lão đại gia mặt lộ sợ vẻ , nói: "Quý ngược lại không có nhìn thấy , thế nhưng thật là thật thấy có một cái quỷ nữ đang khóc."

Ta nói: "Ngài như vậy cao tuổi rồi người , chẳng lẽ cũng sẽ sợ quỷ sao , làm sao lại không đi tìm một cái nha , nhìn một chút có phải hay không quỷ sao , vạn nhất là cái nào thất tình em gái núp ở nơi đó khóc cũng khó nói."

Lão đại gia lông mày dựng lên , đạo: "Nào dám nha! Đàn bà kia tiếng khóc nghe vào mao mao , hơn nữa ta đi qua nhìn một cái không thấy lấy người , lông tơ đều đứng lên rồi , còn ai dám đến gần đi tìm. Người người trẻ tuổi này là không có đụng phải loại này tà môn chuyện , nếu là người gặp rồi , thế nào cũng phải đem người hách gần chết."

Ta cười một tiếng , gật đầu một cái , cũng không sẽ cùng lão đại gia tiếp tục trò chuyện , bởi vì đáng đánh nghe đều hỏi thăm xong rồi , đáp án dĩ nhiên là hồ nhân tạo nơi đó không có chết chìm hơn người , cho nên này ma quỷ lộng hành nói một chút , cũng liền không thể nào nói đến. Có lẽ thật sự là cái nào thất tình em gái , len lén núp ở nơi đó khóc tí te cũng khó nói.

Tuy nói trên đời này là có quỷ , thế nhưng cũng không là địa phương nào cũng có thể ma quỷ lộng hành. Cho nên , ta cũng không có đi mù bện tâm chuyện này , đem ý nghĩ đều dùng ở học tập lên , tốt càng có thêm phần chắc chắn làm cho mình cùng Lý Mẫn thi được cùng một trường đại học.

Sau đó một đoạn thời gian , cũng không hề người nào lại tại hồ nhân tạo gặp phải quỷ , hay hoặc là nói bởi vì hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành chuyện truyền đi lòng người hoang mang rối loạn , cho nên không người nào dám đi hồ nhân tạo bên kia. Tóm lại , chuyện quỷ nhất này từ từ tiêu tan ngừng lại.

Nhưng là , tiếp lấy không lâu tại tới gần đêm trước kỳ thi tốt nghiệp trung học , có một ngày buổi sáng , nhưng truyền đến một cái kinh hãi tất cả mọi người tin tức , trong hồ nhân tạo mặt chết chìm một đê tử!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Thủy quỷ vào mộng

Là , cái kia hồ nhân tạo chết chìm người , là một cái lớp mười hai học sinh cũ , người kia ta còn nhận biết , kêu Trương Đại Khuê. Nghe nói , hán buổi tối chạy ra ngoài mù lặn uống rượu , lúc trở về đoán chừng là bởi vì uống say duyên cớ , kết quả rơi vào trong hồ , cho đến sáng ngày thứ hai mới bị các bạn học phát hiện.

Nghe nói đến như vậy một cái tin tức động trời , ta cùng Lý Mẫn cũng chạy tới nhìn , đem chúng ta đi tới tòa nhà dạy học cũ bên kia hồ nhân tạo lúc , đã có rất nhiều đồng học đang vây xem rồi , chỉ thấy thi thể là mình phủ ở trên mặt nước , thi thể cái bụng trướng rất lớn , nổi lên , giống như là thổi no rồi khí khí cầu giống như , vừa nhìn chính là uống một bụng nước , tươi sống bị chết chìm trạng thái. Hơn nữa bởi vì thi thể ở trong nước ngâm một đêm nguyên nhân , cho nên thi thể toàn bộ đều bị ngâm được phát sưng , trắng bệch trắng bệch không có chút huyết sắc nào , nhìn qua thập phần dọa người.

Sau đó lão sư cũng tới , sẽ xuống ngay đem thi thể cho mò vớt đi lên.

Làm thi thể bị đánh vết lên tới lúc , theo thi thể khoe miệng chảy ngược ra tới trong nước cũng còn có một cổ nồng đậm mùi rượu , có thể tưởng tượng được hán tới hôm qua uống là có nhiều say không còn biết gì.

Dựa theo mọi người phỏng đoán , người này hẳn không phải là bị giết , mà là uống rượu say , người không thăng bằng rơi xuống nước mà chết. Nghe nói sau đó trường học báo cảnh sát , cuối cùng cảnh sát cũng cho là như vậy.

Bất quá càng nhiều học sinh nhìn đến hồ nhân tạo chết chìm người , thì rối rít kinh khủng vạn trạng nói Trương Đại Khuê nhất định là bị quỷ cho hại chết , còn phỏng đoán đủ loại tình cảnh , có suy đoán Trương Đại Khuê uống rượu lật tường rào trở lại , khả năng cũng là nghe nữ tử khóc , sau đó bị quỷ mê hồn , cuối cùng mới có thể rơi vào trong hồ bị chết chìm.

Cũng có người nói, Trương Đại Khuê biết bơi, coi như uống rượu say rơi vào trong hồ, cũng không khả năng sẽ chết chìm, nhất định là bị thủy quỷ kéo lại mất cá chân, mới có thể chết đuối trong hồ. Nói tóm lại, một câu nói, Trương Đại Khuê chết nhất định là theo trước đó vài ngày nơi này ma quỷ lộng hành không thoát được quan hệ.

Cũng chính vì vậy, cho nên này hồ nhân tạo liền lộ ra càng thêm tà môn. Bởi vì đúng lúc là buổi sáng, một trận gió lạnh thổi qua, mỗi người đều thẳng đánh rùng mình, cảm thấy nơi này âm khí âm u.

Chúng ta trước không quản Trương Đại Khuê là thế nào chết, có lúc suy nghĩ một chút người này thật là sinh tử có số, thật tốt một cái tuổi còn trẻ người, cứ như vậy trong nháy mắt nói không có sẽ không có, không thể không nói là một cái bi kịch.

Phải nói trường học của chúng ta hai năm qua cũng thật là thời buổi rối loạn, ban đầu vương thành, cây cột ba người bọn họ hấn chết, hãy cùng trường học náo loạn thật lâu, cuối cùng tiêu xài thật là lớn một khoản tiền mới đưa sự kiện này bình ổn lại. Đến năm nay càng là tai họa một thung tiếp một thung, tạ đan mất tích, người nhà đến nay vẫn còn âm ỉ nháo theo trường học đòi người, bây giờ lại tại sân trường trong hồ chết chìm một đệ tử, phỏng chừng giáo lãnh đạo cũng là khóc không ra nước mắt đi!

Lại nói, làm thi thể mò vớt đi lên sau, một ít nhất gan nữ sinh, nhìn đến bày đặt dưới đất cổ thi thể kia, đều rất sợ hãi. Đương nhiên, Lý Mẫn cũng dọa sợ không nhẹ, ta có thể cảm giác được nằng cả người đều run lập cập hạt mồ hôi, vì vậy ta vội vàng dắt tay nằng, mang nằng mau rời đi nơi đó.

Mặc dù ly khai rồi tòa nhà dạy học cũ khối kia, thế nhưng Lý Mẫn tay vẫn như cũ lạnh như băng, ta liền an ủi: "Chẳng qua là chết chìm một con quỷ say, trong bệnh viện mỗi ngày cũng sẽ người chết, không có gì đáng sợ."

Lý Mẫn gật đầu một cái, thế nhưng như cũ có vẻ hơi sợ hãi, cho nên ngày hôm đó, sau khi học xong thời gian ta vẫn phụng bồi nằng.

Nguyên tưởng rằng, chết chìm tên kia đồng học thi thể được mang ra rồi trường học, Lý Mẫn sẽ không biết sợ, vậy mà ngày thứ hai thấy Lý Mẫn lúc, nằng trạng thái so với hôm qua càng thêm không được, một bộ kinh khủng sợ về mặt.

Thấy nằng cái bộ dáng này, ta cũng rất lo lắng, hỏi nằng đây là thế nào?

Lý Mẫn mặt lo âu về mặt, cũng không trả lời ta vấn đề, chỉ là ngẩng đầu nói với ta: "Sử ký, ngươi có thể cho ta một đạo bùa hộ mạng sao?"

"Bùa hộ mạng?" Ta cũng sờ, phải biết ban đầu vương thành, cây cột bọn họ thất cổ chết đáng sợ, so với cái này lần chết chìm càng đáng sợ gấp mấy lần, đương thời Lý Mẫn đều không biểu hiện có hôm nay sợ hãi như vậy, vì vậy ta liền kinh ngạc nói: "Ngươi thật có như vậy sợ hãi?"

Lý Mẫn vẫn không trả lời ta, thật giống như không muốn nói chuyện nhiều giống như,

Nói: "Ngươi cho ta là được, chẳng lẽ ta cho ngươi họa một đạo bùa hộ mạng cũng không chịu sao?"

Ta hấp tấp nói: "Ta đương nhiên là chịu, đừng nói một đạo, chính là một trăm đạo ta cũng nguyện ý giúp ngươi họa, chẳng qua là ta cảm thấy không có cái này cần thiết a, trong trường học chết chìm người, cho dù có quỷ cũng sẽ không tùy tiện hại người, chúng ta không cần lo lắng gì đó, thật tốt học tập, đối phó thi vào trường cao đẳng mới trọng yếu nhất."

Nói chuyện lúc, vừa vặn trên người của ta có một đạo có sẵn bùa hộ mạng, vì vậy lấy ra giao cho nằng, đồng thời hỏi: "Gần đây ngươi một mực về mặt hốt hoảng, nếu là có chuyện gì, nhớ kỹ nói cho ta biết, ta là bạn trai ngươi, bất kể là chuyện gì ta đều nguyện ý vì ngươi chia sẻ."

Nói thật, gần đây ta cuối cùng cảm thấy Lý Mẫn trạng thái không phải rất tốt, thật giống như tâm sự nặng nề đáng sợ, cũng không biết là thi vào trường cao đẳng tới gần, áp lực trong lòng quá lớn, hay là bởi vì tạ đan mất tích, để cho nằng cảm thấy thương tâm. Bởi vì tạ đan là nằng bạn tốt, hơn nữa còn là cùng một cái phòng ngủ, bình thường bình thường chơi đùa chung một chỗ, cho nên tạ đan chẳng biết tại sao mất tích, cũng để cho Lý Mẫn cảm thấy thập phần cuồng cuồng cũng khổ sở.

Lý Mẫn nhận lấy bùa hộ mạng, sau đó ngẩng đầu lên, về mặt trở nên thập phần khẩn trương, nói: "Sử ký, ngươi muốn mau cứu ta, ta gặp được quỷ."

"À? Ngươi gặp quỷ?" Nghe nói như vậy, làm ta giật cả mình, vội vàng hỏi nằng đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Lý Mẫn thật giống như nhớ ra cái gì đó chuyện kinh khủng giống như, trên mặt hiện ra tràn đầy sợ, nói với ta: "Tối hôm qua ta ngủ đến nửa đêm, làm một cái ác mộng, ta nằm mơ thấy trường học cái kia hồ, sau đó theo trong hồ leo ra ngoài một cái tóc tai bù người, người kia một mực leo đến giường của ta trước mặt, ta đương thời dọa sợ, muốn kêu nhưng kêu không lên tiếng, nhớ tới lại không nhúc nhích được, cuối cùng cái kia ướt nhẹp người thoảng cái nhào tới trên giường của ta tới. Ta ở trong mơ lớn tiếng hét chói tai, đem bạn cùng phòng đánh thức, sau đó bạn cùng phòng mới đem ta cho đánh thức."

Nói tới chỗ này, Lý Mẫn cực sợ, nói: "Ta biết, người kia nhất định là quỷ."

Nghe được Lý Mẫn giảng chuyện này, nói thật, ta cũng giật mình, không nghĩ đến Lý Mẫn vậy mà biết làm như vậy quái mộng. Hơn nữa, càng cổ quái là, nằng nằm mơ thấy cái kia hồ, ngày hôm qua vừa vặn liền chết chìm người. Đây rốt cuộc là trùng hợp đây, vẫn là ngày hôm qua chết chìm người kia, tại báo mộng tìm tới Lý Mẫn rồi hả?

Trong lòng nghĩ như vậy, thế nhưng ngoài miệng ta còn là phải tiếp tục an ủi Lý Mẫn, ta nói: "Đây chính là một cái mơ, không nên suy nghĩ quá nhiều, đoán chừng là gần đây thi vào trường cao đẳng áp lực quá lớn, cộng thêm gần đây mọi người mỗi ngày lại nói hồ nhân tạo ma quỷ lộng hành chuyện,

cho nên người mới có thể làm những thứ này ác mộng."

Nhưng là Lý Mẫn dốc sức lắc đầu, sau đó một mặt khẳng định nói: "Không, đây chẳng phải là một cái bình thường ác mộng, ta chính là gặp quỷ, bởi vì làm ta sau khi tỉnh lại, ta trên chân đều có nước, là thấp, hơn nữa chúng ta trong phòng ngủ người đều nhìn thấy dưới đất có một nhóm ướt nhẹp dấu chân, một đường theo cửa kéo dài đến giường của ta trước mặt."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Thủy quỷ vào mộng (hai)

Nghe nói như vậy, ta chân mày lập tức liền nhíu lại rồi, bởi vì nếu quả thật như Lý Mẫn theo như lời như vậy, vậy chuyện này liền thật tà môn.

Vì vậy ta cũng không dám xem nhẹ, vội vàng hỏi nàng: "Người thật thấy được ướt nhẹp dấu chân?"

Lý Mẫn gật đầu một cái, nói: "Thiên chân vạn thiết! Kia dấu giày từng cái trên mặt đất thấp phần rõ ràng, theo ngoài cửa một mực kéo dài đến giường của ta trước mặt, địa phương khác cũng không có, hơn nữa kỳ quái hơn là chúng ta phòng ngủ cửa phòng là khóa trái lấy, căn bản không khả năng có người khác có thể đi vào đến, giống như cái dấu chân kia là có thể xuyên cửa đi vào."

"Có phải hay không là người bạn cùng phòng giẫm đạp dấu chân?" Ta tiếp tục hỏi.

"Không phải bạn cùng phòng, bởi vì các nàng đều nói là bị ta tiếng hét chói tai đánh thức, không có một người lên qua đệm giường. Hơn nữa ta trên chân cũng là thấp, tuyệt đối là trong mộng cái kia cả người ướt nhẹp người nhào tới trên giường của ta, cho nên mới đem ta chặn làm thấp. Ô. . . Sử ký, người muốn giúp ta, chỉ có người có thể giúp ta, ta thật tốt sợ hãi."

Nói xong lời cuối cùng, Lý Mẫn đều sợ khóc.

Thấy nàng sợ đến như vậy, ta vội vàng đem nàng ôm vào trong lòng, một bên an ủi: "Yên tâm đi, bất kể có phải hay không là thật có quỷ, chỉ cần có ta tại, ta nhất định sẽ bảo vệ người, chẳng lẽ người quên, ta nhưng là âm dương tiên sinh."

Vừa nói, ta cũng vội vàng lặng lẽ mở ra Âm Dương Nhãn, nghiêm túc nhìn một cái Lý Mẫn, quả nhiên chỉ thấy nàng án đường tái đi, âm khí triền thân.

Sự phát hiện này để cho ta trong lòng cả kinh, xem ra Lý Mẫn nói không sai, nàng đúng là bị quỷ cho dây dưa, hơn nữa kết hợp nàng giảng cái kia ác mộng đến xem, dây dưa nàng phỏng chừng chính là ngày hôm qua trong hồ chết chìm Trương Đại Khuê.

Ta cho là như vậy cũng có nguyên nhân, bởi vì nhưng phạm là rơi xuống nước mà người chết, thì không cách nào đầu thai chuyển thế. Chính gọi là nhập thổ vi an, mà thủy quỷ bởi vì chết ở trong nước, ngũ hành thuộc thủy, thiếu thổ, cho nên vô pháp không hạ Địa Phủ, dĩ nhiên là đầu không được thai, vì vậy chỉ có thể trở thành cô hồn dã quỷ, bởi vì hồn cùng rơi xuống nước giữa sông, từ lâu rồi hơn nữa tích góp một ít oán khí, sẽ lấy mạng hại người, hoặc là vì đầu thai mà tìm thể thân, đây cũng là dân gian vì sao lại có đủ loại liên quan tới thủy quỷ tìm thể thân lời đồn đãi.

Miệng ta lên mặc dù coi như không việc gì giống như, trấn an Lý Mẫn, thế nhưng thật ra tâm lý ta đã là mơ hồ vì thế cảm thấy lo lắng, bởi vì bị quỷ triền thân, đây cũng không phải là chuyện nhỏ gì tinh. Xem ra tối nay ta phải đi một chuyến bờ hồ rồi.

Lý Mẫn nghe được ta nói sẽ bảo vệ nàng, hai tay cũng ôm lấy ta, đầu chôn ở ta trong ngực gật gật đầu, vẻ mặt cũng rõ ràng dần ra chậm lại.

Nói thật, đây là nàng lần đầu tiên cùng ta ôm, hơn nữa lúc này nàng vẫn là một loại y như là chim non nép vào người cảm giác, loại cảm giác này thật sự là quá tốt rồi.

Tin tưởng rất nhiều nam nhân đều sẽ có loại này cảm xúc, đó chính là đối với một nữ nhân tràn đầy mãnh liệt ý muốn bảo hộ, muốn cả đời thủ hộ nàng, bảo vệ nàng. Mà lúc này ta, chính là loại cảm giác này.

Ôm chính mình người yêu, nghe trên người nàng tản mát ra mùi thơm, ta lần nữa cảm giác bạn thân đây ta là trên thế giới này hạnh phúc nhất người.

Hơn nữa lúc này, ta đột nhiên lại phát hiện tâm đại lực, càng làm cho tâm tình ta kích động, bởi vì ta phát hiện cúi đầu có thể theo nàng áo sơ mi cổ áo nhìn đến bên trong một mảnh đầy đặn.

Nhất thời, ánh mắt ta đều nhìn thẳng, rất nhanh ta cặp mắt liền say mê ở trong đó, không thể tự thoát ra được rồi. Cho đến ta khác thường ánh mắt bị Lý Mẫn phát hiện, mới bị nàng gắng gượng cho lấy tay che hết rồi, còn bị mắng một câu đồ lưu manh.

Bạn thân đây ta đương thời sẽ không phục rồi , thì nói ta là bạn trai người , không cần thận thấy được liếc mắt , làm sao lại đồ lưu manh rồi , phải biết hiện tại rất nhiều hẹn hò cũng sẽ hôn miệng , XXOO rồi.

Thật ra mỗi lần cuối tuần , ta bạn cùng phòng cũng sẽ mang bọn hấn bạn gái ra ngoài đi suốt đêm không về , sau khi trở lại còn theo ta khoác lác đắc ý , ta liền hâm mộ và ghen ghét , suy nghĩ một chút mình và Lý Mẫn , loại trừ nói chuyện phiếm , dặt tay , tản bộ , vẫn là nói chuyện phiếm , dặt tay , tản bộ , ngay cả hôn đều không hôn qua , tại các bạn cùng phòng trước mặt ta cuối cùng là cảm thấy một loại rất thất bại cảm giác.

Lý Mẫn như cũ thập phần kiên quyết , nói "Dù sao không được , vẫn chưa tới thời điểm

"

Ta liền hỏi nàng: "Lúc nào mới tính đến lúc rồi ?"

Lý Mẫn nói: "Dù sao không phải hiện tại."

"Hôn miệng cũng có thể chứ ?" Ta nói.

"Không được! Như thế các người nam sinh đều như vậy , luôn nghĩ loại này chuyện hạ lưu , lại không thể thuần khiết yêu thương lâu dài sao?"

Nói xong , Lý Mẫn xoay người trở về phòng học đi rồi , hơn nữa còn thật giống như có chút tức giận đáng vẽ , lưu lại bạn thân đây ta ở trong gió một mặt ngón ngang , trong đầu nghĩ , khe năm , tại sao nữ sinh đều nói như vậy chúng ta nam sinh , ta chỉ pháp qua là nghĩ có thể hôn bạn gái mình , như vậy tư tưởng chẳng lẽ cũng bản thiêu sao?

Ta bất đắc dĩ thở dài , không thể làm gì khác hơn là mang theo thất lạc trở lại phòng học.

Bất quá ta cũng không có bởi vì Lý Mẫn không cho ta thân , ta liền giảm bớt đối với nàng thích , phải biết ta khi đó thật rất đơn thuần , hơn nữa ta cũng vậy thật tâm thích nàng.

Nguyên bản tới gần thi vào trường cao đẳng , ta còn định đem sở hữu tâm tư đều dùng tại học tập lên , chẳng qua hiện nay xem ra , ta phải trước hết nghĩ biện pháp giúp Lý Mẫn đem quỷ triền thân sự tình trước xử lý mới được.

Vì vậy , buổi sáng lên xong giờ học , ta liền trực tiếp chạy ra trường học , cố ý đi mua tới bút mực , chu sa , giấy vàng những vật này. Dự định trước họa mây tờ linh phù , làm tốt buổi tối làm chút chuẩn bị.

Sở dĩ ta muốn tại vào buổi trưa vẽ bùa , đây là có nguyên nhân. Bởi vì buổi trưa là trong một ngày dương khí nặng nhất đoạn thời gian , lúc này họa linh phù hiệu quả là tốt nhất.

Bất quá loại trừ buổi trưa ở ngoài , giờ tý hoặc giờ Hợi , nghe nói lúc này là dương tiêu tan âm dài , âm dương tiếp nhận lúc , linh khí nặng nhất , lúc này vẽ bùa có thể tăng cường linh lực , có thể gia tăng thật lớn vẽ bùa tỷ lệ thành công , cái khác giai đoạn họa linh phù liền đối lập phải kém hơn mấy phần , bất quá ta có thể không chờ được khi đó đi họa.

Vẽ bùa loại trừ thì giờ yêu cầu bên ngoài , còn có chính là vẽ bùa tài liệu. Vẽ bùa dùng nhiều chu sa cùng mực đen , sở dĩ dùng chu sa , ở chỗ cổ nhân cho là chu sa có trấn tà tác dụng , có thể gia tăng thật lớn linh phù uy lực. Cho nên ta đi mua chu sa , cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Vẽ bùa cần phải người , thần , niệm hợp nhất , như thế mới có thể khiến linh phù có mang thần lực. Buổi trưa trở lại phòng ngủ , ta liền phân phó trong phòng ngủ các bạn cùng phòng , để cho bọn họ không nên tùy ý quấy rầy ta.

Bọn họ thấy ta đặt tới bút mực giấy vàng , cũng đều biết ta là muốn vẽ phù , liền đều tò mò hỏi ta họa phù này đây là muốn làm gì ?

Ta nói với bọn họ , ta tối nay phải đi đối phó hồ nhân tạo thủy quỷ , các người có hứng thú hay không cùng đi nha

Mọi người vừa nghe đến buổi tối đi ma quỷ lộng hành hồ nhân tạo , tất cả đều từng cái dùng sức lắc đầu.

Thật ra ta cũng biết bọn họ không thể nào biết dám đi với ta , ta đây cũng chỉ là nói đùa bọn họ .

Bất quá bọn hấn biết được ta vẽ bùa là muốn đi thu quỷ , làm chính sự , cho nên mọi người cũng đều tự hiểu là lui sang một bên , không dám quấy nhiễu ta vẽ bùa.

Tiếp lấy ta liền tay trái bấm ngón tay là nhật quân quyết , tay bên phải cầm bút dính mực bắt đầu niệm chú vẽ bùa. . .

Vẽ bùa lúc dùng thủ thế chia làm nhật quân quyết , nguyệt quân quyết , thiên cương quyết chờ thủ thế. Nhật quân quyết: Biến khúc tay trái tứ chỉ đầu ngón tay , chỉ có đệ nhị chỉ bình thân , đầu ngón tay hướng lên trên. Nguyệt quân quyết: Trừ thứ tư chỉ bình thân , đầu ngón tay hướng lên trên bên ngoài , còn lại tứ chỉ hơi hướng vào phía trong cong. Thiên cương quyết: Đệ nhị chỉ bình thân , đầu ngón tay hướng lên trên , còn lại tứ chỉ mũi hơi hướng vào phía trong cong. Dùng Nhật, Nguyệt quân quyết mục tiêu , nghe nói là lấy Nhật, Nguyệt Âm Dương Chân Khí , dẫn khí vào phù , mượn thần linh trợ uy , trừ tà phục quỷ , gia tăng phù linh nghiệm tính. Dùng thiên cương quyết , cũng ở đây ở dùng này chỉ pháp , chỉ huy quỷ thần , vẽ bùa lúc mượn thiên cương chỉ lấy cương khí dẫn nhập phù bên trong.

Nói về chính chuyện, phù một họa xong, ta đem đầu ngọn bút hướng lên trên, đầu bút hướng xuống dưới, lấy toàn thân chỉ tinh lực quán chú ở đầu bút, dùng đầu bút đụng lá bùa ba lần, sau đó dùng kim cương kiếm chỉ sắc phù. Cuối cùng đem đầu vẽ xong lá bùa, nhắc lên vòng qua lò khói ba lần, như thế như vậy, vẽ bùa nghi thức cuối cùng kết thúc.

Ta vừa nhìn nguyên lai mình này một họa, liền vẽ ra mấy đạo linh phù. Họa đều là bắt quỷ phá sát phù chú, có trấn tà phù, chém quỷ phù, tránh ác sát phù, Định Hồn phù, dương phù chờ một chút

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Dụ thám hồ nhân tạo

Mấy đạo linh phù vẽ xong rồi, cũng đến thời gian đi học, buổi chiều như thường giờ học, chỉ là bởi vì bạn cùng phòng tuyên dương, có thể dùng lớp học rất nhiều đồng học đều biết ta tới nay phải đi hồ nhân tạo bắt quỷ, vì vậy mỗi người đều hướng ta dựng lên ngón cái, đối với ta cảm thấy kính nể.

Thật ra người nào nói không phải sao, bây giờ mọi người chỉ cần nói một chút đến hồ nhân tạo, ai cũng là sợ mất mặt, mà ta nhưng phải đi hồ nhân tạo bắt quỷ, bọn họ có thể không bội phục sao? Đừng nói bọn họ, ngay cả bạn thân đây chính ta đều bội phục tự mình rồi.

Lời ông tiếng ve không nói nhiều, lại nói đến buổi tối, chờ mọi người đều ngủ lấy, ta nhìn đồng hồ, đã đến giờ tỵ, vì vậy ta liền từ trên giường bò dậy, mang theo buổi trưa vẽ xong linh phù, liền xoay người một người ra phòng ngủ.

Phía dưới lầu túc xá là đen kịt một màu, toàn bộ thao trường bên ngoài cũng chỉ có vài chiếc mờ nhạt đèn đường, lúc này sở hữu học sinh đều đã đã sớm tiến vào mộng đẹp, cho nên thao trường bên ngoài không có một bóng người, tại mờ nhạt dưới đèn đường, trống rỗng thao trường hoàn toàn tĩnh mịch.

Ta theo thao trường bên ngoài đường mòn, hướng thẳng đến tòa nhà dạy học cũ phương hướng đi tới. Tòa nhà dạy học cũ bên kia bởi vì đã hoang phế, cho nên cũng không có đèn đường, thế nhưng tốt tại tối nay ánh trăng rất lớn, không đến nỗi sờ soạng.

Tại dưới ánh trăng, lưỡng tòa tòa nhà dạy học cũ càng lộ ra cũ nát vắng lặng, xuyên thấu qua một ít phế phẩm thủy tinh hướng bên trong nhìn, bên trong cửa sổ hắc tiêu điều lạnh lẽo, chỉ bất quá mới hoang phế không mấy năm liền lộ ra âm khí âm u rồi.

Tòa nhà dạy học cũ bên ngoài thao trường đã là mọc đầy cỏ dại, lúc trước còn có một chút ước hẹn tình nhân nhỏ sẽ chạy đến bên này, bây giờ bên này lại vừa là ma quỷ lộng hành, lại vừa là chết chìm người, cho nên không chỉ có ban đêm không ai dám đến, coi như là ban ngày cũng là ít có người tới, toàn bộ tòa nhà dạy học cũ bên này đều là tối lửa tắt đèn, giống như chết yên lặng.

Theo thao trường đi về phía trước mấy trăm mét, là có thể đến cái kia hồ nhân tạo, bất quá chính làm ta chuẩn bị hướng hồ nhân tạo phương hướng chạy tới thời điểm, bỗng nhiên, vắng ngắt trong bóng đêm chẳng biết tại sao truyền tới một trận ba ba ba tiếng bước chân, thật giống như có người tới.

Thanh âm thật giống như từ phía sau truyền tới, ta đương thời trong lòng cũng rất tốt hiếm thấy, trong đầu nghĩ này đêm hôm khuya khoắt tại sao có thể có người nha hơn nữa nghe chân này bước tiếng khỏe giống như vẫn là hướng bên này tới.

Ngay sau đó, ta liền vội vàng quay đầu nhìn lại, tiếp lấy liền thấy ở sau lưng cách đó không xa, quả thật đi tới một người. Hơn nữa để cho ta cảm thấy kinh ngạc là, tới còn giống như là một nữ nhân, tóc dài xoắn vai, mặc cả người màu trắng quần áo ngủ, chính hướng ta bên này từ từ đi tới.

Đây là người nào nha như thế một người nữ sinh còn dám nửa đêm chạy đến tòa nhà dạy học cũ bên này, chẳng lẽ nàng không biết bên này ma quỷ lộng hành sao, thật mẹ hấn gan lớn a! Tâm lý ta quả thực có chút kinh ngạc, vì vậy liền đứng ở nơi đó đợi nàng tới, suy nghĩ khuyên nàng về ngủ.

Theo nữ sinh kia đi càng ngày càng gần, ta lại phát hiện người này nhìn luôn cảm giác có vài phần quen mắt, đợi đến nhìn kỹ lại, không khỏi sửng sốt, đây không phải là Lý Mẫn sao? Nàng đêm hôm khuya khoắt chạy tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ nàng xem thấy ta ở chỗ này, cho nên cũng theo tới rồi?

Nhận ra người là Lý Mẫn, vì vậy ta liền nghênh đón, hơn nữa hỏi nàng: "Người không phải sợ hãi sao, như thế cũng tới?"

Nhưng là để cho ta không nghĩ đến là, Lý Mẫn vậy mà không để ý tí nào thái độ ta, trực tiếp liền từ ta bên cạnh đi tới, giống như không nhìn thấy ta giống như.

Lúc đó ta liền ngây ngẩn, khe nằm, đây là thế nào? Vì vậy đuổi bám chặt theo, một bên hô: "Lý Mẫn. . ."

Nàng như cũ tiếp tục đi về phía trước lấy, vô luận ta như thế kêu nàng tên, nàng đều thờ ơ không động lòng, giống như không nghe thấy ta gọi nàng giống như.

Nhìn đến đây, tâm lý ta đã liên cảm thấy nàng có cái gì không đúng. Vì vậy ba chân bốn cẳng, đuổi theo, đem nàng cánh tay kéo lại, đồng thời vội vàng hỏi: "Người làm sao vậy?"

Bị ta đây sao cưỡng ép kéo, lần này Lý Mẫn nghiêng đầu lại rồi. .

Đó là một trương nhọt nhạt, nhọt nhạt khuôn mặt, vẻ mặt dữ tợn, khóe miệng hơi hơi liệt, lộ ra một bộ tựa như cười mà không phải cười vẻ mặt, nàng nụ cười như thế hình dung như thế nào đây, đúng đó là cười gằn! Lúc này, vừa vận trên trời ánh trắng chiếu vào cái tấm kia trắng bạch cười gằn trên mặt, có thể dùng mặt nàng giống như trương không có chút huyết sắc nào giấy trắng giống nhau,

Càng thêm lộ ra âm trầm quỷ dị, khiến người không rét mà run. . .

Để cho người rợn cả tóc gáy là, ánh mắt hẩn, trực câu câu, ánh mắt kia căn bản cũng không phải là Lý Mẫn.

Thấy như vậy một màn, ta đương thời giật mình, thân thể phản xạ có điều kiện lui về sau một bước, trong lòng mãnh kinh, khe nằm nha, Lý Mẫn nàng bị quỷ nhập vào người rồi!

Không trách nàng sẽ một người nửa đêm chạy đến nơi này, nguyên lai là bị quỷ lên thân, hơn nữa nếu như ta không có đoán sai mà nói, nàng đây cũng là phải đi hồ nhân tạo bên kia, cái này cũng may mắn tối nay bị ta nhìn thấy, bằng không nàng tối nay nhất định liền muốn xảy ra chuyện.

Nguyên bản ta còn muốn lấy đi hồ nhân tạo đem cái kia quần Lý Mẫn quỷ tìm cho ra, bây giờ xem ra cũng không cần đi tìm, vị này chính chủ ngay tại Lý Mẫn trên người đây, vì vậy ta chia về phía nàng liền hỏi: "Người là ai? Tại sao phải cuốn lấy nàng?"

Lý Mẫn trên người vị kia chính chủ nhân, biết rõ ta phát hiện hẩn, thật giống như hiểu được ta là âm dương tiên sinh giống như, xoay người chạy.

Ta vừa nhìn, còn muốn chạy? Lập tức ta liền từ trong túi móc ra một đạo buổi trưa vẽ xong tránh ác sát phù, một cái bước dài liền xông tới, hướng về phía Lý Mẫn trên lưng liền đánh ra, hét lớn một tiếng: "Cấp cấp như luật lệnh!"

Quỷ nhập vào người, nói trắng ra là chính là quỷ leo đến người trên lưng, bị người vác. Bởi vì lòng người ngực có dương khí, quỷ vì vậy chỉ có thể nửa trên người (cho nên là vác), hơn nữa quỷ nhập vào người lúc đầu giai đoạn, quỷ tại người trên lưng là tương ngộ cách ba tấc khoảng cách, là không sát bên thân thể con người, nếu như chờ đến quỷ có thể đánh phải thân thể người rồi, cũng liền đại biểu người này không cứu. Tại nông thôn, có tiểu hài tử nói nhìn đến mồ mồ đại thúc cả ngày công lấy sau lưng cá nhân, chính là cái đạo lý này.

Cũng chính bởi vì cái nguyên lý này, cho nên ta linh phù trực tiếp vỗ vào Lý Mẫn sau lưng, vừa sẽ không làm thương tổn đến Lý Mẫn, hơn nữa lại có thể có công hiệu đối với kia quỷ hồn tạo thành trực tiếp nhất đã kích tổn thương.

Linh phù đánh một cái đi qua, nhất thời liền truyền tới một tiếng thê lương tiếng kêu, Lý Mẫn cả người run lên, tiếp lấy ta liền thấy một cái cái bóng màu đỏ chui ra, nhưng trực tiếp liền hướng hồ nhân tạo bên kia lung lay đi qua.

Nguyên bản ta đang muốn truy kích theo, tuy nhiên lại nhìn đến Lý Mẫn một đầu hướng trên đất tài đi, không thể làm gì khác hơn là vội vàng xoay người lại đem Lý Mẫn ôm lấy, tránh cho nàng ném hồng thân thể.

Ta nhìn một cái Lý Mẫn, bởi vì bị quỷ lên thân, âm khí xông thể, thần hồn chưa chắc, đã là hôn mê, hơn nữa nhìn bộ dáng kia, trong chốc lát còn vẫn chưa tỉnh lại.

Bởi vì ta một cái nam sinh không thích hợp vào nữ sinh túc xá, cho nên lúc này cũng không biện pháp đưa nàng đưa về phòng ngủ đi, lấy ngồi ở đây chờ nàng tỉnh, chẳng bằng thừa dịp một chốc lát này đi hồ nhân tạo trực tiếp đem chuyện này cho kết, tránh cho đêm dài lắm mộng. Phải biết tối nay nhưng là đúng lúc bị ta đụng trúng, dù là nếu là ta muốn đi ra một hồi, nói không chừng nàng tối nay liền bị bị ma quỷ ám ảnh nhảy hồ.

Lúc ban ngày sau, ta liền đối với nàng bảo đảm qua, ta sẽ bảo vệ nàng an toàn, cho nên loại chuyện này ta không cho phép phát sinh lần thứ hai, duy nhất biện pháp giải quyết chính là tối nay phải đi giải quyết hẩn.

Quyết định chủ ý, vì vậy ta tại Lý Mẫn trên người dán một đạo tránh ác sát phù, bùa này tránh được tà linh ác sát, cho nên dưới tình huống này là có khả năng nhất lên hộ thân tác dụng.

Thiếp được rồi bùa hộ mạng, tiếp lấy ta liền vội vàng hướng hồ nhân tạo phương hướng chạy tới. . .

Chương 26: Dạ thám hồ nhân tạo (hai)

Hồ nhân tạo rồi ta cũng không quá xa, ta chạy qua mọc đầy cỏ dại thao trường, rất nhanh phía trước đã đến hồ nhân tạo.

Hồ nhân tạo cũng không lớn, chu vi hồ vậy có một ít nhân tạo núi giả, còn có một rừng cây nhỏ tử. Lúc này đã là đêm khuya, dưới ánh trăng hồ nhân tạo trên mặt hồ, bao phủ một tầng nhàn nhạt sương trắng, nhìn qua mơ hồ.

Vừa đến hồ nhân tạo, ta liền vội vàng niệm chú, đem Âm Dương Nhãn cho mở ra, sau đó hướng hồ nhân tạo nhìn lại.

Chỉ thấy này hồ nhân tạo phía trên thổi sương trắng căn bản cũng không phải là hơi nước, mà là âm oán khí, nhìn như vậy đến, nơi này ma quỷ lộng hành quả nhiên là thật.

Lúc này, để cho ta cảm thấy nhức đầu là, nơi này loại trừ âm oán khí, ta cũng không thấy có vong linh. Lần này ta ngược lại thật ra nghĩ thầm khó khăn, mới vừa rồi ta minh minh nhìn đến cái kia quỷ hướng hồ nhân tạo cái phương hướng này chạy, như thế vào lúc này nhưng không thấy quỷ ảnh cơ chứ?

"Ồ ô ô. . ."

Chính làm ta không biết nên đi nơi nào tìm nó lúc, từ phía sau đột nhiên truyền tới một trận làm người ta rợn cả tóc gáy nữ tử tiếng nước nở.

Thanh âm rồi ta rất xa, ngay tại đằng sau ta, ta đương thời trong lòng liền tàn nhẫn lấy làm kinh hãi, đột nhiên liền một cái xoay người, tiếp lấy liền thấy một cái sắc mặt trắng bệch, tóc tai bù xù, mặc áo đỏ, toàn thân ướt đầm dề quỷ nữ xuất hiện ở trước mắt ta, bởi vì nàng tóc tai bù xù che hết cả mặt báng, cho nên ta cũng không thấy rõ nàng đáng vẻ, chỉ có thể cảm giác được nàng một đôi u ám ánh mắt tại trực câu câu nhìn ta chằm chằm.

Mặc dù tâm lý ta sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn là bị một màn này dọa sợ. Chung quy ai sẽ nghĩ đến, hàng này vậy mà sẽ thần không biết quỷ không hay được đột nhiên xuất hiện tại đằng sau ta nha, hơn nữa phỏng chừng tại ta mới vừa rồi tìm nàng thời điểm, nàng cũng đã ở sau lưng nhìn ta chằm chằm rồi.

Nghĩ tới đây, ta nhất thời sau lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Bất quá tốt tại ta cũng vậy âm dương trong nghề người, mặc dù mới vừa rồi này cả kinh hù dọa để cho ta toàn thân nổi lên rồi một da nổi da gà, thế nhưng rất nhanh ta liền tỉnh táo lại rồi. Đang muốn chất vấn nàng là người nào lúc, kia nữ quỷ lại đột nhiên chột lóe, liền lại biến mất không thấy.

Khe nằm nha, chơi đùa người tiểu gia đúng không?

Ta trực tiếp từ trong túi móc ra một đạo trấn tà phù, trong đầu nghĩ người bà bà, nếu là còn dám đột nhiên chạy đến tiểu gia phía sau tới hù dọa tiểu gia ta, xem ta không đồng nhất đạo linh phù đập chết người!

"Ồ ô ô. . ."

Ngay tại ta cầm lấy linh phù bốn phía tìm tên nữ quỷ đó lúc, đột nhiên, làm người ta rợn cả tóc gáy nữ tử tiếng nước nở lại vang lên.

Ta vĩnh tai cẩn thận nghe, lúc này mới phát hiện nguyên lai nữ nhân này tiếng khóc tí tê là từ ta phải một bên kia phía trong rừng cây nhỏ truyền tới.

Này trời vừa rạng sáng nhiều chung, đâu còn sẽ có gì đó nữ nhân ở hồ này một bên mảnh rừng cây bên trong khóc tí tê, không nghĩ ngờ chút nào kia phát ra tiếng khóc nhất định là vừa mới cái kia quỷ nữ đang gọi.

Tại sao lại là quỷ kêu mà không phải quỷ khóc, đây là bởi vì quỷ thật là khó khăn khóc ra nước mắt. Đặc biệt là tại nông thôn, nửa đêm thường xuyên có thể nghe được nữ tử tiếng khóc tí tê, có tiêu điều lạnh lẽo hy hy, có tiếng tiếng thê lương, những thứ này chính là mấy ông già thường nói "Quỷ kêu". Các nàng kêu không phải thương tâm cũng không là khổ sở, bọn họ kêu là oán khí là sát khí. Nếu như lúc này nếu là cái nào người sống hiếu kỳ hoặc từ đồng tình chạy tới mà nói, vậy thì nhất định sẽ bị kia oán hồn trên người hoặc là sát khí xông thể, không chết cũng phải bệnh cái một hai tháng. Cho nên mọi người ban đêm nghe được nữ tử tiếng khóc tí tê lúc, tốt nhất không nên nhiều như vậy lòng hiếu kỳ.

Nói về chính chuyện, ta nhận định phương hướng, vì vậy liền vội vàng hướng quý kia kêu chỗ chạy đi. Đồng thời, linh phù nắm ở trong tay, để ngừa phát sinh đột phát tình huống.

Nếu là có người hỏi ta lúc này có sợ hay không? Nói thật, tâm lý ta thật là có một ít sợ hãi! Mặc dù ta theo lấy gia gia học được âm dương tay nghề, cũng coi như là nửa âm dương trong nghề người, thế nhưng ở nơi này lúc đêm khuya vắng người, một người chạy đến này ma quỷ lộng hành hồ nhân tạo, hơn nữa còn có một cái quỷ nữ lại cùng ta chơi cút bắt, cái loại này thăm thăm cảm giác thực để cho ta toát mồ hôi lạnh, nếu như nói không sợ đây tuyệt đối là nói láo.

Bất quá sợ hãi cũng vô dụng, vì bảo vệ Lý Mẫn, coi như hấn là một lệ quỷ, lão tử cũng phải giải quyết nàng.

Ta theo quỷ nữ khóc thút thít, xuyên qua một rừng cây nhỏ, tiếp lấy cuối cùng thấy này kêu oán khí quỷ nữ. . .

Kia nữ quý ngay tại ta phía trước mấy bước bên ngoài bờ hồ ,

Ngồi bẹp xuống đất , đưa lưng về phía ta , toàn thân ướt nhẹp , giống như là mới từ trong nước bò dậy giống như , lạnh đến còn không ngừng run lập cập hạt dẻ , trong miệng "Ô ô ô" khóc , nghe vào thập phần bi thương , thập phần đáng thương.

Khóc , khóc , nàng thật giống như lại phát giác ta tới , cho nên đem đầu hướng ta bên này ngẩng tới , đột nhiên miệng một phát , lộ ra một cái quỷ dị cười gằn , sau đó "Phốc thông" một tiếng , nhảy vào trong hồ.

Nàng ở trong hồ dốc sức giùng giăng , đập lấy , thật giống như thật là rơi xuống nước người giống nhau , khắp khuôn mặt là rơi xuống nước kinh hoàng và sợ hãi.

Bất quá tốt tại ta biết nàng là thủy quý , cho nên không có đàn độn chạy đi cứu nàng , nếu là đổi lại những người khác , có lẽ thật xem nàng như thành trượt chân rơi xuống nước người.

Kia nữ quý trong nước kinh hoàng sợ hãi bay nhảy trong chốc lát , sau đó ngừng lại , tiếp lấy nàng liền hướng hồ bên kia bơi đi , chuẩn bị lên bờ.

Ta theo nàng bơi đi bên bờ nhìn , tiếp lấy ta liền thấy vậy mà có một người đứng ở đó bờ hồ.

Khe nằm nha , tại sao có thể có một người ? Kia cá nhân là ai ?

Lúc đó ta liền sợ hết hồn , vội vàng liền hướng bên kia chạy tới , chạy gần , lúc này ta liền phát hiện , kia đứng ở bờ hồ không phải là người , bởi vì tại Âm Dương Nhân bên trong , ta phát hiện người kia không có nửa điểm dương khí , hiển nhiên cũng là một quý. Nhìn kỹ lại , khe nằm nha , người này vậy mà ta biết , cũng không chính là ngày hôm trước chết đuối trong hồ này Trương Đại Khuê sao.

Là , này Trương Đại Khuê là chúng ta học sinh lớp mười hai , hơn nữa chính là ta cách vách phòng học , bình thường nhận biết , dĩ nhiên là liếc mắt liền nhận ra. Lúc này hẳn , toàn thân cũng là ướt nhẹp , một bộ thủy quý bộ dáng , đứng ở bờ hồ , nhìn mặt hồ gần người.

Tự tại lúc này , tên nữ quý đó bò lên bờ , đi tới Trương Đại Khuê sau lưng , sau đó đưa tay hướng Trương Đại Khuê trên lưng đẩy một cái , "Phốc thông" một tiếng , Trương Đại Khuê rơi đến trong hồ , hẳn cũng giống một cái người rơi xuống nước giống nhau , trong nước kinh hoàng thống khổ giãy giụa đập lấy , cuối cùng từ từ chìm vào đáy nước. . .

Nhìn lại cái kia đem Trương Đại Khuê đẩy vào trong nước quý nữ , lúc này bắt đầu cao hứng kéo kệt kệt cười lên , tiếng cười kia nghe người rợn cả tóc gáy , nổi da gà cũng có thể lên một tầng.

Thấy như vậy một màn , không khỏi để cho ta nghĩ tới âm dương trong nghề một loại ý kiến , nghe nói những thứ kia chết oan uổng hoặc tự sát vong hồn , bởi vì tuổi thọ chưa hết , cho nên sau khi chết vô pháp xuống âm tào địa phủ , chỉ có thể rời rạc bồi hồi cùng chết đi địa phương , không ăn không uống , hơn nữa mỗi ngày đều muốn lặp lại một lần hẳn lúc chết sự kiện. Tỷ như thất cổ tự giết người , mỗi ngày đều muốn lặp lại một lần thất cổ tự sát cảnh tượng , cho đến tuổi thọ chung kết , hẳn khổ nạn nói , cho nên một ít chết yếu hoặc tự sát thân vong người , sau khi chết tự cần phải tìm một cái thể thân thay hẳn hành xong những việc này , hẳn mới có thể thoát thân chạy tới âm tào địa phủ.

Rất hiển nhiên , trước mắt một màn này chính là như thế , này nữ quý chắc là nhảy hồ tự vận chết ở chỗ này , cho nên mới chính mình nhảy hồ , lặp lại thể nghiệm nhảy hồ tự sát lúc rơi xuống nước trước khi chết loại đau khổ này cùng kinh khủng. Mà cái kia Trương Đại Khuê , hiển nhiên chính là bị kia nữ quý cho đẩy xuống nước bị chết chìm.

Chẳng qua là ta trong lòng cũng thập phần nghi ngờ , không phải nói trong hồ này lúc trước không có chết chìm hơn người sao , như thế nơi này loại trừ Trương Đại Khuê vong hồn quanh quẩn ở chỗ này , còn sẽ có một cái quý nữ ?

Càng làm cho ta muốn không thông là , nếu này Trương Đại Khuê là bị này nữ quý lấy mạng , theo lý thuyết này nữ quý hẳn đã có thể thoát thân rồi đi , như thế nàng còn quanh quẩn ở chỗ này đây ? Hơn nữa vẫn còn tiếp tục lấy mạng hại người ?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Địa lao cục

Liền ở trong lòng ta vì thế nghi ngờ đồng thời , kia nữ quý vẫn còn tiếp tục buồn rười rượi cười , phát ra kéo kệt kệt thanh âm , tại dưới bóng đêm này nghe ta cả người sợ hãi.

Bất quá ta cũng biết , nếu như hôm nay buổi tối không đem này nữ quý giải quyết , Lý Mẫn tự từ lúc đầu có thể sẽ có nguy hiểm , cho nên ta đi thẳng ra ngoài , đối với kia nữ quý quát lên: "Lớn mật nghiệt chương , ngươi vì sao ở chỗ này lấy mạng hại người!"

Quý nữ hiển nhiên đã sớm biết ta ở trong bóng tối nhìn chăm chăm nàng , cho nên thấy ta hiện thân , cũng không cảm thấy kinh ngạc , như cũ đưa lưng về phía ta , u oán nói: "Ta biết ngươi là âm dương tiên sinh , bất quá ta khuyên ngươi không muốn xen vào việc của người khác."

"Ặc! Ngươi biết rõ ràng ta là âm dương tiên sinh , vẫn còn dám ở trước mặt ta hiện thân xấu hổ mất mặt , quang thật là cuồng vọng. Tối nay nếu như không thu ngươi , ta đây âm dương cũng làm đến cuối." Nói đến đây mà nói đồng thời , ta cũng đem chém quý phù nắm trong tay.

Nói thật , lúc này tâm lý ta xác thực rất khó chịu , hàng này biết rõ ta là âm dương tiên sinh , nhưng ngay cả cũng không quay đầu lại một hồi , này không rõ ràng không đem bạn thân đây ta coi ra gì sao , xem ra ta thể nào cũng phải để cho ta biết rõ ta lợi hại không thể , bằng không tối nay chuyện này căn bản không khả năng có kết quả.

Là , tâm lý ta biết rất rõ , coi như là đàm phán , vậy cũng phải xây dựng ở thực lực nhất định trên căn bản mới được.

Quý nữ vẫn không có quay đầu , chỉ là mang theo nồng đậm oán khí nói: "Xem ra ngươi là nhất định phải giúp Lý Mẫn cô gái điểm kia không thể ?"

"Ngươi quả nhiên là tại quần nàng!" Tâm lý ta giận dữ , tê dại , tìm ai không được , không phải tìm tới bạn gái của ta , ngươi này nghiệt chương cũng thật không có mắt.

Bất quá , tâm lý ta cũng rõ ràng , này nữ quý nếu như chỉ là vì tìm thể thân mà nói , không cần phải nhất định phải quần một cá nhân , rất hiển nhiên , nàng theo Lý Mẫn tồn tại gì đó ân oán , vì vậy ta liền quát hỏi: "Nói , ngươi tại sao phải quần nàng , nếu như ngươi lúc này đáp ứng bỏ qua cho nàng , ta tối nay cũng có thể cân nhắc tha cho ngươi một cái mạng. Nếu không , đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!"

"Muốn ta bỏ qua cho nàng , không có cửa!" Quý nữ cắn răng nghiêng lợi trả lời , hiển nhiên không có một chút nói một chút đi đường sống.

Lần này ta cũng nổi giận , biết rõ ta là vì Lý Mẫn tới , nếu hấn còn không nể mặt mũi , vậy cũng không cần nói nữa. Quý nữ tựa hồ cũng biết ta không có bỏ qua cho nàng ý tứ , cho nên cũng liền không đếm xỉa đến , chỉ thấy thân thể nàng tung bay , trực tiếp liền hướng ta bên này nhào tới , nhất thời ta liền cảm thấy đối diện một trận Âm Sát chi khí đập vào mặt. . .

Ta vừa nhìn , tê dại , tìm chết. Dương nhiên , ta cũng sớm có chuẩn bị , trán tà phù một mực liền nắm ở trong tay đầu đây , lúc này thấy quý nữ thẳng hướng ta nhào tới , một cái nhọt nhọt móng tay thẳng đến ta cổ , lập tức ta liền pháp vừa bấm ngón tay , hét lớn một tiếng "Cấp cấp như luật lệnh", trong tay trán tà phù liền hướng về phía quý nữ móng tay đánh tới.

"Băng ~!"

Tiếp lấy một tiếng vang trầm thấp , một cổ trăm muện lực lượng đem ta chấn động lùi lại hai bước. Ta hướng trên bàn tay nhìn , kia trương "Trán tà phù" đã trở lên đen nhánh , hiển nhiên linh phù đã bị kia Âm Sát chi khí đốt thành tro bụi. Bất quá cũng còn khá , về này cuồng bạo Âm Sát chi khí cũng cùng nhau tiêu tán ở không.

Ta ổn ổn tâm thần , hiển nhiên này nữ quý thật đúng là không đơn giản , âm oán khí sẽ như vậy đại , cái này thật đúng là ngoài ta dự liệu.

Quý nữ một chiêu rơi vào khoảng không , càng thêm khơi dậy nàng oán khí , nhất thời oán khí xung thiên , ta chỉ cảm thấy từng trận hơi lạnh nhào tới trước mặt , công đến ta run lập cập.

Tiếp lấy quý nữ lại vừa là một cái tung bay mà lên , xòe bàn tay ra , hướng về phía ngực ta lấy tới , tới một cái đào tâm.

Lúc này tâm lý ta cũng biết , dựa vào trán tà phù là lấy không được nàng , xem ra cũng phải ra sát chiêu , vì vậy lấy ra một đạo chém quý phù , xông hướng kia tới quý nữ ném tới.

Quý nữ thể tới vội vàng , căn bản là không né kịp , cho nên bị chém quý phù trực tiếp đánh trúng ngực , nhất thời phát ra một tiếng tê thanh.

Chỉ thấy linh phù nện ở quý nữ trên ngực , nổ lên một áng lửa , quý nữ nơi nào chịu được chém quý phù dương hỏa thiêu thân a , chém quý phù bản thân liền là mất hồn tán phách giết quý chi phù , tồn tại vô cùng chí dương chi khí , cho nên bị dương hỏa đốt một cái , quý nữ thống khổ khó nhịn , trực tiếp liền rơi xuống , nện xuống đất.

Quý nữ đoán chừng là nện được ta chém quý phù lợi hại ,

Cho nên cũng không dám cùng ta ngạnh bính rồi , lập tức xoay người định nhảy hồ chạy trốn chui đi.

Ta vừa nhìn , sự tình còn chưa giải quyết đã muốn đi ? Không có cửa! Vì vậy lại móc ra mấy đạo trước đó chuẩn bị xong dương phù , cắn bẻ ngón trỏ , ngón tay giữa mũi huyết đề ở dương phù lên , sau đó đem dương phù hướng quý nữ trước mặt lên ném một cái , hét lớn một tiếng: "Tây phương , phong!"

Nhất thời , kia nữ quý một cước đạp ở dương phù lên , lập tức liền bị dương hỏa đốt một cái , dưới chân khói trắng toát ra , tia lửa văng khắp nơi , đau đến quý nữ liền tiếp lui về phía sau , bị dương phù ngăn lại.

Lại nói , này dương phù vốn là đại biểu dương khí , cộng thêm ta lại tại dương phù tăng thêm đầu ngón tay huyết , này đầu ngón tay huyết xưng là "Tâm

huyết" (tay đứt ruột xót) , là chí dương máu , so với chu sa còn lợi hại hơn , cho nên quý hồn căn bản không dám gần người , sẽ dẫn lửa thiêu thân.

Quý nữ phát hiện phía tây bị phong ở , nhảy không qua , vì vậy liền hướng phía nam chui đi , vì vậy ta lại hướng nam phương , đông phương , bắc phương các ném tới một đạo dương phù , đem Đông Nam Tây Bắc tứ phương đều nhốt lại. Lần này , quý nữ hoàn toàn bị ta cho khốn trụ.

Ta lên đây là "Địa lao cục", lại kêu "Dương hỏa trận", bởi vì quý thuộc âm , âm dương tương khắc , chỉ cần quý âm khí cường bất quá ta dương phù , liền xông không ra cái này trận cục.

Quý nữ tá xung hữu đột thử mấy lần , đều bị chọc cho dương hỏa thiêu thân , không trốn thoát được , cuối cùng cũng không có biện pháp , chỉ đành phải bị vây tại trong cuộc.

Thấy dương hỏa trận đem khốn trụ , tâm lý ta cũng hơi thở phào nhẹ nhõm , vì vậy liền đối với nàng quát lên: "Nghịch chương , chết đã đến nơi rồi , còn không biết hối cải sao?"

Quý nữ biết rõ hôm nay là muốn tài đến trong tay ta , cho nên cũng không dám lại giống như trước như vậy không coi ta ra gì , chỉ là nàng nhưng vẫn không có hối cải chi ý , ngược lại oán khí tràn đầy nói: "Người vì Lý Mẫn cô gái điểm kia , nhất định phải trị ta lấy cái chết mà sao?"

"Người một cái nghịch chương , xem ra người thật là không biết hối cải , ở nơi này hại người lấy mạng , đã là nghiệp chương nặng nề , coi như không vì Lý Mẫn , thân là âm dương tiên sinh , ta hôm nay cũng phải thay trời hành đạo." Ta chia về phía nàng nghiêm mặt nói.

Quý nữ lại đột nhiên nở nụ cười lạnh , buồn rười rượi nói: "Người thật cho là nàng là thật thích người sao?"

Nghe nói như vậy , ta chân mày không khỏi nhíu một cái , nàng làm sao biết ta cùng Lý Mẫn là bạn bè trai gái ? Nghĩ tới đây , ta lại hỏi: "Người là ai ?"

"Người không nhận ra ta ?" Quý nữ sừng sốt một chút.

Ta trong lòng cả kinh , nghe lời này chẳng lẽ thật là người quen ?

Nói thật , ta vẫn cảm thấy cái này quý nữ bóng lưng cùng thân hình đều có chút quen mắt , thế nhưng nàng trước một mực đưa lưng về phía ta , hơn nữa bởi vì nàng lại vừa là thủy quý , toàn thân ướt đầm dề , tóc tai bù xù trich chặn lại khuôn mặt , cho nên căn bản không nhận ra nàng đáng vẽ. Vì vậy ta liền nói: "Ta muốn là nhận biết người , mới vừa rồi còn sẽ cùng người động thủ sao!"

"Là ta!" Lúc này , quý nữ lặng lẽ đem đầu quay lại . .

Ta vừa nhìn , một trương khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở trước mặt ta , trong lòng nhất thời đột nhiên cả kinh: "Ta. . . Ta đan!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vạn vạn không nghĩ đến

Khe nằm nha!

Làm ta nhận ra trước mắt cái này quý nữ sau đó , ta quả thực là bị khiếp sợ đến , vạn vạn cũng không nghĩ tới , trước mắt cái này quý nữ vậy mà sẽ là lớp chúng ta lên mất tích hơn tháng tạ đan! Lý Mẫn bạn cùng phòng , khuê mật.

Ngay sau đó ta cũng không khỏi kinh ngạc nói: "Tạ đan , người. . . Người tại sao lại ở chỗ này , người sau khi mất tích , mọi người chúng ta tìm người tìm được đều sắp điên."

"Ta không có mất tích , ta chỉ là chết ở trong hồ này." Tạ đan thấy ta nhận ra nàng , buồn rầu lạnh lẽo đáp.

Mặc dù ta đã là biết rõ nàng là chết ở trong hồ này , thế nhưng ta sâu trong nội tâm hay là đối với này cảm thấy thập phần khiếp sợ , vội vàng hỏi nàng: "Này. . . Đây rốt cuộc là chuyện gì ? Người tại sao tự sát nha "

Tạ đan mang theo mấy phần giễu cợt ý nhìn ta liếc mắt , nói: "Người không phải Lý Mẫn bạn trai sao , chẳng lẽ nàng không có nói cho người , ta vì sao lại chết ở chỗ này sao?"

"Lý Mẫn biết rõ ?" Nghe nói như vậy , ta trực tiếp cho ngây ngẩn.

"Nàng lại không rõ lắm." Tà đan nói tới chỗ này, thật giống như đối với Lý Mẫn tràn đầy oán hận, nói tới chỗ này lúc trên người oán khí lại dâng lên.

"Nàng nói có nằm mơ được trong hồ này có người đi tìm nàng, thế nhưng nàng đương thời bị sợ hồng rỗi, cũng không có nhận ra là người, cho nên hẳn không biết người đã thân vùi lấp trong hồ thành thủy quỷ, cũng là có thể thông cảm được." Ta vội vàng đối với Lý Mẫn giải thích lên.

Xác thực, Lý Mẫn ban đầu là như vậy nói cho ta biết, nằm mơ thấy hồ nhân tạo có cái quỷ báo mộng cho nàng, tóc tai bù xù, để cho nàng thập phần sợ hãi. Tại dưới tình huống đó, không nhận ra này quỷ chính là tà đan, xác thực rất bình thường.

"Ha ha ha. . ." Vậy mà, tà đan lại đột nhiên phá lên cười, sau đó hận hận nói: "Nàng liền là một tên lười gát, xem ra nàng liền người cũng lười gát, ban đầu ta thật là mất bị mù, lại còn xem nàng như thành khuê mật."

"Gì đó? Lý Mẫn lười gát ta?" Ta thất kinh, Lý Mẫn làm sao có thể sẽ gát ta đây? Nàng gát ta cái gì? Là nàng trước kia ngay tại trong ác mộng nhận ra tà đan, vẫn là tà đan chết vốn là cùng hẳn có quan hệ nha trong lòng nhất thời dâng lên đủ loại nghi vấn, đầu óc mơ hồ, mơ hồ cảm thấy chuyện này đoán chừng là không hề giống trong tưởng tượng đơn giản như vậy rồi.

Là, điều này cũng không thể trách ta có thể như vậy muốn, bởi vì nghe tà đan khẩu khí, hiển nhiên là nàng theo Lý Mẫn ở giữa tồn tại oán hận, bằng không nàng không có khả năng nhất định phải hại Lý Mẫn, phải biết Lý Mẫn nhưng là nàng bạn tốt.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta vội vàng hỏi nàng: "Tà đan, người hãy thành thật nói cho ta biết, này. . . Đây rốt cuộc là chuyện gì? Còn nữa, người tại sao phải tự sát nhảy hồ nha Lý Mẫn nàng đến cùng gát ta cái gì, người thì tại sao muốn hại nàng đây? Chẳng lẽ người chết, cùng hẳn có liên quan?"

Ta một hơi thở hỏi ra trong lòng sở hữu nghi ngờ.

Tà đan không trả lời ngay ta, mà là ngẩng đầu nói với ta: "Muốn nghe một chút ta cố sự sao? Sau khi nghe xong người liền biết Lý Mẫn rốt cuộc là cái như thế nào người."

Ta gật đầu một cái, cũng không lên tiếng nữa rồi, chờ nàng giảng thuật chính nàng cố sự.

Tà đan ánh mắt có chút mê ly, như là đang nhớ lại chuyện cũ, trầm tư phút chốc, sau đó lúc này mới bắt đầu đối với ta bày tỏ mà bắt đầu. . .

Tà đan nói cho ta biết, nàng theo Lý Mẫn theo cao nhất bắt đầu, chính là như hình với bóng bạn tốt, loại quan hệ này một mực duy trì đến lớp mười hai. Bình thường vô luận làm gì, có tâm sự gì, đối với Lý Mẫn đều không có bí mật gì để nói, toàn bộ đều sẽ cùng Lý Mẫn giảng, xem nàng như thành tri tâm bằng hữu, chân chính khuê mật.

Mà đang ở năm nay, tà đan cũng nói chuyện một người bạn trai, người nam sinh kia đối với nàng lấy lòng rồi hồi lâu, đối với nàng cũng tốt cho nên hẳn liền rơi vào bẫy tình, cũng thật sâu yêu người nam sinh kia.

Nhắc tới, tà đan đến lúc đó giống như ta, thân ở yêu cháy bỏng bên trong, cảm giác mình là toàn thể giới hạnh phúc nhất người, bạn trai cùng nàng ngồi chung tại dưới ánh trăng, phát ra lời thề, nói sẽ yêu nàng cả đời. Mà nàng nghe đến mấy cái này lời thề, dĩ nhiên là đắm chìm tại yêu trong hạnh phúc, đem nam sinh coi thành nàng đời này dựa vào. Trong đầu nghĩ, trong truyền thuyết thề non hẹn biển, có lẽ cũng bất quá cũng như vậy thôi.

Nàng điên cuồng yêu nhau lấy, cuồng nhiệt yêu, đã xảy ra là không thể ngăn cản yêu, không chỉ là tại hẹn với nhau nói chuyện phiếm,

Hơn nữa không lâu còn phát triển đến đi bên ngoài mượn phòng XXOO cái loại này.

Là, tà đan cho là tìm được kiếp này rất, cho nên đem đứng đầu bảo vật quý giá đều cho đối phương.

Nhưng là cũng không lâu lắm, có một ngày, nàng lại không có ý gian phát hiện, người nam sinh kia vậy mà theo một cái khác nữ sinh chung một chỗ, nguyên lai người nam sinh kia căn bản cũng không phải là thật tâm thích nàng, mà là bắt cả hai tay.

Theo tới thất tình, để cho tà đan mọi thứ khổ sở cùng thương tâm, nguyên cho là mình là toàn thể giới hạnh phúc nhất người, cuối cùng lại phát hiện đây chỉ là một tràng mơ, cái gọi là thề non hẹn biển, cũng bất quá là người ta một câu lời nói dối, chính mình thật lòng bỏ ra hết thảy, đổi nhưng là chia tay kết cục.

Tà đan theo hạnh phúc, trực tiếp rơi vào thương tâm chi địa, bị phản bội mùi vị là làm cho lòng người bi. Nhưng là để cho nàng cảm thấy tan vỡ là, mới trải qua nhân sự nàng, ban đầu cũng không biết ngừa thai, cho nên mấy lần ăn vụng trái cấm sau đó, tà đan nhưng phát hiện mình vậy mà không cần thận mang thai.

Lần này cũng làm nàng dọa sợ, phải biết nàng nhưng là học sinh trung học đệ nhị cấp, học sinh trung học đệ nhị cấp mang thai, chuyện này nếu để cho người khác biết, không chỉ có không nói đối mặt cha mẹ, càng là về sau cũng sẽ không mặt mũi gặp người.

Một cái cao trung nữ hài, mới bất quá mười tám tuổi thiếu nữ, loại chuyện này phát sinh ở trên người nàng, cái loại này sợ hãi có thể tưởng tượng được.

Lúc đó tà đan ai cũng không dám nói cho, không thể làm gì khác hơn là đi tìm đến người nam sinh kia.

Vốn cho là, nam sinh sẽ cùng nàng cùng nhau đối mặt chuyện này, cùng nhau nghĩ biện pháp xử lý chuyện này, chung quy cái này cũng có hẳn trách nhiệm. Nhưng là để cho nàng vạn vạn cũng không nghĩ tới là, người nam sinh kia nghe được tin tức này nhưng căn bản bất kể tà đan sống chết, chỉ là

bỏ lại một câu nói , để cho nàng mình tới bệnh viện nạo thai đi.

Đối mặt bạn trai cũ lạnh lùng vô tình , còn có nội tâm sợ hãi , tạ đan hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng. Nàng nằm mộng cũng không nghĩ tới , chính mình sẽ có như vậy cảnh địa , thậm chí lúc này nàng đều đã nghĩ đến chết.

Bất quá , nàng đương thời cũng không dám tùy tiện đi chết , chung quy chết không phải ai cũng dám đi đối mặt.

Đi trốn không đường tạ đan , cuối cùng nghĩ tới tốt nhất khuê mật Lý Mẫn , bởi vì loại chuyện này nàng không dám đi nói cho cha mẹ người nhà , cũng không dám đi theo đồng học cùng lão sư nói , cho nên chỉ có chính mình tốt nhất khuê mật mới có thể giúp chính mình , vì vậy ngày ấy , nàng liền đem Lý Mẫn hẹn đến rồi hồ nhân tạo , bởi vì nơi đó không người , bí mật sẽ không bị người khác nghe được.

Nàng đem mang thai chuyện hướng Lý Mẫn bày tỏ một lần , hy vọng cái này bạn tốt nhất có khả năng trợ giúp chính mình , giúp mình cùng nhau nghĩ biện pháp.

Nhưng là nàng không nghĩ đến là , Lý Mẫn nàng còn có một thân phận khác -- trưởng lớp , thích giải quyết việc chung tính cách , cho nên nghe được cái này một tin tức động trời sau đó , lập tức liền nói chuyện này không thể giấu giếm , phải đi hướng lão sư báo cáo.

Này cũng làm tạ đan dọa sợ , chuyện này nếu là báo cáo cho lão sư , cái này há chẳng phải là toàn trường thầy trò cũng sẽ biết , cái này gọi là nàng về sau còn làm người như thế nào nha vì vậy nàng liền cầu Lý Mẫn nhất định không thể nói cho lão sư , nếu như người thật nói cho lão sư , ta còn sống thế nào ?

Lý Mẫn cũng không có nàng cầu khẩn , tuyên bố loại sự tình này chỉ có lão sư tài năng giải quyết , hơn nữa định xoay người đi trước báo cho biết lão sư.

Tạ đan hoàn toàn hồng mắt , thích nhất nam sinh phản bội chính mình , hiện tại ngay cả bạn tốt nhất cũng tàn tật lạnh đối đãi mình , ai cũng không để ý nàng sống chết , nàng cảm giác mình thật không có đường sống , hoàn toàn bị buộc lên rồi tuyệt lộ , vì vậy liền nhảy lên , một đầu nhảy vào trong nước hồ. . .

Cổ sự giảng tới đây lúc , tạ đan trên mặt lần nữa trở nên oán khí mười phần , trong đôi mắt tràn đầy oán độc , oán hận nói: "Đều do bọn họ , đều do bọn họ , một cái phản bội ta , một cái buộc ta lên tuyệt lộ , ta hận , ta hận bọn hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Giải oán

Tạ đan đem phát sinh ở trên người nàng gấp gờ nói ra , sau khi nghe xong , tâm lý ta thập phần khiếp sợ , nói thật , ta nằm mộng cũng không nghĩ tới ở trên người nàng vậy mà sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Lúc này , ta thậm chí đều bắt đầu đồng tình nàng , cảm thấy nàng thập phần đáng thương. Một cái thiếu nữ thanh xuân , rơi vào bể tình , cho là mình tìm được kiếp này rất , cho là với nhau tâm là giống nhau , kết quả quay đầu lại lại bị yêu tha thiết nhất người kia phản bội , hơn nữa đang hoài dục sau cần trợ giúp nhất thời điểm , cái kia đã từng người yêu nhất , nhưng là như vậy vô tình cùng lạnh lùng , phản này tình yêu cho tạ đan giáo huấn thật sự là quá thâm đau đớn , coi như là ta như vậy một người đứng xem , nghe xong nàng gấp gờ sau đó đều thay nàng cảm thấy đau lòng cùng bi ai.

Có lẽ là bởi vì ta cảm giác được tạ đan cùng mình rất giống , bởi vì ta cũng giống như nàng , đang đối với đội Lý Mẫn lúc , ta bỏ ra cũng là thật lòng , cho tới nay , ta cũng giống vậy cảm giác mình chính là trên thế giới này hạnh phúc nhất người , chỉ cần có đối phương tại , ta tự thật giống có toàn thế giới. Nếu như nói , nếu là Lý Mẫn cũng phản bội ta , dù là ta là một cái nam sinh , ta cũng sẽ tan vỡ , huống chi tạ đan là một người nữ sinh , hơn nữa bị phản bội sau lại phát hiện mang bầu mang thai , suy nghĩ một chút cũng dễ cho người cảm thấy tuyệt vọng.

Ta cảm giác được có một câu nói một điểm không sai , dùng chân tình , mới biết thương sâu. Không có chân chính bỏ ra người chân tình , lại làm sao biết bị yêu vứt bỏ lòng có nhiều thương đau.

Lúc này , ta ta cảm thấy một trận không hiểu khổ sở , một nửa khổ sở là thay tạ đan khổ sở , một nửa là bởi vì Lý Mẫn. Là , bởi vì ta không nghĩ tới Lý Mẫn vậy mà sẽ là loại này người , nàng làm sao có thể tại người khác cần trợ giúp nhất thời điểm , như vậy làm đây? Đây không thể nghi ngờ là tương đương với tại người ta thuộc về tuyệt vọng bên bờ thời điểm , nàng không sót người ta một cái , ngược lại thì đập người ta một cước , làm cho nhân gia hoàn toàn tuyệt vọng đi lên từ lộ.

Đồng dạng là thân là nữ sinh , tạ đan lâm vào bực nào cảnh nơi , chẳng lẽ Lý Mẫn nàng liền không có chút nào có thể hiểu được sao?

Đột nhiên, tâm lý ta thật lạnh thật lạnh, giống như đồ vỡ ngũ vị bình giống nhau, ngũ vị tạp trần. Ta cảm giác đột nhiên có chút không nhận biết Lý Mẫn rồi, đây là trong nội tâm của ta cái kia Lý Mẫn sao?

Trong lúc nhất thời, ta trầm mặc, không biết nên nói cái gì cho phải.

Ta nhìn một cái tạ đan, lúc này nàng bởi vì nhớ lại chuyện thương tâm, cho nên một mặt thê lương, thấy nàng cái bộ dáng này, ta biết hôm nay muốn ta cưỡng ép thu hàng nàng, ta là không hạ thủ được rồi.

Lúc này, tạ đan thêm chút bình tĩnh một chút, sau đó nói với ta: "Ta nhảy vào trong hồ sau, Lý Mẫn chưa có tới cứu ta, cũng không có đem ta chuyển báo cho lão sư, ha ha, nàng quả nhiên toàn bộ giấu giếm xuống. Tất cả mọi người đều cho là ta mất tích, không có ai biết ta chết ở trong hồ này, mỗi ngày tại đáy hồ bị lạnh lẽo thấu xương thống khổ."

"Chính bởi vì như vậy, ngươi hận nàng, cho nên mới đi tìm nàng lấy mạng?" Ta hỏi.

"Là nàng bức tử ta! Hơn nữa mình mình nàng biết rõ ta thi chìm đáy hồ, vẫn còn có thể làm như không thấy, ta thật hối hận ban đầu xem nàng như thành bạn tốt nhất, ta hận nàng, ta nguyện rửa nàng, nhất định phải nàng cũng chết không được tử tế!" Tạ đan hiện ra một mặt lệ khí.

"Bị ngươi đẩy xuống nước cái kia Trương Đại Khuê, chính là ngươi bạn trai cũ?" Rất hiển nhiên, tạ đan cũng không cùng ở tìm thể thân đầu thai, bởi vì nàng trong lòng tràn đầy oán hận, cho nên hẳn lấy mạng hại người là vì trả thù, mà Trương Đại Khuê chết ở trong hồ này, hiển nhiên sẽ không không có nguyên nhân, mà này khả năng lớn nhất, có lẽ cũng là bởi vì hẳn là tạ đan bạn trai cũ rồi.

Quả nhiên, tạ đan nhếch lên miệng đến, kéo kệt kéo kệt nở nụ cười, lộ ra một bộ đắc ý đáng ghét, đạo: "Đúng, không sai! Cái này cận bã nam cuối cùng là lấy được trừng phạt, ta thật sự là thật là vui, hi hi hi..."

Tuy nói tạ đan ở chỗ này lấy mạng hại người là không đúng, thế nhưng nói thật, đối với kia cận bã nam chết, ta ngược lại thật ra không một chút nào đồng tình, loại này người chết đáng đời.

Bất quá ta cũng biết, Lý Mẫn mặc dù tại trong chuyện này làm không đúng, thế nhưng tội không đáng chết, chung quy tạ đan là mình nhảy hồ tự sát, mà Lý Mẫn nàng chẳng qua là đang nghe tạ đan mang thai một chuyện lúc dùng sai lầm rồi phương pháp, cho nên ta không có khả năng để cho tạ đan tiếp tục hại nàng, hơn nữa ta cũng bảo đảm qua sẽ không để cho nàng có chuyện.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta liền đối với tạ đan đạo: "Chân chính hại chết ngươi Trương Đại Khuê đã chết vào tay ngươi rồi, ngươi thù cũng coi như báo, Lý Mẫn là vô tội, bỏ qua cho nàng, ta có thể đưa ngươi đi Địa Phủ báo cáo, cho ngươi không cần cả đời ở chỗ này chịu nước hồ băng hàn nổi khổ."

"Bỏ qua cho nàng? A... Ha ha... Ha ha ha..." Tạ đan buồn rười rượi nở nụ cười, tiếp lấy mặt lộ dữ tợn nói: "Không có khả năng, ta tuyệt sẽ không bỏ qua nàng."

Mặc dù nàng gặp gỡ rất đáng thương, thế nhưng ta cũng sẽ không cho phép nàng lại thương Lý Mẫn, cho dù là một cọng tóc gáy cũng không cho. Vì vậy ta liền nói với nàng: "Chính ngươi hẳn là rõ ràng ngươi là chết như thế nào, Lý Mẫn căn bản là không có hại qua ngươi, là ngươi chính mình không có dũng khí đối mặt thực tế, đường cũng là chính ngươi đi, cũng là chính ngươi chọn, chính gọi là tự sát nghiệt nặng nhất, hết thấy các thứ này hết thấy, nếu như nhất định phải nói gờ, chẳng lẽ không phải hẳn là trách ngươi chính mình sao?"

"Trách ta chính mình?" Tạ đan lẩm bầm một câu, sau đó lắc đầu một cái, oán giận nói: "Nếu như không là Trương Đại Khuê phản bội ta, nếu như không là Lý Mẫn phải ra bán ta, ta cho tới đi lên tuyệt lộ sao? Này chẳng lẽ không phải bọn họ sai sao?"

"Bọn họ là có lỗi, thế nhưng sai lầm lớn nhất nhưng là chính ngươi, ngươi tự suy nghĩ một chút đi, Trương Đại Khuê có bức qua ngươi làm hẳn bạn gái sao? Hẳn có buộc ngươi đi mượn phòng sao? Hẳn có cho ngươi chết sao? Không có chứ, này hết thấy đều là ngươi tình ta nguyện, là ngươi chính mình nguyện ý. Nếu đường là ngươi tự chọn, kết quả vừa mừng vừa lo, ngươi đều hẳn là chính mình gánh vác, không oán được người khác. Trương Đại Khuê bị ngươi tác đi rồi mệnh, thật ra ngươi cũng đã làm trái thiên đạo rồi, ngươi muốn là còn không dừng tay, vẫn phải tiếp tục tạo tự dung oan nghiệt, ngươi liền vạn kiếp bất phục!" Ta đem nàng nhân quả đầu đuôi gốc ngọn đối với nàng nói rõ ràng, hy vọng có thể khuyên can nàng, giải đi trong lòng nàng oán khí.

Tạ đan nghe xong ta mà nói, trong lúc nhất thời lâm vào tự mình đấu tranh tư tưởng bên trong, hiển nhiên ta nói đúng nàng sinh ra tác dụng.

Tạ đan không khỏi lẩm bầm lầu bầu lên, một hồi dốc sức lắc đầu nói mình không có sai, hết thấy các thứ này chỉ trách Trương Đại Khuê cùng Lý Mẫn. Một hồi lại lâm vào trầm tư, chính mình hỏi mình có phải hay không thật sai lầm rồi.

Một lát sau sau, nàng từ từ ngẩng đầu lên, hỏi: "Nếu như ta chính là không bỏ được cái này oán khí đây?"

"Ngươi muốn là không phải mắc thêm lỗi lầm nữa đi xuống, ta đây cũng chỉ có thể thay trời hành đạo, không buông tha ngươi!" Nói tới chỗ này, ta cũng đem chêm quý phù nắm trong tay.

Ta nói là lời thật, cũng không phải cố ý hù dọa nàng, dù là nàng lại đáng thương, ta cũng không thể dung túng nàng hại người.

Tạ đan nghe nói như vậy, lại nhìn một cái trong tay của ta chêm quý phù, biết rõ ta không phải nói giả, vì vậy nàng bắt đầu cân nhắc lên, sau một hồi lâu, nàng cuối cùng thở dài, đạo: "Thật chẳng lẽ là ta sai lầm rồi sao?"

Thở dài xong, ta phát hiện nàng ánh mắt đã không hề như vậy oán độc, có lẽ nàng đã làm ra lựa chọn đi.

Quả nhiên , lúc này nàng quay đầu nói với ta: "Ta nghiêm túc suy nghĩ rất lâu , người mà nói có đạo lý , con đường này đúng là chính ta chọn , không thể toàn oán người ngoài. Thế nhưng trong nội tâm của ta cái kia oán khí thật sự nuốt không trôi , trong lòng oán hận chất chứa coi như đến âm tào địa phủ cũng khó không vào được luân hồi."

"Vậy người muốn như thế nào ?" Ta hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Cuối cùng tâm nguyện

"Vậy người muốn như thế nào ?" Ta hỏi.

"Ta muốn người đem chân tướng của sự tình để cho tất cả mọi người biết , ta muốn làm cho tất cả mọi người đều biết Trương Đại Khuê là một bại hoại , là một cận bã nam , ta cũng phải làm cho tất cả mọi người đều biết Lý Mẫn làm người , chỉ có như vậy , ta tài năng giải đi trong lòng oán kết , cõi này bề khổ." Tà đan nói ra cuối cùng yêu cầu.

Nghe được cái này yêu cầu , trong lúc nhất thời ta lâm vào lâm khó cảnh. Bởi vì nếu như ta đem chân tướng nói ra ngoài , Lý Mẫn nhất định sẽ trách ta. Thử nghĩ một hồi , tà đan mắt tích hơn tháng , Lý Mẫn hiểu rõ tình hình , nhưng vẫn giấu giếm , chân tướng công bố sau đó , mọi người sẽ như thế nào nhìn Lý Mẫn ? Nói nàng đem tà đan ép lên tuyệt cảnh ? Nói nàng thấy chết mà không cứu ? Hơn nữa tà đan cha mẹ càng là sẽ tìm nàng tính sổ không thể.

"Người một mực lại cùng ta giảng đúng sai , thật chẳng lẽ tướng không nên để cho thế nhân biết không ? Chẳng lẽ Trương Đại Khuê cùng Lý Mẫn sai , thì không nên chính bọn hắn gánh vác sao? Chẳng lẽ người ngay cả ta cái này cuối cùng tâm nguyện đều không thể đáp ứng không ?" Tà đan điềm điềm đáng yêu nhìn ta.

Nghe xong tà đan mà nói , ta không khỏi á khẩu không trả lời được , đúng vậy , nếu là chân tướng , bất kể dính líu tới người nào , hắn chính là chân tướng , ai đúng ai sai , tự có công luận , làm không đúng bị người chửi rủa cũng không oán được người khác.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta gật gật đầu: "Ta đáp ứng người!"

Tà đan mừng rỡ , hài lòng cười một tiếng , sau đó không quên đối với ta nói cảm ơn: "Sử ký , cảm ơn người."

Ta gật gật đầu , sau đó nói: "Người yêu cầu ta nói đến tự nhiên sẽ làm được , bất quá người cũng phải nhớ người đáp ứng ta , nếu như người nói chuyện không tính toán gì hết , cũng đừng trách ta vô tình."

Tà đan liền thanh bảo đảm.

Lúc này , đột nhiên một trận âm phong từ phía sau đánh đến , ta quay đầu nhìn lại , Trương Đại Khuê theo trong hồ chạy ra ngoài , "Ừm" một tiếng liền quỳ ở trước mặt của ta , cầu đạo: "Sử ký , sử ký , người nhận ra ta sao ? Ta là lớp cách vách Trương Đại Khuê a , van cầu người mau cứu ta , độ ta xuống Địa Phủ đi , van cầu người."

Tuy nói hắn người này là thứ cận bã nam , thế nhưng thấy chết mà không cứu , không phải ta phong cách , huống chi độ hắn vào âm phủ cũng coi là công đức một món , vì vậy ta liền một lời đáp ứng , nói cho hắn biết cùng tà đan , tối mai ta sẽ tới độ bọn họ đi xuống.

Hai quý đều cảm kích luôn miệng nói cảm ơn.

Sự tình cuối cùng quyết định được , tâm lý ta cũng lớn thở phào nhẹ nhõm , vì vậy dặn dò hai người bọn họ câu , rồi đi hồ nhân tạo.

Làm ta trở về lúc , Lý Mẫn còn không có tỉnh , vì vậy ta an vị ở bên cạnh nàng , trông coi nàng tỉnh lại.

Này một thủ liên giữ rất lâu , nhìn ngủ mê man tại trước mắt ta Lý Mẫn , khuôn mặt nàng nguyên bản là rất tinh xảo , nhìn lâu càng cảm thấy xinh đẹp , ta là thật rất thích nàng , thế nhưng lúc này tâm lý ta lại hết sức loạn , bởi vì ta không biết đợi nàng sau khi tỉnh lại , ta nên như thế nào nói với nàng tà đan chuyện.

Này nhất đẳng , chờ đến trời tờ mờ sáng , lúc này Lý Mẫn cuối cùng tỉnh lại. Bất quá nàng vừa tỉnh lại , liền lộ ra rất kinh hoàng đáng sợ , nhìn thấy ta tại nàng bên cạnh , liền bắt lại tay ta , nói nàng lại gặp ác mộng , nằm mơ thấy trong hồ cái kia ướt nhẹp người lại tìm đến nàng.

Thấy nàng kinh hoàng đáng vẻ , ta vội vàng an ủi nàng , nói không sao , có ta ở đây , không người nào có thể tổn thương ngươi.

Lý Mẫn nắm ta cánh tay , ồ ồ tâm thần , nhìn một cái bốn phía , phát hiện mình vậy mà tại tòa nhà dạy học cũ bên ngoài trên cỏ , không khỏi lộ ra thập phần khiếp sợ , hỏi ta đây là chuyện gì xảy ra , tại sao nàng sẽ ngủ ở nơi này ?

Rất hiển nhiên , nàng cũng không biết mình chạy ra ngoài.

Vì vậy ta liền nói cho nàng biết: "Ngươi bị quỷ nhập vào người rồi , may mắn bị ta kịp thời phát hiện , bằng không ngươi đã dữ nhiều lành ít."

Tiếp đó, ta liền đem tối nay đi ra gặp phải nàng bị quỷ nhập vào người sự tình , đại khái nói một lần.

Lý Mẫn sau khi nghe xong , cực kỳ sợ hãi , khuôn mặt trắng như tờ giấy , sợ vội vàng hỏi ta quỷ kia còn ở đó hay không ?

Ta nói cho nàng biết , kia bản cái gì đã bị ta đuổi đi , Lý Mẫn lúc này mới yên lòng.

Ta nhìn một cái Lý Mẫn , vì vậy liền nói với nàng: "Kia đồ bản ba phen mấy lần tới tìm ngươi lấy mạng , ngươi chẳng lẽ thật không biết nó là người nào , tại sao phải quần ngươi sao ?"

"Ta nơi nào hiểu được nó là người nào ,

Có lẽ là ta đụng vào cô hồn dã quỷ." Lý Mẫn lắc đầu một cái , sau đó vội vàng nói với ta: "Sử ký , ngươi nhất định phải mau cứu ta , ta thật sợ hãi a."

Thấy nàng không muốn thừa nhận , tâm lý ta không khỏi thờ dãi , xem ra nàng là dự định vẫn đối với ta ẩn giấu đi a.

Thật ra , biết rõ sự tình tiền nhân hậu quả sau đó , ta không tin Lý Mẫn lại không biết quần nàng là tà đàn , chung quy chính nàng cũng nói , liên tục mấy lần thấy ác mộng , mơ thấy cái kia tóc tai bù xù , cả người ướt nhẹp người là theo trong hồ nhân tạo leo lên , mà tà đàn chính là tại hồ nhân tạo nhảy hồ tự vận , cho nên coi như Lý Mẫn trong mộng không thấy rõ tà đàn bộ dáng , thế nhưng cũng nhất định có thể đoán được trong mộng tìm nàng là tà đàn.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta cứ tiếp tục hỏi nàng: "Vậy ngươi có hoài nghi tới nó là người nào không ?"

Là , ta rất muốn để cho nàng chính mình chủ động nói cho ta biết , bởi vì ta biết , một khi để ta làm nói ra chân tướng mà nói , tính chất liền hoàn toàn khác nhau. Người sao , đều là như vậy , một khi người nào bóc nàng gần , vậy nhất định sẽ hận chết ngươi , dù là các ngươi quan hệ khá hơn nữa , lại thân mật cũng giống như vậy. Bởi vì đó là nàng bí mật , giấu ở sâu trong nội tâm , khó mà mở miệng bí mật , ngươi một khi vạch trần , thì đồng nghĩa với ngươi đem đôi phương quần áo cho cởi hết giống nhau , cái loại này hậu quả , có thể tưởng tượng được.

Lý Mẫn thấy ta một mực dây dưa cái vấn đề này , lộ ra hơi không kiên nhẫn rồi , nói: "Ngươi đều nói dây dưa ta là quỷ , ta nơi nào sẽ biết rõ nó là người nào. Sử ký , ngươi có biện pháp gì đối phó hắn sao? Ta thật sợ hãi hắn tối hôm nay còn biết được dây dưa ta , đến lúc đó ta có thể nên làm cái gì nha" nói tới chỗ này , nàng hiện ra một bộ lo lắng đề phòng bộ dáng , lo lắng nhìn về ta.

"Thật ra , mới vừa rồi ta đã theo đôi phương đàm phán , tạm thời ngươi không có việc gì." Ta như nói thật đạo.

Lý Mẫn sững sờ , ngẩng đầu nhìn ta , thật giống như đang quan sát ta vẻ mặt , sau đó chi chi ngô ngô nói: "Ngươi với đôi phương đàm phán ? Vậy ngươi thấy nàng ?"

"Ừ, gặp được." Ta gật đầu một cái.

"Vậy ngươi biết nàng là ai chưa ?" Lý Mẫn vội vàng hỏi , lúc này ta có thể cảm giác được trong nội tâm nàng thập phần lo âu.

Ta lại gật đầu một cái , nói: "Nói ra chỉ sợ ngươi đều không thể tin được , nàng lại là tà đàn."

"À? Thật là nàng!" Lý Mẫn cả người run lên , bật thốt lên.

"Ngươi biết là nàng ?" Ta hỏi.

Lý Mẫn phát hiện mình nói lỡ miệng , lộ ra cực kỳ hốt hoảng , sau đó vội vàng lắc đầu đạo: "Không... Không... Không biết. Ta chỉ là không có nghĩ đến sẽ là tà đàn , nàng không phải mất tích sao, như thế... Sao lại thế..."

"Ngươi nghĩ nói , tà đàn nàng làm sao sẽ chết đúng hay không? Hơn nữa còn chết ở trong hồ nhân tạo , đúng không ?" Ta nhìn nàng , từ tốn nói.

Lý Mẫn cả người run lên , bỗng nhiên ngẩng đầu , nhìn về ta , tiếp lấy lộ ra một bộ kinh hoàng vẻ mặt , hỏi: "Ngươi... Ngươi... Đều biết thật sao?"

Chương 31: Lòng tốt không có tốt báo

Phải ta biết rồi nàng chết ở hồ nhân tạo." Ta gật đầu một cái, cũng không có đem lại nói tuyệt, bởi vì trong lòng ta, còn đang kỳ vọng nàng có thể chính mình thừa nhận. Cho nên, ta chỉ nói biết rõ tạ đan chết ở hồ nhân tạo, cũng không vội mở ra điểm phá chuyện khác.

Nhưng là, Lý Mẫn nhưng vẫn không có phải nói cho ta biết chân tướng ý tứ, hơn nữa còn đang thử dò xét ta biết tình huống có bao nhiêu, nàng hỏi ta: "Nàng kia có nói cho người biết cái gì không?"

Ta không trả lời nàng cái vấn đề này, mà là suy nghĩ một chút, hỏi ngược lại: "Người thật không biết nàng chết đuối hồ nhân tạo sao? Người thật không biết nàng tại sao lại muốn tới tìm người lấy mạng sao?"

Bị ta một chuỗi liên tục chất vấn, Lý Mẫn cả người run lên, kinh ngạc nhìn nhìn ta, hiển nhiên coi như là kẻ ngu, lúc này cũng có thể đoán được tạ đan đã nói cho ta biết chân tướng, cho nên hẳn nghe được ta truy hỏi sau, lộ ra thập phần kinh hoàng bất an, giống như chôn giấu ở đáy lòng bí mật bị người khác phát hiện một hồi, sợ hãi, sợ hãi, tiếp theo chính là sinh khí, biến thành một bộ nổi nóng về mặt, trách tội đạo: "Nếu người cái gì cũng biết, còn đến hỏi ta làm sao! Người đây là dò xét? Hay là hỏi tội?"

Ta trước nghĩ đến quả nhiên không sai, một ít giấu ở sâu trong nội tâm, khó mà mở miệng bí mật, người một khi vạch trần, thì đồng nghĩa với người đem đối phương quần áo cho bác hết giống nhau, hậu quả chính là đối phương sẽ bởi vì nòng đậm về thẹn thùng mà biến thành thẹn quá thành giận, sẽ hận chết người người này. Bây giờ xem ra, một chút cũng không sai, bởi vì lúc này Lý Mẫn, chính là thẹn quá thành giận.

Ta chưa cùng nàng làm ồn, mà là cố gắng làm cho mình giữ được tỉnh táo, sau đó nói với nàng: "Ta không phải đến dò xét người, càng không phải là tới hỏi tội, ta chỉ là tới tìm người xác nhận tạ đan nói có đúng hay không thật. Ngoài ra, ta là tới giúp người."

Lý Mẫn nghe được ta đây nói gì, sau đó đột nhiên thương tâm khóc, nói: "Sử ký, ta thật là sợ, ta thật tốt sợ, ta chưa hề nghĩ tới tạ đan nàng thật sẽ nhảy hồ tự sát, ta có nghĩ tới đem chuyện này nói cho lão sư, thế nhưng ta thật tốt sợ hãi, ta sợ tất cả mọi người trách ta hại chết tạ đan."

Nói thật, ta sợ nhất chính là thấy cô gái khóc, nàng này vừa khóc, ta liền hoàn toàn rối loạn phương tác, vì vậy vội vàng an ủi nàng, nói cho nàng biết ta hiểu, những thứ này ta đều hiểu.

Lý Mẫn khóc trong chốc lát, liền nói với ta: "Sử ký, ta nên làm cái gì? Người nhất định phải giúp ta."

Ta gật đầu một cái, đạo: "Yên tâm đi, ta nói rồi sẽ bảo vệ người, liền nhất định sẽ không để cho người có chuyện. Mới vừa rồi ta đã cùng tạ đan nói xong, nàng đáp ứng sẽ không nữa tổn thương người."

"Thật sao? Nàng thật sẽ không tới tìm ta?" Lý Mẫn nghe lời này một cái, nhất thời mừng rỡ, lau nước mắt, ôm ta cánh tay kích động nói: "Ta cũng biết, ta cũng biết người nhất định có thể bảo vệ ta."

Thấy nàng không có khóc, ta cũng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói với nàng: "Bất quá, nàng cũng nâng lên một cái yêu cầu, muốn ta đem nàng chết đuối hồ nhân tạo chuyện nói cho lão sư cùng nàng người nhà."

"Người dự định nói thế nào?" Lý Mẫn nghe nói như vậy, ngay lập tức sẽ thần kinh khẩn trương lên, hỏi.

"Nàng yêu cầu đem hết thảy các thứ này chân tướng đều đầu đuôi gốc ngọn báo cho biết mọi người, nàng muốn cho người nhà cùng các thầy giáo biết rõ nàng là tại sao chết." Ta đứng sự thật trả lời.

"Bao gồm đem đó nàng ở trước mặt ta nhảy hồ tự sát cũng nói ra ngoài sao?"

Lý Mẫn khẩn trương nhìn ta, nhìn ra được, lúc này trong nội tâm nàng thập phần lo lắng.

Ta rất bất đắc dĩ gật đầu một cái: Phải nàng là như vậy yêu cầu."

"Không được!" Lý Mẫn một cái liền buông lỏng tay ta, đem ta đẩy ra, vội la lên: "Không thể nói ta biết nàng tự sát chuyện, nếu như chuyện này nói ra ngoài, người khác sẽ nhìn ta như thế nào? Ta còn làm người như thế nào à? Người khác lại nói là ta bức tử tạ đan."

"Nàng là nhân tình mà tự sát, nàng chết không trách được trên đầu người." Ta đạo.

Lý Mẫn như cũ lắc đầu, kiên quyết phủ định đạo: "Tóm lại không thể để cho người khác biết ta cùng với chuyện này có liên quan, bởi vì coi như nàng chết không trách tại trên đầu ta, ta biết nàng chết ở trong hồ, nhưng giấu diếm không có nói cho mọi người, bọn họ cũng giống vậy lại nói ta, ta cũng như thế rất khó làm người. Sử ký, người hàng vạn hàng nghìn không thể đem chuyện ta nói ra."

Lúc này Lý Mẫn, thậm chí lo âu có chút theo ta nóng lòng.

Nói thật, lúc này nếu như người trước mắt không phải Lý Mẫn, nếu là nếu đổi lại là người khác, ta nhất định sẽ chất vấn nàng, người bây giờ lo lắng người khác thấy thế nào người, lo lắng về sau không mặt mũi làm người, kia ban đầu ta đan tìm người hỗ trợ thời điểm, người tại sao nhưng cố phải đem người ta mang thai chuyện nói cho lão sư đây, người lúc đó làm sao lại chưa hề nghĩ tới người làm như vậy, sẽ để cho ta đan không mặt mũi làm người, thậm chí không mặt mũi sống tiếp đây? Chính gọi là kỳ sở bất dục, vật thi vu nhân. Đây đều là báo ứng, ban đầu người như vậy bức ta đan đi lên tuyệt lộ, bây giờ ta đan cũng phải người cảm thụ tình cảnh giống nhau, mình làm khó mà mở miệng chuyện phải bị công khai khắp thiên hạ, chịu đựng phân chia hồ thẹn cùng bị người phỉ nhổ mũi vị.

Bất quá, người trước mắt này, nàng không là người khác, nàng là Lý Mẫn, cho nên ta không có khả năng như vậy đi mắng nàng. Ta chỉ muốn giúp nàng, giúp nàng đem chuyện này giải quyết hết, không để cho ta đan tìm nàng làm phiền nữa. Là, ta chỉ muốn cứu nàng, dù là một câu chỉ trích nàng mà nói ta đều không nguyện nói nàng, bởi vì ta sợ hãi mất đi nàng, bởi vì ta thật rất thích nàng.

Ta một bên an ủi nàng, vừa hướng nàng nói: "Đây là theo ta đan đàm phán điều kiện, nàng đáp ứng không hề tìm người làm phiền rồi, điều kiện chính là đem hết thầy các thứ này chân tướng truyền rao."

"Không được, khẳng định còn có khác biện pháp." Lý Mẫn dốc sức lắc đầu, không muốn tiếp nhận cái kết quả này, sau đó bắt được ta tay nói: "Người với gia gia của người học qua pháp thuật, người có thể đem nàng thu, có thể đem nàng bắt, làm gì còn cùng hấn đàm phán."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi sợ ngây người, kinh ngạc nhìn nhìn Lý Mẫn, trong lòng đột nhiên có một loại cảm giác, cảm giác người trước mắt này căn bản cũng không phải là ta biết cái kia Lý Mẫn, bởi vì ta thích cái kia Lý Mẫn, ở trong ấn tượng của ta là thiện lương cô nương, ta vô pháp nghĩ đến nàng hôm nay vậy mà sẽ nói ra như vậy nói tới. Ta đan có nhiều đáng thương, ta tin tưởng nàng không phải không biết, đầu tiên là bị yêu say đắm người phản bội, lại ngoài ý muốn mang thai, phía sau cùng hướng về phía người yêu vô tình cùng lãnh khốc, cùng bằng hữu không hiểu, đi lên tìm chết tuyệt lộ. Bây giờ, Lý Mẫn lại còn gọi ta đi đem nàng quý hồn cho thu, đây không khỏi cũng quá tuyệt chứ?

Trước Lý Mẫn không để ý tới ta đan cầu khẩn, nhất định phải đem sự tình báo cho biết lão sư, ép ta đan không khuôn mặt sống chui lủi ở thế gian, ta có thể lý giải là vì nàng trợ giúp ta đan dùng sai lầm rồi phương pháp, trong lòng ta, nàng vẫn như cũ hiền lành, thế nhưng bây giờ ta nhưng cảm thấy nàng có chút ích kỷ vô tình, cho nên trong lòng nhất thời cảm thấy một trận thất lạc.

Vì vậy ta liền nói với nàng: "Ta đan đã đáp ứng không làm thương hại người, chỉ là muốn cho chân tướng truyền rao, cái yêu cầu này cũng không quá đáng. Nếu như ta lại vì này hạ ngoan thủ, có thể dùng nàng vạn kiếp bất phục, này không chỉ làm trái thiên đạo, hơn nữa đối với chúng ta mà nói cũng có tổn hại âm đức, tạo thành đem oan nghiệt. Người có thể rõ ràng?"

Lý Mẫn nghe được ta không muốn nghe nàng, lập tức đã nổi giận rồi, nói: "Ta không hiểu cái gì thiên đạo, âm đức, ta chỉ muốn hỏi người một câu, người đến cùng là giúp ta, vẫn là giúp nàng?"

"Ta đây chính là đang giúp người, người chẳng lẽ cảm thấy ta đây là đang hại người sao?" Ta giải thích.

"Giúp ta mà nói, cũng không để cho người khác biết ta cùng với ta đan chết có liên quan, bằng không chúng ta liền bằng hữu đều không làm được." Lý Mẫn buông xuống một câu lời độc ác, nhìn ta liếc mắt, sau đó xoay người rời đi, lưu ta lại một người ngơ ngác đứng tại chỗ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Khó lòng giải bày

Nhìn Lý Mẫn rời đi bóng lưng, tâm lý ta giống như đổ vỡ ngũ vị bình giống nhau, ngũ vị tạp trần, tư vị gì đều có. Cô đơn, ủy khuất, bất đắc dĩ...

Ta biết lúc này ta, vô luận nói cái gì, hoặc là làm gì, đều là không dùng, bởi vì nàng căn bản cũng sẽ không biết, nàng chỉ có thể cảm thấy ta đây là muốn hại nàng, muốn cho nàng danh tiếng quét rác, không mặt mũi nào làm người.

Ta bây giờ thật sâu rõ ràng cái gì gọi là lòng tốt không có tốt báo rồi, có lẽ cách ngôn bên trong thường nói "Chớ cấn Lã Động Tân, không biết lòng người tốt", nói chính là ta đi!

Ta lo lắng nhất tình huống, vẫn là không thể phòng ngừa xảy ra, hoặc là vi phạm trước đối với ta đan lời thề, hoặc là liền vi phạm Lý Mẫn yêu cầu, như nàng nói như vậy, từ nay về sau liền bằng hữu cũng làm không được rồi.

Ta ngửa mặt lên trời cười khở một cái, trong lòng cảm giác rất khó chịu, ta không ngừng hỏi dò lấy chính mình, ta nên làm cái gì?

Lúc này sắc trời đã hơi hiện ra, một cái mới sáng sớm đã tới, một ít dãy sớm học sinh đã đi ra tập thể dục sáng sớm, đối với bọn hắn tới nói, đây cũng là một cái mới một ngày, mà đối với ta mà nói, ta cảm giác được hôm nay là ta khó vượt qua nhất, đứng đầu giày vò một ngày...

Ta tự hỏi chính mình có phải làm sai hay không?

Nhưng là có làm sai sao? Ta nội tâm trả lời là không có làm sai, vô luận là làm là một cái âm dương đệ tử tới nói, vẫn là làm là Lý Mẫn bạn trai tới nói, ta đều tự hỏi không có làm sai. Vì không để cho tạ đan mắc thêm lỗi lầm nữa, không để cho nàng tiếp tục lấy mạng hại người, uổng tạo oan nghiệt, ta độ nàng. Vì thay Lý Mẫn giải quyết phiền toái, vì giúp nàng hóa giải quỷ hồn đối với nàng oán khí, ta chủ động giúp nàng đi theo quỷ hồn đàm phán, hết thấy các thứ này, ta cũng không có sai. Chẳng qua là đối phương không hiểu ta đây một phen khổ tâm mà thôi.

Nghĩ tới đây, ta thờ dài một cái, nếu ta không làm sai, như vậy tùy hắn đi thôi, nếu như Lý Mẫn thật muốn đem hết thấy các thứ này hậu quả quái tại trên đầu ta, ta nhận, bởi vì ta không có khả năng không cứu nàng.

Cứ như vậy, cùng ngày ta tìm được hiệu trưởng, nói cho bọn hắn biết, tạ đan thì chìm hồ nhân tạo.

Lúc đầu, hiệu trưởng nghe được lời này, căn bản cũng không tin tưởng, nói cái này không thể nào, bởi vì người như chết đuối trong hồ, thi thể sớm nên chính mình nổi lên.

Ta nói cho hắn biết, thi thể bị bèo quần lấy, không nổi lên được.

Hiệu trưởng rất kinh ngạc, hỏi ta làm sao biết?

Ta nói: "Nếu như ta nói ta gặp được tạ đan quỷ hồn, là nàng chính miệng đối với ta giảng, ngươi tin không?"

Hiệu trưởng cười ha ha, mà ở tràng mặt khác mấy vị lão sư cũng nở nụ cười, cảm thấy ta đây là đang nói bậy nói bạ, bắt quá khi bọn họ cười trong chốc lát sau, nhìn thấy ta một mặt khẳng định vẻ mặt, hiệu trưởng cũng không có cười nữa đi xuống, mà là nhíu mày hỏi: "Ta nghe nói qua ngươi biết chút ít đạo thuật, bắt quá ngươi lần này thật không phải là đang nói đùa với chúng ta?"

"Ta có không có hay nói giỡn, ngươi phái người đi hồ nhân tạo mò vớt một hồi liền biết hết rồi." Ta gật gật đầu.

Cuối cùng, hiệu trưởng thấy ta lời thể son sắt đáng vẻ, cũng không dám lại đem ta mà nói làm nói giỡn, hắn vẫn tin tưởng rồi, lập tức liền mang theo mấy cái lão sư đi trong hồ nhân tạo đánh vớt lên.

Rất nhanh, một vị lão sư liền từ hồ nhân tạo trong nước ẩn nấp đi lên, vẻ mặt thật không tốt, mang theo mấy phần kinh khủng, hơn nữa không ngừng nôn ọe lấy.

Bờ hồ Thượng tá dài thấy vị lão sư kia vẻ mặt thật không tốt, loáng thoáng cũng đoán được gì đó, vì vậy vội vàng hỏi: "Thế nào, thật chẳng lẽ ở phía dưới?"

Vị lão sư kia gật đầu một cái: Phải đúng là có cỗ thi thể tại đáy hồ bị bèo cho quần lấy, hơn nữa thi thể đều rửa nát." Nói tới chỗ này, vị lão sư kia nhanh chóng bò lên bờ, tiếp lấy lại nôn mửa, đoán chừng là tại đáy nước uống được rồi xác thối nước bắn đi.

Bởi vì nghe nói hiệu trưởng mang theo lão sư tại hồ nhân tạo vớt thi, đương thời nghe được tin tức này người tất cả đều chạy tới hồ nhân tạo xem náo nhiệt, cho nên lúc này bờ hồ đã là bị học sinh vây quanh cái ba tầng trong ba tầng ngoài, khi mọi người nghe được vị lão sư kia mà nói lúc, người ở tại tràng không khỏi vì thế cảm thấy khiếp sợ, nhất thời một mảnh xôn xao!

Hiệu trưởng mặc dù sớm có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng nghe lời này, cũng giống vậy bị sợ ngây người. Sau đó mau kêu đạo: "Nhanh... Nhanh... Mau báo cảnh sát!"

Lúc này,

Một bên lão sư tự nhiên mau đánh điện thoại báo động, đồng thời hỏi hiệu trưởng, có muốn hay không thông báo tạ Đơn gia người?

Hiệu trưởng nhìn ta liếc mắt, ta đối hắn gật gật đầu.

Mặc dù bây giờ thi thể còn không có mò vớt đi lên, tạm thời cũng không xác định chết chìm thì nhất định là tạ đan, thế nhưng hiệu trưởng vẫn là lựa chọn tin tưởng ta, đối với vị lão sư kia gật gật đầu, ý tứ là trước thông báo tạ Đơn gia người tới.

Tiếp lấy hiệu trưởng liền một mặt kinh ngạc nhìn về ta, hiển nhiên hắn không nghĩ tới ta nói vậy mà sẽ là thật. Bắt quá hắn cũng không có hỏi ta nữa, chỉ là cùng mọi người giống nhau, chờ cảnh sát tới, chung quy trước vị kia lặn xuống nước đi lão sư đã nói qua, thi thể rửa nát, cho nên không có ai sẽ ngốc đến nguyện ý đi xuống vớt xác thối.

Không bao lâu, cảnh sát đã tới rồi, tạ đan cha mẹ cũng chạy đến, biết được đáy hồ thi thể rất có thể chính là bọn hắn mất tích hơn tháng con gái, gấp đến độ xoay quanh.

Rất nhanh, cảnh sát liền đem thi thể cho vớt lên rồi bờ.

Thi thể bởi vì ngâm trong hồ hơn tháng, cho nên đã xuất hiện thối rửa biến chất, chính cổ thi thể rõ ràng sưng vù lợi hại, một ít thịt thối rửa thẳng hướng rơi xuống, toàn thân bỏ đầy màu trắng, tinh tế giòn, cộng thêm kia một cỗ nồng đậm xác thối vị, tất cả mọi người tại chỗ đều thiếu chút nữa ói, một ít nhất gan nữ sinh trực tiếp dọa cho kêu lên sợ hãi.

Mặc dù thi thể đã bắt đầu rửa nát, thế nhưng còn là rất nhiều người liếc mắt liên tục nhận ra, chỉ thi thể, không khỏi cả kinh kêu lên: "Các người mau nhìn a, nguyên lai vậy thì thật là tã đàn!"

Nhận ra cổ thi thể kia quả thật là tã đàn, tất cả mọi người đều kinh ngạc lần nữa nhìn về ta, bao gồm hiệu trưởng cùng lão sư, bởi vì bọn họ đều có một cái nghi ngờ, vậy chính là ta là làm sao biết hết thấy các thứ này?

Đương nhiên, tã đàn cha mẹ cũng nhận ra cổ thi thể kia chính là bọn hắn con gái, cho nên nhất thời liền thương tâm muốn chết, mẹ hắn thiếu chút nữa thì một cái không có đứng vững cả người mới ngã xuống đất đi rồi, thật may có cảnh sát đỡ nâng.

Tã đàn cha mẹ nhìn trước mắt thi thể thối rửa, thống khổ lại vừa là chùy ngực, lại vừa là giẫm chân, khóc thành lệ nhân. Nhị lão đều đã năm qua năm mươi, phỏng chừng cũng là một nhọc mệnh đi, vì đem con gái nuôi lớn, tuổi không tới sáu mươi, nhị lão đã là đầu tóc bạc trắng rồi, nhìn nhị lão đau buồn vạn phần đáng về, thật là người nghe thương tâm, người nghe rơi lệ. Đây thật là đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ, thật vất vả đem con gái nuôi đến rồi mười bảy mười tám tuổi rồi, nhưng cứ như vậy nói đi là đi rồi, đổi thành cha mẹ nào gặp chuyện này không thương tâm nha.

Cho nên a, tự giết người là đứng đầu bất hiếu, không chỉ có uống phí cha mẹ công ơn nuôi dưỡng tình, người chưa kịp báo đáp bọn họ, vẫn còn cho cha mẹ cha mẹ lưu lại vô tận thống khổ và tuyệt vọng. Những thứ kia tự giết người a, tổng cho là thế giới đối với bọn họ vô tình, bất công, luôn cho là mình là tại trong tuyệt vọng giữa, thật ra bọn họ lựa chọn tự sát, loại phương thức này đối với bọn họ cha mẹ người nhà tới nói, làm sao không phải là vô tình cùng bất công? Nếu nói là tuyệt vọng, khi bọn hắn cha mẹ thấy nhị nữ thi thể lúc, đây mới thực sự là tuyệt vọng. (ở chỗ này, thật hy vọng mọi người mọi thứ đều muốn nhìn thoáng chút, muốn làm thông suốt, nhân sinh một đời, miễn là còn sống, không có gì khám sẽ là gây khó dễ.)

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Để cho thi thể sống lại

? Nhị lão khóc một lúc lâu, tại cảnh sát cùng một ít nữ giáo sư an ủi xuống, cũng từ từ tỉnh lại.

Lúc này, hiệu trưởng cũng không nhìn được nữa, không kịp chờ đợi hỏi: "Sử ký, người biết tã đàn chìm thi tại đây hồ nhân tạo đây, chẳng lẽ người cùng nàng chết có liên quan? Bằng không người là làm sao biết?"

Khe nằm nha, tã đàn chết như thế kéo tới trên đầu ta tới?

Ta sợ hết hồn, đây cũng không phải là đùa giỡn, hơn nữa tã đàn cha mẹ cùng cảnh sát ngay tại bên cạnh, vì vậy ta vội vàng giải thích: "Hiệu trưởng, ngài cũng đừng oan uổng ta, tã đàn chết không có quan hệ gì với ta, nàng là tự sát nhảy hồ chết chìm."

Tã đàn cha mẹ nghe lời này một cái, lập tức liền chạy tới trước mặt của ta, kéo tay ta, hỏi ta: "Tự sát? Nàng ở trường học trải qua thật tốt, tại sao phải tự sát?"

"Bởi vì... Bởi vì nàng thất tình, là tình tự sát." Ta biết, hôm nay không đem chân tướng nói ra, là không có biện pháp để cho mọi người tin tưởng, hơn nữa ta cũng đã đáp ứng tã đàn, phải đem chân tướng truyền rao. Vì vậy ta liền đem tã đàn tại sao tự sát sự thật đầu đuôi gốc ngọn nói ra, bao gồm tã đàn nhảy hồ đêm đó, nàng hẹn Lý Mẫn tới bờ hồ thỉnh cầu hỗ trợ sự thật cũng cùng nhau nói ra.

Nghe xong ta giảng hết thấy các thứ này, tất cả mọi người tại chỗ một mảnh xôn xao... .

Vừa lúc đó, ta đột nhiên cảm giác phía sau có một đôi cay độc cay ánh mắt đang nhìn hướng ta, ta mạnh mẽ quay đầu nhìn lại, ta ngây ngẩn, bởi vì cặp mắt kia đến từ Lý Mẫn, lúc này trong ánh mắt nàng tràn đầy oán hận chỉ ý.

Thấy nàng ánh mắt, ta biết xong rồi, ta cùng nàng không có khả năng lại có vai diễn... .

Lúc này, mọi người cũng phát hiện Lý Mẫn ngay tại hiện trường, vì vậy rồi rít đưa mắt chuyển đến trên người nàng, hiệu trưởng cũng khiếp sợ đưa mắt nhìn về nàng, vì vậy hỏi nàng: "Lý Mẫn, sử ký nói đều là thật sao? Người thật một đã sớm biết tã đàn chết ở cái này trong hồ?"

Tã đàn cha mẹ cũng nhìn chằm chằm Lý Mẫn, nhị lão trong ánh mắt tràn đầy oán hận ý, hiển nhiên lúc này là hận nàng bức tử nữ nhi mình. Chỉ đợi

Lý Mẫn một thừa nhận , phỏng chừng thì phải xông lên tìm năng dốc sức.

Lý Mẫn lúc này cả người cũng lúng cuống , đặc biệt là thấy tạ đan cha mẹ cặp mắt kia thần , sợ đến dốc sức lắc đầu , nói nàng không biết , sau đó còn chỉ lấy ta , nói là ta oan uổng nàng.

Nói thật , ta thật không nghĩ tới Lý Mẫn đến lúc này lại còn phải giấu giếm , còn muốn nói dối. Trong lúc nhất thời , ta cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Mọi người thấy ta yên lặng , thì càng thêm hoài nghi ta nói chuyện. Trong đó có một đệ tử lại đột nhiên la lớn: "Sử ký , mọi người chúng ta cũng không biết tạ đan chết ở cái này trong hồ , người biết rõ , hẳn là người hiềm nghi tối quan trọng nhất , nói không chừng tạ đan chính là bị người đẩy xuống nước."

Ta theo thanh âm phương hướng vừa nhìn , lão tử nhất thời liền phát hỏa , bởi vì người không là người khác , hẳn chính là Ngụy Tuyền. Hàng này cho tới nay liền cùng ta không hợp nhau , vào lúc này rõ ràng cho thấy cố ý.

Lão tử đương thời liền phát hỏa , mắng: "Ngụy Tuyền , người tê đại đánh rầm! Thiếu mẹ hẳn oan uổng người tốt."

Ngụy Tuyền vẫn như cũ giễu cợt nói: "Là người cái này nhỏ mọn đang vu oan nhân tài đúng không! Bởi vì Lý Mẫn không thích người , nàng yêu thích ta rồi , cho nên người này nhỏ mọn ghi hận trong lòng , vì vậy biên một cái như vậy thiên đại lời nói dối tới oan uổng Lý Mẫn , người này tâm cơ , chặt chẽ. . . Gia thật là bộ phức đầu rạp xuống đất rồi."

Nói đến đây mà nói đồng thời , Ngụy Tuyền cố ý đi tới Lý Mẫn bên người , dặt tay nàng , mà Lý Mẫn cứ như vậy để cho nàng dặt , hiển nhiên cũng không tính phủ nhận Ngụy Tuyền nói những lời đó.

Lần này , tất cả mọi người đều nổi , nhất thời nghị luận sôi nổi , đều tại nghị luận tạ đan chết cùng ta không thoát được quan hệ , bằng không tạ đan chuyện ta không thể nào biết biết rõ rõ ràng như thế , không chỉ có biết rõ nàng thì chìm đáy hồ , ngay cả tạ đan vì chuyện gì nhảy hồ đều rõ như lòng bàn tay. Rất hiển nhiên , tất cả mọi người cảm thấy ta là trong biên chế đan diệt lời nói dối , là chính là che giấu ta hại chết tạ đan chân tướng.

Lần này tạ đan cha mẹ cũng lần nữa vọt tới trước mặt của ta , bắt lại ta cổ áo , chất vấn có phải hay không ta hại chết nữ nhi bọn họ ?

Trải qua như vậy nháo trò , cảnh sát cũng đề mắt tới ta ,

Đi tới đầu tiên là khuyên nhủ lão không nên tức giận , vụ án bọn họ sẽ hỗ trợ tra rõ.

Nhị lão cũng coi là biết lý lẽ , chung quy tạm thời chỉ là ta dính líu , cho nên cũng không có đối với ta như thế động thủ , lui sang một bên. Đón lấy , cảnh sát liền nói với ta: "Người là làm sao biết trong hồ có chìm thi , lại là lúc nào biết rõ ?"

Ta không nghĩ đến sự tình sẽ biến thành cái bộ dáng này , càng không có nghĩ tới Lý Mẫn nàng sẽ làm cho một bữa cào , đối mặt với cảnh sát chất vấn , ta chỉ được về mặt đau khổ , không biết nên trả lời như thế nào. Chẳng lẽ ta nói cho cảnh sát , lão tử đặc biệt tới ngày hôm qua tới bờ hồ bắt quỷ , là quỷ hồn chính mình nói với ta ?

Lời này đừng nói cảnh sát sẽ không tin tưởng , chính là đối thành ta mình là một người bình thường , chính ta đều sẽ không tin đích này quỷ thoại.

Cảnh sát thấy ta trả lời không được , càng là cảm thấy ta có vấn đề , liền nói: "Vị bạn học này , người là tự mình ở đây cho chúng ta nói rõ ràng đến , vẫn là theo ta trở về cục đi giao phó nha "

Nghe nói như vậy , ta biết này trở về là thực sự oan uổng lớn , xem ra muốn nghĩ tẩu thoát hiềm nghi thật đúng là khó khăn. Bất quá , bị cảnh sát chất vấn , ta nhất thời cũng không nghĩ ra cái khác thuyết từ , vì vậy chỉ đành phải nói thật: "Không phải ta không muốn nói , là ta nói các người sẽ tin sao?"

Cảnh sát nói: "Chỉ cần là nói thật , chúng ta sẽ tin tưởng , chúng ta vụ án gì không có làm qua , yên tâm , bất kể người khác như thế hiểu làm người , chỉ cần người nói là sự thật , chúng ta liền nhất định có thể tra rõ , tuyệt sẽ không dễ dàng đi oan uổng một người tốt."

Nghe được cảnh sát đồng chí nói như vậy , vì vậy ta liền nói: "Nếu như ta nói hết thấy các thứ này , đều là người chết quỷ hồn chính miệng nói với ta , các người cũng sẽ tin sao?"

Cảnh sát nghe lời này một cái , không khỏi cười hắc hắc , cười cười , sắc mặt thì trở nên rớt , sậm mặt lại không vui nói: "Tiểu tử , người biết người đây là tại với ai hay nói giỡn sao?"

"Ta không có hay nói giỡn , ta nói đều là nói thật , ta hiểu âm dương tay nghề , tới ngày hôm qua tới bờ hồ bắt quỷ , này hết thấy đều là quỷ hồn chính miệng đối với ta giảng." Ta biết cảnh sát sẽ không tin tưởng ta mà nói , thế nhưng ta còn là đúng sự thật đáp.

Cảnh sát nghe đều có chút tròn tròn mắt , nhìn một cái bên cạnh hiệu trưởng , sau đó chỉ lấy ta nói: "Tiểu tử này không phải là có bị bệnh không , vẫn là sợ hoảng vắng ?"

Hiệu trưởng cười khổ một cái , cũng không có thể ta nói chuyện.

"Sử ký , người thật cảm mọi người chúng ta làm ngu ngốc a , cái quỷ gì mà nói cũng sẽ tin người ?" Lúc này , một bên Ngụy Tuyền liền lại nói xấu ta rồi , lớn tiếng đối với cảnh sát nói: "Hẳn chính là một cái gốc bất lập kỷ ? Phan đào sâu ? Làm sao có thể biết đạo pháp , còn bắt quỷ đây , ngàn vạn lần chớ

tin hấn quỷ thoại , hấn chính là cố ý gạt người , nói không chừng tạ đan chính là bị hấn đẩy xuống nước."

"Ngụy tuyền , ta hiểu không hiểu đạo pháp , chính ngươi rõ ràng nhất , đừng quên hỏi trên ngươi là như thế ăn phân." Tâm lý ta thật là cái kia hối hận a , sớm biết hàng này như vậy thất đức , già rồi thật là hối hận lần trước tại hung trạch bên trong cứu hấn.

Vừa nhắc tới ăn phân chuyện , ngụy tuyền khuôn mặt nhất thời liền đỏ , nhất thời cứng họng , cuối cùng chỉ chi ngô ngô nửa ngày , trả lời một câu: "Ta ăn phân , ta nguyện ý , ngươi muốn là thật biết đạo pháp , ngươi có bản lĩnh sẽ để cho thi thể kia sống lại nha! Cả ngày chỉ biết thổi khoác lác!"

Lúc này , vị cảnh sát kia cũng cười lạnh nói: "Đúng vậy , ngươi muốn là có thể để cho thi thể sống lại , ta sẽ tin ngươi một lần quỷ thoại cũng không sao."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Trá thi

Ta không có để ý ngụy tuyền cùng cảnh sát , mà là quay đầu nhìn về phía tạ đan cha mẹ , hỏi nhị lão: "Các ngươi cũng là ý này sao?"

Nhị lão gật đầu một cái , nói: "Ngươi thật có thể để cho thi thể động ?"

Thấy nhị lão cũng như vậy hỏi ta , tâm lý ta tự nhiên cũng liền gì đó đều hiểu rồi , vì vậy thi nhìn mọi người liếc mắt , đạo: "Nếu các ngươi không tin ta , nhất định phải ta chứng minh một hồi , kia gia sẽ để cho các ngươi thật dài mắt!", nói xong , ta liền đi thẳng tới tạ đan thi thể. . .

Là , ta đây trở về là thực sự rất căm tức , vì độ tạ đan , vì cứu Lý Mẫn , kết quả không có chiếm được một câu lời hay. Không chỉ có Lý Mẫn làm cho một bữa cào , nói ta oan uổng nặng , hơn nữa liền tạ đan cha mẹ cùng tất cả mọi người đem tạ đan chết hoài nghi đến trên đầu ta tới , nói thật , ta thật là khóc tâm đều có , thật là so với đậu nga còn oan.

Chỉ là không có cách nào đã đáp ứng tạ đan , phải giúp hấn đem chân tướng truyền rao , ta thì nhất định phải làm được. Mặc dù bây giờ chính mình lâm vào tình cảnh như vậy , thể nhưng nếu để cho ta một lần nữa lựa chọn nữa một lần , ta cũng vẫn như cũ sẽ làm như vậy. Bởi vì này không chỉ là trợ giúp tạ đan tiêu giải oán khí , cũng là vì cứu Lý Mẫn , dù là cuối cùng năng sẽ không biết ta dụng tâm , ta cũng cam nguyện như thế. Có lẽ , chân chính yêu một người , chính là sẽ trở nên giống ta như vậy ngốc chứ ? Ha ha.

Rất nhanh , ta liền đi tới tạ đan trước thi thể , hướng về phía thi thể nói một câu chớ trách , sau đó liền móc ra một trương bùa vàng giấy , cắn bẻ ngón trỏ , ngay tại bùa vàng trên giấy họa một đạo khổng thi phù.

Khổng thi phù , cổ tên tư nghị , hấn tác dụng dĩ nhiên chính là dùng để khổng chế chỉ huy thi thể. Tại âm dương trong nghề , khổng thi thể tay nghề có rất nhiều loại , tỷ như Trương Tây cần thi , chính là rất nổi danh. Chỉ bất quá , trương thi cần thi khổng thi phương pháp cùng ta này khổng thi phù bất đồng , chính gọi là người chết như đèn diệt , nhưng sống thì thấy người , chết phải thấy thi thể , đất khách quê người người , vì không để cho trở thành cô hồn dã quỷ , thường thường đều muốn chôn về quê quán an táng , cho nên cần thi tiên sinh sẽ dùng chu sa phong bế thi thể thất khiếu , đem hồn phách bao ở thi thể trong cơ thể , sau đó dùng phù chú dẫn hồn khổng thi lên đường. Thật ra nói trắng ra là , cần thi là dẫn hồn khổng thi , mà ta lúc này cũng không phải là muốn đưa tạ đan vong hồn về nhà , cho nên cũng không cần dẫn hồn như vậy phiền toái , mà là trực tiếp kích thích trong thi thể phách là có thể để cho thi thể "Công việc" tới (trả thi).

Chính gọi là , người có hồn có phách , người chết như đèn diệt , hồn tản ra mà phách đình trệ. Nhân hồn thiện mà phách ác , thể chi dời thi đi ảnh , đều phách vì đó , duy có đạo chi nhân vì có thể chế phách. Những lời này có ý gì đây? Nói đúng là người sau khi chết , hồn sẽ rời đi biến thành quỷ , mà phách thì dừng lại tại trong thi thể , hồn là thiện , có tư tưởng có cảm tình , mà phách là ác (phách quân ngũ tạng , người chết bắn hủ , há có thể không ác) , cho nên trên đời trả thi , hành thi đều là phách nguyên nhân.

Lại nói 《 từ không nói 》 bên trong thi có một cái liên quan tới phách trả thi làm ác cố sự. Nói là tại Giang Nam Nam xương huyện có hai cái người đọc sách , cùng nhau tại bắc Lan tự đọc giả , một cái lớn tuổi , một cái còn trẻ , hai người rất tương thân thiện , thập phần giao hảo. Lớn tuổi cái kia có một lần về nhà đột tử , còn trẻ không biết hấn về nhà chết , tại trong chùa giống như thường ngày đọc sách.

Có một ngày tối ngủ , người tuổi trẻ đột nhiên thấy lớn tuổi vị kia trở lại , phi mang chiếu rom đi vào rồi trong phòng , đập giường vuốt ve hấn lưng , nói với hấn: "Ta cùng tiểu đệ phân biệt bất quá mười ngày , vậy mà được bạo tạt mà chết. Bây giờ ta đã biến thành quỷ , thể nhưng không bỏ được huynh đệ chúng ta hữu tình , đặc biệt tới cùng ngươi đi xa."

Thiếu người nghe nói như vậy , sợ đến mà nói đều không thể nói.

Chết người kia thấy thiếu người sợ hãi , liền an ủi: "Ta muốn là nghĩ hại ngươi , như thế nào lại nói cho ngươi biết chuyện này đây? Cho nên huynh đệ

ngươi không cần phải sợ. Cho nên ta lần này cố ý tới gặp ngươi, chủ yếu là có người hậu sự tướng nhờ cho ngươi."

Thiếu người trong lòng hơi định, hỏi: "Nhờ chuyện gì?"

Người chết nói: "Ta có cái lão mẫu, hơn 70 tuổi rồi, còn có cái thê từ ba mươi mấy tuổi, nếu như hàng năm có thể được số học mễ, cũng đủ để cứu mạng, hy vọng huynh đệ có khả năng giúp đỡ chi, này là người thứ nhất thỉnh cầu. Ta có văn cáo chưa từ (ấn sách), hy vọng huynh đệ giúp ta thay mặt khắc, như vậy thì coi như ta chết, lưu lại điểm này hơi tên trên đời này, ta cũng hài lòng vậy,

Đây là cái thứ 2 thỉnh cầu. Ngoài ra, ta còn thiếu bán bút người tiền mấy ngàn, còn không có trả lại, hy vọng huynh đệ giúp ta đền bù chi, đây là cái thứ ba thỉnh cầu."

Thiếu người nghe xong, vội vàng đáp ứng. Người chết cảm kích đứng dậy nói: "Nếu huynh đệ đáp ứng ta tâm nguyện, ta đã không có rồi tiếc nuối, lúc này đi rồi." Nói xong muốn đi.

Thiếu người thấy đối phương ngôn hành cử chỉ cùng còn sống thời điểm giống nhau, tướng mạo cũng như bình thường không khác, dần dần cũng sẽ không sợ, vì vậy liền thương tâm rơi lệ, giữ lại hân, nói: "Liên muốn cùng ngươi vĩnh biệt, huynh trưởng làm sao lại không nhiều dừng lại một hồi lại đi nha "

Người chết cũng khóc ồ lên, xoay người lại ngồi vào hân trên giường, nói chuyện cũ lên còn sống thời điểm, hai người đủ loại trải qua. Trò chuyện trong chốc lát sau, người chết liền đứng dậy nói: "Thời gian đến, ta phải đi rồi."

Dứt lời, người chết ngồi dậy, thể nhưng nhưng cũng không hề rời đi, mà là hai mắt trở nên trắng táp, trên mặt cũng dần dần biến thành rữa nát đáng vẻ, giống như một cụ tử thi bình thường.

Thiếu người nhìn đến hân biến thành cái này kinh khủng bộ dáng, nhất thời liền dọa sợ, vì vậy liền thúc giục đối phương, nói: "Huynh trưởng mới vừa nói muốn đi, vậy ngươi liền nhanh đi đi, như thế không đi?"

Tử thi như cũ không đi. Người tuổi trẻ đánh phía trước giường hét to, đối phương còn chưa đi, vẫn đứng, trẻ tuổi này sợ, bò dậy liền chạy ra ngoài rồi ra ngoài, tử thi cũng đuổi tới, trẻ tuổi càng chạy càng nhanh, tử thi này cũng càng chạy càng nhanh, chạy mấy dặm đường, trẻ tuổi lật qua một bức tường ngã trên đất, tử thi lật không qua, chỉ có đầu dò xét sang đây xem người tuổi trẻ, trong miệng ngậm nước không ngừng chảy tới trên mặt người tuổi trẻ.

Trời đã sáng về sau, đi ngang qua nhìn đến người tuổi trẻ, sẽ dùng sinh Khương thủy cho hân ăn, đem hân cứu tỉnh. Tử thi người nhà đang tìm thi thể, nghe nói ở chỗ này, sẽ tới đem thi thể mang đi nhập thổ vì an rồi.

Biết rõ người liền nói: "Nhân hồn là thiện lương, mà phách là tà ác, nhân hồn là có linh khí, mà phách là ngu dốt, hân mới tới thời điểm, hồn bám vào tại phách phía trên, giao phó xong sự tình về sau, hồn liền tản đi, mà phách nhưng lưu lại. Hồn tại, chính là bản thân hân tại, hồn không có ở đây, thì hân không phải là chính hân, cho nên sẽ làm ác hại người."

Này tuy nói chỉ là một cổ sự, nhưng lại cũng là sự thật.

Chúng ta sách về chính chuyện, cũng chính nhân như thế, cho nên phải để cho thi thể trả thi, cũng không khó.

Ta đem vẽ xong bùa vàng giấy, hướng về phía thi thể trên trán dán tới, tay phải hiện kiếm chỉ tại trên trán nằng một bên khoa tay múa chân vừa uống đạo: "Cấp cấp như luật lệnh!"

Tiếp đó, trước mắt thi thể liền động!

Thi thể hai tay trắng táp đưa về phía trước, hai mắt nhắm nghiền, thân thể cứng còng "Oành" một hồi liền ngồi dậy, giống như cương thi bình thường thân thể xương cốt ma sát phát ra một loại kỳ lạ thanh âm.

Lúc này người chung quanh, thấy tình hình này, tại chỗ liền sợ choáng váng!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Hận này liên tục vô tuyệt kỳ

Thi thể nguyên bản là đã rửa nát bốc mùi, thi thể động một cái, thịt vụn thẳng xuống, người nào thấy như vậy một màn cũng sẽ sợ đến quá sức, bởi vì này một màn hoàn toàn lật đổ bọn họ nhận thức. Một cụ chết hơn tháng thi thể, dĩ nhiên cũng làm như vậy tại bọn họ trước mắt thẳng tắp ngồi dậy, loại này vô pháp dùng khoa học để giải thích sự tình, nếu như không là tận mắt nhìn đến, phỏng chừng nói ra mình cũng sẽ không tin tưởng.

Không chỉ có như thế, cộng thêm đây là trá thi, sát khí xung thiên. Âm Sát chi khí mặc dù vô hình, người bình thường không nhìn thấy, nhưng là lại là có thể cảm giác được. Hình dung như thế nào hử đây? Không biết các ngươi có hay không qua như vậy trải qua, chính là tại một chỗ nào đó, đột nhiên cảm thấy cả người một trận khí lạnh bức người, khiến người không tự chủ được cảm thấy rợn cả tóc gáy, đây chính là Âm Sát chi khí. Cho nên, tất cả mọi người tại chỗ đều không tự chủ được cảm thấy một trận da lông tê dại.

"Gạt... Trá thi!"

"Quý nha!"

Một ít nhất gan người, nhất thời liền rớt rít kêu lên sợ hãi...

Mà những cảnh sát kia cũng bị trước mắt một màn này, kinh ngạc thiếu chút nữa đem cằm đều cho kinh điệu, một mặt khiếp sợ mộng bức đáng vẽ, chỉ bộ kia ngồi dậy thi thể kinh khủng vạn trạng thì thầm: "Này... Này... Không có khả năng, trời ạ! Tại sao có thể có loại sự tình này..."

Nhìn đến bọn họ một mặt mộng bức đáng vẽ, tâm lý ta cảm thấy buồn cười, lại có chút hả giận, vì vậy liền nói với bọn họ: "Các ngươi không phải muốn thi thể sống lại sao, hiện tại hửn sống lại, còn cho là ta nói đùa là quý thoại sao?"

Những cảnh sát kia nhất thời cứng họng, cũng không biết bọn họ là làm cho sợ choáng váng, hay là bởi vì tự biết sai lầm rồi, cho nên tâm phục khẩu phục.

Bởi vì thi thể là bị ta dẫn động trong cơ thể phách, mà trá thi, cho nên lúc này thi thể là không có chút nào nhân tính, lúc này thi thể chính đứng lên, giống như quỷ phiến ở trong cương thi giống nhau, nhảy cồm lên, liền hướng đám người chung quanh nhào tới...

Nhất thời, đám người chung quanh sợ đến sợ hãi kêu mà lên, rớt rít nhấc chân chạy trốn, một hồi não loạn! Tại hồ nhân tạo bên cạnh có một cái cao năm sáu thước dốc đứng, trong đó có cái cảnh sát đoán chừng là bị sợ vỡ mật, cao như vậy một cái dốc đứng hửn liền một điểm do dự cũng không có, trực tiếp liền tung người nhảy xuống, thoát được so với ai khác đều nhanh.

Tạ đan cha mẹ lúc này cũng là sợ đến quá sức, chạy mau đến trước mặt của ta, nói với ta: "Tiểu sư phụ, tiểu sư phụ, ta tin người rồi, ngài nhanh... Nhanh hỗ trợ để cho ta con gái trở lại nguyên dạng đi, van xin ngài."

Thật ra, ta cũng không muốn đối với tạ đan thi thể có kính, chính gọi là, người chết là đại, nếu không phải tạ đan cha mẹ mới vừa rồi cũng không tin ta, ta cũng không đến nỗi làm như thế.

Bây giờ đi qua như vậy nháo trò, phỏng chừng tại chỗ người cũng không dám nói nữa ta nói là quý thoại rồi, nếu mục đích đạt tới, ta tự nhiên không có khả năng để cho trá thi làm hại, vì vậy vội vàng liền hướng trá thi vọt tới, phi thân nhảy lên, đưa tay đem trên trán đạo kia linh phù xé một cái, sau đó lại lấy ra một đạo trán thi thể, hướng hửn trên trán đánh một cái, hét lớn một tiếng: "Cấp cấp như luật lệnh, định!"

Tiếp đó, cổ thi thể kia liền lập tức định trụ, không có động tĩnh, nhị lão nhanh chóng tiến lên đem con gái thi thể cẩn thận thả ngã trên đất...

Mọi người thấy thi thể xác thực không có động tĩnh, rồi mới từ mới vừa rồi kinh khủng ở trong thông thả lại sức, mặc dù không trốn nữa chạy, thế nhưng cũng không dám rời thi thể quá gần, rất sợ thi thể kia lần nữa gạt lên, lúc này đã là người người giống như chim sợ cành cong.

Vừa lúc đó, nguy tuyến không biết từ đâu lại chui ra, chỉ lấy ta đối với cảnh sát la lên: "Các ngươi ngàn vạn lần không nên tin hửn, hửn đây chính là giang hồ trò lừa bịp, hửn chính là một cái? Phan đảo sâu? Làm sao có thể có thể để cho thi thể chân chính sống lại, ngàn vạn lần không nên tin hửn."

Lần này ta cũng không nhìn được nữa, đi tới chính là một cái mạnh và miệng quát tới, "Ba" một tiếng giòn vang, trực tiếp đem hửn tát đến trợn mắt ngốc mồm.

"Người dám đánh ta?" Nguy tuyến không chừng nghĩ đến ta dám đánh hửn, trong lúc nhất thời cũng còn không thể tin được.

"Người tê dại nếu là còn dám sủa bậy, lão tử đem người miệng đánh nát!" Mặc dù ta không trêu chọc người khác, thế nhưng người khác như tổng được voi đòi tiên tới trêu chọc ta, ta cũng sẽ không khách khí.

Nguy tuyến mặc dù bình thường ngạo mạn rậm rậm,

Thế nhưng lúc này thấy ta vênh vào hung hăng, lại nhất thời không dám trả đũa, Chẳng qua trước mặt mọi người mặt người bị ta rút một đại và mặt, giận đến cả người phát run, cuối cùng chỉ lấy ta đối với cảnh sát la lên: "Cảnh sát, hửn đánh người, hửn đánh người. Các ngươi đều thấy được, mau đưa hửn bắt!"

Cảnh sát nhìn hửn một cái, kết quả không có một người cảnh sát để ý đến hửn, cuối cùng nguy tuyến gương mặt cũng nhìn không được rồi, kìm nén đến đỏ bừng, không thể làm gì khác hơn là buông xuống một câu lời độc ác, gọi ta chờ, sau đó ảo não đi ra ngoài.

Trải qua như vậy nháo trò, cảnh sát cũng đi tới, nói với ta: "Hôm nay tiểu sư phụ quả thật làm cho chúng ta rất là giật mình, nghĩ đến trước người nói thế nào chút ít chuyện, có lẽ tuyệt đối không phải nói ngoa. Chỉ là loại chuyện này quá mức không thể tưởng tượng nổi, không ra gì, cho nên vẫn là yêu cầu

tiểu sư phụ cùng chúng ta trở về thật tốt lắm một ghi chép."

Ta cũng biết , cho dù là bọn họ tin ta rồi , thế nhưng này lại không thể làm là phương diện pháp luật căn cứ , cho nên cuối cùng ta đi theo đám bọn hắn một khối trở về cục cảnh sát , cùng nhau bị mang về trong cục làm hỏi thăm còn có Lý Mẫn.

Bởi vì phá án cảnh sát cùng ngày cũng kiến thức tay nghề ta , cho nên cũng không lại đem ta trở thành người hiềm nghi rồi , chỉ là tùy tiện hỏi thăm một hồi ta biết tình huống , sau đó sẽ để cho ta trở về trường học.

Trở về trường học đêm đó , ta phải đi bờ hồ , đốt lên dẫn hồn đèn , đem tạ đàn cùng Trương Đại Khuê vong hồn cho đưa xuống đi rồi , tại bọn họ ly biệt lúc đối với ta đập đầu cảm tạ , trong lòng hết sức vui mừng , ta cảm giác mình cũng không có làm sai , ta muốn nếu là đối thành gia gia , hẳn cũng sẽ tán thành ta làm như vậy.

Ngày thứ hai , cảnh sát thông qua hỏi thăm Lý Mẫn bạn cùng phòng , cùng Trương Đại Khuê bạn cùng phòng , Trương Đại Khuê cùng tạ đàn cảm tình tự nhiên vừa hỏi nhưng , mà lúc trước Lý Mẫn rời ngủ đi bờ hồ thấy tạ đàn thời gian , cũng đều nói với ta nhất trí , cuối cùng Lý Mẫn cũng chỉ được thẳng thắn hết thảy , vì vậy chân tướng đại bạch!

Làm trường học công bố một cái chuyện này , một mảnh xôn xao , tất cả mọi người cũng không nghĩ tới Lý Mẫn vậy mà sẽ là người như vậy , không chỉ có ép tạ đàn tuyệt lộ , hơn nữa tạ đàn ngay trước nàng mặt nhảy hồ , nàng không nghĩ cứu người hoặc thông báo lão sư , nhưng đem việc này che giấu đi , đây là người sao ?

Nhất thời , tất cả mọi người đều rít chỉ trích , khinh bỉ.

Từ ngày đó bắt đầu , Lý Mẫn sẽ không sẽ cùng người khác nói qua lời nói , cũng không có khóc , ngay cả tạ đàn cha mẹ tới trường học đem nàng chửi mắng một trận , nàng đều không có xuống một giọt nước mắt , giống như sở hữu tiếng mắng cùng chỉ trích đều bị nàng cách ở tai bên ngoài giống nhau , lạnh lẽ bị . Chỉ là nàng xem hướng ta ánh mắt , âm lãnh lại u oán , giống như rắn độc. . .

Ta biết , nàng đang trách ta , người khác càng chỉ trích nàng , gạt bỏ nàng , nàng lại càng tăng trách ta , nàng đem người khác đối với nàng chỉ trích cùng phê bình , tất cả đều trách tội ở trên người của ta , bởi vì nàng cảm thấy tạo thành bây giờ hết thảy các thứ này nguyên nhân , tất cả đều là ta sai.

Có một ngày , ta lấy hết dũng khí , muốn đi nói với nàng áy náy , muốn đi quan tâm nàng , muốn đi nói cho nàng biết , ta làm hết thảy các thứ này thật ra cũng là vì cứu người.

Nhưng là nàng cũng không có cho ta như vậy cơ hội , nàng chỉ cho ta bỏ lại một câu nói , cũng là đòi này nàng nói với ta câu nói sau cùng: "Ta hận người! Vĩnh viễn cũng không cần gặp lại người!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Gia gia điện thoại gọi đến

"Ta hận người , vĩnh viễn cũng không cần gặp lại người!" Đây đúng là Lý Mẫn nói với ta câu nói sau cùng , bởi vì nói xong câu đó sau đó , ta cùng nàng ở giữa liền như người dung nước lửa , coi như nàng theo ta bên người đi qua , cũng sẽ không liếc lấy ta một cái.

Đối với dạng này kết quả , mặc dù ta đã sớm đoán được , biết rõ chỉ cần đem chân tướng truyền rao , như vậy ta cùng nàng liền nhất định không có khả năng lại tiếp tục rồi , nhưng là khi chân chính chính tai nghe được nàng nói nàng hận ta , ta nội tâm vẫn là khó khăn tiếp nhận cái kết quả này.

Trong lúc nhất thời , ta cảm giác giống như làm hết thảy đều uổng phí , ta đối nàng thích , đối với nàng một mảnh dụng tâm lương khổ , đều bị vô tình dày xéo bình thường ở trong mắt nàng chỉ thấy ta là như thế nào để cho nàng tại mọi người trước mặt xấu hổ vô cùng , nhưng không thấy được ta làm hết thảy các thứ này , thật ra cũng là vì cứu nàng mệnh.

Lúc đầu một đoạn thời gian , vì thế ta thương tâm qua , tức giận qua , ủy khuất qua , thế nhưng sau đó ta cũng suy nghĩ minh bạch , chuyện này ta không một chút nào hối hận , bởi vì ta cũng không hề có lỗi với nàng , nếu để cho ta lựa chọn lần nữa một lần , ta còn là sẽ làm như vậy , chung quy ta thích nàng , ta tình nguyện để cho nàng trách ta , hận ta , cùng ta chia tay , ta cũng không nguyện ý trở mặt nhìn nàng bị tạ đàn lấy mạng.

Có lẽ đây đều là đã định trước được rồi , từ lúc ta nhúng tay chuyện này , liền quyết định sẽ có như vậy kết quả , ta giúp nàng , đây là sự thật , thế nhưng ta để cho nàng ở trước mặt mọi người mất hết thể diện , không có cách nào làm người , đây cũng là không tranh sự thật , cho nên muốn mở ra , ta cũng liền bình thường trở lại , có lẽ đây chính là cái gọi là tạo hóa trên người đi , ta cùng nàng , đã định trước cuộc đời này vô duyên.

Ta cùng Lý Mẫn ngẩng đầu không thấy, cúi đầu thấy tình huống cũng không có kéo dài bao lâu, tiếp theo chính là thi vào trường cao đẳng.

Thi vào trường cao đẳng ta cũng không có phát huy tốt bao nhiêu, trải qua ta phân tích, thi vào trường cao đẳng thất bại có ba nguyên nhân:

Một, ta vốn chính là học sinh kém, một học kỳ cuối cùng là vì có thể cùng Lý Mẫn thi được cùng một trường đại học, mà cố gắng học tập tăng lên một ít thành tích, thế nhưng tổng thể tới nói, ta như cũ không là học sinh hạng ưu, cho nên thi vào trường cao đẳng thất bại, cũng không kỳ quái.

Hai, ta đối thi vào trường cao đẳng mất đi trông đợi, không có ban đầu cái loại này sức lực. Là, tâm lý ta tràn đầy tiêu cực thái độ, không có vấn đề cùng không quan tâm, cảm thấy thi đậu không bằng không có thi đậu, như vậy còn sẽ không cùng Lý Mẫn ở một cái trong đại học lúng túng.

Ba, mới vừa thất tình, tâm tình cũng ảnh hưởng thi vào trường cao đẳng lâm trận phát huy.

Lúc trước điền bảng nguyện vọng thời điểm, ta cùng Lý Mẫn đều là lớp Nam xuong đại học, mà kết quả cuối cùng là, ta không có thi đậu Nam xuong đại học, mà là bị Nam xuong một chỗ trường đại học học viện cho trúng tuyển, thế nhưng loại này trường học ta cũng không khả năng đi đọc, chung quy gia gia tiền đến không dễ. Mà Lý Mẫn cũng không có nói cho ta biết năng thi như thế nào, thế nhưng ta nghe bạn cùng lớp nói, Lý Mẫn như nguyện thi đậu Nam xuong đại học.

Biết được tin tức này một khắc kia, tâm tình ta rất phức tạp, một bên vì chính mình thi vào trường cao đẳng thất bại mà cảm thấy thất lạc, một bên lại cảm thấy nhiều chút tự tại, cảm thấy nói chuyện cũng tốt, tối thiểu Lý Mẫn thật không cần gặp lại ta.

Sự thật cũng xác thực như thế, từ đó về sau, ta cùng nàng tựu lại cũng không gặp mặt, đến đây, ta cùng nàng mỗi người một nơi!

Ngày ấy, giống ta loại này thi vào trường cao đẳng thất bại đồng học cũng không phải số ít, trong đó có một cái theo ta chơi được tương đối khá, kêu Trương Hồ, cũng không thi lên đại học, vì vậy liền kêu hơn mấy cái giống vậy buồn rầu đồng học, kéo ta ra ngoài một bên đi mượn rượu tiêu sầu. Vậy mà, này mượn rượu tiêu sầu càng buồn, thời gian uống cạn nửa chén trà, một chai nhĩ oa đầu liền bị ta một người giải quyết hơn phân nửa chai.

Nhìn thấy ta loại này uống pháp, Trương Hồ mấy người bạn hần đều sợ rồi, nhanh tới đây khuyên giải an ủi ta, nói thi vào trường cao đẳng cũng không phải là nhân sinh đường ra duy nhất, muốn ta không muốn tự coi nhẹ mình, quá mức thương tâm.

Ta ha ha cười khổ một cái, gật gật đầu. Thật ra bạn thân đây ta không một chút nào quan tâm thi vào trường cao đẳng, lại càng không quan tâm lên không lên đại học, bạn thân đây ta chỉ là trong lòng khó chịu, về phần tại sao khó chịu, thậm chí ngay cả chính ta đều nói rõ ràng.

Là bởi vì thi vào trường cao đẳng thất bại? Cũng bởi vì về sau lại cũng không khả năng thấy Lý Mẫn rồi hả? Cũng hoặc là bởi vì lòng tốt cứu Lý Mẫn, ta một mảnh dụng tâm lương khổ nàng cũng không biết, mà trong lòng cảm thấy ủy khuất?

Có lẽ, những nguyên nhân này đều có đi!

Ngày đó buổi trưa,

Cuối cùng ta không biết mình uống có bao nhiêu rượu trắng, chỉ biết khi tỉnh lại đã là chạng vạng tối, mình thì là ngủ ở Trương Hồ trong nhà.

Trương Hồ nói cho ta biết, nói ta uống quá nhiều rồi, hơn nữa uống được cuối cùng còn ý vị khốc.

Ta nói với hần, đẹp đi đi, lão tử theo mười tuổi sau sẽ không khốc qua!

Trương Hồ cũng không theo ta tranh luận một điểm này, để cho ta đi rửa mặt, lúc này gia gia nhưng gọi điện thoại tới, hần hỏi ta ở đâu, thành tích thế nào, có hay không thi đậu?

Có cha mẹ người thi vào trường cao đẳng thất lợi, có lẽ cũng vền vền chỉ là thất lạc, thế nhưng giống ta loại này không có cha mẹ, từ nhỏ đã là gia gia nuôi lớn, cung cấp tiền đọc sách hải tử, nói thật trong lòng thật cảm giác mình có lỗi với hần lão nhân gia. Từ nhỏ theo gia gia sống nương tựa lẫn nhau, hần để cho ta giống như bình thường trẻ nít giống nhau sinh hoạt, đi học, hần khó khăn thế nào, ta là lại không quá minh bạch. Cho nên lúc này nghe được gia gia hỏi ta thi vào trường cao đẳng kết quả, ta không khỏi trong lòng tràn đầy áy náy, vì vậy nói cho hần biết, ta chỉ bị một chỗ trường cao đẳng trúng tuyển.

Gia gia cũng không trách ta, cười một tiếng, nói: "Vậy cũng không tệ. Học phí đại học ta đã thay người lưu lại rồi, tựu đặt ở trong ngăn kéo, hần đủ người niệm đại học."

Nghe nói như vậy, tâm lý ta ấm áp, nước mắt thiếu chút nữa thì chảy ra, cũng cảm giác bất kể ở bên ngoài bị bao nhiêu ủy khuất, thế nhưng tại gia gia nơi này mãi mãi cũng có thể cảm nhận được ấm áp.

Ta nói với hần, ta không tính đọc tiếp sách.

Gia gia cũng không có phản đối, liền nói để cho ta giữ lại khoản tiền kia sau này cưới vợ dùng cũng được.

Tiếp đó, gia gia liền còn nói: "Trên người của người kia bản 《 thanh ô tự 》 cũng không phải là bản thảo, chân chính bản thảo ở dưới giường ba thước, giới lúc người đến dưới giường đào sâu ba thước tự có huyền cơ."

Chẳng biết tại sao, ta cuối cùng cảm giác gia gia hôm nay cú điện thoại này ngữ khí là lạ, hình dung như thế nào đây, giống như là tại an bài chuyện sau

lưng giống như cảm giác , khiến người tâm lý rất là bất an.

Là , ta mơ hồ cảm thấy gia gia hôm nay có cái gì không đúng , vì vậy ta liền hỏi hân: "Gia gia , ngài thế nào , như thế hôm nay nói chuyện là lạ ?"

Gia gia trầm mặc một hồi , sau đó nói: "Nơi nào đến nhiều như vậy có trách hay không , nhớ ta mà nói là được. Đúng rồi , hiện tại thi vào trường cao đẳng cũng đã thi xong , cũng nên buông lỏng một chút , người hãy cùng người những bạn học kia thật tốt chơi đùa mấy ngày đi!"

Nghe được gia gia không để cho ta về nhà sớm , ta lại càng tăng cảm thấy có cái gì không đúng , trong lòng mơ hồ hiện lên dự cảm không tốt , gia gia có phải hay không gặp phải chuyện gì ?

Tiếp đó , gia gia lại nói một nhóm quan tâm ta mà nói , còn dặn dò ta , nếu như về sau dự định làm âm dương nghề nghiệp , nhớ lấy phải đi chính đạo , hành thiện tích đức.

Sau khi cúp điện thoại , ta vẫn đang suy nghĩ gia gia nói những lời đó , lưu cho ta tiền lên đại học , hơn nữa còn nói cho ta biết khoản tiền này đặt ở nơi đó , còn nói thanh ô tự bản thảo bị hân giấu ở dưới gầm giường , tiếp lấy còn dặn dò ta ở bên ngoài chơi đùa mấy ngày lại về gia , như thế đủ loại liền lên suy nghĩ một chút , gia gia bình thường căn bản sẽ không nói như vậy nói , hân nhất định là gặp chuyện gì , này rất giống là tại sớm cho ta giao phó chuyện sau lưng nhà.

Nghĩ tới đây , ta tâm đầu lòng cuồng.

Ta tâm chưa bao giờ bối rối như vậy qua , tâm tình thích oánh nhảy loạn , lập tức ta hãy cùng Trương Hồ lên tiếng chào hỏi , vội vàng ra ngoài gọi xe chạy thẳng tới trong nhà đuổi. Cầu nguyện trong lòng ngàn vạn lần không nên xảy ra chuyện gì , chỉ mong là ta đã tâm . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Thần bí cảm thi nhân

Theo huyện thành đón xe trở lại Sư gia vịnh , đã qua nửa đêm mười một giờ. Trong thôn người lúc này cũng đều đã sớm chìm vào giấc ngủ , toàn thôn nhà nhà tối lửa tắt đèn , ta tại cửa thôn xuống xe , liền thừa dịp nhân nhật ánh trăng vội vàng hướng gia phương hướng chạy tới. . .

Vào thôn , làm ta sắp đến cửa nhà không xa thời điểm , ta liền thấy nhà chúng ta lúc này lại đèn vẫn sáng , ta tâm không khỏi liền mạnh mẽ hơi hơi hộp một chút , thầm nghĩ hồng rồi , sẽ không thật xảy ra chuyện chứ ? Bởi vì tại nông thôn bình thường chín mười giờ liền tắt đèn ngủ , có rất ít người gia nửa đêm còn có thể đèn sáng , trừ phi có chuyện , tỷ như người chết. . .

Nhìn đến nhà mình lúc này còn đèn đuốc sáng choang , sáng như ban ngày , ta tâm lập tức liền thót lên tới cổ họng. Mà đúng lúc này , ta đột nhiên nhìn thấy có luồng người quần áo đen theo trong nhà của chúng ta đi ra , trong đó một cái còn mang nón lá. Lúc này vừa không có mưa , cũng không có liệt nhật , người kia mang nón lá làm gì ? Nhất thời tâm lý ta đã cảm thấy hai người kia là lạ , nhưng là bởi vì xa cách có chút xa , cộng thêm lại vừa là buổi tối , cũng không biết hai người kia sẽ là ai ?

Bất quá , ngay tại ta chuẩn bị đuổi về phía trước thời điểm , ta bị người đột nhiên từ phía sau kéo lại.

Ta quay đầu nhìn lại , kéo ta là một ông lão , bảy mươi tuổi , đầu tóc bạc trắng , người mặc áo vải xám , thật là nhìn quen mắt. Tỉ mỉ nghĩ lại , người này không phải là nhiều năm trước từng tại quý thôn đã cứu ta một mạng Trần Quốc Đồng lão gia tử sao?

Lúc đó ta cũng rất kinh ngạc , trong đầu nghĩ lão gia tử này làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này ?

Chỉ thấy Trần Quốc Đồng lão gia tử cũng không để ý ta kinh ngạc vẻ mặt , hân thật giống như thập phần khản trương giống như , nói với ta rồi một câu: "Chớ đi!"

Mặc dù ta rất ngạc nhiên Trần lão gia tử tại sao phải ta chớ đi , thế nhưng tâm lý ta rất nóng nảy , vì vậy liền nói với hân: "Trần gia gia , ông nội của ta hôm nay nói chuyện là lạ , ta lo lắng hân xảy ra chuyện , hai người kia. . ."

"Hừ "

Lời còn chưa nói hết , Trần Quốc Đồng liền đối với ta làm một dấu tay chớ lên tiếng , đem ta mà nói cho miễn cưỡng cắt đứt , hân đưa tay chỉ phía trước dưới bóng đêm kia luồng người quần áo đen , nói với ta: "Người xem thật kỹ một chút , đó là người sao ?"

Nghe nói như vậy , ta không khỏi nhướn mày một cái , nghe lời này. . . Chẳng lẽ đây chẳng phải là người ?

Vì vậy ta vội vàng mở ra Âm Dương Nhân , hướng trước đó phương hai người trên người nhìn , nhất thời kinh hãi , bởi vì chỉ thấy phía trước dưới bóng đêm kia lưỡng người quần áo đen , lại là một người một xác!

Là , một người một xác , đi ở phía trước là người không giả , thể nhưng theo ở phía sau cái kia mang nón lá hắc y nhân chính là thi , bởi vì trên người nó tràn đầy thi khí , lại oán sát khí xung thiên , nặng như vậy oán sát khí ta vẫn là lần đầu tiên thấy. Nếu như cẩn thận quan sát mà nói sẽ phát hiện , cái kia mang nón lá hắc y nhân , hẳn đi lên đường tới xác thực cùng trước mặt người kia có chút bất đồng , hẳn bước đi hiện nhảy , giống như tượng gỗ bình thường động tác rất rõ ràng tương đối cứng nhắc không đủ linh hoạt.

Nhìn đến đây , đương thời ta giật mình , lúc đó là người nào , vì sao lại mang theo một cụ hành ? Liều mạng du nhất theo lưu Chim cất đứng thẳng nhìn đứng thẳng bảo đảm ? Tâm lý ta càng thêm có một loại dự cảm không hay rồi.

Vì vậy , ta tâm hoảng vội vàng hỏi Trần Quốc Đống: "Kia. . . Là hành ? Bị tuấn ?

Cái gọi là hành ? Một nhọc ? Chính là chỉ người sau khi chết lại đứng lên khắp nơi xông loạn , nguy hại người sống , cũng có thể chỉ trá thi. Ban đầu ở trường học hồ nhân tạo một bên , ta để cho tạ đàn thi thể sống lại thật ra chính là hành thi một loại thể hiện.

Vậy mà , Trần Quốc Đống lão gia tử nhưng một mặt ngưng trọng nói: "Người có gặp qua hành thi thi khí , oán sát khí sẽ có nặng như vậy sao?"

"À? Không phải hành thi! Vậy sẽ là gì đó ?" Nghe Trần Quốc Đống ý tứ , hiển nhiên phía trước yêu nghiệt kia tuyệt không phải hành thi đơn giản như vậy.

"Cương thi!" Trần Quốc Đống khòe miệng giật một cái , nói: "Hơn nữa nặng như vậy oán sát khí , mặc dù còn không đến mức là phục thi , nhưng là nhất định là một cụ dài mao mao bề tặc."

"A! Cương thi ?"

Nghe lời này một cái , trong nội tâm của ta nhất thời hoảng hốt!

Cương thi ta đã sớm trước liền nghe gia gia nói qua , cái gọi là cương thi , dân gian truyền thuyết đồ vật , tập thiên địa oán khí , lấy thiên địa tử khí , xui xẻo mà sinh. Không già , không chết , bất diệt , bị Thiên Địa Nhân Tam Giới từ bỏ tại chúng sinh lục đạo ở ngoài ,

Phóng đảng không chỗ nương tựa , sống lang thang. Thân thể cứng nhắc , tại trong trần thế lấy oán làm lực , lấy huyết làm thức ăn.

Cương thi từ đâu tới , một loại là nhân chết không nhắm mắt mà oán khí tụ hầu , sau khi chết hấp thu dương khí hoặc mượn người sinh khí mà thi biến; một loại khác là bởi vì chôn ở đường thi địa , lâu táng bất hủ , thi thể lỏng tởm , móng tay sẽ tiếp tục sinh trưởng , từ đó biến thành cương thi; mặt khác trên phố còn lưu truyền thuật sĩ có thể lấy luyện thi phương thức sáng tạo cương thi sự tích , tương tự với đường quý. Tỷ như truyền thuyết âm dương trong nghề có một loại thái âm luyện thi chi pháp , thi thể táng mấy trăm năm , kỳ hạn hết thi sẽ sống lại.

Cương thi ăn thịt người , cũng hút máu. 《 duyệt vi thảo đường bút ký 》 từng đối với cương thi hình dáng tướng mạo làm ra miêu tả: "Bạch mao khắp cả người , mắt đỏ như chu sa , chỉ như khúc câu , răng lộ ngoài môi như lưỡi dao sắc bén. . . Tiếp cận hư khí , máu tanh xuyên mũi. . ."

Nghe nói , cương thi căn cứ thi thể nhan sắc có thể chia làm Tử Cương , bạch cương , Hắc Cương , Lục Cương , mà một khi thi thể trên người dài ra lông tóc , thi chính là mao cương rồi , mao cương là đã ra tên mình đồng da sắt , tu vi càng cao , thân thể càng kết thực , đao thương bất nhập. Hành động bén nhọn , nhảy phồng lên cây , tung nhảy như bay , lại bắt đầu không ủy kỳ phạm hỏa , thậm chí còn không ủy kỳ ánh mặt trời , quỷ phá gieo họa một phương.

Cương thi có thể thành yêu , ngàn năm bất hủ thi thể , lâu sau đó thông qua hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa sẽ dần dần hóa thành Bạt (hoặc xưng phục thi). Biến Bạt cương thi bay được , giết long nuốt rắn , làm thành nạn hạn hân. Lúc này hẳn cũng đã không thể coi như là cương thi , nên tính là "Tai kiếp" một loại , thuộc về thiên đạo bên trong kiếp số. Tinh huống này nếu là không xử lý tốt , đúng là một hồi đại tai nạn , sẽ chết rất nhiều người.

《 thần dị kinh 》 thì có ghi lại: "Nam phương có người , dài hai ba thước , che chở thân , lưỡng mục tiêu trên đỉnh , đi đi như gió , danh viết Bạt , nhìn thấy chi quốc đại hạn , đất cần ngàn dặm , phục thi triệu."

Cho nên , cương thi tuyệt không phải tầm thường quỷ quái có thể so với , chung quy nó là thuộc về trời sinh đất dưỡng yêu nghiệt , nhảy ra tam giới lục đạo ở ngoài , gọi nó là yêu ma đều không một chút nào quá đáng.

Cái này cũng bởi vì như vậy , làm ta nghe được Trần Quốc Đống nói đó là cương thi lúc , ta có thể không cảm thấy kinh hãi sao? Nói thật , ngay cả năm mơ ta đều chưa bao giờ từng nghĩ mình đời này vậy mà sẽ gặp phải loại này chi tồn tại ở trong truyền thuyết đồ vật -- cương thi.

Đương nhiên , càng làm cho ta cảm thấy khiếp sợ là , cái kia theo cương thi đồng hành người , hiển nhiên hẳn đang thao túng bộ kia cương thi , đây nên là một người như thế nào nha hẳn thi tại sao sẽ đuổi một cụ cương thi theo trong nhà của ta đi ra ?

Ta phát hiện tối hôm nay phát sinh chuyện , để cho ta vừa cảm thấy mê mang , lại hãi hùng khiếp vía.

Đầu tiên là gia gia đánh cho ta tới một cái chẳng biết tại sao điện thoại , tiếp lấy trở về gia môn khẩu nhưng gặp nhiều năm không gặp Trần Quốc Đống lão gia tử , hiện tại càng là phát hiện có một cái thần bí nhân đuổi một cụ cương thi theo trong nhà của ta đi ra , hết thấy các thứ này cũng để cho ta cảm

thấy tôi nay có cái gì rất không đúng , trong lòng thì càng thêm lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Giấy vàng lót đường

Bởi vì trong lòng lo lắng gia gia , vì vậy ta liền đối với Trần Quốc Đống lão gia tử nói: "Trần gia gia , ngài nói ta gia gia có thể hay không xảy ra chuyện rồi nha không được , ta phải nhanh đi về nhìn một chút mới được."

Nói đến đây mà nói , ta liền chuẩn bị đứng dậy chạy về gia.

Lúc này , Trần Quốc Đống lần nữa đem ta kéo lại , tàn khốc nói: "Tiểu tử , ngươi muốn chết có phải hay không! Nếu như bị người kia phát hiện , coi như phiền phức lớn rồi."

"Nhưng là ông nội của ta. . ."

"Ta biết ngươi lo lắng gia gia của ngươi , ta cũng giống vậy lo lắng hần , hơn nữa lúc này chỉ sợ ngươi gia gia đã dữ nhiều lành ít. Thế nhưng đối phương người tôi thật không đơn giản , thay đổi toàn lực ta còn không biết có thể hay không đối phó được đến , huống chi hần còn mang theo một cụ cương thi , lão đầu ta chết liền chết , nhưng là gia gia của ngươi ngươi một cái như vậy tôn tử , ta nếu khiến ngươi tôi nay xảy ra chuyện , về sau ta như thế hướng lão gia giao phó ?" Trần Quốc Đống một mặt ngưng trọng.

Nghe nói như vậy , ta mặc dù trong lòng càng thêm cuồng cuồng , nhưng là lại cũng chỉ để cho mình nhẫn nại đi xuống , bởi vì ta biết rõ Trần lão gia tử nói là nói thật , thần bí nhân kia tuyệt không đơn giản.

Cứ như vậy , ta cùng Trần Quốc Đống xa xa tránh ở trong màn đêm , cho đến đưa mắt nhìn kia một người một xác ra cửa thôn , chúng ta này mới vội vàng hướng trong nhà chạy tới. . .

Bởi vì trong lòng lo lắng gia gia , ta một đường chạy như bay , một cái nháy mắt ta liền vọt tới cửa nhà.

Cửa nhà ta có một đoạn đá xanh trải đường mòn , chính làm ta chuẩn bị chạy tới thời điểm , sau lưng Trần Quốc Đống lại đột nhiên đột nhiên một hồi đem ta kéo lại , nói với ta: "Chậm. . . Đầu này đường mòn có gì đó quái lạ! Ngần vịn lần chờ đi!"

Bởi vì tôi hôm nay xảy ra nhiều sự tình cổ quái như vậy , cho nên khi lần nữa nghe được Trần Quốc Đống nói đầu này đường mòn cũng có vấn đề lúc , ta liền lập tức dừng lại bước chân , gắng gượng đem bước ra chân cho rút trở về , sau đó quan sát tỉ mỉ này trước mắt đầu này đá xanh đường mòn.

Này vừa nhìn , thật đúng là phát hiện đầu này đường mòn không đúng lắm

Chỉ thấy tôi hôm nay , đầu này đường mòn hai bên đều bị người cắm hai hàng cành liễu , trên đường còn Shaman rồi giấy vàng tiền , từng cái từng cái giấy vàng tiền rơi tại trên đất , nhìn qua liền lộ ra cực kỳ quỷ dị.

Này nào có người sẽ hướng cửa nhà tàn giấy vàng tiền nha , này nhiều không may mắn nha không cần nghĩ cũng biết , trong này có vấn đề.

Chỉ thấy này tiền giấy vàng theo đầu này đường mòn một mực tàn đến nhà chúng ta cửa nhà , lại phối hợp cắm ở đường mòn hai bên cây liễu chi , ta lập tức liền biết , đây là có người tại cửa nhà chúng ta rải ra một cái hoàng tuyền lộ a!

Này cành liễu thuộc âm , còn gọi là quỷ liễu , dùng cành liễu cắm ở đường mòn hai bên , thì đồng nghĩa với là rải ra một cái âm đường. Lại tại âm trên đường Shaman giấy vàng tiền , này cũng không tự là người chết đi đường hoàng tuyền sao?

Nói cách khác , đây là có người cố ý tại bộ này cực , hần dụng ý chính là muốn đưa ta gia gia lên Hoàng Tuyền a!

Nhìn đến đây , trong nội tâm của ta hoảng sợ , xem ra thật là có người muốn hại ta gia gia. Hơn nữa , bố trí đầu này hoàng tuyền lộ người , rất có thể chính là mới vừa rồi ta gặp được cái kia thần bí căn thi nhân.

Tự tại lúc này , ta lại nhìn đến đại môn hai bên còn treo móc hai đóa đại hồng hoa , rực rỡ đỏ tươi , vô cùng dễ thấy. Khít khao hơn điểm tôi nói , hần là gai mắt.

Vì vậy ta liền hiếu kỳ hỏi Trần Quốc Đống: "Ngươi xem , đó là cái gì hoa ?"

Trần Quốc Đống hip mắt một cái , nói: "Đó là âm phủ hoa."

"Âm phủ hoa ?" Nghe nói như vậy , ta không khỏi sửng sò , âm phủ chỉ có một loại hoa , đó chính là Bi Ngạn hoa , lại kêu dẫn hồn hoa , người chết hoa , địa ngục hoa , U Linh hoa , Hoàng Tuyền chi hoa.

Bi Ngạn hoa , trong truyền thuyết Minh Giới duy nhất hoa , mở ở Minh Giới vong xuyên bi ngạn giống như huyết giống nhau rực rỡ đỏ tươi hoa , có hoa không diệp. Hoàng Tuyền con đường chỗ ấy nhóm lớn nhóm lớn mở ra này hoa , xa xa nhìn qua giống như là huyết chỗ lát thành thảm , lại bởi vì đỏ như lửa mà bị nói là "hỏa chiếu con đường", cũng là này thật dài trên đường xuống Hoàng tuyền duy nhất phong cảnh cùng màu sắc , nghe nói vong hồn liền đạp này hoa chỉ dẫn thông hướng u minh chi ngục.

Biết được cửa lớn kia hai đóa giống như huyết giống nhau đỏ gai mắt hoa là Bi Ngạn hoa , tâm lý ta thì càng thêm cảm thấy không ổn , vì vậy liền nói: "Đối phương đây nhất định là sợ ta gia gia không chết ,

Cho nên lại tại nhà ta cửa lớn treo hai đóa Bi Ngạn hoa tới dẫn hồn , để cho ta gia gia lên hoàng tuyền lộ."

Vậy mà , Trần Quốc Đống nhưng lắc đầu một cái , nói: "Ta xem này người chết hoa cùng hoàng tuyền lộ cũng không phải là là lão gia tử nhà ngươi chuẩn bị."

"Làm sao có thể , đối phương đem những thứ này đặt ở cửa nhà ta , này làm sao không biết là muốn hại ta gia gia ?" Ta nghi ngờ nói.

Trần Quốc Đống chỉ chỉ ta , nói: "Đối phương này muốn hại người nhưng thật ra là nguoi!"

"À? Hại ta ?" Nghe lời này một cái , ta sợ hết hồn.

Trần Quốc Đống gật đầu một cái , vì vậy liền nói: "Điểm này manh mối muốn hại nguoi gia gia , coi như lộ ra có chút mĩa riu trước cửa Lỗ Ban rồi. Đối phương hiển nhiên biết rõ lão gia tử nhà nguoi có nguoi một cái như vậy tôn tử , cho nên lúc đi rải ra một cái hoàng tuyền lộ , sẽ chờ nguoi trở lại đi đấy, chỉ cần nguoi đi rồi đầu này hoàng tuyền lộ , thật có thể không quay lại được rồi."

Nghe nói như vậy , nhất thời ta liền cảm thấy sống lưng một trận rét lạnh. . .

Lúc này , có lẽ có rất nhiều người lại nói , không phải là tại hai bên đường cắm một ít cành liễu , trên đường xuất ra một ít giấy vàng sao , vậy làm sao là được đường hoàng tuyền , vì sao đi thì phải chết ? Rất nhiều trong công viên ven đường liền đại gốc cây liễu đều có trồng , chẳng lẽ khi trồng có cây liễu trên đường tàn điểm tiền giấy , lại không thể đi sao?

Ta tin tưởng có loại nghi vấn này ý tưởng người cũng không phải số ít , thế nhưng , hôm nay ta nhưng phải nói cho chư vị , người không phải người, đường không phải hán đường , hết thấy các thứ này tất cả đều quyết định bởi ở bố trí bày trận làm phép người là người nào. Nếu đúng như là người bình thường cắm vào chi , tàn giấy vàng , vậy dĩ nhiên là không thể linh nghiệm , còn nếu là âm dương trong nghề người làm , dù là hán phương pháp lại như thế nào giản tiện dễ hành , thế nhưng kết quả nhưng sẽ rất là linh nghiệm , bởi vì này tại âm dương trong nghề xưng là "Thuật", cũng có thể xưng là "Nguyên rùa", mượn chính là ngụ ý ở trong "Ý" để đạt tới mục tiêu.

Người bình thường nói chuyện , nói cũng liền nói , có thể thành hay không thật đó là một chuyện khác , thế nhưng thuật sĩ nói chuyện thường thường cũng rất linh , này là bởi vì bọn hán lúc nói chuyện nổi lên pháp , mang theo niệm lực. Điều tra gian thường nói "Nguoi miệng từng khai quang", thật ra sớm nhất hình dung chính là âm dương thuật sĩ , bọn họ thường thường nói chuyện cuối cùng cũng có thể trở thành lời tiên tri , tức mê tín người chỉ sự sau ứng nghiệm mà nói.

Liên quan tới thuật sĩ lời tiên tri , thì có một câu chuyện như vậy. Nói là mình Thái Tổ Chu Nguyên Chương , tổ tịch Giang Tô Hu Di , mấy đời là nông , trong nhà phi thường nghèo khó , sau nhân đối bụng Hoang di chuyển tới An Huy Phụng Dương , vì vậy thế nhân đều cho là Chu Nguyên Chương là Phụng Dương người vậy. Chu Nguyên Chương chỉ tổ phụ , nước sôi tính , bình thường lên vào đầm sâu bắt cá , chìm nổi tự nhiên , kỹ thuật siêu nhân , tạ thế người ta gọi là hán là "Xuống được biển".

Một lần nào đó , xuống được biển theo đáy đầm bắt cá đi ra , chính gặp Lưu tiên sư tìm phong thủy long mạch tới bờ đầm , thấy chân long huyết kết tại đáy đầm , nhân không biết thủy tính , vô pháp xuống đầm kết long , đang ngồi bờ đầm suy ngẫm. Chợt thấy một người từ trong đầm hiện lên , lập tức gọi hán lên bờ , cũng hỏi ra tên họ. Xuống được biển thì lại lấy tước hiệu báo cho. Lưu tiên sư nghe ngóng mừng rỡ , tức cùng xuống được biển thương lượng , ước định ngày nào các mang theo chính mình tổ tiên hài cốt đến đây , cùng nhau đem hài cốt táng sâu vô cùng đầm long huyết.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Quỷ dị tử trạng

Đến đó Thiên Cát ngày, hai người mang theo hài cốt tới bờ đầm, Lư tiên sư báo cho đáy đầm nơi nào đó là "Tê giác xuống biển hình", một lúc nào đó nào đó khắc tê giác sẽ mở miệng, đến lúc đó đem hài cốt bỏ vào ngư miệng, lúc này ngư miệng nhất định khép lại.

Xuống được Hein mang theo tổ Hải không có đồ vật gói kỹ, trước khi đi thấy điển trung có cải xanh, sẽ dùng rau quả gói kỹ, mang theo bên dưới đầm, quả thấy đáy đầm một đá lớn, đông tây phương hướng, nghiêng nhiên thạch ngư, há mồm ới môi, xuống được biển liền đem Lư tiên sư cùng chính mình một bọc hài cốt bỏ vào ngư miệng. Bởi vì ngư thích ăn cỏ xanh rau cải, lúc này đột nhiên thấy rau quả, lập tức cướp ăn, vì vậy xuống được biển tổ tiên hải cốt tức bị thạch ngư nuốt vào trong bụng, thạch ngư miệng lập tức khép lại.

Xuống được biển vô pháp đem Lư tiên sư tổ tiên hải cốt đầu nhập ngư miệng, tức thì lên bờ nói cho Lư tiên sư, Lư tiên sư biết rõ tình này, nhưng không thể làm gì, sẽ để cho hắn đem Hải phân chia hai bao, phân biệt treo ở thạch ngư góc trên. Xuống được biển lại vào đáy đầm, đem hải cốt phần treo sừng trâu lên, sau khi lên bờ nói cho Lư tiên sư.

Lư tiên sư chúc mừng đạo: "Góc trái vi thần tướng, bên phải giác vi thần tướng, ngư miệng ra hòa thượng." Xuống được biển nghe tới ngư miệng ra hòa thượng một lời, lập tức căm giận không thôi, Lư tiên sư thấy tình cảnh này, vạn bất đắc dĩ tức đổi hô viết: "Góc trái bên trái thần tướng, bên phải giác bên phải thần tướng, Chu gia thiên tử Lư gia tướng, cải triều đổi quốc không đổi tướng." Xuống được biển nghe được "Chu gia thiên tử" mới bớt giận, chấp tay tạ ơn mà quay về.

Sau đó Giang Tô gặp nạn đói, Chu Nguyên Chương cha mẹ cùng thôn nhân lưu lạc ở An Huy Phụng Dương, không lâu song song bệnh qua đời. Chu Nguyên Chương từ đây lẻ loi hiu quạnh, bị thảm cực kỳ, bắt đắc dĩ, xuống tóc xuất gia, vào tự báisư, niệm kinh lễ Phật, trải qua hòa thượng sinh hoạt. Sau đó cảm thấy làm hòa thượng quá tiêu cực, không có tiền đồ, liền lại xuống núi, đi hào châu làm lính, nhiều năm liên tục nạn đói cùng triều Nguyên chính phủ thổi rửa tận cùng, thiên hạ đại loạn, Quách Tử Hưng, Trần Hữu Lượng, Trương Sĩ Thành đánh người đầu trước sau khỏi nghĩa các bá một phương, cắt cứ xưng hùng, tàn sát lẫn nhau; nguyên chính phủ vô pháp lắng xuống giấc loạn, bấp bênh nguy hiểm, vong tại sớm tối. Chu Nguyên Chương nhân cơ hội cùng Lư Bá Ôn, Từ Đạt, Thường Ngô Xuân chờ anh hùng kế hoạch tấn công thiên hạ. Sau lật đổ triều Nguyên, thống nhất thiên hạ, bị cầm giữ lập thành đế, mà Lư Bá Ôn được phong làm tướng, thật ứng với "Chu gia thiên hạ Lư gia tướng" lời tiên tri.

Thật ra, tại dân gian nói chuyện làm việc lấy hán "Ngự" (ý) tiền lệ còn rất nhiều, tỷ như kết hôn, hết năm đòi miệng màu, nói tốt, đòi may mắn; trong nhà thiếp "Phúc" chữ, lấy "Một bộ ép trăm họa" chỉ ý; lại tỷ như Lỗ Ban thuật bên trong có một môn kêu yểm thắng pháp thuật, cũng là lấy ngụ ý xuống trời. Bọn họ tự cấp người ta xây nhà lúc, nếu là ở trên xà nhà họa một cái tóc tai bù xù quý nữ đồ, ở người thì sẽ có tử tang; tại môn trên xà nhà tâng lên một cái chén và một cái chiếc đĩa, lấy hán "Nghèo" chỉ ý, thì sẽ lệnh ở người gia đạo sa sút, đòi sau thậm chí muốn đi xin ăn duy sinh; hoặc đem một khối ngói bê cùng một cái đoạn cưa giấu ở xà ngang đầu đường nói nơi, lấy hán "Nhà tan" chỉ ý, ở người sẽ cửa nát nhà tan. Như thế đủ loại, mặc dù phương pháp đơn sơ bình thường, thế nhưng bị người cố ý dùng chỉ, đều là có thể lấy hán ngụ ý mà đạt tới hoặc là cầu phúc hoặc là hại người mục tiêu.

Cho nên nói, nếu là người bình thường tại cửa nhà ta cắm cảnh liễu, xuất ra giấy vàng, treo Bì Ngạn hoa, đồ cũng không thể gọi là, thế nhưng nếu là âm dương thuật sĩ bố trí những thứ này, như vậy con đường lại không thể đi, bởi vì người một khi đi con đường này, sẽ ứng nghiệm đối phương lời tiên tri, lên hoàng tuyền lộ, một đi không trở lại. (PS: Đối với phong thủy âm dương lên sự tình ta không quá vui vẻ nói đùa, vì nói rõ ràng, cho nên mới tương đối lảm nhảm, vì vậy ở chỗ này mê tín một cái, nếu như mọi người không thích mà nói, có thể nói ra, lần tới ta tận lực thiếu viết một ít lý luận phương diện đồ vật. Thật ra viết những thứ này cũng mệt mỏi, rất phí tinh lực, phải đem rất nhiều đạo lý nói rõ ràng, liên quan đến phương diện quá rộng.)

Sách về chính chuyện, biết được trước mắt đầu này hoàng tuyền lộ là vì ta phò, tâm lý ta lấy làm kinh ngạc, đồng thời cũng càng thêm cảm thấy gia gia nhất định là dữ nhiều lành ít, bởi vì nếu như gia gia nếu là không có xảy ra việc gì mà nói, nhất định không cho phép người khác tại trước cửa phòng bỏ loại tà ác này thuật.

Trong lòng rất lo lắng, vì vậy ta vội vàng hỏi Trần Quốc Đống: "Trần gia gia, vậy phải làm sao bây giờ mới tốt nha, ông nội của ta nhất định là xảy ra chuyện."

Trần Quốc Đống nói với ta một câu chó hoang sợ, sau đó hỏi: "Ngươi nơi này có mặt gỗ sao?"

"Phòng bên cạnh phòng chứa củi bên trong có.

"mặc dù ta không biết hắn muốn mặt gỗ làm gì, thế nhưng ta còn là vội vàng đáp.

"Đi, theo ta đi lấy mặt gỗ." Nói xong, Trần Quốc Đống sẽ để cho ta mang theo hắn đi đến bên cạnh phòng chứa củi mang tới một ít mặt gỗ.

Chỉ thấy Trần Quốc Đống đang bung mặt gỗ, liền hướng không trung giương lên, nhất thời gỗ lạng lẽ dương dương sái sái, cuối cùng tất cả đều rơi rớt trước cửa cái kia trên đường mòn. Vẩy xong rồi mặt gỗ, tiếp lấy hán lại lấy ra một cái đồng tiền, sau đó bốc lên pháp quyết, thì thầm: "Dương quan tha thiết, âm đường mơ màng, Âm Dương Ngũ Hành, các cư các vị, chó loạn chó rối, Chân Nguyên dương hóa trần dương quan. . ."

Niệm đến cuối cùng, hắn cầm trong tay đồng tiền hướng trên đường ném một cái, hét lớn một tiếng: "PHÁ...!"

Không có bất kỳ đặc hiệu, cũng chỉ thấy đồng tiền ném rơi trên mặt đất thời điểm, vô duyên vô cớ đất bằng nổ lên mấy đạo sấm vang, tiếp lấy chỉ thấy trên đất những thứ kia giấy nháp cùng cảnh liễu "Oành" một tiếng, tất cả đều không hòa tự đốt lên, đảo mắt liền đốt sạch. . .

Nhìn đến đây, ta biết, này hoàng tuyền lộ pháp coi như là bị phá.

Đương nhiên , sau đó ta cũng biết , nguyên lai Trần Quốc Đống sở dĩ muốn dùng mặt gỗ rơi vãi ở trên đường , đây là bởi vì dân gian chú trọng người sau khi chết muốn nhập thổ vi an , cho nên hoàng tuyền lộ còn gọi là dưới đất con đường , ngũ hành là thổ , mà mặt gỗ thuộc mộc , ngũ hành mộc khắc thổ , cho nên có thể áp chế hấn . Ngoài ra, cành liễu cùng giấy vàng lót đường là âm , mà đồng tiền là dương , Trần Quốc Đống lên pháp , lợi dụng đồng tiền dẫn Chân Nguyên dương hỏa đốt một cái , dĩ nhiên là có thể đem đối phương pháp cho phá sạch sẽ.

"Gia gia , gia gia. . ."

Pháp phá , vì vậy ta liền vội vàng hướng bên trong nhà vọt vào , một bên kêu gia gia.

Nhưng là làm ta vừa vào nhà , ta liền hoàn toàn bị trước mắt một màn cho sợ ngây người!

Gia gia chết , hấn liền nằm ở phòng khách trên đất , chết phi thường thảm , hơn nữa tử trạng quỷ dị ly kỳ.

Tại sao nói như vậy chứ , bởi vì gia gia toàn thân hấn bị hồng tuyến trôi , những thứ kia hồng tuyến như một tấm màu hồng vòng giống nhau , quấn quanh ở trên người hấn , gia gia thất khiếu chảy máu , con ngươi bạo trợn mắt nhìn , trên trán nổi gân xanh , thật là dữ tợn , vừa nhìn cũng biết hấn trước khi chết hết sức thống khổ . Ngoài ra, ở trên đỉnh đầu hấn , còn bị người đánh vào một quả đồng đỉnh , cái viên này đồng đỉnh có chừng dài hơn ba tấc , trực tiếp theo thiên linh cái đánh vào đi xuống. . .

Mặc dù tâm lý ta sớm có dự cảm không hay , thế nhưng lúc này thấy đến trước mắt một màn , ta còn là bị hung hăng hít vào một hơi , thân thể chột run lên , cả người đều bị gia gia tử trạng cho chấn mất choáng váng , trong lòng hoảng sợ không thôi!

Nói thật , thấy gia gia chết , ta phản ứng đầu tiên cũng không phải là khóc , mà là sợ hãi trong lòng , toàn thân không nhìn được phát run , cuối cùng đặt mộng ngủ ngời trên mặt đất , sắc mặt tái nhợt , đã cảm thấy tối hôm nay phát sinh hết thảy đều quá mức ngoài ý muốn , đại não đều biến thành trống rỗng.

Ta nghĩ, lúc này nếu như có người nhìn đến ta đáng vẻ , nhất định sẽ nói đương thời ta giống như một kẻ ngu giống nhau.

Là , đương thời ta xác thực giống như một kẻ ngu , sắc mặt tái nhợt toàn thân run lập cập hạt dẻ , mà nói cũng sẽ không nói , chỉ có thể đại khẩu thờ hào hển. Bởi vì ta nằm mộng cũng không nghĩ tới , gia gia vậy mà sẽ chết như vậy , hơn nữa chết quỷ dị ly kỳ. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Tác hồn vãng , tán phách châm

Ta sợ rồi , thật cực sợ , tối hôm nay phát sinh hết thảy các thứ này , ta cảm giác mình căn bản là không tiếp thụ nổi , chỉ kém không có dọa ngất đi qua. Lúc này ta đã mất hết hồn vía , trong lòng loại trừ kinh khủng hốt hoảng ở ngoài , ý niệm gì cũng không có.

Sững sờ một lúc lâu , ta đẩy mới cưỡng ép đề xuống trong lòng cái loại này kinh khủng cùng hốt hoảng , chưa tỉnh hồn kinh ngạc lần nữa nhìn một cái nằm trên đất gia gia , nhìn đến bộ kia thảm trạng , nhất thời ta liền bị thương theo tâm đến , nước mắt liền cũng không dừng được nữa rồi , rắc...rắc... Liền chảy ra.

"Gia gia. . ."

Ta một cái bò qua , nhào tới gia gia trước thi thể , dốc sức lắc lắc thân thể của hấn , kêu gia gia , hy vọng hấn có thể tỉnh lại , hy vọng hết thảy các thứ này đều không phải là thật , hấn chỉ là một mơ.

Đáng tiếc , gia gia là không có khả năng lại ứng ta , mặc ta như thế nào dốc sức lay động thân thể của hấn , như thế nào kêu hấn , hấn đều sẽ không còn có phản ứng , không , đời này hấn đều sẽ không nữa ứng ta , bởi vì lúc này hấn , thi thể đã vào tay một mảnh lạnh như băng. . .

Lúc này ta chỉ cảm giác mình là trên đời thương tâm nhất , khó vượt qua nhất người , kêu trời trời không lên tiếng , kêu đất đất chẳng hay , chỉ có rơi lệ. Nước mắt không biết chảy bao lâu , cho đến ánh mắt hoàn toàn mờ nhạt.

Cổ họng bắt đầu nghẹn ngào , cùng gia gia chung một chỗ trải qua từng ly từng tí , những thứ kia chuyện cũ như thủy triều tràn vào trong đầu , trong lòng mơ hồ đau.

Từ nhỏ liền cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau , nguyên bản còn muốn lấy chòr ta trưởng thành nhất định phải báo đáp lão nhân gia ông ta công ơn nuôi dưỡng , bây giờ lại không nghĩ rằng đại ân chưa báo , lão nhân gia ông ta nhưng đi cây muốn lạng mà gió chẳng muốn ngừng , là con muốn báo đáp cha

mẹ mà không được , lúc này ta mới hiểu được ý những lời này.

Nghĩ đến bây giờ gia gia không có ở đây , ở trên đời này ta liền lại cũng không có bất kỳ thân nhân , trong lòng phần kia bi thương và thê lương để cho ta lần nữa khóc ra tiếng , ta cảm giác mình chính là chỗ này trên đời đáng thương nhất người , thành một cái không chỗ nương tựa người , lẻ loi trợ trợ rồi , mà phần này bi thương cảm thụ phỏng chừng không người có thể biết. Ta thậm chí hoài nghi mình kiếp trước là không phải tạo gì đó nghiệt , mới có kiếp này như vậy thân thể đáng thương.

Ta khóc rống rồi một lúc lâu , tại Trần Quốc Đồng lão gia từ an ủi xuống , ta đây mới chậm rãi dừng lại nước mắt , sau đó đứng lên xoay người hỏi hần: "Trần gia gia , ông nội của ta tại sao có thể như vậy ? Vì sao lại có người muốn hại hần ?"

Là , loại tình huống này vừa nhìn cũng biết , gia gia là bị người cho hại chết , hơn nữa thủ đoạn vô cùng ác độc tàn nhẫn.

Nếu như ta không có đoán sai mà nói , những thứ kia quán quanh ở gia gia trên người mật như lưới cá bình thường hồng tuyến , hẳn là tại gia gia còn chưa có chết trước , đối phương cố ý cột lên đi , cái này gọi là thiên la địa võng tác hồn che , tên cổ tư nghị chính là dùng để tác hồn.

Hiển nhiên , hần dụng ý thì không muốn gia gia sau khi chết biến thành quỷ đi tìm bọn họ trả thù , hoặc đi Địa Phủ tố cáo kẻ oan , cho nên mới tại gia gia trước khi chết trước đó dùng thiên la địa võng tác hồn che đem gia gia bao lại , như vậy gia gia chết , hồn nhưng rồi không được thể.

Mà cái viên này theo gia gia thiên linh cái đánh xuống đồng đình , lại kêu tán phách châm , loại này đình chỉ cần theo thiên linh cái đánh xuống liền có thể khiến người hồn phách toàn tán.

Đối phương trước đem gia gia hồn tác ở , sau đó đánh vào tán phách châm , đã như thế , cuối cùng gia gia kết quả chính là hồn phi phách tán!

Hơn nữa , dựa theo Trần Quốc Đồng lão gia từ ý kiến , cửa trước mặt cái kia "Hoàng tuyến lộ" thật ra thì vẫn là cho ta mà bày , nói cách khác , đối phương không chỉ có muốn hại ta gia gia , hơn nữa ngay cả ta cũng không có ý định bỏ qua cho , đây là muốn đối với ta Sứ gia diệt môn nha. Lúc này ta cũng mới hiểu được , tại sao gia gia ở trong điện thoại muốn ta tại đồng học gia chơi nhiều mấy ngày , phỏng chừng hần một đã sớm biết có người muốn hại hần , hơn nữa còn muốn hại ta , cho nên mới cố ý đánh cho ta tới một cái như vậy điện thoại.

Ta thật sự không nghĩ ra , gia gia đến cùng đắc tội người nào , bọn họ đây rốt cuộc là có thù gì , gì đó oán , đối phương lại muốn dùng như vậy âm độc thủ đoạn tàn nhẫn đi đối phó hần! Bởi vì nếu không phải là có gì đó thâm cừ đại hận , lại làm sao có thể muốn dùng như vậy ác độc chi pháp đối phó ông nội đâu ? Hơn nữa ngay cả ta đều không bỏ qua cho ?

Bất quá có một chút rất khẳng định , đó chính là đối phương nhất định là một âm dương trong nghề người , hơn nữa rất có thể chính là trước chúng ta thấy cái kia thần bí cán thi nhân.

Ta nhìn Trần Quốc Đồng , kỳ vọng hần có thể biết một ít nội tình , bởi vì ta biết rõ hần tới nay cố ý chạy tới , nhất định là có nguyên nhân , có lẽ hần cũng biết có người muốn đối với ta gia gia bất lợi.

Trần Quốc Đồng lão gia từ một mặt vẻ khó xử , tựa hồ là biết rõ một ít ẩn tình , chỉ là không quá nguyện ý nói ra. Vì vậy ta liền nói với hần: "Trần gia gia , ngài nếu là biết rõ gì đó , mong rằng đúng sự thật nói cho ta biết , gia gia là ta ở trên đời này một vị duy nhất thân nhân , bây giờ gia gia xảy ra chuyện , ta phải hiểu rõ đây rốt cuộc là chuyện gì , ta muốn báo thù cho hần."

Trần Quốc Đồng nghe được ta đây nói gì , vội la lên: "Sử ký , người có thể ngàn vạn lần không nên lỗ mắng , hôm nay người có thể thoát được một mạng , đã là người tạo hóa , liền gia gia của người đều gặp thảm đối phương độc thủ , đối phương hiển nhiên không đơn giản , người lại tại sao có thể là đối thủ của hần."

Ta gật gật đầu , mặc dù trong lòng tràn đầy cừu hận , thế nhưng ta cũng biết , Trần lão gia từ nói không sai , liền gia gia đều không đối phó được người , lúc này ta lại làm sao có thể có năng lực đi báo thù nha. Nghĩ đến đây , ta chỉ được hận đến cắn răng nghiền lợi , liền hỏi: "Mặc dù tạm thời không báo được thù , vậy ngài dù sao cũng nên nói cho ta biết , gia gia rốt cuộc là đắc tội với ai chứ ?"

"Gia gia của người chết , khả năng có hai cái nguyên nhân." Trần Quốc Đồng nói tới chỗ này , nhìn ta liếc mắt , sau đó lại đột nhiên hỏi ngược lại ta: "Người hần biết nhà các người có một quyển phong thủy bí thuật 《 thanh ô tự 》 chứ ?"

"Ngày thư ta biết , chẳng lẽ . . . Gia gia chết theo 《 thanh ô tự 》 có liên quan ?" Ta gật đầu một cái , nghi ngờ nói.

"Có thể , bởi vì theo giang hồ tiếng đồn , nhà các người 《 thanh ô tự 》 bên trong có một cái bí mật to lớn , rất nhiều người muốn lấy được hần , có lẽ đối phương là vì này mà tới." Trần Quốc Đồng về mặt ngưng trọng.

"Bí mật ?" Nghe lời này một cái , ta hoàn toàn cho ngắc ngẩn , bởi vì ta cho tới bây giờ không có nghe gia gia nói qua chuyện này , vì vậy ta vội vàng hỏi: "《 thanh ô tự 》 bên trong có thể có bí mật gì ? Tại sao ông nội của ta chưa từng đề cập với ta ?"

Trần Quốc Đồng đạo: "Nghe nói là một cái liên quan tới cái tử hồi sinh thuật bí mật , hơn nữa theo Tào Tháo có liên quan , cụ thể ta cũng không quá biết được , cái này thì chính người phải theo 《 thanh ô tự 》 bên trong đi tìm. Bất quá hôm nay gia gia của người gọi điện thoại cho ta , hần nói hần bị người theo dõi , muốn gây bất lợi cho hần , đáng tiếc ta còn là tới trễ một bước a. Ai!" Nói xong lời cuối cùng , Trần lão gia từ thở dài không ngớt.

Thật ra , thất phu vô tội , hoài bích có tội đạo lý ta cũng biết , nếu quả thật như Trần lão gia từ theo như lời như vậy , nhà chúng ta kia bản 《 thanh ô tự 》 cùng một cái tử hồi sinh bí mật có liên quan , như vậy thật có khả năng sẽ bị người có ý cho để mắt tới.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta liền vội vàng hỏi hần: "Ngài mới vừa nói ông nội của ta chết , khả năng có hai cái nguyên nhân , 《 thanh ô tự 》 là một , kia cái nguyên nhân thứ hai đây?"

"Báo thù!" Trần Quốc Đống ánh mắt ở trong hiện ra một đạo sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Hộ quốc thuật

"Gì đó ? Báo thù!"

Nghe lời này một cái , người ta tàn nhẫn run lên , cả người đều sợ ngây người.

"Hắn đắc tội người nào ?" Trong nội tâm của ta khẩn trương , bởi vì tại ta ấn tượng bên trong , gia gia chưa bao giờ đắc tội qua người nào , hần một mực hành thiện tích đức , giúp mười dặm tám hương người đi tai miễn họa , cứu người độ mệnh , này thật tốt làm sao lại sẽ chọc tới báo thù đây?

Ta hiểu kỳ nhìn Trần Quốc Đống , bởi vì hần những lời này thật sự để cho ta quá ngoài ý muốn , hoàn toàn ngoài ta dự liệu.

Trần Quốc Đống nói: "Người biết nhà các người 《 thanh ô tự 》 là môn gì đó thuật sao?"

Lời này ngược lại hỏi đến ta đầu óc mơ hồ , ta nói: "Không phải là bình thường âm dương thuật phong thủy sao?"

Trần Quốc Đống nhưng lắc đầu một cái , đạo: "Hắn cũng không bình thường , hần tuy nói là âm dương thuật phong thủy , nhưng cũng lại là chúng ta hộ quốc thuật."

"Che chở . . Hộ quốc thuật ?" Ta còn là hồi thứ nhất nghe đến loại này ý kiến , nghe cả người đều có chút ngây dại.

Thấy ta một mặt hồ đồ , Trần Quốc Đống liền giải thích: "Quân đội có thể hộ quốc , âm dương phong thủy cũng có thể. Người bình thường chỉ biết phong thủy âm dương có thể quyết định cá nhân cùng gia tộc hưng suy , há sẽ biết rõ phong thủy âm dương cũng cùng quốc vận quan hệ mật thiết , thậm chí nhưng quyết định một nước chi hưng vong. Trước có Lưu Bá Ôn thay Chu Nguyên Chương diệt nguyên lập minh , sau có sử bán tiên trăm long vong thanh , các người 《 thanh ô tự 》 người thừa kế đều là hoa hạ phong thủy người bảo vệ , có kẻ gian đoạn ta hoa hạ chi long mạch , gia gia của người có thể bó tay đứng ngoài quan sát ? Có kẻ gian xấu ta hoa hạ phong thủy , gia gia của người có thể làm như không thấy ? Cho nên , gia gia của người đắc tội cừu gia còn có thể thiếu sao?"

Phong thủy long mạch , đối với một cái quốc gia quốc vận trọng yếu bao nhiêu , điểm này ta ngược lại thật ra hết sức rõ ràng. Năm đó thì có "Cao Ly bị ngày giặc 13 viên long đình đóng chặt long mạch" nói đến. Chuyện này , song phương (Hàn quốc Nhật Bản) đều một mực kiên quyết , cho nên tương đối ít tiết lộ , đại khái là như vậy. Năm đó Nhật Bản ở Triều Tiên , tại lấy tiền triều tươi mới hoàng cung đại diện các nơi đình xuống đình sắt , nghe nói những thứ này đình tất cả đều là tại Nhật Bản địa phương đặc chế , sử dụng tất cả đều là Nhật Bản các võ sĩ từ trước đao cụ đao cái , xưng là "Tụ tập đại nhật bản dũng cảm nhất Vũ Sĩ linh hồn" , muốn dùng tổ tiên tới trấn áp toàn bộ Triều Tiên. Thế nhưng này còn thiếu rất nhiều , đương thời Nhật Bản một cái hành động đặc biệt tiểu tổ , lấy "Về tân thức bản đồ quân dụng" danh nghĩa tại tuyệt đối bí mật dưới sự bảo vệ ở Triều Tiên tiến hành là lúc hơn một năm khám xét. Cuối cùng thu được toàn bộ Triều Tiên địa khu long mạch. Tại năm thứ hai , 365 cây cọc gỗ bị đình ở toàn triều tươi mới 365 cái địa điểm bí mật (lấy một năm 365 Nhật chi ý) , vị trí cụ thể căn bản không thể nào biết rõ , hơn nữa bọn họ sử dụng tất cả đều là dễ dàng rửa nát vật liệu gỗ , như vậy thì tuyệt đối không có cách nào tìm tới , càng không cách nào rút ra.

Cho nên , cho tới hôm nay , người Hàn tâm vẫn bình thường bị Nhật Bản "Đình sắt" đau nhói , như vậy đưa tới phản ứng cũng là chưa từng có kịch liệt. Có không ít người Hàn cho là , người Nhật Bản chôn vùi đình sắt sau , Triều Tiên bán đảo cũng chưa có lại xuất hiện qua vĩ đại nhân vật. Chính phủ Hàn quốc từng căn cứ có liên quan đầu mối , thanh trừ Nhật Bản chôn vùi đại đình sắt , nhưng nghe nói rất khó dọn dẹp sạch sẽ. Cho nên , gần đây Hàn quốc không thể không dòi dõ rồi. Sự thật cũng xác thực như thế , Hàn quốc theo Triều Tiên chiến tranh sau đó , lãnh đạo nào người cũng không có kết quả tốt.

Thật ra , đương thời Nhật Bản loại trừ dùng thuật phong thủy hại Triều Tiên , Nhật Bản gần hoa trong lúc ở trung quốc phong thủy long mạch chi địa cũng làm rất nhiều tay chân , sau đó tại đông bắc cũng phát hiện có đại lượng cái cọc gỗ bị đình tại lớn nhỏ hưng an lĩnh cùng với Lộc đình núi các nơi , được chứng thực cũng là ngày giặc gây nên.

Lại kéo có chút xa , chúng ta sách về chính chuyện.

Nghe được Trần Quốc Đống vậy mà nói 《 thanh ô tự 》 là hộ quốc thuật , ta quả thực cảm thấy khiếp sợ. Thật ra , từ nhỏ đến lớn , mặc dù gia gia bình

thường sẽ bị một ít lãnh đạo cùng lão bản lái xe mời đi xem phong thủy, nhưng là lại chưa từng nghe nói hẳn có bị người lãnh đạo quốc gia mời đi hỗ trợ nghiên cứu một nước phong thủy sự tình.

Ngay sau đó, ta sẽ không quá tin, liền nói: "Trần gia gia, ngài nói này hộ quốc thuật có thể hay không quá khoa trương nha, gia gia tuy nói chính nghĩa mười phần, bình thường trừ ác truyền đi thiện, thế nhưng quốc gia phong thủy đại sự phỏng chừng hẳn không có tư cách lẫn vào chứ?"

Trần Quốc Đống nhưng gật gù đắc ý, vì vậy liền nói với ta: "Cũng biết tiểu tử ngươi trong chốc lát sẽ không tin tưởng,

Ngươi cao tổ phụ sử bán tiên trăm long vong thanh chuyện ngươi có thể nghe qua?"

"Chưa từng nghe qua." Ta lắc đầu một cái, sử bán tiên ta ngược lại thật ra biết rõ, hẳn là ta cao tổ phụ, nhưng chưa từng nghe nói gì đó trăm long vong thanh chuyện.

Thấy ta chưa từng nghe qua chuyện này, vì vậy Trần Quốc Đống liền nói: "Này che chở hoa hạ long mạch chuyện, không nhất định không phải cự triều đình, thân ở sơn dã cũng có thể vì đó. Ngươi không muốn cho là ta vớ vẩn nói, hoặc có lẽ là ta là đang khoác lác, thế nhưng tại phong thủy âm dương trong nghề, lại không có người dám phủ định, Thanh triều diệt vong đúng là các ngươi « thanh ô tự » truyền thừa người sử bán tiên gây nên. Hết thấy các thứ này toàn nhân hẳn nhìn ba cái phong thủy, một là thanh đình long mạch, một là Viên gia phong thủy, một là Tôn gia phong thủy. Có lẽ nói tới chỗ này ngươi đã đoán được này Viên gia cùng Tôn gia chỉ là ai. Không sai, Viên gia ra là một cái Viên Thế Khải, Tôn gia ra là Tôn Trung Sơn."

Nguyên lai sự tình là như vậy. Lại nói, ta cao tổ phụ người ta gọi là sử bán tiên, lúc gặp Viên Thế Khải phụ vong, bệnh chết ở Nam Kinh bổ nhiệm Nghe nói, Viên phụ lúc sắp chết, đem Viên Thế Khải kêu tới trước giường nói, lúc trước từng đi tìm một vị thầy tướng số cho ngươi tính qua bát tự, thầy tướng số nói ngươi bát tự là sao tử vi, chỉ là làm gì chúng ta Viên gia tổ tiên phong thủy vô lực, nâng không nổi người đại tài, nếu không ngươi cái này bát tự là có thể làm hoàng đế mệnh. Vì vậy phân phó Viên Thế Khải, nói mình sau khi chết, nhất định phải tìm một phong thủy đại sư, cho chọn một phong thủy bảo địa, như vậy thì có thể quang diệu Viên gia.

Viên Thế Khải không nghĩ ngờ gì, hơn nữa Viên gia là Hà Nam hạng thành đại gia tộc, vốn là thập phần coi trọng phong thủy nói đến, vì vậy Viên Thế Khải tại nâng cửu trở về tịch an táng lúc, liền bắt đầu hỏi thăm thiên hạ phong thủy danh sĩ, nhưng là đều không tìm được hài lòng tiên sinh.

Lúc này, vừa vặn có một tên người Giang Tây tại Viên phụ thủ hạ người hầu, nghe nói qua sử bán tiên rất nhiều truyền thuyết, vì vậy liền đem sử bán tiên người này sự tích tại Viên Thế Khải trước mặt nói một hồi

Viên Thế Khải nghe một chút, mừng rỡ, cảm thấy đây chính là hẳn muốn tìm người. Vì vậy lập tức liền phái người, đến Giang Tây các phủ, châu, huyện nghe ngóng cư ngụ ở Giang Tây sử bán tiên.

Không bao lâu, sử bán tiên liền bị tìm được, sau đó bị mời đến Hà Nam Viên gia, thưởng kim ngân, phụ trách giúp Viên phụ điểm chọn âm trạch, nói rõ muốn chọn một chỗ có thể ra đế vương bảo huyết.

Lúc đầu, sử bán tiên là không đáp ứng, bởi vì điểm chọn như vậy bảo huyết, thuộc về vạch trần thiên cơ, là sẽ gặp Thiên Phật, mất mù. Bất quá khi Viên Thế Khải đem chính mình bát tự báo cáo sử bán tiên bấm ngón tay tính toán, phát hiện Viên Thế Khải bát tự đúng là Tinh Túc hạ phạm cách cục, cho hẳn chọn đế vương bảo địa, cũng coi là thuận theo thiên ý, vì vậy liền đáp ứng.

Sử bán tiên cảm tiền tài, dĩ nhiên là phải dùng tâm làm việc, vì vậy thời gian mấy tháng xuyên châu quá phủ-băng rừng vượt biển khắp nơi tìm, cuối cùng tại Hà Nam biên giới tìm được một khối bảo địa.

Nơi đây bốn núi bao bọc, tới long như thiên tử xuất trần, một người độc thiên hạ, Tham Lang phong lên long đình, cây rừng thanh tú đẹp dễ, minh đường rộng rãi, trước mặt án sơn tầng tầng tướng triều, như đủ loại quan lại vào triều, đứng ở trên ngọn núi một tiếng kêu nhỏ, không đục chấn động, thanh âm rõ ràng u xoay chuyển, thật lâu tại đục bên trong vang vọng, như thiên tử thánh ngôn, thiên hạ đều biết.

Sử bán tiên phát hiện nơi đây có đế vương khí, vì vậy vội vàng dùng la bàn định phương hướng, tìm tới huyết vị, còn họa một phần phong thủy đánh dấu đồ, hướng Viên gia hồi báo nói, đi qua hẳn chú tâm khám xét, rốt cuộc tìm được thích hợp phong thủy bảo địa, nơi đó long mạch được thế, chính là ra thiên tử thánh chủ bảo địa.

Viên Thế Khải nghe được lời này, mừng rỡ, lựa ngày liền đi bảo địa, mang theo một nhóm thuật phong thủy sĩ, hiện trường xem xét chọn địa điểm, quả nhiên rất hợp tâm ý.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Trăm long vong thanh

Chọn địa điểm xác định rõ rồi, tiếp theo chính là điểm huyết vị. Viên Thế Khải liền hỏi chúng thầy phong thủy, này huyết nên đứng ở nơi nào ?

Đồng đạo thầy phong thủy đều mọi thuyết không đồng nhất, mà duy chỉ có sử bán tiên ngậm miệng không nói.

Viên Thế Khải liền hỏi sử bán tiên ý tứ, sử bán tiên liền chỉ chỉ Viên Thế Khải dưới chân, nói: "Huyết vị ngay tại chân ngươi xuống."

Viên Thế Khải vội vàng dời đi chân, huyết vị nơi đúng lúc là một khối dài mấy mét đất bằng, bốn bề cỏ xanh Y Y, gió nhẹ du dương, sử bán tiên cảm một trương cái cuộc, hướng về phía nơi đó đào một hõ, huyết vị nơi toát ra từng luồng khói trắng, còn có làm mọi người kinh ngạc hơn tám tấc lấy làm kỳ lạ là huyết vị nơi đều thô, chỉ có thể dung một quan, bốn vách cùng phía dưới đều thạch, nhất định chính là một cái thiên nhiên huyết vị! Mọi người đều biết sử bán tiên đã điểm trúng "Vương giả huyết". Lúc này Viên Thế Khải mới thật sự mà thần phục sử bán tiên cao siêu thuật phong thủy.

Huyết vị chọn xong, tiếp theo chính là lựa ngày phá thổ động công, bất quá động thổ ngày hôm đó, nhưng xảy ra một món chuyện lạ. Ban ngày huyết vị mới vừa đào xong, nhưng là đến buổi tối, đào ra chỗ thổ sẽ tự động san bằng, như thế lặp lại mấy lần, mọi người đang chuẩn bị một lần nữa đào ra thời điểm, mà lúc này trên không lại đột nhiên truyền tới thanh âm: "Ngươi ban ngày có ngàn người đào, ta ban đêm có vạn quỷ lấp!"

Lúc đó tất cả mọi người tại chỗ đều sợ đến trợn mắt ngoác mồm, cho là đây là chộc giận quỷ thần.

Đào huyết lúc tối kỳ quái ý tứ môn chuyện, đây chính là trong phong thủy đại kỵ, bình thường cho rằng là điềm đại hung!

Chuyện này nhanh chóng báo vào Viên gia, Viên Thế Khải giật dử, lập tức liền hỏi sử bán tiên, vì sao chọn một chỗ hung địa cho hấn ?

Sử bán tiên không thể làm gì khác hơn là giải thích, nói nơi đó phát sinh như vậy chuyện lạ, chính nói rõ đây là chân long chỗ tụ chỗ, có thần minh thủ hộ bảo địa, cho nên phạm nhân khó mà có.

Viên Thế Khải nghe đến lời này, ngược lại cũng tin, liền hỏi sử bán tiên: "Coi như ngươi nói là thật, có thể bảo huyết có thần minh thủ hộ, ta lại làm gì?"

Sử bán tiên liền nói: "Ta dám ăn vào đây huyết, trong lòng tự nhiên sớm có biện pháp. Ngươi bát tự là thiên tử đế tinh mệnh, vạn dặm non sông vốn là thuộc về thiên tử, chỉ cần ngươi đích thân tới, thánh chủ đế tinh vừa đến, thủ hộ bảo địa thần linh nhất định không dám ngăn trở."

Viên Thế Khải nghe xong, nửa tin nửa ngờ, trong lòng xác thực cũng nghĩ đến này bảo địa, vì vậy liền để cho sử bán tiên chọn rồi cát nhật, đi bảo địa.

Lại nói, Viên Thế Khải lần nữa đi tới bảo địa, đã là trời tối, sai người cầm cái cuộc đào huyết, đào ra một cuộc, kia thổ chớp mắt liền tự động lấp lại một cuộc, này chuyện lạ như cũ như thế lặp lại, tự động khôi phục san bằng.

Thấy ở đây, Viên Thế Khải giật dử, trách mắng: "Sử bán tiên, ngươi không phải nói chỉ cần ta đích thân tới rồi, nơi này thần linh cũng không dám ngăn trở sao! Ngươi còn dám nói đây không phải là hung địa?"

Lúc đó Viên gia tại Hà Nam nhưng là có quyền thế, nếu như bị cho là chọn là hung địa, tại cố ý hại hấn Viên gia, sử bán tiên khẳng định cũng đừng nghĩ còn sống rồi đi Hà Nam địa giới.

Sử bán tiên vội vàng nói: "Cho ta hướng về phía nơi đây thần linh kêu mấy câu nói, nếu như thần linh không lui, ngươi lại định đoạt."

Lại nói, sử bán tiên đốt tam trụ hương, sau đó liền hướng về phía trên đỉnh đầu hô đầu hàng đạo: "Các lộ thần linh ở trên cao, hôm nay Tinh Túc chi chủ đến chỗ này, muốn lấy nơi đây, các lộ thần linh nếu muốn lại ngăn trở, coi như nghịch thiên ý, giới lúc chờ trách ta đem báo cho Thiên Đình, định bọn ngươi tội lớn!"

Lời này vừa nói ra, nhất thời bỗng nhiên trên đất cuốn lên một trận quái phong, sau đó thẳng hướng tây bắc mà đi.

Lúc này, sử bán tiên liền đối với Viên gia nói, thần linh đã lui, này bảo địa đã thuộc Viên gia.

Quả nhiên, tự sử bán tiên lời này sau đó, loại này đào huyết bùn đất tự động lấp trở về chuyện lạ tự lại cũng không xảy ra. Ít ngày nữa, Viên phụ hài cốt cũng thuận lợi chôn đi xuống.

Chuyện này sau đó, Viên Thế Khải coi như là đối với sử bán tiên bội phục đầu rạp xuống đất rồi, còn nói hấn là mất có thể phân biệt thế gian bảo địa, miệng có thể lui bát phương quỷ thần!

Lại nói, từ lúc Viên phụ chôn vào bảo huyết sau đó không lâu, Viên Thế Khải liền nhân duyên tế hội đi lên sĩ đồ, rồi sau đó còn bị Lý Hồng Chương nhìn trúng, luyện nổi lên Bắc Dương lính mới (cũng chính là sau đó quân phiệt Bắc dương lúc trước), có thể nói, Viên Thế Khải địa vị có thể nói là một đường phi thăng, như mặt trời ban trưa.

Bất quá, cứ việc Viên Thế Khải địa vị càng ngày càng cao,

Thế nhưng trong lòng cũng có khúc mắc, đó chính là hấn vẫn là thanh đình thần tử, như thế cũng không khả năng đúng như thầy tướng số nói như vậy, lên làm hoàng đế.

Bởi vì hắc thập phần bội phục sử bán tiên bản sự , vì vậy liền phái người lần nữa đem sử bán tiên mời tới trong phủ , hỏi hắc mẫn thanh số mạng còn bao lâu ?

Sử bán tiên bấm ngón tay tính toán , đưa ngón tay ra so một cái "Sáu" .

Viên Thế Khải hỏi: "Sáu năm ?"

Sử bán tiên lắc đầu nói: "Không , mẫn thanh số mạng còn có 60 năm , sáu mươi năm!"

Viên Thế Khải nghe một chút , nhất thời cảm thấy thất lạc , bởi vì chính mình coi như có thể sống lâu trăm tuổi , đợi thêm sáu mươi năm , mình cũng đã sớm vào đất vàng rồi.

Vì vậy , Viên Thế Khải liền hỏi sử bán tiên , nói ta nếu là Tinh Túc hạ phạm mệnh , vốn nên làm hoàng đế , nói như vậy chẳng phải cùng ta đoán mệnh số không hợp ?

Sử bán tiên cười một tiếng , liền nói: "Hôm nay ngươi đem ta mời tới , cũng coi là thiên ý , ta liền thuận theo thiên ý , giúp ngươi một lần đi!"

Viên Thế Khải nghe một chút , mừng rỡ , bận rộn thỉnh giáo sử bán tiên , có biện pháp gì có thể giúp hắc ?

Sử bán tiên liền nói cho Viên Thế Khải , nói an ủi có một núi , tên hươu núi , là mẫn thanh phát nguyên long mạch , chỉ cần đem long mạch hủy chỉ , thanh đình nhất định vong vậy!

Viên Thế Khải biết được đoạn hắc long mạch , liền có thể để cho thanh đình diệt vong , tự nhiên nhao nhao muốn thử. Vội vàng muốn sử bán tiên , hỗ trợ đi chỉ rõ long mạch phải xử chỗ ở , tốt phải người hủy.

Sử bán tiên vì vậy liền mang Viên Thế Khải , đi tới an ủi hươu núi , nhìn đến có một núi eo , liền nói: "Đó chính là long cổ , chỉ cần đem đào đoạn , thì đồng nghĩa với chặt đứt thanh đình long cổ , cũng chính là cái gọi là chém đầu , thanh đình nhất định vong."

Sau khi trở về , Viên Thế Khải thuận tiện lấy khai thác mỏ than đá chỉ từ , phái người đến hươu núi sườn núi kia nơi đào núi , đem một ngọn núi thất lung đào ra một cái hơn 10m lỗ. (nghe nói , cái lỗ đó đến nay đều không có một ngọn cỏ.)

Cứ như vậy , thanh đình long mạch bị phá , bất kể là thật hay giả , không lâu thanh đình xác thực liền diệt vong.

Bất quá , chuyện này mặc dù giúp Viên Thế Khải , thế nhưng sử bán tiên nhưng làm trái với thiên ý , bởi vì thanh đình nguyên bản còn sắp có sáu mươi năm khí số , sử bán tiên nhưng nhân tạo thay đổi hắc , cho nên bị Thiên Phạt , ít ngày nữa liền mắc phải bệnh nặng.

Được bệnh nặng sử bán tiên , liền hướng Viên Thế Khải chào từ giả hồi hương , Viên đáp ứng , còn thưởng rất nhiều kim ngân.

Bất quá , sử bán tiên chân trước mới vừa đi , Viên Thế Khải thủ hạ thì có một vị mưu sĩ góp lời , nói sử bán tiên lần này bệnh nặng , nhất định khó sống quá lâu , nếu là hắc về đến nhà , theo hắc thần thông bản sự , cho mình chọn một bảo huyết , thiên hạ này cuối cùng họ Viên vẫn là họ Sử , còn khó nói rồi.

Lời này ý tứ chính là , sử bán tiên quá có bản lĩnh , nếu như hắc cho mình cũng chọn rồi một chỗ thiên tử huyết , như vậy thiên hạ thì phải họ Sử rồi. Ý tứ chính là khuyên Viên Thế Khải , không thể để cho sử bán tiên còn sống về đến nhà.

Viên Thế Khải nghe lời nói này , trong lòng cũng là gieo khúc mắc , vì vậy liền phái người , đi trước đuổi giết sử bán tiên.

Lại nói , sử bán tiên rồi đi Viên phủ sau đó , liền cảm trong lòng khó chịu , bấm ngón tay tính toán , liền coi như đến Viên Thế Khải muốn giết hắc. Vì vậy liền gấp rút bước chân chạy thoát thân , nhưng là bản thân hắc liền đã mắc bệnh , coi như mau hơn nữa , tự nhiên không nhanh bằng đuổi giết hắc người.

Làm sử bán tiên trốn tới trung sơn thành phố thời điểm , vẫn bị Viên người đuổi theo , cuối cùng đi đâu không đường sử bán tiên , ngửa mặt lên trời thở dài nói: "Viên Thế Khải nay muốn giết ta , là qua sông rút cầu , tự tổn công đức , phúc lộc khó khăn dài!", rồi mà nói , sau đó xoay người nhảy vào trong biển.

Thường nói , số mạng vật này là thiên đã định trước , có vài thứ không phải là người có thể cải biến được , dù là ngươi là hoàng đế mệnh , thế nhưng này ngôi vị hoàng đế phải làm vài năm , liền vài năm , vọng tưởng dài trường thiên hạ , còn phải xem thiên ý bao nhiêu.

Lại nói , Viên người cho là sử bán tiên nhất định thì chìm đại dương , thế nhưng không thể tưởng sử bán tiên lại bị một thuyền câu cứu lên , tránh thoát một tai.

Này cứu hắc lão nhân họ Tôn , kêu tôn đạt thành , biết được sử bán tiên bị Viên Thế Khải đuổi giết , cân nhắc đến sử bán tiên nếu là trở về Giang Tây quê nhà , bị Viên biết rõ , sẽ dính líu Sử gia những gia nhân khác , vì vậy liền lưu hắc tại Tôn phủ bên trong tránh họa. Bởi vì tôn đạt thành nhi tử Tôn Trung Sơn là quân cách mạng , cho nên không cần sợ Viên Thế Khải.

Cứ như vậy , sử bán tiên ở lại tôn đạt thành trong nhà , nhất lưu chính là một hai năm , đối ngoại cũng không nói mình là sử bán tiên , mà là lấy một giả họ nói họ Chung.

Sau đó , sử bán tiên nhớ tới Tôn gia đối với hấn cứu mạng cùng thu nhận ân đức , vì vậy là tôn đạt thành phụ thân tìm một bảo địa an táng , nơi đây tốt , so với lúc trước Viên phụ bảo huyết còn tốt hơn mấy phần , danh viết: Hoàng đế ruộng. (dân gian truyền lưu điểm chọn huyết này là họ Chung thầy phong thủy , ngay cả baidu bách khoa bên trong đều là như vậy ghi lại , chỉ là có rất ít người biết chân tướng.)

Là Tôn gia điểm chọn âm trạch bảo huyết , sử bán tiên cũng coi như đến chính mình số mạng đã đến , vì vậy liền rời đi Tôn gia , rời đi lúc , hấn đối với Tôn gia nói , Viên gia (Viên Thế Khải) phúc lộc không dày , khí số sắp tới , Tôn gia được bảo địa hoàng đế ruộng , thiên hạ tất cả thuộc về.

Mấy năm sau , như sử bán tiên nói như vậy , Viên Thế Khải làm hoàng đế , bắt quá chỉ coi rồi chưa đủ trăm ngày , liền xuống đài , sau đó một bệnh không nổi , đi đòi nhà ma. Rồi sau đó , Tôn gia nhĩ tử , Tôn Trung Sơn thành lập chính phủ Dân Quốc , thiên hạ tất cả thuộc về.

Lại nói , ngày ấy sử bán tiên rời đi Tôn gia sau , trở lại Giang Tây quê nhà , Ứng nhĩ tử yêu cầu , trả lại cho mình gia chọn rồi một "Dưỡng long huyết", nhưng là làm gì cuối cùng bởi vì Sử gia phúc đức quá ít , mà phá pháp. Đương nhiên , này "Dưỡng long huyết" một chuyện trước mặt đã nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cữu Tinh Cung

Trần Quốc Đồng kể xong ta cao tổ phụ sử bán tiên "Trảm long vong thanh" cổ sự , sau đó liền nói với ta: "Các người 《 thanh ô tự 》 nhất mạch , loạn thế thì đuổi ngoại địch , che chở hoa hạ chính long , thái bình thế gian thì trừ ma vệ đạo , bảo vệ phong thủy long mạch chi thái bình. Năm đó Lưu Bá Ôn như thế , người cao tổ phụ sử bán tiên như thế , gia gia của người cũng là như thế."

Trước có sử bán tiên trảm long vong thanh cổ sự , hiện tại lại nghe nói như vậy , mặc dù trong nội tâm của ta như cũ cảm thấy khiếp sợ , nhưng là lại cũng không thể không tin rồi.

Nếu gia gia một đời đều tại thay người tránh tai miễn họa , trừ ma vệ đạo , như vậy tự nhiên không cho phép một ít hạ tiện cùng hại người pháp thuật , tỷ như nhà ai phong thủy bị người động tay chân , nhà ai bị người làm tà thuật , gia gia gặp khẳng định sẽ làm viện thủ. Phá người pháp thuật , cái này ở âm dương nghề nghiệp nhưng là đại kỵ , dễ dàng nhất cho mình tạo cữu gia.

Cho nên , loại chuyện này làm nhiều rồi , đặc tội với người cũng nhiều , nếu muốn biết là ai tìm gia gia trả thù , thật đúng là nhất thời rất hiếm có biết.

Bất quá , căn cứ Trần Quốc Đồng ý kiến đến xem , gia gia chết , hơn phân nửa là theo báo thù có liên quan , bởi vì nếu như đối phương là vì 《 thanh ô tự 》 bên trong cái gọi là bí mật tới mà nói , đối phương không cần phải ở trước cửa trên đường mòn mang lên hoàng tuyền lộ. Ngay cả ta tiểu tử này đều không nguyện bỏ qua cho , điều này hiển nhiên là có thâm cừ đại hận.

Ta đem chính mình phân tích nói ra , Trần lão gia tử cũng cảm thấy ta phân tích rất có đạo lý. Vì vậy dặn dò ta , về sau cũng phải cẩn thận nhiều hơn.

Nếu nhất thời không nghĩ ra là ai hại gia gia , vì vậy ta cũng chỉ phải trước đem chuyện này để ở một bên , sau đó nhanh đi giúp gia gia tịnh thân. Thay hấn đem quần ở trên người hồng tuyến cởi xuống , sau đó dùng khăn lông lau chùi thật khéo chảy ra vết máu. Bất quá khi ta giúp hấn đem trên thiên linh cái cái viên này tán phách châm cho rút ra lúc , lại phát hiện cái này tán phách châm thập phần đặc biệt.

Chỉ thấy cái này đồng đồng đỉnh mặt có khắc nhỏ bé phù văn , những phù văn này ta biết , đúng là tán phách diệt hồn phù văn không thể nghi ngờ. Chỉ là để cho ta cảm thấy đặc biệt là , cái này đồng đồng rất là tinh xảo , phía trên loại trừ có khắc phù văn ở ngoài , còn điều về chín viên sao.

Này chín viên sao giống như cữu cung bình thường xếp hàng , tại một quả so với chiếc đĩa còn mảnh nhỏ đồng đồng đỉnh điều hòa chín viên sao , này có thể cũng không dễ dàng , cho nên ta cảm giác được này chín viên sao như là nếu có điều ý , vì vậy ta liền vội vàng đưa cho Trần lão gia tử nhìn.

"Cữu Tinh Cung!"

Kết quả Trần Quốc Đồng sau khi xem xong , lại phát hiện làm ra một bộ cảm thấy giật mình đáng vẽ. Rất hiển nhiên , phía trên này chín viên sao hình vẽ , Trần Quốc Đồng nhận biết.

"Cữu Tinh Cung ? Cữu Tinh Cung là cái gì ?" Ta rất ngạc nhiên Trần Quốc Đồng không ở đâu thấy cái kia hình vẽ lại sẽ lộ ra giật mình về mặt.

"Cữu Tinh Cung là Nhật Bản một cái âm dương lưu phái , cổ nhân cho là lúc thiên địa sơ khai , bốc hơi là cữu tinh , sau đó mới tạo thành thiên địa , cho nên cữu tinh trông coi thiên địa vận hành. Chính gọi là , trên trời cữu tinh , dưới đất cữu cung , đây chính là bọn họ cái này lưu phái từ đâu tới." Trần Quốc Đồng nói tới chỗ này lúc , trong ánh mắt hiện ra một bộ vẻ ngưng trọng , vẻ kinh hãi đạo: "Nguyên lai hại chết gia gia của người là cữu Tinh Cung người! Cái này tán phách đồng đồng chín viên sao tức là bọn họ lưu phái huy ấn."

"Cửu Tinh Cung ? Người Nhật Bản ?"

Nghe nói như vậy , cảm thấy khiếp sợ đồng thời , vừa hận được nghiêng răng nghiêng lợi , ta làm mơ cũng không nghĩ tới gia gia vậy mà sẽ là bị người Nhật Bản cho hại chết.

Cái này cũng ứng chứng Trần Quốc Đồng nói chuyện , gia gia tại bảo vệ hoa hạ phong thủy long mạch một chuyện hẳn là thật. Bởi vì Nhật Bản âm dương sư sở dĩ muốn trả thù gia gia , vậy cũng chỉ có một loại nguyên nhân , nhất định là Nhật Bản âm dương sư tại xấu Trung quốc phong thủy , gia gia làm trở ngại bọn họ chuyện tốt , cho nên mới rước họa vào thân.

Bất quá , thấy Trần Quốc Đồng một mặt ngưng trọng , ta biết này cái gọi là cửu Tinh Cung nhất định không đơn giản , vì vậy vội vàng hỏi hắn: "Này cửu Tinh Cung ngài giải sao?"

Trần Quốc Đồng gật đầu một cái , sau đó nói: "Cửu Tinh Cung rất thần bí , ta cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi. Nghe nói , này nhất lưu phái coi như tại Nhật Bản dân bản xứ đều ít có người biết , trước trên giang hồ người đầu tiếng đồn cửu Tinh Cung nhất phái đã sớm thất truyền , không thể tưởng đến , hẳn lại còn tồn tại."

"Vậy nó rất lợi hại phải không ?" Ta càng hào cảm hiếu kỳ.

"Có thể đem gia gia của người đều hại chết người , người nói có lợi hại hay không ?" Trần Quốc Đồng nhìn ta liếc mắt , sau đó nói: "Cửu Tinh Cung lưu phái nghe nói là theo Nam Bắc triều lúc từ Trung Quốc truyền đi một nhánh âm dương lưu phái , bọn họ thiện tinh tượng phong thủy , lại thiện pháp thuật , lại pháp thuật thập phần linh nghiệm. Hơn nữa , đối với tu luyện âm dương thuật pháp lý giải cùng chúng ta bất đồng , chúng ta cho là âm dương thuật pháp hẳn tinh túy ứng phân biệt thị phi , phụ chính đạo làm phép bày trận , xem bói số tử vi cát hung , biết trước kiếp trước tương lai năng lực hẳn là tế thể cứu người , phò nguy tế khổn , là lấy thiện niệm dẫn dắt tu hành. Mà cửu Tinh Cung người cho là , muốn nghĩ tu hành đến cảnh giới tối cao , liền muốn không chừa thủ đoạn nào , lúc cần thiết cũng có thể thi triển kỳ môn tà thuật hại người lấy mệnh , là được chân thân kỳ công , trên đời vạn vật đều có thể dùng , tại lúc cần thiết , cũng có thể dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào , bọn họ cùng Nam Dương Hàng Đầu Sư khá là giống nhau."

"Nguyên lai bọn họ luyện là tà thuật!" Gia gia lúc trước hãy cùng ta nói qua , pháp không phân chính tà , nhưng người phân thiện ác , tâm chính thì kiếm chính , tâm tà thì kiếm lệch , cho nên luyện thuật pháp lòng người là tà , như vậy luyện thuật pháp cũng chính là tà pháp rồi.

Trần Quốc Đồng gật đầu một cái: "Không sai , cửu Tinh Cung môn nhân có thù oán phải trả , đặc biệt thích làm cực giết chết cửu nhân , cũng hành hạ hẳn thi thể và linh hồn làm thú vui , nổi bật am hiểu tà phong dị thuật. Bọn họ dưỡng thi , khổng thi , câu hồn , thủ đoạn vô cùng tàn nhẫn , cho nên rất ít dám có người dẫn đến , cộng thêm bọn họ cái môn này phái cực kỳ bí mật , hành tung phiêu hốt bất định , cho nên càng lộ vẻ thần bí , làm cho lòng người sợ hãi dạn."

Nghe nói như vậy , trong nội tâm của ta một trận rét lạnh , gắt gao đem cái viên này tán phách đỉnh biên soạn ở trong tay , trong lòng âm thầm phát ra thề , ngày sau ta nhất định phải tìm cửu Tinh Cung là gia gia báo thù. Bởi vì gia gia chính là bị ngôi cực giết chết , thất khiếu chảy máu , còn bị tác hồn vồng , tán phách châm làm cho hồn phi phách tán , liền thành quỷ cơ hội cũng không có , loại này âm độc tàn nhẫn thủ đoạn cùng Trần Quốc Đồng trong miệng theo như lời cửu Tinh Cung giống nhau như đúc.

Hơn nữa lúc trước chúng ta nhìn đến cái kia khổng thi hắc y thần bí nhân , còn có trong tay cái này có dấu cửu Tinh Cung huy ấn tán phách châm , hết thảy các thứ này đều chứng minh chính là bọn hắn gây nên.

Đoán chừng là nhìn đến ta ở trong tối tự cắn răng nghiêng lợi đi , Trần Quốc Đồng vội vàng dặn dò: "Sử ký , cửa này cao thủ nhiều như mây , người cất không thể lỗ mãng , hơn nữa ngày sau coi như nghe được cửu Tinh Cung ba chữ kia , người cũng nhất định phải lần tránh xa xa."

Ta gật đầu một cái , bởi vì ta biết rõ mình có bao nhiêu cân lượng , tạm thời đừng nói đi báo thù , có thể không để cho đối phương hại chết cũng là không tệ rồi. Bất quá , cái thù này ta sẽ không quên , thù này không báo , uống làm người.

Thấy ta sẽ không xung động đi chịu chết , Trần Quốc Đồng hơi thở phào nhẹ nhõm , sau đó nói: "Người bây giờ đạo hạnh quá thấp , cần nhiều hơn đi bên ngoài lịch luyện , chờ người về sau tay nghề tinh tiến , đạo hạnh cao , mới có thể có cái năng lực kia."

"Ai , nhưng là biến người mệnh mông , nếu muốn tìm được đối phương , cũng khó." Ta bắt đầu dĩ vãng dài.

Trần Quốc Đồng lại không cho là như vậy: "Chờ người tay nghề cao , tiếp xúc người cùng sự cũng cũng không giống nhau , danh tiếng lớn , sau này cân sự cũng đều là đại sự , nhìn là một nước một thành phong thủy , giới lúc dĩ nhiên là sẽ đưa tới một ít từ bên ngoài đến thế lực có dụng ý khác người. Phòng chừng đến lúc đó không cần người đi tìm , cửu nhân sẽ tự tìm tới cửa cũng khó nói đấy."

Suy nghĩ một chút Trần Quốc Đồng lời này đến nói rất có một phen đạo lý , bây giờ xem ra ta vẫn là không nên suy nghĩ quá nhiều rồi , dưới mắt chỉ có cố gắng học giỏi tay nghề , từng bước từng bước xông ra danh tiếng , sau này mới có thể có cơ hội tìm cửu nhân báo thù.

Sau đó , ta đem gia gia hậu sự cho xử lý , Trần Quốc Đồng nói hẳn tại Nam xương mở ra một đoán mệnh quán , gọi ta đi chỗ của hắn. Bất quá ta cự tuyệt , vừa đến ta có mười tám tuổi rồi , có khả năng tay làm hàm nhai , không muốn cho hắn thêm phiền toái , thứ hai đúng như hắn từng nói , ta muốn đi lịch luyện đề cao mình tay nghề , chỉ có như vậy sau này mới có cơ hội thay gia gia báo thù huyết hận.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Xem tướng

Ở nhà lo liệu xong gia gia hậu sự, ta rời đi gia.

Thứ nhất, ta phải đi bên ngoài kiếm tiền nuôi chính mình, bây giờ trên đời thân nhân duy nhất cũng không ở rồi, những ngày tháng sau này ta thì phải dựa vào chính mình. Thứ hai, trước cửa bày cái kia "Hoàng tuyền lộ", đêm đó đối phương không muốn đến ta mệnh, ta lo lắng ở nhà, đối phương vạn nhất sẽ lần nữa trở lại tìm ta.

Cho nên, ta trực tiếp đi, rời đi Sử gia vịnh, không có đối trong thôn bất luận kẻ nào nói ta phải đi nơi nào. Đương nhiên, ta lúc đi chính mình cũng không biết phải đi hướng nơi nào, trong lòng một mảnh mê mang, chỉ biết ta cần phải đi đến thế giới bên ngoài một người xông xáo. . .

Trước lúc ly khai, ta dựa theo gia gia mà nói, tại trong ngăn kéo tìm được hắc lưu chuẩn bị cho ta lên đại học tiền, tổng cộng có hơn năm chục ngàn khối. Mặt khác tại hắc dưới gầm giường, đào sâu ba thước quả nhiên phát hiện « thanh ô tự » bản thảo, tổng cộng có trên dưới hai bộ, dùng một cái tinh xảo hộp gỗ chứa, chôn giấu ở dưới giường trong đất.

Này hai quyển sách có chút lâu năm rồi, quyển sách đã sớm ố vàng, vừa nhìn liền biết là cổ thư.

Ta sơ lược nhìn lướt qua, phát hiện phần trên giảng là phong thủy, tướng bốc, phù chú, kỳ môn trận pháp chờ thuật, ta lúc đầu theo gia gia trong ngăn kéo trộm kia bản « thanh ô tự » chính là phần trên nội dung; hạ bộ giảng một ít thuật pháp là có thể thao túng nhân sinh họa phúc, xoay chuyển sinh tử càn khôn, rong ruổi âm dương hai giới chỉ Tiên pháp, cùng lịch đại « thanh ô tự » truyền thừa người một ít bình sinh tâm long hàng yêu ghi lại. Bất quá tại hắc trang thứ nhất nhưng viết một nhóm thật to chữ: Muốn chương âm dương càn khôn, ngũ tộ tam khuyết tránh không đi.

Ngũ tộ tam khuyết ta cũng biết, cái gọi là ngũ tộ tam khuyết, thật ra chỉ là một cái số mạng. Năm tộ, không ngoài bên ngoài quan, ít, cô, độc, tàn.

Này thư ở nơi này hàng chữ rất ý tứ hiển nhiên, muốn học bên trong sách âm dương càn khôn chi pháp, sẽ phạm ngũ tộ tam khuyết. Chính gọi là thế không thập toàn đẹp, thương thiên cho người một loại thần thông bản sự, thì phải cho người vô pháp giống như bình thường người giống nhau hưởng thụ xong chính số mạng, khiến cho người mệnh cực cuối cùng có một thiếu.

Ta mang theo này hai quyển sách, còn có gia gia lưu lại một ít âm dương pháp khí, cứ như vậy bắt đầu xông xáo thế giới.

Lần đầu bước vào xã hội, ta theo nông thôn một đường đi tới huyện thành, muốn tiếp điểm âm dương công việc, đến rèn luyện tay nghề của mình, nhưng là căn bản là không có gặp một món âm dương việc. Sau đó ta lại đi trong huyện thành bày một đoán mệnh quán nhi, vẫn không có người nào tới tìm ta đoán mệnh nhìn chuyện, phòng chừng đều là xem ta quá trẻ tuổi đi, mới hai mươi tuổi chưa đủ, một cái lẳng đầu thanh, căn bản là không có người tin tưởng ta có thật tay nghề.

Tiếp không tới âm dương việc, trong lúc nhất thời ta không biết mình nên đi làm cái gì, cho nên tiếp theo có một đoạn thời gian thập phần mê mang. Bất quá tốt tại trên người tiền, gia gia để lại cho ta năm chục ngàn đồng tiền, lo liệu xong gia gia hậu sự sau đó, ở bên ngoài vô tri vô giác qua hai tháng, trên người còn dư lại hơn ba vạn.

Ta một lần cảm thấy một năm kia ta, là số con rệp, chuyện xui xẻo gì đều xảy ra ở trên người ta. Mỗi tình đầu thất bại, thì vào trường cao đẳng thất bại, thân nhân rời đi, cuối cùng liền còn lại ba chục ngàn đồng tiền còn bị tên lường gạt cho phiền đi rồi.

Là, ta gặp được điện tín lường gạt.

Sự tình là như vậy, có một ngày, bạn thân đây ta nhận được một cái điện thoại xa lạ, là một cái nam, mở miệng liền nói: "Xin chào, chúc mừng người trúng giải, tiền thưởng 300 ngàn!"

Ta còn chưa lên tiếng, chính hắc đột nhiên cười ha ha, tiếp lấy còn nói: "Xin lỗi, mới vừa vào này một nhóm, lần đầu tiên gạt người, không nhận được liền cười." Sau đó hắc liền cúp điện thoại!

Một lát sau hắc lại đánh tới: "Xin chào, ha ha ha, ngưng ngưng ta còn là chưa chuẩn bị xong." Tút TUT. . . Lại treo.

Lần thứ ba hắc lại đánh tới: "Ha ha, ngưng ngưng quá rầy người hai lần, được rồi, ta đúng là tên lường gạt, nói trúng thưởng 300 ngàn là gạt người, bất quá chúng ta chủ quản cho phép có 5 vạn hạn mức coi như mồi nhử, hai người chúng ta hợp tác phân đi".

Ta nghe một chút, liền hỏi hắc: "Có này chuyện tốt?"

Đối phương nói: Phải bất quá người muốn đánh trước ba chục ngàn khối tới làm một đáng về phiền gạt ta chủ quản."

Vì vậy. . . Bạn thân đây ta thì thành công làm một lần đại ngu ngốc ,

Muội người , ba chục ngàn đồng tiền vào tên lường gạt túi tiền , khóc không ra nước mắt. . .

Còn sống liền muốn ăn com , bị lừa hết tiền ta , nhất thời lâm vào tuyệt cảnh. Bạn thân đây ta vậy kêu là một cái thảm , thảm bình thường nhứt điều thuốc rút ra mấy hộp , ai!

Chủ yếu nhất là , ta phát hiện mình cái gì cũng sẽ không , không có văn bằng , không có kỹ thuật , ở đó cùng đồ mạt lộ thời kỳ , ta đi quán ăn làm qua phục vụ viên , công trường dời qua gạch , ngủ qua kiệu động , thậm chí còn nhặt qua chai đồi bánh bao.

Cho đến có một lần , dưới cơ duyên xảo hợp , ta mới phát hiện mình cũng không phải là hoàn toàn không có là dùng , thật ra bạn thân đây ta nắm giữ một thân âm dương tay nghề , chính là một môn ? Bánh lực lan kia bí ? Kỹ năng , chỉ là tuổi quá trẻ , không có người tin tưởng thôi. Đương nhiên , có một người cuối cùng tin ta , sau đó cũng chính là thông qua người này , ta cuối cùng đi lên lịch luyện con đường. . .

Đó là tại ta bước vào xã hội gần một năm thời điểm , đương thời ta tại một cái quán ăn bên trong làm phục vụ viên. Có một lần , có vị họ Vương lão tổng điểm một căn phòng riêng cùng bằng hữu ăn com , bọn họ ở trên bàn com trò chuyện một chút , liền hàn huyên tới tướng tay , tướng mạo lên rồi.

Lúc đó ta vừa vặn cho bọn hắn đưa rượu đi vào , chỉ nghe vị kia Vương tổng nói: "Đầu năm nay bày sạp xem tướng đoán mệnh khắp nơi đều là , chính là không có một cái có thể nhìn đến chuẩn , toàn mẹ hắn tên lường gạt. Lão từ mấy ngày trước đây liền hoa một trăm đồng tiền tìm người nhìn cái tướng , dĩ nhiên một câu đều không nói chuẩn."

Trong đó một vị liền cười hắc: "Trước mười năm là người ngu quá nhiều , tên lường gạt không đủ dùng , bây giờ là tên lường gạt quá nhiều , kẻ ngu không đủ dùng , người chính là ngốc đưa tiền cho người ta dùng."

Vị kia Vương tổng bị bằng hữu cười là người ngu , ngược lại cũng không sinh khí , chỉ là nói: "Một trăm khối đồ làm vui một chút a , bất quá nếu là thật có thể tính được chuẩn tiên sinh , đừng nói một trăm khối , chính là một ngàn khối lão từ đều nguyện ý cho."

Nghe lời này một cái , ta đương thời liền bị hắn lời này cho hấp dẫn.

Khe nằm nha , một ngàn khối , đây chính là ta làm phục vụ viên một tháng tiền lương , trước mắt vị lão bản này thật đúng là mẹ hắn xa hoa nha.

Ta trong lòng nhất thời liền lòng ngứa ngáy rồi , vì vậy liền thử hỏi một câu: "Vị lão bản này , người nói là thật sao?"

Vị kia Vương tổng sững sờ , tựa hồ không có hiểu ta đang hỏi hắn gì đó.

"Người mới vừa nói nếu ai có thể nhìn đến cho phép người tướng mạo , nguyện ý cho một ngàn đồng tiền , lời này coi là thật sao?" Tâm lý ta không có chắc hỏi.

Wương tổng nghe được ta đây sao hỏi hắn , không khỏi hiếu kỳ nhìn ta liếc mắt , sau đó gật đầu một cái , nói: "Coi là thật nha , như thế người biết gì đó cao nhân sao ?"

Ta cười một tiếng , nói: "Kẻ hèn bất tài , ngược lại nguyện ý thay ngài tướng một lần mặt."

Lời này vừa nói ra , tất cả mọi người tại chỗ đều là sững sờ , mỗi một người đều dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn về phía ta , giống như nhìn quái dị. Ngay tại nhìn đến ta có chút cả người không được tự nhiên lúc , bọn họ nhìn nhau , sau đó bọn họ một bàn người ồn ào phá lên cười.

Trong đó có một người liền nói: "Phục vụ viên này có phải hay không muốn tiền muốn điên rồi , cũng chưa mọc đủ lông liền dám giúp người xem tướng."

Một người khác cũng nói: "Ta xem hàng này nhất định là đang khoác lác."

Vị kia Vương tổng cũng là cảm thấy buồn cười , nói: "Người. . . Người mới vừa nói gì đó , phải cho ta nhìn tướng mạo ? Người xác định không phải tại nói đùa ta ?"

Nguyên bản ta còn chỉ là thử hỏi dò hắn một câu , muốn biết hắn nói nguyện cho một ngàn khối tiền xem tướng có phải là thật hay không , nếu như không là thật sự liền như vậy. Thế nhưng bây giờ thấy một bản này người đều tại cười nhạo ta , bạn thân đây ta liền không vui.

Tề đại , bạn thân đây ta nhưng là chính tông Địa sư hậu duệ , hơn nữa còn là 《 thanh ô tự 》 truyền thừa người , liền Trần Quốc Đồng đều nói ta học là hộ quốc thuật , lại bị bọn họ nhìn thành là đang khoác lác , nói cái gì hôm nay ta cũng phải để cho bọn họ biết rõ gì đó mới kêu chân chính thuật xem tướng.

Ngay sau đó , ta liền đối với bọn họ nghiêm mặt nói: "Ta không có nói đùa."

Chương 45: Đại sư

Thật ra ta cũng biết bọn họ vì sao lại cười, bởi vì lúc này ta năm bắt quá mười tám, bề ngoài cũng không kinh người, hơn nữa còn là quán ăn này một người phục vụ viên, đừng nói bọn họ nhất thời không tin, coi như ta tự mình gặp loại tình huống này, sợ rằng đều sẽ không tin tưởng trước mắt cái này tuổi còn trẻ phục vụ viên sẽ nhìn tướng mạo.

Vương tổng thấy ta nghiêm trang đáng vẻ, hai mắt lần nữa hiếu kỳ quan sát ta một hồi, ngay tại ta cho là hắn sẽ đuổi ta ra ngoài thời điểm, hắn nhưng xuất ra ví tiền, từ bên trong điểm mười tám trăm nguyên giấy lớn, sau đó một cái vỗ vào trên bàn com, đạo: "Không cần người toàn bộ tính đúng, chỉ cần mười câu tính đúng rồi ba câu, tiền này người liền cầm đi!"

Lần này, trong bao gian tất cả mọi người đều tựa như cười mà không phải cười nhìn ta, phỏng chừng bọn họ hơn nửa đều đang đợi lấy cười nhạo ta, xem ta như thế nào xuống được cái này đài. Hiển nhiên dưới cái nhìn của bọn họ, bên ngoài bày sạp thầy tướng số đều nhìn sai, ta như vậy một cái làm phục vụ viên tiêu thí hải làm sao có thể có cái loại này xem tướng đoán mệnh bản sự.

Bất quá, nếu ta mới vừa rồi dám chủ động hỏi hắn xem tướng chuyện, tự nhiên trong lòng sớm có nắm chặt, xem tướng đoán mệnh loại chuyện này với ta mà nói xác thực chỉ là da lông chuyện nhỏ mà thôi, hoàn toàn không thành vấn đề, loại tự tin này ta còn là có.

Vì vậy ta cũng không nhiều lời rồi, bắt đầu quan sát tỉ mỉ này trước mắt vị này Vương tổng.

Vị này Vương tổng tuổi ước chừng bốn mươi, vàng trán cao, Địa Các vương vấn, đến lúc đó một bộ phú quý mệnh, có thể như thế xa hoa đưa tiền xem tướng, đến không có gì lạ.

Bất quá, ta cũng biết, nếu như ta nói hắn hắn là trong nhà thập phần có tiền, đối phương nhất định sẽ nói kẻ ngu cũng có thể đoán được, chung quy trên bàn com người đều một cái một câu kêu hắn Vương tổng Vương tổng, trong nhà có thể không có tiền sao.

Cho nên ta nhìn một hồi sau, liền mở miệng nói với hắn: "Vương tổng, nếu là ta không nhìn lầm mà nói, người lưỡng bàng có nốt ruồi, đệ muội ba bốn."

Lời này vừa nói ra, kia Vương tổng nguyên bản còn là nở nụ cười, tức khắc liền cứng lại, ngược lại lộ ra một mặt kinh ngạc, thất kinh hỏi: "Làm sao người biết?"

Lần này những người khác cũng đều mắt choáng váng, vội vàng hỏi Vương tổng: "Vương tổng, thế nào? Không... Sẽ không thật bị tiểu tử này nói trúng chứ?"

Vương tổng đối với bọn họ gật gù đầu, sau đó hắn chủ động cởi quần áo ra, lộ ra hai cái cánh tay, chỉ thấy tại hắn lưỡng bàng nơi, bất ngờ liền dài hai hạt nốt ruồi đen.

"Ta bình thường cơ hồ chưa bao giờ cánh tay trần, cho nên loại trừ vợ của ta, cơ hồ không có người thứ hai biết rồi." Vương tổng nói xong, một mặt không tưởng tượng nổi nhìn về ta.

Lúc này tất cả mọi người tới hứng thú, rồi rít hỏi Vương tổng: "Vậy người thật có ba bốn cái đệ muội sao?"

Vương tổng cũng gật đầu một cái, đạo: "Ta có hai cái tỷ tỷ, một cô em gái."

"Khe nằm nha, nguyên lai thật bị tiểu tử này cho đoán đúng rồi." Mọi người kinh hô.

"Cái này không thể nào, một người phục vụ viên làm sao có thể tương ngộ mặt, nhất định là vậy tiểu tử đoán đúng." Có người nói.

"Ta cũng cảm thấy thật bất ngờ, bất quá nghe hắn nói tiếp, nhìn hắn có thể nói đúng mấy câu." Một người khác cũng không quá tin tưởng đây là ta xem tướng nhìn ra.

Hiển nhiên, mặc dù ta câu thứ nhất tính đúng rồi, thế nhưng trong lòng bọn họ như cũ không thể tin được đây là ta xem tướng tướng đi ra. Bởi vì này hết thấy, xuất thân từ ta một cái tuổi còn trẻ phục vụ viên miệng, thật sự thật bất khả tư nghị. Bọn họ không phải là không nguyện tin tưởng, là không thể tin được, này quả ra ngoài bọn họ dự liệu.

Ta tự nhiên biết rõ cái lý này, cho nên cũng không không vui, chỉ là cười một tiếng, chính gọi là mi có nốt ruồi, lưỡng bàng nhất định sẽ có nốt ruồi, đây là không sai được. Mặt khác tướng quyết có lời: Lông mày cây chổi lớn, đệ muội có tám chín, bên trong cây chổi có năm sáu, tiểu cây chổi ba bốn có. Mà trước mắt vị này Vương tổng lông mày chính là tiểu cây chổi, cho nên ta liền kết luận hắn có đệ muội ba bốn.

Vương tổng hiển nhiên đã không dám khinh thị ta, đối với ta đưa tay làm một mời động tác tay nói: "Tiểu ca mời tiếp tục!"

Ta gạt đầu một cái, vì vậy tiếp tục đạo: "Người tuy có đệ muội ba bốn, thế nhưng người đệ muội nhưng chết sớm, hơn nữa hơn nữa vẫn là chết chìm."

Vương tổng nhảy một hồi liền đứng lên, một mặt khiếp sợ. Mặc dù hắn không có nói có đúng hay không, nhưng là thấy hắn kia một mặt hoảng sợ về mặt cũng biết,

Hiển nhiên là lại bị ta nói trúng.

"Nếu như ta không có tính nói bậy, người nên là sinh ra ở âm lịch ngày mùng 5 tháng 5 giờ tý, không sai chứ?" Ta hỏi.

Này trở về Vương tổng thật đúng là sợ ngây người, cảm đều nhanh cả kính rơi xuống, một mặt sợ hãi nói: "Người... Làm sao người biết ta sinh nhật?"

Là, ngày sinh tháng đẻ bình thường là không có khả năng nói cho người khác biết, trừ phi mình người nhà mới có thể biết rõ, bây giờ nhưng từ ta trong miệng nói ra hắn ngày sinh tháng đẻ, người nói hắn có thể không kinh ngạc sao?

Mọi người nghe lời này, cũng một mảnh xôn xao, toàn đều sợ ngây người. Bởi vì chỉ bằng vào tướng mạo là có thể tính ra sinh nhật cao nhân, bọn họ phỏng chừng vẫn là lần đầu tiên gặp phải, cộng thêm ta còn là một cái năm bất quá mười tám tuổi tiểu tử, cho nên bọn họ tự nhiên cảm thấy khiếp sợ.

Ta cười một tiếng: "Xem ra ta nói không sai rồi, người chính là âm lịch ngày mùng 5 tháng 5, giờ tý sinh. Mạng người là địa long mệnh, địa long địa long, xuống đất là trùng (rắn), thượng thiên là long. Nhưng là người sinh ra ngày đó chính là tiết đoạn ngo, nặng năm, trừ tà tránh trùng, cho nên người đầu này địa long tiền tam thập năm bị áp chế, chỉ là một cái trùng, học nghiệp bất lợi, lằm tai nạn, khổ cảnh nặng nề. Bất quá tốt tại người sinh thời thần tốt giờ tý, chính là âm dương thay nhau lúc, cho nên ba mươi tuổi sau đó, dương khí vừa vào, liền trùng biến thành long, tự nhiên liền có thể tên đạt đến công thành."

"Đại sư, đại sư, này trở về cảm tình ta thật là gặp đại sư. Tiểu huynh đệ, không nghĩ đến a, thật là đáp lại câu cách ngôn kia, xem người không thể chỉ xem tướng mạo, chuyện ta vậy mà đều bị ngài nói trúng." Vương tổng một mặt rung động về mặt, đứng dậy vội vàng đối với ta chấp tay chấp tay, một mặt kính nể: "Không sai, ta từ nhỏ liền lằm tai nạn, mấy lần trong chết khó khăn sinh, thẳng đến ba mươi tuổi năm ấy, mới nghịch thế thuận chuyển, sự nghiệp tài vận một năm tốt hơn một năm."

Lần này tất cả mọi người đều mừng bức rồi, từng cái giống như thấy quý giống như nhìn ta, cả kinh nói: "Chẳng lẽ tiểu tử này thật là cao nhân?"

Ta cười một tiếng, cũng không đi để ý những cái này sắp ngoạn mục kinh ngạc người, bây giờ nếu xem tướng tất cả đều nói đúng, tự nhiên đã có thể chứng minh ta, vì vậy liền nói: "Nếu Vương tổng cảm thấy ta nói đều đúng rồi, như vậy tiền..."

"Tiền này tự mình là người quê tư." Vương tổng ngược lại cũng nói chắc chắn, lập tức đem trên bàn một ngàn đồng tiền hai tay đưa tới trước mặt của ta.

Ta cũng không khách khí, trực tiếp liền thu nhận, chung quy chúng ta sở dĩ cho hắn xem tướng, vốn chính là hướng về phía hắn kia một ngàn tướng kim tới.

Nhận lấy tiền, Vương tổng liền thở dài nói: "Tiểu huynh đệ, không phải lão ca ta nói người, người như vậy có bản lĩnh, làm sao lại hạ mình ở nơi này trong tiểu điểm làm phục vụ viên nha, không phải lão ca khoắc lác, người này xem tướng bản sự, vô luận đi tới kia đều nên ngồi khách quý."

Nghe hắn vừa nói như thế, ít nhiều gì cho ta một ít tự tin, bạn thân đây ta học nhưng là chính tông âm dương tay nghề, tuyệt không phải bên ngoài những thứ kia tên giang hồ lừa bịp có thể so với, tay nghề ta xác thực có thể nghiền ép bọn họ. Không phải nói tay nghề ta cao bao nhiêu, mà là đầu năm nay đúng là tên lường gạt quá nhiều, cho nên ta đây điểm thật tay nghề, liền ngược lại lộ ra siêu quần bạt tụy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Náo hung

Mất một lúc liền kiểm lời một ngàn đồng tiền, tâm lý ta cũng thực hài lòng, vì vậy liền đối với Vương tổng đạo: "Vương tổng, lấy tiền tài người, trừ tai họa cho người, hôm nay được ngài một ngàn tướng kim, ta liền đưa ngài một câu cảnh ngôn. Mặc dù người tướng mạo phú quý, thế nhưng ta nhưng xem người sắc mặt tái xanh, sợ gần đây người có tâm thần có chút không tập trung, lo âu kinh sợ chuyện phát sinh, cho nên bình thường cần nghỉ ngơi nhiều, xuất hành lái xe chó có thất thần mới được."

Không nghĩ đến ta đây vừa mới nói xong, Vương tổng nhưng cả người run lên, thật giống như bị ta nói đến gì đó đáng sợ sự tình giống như, mặt lộ vẻ sợ hãi, sau đó vội vàng hỏi ta: "Không biết tiểu ca người loại trừ xem tướng đoán mệnh ở ngoài, còn sẽ không biết pháp thuật, có hiểu hay không bắt quỷ?"

Nghe lời này một cái, này trở về ngược lại là đổi thành ta sững sốt một chút rồi, bởi vì ta mặc dù theo hần tướng mạo nhìn lên ra hần gần đây tâm thần có chút không tập trung, như có lo âu kinh sợ chuyện, thế nhưng cũng không có nhìn đến hần gặp phải quỷ quái chi tướng, bởi vì nếu là gặp phải quỷ quái tà môn chuyện, nhất định ẩn đường tái đi, nhưng hần ẩn đường bên trên cũng không này giống.

Vì vậy ta hiểu kỳ nói: "Bất quỷ trừ tà cũng biết một ít, chẳng lẽ Vương tổng gặp phải kinh sợ chuyện là gặp quỷ?"

"Người biết bất quỷ trừ tà, vậy thì thật là quá tốt." Vương tổng kích động không thôi, vội vàng nắm chặt tay ta, sẽ không chịu buông lỏng.

Nhìn đến hần cái bộ dáng này, ta càng thêm khẳng định, hần đây là có chuyện cầu ở ta, vì vậy nói với hần: "Vương tổng không muốn kích động như thế, đến cùng có chuyện gì, người nói thẳng là được."

Vương tổng gật đầu một cái, liền nói: "Không dối gạt tiểu ca, ta hoài nghi trong nhà ma quỷ lộng hành, xin mời tiểu ca nhất định phải giúp ta một chút a."

"Ma quỷ lộng hành?" Ta sững sốt một chút.

Dựa theo lý tới nói, trong nhà nếu như ma quỷ lộng hành mà nói, ở tại người trong nhà không nói âm khí triền thân, thế nhưng khẳng định ít nhiều gì sẽ dính một ít âm khí, thế nhưng ta lần nữa cẩn thận quan sát rồi đối phương liếc mắt, như cũ không nhìn ra. Lập tức liền nghi ngờ nói: "Người xác định là ma quỷ lộng hành, như thế ta nhìn không giống đây?"

Vương tổng một mặt buồn bực nói: "Đại sư, ta thật không có lừa người, một mực ở nào, huyền nào có thể hung, làm cho cả nhà của ta buổi tối đều ngủ không bình yên, cả ngày lo lắng sợ hãi. Ngài không phải mới vừa còn nói ta tướng mạo lên tâm thần có chút không tập trung, như có quấy rối chuyện sao, chính là bởi vì chuyện này."

Thấy hần nói chắc như đinh đóng cột, nếu có chuyện lạ đáng vẻ, vì vậy ta nói: "Nếu như vậy, người hãy cùng ta thật tốt nói một chút đến cùng là thể nào một chuyện."

Vương tổng gật đầu một cái, liền đem ma quỷ lộng hành sự tình nói ra...

Nguyên lai sự tình là cái dạng này, Vương tổng làm ăn, mấy năm nay kiếm lời không ít tiền, vì vậy năm ngoái liền mua một bộ phòng mới, trước đây không lâu mới vừa mang vào.

Nguyên bản còn muốn lấy có thể thật cao ở phòng mới rồi, nhưng là ai có thể nghĩ, dọn vào trong tân phòng về phía sau lại phát hiện phòng này vậy mà ma quỷ lộng hành. Mới vừa vào ở ngày thứ nhất buổi tối, ngủ đến nửa đêm mơ mơ màng màng gian, một trận thanh âm nói chuyện truyền vào trong tai.

Thanh âm nghe vào giống như là một cái nam cùng một cái nữ, hơn nữa thanh âm này tại chính mình trong căn phòng này.

Vương tổng đương thời liền nhảy được một hồi từ trên giường sợ ngồi dậy, gian phòng của mình bên trong tại sao có thể có người nói chuyện? Dù là ai gặp phải chuyện này cũng sẽ dọa cho giật mình, cho là mình kẻ gian vào nhà.

Nhưng là làm Vương tổng vội vàng đem đèn điện mở ra lúc, lại phát hiện trong căn phòng liền một bóng người cũng không có, cửa phòng vẫn là đang đóng, mà mới vừa nghe được thanh âm cũng đã biến mất.

Lúc đầu, Vương tổng còn tưởng rằng là mình nghe lầm, có lẽ là ngoài nhà một bên truyền tới thanh âm, cho nên cũng không thể nào coi là chuyện to tát, vì vậy tiếp tục tắt đèn ngủ.

Nhưng là, tắt đèn, mới vừa nằm xuống lại, người còn chưa ngủ, tiếp lấy trong căn phòng lại truyền tới đàn bà nói chuyện tiếng.

Lần này nghe rất rõ, thanh âm này tuyệt đối chính là tại trong căn phòng này phát ra.

Lần nữa mở đèn, lúc trước vẫn còn thanh âm nói chuyện tại mở đèn trong nháy mắt, như cũ lần nữa đột nhiên ngừng lại, mà trong căn phòng cũng liền cái quỷ ảnh cũng không thấy.

Vương tổng vội vàng đem trong ngủ say mê mê lay tỉnh, hỏi nàng có nghe hay không thấy người nói chuyện, mê mê nhưng cái gì đều không nghe.

Bất quá, khi lại một lần nữa tắt đèn, này trở về liền vợ hần cũng sợ hãi, bởi vì hai vợ chồng đều nghe được có người ở trong phòng thanh âm nói chuyện.

Lúc này ngu nữa người đều biết, đây là nháo quỷ.

Vương tổng nào dám lại tiếp tục ngủ ở trong căn phòng kia rồi, hai vợ chồng sợ đến vội vàng dời đến trong một phòng khác.

Nhắc tới cũng kỳ, trong một phòng khác mặc dù không có động tĩnh, thế nhưng lỗ tai thiếp ở trên vách tường, nhưng cũng có thể nghe được trước cái kia trong chủ phòng ngủ vẫn ở chỗ cũ truyền tới động tĩnh.

Động tĩnh này nháo trò, liền não loạn hai ba tháng, một mực âm ỉ hiện tại cũng không có dừng, giống như trong căn phòng còn ở người khác giống như, làm Vương tổng một nhà không có ngày yên tĩnh.

Nói tới chỗ này , Vương tổng một mặt bất đắc dĩ , hiển nhiên hẳn đúng là bị hành hạ thảm.

Nghe xong Vương tổng giảng thuật chuyện này , ta cũng giật mình , nếu quả thật như hắn nói như vậy , như vậy thật có khả năng là ma quỷ lộng hành , hơn nữa huyền nào còn không phải bình thường hung.

Bất quá ta cũng đúng chuyện này cảm thấy thật tò mò , liền hỏi: "Người nói trong nhà phòng ngủ chính luôn có người đang nói chuyện , vậy người có nghe được nói là cái gì không ?"

Vương tổng nhìn một chút trên bàn bằng hữu , chỉ chỉ ngô ngô thật giống như có cái gì khó nói chỉ ẩn giấu , khó mà nói giống như. Bất quá hắn cuối cùng vẫn là giảng đạo: "Không dối gạt đại sư , thanh âm kia thật ra không phải là nói chuyện , mà là... Mà là có một đàn bà mẹ hắn tại trong phòng ta kêu * giường!"

"À? Kêu * giường ?" Lần này chúng ta mọi người tại đây tất cả đều sửng sốt, cảm đều nhanh kinh diệu.

"Ai yêu , ta đi! Vẫn còn có loại sự tình này ?"

Tất cả mọi người cảm thấy một trận cười khanh khách , đây cũng quá tán dóc đi , vì vậy rồi rít hỏi hắn có thể hay không nghe lầm ?

Vương tổng cười khổ một cái , nói: "Không có khả năng có lỗi , mỗi ngày buổi tối trong căn phòng đều có một nữ nhân phát ra âm a a rên rỉ * tiếng rên , thanh âm kiều mỹ mềm yếu , không phải kêu * giường là cái gì."

Thấy Vương tổng nói nghiêm trang , không giống nói giả , mọi người cũng đều nhú mày lên , chuyện quỷ nhát này nghe nói qua không ít , thế nhưng nửa đêm truyền ra kêu * tiếng giường thật đúng là phần độc nhất.

Ta hiểu kỳ hỏi: "Nếu huyền nào tà môn như vậy , người liền từ không có đi tìm tiên sinh đi xem một chút đến cùng là chuyện gì xảy ra ?"

Vương tổng khóc khuôn mặt nói: "Nơi nào sẽ không có đi tìm nha , ta đều tìm qua nhiều cái cái gọi là cao nhân rồi , nhưng là dĩ nhiên không có một cái có thể giải quyết được. Vô luận là làm lễ cúng , vẫn là thiếp linh phù , căn bản sẽ không cái rắm dùng , tiền tốn không ít , có thể động tĩnh kia sẽ không ngừng qua."

Nói tới chỗ này , Vương tổng bất đắc dĩ thở dài , liền cầu đạo: "Đại sư , ta biết người và đừng sư phụ bất đồng , người là có bản lĩnh thật sự , chỉ cần người nguyện ý giúp ta giải quyết , muốn bao nhiêu tiền ngài ra cái giá."

Thấy hắn người bị hành hạ , khổ không thể tả đáng vẽ , cộng thêm ta sở học tay nghề , vốn là vì trừ tai họa cho người giải nạn , cho nên ta nghĩ nghĩ liền gật đầu đáp ứng. Cho tới tiền sao , ngược lại không có vấn đề , vì vậy liền đưa ra chỉ một ngón tay , chuẩn bị nói với hắn cho một ngàn là được.

Nhưng là không nghĩ đến là , ta ngón tay vừa mới vươn ra , liền nghe Vương tổng đạo: "Mười ngàn ? Hành , chỉ cần đại sư có thể giúp ta giải quyết cái phiền toái này , đừng nói mười ngàn rồi , chính là hai chục ngàn đều nguyện ý."

"Mười ngàn ?"

Nghe nói như vậy , ta một hồi ánh mắt đều tròn tròn , tràn đầy không thể tin được. Không trách âm dương trong nghề nhiều như vậy lam đạo tên lừng gát , cảm tình là này một nhóm tới tiền quá mẹ hắn nhanh , 1 vạn tệ , cái này cần để cho ta làm bao nhiêu tháng phục vụ viên a.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Nửa đêm quỷ dùng dùng

Ngay tại ta cho là có phải hay không là tự mình ráy tai quá nhiều nghe lầm , Vương tổng liền đưa tới một xấp tiền , nói với ta: "Đại sư , nơi này đúng lúc là 1 vạn tệ , người trước cầm lấy , chờ sự tình xong xuôi , ta sẽ cho người mười ngàn đền đáp."

"Còn sẽ có mười ngàn ? Ta trời ạ , chuyện này... Tiền này quá mẹ hắn dễ kiếm rồi." Tâm lý ta kích động không thôi , nếu như không là sợ bị trò cười mà nói , ta thật muốn bấm bấm một cái tự mình , nhìn một chút này có phải là đang nằm mơ hay không.

Cầm tiền , ta tự nhiên cũng liền để ý , vì vậy theo lão bản xin nghỉ , tiếp theo Vương tổng liền đi qua.

Vương tổng lái một chiếc chạy băng băng , mang theo ta tới đến một tòa biệt thự khu.

Đến địa phương , ta mới phát hiện , nguyên lai này Vương tổng còn thật là người có tiền , ở phòng lại là tòa ba tầng biệt thự , tiểu khu hoàn cảnh u mỹ , chung quanh những thứ kia chung cư là không cách nào so sánh.

Đi tới Vương tổng bên ngoài biệt thự , Vương tổng có chút hăng hái hỏi: "Đại sư , người biết phong thủy sao, không biết ta đây biệt thự phong thủy như thế nào ?"

Nếu đối phương đều đã nói như vậy , vì vậy ta liền dừng lại nhìn một chút biệt thự phong thủy , sau nhà có một núi , cao vút xinh đẹp , mũi đủ như văn bút , đứng thẳng rút hùng vĩ , hiên ngang lạ thường , trên núi thương tùng trúc xanh , lục âm thấp thoáng; trái phải Thanh Long Bạch Hổ lên xuống bỗng nhiên ngã , long thế quanh co khúc chiết bằng bột , trước nhà tiểu bình ngoài có hai cái cái ao , minh đường rộng rãi , phong thủy cực tốt. Nơi này phong thủy không nói có thể ra Hầu bái tướng , phải ra văn nhân đại tài nhưng là không khó.

Ngay sau đó , ta liền đối với Vương tổng đạo: "Sau nhà là văn bút phong , chủ văn mới , trái phải Thanh Long cùng Bạch Hổ lên xuống bỗng nhiên ngã , sơn hoàn thủy bão , đây là một chỗ thượng đẳng phong thủy a. Nếu như không có đoán sai mà nói , Vương tổng người phòng này hẳn là này một mảnh trong tiểu khu tốt nhất , đoán chừng là có cao nhân chỉ điểm đi."

Ta đây nói một chút , Vương tổng không khỏi đối với ta dựng lên một ngón tay cái , khen: "Không nghĩ đến đại sư quả thật biết phong thủy , hơn nữa một chút cũng nói không sai. Thực không dám giấu giếm , phong thủy này đúng là mời qua một vị phong thủy đại sư xem qua , ban đầu vị kia phong thủy đại sư cùng người hôm nay theo như lời giống nhau như đúc , nói ở tại trong cái phòng này có thể ra đại văn hào tài tử."

Dứt lời , Vương tổng thì càng thêm đối với ta bội phục mấy phần rồi.

Nếu nhà ở phong thủy cực tốt , như vậy nhà hẳn ma quỷ lộng hành chuyện , hơn nữa hãy cùng phong thủy không quan hệ. Đón lấy , hẳn xin mời ta vào cửa , dẫn ta tới đến nhà bọn họ ma quỷ lộng hành phòng ngủ chính.

Dù sao cũng là biệt thự , phòng ngủ chính vẫn thật đại , chỉ bất quá bên trong trống rỗng , không có gì đồ gia dụng , có lẽ đều dời đến phòng khách rồi đi , toàn bộ phòng ngủ chính cũng chỉ có một trương phòng ở lại nơi đó.

Ta hỏi hẳn: "Chính là cái này căn phòng ma quỷ lộng hành ?"

Wương tổng vội vàng gật đầu: "Đúng vậy , ngài giúp ta xem thật kỹ một chút , xem có thể hay không tra ra vấn đề rồi."

Ta gật đầu một cái , lập tức liền đem Âm Dương Nhân cho mở ra , kết quả nhìn một vòng lớn , thứ gì cũng không thấy.

Ta lại nghĩ , có phải hay không là mảnh đất này có âm linh ? Vì vậy lại lấy ra la Canh tra xét một lần , vẫn là không hề có một chút vấn đề , lần này ta không khỏi nhủ mảy: "Vương tổng , chuyện này... Cái này không đúng nha , người phòng ngủ này rất sạch sẽ , không có khả năng có đồ bản."

Là , nếu như nói ma quỷ lộng hành mà nói , vậy khẳng định tự đại biểu trong này có đồ bản , nhưng là ta dùng Âm Dương Nhân nhìn một lần , lại dùng la Canh tra xét một lần , không có khả năng tra không ra dị trạng. Chỉ có một loại nguyên nhân , đó chính là phòng ngủ này căn bản tự không có đồ bản , nói cách khác , phòng này hẳn căn bản cũng không ma quỷ lộng hành.

Nghe ta vừa nói như thế , Vương tổng căn bản cũng không tin tưởng , kiên định đạo: "Không có đồ bản không có khả năng , mỗi ngày buổi tối đều làm âmĩ , ta không có khả năng nghe lầm."

Chẳng lẽ đồ bản rồi đi gian phòng này ?

Suy nghĩ một chút , ta lại đến phòng khách tra xét một phen , cuối cùng cả tòa biệt thự đều điều tra , như cũ không thu được gì. Lần này ngay cả ta đều ngây ngẩn rồi , đối phương tin chắc nơi này ma quỷ lộng hành , nhưng ta tra được kết quả lại là không hề có một chút vấn đề , này quá mẹ hắn kỳ quái đi!

Rốt cuộc là tay nghề ta có hạn , nhìn không ra vấn đề đến , vẫn là Vương tổng nào hiểu lắm à? Tỷ như nghe được nguyên bản rất bình thường thanh âm , bởi vì nghi thần nghi quỷ , làm coi thành là ma quỷ lộng hành.

"Người có hay không là quá mê tín rồi , cho nên buổi tối nghe được chút ít động tĩnh mới làm tưởng ma quỷ lộng hành ?" Ta hiểu kỳ hỏi.

Wương tổng đầu rung như trống lắc giống như: "Tuyệt đối không thể , có phải hay không trong căn phòng này truyền tới thanh âm , ta làm sao có thể nghe lầm. Đại sư , ngài nếu không muốn muốn phương pháp khác ?"

Lúc này ta , trong lòng rất là bất đắc dĩ , bây giờ tiền đều thu , lại nói không giải quyết được , lời này truyền đi khẳng định về sau lần lộn không được nghề này làm , vì vậy không thể làm gì khác hơn là nói với hẳn: "Bây giờ chỉ có nhất pháp , vậy chính là ta tại nhà người ở một đêm. Người không phải nói mỗi ngày buổi tối cũng sẽ nào động tĩnh sao , ta đây chờ hẳn nào động tĩnh."

Wương tổng nghe lời này một cái , cũng cảm thấy cái biện pháp này tốt lập tức liền gật đầu đáp ứng , lập tức đi cho ta bố trí phòng khách. Bất quá vì có thể đuổi kịp lúc phát hiện dị thường , ta khiến hẳn an bài cho ta ở ma quỷ lộng hành cái kia phòng ngủ chính cách vách.

Buổi tối hôm đó , Vương tổng có ý chiêu đãi một phen ta , rượu ngon thức ăn ngon , là ta mấy năm này ăn qua tốt nhất một hồi.

Dùng qua bữa ăn tối , trò chuyện trong chốc lát thiên , thấy thời gian không còn sớm , vì vậy ta liền đề cho tất cả mọi người sớm nghỉ ngơi một chút , mà

Vương tổng thì phụng bồi ta ngủ chung đến phòng ngủ chính căn phòng cách vách.

Bất quá, lấy nói ngủ, chẳng bằng nói hai người cũng chỉ là ngồi ở trong phòng, chung quy tối nay ta là tới giải quyết ma quỷ lộng hành, mà không phải thật muốn ngủ ở đây thấy.

Vì giữ yên lặng, hai người cũng không nói chuyện phiếm, cứ như vậy mắt lớn trừng mắt nhỏ ngồi không.

Cứ như vậy, ngồi xuống an vị rồi hai ba cái giờ, hai người đều thẳng mệt rồi. Lúc này đã sớm đêm đã khuya, khu biệt thự ít người, đến đêm khuya tĩnh lặng một mảnh, nhưng là chính là không có nghe được động tĩnh.

Ta hỏi Vương tổng: "Người xác định mỗi ngày buổi tối cũng sẽ nào?"

Vương tổng gật đầu một cái: "Biết, chỉ cần vừa đến mười hai giờ, nhất định sẽ nào."

Thấy hắn nói như vậy, vì vậy ta không thể làm gì khác hơn là tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi.

Bất tri bất giác lại đợi hơn một giờ, ngay tại ta một đôi mí mắt sắp đánh nhau thời điểm, chỉ nghe một trận thanh âm nữ nhân đột nhiên vang lên...

Nguyên bản còn muốn ngủ gà ngủ gật chúng ta, nhảy một hồi liền giật mình tỉnh lại, cẩn thận một tiếng, thanh âm thật đúng là theo căn phòng cách vách truyền tới, bất quá chỉ có thể nghe ra là một nữ nhân phát ra thanh âm, thế nhưng nghe không quá rõ ràng nói là gì đó. Ta nhìn đồng hồ, đã qua mười hai giờ, xem ra Vương tổng nói thật đúng là một điểm không sai, chỉ cần qua giờ tử, căn phòng kia sẽ ma quỷ lộng hành.

Ta chạy mau đến bên tường lên, đem lỗ tai dính vào trên vách tường, tiếp lấy ta liền nghe được tường bên kia truyền tới một thanh âm nữ nhân.

"A... Chậm một chút... Không muốn gấp như vậy đi vào... Ừ..."

"Thật thoải mái... A..."

"Thật là giỏi... Nhanh lên một chút... Mau hơn chút nữa... Sờ sờ ta... A..."

Từng trận nữ nhân kiều mỹ mềm yếu rên rỉ * tiếng rên, xuyên thấu qua vách tường truyền tới, nghe bạn thân đây ta khuôn mặt đều lập tức liền đỏ.

Khe nằm nha, cái này gọi là được cũng quá phóng dăng đi, chẳng lẽ cách vách ở một cái tao lãng mống?

Cái này thật đúng là như Vương tổng nói như vậy, mặc dù ta mới mười tám tuổi, liền nhân sự cũng còn không có trải qua, thế nhưng loại thanh âm này ta vẫn biết là chuyện gì xảy ra, đây không phải là kêu * giường là cái gì.

Nghe trong chốc lát, ta liền có chút không chịu nổi, không phải sợ hãi, mà là lão tử đều nhanh chảy máu mũi, phía dưới đã sớm đỏ lấy dính đầu lều vải. Nếu như nghe nữa đi xuống, đoán chừng bêu xấu.

Vì vậy, ta mau mang Vương tổng ra căn phòng, rón rén hướng phòng ngủ chính sờ lên...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Thanh âm này sẽ ghiền

Bởi vì hai cái căn phòng tương lân, cho nên cũng chính là vài chục bước khoảng cách, rất nhanh là đến chủ ngoài cửa phòng ngủ, vểnh tai nghe, bên trong thanh âm kia xuyên thấu qua cửa phòng như cũ truyền vào trong tai, "Ân ân a a" rên rỉ * ngâm lấy, nghe toàn thân người tê dại tê dại.

Lúc này ta đã xác định, cô gái kia rên rỉ * tiếng rên thanh âm chính là tại trong căn phòng này phát ra ngoài, mà trong phòng này là không có khả năng có người, cho nên Vương tổng nói không sai, đây không phải là ma quỷ lộng hành còn có thể là cái gì?

Ngay sau đó, ta liền móc ra một cái linh phù, nói ít đều có mười, hai mươi tấm, sau đó tỏ ý Vương tổng lui ra một ít, tiếp lấy hướng về phía cửa phòng một cước đạp tới.

"Oành" một tiếng vang thật lớn, cửa phòng trực tiếp bị ta một cước cho đạp ra.

Trong căn phòng một mảnh đen nhánh, bất quá lúc này ta có thể không quản được nhiều như vậy, một cái bước dài liền vọt vào, trong tay linh phù hướng về phía trong căn phòng liền tắt tối, tới một cái thiên nữ tán hoa.

Nhưng là, linh phù tung ra một cái, nguyên bản theo dự đoán quý nữ tiếng kêu thảm thiết lại cũng chưa phát sinh, ngược lại thì làm ta vọt vào cửa phòng một khắc kia lúc, nguyên bản trong căn phòng thanh âm nữ nhân nhưng đột nhiên ngừng lại, trong căn phòng hoàn toàn yên tĩnh, giống như mới vừa rồi căn bản là không có nữ nhân ở nơi này lớn tiếng kêu giống như!

Mà lúc này Vương tổng cũng lập tức đem đèn điện mở ra, tiếp lấy liền thấy trong căn phòng trống rỗng, một cái quý ảnh cũng không có, căn phòng trên đất, trên giường, khắp nơi đều là rải xuống lấy linh phù.

Thấy như vậy một màn, ta không khỏi nhủ chặt mày: "Chuyện này... Cái này không thể nào nha, minh minh mới vừa rồi trong phòng này có động tĩnh, động nhưng cái gì cũng không có?"

Vương tổng thấy ta không nghĩ ra, liền nói: "Đại sư, lúc trước cũng chính là như vậy, nguyên bản minh minh nghe đến đó có động tĩnh, nhưng là chỉ cần xông vào, thanh âm kia sẽ biến mất."

Mặc dù nghe hắn nói như vậy, thế nhưng ta hay là không tin tã, vì vậy lại mở ra Âm Dương Nhãn nhìn một lần, vẫn là gì đó cũng không thấy. Cuối cùng, ta cũng bắt đầu đi, trong lúc nhất thời không có biện pháp.

"Đại sư, nên làm gì bây giờ mới tốt nha"

Vương tổng một mặt lo âu.

Tiền đã thu đôi phương, nếu như không đem chuyện này giải quyết, truyền đi thật đúng là rất mất mặt, cho nên ta khổ tư mà bắt đầu, cuối cùng hỏi hắn: "Người trước nói, người lúc đầu ngủ ở trong căn phòng này, nửa đêm cũng nghe đến động tĩnh?"

Vương tổng gật đầu một cái: "Đúng vậy, ngủ mơ mơ màng màng, chính là bị nữ nhân cái loại này ân ân a a thanh âm đánh thức, nhưng là chờ ta tỉnh lại mở đèn, nhưng cái gì cũng không thấy."

"Đã như vậy, vậy cứ như thế, người trước trở về cách vách gian phòng kia, ta chỉ ngủ một mình ở chỗ này." Ta quyết định nói.

"Người ngủ ở nơi này?" Vương tổng sững sờ một chút.

Phải ta muốn nhìn hắn có thể làm ra cái trò gì đến, chỉ cần hắn dám ra đây, ta nhất định có thể bắt hắn." Nếu từ bên ngoài xông vào, đôi phương sẽ liền người hữu thanh thanh âm cũng sẽ biến mất không thấy gì nữa, ta đây đi nằm ngủ tại trong căn phòng này, ta xem hắn đến cùng là thế nào một chuyện.

"Được, vậy ngài có thể phải cẩn thận một chút, có chuyện liền kêu ta." Thấy ta đây nói gì, Vương tổng cũng gật đầu một cái, dặn dò một câu trở về căn phòng cách vách đi rồi.

Vương tổng sau khi rời đi, toàn bộ trống rỗng căn phòng chỉ còn lại ta một người.

Trong căn phòng có một giường lớn, mặc dù không có chăn, chính là một cái giường cao cấp nệm, thế nhưng ta còn là nằm đi tới, sau đó đem đèn điện một cửa, nhắm mắt làm bộ như ngủ.

Trong căn phòng lần nữa đen kịt một màu, đưa tay không thấy được năm ngón, bên tai cũng nghe không tới bất kỳ thanh âm gì, khôi phục hoàn toàn tĩnh mịch, tựa thật giống liên tú hoa châm rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy, nằm ở trên giường ta chỉ có thể nghe được tiếng tim mình đập ở đó, thỉnh thoảng oánh nhúc nhích.

Nếu như lúc này có người hỏi ta có sợ hay không, nói thật, này tối lửa tắt đèn nằm ở một cái biết rõ mà quý lộng hành trong căn phòng, có thể không sợ hãi mới là lạ đấy. Chỉ bất quá sợ hãi cũng vô dụng, chuyện cho tới bây giờ, tựa sợ nằng không xuất hiện.

Đêm, tiếp tục thâm trầm...

Nằm ở trên giường nhắm mắt lại, ta cũng không biết giả bộ ngủ rồi bao lâu, chỉ biết mình thiếu chút nữa thì đã ngủ. Trong lúc vô tình, đột nhiên, một trận nữ nhân tiếng kêu vang lên.

"Điểm nhẹ... Người điểm nhẹ làm... A..."

Thanh âm nghe rất rõ,

So với trước kia ở ngoài cửa nghe được lớn tiếng hơn nhiều, ngay cả kịch liệt vận động tiếng thở dốc đều rõ ràng truyền vào trong tai. Đặc biệt là này thanh âm nữ nhân lại đặc biệt mềm yếu mềm yếu, rất có nữ nhân vị, nghe mấy câu ta phía dưới lần nữa không biết xấu hổ cứng rắn.

Nói thật, lúc lên cấp 3, tiếp theo đồng học đảo quốc phiến xem qua không ít, loại thanh âm này tự nhiên rất quen thuộc, thế nhưng trên thực tế loại này thân như đối mặt cảnh vang ở bên tai thanh âm, thật đúng là là lần đầu tiên nghe lên, nói thật, thật rất kích thích. Cái này cũng may mắn ta biết phát ra loại thanh âm này là quý, bằng không loại thanh âm này nghe hơn nhiều, phỏng chừng có thể khiến người ta nghe tới nghiện.

Thanh âm như cũ ở trong phòng tiếp tục vang, bất quá ta cũng không có lập tức liền nhảy cồm lên. Cái này ngược lại cũng không phải là bởi vì ta thật

nghe tới có vẻ , mà là ta đang làm rõ ràng thanh âm cụ thể là theo chỗ nào phát ra ngoài.

Ta ngừng thờ , cẩn thận vểnh tai nghe.

Này không lắng nghe cũng còn khá , cẩn thận nghe một chút nhưng làm ta giật cả mình , bởi vì này thanh âm lại ở lỗ tai ta bên cạnh truyền tới.

Chẳng lẽ tên nữ quý đó đi nằm ngủ tại trên giường của ta ?

Nhất thời ta giật mình , thiếu chút nữa thì muốn từ trên giường nhảy cẫng lên.

Bất quá khi ta tiếp tục nghe trong chốc lát , phát hiện không đúng lắm , thanh âm mặc dù cách cho ta rất gần , nhưng là lại không hề giống là tại trên giường của ta , mà là ở giường của ta đầu.

Nhưng là trên giường của ta là một bức tường , chẳng lẽ bọn họ tựa vào bên tường lên làm ? Nghĩ tới đây , trong đầu hiện ra tại đảo quốc trong phim nhìn đến một cái kinh điển đáng vẻ.

Ai , không nghĩ đến này thành quý cũng có thể chơi đùa điên cuồng như vậy...

Càng nghe , ta càng thêm xác định , thanh âm chính là tại giường của ta đầu bên cạnh truyền tới , bọn họ tựa vào trên tường , tuyệt đối sẽ không có lỗi.

Trong lòng nắm rõ ràng rồi đối phương vị trí chỗ ở , tiếp lấy ta liền len lén móc ra một đạo linh phù , nắm ở trong tay , sau đó mắt mở một cái , oanh một tiếng từ trên giường nhảy cẫng lên , tiện tay liền đem đã sớm nắm ở trong tay linh phù hướng về phía đầu giường vị trí bên tường lên đánh ra...

"Ba" một thanh âm vang lên , linh phù trực tiếp vỡ vào trên vách tường , bởi vì dùng sức khí có chút nặng , bàn tay đều chụp lăm lăm đau lăm lăm đau.

Quý nữ tiếng kêu thảm thiết vẫn không có xuất hiện , mà trước còn náo nhiệt kịch liệt rên rỉ * tiếng rên , lúc này cũng lần nữa đột nhiên ngừng lại , trong căn phòng lại một lần nữa khôi phục yên lặng..

Ta vội vàng mở đèn , vừa nhìn , lần nữa mắt choáng váng , trong căn phòng như cũ không có thứ gì , bị ta vỡ trúng linh phù địa phương , chính là lấp kín tường trắng , căn bản cũng không thấy gì đó quý nữ.

"Chuyện này... Điều này sao có thể ? Ta minh minh cảm giác thanh âm chính là theo vị trí này phát ra ngoài , làm sao sẽ không có gì cả ?"

Ta đầu đều có chút mộng bức rồi , ta không tin đối phương bỏ chạy rồi , bởi vì ta từ trên giường chọt nổi lên , đến đem linh phù đập tới , tốc độ cực nhanh , chỉ dùng một giây đồng hồ , đối phương coi như kịp phản ứng , cũng căn bản không thể có thể có cơ hội chạy trốn , nhất định sẽ bị ta linh phù vỡ trúng. Nhưng là dưới mắt nhưng chứng minh , ta mẹ hán lại một lần nữa nhào hụt.

Hắn bà bà nha , đây rốt cuộc là chuyện gì ?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Yểm thắng thuật

Đoán chừng là ta mới vừa rồi dùng linh phù chụp ở trên vách tường , động tĩnh có chút lớn , cho nên bị cách vách Vương tổng cũng nghe thấy rồi , lúc này cũng hoang mang rối loạn chạy tới , nhìn thấy ta đứng ở trước vách tường ngăn người , liền vội vàng hỏi: "Đại sư , thế nào , quý gia bị người giết chết chưa?"

Ta lắc đầu một cái , cười khổ nói: "Mới vừa rồi minh minh thanh âm ở nơi này đầu giường , nhưng là chờ ta xuất thủ sau đó , nhưng không có thứ gì , chuyện này quá quái dị."

Nghe được ta đây nói gì , Vương tổng một mặt thất lạc cùng tuyệt vọng: "Nếu như đại sư ngài đều thúc thủ vô sách , kia chi sợ cũng thật không người nào có thể giải quyết rồi."

Ta cũng cảm thấy rất khó khăn , này nho nhỏ một cái náo hung , như thế khó khăn như vậy đây? Giãng co hơn nửa đêm , dĩ nhiên liền đối phương quý ảnh cũng không thấy , chuyện này nếu là truyền ra ngoài , cũng không bị đồng hành cười đến rụng răng ?

Mới vừa rồi rõ ràng là trên giường này bên tường lên , một điểm này ta thập phần tin chắc , vị trí không có khả năng có lỗi.

Nếu ta xuất thủ cực nhanh, đối phương không có khả năng chạy trốn, vậy thì chỉ có một khả năng, đối phương cũng không phải là đứng ở giường của ta đâu, dán tại bên tường lên làm.

Chẳng lẽ... Là tại trong tường?

Nghĩ tới đây, ta đột nhiên linh quang chợt lóe, vỗ đầu một cái, ta làm sao lại không nghĩ đến đây, nếu trong căn phòng không có, vậy thì hơn phân nửa là bức tường này bên trong có kỳ lạ a, vấn đề đơn giản như vậy ta đây lúc mới phản ứng được.

Vì vậy ta vội vàng đối với Vương tổng đạo: "Bức tường này có thể mở ra nhìn một chút sao?"

Vương tổng sững sờ, quý không tìm được, lại muốn hủy đi nhà hấn tường, không khỏi có chút mộng bức rồi, đầu óc mơ hồ nhìn ta: "Đại sư... Chuyện này... Muốn dỡ bỏ tường làm gì nha."

"Thực không dám giấu giếm, nếu như trong phòng này thật có đồ bần mà nói, ta không có khả năng tìm không thấy, cho nên ta hoài nghi là bức tường này bên trong có vấn đề, chỉ có mở ra đến xem thử." Ta đúng sự thật trả lời.

Nghe ta vừa nói như thế, Vương tổng cũng biết ta ý tứ, vì vậy lập tức liền gật đầu nói: "Nếu đại sư hoài nghi là bức tường này bên trong có vấn đề, vậy ta đây tự đi cầm gia hỏa tới."

Nói xong lời này, Vương tổng liền vội vàng xoay người ra căn phòng, không bao lâu, sẽ cầm một cái thiết nắm chặt tiến vào.

Bởi vì ta đã biết rồi thanh âm phát ra đại khái vị trí, cho nên cũng không cần loạn hủy đi. Ta tới đến đầu giường, chỉ trước gây ra động tĩnh vị trí nói với hấn: "Liên vị trí này, người mở ra tới xem một chút."

Vương tổng gật đầu một cái, sau đó liền giơ lên thiết nắm chặt đào.

Không có đào vài cái, tường liền bị hấn hủy đi hai ba cục gạch, trụ tại lúc này, hấn đột nhiên thật giống như phát hiện gì đó giống như, hủy đi hủy đi liền ngừng lại, vội vàng quay đầu đối với ta hô: "Đại sư, chuyện này... Trong này quả thật có đồ."

Quả thật bị ta cho đã đoán đúng!

Ta mừng rỡ trong lòng, vội vàng đi tới, nói với hấn: "Cho ta xem nhìn là cái gì."

Vương tổng tranh thủ thời gian để cho ra, vì vậy ta đến gần đi hướng cái lỗ tường kia nhìn sang, tiếp lấy liền thấy tường gạch bên trong bày đặt một cái gỗ cật tử.

Ta đưa nó lấy ra ngoài, vừa nhìn, này đúng là một đôi tượng gỗ.

Tượng gỗ là dùng ngay ngắn một cái khối mộc đầu điều, tạc thành rồi hai cái tượng gỗ hình người, một nam một nữ, người trần truồng, không mặc quần áo, nam ở trên cao, đè phía dưới nữ nhân, điều phải là giống như đực, kia hình tượng cũng không chính là thành người làm chuyện phòng the tình cảnh sao?

Nhìn đến đây, ta nơi nào lại không biết nha, Vương tổng trong nhà một mực gây ra nữ nhân rên rỉ * tiếng rên, chính là chỗ này đối với tượng gỗ phát ra ngoài.

Ngay sau đó, ta liền dựa vào này đôi tượng gỗ, đối với Vương tổng đạo: "Tìm được, này chính là các người gia một mực ma quỷ lộng hành kẻ cầm đầu!"

"Chuyện này... Chuyện này... Liên hấn?"

Vương tổng sững sờ, mặt đầy không dám tin đáng vẽ.

Ta gật đầu một cái: "Đúng vậy, chính là hấn. Người có thể không nên coi thường hấn, cái này ở âm dương trong nghề kêu yểm trắn, tại Lỗ Ban thuật bên trong xưng yểm thắng thuật, vật này tạc thành rồi một nam một nữ, người trần truồng đè ở cùng nhau, là ý gì hấn không dùng ta giải thích chứ? Cũng chính bởi vì vậy, cho nên gian phòng này chỉ cần vừa đến nửa đêm, sẽ gây ra nam nữ làm loại chuyện đó thanh âm đi ra. Thật ra đây căn bản cũng không phải là ma quỷ lộng hành,

Mà là bị người cố ý động tay chân."

Là, ta không có lừa hấn, đồ chơi này chính là yểm thắng thuật.

"Yểm thắng thuật" lại xưng yểm trắn chi thuật, ý tứ là "Lấy nguyên rửa chán ghét phục người", là một loại truyền lưu đã lâu vu thuật hành động. Nếu như kia một gia đình bị dùng "Yểm thắng thuật", nhẹ thì gia trạch không yên, lúc đó có tổn thương hoặc chọc phải quan không phải; nặng thì mắc bệnh hiểm nghèo, gặp tai kiếp, hải đồng chết yểu, thậm chí sẽ cửa nát nhà tan, là một loại phi thường ác độc nguyên rửa.

Đương nhiên "Yểm thắng thuật" có ác cũng có cát, tùy theo từng người, nhân chuyện mà dị. Mọi người bình thường trong cuộc sống cũng có thể thường xuyên có thể thấy một ít yểm thắng vật, giống như điều khắc đào bản, đào người, ngọc bát quái bài, ngọc thủ bài, đao kiếm, môn thần chò một chút

thường gấp hơn nửa nhiều, là yếm thắng tiền, lại kêu ép thắng tiền, là đúc thành tiền tệ bộ dáng may mắn phẩm hoặc trừ tà phẩm. Loại số tiền này chính diện chế tạo có chữ viết như "Thiên thu vạn tuế", "Thiên hạ thái bình", "Xuất nhập đại cát", "Nghỉ thất nghỉ gia" chờ, phía sau có tinh đầu, song ngư, quy rần, long phượng hình vẽ, cung cấp đeo ngắm cảnh. Sạp nhỏ chủ quán không có mấy cái biết, hết thầy đem xưng là "Tiền tiền".

Hiện giờ xã hội đã rất ít người nghe được hoặc sử dụng "Yếm thắng thuật", lúc trước thợ mộc thợ gạch ngói nghe nói rất nhiều đều biết, lại xưng Lỗ Ban yếm thắng thuật.

Thợ mộc bên trong có cái truyền thuyết, năm đó kiến đô sông đập một bên Trương Nghi lâu chính là Công Thâu Ban, cũng chính là Lỗ Ban bản thân. Tại lâu xây xong sau, Lỗ Ban tại xà ngang chỗ trùng đặt một cái gong gánh mộc nhân nhỏ, hai bên gánh vác các thà một viên hạt lúa túc, bảo trì mộc nhân thắng bằng, giữ lại một câu nói: Mộc nhân không ngã, nước không gần thực.

Quả nhiên, tại thời gian dài bên trong, vô luận phát bao lớn ngập lụt, đô giang đập đều không biết chỗ thùng.

Cho đến 1000 năm sau, đất Thục bộc phát đại quy mô chuột tai. Có thể tìm được hạt kê, đều cho con chuột lôi ra ngoài ăn, mà Lỗ Ban tàng xà ngang gong gánh lên kia một viên hạt lúa túc cũng không thể thoát khỏi may mắn, bị con chuột cho ăn trộm. Sau đó, năm ấy đất Thục lụt tai, đô giang đập liền chỗ thùng rồi.

Đương nhiên, đây chỉ là truyền lưu tại dân gian truyền thuyết, cho tới có phải là thật hay không, liền không người biết được. Thế nhưng yếm thắng thuật, nhưng là chân thực tồn tại. Nghe nói, lúc trước có gia đình xây nhà, đặc tội thợ mộc, này thợ mộc sinh lòng oán khí liền tại trên xà nhà thả một cây thất cổ thùng, kết quả kia một nhà người đi vào ở sau cả nhà bầy, tám thanh người tất cả đều thất cổ chết sạch.

Thấy ta vừa nói như thế, cộng thêm đồ chơi này lại vừa là tại ta chỉ vị trí moi ra, Vương tổng mặc dù cảm thấy đây chỉ là một khối Mộc Đầu Nhân chốt, nhưng dám không được không tin. Vì vậy hận đến cắn răng nghiêng lợi, mắng đồ chơi này là cái nào súc sinh bỏ vào.

Thấy hắn không nghĩ ra là ai thả, vì vậy ta liền hỏi hắn: "Cho người xây nhà người, biết rõ phòng này là ai chẳng? Hoặc có lẽ là, đương thời xây nhà thời điểm, người đã mua lại sao?"

Vương tổng sững sờ, nói: "Cái tiểu khu này chính là ta công ty xây, mà chỗ này bởi vì thầy phong thủy nói phong thủy cực tốt, cho nên căn nhà này trước kia là vì chính mình xây."

Nghe hắn vừa nói như thế, tâm lý ta liền biết, vì vậy nói: "Bình thường thợ mộc yếm thắng thuật không thể tại đồng hành gian sử dụng, càng không thể tại không phải mình xây dựng công trình thượng sử dụng. Nói cách khác, nhà người tường gạch bên trong phát hiện này đối yếm thắng tượng gỗ người, không thể nào là người khác thả, mà là xây phòng này công nhân bỏ vào."

"À? Công nhân bỏ vào?" Vương tổng sững sờ, hiển nhiên quá ngoài hắn dự liệu.

Ta gật đầu một cái: "Đúng vậy, người suy nghĩ thật kỹ, người là không là địa phương nào đặc tội cái nào công nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Âm dương Địa sư

Cái này yếm thắng thuật rõ ràng chính là giày vò người chơi Ý nhị, người khác là không có khả năng vô duyên vô cớ hướng nhà người tường gạch bên trong xuống trần thuật, hiển nhiên là có nguyên nhân, cố ý muốn làm người người nhà, cho nên nhất định là Vương tổng đặc tội hắn.

Bất quá, cái này yếm thắng thuật tuy nhiên không đến nỗi cho người cửa nát nhà tan, nhưng là có thể cho người gia trạch không yên, mỗi ngày trong nhà nào động tĩnh, phòng chừng cũng không có ai có thể yên ổn chứ? Cho nên, nếu như ta đoán không sai mà nói, lần này yếm thắng thuật người, hẳn là cũng không có thâm cừu đại hận gì, có lẽ chỉ là nhân một ít mâu thuẫn nhỏ mới làm như thế.

Trải qua ta một nhắc nhở như vậy, Vương tổng cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó vỗ ót một cái: "Ta biết là người nào, nhất định là kia vương bát đản giờ trò quỷ."

"Biết là người nào?" Ta hiếu kỳ hỏi.

Vương tổng gật đầu một cái, nói: "Ta đối công nhân cũng không sai, cũng chưa bao giờ thiếu bọn họ tiền công. Bất quá xây căn nhà này thời điểm, trong đó có một cái thợ gạch ngói không cẩn thận ngã xuống trật khớp rồi chân, nghỉ ngơi hơn một tháng, cuối cùng thương khá hơn một chút chuyện cũng không có, dưỡng bệnh tháng kia tiền lương ta cũng chiếu kết, nhưng là hắn vẫn còn không phải tìm ta muốn quá mức tai nạn lao động bồi thường,

ta không cho hắn. Hắn bà bà , khẳng định cũng là bởi vì chuyện này , trong lòng của hắn ghi hận lên ta , cho nên mới cho ta xuống loại này hại người tà môn đồ chơi."

Nói xong lời cuối cùng , Vương tổng liền giận không chỗ phát tiết , mắng: "Hắn tên đại , dám làm lão tử , lão tử được tìm hắn tính sổ đi!"

Ta vội vàng khuyên nhủ: "Vương tổng , coi như hết , nếu ngươi biết là người nào , cũng biết vì chuyện gì mà lên , về sau đừng nữa với hắn giao thiệp với cũng được , bây giờ này yếm thắng thuật cũng đã lấy ra , cần gì phải lại đi kết mới Lương Từ đây?"

Là , lần trước cũng là bởi vì chưa cho đối phương quá mức tai nạn lao động bồi thường , đối phương là có thể xuống yếm thắng thuật làm ngươi , bây giờ này yếm thắng thuật thật vất vả tìm đến , ngươi lần này lại đi tìm hắn tính sổ , chẳng phải lại càng thêm đắc tội đối phương ? Đã như thế , quý mới biết loại này người sẽ như thế trả thù ngươi đây. Vạn nhất đối phương ngày nào thừa dịp ngươi không ở gia thời điểm , len lén lại tại nhà ngươi góc tường chỗ nào xuống điểm càng thêm âm độc hung tàn chiêu nhĩ , ngươi chẳng phải xong đời ?

Có câu cách ngôn nói tốt , chính gọi là , tha đắc tội quân tử , chứ đắc tội với tiểu nhân , lời này nhưng là phi thường có đạo lý. Quân tử bằng phẳng , hắn sẽ không nhớ thù , cho dù ngươi đắc tội rồi hắn , quân tử cũng sẽ dùng một loại khoan dung đem chuyện trên mặt nổi với ngươi luận đúng sai. Thế nhưng tiểu nhân sờ dĩ xưng là tiểu nhân , chính là tiểu nhân thích tính toán chi li , ngươi không đắc tội hắn cũng có thể đâm ngươi nhát dao , đừng nói đắc tội hắn đây. Hắn đem tất cả mọi chuyện toàn bộ ghi ở trong lòng , một khi hắn có cơ hội liền chờ cơ hội trả thù , sẽ phía sau đâm ngươi nhát dao , chính ngươi rất thảm.

Nghe ta như vậy một khuyên , Vương tổng cũng biết lại đi tìm đúng mới tính trướng , sẽ cái mất nhiều hơn cái được , cho nên không thể làm gì khác hơn là đem khẩu khí này nuốt xuống dưới , bắt đắc dĩ thờ dài.

Bây giờ vấn đề cuối cùng giải quyết , Vương tổng mặc dù bị tiểu nhân hại , trong lòng cực không thoải mái , thế nhưng đối với ta lại hết sức cảm kích. Dùng hắn mà nói giảng chính là , tìm một sóng lớn cái gọi là "Cao nhân", tất cả cũng không có ta cái này trẻ tuổi tiên sinh bản lãnh lớn.

Sau đó chúng ta một lần nữa trở lại căn phòng cách vách đi ngủ , toàn bộ quá nửa đêm liền lại cũng không có nghe phòng ngủ chính nào động tĩnh , một đêm vô sự , Vương tổng cũng biết vấn đề là thật giải quyết rồi.

Ngày kế , Vương tổng nhất định phải kéo ta đi ăn cơm , bảo là muốn cảm tạ ta.

Ta nói phải đi làm , không có thời gian đi.

Vương tổng liếc mắt đạo: "Tiểu sư phụ , ngài này một thân bản lãnh , nơi nào còn dùng đi làm phục vụ viên nha , đây không phải là dùng không đúng chỗ sao? Đi , đi ăn cơm , ghé gồm chờ chút ta đi giúp ngươi giới thiệu cái việc , kiếm khẳng định so với ngươi làm vài năm phục vụ viên đều nhiều hơn."

"So với ta làm vài năm phục vụ viên đều kiếm được nhiều ?"

Khe nằm nha , tâm lý ta đều có chút đâm đâm , có như vậy hào khí có chủ ? Có thể cho nhiều như vậy tiền mời người nhìn chuyện , vậy chuyện này chắc không đơn giản chứ ?

Đoán chừng là nhìn thấu ta nghi ngờ trong lòng , Vương tổng cười một tiếng , nói: "Đừng lo lắng , mặc dù người khác không giải quyết được , nhưng tiểu sư phụ ngài xuất mã nhất định là một đĩa đồ ăn , hơn nữa tiền này cũng không là tư nhân , là chính phủ quốc gia , còn chưa phải là muốn bao nhiêu , cho bao nhiêu."

Thì ra là như vậy ,

Ta gật đầu một cái , còn muốn hỏi một chút hắn , rốt cuộc là chuyện gì , Vương tổng lại nói: "Cụ thể ta không biết là chuyện gì , dù sao đối phương cùng ta có chút giao tình , trước một mực ở khắp nơi tìm cao nhân , buổi tối ta đem ngươi giới thiệu cho hắn , nhất định không thành vấn đề."

Nếu đối phương nói như vậy , ta cũng chỉ đành gật đầu một cái , không hỏi thêm nữa.

Thật ra , ta cũng không muốn tiếp tục đi bữa cơm bên trong làm phục vụ viên rồi , ban đầu làm phục vụ viên đó là không có cách nào tiền bị điện tín lườm gạt cho phiền hết , tuyệt lộ , chỉ có thể như thế. Thế nhưng bây giờ bất đồng rồi nha , bây giờ chúng ta lại có tiền rồi , Vương tổng này một chỉ riêng kiếm lời hai chục ngàn , cho nên tạm thời cũng không cần vì sinh tồn mà lo âu. Cho nên , bây giờ ta muốn làm là được , tiếp tục nghỉ nhiều tìm một chút âm dương công việc , đến rèn luyện chính mình.

Đúng như ban đầu Trần Quốc Đống lão tiên sinh nói , ta muốn đi nhiều lịch luyện , tinh tiến tay nghề , đề cao đạo hạnh , kiếm ra manh mối đến , chỉ có như vậy , ta mới có thể có cơ hội thay gia gia báo thù.

Buổi trưa , Vương tổng đem ta mang tới một cái sa hoa tiệm cơm , mời ta đại ăn một bữa. Một bữa cơm ăn vào nửa lần trưa , hắn đứng hện mặt khác cho ta 1 vạn tệ làm là quá mức đáp tạ.

Rời đi lúc , hắn đột nhiên thật giống như nghĩ tới điều gì giống như , nói: "Đúng rồi , giới thiệu cho ngươi cái kia việc chỉ là có chút xa , ngươi có nguyện ý hay không đi ?"

Nghe nói như vậy ta cũng rất tốt hiếm thấy , vì vậy ta liền nói: "Rất xa ? Là nơi nào ?"

"Nam xương." Vương tổng trả lời.

"Nam xương ?"

Nghe được Nam xương hai chữ này , ta không khỏi sùng sốt một chút.

"Đúng vậy , Nam xương , ngươi nguyện ý đi không ?" Vương tổng hỏi tới.

"Có thể." Ta gật gật đầu.

"Vậy là được , buổi tối chờ điện thoại ta." Vương tổng gật đầu một cái , tiếp lấy lên xe , như một làn khói liền đi.

Vương tổng sau khi rời đi , ta nhưng không cách nào bình tĩnh , bởi vì Nam xương là người anh em tâm lý ta một cái đau a.

Nam xương mặc dù cách ta chỗ ở huyện thành cũng không tính xa, ngồi xe cũng liền hai đến ba giờ thời gian , thế nhưng trong lòng ta , nhưng lại cảm thấy hân thập phần xa xôi. Bởi vì lúc trước ta lớn nhất mơ mộng chính là đi Nam xương , tập trung tinh thần suy nghĩ có thể cùng Lý Mẫn cùng nhau thi được Nam xương đại học , với nhau vĩnh viễn cũng không tách ra.

Vì thế , ta cố gắng qua , cố gắng qua , ta theo một tên học sinh kém , dùng thời gian một năm lại biến thành học sinh xuất sắc , vì có thể đi Nam xương lên đại học , ta dùng hết toàn lực.

Nhưng là tạo hóa trêu ngươi , cuối cùng giấc mộng này tan vỡ , không chỉ có không có thể cùng Lý Mẫn tiếp tục tại cùng nhau , hơn nữa liền đại học cũng không có thi đậu.

Chuyện này mặc dù mới đi qua một năm , thế nhưng bây giờ hồi tưởng lại , trong lòng cũng thổn thức không ngớt. Cho nên , nghe nói lần này Vương tổng muốn giới thiệu cho ta việc là tại Nam xương , trong lòng không khỏi dâng lên một trận chua xót.

Thật ra , tâm lý ta vẫn luôn không có thể quên nhớ nàng , chỉ là một năm này thật sự là xảy ra quá nhiều chuyện , trong nhà gặp gặp biến đổi lớn , cửa nát nhà tan , cho tới một năm qua ta rất ít lại đi hồi ức những thứ kia chuyện cũ. Bởi vì hồi ức những chuyện này , sẽ để cho ta khổ sở , để cho ta đau đớn , có lúc ta thậm chí nằm mộng cũng nhớ không hiểu , tại sao ngắn ngủi này thời gian một năm bên trong , tại trên người của ta sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy , mất đi người yêu , lại mất đi thân nhân.

Đột nhiên cảm giác , bây giờ ta , đã rời ban đầu mơ mộng là càng ngày càng xa vời , đại học mơ đã không có duyên với ta rồi , muốn cùng Lý Mẫn vĩnh viễn không chia cách , cũng là không thể nào. Mà ta , có lẽ quyết định đời này chính là như vậy , làm một cái âm dương Địa sư , hành tẩu giang hồ , lưu lạc Thiên Nhai , là gia gia báo thù , cái này có lẽ chính là ta số mệnh đi!

Lắc đầu cười khổ một cái , đem suy nghĩ đuổi đi , vì vậy ta liền trở lại trước bữa ăn công tác trong quán , tìm lão bản đem làm việc sa thải.

Là , ta quyết định bắt đầu từ bây giờ , chính thức trở thành một cái hành tẩu giang hồ âm dương Địa sư...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Đi Nam Xương

Trở lại thuê lại trong căn phòng , trong lòng đột nhiên né qua một cái ý niệm. Nếu như lần này thật có thể đi Nam xương , vậy liệu rằng gặp phải Lý Mẫn ?

Cái ý nghĩ này vừa xuất hiện , ta đã cảm thấy rất buồn cười.

Nam xương một cái tỉnh sẽ thành thị , lớn như vậy một cái địa phương , làm sao có thể sẽ gặp phải nàng. Nàng tại trong đại học đọc sách , mà ta chính là đi Nam xương làm âm dương việc , chúng ta tám cây từ đều đánh không được , này nếu là đều có thể gặp , phỏng chừng đi trong đại dương cũng có thể mò được châu.

Ta cười khổ lắc đầu một cái , vội vàng đem này hoang đường buồn cười ý tưởng cho quên mất.

Bất quá , lần này đi rồi Nam xương , đến lúc đó có thể đi tìm một hồi Trần Quốc Đống lão gia tử , bởi vì hẳn ngay tại Nam xương mở ra một nhà đoán mệnh quán. Ban đầu cùng hân ly biệt lúc , hẳn còn từng nói qua , nếu như ta đến Nam xương , có thể đi tìm hắn.

Chính làm ta muốn chuyện này thời điểm, Vương tổng điện thoại, đúng hẹn tới.

Điện thoại vừa tiếp thông, ta chỉ nghe thấy rồi Vương tổng thanh âm quen thuộc: "Đại sư, giúp cái giới thiệu việc sự tình đã giúp người nói xong, ta đem người bản sự theo đối phương nhất giảng a, đối phương lập tức đáp ứng, hơn nữa còn nói cho người mau chóng đi qua. Đương nhiên, tiền dịch vụ ta cũng giúp người tranh thủ một hồi, ước chừng giúp người nói tới 10 vạn đồng nha. Thế nào, là so với làm phục vụ viên cường không ít chứ? Ha ha..."

"Mười... Một trăm ngàn?"

Vừa nghe nói như vậy, ta con người đều nhanh rơi ra ngoài, chân kinh đến sững sốt một chút. Giời ạ, lỗi tại ta không nghe lắm chứ? Ở nơi này là so với làm phục vụ viên cường không ít nha, đây là cường đại đến bầu trời.

Tâm lý ta kích động vạn phần, nếu không phải điện thoại còn không có treo, ta phỏng chừng cũng phải bật cười, thậm chí sẽ cười đến hai chân đều không đứng lại được.

Bất quá nghe được cái này sao cao tiền dịch vụ, trong lòng khiếp sợ sau khi, ta cũng mơ hồ cảm thấy tiền này cũng sẽ không dễ nắm như thế, vì vậy liền hỏi Vương tổng: "Đối phương cho cao như vậy giá cả, chuyện này rất khó giải quyết chứ?"

Quả nhiên như ta đoán, trong điện thoại Vương tổng nói: "Xác định có chút khó giải quyết, tìm tốt hơn một chút cái cao nhân, đều không giải quyết được. Chuyện cụ thể, đến lúc đó hẳn sẽ ngay mặt nói cho người, bất quá ngài bản sự ta là gặp qua, coi như khó giải quyết đi nữa sự tình, có ngài xuất mã, cũng không thành vấn đề."

Nếu Vương tổng cũng không quá rõ ràng cụ thể là cái cái dạng gì phiền toái, cho nên ta cũng sẽ không lại hỏi nhiều. Đón lấy, Vương tổng liền kêu ta nhớ một hồi đối phương phương thức liên lạc. Hẳn bảo cho ta một cái số điện thoại, nói người này kêu Vương hiệu trưởng.

"Đối phương là hiệu trưởng?" Ta không khỏi sững sờ, trong đầu nghĩ chẳng lẽ là trong trường học nháo quỷ?

Wương tổng nói: Phải hẳn là Nam xương đại học hiệu trưởng, người đến thời điểm trực tiếp đi đại học tìm hẳn là được, rất dễ tìm."

"Giờ đó! Nam xương đại học?"

Giời ạ, có muốn hay không trùng hợp như vậy à?

Ta trực tiếp mộng bức rồi, mới vừa rồi còn suy nghĩ Nam xương lớn như vậy một cái thành thị, mà Lý Mẫn tại trong đại học đi học, ta làm ta âm dương công việc, hai người tám cây từ đánh không vào đề, tuyệt không gặp khả năng. Nhưng là dưới mắt ta tiếp nhận công việc nhi, lại cũng là muốn đi Nam xương đại học, đây cũng quá giời ạ đúng dịp chứ?

Bên đầu điện thoại kia Vương tổng, đạo: "Người sớm đi qua đi, bên kia rất chờ mong người sớm ngày giúp bọn hắn giải quyết vấn đề."

Ta gật đầu một cái, đáp một tiếng tốt.

Điện thoại cắt đứt sau đó, tâm lý ta cũng có chút rối loạn, lần này làm sao bây giờ? Đi hay là không đi đây?

Đi mà nói, vạn nhất gặp Lý Mẫn rồi làm sao bây giờ? Nàng từng nói qua không bao giờ nữa muốn gặp được ta, này vạn nhất gặp nhiều lăm lăm tưng à?

Nhưng là không đi mà nói, bây giờ chuyện này đã đáp ứng người ta, thả người ta chim bồ câu bốc lên giống như cũng không tốt, hơn nữa ta cương quyết làm theo yêu cầu một cái chân chính âm dương Địa sư, thật tốt lịch luyện, này thật vất vả nhận được một cái việc, chẳng lẽ cứ như vậy đẩy xuống? Diêm chết người là, công việc này nhi còn có thể kiếm 10 vạn đồng tiền.

Đi qua một phen ngăn ngại đấu tranh tư tưởng, cuối cùng ta vẫn là quyết định đi một chuyến, dù sao thì tính thật gặp nàng, cũng không có gì lớn, hơn nữa Nam xương đại học lớn như vậy, muốn nghĩ gặp tỷ lệ cũng không lớn.

Có quyết định, vì vậy buổi tối hôm đó ta liền thu thập hành lý, chuẩn bị ngày mai sẽ xuất phát.

Sáng sớm ngày kế, ta an vị đi lên đi về phía nam hưng thịnh xe hơi.

Đại khái đến trưa thời điểm, ta đã gần đây đến Nam xương đại học cửa lớn.

Ngẩng đầu nhìn lại, đại học vài cái chữ to đặc biệt nổi bật.

Nhìn đến đây, trong lòng không khỏi cảm khái vạn phần, nguyên cho là mình đời này là không có cơ hội tới nơi này, không thể tưởng đến nhân duyên dưới sự trùng hợp ta nhưng tới, chỉ bất quá tới phương thức không giống nhau. Ban đầu ta là mơ ước có thể thi được trường đại học này, mà bây giờ ta nhưng là bị trường đại học này hiệu trưởng mời đi theo.

Nghĩ tới đây, không khỏi cảm thấy mấy phần buồn cười.

Thờ dài, sau đó lấy ra điện thoại di động, đã thông Vương hiệu trưởng điện thoại.

Ta nói cho đôi phương , ta là Vương tổng đề cử tới âm dương tiên sinh.

Đôi phương nghe một chút , rất kích động nói: "Đại sư , ngưỡng mộ đại danh đã lâu , ngài thần thông bản sự ta nghe vương tiểu Thanh nói qua , không biết ngài lúc nào có thể tới Nam xương ?"

Vương tiểu Thanh là Vương tổng tên , chỉ là để cho ta hiểu kỳ là , ta chính là một cái mới vừa vào nghề nghiệp người mới , cũng không xông ra qua mạnh mẽ đến , nơi nào đến ngưỡng mộ đại danh đã lâu , cũng không biết Vương tổng là thể nào hướng vị hiệu trưởng này giới thiệu ta. Chẳng lẽ là hán tại hiệu trưởng trước mặt thôi một đồng lớn ngạo mạn chứ ?

Trong lòng nghĩ như thế , vì vậy ta liền nói: "Ta bây giờ đang ở các ngói cửa trường đại học miêng."

"Đã đến cửa trường học rồi hả?" Hiệu trưởng thật bất ngờ , sau đó vội vàng nói: "Vậy được , ngài trước đi vào bên trong , ta đây xuống ngay đón ngài."

Cúp điện thoại , ta nhìn một cái cửa trường.

Cửa trường đại học là còi mở , mặc dù có một cái an ninh cảnh vệ phòng , thế nhưng rất nhiều học sinh ra ra vào vào , cũng không có ai kiểm chứng cái , cho nên ta cũng liền đi thẳng tới.

Nhưng là chính làm ta chuẩn bị đi vào sân trường thời điểm , đối diện đột nhiên đi tới một cái thân ảnh quen thuộc , mặc cả người trắng quần , giữ lại sóng vai tóc quần , định nhãn vừa nhìn , người này cũng không chính là Lý Mẫn sao?

Mẹ nhà nó , sẽ không như thế khéo léo đi!

Nhìn đến kia tương quen thuộc khuôn mặt đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta , nhất thời , ta liền ngây ngẩn.

Nàng là ta vui vẻ duy nhất qua nữ hài , nguyên tưởng rằng đời này cũng không thể lại gặp nhau , mà bây giờ nàng nhưng xuất hiện lần nữa ở trước mắt ta , nhất thời tâm loạn như mưa.

Là nên cùng hán chào hỏi đây? Hay là trực tiếp vội vàng từ nàng bên cạnh vội vã đi tới , coi như không nhìn thấy nàng ?

Bất quá ta phát hiện , mặc dù một năm không thấy , thế nhưng nàng nhưng biến hóa rất lớn , không chỉ có người biến đẹp , hơn nữa mặc lấy đánh phần cũng biến thành càng thời thượng rồi.

Chính làm ta không biết làm sao , ngây ngô ngây tại chỗ thời điểm , đối phương cũng đi tới trước mặt của ta , hơn nữa cũng đúng lúc phát hiện ta. Trong lúc nhất thời , nàng cũng là sửng sờ , kinh ngạc nhìn ta.

Bốn mắt nhìn nhau , ta cảm giác hết sức khó xử , đang muốn đánh vỡ phần này lúng túng , hỏi nàng một câu có khỏe không ? Thuận tiện nói cho nàng biết , ban đầu ta làm như vậy thật ra cũng là vì cứu nàng mệnh. Mặc dù bây giờ người yêu đã không làm được , thế nhưng đem ban đầu hiểu lầm tiêu trừ , có lẽ còn có thể làm bạn.

Bất quá , ta đang chuẩn bị mở miệng theo đối phương chào hỏi lúc , đối phương nhưng mở miệng trước.

"Người chạy thể nào tới nơi này ? Ta không phải đã nói không bao giờ muốn gặp người nữa rồi sao!" Nàng vẻ mặt từ một bắt đầu kinh ngạc , lập tức biến thành một mặt không vui.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Tự tin Lý Mẫn

Mặc dù ta có hoang tưởng qua cùng hán gặp nhau lần nữa cảnh tượng , tỷ như ta sẽ tại nàng phát hiện ta lúc , liền xa xa né tránh. Hay hoặc là dù là thật gặp được , tối đa cũng coi như người xa lạ , hoặc là coi như bạn bình thường bình thường cứng rắn chào hỏi , liền vội vã mà qua. Nhưng là , ta thật không nghĩ tới , thời gian một năm rồi , nàng lại còn tại hận ta.

Thấy nàng một mặt không vui đáng vẻ , nguyên bản định thăm hỏi sức khỏe nàng mà nói , cũng bị gắng gượng cho nuốt trở vào , vì vậy liền đối với nàng giải thích: "Ta lần này nhưng thật ra là đến tìm..."

"Không cần nói , người cho rằng là chạy đến nơi này tìm ta , ta sẽ tha thứ người sao ? Không , đời ta đều không biết tha thứ người. Là người để cho ta

mất hết mặt mũi, là người để cho ta không ngóc đầu lên được, là người để cho ta nhận hết đồng học ô nhục. Người đi cho ta, ta nói rồi, ta không bao giờ muốn gặp người nữa!" Lý Mẫn trong mắt tràn đầy oán hận.

Lần này, ta thật sợ ngây người!

Ta có nói qua là tới tìm người sao?

Ta thật giống như chưa nói qua chứ?

Thấy ta sợ ngây người nhìn nàng, Lý Mẫn cho là bị nàng nói trúng, vì vậy liền dựa vào bên người một vị nam sinh, nói với ta: "Đúng rồi, ta đã có bạn trai, so với hẳn người ưu tú gấp mười lần, gấp trăm lần, cho nên khuyên người về sau chớ tới tìm ta nữa, ban đầu ta chỉ tự trách mình mất bị mù, mới có thể coi trọng người."

Ta nhìn sang bên cạnh hẳn người nam sinh kia, mang một tấm mắt kính, một cái bốn mắt điển kê, lúc này cũng đầy vẻ khinh bỉ nhìn ta.

Lúc này, ta không khỏi cảm thấy một trận buồn cười.

Ai có thể nói cho một hồi ta, này giờ ả là đã xảy ra chuyện gì? Tại sao nữ nhân này sẽ nói ra như vậy nói tới?

Ta thật nằm mơ đều không nghĩ đến nàng vậy mà có thể như vậy nói ta, cũng không biết nàng là lấy ở đâu tự tin, vậy mà sẽ cho rằng ta đuổi theo tới nơi này là tìm nàng.

Đều đã chia tay, ta đặc biệt coi như trong lòng còn nhớ người, thế nhưng chúng ta cũng sẽ không không biết xấu hổ như vậy, đều đi qua một năm rồi, còn da chết mặt trắng chạy tới cầu người tha thứ chứ?

Huống chi, ta bốc lên giống như cũng không có làm gì sai nha, cho dù có, đó cũng là người hiểu lầm ta. Ban đầu ta lòng tốt vì cứu người mệnh, nửa đêm chạy đi hồ nhân tạo theo quý nữ đánh nhau, làm hết thảy, cũng không có phần nữa là vì chính ta. Hơn nữa, chủ yếu nhất là, ta lần này sở dĩ tới nơi này, là các người hiệu trưởng mời ta tới, ta căn bản tự không có nghĩ tới cùng người tình xưa khôi phục a.

Nhất thời, trước đối với nàng vẫn còn tồn tại một điểm hảo cảm, lúc này cũng không còn sót lại chút gì rồi.

Chính làm ta chuẩn bị không để ý nữa nàng, mau rồi đi lúc, tên bốn mắt kia điển kê nhưng nói rồi.

Chỉ nghe kia bốn mắt điển kê hỏi Lý Mẫn: "Cái này chính là người nói qua cái kia bán đứng qua người người sao? Này điều nhân cũng quá không biết xấu hổ, bây giờ còn tới đây dựa người."

Nghe nói như vậy, lão tử sẽ không sợ rồi. Lý Mẫn phải nói, ta có thể không so đo, này bốn mắt điển kê là thần mã đồ vật, cũng tới quở trách ta?

Ta đương thời cũng có chút căm tức, mắng: "Con mẹ nó người là ai vậy! Miệng cho ta đặt sạch sẽ điếm."

Không nghĩ đến, thấy ta dám mạnh miệng, này bốn mắt điển kê nhưng hăng hái, cả giận nói: "Ta là ai, ta là bạn trai nàng, nhớ tên ta, ta gọi ruộng tế, về sau nhìn đến ta liền chủ động trốn xa một chút, bằng không cần thận lão tử thay Lý Mẫn giáo huấn người. Quê mùa cục mịch, người căn bản không xứng với nàng!"

Nguyên lai ta còn thực sự nói không sai, hàng này quả nhiên thật kêu điển kê.

Bất quá ta cũng biết hẳn vì sao lại nói ta quê mùa cục mịch, lúc này ta, trên người là một kiện giặt tẩy màu hoàng cô nàng áo khoác, quần là một cái cũ quần tây, chân mang một đôi giày vải, trên lưng còn nghiêng đeo một cái màu vàng túi vải, hiện tại ta ăn mặc, cùng nơi này học sinh vừa so sánh với, xác thực lộ ra có chút thô.

Bất quá, ta cũng không quan tâm, không phải ta không có tiền đặt mua quần áo mới, mà là ta còn không có thời gian đi đặt mua.

"Xứng hay không được lên, không phải người định đoạt, hơn nữa ta bây giờ thật đúng là không lạ gì nàng." Ta đúng sự thật trả lời.

Bốn mắt điển kê đầy vẻ khinh bỉ: "Thiếu mẹ hẳn tình tương, nàng lên đại học, người lên sao? Nàng về sau có thể tìm được công việc tốt, người có thể sao? Người chính là một cùng? Phan đào sâu? Rốt cuộc là ai không yêu thích người nào,

Trong lòng người không có điểm B số sao?"

Nói thật, ta thiếu chút nữa bị cháu trai này cho có chút tức giận, cười khò lắc đầu một cái, không nghĩ sẽ cùng bọn họ nói hơn một câu rồi.

Đang muốn đi vào cửa trường tìm hiệu trưởng, kết quả Lý Mẫn lại đột nhiên đem ta ngăn lại, đối với bên cạnh phòng gác cửa hô: "An ninh, người này là đến tìm chuyện, không nên để cho hắn đi vào."

Dứt lời, tiếp lấy liền dựa vào ta nói: "Sử ký, mời người không muốn lại tới đây dựa ta, nhanh lên một chút rồi đi đi, ta thật không muốn nhiều đi nữa gặp đến người liếc mắt."

Lúc này, an ninh cũng đi ra, hỏi ta là tới làm gì?

Ta nói: "Ta là tới tìm các người hiệu trưởng."

An ninh còn chưa lên tiếng, Lý Mẫn đến trước kêu lên: "Hắn gạt người, hắn căn bản không nhận biết hiệu trưởng, hắn đều không phải cái này trường học học sinh."

Ta quay đầu đối với Lý Mẫn nghiêm mặt nói: "Nếu như ta cho người biết, lần này ta tới nơi này, căn bản thì không phải là tới tìm người, mà là các người hiệu trưởng mời ta đến, người tin không?"

Tên bốn mắt kia điên kê châm chọc nói: "Tình huống cũng không nhìn một chút chính mình gì đó tính tình, người cho rằng là người là ai a, hiệu trưởng xin người hãy? Thiếu mẹ hắn khoác lác."

"Ha ha, ta không muốn cùng người cái này bốn mắt điên kê nói chuyện, là ta tình huống, vậy thì các người tự mình đa tình, chờ một chút sẽ tự biết được." Nói xong, ta điện thoại liền vang lên, vừa nhìn, là Vương hiệu trưởng đánh tới.

Ta nhận điện thoại, chỉ nghe thấy Vương hiệu trưởng hỏi ta ở đâu?

Ta nói ở cửa trường học, nghiêng đeo một cái màu vàng túi vải chính là ta.

Tiếp đó, liền gặp được một cái hơn năm mươi tuổi nam tử, từ bên trong nhanh chóng đi ra, liếc mắt liền thấy được ta, tiếp lấy liền đối với ta vẫy tay tỏ ý, hiển nhiên, vị kia chắc là Vương hiệu trưởng rồi.

Rất nhanh, hắn liền nghênh đến trước mặt của ta, đưa hai tay ra cùng ta bắt tay, cười nói: "Xin lỗi, để cho ngài đợi lâu."

"Không sao, ngài chắc là Vương hiệu trưởng chứ?" Ta cười một tiếng, hỏi.

Đối phương vội vàng gật đầu một cái, nói: Phải chính là kẻ hèn. Đúng rồi, ta cũng không biết các người quy củ là như thế nào, nơi này có 1 vạn tệ, là cho ngài tiền trà, mong rằng tiên sinh có thể thu xuống."

Cái gọi là tiền trà, thật ra chính là hồng bao tiền, bất kể hắn chuyện cuối cùng có hay không giải quyết, tiền này cũng không cần lui, không cần lo lắng sẽ lãng phí thời giờ, ý nghĩa nghĩ cũng chính là cho người dụng tâm hỗ trợ làm sự tình.

Ta cũng không từ chối, trực tiếp thu, chung quy Vương tổng cũng đã nói, tiền này đều không phải là tư nhân, mà là nhà nước.

Thấy ta thu tiền, Vương hiệu trưởng liền nói: "Lần này liền muốn khổ cực tiên sinh, đúng rồi, chúng ta hay là đi phòng làm việc của ta nói đi."

Ta gật đầu một cái, tiếp lấy Vương hiệu trưởng liền ở phía trước dẫn đường, theo hắn cùng nhau tiến vào sân trường, lưu lại Lý Mẫn cùng bốn mắt điên kê hai người một mặt mộng bức ngây tại chỗ, không nhúc nhích, giống như hóa đá giống như!

Rất nhanh, hiệu trưởng liền mang theo ta tới đến hắn phòng làm việc.

Mặc dù mới vừa rồi ở cửa trường học, bởi vì Lý Mẫn tự cho là đúng, làm cho tâm tình ta rất buồn rầu, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng ta chuyện này chính sự, cho nên vừa đến hiệu trưởng phòng làm việc, ta sẽ mở cửa tự núi đối với Vương hiệu trưởng nói: "Vương hiệu trưởng, lần này người tới tìm ta, không biết vì chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Kinh khủng một trăm lẻ bốn phòng ngủ (một)

Vương hiệu trưởng cho ta rót một ly trà nóng, đưa đến trên tay ta, này mới xoay người đối với ta giảng: "Không đối gạt tiên sinh, lần này sở dĩ tìm ngài tới, là bởi vì chúng ta trường học khoảng thời gian này tới nay một mực không yên ổn, ta hoài nghi trường học ma quỷ lộng hành."

"Ồ? Ma quỷ lộng hành?"

Trước khi tới ta đang suy nghĩ, một cái hiệu trưởng mời ta, hơn nữa có thể là trường học ma quỷ lộng hành, xem ra quả nhiên bị ta đoán trúng rồi. Chi bất quá, đây nên là huyền ảo có nhiều tà môn, mới có thể ép để cho một cái đại học hiệu trưởng đều tin tưởng cái này cùng quỷ thần có liên quan nha

Quả nhiên, Vương hiệu trưởng lộ ra một mặt kinh khủng, nói: "Đúng vậy, cái này học kỳ xảy ra quá nhiều quỷ dị tà môn sự tình, hơn nữa còn người chết."

"Người chết?"

Nghe nói như vậy, ta không khỏi cũng ngưng trọng, ma quỷ lộng hành chuyện nhỏ, thế nhưng huyền não còn người chết, vấn đề này coi như nghiêm trọng. Bởi vì nếu quả thật có quỷ mà nói, vậy hơn phân nửa chính là lệ quỷ rồi, chung quy không có oán khí, là không có khả năng sẽ lấy mạng hại người.

Phải hơn nữa cái này học kỳ đã chết sáu người rồi. Nếu như tiếp tục nữa mà nói, ta... Ta người hiệu trưởng này đều muốn tan lớp!" Vương hiệu trưởng một mặt bất đắc dĩ.

"Chết sáu người?" Tâm lý ta không khỏi cảm thấy một trận sợ hãi, không trách Vương tổng nói Vương hiệu trưởng đang khắp nơi tìm cao nhân, trước mời rất nhiều cao nhân đều không giải quyết được, bây giờ tình huống cụ thể ta còn không biết, chỉ là nghe được cái này người chết con số, ta liền sợ hết hồn. Có thể tưởng tượng được, chuyện này được bao nhiêu khó giải quyết.

Ngay sau đó, ta liền vội vàng nói với hắn: "Đây rốt cuộc là tình huống gì, làm sao sẽ chết rất nhiều người? Người hào hào nói với ta nói một chút chuyện đã xảy ra."

"Được!" Vương hiệu trưởng gật đầu một cái, trầm tư phút chốc, tiếp lấy liền đem học kỳ này chuyện phát sinh đầu đuôi gốc ngọn đối với ta nói một lần.

Nguyên lai, sự tình là như vậy...

Hai năm qua trường học khuếch trương chiêu, tạo thành học sinh nhà trọ không đủ tình huống, vì vậy tại năm ngoái liền xây một cái nhà học sinh mới lầu túc xá, mà vấn đề liền xuất hiện ở đây tòa Ký túc xá mới lầu.

Ký túc xá mới lầu là năm ngoái đây mới làm xong, năm nay tựu trường thời điểm mới mang vào, mới đầu là coi như nữ sinh túc sinh sử dụng.

Nhưng là, nhóm đầu tiên nữ sinh vào ở sau, không lâu tựu ra xong việc, không biết tại sao, 104 phòng có một người nữ sinh tại trong nhà trọ thất cổ tự sát. Nghe nói, cô nữ sinh này là bị bạn trai quăng, nhất thời không nghĩ ra, kết quả là tìm cái chết.

Nhắc tới năm tháng nói yêu thương, chia tay đã là cực kỳ bình thường chuyện, ai có thể bảo đảm cùng người nói yêu thương, đến cuối cùng thì nhất định là thích hợp đây? Mỗi người đều có quyền lựa chọn, dù là kết hôn đều có lý do tự do, cũng bởi vì một hồi yêu đương, liền muốn không ra tìm cái chết, đây cũng quá không đáng giá, thật là gọi người cảm thấy tiếc hận. Ai!

Lại nói, đương thời nữ sinh này tại nhà trọ tự sát sau, đầu thất đêm hôm đó kết quả nhưng nháo lên rồi quỷ.

104 nhà trọ nữ sinh, nguyên bản là bởi vì bạn cùng phòng thất cổ tự sát, cho nên đều rất sợ hãi. Đến nữ sinh kia đầu thất buổi tối, bầu không khí liền càng quỷ dị hơn rồi, trong nhà trọ mỗi người đều ngừng thở,? Được hoảng, tránh trong chăn một mực không ngủ được.

Sau đó đại khái đến sau nửa đêm thời điểm, cả tòa nhà trọ đã sớm tắt đèn, màn đêm thăm thẳm, đột nhiên, mọi người trong chăn nghe được một trận anh anh tiếng nước nở.

Vừa nghe đến trận này khóc thút thít, đương thời trong túc xá này ở ba nữ sinh, da đầu liền nổi, trực tiếp dọa sợ, bởi vì tiếng khóc kia chính là chết đi nữ sinh kia thanh âm.

Khóc thút thít buồn rầu lạnh lẽo, làm cho người ta tê cả da đầu, tâm đảm sợ hãi hàn, hơn nữa thanh âm kia một bên khóc tí tê, còn vừa lặp lại nói: "Ta chết thật tốt lắm a, ta thật đáng thương a ~~ ô..."

Kia ba nữ sinh nơi nào chịu được loại trình độ này kinh sợ nha, một tiếng kêu sợ hãi, mặc đồ ngủ liền từ trên giường nhảy xuống, liều mạng ra bên ngoài vừa chạy.

Hơn nữa, theo kia nhà trọ nữ sinh sau chuyện này hồi ức, các nàng chạy ra phòng ngủ thời điểm, quay đầu nhìn liếc mắt, còn nhìn thấy có một cái tối tăm mờ mịt bóng người, tóc tai bù xù, ngồi ở chết đi nữ sinh kia trên giường, mặc dù không thấy rõ tướng mạo, thế nhưng trên thân người kia mặc lấy quần áo và chết đi bạn cùng phòng khi còn sống mặc giống nhau như đúc.

Các nàng tin tưởng, đêm đó thấy chính là cái kia chết đi bạn cùng phòng, nàng đầu thất hồi hồn rồi.

Ra một món đồ như vậy tà môn kinh khủng chuyện, nguyên bản ở tại 104 trong phòng ngủ ba nữ sinh tự nhiên đánh chết cũng không dám tiếp tục ở nơi đó rồi.

Trường học không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đem kia ba cái bị kinh sợ nữ sinh an bài vào cái khác phòng ngủ.

Chia tay nữ sinh nghe nói đầu thất hồi hồn một chuyện, cũng đều không muốn đi 104 cái kia phòng ngủ ở, vì vậy 104 cái này phòng ngủ liền trống không.

Nguyên bản, trường học cũng không tin tưởng trên đời này thật sẽ có quỷ, chỉ cho là là ban đầu kia ba nữ sinh, bởi vì chính mình trong lòng sợ hãi, mới

có thể nghi thần nghi quỷ. Cho nên , trường học cũng không có quá mức quan tâm chuyện này.

Bất quá , sau đó lại xảy ra một chuyện , để cho hiệu trưởng cũng không khỏi không cảm thấy tà môn.

Đó là tại 104 phòng đầu thất hồi hồn sự kiện sau đó không lâu , có một đêm quá nửa đêm , túc quản bác gái đột nhiên phát hiện lầu một trong đó có một cái phòng ngủ đèn lại còn sáng.

Phải biết , phòng ngủ đèn đến mười một giờ đêm cũng sẽ đúng lúc tắt đèn , túc quản bác gái nhớ rất rõ ràng , nhà này nhà trọ điện áp khai quan vẫn là nàng quan. Nhưng hôm nay đã đến quá nửa đêm nhanh hai giờ , làm sao có thể cái kia phòng ngủ vẫn sáng ?

Trong lòng hiếu kỳ , vì vậy nàng liền đi tới. . .

Nhưng là , khi nàng đi tới cái kia đèn sáng ngoài cửa phòng ngủ lúc , liền trong lòng rụt rè rồi , có chút tê dại da đầu , bởi vì phòng ngủ chính là trong truyền thuyết ma quỷ lộng hành 104 phòng.

Bất quá , trong lòng mặc dù sợ hãi chặt , thế nhưng túc quản bác gái cuối cùng vẫn là đẩy ra 104 cửa phòng , tiếp lấy nàng liền thấy ở nơi này không người ở trong phòng ngủ , lại có một cái không có gương mặt nữ sinh ngồi ở trong góc. Là , không có gương mặt , khuôn mặt không có ngũ quan , giống như một chín trứng gà giống như , trong tay còn lôi kéo một cây sợi giây.

Cái này túc quản bác gái thấy như vậy một màn , hồn đều hù dọa không có , một tiếng kêu sợ hãi , sợ đến chạy mau trở về quản lý phòng.

Ngày thứ hai , liền đem chuyện này báo cho giáo lãnh đạo. Đương thời hiệu trưởng bọn họ cũng không quá tin tưởng , nhưng là không nghĩ đến , không quá hai ngày , này túc quản bác gái lại bị phát hiện treo cổ ở đó tòa nhà trọ trong hành lang , nghe nói tử tướng dữ tợn kinh khủng.

Túc quản bác gái thất cổ sau khi chết , tiếp lấy đoạn thời gian đó , vừa đến đêm khuya , kia tòa nhà trọ trong hành lang sẽ nghe túc quản bác gái khóc thút thít , chợt xa chợt gần , có lúc cảm giác tại một cái khác tầng , có lúc nghe vào giống như đứng ở chính mình ngoài cửa phòng ngủ khóc giống như , đương thời đem cả tòa lầu nữ sinh đều hù dọa thảm.

Ma quỷ lộng hành nào tới mức này , đã không có người lại nói đây là lời nói vô căn cứ rồi.

Hiệu trưởng mặc dù là một kiên định vô thần luận giả , không tin một bộ này , thế nhưng dưới mắt xảy ra nhiều như vậy kỳ lạ sự tình , cho nên cuối cùng Vương hiệu trưởng không khỏi đối với mấy cái này thần thần quỷ quỷ chuyện , cũng bắt đầu có chút tin lên , vì vậy nhanh đi bên ngoài mời tới một vị đại sư , mời tới xem một chút.

Vị đại sư kia sau khi xem , nói là ma quỷ lộng hành , âm khí tụ mà không tiêu tan , nữ sinh ở âm khí nặng , sẽ càng nào càng nghiêm trọng hơn , mà muốn trấn trụ lâu đó bên trong âm hồn , có một cái rất biện pháp đơn giản , đó chính là đem nhà này nữ sinh tức xá lầu , đổi thành nam sinh nhà trọ. Mời nam sinh dương khí , tới trấn áp trong lầu đó bản. Như thế , mới có thể bảo đảm thái bình.

Vì vậy , giáo lãnh đạo nghe rồi đề nghị này , ít ngày nữa , liền đem hán đổi thành rồi nam sinh nhà trọ.

Nói tới chỗ này , hiệu trưởng đoán chừng là khô miệng , ngừng lại , uống một hớp trà.

Trong nội tâm của ta thật tò mò , thấy hiệu trưởng uống trà xong , vì vậy ta liền mau đuổi theo hỏi: "Sau đó thì sao ? Có ra lại chuyện sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Kinh khủng một trăm lẻ bốn phòng ngủ (hai)

Tại âm dương trong nghề , xác thực cho là thế gian vạn vật đều do Âm Dương lưỡng cực mà tạo thành , tỷ như: Lôi là dương , lấm là âm , lưng là dương , ngực là âm , nam là dương , nữ là âm , sa là dương , nước là âm , thế chỉ vạn vật đều phân âm dương. Âm dương trong nghề có lời: Dương theo bên trái xoay quanh , âm theo cánh phải vui gặp nhau , người nào nhận biết âm dương lý , lo gì đại địa bất tương phùng.

Mặc dù bị xưng là nhìn âm dương , hoặc xưng là âm dương tiên sinh , liền là bởi vì chúng ta đoàn người này nhận biết âm dương lý lẽ.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này , ban đầu vị cao nhân kia đề nghị đem ma quỷ lộng hành nữ sinh tức xá , đổi thành nam sinh nhà trọ , đây cũng không phải là không có đạo lý.

Cần là dương, Khôn là âm, Cần đại biểu nam, Khôn đại biểu nữ, cho nên nhà trọ biến thành nam sinh nhà trọ, cộng thêm người ở số lại nhiều, này dương khí tự nhiên cũng liền nặng, nhờ vào đó dương khí tới trấn áp trong lầu đồ bản, cũng coi là một loại biện pháp.

Bất quá ta trong lòng xác thực thật tò mò, trường học dựa theo vị cao nhân kia đề nghị, đem nữ sinh tức xá đổi thành rồi nam sinh nhà trọ sau đó, lại chuyện gì xảy ra?

Sở dĩ ta sẽ cho là phía sau lại xảy ra chuyện khác, đây là bởi vì hiệu trưởng đem ta mời tới, khẳng định chính là nói rõ trước vị cao nhân kia không có chân chính đem ma quỷ lộng hành giải quyết vấn đề.

Quả nhiên, như ta đoán, vương giáo thờ dài một cái, một mặt tuyệt vọng, nói: "Chúng ta dựa theo vị cao nhân kia ý kiến, đem nữ sinh tức xá đổi thành nam sinh nhà trọ, nguyên tưởng rằng như vậy thì thật giỏi rồi, kia nghĩ đến, kết quả nam sinh mang vào sau, ra lớn hơn chuyện!"

"Lớn hơn chuyện?" Ta nhướn mày một cái.

"Đúng vậy." Vương hiệu trưởng gật đầu một cái, nói: "Nam sinh đại khái dọn vào ở rồi không tới thời gian nửa tháng đi, có một ngày, 104 phòng đột nhiên có một cái nam sinh không biết nổi cái quái gì điên, vậy mà nửa đêm thừa dịp người ngủ say thời điểm, đem 104 toàn bộ phòng ngủ người cho hết giết."

"À? Đem ngủ chung phòng người cho hết giết!"

Nghe lời này một cái, ta giật mình. Mặc dù Vương hiệu trưởng đã sớm nói ra đại sự, thế nhưng lại không nghĩ rằng ra chuyện lớn như vậy, quả thực để cho ta cảm thấy khiếp sợ.

Vương hiệu trưởng tiếp lấy liền nói cho ta biết, nói cái kia phòng ngủ tổng cộng ở bốn người, trong đó có một đệ tử, nghe nói vào ở sau, trở nên không đúng lắm, thường xuyên ngủ đến nửa đêm chính mình ngồi dậy khóc tí tì, người khác kêu hân, hân cũng không để ý, khóc rất thương tâm giống như, bất quá ngày thứ hai người khác hỏi hân tại sao khóc lúc, chính hân nhưng một chút cũng không nhớ ra được.

Lúc đó tất cả mọi người cho là hân là mộng du trạng tự tình trạng, cho nên cũng không có không quá để ý, nhưng là nửa tháng sau có một ngày, người học sinh này nhưng nổi điên, ngủ đến nửa đêm thừa dịp mọi người ngủ say lúc, đem mặt khác ba cái học sinh toàn giết chết, trên tường, trên đất, trên giường, khắp nơi đều là huyết, phi thường kinh khủng.

Nhưng là, khiến người không nghĩ ra là, cái kia nổi điên học sinh sau chuyện này lại nói người không phải bị giết, là người khác không chế hân, khiến hân giết người."

Lúc đó bởi vì hân giết nhiều người như vậy, giáo lãnh đạo đem hân nhốt ở trong phòng ngủ, sau đó báo cảnh sát, nhưng là chờ cảnh sát chạy tới thời điểm, lại phát hiện hân đã treo cổ tại trong phòng ngủ rồi.

Cuối cùng, cảnh sát cũng tra không ra đầu mối gì, chỉ có thể đổ cho tinh thần vấn đề đưa tới huyết án.

Mặc dù cảnh sát nói đây là cùng nhau tinh thần vấn đề đưa tới thảm án, thế nhưng trong trường học thầy trò có thể không cho là như vậy, bởi vì 104 phòng theo có người ở đi vào bắt đầu, một mực sẽ không ngừng qua, đầu tiên là có cái nữ sinh nhân tình thất cổ tự sát, tiếp theo là đầu thất hồi hồn, rồi đến sau đó tức Quán a di tại 104 phòng gặp quỷ tiếp theo ly kỳ tự sát, cái này đã đủ khiến người cảm thấy 104 phòng rất tà môn.

Bây giờ ngược lại tốt, mọi người nguyên bản là biết rõ trường học đem nam sinh dời tới ở, chính là vì mượn nam sinh dương khí tới trấn áp 104 phòng đồ bản, kết quả nhưng lại xảy ra như vậy cùng nhau kinh khủng máu tanh chết thảm chuyện, một hồi liền chết bốn người, chính là người ngu đều biết chuyện này rất tà môn.

Cũng chính vì vậy, cho nên toàn trường thầy trò, đều đối với 104 phòng tràn đầy sợ hãi, nhắc tới 104 phòng cũng làm người ta lông tơ thẳng hạt dẻ, lạnh cả sống lưng, không người không vì này cảm thấy sợ hãi.

Trường học lần nữa không có biện pháp, vì vậy vì an toàn,

Không thể làm gì khác hơn là lần nữa đem 104 phòng ngủ trống không. Nhưng là ở tại 104 phòng cách vách học sinh, nghe nói nửa đêm luôn là có thể nghe được cách vách 104 truyền tới tiếng khóc, đem bọn họ sợ đến gần chết. Cuối cùng, toàn bộ lầu một nhà trọ tất cả đều bị trống ra, không người ở rồi.

Mặc dù toàn bộ một tầng phòng ngủ cũng không có người ở, thế nhưng nơi đó sự kiện linh dị vẫn là tiếp tục phát sinh, hơn nữa còn càng thêm nghiêm trọng. Buổi tối có học sinh cùng lão sư, bình thường có thể nhìn đến trước 104 phòng ngủ chết đi những người đó tại lầu một trên hành lang xuất hiện, trong chớp mắt liền biến mất không thấy gì nữa.

Loại chuyện này bất kể là học sinh, vẫn là lão sư, mỗi lần gặp, đều là sẽ sợ đến gần chết.

Điều này cũng tại không được bọn họ sẽ sợ hãi như vậy, thử nghĩ một hồi, những lão sư này, học sinh, vào nửa đêm đi tới lầu một, đối diện đã nhìn thấy trước chết đi mấy người kia đứng ở lầu một trên hành lang khóc, chuyện này ai cũng biết hù chết.

Bất quá, thấy những thứ này khi thì xuất hiện, khi thì biến mất bóng người, cái này cũng chưa tính, có lúc những thứ này còn có thể chủ động tìm tới bọn họ.

Tỷ như có một cái trục đêm tức quản lão sư , ngày nào đó trục đêm , nửa đêm thời điểm , trong phòng trục ban đi tới một đệ tử , nói là thân thể không thoải mái , muốn xin nghỉ ra ngoài.

Trục đêm lão sư cũng không ngắt đầu , liền hỏi tên đối phương , đối phương liền nói kêu mỗ mỗ nào đó.

Lão sư ngay tại trên quyển sổ viết xuống người học sinh này tên , vừa mới viết xuống tên , lão sư đã cảm thấy danh tự này thật quen tai , tỉ mỉ nghĩ lại , không đúng , trước 104 phòng ngủ chết một đệ tử chính là cái danh tự này. Vì vậy ngắt đầu nhìn lên , đã nhìn thấy một trương nhợt nhạt như tờ giấy khuôn mặt , chính là trước 104 phòng ngủ chết đi trong đó một cái học sinh.

Lúc đó liền đem vị thầy thuốc này sợ đến đặt mông ngồi trên mặt đất. Mà sau đó , liên tục ba cái buổi tối , cái kia chết đi học sinh đều đi tới trước mặt hắn , tìm hắn xin nghỉ muốn đi ra ngoài. Người lão sư này nơi nào chịu được loại này liên tục kinh sợ nha , ba ngày đi qua , cả người đều sợ đến thần tình xảy ra vấn đề.

Giống vậy , tương tự chuyện lạ cũng có phát sinh ở một ít học sinh trên người. Tóm lại , đêm kia tòa trong nhà trọ học sinh cùng tức quản lão sư đều hành hạ lòng người hoang mang rối loạn.

Nhà trọ ma quỷ lộng hành càng ngày càng nghiêm trọng , sau đó lại mời mấy vị cao nhân tới , nhưng vẫn là không có gì cải thiện , vì vậy cuối cùng hiệu trưởng liền nghe Vương tổng giới thiệu , tìm được trên đầu ta.

Nghe xong Vương hiệu trưởng giảng thuật , ta cũng cảm thấy chuyện này không đơn giản , này nghe vào sẽ không giống như là một cái hai cái đồ bản đang tác quái , mà là rất nhiều vong hồn đang nháo chuyện.

Wương hiệu trưởng một mặt bất đắc dĩ nói: "Kia tòa nhà trọ kiến thành không tới thời gian một năm , liền xảy ra nhiều như vậy kỳ kỳ quái quái sự tình , chết nhiều người như vậy , ta đã vô pháp theo ngoại giới giao phó. Nếu như lại tiếp tục xảy ra chuyện mà nói , phỏng chừng ta đây hiệu trưởng cũng làm không lâu."

Nghe xong sự tình ngọn nguồn sau đó , ta không khỏi cũng cảm thấy chuyện này thật không đơn giản , có thể nói là phi thường khó giải quyết , thời gian một năm không tới , liền chết sáu người , hơn nữa không có chỗ nào mà không phải là chết yếu , chết thảm , cái này cần nhiều hung nha phỏng chừng oán khí cũng phải ngất trời đi!

Nghĩ tới đây , ta không khỏi nở nụ cười khổ , không trách nguyện ý cho 10 vạn đồng tiền dịch vụ , tiền này thật đúng là không phải dễ kiếm như vậy. Hoặc có lẽ là , không có bản lĩnh căn bản là không kiếm được khoản tiền này.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thần toán mù

Thấy ta mặt lộ vẻ ngưng trọng , Vương hiệu trưởng vẻ mặt đau khổ nói: "Wương tổng nói tiên sinh người so với cái kia trên thị trường cao nhân mạnh không chỉ gấp mười , bây giờ liền toàn trông cậy vào ngài."

Mặc dù chuyện này nghe vào rất khó giải quyết , thế nhưng bây giờ người ta cho một vạn khối hồng bao đều đã thu , luôn không khả năng cái gì đều không làm , chỉ nghe lấy liền sợ đến chạy trốn chứ ? Nếu quả thật làm như vậy mà nói , phỏng chừng ngay cả ta mình cũng sẽ xem thường chính ta.

Cho nên , trong lòng mặc dù cũng không có nắm chắc , thế nhưng ta vẫn gật đầu một cái , đối với Vương hiệu trưởng nói: "Yên tâm , ta lần này nếu tới , tự nhiên sẽ làm hết sức."

Nghe ta nói như vậy , Vương hiệu trưởng liền vội vàng hỏi: "Đại sư , vậy theo người xem , này đến cùng là thế nào một chuyện nha "

Ta lắc đầu một cái tỏ ý hắn đừng nóng , nói: "Tạm thời ta ngược lại cũng còn vô pháp phán đoán , như vậy đi , người bây giờ trước hết mang ta đi kia tòa nhà trọ cẩn thận kiểm tra một phen."

Wương hiệu trưởng gật đầu một cái , lúc này liền cho ta dẫn đường , ra phòng làm việc , chạy thẳng tới kia tòa ma quỷ lộng hành lâu tức xá. . .

Xuyên qua sân trường , đi có mấy phút đường , tiếp lấy Vương hiệu trưởng liền chỉ về đằng trước một tòa nhà nói: "Đến , chính là kia tòa."

Ta ngắt đầu nhìn lên , tòa nhà này quả nhiên là mới xây không lâu , bên cạnh lục hóa đều vừa mới loại không lâu đáng vẻ , ta đầu tiên là nhìn một chút kia tòa nhà phong thủy , nhất thời cũng không nhìn ra gì đó đại mao bệnh đến , cho nên liền đi thẳng tới.

Đi tới lầu dưới nhà trọ , lẻ loi lưa thưa có thể thấy một ít học sinh , bất quá tất cả đều là ở tại trên lầu , lầu một phòng ngủ toàn bộ cửa phòng đóng chặt , hơn nữa lầu một phòng ngủ dường đi cơ hồ không có thấy có đường qua hoặc quanh quẩn người.

Nói đến kỳ quái , vừa đến lầu một hành lang , ta liền cảm thấy lạnh lẽo. Giống như chỗ này nhiệt độ so với bên ngoài thấp mấy độ giống như , để cho ta nhũn nhũn.

Cảm thấy nơi này dị thường , vì vậy ta mau đánh mở Âm Dương Nhân , vừa nhìn , phát hiện chỗ này thật đúng là âm khí quẩn quanh.

Theo lầu một hành lang , Vương hiệu trưởng mang theo ta đi thẳng tới cái kia ma quỷ lộng hành 104 phòng ngủ.

Lúc này 104 phòng ngủ , cửa phòng đóng chặt , trên khung cửa mặt dán một hàng bùa vàng , loại tình huống này tại một trường đại học trong sân trường nhìn đến , vẫn là rất không được tự nhiên.

Tại một trường đại học phòng ngủ cửa phòng dán đầy linh phù , loại sự tình này phòng chừng tại cả nước cũng là phần độc nhất nhĩ đi.

Hiệu trưởng giúp ta đem cửa phòng ngủ mở ra , bên trong âm khí so với bên ngoài hành lang lại nặng hơn mấy phần , toàn bộ trong phòng ngủ loại trừ để hai tấm hai tầng giường sắt , trống rỗng.

Bất quá ở nơi này trong phòng ngủ trên tường , lại có thể nhìn đến rất nhiều vết máu , văng đến trên tường khắp nơi đều là , mặc dù có lau chùi qua , nhưng là khi ban đầu bắn lên đi vết máu vẫn là liếc mắt là có thể nhìn thấy. Không biết có phải hay không là tâm lý nguyên nhân , ở nơi này trong phòng ngủ ta thậm chí còn có thể nghe thấy được một cỗ mùi máu tanh.

Ta tại trong phòng ngủ nhìn một phen , loại trừ phát hiện nơi này âm khí nặng một điểm ở ngoài , cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào. Lần này ta nhưng là nhũn nhũn.

Thật ra , đi vào cái này 104 phòng ngủ , ta cũng cảm giác được nơi này âm khí rất nặng. Bất quá , chết yếu hơn người phòng ngủ sao , âm khí nặng một chút cũng là bình thường , này nhưng không đại biểu được gì đó.

Thấy ban ngày tra không ra gì đó , vì vậy ta liền nói cho hiệu trưởng , buổi tối lại tới.

"À? Này. . . Này , đại sư , ngài nhất định phải hỗ trợ a!" Vương hiệu trưởng thấy ta xem hai mắt sẽ phải rời khỏi , nhất thời khản trương lên. Hắn nói cho ta biết , bởi vì trường học thầy trò lòng người hoang mang rối loạn , xảy ra chuyện xảy ra chuyện , cho nên phía trên lãnh đạo rất tức giận , nói đây là hắn người hiệu trưởng này vô năng. Mà Vương hiệu trưởng cũng đem trường học ma quỷ lộng hành sự tình báo cáo cho bên trên , nhưng là bên trên căn bản cũng không tin loại này mê tín quỷ thoại , tóm lại , trường học nếu như ra lại chuyện mà nói , Vương hiệu trưởng người hiệu trưởng này chỗ ngồi thì phải đổi người rồi , cho nên khoảng thời gian này cũng làm Vương hiệu trưởng gấp hóng rồi.

Bất quá , dưới mắt nên nhìn cũng đều nhìn , bởi vì là ban ngày , âm hồn toàn đều trốn , muốn nhìn cũng không nhìn thấy , ta cũng không có cách nào , không thể làm gì khác hơn là buổi tối lại tới. Vì vậy liền kêu hiệu trưởng không cần lo lắng , buổi tối ta nhất định cho hắn một câu trả lời.

Hiệu trưởng nghe nói như vậy , này mới thêm chút an tâm.

Sau đó ,

Hiệu trưởng mời ta đi bên ngoài ăn một bữa cơm trưa , sau khi ăn xong , ta cũng không có theo hiệu trưởng trực tiếp trở về trường học , mà là dự định thừa dịp buổi chiều có rảnh rỗi , đi tìm một hồi Trần Quốc Đống lão tiên sinh.

Bây giờ , gia gia chết , trên đời một người thân nhân cũng không có. Mà Trần Quốc Đống , có thể nói là ở trên đời này duy nhất còn quan tâm ta người rồi , ban đầu gia gia qua đời thời điểm , Trần Quốc Đống lão gia tử còn nói ta lên hắn cái kia đi theo lấy hắn.

Hiện tại , ta người đã đến Nam xương rồi , làm sao có thể không đi xem một cái lão nhân gia ông ta đây.

Ta có Trần lão gia tử đoán mệnh quán địa chỉ , cho nên cùng hiệu trưởng sau khi tách ra , ta sẽ đến bên đường lên , chuẩn bị đánh một chiếc xe đi qua.

Ngay tại chúng ta xe thời điểm , sau lưng đột nhiên truyền đến một cái thanh âm: "Đại ca , đoán mệnh thôi!"

Ta quay đầu nhìn lại , chỉ thấy không biết lúc nào , sau lưng tới một cái người mù , mặc cả người trắng quái , mang một cặp kính mát , niên kỷ lại cùng ta chênh lệch không bao nhiêu , xách một cái ghế ngồi nhỏ , ngồi ở đằng sau ta , trước sạp đứng thẳng một khối giấy các-tông , trên đó viết "Thần toán mù , thiết khấu trực đoạn" bảy cái chữ to. Mà kia mới kêu ta đoán mệnh , chính là cái này giả người mù.

Đương nhiên , này cho nên nói hắn là một cái giả người mù , đây là bởi vì nếu quả thật nói mò , hắn lại làm sao biết ta đứng ở trước mặt hắn. Rất hiển nhiên , này đặc biệt chính là một cái tên lường gạt.

Lúc đó ta liền cảm thấy một trận buồn cười , trong đầu nghĩ đầu năm nay đoán mệnh tên lường gạt đều phiên đến hành gia trong tay tôi.

Vì vậy ta liền cười một tiếng , nói: "Người là đoán mệnh?"

Đối phương nói: "Cũng không động."

"Coi là chuẩn không ?" Ta hỏi.

"Lão đúng , không đúng không lấy tiền." Đối phương nói đến đây mà nói , còn dùng ngón tay chỉ hấn trước sạp khối kia "Thần toán mù" bằng hiệu.

"Ồ." Ta cười một tiếng.

Đối phương thấy ta cười , cũng không có ý định muốn tìm hấn đoán mệnh , liền nói: "Đại ca , sao , ngươi còn không tin à? Ta thần toán mù danh tiếng ở nơi này một dãy nhưng là công nhận."

"Phải không , vậy ngươi sẽ không tính ra ta con mẹ nó cũng là một cái đoán mệnh ?" Ta liếc mắt.

"Mẹ nhà nó , lại là đồng hành!" Người kia thiếu chút nữa cả người mới ngã xuống đất , vội vàng nâng đỡ kính râm , sau đó nói với ta: "Ây . . Cái kia cái gì , huynh đệ ngươi chuyển bên cạnh một chút đi , chỗ đứng ở chỗ này nhĩ chặn ta làm ăn , ta bắt đầu bày sạp , chờ chút sẽ có người xếp hàng."

Ta nghĩ thầm , người này cũng quá không biết xấu hổ , một cái giả trang người mù tên lừng gặt thổi lên ngạo mạn tới so với ta còn lợi hại hơn.

Bất quá , vừa mới đến , ta cũng không muốn so đo với hấn , vì vậy đứng đến bên cạnh tiếp tục chờ xe.

Ta đây vừa mới đi ra một điểm , đã nhìn thấy có cái thanh niên đi tới hấn đoán mệnh trước sạp , tìm kia giả người mù đoán mệnh.

Chỉ thấy kia giả người mù làm bộ làm tịch bấm ngón tay tính rồi tính , liền nói: "Người anh em , ngươi rất nhanh sẽ bị nữ nhân tổn thương , phải coi chừng a!"

Người kia không tin , nói mình là độc thân , căn bản tự không khả năng bị nữ nhân tổn thương . Vì vậy liền nói hấn coi là không được , cũng không đưa tiền , trực tiếp liền đi.

Nhưng là , khiến người không nghĩ đến là , người này vừa mới rời đi đoán mệnh quán , không đi ra xa mấy mét , kết quả một vị bác gái cưỡi xe điện , không mang theo chậm lại thẳng tắp đem hấn đựng dài cây xanh đi rồi . .

Người thanh niên kia bị tiến đụng vào dài cây xanh chồng vó , tiếp lấy cũng chỉ nghe cái kia giả người mù tại lắc đầu thở dài: "Nói hết rồi rất nhanh sẽ bị nữ nhân tổn thương , ngươi nha dĩ nhiên không tin , ai!"

Thấy như vậy một màn , ta kinh ngạc con ngươi đều nhanh rơi ra ngoài.

Ta đi , chẳng lẽ chuyện này người mù thật là thần toán ? Bởi vì phát sinh trước mắt một màn này thật để cho ta cảm thấy có chút chất lười!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Trần Nhị Cầu

Ta xác thực cảm thấy rất kinh ngạc , trước mắt cái này giả người mù mặc dù cùng ta tuổi không sai biệt lắm , thế nhưng liền mới vừa rồi hấn vậy coi như một tay , xác thực rất chính xác.

Nói như vậy , người này mặc dù là giả mạo người mù , thế nhưng đoán mệnh xem tướng bản sự hay là thật.

Hiện tại xã hội này , có bản lĩnh thật sự người thật sự quá ít , không nghĩ tới hôm nay bị ta gặp phải một cái , hơn nữa người này vẫn cùng ta loại này niên kỷ , trong lòng không khỏi thật bội phục hấn.

Bất quá , làm ta lại chú ý trong chốc lát , tiếp lấy phát hiện người này đặc biệt có chút hai , là , có chút ngu muội thiếu thông minh.

Sở dĩ sẽ cảm thấy như vậy , là bởi vì tiếp lấy hấn trước sạp tới một vị cô gái đẹp.

Người đàn bà này hai mươi tuổi , mặc lấy hấp dẫn thời thượng , thấp ngực quần cực ngắn phối mỏng dính vớ đen , ăn mặc cực kỳ nóng bỏng.

Nữ tử đi tới thần toán mù trước sạp , liền đối với thần toán mù nói: "Đại sư , giúp ta nhìn cái tướng đi , nhìn ta một chút tốt số không tốt ?"

Thần toán mù quan sát liếc mắt trước mắt vị này diêm dúa chọc giận mỹ nữ , không khỏi lắc đầu cười khổ , nói: "Tiểu thư , nói thật , mạng ngươi không tốt."

Nghe lời này một cái , nữ tử không khỏi nóng nảy: "Ngươi tại sao nói ta số mệnh không tốt à?"

Thần toán mù liền nói: "Bởi vì ngươi mang theo diêm dũ."

Nữ tử liền nói: "Ta đây cỡi nịt vú được không ?"

Thần toán mù lắc đầu một cái: "Không được , ngươi cỡi nịt vú sẽ nghênh đón nhân sinh hai cái sóng lớn!"

"Đồ lưu manh!" Nữ tử trở tay thì cho hắn một cái tát.

...

Ta đương thời liền bị này đàn độn cho lôi lật , thiếu chút nữa thì bật cười.

Nhưng là này đàn độn bị đàn bà kia quăng một cái tát , chính hắn còn không biết tại sao nguyên nhân , thấy kia nữ tử không trả tiền liền đi , hắn vẫn còn phía sau hô: "Tiểu thư , ngươi đừng đi nha , ta còn không có nói cho ngươi , ta xem ngươi kia hai cái sóng lớn trung gian , trong đó còn có một cái thung lũng."

"Thấp muội ngươi , ngươi một cái đồ lưu manh!"

"Tiểu thư , ngươi làm gì vậy mắng chửi người nha , không phải ta nói ngươi , ngươi bây giờ mang theo diêm dũ , cho nên kia hai cái sóng lớn trung gian thung lũng bị diêm dũ một đè ép , liền lộ ra càng sâu hơn , đây đều là ta xem đi ra."

...

Ai yêu , ta đi! Lần này ta thật là bị này đàn độn cho lôi được bên trong tiêu bên trong mềm , này đặc biệt chính là đàn độn bên trong cực phẩm a!

Hàng này liền giúp người khác liền như vậy hai lần mệnh , một phần quẻ tử đều không cảm đến , ngược lại còn bị nữ nhân quăng một bạt tai , ta cũng vậy say rồi.

Tự tại lúc này , lại tới một người , tìm vị này thần toán mù đoán mệnh.

Kết quả vị này đàn độn thần toán mù , bấm ngón tay tính toán , liền nói: "Hôm nay không tính là."

Sau đó liền thu thập bằng ghế , đứng dậy liền đi , ta chính là cảm thấy kỳ quái người này có khách tới cửa , tại sao không tính là ?

Tiếp đó, không bao lâu , một chiếc thành quán chấp pháp xe liền mở ra trước mặt , những thứ kia bán hàng rong trực tiếp liền bị đuổi một cái hiện hình .

Nhìn đến đây , ta rốt cuộc minh bạch cái kia đàn độn thần toán mù tại sao làm ăn không làm liền đi , nguyên lai này cũng bị hắn tính ra , này thật quá mẹ hắn thần!

Nhìn trên đường những thứ kia đẩy buôn bán bị đuổi kịp náo loạn , ta cũng đánh tới một chiếc xe không , nói cho tài xế một cái địa chỉ , rồi đi đây không phải là chỉ địa.

Đại khái năm sau sáu phút , ta tới đến một cái đối lập so với tỉnh lặng lão nhai.

Chỉ thấy con đường này phần lớn là một ít bán pháo cối , nhang đèn , giấy phẩm một loại cửa tiệm , cũng có một chút đoán mệnh quán , phong thủy đường cùng bán hoa vòng loại hình.

Ta theo con đường này tìm trong chốc lát , tiếp lấy cuối cùng bị ta tìm được Trần Quốc Đống gia đoán mệnh quán.

Đoán mệnh quán cổ hương cổ sắc , cửa lớn còn dùng biển gỗ viết một tấm đôi liễn , câu đối trên là: "Bốn trụ bát tự , tính ra nhân gian họa phúc chuyện" ; câu đối dưới là: "Ngũ hành bát quái , đoạn ra thiên hạ cát hung triệu" ; hoành phi biển gỗ viết "Thần toán trần" ba chữ to.

Lúc trước Trần Quốc Đống lão tiên sinh cho ta địa chỉ cùng đoán mệnh quán tên , chính là cái này. Vì vậy ta liền trực tiếp sai bước đi đi vào. . .

Vừa vào đến đoán mệnh quán , bên trong ngược lại cũng không tính đại , chính là một cái nho nhỏ tiền sảnh coi như cửa hàng ,

Có một cái vị thành niên , đang ở bên trong cho một vị cô nương đoán mệnh. Vì vậy ta lại hỏi: "Xin hỏi , nơi này là Trần Quốc Đống tiên sinh cửa tiệm sao?"

Phải ta chính là Trần tiên sinh." Vị bên trong kia vị thành niên đáp một tiếng , hướng ra phía ngoài nhìn lại , tiếp lấy sững sốt một chút: "Là ngươi ?"

Ta nghe lời này một cái , cũng nhường này một cái , trong đầu nghĩ người này chẳng lẽ nhận biết ta ?

Nhìn kỹ một chút , ta đi! Hàng này cũng không chính là trước ở trên đường thấy cái kia đàn độn thần toán mù sao?

Trước hàng này đeo kính râu , lúc này lấy xuống , cho nên mới vừa rồi đầu tiên nhìn ta còn không có nhận ra hấn.

Chỉ là , như thế cái này đàn độn lại ở chỗ này ?

Trong nội tâm của ta cảm thấy hiếu kỳ , lúc này đối phương cũng hết sức tò mò nhìn ta , hỏi: "Người tìm ai ?"

"Tìm Trần Quốc Đống lão tiên sinh , người mới vừa nói nơi này là Trần Quốc Đống đoán mệnh quán , vậy là người ?" Ta hiếu kỳ hỏi.

Đối phương liền nói: "Ta là hấn tôn tử , ta gọi Trần Nhị Cầu."

Trần Nhị Cầu ? Khe nằm , đây thật là người cũng như tên , danh tự này cũng tốt cực phẩm.

Chỉ là để cho ta không nghĩ đến là , người này vậy mà sẽ là Trần Quốc Đống tôn tử , đây thật là để cho ta nằm mơ đều không nghĩ đến.

Vì vậy ta vội vàng đối với hấn tự giới thiệu mình: "Ta gọi sử ký , lần này là cố ý đến thăm gia gia của người."

Không nghĩ đến , Trần Nhị Cầu vậy mà nghe qua ta , nghe ta tự báo tên họ , không khỏi vui vẻ nói: "Sử ký , nguyên lai người chính là sử ký , Sử Quốc Chương tôn tử , ta đã sớm nghe gia gia nhắc tới người. Đúng rồi , mới vừa rồi ở trên đường người động không sớm nói cho ta biết người gọi sử ký nha , nếu không mới vừa rồi liền cùng nhau mang người trở lại."

Ta cười hắc hắc cười , trong đầu nghĩ , ta luôn không khả năng ở trên đường thấy người đó liền chạy tới nói , lão tử kêu sử ký chứ ?

Không trách người này coi là chuẩn như vậy , nguyên lai hấn là kẻ Trần Quốc Đống y bát , tự nhiên học đều là thật tay nghề.

Trần Nhị Cầu nói cho ta biết , gia gia của hấn đi ra ngoài , sẽ trở về ngay thôi.

Hấn đánh với ta rồi mấy tiếng bắt chuyện , sau đó liền kêu ta cứ chờ một chút , hấn trước cho vị cô nương kia nhìn xong tướng trò chuyện tiếp.

Ta gật đầu một cái , tự nhiên không thể trễ nãi người ta làm ăn.

Tiếp đó , hấn liền xoay người hỏi cái kia cái tìm hấn xem tướng cô nương: "Người nghĩ nghe nói thật , hay là lời nói dối ?"

Không biết tại sao , nghe được Trần Nhị Cầu đoán mệnh xem tướng , ta liền luôn cảm thấy người này có chút khờ. Người khác tới tìm người xem tướng , dĩ nhiên là phải nghe nói thật , nói láo , người ta làm gì còn tới tiêu tiền cho người xem tướng nha nhìn cũng là nhìn vô ích , nói cũng tất cả đều là giả chứ.

Quả nhiên , chỉ nghe thấy vị cô nương kia nói: "Đương nhiên phải nghe nói thật , đại sư người không phải sợ ta mất hứng , thật thật nói chứ."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , sau đó thập phần nghiêm chỉnh nói: "Phải nghe nói thật , người liền rõ nhi tháo xong trang điểm lại tới."

...

Ta đi , còn có loại này thao tác ?

Ta lần nữa bị này khờ hàng lôi lật.

Quả nhiên , cô nương kia giận đến sắc mặt đều biến đen , hừ một tiếng , cầm lấy túi sách liền đi. Nhìn đáng vẻ , ngày mai là không có khả năng trở lại , phỏng chừng đời này đều không biết nghĩ đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Đã lâu ảm áp

Lại nói , vị cô nương kia bị Trần Nhị Cầu cho tức khí mà chạy , hấn vẫn còn một mặt tinh tướng đáng vẻ , lắc đầu thở dài nói: "Ai , đầu năm nay người a , vẫn là không nghe lọt nói thật nha!"

Nhìn đến hán một mặt vô tội đáng vẽ , ta tâm nói , người đặc biệt vậy căn bản cũng không nghiêm túc mà nói có được hay không , người vậy kêu là tích cực , người ta gọi người nhìn cái tướng , nói cho người nói thật , người đặc biệt cũng làm người ta trở về tháo xong trang điểm lại tới , nhìn cái tướng yêu cầu như vậy tích cực sao?

Nhất thời , ta dở khóc dở cười.

Trần Nhị Cầu thở dài xong , sau đó quay đầu liền hỏi ta: "Đúng rồi , huynh đệ , người là năm nào nha "

Ta sững sờ , trong đầu nghĩ hàng này hỏi cái này làm gì , chẳng lẽ hàng này đoán mệnh tính cả có vẽ , cũng muốn coi cho ta một quẻ ?

"86 năm!" Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy , ta còn là đảng hoàng báo ra chính mình sinh ra niên đại.

"Mấy tháng ?" Hán lại hỏi.

"Tháng 6."

"Ngày nào ?"

Khe nằm , thật đúng là bị ta đoán trúng rồi , hàng này nhìn đáng đáp thật muốn cho ta đoán mệnh.

"Híc , cái kia cái gì , hỏi cái này làm gì ? Chẳng lẽ người muốn cho ta đoán mệnh ?" Ta hiểu kỳ nói.

"Không phải , người liền nói cho ta biết người ngày nào sinh đi." Trần Nhị Cầu nghiêm trang nói.

"Híc , mừng mười sinh ra." Ta thành thật trả lời , trong đầu nghĩ không biết hàng này đến cùng đang có ý gì.

Lúc này , liền nghe được đối phương cao hứng vỗ đùi , la lên: "Thật tốt , ta mừng chín sinh , lão đệ , về sau người liền gọi ta ca là được."

Ai yêu , ta đi! Làm nửa ngày , nguyên lai người này lại là lại cùng ta luận bối phận nha.

Ta thiếu chút nữa thì lão đảo một cái , vì vậy vội vàng đỡ tường , này mới dám cùng hán nói chuyện.

Không có cách nào bây giờ tiện nghi đều bị chiếm hán đi , không thể làm gì khác hơn là nhận mệnh , vì vậy liền nói: "Ca . . . người trước ở trên đường tại sao phải giả trang người mù nha "

Là , nghĩ đến trước hán tự xưng thần toán mù , ta cũng cảm giác buồn cười.

Trần Nhị Cầu cười một tiếng , nói: "Từ xưa thầy tướng số nhiều người mù , thầy phong thủy nhiều không con , âm dương tiên sinh bao ngăn mệnh , chúng ta trẻ tuổi , nếu như không giả trang thành người mù , thật đúng là không ai tìm chúng ta tính."

Nghe nói như vậy , ta cảm giác được cũng đúng , không nghĩ đến hàng này đoán mệnh thời điểm ngu ngơ , nhưng cũng có thông minh một mặt. Thân ta có đồng cảm nói: "Ca , người này phương pháp quả thật không tệ , ban đầu ta cũng đi bày sạp coi số mạng , kết quả chính là bởi vì ta quá trẻ tuổi , căn bản sẽ không một người tìm chúng ta tính."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , nói: "Cho nên nói sao , người còn quá trẻ , một điểm biến hóa cũng không biết. Người xem ca , đeo bức kính râm vấn đề liền toàn giải quyết."

...

Ta không nói gì.

Là , ta bây giờ ai cũng không phục , ta liền vịn tường.

Đang ở chúng ta nói chuyện trời đất sau , Trần Quốc Đống lão gia từ cũng quay về rồi , nhìn thấy ta tới , rất là cao hứng.

Ta vội vàng kêu một câu Trần gia gia.

Trần Quốc Đống là ta gia gia bạn tốt , tự nhiên ta cũng nên kêu hán gia gia xưng vị.

Trần Quốc Đống xem thật kỹ rồi ta liếc mắt , sau đó mặt đầy đau lòng đáng vẽ , nói: "Ai , gầy , gần đây chịu không ít khổ chứ ?"

Chẳng biết tại sao , hơn một năm nay rồi , vô thân vô cố ở trên đời này , vẫn cảm thấy mình là một cái không còn có người quan tâm , thương yêu hải tử , bây giờ đột nhiên nghe được Trần Quốc Đống giống như gia gia mình giống nhau , nói ta gầy , trong lòng lập tức liền dâng lên một dòng nước nóng , nước mắt một hồi liền trào đầy mắt vành mắt , thiếu chút nữa thì khóc.

"Hải tử , không việc gì , về sau liền đi theo ta , cùng Nhị Cầu cùng nhau , chúng ta sau này chính là người một nhà , đừng một người ở bên ngoài ăn gió nằm sương rồi."

Trần Quốc Đống thấy ta nước mắt tại trong hốc mắt lớn vồn , còn tưởng rằng ta là thật ăn rất nhiều khổ , vội vàng quan tâm nói.

Một bên Trần Nhị Cầu cũng nói: "Đệ , người liền nghe ông nội của ta đi, về sau liền theo chúng ta , hai anh em chúng ta cũng có cái kèm."

Ta cảm động rồi tỉnh rồi mù , nước mắt cuối cùng vẫn không nhịn được , một hồi chảy ra.

Là , có lẽ chính là bởi vì quá cô độc , cũng cho là mình là không có khả năng còn người đến nữa quan tâm ta ,

Bây giờ nghe đến mấy cái này như gia người bình thường âm áp mà nói , ta tâm đều cảm giác muốn nung chảy rồi.

May ra có người lại nói ta quá dễ dàng rơi nước mắt.

Nhưng là , không có ta trải nghiệm như thế này người , là căn bản là không có cách lãnh hội ta nội tâm cô tịch.

Từ nhỏ sẽ không có cha mẹ cha mẹ , từ nhỏ đã tiếp theo gia gia lớn lên. Khi còn bé , nhìn đừng cùng lứa hải tử đều có cha mẹ , mà ta lại không có , cho nên ta một mực liền cảm giác mình thập phần đáng thương.

Cứ như vậy , cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau , mặc dù sâu trong nội tâm như cũ khát vọng tình thương của cha cùng tình thương của mẹ , thế nhưng gia gia tại , trong nội tâm của ta tựu còn là có một cái tâm linh bến cảng. Nhưng là bây giờ , liền gia gia cũng không ở rồi , ta cảm giác mình duy nhất tâm linh gửi gắm cũng không có , lại cũng không có thân nhân , lại cũng không có nhà.

Một cái liền nhà cũng không có người , cảm giác này , có lẽ cũng chỉ có trải qua người mới hiểu , sâu trong nội tâm phần kia bị thương cùng thê lương.

Có lẽ , có gia hải tử , cha mẹ quan tâm cùng quan ái , tại người trong tai coi thành phiền lòng lại nhải , nhưng ở tai ta bên trong , loại quan tâm này chính là thân nhân yêu , chính là gia cảm giác , đây là ta tha thiết ước mơ đồ vật.

Ta khóc bù lu bù loa , Trần Quốc Đống dọa sợ , một bên an ủi ta , một vừa lăm bầm lâu bầu đạo: "Xem ra là thật chịu không ít khổ a , đều tại ta , đều tại ta , ban đầu nếu là cưỡng ép đem người mang về Nam xương là tốt rồi , một cái mới từ trường học đi ra hải tử , một người ở bên ngoài sinh tồn , làm sao có thể không khổ nha , ai. . ."

Nghe nói như vậy , trong nội tâm của ta càng thêm phạm chua , loại này chua , không phải chua xót , mà là giống như một viên bị làm lạnh rồi tâm , lần nữa ấm áp lên chua.

Ta vội vàng lau chùi rơi lệ nước , đối với Trần lão gia từ lúc đầu nói: "Không , Trần gia gia , ta không khổ. Ta chỉ là quá cảm động , ngại để cho ta nghĩ tới ông nội của ta , trên đời này chỉ có hắn mới có thể quan tâm ta như vậy."

Trần Quốc Đống ngẩng đầu lên , hốc mắt cũng đỏ lên , phỏng chừng cũng là muốn nổi lên ông nội của ta đi , thờ dài , sau đó nói: "Hải tử , người liền đem ta trở thành người thân gia gia đi , nơi này chính là người gia."

Mặc dù lần này tới Nam xương , ta chỉ là thuận đường đến thăm một hồi hân , chưa từng nghĩ tới muốn ở lâu đi xuống , thế nhưng chẳng biết tại sao , vào giờ phút này , ta nhưng một câu cự tuyệt mà nói cũng không nói ra được , có lẽ là bởi vì ta sâu trong đáy lòng cũng là quá nhớ có một cái gia , một cái có thể để cho tâm linh dừng lại địa phương đi!

Cho nên , ta gật gật đầu , đáp ứng.

Trần Quốc Đống thấy ta đáp ứng rồi , rất là hải lòng , kéo tay ta liền nói với ta: "Không nên thương tâm rồi , chúng ta nói điểm khác đi. Đúng rồi , người lần này làm sao sẽ tới Nam xương tìm ta ?"

Nghe nói như vậy , vì vậy ta hấp tấp nói: "Lần này là tới Nam xương cho một trường đại học xử lý một món âm dương công việc , lần trước ngại cho ta địa chỉ , cho nên ta liền thừa dịp có rảnh rồi tới xem một chút ngại , chờ chút buổi tối còn phải trở về trường học kia đi."

"Giờ đó âm dương công việc ? Có thể mang ta lên sao?"

Trần lão gia từ còn chưa lên tiếng , một bên Trần Nhị Cầu nhưng ánh mắt sáng lên , giống như nhìn thấy một món đặc biệt gì thú vị nhi chuyện giống như , cao hứng vội vàng hỏi.

Vì vậy , ta liền đem trong đại học món đó ma quỷ lộng hành sự tình đầu đuôi gốc ngọn nói một lần.

Sau khi nghe xong , Trần Quốc Đống nói: "Kia trường đại học ma quỷ lộng hành chuyện , ta cũng sớm có nghe thấy , không nghĩ đến âm ỉ đến trình độ như vậy , người có thể giải quyết chuyện này , cũng coi là một đại công đức , bất quá nhất định phải nhớ kỹ cẩn thận là hơn."

Ta gật đầu một cái , lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Buổi tối ta đi chung với người chứ ?"

Trần Quốc Đống cũng cảm thấy nhiều một cái người , nhiều một phần chiếu ứng sẽ tốt hơn.

Có thể có người đồng ý giúp đỡ , ta tự nhiên cao hứng còn không kịp , cho nên như thế nào lại cự tuyệt.

Cứ như vậy , chúng ta liền ước định , buổi tối hai người cùng đi trường học nhìn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tường đều nâng không yên

Buổi chiều , Trần Quốc Đống để cho Trần Nhị Cầu cho ta sửa sang lại một căn phòng , chính hắn còn ra môn cổ ý đi mua cho ta tới bình thường muốn dùng rửa tóc đồ dùng loại hình , nhìn ra được , hắn là thật lòng muốn ta về sau liền đem nơi này trở thành gia , điều này thực để cho ta cảm động.

Trần Nhị Cầu người này xác thực thật có ý tứ , mỗi lần nói chuyện cũng để cho ta vừa muốn cười , vừa muốn khóc. Có lúc cảm thấy hắn suy nghĩ rất tốt bụng , có khi lại cảm thấy người nọ là đàn độn bên trong cực phẩm.

Bất quá , cùng hắn mặc dù mới chung sống không tới một buổi chiều , ta đến lúc đó theo trong miệng hắn cũng hiểu được hắn thân thể.

Hắn thân thể cũng giống như ta , cực kỳ đáng thương , này đến lúc đó để cho ta không nghĩ tới.

Nguyên lai , hắn cũng là đứa cô nhi , không cha không mẹ , thậm chí ngay cả cha mẹ mình thân là ai , hắn cũng không biết. Hắn là ở một cái giá rét mùa đông , bị người vứt tại dã ngoại trong tuyết , bị Trần Quốc Đống cho nhặt về.

Hắn nói hắn biết trong nội tâm của ta khổ , biết rõ mất đi trên đời thân nhân duy nhất , sẽ là dạng gì một loại cảm thụ.

Nhìn ánh mắt hắn , ta biết hắn là thật biết , có lẽ , cũng chỉ có chúng ta như vậy hải từ , tài năng chân chính lãnh hội loại này sợ hãi mất đi thân nhân cảm thụ.

Đột nhiên , ta cảm giác được trước mắt Trần Nhị Cầu càng thêm thân thiết , có lẽ , chúng ta đều là cùng một loại người , đồng bệnh tương liên!

Thiên hạ lớn , bằng hữu dễ tìm , nhưng tri kỷ khó cầu. Huống chi , chúng ta vẫn là huynh đệ .

Buổi tối , Trần Quốc Đống cổ ý mang theo chúng ta cùng đi xuống một lần quán ăn , điểm rất nhiều thức ăn , nói là cho ta đón gió tẩy trần , cũng là ăn mừng trong gia đình nhiều hơn ta đây một thành viên.

Mọi người com tối đều ăn rất vui vẻ , đây cũng là ta một năm qua , chân chính lộ ra nụ cười , tạm thời đem gia gia nhớ nhưng cùng báo thù quên nhưng ở rồi sau đó , trong lòng chỉ có ấm áp cùng hài lòng , một lần nữa nắm giữ gia vui sướng.

Một hồi buổi tối , ăn vào hơn chín giờ. Sau khi ăn xong , ta cảm giác được thời gian cũng không còn nhiều lắm , vì vậy trước hết đem Trần lão gia tử đưa về đoán mệnh quán , mà ta cùng Trần Nhị Cầu thì trực tiếp đi đại học.

Không bao lâu , chúng ta liền đi tới trường học , trực tiếp tìm được hiệu trưởng.

Ta đối hiệu trưởng giới thiệu: "Đúng rồi , vị này là sư huynh ta , hắn gọi Trần Nhị Cầu."

Ta mới vừa nói xong , Trần Nhị Cầu liền vội vàng đưa tay ra , cùng Vương hiệu trưởng bắt tay , vừa nói: "Xin chào , ta gọi Trần Nhị Cầu , bốn trụ bát tự , ngũ hành bát quái , xem chương bên trong nhật nguyệt , cầm trong tay áo cần khôn , bị người giang hồ xưng thần tính trần , bọn họ cũng sẽ gọi ta là tế thể Thần Tiên ."

Ta đi! Ta lần nữa vội vàng đỡ tường , sợ bị hàng này cho lôi lật trên mặt đất.

Ta cái kia lúng túng a , này ngạo mạn cũng thôi quá lớn , còn thần toán trần , tế thể Thần Tiên , người động không được trời ơi ?

"..."

Vương hiệu trưởng cũng ngây ngẩn , há miệng , dĩ nhiên vừa nói ra một câu , phỏng chừng cũng là không nghĩ đến , hôm nay sẽ đụng phải một cái như vậy có thể thôi khoác lác người đi!

Tuổi còn trẻ , liền dám nói mình là tế thể Thần Tiên , đừng nói là Trần Nhị Cầu này lằng đằng thanh rồi , chính là một bạc đầu ông lão nói như vậy , phỏng chừng cũng sẽ cảm thấy là thôi khoác lác.

Ta bỗng nhiên cảm giác xấu hổ vô cùng , thật không nên mang này đàn độn cùng nhau tới , đây cũng quá mẹ hấn mắt mặt.

Vương hiệu trưởng kinh ngạc há hốc mồm , sau đó nhìn về phía ta , hỏi: "Đây là người sư huynh ?"

Hiển nhiên , hấn lần nữa muốn xác nhận một chút , hàng này có phải là thật hay không sư huynh ta.

Ta gật đầu một cái: Phải hấn đối với bốn trụ bát tự , ngũ hành bát quái xác thực rất có nghiên cứu , bất quá này mới vừa rồi cũng chỉ là theo ngài đùa giỡn một chút , không nên tưởng thật."

Vương hiệu trưởng nghe ta nói như vậy , cũng cười ha ha rồi cười , nói: "Nguyên lai cũng là một vị cao nhân tiểu sư phụ , thất kính thất kính!"

Người sáng suốt đều biết , đây là Vương hiệu trưởng cố ý nói lời xã giao , chung quy hấn là sư huynh ta , kì thực người ta cũng không cho là hấn thật là gì đó thần toán trăn , tế thể Thần Tiên .

Kết quả , Trần Nhị Cầu đến tốt liền điểm này ánh mắt cũng không nhìn ra , không để ý chút nào nói: "Không việc gì , ta không trách người , chung quy người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy ta , lúc trước không biết danh hiệu ta.

"

Khe năm , ca a , ta tưởng đều nhanh nâng không yên nha.

Người nói chuyện trước , có thể hay không trước giúp ta đào cái lỗ , để cho ta chui vào trước ?

Người đặc biệt căn bản cũng không phải là đàn độn bên trong cực phẩm , mà là đàn độn trong thiên tài nha! Đàn độn giới , ta ai cũng không phục , ta con mẹ nó liền phục người rồi! Không có cách nào không phục không được nha , ta nguyên bản còn muốn vịn tường , thế nhưng bây giờ phát hiện , mẹ hấn liền vịn tường đều nâng không yên.

"..."

Vương hiệu trưởng cũng giống như ta , lần nữa cảm thấy không nói gì , cũng nâng đỡ tường , có lẽ liền hấn này kiến thức uyên bác người , một bụng văn hóa , cũng nhất thời không nghĩ ra mà nói đón hấn tra đi!

Vì không để cho Trần Nhị Cầu này đàn độn trong thiên tài , tiếp tục ở đây cho ta xấu hổ mất mặt , ta vội vàng nói sang chuyện khác , đối với Vương hiệu trưởng nói: "Hiệu trưởng , chúng ta đi một chuyến nữa nhà trọ xem một chút đi!"

Vương hiệu trưởng cũng tỉnh táo lại tới , vội vàng gật đầu nói: " Được , tốt , chúng ta cái này thì đi!"

Nói xong , cũng không nói thêm nữa , vội vàng xoay người dẫn chúng ta đã đi xuống lầu làm việc , hướng kia tòa ma quỷ lộng hành nhà trọ đi tới.

Không bao lâu , chúng ta lại lần nữa đi tới kia tòa ma quỷ lộng hành nhà trọ.

Bây giờ một trì hoãn , đã đến hơn mười giờ tối rồi.

Trong sân trường lúc này cũng đã sắp đến tắt đèn điểm , cho nên trên căn bản trong sân trường đầu đã không có mấy cái người đi đường , tất cả mọi người trở về chính mình phòng ngủ đi ngủ.

Đặc biệt là ở nơi này tòa khiến người , lòng người hoang mang rối loạn lầu một nhà trọ , càng là liền một cái quanh quẩn bóng người cũng không thấy được.

Lần nữa đi tới lầu một hành lang , bây giờ buổi tối , ta một bước vào lầu một hành lang , liền cảm thấy âm khí nặng đáng sợ , bây giờ buổi tối âm khí cùng ban ngày so sánh , vậy đơn giản là một cái trên trời , một cái dưới đất phân biệt , vậy thì thật là âm phong trận trận.

Ngay sau đó , ta liền vội vàng đem la bàn lấy ra ngoài , sau đó liền đi vào bên trong , càng đi vào bên trong ta liền phát hiện càng không đúng , tùy thân mang tiểu La bàn theo đi vào nhà này lầu dưới nhà trọ liền bắt đầu lay động , không dừng được.

Làm ta đi vào 104 trong phòng ngủ lúc , la bàn đơn giản nam bắc đối ngược rồi , tình huống này liền không tầm thường , điều này đại biểu toàn bộ 104 phòng ngủ bên trong khu vực âm dương điên đảo , Âm Sát chi khí xung thiên a.

Không trách sẽ cho ra nhiều chuyện như vậy , huyền não như vậy hung , như vậy hung tình huống , có thể không chết yếu người sao ?

Nếu như ta không nhìn làm mà nói , theo loại tình huống này , cũng thật may đem lầu một phòng ngủ đều trống đi , nếu như còn đem học sinh án đứng vào tới ở , thế nào cũng phải lại tiếp tục xảy ra chuyện không thể.

Vì vậy , ta lập tức cũng đem Âm Dương Nhãn mở ra , tiếp lấy hướng trong phòng ngủ đầu vừa nhìn , theo dự đoán vong hồn lệ quỷ cũng không có nhìn đến , này đến lúc đó để cho ta không nghĩ ra.

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu liền hỏi ta: "Lão đệ , thế nào ?"

Ta cười khò lắc đầu một cái , đối với hấn và hiệu trưởng nói: "Nơi này âm khí so với tới ban ngày nặng hơn nhiều, hơn nữa nơi này âm dương từ trường đều toàn rối loạn , giống như là tụ âm tri giống nhau."

"À? Tụ âm tri!"

Trần Nhị Cầu không khỏi sửng sốt một chút.

Là , sở dĩ lại nói loại tình huống này , giống như là tụ âm tri , là bởi vì chỉ có tụ âm tri mới có thể như thế âm khí nồng đậm , lại âm dương từ trường điên đảo. Thế nhưng , để cho ta nghĩ không thông là , nếu đúng như là tụ âm tri mà nói , hấn là này cả tòa lầu cũng sẽ ở không biết dùng người , thế nhưng dùng phòng ngủ hiển nhiên không có loại tình huống này , duy chỉ có này 104 phòng ngủ mới là như vậy , này mới càng cảm kỳ quái.

Không nghĩ ra , vì vậy ta liền quay đầu hỏi Vương hiệu trưởng: "Hiệu trưởng a , người nhà này nhà trọ đất đai , lúc trước không phải là bãi tha ma chứ ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Bói quẻ

Ta thật sự là không nghĩ ra nguyên do , không thể làm gì khác hơn là hỏi hiệu trưởng , hy vọng có thể theo trong miệng hấn , tìm tới một ít mặt mũi.

Vậy mà , Vương hiệu trưởng nhưng lắc đầu nói: "Không phải nha , lúc trước mảnh đất này là khối đất trống , ban đầu trước giải phóng nghe nói còn là đồng ruộng đấy , ở trên mặt này lúc trước còn có một cái nhà không người ở nhà cũ , tuyệt đối không thể nào là bãi tha ma."

"Người chắc chắn chứ?"

"Đương nhiên xác định , hơn nữa xây nhà này lâu tức xá thời điểm , trường học của chúng ta cũng mời thầy phong thủy xem qua , nếu như nói mảnh đất này có bãi tha ma loại hình đồ vật mà nói , thầy phong thủy cũng là sẽ báo cho biết." Vương hiệu trưởng đứng sự thật trả lời.

"Như vậy liền kỳ quái , nếu không phải bãi tha ma , vậy làm sao nơi này phong thủy từ trường sẽ giống như tụ âm tri giống nhau , âm dương điên đảo đây?" Ta không khỏi trong lòng mẽ mang lên.

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Không có cái nào không sẽ là có người cố ý ở nơi này trong phòng ngủ động tay chân chứ ?"

"Táy máy tay chân ? Rất không có khả năng đi!"

Ta cũng sờ , nếu như nói đây là tư nhân nhà ở , có lẽ thật đúng là sẽ có loại khả năng này , vì ân oán , trong tới đối với người nhà táy máy tay chân. Thế nhưng đây là đầu nha , đây là trường học nhà trọ , nhà nước địa bàn , ở cũng là cả nước các nơi học sinh , cho nên coi như theo cái nào học sinh có ân oán , cũng không khả năng ở nơi này trường học trong nhà trọ tới ra tay chân , hoàn toàn có thể đi đối phương trong nhà táy máy tay chân.

Tại âm dương trong nghề người đều biết , thi thuật hại người , đúng tổn hại âm đức , sẽ được báo ứng , cho nên bình thường không có thâm cừ đại hận đều không biết đi thi thuật hại người.

Đây cũng chính là ta không quá tin tưởng phòng ngủ bị người động tay chân nguyên nhân , hại một cái trong phòng ngủ nhiều người như vậy gặp tai họa thảm bất ngờ , vậy người này cũng phỏng chừng không chiếm được tốt không nói bị thiên lôi đánh , giảm thọ tiêu tan phúc đó là nhất định chạy không thoát , cho nên không có ai sẽ ngu như vậy , làm chuyện ngu xuẩn như vậy.

Một bên Vương hiệu trưởng cũng lắc đầu nói: "Cái này hấn không có khả năng , chúng ta này loại trừ học sinh , sẽ không có trong xã hội những người không có nhiệm vụ đi vào , lại càng không có người có thể tùy tiện vào được phòng ngủ."

Đang khi nói chuyện , Trần Nhị Cầu nhưng không biết lúc nào lấy ra mấy cái bói quẻ đồng tiền , vậy mà hiện trường chiếm nổi lên quẻ tới.

Đồng tiền hướng trên đất tung ra một cái , tiếp theo liền thấy hấn nhũu chặt mày , ngẩng đầu nói với chúng ta: "Lần này chỉ sợ là các người đều nói sai lầm rồi , ngược lại bị ta cho đoán trúng!"

Nghe lời này một cái , ta không khỏi sửng sờ , hiếu kỳ hỏi hấn: "Có ý gì ? Thật chẳng lẽ là bị người động tay chân ?"

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái.

Một bên Vương hiệu trưởng, thấy Trần Nhị Cầu thật sẽ coi quẻ, vì vậy vội vàng cũng hỏi: "Tiểu tiên sinh, quái tượng lên là thế nào nói?"

Trần Nhị Cầu liền gật gù đắc ý thì thầm: "Điều như trong lòng khó khăn ra mặt, chiêm lấy này quẻ không tự do, mình mình cùng người nói lời hay, túm lên cái đi rút thang a."

"Này. . . Đây là ý gì, tiểu tiên sinh có thể hay không nói đơn giản điểm?" Vương hiệu trưởng lúc này đến lúc đó đối với Trần Nhị Cầu bói quẻ hết sức cảm thấy hứng thú.

Thật ra ta cũng giống vậy, rất muốn biết này quái tượng thảo luận rốt cuộc là ý gì, cho nên cũng vội vàng hướng Trần Nhị Cầu nhìn sang, chờ đợi hắn giúp chúng ta giải quẻ.

Trần Nhị Cầu thấy hai người chúng ta đều tại nhìn hắn, hắn nhất thời liền thần khí rồi lên, làm ra vẻ nói: "Một cây tầm trúc biết sinh tử, ba miếng đồng tiền sớm cát hung, này đoán mệnh trắc quẻ thuật, ở nơi này nam Xương Thành, ta thần toán trần dám nói thứ hai, phỏng chừng sẽ không có người dám xưng số một, bản thân bói quẻ thuật, thời gian qua vô cùng tinh chuẩn, giống như thần toán. . ."

"Có thể hay không đừng nói nhảm, nói chính sự!" Nhìn đến Trần Nhị Cầu liền không biết xấu hổ như vậy thối khoác lác, ta liền hai mắt một phen, chỉ kém một cước đạp tới, mau kêu hắn nói người mà nói.

"Ừ, tốt nếu các người cũng không biết quẻ, ta đây liền cho các người này hai cái tiểu bạch giảng giải một chút đi!" Đến lúc này, hắn vẫn không quên bỏ một câu, gắn xong toàn bộ bức.

Phỏng chừng hắn cũng cảm thấy ngạo mạn cũng xác thực thôi không sai biệt lắm đã vào vị trí của mình đi, sau đó này mới nói: "Này mở là một cái trạch thủy khôn quẻ!"

"Trạch thủy khôn quẻ?"

"Ừ." Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, đạo: "Quái tượng viết: Điều như trong lòng khó khăn ra mặt,

Chiếm lấy này quẻ không tự do. Lời nói này ý tứ là, chỉ điều bị vây ở rồi trong lòng, không có được từ từ, mà để ở nơi này thì tự đại biểu, nơi đây vong hồn bị vây ở rồi cái này trong phòng ngủ đầu, không đi ra ngoài được. Mà phía sau câu kia quái tượng: Mình mình cùng người nói lời hay, túm lên cái đi rút thang a. Lời này là nói là có người trên mặt nổi là làm bộ như người tốt, nhưng sau lưng nhưng cho người hút cái thang táy máy tay chân. Cho nên, này quẻ rất hiển nhiên, nói chính là cái này trong phòng ngủ có vong hồn bị nhốt rồi, hơn nữa bọn họ vẫn bị người sau lưng táy máy tay chân cho hại chết. Này quẻ như cùng ta trước suy đoán cũng là giống nhau như đúc, không kém chút nào a."

Nghe xong Trần Nhị Cầu giải xong quẻ, ta cùng Vương hiệu trưởng cũng lớn cảm kinh ngạc, đặc biệt là Vương hiệu trưởng, mặt đầy kinh ngạc: "Này. . . Cái này không thể nào, trong trường học này làm sao có thể sẽ có người táy máy tay chân. Tiểu sư phụ, ngài xác định không có tính sai?"

Mặc dù ta cũng cảm thấy này quẻ thật bất ngờ, thế nhưng ta lại biết rõ Trần Nhị Cầu hàng này mặc dù nói chuyện không quá đáng tin, thế nhưng hắn ngón này coi quẻ xem tướng tay nghề vẫn là chuẩn, cho nên trong lòng đến cũng không nghi ngờ hắn mở quẻ.

Trần Nhị Cầu nhướng mày một cái, nói: "Vương hiệu trưởng đúng không, nói như người vậy chẳng lẽ là nghi ngờ ta thần toán trần bói quẻ thuật không được? Phải biết ta một cây tầm trúc biết sinh tử, ba miếng đồng tiền sớm cát hung, này đoán mệnh trắc quẻ thuật, ở nơi này nam Xương Thành. . ."

Ta đi, lại tới. . .

Ta mau kêu hắn dừng lại, sau đó quay đầu đối với Vương hiệu trưởng nói: "Hiệu trưởng, sư huynh ta ngoài miệng thường xuyên không đem môn, thế nhưng hắn bói quẻ bản sự vẫn là trải qua ở dần dần, nếu hắn mới vừa rồi mở ra như vậy một quẻ, vậy hắn là cũng liền 8 cửa không rồi mười, có lẽ cái này phòng ngủ đúng như hắn chỗ bói toán giống nhau, thật là bị người cho từng giờ trò rồi."

"Ừ, vẫn là sư đệ ta biết ta, sớm ta." Trần Nhị Cầu hài lòng gật đầu một cái, vỗ một cái bả vai ta, một mặt đắc ý. Cảm giác hắn còn không biết ta đây thật ra là đang cho hắn cứu trắng, không nghĩ hắn quá mất mặt, chung quy nơi này cũng không động để cho ta có thể chui.

Vương hiệu trưởng nghe ta vừa nói như thế, cũng không khỏi không tin, vì vậy liền nói: "Nếu quả thật như tiểu sư phụ quái tượng từng nói, cái này phòng ngủ bị người từng giờ trò rồi, vậy có phải có thể tìm ra được?"

Ta gật đầu một cái: "Chỉ cần thật là bị người từng giờ trò, vậy thì nhất định có thể phát hiện. Chúng ta hiện tại tự đi tìm tìm nhìn."

Trần Nhị Cầu mới vừa nói, bên trong vong hồn bị nhốt rồi, điều này hiển nhiên là bị người dùng nào đó trận pháp bố trí cho vậy khôn, nếu là bố trí, chi cần có tâm đi tìm, lẽ ra có thể tìm ra được. Như thế, cũng có thể chứng minh Trần Nhị Cầu quẻ là chính xác.

Ngay sau đó, chúng ta liền bắt đầu tại 104 trong phòng ngủ tìm. . .

Trong phòng ngủ rất trống trải, không có bất kỳ tạp vật, liền hai tấm hai tầng giường sắt, trống rỗng, trên tường cũng không có thứ gì, chỉ dán mấy tờ * áp phích quảng cáo.

Chúng ta tại trong phòng ngủ trên tường, trên đất cẩn thận quan sát qua một lần, cuối cùng nhưng không hề phát hiện, này đến lúc đó đem Trần Nhị Cầu gấp hông rồi, trong miệng lầm bầm: "Không có khả năng nha, không có khả năng nha, ta quẻ có lẽ không có không nhạy qua."

Ta cũng cảm thấy thật kỳ quái , nếu như dựa theo Trần Nhị Cầu trước coi quẻ tay nghề , cũng sẽ không sai lắm , như thế này trở về vậy mà sai như vậy vượt quá bình thường ? Chẳng lẽ nói , hần tay nghề này không có học tính ?

Lại tìm một lần , Trần Nhị Cầu liền nói: "Ngoài mặt tìm không thấy , kia phòng chừng chính là ở dưới lòng đất táy máy tay chân rồi. Nếu không , chúng ta đem mà đào ra đến tìm ?"

Ta liếc mắt: "Đất này là xi măng , người lấy cái gì đào ? Huống chi này xi măng mà cũng không có bị đào qua vết tích nha , người khác làm sao hướng xi măng xuống táy máy tay chân ?"

Nghe ta vừa nói như thế , Trần Nhị Cầu cũng nhất thời cứng họng , cuối cùng liền nói: "Dù sao ta quẻ không có khả năng sai lắm , có lẽ đối phương làm cho quá mức bí mật , cho nên chúng ta nhất thời còn không phát hiện được hần đi."

Ta không thể làm gì khác hơn là gạt đầu một cái , không muốn đương chúng đã kích hần mặt mũi. Chung quy hần mới vừa rồi thôi lớn như vậy một cái ngạo mạn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Vu Phù

Vương hiệu trưởng thấy chúng ta không hề phát hiện , không khỏi làm khó hỏi chúng ta , tiếp theo nên làm gì ?

Ta nghĩ nghĩ , Trần Nhị Cầu không phải nói vong hồn vậy ở chỗ này đầu sao , nếu như vậy , ta đây cũng không bằng thử một lần , nhìn một chút này 104 phòng ngủ có phải là thật hay không sẽ đem vong hồn cho vậy khôn.

Ngay sau đó , ta liền đem ý nghĩ của mình nói ra.

Trần Nhị Cầu cũng sợ , nói: "Người đi đâu đi tìm vong hồn đến giúp người thử ?"

Ta cười một tiếng , nói cho bọn hần biết , ta tự có biện pháp.

Ta đi ra phòng ngủ , tại hai người bọn họ ánh mắt tò mò xuống , theo tùy thân trong túi lấy ra một tờ giấy vàng , sau đó đưa nó xé thành một cái nho nhỏ người giấy. Người giấy không sai biệt lắm một chỉ cao , cùng chúng ta bình thường bao thuốc lá không xé xích bao nhiêu đi.

Ta vừa mới xé ra người giấy , Trần Nhị Cầu liền bừng tỉnh đại ngộ , rõ ràng ta đây là muốn làm gì.

Bất quá , Vương hiệu trưởng nhưng vẫn như cũ đầu óc mơ hồ , hiển nhiên không biết ta loay hoay một tờ giấy vàng xé thành người giấy , đây là phải làm gì ?

Bất quá , ta cũng không giải thích , cầm lấy xé thành người giấy , đặt ở cửa phòng ngủ trên đất , sau đó theo khoa cách làm , đọc mời linh chú. . .

Thần chú vừa đọc xong , ta ngón tay hướng về phía người giấy hư không nhảy lên , hét lớn một tiếng đạo: "Lên !"

Không có bất kỳ đặc hiệu , theo ta quát một tiếng lệnh tiếng , cái kia nguyên bản tĩnh lặng để dưới đất người giấy , đột nhiên liền tự mình dựng lên!

Là , kia người giấy giống như tự mình sống lại giống như , không có bất kỳ người nào đi đụng hần , hần liền chính mình đứng ở trước mặt chúng ta , này cũng làm một bên Vương hiệu trưởng cho khiếp sợ con người đều nhanh rơi ra ngoài.

Hần giống như là thấy quỷ giống như , há to miệng , kinh ngạc la lên: "Năm . . Khe năm! Hần. . . Hần đứng lên!"

Nghe nói như vậy , ta không khỏi dở khóc dở cười , không nghĩ đến này đường đường đại học hiệu trưởng , thật thật học giả , vậy mà cũng sẽ thất thố như vậy , hơn nữa còn tại chúng ta những người tuổi trẻ này trước mặt trực tiếp tuôn ra thô tục tới.

Đương nhiên , ta cũng rõ ràng hần lúc này khiếp sợ , trước mắt đối với hần xem ra , dù sao cũng là quá mức không thể tưởng tượng nổi. Hết thảy các thứ này , chân chính dùng khoa học , thì không cách nào giải thích.

Lúc này , ta phát hiện một bên Vương hiệu trưởng , nhìn về phía ta ánh mắt đều thay đổi , trong ánh mắt tồn tại nồng đậm kinh ngạc , lại mang nóng bỏng bội phục về.

Nếu như nói, trước đi qua Vương tổng giới thiệu, coi như hấn tin tưởng Vương tổng, nhưng là thấy đến ta trẻ tuổi như vậy, trong lòng khẳng định cũng là khó tránh khỏi sẽ mang theo nghi ngờ, thế nhưng bây giờ theo hấn trong ánh mắt, hiển nhiên đã là thật tin tưởng ta có bản lĩnh thật sự.

Thật ra, đây chỉ là một tiểu pháp thuật mà thôi, chỉ cần là âm dương trong nghề tiên sinh, cũng có thể làm được.

Này người giấy mặc dù có thể tự mình đứng lên, đây là bởi vì ta mời quý linh, quý linh ghé vào rồi người giấy lên, theo luật lệnh, ta khiến nó đứng lên, hấn dĩ nhiên là tự mình đứng lên rồi.

Quý linh bất đồng vong hồn, vong hồn rất khó mời tới hỗ trợ, bởi vì vong hồn có rất mạnh tự mình tư tưởng, có chính mình theo đuổi. Thế nhưng quý linh bất đồng, âm dương tiên sinh pháp đàn cũng sẽ nuôi dưỡng một ít quý linh. Chính gọi là, người chết là quý, quý chết hóa thành yêu quái. Mà quý linh, chính là yêu quái, tự mình ý thức cũng biến thành yếu đi mấy phần, có thể vì âm dương tiên sinh sử dụng.

Tỷ như, âm dương tiên sinh vẽ bùa sớ dĩ có linh nghiệm, dựa vào thật ra cũng là trên lá bùa gửi quý linh lực, bằng không, hấn chính là một trương giấy vụn mà thôi.

Lại tỷ như, nông thôn có một ít bà cốt thần côn, người đi tìm bọn họ hỏi một ít chuyện lúc, bà cốt các thần côn thường thường lại nói rất chính xác, nói người gia ở địa phương nào, trong nhà trước cửa sau nhà có cái gì cây a, hà a loại hình. Thật ra những thứ này cũng là bọn hấn phái quý linh đi xem, sau đó báo cho bà cốt thần côn, mà người thì sẽ bội phục đầu rạp xuống đất, cách nhau bách lý, trước nhà sau nhà hoa một cái nhất mộc năng đều biết rõ, cho là này bà cốt thật như vậy thần thông, sau đó liền tiêu tiền xin hấn hỏi chuyện chữa bệnh, đến cuối cùng đến cùng linh không linh nghiệm, liền khó nói á..., ha ha.

Đương nhiên, âm dương nghề nghiệp, muốn dùng đến quý linh địa phương nhiều không kể xiết, sẽ không ở chỗ này từng cái theo lệ rồi, chúng ta sách về chính chuyện.

Quý linh bản thân thuộc âm, cùng quý hồn trên bản chất không khác,

Cho nên quý linh ghé vào người giấy lên, nếu quả thật 104 phòng ngủ bị người bày vây khốn vong hồn cực, tự nhiên cái này người giấy cũng sẽ bị vây khốn, đây cũng chính là ta làm hết thảy các thứ này dụng ý.

Quý linh phụ vào người giấy trên người, đón lấy, ta ngay tại Vương hiệu trưởng khiếp sợ dưới ánh mắt, lần nữa hướng về phía cái kia người giấy quát một tiếng lệnh: "Đi!"

Tiếp đó, lần nữa không tưởng tượng nổi một màn xuất hiện, chỉ thấy cái kia người giấy giống như người sống bước đi giống nhau, lác một cái lác một cái liền hướng 104 cửa phòng ngủ đi vào. . .

Tiếp đó, quả nhiên không ngoài sở liệu, một bên Vương hiệu trưởng nhìn thấy một màn này, lần nữa kinh hô: "Này. . . Này thật mẹ hấn thần!"

Ta cười một tiếng, phỏng chừng đi qua hôm nay một đêm này, Vương hiệu trưởng hấn mấy thập niên này thế giới quan phỏng chừng đều phải bị lật đổ.

Người gặp qua người giấy tự mình bước đi sao?

Người nghĩ giống như đến, người giấy bước đi đáng về sao?

Ta nghĩ, nếu như người chính mắt thấy, cũng sẽ cảm thấy chuyện này thật bất khả tư nghị. Cho nên, cái này cũng không trách Vương hiệu trưởng sẽ bỗng nhiên kinh sợ, chuyện này thật ra đặt ở trên người người đó, cũng sẽ như hấn về mặt.

Vương hiệu trưởng cũng không nhận được nữa, hiếu kỳ hỏi ta: "Tiên sinh, này. . . Này. . . Ngài là làm sao làm được?"

Ta không để ý tới hấn, bởi vì lúc này ta chính làm lấy pháp, điều khiển cái kia người giấy nhi, không có biện pháp phân thần.

Người giấy rất nhỏ, bước chân tự nhiên bước cũng không rộng, đi có chừng nửa phút đi, này mới đi tới 104 phòng ngủ trước đại môn.

Mà đang ở người giấy bước kế tiếp phải đi vào 104 đại môn lúc, tiếp lấy ta liền cảm thấy đầu ông rung một cái, người giấy trực tiếp liền bị rung trở lại, rơi xuống ta dưới chân, "Oành" một tiếng, người giấy lập tức từ nhưng mà bắt đầu, chớp mắt liền thiêu thành tro tàn.

Nhìn dưới chân kia một đoàn giấy màu xám, ta cùng Trần Nhị Cầu đều sợ ngây người, bởi vì này đại biểu ta pháp bị phá! Đương thời ta mở hôi lạnh "Bá" một hồi thì chảy ra.

Đến tốt cùng là vật gì, lực lượng mạnh như vậy, có thể trực tiếp đem pháp phá?

Ta chân mày đều nhíu lại rồi, nhất thời có chút không sờ tới đầu óc.

Bất quá, tâm lý ta biết rõ, này 104 phòng ngủ quả nhiên là có vấn đề, không chỉ là bên trong vong hồn khả năng bị nhốt rồi, không ra được, ngay cả bên ngoài quý linh cũng không vào được.

Một bên Vương hiệu trưởng cũng bị mới vừa rồi một màn này làm cho giật mình, thấy chúng ta thần sắc khẩn trương, vội vàng hỏi chúng ta thế nào?

Vì vậy ta liền nói cho hắn biết: "Sur huynh ta nói quả nhiên một điểm không sai, cái này phòng ngủ quả thật có vấn đề! Ta quý linh căn bản là không vào được cái cửa này, nói rõ có đồ đem 104 phòng ngủ khu vực này cho cô lập lên."

"À?" Hiệu trưởng thất kinh, sau đó vội la lên: "Hai vị tiên sinh, các người có thể được nghỉ một chút biện pháp, nhất định phải hỗ trợ một chút a!"

Ta gật đầu một cái, tỏ ý hắn trước đừng có gấp, sau đó xoay người đối với Nhị Cửu nói: "Ca, chúng ta lại vào đi cẩn thận tìm một chút đi, nhất định có thể tìm ra vấn đề."

Trần Nhị Cửu gật đầu một cái, sau đó cùng ta lần nữa vào phòng ngủ, một lần nữa tra tìm.

Lần nữa tra tìm một vòng, như cũ không hề phát hiện, cuối cùng, chúng ta đều nhanh không có chủ ý thời điểm, ta ánh mắt nhưng chú ý tới trên tường dán những minh tinh kia trên poster. Đây đến không phải trên poster minh tinh rất dễ nhìn, mà là cái này phòng ngủ trên tường thiếp áp phích quảng cáo cũng thật sự quá nhiều chút ít.

Nếu như thiếp một lượng trương thì coi như xong đi, nhưng là hắn còn dán đằng đằng một vòng.

Chính gọi là, giấu đầu hở đuôi, nhất định có gì đó cổ quái, dù sao hiện tại cũng không chủ ý, vì vậy ta liền đưa tay đem khét tại trên tường minh tinh áp phích quảng cáo tiện tay xé xuống. Kết quả áp phích quảng cáo xé một cái, liền thấy tại áp phích quảng cáo phía sau, xuất hiện một ít kỳ quái ký hiệu.

Ta nhìn kỹ một chút những ký hiệu này, cũng biết gặp phải khó khăn lắm hàng, bởi vì những phù văn này lại là Vu Phù!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Địa ngục luyện quỷ phù

"Này. . . Là Vu Phù!"

Nhìn đến trước mắt áp phích quảng cáo phía sau vẽ Vu Phù, ta không khỏi sửng sò, cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ thấy những phù chú này, không giống với chúng ta âm dương đạo gia phù văn, theo đạo gia truyền thống đi lên giảng, nam bắc mặc dù có khác biệt, thế nhưng đối với phù chú đoạn đường này, vẫn là cơ bản giống nhau, liếc mắt liền có thể nhận ra được. Thế nhưng trước mắt trên tường những phù văn này, ta nhưng xa lạ rất, hiển nhiên thì không phải là đạo gia chính thống phù văn.

"Vu Phù? Cái gì là Vu Phù?"

Vương hiệu trưởng thấy trên tường vẽ phù chú, cũng là rất khiếp sợ, ánh mắt đều nhìn thẳng, hiển nhiên không nghĩ đến này đại học trong phòng ngủ lại còn ẩn tàng như vậy đồ vật.

Thấy Vương hiệu trưởng không hiểu như thế nào Vu Phù, vì vậy ta liền hướng hắn giải thích: "Đây là một loại dân gian bí Mật Tông giáo một đường phù văn, nếu như ta không nhìn lầm mà nói, nó là là vì vực ngoại một loại Vu giáo, hẳn chỗ sùng bái giáo chủ là Vu ma đầu trâu thần, lại kết hợp Trung quốc vùng này đạo gia một ít bí thuật, lấy mê tâm trí người ta cùng lòng dạ ác độc mà xưng. Đoạn đường này Vu Phù bình thường hết sức ít gặp bình thường truyền lưu ở Đông Nam Á một dãy, tại chúng ta Trung quốc ít có người biết."

Thật ra, ta cũng vậy một năm qua bình thường nhìn 《 thanh ô tự 》 mới đối với nó có hiểu biết, không nghĩ tới hôm nay lại bị ta gặp phải, này đến lúc đó để cho ta thập phần khiếp sợ.

Nghe ta như vậy vừa giải thích, Vương hiệu trưởng rất kinh ngạc, hỏi: "Vực ngoại Vu giáo làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này trong đại học?"

Ta cũng nhún chặt mày, nhất thời cũng nghĩ không thông. Trò cười, cái này cũng không phải là ta trường học, liền hiệu trưởng cũng không biết vì sao lại trên chộc tới đoạn đường này nhân sĩ, ta lại làm sao có thể biết rõ tại sao vậy chứ?

Lúc này, một bên Trần Nhị Cửu đến lúc đó thập phần đặc ý, liền nói: "Các người nhìn, ta không có tính sai đi, này trong phòng ngủ đúng là bị người động tay chân, hiện tại nhưng là chứng cứ đều ở a."

Vương hiệu trưởng cũng biết Trần Nhị Cửu đúng là có bản lĩnh người, biết rõ lúc trước có chỗ thất lễ, vì vậy vội vàng nói: "Tiểu tiên sinh quả nhiên là thần toán, khiến người bội phục."

Trần Nhị Cầu cười một tiếng, biết rõ mình tìm mặt mũi tìm trở về, vì vậy liền quay đầu hỏi ta, có biết hay không phù này là dùng làm gì?

Thật ra, ta cũng không quá nhận biết đây rốt cuộc là dùng làm gì phù, thế nhưng ta thập phần khẳng định, trước người giấy sờ đi không vào được cái này cửa phòng ngủ, nhất định cùng nó có liên quan.

Nếu không nhận biết phù văn, vậy thì tập trung cao độ cảm ứng một hồi hần khí tràng, bất đồng công dụng phù chú, tồn tại bất đồng khí tràng, cho nên cái này cũng có thể đem hần tác dụng suy đoán 8 cửu không rời mười.

Nghĩ tới đây, tiếp lấy ta liền nhắm mắt lại từ đi cảm ứng.

Vừa mới bắt đầu, cũng không có cảm nhận được chung quanh khí tràng có cái gì bất đồng, nhưng là làm ta tiếp tục lại cảm ứng được đi, tiếp lấy ta cũng cảm giác bên người nhiệt độ so với bên ngoài cao rất nhiều, cả người chẳng biết tại sao có một loại nóng sốt cảm giác.

Theo loại này phát sốt cảm giác cùng đi, ta nhất thời đã cảm thấy đầu óc ngất đi, trong lòng không gì sánh được phiền não, kiềm chế, giống như trong lòng có một đám lửa tại đốt giống như, vừa giống như bị một tòa núi lớn đè ở, ép tới ta không thở nổi, thập phần khó chịu.

Loại này khó chịu, không cách nào hình dung, bởi vì này loại khó chịu không phải trên thân thể khó chịu, mà là trên linh hồn giày vò thống khổ.

Ta cảm giác mình tựa hồ cũng muốn nổi điên, muốn chạy trốn, nhưng là mới vừa đi về phía trước hai bước, tiếp lấy phía trước có một cổ vô hình áp lực, ép ngưỡng cho ta càng thêm thống khổ không chịu nổi, chỉ đành phải lui bước.

Ta giống như là một cái bất lực trẻ nít giống như, ép không hề đường ra. Bất quá, tâm lý ta cũng biết, ta bây giờ nhất định là bị yểm ở, lúc này càng là dùng sức gãy giữa, càng là bị kẹt sâu hơn, vì vậy tranh thủ thời gian để cho chính mình ổn định tâm thần, lúc này mới vừa để chịu một ít.

Mà ngay tại lúc này, ta đột nhiên cảm giác có người ở ngực ta vỗ một cái, nhất thời giống như một cổ mát lạnh tưới tới, ta cả người giật mình một cái, lập tức thanh tỉnh lại.

Mở mắt vừa nhìn, đã nhìn thấy Trần Nhị Cầu cùng Vương hiệu trưởng một mặt lo lắng nhìn ta, hơn nữa Trần Nhị Cầu trên mặt còn bị người nào đã bắt giống như, giữ lại một đạo vết máu, mà Vương hiệu trưởng cũng một thân trần, giống như ngã xuống qua, hai người nhìn qua thập phần chật vật.

Nhìn đến hai người bọn họ này bộ dáng chật vật, ta thập phần khiếp sợ, vội vàng hỏi bọn họ đây là thế nào? Giống như là với ai đánh nhau giống như?

Trần Nhị Cầu giống như liếc si giống nhau nhìn ta, nói: "Chúng ta sẽ trở thành như vậy, chính người không biết?"

"Ta... Ta làm sao biết, mới vừa rồi ta bị yểm ở." Ta như nói thật đạo.

Trong đầu nghĩ, chẳng lẽ bọn họ này bộ dáng chật vật, là ta làm? Hẳn là không thể nào đâu?

Lúc này, liền nghe được Nhị Cầu nói: "Khe nằm, người biết vừa mới xảy ra cái gì không? Người mẹ hần nổi điên, đều nhanh hù dọa giết chúng ta, người biết không?"

"À? Ta nổi điên?" Mặc dù ta biết rõ mình bị yểm ở, thế nhưng bây giờ nghe được hần nói ta mới vừa rồi nổi điên, vẫn là làm ta giật cả mình.

Thấy ta giật mình đáng vẻ, bọn họ cũng biết ta đúng là đối với vừa mới phát sinh hết thấy không biết chút nào, cho nên bọn họ liền nói với ta: "Mới vừa rồi đi cảm ứng trên tường linh phù thời điểm, đột nhiên liền không có dấu hiệu nào khóc, khóc vậy kêu là một cái thương tâm a, chúng ta gọi người, người cũng không nên, chính là một mực khóc. Một cái đại nhân, khóc cái không ngừng, người biết có nhiều dọa người sao? Đương thời liền đem chúng ta làm cho sợ hãi."

"Khe nằm, ta khóc?" Đây thật là để cho ta cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Vương hiệu trưởng cũng gật đầu nói: "Người nào nói không phải sao, người khóc một lúc lâu, sau đó tiếp lấy lại đột nhiên phát động điên, khoa tay múa chân, nổi điên giống như khắp nơi đi loạn, cái dáng vẻ kia giống như là một cái sinh không thể yêu, một lòng muốn đi tìm cái chết người, đem chúng ta sợ đến nha, nhanh đi kéo người, kết quả ta bị người trực tiếp bỏ rơi đến trên đất, mà sư huynh người cũng bị người bắt phá liễu kiểm. Cuối cùng vẫn là sư huynh người dùng phù, người mới thanh tỉnh lại."

Ta một mặt hoảng sợ nghe hết thấy các thứ này, sau đó cúi đầu vừa nhìn, quả nhiên thấy trên ngực dán một đạo thanh tâm phù, lúc này mới hiểu, mới vừa rồi bị yểm ở thời điểm, đột nhiên cảm nhận được vẻ này mát lạnh là chuyện gì xảy ra.

Nghe đến đó, tâm lý ta không khỏi cảm thấy sợ, không nghĩ đến chỉ là đi cảm ứng một chút những bùa chú này khí tràng, thiếu chút nữa xảy ra chuyện, không trách ở nơi này người, từ lâu rồi, tất cả đều không chết cũng điên.

Đến nơi này lúc, ta cũng biết tường này lên Vu Phù công dụng, vì vậy liền đối với hai người bọn họ nói: "Nếu như ta đoán không lầm mà nói, tường này lên phù chú hẳn là trong truyền thuyết Vu giáo bên trong địa ngục luyện quỷ phù." "

"Địa ngục luyện quỷ phù? Ồ, người xác định hẳn thật là địa ngục luyện quỷ phù sao?" Nhị Cầu đầu tiên là là cả kinh, mặt đầy không dám tin.

Ta gật đầu một cái: Phải ta nhớ được tại trong một quyển sách có quan hệ với loại này phù giới thiệu, mới vừa rồi sẽ đi cảm ứng hần khí tràng, hẳn là

chính là địa ngục luyện quỷ phù không có sai."

"Này. . . Này tại sao có thể có loại này phù xuất hiện ở đây trong phòng ngủ, đây rốt cuộc là gì đó thù, gì đó oan nha" Nhị Cầu lộ ra một mặt kinh hãi, hiển nhiên hẳn cũng là nghe nói qua này trong truyền thuyết "Địa ngục luyện quỷ phù".

Một bên Vương hiệu trưởng, nhìn thấy chúng ta trên mặt kinh hãi vẻ mặt, cũng biết bùa này cũng không đơn giản, cho nên vội vàng hỏi: "Tiên sinh, này. . . Phù này là dùng làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Địa ngục luyện quỷ phù (hai)

Vương hiệu trưởng một mặt hiếu kỳ nhìn về phía chúng ta, thấp thỏm không an thần tình biểu lộ không thể nghi ngờ.

Thấy hẳn hỏi ta, vì vậy ta liền nói với hắn: "Địa ngục luyện quỷ phù là một loại thập phần âm độc tàn nhẫn Vu Phù, không có thâm cừu đại hận thì sẽ không dùng. Bùa này công dụng, như cùng nó tên giống nhau, chính là lợi dụng bùa này bố trí ra một người tạo địa ngục, để cho bên trong vong hồn bao vây trong địa ngục này, chịu hết giày vò thống khổ, thẳng đến cuối cùng bị luyện được tan thành mây khói mới thôi. Nếu như ta không có đoán sai mà nói, cái này phòng ngủ Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị hẳn là đều hóa loại này phù, như thế mới có thể có công hiệu."

Dứt lời, Trần Nhị Cầu liền lập tức đi đem cái khác mấy tờ áp phích quảng cáo từng cái xé đi, quả nhiên ở nơi này phòng ngủ đông, nam, tây, bắc bốn cái phương vị, đều vẽ loại này phù văn.

Nhìn đến đây, mọi người hiển nhiên đều biết ta nói là thật.

Địa ngục bản chính là dùng để nhốt quỷ hồn địa phương, để cho nhốt trong đó quỷ hồn chịu hết địa ngục hình phạt thống khổ. Địa ngục cảm giác chịu là vô lượng thống khổ, thế gian không có so với cái này lớn hơn đau khổ. Trong này chúng sinh được chém, đâm, mài, đảo nổi khổ, trầy da sứt thịt, thống khổ đến chết, một lần lại một lần lặp lại như thế vô biên đại khổ, như thế chẳng đoạn chịu tội, sống không bằng chết.

Địa ngục luyện quỷ phù, chính là giống như địa ngục giống nhau, giam ở trong đó vong hồn giống như một ở trong địa ngục bình thường sẽ chịu hết giày vò, ném hết sống không bằng chết thống khổ.

Không trách cái này phòng ngủ sẽ oán khí xung thiên, mỗi ngày buổi tối cũng sẽ ma quỷ lộng hành. Vong hồn bao vây loại này giống như địa ngục trong hoàn cảnh, cảm thụ vô lượng thống khổ, bọn họ oán khí có thể không đại sao? Mỗi ngày nghe vong hồn khóc thút thít, nói mình chết thật thê thảm, thật là khổ, cũng liền không có chút nào ngoài ý muốn.

Chỉ bất quá, chân chính địa ngục, là dùng để trừng phạt ác quỷ, nhốt cùng trừng phạt khi còn sống nghiệp chướng nặng nề vong hồn chi địa, có thể nói là âm phủ ngục giam cùng hình trạng, là đối với một ít làm ác người sau khi chết quả báo. Mà địa ngục luyện quỷ phù, chính là vì bản thân tư tâm, cố ý đi hành hạ quỷ hồn.

Mặc dù như thế, nhưng cũng không phải là ai cũng biết tùy tiện sử dụng loại này lãnh huyết vô tình phù chú, chung quy loại này vật quá mức tàn lạnh, có thể nói, trừ phi tồn tại thiên đại cừu hận cùng oán hận, bằng không thì sẽ không hạ độc thủ như vậy.

Thử nghĩ một hồi, một người đều chết hết, người vẫn còn không muốn bỏ qua cho hắn, còn muốn cho sau khi hắn chết ném hết địa ngục nổi khổ, thẳng đến hồn phi phách tán, tan thành mây khói, cái này cần bao lớn thù, mới có thể như vậy đi làm nha

Hơn nữa, càng ác độc thuật, càng tổn hại âm đức, cho nên, ta cùng Trần Nhị Cầu phát hiện đây là một đạo địa ngục luyện quỷ phù lúc, mới sẽ cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi cùng kinh hãi.

Phải biết đây chính là trường học, loại này Vu Phù xuất hiện ở trường học trong nhà trọ, thật sự khiến người cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không nghĩ ra đối phương đến tột cùng ra sao mục tiêu.

Nghe được ta vừa nói như thế, Vương hiệu trưởng cũng thất kinh, nói: "Chẳng lẽ cái túc xá này ở đây lấy người, giết đối phương cả nhà? Bằng không làm sao muốn như vậy đối phó cái này trong phòng ngủ người?"

Chúng ta cũng cười khổ lắc đầu một cái, nơi này ở chẳng qua là mấy cái học sinh, bọn họ lại làm sao có thể đi giết người khác cả nhà? Hơn nữa cái này phòng ngủ trước nhất xảy ra chuyện thời điểm, ở vẫn là nữ sinh, một người nữ sinh, càng không thể nào sẽ kết làm loại này thâm cừu đại hận chứ?

Không phải là vì thù , chẳng lẽ là bởi vì lợi ?

Cái này thì càng muốn không ra lý do , đây chẳng qua là một cái bình thường đại học phòng ngủ , ở nơi này trong phòng ngủ bố trí loại này hại người đồ vật , có thể đạt tới gì đó lợi ích , hiển nhiên vì lợi , liền càng không có thể.

Mọi người nhất thời cũng không biết đối phương làm như vậy đến tột cùng ra sao dụng ý , vì vậy ta không thể làm gì khác hơn là đạo: "Đối phương tại sao phải len lén tại áp phích quảng cáo phía sau dùng loại này phù , trên đời này sợ rằng chỉ có chính hần mới có thể biết."

Bất quá , đến nơi này lúc ta cũng rất cuộc mình bạch tại sao cái này trong phòng ngủ oán khí xung thiên , âm khí nồng đậm , nhưng không thấy được vong hồn rồi , nếu như ta không có đoán sai mà nói , phòng chùng trước chết đi mấy học sinh kia vong hồn , đều bị luyện hóa hồn phi phách tán , hồn phi yên diệt.

Vì nghiệm chứng trong lòng suy đoán , vì vậy ta liền hỏi Vương hiệu trưởng: "Nơi này ma quỷ lộng hành chuyện , gần đây một lần là lúc nào ?"

Vương hiệu trưởng suy nghĩ một chút ,

Sau đó nói: "Một mực ở nào , bất quá gần đây một lần thật giống như một tháng trước rồi."

"Nói cách khác , thời gian một tháng này thật ra cũng không có lại nghe được khóc thút thít rồi , đúng không ?"

"Người vừa nói như thế , đúng là như vậy." Vương hiệu trưởng sững sờ , gật đầu một cái.

Nghe đến đó , ta vỗ đùi , quả nhiên như ta đoán.

Một bên Trần Nhị Cầu hiếu kỳ hỏi: "Lão đệ , người có phải hay không có phát hiện gì rồi hả?"

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói: "Ta biết tại sao hôm nay một mực không thấy được này trong phòng ngủ vong hồn rồi , theo lý thuyết nơi này làm âm ỉ như vậy hung , cộng thêm nơi này lại vẽ đầy địa ngục luyện quỷ phù , quỷ hồn không ra được , khẳng định ta có thể nhìn thấy bọn họ , nhưng là ta mở ra Âm Dương Nhân nhưng ngay cả một quỷ ảnh cũng không nhìn , ta muốn bọn họ nhất định là bị luyện được hồn phi phách tán , có thể nói , bộ này cục người thật cũng coi là mất hồn điên cuồng."

"À? Hồn phi yên diệt!"

Hai người nhất thời khiếp sợ con người đều nhanh rơi ra ngoài.

Ta gật đầu một cái , biểu thị bọn họ không có nghe lầm.

Tiếp đó , hai người bọn họ liền kinh hoàng , Trần Nhị Cầu hứ một bãi nước miếng , mắng: "Thảo! Thật là quá độc ác!"

Là , cái gì gọi là vạn kiếp bất phục , cái này kêu là vạn kiếp bất phục. Trước ở nơi này phòng ngủ xảy ra chuyện mấy người kia , không chỉ có sau khi chết nhận hết sống không bằng chết nỗi khổ , hơn nữa cuối cùng liền thành quỷ cơ hội cũng không có , trực tiếp cho luyện hóa hồn phi phách tán , có thể nói , bộ này cục người thật cũng coi là mất hồn điên cuồng.

Ba người chúng ta người , đều người nhìn ta , ta nhìn người , hồi lâu , đều không nói gì.

Qua sau một lúc lâu , lúc này Vương hiệu trưởng này mới hỏi ta: "Tiên sinh , kia. . . Vậy bây giờ có thể làm sao bây giờ ? Phù này có thể phá sao?"

Ta gật đầu một cái , bùa này mặc dù ác độc không gì sánh được , thế nhưng nếu tìm được căn nguyên , muốn phá giải hần nhưng phi thường dễ dàng. Cái gọi là lấy tiền tài người , cùng người tiêu tài , thân là âm dương tiên sinh , gặp phải loại này tàn nhẫn ác độc đồ chơi , dĩ nhiên là muốn thay trời hành đạo.

Vì vậy ta lập tức dùng tùy thân mang đến bút son , đem trên tường phù văn , thêm vào rồi vài nét bút , như thế liền coi như là đem nó cho phá.

Vu Phù vừa vỡ , ta liền rõ hiện ra cảm thấy cái này phòng ngủ âm khí , oán khí lập tức ra bên ngoài tản đi , rất nhanh , trong phòng ngủ khí tràng liền thoải mái hơn.

Nhìn đến đây , vì vậy ta liền xoay người đi Vương hiệu trưởng nói: "Cái này phòng ngủ cũng sẽ không ra lại chuyện."

Nghe được ta đây nói gì , Vương hiệu trưởng cảm kích không thôi , đối với ta nói cảm ơn liên tục , một bên thở dài nói , mời nhiều như vậy cao nhân , bây giờ cuối cùng coi như là giải quyết vấn đề.

Đi rồi một đám họa lớn , ta cũng cao hứng , chung quy đây cũng là công đức một món , không chỉ có trước theo Vương hiệu trưởng nói tốt khoản tiền kia cuối cùng có thể kiếm vào tay rồi , hơn nữa cũng có thể phòng ngừa càng nhiều người vì nó làm hại , trong lòng không khỏi cảm thấy vui vẻ yên tâm.

Vấn đề giải quyết , hiệu trưởng cao hứng mời chúng ta ra ngoài ăn khuya , đồng thời cũng đem trước nói tốt 10 vạn đồng tiền , cùng nhau giao cho ta , chuyện này cũng không tính là bụi bặm lắng xuống.

Chỉ là để cho chúng ta vạn vạn không nghĩ đến là , chuyện này thật ra cũng chưa xong , phía sau phát hiện chân tướng là ta nằm mơ đều không dám tưởng tượng. Đương nhiên , này đã là nói sau. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bày sạp đoán mệnh

Trường học sự tình giải quyết, ta cùng Trần Nhị Cầu cũng trở về Trần Quốc Đồng đoán mệnh quán.

Tại đoán mệnh quán, ngẩn ngơ chính là mấy ngày trôi qua rồi, mỗi ngày loại trừ giúp Trần Quốc Đồng nhìn một chút cửa hàng, chính là nghe Trần Nhị Cầu nói phết bức, từ lâu rồi, đến lúc đó lộ ra thập phần không hẳn huyền.

Ngày này, Trần Nhị Cầu kéo ta, nói phải dẫn ta ra ngoài trên đường bày sạp. Hơn nữa còn cho ta cũng chuẩn bị một khối bảng hiệu, trên đó viết "Thần toán què" ba chữ to.

Ta đương thời liền tròn mắt, chỉ "Thần toán què" kia ba chữ to, hỏi hần: "Ngươi đừng nói với ta, vật này là cho ta?"

Trần Nhị Cầu cười hắc hắc, xoay người đưa tới một cây quải côn, nói: "Đồ chơi này cho ngươi, chúng ta âm dương đạo gia người, không ngoài quan, ít, cô, độc, tàn. Ta giả trang cái người mù, ngươi giả trang cái người què, chúng ta vừa vận một đôi."

Ta đi! Đây cũng kia theo kia nha nhất thời, ta liền bị này dẫn dắt cho lờ mờ, trên ột rù xuống mấy cây hắc tuyến. . .

Nếu như âm dương trong nghề người đều giống như hần cái ý nghĩ này, kia bên đường lên bày sạp thầy tướng số, chẳng phải toàn thành là người mù tàn tật? Vậy còn có thể tìm được một người bình thường sao!

Lúc đó ta liền không đồng ý rồi, cùng ngươi đi bày sạp làm một kèm có thể, thế nhưng ngươi giả trang người mù đến lúc đó dễ dàng, đeo bức kính râm liền toàn có, ta đặc biệt giả trang người què, còn phải trụ cái queo, này quá mẹ hần ảnh hưởng người anh em ta hình tượng.

Trần Nhị Cầu thấy ta đánh chết không làm, hần cũng không có cách nào cuối cùng bấm ngón tay tính toán, nói: "Được, ngươi hôm nay chỉ cần ra ngoài tùy tiện hướng nơi nào ngồi xuống, sẽ tự có làm ăn lớn tới tìm ngươi."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi sùng sốt một chút: "Thật? Ngươi không phải là cố ý gạt ta chứ?"

"Ta là ca của ngươi, coi ca làm sao sẽ phản đệ đệ mình. Nếu như có nói láo, ta hôm nay kiếm tiền cho hết ngươi." Trần Nhị Cầu bảo đảm nói.

"Được, đây chính là ngươi nói." Nói thật, ta cũng rất muốn biết hần đến cùng có hay không nói giả.

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái: "Bất quá, nếu quả thật có làm ăn lớn tìm ngươi, ngươi ước chừng phải nhớ mang ta theo cùng nơi, đến lúc đó tiền cũng phải chia cho ta phân nửa."

Cho hần một nửa đến lúc đó không liên quan, cho nên ta lập tức liền gật đầu đáp ứng.

Hai người tới trên đường, đem quán nhì ngăn lại, ta liền bắt đầu chờ đợi lên ta làm ăn lớn.

Nhưng là này nhất đáng, chờ một cái nhiều giờ, như ta đoán, bởi vì ta còn quá trẻ nguyên nhân, ta trước sạp một người khách cũng không có, còn bên cạnh giả trang người mù Trần Nhị Cầu trước sạp, nhưng là làm ăn cái này tiếp theo cái kia. Lúc này ta thật là có điểm hối hận không có cầm lên bức kia queo, có lẽ này dẫn dắt nói thật không sai, để cho ta giả trang thành thần tính què, có lẽ tự dễ sử dụng hơn nhiều.

Thật ra, điều này cũng không thể trách ta trong lòng sẽ như vậy muốn, có ý đi giờ trò bịp bợm, điều này thật sự là thể nhân ánh mắt đều thói quen thông qua biểu tượng tới kết luận người là cái dạng gì người.

Lại một lát sau, chỉ thấy Trần Nhị Cầu đột nhiên liền đối với trước sạp khách nhân nói hôm nay không tính là.

Nghe lời này một cái, ta không khỏi đầu đường cuối đường nhìn một cái, sau đó vội vàng hỏi hần: "Có phải hay không thành quán muốn tới?"

Trần Nhị Cầu lắc đầu một cái, nói: "Hôm nay sẽ không có thành quán."

"Không có thành quán, vậy ngươi đây coi là rất tốt, làm sao lại có làm ăn cũng không nhận?" Ta hiểu kỳ nói.

Trần Nhị Cầu đạo: "Buổi sáng không biết ăn hồng rồi thứ gì, lão tử phản gáp."

"..."

Muội người! Ta còn tưởng rằng cũng giống như lần trước giống nhau, hẳn là tính tới có thành quả muốn tới đây.

Tiếp đó, hẳn liền để cho ta giúp hẳn nhìn quán nhi, hẳn đi một chút sẽ trở lại.

Hắn sau khi rời đi, ta một người trông coi hai cái quán nhi, một thủ liên giữ hơn một giờ, mà tự xưng phân gấp Trần Nhị Cầu nhưng một đi không trở lại rồi. Cộng thêm lại không khách nhân, bất tri bất giác liền lên ngủ gật.

Nhưng là vừa mới lim dim, đột nhiên truyền tới một trận "Đùng đùng" thanh âm, ta mở mắt vừa nhìn nhú chặt mày. Chỉ thấy phía trước vọt tới một đoàn thân sắc kinh khủng người, bọn họ có đầy xe, có khiêng bàn nhỏ, hình ảnh vô cùng hỗn loạn, tựa thật giống quỷ từ vào thôn bình thường náo loạn đối với ta vọt tới. . .

Ngay tại ta tràn đầy nghi ngờ thời điểm,

Đám kia hỗn loạn đám người "Bá" một tiếng liền từ trước mắt ta chạy tới, như Olympic trăm mét chạy bộ tranh tài giống như, một trận khói công phu chạy sạch sẽ.

Ngay tại ta ngẩn ra thời khắc, đột nhiên "Két" một tiếng chân phanh vang, ta quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chiếc viết "Thành quả chấp pháp" bốn chữ lớn đậu xe ở ta trước sạp, tâm lý ta lập tức cái gì đều biết!

Mẹ nhà nó, Trần Nhị Cầu lừa gạt ta!

Cháu trai kia khẳng định trước kia coi như đến thành quả muốn tới, cố ý nói dối chính mình phân gấp, cho nên mới một đi không trở lại. Đầu tiên là gạt ta tới bày sạp, nói cái gì hôm nay ta chỉ cần ngồi ở trên đường, sẽ tự có làm ăn lớn tìm tới cửa, kết quả đừng nói làm ăn lớn, chính là xem bói đoán mệnh đều không một cái, cuối cùng ngược lại là chờ được thành quả.

Khe năm, có muốn hay không thất đức như vậy nha

Trong lòng thẳng quái đũa bốn ta Trần Nhị Cầu, suy nghĩ trở về nhất định phải thật tốt tìm hẳn tính sổ cái, vì vậy ta cũng lập tức nhấc chân chạy.

Người khoan hãy nói, này nam Xương Thành thành quả thật đúng là mẹ hắn nghiêm. Ta chạy nửa cái đường phố quay đầu nhìn lại, con bà nó, mẹ hắn lại còn ở phía cuối đuôi theo tới.

Ta cái kia gấp a, vội vàng gia tốc nhanh chóng chạy, lại chạy ra một con đường, lại quay đầu nhìn lại, ta khóc tâm đều có! Chỗ này thành quả động còn bắt được ta không thả? Nhiều như vậy chạy trốn bán hàng rong, liền đặc biệt đuổi theo ta một cái.

Ta mệt mỏi là khi đều không kịp thở, hẳn đại gia, không biết người còn tưởng rằng là Quốc An cục bắt mồi hôi gian đây.

Ta có tâm chạy trốn, nhưng là hai cái đuôi chạy đi đâu qua được bốn cái bánh xe chấp pháp xe nha, rất nhanh thì bị thành quả đuổi theo. Sau đó liền thấy chấp pháp xe trong cửa sổ xe đưa ra một cái đầu đến, ở sau lưng hướng ta hô: "Sử đại sư, ngài đừng chạy nha, ta tìm ngài có chuyện gì!"

Nguyên bản tâm lý ta còn đang suy nghĩ, lần này nhất định là chạy không thoát, phỏng chừng bắt được phạt mấy trăm ra ngoài, kết quả là nghe được trong xe thành quả hô đầu hàng, ta không khỏi sửng sò, tìm ta có việc?

Hắn đây mẫu thân có phải hay không lỗ tai ta nghe lầm? Hơn nữa nghe lời kia bên trong ý tứ, hẳn cũng còn khá giống như nhận biết ta giống như.

Trong lòng hiếu kỳ, cộng thêm ta nguyên bản là chạy hết nỗi rồi, vì vậy liền ngừng lại, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kia thành quả chừng ba mươi tuổi, thật đúng là có mấy phần nhìn quen mắt, tỉ mỉ nghĩ lại, trước đây không lâu tại trong nhà hàng cùng Vương tổng một bàn ăn cơm trong đó một người thập phần giống như hắn. Chỉ là cái kia là tại huyện thành, bây giờ nhưng là tại Nam Xương, cũng sẽ không là cùng một người chứ?

"Người. . . Người là ngày đó cùng Vương tổng cùng nhau ăn cơm?" Ta hiếu kỳ nói.

Phải chính là ta." Thấy ta nhận ra hẳn rồi, người kia vội vàng gạt đầu, một bên đi xuống xe, nói với ta: "Đại sư, ta là có chuyện tới tìm người hỗ trợ, ngài chạy cái gì nha "

Chạy cái gì?

Ta chạy muội người!

Có như vậy tìm người giúp một tay sao? Không biết còn nghĩ đến đám các người là tại bắt trộm đây.

Người đại gia, lão tử tại bày sạp nhi, người lái một chiếc thành quả chấp pháp xe tới, ta có thể không chạy sao? Không chỉ có ta chạy, cả con đường sở hữu bày sạp nhi tất cả đều hù chạy, náo loạn, ta còn nhìn thấy cách vách ông thầy tướng số kia lão đầu nhi chạy liền giày đều rách, ngay cả nằm trên đất ăn xin người tàn tật kia đều lập tức liền nhảy cõn lên, như một làn khói chạy mất dạng.

Ta nói như thế nhiều như vậy bày sạp nhi, liền đuổi theo ta một người không thả, không ngừng theo sát, cảm tình người tê đại đúng là muốn tìm ta hỗ

trợ a , ai yêu ta đi!

Nghĩ đến mới vừa rồi thiếu chút nữa thì chạy đoạn khí , vào lúc này ta liền giận đến đau phổi.

Thấy ta sậm mặt lại , người kia cũng biết mới vừa rồi ta khẳng định cho là hần là tới bắt bán hàng rong , cho nên rất ngượng ngùng giải thích: "Cái kia cái gì , đại sư a , ta thật không phải cố ý , ta hôm nay đi trong đại học tìm ngài rồi , kết quả Vương hiệu trưởng nói người đi , đúng lúc ở trên đường liền gặp được ngài , cho nên. . ."

Biết rõ hôm nay đây là một cái hiểu lầm , cho nên cũng không có lại đi so đo mới vừa rồi quạ đen , liền hỏi: "Người tìm ta có chuyện gì ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Sống uống phí nhi

Đối phương cố ý chạy đến trong trường học đi tìm ta , hiển nhiên không thể nào là tìm ta nói chuyện cũ , hơn nữa ta theo hần cũng không quen , cũng không cái gì cũ có thể tự. Cho nên , ta trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Người kia liền nói: "Ta quả thật có sự kiện muốn làm phiền người hỗ trợ , chỉ là không biết đại sư sẽ có nguyện ý hay không ?"

"Chỉ cần không phải muốn ta giết người phóng hỏa , đủ khả năng bận rộn ta còn là nguyện ý."

Quán rồi cho tới trưa quán nhi , một khách quen cũng không có , bây giờ vừa vặn có một vị chủ động tìm tới cửa , ta lại làm sao có thể cự tuyệt đây , chung quy ta cũng cần nhiều tiếp âm dương việc đến rèn luyện tay nghề của mình. Hơn nữa càng trọng yếu là , trước mắt vị chủ nhân này không giống với người khác , bởi vì hần trước đây không lâu gặp qua ta cho Vương tổng xem tướng , hơn nữa Vương tổng gia phiến toái bị ta giải quyết , còn có trường học sự tình cũng bị ta giải quyết , phỏng chừng những thứ này hần đều nghe nói qua , cho nên không cần ta tốn nhiều miệng lưỡi hướng đi đối với Phương Chứng minh tay nghề của mình.

Ai , người anh em ta khổ a , ai kêu chúng ta thật sự quá trẻ tuổi đây , không phải gặp qua tay nghề ta người , sợ rằng đều không tin chúng ta.

Bất quá , lúc này tâm lý ta cũng có cái nghi vấn , chẳng lẽ lần này thật là bị Trần Nhị Cầu cái kia đàn động cho tính trung , hần nói ta chỉ cần ngồi ở trên đường , sẽ có làm ăn lớn tìm tới cửa , chẳng lẽ chỉ chính là người trước mắt này ?

Tỉ mỉ nghĩ lại , còn giống như thật là chuyện như vậy.

Nói như vậy , Trần Nhị Cầu cũng không có gạt ta ? Nếu hần không có gạt ta , vậy hần tại sao đi nhà vệ sinh một đi không trở lại đây?

Trong lòng không nghĩ ra , cũng liền lười suy nghĩ những thứ này.

Người trước mắt này , thấy ta đây nói gì , ha ha cười một tiếng , nói: "Dĩ nhiên không phải giết người phóng hỏa chuyện , mà là có một cái sống uống phí nhi , muốn mời tiên sinh ngài đi hỗ trợ tổ chức tổ chức."

Cái gọi là sống uống phí nhi , chính là điều tra gian mọi người trong miệng theo như lời việc hiểu hi , nguyên lai là có người chết , để cho ta đi siêu độ vong hồn a.

Việc hiểu hi , đối với âm dương trong nghề tới nói là việc rất nhỏ , rất nhiều lam đạo cũng có thể làm được đến , chạy tới tang chủ gia có ăn có uống , còn có khói cầm , tùy tiện niệm một chút kinh , cũng không người đi nghe người niệm rốt cuộc là cái gì đồ chơi , tang sự nhi vừa xong xuôi , tiền này coi như kiếm vào tay , có thể nói là không có so với cái này dễ dàng hơn rồi.

Đương nhiên , này người chết việc cũng không là tốt như vậy làm , bởi vì có chút người chết công việc , bọn họ là chết yếu , vạn nhất sau khi chết ngục vẫn còn lưu lại một cái oán khí chưa tán , vậy coi như xảy ra đại sự. Đến lúc đó gạt lên thi đến , người bình thường đều không thu thập được.

Thấy là một món sống uống phí nhi , ngược lại cũng không phải là cái gì việc khó , vì vậy ta liền đáp ứng lập tức rồi.

Đối phương thấy ta đáp ứng nhanh như vậy , ngược lại chi chi ngô ngô mà bắt đầu , sau đó nói với ta: "Đại sư , cái này bạch việc nói thật có chút đặc biệt. Nguyên bản chúng ta là phải đem người chết đưa đi nhà tang lễ , nhưng là dĩ nhiên không có đưa thành , thi thể còn đặt ở nhà."

Ta nhượng mảy một cái , trong đầu nghĩ , thi thể là đưa đi nhà tang lễ , vẫn là đặt ở nhà , này có gì đáng kinh ngạc sao? Chẳng lẽ là thi thể chính mình

không muốn đi ?

Nói nhảm, nếu như thi thể còn có thể tự quyết định đi ở , vậy có thể kêu từ thi sao. Hẳn không phải là , vậy hẳn nói lời này lại là ý gì đây?

Vì vậy ta liền tò mò hỏi: "Có cái gì không đúng địa phương sao?"

Đối phương thấy ta hỏi hẳn, vì vậy liền thập phần nghiêm túc nói với ta: "Bởi vì người chết không muốn đi."

"..."

Hiện tại ta rất xác định hàng này là tại theo ta nói bậy trứng, hẳn lại còn thật nói là từ thi không muốn đi, này không chém gió sao? Người đều chết hết, thi thể hướng nơi đó đưa, hẳn còn có thể theo trong quan tài đựng tới, ngăn chặn quan tài không cho các người khiêng đi không được, nếu quả thật như vậy, chẳng phải sống gặp quỷ.

Ta liếc mắt.

Người kia thấy ta một mặt không tin, vì vậy liền nóng nảy, đạo: "Đại sư, ta không có lừa người, ta nói đều là thật."

"Thật ?" Thấy đối phương một mặt nghiêm chỉnh về mặt, thật giống như không giống nói giả, ta không khỏi nghi ngờ: "Người hảo hảo nói cho ta một chút, đây rốt cuộc là chuyện gì. Người đều chết hết, thi thể làm sao có thể còn không chịu đi."

Đối phương gật đầu một cái, vì vậy hãy cùng ta nói. . .

Nguyên lai,

Người này họ Lưu, kêu Lưu Khánh, nhà ở ngoại ô Lưu gia thôn. Mà chết đi người chính là ca ca hắn Lưu Nghĩa, bốn mươi mấy tuổi, chẳng biết tại sao chết đột ngột.

Lại nói, tại bọn họ Lưu gia thôn, có một cây cầu, là bọn hắn thôn đưa tang tổng táng một cái đường phải đi qua.

Nghe nói, cây cầu kia kêu minh cầu, người lớn tuổi lại gọi nó là âm phủ cầu, truyền thuyết cầu kia vị trí là âm dương hai giới giao hội chi địa, người sống qua cầu, đi là dương quan đại đạo, mà Xe tang hướng minh cầu vừa qua, linh hồn liền đi, trực tiếp đi âm phủ trên đường xuống Hoàng tuyền rồi. Nhưng mà, nếu như Xe tang mở ra minh cầu trước hồng rồi, chính là phi thường không tốt điềm báo, biểu thị người chết không chịu buông tay, cái này thì sẽ nào yêu thiếu thân rồi.

Mà Lưu Khánh ca ca, sáng sớm hôm nay ở nhà bệnh chết sau, người nhà liền kêu nhà tang lễ Xe tang tới, chuẩn bị đem người chết đưa đến nhà tang lễ đi.

Người chết, phải đem người chết vận chuyển nhà tang lễ, đây là rất bình thường sự tình. Chung quy ngoại ô cũng là nhân viên chỗ tụ họp, nếu như ở nhà thiết linh đường, làm tang sự, diễn tấu sáo và trống, cực kỳ ảnh hưởng chung quanh hàng xóm. Cho nên, bọn họ Lưu gia thôn sáng phạm là người chết, cũng sẽ vận chuyển về nhà tang lễ.

Không bao lâu, nhà tang lễ Xe tang cũng liền tới, đem thi thể nắp lên xe, Xe tang liền hướng nhà tang lễ lái qua. Nhưng là Xe tang mới ra thôn, trên đường tụt ra xong việc.

Chính là tại Xe tang mới vừa chạy đến minh cầu đầu cầu lúc trước, xe đột nhiên liền không có dấu hiệu nào hồng rồi, Xe tang chính mình chẳng biết tại sao tắt máy.

Tài xế đương thời liền trong lòng cảm thấy rất kỳ quái, vì vậy thử một lần nữa khởi động, nhưng là vô luận như thế nào giầy vò, xe cũng không cách nào khởi động. Mở ra thật tốt xe, làm sao có thể nói xấu liền xấu? Lại thử mấy lần, xe vẫn là không cách nào đánh hỏa, lúc này tài xế đều hơi sợ, bởi vì tài xế kia hàng năm đều sẽ tới Lưu gia thôn tiếp thi thể, cho nên biết rõ một ít liên quan tới cây cầu kia ý kiến, vì vậy liền đối với xe lên người nhà họ Lưu nói, có thể hay không đem cái chết người đưa trở về, bởi vì thật giống như người chết không muốn đi, nếu như thế nào cũng phải tiếp tục đi phía trước mở, đoán chừng xảy ra chuyện.

Liên quan tới tòa kia cầu tin đồn, người nhà họ Lưu cũng từng nghe nói, nghe tài xế kia vừa nói như thế, cũng lòng tơ đều dựng lên.

Vì vậy cân nhắc một chút, người nhà họ Lưu liền gật đầu đồng ý trước đem thi thể đưa về nhà.

Kết quả, này vừa mới dứt lời, xe một hồi tụt đánh bốc cháy rồi, trên xe tất cả mọi người đều choáng váng, người nhìn ta, ta nhìn người, mỗi một người đều giống như thấy quỷ giống như. Lại cũng không dám dừng lại, Xe tang điều cái đầu, trực tiếp đem thi thể một lần nữa đưa về nhà.

Bởi vì chuyện này rất tà môn, người nhà họ Lưu đều cảm thấy đây là người chết không chịu buông tay rồi đi, cho nên liền quyết định phải mời một vị pháp sư tới làm phép chuyện siêu độ mới được.

Nhưng là, đầu năm nay tên lòng gât thật sự quá nhiều, muốn tìm một vị có bản lĩnh thật sự pháp sư nói dễ vậy sao? Cuối cùng Lưu Khánh liền nghĩ đến ta, vì vậy thì có mới vừa rồi tình cảnh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Giao hữu không cần thận

Nghe Lưu Khánh đem sự tình ngọn nguồn kể xong sau đó, ta cũng vậy nghe nhũn nhặn, mơ hồ cảm thấy chuyện này xác thực lộ ra mấy phần quý dị, Xe tang đều đưa không đi người chết thì thể, đây là đầu ta một lần nghe qua loại sự tình này.

Bình thường mà nói, người tuổi thọ đã hết, âm ty Địa Phủ sẽ phái âm soa tới câu hồn, người chết rồi, hồn tự nhiên cũng liền bị bắt vào Hoàng Tuyền địa phủ.

Nghe nói, tại trên đường xuống Hoàng tuyền có một tòa vọng hương đài, leo lên vọng hương đài, có thể nhìn ra xa đến dương thế nhà mình. Cho nên, vong hồn cho đến đi tới vọng hương đài, nhìn thấy nhà mình dần bạch liên, nhi nữ mặc đồ tang, linh đường trong quan nằm thân thể của mình, lúc này mới có thể biết rõ nguyên lai mình đã chết.

Mà chúng ta những thứ này bị tang chủ người ta mời đi tổ chức làm không âm dương tiên sinh, nói trắng ra là thật ra chính là mời đi làm pháp, hộ tống vong hồn tại âm ty trên đường đi thuận lợi hơn. Bởi vì âm ty trên đường rất hiểm ác, qua kim kê núi, còn có chó dữ linh. Phàm là còn sống thời điểm ăn qua thịt gà, tại kim kê núi sẽ bị kim kê mài mất mũi, ăn qua thịt chó hoặc đánh qua chó, sẽ bị chó dữ cắn, xé thịt, gặm kỹ cốt.

Cho nên, có âm dương tiên sinh tổ chức tang sự, dĩ nhiên là có thể nhường cho vong hồn tránh khỏi kim kê, chó dữ khi dễ.

Đương nhiên, những thứ này đều là âm ty trên đường quả báo.

Tại trên phố, có nhiều chỗ tại người chết khâm liệm vào trong quan lúc, thân nhân sẽ đem một cây gậy cùng nhau theo vào trong quan, thậm chí sẽ ở người chết trong tay thả một khối bánh bao, bánh bích quy, bọn họ làm hết thấy các thứ này, thật ra chính là dùng để đối phó âm ty trên đường kim kê cùng chó dữ dùng.

Hết thấy các thứ này, thật ra đều vừa vặn đầy đủ nói rõ, người sau khi chết, vong hồn cũng đã bị bắt vào âm ty trên đường đi rồi.

Đương nhiên, loại sự tình này cũng có ngoại lệ, tỷ như một ít tuổi thọ chưa hết, mà gặp thảm ngoại ý muốn chết yếu, tự sát, những thứ này vong hồn bởi vì tuổi thọ chưa tới, Địa Phủ Diêm Vương cũng không có phái tới quỷ sai bắt người, cộng thêm chết yếu, tự sát, loại này không phải bình thường mà chết hồn, sau khi chết thường thường cũng sẽ sinh lòng oán khí, cho nên thường thường sau khi chết, cũng sẽ không lập tức đi âm ty Địa Phủ báo cáo. Bọn họ hoặc là quanh quẩn tại chết yếu địa phương, hoặc là linh hồn canh giữ ở bên cạnh thi thể không muốn rời đi, cho nên sẽ tạo thành một ít tương đối tà môn chuyện quỷ dị phát sinh.

Chẳng lẽ Lưu Khánh ca ca, không phải hai tay buông xuôi chết? Chẳng lẽ là chết yếu không được?

Nhưng là không đúng rồi, mới vừa rồi Lưu Khánh minh minh nói cho ta biết, ca ca hần Lưu Nghĩa là chết đột ngột, cũng không phải là tai họa bất ngờ xảy ra bất trắc tại nạn.

Trong lúc nhất thời, ta đều có chút muốn không quá rõ.

Có lẽ là thấy ta chần chờ, không nói gì đi, Lưu Khánh còn tưởng rằng ta không muốn đi, lộ ra cuống cuống đáng vẻ, nói: "Đại sư, chuyện này ngài có thể được hỗ trợ một chút, bên ngoài tiên sinh ta không tin, chỉ tin tưởng ngài, chỉ cần ngài nguyện ý tổ chức chuyện này, để cho ta thanh thân ổn định đi, chúng ta nguyện ý cho ngài 1 vạn tệ coi như ngài tiền dịch vụ."

Mười ngàn?

Trong lòng nhảy một cái, phải biết trên thị trường giá thị trường, tổ chức làm không vậy chính là ngàn 800 nhi, tới đa cũng sẽ không vượt qua 2000~3000, này đến tốt lắm cái tang sự vậy mà đều nguyện ý cho mười ngàn, đây thật là phóng khoáng a. Xem ra thật đúng là bị Trần Nhị Cầu nói trúng, hôm nay chờ được một cái làm ăn lớn.

Bất quá ta cũng biết, chuyện này phỏng chừng cũng sẽ không nếu muốn giống như bên trong dễ dàng như vậy, chung quy chuyện này có chút tà môn.

Bất quá, thân ta là âm dương tiên sinh, coi như thật ma quỷ lộng hành, ta cũng không sợ. Cho nên, nhìn đến hần trông đợi ánh mắt, liền trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Ta gọi hần lưu cho ta rồi cái địa chỉ, nói cho hần biết, chạng vạng tối ta sẽ đi qua.

Lưu Khánh cao hứng gật đầu một cái, lại cùng ta khách sáo mấy câu, sau đó liền rời đi trước.

Lưu Khánh sau khi đi, ta lần nữa trở lại trước bày sạp địa phương, vẫn là không có nhìn thấy Trần Nhị Cầu người khác, vì vậy liền trực tiếp trở về đoán mệnh quán rồi.

Kết quả vừa về tới đoán mệnh quán, liền thấy hàng này ngồi ở trong tiệm đầu nhân nhả tự tại tại chơi đánh bài đây, nhìn dáng vẻ, căn bản cũng không giống như là đầu bụng người.

Giận đến ta, đương thời liền trực tiếp đi qua đem hấn mấy vì tính dây điện nguồn cho rút, mắng: "Trần Nhị Cầu, ngươi quá thiếu đạo đức đi, gạt ta nói đau bụng, người nhưng chạy trở lại chơi đánh bài rồi, đem ta một người ném ở trên đường cho ngươi thủ gian hàng,

Ngươi sẽ không sợ về sau sinh trẻ nít không có * sao?"

Trần Nhị Cầu thấy ta thờ phỉ phò dáng vẻ, hắc cười hắc hắc cười, một mặt hèn mọn, nhìn đến hấn vẻ mặt này, ta cũng biết chúng ta không có oan uổng hấn, hấn thật đúng là có ý, bằng không hấn không thể nào biết cười vô liêm sỉ như vậy. Một bên cười, còn vừa hướng ta nói: "Ngươi động trở về, làm ăn lớn chờ được?"

"Trở về mười người!" Ta liếc mắt, trong đầu nghĩ tại bên đường thượng đẳng người một hai giờ, người còn không thấy ngại hỏi ta động trở về? Chẳng lẽ muốn chúng ta một ngày sao? Chờ người đem hoan nhạc đầu toàn bộ thua sạch, trở lại đoán mệnh quán tìm ta?

"Có thể không sinh khí sao? Ta đây không đều muốn tốt cho ngươi sao?" Trần Nhị Cầu thấy ta giận đến hỉ mũi trợn mắt, còn một bộ lơ đãng bộ dáng, giống như ngược lại là ta không đúng giống như.

"Tốt với ta? Kéo gì ba đồ đi ngươi, ngươi đem ta một người ném ở trên đường, như thế còn không thấy ngại nói là tốt với ta, ngươi muốn điểm khuôn mặt thật là." Nhìn đến hấn giả bộ một mặt ủy khuất dáng vẻ, ta liền giận không chỗ phát tiết.

Trần Nhị Cầu thờ dài, nói: "Ta thật là vì muốn tốt cho ngươi, nói thật với ngươi đi, ta đương thời xác thực phân gấp, cho nên liền thẳng tiếp về tới. Sợ dĩ cho ngươi tiếp tục chờ ở nơi đó, sợ ngươi theo ta đồng thời trở về, này còn không phải là vì để cho bọn ngươi hôm nay cái kia làm ăn lớn sao. Thế nào, làm ăn lớn chờ đến chưa?"

Nghe nói như vậy, ta không khỏi có chút sững sờ, nếu quả thật như hấn theo như lời như vậy, thật đúng là không thể trách hấn. Liền hỏi: "Ngươi. . . Ngươi thật trước kia coi như tới hôm nay có làm ăn lớn sẽ tìm tới ta?"

"Dĩ nhiên, trước kia lúc ra cửa sau không phải theo như ngươi nói sao thế nào, đến cùng có không có chờ được nha, chờ đến có thể được mang ta lên, tiền cũng phải một người một nửa nha." Trần Nhị Cầu khi gấp thúc giục hỏi.

"Chờ đến là chờ đến một cái làm ăn, là một làm không. Chỉ là. . . Ngươi thật có chính xác như vậy? Ta nhận được công việc này nhi, ngươi sáng nay lên cũng đã tính tới rồi hả?" Ta cảm thấy có chút khó tin, mặc dù ta cũng biết bói toán thuật, thế nhưng cũng không cách nào coi là như vậy tinh tế, xuất liên tục môn sẽ có hay không có làm ăn, làm ăn là có về tiền cũng có thể bấm ngón tay tính đến, đây thật là quá nghịch thiên rồi.

Thấy ta nghi ngờ hấn, Trần Nhị Cầu liền không vui, lông mày dựng lên, liền nói: "Người khác không biết ta bói toán thuật có nhiều ngạo mạn, ngươi chẳng lẽ còn không biết sao? Phải biết ta một cây tâm trúc biết sinh tử, ba miếng đồng tiền sớm cát hung, này đoán mệnh trắc quẻ thuật, ở nơi này nam Xương Thành. . ."

Khe nham, lại tới!

Hấn lời này lỗ tai ta đều nhanh nghe ra vết chai tới, mỗi lần người khác không tin hấn, hấn đều là những lời này, cũng không đổi thay mới từ, ta vội vàng nói với hấn: "Ta đi! Ngươi vội vàng đánh cho ta ở, chờ ở trước mặt ta tính tướng. Lần này coi như bị ngươi nói đúng đi, bất quá thiếu lần thiếu theo ta lại có làm ra về huyền bí."

Thấy ta tin hấn, vì vậy hấn lần nữa hèn mọn nở nụ cười, phát ra hắc hắc hắc thanh âm, sau đó liền hỏi ta: "Đúng rồi, lần này ngươi tiếp là cái gì làm không nha, có bao nhiêu tiền?"

Ta đối hấn đưa ra một ngón tay.

"Một ngàn? Ít như vậy, ta tính tới nhưng là làm ăn lớn nha, động sẽ như vậy thiếu tiền?" Trần Nhị Cầu nhất thời giống như xì hơi quả banh da, lập tức sẽ không có cảm xúc mạnh mẽ.

Ta lắc đầu một cái, đạo: "Là mười ngàn!"

"Mười ngàn!" Trần Nhị Cầu ánh mắt một hồi liền trực, một bộ thấy tiền sáng mắt bộ dáng, cười hi hi nói: "Ta đã nói rồi, một ngàn khối làm sao có thể sẽ là làm ăn lớn, mười ngàn tốt chúng ta vừa vận một người 5000, ta biết một cái địa phương, em gái vậy kêu là một cái xinh đẹp, lại bạch lại mặn mà, chờ việc tang lễ làm xong sau, đến lúc đó ca mang ngươi cùng đi hò zô ta da."

Nói tới chỗ này, Trần Nhị Cầu khắp khuôn mặt là thủy? Cười, nghe hấn nói ý tứ, cái loại địa phương đó hấn hấn không ít đi. Ai, giao hữu không cẩn thận a!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Xấu hổ mất mặt

Ai có thể nghĩ tới, cái này tính lên quẻ tới khờ giống như cái ngu ngốc người, vậy mà sẽ có háo sắc như này một mặt? Tâm lý ta thẳng thắn, sớm trước làm sao lại không có theo hấn tướng mạo nhìn lên đi ra đây.

Vì không để cho Trần Nhị Cầu cao hứng quá mức sớm, vì vậy ta liền đem Xe tang tiếp thị, ở trên cầu chẳng biết tại sao tắt máy sự tình đối với hấn nói một hồi, nói cho hấn biết, chuyện này phỏng chừng sẽ không như bình thường tiếp những thứ kia làm không nhi giống nhau dễ dàng như vậy tổ chức.

Trần Nhị Cầu nghe ta vừa nói như thế, cũng nghe được nhũu chặt mày, trong miệng thét lên quái tai.

Hấn nói: "Khe nằm, vẫn còn có loại này kỳ quái chuyện? Không phải là từ quý kia chết không nhắm mắt, có lời gì còn không có giảng, cho nên không chịu đi chứ?"

"Đẹp đi đi, hấn cũng không phải là chết yếu, bình thường từ vong coi như hấn có lời chưa kịp giảng, chết không nhắm mắt, thế nhưng hấn hồn cũng sẽ bị quỷ sai tác đến âm ty trên đường đi, nơi nào còn có thể quanh quẩn tại dương gian, điều này hiển nhiên không đúng." Ta lập tức liền hủy bỏ hấn cái nhìn.

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, cũng cảm thấy ta nói có đạo lý, sau đó nói: "Vậy là người thấy thế nào?"

Ta giang tay ra, đạo: "Không biết, chỉ có chờ một hồi đi đến nơi đó xem qua tài năng biết được là nguyên nhân gì rồi."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái: "Không sai, quả nó làm cái gì yêu, có huynh đệ ta xuất mã, coi như là hấn trả thì muốn bò đây, chúng ta cũng có thể đem hấn đi đi xuống."

Xem ra, hấn là không tính buông tha cái này có thể phân 500 0 đồng tiền việc rồi, toàn bộ một bộ nhao nhao muốn thử tư thế.

Nếu hấn nghĩ như vậy đi, ta cũng cũng không cần phải nói nhiều, lập tức hai người liền bắt đầu chuẩn bị một ít cần thiết gia hỏa cái, sau đó khi đêm đến, hai người chúng ta cứ dựa theo Lưu Khánh cho địa chỉ, trên lưng bọc quần áo, ra ngoài tìm đi qua. . .

Ta xuyên vẫn là bình thường, loại trừ so với bình thường mang nhiều đi một tí pháp khí phù chú, cùng bình thường không khác, nhưng là Trần Nhị Cầu thì lại khác, chân mang một đôi giày vải, trong tay xách một cái đồng tiền kiếm, trên người thì càng là thay đổi một thân màu vàng thiên sư bào, còn mang đinh đầu pháp mũ, chính là cái loại này trên cái mũ thêu một cái dễ thấy Thái Cực song ngư hình vẽ cái loại này. Nói như thế nào đây, đúng không sai, toàn bộ hãy cùng trong phim ảnh Lâm Chính Anh xuyên là giống nhau như đúc cùng khoản ăn mặc.

Nhìn đến hấn một thân loại trang phục này tiếp theo ta ra ngoài, ta liền hai mắt một hắc cảm thấy dĩ vãng đối với hấn nhận thức, hôm nay lại lần nữa bị lật đổ.

Muội người, người còn dám hay không xuyên được lại chính thức một điểm? Hấn đây mẫu thân không biết còn tưởng rằng người đây là muốn đi đóng phim đi.

Bây sạp coi quẻ giả trang người mù, ra ngoài tổ chức tang sự giả trang thiên sư, tại sao hàng này làm chuyện gì đều muốn chinh tình cảnh lớn như vậy nha. Ta thật hoài nghi hàng này hoặc là chính là một cái tinh tướng phạm, nếu không thì nhất định là suy nghĩ có chút gì đó vấn đề.

Lần này đến tốt vừa ra khỏi cửa, sở hữu đi ngang qua người tất cả đều nhìn khi giống như nhìn chằm chằm chúng ta lưỡng nhìn, kia quay đầu dẫn đầu, thật là tiêu chuẩn nhất định đôn.

Nhiều người như vậy ánh mắt tò mò nhìn soi mói, làm lão tử đi lên đường tới cũng không được tự nhiên rồi, đi ở lối đi bộ giống như là đi ở T trên đài giống như, cuối cùng ta không thể làm gì khác hơn là thả chậm bước chân, cố ý cùng hấn bảo trì một điểm khoảng cách, rất sợ người khác biết ta cùng cái này cực phẩm là một nhóm.

Mà xem xét lại cái này cực phẩm, thấy dọc theo đường đi người không khỏi đối với hấn ghé mắt ngắm nhìn, hấn ngược lại là một mặt tự đắc, thấp phần say mê, đi lên đường tới đều trở nên dao động, một tâm tinh tướng tướng.

Hấn thích dạng này tinh tướng, vậy thì giả bộ a, nhưng là hấn còn không chịu một người giả bộ, thấy ta đi tới đi tới liền roi ở phía sau một ít, quay đầu hướng ta hô: "Sur đệ, người nhanh lên một chút nha!"

Ta đi, đây thật là muốn không để cho người khác biết ta cùng hấn là một nhóm cũng không được a, ta cũng vậy say rồi.

Tại mọi người nóng bỏng dưới ánh mắt , chúng ta đi ra rồi đường dành cho người đi bộ , tiếp lấy liền đón một chiếc sĩ.

Một lên xe taxi , tài xế kia đại ca quay đầu cười nói: "Ai yêu này , các người này hai người trẻ tuổi chẳng lẽ là chụp diễn ?"

Thấy tài xế có mắt không biết chân nhân , Trần Nhị Cầu liền mắt húng , trợn trắng mắt một cái: "Chụp muội người , chúng ta nhưng là chính tông âm dương tiên sinh. Đúng không , sư đệ ?"

Đối với người bà bà , người một cái đàn độn , tình huống có thể hay không đừng mang ta lên nha ,

Ta thật không muốn để cho người khác biết ta và người là một đường a.

" . . . "

Ta cảm thấy không còn gì để nói.

Quả nhiên , tài xế kia đại ca bừa bãi , mặc dù không nói gì thêm nữa rồi , thế nhưng rất hiển nhiên , người ta căn bản cũng không tin người là âm dương tiên sinh , trong lòng không chừng lại nói , hôm nay năm rồi hai cái kẻ ngu bệnh thần kinh đấy.

Một đường không lời , không bao lâu , ra khỏi thành , sau đó qua một cái nhà cầu , cuối cùng chúng ta rốt cuộc đã tới ngoại ô Lư gia thôn.

Lư gia thôn , người ở đây phần lớn đều là họ Lư.

Mới vừa vào thôn , xa xa cho ta liền thấy trong thôn có một gia đình thiếp lấy bạch đôi liền , thẳng đứng Chiêu Hồn tiên , hơn nữa thỉnh thoảng còn "Tích lý ba kéo" vang từng trận tiếng pháo.

Ta nghĩ, chắc là gia đình kia rồi.

Vừa đến kia nhà tang chủ trong nhà , Lư Khánh liền thấy ta , lập tức đứng dậy ra đón , nhiệt tình khách khí đem chúng ta mời vào phòng.

Tiếp đó, Lư Khánh liền cho người nhà họ Lư giới thiệu , nói ta chính là trước hấn từng nói tới qua vị kia sử đại sư.

Hiển nhiên , tất cả mọi người nhất định là có theo Lư Khánh trong miệng nghe nói qua ta sự tích , cho nên đều hết sức cung kính đối với ta từng cái thi lễ. Bất quá , làm mọi người thấy ta đi theo phía sau một người mặc thiên sư bào Trần Nhị Cầu lúc , tất cả đều có chút trợn tròn mắt , thậm chí Lư Khánh đều nhất thời có chút phát mộng , hỏi ta cái này lại là vị nào?

Ta vội vàng đối với bọn họ giới thiệu: "Vị này là sư huynh ta , hấn họ trần , bởi vì . . ."

Ta mà nói còn chưa lên tiếng , Trần Nhị Cầu liền chính mình đem lời nhận , giả trang ra một bộ cao thâm bộ dáng đạo: "Các vị , tại hạ họ Trần , là hấn sư huynh. Hôm nay nghe quý phủ chuyện thật là tà môn , tuyệt không phải tầm thường , cho nên sư đệ mời ta rồi núi , gọi ta cho hấn làm một người giúp."

Này bức giả bộ , đưa ta mời người rồi núi , cần thể diện sao? Là người tự mình xin muốn tới có được hay không.

Mọi người nghe một chút , vị này lại còn là sư huynh ta , lập tức liền từng cái lại đối hấn thi lễ , Lư Khánh chấp tay đạo: "Cảm tạ , cảm tạ , sử đại sư cũng đã là hiếm thấy cao nhân , Trần đại sư nếu là hấn sư huynh , vậy càng là đạo hạnh cao thâm , lần này có nhị vị đại sư hỗ trợ , chúng ta liền cứ yên tâm đi rồi."

"Ừ, việc rất nhỏ!" Trần Nhị Cầu khoát tay một cái , một mặt lơ đãng.

Lúc này , Lư Khánh liền đối với sau lưng hô: "Angel , mau tới gặp qua nhị vị đại sư."

Tiếp đó, đã nhìn thấy một cái thanh tú tuyệt tục thiếu nữ , bước nhanh từ phía sau mà ra , đối với chúng ta hơi hơi cúi rồi một hồi thân , nói: "Ta gọi Lư An Kỳ , lần này làm phiền nhị vị sư phụ."

Bên cạnh Lư Khánh giới thiệu: "Nàng là ta ca ca con gái."

Ta gật gật đầu , tỏ ý nàng không cần đa lễ.

Nói thật , cái này Lư An Kỳ đáng đáp thật đúng là xinh đẹp , ngũ quan đáng đáp thập phần tinh xảo , da thịt trắng nõn , ta cho tới bây giờ còn không có gặp qua như vậy tinh xảo thanh lệ cô nương.

Lúc này nàng , mặc lấy đồ tang , nguyên bản rõ ràng sáng ngời con người , phỏng chừng bởi vì mới vừa rồi khóc qua , hốc mắt còn hồng hồng , mang theo mấy phần ướt át , như mặt ngọc trứng cũng mang theo mấy phần bi thương , gọi người nhìn liền không tự chủ được đối với nàng sinh ra một loại cảm giác đau lòng.

Một bên Trần Nhị Cầu , nhất thời ánh mắt cũng có chút nhìn đến đắm đắm , đưa tay ra muốn cùng người ta bắt tay , một bên tự giới thiệu mình: "Xin chào, ta gọi Trần Nhị Cầu , trước mắt độc thân. Yên tâm, người chuyện , chính là ta chuyện , ta nhất định sẽ thật tốt giúp các người tổ chức."

". . ."

Lưu An Kỳ trực tiếp liền ngay ngắn , phỏng chừng nàng cũng là lần đầu tiên gặp loại này đàn độn bên trong cực phẩm đi!

Ta đương thời cũng cảm thấy vậy kêu là một cái lúng túng a , người muốn tự giới thiệu mình không liên quan , thế nhưng người vẫn không quên tại người ta trước mặt người đẹp giới thiệu mình là độc thân , vậy là cái gì quý ?

Coi như người nhìn lên người ta rồi , thế nhưng cũng chớ nóng lòng như thế nha , chẳng lẽ không thấy người ta vừa mới chết rồi ư sao?

Nhất thời , ta liền cảm thấy hai mắt biến thành màu đen , trong lòng vậy kêu là một cái hối hận nha , thật không nên đem này cực phẩm mang tới , này quá mẹ hấn mất mặt xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Đình thi tam sát

Ta cảm thấy bầu không khí có chút lạnh , tất cả mọi người có chút lúng túng nhìn về phía ta , hiển nhiên đều tựa hồ đang hỏi ta , ta mang đến hàng này chẳng lẽ là tới ra mắt ?

Vì không để cho Trần Nhị Cầu tiếp tục nói hươu nói vượn , ta vội vàng phá vỡ cục diện bế tắc , nói với Lưu Khánh: "Lưu ca , lời khách sáo chúng ta liền không nên nói nữa , hôm nay là Lưu công quy thiên ngày , chúng ta vẫn là làm chính sự đi."

Trần Nhị Cầu cũng nói: "Đứng đứng đứng , vẫn là làm chính sự quan trọng hơn , Angel tiểu thư về sau có rảnh rồi , hoan nghênh đến thần toán trần đoán mệnh quán tới tìm ta nói chuyện phiếm."

Nói xong lời này sau đó , hấn cũng không để ý người ta dờ khóc dờ cười về mặt , sau đó thập phần tinh tường đối với ta đạo: "Sur đệ , theo ta vào nhà , bố trí pháp đàn!"

Dứt lời , hấn tự làm trước một bước , hướng linh đường đi vào. . .

Ta thập phần bất đắc dĩ cười khổ một cái , hấn đây mẹ , thật may người khác biết hấn là sư huynh ta , nếu là không biết rõ người thấy như vậy một màn , phỏng chừng còn tưởng rằng ta là hấn học trò đấy.

Ai , không có cách nào ai kêu đi gặp phải một cái như vậy không biết xấu hổ người đâu.

Đi vào linh đường , chỉ thấy bên trong đã bố trí thỏa đáng , bên trong một cái to lớn "Điện" chữ đặc biệt nổi bật , linh đường khắp nơi phi đầy lụa trắng , phía trên nhất bày đặt một cái đen thui quan tài , quan tài hai bên thì bày nhiều cái vòng hoa cùng một đôi đồng nam đồng nữ người giấy.

Ta đem pháp đàn sau khi bố trí xong , sau đó phải đi nhìn một cái trong quan tài người chết.

Đi tới hướng trong quan tài vừa nhìn , nhất thời liền làm ta giật cả mình! Chỉ thấy trong quan người chết , hấn vậy mà tròn mắt nhìn cặp mắt.

Là , người chết niên kỷ so với Lưu Khánh hơi lớn mấy tuổi , đại khái chừng năm mươi tuổi trên dưới đi , lúc này người mặc màu đen thọ y , sắc mặt tái nhợt như tờ giấy , mơ hồ có chút thi ban , nguyên bản nhìn cũng có chút ? } người , lúc này ánh mắt lại là không có nhắm lại. Ta từ phía trên cúi đầu nhìn , đúng dịp thấy hấn một đôi thẳng tắp ánh mắt , cái này thật là đem ta sợ đến giật mình một cái , toàn thân lông tơ một hồi liền lập.

Trước khi tới ta thì có nghĩ tới , có phải hay không là người chết bởi vì chết không nhắm mắt , không chịu đi , cho nên mới để cho Xe tang tắt máy. Bây giờ này vừa nhìn , cũng không chính là sao , này chết mắt vẫn mở , đây không phải là chết không nhắm mắt , còn có thể là cái gì nha!

Ngay sau đó , ta liền vội vàng quay đầu chất vấn người nhà họ Lưu: "Các người là như thế làm , người chết vào quan thời điểm như thế cũng không chú ý một chút ?"

"Chú ý gì đó ?" Đột nhiên nghe được ta đây nói gì , người nhà họ Lưu đều sửng sốt , nhìn đến ta sắc mặt thật không tốt , liền hỏi: "Tiên sinh , chẳng lẽ có cái gì không đúng địa phương sao?"

Thấy bọn họ một mặt phát mông về mặt , ta liền nói: "Các người sẽ không nhìn thấy người chết tại trong quan tài là không chớp mắt sao?"

"Gi đó ? Không chớp mắt!"

Mọi người đều là sững sờ, sau đó chạy mau đến quan tài trước vừa nhìn, nhất thời cũng là cả kinh, Lư Khánh hoảng sợ nói: "Này. . . Này tại sao có thể như vậy ? Vào quan sau đó , ta còn kiểm tra qua , rõ ràng là nhắm mắt lại , hiện tại như thế chính mình mở ra ?"

"Người xác định vào quan thời điểm là nhắm ?" Ta nhướng mày một cái , mơ hồ có một loại dự cảm không hay.

"Đúng vậy , vào quan thời điểm ta vẫn luôn nhìn , đương thời thật không có giống như bây giờ không chớp mắt ." Lư Khánh một mặt khẳng định.

Nghe nói như vậy , ta không khỏi thẳm kêu một tiếng không được, sau đó nói với bọn họ: "Thì thế chính mình mở mắt ra , như vậy thì hư chuyện , cái này gọi là ngẩng đầu sát !"

"Ngẩng đầu sát ?" Mọi người sững sốt một chút.

Lư An Kỳ cũng lo lắng vội vàng hỏi ta: "Tiên sinh , ngẩng đầu sát sẽ như thế nào ?"

Ta đạo: "Đình thi có Tam Sát , theo thứ tự là tịnh cước sát , đoạn chương sát cùng ngẩng đầu sát . Ngẩng đầu sát nói là người chết đưa vào quan tài thời điểm, gối quá thấp , có thể dùng đầu gối về sau , người chết mở mắt , cái này thì sẽ phạm ngẩng đầu sát. Một khi xuất hiện loại tình huống này , liền đại sự không ổn , sẽ dùng người chết không nhắm mắt , thúc đẩy sinh trường oán khí a! Hậu quả sao , nhẹ thì nhà không yên tĩnh , nặng thì trong bảy ngày người chết gia còn có thể chết một người hoặc hai người hoặc gia cầm gia súc. Loại này tỷ lệ mặc dù rất ít, thế nhưng cũng có phát sinh qua chuyện."

"À?" Mọi người vừa nghe lời này , nhất thời liền sợ choáng váng mắt , đặc biệt là Lư Khánh Hòa Lư An Kỳ ,

Càng là sợ đến khuôn mặt đều phạch một cái liền trắng. Vội vàng cầu đạo: "Đại sư , ngài. . . Ngài có thể được hỗ trợ một chút , cứu lấy chúng ta a."

Nguyên bản ta đã cảm thấy lần này tiếp lấy làm không nhi , có chút tà môn , kết quả hiện tại đến tốt lại còn phạm vào đình thi Tam Sát bên trong ngẩng đầu sát , đây thật là càng ngày càng tà tính rồi.

Thấy người nhà họ Lư dọa sợ không nhẹ , vì vậy ta vội vàng tỏ ý bọn họ đừng hoảng hốt , sau đó nói với bọn họ: "Mọi người không nên quá lo lắng , bây giờ thật may phát hiện kịp thời , có chúng ta ở đây, không có việc gì."

Trần Nhị Cầu cũng vội vàng nói: "Đúng vậy , có ta cùng sư đệ tại , các người không có việc gì."

Nói xong , Trần Nhị Cầu cũng tới đến quan tài bên cạnh , đưa tay nhưng giúp người chết ánh mắt khép lại.

"Ồ ?" Nhưng là tự tại lúc này , Trần Nhị Cầu nhưng "D" một tiếng , thật giống như lại xảy ra chuyện gì có cái gì không đúng chuyện giống như.

"Thế nào ?" Ta vội vàng hỏi.

Trần Nhị Cầu đạo: "Mắt. . . Ánh mắt không khép được , mới vừa giúp hắn khép lại , hắn lại mở ra!"

"Khe nằm, sẽ không tà môn chứ ?"

Lần này không chỉ có mọi người dọa sợ , ngay cả ta cũng sợ hết hồn , vội vàng vội tới.

Lại tới đến quan tài bên cạnh , vừa nhìn , quả nhiên người chết ánh mắt vẫn là mở ra.

Lúc này , ta cũng đưa tay đi giúp hắn chớp mắt. Quả nhiên , ta mới vừa giúp hắn đem hai cái mí mắt đi xuống một vệt , tay vừa rời đi , tiếp lấy liền thấy người chết ánh mắt "Sụp" một hồi lại chính mình mở ra.

"Sư đệ , người. . . Người xem đây là tình huống gì à?" Trần Nhị Cầu có chút luống cuống.

Là , thật ra tâm lý ta cũng có chút luống cuống , bởi vì loại tình huống này ta cũng vậy lần đầu tiên gặp phải. Sau khi chết mở to mắt cũng đã gặp không ít , thế nhưng chỉ cần giúp hắn đem mí mắt vệt đi xuống , sẽ khép lại. Có thể dưới mắt loại này , vô luận như thế nào giúp hắn chớp mắt , hắn đều không nhắm mắt thật đúng là lần đầu thấy.

Loại tình huống này thật sự là thật là quỷ dị , ta cùng Trần Nhị Cầu dù là âm dương tiên sinh , thấy quỷ đều không biết sợ , thế nhưng nhìn thấy một màn này vẫn là cảm thấy lạnh cả sống lưng , quá tà môn.

Ngay tại ta vì thế cảm thấy nghi ngờ không hiểu thời điểm , Trần Nhị Cầu đột nhiên lại chỉ người chết tay nói với ta: "Sư đệ , người xem tay hắn. . ."

Ta vội vàng hướng người chết tay vừa nhìn , tiếp lấy lại vừa là cả kinh: "Này. . . Đây là đoạn chương sát!"

Nghe được ta tiếng kinh hô , quan tài bên cạnh Lư Khánh Hòa Lư An Kỳ lại lo âu hỏi ta: "Tiên sinh , cái gì là đoạn chương sát ?"

Ta chỉ người chết bàn tay đạo: "Người xem người chết bàn tay , hơi hơi hiện nắm chặt tay đáng vẻ , thật giống như muốn bắt lấy thứ gì không thả giống như , như thế hiện nắm chặt bắt tay chương , chính là đoạn chương sát , đây là đại hung , ý tứ là người chết sau khi chết có chuyện không bỏ được , cảm

lấy không chịu thả , trong lòng oán niệm nha. Không trách không chịu nhắm mắt , trong lòng ẩn tàng oán lực , chết cũng không chịu thả tay , hấn cái bộ dáng này , chết có thể nhắm mắt mới là lạ đấy!"

Mặc dù ta còn không nói ra phạm vào đoạn chương sát hậu quả sẽ như thế nào , thế nhưng nghe đến lời này , người nhà họ Lưu đã là sợ đến sắc mặt như trắng bệch , một mặt kinh khủng rồi.

Nói xong đoạn chương sát , tiếp lấy ta liền trong đầu nghĩ , đình thi có Tam Sát , tịnh cước sát , đoạn chương sát , ngẩng đầu sát , bây giờ Tam Sát đã phạm vào lưỡng sát , sẽ không liên tịnh cước sát cũng cùng nhau phạm vào chứ ? Vì vậy sẽ không tự giác hướng người chết hai chân nhìn sang. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đình thi tam sát (hai)

Ánh mắt chuyển qua người chết trên chân , vừa nhìn , đầu ông một tiếng , trong lòng lẫn nửa đột nhiên cả kinh , tiếp lấy cả người đều không tốt rồi.

Có đôi lời nói thế nào , càng sợ gì đó , hấn lại càng tới gì đó. Đúng như dự đoán , chỉ thấy người chết hai chân gắt gao khép lại , cũng không chính là vừa vặn lại phạm tịnh cước sát sao!

Ta trời ạ , hấn đây mẹ thật là tà không có bên , lần này tang sự phạm vào ngẩng đầu sát , đoạn chương sát , cái này đã đủ để cho chúng ta cảm thấy kinh hãi , lần này đến tốt liên tịnh cước sát cũng một khối chiếm , trong truyền thuyết đình thi Tam Sát , một cái không sót ở chỗ này cho hết chiếm toàn.

Thấy như vậy một màn , ta đều có chút tròn tròn mắt , hấn đây mẫu thân rốt cuộc là tình huống gì , tại sao có thể như vậy ? Nói khó nghe một chút , thi thể này cũng chỉ thiếu kém không có trả thì bỏ đây!

Một bên Trần Nhị Cầu nhìn thấy ta sắc mặt thật không tốt , liền hỏi ta thế nào ?

Ta chỉ chỉ trong quan tài người chết chân , Trần Nhị Cầu cúi đầu vừa nhìn , trên mặt biểu hiện cũng là cứng đờ , cả kinh nói: "Này. . . Đây là tịnh cước sát ?"

Ta gật đầu một cái , nói: "Đúng vậy , hiện tại đình thi Tam Sát cho hết chiếm toàn , chuyện này sợ rằng khó làm."

Bên cạnh người nhà họ Lưu nghe được chúng ta lại nhô ra một cái tịnh cước sát , tất cả đều ngây ngẩn rồi , phản xạ có điều kiện hỏi chúng ta , cái này cũng chân sát vậy là cái gì sát ?

Này trở về , đối Trần Nhị Cầu hướng bọn họ giải thích: "Tịnh cước sát , lại kêu thủ Thi Sát , phạm loại này sát người , hai chân sẽ hiện khép lại hình dáng , ngụ là thủ , khốn tại tại chỗ chỉ ý. Người chết hai chân gắt gao khép lại tại lên , nói thẳng thắn hơn , chính là chỉ hấn sau khi chết không muốn đi âm tào địa phủ , còn canh giữ ở bên cạnh thi thể lẫn quần không đi. Phạm vào này sát , trong nhà thần thuộc nhất định chịu dính lứu gieo họa , chính là mai táng bên trong đại hung chỉ sát a. Bình thường chỉ có chết yếu người , hoặc tự giết người mới có thể phạm loại này sát , không biết tại sao nhà các người vị này vậy mà cũng sẽ phạm này thủ Thi Sát , này coi là thật khiến người kỳ quái."

Người nhà họ Lưu bị Trần Nhị Cầu lời này , dọa cho mỗi một người đều tròn to hai mắt , hoảng sợ không thôi.

Lưu An Kỳ đoán chừng là bởi vì lúc trước Trần Nhị Cầu nói chuyện với nàng không đáng tin cậy nguyên nhân , cho nên còn tưởng rằng Trần Nhị Cầu là có ý nói chuyện gạt gẫm , không khỏi xoay đầu lại nhìn về ta , hỏi: "Sử tiên sinh , người. . . Sư huynh người nói là thật sao?"

Nghe được nàng hỏi ta , mọi người toàn đều nhìn về ta , hiển nhiên cũng muốn nghe một chút quan điểm ta.

Thấy mọi người còn chưa tin , vì vậy ta liền nói với bọn họ: "Chính gọi là , người chết chân khép lại , sau khi chết hồn không đi , thủ thi đầy bán nguyệt , một nhà tấn xương vong a!"

Người nhà họ Lưu sắc mặt , trong phút chốc toàn đều biến thành tro tàn một mảnh , kinh hoàng thất thố lên , thấp thòm lo âu.

Lưu An Kỳ khuôn mặt nhỏ nhắn sợ đến giấy bạch , sợ hoảng nhiên hỏi: "Sử tiên sinh , người là ý nói , trong vòng nửa tháng , chúng ta cả nhà cũng sẽ xảy ra chuyện ?"

Phải ra tịnh cước sát , không ra bán nguyệt thời gian , người người nhà nhất định xảy ra chuyện , cả người lẫn vật toàn bộ vong!" Ta gật gật đầu , một mặt ngưng trọng.

"À?"

Lưu An Kỳ cả người chợt run lên, sợ đến nhất thời hoa dung thất sắc, kinh hô một tiếng.

Ta cũng không có cố ý hù dọa bọn họ, chuyện này cũng không phải là đùa giỡn, người chết rồi, còn không nguyện ý đi, hiển nhiên là chết có không cam lòng. Một cái chết có không cam lòng người, quanh quẩn tại linh đường, mỗi ngày nhìn bị chết cứng ngắc thi thể, tự nhiên càng ngày sẽ càng không cam lòng, thúc đẩy sinh trưởng oán khí, biến thành lệ quỷ, người nhà lại làm sao có thể sẽ tốt hơn? Tự nhiên sẽ bị gieo họa không còn một mống.

Lưu Khánh hai chân run lập cập hạt dẻ, kinh khủng hỏi: "Tiên sinh, này. . . Rốt cuộc đây là thế nào, vì sao lại ra nhiều chuyện như vậy à?"

Ta không khỏi nở nụ cười khổ, quay đầu nhìn về phía bọn họ người nhà họ Lưu, nói: "Đến cùng là thế nào rồi hả? Đây không còn phải hỏi các ngươi!"

"Hỏi chúng ta?" Người nhà họ Lưu tất cả đều sững sờ, người nhìn ta, ta nhìn người, từng cái bốn mắt nhìn nhau, cuối cùng tất cả đều đầu óc mơ hồ một lần nữa nhìn về ta, Lưu Khánh không hiểu nói: "Hỏi chúng ta, chúng ta nơi nào sẽ biết rõ đây là chuyện gì. Không biết tiên sinh nói lời này là ý gì a, mong rằng đại sư nói thẳng cho biết."

"Đúng vậy, mong đại sư nói thẳng cho biết, nói thẳng cho biết. . ."

Mọi người tất cả đều phò cùng lên.

"Ta nói lời này là ý gì? Kia ta hỏi các ngươi, người chết phạm vào ngẩng đầu sát, đoạn chương sát, tịnh cước sát, đình thi Tam Sát cho hết chiếm toàn, cái này tỏ rõ chính là nói rõ trong lòng của hắn có oán khí, chết không cam lòng, cho nên mới chết không nhắm mắt, vong hồn thù thi không đi. Mà các ngươi mời ta tới thời điểm, lại nói hắn là bình thường chết đột ngột, bình thường bệnh chết người, người cảm thấy hắn sẽ chết không nhắm mắt, sinh lòng không cam lòng, thậm chí ngay cả âm tào địa phủ cũng không chịu đi xuống sao?" Nói xong lời này, ta hết sức tức giận nhìn về bọn họ, đặc biệt là Lưu Khánh, điều này hiển nhiên là bọn hắn không có nói thật với ta a.

"Ngài. . . Ngài là ý nói, cha ta (ca ca) không phải chết đột ngột?" Lưu An Kỳ cùng Lưu Khánh đầu óc mơ hồ đáng vẻ hỏi.

Ta cười khổ lắc đầu một cái, thở dài nói: "Ta không biết các ngươi còn muốn giấu diếm chuyện gì, thôi, nếu các ngươi không muốn nói nói thật, kia ngưng ngưng, công việc này ta chỉ sợ là không có năng lực đó giải quyết, các ngươi vẫn là mời cao minh khác đi! Sư huynh, chúng ta đi. . ."

Nói xong, ta đối mọi người ôm một quyền, sau đó mang theo Trần Nhị Cầu, nhắc chân liền chuẩn bị ra ngoài.

Đến trình độ này, còn không nguyện nói thật, người nói ta có thể không tức giận sao?

Đối phương thấy ta phải đi, tất cả đều sợ choáng váng, rồi rút chạy tới, đem ta ngăn lại, tới khuyên giải.

Lưu Khánh gấp đến độ sắp khóc rồi, đối với ta chấp tay đạo: "Hai vị tiên sinh, chậm đã, chậm đã a! Ta thật không biết tiên sinh vì sao đột nhiên sinh khí, thế nhưng chúng ta thật không có giấu giếm tiên sinh bất cứ chuyện gì."

Lưu An Kỳ cũng đi tới, nói với ta: "Sử tiên sinh, các ngươi nhất định là hiểu lầm chúng ta, chúng ta thật gì đó đều không giấu diếm người. Liên quan tới phụ thân chết, thầy thuốc là nói như vậy, nói hắn là chết đột ngột."

Thấy bọn họ một mặt vô tội đáng vẻ, nhìn qua thật đúng là không giống là giả, ta không khỏi sững sờ, thật chẳng lẽ hiểu lầm bọn họ? Vì vậy liền nói: "Các ngươi thật không có giấu diếm ta gì đó?"

"Không có, chúng ta làm sao có thể sẽ giấu diếm tiên sinh a." Người nhà họ Lưu vội vàng lắc đầu.

"Các ngươi thật đều cho rằng người chết là chết đột ngột?" Ta tiếp tục hỏi.

Lần này đối thành bọn họ mắt choáng váng, kinh nghi nói: "Khó khăn. . . Chẳng lẽ không phải?"

Ta gật đầu một cái, vì vậy liền nói: "Ta mới vừa rồi đã nói qua, người chết trong lòng có oán khí, chết không cam lòng, cho nên mới chết không nhắm mắt, vong hồn thù thi không đi, điều này hiển nhiên có thể kết luận, hắn hoặc là chính là chết yếu, hoặc là chính là tự giết chết."

"Gì đó? Chết yếu, tự sát?"

Lần này, tất cả mọi người đều lấy làm kinh ngạc!

Lúc này, Lưu An Kỳ liền nói: "Không. . . Không có khả năng, cha ta làm sao có thể sẽ là chết yếu, hắn rõ ràng là buổi sáng chết đột ngột ở trên giường, mà tự sát liền càng không có thể, cha ta thời gian qua lạc quan, không có khả năng không hề duyên cớ đi tự sát tìm chết, hơn nữa nếu đúng như là tự sát chết, thầy thuốc hẳn là nhìn ra được nha."

"Đúng vậy tiên sinh, có phải hay không là làm nhìn lầm rồi?" Lưu Khánh cũng không tin tưởng người chết là chết yếu hoặc tự sát chết.

Ta lắc đầu một cái, nói: "Tuyệt sẽ không lầm, người chết nếu không phải tự sát, kia thì nhất định là chết yếu rồi. Có lẽ. . ."

"Có lẽ gì đó ?" Luru An Kỳ cùng Luru Khánh vội vàng hỏi.

"Có lẽ là bị người dùng nào đó bí mật phương pháp hại chết." Ta đem ý nghĩ trong lòng nói thẳng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Oán Linh

Ta đây cũng không phải là nói càn đoán bậy bạ , mà là thông qua đầy đủ logic phân tích mới dám như vậy giảng.

Nếu người chết không phải tự sát chết , lại vừa là chết ở trên giường , liền thầy thuốc cũng không nhìn ra được nguyên nhân cái chết , kia liền chỉ có một cái khả năng tính , đó chính là bị người dùng phương pháp gì hại chết , chết chẳng biết tại sao , liền thầy thuốc đều chỉ có thể cho rằng là chết đột ngột.

"À? Bị người hại chết ?" Nghe nói như vậy , tất cả mọi người đều sợ ngây người , hiển nhiên tin tức này , để cho bọn họ quá mức khiếp sợ , quá mức ngoài ý muốn.

"Chuyện này... Điều này sao có thể ?" Mọi người đều không dám tin , cảm thấy này quá mức làm người nghe kinh sợ rồi.

Ngay cả chết người con gái , Angel cũng cảm thấy khả năng này quá thấp , nàng nói: "Cha ta trong nhà , đêm đó chưa từng đi ra ngoài , hơn nữa thầy thuốc cũng một chút cũng không nhìn ra có bị giết nguyên nhân a. Sử tiên sinh , ngài thật không có tính sai ?"

"Ta vẫn là câu nói kia , hoặc là chính là chết yếu , hoặc là chính là tự giết , tóm lại tuyệt không phải bình thường chết." Ta đem mà nói nói đến nước này , đến tột cùng ra sao nguyên nhân cái chết , vậy thì không liên quan ta sự tình rồi.

Lúc này bầu không khí thập phần ngưng trọng , tất cả mọi người không nghĩ đến một món bình thường tang sự , vậy mà sẽ phức tạp như vậy , không chỉ có đình thi Tam Sát cho hết chiếm đủ , bây giờ lại liền nguyên nhân cái chết đều còn nghi vấn rồi , hơn nữa còn có thể là bị giết. Đừng nói bọn họ người nhà họ Luru cảm thấy khiếp sợ , ngay cả ta đây người ngoài đều là tuyệt đối không ngờ rằng.

Một lát sau , Luru Khánh liền nói với ta: "Đại sư , anh ta có phải hay không bị người khác có lòng hại chết , cái này chúng ta về sau sẽ tự đi thăm dò rõ ràng , nhưng là bây giờ phạm vào Tam Sát , này phải nên làm như thế nào hóa giải đây?"

Luru Khánh ý tưởng đến lúc đó rất lý trí , người chết nguyên nhân cái chết có thể từ từ đi , thế nhưng phạm vào đình thi Tam Sát , đây chính là gặp người chết , cho nên giải sát mới là dưới mắt việc cần kíp trước mắt.

Nghe nói như vậy , ta không khỏi có chút hơi khó , vì vậy nói thẳng: "Luru ca , nói thật với ngươi mà nói a , này đình thi Tam Sát toàn chiếm đủ , ta đây cũng là lần đầu thấy , người chết oán niệm quá nặng , bình thường giải sát chỉ pháp , căn bản là không có dùng."

"À? Không giải được ?" Luru Khánh trực tiếp mắt choáng váng , vội la lên: "Đại sư , ngài có thể nhất định phải giúp chúng ta một tay a , chỉ cần ngài đồng ý giúp đỡ , tiền không là vấn đề , ta có thể thêm tiền."

Ta thờ dãi , cười khổ nói: "Đây không phải là tiền chuyện."

Một bên Angel cũng sợ đến khuôn mặt lần nữa "Bá" một hồi thành trắng bệch , lo lắng nói: "Ngài là ý nói , trong vòng nửa tháng , chúng ta cũng phải xảy ra chuyện ?"

"Nếu như không có giải quyết mà nói , xác thực như thế." Ta gật đầu một cái , mặc dù lời này quá dọa người , thế nhưng đây cũng là nói thật.

Angel một cổ rấm liền ngã ngồi đến trên ghế , nhất thời mất tiếng hù dọa khóc , hiển nhiên nàng là thật sợ.

Thấy một cô gái ở trước mặt ta khóc , ta cảm thấy thập phần làm khó.

Luru Khánh cũng khăn trương được không được , nói: "Đại sư , các ngươi đạo hạnh cao thâm , làm sao lại sẽ biết không được những thứ này sát đây?"

Thấy mọi người nóng bỏng ánh mắt , ta không khỏi bất đắc dĩ trả lời: "Thực không dám giấu giếm , chuyện này theo đạo hạnh không liên quan. Mới vừa rồi các ngươi cũng chính mắt thấy , chúng ta muốn giúp người chết nhắm mắt lại , nhưng là mới vừa khép lại , hân lại đã mở ra , đây căn bản cũng không phải là chúng ta có thể chi phối được , thật sự là hân oán lực quá nặng."

Một bên Trần Nhị Cầu cũng nói: "Suờ đệ ta nói đúng là nói thật , hết thấy giải sát chỉ pháp đều là trị ngọn không trị gốc , sở dĩ đình thi Tam Sát sẽ toàn chiếm đủ , căn nguyên ở nơi này người chết oán niệm lên. Chỉ cần oán niệm không cần thiết , coi như chúng ta bây giờ giải làm giảm , không được bao lâu , hấn vẫn sẽ tiếp tục phạm này Tam Sát."

"Vậ... Kìa làm thế nào mới tốt nha , bắt kể như thế nào , mong rằng hai vị tiên sinh nhất định phải hết sức giúp chúng ta một tay a." Người nhà họ Lưu rít cầu đạo.

Ta nhìn một cái Trần Nhị Cầu , phát hiện hấn cũng một mặt bất đắc dĩ , hiển nhiên cũng không có biện pháp tốt. Thế nhưng , thân là âm dương tiên sinh , lại không thể thấy chết mà không cứu sao ? Tối thiểu ta làm không tới cứ như vậy xoay người rồi đi.

Ta nghĩ nghĩ , vì vậy liền nói với bọn họ: "Như vậy đi , chúng ta thử trước một chút giúp người chết hóa giải một chút oán khí đi, nhìn xem có thể hay không đem hấn oán lực cho tiêu giải xuống."

Thật ra ,

Đây cũng là không có biện pháp biện pháp , nói thật , ta cũng không có hoàn toàn chắc chắn , dù sao đối phương chết không nhắm mắt , oán lực nặng như vậy , muốn đem đối phương oán khí hóa giải được , thật đúng là không phải dễ dàng như vậy có thể hoàn thành. Bất quá , mọi thứ dù sao cũng phải thử một chút.

Nghe được chúng ta đồng ý giúp đỡ thử một chút , người nhà họ Lưu cảm kích không thôi.

Bất quá , vì không để cho bọn họ cao hứng quá sớm, ta còn là đối với bọn họ giảng đạo: "Đúng rồi , còn có một kiện sự tình chưa cùng các người giảng , đó chính là bây giờ còn không biết , tạo thành hết thấy các thứ này , rốt cuộc là người chết vong hồn , vẫn là chết người Oán Linh."

"Vong hồn ? Oán Linh ?" Mọi người sừng sốt một chút.

Ta gật đầu một cái , vì vậy đối với bọn họ giải thích: "Nếu đúng như là người chết vong hồn đang tác quái , kìa đến cũng còn khá làm một ít , chỉ cần tìm hấn đi ra hỏi một chút , đến cùng là thế nào chết , tại sao lại chết không nhắm mắt , sau đó hốt thuốc đúng bệnh , còn dễ dàng hóa giải. Thế nhưng , nếu như người chết vong hồn xuống âm phủ , mà là hấn trước khi chết lưu lại oán niệm đang tác quái , vậy thì thật khó làm rồi , bởi vì Oán Linh là không có lý trí cùng tư tưởng , không có được nói. Nói trắng ra là Oán Linh chính là người chết trong ngực một hơi thở , người chết chết càng oan , càng không cam lòng , này Oán Linh oán lực lại càng nặng."

"Vậ... Vậ như thế nào tài năng đoán được là vong hồn vẫn là Oán Linh đây?" Mọi người vội vàng hỏi.

"Cái này đến không khó phân biệt , mặc dù ta tạm thời không nhìn thấy hấn , thế nhưng hấn nhất định ở nơi này cái trong linh đường quanh quẩn." Ta đối người nhà họ Lưu đạo.

Mọi người vừa nghe lời này , có chút hoảng hồn , ở bên trong phòng hết nhìn đông tới nhìn tây , tựa thật giống rất sợ người chết đứng tại phía sau mình. Thật ra bây giờ mọi người đã không có chủ kiến , cho nên bọn họ đều hỏi ta nên làm gì bây giờ , toàn bằng ta làm chủ.

Tiếp đó , ta liền phân phó bọn họ đi giúp ta lấy một ít hương tro tới.

Mặc dù người nhà họ Lưu không biết ta muốn những thứ này làm gì , thế nhưng còn là lập tức đi ngay giúp ta lấy một cái lư hương tới , bên trong tràn đầy hương tro.

Sau đó ta liền mở ra đàn , làm lên pháp. Ta người sắp chết sinh nhật tên họ viết lên rồi một mặt tiểu hoàng trên lá cờ , đem một chén làm qua chú hương tro hướng linh đường trên đất khắp nơi tung ra một cái , sau đó đem viết có người chết sinh nhật tên họ tiểu hoàng kỳ hướng hương tro lên ném một cái , niệm lên thần chú , tiếp lấy lệnh mọi người kinh khùng một màn xảy ra , chỉ thấy tán có hương tro trên đất đột nhiên xuất hiện rồi một loạt chân nhỏ ẩn..

Những thứ kìa dấu chân thập phần phức tạp , có giống như móng gà ẩn , có giống như chân vịt ẩn , có giống như ngưu dấu chân , có giống như trẻ nít trẻ sơ sinh lưu lại chân nhỏ ẩn , tóm lại , cái dạng gì dấu chân đều có , giống như rất nhiều thứ mới vừa rồi đi vào đập lên.

Tại chỗ ai cũng biết , mới vừa rồi không có bất kỳ người nào đi đập lên tán có hương tro trên đất , lại càng không có gà nha , vịt nha , trâu bò nha gì đó gia súc đi vào , nhưng là kìa trên đất dấu chân lại là thế nào lưu lại đây? Nghĩ tới đây , tất cả mọi người đều hết sức kinh ngạc hỏi ta: "Đại sư , chuyện này... Đây là chuyện gì xảy ra à?"

Thấy lên những thứ ngồn ngang kìa dấu chân , tâm lý ta liền thầm kêu một tiếng không được , đây thật là càng sợ gì đó , lại càng tới gì đó , lập tức không khỏi nở nụ cười khổ: "Chuyện này... Chính là Oán Linh lưu lại , tình huống này thật sự là không ôn a!"

Chương 70: Thỉnh Thần

"Chuyện này... Đây chính là Oán Linh lưu lại?" Mọi người đều là kinh hãi.

Một bên Trần Nhị Cầu hướng bọn họ giải thích: "Cái gọi là Oán Linh, là người chết oán lực biến thành huyền mà thành, cho nên hấn hình thiên biến vạn hóa, nhưng bình thường đều nhiều hơn lấy giả cảm cả người lẫn vật đáng về lưu lại dấu chân."

Thấy quả nhiên như ta đoán, kia người chết hồn phách đã sớm rời đi, lưu lại là người chết Oán Linh đang tác quái, ta cũng không khỏi nhủ chặt mày, tình huống trước mắt thật là càng ngày càng không xong.

Bọn họ nghe nói là Oán Linh đang tác quái, không khỏi đều càng là lo lắng, hỏi: "Hai vị đại sư, như vậy oán khí có thể hóa được không?"

"Bây giờ, chỉ có hết sức thử một lần." Ta thờ dài, vì vậy lập tức thu tiểu hoàng kỳ, sau đó cùng Trần Nhị Cầu hai người cùng nhau bắt đầu lên đàn siêu độ hóa oán.

Này pháp sự vừa làm, liền làm hơn hai giờ, hai người chúng ta đều niệm chú niệm đến miệng đắng lưỡi khô, cho đến trời tối hết sạch mới vừa mới thôi.

Pháp sự làm xong sau đó, ta gọi Trần Nhị Cầu lại đi quan tài bên cạnh thử một chút có thể hay không phá Tam Sát.

Kết quả Trần Nhị Cầu tiến lên thử một chút, vẫn là không có biện pháp giúp người chết nhắm mắt lại, tình huống như cũ như trước giống nhau, mới vừa giúp hấn đem ánh mắt khép lại, đối phương liền lại "Sụt" một hồi đã mở ra. Mà bàn tay cũng vậy, vô luận Trần Nhị Cầu dùng lực như thế nào đi giúp hấn để bàn tay đẩy ra, hấn lại sẽ lập tức từ từ nắm chặt, gắt gao hiện nắm chặt bắt tay chường đáng về. Hai chân cũng là vô luận như thế nào đều không thể tách rời, giống như hai cây kim sắt giống nhau, gắt gao kẹp vào nhau, mất thăng bằng, căn bản là không có biện pháp tách ra.

Ta cũng ở đây một bên mở ra Âm Dương Nhân nhìn chung quanh, phát hiện trong sảnh oán khí như cũ nồng đậm, hiển nhiên mới vừa rồi siêu độ đã hơn nửa ngày, một chút hiệu quả cũng không có.

Nơi này nói một chút, Oán Linh bản chất nhưng thật ra là người chết trong lòng ngực một cái oán khí biến thành, biến ảo vô hình, cho nên Âm Dương Nhân chỉ có thể nhìn được oán khí, cũng không cách nào nhìn đến hấn chân chính biến ảo hình thể tối.

Trần Nhị Cầu bên kia không có biện pháp hóa giải đình thi Tam Sát, liền chạy tới hỏi ta, nên làm gì bây giờ?

Ta cũng muốn khóc, nói: "Ta con mẹ nó cũng không biết nên làm sao giờ rồi."

Loại này khó giải quyết sự tình ta thật là lần đầu tiên gặp phải, nhất thời lấy nó cũng không có cách nào rồi. Nếu như tác quái không phải Oán Linh, mà là vong hồn mà nói, vậy thì lại tốt làm hơn nhiều, chỉ cần hỏi hấn kết quả thế nào chết không cam lòng, sau đó giúp hấn giải quyết xong trong lòng oán khí, như thế, là có thể khiến nó nhắm mắt, đình thi Tam Sát tự giải.

Nhưng là, không có nếu như, thực tế chính là chỗ này bình thường tàn khóc.

Đứng ở một bên giống vậy đợi hơn hai giờ người nhà họ Lưu, thấy Trần Nhị Cầu không có biện pháp hóa giải Tam Sát, đã sớm trở nên thấp thòm lo âu rồi, Lưu Khánh đi tới cầu đạo: "Đại sư, ngài lại cẩn thận nghĩ, nhìn một chút có hay không phương pháp khác?"

Ta gật đầu một cái, bởi vì ta biết, nếu như ta hôm nay cứ như vậy đi mà nói, bọn họ khẳng định liền thật tuyệt vọng rồi. Nếu ban đầu đáp ứng tiếp lấy cái này tang sự, dĩ nhiên là được làm hết sức.

Sau đó, ta khỏ tư mình tưởng lấy hóa oán cách, đón lấy, ta còn thực sự nghĩ tới một cái biện pháp. Cái biện pháp này là ta tại 《 thanh ô tự 》 hạ bộ trong sách nhìn đến.

《 thanh ô tự 》 chia thượng hạ bộ, hạ bộ bên trong ghi lại tất cả đều là thông thiên triệt địa tiên pháp, học được có thể xoay chuyển sinh tử càn khôn, rong ruổi âm dương hai giới. Mà trong đó liền ghi lại có một cái pháp thuật, là thỉnh Thần thuật, có thể đem đầy trời Thần Phật cho mời tới trước đàn.

Chỉ bất quá, cái biện pháp này không nhất định có thể thành công, chung quy ta chỉ là một bình thường âm dương tiên sinh, làm sao có thể sẽ có lớn như vậy mặt mũi, có thể đem Thần Phật cho mời tới trước đàn tới nhà

Tuy nói trong sách có này ghi lại, thế nhưng tâm lý ta nhưng không có một chút sức lực, cảm thấy chuyện này có chút không quá đáng tin.

Trần Nhị Cầu thấy ta vẻ mặt khác thường, liền hỏi: "Sư đệ, ngươi có phải hay không nghĩ đến biện pháp?"

Ta gật đầu một cái, nói: "Đến lúc đó nghĩ đến một cái, chính là không biết có được hay không."

"Ồ? Là biện pháp gì, nói nghe một chút." Trần Nhị Cầu vội vàng hỏi.

"Ta cái biện pháp này , chính là thỉnh Thần , đem Thần Phật mời tới trước đàn đến giúp đỡ hóa oán. Chỉ là... Loại sự tình này ta chưa làm qua , không biết có thể hay không mời được tới." Ta như nói thật đạo.

Trần Nhị Cầu nghe một chút , không khỏi hai mắt tỏa sáng , nói: "Thỉnh Thần gần đàn , chuyện này ta nghe gia gia nhắc tới , mặc dù mời tới cũng không phải là Thần Phật chân thân , chỉ là hấn một tia thần niệm , nhưng là lại cũng vô cùng lợi hại. Người có thể thử một lần , nói không chừng thật có thể mời tới."

Một bên người nhà họ Lưu cũng rồi rít nói: "Đúng vậy , đại sư vẫn là thử một lần đi."

Ta gật đầu một cái , bây giờ cũng chỉ có thể ngựa chết chữa thành ngựa sống , thử một lần.

Đương nhiên , nói đến mời Thần Phật gần đàn , cũng có chú trọng , được hốt thuốc đúng bệnh , phải mời đúng rồi thần tài được.

Bây giờ , ta muốn giải quyết là Oán Linh , dĩ nhiên là phải mời có thể hóa giải oán khí Thần Phật mới có thể , cái khác Thần Phật coi như mời tới cũng là chuyện vô bổ.

Mà nói đến lên độ hóa oán , dĩ nhiên là thuộc về Địa Tàng Vương Bồ tát không thể.

May ra có người lại nói , người là âm dương tiên sinh , như thế mời trong Phật giáo Bồ tát nha

Thật ra , phật đạo bản một nhà , lời này là có đạo lý. Phật nói , phổ độ chúng sinh , có thể biến ảo vô số tướng , tới phổ độ có chuyện nhờ chúng sinh , cái gọi là vô số tướng , nói chính là bất đồng thân phận.

Mặt khác , nói lớn chuyện ra , Thiên Địa Nhân Tam Giới , là Thần Phật cùng quản lý , mặc dù chia làm hai cái giáo phái hệ thống , nhưng kỳ thật lại trong người có ta , trong ta có người , cho nên nói phật đạo một nhà. Nói thẳng thắn hơn , tựa giống với một cái chính phủ có hai cái không đồng đảng phái , người cần gì phải quản người nào là hệ phái nào đây , chỉ cần người sở câu chuyện ở tại vị , ở tại chức , dĩ nhiên là có thể tìm hấn.

Địa Tạng Bồ Tát giống như đại địa giống nhau , có thể bao hàm đủ loại công đức , có thể dẫn sinh hết thảy công đức , khó đi khổ hạnh , cứu độ chúng sinh , tên cổ địa tạng. Địa Tạng Bồ Tát hấn chủ yếu là vì phổ độ tại âm phủ linh hồn , hấn đã từng đối với chính mình phát hạ hoành nguyện , nói nếu như địa ngục bất không , hấn liền vĩnh viễn không thể thành phật. Cho nên , hóa giải Oán Linh oán khí , mời Địa Tạng Bồ Tát thật đúng là đúng rồi con đường , đây chính là vô quýt dày có móng tay nhọn lý lẽ.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta liền dựa theo 《 thanh ô tự 》 trong sách ghi lại phương pháp , bắt đầu niệm chú thỉnh Thần..

Thỉnh Thần chú nhất niệm , thủ quyết một bó , nhất thời một đạo bạch quang chọi lóe , toàn bộ phòng khách mạnh mẽ xuống sáng như ban ngày , giống như bị xe hơi xa quang đèn cho chiếu một cái giống như , cái này ánh sáng mạnh dùng mọi người ánh mắt hoa lên , vội vàng xoa xoa mắt , nhìn kỹ lại , trước nhìn thấy đạo bạch quang kia đã biến mất không thấy , toàn bộ phòng khách lại khôi phục trước đáng vẻ.

Bạch quang tới nhanh , đi vậy nhanh , thoáng qua tức thì , mọi người đều sợ , Lưu Khánh kinh hoàng nói: "Các người vừa mới nhìn thấy sao? Có một đạo bạch quang , tốt nhưc mắt a!"

Mọi người đều gật đầu nói: "Thấy được , không biết đó là vật gì ?"

"Nếu như không nói vậy , đó phải là sư đệ mời tới Thần Phật đi!" Trần Nhị Cầu hưng phấn nhìn về ta.

"À? Thật đem thần cho mời xuống!" Mọi người lần nữa khiếp sợ không thôi , một mặt hoảng sợ.

Là , nếu không phải nghe được tất cả mọi người nói gặp được đạo bạch quang kia , thậm chí ta cũng hoài nghi có phải hay không nhìn hoa mắt. Bất quá , ta biết , cái này bạch quang , xác thực chính là ta mời tới Địa Tàng Vương Bồ tát một đạo thần niệm , ta thành công.

Ta đối Trần Nhị Cầu gật gật đầu , trên mặt cũng là hưng phấn , nói: "Hiện tại đi nhanh thử một chút , có thể hay không hóa giải Tam Sát rồi."

Trần Nhị Cầu lập tức đi tới quan tài trước , đưa tay đi hợp người chết ánh mắt , lần này , quả nhiên người chết ánh mắt nhắm lại bỏ tới không có lại lập tức mở ra.

Rất nhanh , tựa gặp Trần Nhị Cầu một mặt hưng phấn đối với ta gật đầu một cái , đạo: "Có thể , bàn tay cũng buông lỏng , chân cũng tách ra rồi , xem ra chúng ta thành công!"

Lúc này , ta cũng mở ra Âm Dương Nhãn , vừa nhìn , chỉ thấy trước luân quần không đi oán khí , quả thật biến hóa sạch sẽ.

Lúc này , ta đều có chút tròn tròn mắt , nói như vậy , Oán Linh bị trực tiếp hóa không có ? Đây thật là dễ cho ta không nghĩ đến , ta nguyên tưởng rằng có thể hóa nhẹ một chút Oán Linh oán khí cũng là không tệ rồi , kia nghĩ đến , mời tới kia một đạo Địa Tàng Vương Bồ tát thần niệm vậy mà sẽ lợi hại như vậy. Nhất thời , ta không khỏi cảm thấy có chút chất lưỡi.

Bất quá , bây giờ oán niệm đã tiêu tan , trong nội tâm của ta cũng coi như là đại thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trần Nhị Cầu yêu cầu

Ta đem oán niệm đã hóa tin tức báo cho rồi người nhà họ Luru, người nhà họ Luru cũng lớn thở phào nhẹ nhõm, tiếp lấy liền đối với chúng ta nói cảm ơn liên tục.

Dùng Luru Khánh mà nói nói chính là: "Nhị vị đại sư là Luru gia chúng ta ân nhân cứu mạng, lần này may mà nhị vị, không biết nhị vị đại sư muốn cái gì cảm tạ, chỉ cần chúng ta Luru gia cầm ra, nhất định thỏa mãn."

Ta đang chuẩn bị nói đây là chúng ta chuyện bốn phần, kết quả một bên Trần Nhị Cầu nhưng lập tức cướp lời nói: "Thật yêu cầu gì cũng có thể đáp ứng không?"

Ta không khỏi sững sờ, trong đầu nghĩ hàng này sẽ không lại muốn ồn ào gì đó yêu thiếu thân chứ? Trong lòng không khỏi căng thẳng.

Luru Khánh gật đầu một cái, kêu: Phải chi cần chúng ta đủ khả năng, Luru gia chúng ta tuyệt sẽ không nói nửa chữ không."

Trần Nhị Cầu nghe nói như vậy, trên mặt lộ ra vài tia hưng phấn thần sắc, nói: "Đương nhiên là đủ khả năng chuyện, quá cao yêu cầu chúng ta cũng sẽ không xách."

"Cái kia cái gì, Nhị Cầu, ngươi cũng đừng thật quá mức." Ta nhỏ tiếng kéo một cái ống tay áo của hắn, cho hắn đánh phòng hờ, rất sợ hàng này quản người ta muốn tiền nữa. Chung quy lần này làm không nhì là tự chúng ta đáp ứng tới tổ chức, tuy nói không nghĩ đến trong lúc sẽ phát sinh nhiều phiền toái như vậy, thế nhưng nói trắng ra là, đây quả thật là chính là chúng ta nên làm, nếu như quản người ta thêm tiền, như vậy tổng có vẻ hơi không chân chính.

Một bên Angel hiểu kỳ hỏi: "Không biết Trần đại sư muốn cái gì? Sáng nói không sao."

Trần Nhị Cầu cười hắc hắc cười, nói: "Hai huynh đệ chúng ta đều vẫn còn độc thân, nếu như cái kia cái gì... Angel có thể học cổ nhân báo ân lấy trên người hừ, vậy thì quá tốt, hắc hắc..."

"... .."

Ta đi!

Lần này, ta thật là trực tiếp lão đảo một cái thiếu chút nữa thì cả người mới ngã xuống đất đi rồi, mắt tối sầm lại!

Hắn Thái gia nha, mặc dù ta từ lâu đã có chút ít lo lắng hàng này sẽ nói ra gì đó quá mức yêu cầu đến, tỷ như muốn Luru gia thêm tiền loại hình, thế nhưng ai sẽ nghĩ đến hắn sẽ nói lên như vậy quá mức yêu cầu tới nha

Ở nơi này là quá mức nha này thật ra chính là quá mức, hơn nữa còn là thật quá mức, quá mức đến người khác tức lộn ruột trình độ.

Ngươi Thái gia, loại yêu cầu này ngươi cũng thực có can đảm xách, sẽ không sợ người khác đem ngươi đánh chết sao?

Nhất thời, tâm lý ta liền mười ngàn đầu thảo nê mã lao nhanh qua, cả người cũng không tốt...

Lại nói người nhà họ Luru, cũng là lần đầu gặp phải loại này cực phẩm, nghe nói như vậy, trực tiếp trợn tròn mắt, từng cái con ngươi đều trừng thiếu chút nữa rơi ra ngoài.

Luru Khánh càng là trực tiếp liền thân thể lệch một cái, cả người ngã lên rồi trên đất. Vội vàng bò dậy, một mặt mòng bức.

Cái này cũng không sợ Luru Khánh sẽ mòng bức, ai có thể nghĩ tới, đầu năm nay vẫn còn có người xách loại này lấy thân báo đáp yêu cầu nha

Mà một bên Angel cũng không tốt hơn chỗ nào, khuôn mặt cứng đờ, cũng không biết là xấu hổ, vẫn là sinh khí, khuôn mặt đều trở nên đỏ bừng.

Bầu không khí nhất thời trở nên xấu hổ vô cùng, tất cả mọi người về mặt đều tất cả đều là cứng ngắc.

Ta đã nói rồi, theo hàng này chung một chỗ, ta thì phải trước đó đào xong động đất, tốt tùy thời chuẩn bị chui vào, này quá mẹ hắn mất mặt.

Vì đánh vỡ lúng túng, ta vội vàng cười nói: "Ày... Cái kia gì đó, sư huynh ta đây là theo chư vị hay nói giỡn, mọi người không nên tưởng thật."

Lưu Khánh cũng vội vàng cười ha ha nói: "Không sao không sao, người tuổi trẻ sao tự nhiên nói chuyện khôi hài, chẳng qua nếu như ta đây chất nữ thật coi trọng nhị vị đại sư trong đó vị kia, chúng ta dĩ nhiên là cao hứng bất quá."

Lưu Khánh này nói dĩ nhiên là lời xã giao, cười ha ha liền đi qua.

Nhưng là không ngờ rằng, hấn đối phó nhưng là đàn độn bên trong cực phẩm, cái gì gọi là cực phẩm? Chính là chỗ này gia hỏa hấn và người thường không giống nhau, đi ngược lại con đường cũ, không theo lẽ thường xuất bài.

Quả nhiên, Trần Nhị Cầu nghe được Lưu Khánh nói như vậy, vì vậy liền hưng phấn lên: "Thật sao? Kia thật sự quá tốt rồi, không biết Angel coi trọng sư huynh đệ chúng ta cái nào rồi hả?"

"... .."

Ai yêu, khe nằm, mọi người!

Ta lúng túng bùm mặt, không muốn nói chuyện...

Lưu Khánh cũng là nét mặt già nua cứng đờ, mới vừa rồi nụ cười còn cương ở nơi đó.

Lưu An Kỳ cũng không nghĩ đến Trần Nhị Cầu sẽ vô liêm sỉ như vậy, một mặt không vui nói: "Dù sao không coi trọng người."

"Há, vậy thật tiếc nuối." Trần Nhị Cầu thờ dài.

Lúc này, ta nghĩ thăm hàng này dù sao cũng nên buông tha đi, đang chuẩn bị thở phào, tiếp lấy liền lại nghe được Trần Nhị Cầu gật đầu một cái nói: "Người có thể coi trọng sư đệ ta, ta cũng vậy thật cao hứng, về sau người chính là em ta mọi rồi, chúng ta là người một nhà."

"... .."

"Oành" một thanh âm vang lên, ta vội vàng tìm theo tiếng vừa nhìn, Lưu Khánh không biết lúc nào lại té xuống đất đi rồi.

Hắn vội vàng bò dậy, vỗ tay một cái lên màu xám, đối với chúng ta cười một tiếng, nói: "Đúng, người một nhà, lần này Lưu gia toàn dựa vào nhị vị đại sư hỗ trợ, on nghĩa như thế tự nhiên về sau chúng ta đều là người một nhà."

Lưu Khánh đứng là lão luyện, câu nói đầu tiên đưa cái này cực diện khó xử cho dần đi rồi.

Mà ta, cũng vội vàng kéo Trần Nhị Cầu, rất sợ hấn tiếp tục nói nữa ra gì đó khiến người không tưởng tượng nổi mà nói, hỏi hấn đối không? Có muốn hay không đi ăn cơm?

Lưu Khánh phỏng chừng cũng là sợ Trần Nhị Cầu, lập tức liền kịp phản ứng, vội vàng gật đầu nói: "Đúng, ăn cơm, đi ăn cơm. Đồ nhắm đã sớm chuẩn bị xong, nhị vị đại sư mời đi theo ta."

Nói xong, liền làm cái mời thủ thế, lên trước cho chúng ta dẫn đường.

Đi phòng ăn thời điểm, đúng lúc ta cùng Angel đi song song, ta nhìn nàng một cái, đúng lúc nàng cũng nhìn về phía ta, bốn mắt nhìn nhau, nàng thật giống như xấu hổ giống như, ánh mắt lập tức tránh né, tinh xảo trắng nõn gương mặt nhất thời một đỏ...

Bất quá, nàng cũng không có đi ra, mà là đi thẳng tại bên cạnh ta, đi tới trong phòng ăn.

Tiệc rượu rất phong phú, Lưu Khánh phải cho ta rót rượu, bởi vì nghĩ đến buổi tối còn muốn gác đêm, cho nên ta liền từ chối, vì vậy Lưu Khánh theo Trần Nhị Cầu uống, nâng ly cạ chén, uống đến cuối cùng đều xưng huynh gọi đệ. Nhìn đáng vẻ, không biết Lưu Khánh có hay không con gái, nếu như có mà nói, nhìn hận gặp nhau trẻ đáng vẻ, nói không chừng cũng sẽ đem con gái gả cho hấn rồi.

Ta sau khi ăn no, liền rời chỗ về trước linh đường đi rồi.

Đi tới linh đường, liền thấy Angel đã canh giữ ở linh đường trước.

Ta nói cho nàng biết, buổi tối có ta tại, nàng có thể trở về phòng đi nghỉ trước.

Bất quá, Angel nhưng lắc đầu một cái, nói nàng muốn cuối cùng nhiều theo một theo phụ thân, vì hấn gác đêm.

Nếu nàng có phần này hiếu tâm, ta tự nhiên cũng sẽ không nói gì nhiều. Chỉ bất quá, hai người ngồi ở linh đường trước, bầu không khí có chút lúng túng, vì vậy ta liền không lời tìm lời nói với ta: "Lưu tiểu thư, mới vừa rồi sư huynh ta... Người bỏ qua cho ha, hấn người này chính là như vậy, nói tới nói lui miệng đầy chạy xe lửa, thế nhưng người khác thật ra rất tốt, tính cách cũng trung hậu."

"Đại sư, người kêu ta Angel là tốt rồi." Angel cười một tiếng, nói tiếp: "Không việc gì, bất quá người cái kia sư huynh xác thực rất thú vị một người."

Thấy nàng không có làm ăn, ta cũng thờ phào nhẹ nhõm. Sau đó nói với nàng: "Người cũng không cần đại sư đại sư gọi ta rồi, ta gọi sử ký, người liền

kêu ta sử ký đi."

Xác thực , đối phương cùng ta không sai biệt lắm trẻ tuổi , từng miếng từng miếng đại sư , ta nghe lấy đều không được tự nhiên , cảm giác người đều bị kêu già rồi.

Angel gật đầu một cái , nói: "Ta gọi ngươi Sử ca đi."

Ta nghĩ nghĩ , Sử ca ? Danh tự này nghe vào động không quá nghe được đây? Là chết ca , vẫn là phân ca ? Vì vậy nói ta: "Ngươi chính là gọi ta sử ký được."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Angelababy

Angel hiển nhiên cũng biết ta trong lời nói ý tứ , bị ta họ thị chọc cho vui vẻ lên , che miệng cười một tiếng , nói: "Ngươi có thể lấy cái tên tiếng anh nha , ta tên tiếng anh kêu Angel."

"Angel là ý gì ?" Ta hiểu kỳ nói , không có cách nào không học thức thật đáng thương a.

"Angel chính là thiên sứ ý tứ , thanh âm thông Angel." Angel rất vui vẻ đối với ta giảng đạo.

Nàng này tên tiếng anh xác thực êm tai , ta đọc niệm , sau đó nói: "Thiên sứ , thiên sứ bảo bối cũng không tệ nha , ngươi có thể kêu cũng dễ nghe."

"Ta lúc trước xác thực kêu , thế nhưng ta họ an , kêu Angel lại vừa vặn , cho nên liền đem phía sau baby hủy bỏ." Angel cười một tiếng , thập phần mê người , liền đứng như một cái xinh đẹp thiên sứ xuống tới phạm trần giống nhau.

"Ngươi họ an ? Chuyện này... Ngươi không phải họ Lưu sao?"

Nghe nói như vậy , ta có chút ngây dại.

Angel nói: "Lưu Nghĩa là ta bố dượng , thế nhưng ta cha ruột là họ an , bởi vì ta mẫu thân mấy năm trước liền qua đời rồi , bố dượng một người sinh hoạt rất cô đơn , cho nên ta cứ tới đây cùng hắn cùng nhau sinh sống."

Nghe đến đó , bên ta mới bừng tỉnh đại ngộ.

Lại trò chuyện trong chốc lát , ta phát hiện hắn là một rất hoạt bát cô nương , trò chuyện một chút , hai người liền quen thuộc hơn nhiều , cũng sẽ không giống trước như vậy xấu hổ.

Nàng còn hiểu kỳ hỏi ta , có bạn gái hay chưa ?

Ta nói lúc trước có , bây giờ không có.

Angel thật tò mò , ý vị hỏi thăm , cuối cùng ta liền đem ban đầu theo Lý Mẫn chuyện lớn đến nói một phen.

Angel nghe xong , thay ta cảm thấy thập phần không đáng giá , thờ phỉ phò nói: "Ngươi đây thật là lòng tốt không có tốt báo , cái kia Lý Mẫn quá làm người lạnh lẽo tâm gan rồi. Nếu như có người nguyện ý như vậy vì cứu ta , không để ý an nguy chạy đi mà quý trọng hành bỏ hồ , ta nhất định sẽ cảm động không thôi."

"Đáng tiếc ta gặp phải không phải ngươi." Ta cười khổ một cái.

Bất quá , ta lời mới vừa vừa ra khỏi miệng , ta đã cảm thấy lời nói này như có vấn đề , quả nhiên , ngẩng đầu nhìn lên Angel , kiểm nghiệm một hồi trở nên xấu hổ đỏ lên.

Nàng lúng túng cười một tiếng , sau đó nói: "Ta phát hiện kêu Lý Mẫn người đều không như thế cảm ơn , đều là lòng tốt không có tốt báo , đến cuối cùng liền câu lời hay đều đòi không được."

Ta sững sờ , đạo: "Thế nào , ngươi cũng nhận biết kêu Lý Mẫn người ?"

Angel gật đầu một cái, liền nói: "Đúng vậy, ta cũng nhận biết một cái tên là Lý Mẫn người, cũng là không có một chút cảm ơn chi tâm."

"Ồ? Thật sao, người biết Lý Mẫn là như thế nào người?" Có thể là bởi vì nghe được một cái trùng tên trùng họ người, ta trong lòng nhất thời hứng thú, vì vậy vội vàng hiếu kỳ đánh nghe.

Angel liền nói: "Thức thức ta Lư Khánh, người cũng đã nhận thức, hẳn chỉ là bình thường một cái thành quân đội tiểu đội trưởng, tiền lương không cao, thế nhưng mười mấy năm qua, nhưng vẫn đang kiên trì tài trợ mấy cái gia đình nghèo khó học sinh. Nửa năm trước, hẳn bị tra ra ung thư gan, thức thức tiền lương cũng không cao, cho nên cha ta liền khuyên hẳn không muốn lại đi là gia đình nghèo khó học sinh giúp đỡ chuyện phí tâm, khiến hẳn đem tiếp theo mấy học sinh kia giúp đỡ sự tình giao cho ta phụ thân."

Nói thật, ta thật không nghĩ tới Lư Khánh vậy mà thân mắc ung thư chứng, càng không có nghĩ tới, hẳn lại còn như vậy giàu có từ thiện chi tâm, một mực tài trợ mấy cái nghèo khó học sinh. Cho nên nghe đến đó, ta không khỏi vừa bội phục hẳn, lại thay hẳn tật bệnh cảm thấy tiếc hận.

"Bởi vì đoạn thời gian trước giải phẫu nằm viện cùng hóa chất trị liệu, quyền góp trong chuyện cắt đứt sắp tới hai ba tháng thời gian đi. Kết quả chuyện này cha ta vừa mới lâm trên người, trong đó có một vị bị giúp đỡ học sinh gọi điện thoại tới, theo đuổi hỏi tại sao mấy tháng này không có cho nòng chuyển tiền." Angel giảng đến đây, nhìn ta liếc mắt, sau đó tiếp tục nói.

"Cha ta liền đem ta Lư Khánh thức thức mắc bệnh ung thư tình huống nói một lần, nói bởi vì nằm viện cùng giải phẫu nguyên nhân, cho nên cắt đứt. Đồng thời, cha ta còn nói cho đối phương, nói người về sau học phí cùng sinh hoạt phí giúp đỡ một chuyện, toàn bộ để ta làm tiếp tục. Kết quả, người đoán thế nào?" Angel quay đầu nhìn về phía ta.

Theo lý mà nói,

Đối phương bị Lư Khánh tài trợ nhiều năm, bây giờ nghe được ân nhân được bệnh nặng, nhất định sẽ bị thương vụn phần, quan tâm không ngớt nha. Bất quá ta biết, nếu quả thật là như vậy mà nói, Angel cũng sẽ không nói chuyện này, vì vậy ta không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Không... Sẽ không cứ hỏi tiền chứ?"

Phải người nói đúng rồi!" Angel gật đầu một cái, tức giận không ngớt.

"À? Thật có người như vậy?" Ta không khỏi sững sờ, cảm thấy kinh ngạc. Mặc dù ta từ lâu đã có này dự cảm, thế nhưng chính tai nghe được Angel gật đầu, ta còn là cảm thấy tam quan đều tan nát một chỗ. Trên đời này như thế có lạnh lùng như vậy vô tình người? Chính mình ân nhân đều thân mắc ung thư chứng, người ngay cả câu quan tâm mà nói cũng không có, còn trực quân lấy hỏi tiền? Đây cũng quá không biết xấu hổ chứ?

Ta cảm thấy phi thường kinh ngạc, vì vậy liền vội vàng hỏi: "Đối phương là nói thế nào?"

Angel tức giận không ngớt nói: "Đương thời, cha ta lời còn chưa nói hết, đối phương liền đồ ập xuống chất vấn cha ta, nói người không nên cùng ta giảng nguyên nhân gì, ta nghe không hiểu, người khi đó đáp ứng quyền góp ta lên xong đại học chuyện, hiện tại tình huống gì ta cũng không muốn biết, ta đã hai tháng chưa lấy được tiền á..., sinh hoạt phí cũng không có, các người đến cùng còn cho không cho? Chúng ta là phải dựa vào các người đi ra đại son, người biết không?"

Ta đi, Chủ nghĩa Mác cách vách, trên đời này lại có vô sỉ như vậy đến không chút nào cần thể diện người?

Nghe đến đó, ta không khỏi cũng cảm thấy thập phần tức giận, cũng muốn trực tiếp chửi bậy rồi, điều này thật sự là thật là làm cho người ta thất vọng. Tài trợ nhiều năm như vậy, kết quả bởi vì thân mắc ung thư chứng nằm viện làm giải phẫu, cắt đứt hai ba tháng giúp đỡ, chưa cho đối phương chuyển tiền, đối phương biết được Lư Khánh vị này ân công tình huống sau đó, chẳng những không muốn đến thăm ân nhân, lại còn nói ra như thế người khác đau lòng mà nói, loại này người theo như lời mỗi một câu, đều là buồn nôn đến người khác tức lộn ruột!

Ngay sau đó, ta liền nói với Angel: "Vậy sau đó thì sao, phụ thân người trả lời thế nào đối phương?"

Angel nói: "Cha ta cũng là tuyệt đối không ngờ rằng thức thức giúp đỡ học sinh, vậy mà sẽ là như vậy một cái không hiểu cảm ơn người, trực tiếp bị tức nói không ra lời, cũng thay thức thức ta nhiều năm lặng lẽ bỏ ra cảm thấy không đáng giá, vì vậy liền đối với học sinh kia nói câu: Các người vẫn là đàng hoàng tại trong núi lớn ngậy ngốc đi, cũng đừng nghĩ lấy đi ra, về sau giúp đỡ cũng đừng còn muốn rồi, cứ như vậy đi, gặp lại!"

"Nói tốt, loại này kẻ đáng ghét đồ chơi, nên như vậy đối với nòng!" Nghe nói như vậy, ta không khỏi gõ nhịp vỗ tay kêu một tiếng tốt. Loại này người, nếu như bị ta gặp, ta quả thực liền muốn mắng chết nòng.

Mặc dù ta cũng vậy nông thôn hài tử, thế nhưng loại này không hiểu chút nào cảm ơn người, thật đúng là không bằng để cho nòng cả đời ở tại trong núi sâu, chết nghèo nòng, cùng nòng cả đời, bởi vì nòng đáng đời nghèo khó.

Angel nói tiếp: "Sau đó đối phương lại không ngừng gọi điện thoại cho ta Lư Khánh thức thức, hơn nữa đã tức giận đòi hồng rồi."

"Vậy sau đó thì sao, người Lư Khánh thức thức không có lại chuyển tiền cho đối phương chứ?" Ta hiếu kỳ hỏi. Nếu như Lư Khánh còn tiếp tục chuyển tiền, ta cũng muốn đi tìm hẳn nói chuyện tâm tình rồi, này đặc biệt quá uống phí rồi.

Angel gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên không có lại chuyển tiền rồi, hẳn tiền chỉ đủ cho mình chữa bệnh. Hơn nữa, cha ta đã sáng tỏ nói cho đối phương rồi, giúp đỡ chuyện hẳn tiếp tục. Kết quả sau đó đối phương liền lập đi lập lại hỏi ta phụ thân, lúc nào chuyển tiền, còn mắng ta cha và Lư Khánh thức thức là tên lười gặt, nói xong rồi giúp đỡ đến tốt nghiệp đại học, hiện tại sẽ không đưa tiền, là không hề tin dụng người cận bả."

Giảng tới đây , Angel cực kỳ đau lòng thở dài , nói: "Ai , ta Lưu Khánh thúc thúc tài trợ đối phương nhiều năm như vậy , quay đầu lại ngược lại là bị đối phương mắng thành là tên lường gạt , người cần bả , ta cũng không biết đối phương là gì đó logic , tóm lại quá người khác thất vọng."

Ta gạt đầu một cái , cũng là lòng đầy căm phẫn , loại chuyện này đặt ở trên người người đó , cũng sẽ bị tức xấu không thể. Lòng tốt giúp đỡ đối phương nhiều năm như vậy , kết quả quay đầu lại không cầu đối phương có thể tới thăm một hồi bệnh tình , vẫn còn như thế chẳng cần thể diện thúc giục chuyển tiền , còn chửi người là tên lường gạt , loại này người nhất định chính là lòng lang dạ sói!

Nghĩ tới đây , ta nghĩ ra rồi trước Angel nói đến Lý Mẫn danh tự này , vì vậy không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Cái kia giúp đỡ học sinh , không phải là kêu Lý Mẫn chứ ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Một nắm gạo ân , một đấu gạo thù

Sở dĩ ta sẽ hỏi như vậy nàng , cũng có nguyên nhân , bởi vì Angel trước có nói qua , nàng cũng nhận biết một cái tên là Lý Mẫn người , giống vậy không có một chút cảm ơn chi tâm. Mà cái này bị giúp đỡ học sinh , lại vừa vặn là một cái không có cảm ơn chi tâm người.

Quả nhiên như ta đoán , Angel gạt đầu một cái , nói: Phải không sai , cái này bị giúp đỡ học sinh đúng lúc cũng gọi Lý Mẫn. Cho nên ta mới có thể nói , có phải hay không kêu Lý Mẫn người đều là loại này người , lòng tốt đối với các nàng bỏ ra , đến cuối cùng nhưng ngay cả một câu lời hay cũng không chiếm được."

Cái này thật đúng là là đúng dịp , không trách trước ta nói ta theo Lý Mẫn sự tình , Angel sẽ lòng đầy căm phẫn thay ta cảm thấy không đáng giá , tức giận không ngớt , cảm tình nàng cũng gặp phải một cái tên là Lý Mẫn người a.

Ngay sau đó , ta liền nói: "Các người gặp phải cái này Lý Mẫn , có thể so với ta gặp phải cái kia Lý Mẫn , làm người lạnh lẽo tâm gan hơn nhiều. Ta gặp phải Lý Mẫn , tối đa chỉ là nàng không hiểu ta vì nàng nổi khổ tâm. Mà các người gặp phải cái kia Lý Mẫn , liền thật là tuyệt , toàn bộ chính là vong ân phụ nghĩa , lòng tham không đáy người , loại này người thật là trên đời đều khó khăn tìm ra mấy cái."

Lời tuy nói như vậy , thế nhưng ta nhưng cũng biết , bây giờ trong cái xã hội này , giống như vậy vong ân phụ nghĩa người hay là thật nhiều.

Một số người luôn là thích đem người khác đối với bọn họ trợ giúp trở thành là một loại chuyện đương nhiên , đem người khác đối với nàng cấp cho , trở thành là thuận lý thành chương một chuyện , người khác cấp cho , bọn họ cảm là yên tâm thoải mái , nhưng không hề cảm kích.

Đặc biệt là có một ít người , càng là lòng tham không đáy , người như vẫn đối với hần cấp cho , đột nhiên không có lại tiếp tục trợ giúp hần rồi , hần ngược lại nhưng oán hận lên người đã đến rồi , trách người không giúp hần. Cô nhân sớm đã có nói: Một nắm gạo ân , một đấu gạo thù . Nếu như người tại nguy nan thời điểm làm cho người ta rất nhỏ trợ giúp , người ta sẽ cảm kích người. Nhưng nếu như làm cho người ta trợ giúp quá nhiều , để cho tạo thành lệ thuộc vào , một khi dừng lại trợ giúp , ngược lại sẽ khiến người căm hận , đây chính là nhân tính.

Ta lúc trước liền nghe qua một chuyện , nói là có một cái họ Hương người , tại hần khi còn bé , cha mẹ thiếu rất nhiều nợ , một nhà ba người thuê ở một cái phòng đơn bên trong gạt ra , sau đó càng là liền phòng đơn cũng không muốn nổi rồi , vì vậy bị chủ nhà chạy ra.

Sau đó , phụ thân hần có một người bạn , thấy bọn họ trải qua như thế đáng thương , vì vậy sinh lòng đồng tình , liền đem trong tay mình một bộ hai phòng ngủ một phòng khách nhà ở , chưa dùng tới phòng đơn tiền muốn thuê cho bọn hần một nhà ba người ở.

Này ở một cái chính là ba năm , ban đầu cho thuê bọn họ nhà ở người này , bởi vì trên phương diện làm ăn không thuận lợi , trong tay cũng càng ngày càng gấp rồi. Cuối cùng thật sự là không có tiền , vì vậy không thể làm gì khác hơn là đi nói với bọn họ , muốn cho bọn họ đi tìm qua một cái địa phương ở , hần bộ này phòng muốn treo lên đi muốn cái giá cao.

Nhưng là , bọn họ muốn dùng cái này giá cả đi bên ngoài là không muốn được căn phòng , cho nên liền chậm chạp không có dọn đi.

Cuối cùng , vị bằng hữu kia bị buộc không có biện pháp , không thể làm gì khác hơn là trực tiếp đem nhìn phòng người dẫn tới muốn phòng bên trong đi xem phòng.

Cứ như vậy , hướng mỡ đã cảm thấy thu được cực lớn làm nhục , cảm thấy phụ thân vị bằng hữu kia lại muốn đuổi bọn hần ra ngoài. Vì vậy , trong lòng liền tràn đầy oán hận.

Sau đó , hướng mõ trưởng thành , hơn nữa cũng sự nghiệp thành công , nhưng là khi tiểu học sơ cấp thời điểm bị phụ thân vị bằng hữu kia đuổi ra mướn phòng chuyện , nhưng vẫn ghi ở trong lòng . Cho nên khi hấn sau khi có tiền , lập tức đi ngay năm đó mướn phòng cách vách mua một bộ lớn hơn phòng , lắp đặt thiết bị cực kỳ sang trọng , cố ý mời phụ thân vị bằng hữu kia tới thăm quan , hưởng thụ đánh đối phương khuôn mặt khoái cảm .

Đây chính là một nắm gạo ân , một đấu gạo thù , người bạn tốt kia tiện nghi đem nhà ở cho thuê bọn họ ở ba năm , kết quả đối cũng không phải là cảm kích , mà là đòi lấy oán hận .

Thật ra , loại này một nắm gạo ân , một đấu gạo thù sự tình , tại trong hiện thực sinh hoạt thật sự là quá nhiều , Lưu Khánh giúp đỡ vị kia kêu Lý Mẫn học sinh , chính là như thế .

Chẳng biết tại sao , nói đến Lưu Khánh giúp đỡ vị học sinh kia , bởi vì cùng ta nhận biết người là trùng tên trùng họ , tâm lý ta đột nhiên lóe lên một cái ý niệm , đó chính là hai cái này Lý Mẫn hẳn không là cùng một người chứ ?

Cái ý niệm này chợt lóe vừa hiện , ta chỉ lắc đầu chính mình bác bỏ . Chung quy trong lòng ta , Lý Mẫn cũng không có giống như Lưu Khánh giúp đỡ vị học sinh kia như vậy khiến người cảm ghét ,

Cho nên trong mắt của ta , hai người kia hẳn không là cùng một người .

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy , thế nhưng miệng ta lên vẫn là vô tâm hỏi một câu : "Đúng rồi , người nói cái kia kêu Lý Mẫn học sinh , nàng là người nơi nào nha " .

Angel suy nghĩ một chút , sau đó liền nói là mờ mờ huyện .

Ta nghe một chút , đúng dịp , ta chính là cái kia huyện .

Vì vậy nhất thời hứng thú , lại hỏi nàng : "Người cũng đừng nói cho ta biết , người nói cái kia Lý Mẫn , là trà sơn thôn ."

Là , Lý Mẫn chính là trà sơn thôn , ban đầu ta còn đi thôn bọn họ vặt hái qua hạt trà .

Vậy mà , Angel vậy mà một mặt kinh ngạc nhìn ta , hỏi ngược lại : "Làm sao người biết nàng là trà sơn thôn ?"

Nghe lời này một cái , ta không khỏi sững sờ , cả người đều ngu .

Ta đi , sẽ không trùng hợp như vậy chứ ? Chẳng lẽ chúng ta theo như lời Lý Mẫn , thật là cùng một người ?

Nhất thời , ta đều có chút không dám tin rồi , bởi vì trong lòng ta , Lý Mẫn mặc dù không biết ta đối nàng một mảnh dụng tâm lương khổ , thế nhưng cũng không phải là một cái lòng tham không đáy , vong ân phụ nghĩa người a . Cho tới nay , ta đều chỉ tin tưởng , ta cùng nàng ở giữa , chỉ là tồn tại hiểu lầm , tồn tại nàng đối với ta không hiểu , chỉ như vậy mà thôi .

Angel hiển nhiên cũng kịp phản ứng , kinh ngạc nói : "Không thể nào , chẳng lẽ người nói cái kia Lý Mẫn cũng là trà sơn thôn ? Chúng ta nói là cùng một người ?"

"Đúng vậy , ta biết Lý Mẫn cũng là trà sơn thôn . Ta không khỏi gật đầu một cái , trong lòng vẫn là thật không dám tin tưởng đây là cùng một người , trong đầu nghĩ sẽ không các nàng thôn có trùng tên trùng họ chứ ? Vì vậy lại hỏi nàng : "Người nói cái kia Lý Mẫn , bây giờ đang ở đâu đi học ?"

Angel liền nói cho ta biết , Lưu Khánh giúp đỡ cái kia Lý Mẫn tại nào đó đại học nào đó , lên đại nhị .

Sau khi nghe xong , ta không khỏi nở nụ cười khổ , bởi vì nàng theo như lời người kia , xác thực chính là Lý Mẫn không thể nghi ngờ .

Trong nháy mắt , ta cảm giác toàn bộ tam quan đều tan nát một chỗ , rốt cuộc là ta không thấy rõ nàng , vẫn là nàng thay đổi ?

Đột nhiên ta phát hiện , Lý Mẫn ở trong mắt ta trở nên tốt xa lạ , xa lạ khiến người cảm thấy sợ hãi .

Angel biết được chúng ta đàm luận xác thực là cùng một người , tiếp lấy cười khúc khích : "Nếu người bạn gái trước là nàng , như vậy người cứu đối phương , nhưng ngược lại bị đối phương ghi hận , cũng thì chẳng có gì lạ ."

Nghe nói như vậy , ta chỉ có cay đắng cười một tiếng . . .

Không lâu lắm , Trần Nhị Cầu cũng com nước no nê trở lại , uống gương mặt đỏ bừng , không thắng từ lực hấn , vừa đến linh đường trước liền hướng trên ghế nằm một cái .

Nhìn đến hấn bộ dáng này , ta biết đêm nay thù linh là không thể dựa vào hấn rồi .

Sau đó , ta cũng không có lại tiếp tục cùng Angel trò chuyện tiếp rồi , vì vậy bắt đầu là gác đêm làm lên chuẩn bị , đốt lên một chiếc trường minh đăng đặt ở người chết bên dưới quan tài phương nơi , để cho vong hồn có thể tốt hơn tại trên đường xuống Hoàng tuyền hành tẩu .

Cái gọi là "Trường minh đăng" , thật ra lại kêu "Dẫn đường đèn" . Chính là cho người chết tại Địa Phủ Hoàng Tuyền chiếu đường đèn , đem rau xà lách dầu rót vào chén hoặc trong ly , để lên bắc đèn , đốt sau đặt ở người chết dưới chân phương , người chết có thể nhờ vào đó ánh đèn , một đường đi tới

Phong đô huyện đi. Nếu như tắt đèn , người chết sẽ té , đi không thuận lợi , hoặc là không tìm được xuống Địa Phủ qua hoàng tuyền lộ.

Trường mình đang gọi xong rồi , tiếp lấy ta lại đốt một ít giấy vàng tiền , tối nay cũng không có chuyện gì. Tiếp theo cái gọi là thủ lĩnh , thật ra cũng dễ dàng rất đơn giản , chỉ cần cách mỗi một giờ , đốt mấy tờ giấy vàng tiền , thêm thêm đèn dầu , cẩn thận không để cho trường mình đang diệt là được.

Chỉ là , nguyên tưởng rằng Oán Linh hóa đi , tối nay thủ lĩnh gặp qua rất nhàn nhã. Nhưng là để cho ta vụn vụn cũng không nghĩ tới là , này linh , thật sẽ tốt như vậy thủ sao?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Hồi sát

Thủ lĩnh cũng xưng là gác đêm. Cô nhân cho là người sau khi chết trong ba ngày phải về nhà thăm , vì vậy con cái chờ đợi tại bên trong linh đường , chờ hán linh hồn trở về. Mỗi đêm đều có thân hữu kèm thủ , cho đến di thể liệm vào quan mới thôi. Người sau khi chết , di thể phải ở nhà bên trong hơi chuyện dừng lại , vị "Quần" . Vào đêm , thì từ người nhà thủ hộ ở bên , lấy tần hiếu đạo.

Bởi vì còn sống người cho là , hán thân nhân mặc dù chết , thể nhưng linh hồn còn ở lại nhân gian , không có đi âm phủ. Linh hồn cũng lưu luyến hán những chuyện lật vật kia lấy thân nhân kia , hán cũng không nguyện ý một người lẻ loi đi âm phủ xa như vậy địa phương , cho nên hán sẽ ở đi âm phủ trước , trở lại nguyên lai trong nhà nhìn một chút.

Thật ra , vong hồn về nhà thăm có khả năng đứng thấp , chung quy bình thường bình thường tử vong vong hồn đều tại chết một khác kia , cũng đã bước lên đường hoàng tuyền.

Sở dĩ con cái muốn thủ lĩnh , kì thực là vong hồn đi qua trên đường xuống Hoàng tuyền vọng hương đài lúc , để cho vong hồn leo lên trên vọng hương đài nhìn ra xa trong nhà lúc , có thể làm cho hán nhìn đến chính mình con cái người nhà. Vong hồn tại trên vọng hương đài nhìn ra xa , nhìn thấy chính mình con cái cùng người nhà , canh giữ ở chính mình bên cạnh thì thể , dĩ nhiên là sinh lòng vui vẻ yên tâm , đi vậy thì càng an lòng.

Âm dương tiên sinh sợ hãi linh hồn tại trên đường xuống Hoàng tuyền lạc đường , sở dĩ phải điểm một chiếc trường minh đăng , đặt ở qua đồi người bên cạnh thì thể , dùng qua đồi vong hồn tìm tới đi âm tào địa phủ đường , vì vậy âm dương tiên sinh hoặc người chết con cái liền trắng đêm ngồi ở đặt thì thể căn phòng , bảo đảm kia chén đèn chỉ đường là một mực thiếu đốt.

Này , chính là thủ lĩnh.

Ban đêm , Lưu gia thân thích cũng đều toàn bộ trở về , toàn bộ Lưu gia chỉ còn sót ta cùng Angel , Trần Nhị Cầu ba người.

Lúc đầu , ta còn thỉnh thoảng sẽ cùng Angel nói mấy câu , nhưng đã đến nửa đêm thời điểm , cũng đều yên tĩnh lại.

Lúc này đêm đã khuya , ngoài nhà cũng không một người , trống rỗng , toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Lưu tĩnh lặng , thanh âm gì cũng không có.

Trên cửa lớn treo hai ngọn bạch đèn lồng , gió đêm cùng nhau , không ngừng lắc lắc , mà trước đại môn bày biện một hàng bạch hoa hoa mai táng đồ vật , nhìn qua có vẻ hơi làm người ta sợ hãi. Ta vội vàng đi qua đem đại môn đóng lại , sau đó trở về đến linh đường trước ngồi xuống , cũng bắt đầu giả vờ ngủ say.

Sở dĩ nói là giả vờ ngủ , đó là bởi vì thủ lĩnh yêu cầu mỗi một thì giờ đều đốt một lần tiền giấy , đồng thời còn phải lo lắng không để cho trường minh đăng tắt , cho nên ta mặc dù nhắm mắt lại lịm dim , nhưng cũng không dám thật để cho chính mình ngủ thiếp đi.

Lúc đầu trước nửa đêm , ta còn có thể đứng lúc đi linh đường trước trong chậu than hóa tiền vàng , thỉnh thoảng nhìn một chút trường minh đăng thiếu đốt tình huống. Nhưng là đến quá nửa đêm , phòng chừng cũng là quá mệt nhọc đi , kết quả giả vờ ngủ lấy dĩ nhiên cũng làm thật đã ngủ.

Là , quá nửa đêm ta không chỉ có ngủ thiếp đi , hơn nữa giấc ngủ này , ta lại còn làm một cái quái mơ.

Trong mộng , ta còn là tại Lưu gia linh đường trước thủ lĩnh. Bất quá , ở trong mơ ta là một người , cũng không có Nhị Cầu cùng Angel.

Lúc đó ở trong mơ ta còn tại buồn bực , trong đầu nghĩ Trần Nhị Cầu hàng này tránh đi đầu lười biếng , để cho ta một người trông coi một cái đen thui quan tài lớn.

Ta cứ như vậy ngồi ở linh đường trước , nhìn chăm chăm linh đường trước mặt kia trương đi ảnh một mực nhìn , ta cũng không biết tự mình đến tốt cùng

đang nhìn cái gì, một trương di ảnh có cái gì đẹp mắt, nhiều lắm cách ứng người a.

Tóm lại, ta xem nha nhìn, nhìn nha nhìn, đột nhiên sau lưng đại môn liền một tiếng cọt kẹt vang, bị người đẩy ra, sau đó Trần Nhị Cầu liền tiến vào, chỉ bất quá không biết hán khi nào đi đổi một thân tươi đẹp trường bào màu đen mặc vào người.

Ta liền hỏi hán nha: "Người một cái đàn độn lại chạy đi đâu, lưu ta một người ở chỗ này chỉ có thể nhìn chăm chăm một trương di ảnh, ngay cả một người nói chuyện cũng không có."

Trần Nhị Cầu cũng không có để ý đến ta, giống như không nghe thấy giống như, theo ngoài cửa sau khi đi vào, trực tiếp liền từ bên cạnh ta suột qua người, nhìn cũng không nhìn ta liếc mắt, đi tới linh đường trước. Nắm lên linh đường bàn thờ lên những thứ kia bánh bao, đùi gà liền gặm, ăn "bía tức bía tức", nhét miệng đầy đều là, giống như quỷ chết đói mới từ Quỷ Môn quan thả ra giống như.

Nhìn đến Trần Nhị Cầu vậy mà đi ăn linh đường trước bàn thờ lên thức ăn, ta đương thời cũng rất khiếp sợ,

Phải biết đồ chơi kia nhưng là cho người chết ăn, người ăn cái gì à?

Vì vậy ta liền đi tới phía sau hán, vỗ vai hán một cái, hỏi hán làm sao muốn đi ăn cung cấp người chết ăn đồ ăn?

Kết quả hán quay người lại, ta liền mắt choáng váng, phát hiện người này vậy mà căn bản cũng không phải là Trần Nhị Cầu, mà là biến thành một người khác.

Người này chừng năm mươi tuổi dáng vẻ, khuôn mặt trắng như tờ giấy, mặc trên người kia thân tươi đẹp không gì sánh được trường bào màu đen, ngực có một cái dễ thấy nổi bật "Thọ" chữ, nói cách khác, người này xuyên là một thân thọ y.

Chẳng biết tại sao, vừa nhìn thấy người này, ta đã cảm thấy có vài phần quen mắt, sau đó ánh mắt hướng trên linh đường liếc một cái, nhất thời dọa giật mình một cái, người này cũng không chính là di ảnh lên cái kia người chết sao!

Lúc đó ta thật sợ đến quá sức, cả người đều run một cái, trực tiếp liền từ trong mộng giật mình tỉnh lại.

Sau khi tỉnh lại, ta lúc này mới phát hiện, nguyên lai mình là trong giấc mộng.

Nhưng là, làm ta sau khi tỉnh lại, lại phát hiện bị cúp điện, trong linh đường trở nên một mảnh lạnh lẽo hắc, gì đó cũng không nhìn thấy, hắc đưa tay không thấy được năm ngón.

Ta đương thời còn kỳ quái tới đây, lòng nói này hơn nửa đêm, làm sao lại bị cúp điện đây?

Hơn nữa, ta còn phát hiện u hắc trong linh đường, thật lạnh thật lạnh, giống như chính mình thân ở vào một cái trong hầm băng bình thường trợn trợn khi lạnh đánh tới, công đến ta cả người thẳng phát run.

Ta đi, nhiệt độ làm sao sẽ trở nên lạnh như vậy?

Coi như ban đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, cũng không đến nỗi đại tới mức này chứ? Tay ta gãi đầu một cái, trong lòng cảm thấy rất kỳ quái. Kết quả bàn tay vừa mới sờ tới trên đầu, trên bàn tay liền cảm thấy ẩm ướt, lại sờ một cái, khe nằm nha, ta đầu tóc lên vậy mà tất cả đều là hạt sương!

Người có thể tưởng tượng được sao? Ngồi ở trong phòng khách chộp mắt một chút, trên tóc liền dính đầy hạt sương.

Ta đương thời trực tiếp cả kinh, lại sờ một cái y phục trên người, phát hiện quần áo bên ngoài cũng ẩm ướt, tất cả đều là hạt sương, hơn nữa phía trên hạt sương, lạnh lẽo thấu xương, đúng là hàn lộ.

Lần này, ta trực tiếp liền sợ ngây người.

Không nói trước bây giờ còn chưa phải là cuối mùa thu, coi như là cuối mùa thu thời tiết, ngồi ở bên trong phòng cũng không khả năng đánh một thân hàn lộ nha.

Liền ở trong lòng ta không được mà giải thời điểm, trong đầu ta nhất thời toát ra hai chữ: "Hồi sát!"

Cái gọi là hồi sát, chính là chỉ thủ linh ban đêm, một ít chết oan người hồi hồn lấy mạng, nghe nói nếu như phát sinh loại tình huống này mà nói, oán sát khí sẽ phi thường nặng. Ta nhớ được 《 thanh ô tự 》 bên trong có ghi lại, oán sát khí nặng đến nào đó mức độ lúc, sẽ ngưng kết, từ bốc hơi là lộ, lại do lộ hóa thành nước, ngưng là giọt nước, đây chính là hồi sát!

Nghĩ tới đây, ta tâm liền đột nhiên nhảy một cái, nếu quả thật là hồi sát mà nói, vậy thì thật xảy ra đại sự!

Lúc này, ánh mắt ta hướng linh đường phương hướng vừa nhìn, lạnh lẽo hắc một mảnh, đầu trực tiếp "Ông" một hồi, trong lòng đại kêu một tiếng không ổn, bởi vì nguyên bản hán là một mực dài sáng trường minh đăng, cũng không biết lúc nào sớm đã tắt rồi. .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Mặt quỷ

Trường minh đăng, trường minh đăng, danh như ý nghĩa, ý tứ nói đúng là nó là trường minh, không thể nửa đường khiến nó tắt đèn. Dùng đèn này cho vòng hồn chiếu sáng hoàng tuyền lộ, cho bọn hán chỉ dẫn phương hướng đèn sáng.

Trường minh đăng đồng thời lại đại biểu một loại pháp chi. Tại quán trong thời gian, có thể căn cứ một chiếc trường minh đăng, lấy khuy thiên ý. Quán (thủ lĩnh) lúc, như trường minh đăng không cần thận đồ vỡ hoặc chính mình dập tắt, chính là thiên ý, vậy đã nói rõ lần này quán chuyện, có điềm đại hung.

Trường minh đăng nói thẳng thắn hơn, tựu đại biểu lấy quán trong lúc quá bình thuận lợi hay không, cho nên thủ lĩnh thời điểm muốn thường xuyên chú ý không nên để cho đèn này tắt, nếu như trường minh đăng một khi dập tắt, thì phải xảy ra chuyện, nhất định sẽ gây ra yêu thiêu thân tới.

Cũng chính bởi vì ta hiểu được trong đó đạo lý này, cho nên vừa thấy được linh đường trước trường minh đăng, cũng không biết lúc nào dập tắt, trong lòng cũng không khỏi lạnh đi rồi nửa đoạn, sống lưng nhất thời run lên, lúc này ta càng thêm xác định là xảy ra chuyện!

Đầu tiên là làm một ác mộng, tiếp lấy tỉnh lại phát hiện bị cúp điện, sau đó ngồi ở bên trong phòng nhưng là đánh một thân hàn lộ, bây giờ càng là đại đội trường đèn sáng cũng không biết lúc nào tiêu diệt, này liên tiếp có cái gì không đúng, đã không có khả năng chỉ riêng chỉ là kỳ hoặc, nói không chừng, này điện đều không phải là bình thường bị cúp điện!

Nghĩ tới đây, ta mồ hôi lạnh một hồi liền chảy ra, cả người giật mình một cái trực tiếp từ trên ghế đạn lập mà lên. Vội vàng sờ soạn đi tới linh đường trước, tại linh đường bàn thờ lên một hồi sờ loạn, cuối cùng bị ta mò tới một hộp diêm quẹt, muốn đi đem trường minh đăng một lần nữa đốt.

Nhưng là diêm quẹt mặc dù là mò tới, nhưng là lại hoa không cháy tới.

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì ta quá gấp rồi, hay là bởi vì lửa này củi cũng bị từ oán sát khí ngưng kết hàn lộ cho đánh triều rồi, tóm lại ta từng cây một diêm quẹt lấy xuống đi, hoặc là không có phải, hoặc là trực tiếp liền cắt đứt rồi. Vô luận ta như thế hoa, dĩ nhiên ngay cả một hoá tính từ cũng không thấy đến nhỏ ra.

Thấy diêm quẹt hoa không được rồi, ta chỉ phải đem diêm quẹt ném một cái, mau mau xông sau lưng hô lên: "Nhị Cầu, Nhị Cầu, mau tỉnh lại!"

"Ừ... Gọi ta làm gì, ta đang ở làm mộng đẹp đấy!" Ta thanh âm rất lớn, Trần Nhị Cầu đến lúc đó bị ta cho đánh thức tới, miễn cưỡng thâm nhủ một câu.

"Mấy người đại gia, xảy ra chuyện lớn, mau đưa người bật lửa cho ta." Nghe được hán còn đang nói gì làm mộng đẹp, ta lòng như lửa đốt kêu lên.

Lúc này, chỉ nghe thấy Trần Nhị Cầu sững sờ, nói: "Ồ? Thế nào còn bị cúp điện?"

"Nha, như thế tối như vậy!" Angel hiển nhiên cũng bị đánh thức.

Trần Nhị Cầu liền nói: "Đệ muội a, người có phải hay không quên giao tiền điện à?"

Angel liền nói: "Có thể là đi!"

Tiếp đó, Trần Nhị Cầu lại kêu lên: "Chửi thề một tiếng, nhà người động còn mưa dột nha "

"Mưa dột? Không có khả năng nha." Angel sùng sốt một chút.

"Như thế không có khả năng, mới vừa có một giọt mưa nhỏ đến lỗ mũi của ta lên." Mới vừa nói xong lời này, hán lại kêu lên: "Chửi thề một tiếng, trận mưa này lớn như vậy, y phục của ta đều ướt cả!"

"Ồ kia, y phục của ta như thế cũng ướt." Angel mình cũng kinh ngạc kêu lên.

Nghe được hai người bọn họ vẫn còn trò chuyện tiền điện cùng mưa dột chuyện, ta nhất thời liền xạm mặt lại, lọt muội người a! Này oán khí đều ngưng tụ thành giọt nước rồi, hán đây mẫu thân 100% nhất định là hồi sát rồi.

Lúc này, trong nội tâm của ta càng là gấp gáp, vội vàng đối với Trần Nhị Cầu hai người bọn họ hô: "Hồi sát rồi! Trường minh đăng diệt tắt cả, xảy ra chuyện lớn!"

"Gi đó ? Trường mình đang diệt , hồi sát rồi hả?"

Lần này , Trần Nhị Cầu cuối cùng là rõ ràng lên , một bên hướng ta bên này sờ tới , một bên kinh khủng la lên: "Khe nằm , nguoi là nói. . . Đây là oán khí ngưng tụ thành giọt nước ?"

Ta không có thời gian trở về đáp hần những vấn đề này , trực tiếp đối với Trần Nhị Cầu hô: "Bật lửa , nhanh , đi nhanh đem trường mình đang một lần nữa thấp sáng."

Trần Nhị Cầu lúc này cũng biết đây là muốn xảy ra vấn đề lớn rồi , cho nên không cần ta nói thêm gì nữa , trực tiếp liền vọt tới , đoán chừng là quá gấp đi , kết quả trong vội vàng ra loạn , bật lửa mới vừa vừa lấy ra , kết quả lại xuống đất lên rồi ,

Vì vậy hai người chúng ta lại bắt đầu trên mặt đất nhanh đi sờ bật lửa.

Mà sau lưng Angel cũng sợ luống cuống , hỏi chúng ta: "Đã xảy ra chuyện gì ? Các nguoi đừng dọa ta nha , đúng rồi , cái gì là hồi sát nha "

"Hồi sát. . . Nói đúng là cha nguoi muốn trá thi!" Trần Nhị Cầu trả lời một câu.

"À? Trá thi!"

Angel hù dọa một tiếng kêu sợ hãi.

Vừa lúc đó , ta cũng nhặt được bật lửa rồi , vì vậy lập tức mò tới trường mình đang trước mặt.

Nhưng là , liên tục đánh mấy lần , bật lửa cũng đánh không cháy. Ta đương thời liền trong lòng hơi hồi hộp một chút , trong đầu nghĩ sẽ không như thế tà môn chứ ? Diêm quẹt củi hoa không được , này bật lửa làm sao có thể cũng bị ảm nha

Tuy nói toàn bộ linh đường khắp nơi đều bị rơi xuống một tầng oán khí hóa thành hàn lộ , thế nhưng đó cũng chỉ là hạt sương nha , cũng không phải là trời mưa , bật lửa thả trong túi quần áo , làm sao có thể sẽ bị ảm đến đánh không cháy tới ?

Ta lại tiếp tục đánh bật lửa , toàn bộ trong linh đường hoàn toàn yên tĩnh , Angel cùng Trần Nhị Cầu lúc này phỏng chừng cũng là kinh khủng im lặng , cho nên toàn bộ vắng ngắt trong linh đường , chỉ nghe được diêm bật lửa thanh âm -- cách - cách - cộc! ! !

Không thể không nói , loại không khí này thật phân kỳ diệu , tất cả mọi người khẩn trương sợ hãi , toàn bộ linh đường an tĩnh yên tĩnh không tiếng động , từng cái vang lên bật lửa ầm tiếng , trở nên thanh thúy không gì sánh được , từng cái đánh vào trong lòng mỗi người.

Tất cả mọi người nhìn ta chăm chăm trong tay bật lửa , đang mong đợi hần nhanh lên một chút đánh hỏa , cứ như vậy , cách , cách , cách , phanh. . . Một đóa nho nhỏ ngọn lửa rực rực thì từ lúc cái bật lửa bên trong nhảy ra ngoài!

Nhìn đến bật lửa cuối cùng đánh , tâm lý ta cũng coi như là hơi chút thở phào nhẹ nhõm , nhưng là chính làm ta chuẩn bị đi điểm trường mình đang thời điểm , đột nhiên "Phốc" một tiếng , ta đối mặt trong bóng tối giống như đứng một người giống như , hướng về phía trong tay của ta bật lửa thổi thổi ra một hơi , ánh lửa trực tiếp liền diệt.

Ta đương thời liền tròn tròn mắt , trong đầu nghĩ không thể nào ?

Giương mắt đi về phía trước vừa nhìn , phía trước đen thẫm một mảnh , thứ gì cũng không nhìn thấy.

Vì vậy , ta lại đánh một cái , phanh một tiếng , bật lửa cuối cùng lần nữa đánh.

Chỉ là , lần này như cũ như thế , bật lửa vừa mới đánh hỏa , tiếp lấy ta đối mặt trong bóng tối , sẽ thổi tới một hơi thổi , "Phốc", lần nữa bị thổi tắt.

"Phanh. . ."

"Phốc. . ."

"Phanh. . ."

"Phốc. . ."

...

Bật lửa đánh một lần , cũng sẽ bị người thổi tắt một lần , mỗi một lần đều như vậy. Đánh đánh , ta cũng không dám đánh , tay đều thẳng phát run rồi , trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi.

Khe nằm nha , sẽ không thật tà môn như vậy chứ ? Ta trực tiếp nhanh khóc. . .

Tự tại lúc này , Trần Nhị Cầu đỡ ta cánh tay tay , không biết tại sao run rẩy phi thường lợi hại.

Ta liền nói với hắn: "Người như vậy run làm gì , run ta đều đánh không cháy rồi."

Trần Nhị Cầu nhưng chỉ lấy ta phía trước , kinh khủng vạn trạng la lên: "Người . . Người . . Mau nhìn!"

Lúc này , ta mới phát hiện Trần Nhị Cầu không biết gì đó vào sau lấy ra một cái điện thoại di động , đột sáng lên màn ảnh , đem thấp sáng màn hình điện thoại di động hướng về phía phía trước ta.

Ta theo màn hình điện thoại di động quang , hướng trước mặt vừa nhìn , nhất thời dọa giật mình một cái , đầu lần nữa "Ồng" một hồi , chỉ thấy màn hình điện thoại di động quang , soi sáng ra rồi một trương trắng bạch trắng bạch mặt quý! Gương mặt này , tại màn hình điện thoại di động dưới ánh sáng , bạch quý xanh quý xanh , con người không biết là bởi vì phản xạ màn hình điện thoại di động ánh sáng hay là thế nào , phát ra xanh biếc quang.

Lúc này , ta vừa lúc bị sợ đến hoa cúc đều căng thẳng , ngón tay không tự chủ nhấn một cái , "Cạch" một tiếng , bật lửa chui ra một đóa ngọn lửa. Đón lấy , kia cái mặt quý liền đóng góp gần đây , hướng về phía trên tay ta bật lửa , thổi một cái: "Phốc "

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Trá thi

"Năm . . Rãnh . . Nha!"

Lần này ta thật là dọa sợ không nhẹ , cả người đều sợ đến nhảy cõn lên , trong tay bật lửa cũng sợ đến ném ra , chỉ kém không có trực tiếp bị sợ chết.

Ta xin thề , đây là ta lần đầu tiên bị dọa đến thâm như vậy , một cái âm dương tiên sinh bị quý cho sợ đến như vậy , phỏng chừng ta đây cũng là đầu như nhau đi! Tốt tại cũng không có người khác nhìn thấy , bằng không mặt mũi này đều muốn mất hết.

Hắn đại gia , có muốn hay không như vậy kích thích nha

Ai có thể nghĩ tới , sẽ có một cái mặt quý xuất hiện ở trước mặt ta , hơn nữa càng phải nhân mạng là , quý kia khuôn mặt bởi vì gần trước tới thổi lửa , cho nên xa cách ta gần vô cùng , ta có thể rõ ràng thấy rõ hắn vẻ mặt , đối với ta toét miệng , tựa như cười mà không phải cười , biểu tình kia , làm cho người ta lạnh cả sống lưng , một cổ rợn cả tóc gáy cảm giác tự nhiên nảy sinh.

Cái này cũng may mắn ta là âm dương tiên sinh , gặp quý tập sự đã quen , này cả kinh hù dọa mới có thể bị ta chịu xuống , nếu như nếu là đối một người bình thường đến , mới vừa rồi kia thoáng cái , nhất định rồi là có thể đem hắn cho tại chỗ hù chết không thể.

Một bên Trần Nhị Cầu , sợ đến cũng không có so với ta nhẹ , chỉ kém không đem điện thoại di động vứt.

"Oa ~" một tiếng , liền hướng sau lưng nhảy một cái , nhảy so với chuẩn đều nhanh.

Đương nhiên , ta cũng không tới đến chỗ nào , sau khi kinh sợ , liền hướng sau lùi chạy ra ngoài hết mấy bước xa.

Làm ta thoáng ổn ổn tâm thần sau đó , tiếp lấy trong đầu liền toát ra một cái nghi vấn , mới vừa rồi kia trương phát lục quang mặt quý , đến cùng là người hay quý à? Nếu đúng như là người mà nói , thì là ai ? Hắn đây mẫu thân lại là từ nơi nào nhô ra người ?

Ngay sau đó , ta liền vội vàng hỏi Trần Nhị Cầu: "Nhị Cầu , người có thấy rõ ràng hắn là người hay là quý sao?"

Trần Nhị Cầu kinh khủng vạn trạng thờ hào hên , hiển nhiên còn không có theo mới vừa rồi kinh sợ ở trong thông thả lại sức , nghe được ta hỏi hắn , vì vậy liền nói: "Chừi thề một tiếng , mới vừa rồi đều bị dọa phát sợ rồi , nơi nào còn có thể suy nghĩ đi xem hắn là người hay quý nha. Mẫu thân , nếu đúng như là người mà nói , lão tử không đánh chết hắn không thể!"

Cũng vậy , nếu như đối phương là một người mà nói , như vậy có ý nhô ra dọa người , còn tổng tới thổi tắt ta bật lửa , cái này cần là biết bao thiếu thông minh người nha , loại này người đừng nói Trần Nhị Cầu muốn đánh hắn , chính là ta cũng phải cuồng đánh hắn một trận không thể.

Bởi vì mới vừa rồi kinh sợ tới quá đột ngột , quá kích thích rồi , cho nên không thấy rõ đối phương là người hay quý. Lúc này bật lửa cũng làm mất rồi , vì vậy ta gọi Trần Nhị Cầu , lấy thêm điện thoại di động chiếu chiếu một cái.

Trần Nhị Cầu chung quy cũng là âm dương trong nghề người , tuy nói mới vừa rồi dọa sợ không nhẹ , thế nhưng lúc này thông thả lại sức , vì vậy cũng không nói nhầm , trực tiếp lần nữa cầm lên điện thoại di động , lần này càng là đánh mở ra điện thoại bên trong đèn pin , nhất thời một đạo nho nhỏ ánh

sáng mạnh đâm vào chúng ta thoáng cái không mở mắt được.

Bất quá , tốt tại này tia đèn pin ánh sáng mạnh nhoáng lên liền đã qua rồi , tiếp lấy Trần Nhị Cầu sẽ cảm hấn hướng chúng ta lúc trước thấy mặt quý địa phương chiếu theo. . .

Tiếp đó, một trương xám ngắt mặt quý xuất hiện lần nữa ở trước mặt chúng ta.

Nói thật , lần này mặc dù chúng ta sớm có chuẩn bị tâm lý , thế nhưng lần nữa nhìn thấy này trương mặt quý , nội tâm vẫn một mảnh rét lạnh , nhìn đến lông tơ thẳng hạt dẻ.

Bởi vì này cái mặt quý thật sự là quá ? Người , quý xanh quý xanh , không hề một điểm huyết sắc , tựa như là dùng một trương giấy trắng khét thành giống như. Hơn nữa , kia cái mặt quý ta liếc mắt liền nhận ra , hấn đây mẫu thân cũng không chính là Angel ba hấn sao!

Là , gương mặt này ta đã thấy , bởi vì lúc ban ngày sau , ta chạy đến quan tài trước mặt , đi cho hấn vệt qua mấy lần mắt , cộng thêm trên linh đường phương còn treo móc hấn như vậy một trương đi ảnh , căn bản không khả năng nhớ lầm.

Nhìn đến đây , đầu ta da một hồi liền nổ , trá thi! Thật trá thi!

Trần Nhị Cầu cũng là một mặt khiếp sợ , cả người run lên , trực tiếp liền kêu lên: "Hấn đại gia , chết cũng không ngừng , này quá thiếu đạo đức đi!"

Nghe nói như vậy , ta xạm mặt lại. Còn tưởng rằng Trần Nhị Cầu có thể nói ra gì đó tới đây, kết quả vậy mà văng ra một câu nói như vậy.

Sau lưng Angel đoán chừng là cách khá xa , còn không biết chúng ta bên này phát sinh tình huống gì rồi , nghe chúng ta ở đó bỗng nhiên kinh sợ kêu , liền hỏi chúng ta đã xảy ra chuyện gì ?

Trần Nhị Cầu liền nói: "Cha nguoi theo trong quan tài đầu đứng lên!"

"À? Cha ta sống lại ? Này. . . Điều này sao có thể!" Lời này đem Angel làm cho giật mình.

"Sống lên rồi , là trá thi." Trần Nhị Cầu trả lời một câu , sau đó liền vội vàng hỏi ta: "Sự đệ , này. . . Này nên làm cái gì nha chúng ta tổng phải nghĩ biện pháp khiến hấn nằm xuống lại đi!"

Bị Trần Nhị Cầu vừa hỏi , ta đây mới từ kinh ngạc ngăn người ở trong phục hồi lại tinh thần , đúng vậy , làm sao bây giờ ?

Nói thật , loại tình huống này ta cũng là lần đầu tiên gặp phải , chính gọi là: Không sợ nửa đêm quỷ hồi hồn , sợ từ thi lập trước đường.

Nếu như chỉ là quỷ hồi hồn , đến lúc đó không sao cả , có lẽ hấn chỉ là muốn trở lại thăm một chút người nhà mình , đối với dương thế vẫn tồn tại quyền yêu. Nhưng là nếu là từ thi đứng ở trước đường , đó chính là thật là xấu chuyện.

Phải biết , từ thi là không có khả năng sẽ đứng lên , nếu như đứng lên rồi , đây nhất định chính là diêm đại hung , nói rõ đây là trùng sát rồi , oán sát oán khí thúc giục thi , oán sát khí nặng đến một mức , này mới có thể tạo thành lên thi. Hơn nữa , thi thể sống lại , bởi vì khắp người sát khí , cho nên không chỉ biết đã kích người , hơn nữa còn cực kỳ ảnh hưởng thân thuộc khí vận , một cái không tốt , sẽ phát sinh nặng (chong) tang , ý tứ chính là gia đình này sẽ lại chết một người.

Tóm lại , quan thời kỳ , sợ nhất phát sinh trá thi loại chuyện này.

Đối mặt loại này đột phát tình huống , ta mồ hôi lạnh một hồi liền nhô ra , bất quá ta trong lòng cũng biết rõ , mình không thể luống cuống tác chân. Càng là dưới tình huống này , thi càng hấn là tinh táo đối đãi.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng kêu Angel đi thử một chút có thể hay không đem đèn điện lần nữa đánh hiện ra , vừa kêu Trần Nhị Cầu nhìn chăm chú vào đối phương , cho ta tranh thủ thời gian , đi họa Trần Thi Phù.

Rất nhanh, đèn điện quả thật một lần nữa sáng lên , linh đường khôi phục sáng ngời.

Ta vừa nhìn , quan tài không biết lúc nào bị đánh ngã trên đất , Angel cha hấn một thân thọ y , cứ như vậy đứng ở trước mặt chúng ta , toàn bộ linh đường trên trần nhà , treo đầy giọt nước , từng giọt đi xuống nhỏ.

Nhìn đến đây , ta thật là tê ca da đầu , nơi nào còn dám lại có một chút trì hoãn , chạy mau đến một bên , theo trong hoàng bố lấy ra bút mực giấy vàng , bắt đầu vẽ lên Trần Thi Phù tới.

Ta bên này đang chuẩn bị vẽ bùa , Angel thi bị trước mắt một màn này trực tiếp sợ choáng váng , người đều quán ngồi trên đất. Mặc dù người chết là hấn bố dưỡng , thế nhưng chung quy người đã chết , bây giờ nhưng từ trong quan tài bò ra ngoài , đứng ở linh đường trước , loại chuyện này đừng nói là nàng tiểu cô nương này rồi , chính là một cái đại lão gia thấy , phỏng chừng cũng phải hù dọa đi nửa cái mạng không thể.

Bất quá , ta cũng không thời gian đi quan tâm nàng , bởi vì vẽ bùa yêu cầu tập trung tâm thần , vẽ bùa mới vừa có linh lực.

Ta bên này đang tập trung tinh thần vẽ phù , bên kia chỉ nghe thấy Trần Nhị Cầu vừa sợ hoảng kêu lên: "Khe nằm , hấn trùng ta , hấn trùng ta! Sự đệ , nguoi nhanh lên một chút!"

Ta cũng vậy gấp đến độ xuất mồ hôi trán , bầm chi quyết , bút lông trong tay cũng tăng nhanh tốc độ , nhưng là , ngay tại ta chỉ sai cuối cùng nhất bút thời điểm , đột nhiên trên trán nhà một giọt nước , "Bẹp" một tiếng , vô tư vừa vận liền rơi vào ta đầu ngọn bút lên , nhất thời hóa thành mờ ra mực , một trương lập tức phải làm xong linh phù , trực tiếp liền thanh toán.

Khe nằm , ta hai mắt tối sầm.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Đấu thi

Người đại gia! Có muốn hay không như vậy cái hồ à?

Lúc này , ta đều muốn gấp khóc , vì vậy không thể làm gì khác hơn là vội vàng lấy thêm một tờ giấy vàng tới , một lần nữa họa.

Mà lúc này , bên kia Trần Nhị Cầu càng là gấp đến độ thẳng chửi mẹ rồi: "Sur đệ , người đại gia , họa đạo linh phù như thế khó khăn như vậy?"

"Người đại gia , ta cũng muốn nhanh a , nhưng là đặc biệt tập chí phí đi một trương. Ta phải một lần nữa họa qua." Ta trả lời một câu.

"Chửi thế một tiếng !" Trần Nhị Cầu nghe một chút , thiếu chút nữa không có đã hôn mê. Một bên hỏi ta đến cùng còn được không được , vừa la lớn: "Ồ kìa không được, hần muốn làm ta , hần muốn làm ta. . ."

Nghe được Trần Nhị Cầu kinh hoàng thất thố tiếng kêu , ta vội vàng quay đầu nhìn lại , quả thật , chỉ thấy bộ kia tử thi từng bước một hướng Trần Nhị Cầu ép tới gần , một đôi cá chết bình thường con người , gắt gao nhìn hần chăm chăm.

Có thể tưởng tượng được , bị một người chết trực câu câu trọn mắt nhìn , loại cảm giác này được có nhiều kỳ diệu , ánh mắt không có phân nửa thần thái , con người âm đậm , quỷ khí âm trầm.

Là , không sai , bị người chết trực câu câu trọn mắt nhìn , chắc là cảm giác này , có thể khiến người ta cả người phát rét , lông tơ thẳng hạt dẻ.

Ta ở một bên nhìn đến cũng run lập cập , vội vàng từ hoàng bố rút ra một cái đồng tiền kiếm , hướng Trần Nhị Cầu ném tới.

Trần Nhị Cầu tiếp lấy đồng tiền kiếm , này trong lòng mới thêm chút có một ít sức lực , huy vũ vài cái kiếm , đối với kia tử thi quát lên: "Người không muốn tới nữa rồi , lão tử nhưng là có kiếm. Người cũng đã chết có một ngày rồi , hần là còn chưa ăn cơm chứ , bàn thờ trên có thịt gà bánh bao , nhanh lên một chút đi ăn đồ ăn , đừng mẹ hần không yên ổn."

"Nha! Người còn muốn tới ? Người có biết hay không người loại hành vi này rất không đạo đức ?"

"Khe nằm , mọi người , người chẳng lẽ không biết người có con tin trong tay ta sao , người dám động một hồi ta thử một chút , ta liền động tới người con gái."

". . ."

Ta đi!

Nghe nói như vậy , tay ta run lên , xạm mặt lại , vừa nhìn , đạo thứ hai linh phù lại thanh toán.

"Trần Nhị Cầu , người đại gia , có thể hay không chớ nói chuyện." Ta thật là khóc tâm đều có.

Trần Nhị Cầu la lên: "Ta nói hần , ngại người chuyện gì ? Người phù đến cùng vẽ xong rồi không có , ta nhanh không chống nổi."

"Họa mọi người phù a , người nói đều là cái gì ngôn ngữ mà nói a , nghe ta con mẹ nó đều tụ tập không được tâm thần đi về bùa rồi." Ta thật là không nói gì.

Trần Nhị Cầu liền nói: " Được , ta không nói , người nhanh lên một chút họa , không còn vẽ ra đến , phỏng chừng người sư ca ta thì phải gần này nghiệt chương đánh."

Tiếp đó, Trần Nhị Cầu quả nhiên không hề lên tiếng quấy rầy ta , lúc này ta cũng tập trung tâm thần , vội vàng về bùa.

Lần này , ta họa so với trước kia mấy đạo đều nhanh hơn , rất nhanh thì vẽ xong , phù một vẽ xong , ta liền cảm thấy một cái vật thể theo bên cạnh ta bay đi , "Oành" một tiếng đập trúng trong góc tường.

Ta quay đầu nhìn lại , ai yêu , ta đi! Bay qua cái vật kia lại là Trần Nhị Cầu. . .

Chỉ thấy lúc này hắn , đập bay đến chân tường xuống , ngã là thất điên bát đảo , cả người cũng tất cả đều là thương , trên mặt xanh tím một khối , hơn nữa cả cái miệng đều sưng vù , nhìn qua giống như một đầu heo , may mắn nơi này chỉ có ba người , cho nên ta tài năng liếc mắt liền nhận ra là hắn , bằng không , đặt ở đường phố , căn bản không nhận ra sẽ là hắn.

Nhìn đến thoáng cái công phu , bị đánh thành này tám quý đáng về , hiển nhiên bị không ít đánh.

Ngay sau đó , ta liền vội vàng vọt tới , đưa hắn đỡ lên , nói với hắn: "Người bị đánh thành như vậy , động không gọi ta à ?"

Trần Nhị Cầu ưu oán trợn mắt nhìn ta liếc mắt , nói: "Muội người , là người gọi ta không cần nói nha."

Thấy hắn còn có thể than phiền , ta cũng yên lòng , nói rõ hàng này còn không có bị đánh xấu.

Ta bên này đem Trần Nhị Cầu đỡ dậy , tiếp lấy bên kia liền truyền tới Angel tiếng hét chói tai.

Ta quay đầu nhìn lại , chỉ thấy kia tử thi mới vừa rồi đem Trần Nhị Cầu đánh bay sau đó , lúc này chính hướng hù dọa bày trên mặt đất Angel ép tới gần.

Nhìn đến đây , ta giật mình , Angel cũng không giống như Trần Nhị Cầu như vậy da dày thịt béo , trải qua không đỡ đánh , tỷ như giống như Trần Nhị Cầu mới vừa rồi bị đánh bay kia một hồi ,

Phong chừng là có thể phải đi Angel nửa cái mạng nhỏ đi.

Trong lòng khẩn trương , vì vậy ta vội vàng liền mấy cái bước dài vọt tới. . .

Tử thi đi tới Angel trước mặt , đưa tay liền đem nàng bắt được , tóm nàng , giống như điều hâu vồ gà con giống như dễ dàng như vậy, Angel cả người đều hù dọa mềm nhũn.

Tử thi bắt lại Angel , tiếp lấy liền lộ ra trắng hếu hàm răng , hướng về phía cổ nàng liền cắn. . .

Ta vừa nhìn , con bà nó , tìm đâu nhảy đến cổ rồi. Hắn đây mẫu thân rớt cuộc là gì đó thì nha thể nào còn cắn cổ ?

Ngay tại hắn sắp cắn phải Angel cổ thời điểm , ta cũng vọt tới trước mặt , trong tay đồng tiền kiếm đâm một cái , tử thi một cái vừa vặn cắn lấy rồi đồng tiền trên thân kiếm.

Đồng tiền kiếm vốn chính là chém quỷ trư tà chi pháp khí , cho nên tử thi miệng nhất thời liền "Tu" một tiếng , bốc lên khói trắng.

Tử thi bị đau , vội vàng nhả , đồng thời cũng đem chop vào trong tay Angel cũng buông lỏng.

Ta vội vàng đem Angel nâng tới một bên , tốt tại nàng cũng chỉ là bị giật mình quá độ , cũng không đáng ngại. Vì vậy , ta liền một lần nữa nhìn về cổ thi thể kia.

Lúc này , cổ thi thể kia bởi vì bị đồng tiền kiếm dương hỏa nướng đốt tới , kết quả ngược lại khơi dậy hắn sát ý.

Chỉ thấy , trên người hắn sát khí , boong boong boong bạo tăng , nhất thời sát khí xung thiên , trong miệng còn phát ra làm cho lòng người sợ hãi tiếng gào thét.

Tự tại lúc này , sau lưng Trần Nhị Cầu đột nhiên kêu lên: "Sư đệ , nhanh nhìn nóc nhà!"

Ta vội vàng ngẩng đầu nhìn lên , trong lòng mạnh mẽ chặt , chỉ thấy trên trần nhà lấy mắt trần có thể thấy tốc độ , đang không ngừng nhanh chóng ngưng kết giọt nước. Chỉ thời gian nháy con mắt , trên trần nhà liền dính đầy giọt nước , sau đó bắt đầu đi xuống , lạch cạch lạch cạch , giống như trời mưa giống như. Giọt nước nhỏ tại trên người , lạnh lẽo thấu xương.

Nhìn đến đây , ta trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng , trong lòng biết rõ , không thể lại mặc cho hắn tiếp tục thúc đẩy sinh trưởng sát khí , bằng không liền khó đối phó hơn rồi.

Vì vậy , giờ lên đồng tiền kiếm liền vội vàng xông tới.

Đương nhiên , một bên bị thương trần Nhị nhi phong chừng cũng rõ ràng đạo lý này , cho nên cũng xông lên hỗ trợ.

Trong tay của ta đồng tiền kiếm , thẳng hướng trên người đối phương từng kiếm một bổ tới , đối phương mặc dù bị rất nhiều xuống , thể nhưng cũng chỉ là ăn đau một chút , cũng không cách nào đối với hắn tạo thành quá lớn tổn thương.

Nhìn đến đây , tâm lý ta cái kia gấp a , đồng tiền kiếm quả nhiên đối với hấn không có một chút tác dụng.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Hàng này sát khí xông thân , địa phương khác hấn không sợ , đánh hấn quỷ môn!"

Cái gọi là quỷ môn , tức là cái trán , ngực cùng áo lót , cộng ba chỗ , này ba chỗ đều là quỷ mệnh môn chỗ.

Nghe nói như vậy , ta cũng kịp phản ứng , trong đầu nghĩ thật là tâm ngay ngắn rồi , vì vậy vội vàng thừa dịp đối phương xoay người đánh về phía Trần Nhị Cầu chỗ trống , nắm chặt cơ hội , một kiếm tàn nhẫn vỗ vào hấn trên trán!

"Ba ~ "

Từ thi thăng tấp liền té xuống , oanh một thanh âm vang lên.

Thấy quả thật hữu dụng , nhất thời mừng rỡ trong lòng.

Thi thể té xuống đất , bị chụp thất diện bát đảo , vừa định giùng giàng , ta lại một kiếm hướng hấn trên trán đánh ra , "Ba", từ thi lại bị vỗ xuống đi.

Lúc này , ta đang chuẩn bị lấy ra Trần Thi Phù , Trần Nhị Cầu đi ngăn cản ta , muốn chúng ta nhất đẳng. Sau đó từ trong tay của ta đoạt lấy đồng tiền kiếm , học ta dạng , mỗi khi thi thể muốn ngồi dậy , hấn liền hướng thi thể trên trán đập tới.

"Ba. . ."

"Ba. . ."

"Ba. . ."

"Muội người , dám đánh lão tử , đánh không chết người! Tới nha , lên nha , đắc ý nha , không biết xấu hổ."

"Ba. . ."

"Ba. . ."

"Ba. . ."

Nhìn đến hàng này theo một cụ từ thi gây khó dễ , ta con mẹ nó cũng là say rồi.

Đang chuẩn bị gọi hấn dừng đùa , kết quả hàng này một kiếm vỗ vào đối phương trên trán , "Sùm" một tiếng , đồng tiền kiếm trực tiếp vỡ gãy , đồng tiền "Rào" một tiếng , xuất ra một chỗ.

Ta cùng Trần Nhị Cầu trực tiếp liền ngu ngốc rồi , con bà nó , hàng này thật mẹ hấn là hoàn toàn xứng đáng cực phẩm a.

Nhất thời , ta liền lập tức xạm mặt lại.

Trần Nhị Cầu cũng mất choáng váng , nhưng là , tựu tại lúc này , kia té xuống đất thi thể cũng lập tức nhảy cồm lên , sau đó liền đánh về phía Trần Nhị Cầu. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Vong hồn trở lại

"Chửi thề một tiếng !"

Trần Nhị Cầu sợ đến thét một tiếng kinh hãi kêu lên , sau đó nhanh chân chạy.

Nhưng là , thi thể kia giống như thật theo này đàn độn có thù oán giống như , thật đúng là với hấn đòn lên , trực tiếp đuổi hấn một trận chặt đánh.

"Muội người a , nơi này nhiều người như vậy , người bằng cái gì liền đuổi theo ta nha!"

Trần Nhị Cầu một bên tại trong linh đường tránh né , một bên trong miệng còn không yên ổn , mắng nhếch nhếch , ta cùng Angel đều nhìn mắt choáng váng.

Loại tình huống này thật đúng là không nhiều gặp một người một xác , đuổi tại trong linh đường đầy đất chạy , đối với hai người khác nhưng làm như không thấy. Có một lần Trần Nhị Cầu đoán chừng là bị đuổi đi không có biện pháp đi, cố ý chạy tới đằng sau ta , tiếp lấy thi thể kia đuổi kịp trước mặt của ta dĩ nhiên ngừng lại , sau đó tha cho ta , lần nữa đuổi qua rồi Trần Nhị Cầu.

"Mẹ nhà nó , không thể nào!"

Trần Nhị Cầu thiếu chút nữa cả người ngã lên rồi trên đất , lập tức xạm mặt lại , không thể làm gì khác hơn là tiếp tục chạy trốn.

Ta cũng vậy bị một màn này cho sợ ngây người , xem ra Trần Nhị Cầu thật bị cổ thi thể kia cho ghi lại thù , bằng không cũng không khả năng có thể như vậy a.

Nhất thời , ta đều có chút dờ khóc dờ cười.

Bất quá , ta cũng không thật ở tại một bên xem náo nhiệt , thấy Trần Nhị Cầu bị đuổi đi giống như một tôn tử giống như , vì vậy ta cũng nhanh đi bùng tới một chén mực , xông tới , hướng về phía thi thể kia trên lưng liền tạt tới.

Mực tạt một cái đến đối phương trên lưng , nhất thời "Tư tư" vang dội , toát ra trận trận khói trắng. Thi thể thật giống như phi thường bị đau giống như , phát ra trận trận gào thét , rất nhanh thì ngã trên đất , không được co quắp. Bộ dáng kia , giống như phát động kinh giống như , khá làm dọa người.

Quý quái tà chấm dứt tại sao sợ mực đây? Bởi vì mực là một loại thuần dương tài liệu , âm dương tương khắc , tự nhiên có thể đuổi âm tà; mặt khác , mực lại vừa là đại biểu khổng thánh , có một cổ Hạo Nhiên Chính Khí , thần thánh đồ vật , quý quái âm tà bị mực tạt vào rồi làm sao có thể không sợ đây?

Lúc trước thì có một câu chuyện như vậy , nói chính là dùng mực tới đuổi quỷ.

Câu chuyện này nói là , đi qua có một xa gần nổi tiếng con bạc , là một đem than lửa thả vào trên chân sắc mặt không thay đổi , chém đứt một cái đầu ngón tay không cau mày chủ nhân.

Có một ngày đêm khuya , hán đánh bạc trở lại. Vừa tới cửa thôn , đột nhiên nhìn thấy phía trước có cái bóng trắng từ chợt lóe , định thần vừa nhìn , vừa không có. Bỗng nhiên hán nghe thấy một cổ nạnh liệt mùi hôi thối. Cúi đầu nhờ ánh trăng vừa nhìn , nguyên lai là một tiết mực nát sợi giấy. Trong lòng của hán cả kinh , rõ ràng đúng phải quỷ thất cô rồi. Nghe người ta giảng , quỷ thất cô mang sợi dây đi ra ngoài là muốn tìm thể thân. Hán muốn , trong thôn không biết người nào lại phải xui xẻo.

Có câu nói: "Chớ ngoan che chở ba bên cạnh , hảo hán che chở ba thôn." Ta nếu đúng phải , thì phải quản một chút. Hán biết rõ , quỷ thất cô vứt bỏ sợi dây sẽ làm không được chuyện này. Vì vậy hán liền đem sợi dây buộc ở chính mình ngang hông , tại trong thôn gần nhà xem xét lên.

Coi hán đi tới người trong tộc ca ca trước cửa , nghe chị dâu tiếng khóc , dùng đầu lưỡi thấm ướt giấy cửa sổ , mở ra một lỗ nhỏ vừa nhìn , chỉ thấy xà ngang lên đã bộ được rồi dây thừng.

Quý kia tại xà ngang lên nhẹ nhàng kêu: "Chết tốt chết tốt." Chị dâu tựa hồ lấy ma nhất bình thường , từng bước từng bước đi về phía trước , vừa muốn cầm dây trói hướng trên cổ bộ , lại buông xuống , như thế phản phục nhiều lần , từ đầu đến cuối không có treo thành , trong lòng của hán rõ ràng , đây là bởi vì quỷ vứt bỏ sợi dây , cho nên thể thân không thể mắc câu. Hán biết rõ , quý kia nhất định sẽ không chịu để yên , nhất định sẽ hướng hán đòi sợi dây.

Hán về đến nhà mới vừa ngồi vào chỗ của mình , tựa gặp bóng trắng chợt lóe , trước mặt hán đã đứng một cô nương , yêu cầu đem sợi dây trả lại cho nàng.

Hán nói: "Người tìm thể thân có thể , phải làm tìm một ác nhân , tại sao phải hủy một cái tốt lành gia đình đây?"

Quý kia đau khổ cầu khẩn , nhưng hán nhất định không chịu. Quý tức giận nói: "Người muốn sẽ không lại cho ta liền muốn thả sợ " ."

Nhưng hán nói: "Người thả đi, ta cũng kiến thức một chút rồi cuộc có bao nhiêu đáng sợ."

Này quý vừa cúi đầu , vừa lau mặt , chỉ thấy nàng tóc tai bù xù , mắt giống như chuông đồng , miệng như máu chậu , đưa ra huyết hồng đầu lưỡi có dài hơn một thước , giương nanh múa vuốt , trong miệng ca giọng quái khí kêu , từng bước từng bước ép lên tới.

Con bạc thấy , ha ha cười nói: "Người sợ còn không gì hơn cái này.

Hiện tại , ta để cho người nhìn ta sợ ." Vừa nói đem cái bàn thả trong nghiền mực mực thoa khắp hai tay , hướng trên mặt một vết , một tiếng quát to: "Còn không mau cúi đi!" Chỉ nghe quý kia hét lên một tiếng , nhất thời trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đây chính là mực lợi hại , quý quái thấy chi , không khỏi sợ.

Chúng ta sách về chính chuyện , thấy thi thể ngửa mặt chỉ thiên té xuống đất , vẫn còn co quắp , ta rất sợ hán lần nữa thông thả lại sức , lại sẽ gạt lên. Vì

vậy vội vàng lấy ra trước về xong Trần Thi Phù , trực tiếp hướng bộ ngực hần thượng phách rồi đi xuống . .

Trần Thi Phù , có tên tự nghị , chính là trần thi , trừ sát linh phù , đối với đủ loại thi thể trùng sát lên thi , cực kỳ có nhất dùng.

Trần Thi Phù đánh một cái , "Ba" một tiếng , thi thể hai chân chống một cái , một cái hắc khí theo trong miệng phun ra ngoài , giống như hần thở một hơi giống như , lồng ngực đều rút trở về , nghiêng đầu một cái , nhất thời liền thẳng tắp không nhúc nhích.

Nhìn đến đây , tâm lý ta rõ ràng , hần cái này oán sát khí coi như là ói ra , vì vậy này mới đại thở phào nhẹ nhõm.

Cái gọi là trá thi , nói trắng ra là cũng là bởi vì trùng sát , sau đó thi thể ngực sẽ thúc đẩy sinh trưởng ra một cái oán sát khí. Cũng chính bởi vì cái này oán sát khí , mới đưa đến hần lên thi tác quái.

Bây giờ , hần cái này oán sát khí bị đánh tới , tự nhiên cũng liền không có việc gì.

Thi thể yên tĩnh , tiếp lấy ta liền cùng Trần Nhị Cầu cùng nhau đem thi thể nhắc trở về quan tài , một lần nữa đốt lên trường minh đăng.

Sự tình xử lý xong , quay đầu nhìn lại , toàn bộ linh đường lúc này đã là đầy đất bừa bãi.

Bất quá , ta cũng không tâm tư đi quản này đầy đất bừa bãi , bởi vì trá thi chuyện cũng vẫn chưa hết.

Phải biết , tối nay thi thể trá thi , cũng không tầm thường. Bình thường trá thi , cũng nhiều lắm là thi thể ngồi dậy , sẽ không giống tối nay như vậy , sát khí xung thiên , oán sát khí thậm chí đều ngưng kết thành giọt nước rồi , cho nên , cái này trá thi tuyệt đối là bởi vì hồi sát tạo thành.

Cái gọi là hồi sát , giống như là chỉ , người chết hàm oan mà chết , tâm tồn oán khí , chết không nhắm mắt , đi đến âm tào địa phủ không cam lòng , vì vậy một lần nữa trở lại.

Lúc này , oán hồn là mang theo khắp người oán sát khí trở lại , là vì lấy mạng báo thù.

Này một thân oán hận khí , vừa về tới linh đường , đến gần thi thể , tự nhiên sẽ dẫn động thi thể , có thể dùng thi thể trùng sát , thúc đẩy sinh trưởng oán sát khí , tiếp theo tạo thành trá thi. Cũng chính bởi vì vong hồn mang về này một thân xung thiên oán khí , cho nên mới có thể dùng oán khí ngưng kết thành giọt nước , chỉ riêng chỉ là trá thi , oán sát khí là không có khả năng nặng tới mức như thế.

Cũng chính bởi vì ta rõ ràng đạo lý này , cho nên ta biết , người chết vong hồn hần là trở lại , nói không chừng lúc này còn cũng không hề rời đi , có lẽ liền chính tại linh đường một cái địa phương nào đó xem chúng ta đây.

Nghĩ tới đây , vì vậy xử lý xong thi thể sau , tiếp lấy ta liền mở ra Âm Dương Nhân , bắt đầu ở trong linh đường tìm.

Âm Dương Nhân mở một cái , đón lấy , quả nhiên như ta đoán , rất nhanh ta đã nhìn thấy một cái vong hồn , người mặc thọ y , đứng tại Angel sau lưng.

Cái này vong hồn không là người khác , chính là Angel chết đi phụ thân!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Đạo lý

Angel phụ thân Lưu Nghĩa , một thân oán khí , đứng ở Angel phía sau , mặt vô biểu tình , quỷ khí âm trầm.

"Người tại sao đi lên ?"

Gặp được chính chủ , ta liền trực tiếp đối với hần uống hỏi.

Thi thể trá thi , sở dĩ sẽ không hề nhân tính , đó là bởi vì hần là hoàn toàn do một cái sát khí đang tác quái. Mà vong hồn thì lại khác , bọn họ có chính mình tư tưởng , có nhân tính , cho nên thấy hần trở lại , ta mới sẽ không như trước thấy trá thi như vậy kinh hoàng.

Mặt khác , ta cùng với hần cũng không thù không oán , đối phương lần này hồi sát , hiển nhiên là nhân trong lòng oán khí mà trở về , coi như muốn lấy mạng báo thù , cũng sẽ không tìm ta.

Bất quá , hấn bây giờ nếu trở lại , ta tự nhiên phải hỏi một chút hấn tại sao.

Ta đây vừa hỏi , Angel còn tưởng rằng ta hỏi nàng , sững sờ , mặt đầy nghi ngờ nhìn ta , nói: "Gi đó đi lên ?"

"Ta hỏi không phải ngươi."

Ta trả lời một câu Angel , tiếp theo sau đó hỏi nàng sau lưng vị kia chính chủ nhân: "Nói đi , ngươi tại sao đi lên ?"

Angel quay đầu bốn phía vừa nhìn , thấy sau lưng cũng không có người khác , trực tiếp mộng bức rồi , một mặt quái dị nhìn về phía ta.

"Khe nằm nha , hỏi hồn rồi hả?" Mà lúc này , Trần Nhị Cầu lập tức liền kịp phản ứng , một cái liền đi qua đem Angel cho kéo sang một bên , sau đó đối với nàng giải thích: "Đoán chừng là cha ngươi trở lại."

"Gi đó ? Cha ta hấn. . . Hấn trở lại!" Angel trực tiếp dọa giật mình một cái.

Bất quá , ta không có đi quản Angel bọn họ , mà là nhìn thẳng chính chủ nhân Lưu Nghĩa , chờ hấn đáp lời.

Lại nói , Lưu Nghĩa vong hồn xác định ta là đang hỏi hấn mà nói , không khỏi hơi sững sờ , nói: "Ngươi vậy mà thấy được ta ?"

Ta nở nụ cười gằn: "Thân là âm dương tiên sinh , nếu như ngay cả cái quỷ hồn cũng không nhìn thấy , kia chẳng phải quá mất mặt xấu hổ."

"Cái kia cái gì , sư đệ , mau giúp ta mở một hồi Âm Dương Nhãn , để cho ta cũng nhìn một chút này thất đức quỷ." Ta đây vừa mới dứt lời , Trần Nhị Cầu liền đi tới.

". . ."

Ta mất tối sầm lại , nhất thời không còn gì để nói , sau đó vội vàng giúp hấn đem Âm Dương Nhãn cho mở ra.

Tiếp đó , Trần Nhị Cầu vừa nhìn thấy Lưu Nghĩa , lập tức liền mắng lên: " Chửi thề một tiếng , cuối cùng thấy ngươi , ngươi đại gia! Lão tử lòng tốt cho ngươi tổ chức tang sự , ngươi đến tốt không một chút nào ngừng a , cố ý chạy tới làm thi thể trùng sát , lão tử mới vừa rồi thiếu chút nữa không có bị ngươi bộ kia chết thân thể cho đánh chết. . ."

Trần Nhị Cầu đoán chừng là bởi vì lúc trước bị thi thể đuổi đánh , trong lòng nín đầy bụng tức giận , này gặp lại đến chính chủ đi lên , cho nên bất hấn đến trút giận đây.

Lưu Nghĩa bị Trần Nhị Cầu một hồi tàn nhẫn mắng , đến lúc đó không có sinh khí , ngược lại một mặt áy náy nói: "Đại sư , ta thật không phải cố ý , ta cũng không biết sẽ làm thành như vậy."

Trần Nhị Cầu nghiêm trang chỉ Lưu Nghĩa quát lên: "Muội ngươi , một câu không phải cố ý là được sao? Ngươi qua đây , để cho ta đánh một trận trước."

". . ."

Ta đi , nghe nói như vậy , ta lập tức xạm mặt lại.

Lưu Nghĩa cũng không nghĩ đến sẽ gặp phải một cái như vậy không biết xấu hổ người , một mặt vô tội nhìn về ta , hiển nhiên là biết rõ ta dễ nói chuyện hơn , muốn để cho ta giúp hấn van nài.

Nhìn đến đây , vì vậy ta liền kêu Trần Nhị Cầu nói hai câu thì phải , đừng không dứt.

Thật ra , Trần Nhị Cầu cũng sẽ không thật muốn đi đánh hấn một trận , hấn đây chẳng qua là lời vô ích.

Gọi lại Trần Nhị Cầu , tiếp lấy ta liền lần nữa hỏi hướng Lưu Nghĩa: "Nói đi , ngươi không ở âm tào địa phủ đằng hoàng đọi , quản trong lúc chạy lên tới làm gì?"

Đối phương mới chết một ngày một đêm , không sai biệt lắm cũng liền vừa tới Địa Phủ , bây giờ đầu thất không tới , cho nên là không có khả năng trở lại thăm người nhà.

Nghe ta câu hỏi , Lưu Nghĩa trong hai mắt đột nhiên trở nên tràn đầy oán khí , ưu oán nói: "Không đối gạt đại sư , ta lần này trở về là báo thù tới."

Ta trông mắt hơi híp , quả nhiên như ta đoán , hấn là hàm oan mà chết.

Nghe đến đó , vì vậy ta liền hỏi hấn: "Ngươi là bị người hại chết ?"

Phải Diêm Vương nói ta còn có hai mươi năm tuổi thọ chưa hết ,

Cho nên ta là bị người hại chết , nếu như không báo thù này ta tâm không cam lòng a." Lưu Nghĩa nói xong lời này , trên người oán khí chậm chậm tăng lên , nhất thời oán khí xung thiên.

Thấy hấn oán khí đại tác , ta biết nếu như mặc cho cho hấn phát tiết , nói không chừng sẽ oán khí xông tâm , biến thành lệ quỷ , tới lúc đó thì khó rồi. Vì vậy ta hét lớn một tiếng: "Lớn mật! Âm dương lưỡng cách , sinh tử tự có định số , nhân quả báo ứng cũng phải hợp cái quy củ , ngươi cho rằng là ngươi chết được oan liền có thể tùy tiện đi lên hồ loạn trả thù sao!"

Ta cũng không phải có ý hù dọa hấn , chính gọi là sinh tử do trời định định , bất kể ngươi là hai tay buông xuôi , vẫn là chết yếu chết thảm , đều là số mạng , hết thấy đều có nhân quả. Coi như là bị người hại chết , trả thù vậy cũng phải phù hợp quy củ , không phải ngươi có thù oán là có thể tùy tiện báo lại.

May ra có người thì cứ hỏi rồi , bị người hại chết , tại sao lại không thể báo thù đây? Chẳng lẽ để cho người xấu tiếp tục tại trên đời tiêu dao tự tại sao?

Thật ra , sau khi chết không thể tùy tiện tới tìm thù , đây cũng là có nguyên nhân.

Người nào trên thế gian sống cả đời , không có đắc tội với người , không có người đắc tội qua ngươi ? Cũng hoặc là nói , người nào sẽ không có mấy người chán ghét người nha , nếu như ai cũng có thể biến thành quỷ sau , liền lên đến tìm chuyện , như vậy âm dương hai giới chẳng phải lộn xộn ?

Mặt khác , ngươi đời này bị người nào đó hại chết , ngươi lại làm sao biết , này có phải hay không là ngươi đời trước thiếu mệnh nợ đây , đời này đối phương là đến đòi mệnh nợ ? Nguyên bản đời này vốn nên thanh toán xong rồi , kết quả ngươi lại đi tìm hấn báo thù , chẳng phải đời sau vẫn là thiếu hấn một cái mệnh nợ ? Như thế , oan oan tương báo , khi nào có thể ?

Hết thấy nhân quả báo ứng , đều có quy củ , có hiện tại báo , có kiếp sau báo. Làm ác người , hoặc là tổn hại âm đức , giảm phúc lộc , hoặc là kiếp sau đánh vào súc sinh đạo , chỗ phạm chi ác nghiệp bất đồng , báo ứng cũng mỗi người không giống nhau. Cho nên , cách ngôn nói tốt , gieo nhân nào , gặt quả ấy , không phải không báo , mà là thời điểm chưa tới.

Bị ta đây sao một trách mắng , đối phương đi từ từ tăng lên oán khí nhất thời ngưng một cái.

Cái gì gọi là "Đạo"?

Đạo , tức là đạo lý. Phù hợp thiên đạo , nhân đạo , âm dương đạo. Đạo lý , không chỉ có thể phục dân chúng , để cho lòng người phục mệnh báo; cũng có thể trấn phục quỷ quái âm tà , tại đạo lý trước mặt , quỷ quái cũng phải sợ hãi ba phần.

Thật ra , phần lớn siêu độ vong hồn thần chú kinh văn , nội dung của nó đều là một ít độ khổ hóa oán một lần đạo lý , đọc cho vong hồn nghe , bọn họ nghe xong thì sẽ từ từ thả lỏng trong lòng bên trong oán khí , thoát khỏi trong lòng kia phiền bề khổ , an tâm đi đến cực lạc.

Cho nên nói , đạo , có thể trấn phục hết thấy , trừ phi ngươi có thể nhảy ra Lục Đạo Luân Hồi , này mới nhảy ra đạo . Nhưng là , ngươi có thể làm được không ?

May ra có người lại nói , có vài người cũng rất không nói đạo lý , đạo lý ở trước mặt hấn , chẳng có tác dụng gì có.

Thật ra , đạo , cũng muốn dùng đối với địa phương. Đúng không đồng nghiệp , muốn dùng không đồng đạo lý.

Không phải người nào thật một điểm đạo lý đều không giảng , sở dĩ có người lại nói , mỗi người một điểm đạo lý đều không giảng , đó là bởi vì hấn theo người này nói phải trái , dưới cái nhìn của người này căn bản cũng không phải là đạo lý.

Như vậy tiền lệ quá nhiều , tỷ như người khác với ngươi nói phải trái , ngươi nhưng cảm thấy đối phương mới là không có đạo lý , cho nên ngươi như thế nào lại nghe vào đây? Càng không thể nào cho ngươi tâm phục.

Thế nhưng , chỉ cần đạo lý giảng trung , tự nhiên có thể phục người.

Dưới mắt , cũng chính là như thế. Đối phương khắp người oán khí , nếu như ta nói với hấn siêu độ hóa oán giận nói lý , đối phương khẳng định cũng không nghe lọt. Tự giống với người khác giết ngươi , ta cho ngươi đừng báo thù , ngươi phỏng chừng ngược lại sẽ cảm thấy là ta không nói đạo lý. Thế nhưng , ta nói cho hấn biết , ngươi như vậy tự mình báo thù , không phù hợp quy củ , sẽ dùng đối với đạo lý.

Cho nên , Lưu Nghĩa oán khí , tức khắc ngưng một cái.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Báo oan lệnh

Thấy có hiệu quả , vì vậy ta liền tranh thủ cho kịp thời cơ , nói với hắn: "Người chính là mau mau đi xuống đi , người như vậy tự mình đi lên làm trái âm phù luật pháp , một khi phát hiện cũng sẽ bị quý sai câu trở về Địa Phủ chịu kìa địa ngục hình phạt , lột da rút gân; coi như không có bị quý sai câu trở về , vậy cũng sẽ trở thành cô hồn dã quỷ , rất khó lại đi đầu thai chuyển thế rồi."

Ta đây cũng là vì tốt cho hắn , chuyện này ta nguyên bản có thể không thèm quan tâm , hắn báo oán thù , ta làm ta việc tang lễ , chỉ cần hắn không hề kiếp sau chuyện là được. Nhưng là ta nhưng cũng không là cái loại này thấy chết mà không cứu người , vì không đề cho hắn đi lên tuyệt lộ , ta không thể làm gì khác hơn là khô tâm khuyên giải rồi.

Vậy mà , Lưu Nghĩa căn bản cũng không nghe khuyên , ngược lại cắn răng nghiêng lợi nói: "Thù , nhất định phải tìm báo , nếu không ta nuốt không trôi cơn giận này!"

"Có gì oan tình đến có thể đến Diêm Vương chỗ ấy tố cáo đi , thượng thiên tự có an bài. Người như vậy tự sợ người thù lớn chưa trả , ngược lại bị quý sai câu trở về Địa Phủ , chịu kìa địa ngục hình phạt." Thấy hắn còn chưa biết nặng nhẹ , vì vậy ta tiếp tục nói tốt khuyên giải.

Ta đây vừa mới dứt lời , Lưu Nghĩa liền vội vàng nói: "Không , đại sư hiểu lầm ta , ta đã ở Diêm Vương nơi lấy được rồi báo oan lệnh , ta không phải tự mình tới tìm thù."

"À? Gì đó! Người lấy được rồi báo oan lệnh?"

Nghe lời này một cái , ta đột nhiên cả kinh , cùng Trần Nhị Cầu hai người đều sợ ngây người.

Có lẽ người khác không biết cái gì gọi là báo oan lệnh , thế nhưng chúng ta âm dương trong nghề người có thể không phải không biết.

Trước mặt cũng nói , không phải ai cũng có thể tùy tiện tới tìm thù , hết thấy nhân quả , tự có thiên định. Thế nhưng , có một ít người , bởi vì chết quá oan , không cam lòng , không muốn để cho lão Thiên tới hàng báo ứng , chỉ muốn chính mình tự tay đến báo thù , vì vậy thì sẽ đi Diêm Vương nơi đó cáo minh trạng , kêu oan.

Diêm Vương nếu như cảm thấy người xác thực bị chết oan , vì vậy thì sẽ xá cho người một quả báo oan lệnh , ý tứ chính là chấp thuận người trở về báo thù. Bằng này lệnh , có thể ra Quỷ Môn quan , sẽ không có Âm binh quỷ sai dám ngăn trở , thẳng vào dương gian , quang minh chính đại đi báo thù.

Có thể nói , này báo oan lệnh , nói trắng ra là chính là một quả giấy thông hành , cũng có thể nói là một trương bùa đòi mạng , chỉ cần có hắn , người coi như đem cừu nhân giết chết , cũng sẽ không có quỷ sai nói nhiều một câu lời ong tiếng ve.

Nói tới chỗ này , may ra có người sẽ nói , này báo oan lệnh rất bình thường nha , giống như là dương gian tòa án bản án giống nhau , có cái gì đáng giá giật mình ?

Nhưng là , ta muốn nói cho người biết , này âm phủ hình dạng cũng không phải là dễ dàng như vậy cáo , đồng thời cũng không là ai cũng dám đi cáo.

Cáo minh trạng , tự giống với giống như cổ đại vượt cấp cáo ngự trạng là một cái đạo lý. Đối với cáo ngự trạng mọi người chúng ta cũng không xa lạ , hiện tại rất nhiều cổ đại trong phim truyền hình cũng sẽ xuất hiện một ít đặc biệt miêu tả dân chúng cáo ngự trạng kích động óng kính. Tại dân gian trong truyền thuyết cáo ngự trạng là đối với hàm oan người gần như địa ngục khảo nghiệm.

Dựa theo rất nhiều dã sử bên trong ghi lại , nếu như dân chúng có lớn lao oan khuất có thể hướng cao cấp hơn cơ cấu hoặc là trực tiếp hướng Hoàng thượng tiến hành khiếu nại , thế nhưng khiếu nại trước yêu cầu tiếp nhận nhiều vô cùng hình phạt , lấy tên đẹp là đối với người là có hay không có oan tình khảo nghiệm. Đại khái phải đi Hình bộ minh oan hoặc là ngay trước mọi người can khiếu là muốn trước và mệnh năm mươi , nếu như gõ vang trước hoàng cung "Đặng văn cổ", chính là muốn cõn đình bản , hơn nữa còn muốn tại lẫn lộn bên trong lưng ra đơn kiện nội dung , một chữ đều không thể sai tài năng bị thụ lý.

Cái gì gọi là cõn đình bản , chính là đặc biệt là vượt cấp tố cáo kêu oan điều dân chuẩn bị một loại đình đầy đình sắt tám ván , bề rộng chừng năm thước , dài chừng một trượng , phàm là dám can đảm vượt cấp cáo ngự trạng điều dân , không dám người có phải hay không thật có oan , tại chuyển mẫu đơn kiện trước cần phải lăn qua khối này đình bản.

Này lăn một vòng , nghe nói là có thể phải đi người nửa cái mạng.

Đương nhiên , này cõn đình bản cũng không nhất định liền 100% sẽ chết , nghe nói kia đình bản cũng có chú trọng , đừng xem đình sắt sắp xếp rậm rạp chằng chịt , thế nhưng cũng không phải là rất dài , cho nên mặc dù lăn qua sau đó , đâm một thân lỗ máu , nhưng cũng không phải là ai cũng biết liều mạng lưu lại.

Hơn nữa , nghe nói tại cổ đại , loại này đình sắt bản còn có hai loại cách thức , một loại là ba trăm tám mươi mai đình thép , còn có một loại chính là chỉ có tám mươi một cây đình thép. Mọi người đều biết , này đình thép càng ít , tự nhiên bị thương lại càng lợi hại ,

Mặc dù chỉ có tám mươi một mai , nhưng là lại có thể đình ghim vào thịt , đâm thẳng đến cùng , có thể nói là có thể muốn người mạng già không thể. Nghe nói , loại này chỉ có tám mươi một cây đình thép , giống như là dùng để đối phó những thứ kia ác ý tố cáo điều dân , người nào lăn người đó chết , thậm chí đi lên một năm úp sấp chính là một cái chết.

Tóm lại , tại cổ đại , vượt cấp cáo ngự trạng , cơ hồ chính là cầm lấy tánh mạng mình đi đánh bạc.

Đương nhiên , đây cũng là có nguyên nhân , nếu như không thiết loại quy định này , như vậy người người vượt cấp cáo ngự trạng , một ít việc vặt vãnh vụ án cũng chạy đi tìm hoàng đế cáo ngự trạng , như vậy hoàng đế chẳng phải không giúp được ? Như vậy thiên hạ cần gì phải đường nhiều như vậy nha ?

Cho nên , này còn đình bản , coi như là cho cáo ngự trạng điều dân thiết trừng phạt.

Tại cổ đại , đương gian vượt cấp tố cáo còn như vậy , mà âm tào địa phủ bên trong , lại làm sao có thể cho người tùy tiện liền có thể chạy đi Diêm Vương trước mặt cáo âm phủ cáo nha

Phải hướng Diêm Vương cáo mình trạng có thể , vậy trước tiên thụ hình đi!

Nghe nói , tại âm phủ cáo mình trạng , thụ hình cũng không phải là còn đình bản , mà là lột da rút gân.

Một ít âm hồn chết oan , muốn cáo mình trạng , chỉ cần dám đánh trống kêu oan , tự có quỷ sai tới , đem người tới quần áo cởi hết , hiện "Đại" hình chữ buộc chặt ở bốn cái trên mặt cọc gỗ , từ hạ bộ bắt đầu tới đầu , bắt đầu lột da.

Tố cáo người , nhìn mình da không ngừng bị đẩy , không nói trước hẳn muốn thừa nhận bao lớn thống khổ , chỉ nói này một loại cảnh tượng , cũng có thể đem hẳn hủ dọa gần chết , sợ hãi ấy , thì không cách nào nói nên lời.

Làm theo thân da đều phui sạch sau đó , tiếp lấy liền bắt đầu rút gân , này gân không phải rạch ra thịt tới rút ra , mà là theo bàn tay cùng lòng bàn chân đánh động , dùng cái kim kẹp lại gân một đầu , trực tiếp ngay ngắn ngay ngắn theo trong thân thể ra bên ngoài rút ra. Cắn cắn liền thịt mang đỏ , thụ hình người sống không bằng chết , kêu thảm thiết chấn thiên.

Âm phủ cáo mình trạng , phải bị hình phạt nguyên nhân , thật ra đại khái cùng cổ đại đương gian chênh lệch không bao nhiêu.

Diêm Vương là ai vậy ? Địa Phủ là cao hành chính chủ quan , mỗi ngày trăm công nghìn việc , nơi nào có công phu mỗi ngày nghe cái này cái kia kêu oan.

Huống chi , vong hồn vô số , mỗi ngày đều có người chết , này có oan khuất vong hồn làm sao ngăn cản ngàn vạn ? Cộng thêm , nhân quả vốn là tự có thiên định , gieo nhân nào , gặt quả ấy , vô luận người nào làm chuyện ác , đều khó khăn trốn vừa báo , trong đó tồn tại nghiêm cẩn thiên đạo quy củ. Nhưng là người đến tốt thế nào cũng phải chạy tới kêu oan đánh trống , quấy rầy bình thường nhân quả trật tự , đương nhiên liền muốn thụ hình phạt.

Kết quả là , liền có lột da rút gân hình phạt quy định. Cứ như vậy , dĩ nhiên là không ai dám tùy tiện cáo mình trạng rồi , mọi người dè xuống quy củ tới đi , Địa Phủ có bảy mươi năm ty , gì đó từ hình dạng ty , đuổi theo lấy tội nhân chiếu chứng ty , ác báo ty , mỗi ty có mỗi ty chức trách cùng quản hạt , làm ác có đuổi theo lấy tội nhân chiếu chứng ty quỷ sai đi thăm dò chứng , một khi chứng thực , thì sẽ từ ác báo ty đi phán , hết thấy đều có trật tự có thể tìm ra. Rốt cuộc là hiện tại báo , vẫn là kiếp sau báo , đều có cách thức có thể theo , Địa Phủ cũng sẽ không rối loạn bộ.

Cũng chính bởi vì vậy , cho nên này cáo mình trạng người , hoặc là liền thật là oan tình trọng đại , hoặc là chính là quyết tâm muốn gặp được cừu nhân hiện tại báo , có thể nói đều là một ít oán niệm rất nặng vong hồn.

Cho nên , nghe được trước mắt Lưu Nghĩa , hẳn vậy mà nói cầm Diêm Vương xá cho hẳn báo oan lệnh , cái này tỏ rõ nói đúng là hẳn đã đi tố cáo âm phủ hình dạng rồi , người nói ta có thể không kinh hãi sao?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Thấy tiền sáng mắt

Mặc dù ta trước kia biết rõ Lưu Nghĩa chết , trong đó có oan tình , cho nên mới tạo thành chết không nhắm mắt , sinh ra Oán Linh. Nhưng là coi như như thế , ta cũng vạn vạn không nghĩ tới , hẳn vậy mà sẽ đi cáo mình trạng , này quá làm cho ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Chung quy chết oan khuất chết quá nhiều người , lại có mấy người dám đi cáo mình trạng nha , không nghĩ đến a , hôm nay lại bị ta cho gặp rồi một vị không sợ chết chủ nhân.

Trần Nhị Cầu cũng mộng bức rồi , một mặt hoảng sợ kinh hô: "Người . . . Người thật đi cáo mình trạng rồi hả?"

Lưu Nghĩa gật đầu một cái , đạo: Phải ta cả đời này chưa từng làm qua chuyện ác , bình sinh đều tại hành thiện tích đức , nhưng là không nghĩ đến nhưng

sẽ bị người xấu hại chết , cái thù này tại tâm trạng của ta thật sự khó tiêu , dù cho người bị lột da rút gân nổi khổ , ta cũng phải chết được mình bạch."

Nghe nói như vậy , ta còn là thật không dám tin tưởng , liền hỏi hân: "Diêm vương gia cho người báo oan lệnh , có thể hay không cho ta nhìn xem một chút ?"

"Đúng vậy , đúng vậy , nhanh cầm ra nhìn một chút , đồ chơi kia ta còn chưa thấy qua đây." Trần Nhị Cầu cũng tới hứng thú , hai mắt thả ra tinh quang , tựa thật giống muốn xem cái gì bảo bối giống như.

Lưu Nghĩa gạt đầu một cái , sau đó bàn tay một phen, hân trong lòng bàn tay liền nhiều hơn tới một khối lệnh tiền.

Khối này lệnh tiền , hình dáng cùng cổ trang trong kịch ti vi quan chức hành hình lệnh tiền độc nhất vô nhị , bề rộng chừng một tấc , dài chừng nửa thước có thừa. Cả khối lệnh tiền hiện xích hắc sắc , như mực Nghiên mực , như than đen , u hắc u hắc.

Ta cùng Trần Nhị Cầu vội vàng đi lên phía trước , vừa nhìn , chỉ thấy khối này lệnh tiền nhưng là gỗ sớ tạo , phía trên nhất có một cái "Lệnh" chữ , mà đứng đầu vị trí chính giữa thì bỗng nhiên ghi ba cái máu đỏ chữ to: Báo oan lệnh!

Mặc dù chỉ là nhìn một cái , thế nhưng ta nhưng cũng biết , đồ chơi này chắc là trong truyền thuyết báo oan lệnh sẽ không có giả.

Đương nhiên , đồ chơi này ta cũng vậy hồi thứ nhất gặp thế nhưng ta tin tưởng , này Diêm Vương cho lệnh tiền là không có khả năng có người dám đi giả mạo làm giả. Huống chi , nếu đúng như là giả , hân cũng không khả năng lên đến, sớm đã bị Quỷ Môn quan thủ quan Âm binh quỷ sai cản trở về.

Xem ra , này Lưu Nghĩa còn thật không có gạt ta , hân thật là cảm lấy lệnh tiền tới tìm thù a.

Nghĩ tới đây , ta liền không hề đi khuyên hân trở về Địa Phủ chuyện.

Phải biết , hân chính là mang theo bùa đòi mạng đi lên , trong tay này trương báo oan lệnh , thì đồng nghĩa với là âm phủ ác báo bản án , hơn nữa còn là Diêm vương gia tự mình ban hành cho hân , người nào dám ngăn trở nha hân đây chính là phù hợp quy củ tới tìm thù.

Đừng nói ta không thể ngăn trở hân , chính là Âm binh quỷ sai đều không thể đi ngăn trở , người nào cản cản , người đó chính là nghịch thiên đạo.

Thiên đạo công chính , Diêm vương gia nếu cho hân báo oan lệnh , đã nói lên hại hân người chết chưa hết tội , nếu như người nào đi nhúng tay trở ngại , cũng liền đại biểu người tại trợ Trụ vi ngược.

Biết đạo lý này sau đó , vì vậy ta liền nói với hân: "Nếu người đã lấy được rồi báo oan lệnh , chúng ta đây cũng sẽ không lại khuyên nhiều rồi , người có cừu báo cừu , có oan liền báo oan đi thôi , không muốn ở lại chỗ này nữa để tránh thi thể trùng sát."

Trần Nhị Cầu cũng nói: Phải đi nhanh lên , mới vừa rồi trả thì thiếu chút nữa đem tiểu gia mệnh cho thu đi rồi."

Nguyên bản nghe được chúng ta nói như vậy , hân cũng hân biết nặng nhẹ , hân ở chỗ này dừng lại thêm một phần , đối với thi thể , thậm chí còn đối với hân thân thuộc vận trình đều có phòng ngại , cho nên hân hân là mau rời đi.

Nhưng là , để cho ta không nghĩ đến là , này Lưu Nghĩa vậy mà một chút cũng không có cần đi ý tứ , ngược lại sững sờ đứng tại chỗ , ngơ ngác xem chúng ta.

Lần này ta liền có chút ngây dại , liền hỏi hân: "Người làm gì vậy còn không đi ?"

Phải biết trong phòng này bây giờ cũng chỉ có ba người , ta , Trần Nhị Cầu , còn có Angel. Ta cùng Trần Nhị Cầu đó là khẳng định cùng Lưu Nghĩa chết không quan hệ , mà Angel là hân con gái , con gái luôn không khả năng sẽ đi sát hại phụ thân chứ ? Cho nên , thấy hân lại còn đứng ở chỗ này , ta còn thực sự có chút không đoán ra hân đang có ý gì rồi.

Lưu Nghĩa thấy ta một mực ở thúc hân đi , không khỏi về mặt đau khổ nói: "Không đối gạt đại sư , ta. . . Ta không biết hại chết ta người là ai a , cho nên không biết nên đi đến nơi nào."

"À?"

Nghe lời này một cái ,

Ta cùng Trần Nhị Cầu nhất thời liền tròn tròn mắt.

Oán khí xung thiên chạy tới tuyên bố muốn báo thù , kết quả vậy mà tới một câu , không biết cừu nhân là ai , này. . .

"..."

Nhất thời , ta cùng Trần Nhị Cầu đều cảm thấy không còn gì để nói.

Trần Nhị Cầu dờ khóc dờ cười nói: "Người. . . Người xác định không phải đi lên theo chúng ta khôi hài ?"

Lưu Nghĩa vội vàng nghiêm trang trả lời: "Ta không dám nói đùa , ta là thật. . . Thật không biết hại ta hung thủ là người nào."

"Chửi thề một tiếng ! Chết cũng không biết là người nào hại chết , người còn đi cáo minh trạng!" Trần Nhị Cầu che một cái khuôn mặt.

Điều này cũng tại không được Trần Nhị Cầu có thể như vậy nói , không để ý lột da rút gân đi cáo minh trạng , kết quả thật vất vả lấy được rồi báo oan lệnh , nhưng không biết hại chết chính mình hung thủ là người nào , đây không phải là người mù điếm cây nến —— uống phí mù rồi sao?

Vạn nhất hung thủ không tra được , này lột da rút gân tội chẳng phải nhận không một hồi.

Nghĩ tới đây , ta cũng thật là không nói gì.

Lúc này , ta liền nói với hắn: "Vậy người định làm như thế nào , luôn không khả năng một mực quanh quẩn ở nhà chứ ? Như vậy nói , đối với người người nhà nhưng là thập phần bất lợi."

Gia quý , về nhà đợi một hồi , đến cũng không có gì đáng ngại. Thế nhưng Luru Nghĩa hắn lại bất đồng , hắn hàm oan mà chết , mang theo oán khí trở lại lấy mạng báo thù đến , này khắp người oán khí , lâu ở trong nhà quanh quẩn , trong nhà người sống , nơi nào sẽ thừa nhận rồi phần này oán khí nha không cần mấy ngày , người nhà không phải ra đại sự không thể.

Tự tại lúc này , Luru Nghĩa đột nhiên "Ba" một tiếng , quỳ ở trước mặt chúng ta , này cũng làm ta cùng Trần Nhị Cầu giật nảy mình , vội vàng hỏi hắn làm cái gì vậy ?

Luru Nghĩa cầu đạo: "Cầu nhị vị đại sư giúp ta một chút đi!"

Nghe nói như vậy , ta cùng Trần Nhị Cầu nhìn nhau , cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Người muốn chúng ta giúp người gì đó ?"

Luru Nghĩa liền nói: "Giúp ta tìm ra hung thủ , để cho ta sớm ngày báo thù huyết hận."

" Chửi thề một tiếng , người mình cũng không biết hung thủ là người nào , hai người chúng ta lại làm sao có thể tìm ra được là ai đã hại huynh nha." Trần Nhị Cầu thật tiếp liếc mắt.

Ta cũng vội vàng nói: "Người đứng lên trước đi , sư huynh ta nói không sai , không phải chúng ta không muốn giúp , thật là lực lượng không đủ nha."

Luru Nghĩa lại không chịu đứng dậy , nắm lấy đạo: "Đại sư , ta van cầu các người , chỉ có các người mới có thể giúp ta , đứng rồi , chỉ cần các người giúp ta , ta có thể cho người tiền."

"Tiền ? Người đặc biệt đều đã chết , quý tài muốn người chết người tiền đây." Trần Nhị Cầu gật đến hai mắt một hắc chỉ kém mắng chửi người.

Luru Nghĩa vội vàng lắc đầu nói: "Không phải âm phủ tiền , là nhân dân tệ , ta chết trước còn rất nhiều tiền , toàn bộ tồn tại một tấm thẻ ngân hàng bên trong , có chừng hai trăm mấy chục ngàn , kẹt tịt đặt ở lầu hai tay trong bàn , mật mã là , các người muốn bao nhiêu , trực tiếp cầm đi lấy , còn lại giao cho nữ nhi của ta Angel là được."

"Hai trăm mấy chục ngàn ?" Trần Nhị Cầu trực tiếp con người đều nhanh rơi ra ngoài , vội vàng hỏi: "Thật lấy bao nhiêu đều có thể ?"

Phải dù là đại sư toàn bộ cầm đi cũng được." Luru Nghĩa gật đầu một cái , khẽ cắn đầu nói.

Nghe nói như vậy , Trần Nhị Cầu lập tức liền động tâm , sau đó quay đầu nói với ta: "Sư đệ , người xem chuyện này. . . Bằng không chúng ta thì giúp một chút hắn chứ ?"

"Giúp người muội , người biết chuyện này có bao nhiêu khó khăn làm sao? Chúng ta chỉ là âm dương tiên sinh , cũng không phải là trinh án , cảnh sát hình sự , người cảm thấy người có thể giúp hắn tìm ra hung thủ tới ?" Ta trực tiếp liền không đồng ý rồi , mặc dù đối phương hứa hẹn lớn như vậy một cái chỗ tốt , thế nhưng vậy cũng phải có năng lực cảm không phải.

Nhưng là để cho ta không nghĩ đến là , ta đây mới vừa nói không đồng ý , Trần Nhị Cầu liền quay đầu nói với Angel: "Đệ muội , cha người khổ a , là bị người hại chết. Hiện tại cha người đang cầu xin chúng ta hỗ trợ , kết quả ta đây sư đệ chính là không chịu giúp a. Người mau tới , nhanh nói cho hắn biết , người biết lấy thân báo đáp , nhạc phụ mình bận rộn đều không giúp , đây là người không!"

"..."

Chửi thề một tiếng !

Nhất thời , ta hai mắt một hắc thiếu chút nữa cả người ngã lên rồi trên đất. . .

Chương 82: Hắc miêu

Ta làm mơ cũng không nghĩ tới, Trần Nhị Cầu sẽ vô liêm sỉ như vậy, vì tiền, thậm chí ngay cả huynh đệ đều bán đứng.

Người đại gia, cháu trai này cũng quá thất đức chứ?

Lại nói, Angel nghe được Trần Nhị Cầu vừa nói như thế, nhất thời liền chạy tới, vội vàng hỏi: "Thật sao? Cha ta thật là bị người hại chết sao?"

"Ta đương nhiên nói là thật, cha người liền quỳ xuống trước mặt chúng ta đấy, hấn thật khổ nha, vì tìm ra hung thủ, tại Diêm Vương Điện nhận hết rút gân lột da nổi khổ, vì thế, sống không bằng chết a." Trần Nhị Cầu một mặt bi thương, giống như bị hại chết người kia là chính bản thân hấn cha ruột giống như, nói xong lời cuối cùng còn tắc nghẽn mà bắt đầu.

Ta nhất thời không còn gì để nói.

Angel nghe đến đó, cực kỳ sợ hãi. Sau đó liền nói với ta, có thể hay không để cho nàng nhìn một lần phụ thân nàng?

Ta không có cự tuyệt điều thỉnh cầu này, vì vậy giúp nàng mở ra Âm Dương Nhãn.

Âm Dương Nhãn mở một cái, vừa thấy được phụ thân, Angel nước mắt "Rào" một hồi liền rơi xuống.

Tiếp đó, không ngoài sở liệu, Luru Nghĩa đem hấn lần này lên tới nguyên do đối với con gái nói một lần sau đó, Angel liền lập tức chạy tới cầu ta, muốn ta giúp đỡ phụ thân nàng.

Nói thật, cho tới bây giờ mức này, ta thật rất bất đắc dĩ, phải biết ta sợ nhất thấy cô gái khóc, đặc biệt là hướng về phía ta khóc, này vừa khóc, tâm lý ta liền hoàn toàn rối loạn nội tâm.

Bất quá ta cũng biết, chuyện này ta không thể đáp ứng, cho nên cứ việc thấy nàng chảy nước mắt cầu ta, ta cũng vẫn lắc đầu nói với nàng: "Không phải ta không chịu giúp người, mà là chuyện này chúng ta căn bản lực lượng không đủ. Nếu không. . . Người hay là báo cảnh sát đi, để cho cảnh sát tới giúp các người phá án, tìm ra hung thủ."

Angel lắc đầu một cái, nói: "Báo động thì sẽ không thụ lý loại này bình thường tử vong vụ án, buổi sáng đưa đến bệnh viện, bệnh viện trình giấy khai tử bên trong đã viết rõ là chết đột ngột, hơn nữa còn là ở nhà bệnh phát, loại án này căn bản là không có biện pháp tra, cũng không người tin tưởng phụ thân ta là bị người hại chết."

Trần Nhị Cầu cũng nói giúp vào: "Đúng vậy, chẳng lẽ đi theo cảnh sát nói, là Luru Nghĩa chính mình trở lại nói hấn chết oan? Đừng nói không có người sẽ tin tưởng loại chuyện hoang đường này, thậm chí sẽ còn đem người xem thành bệnh thần kinh không thể."

"Sử ký, bây giờ chỉ có các người mới có thể tin tưởng ta ba là chết oan, cũng chỉ có các người mới có thể giúp hấn hoàn thành tìm ra hung thủ tâm nguyện, chỉ cần các người đồng ý giúp đỡ, muốn ta làm gì ta đều nguyện ý." Angel một thân đồ tang, tình xảo mang trên mặt nước mắt, là một nam thấy nàng cái bộ dáng này, cũng sẽ không hiểu không nhận được sinh ra một loại muốn bảo vệ nàng xung động.

Nói thật, Angel đẹp như thế, bây giờ mặt mang lê hoa đi cầu ta, tâm lý ta đối với nàng cũng có một loại cảm giác đau lòng, nhưng là lại là vì khó khăn lên. Nếu như nói, là đừng yêu cầu, ta khẳng định không chút nào nháy mắt con người liền đáp ứng lập tức nàng.

Ta bên này đầy bụng khổ thủy, bên kia Trần Nhị Cầu nhưng một mặt kinh hãi, vội vàng hỏi: "Muốn người làm gì đều nguyện ý? Ý tứ chính là lấy thân báo đáp cũng đồng ý rồi?"

Nghe nói như vậy, ta một hồi cười khanh khách, này đến lúc nào rồi rồi, này đàn độn vẫn còn có tâm tình đùa kiểu này.

Vậy mà, trước mắt Angel nhưng mặt đỏ lên, vậy mà gât gât đầu, khẽ cắn môi đỏ mọng chi chi ngô ngô nói: "Nếu như sử ký thật yêu thích ta, ta. . . Ta nguyện ý."

"..."

Nghe lời này một cái, ta thật là trực tiếp sững sờ tại chỗ, cả người đều ngu, trong đầu nghĩ đây sẽ không là trêu chọc ta đi?

Lấy thân báo đáp, loại sự tình này chỉ tồn tại ở cổ đại, bây giờ cũng chỉ có thể tại cổ trang phim truyền hình cùng trong tiểu thuyết tài năng thấy, chẳng lẽ hấn đây mẫu thân cũng là tiểu thuyết?

Trong lòng sững sờ sau khi, ta cũng vội vàng nhìn một cái trước mắt Angel, trước không có nghiêm túc xem qua, bây giờ nhìn thẳng vừa nhìn, mới phát

hiện nàng mỹ.

Xinh đẹp , thật sự là quá đẹp. Nàng xinh đẹp bất đồng Lý Mẫn , nhìn đến Lý Mẫn , người chỉ có thể cảm thấy nàng đẹp mắt. Nhưng nhìn đến Angel , người nhưng sẽ cảm thấy nàng mỹ mang theo một loại khí chất , tinh xảo , không tầm thường , khiến người không dám với cao nữ thân khí chất , giống như trong thi từ theo như lời chỉ có thể đứng xa nhìn , mà không thể khinh nhờn chỗ này .

Mặc dù người cảm thấy nàng rất đẹp, thích nàng , thể nhưng tại trước mặt nàng , người nhưng sẽ không có chút nào sức lực cùng lòng tin , cảm giác mình thật có thể đến gần nàng. Đúng nàng chính là có loại này khiến người không thể xâm phạm khí chất.

Phòng chừng cũng là cảm giác ta đang nhìn nàng đi, Angel khuôn mặt càng thêm đỏ , ngẩng đầu nhìn ta liếc mắt , bốn mắt nhìn nhau , ta ngược lại còn mặt khiếp hãi , vội vàng thu hồi ánh mắt.

Trong đầu nghĩ , ta chính là một tiểu thần côn , làm sao có thể đi loại này vận cứt chó ?

Ai , vẫn là không nên suy nghĩ lung tung , dù là nàng bây giờ nói là thật tâm mà nói , ta cũng không thể làm như vậy nha , dùng cái này tới uy hiếp nàng lấy thân báo đáp , cái này cũng quá vô si điểm.

Thấy ta không nói gì , một mực quỳ ở trước mặt ta Lưu Nghĩa , cũng mở miệng nói: "Đại sư , chỉ cần ngài đồng ý giúp đỡ , dù là không thể tra ra hung thủ , ta cũng nhận , thể nhưng ta thật không muốn liên từ bỏ như vậy."

Thấy Lưu Nghĩa một mực không muốn dậy , cộng thêm Angel tràn đầy trông đợi ánh mắt , ta cũng chỉ đành bắt đầu đi gật gật đầu , nói với Lưu Nghĩa: "Ta làm hết sức mà thôi , bất quá ta nói rõ mất lòng trước được lòng sau , ta không nhất định có thể giúp người tra ra hung thủ , hết thấy thì nhìn thiên ý đi."

Thấy ta đáp ứng rồi , Lưu Nghĩa mừng rỡ , nói cảm ơn liên tục. Mà một bên Angel cũng cảm kích không vậy.

Bất quá , ta cũng vẫn là có ý nói cho Angel , ta đáp ứng hỗ trợ , cũng không cần nàng làm gì.

Angel nghe xong , cười nói: "Người thật là một người tốt."

Ta không khỏi nở nụ cười khổ , lại một cô gái nói ta là một người tốt. Xem ra ta đúng là không đủ xấu a , không phải có câu nói nam nhân không xấu , nữ nhân không yêu sao? Bất quá , ta xấu không đứng lên , dù là đối phương nói nguyên ý lấy thân báo đáp , ta cũng còn muốn giả bộ người tốt.

Ai , có lẽ đây chính là vì gì đó ta đến nay vẫn còn độc thân mệnh đi!

Chính mình vô si không được , cũng không thể trách người khác , vì vậy không thể làm gì khác hơn là thu hồi trong lòng cảm khái , sau đó liền hỏi Lưu Nghĩa: "Nói một chút coi đi, người là chết như thế nào ? Có phải hay không đắc tội qua người nào ?"

Nếu hắn là bị người hại chết , vậy khẳng định chính là cùng người kết oán.

Vậy mà , Lưu Nghĩa nhưng một mặt mờ mịt nói: "Không biết."

Ta đi , nhất thời ta liền lập tức xạm mặt lại.

Trần Nhị Cầu cũng mừng bức rồi , nói: "Người xác định không phải tới khỏi hải ? Liên với ai kết qua oán , cũng không biết ?"

Lưu Nghĩa về mặt đau khổ nói: "Ta xác thực không biết với ai sẽ kết oán , ta xử sự làm người thời gian qua hòa khí , chưa bao giờ đắc tội qua người nào , căn bản là không nghĩ ra người nào lại sẽ đối với ta lên kia sát tâm"

"Người suy nghĩ thật kỹ , nếu như không có với ai kết làm thâm cừu đại hận , người khác là không có khả năng hại tính mạng người. Hay hoặc là , người có phải hay không với ai có lợi ích tranh , tỷ như không có người , đối phương có thể có được đại lợi ích." Ta thay hắn dẫn đạo suy nghĩ phương hướng.

Lưu Nghĩa khổ tư hồi lâu , cuối cùng vẫn lắc đầu một cái , nói: "Không có , không nghĩ ra được."

Ta nhất thời hết ý kiến , không lời chống đỡ.

Suy nghĩ một chút , liền nói: "Vậy là người chết như thế nào , người đây tổng biết rõ đi ?"

"Ta là ngủ như chết." Lưu Nghĩa đáp.

"Sẽ không phát sinh đặc biệt gì chuyện ? Tỷ như trước khi chết , người có thấy người nào sao , hoặc là gì đó cảnh tượng ?" Ta rất không cam tâm hỏi hắn.

Lưu Nghĩa khóa chặt chân mày , cố gắng nhớ lại tạm thời trước trải qua , sau đó đột nhiên đối với ta đạo: "Đêm hôm đó sau khi ngủ , ta không thấy người nào. Bất quá. . . Bất quá sau khi ngủ , ta ở trong mơ gặp được một con mèo , một cái hắc miêu!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Hắc miêu lấy mạng

"Hắc miêu?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều là sững sờ, có chút phát mộng cảm giác.

"Nhà ngươi có dưỡng mèo sao?" Trần Nhị Cầu hiểu kỳ hỏi.

"Chưa từng nuôi mèo." Lưu Nghĩa lắc đầu một cái.

"Mơ thấy mèo, theo nuôi qua mèo có cái gì quan hệ sao?" Ta hiểu kỳ hỏi Trần Nhị Cầu.

Trần Nhị Cầu lắc đầu một cái: "Không sao, ta chính là hỏi một chút."

"..."

Nghe nói như vậy, ta không khỏi mắt tròn trắng.

Bất quá, nếu Lưu Nghĩa nói mộng thấy một cái hắc miêu, vậy thì khẳng định giấc mộng này không tầm thường, bằng không hẳn cũng sẽ không nhắc tới. Nghĩ tới đây, vì vậy ta liền hỏi hắn: "Lưu lão ca, ngươi hảo hảo nói một chút giấc mộng này đi! Cái kia hắc miêu tại ngươi trong mộng, có chỗ đặc biệt gì sao?"

Lưu Nghĩa quả nhiên gật đầu một cái, sau đó nói: "Có, cái kia hắc miêu thật ra xuất hiện ở ta trong mộng nhiều lần, hơn nữa chính là gần đây khoảng thời gian này mơ thấy, thậm chí là mỗi ngày buổi tối cũng sẽ mơ thấy hắn một lần."

"Mơ thấy nhiều lần?" Ta sững sờ, nhượng mày một cái, càng thêm cảm thấy chuyện này phỏng chừng có kỳ hoặc, vì vậy vội vàng thúc giục hỏi: "Ngươi cẩn thận nói một chút."

Lưu Nghĩa liền gật đầu nói: "Chuyện này hẳn là gần đây nửa tháng chuyện đi, mỗi ngày đều sẽ mơ thấy cái kia hắc miêu, toàn thân hắc lưu lưu, hai con mắt còn có thể xam ngắt quang, rất đáng sợ, giống như là tự u minh tới giống như, khiến người vừa nhìn thấy, sẽ đáy lòng phát rét. Hình dung như thế nào đây, giống như là làm cho người ta một loại thập phần tà môn cảm giác, tóm lại khiến người theo sâu trong nội tâm cảm giác rợn cả tóc gáy. Nửa tháng này đến, mỗi lần sau khi ngủ, đột nhiên hắn sẽ phát ra một tiếng sắc nhọn tiếng kêu, mạnh mẽ xông vào ta trong mộng, xông vào trước mắt ta, mỗi lần đều đem ta từ trong mộng làm tỉnh lại. Nếu như không là bởi vì ngủ thiếp đi, ta thậm chí cũng không tin đây là một mơ."

Nhìn đến lúc này Lưu Nghĩa đang giảng giải chuyện này lúc đều mang sợ vẻ, có thể tưởng tượng được, hẳn ban đầu trải qua chuyện này lúc, bị dọa đến sẽ có biết bao thảm.

Bất quá, theo hắn giảng thuật bên trong, ta lại nghe được một loại khác mùi vị, không khỏi trong lòng sinh ra một cái nghi ngờ, vì vậy liền hỏi hắn: "Ngươi là ý nói, nguyên bản ngươi cũng không có nằm mơ, mà là hắn giống như một mộng giống như, đột nhiên nhảy ra?"

Là, đây chính là ta theo miệng hắn thuật ở trong bắt được một tia chỗ kỳ quái.

Phải là, chính là ngươi nói như vậy, thật ra ta căn bản là không có nằm mơ, ta bình thường cũng rất ít nằm mơ, là tại ta ngủ say ở trong, cái kia hắc miêu nhảy ra. Ai, ta cũng không biết phải hình dung như thế nào rồi, hay hoặc là nói, cái kia ngăn ngủi mơ, là cái kia hắc miêu áp đặt cho ta, toàn bộ trong giấc mộng u hắc một mảnh, không có thứ gì, cũng chỉ có cái kia hắc miêu, hơn nữa bởi vì mỗi lần đều mang sắc nhọn tiếng kêu nhảy ra, đánh về phía ta mặt, ta một giấc mộng thấy cũng sẽ bị hù chết, cho nên toàn bộ mơ cũng chính là chỉ giây, thoáng qua liền tỉnh." Lưu Nghĩa giảng tới đây lúc, trên mặt tất cả đều là sợ hãi.

"Chửi thề một tiếng, tà môn như vậy?"

Trần Nhị Cầu một mặt kinh hãi.

Thật ra không chỉ là Trần Nhị Cầu cảm thấy kinh hãi, chính là ta cũng là một mặt hoảng sợ, chỉ là nghe Lưu Nghĩa giảng thuật, ta liền cảm thấy sống lưng trở nên lạnh lẽo.

Mọi người có thể thử nghĩ một hồi, ngủ say sau đó, đột nhiên một cái mơ hồ thể biến thành màu đen, hai con mắt phát ra lục quang hắc miêu, đột nhiên mang theo một tiếng sắc nhọn tiếng kêu hướng ngươi mặt nhào tới, loại này đột như nhưng tình trạng, coi như bất cứ người nào gặp phải, cũng sẽ bị

dọa đến giật mình một cái.

Hơn nữa , càng thêm mặt khác cảm thấy kỳ lạ là , con mèo này còn liên tục nửa tháng , mỗi đêm cũng sẽ đột nhiên theo người giấc mơ ở trong nhô ra hù dọa người , cái này thì lộ ra càng thêm kỳ quái.

Nghe đến đó , lập tức ta liền khẳng định nói: "Cái này hắc miêu nhất định là có cổ quái!"

Trần Nhị Cầu cũng gật đầu một cái , nói: "Quả thật có vấn đề , hắc đại gia , không phải là bị mèo linh cho dây dưa đi."

Cái gọi là mèo linh , chính là chỉ mèo Oán Linh.

Nghe nói , mèo là thông linh một loại động vật , hắc cùng ngư , chó là giống nhau , có thể nhìn thấy người thường không nhìn thấy đồ vật , tỷ như quý.

Bất quá , hắc cùng trâu bò nha chó nha loại hình , lại có bất đồng.

Ngư , có câu nói "Làm trâu làm ngư", phạm là luân hồi đời này đầu thai làm ngư , đời trước tội nghiệt đều là vô cùng đại , cho nên hắc có thể nhìn đến chính mình kiếp trước một ít tội nghiệt chuyện cũ , tự nhiên cũng liền nhìn thấy quý thân.

Mà mèo bất đồng , hắc nghe nói là đến từ u minh , thuộc âm. Cho nên mới thông linh , có linh tính , có tư tưởng , có độc lập cá tính. Người chúng ta đi tiếp xúc mèo mũi , sẽ phát hiện mèo mũi là lạnh , thế nhưng tại Hạ Chí ngày đó thời điểm mèo mũi là ấm áp , này cũng là bởi vì mèo thuộc âm.

Nghe nói , mèo có chín cái mệnh , hơn nữa còn có thể tu luyện , giống như hồ ly giống nhau , tu luyện sau có thể mọc ra chín cái đuôi đến , lại nói người mà nói , chỉ bất quá bọn họ sợ gặp phải Thiên Phật , cho nên mới ngậm miệng không nói.

Mặt khác , mèo oán khí đúng nặng. Một ít mèo , nếu như bị chết rất thảm mà nói , sẽ sinh ra Oán Linh , xưng là mèo linh , giống như lệ quý , sẽ đi trả thù trả thù , câu hồn lấy mạng.

Cũng chính vì vậy , cho nên mèo loại trừ làm sủng vật ở ngoài , vẫn cùng rất nhiều sự kiện linh dị liên hệ , tỷ như trong nhà có mèo khóc ti tê , trong nhà này sẽ có tang sự , nổi danh nhất chỉ sợ sẽ là mặt mèo lão thái thái rồi.

Nghe nói , bởi vì mèo sau khi chết oán khí cực lớn , bởi vì đặc điểm này , tại dân gian thì có mượn mèo linh tới nguyên rủa người khác pháp thuật.

Tỷ như , tại bắc phương xa xôi địa phương có một loại quỷ dị tập tục kêu "Nấu mèo", nếu như trong nhà ném đồ vật hoặc hồngбет gì đó gieo họa , nhưng không tìm được hung thủ mà nói , thì sẽ một bên bên nguyên rủa tên hung thủ này , vừa đem một con mèo tươi sống ném đến nước sôi bên trong sau đó đập nắp nồi lại đem bông chết , như vậy mèo linh hồn sẽ nhớ cái này bị nguyên rủa người , cũng tìm hắc báo thù , vài ngày sau , cái tai họa này người nhà chắc chắn phải chết.

Tóm lại , mèo là một loại rất tà môn đồ vật , mèo linh thì càng quỷ dị khiến người đáng sợ.

Nghĩ tới đây , ta cũng hoài nghi Lư Nghĩ có thể hay không thật là bị mèo linh cho dây dưa ?

Trong lòng mặc dù như vậy suy đoán , thế nhưng ta cũng không gấp đi tới nhận định , mà là ngừng đầu tiếp tục hỏi Lư Nghĩ: "Kia một lần cuối cùng , người trước khi chết đêm đó , cái kia hắc miêu lại tới hù dọa người ?"

Lư Nghĩ gật đầu một cái , sau đó nói: "Ta chết đêm đó , hắc xác thực lại tới , bất quá đêm hôm đó hắc chưa có tới làm ta sợ , mà là ở trong mộng hắc đi tới giường của ta trước , dùng hai cái xám ngắt quang ánh mắt gắt gao nhìn ta chăm chăm , sau đó ta đi đuổi ngay nó."

"Đuổi theo hắc ?" Ta sững sờ , cảm thấy hiếu kỳ.

"Ừ." Lư Nghĩ gật đầu một cái , nói: "Lúc trước bị hắc dọa nhiều lần như vậy , lần này hắc đi tới giường của ta trước , không nhúc nhích , gắt gao nhìn ta chăm chăm , ta đương thời trong lòng cũng rất cảm tức , thù mới hận cũ sao , vì vậy ta liền bỏ dậy , muốn đi đánh nó. Hắc vừa chạy , vì vậy ta liền đuổi theo rồi."

"Sau đó thì sao ?" Ta nghe được nồng nhiệt , trong lòng thập phần muốn biết sau đó đến tới cùng phát hiện chuyện gì.

Lư Nghĩ liền nói: "Ta một mực đuổi tới ngoài nhà đầu , nguyên bản nếu như hắc chạy nhanh , ta cũng sẽ không tổng đuổi tiếp , nhưng là cái kia hắc miêu chạy không nhanh không chậm , mỗi khi ta lúc trước không đuổi kịp , hắc liền dừng lại , ta cứ tiếp tục đuổi theo , cứ như vậy một đường đuổi theo nha đuổi theo , đuổi theo nha đuổi theo , cuối cùng đuổi kịp một cái thập phần vắng lặng trên đường , người nơi nào đột nhiên nhiều hơn , người đến người đi , nữ có nam có , trẻ có già có. Con đường kia ta rất xa lạ , cho tới bây giờ sẽ không đi qua , mà cái kia hắc miêu cũng không thấy , vì vậy ta liền định trở về , nhưng là quay người lại , căn bản sẽ không tìm được trở về đường. Ta tìm nha tìm , tìm nha tìm , cuối cùng mới biết , ta đạp lên hoàng tuyền lộ , đã không trở về được!"

Chương 84: Treo ở trên cây chết mèo

Nghe đến đó ta coi như là cái gì cũng biết , Luru Nghĩa chết quả nhiên là theo cái kia hắc miêu có quan hệ trực tiếp , thậm chí có thể nói , cái kia hắc miêu mục tiêu chính là tới câu hắc hồn.

Chính gọi là , hoàng tuyền lộ , đi Hoàng Tuyền , khóc cũng được , cười cũng được , từ đây sinh ly tử biệt lưỡng mang mù mịt. Bước lên này hoàng tuyền lộ , lại làm sao có thể trở về lấy đây, cho nên Luru Nghĩa mới có thể mệnh tang Hoàng Tuyền.

Nghe đến là cái kia hắc miêu hại chết Luru Nghĩa , lập tức ta liền hỏi hắc: "Ngươi có phải hay không hại chết qua hắc miêu?"

Ta như vậy hỏi hắc , cũng có nguyên nhân , hắc miêu oán khí nặng , nếu như bị người rất tàn nhẫn sát hại , hắc sẽ biến thành mèo linh tiền đến báo thù lấy mạng.

Luru Nghĩa vội vàng lắc đầu một cái nói: "Ta chưa bao giờ hại chết qua gì đó mèo , thậm chí đều không chưa đánh qua bất kỳ một con mèo."

"Như vậy liền kỳ quái , như vậy con mèo kia làm gì tới hại ngươi?" Ta không khỏi nhướn mày một cái , thật là không hiểu.

Một bên Trần Nhị Cầu cũng nghe được là đầu óc mơ hồ , sau đó hỏi Luru Nghĩa: "Vậy sau đó thì sao ? Ngươi lại là thế nào biết mình là bị hại chết?"

Luru Nghĩa đạo: "Ta biết rõ mình đi tới hoàng tuyền lộ sau đó , không thể quay về , cũng chỉ phải tiếp theo trên đường vong hồn cùng nhau đi về phía trước , đi đến Địa Phủ báo cáo đi rồi. Nhưng là vừa đến Địa Phủ , phán quan lại nói ta tuổi thọ chưa hết , còn có hai mươi năm tuổi thọ , nói ta là chết oan , phải đem ta đánh vào Uổng Tử thành. Ta cuộc đời này một lòng hướng thiện , quay đầu lại nhưng rơi cái kết quả như thế này , vì vậy không cam lòng , liền chạy đi Diêm Vương Điện , đánh trống cáo minh trạng rồi."

Nghe đến đó , Trần Nhị Cầu liền bật cười , nói: "Nếu như cuối cùng tra được hại chết ngươi cũng không phải là người , mà là cái kia hắc miêu hại ngươi , ngươi này cáo minh trạng chịu rút gân lột da nỗi khổ , liền nhận không."

Luru Nghĩa vội vàng nói: "Không , phán quan nói ta là bị người hại chết , cho nên ta mới sẽ đi cáo minh trạng."

"Nói như vậy , này phía sau nhưng thật ra là có người ở thao túng , mà cái kia hắc miêu chẳng qua là người kia dùng thủ đoạn rồi." Ta nhướn mày một cái.

Phải chính là như vậy , cho nên hy vọng nhị vị đại sư giúp ta tra một chút , đến cùng kia người sau lưng đến tột cùng là người , tại sao phải như vậy tới hại ta , để cho ta bị chết không minh bạch." Luru Nghĩa gật đầu liên tục , đối với chúng ta cầu đạo.

Ta tỏ ý hắc không nên gấp gáp , suy nghĩ một chút , sau đó lại hỏi hắc: "Cái kia hắc miêu , loại trừ trong giấc mộng thấy qua , trên thực tế chưa từng thấy sao?"

Luru Nghĩa lắc đầu một cái , biểu thị không có ấn tượng.

Bất quá , tựu tại lúc này , một bên Angel nhưng thật giống như đột nhiên nghĩ đến gì đó giống như , đột nhiên la lên: "Ta đã thấy! Ta đã thấy!"

"Ngươi gặp qua hắc miêu?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều sợ ngây người , hiếu kỳ không hẹn mà cùng nhìn về phía nàng.

Một bên Luru Nghĩa cũng tròn tròn mắt , kinh ngạc nói: "Tại ta trong mộng hắc miêu , ngươi làm sao sẽ gặp qua?"

Đúng vậy , nàng làm sao biết Luru Nghĩa trong mộng cái kia hắc miêu là dài hình dáng gì , có thể không phải tùy tiện ở trên đường nơi nào thấy một cái hắc miêu , thì nhất định là Luru Nghĩa trong mộng thấy cái kia.

Angel một mặt tự tin nói: Phải cái kia hắc miêu ta đã thấy , ngay tại nửa tháng trước thấy qua , đương thời đã chết , mèo trên người tất cả đều là huyết , bị người dùng giây đỏ treo ở chúng ta cửa viện trên một thân cây."

"Chết mèo treo ở nhà các ngươi ngoài cửa trên cây?"

Nghe nói như vậy , ta chân mày đều nhíu lại rồi , cảm thấy chuyện này không tầm thường. Hỏi dò , có ai sẽ vô duyên vô cớ đem chết mèo treo ở người khác ngoài cửa nhà chuyện này nghe một chút , cũng biết đặc biệt tà môn. Vì vậy , ta vội vàng hỏi: "Ngươi cẩn thận nói một chút."

Angel liền nói cho chúng ta biết , nguyên lai tại nửa tháng trước , có một ngày buổi sáng , nàng lúc ra cửa sau , đột nhiên thấy cửa trên cây treo một cái đen thui đồ vật , đến gần vừa nhìn , kết quả sợ hết hồn , nguyên lai treo là một cái chết mèo.

Cái kia chết mèo , giống như Lưu Nghĩa trước miêu tả trong mộng con mèo kia giống nhau , toàn thân u hắc , không có một cây tạp mao , cả người là huyết , giống như một thất cổ từ thi giống nhau , dùng một cây giấy đỏ bao lại cổ , treo ở trên cây.

Lúc đó Angel bị một màn này cho dọa sợ không nhẹ , chạy đến trong thôn tự đi hỏi rồi rất nhiều người ,

Hỏi là ai đem cái chết mèo treo ở cửa nhà bọn họ , kết quả không có người thừa nhận , cuối cùng , nàng cũng chỉ phải chính mình đem con mèo kia theo dưới tàng cây lấy xuống.

Giảng tới đây , Angel lại đột nhiên nói: "Đúng rồi , từ đó về sau , ta liền bình thường tại ban đêm nghe mèo tiếng khóc thanh âm , có lúc thật giống như tại bên ngoài viện , có lúc thật giống như ngay tại cửa lớn , Miêu Miêu miêu , tiếng kêu rất thê thảm , có lúc vừa gọi chính là cả một đêm. Bất quá trước ta không có coi ra gì , nếu không phải nghe được cha ta nói đến hắc miêu , ta đều nhanh quên chuyện này. Sử ký , người nói này hắc miêu sẽ không phải là cha ta trong mộng thấy cái kia nha "

Ta gật đầu , nghe xong nàng nói chuyện này , ta cũng cảm thấy rất quý dị , mơ hồ cảm thấy chuyện này khẳng định theo Lưu Nghĩa trong mộng cái kia hắc miêu có liên quan , vì vậy liền nói với Angel: "Người mau dẫn ta đi dưới gốc cây kia nhìn một chút."

Angel gật đầu một cái , sau đó liền mang theo chúng ta đi ra ngoài cửa.

Lúc này , thiên đã lái một chút tờ mờ sáng rồi , chúng ta rất nhanh thì đi tới cửa viện.

Cửa viện , có một hàng cây , Angel chỉ trong đó trên một thân cây liền nói: "Ban đầu cái kia chết mèo liền treo ở nơi đó. "

Ta ngừng đầu nhìn lên , Angel chỉ là một cây liễu , tại nàng chỉ địa phương , chính là cây liễu một cây chỉ rẽ lên , cách mặt đất không sai biệt lắm có hơn hai thước.

Gốc cây liễu này , đối diện cửa viện , có thể suy ra , đương thời Angel vừa ra cửa viện , dĩ nhiên là có thể nhìn đến một cái chết mèo treo ở trước mặt.

Tự tại lúc này , Trần Nhị Cầu đột nhiên có phát hiện , chỉ dưới tàng cây trên đất nói: "Su đệ , người mau nhìn."

Ta đi tới dưới tàng cây , cúi đầu vừa nhìn , chỉ thấy dưới cây là một nhóm đốt sạch rồi giấy màu xám , hơn nữa còn có mấy trụ chưa cháy hết nhang đèn cắm ở trong đất.

Này cũng làm ta xem nhủ chặt mày , bây giờ coi như là kẻ ngu cũng có thể đoán được , chuyện này khẳng định không đơn giản a , treo chết trốn ở người ta cửa lớn thì coi như xong đi , bây giờ đến tốt còn muốn đốt lên tiền giấy , cung lên nhang đèn , điều này hiển nhiên chính là có lòng nhân tạo chi rồi.

Một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Cái này nhất định là tà môn ngoại đạo đồ."

Ta gật đầu một cái , tầm mắt theo cắm nhang đèn địa phương , ánh mắt đi lên dời một cái , đứng dịp thấy phía trên chính là trước Angel nói treo chết mèo cây rẽ.

Nhìn đến đây , ta tựa hồ mơ hồ biết là chuyện gì xảy ra , vì vậy vội vàng hỏi Angel: "Cái kia chết mèo , treo cách mặt đất cao bao nhiêu ? Có phải hay không cách mặt đất chỉ có một thước bảy đáng về ?"

Angel sững sờ , kinh ngạc la lên: "Người. . . Làm sao người biết ?"

"Nói như vậy , ta đoán đúng rồi ?"

"Không sai , cái kia chết mèo bị một cây dây dài treo , cách mặt đất không sai biệt lắm chính là hơn một thước , chưa đủ cao hai thước độ." Angel gật đầu một cái , khẳng định nói.

Trần Nhị Cầu vội vàng hiếu kỳ hỏi ta: "Su đệ , người có phải hay không nhìn ra được gì ?"

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói: "Chính gọi là , hắc miêu cách mặt đất một thước bảy , oán khí trong lồng ngực tích , nhang đèn thi xuống nướng , lấy mạng câu hồn không có được chạy a!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Mèo Cổ

"Chuyện này... Lòi này là ý gì?"

Angel lộ ra kinh hoàng vẻ mặt, vội vàng hướng ta hỏi.

Rất hiển nhiên, ta câu nói kia coi như là kẻ ngu cũng có thể nghe được, đó là lại nói cái kia chết mèo treo ở trên cây con đường.

Thấy Angel không hiểu, vì vậy ta đã nói: "Đây là một loại tà ác thuật nguyên rủa, mượn chết mèo oán khí, để đạt tới hại người lấy mạng mục đích. Nếu như ta không có đoán sai mà nói, loại thuật nguyên rủa này, xưng là mèo Cổ!"

"Mèo Cổ?"

Angel cùng Trần Nhị Cầu nghe, đều là cả kinh, hiển nhiên chỉ là mèo Cổ danh tự này, nghe vào cũng làm người ta cảm thấy vô cùng tà ác, khiến người sợ hãi.

Phải ta tại trong sách thấy qua loại này tà thuật ghi lại. Ta lật đầu một cái, tiếp theo liền hướng bọn họ giải thích: "Cái gọi là mèo Cổ, Vu Cổ bên trong động vật Cổ chỉ một loại trong đó, loại này yêu thuật vừa kinh khủng lại tà ác, cũng vì hung ác nhất cổ thuật một trong, chủ yếu là mượn mèo oán khí, tới nguyên rủa người khác tử vong."

Mèo Cổ, thật ra liền cùng Trung quốc hiện tại Miêu Cưong cùng Đông Nam Á thịnh hành cổ thuật tính chất là giống nhau, chỉ bất quá Miêu Cưong địa khu cổ thuật, là một loại lấy độc trùng quấy phá hại người vu thuật, dùng khoa học ý kiến chính là, lợi dụng độc trùng luyện ra độc, trừ độc hại hấn người. Mà mèo Cổ bất đồng phân biệt ở chỗ, mèo Cổ là lợi dụng hấn Oán Linh đi hại người, cái này thì so với bình thường nhìn thấy cổ thuật tà ác hơn nhiều.

Thử nghĩ một hồi, bình thường cổ thuật, chỉ là đi luyện trùng, đối với cổ thuật phổ biến nhất ý kiến là, nghe nói Tương Tây mầm non có đặc biệt dưỡng cổ Cổ bà, nói là lấy một cái cái bình, đem một đám chộp tới độc trùng bỏ vào bên trong, phong tốt nắp, để cho độc trùng ở bên trong tự giết lẫn nhau, cho đến bảy bảy bốn chín ngày sau đó, sẽ phát hiện bên trong chỉ còn một cái độc trùng, đây chính là Cổ.

Mà luyện mèo Cổ thì lại khác, truyền thuyết luyện mèo Cổ muốn thông qua một bộ nghi thức, trước tiên đem trước đó chuẩn bị xong mèo giết chết, lấy thu được mèo quỷ, bị giết mèo phải là lão Miêu, số năm càng ngày càng tốt. Nghe nói giết chết mèo thủ đoạn càng tàn nhẫn, càng ác độc, mèo sau khi chết linh hồn liền oán khí càng nặng. Hơn nữa mèo sau khi chết, còn không bỏ qua cho hấn, còn muốn tàn nhẫn vô tình đi hành hạ mèo linh hồn, khiến nó sau khi chết không được yên ổn, hành hạ mèo quỷ phương pháp cụ thể đều có bất đồng, hấn mục tiêu chỉ có một cái, đó chính là dùng cái này thúc đẩy sinh trưởng hấn oán khí, như thế tài năng luyện ra mèo Cổ.

Đương nhiên, đang hành hạ mèo quỷ đồng thời, nghe nói còn muốn một bên niệm mỡ mỡ tên, như vậy, mèo quỷ tại kết oán thời điểm, sẽ chết liền nhớ ở đây cá nhân tên, đem người này tên tưởng lầm là hại chết chính mình hung thủ, cuối cùng đi tìm người này báo thù.

Mà trước mắt hết thấy, liền cùng trong truyền thuyết luyện mèo Cổ rất tương tự.

Đem mèo treo cổ tại trên một thân cây, loại thủ đoạn này vốn là phi thường tàn nhẫn, mèo sau khi chết dĩ nhiên là sẽ rất không cam lòng. Sau đó, đối phương còn đem mèo treo cách mặt đất chỉ có một thước bảy, phía dưới điểm lên hương trụ, đi thiêu đốt hấn thi thể, đây thật ra là một loại luyện thi dầu phương pháp, tại hàng đầu thuật bên trong sẽ có người dùng thuật này đi lấy thi dầu, thường thường luyện ra thi dầu không gì sánh được tà ác, tràn đầy oán khí.

Mà này loại luyện thi dầu phương pháp, dùng ở rồi một cái chết mèo trên người, tự nhiên không phải là vì luyện lấy thi dầu, mà là vì thúc đẩy sinh trưởng mèo oán khí.

Một con mèo, bị người tươi sống treo cổ rồi, sau khi chết còn muốn thiêu đốt luyện hấn thi dầu, như thế ác độc tàn nhẫn, người nói hấn có thể không sinh oán sao? Dĩ nhiên là oán khí xung thiên. Cứ như vậy, mèo này Cổ muốn không luyện thành công cũng khó khăn.

Đây cũng chính là vì sao ta liếc mắt liền kết luận, là có người đang làm phép luyện mèo Cổ rồi!

Trần Nhị Cầu bọn họ nghe được mèo Cổ tà ác như thế, cái trán không khỏi đều toát mồ hôi lạnh.

Trần Nhị Cầu nói: "Khe nằm, loại này tà thuật ta đều là lần đầu tiên nghe nói, hấn sẽ không nhiều người chứ?"

Ta lật đầu một cái. Phải đây là một loại so với cổ lão thần bí, kinh khủng chi vu thuật. Nghe nói, loại này tà thuật thịnh hành ở Tùy triều, bất quá bởi vì thuật này quá mức âm tà, cho nên Tùy triều về sau liền cơ hồ tuyệt tích, ta đều cho là trên đời này sẽ không có loại này tà pháp rồi, thật là không có nghĩ đến a, hôm nay vậy mà sẽ để cho chúng ta cho gặp."

Biết được đây quả thật là chính là trong truyền thuyết mèo Cổ sau đó, tâm lý ta quả thực cảm thấy một trận kinh hãi.

Ta nói đều là nói thật, mèo Cổ thịnh hành ở Tùy triều, ở chỗ này đồng thời gian, có đại lượng mèo bị giết chết, Tùy vương thất thân thích bên trong có một vị kêu "Độc cô nữ" người, hấn điều khiển "Mèo Cổ" nguyên rủa thân tỷ tỷ Hoàng Hậu cùng với thê tử tỷ tỷ, chuyện này ở trung quốc rất nổi danh. Phát sinh chuyện này cái sau đó, Tùy triều triều đình liền nghiêm khắc cấm chỉ thuật này, hơn nữa sẽ thuật này loại này tà ma yêu pháp người toàn bộ lưu đầy tới biên thùy địa khu, cho nên sau đó một đoạn thời gian thuật này liền tuyệt tích.

"Tuyệt tích ?" Trần Nhị Cầu cùng Angel đều là sững sờ, sững sờ đạo: "Đều tuyệt tích , kia chuyện này... Đây là người nào lấy ra ?"

"Tuy nói là tuyệt tích , thế nhưng nghe nói ban đầu Tùy triều sẽ thuật này thuật sĩ , có một ít người bỏ chạy rồi Nhật Bản , cho nên Nhật Bản một mực tồn tại loại này yêu thuật. Chẳng lẽ... Là người Nhật Bản làm ?" Nói tới chỗ này , chính ta cũng dám đã có điểm bất khả tư nghị.

"Người Nhật Bản ? Chuyện này... Cái này không thể nào đi!"

Không chỉ có Trần Nhị Cầu cảm thấy có khả năng thấp , cảm thấy không đáng tin cậy.

Angel cũng cảm thấy rất không có khả năng là người Nhật Bản gây nên , nàng nói: "Cha ta căn bản là không có theo người Nhật Bản đã từng quen biết , làm sao có thể sẽ có người Nhật Bản tới hại hân , này quá bất hợp lý rồi."

Ta nghĩ nghĩ , vì vậy liền hỏi Angel: "Đúng rồi , con mèo kia thi thể đây, người ném đi đâu rồi ?"

Angel nói: "Ta đem nó chôn vào rồi phía sau nhà trong hoang địa."

"Mau dẫn ta đi nhìn một chút." Ta vội vàng nói với nàng.

Angel sững sờ, hiểu kỳ nói: "Nhìn mèo thi thể ?"

Ta gật đầu một cái: Phải các người không phải muốn biết chuyện này là người nào làm sao , chúng ta đi xem một chút con mèo kia thi thể liền cái gì cũng biết."

"Nhìn mèo thi thể có thể biết là người nào làm ?" Không chỉ có Angel rất không minh bạch , chính là Trần Nhị Cầu cũng là sững sờ.

Ta gật đầu một cái: Phải nghe nói luyện mèo Cổ , yêu cầu họa một đạo thúc giục Oán Linh phù , nhét vào mèo trong bụng , cho nên chúng ta đi đem mèo thi thể trong bụng tấm linh phù kia tìm ra xem một chút sẽ biết."

Nghe được ta đây nói gì , Angel liền gật đầu một cái , đầu tiên là trở về nhà đi lấy rồi một trương cái cước , sau đó này mới mang theo chúng ta chạy tới sau nhà.

Nơi đó có một khối hoang địa , Angel đằng trước dẫn đường , đi trong chốc lát , nàng liền ngừng lại , chỉ trước mặt nói: "Chính là chỗ này."

Ta vừa nhìn , chỉ thấy trước mắt quả nhiên có một khu vực nhỏ tất cả đều là lấp đất mới , hiển nhiên là chôn cái kia chết mèo địa phương.

Trần Nhị Cầu cũng thật muốn biết mèo này Cổ rớt cuộc là người nào làm , cho nên gặp được địa phương , liền chủ động đoạt lấy cái cước , bắt đầu đào.

Bởi vì này con mèo thi là Angel chôn , cho nên cũng không có chôn bao sâu , không có vài cái công phu , mèo thi liền bị Trần Nhị Cầu cho moi ra.

Mèo thi đào một cái đi ra , một bên Angel liền "Di" một tiếng , kinh ngạc nói: "Đều thời gian nửa tháng đi qua , như thế hân thi thể một chút cũng còn không có hủ nha "

Là , như thế vẫn là cuối hè , lại còn chưa phải là mùa đông , theo lý mà nói , mèo này thi khẳng định không muốn ba ngày , liền nhất định bắt đầu hôi thúi rồi. Nhưng là dưới mắt , con mèo này giống như vừa mới chết không lâu giống như , không hề có một chút nào rữa nát , hơn nữa liền mùi thúi cũng không có nghe thấy được.

"Oán khí bao thi , tự nhiên chết mà bất hủ!"

Ta một mặt ngưng trọng , nói ra nguyên do trong đó. Đồng thời , trong lòng cũng không khỏi âm thầm kinh hãi , cái này cần bao lớn oán khí a!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Hân tới

Rất nhanh, toàn bộ mèo thi đều bị Trần Nhị Cầu cho xách đi ra.

Vừa nhìn, quả nhiên giống như Lưu Nghĩa trước chỗ miêu tả như vậy, con mèo này toàn thân màu đen, hai con mắt u xanh u xanh. Là, con mèo này bởi vì là bị người dùng sợi dây treo cổ, cho nên mặc dù chết, vẫn như cũ tức trợn trừng mắt, một bộ chết không nhắm mắt đáng vẽ, nhìn qua làm cho người ta một loại rất không tưởng cảm giác.

Hắc miêu thi thể moi ra, Trần Nhị Cầu liền dựa vào trên đất mèo thi hỏi ta: "Hiện tại làm sao làm? Không phải là muốn mở ngực bẻ bụng chứ?"

Ta gật đầu một cái: "Không sai, không mở ngực bẻ bụng, như thế đem phù lấy ra."

Nghe nói như vậy, Angel trực tiếp liền khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, nói ta thật là tàn nhẫn a.

Trần Nhị Cầu cũng trực tiếp không muốn làm rồi, nói: "Chuyện này ta là không làm, muốn tới người tới."

Nói xong, hắn còn chủ động xuất ra một cái nhỏ nhỏ dao găm Thụy Sĩ, đưa tới.

Ta nhất thời liền mất hứng, ta nói: "Nhị Cầu, người cái này thì không hiền hậu, ban đầu nhưng là người hết sức muốn tiếp lấy công việc này nhi, như thế theo mèo thi trong bụng lấy cái là bùa, người liền không muốn? Chẳng lẽ người một cái đại lão gia, cũng giống Angel giống nhau sợ thấy máu?"

Trần Nhị Cầu nghe lời này một cái, liếc mắt, nói: "Bớt đi bộ này, ta đương nhiên không sợ huyết, ta chuyện này... Đây không phải là bởi vì người nói mèo này thi là oán khí bao thi sao, cho nên ta suy nghĩ cho nó mở ngực bẻ bụng, mèo quý có thể hay không dây dưa tới chúng ta."

Ta đi, lại là sợ hãi cái này.

Ngay sau đó ta liền khịt mũi coi thường: "Thua thiệt người chính là âm dương trong nghề người, ngay cả một mèo quý đều sợ, người về sau còn là đừng nói cho người khác biết người là sư huynh của ta."

Trần Nhị Cầu liền không vui, nói: "Người học là âm dương, thuật phong thủy, người đương nhiên sẽ không sợ quỷ, nhưng ta học là Huyền Thuật, bởi toán xem bói, kỳ môn độn giáp, thật muốn bàn về đến, ta sẽ có thể so với người cao cấp hơn nhiều."

Thấy hai người chúng ta còn có tâm tình ở nơi đó luận cao thấp, một bên Angel vội vàng thúc giục: "Các người có thể hay không nhanh lên một chút nha, vạn nhất thật mèo quý tới, làm sao bây giờ?"

"Không cần quá lo lắng, hiện tại trời sắp sáng, mèo kia quý cũng không dám quá can rờ."

Ta đây vừa mới dứt lời đây, đột nhiên liền khó hiểu nổi lên một trận âm phong.

Này âm phong thổi một cái, ba người chúng ta người đều cảm giác cả người chợt lạnh, giật mình.

Ta đương thời đã cảm thấy trận này phong có cái gì không đúng, trong đầu nghĩ sẽ không thật tới chứ? Vì vậy mau đánh mở Âm Dương Nhân, quay đầu hướng phía sau vừa nhìn, tiếp lấy đã nhìn thấy cách đó không xa một cái tiểu sườn đất lên, có một cái đen sẫm đồ vật, chợt lóe đã không thấy tăm hơi.

Trần Nhị Cầu bọn họ thấy ta đột nhiên trở nên thần sắc khẩn trương, liền bắt đầu luống cuống, hỏi ta thế nào?

Ta nói với bọn họ: "Hắn tới!"

"Hắn? Nó là người nào?"

Hai người sững sốt một chút.

"Mèo quý."

"À?"

Trần Nhị Cầu cùng Angel nghe nói là mèo quý tới, trực tiếp dọa giật mình một cái. Vội vàng hướng nhìn bốn phía, bất quá bọn hắn không có mở Âm Dương Nhân, tự nhiên gì đó cũng không nhìn thấy.

Bất quá tựu tại lúc này, đột nhiên cái kia tiểu sườn đất phía sau, truyền đến một trận "Ô ô ô" tiếng khóc.

Lần này Trần Nhị Cầu bọn họ cũng nghe thấy rồi, chỉ cách đó không xa tiểu sườn đất bên kia cả kinh nói: "Các người nghe, là cái gì đang khóc?"

Lúc này, tuy nói là trời sáng mau quá, thế nhưng mọi người đều biết, loại thời điểm này thật ra nhìn nơi nào đều là tối tăm mờ mịt không thấy rõ, giống như thế gian vạn vật đều bị cách một tầng lụa mỏng giống như.

Cho nên, lúc này chúng ta, gì đó cũng không nhìn thấy, bên tai chỉ có thể nghe được ô ô ô tiếng khóc.

Tiếng khóc kia, nghe vào giống như là người tại khóc, nhưng không giống lắm, có khi lại giống như là phong tiếng rít, như quỷ khóc sói tru, còn mang theo mấy phần thê lương, tóm lại nghe vào sẽ không tự giác khiến người cảm thấy một trận rợn cả tóc gáy.

Nói thật , bên tai đột nhiên nhô ra như vậy một trận Không U u tiếng khóc , mọi người chúng ta trong lòng đều cảm thấy ? } được hoảng.

Ngay sau đó , ta liền nói với bọn họ , để cho bọn họ tại chỗ chờ , ta đi qua nhìn một chút.

Vì vậy , ta theo tiếng khóc tìm đi qua , rất nhanh là đến cái kia tiểu sườn đất ,

Kết quả vừa đến chỗ đó , tiếng khóc tựa đình chỉ rồi. Triều ta tiểu sườn đất phía sau vừa nhìn , phát hiện không có thứ gì.

Nhưng là làm ta xoay người trở về , kia tích tí tách tiếng khóc lại truyền ra.

Ba người liếc nhau một cái , ai cũng không lên tiếng. Nhưng là mọi người chúng ta trong lòng ai cũng rõ ràng , tiếng khóc này rất tà môn , khả năng chính là con mèo kia quý đang khóc.

Ta biết nơi đây không thể ở lâu , vì vậy mau kêu Trần Nhị Cầu đi lấy mèo thi trong bụng linh phù , mà ta thì cảnh giác bốn phía.

Dưới tình huống này , Trần Nhị Cầu cũng không dám nhiều lời nữa , gật đầu một cái , lập tức liền theo chỗ ở lên con mèo kia thì , bắt đầu dùng dao găm Thủy Sĩ mở ngực bẻ bụng.

Hắn bên này vừa đục mèo thi , tiếp lấy kia tích tí tách tiếng khóc liền vang được càng thêm lợi hại , mang theo nồng đậm thể lương mùi vị.

Loại này tiếng khóc thật vô pháp dùng lời nói mà hình dung được , tóm lại đặc biệt chói tai , thẳng vào linh hồn , lòng to đều một hồi liền từng cây một dựng lên , Angel càng là sợ đến nhanh khóc.

Thật ra , dưới tình huống này , không dám là ai ở chỗ này , cũng sẽ bị dọa sợ không nhẹ , cái loại này bầu không khí thật sự là quá kinh khủng.

Ta đang muốn an ủi một chút Angel , đột nhiên , ta liền cảm thấy phía sau một trận âm phong đánh tới , tâm lý ta đột nhiên cả kinh , vội vàng trở lại vừa nhìn , "Miêu" một tiếng , một đoàn bóng đen hướng ta mặt liền nhào tới , nhanh như thiểm điện.

Ta đương thời liền cảm thấy một cổ sát khí nhào tới trước mặt , trên trán mồ hôi lạnh một hồi liền nhô ra.

Mất thấy đoàn kia bóng đen liền muốn nhào tới ta mặt , lúc này ta đã không hề trả đũa thời gian , không thể làm gì khác hơn là vội vàng lắc mình trốn một chút , tiếp lấy liền nghe được "Hô" một tiếng , một cổ mãnh liệt sát khí theo bên tai vọt tới.

Vật kia tốc độ thật sự là quá nhanh , mau ngay cả ta cũng không kịp thấy rõ ràng hắn dáng vẻ , chỉ có thể nhìn được một đoàn bóng đen.

Ta mới vừa tránh thoát hắn đã kích , đều còn chưa kịp thở phào một cái , tiếp lấy liền thấy đoàn kia bóng đen , trực tiếp lại hướng Angel nhào tới.

Thấy như vậy một màn , ta tim đều nhảy đến cổ rồi , trong lòng thầm kêu một tiếng không được , bởi vì ta căn bản là không kịp đi cứu nàng. Đón lấy , chỉ thấy Angel "Ừm" một tiếng , liền thẳng tắp ngã xuống đi xuống...

Lần này ta thật đúng là giật mình , vội vàng một cái bước dài vọt tới , chỉ thấy té xuống đất Angel , sắc mặt tái nhợt được dọa người , trên trán mạo hiểm đậu châu to bằng mồ hôi , hơn nữa đáng sợ nhất là , lúc này nàng té xuống đất điên cuồng co quắp , vừa nhìn chính là trùng sát rồi.

Trùng sát , nghiêm trọng nhưng là sẽ người chết.

Bết bát hơn là , lần này chúng ta đi ra đào mèo thi , ta không có gì cả mang , chứ nói chi là hóa sát phù.

Ngay sau đó , ta liền mau kêu Trần Nhị Cầu , đừng nữa lấy , nhanh lên một chút mang Angel rời đi.

Là , tình huống quá ra ngoài ta dự liệu , ai có thể nghĩ tới mèo quý sẽ lợi hại như vậy , hơn nữa tốc độ nó thật sự là quá nhanh , cộng thêm ta lại không có bất kỳ đối phó hần linh phù cùng pháp khí , căn bản là không có biện pháp đối phó hắn.

Không cần ta kêu , Trần Nhị Cầu cũng nhìn thấy Angel xảy ra chuyện , cho nên lập tức liền bỏ lại mèo thi , chạy trở lại , kinh hoảng hỏi ta: "Nàng thế nào ?"

"Trùng sát rồi!"

Ta trả lời một tiếng , sau đó vội vàng bấm một cái ép sát quyết , hướng Angel trên trán đè xuống.

Ép sát quyết , cái này chỉ quyết là tại làm pháp sự trừ tà , ép sát , hoặc là đôi ép thể thân lúc , mới cần thiết sử dụng chỉ quyết.

Ép sát quyết đè xuống , tiếp lấy Angel liền rõ hiện ra có chút chuyển biến tốt , mặc dù trên trán giống nhau đang điên cuồng mạo hiểm đại hần châu , thế nhưng tôi thiếu không hề co quắp.

Mà lúc này , đoàn kia bóng đen lại hướng ta tập kích đi qua.

Lúc này ta ôm Angel , ngay cả muốn tránh đều không tránh được rồi , vì vậy không thể làm gì khác hơn là vội vàng bấm một cái xiên sắt chỉ , hướng về phía nhào tới đoàn kia bóng đen đánh tới...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Trần Nhị Cầu tay nghề

Âm dương pháp thuật chia rất nhiều, thế nhưng vô luận loại nào pháp thuật, cũng phải có "Thủ quyết, bước cương, khẩu quyết" phối hợp.

Cho nên, thủ quyết có thể gọi thần binh thần tướng hộ pháp, trợ trận, uy lực vô tận, vì vậy, bấm chỉ quyết thời điểm, là có phòng thân chức năng. Bình thường pháp sư tại lâm phép lúc, đều bấm pháp quyết này tới bảo vệ tự thân bình an, để cho yêu ma quỷ quái không được thừa cơ mà vào.

Mà ta đây lúc bấm tiên sắt chỉ, này chỉ là một loại đặc biệt đối phó ác quỷ chỉ quyết, có thể tiên ma quỷ mị tà ma, nhưng chủ yếu công năng là chỉ tại đuổi đi hồ đồ ngu xuẩn quỷ mị.

Âm dương thuật ở trong cho là, Quỷ loại cùng nhân loại bình thường có ba suy sáu vướng, đồng thời cũng có số ít nhận được một ít không tốt thuật sĩ sai khiến mà làm hại người gian ác quỷ, sẽ giống nhân loại giống nhau Lão hồ ly, thậm chí sẽ ở không địch lại lúc lên trồn, chờ cơ hội trở ra tác quái, làm hại nhân gian. Vì vậy, đạo gia lại nghiên cứu ra "Xiên sắt chỉ".

Này chỉ chủ yếu công năng, ở chỗ đem ác quỷ đuổi đi, duy tại gặp phải ngoan âm phủ không tinh chỉ ác quỷ lúc, cũng có thể đưa nó xiên chết, khiến nó rơi cái không bao giờ siêu sinh mức độ, uy lực không gì sánh được, vì vậy bình thường tâm tôn nhân nghĩa tiên sinh, tùy tiện sẽ không sử dụng ra này chỉ.

Lần này ta sử dụng ra xiên sắt chỉ, cũng là đúng là không còn cách nào, chỉ đành phải như thế, tối thiểu bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn.

Xiên sắt chỉ hướng cái kia đánh về phía ta bóng đen xiên đi qua, nhất thời, ta liền cảm thấy một trận mạnh vô cùng sức xung lực, đánh tới.

Cổ lực lượng kia, tuy nhiên không là thật thể, thế nhưng ta có thể cảm nhận được kia đập vào mặt một trận sát khí.

Ta một tiếng quát to, xiên sắt, vừa vịn điểm vào nhào tới trước mặt bóng đen lên!

Không có bất kỳ đặc hiệu, chỉ thấy thủ quyết điểm trùng vị trí, nhất thời kim quang một điệu, giống như một cái kim xiên, bắt chéo này đoàn bóng đen trên người.

"Miêu~~"

Một tiếng thê lương tiếng mèo kêu, đột nhiên chột vang. Chỉ thấy đoàn kia bóng đen bị kim xiên một xiên, mang theo thê lương tiếng trực tiếp té bay ra ngoài!

Đoàn kia bóng đen bay ra ngoài có mấy mét xa, lăn dưới đất, "Miêu Miêu miêu" kêu, trên mặt đất vùng vẫy vài cái, bò dậy, sau đó gắt gao nhìn chăm chú vào ta.

Ta trong lòng âm thầm kinh hãi, phải biết xiên sắt chỉ nhưng là một loại đặc biệt đối phó ác quỷ chỉ quyết, có thể tiên ma quỷ mị tà ma, nhưng là trước mắt mèo hắc, cũng chỉ là chịu một điểm thương, cũng không đáng ngại đáng về. Đây chính là quá ra ngoài ta dự liệu.

Lúc này, ta cũng mới chân chính thấy rõ hắc.

Dáng vẻ cùng mèo thi là giống nhau, cả người biến thành màu đen, chỉ bất quá so với mèo thi thêm mấy phần oán khí, nhìn qua cảm giác càng thêm quỷ khí âm trầm.

Càng đáng sợ hơn là ánh mắt nó, Không U u, còn phát ra lục quang. Trong ánh mắt, tràn đầy ưu oán, tức giận cùng âm độc, thấy nó dùng như vậy ánh mắt gắt gao nhìn ta chăm chăm, ta liền cảm thấy một cỗ rợn cả tóc gáy cảm giác, nổi da gà một hồi liền toàn đứng lên.

Nhìn đến hắc loại này lạnh giá ánh mắt, tâm lý ta liền thầm kêu lấy không được, trong đầu nghĩ nó sẽ không còn muốn đến đây đi?

Chính nghĩ như vậy, quả nhiên, chỉ thấy con mèo kia quỷ, "Miêu" một tiếng, lần nữa hướng ta vọt tới.

Ta vừa nhìn, thật còn muốn tới? Chẳng lẽ không sợ chết sao?

Vì vậy lần nữa vội vàng bấm ra xiên sắt chỉ, hướng nó đánh tới..

Nhưng là , lần này để cho ta mở rộng tầm mắt , tay ta quyết đánh tới , đối phương một vệt bóng đen chọt lóe , giống như một đạo tia chớp màu đen giống như nhanh như vậy, xiên sát chỉ trực tiếp đánh cái không.

Tâm lý ta đương thời liền âm thầm kêu một tiếng không được, tiếp theo liền thấy đến một đạo tia chớp màu đen giống như mũi tên giống như , bắn vào ta mặt lên.

Ta chỉ cảm thấy một cổ mảnh liệt sát khí , theo mặt toàn bộ vọt vào , nhất thời đầu liền "Ổng" một tiếng , trong lồng ngực lập tức liền cảm thấy một trận bức mình , giống như muốn hít thở không thông bình thường khó chịu , tiếp lấy đầu trầm xuống , trực tiếp liền đứng không vững , "Ừm" một tiếng , một đầu ngã xuống đi xuống.

Bất quá tốt tại ta cũng không có giống như Angel như vậy , trực tiếp bị sát khí làm cho hôn mê đi qua.

Ta té xuống đất , miêng niệm hóa sát thần chú , rất nhanh mới vừa rồi cái loại này hít thở không thông cùng đầu choáng cảm giác liền dần dần biến mất. Bất quá ta trong lòng rất rõ , đối phương tốc độ thật sự là quá nhanh ,

Coi như ta xiên sát chỉ có thể đối với nó tạo thành tổn thương , thế nhưng làm gì không đánh trúng hấn a.

Tâm lý ta cái kia tuyệt vọng a , trong đầu nghĩ hôm nay sẽ không cứ như vậy chết ở chỗ này đi ?

Mà ngay tại lúc này , cái kia mèo quỷ lại hướng ta nhào tới.

Mẫu thân , thật muốn chết phải không ?

Thế nhưng ta cũng không thể cứ như vậy chờ chết nha , đúng rồi , Trần Nhị Cầu!

Cái này thiếu gân giống như đàn độn , bây giờ còn ngu ngốc giống như một mặt mờ mịt , hiển nhiên trước tại trong linh đường mở cho hấn mất Dương Nhân thời gian hiệu lực đã qua , hấn không nhìn thấy mèo quỷ , cho nên mới ngốc đứng làm gáp.

Nhưng là lúc này căn bản là không có thời gian đi mở cho hấn Âm Dương Nhân rồi , không có Âm Dương Nhân , căn bản cũng không có thể trông cậy vào hấn có thể giúp được một tay.

Liền như vậy , mặc kệ nó! Mặc dù hấn không thể giúp ta đuổi chạy mèo quỷ , thế nhưng có thể giúp ta làm một lần bía đỡ đạn a. Bây giờ ta mới vừa trung một đòn , còn không có tỉnh lại , nếu như lại bị con mèo kia quỷ tới một hồi , coi như không chết , cũng sẽ cùng hôn mê Angel một cái hạ trăng. Đến lúc đó coi như ba cái người đều phải chết ở chỗ này.

Mà một bên Trần Nhị Cầu thì lại khác , hấn còn rất tốt , khiến hấn thay ta đập một xuống , phỏng chừng hấn cũng thoáng cái không chết được , mà ta thì có thể thừa dịp này chỗ trống vội vàng đem mới vừa rồi xông vào trong cơ thể sát khí hóa giải được.

Ách... Mặc dù làm như vậy rất không phúc hậu , thế nhưng bây giờ cũng chỉ có như vậy , có lẽ còn có một đường chuyển cơ.

Người đừng xem ta suy nghĩ nhiều như vậy , thế nhưng cái chủ ý này thật ra chỉ là đầu nhất chuyển liền nổi lên , thoáng qua ở giữa chuyển.

Cho nên , làm ta nghĩ tới đây , vì vậy lập tức liền hướng một bên Trần Nhị Cầu bên người lăn đi qua , đồng thời hô to một tiếng: "Hấn tới!"

Ta đây lăn một vòng , liền lăn đến Trần Nhị Cầu sau lưng , nhất thời liền cảm thấy an toàn hơn nhiều. Từ phi cái kia hắc miêu giống như ban đầu Lưu Nghĩa trá thi giống nhau , không phải bắt được ta một người đánh. Bất quá , cũng sẽ không xui xẻo như vậy đi , dù sao ta cũng không phải là Trần Nhị Cầu.

Chỉ là không biết được nếu như Trần Nhị Cầu biết ta tại sao phải lăn đến hấn tới nơi này nguyên nhân , có thể hay không đánh ta ?

Lại nói , Trần Nhị Cầu nghe được ta nói mèo quỷ tới , hấn cũng giật mình.

Mặc dù hấn chưa mở Âm Dương Nhân , không nhìn thấy đồ chơi kia , nhưng vẫn là lập tức liền hai chân đi phía trước một bước.

Ta vừa nhìn , sợ hết hồn , trong đầu nghĩ Nhị Cầu a Nhị Cầu , người cũng đừng chạy a , người muốn chạy , người nào làm ta bía đỡ đạn nha

Bất quá , tốt tại Trần Nhị Cầu cũng không định phải chạy , mà là bước chân đập một cái , tay trái để xuống phần eo thành tượng trưng đao ưởng hình, tay phải thành kiếm hình, như kiếm bầu rút khỏi vỏ , từng cái trên không trung hoành hoặc chệch dọc chém , đồng thời trong miệng thì thầm "Lâm, Bình, Đầu , Giã, Giai, Trận , Liệt, Tại, Tiên!"

Hấn mỗi niệm một chữ , kiếm trong tay phải chỉ liền mạnh mẽ hướng không trung phách đồng dạng lần , đồng thời chân cũng hướng trên đất đập mạnh một hồi

"Tật tật tật !!"

Cuối cùng ba cái sắc lệnh vừa đọc xong , chân hấn mạnh mẽ hướng trên đất liền giẫm ba cái , mà đúng lúc này , con mèo kia quỷ cũng đúng lúc nhào tới.

Tiếp đó, ta liền thấy Trần Nhị Cầu cuối cùng liền giẫm kìa ba cái chân, mỗi một phát chân, dưới chân liền xông ra một cỗ mãnh liệt dương cương khí, từ dưới chân hất, hướng bốn phía nổ lái đi, giống như là một khí đoàn quả bom giống như.

"Oành" một tiếng, một cỗ mãnh liệt dương cương khí khí lừng, trực tiếp cùng kìa nhào tới mèo quý đụng vào nhau, nhất thời, con mèo kìa quý liền bị này cỗ mãnh liệt dương cương khí khí lừng, chấn động cả người run lên, mạnh mẽ lui về phía sau lộn nhào.

Bất quá, mèo quý còn chưa kịp ngừng lại thân thể, lại một đạo dương cương khí khí lừng lại đánh tới...

Mèo quý phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết, tại ba đạo mãnh liệt dương cương khí khí lừng bên dưới, trực tiếp chấn động bay ngược, đánh là thất điên bát đảo rồi.

Nhìn đến đây, ta trực tiếp mắt choáng váng, hất đại gia, lúc nào này ngu đột xuất Trần Nhị Cầu trở nên như vậy ngu bức rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Nhị Cầu mất tích

Không thể không nói, Trần Nhị Cầu mới vừa rồi lộ ra ngón này, quả thực đem ta cho kinh hãi. Mặc dù ta biết Kỳ Môn Chi Thuật tồn tại hán huyền diệu, chỗ lợi hại, nhưng là lại cũng không nghĩ đến sẽ như vậy ngu bức a.

Ta sử dụng ra cả người giải thuật, đều nhanh muốn vứt bỏ một cái mạng nhỏ đi rồi, mà Trần Nhị Cầu hất, tựa là như này khoa tay múa chân vài cái, chân hướng trên đất giẫm ba giẫm, dĩ nhiên tựa đem mèo kìa quý chấn động phải bay ngược, nhưng mà này còn là tại hán không nhìn thấy mèo quý dưới tình huống làm được.

Nói thật, này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, coi như Trần Nhị Cầu tự mình nói ra hoa tới, ta đều chắc chắn sẽ không tin tưởng.

Bất quá, nghe hán mới vừa rồi niệm câu kìa thần chú, ta đến lúc đó rất quen thuộc, cũng không chính là mọi người ai cũng nghe qua Cửu Tự Chân Ngôn sao.

Cái gọi là Cửu Tự Chân Ngôn, chính là Lâm, Bình, Đầu, Giả, Giai, Trộn, Liệt, Tiền, Hành này chín chữ. Cửu Tự Chân Ngôn lại tên lục giáp bí chú, diễn ra 《Bảo Phách Từ. Nội thiên quyển 10 bảy. Đạp liên quan》, nghe nói niệm bùa này, có thể hộ thân tránh ma quỷ.

Đáng nhắc tới là, này Cửu Tự Chân Ngôn sau đó bị người Nhật Bản sao chép đi rồi. Không chỉ có chép, lại còn đem Cửu Tự Chân Ngôn sao chép sai lầm rồi, sao thành Lâm, Bình, Đầu, Giả, Giai, Trộn, Liệt, Tại, Tiền, ngu ngốc giống nhau.

Theo Nhật Bản hoạt hình thịnh hành, ngay cả rất nhiều Trung quốc người tuổi trẻ đều cho là Cửu Tự Chân Ngôn chính là "Lâm, Bình, Đầu, Giả, Giai, Trộn, Liệt, Tại, Tiền", cũng không biết "Lâm Bình Đầu Giả, Giai Trộn Liệt Tiền Hành".

Sách về chính chuyên, mặc dù ta biết này Cửu Tự Chân Ngôn có hộ thân tránh ma quỷ công hiệu, thế nhưng vậy cũng vãn vãn là hộ thân tránh ma quỷ nha. Phải biết ta tiên sát chỉ nhưng là đặc biệt đối phó ác quỷ chỉ quyết, có thể xiên ma quỷ mị tà ma, nhưng là đều không cách nào đối với mèo quý tạo thành lớn tổn thương, huống chi là Cửu Tự Chân Ngôn?

Cho nên, tâm lý ta hết sức kinh ngạc, này Cửu Tự Chân Ngôn như thế tại Trần Nhị Cầu trong miệng nói ra, sẽ trở nên lợi hại như vậy?

Lúc này, Trần Nhị Cầu còn duy trì tay trái chỗ dựa, lấy tay thành kiếm dáng vẻ, một mặt khăn trương hỏi ta: "Hán tới sao?"

Nghe lời này một cái, nhất thời ta hai mắt một hắc thiếu chút nữa thì quỵ xuống. Hất đại gia, đây thật là người so với người, tức chết người. Cảm tình người ta đem mèo quý chinh thám như vậy, vậy mà chính hán còn không biết a!

Ngay sau đó, ta liền lập tức xạm mặt lại, không thể làm gì khác hơn là cười khổ nói với hán: "Hán... Bị người một chiêu kìa mới vừa rồi đánh bay rồi."

"Đánh bay?" Trần Nhị Cầu sửng sốt, hiển nhiên ngay cả chính hán cũng không nghĩ đến.

Ta gật đầu một cái.

Tiếp đó, hán liền lại hỏi ta: "Hòn phi phách tán sao?"

Ta nói không có.

Tiếp đó, tưng gặp hấn đứng bày Pose , chậm rãi đưa tay đem tóc mái hướng sau ót một vuốt.

Ta vừa nhìn , con bà nó , hàng này lại phải bắt đầu trang bức.

Quả nhiên , Trần Nhị Cầu đầu hất một cái , ngửa đầu lên , cầm đều nhanh đẩy đến bầu trời , một bên khẽ gạt đầu , vừa nói: " Ủ , xem ra tiểu súc sinh này vẫn rất có mấy phần đạo hạnh sao , ngay cả ta chín chữ kiếm ẩn quyết đều không thể khiến nó hồn phi phách tán , xem ra ta còn là quá coi thường hấn .
Sur đệ , ngươi không đánh lại hấn , cũng là có thể thông cảm được a!"

Nguyên muội ngươi!

Nhất thời , ta liền liếc mắt . Mới vừa rồi đối với hấn dâng lên mấy phần bội phục chí ý , trong nháy mắt liền biến thành rồi hư ảo , hàng này căn bản là nghiêm chỉnh không được hai phút.

"Như thế ? Nhìn ngươi đáng vẻ thật giống như không phục a! Có bản lĩnh , ngươi cũng tới đánh bay hấn một cái thử một chút ?" Trần Nhị Cầu thấy tình tượng không thấy hiệu quả , kết quả hấn còn không cam lòng.

Ta xin thề , tại gặp Trần Nhị Cầu trước , ta liền chưa từng thấy không biết xấu hổ như vậy người . Cho nên , ta trở tay thì cho hấn một cái đại... Ngón cái: "Sur huynh , lợi hại , ngươi mới vừa rồi cái gì đó chín chữ kiếm ẩn quyết xác thực lão bá đạo . Hiện tại ta liền cho ngươi mở Âm Dương Nhân , ngươi đi trừng trị nó , ta phải vội vàng cho Angel hóa sát."

Trần Nhị Cầu sững sờ , hiển nhiên không nghĩ đến ta vậy mà cũng sẽ bị ối như vậy , lập tức chỉ lắc đầu nói: "Mới vừa rồi ngươi về mặt mình mình chính là rất không phục , cũng là ngươi đi thu thập hấn đi!"

"Không có , ta rất phục."

"Ngoài miệng phục chứ ?"

"Tâm phục khẩu phục."

"

"Thật phục ?"

"Thật phục!"

"Được rồi , nếu sur đệ đánh không lại hấn , làm sur huynh tự nhiên được che chở ngươi chu toàn . Như vậy thì cho ngươi kiến thức một chút , chân chính Kỳ Môn Chi Thuật huyền diệu đi!" Trần Nhị Cầu giả bộ lên bức tới đó cũng đều là làm toàn bộ , không có chút nào giả dối.

Ai , không phục không được a , mèo kia quỷ tốc độ thật sự là quá nhanh , hơn nữa oán khí rất nặng , ta còn thực sự làm gì hấn không ở đâu . Mặc dù Trần Nhị Cầu này dần dần bên trong cực phẩm , đây không đáng tin cậy , thế nhưng hấn này kỳ môn thuật , đến thật là làm cho người thần phục , nói thật , bây giờ vẫn thật là đều xem Trần Nhị Cầu rồi . Hơn nữa , ta cũng xác thực phải nhanh một chút cho Angel hóa sát , bằng không lo lắng nàng xảy ra chuyện.

Sau đó , ta liền vội vàng giúp Trần Nhị Cầu lần nữa mở ra Âm Dương Nhân.

Trần Nhị Cầu đến lúc đó cũng không có lập tức đi ngay đối phó mèo quỷ , mà là xoay người từ dưới đất nhặt lên một cây gậy , chạy tới muốn ta cho hấn cây gậy khai quang

Ta đương thời liền đầu óc mơ hồ , liền hỏi hấn: "Ngươi không phải muốn dùng ngươi kỳ môn thuật đối phó hấn sao? Vừa mới cái kia gì đó chín chữ kiếm ẩn quyết liền dùng rất tốt sao."

Trần Nhị Cầu liếc mắt , đạo: "Ngươi ngốc a , mới vừa rồi hấn ăn ta thua thiệt , nếu như ta còn dùng một chiêu kia , ngươi cảm thấy nó sẽ không chạy đi sao? Tốc độ nó nhanh như vậy , ta có thể đuổi kịp hấn ?"

Được rồi , bị mắng , ta còn đỉnh không được miệng , hơn nữa càng không tiếng nói là , hấn nói thật đúng là mẹ hấn có đạo lý.

Vì vậy ta liền nhận lấy hấn cây gậy , lập tức tay trái chỉ quyết một bó , gấp niệm tế kiếm chú: "Cầu xin phi kiếm thần , hạ xuống nhân gian thiên địa tuần , người người hại ngươi ta không sợ , tiểu pháp tế phi kiếm , chém chết tà ma ác vô tồn , ta phụng phi kiếm lão tổ sắc , thần binh hóa cấp như luật lệnh!"

Cây gậy tuy nhiên không là kiếm , thế nhưng chỉ cần đưa nó khai quang , để cho có thần uy , như thường có thể đối phó quỷ quái âm tà.

Cây gậy sắc qua tế kiếm chú sau đó , tiếp lấy Trần Nhị Cầu liền từ trong túi móc ra một đạo phù . Ta nhìn một cái , nếu như không có nhận sai mà nói , vậy hấn là là một đạo lục giáp lục đinh phù .

Chỉ thấy tay hấn giữ lục giáp lục đinh phù , nhắm mắt đọc chú . Thần chú niệm trong chốc lát , liền nghe hấn hét lớn một tiếng: "Chuột hành huyết lúc vào chó thành phố!"

Tiếp đó, hắn liền hướng trước nhảy một bước.

Nhìn đến hắn mèo quỷ không đi đối phó , nhưng ở trước mặt ta nhảy tới nhảy lui , giống như đông bắc khiêu đại thần giống như , ta liền có chút ngây dại , hắn đây mẫu thân là tại chơi trò xiếc gì nha

Sau đó , hắn lại quát to một tiếng "Đông phương Thanh Long xuống" .

Dứt lời , hắn lại đi một hướng khác nhảy một bước.

Tiếp đó, ta liền sợ ngây người.

Bởi vì hắn nhảy qua , người liền "Oành" một hồi -- biến mất!

Là , người khác không thấy , vô ảnh vô tung , giống như hắn cái nhảy này , nhảy đến dừng trong thời không mất đi rồi giống như.

Ta đương thời cả người đều tròn tròn mắt , cảm đều thiếu chút nữa kinh ngạc rụng rời , một người lớn sống sờ sờ , tại trước mắt ta bính bính bật , làm sao lại sẽ bật không có , có muốn hay không như vậy kích thích a!

Hắn đại gia , hắn đây mẫu thân đến cùng xảy ra chuyện gì ?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Ẩn trốn thuật

Ta đúng là bị sợ hòng rồi , này một sống sờ sờ người , cứ như vậy tại trước mắt ta trong chớp mắt biến mất , dù là ai nhìn ở trong mắt cũng sẽ dọa cho giật mình , này thật mẹ hắn là sống gấp quỷ!

Bất quá , đi qua ngắn ngủi sau khi khiếp sợ , tâm lý ta liền toát ra một cái nghi vấn , đây chẳng lẽ là Trần Nhị Cầu thi triển Kỳ Môn Chi Thuật ?

Trước ta ngay tại hiếu kỳ , hắn một mực ở trước mặt ta nhảy tới nhảy lui , giống như một khiêu đại thần giống như , đây là tại phát bệnh điên gì. Bây giờ thì nghĩ lại , có lẽ hắn thật là đang thi triển kỳ môn thuật.

Ta còn nhớ rõ , hắn đương thời mỗi nhảy một bước , đều giống như tồn tại phương vị , mà không phải tùy tiện nhảy loạn. Hơn nữa , hắn nhảy thời điểm trong miệng còn niệm lấy gì đó chuốt hành huyết lúc vào chỗ thành phố , đông phương Thanh Long xuống loại hình vân vân, nghe vào cũng rất giống như là bí pháp gì khẩu quyết.

Nghĩ như vậy, ta bao nhiêu liền thờ phào nhẹ nhõm, chỉ cần không phải thật mất tích an tâm.

Chỉ là , nếu như đây thật là một loại kỳ môn thuật mà nói , đó cũng quá ngu ngốc điểm chứ ? Hắn đây mẫu thân hoàn toàn giống như là nhìn Tây Du ký giống như a.

Nghĩ tới đây , vì thế âm thầm cảm thấy chất lưỡi.

Nếu Trần Nhị Cầu biến mất , có thể là hắn thi triển kỳ môn thuật , vì vậy ta cũng sẽ không vì hắn mất tích lo lắng rồi , ngược lại nhanh tới đây đến Angel bên cạnh.

Angel vẫn là hôn mê , sắc mặt trắng bệch , nhìn qua thập phần dọa người. Nhưng là , bây giờ vừa không có giấy bút , vì vậy ta liền tràn đầy ngoan tâm , cắn bẻ ngón trỏ , dùng đầu ngón tay huyết tại trên trán nắn họa một đạo hóa sát phù.

Bên này hóa sát phù vừa mới vẽ xong , đột nhiên , phía trước mèo quỷ truyền tới một tiếng thê lương tiếng kêu.

Ta vội vàng quay đầu nhìn lại , đã nhìn thấy hắn thật giống như bị người khác một cái đòn nghiêm trọng giống như , "Oa" một tiếng , liền đập bay lên...

Mèo quỷ vừa rơi xuống đất , ta liền thấy trên người nó xuất hiện một đạo thật sâu lỗ , vẫn còn "Tur tur" mạo hiểm khói trắng , vừa nhìn chính là bị pháp khí cho chém đến thương.

Lúc này mèo quý, trong ánh mắt tất cả đều là tức giận. Hắn đem thân thể sau ép, cái đuôi cuộn lên, miệng há đại hơn nửa lộ ra sắc bén hàm răng, đồng thời còn thử lấy răng phát ra tiếng lách tách, về mặt dữ tợn đáng sợ, giống như đang mượn này uy hiếp hắn đối thủ, một mặt cảnh giác, vẫn nhìn bốn phía.

Mà ta, cũng ở đây vẫn nhìn bốn phía, bởi vì ta căn bản sẽ không nhìn đến mới vừa rồi mèo quý là bị người nào cho đánh.

Ngay tại ta nghỉ ngơi thời điểm, con mèo kia quý lại một tiếng lệ khiêu, lần nữa giống như là bị người tàn nhẫn bỏ một kiếm giống như, đồ bay lên, "Oành" một tiếng, đập bay đến trước mặt của ta, trên người lại thêm một đạo mạo hiểm khói trắng lỗ.

Mèo quý toàn bộ đều nổi giận, thử lấy răng phát ra trận trận tiếng lách tách, giống như một phát uy tiêu lão hồ giống như, mèo trào còn không ngừng vung vẩy, một bộ thập phần phát điên đáng sợ.

Bị hung hăng bị lưỡng kiếm, nhưng không biết là ai phách, này nếu đổi lại là ai cũng được phát điên. Bất quá, tâm lý ta đã mơ hồ đoán ra là ai, nhất định chính là mới vừa rồi mất tích không thấy Trần Nhị Cầu.

Bởi vì ta từng nghe nói qua, thuật số bên trong đứng đầu qua huyền diệu, không ai bằng kỳ môn độn giáp, mà kỳ môn độn giáp thuật chính là chủ giảng thời không biến hóa thuật.

Có sách sử ghi lại tới này, vị thứ nhất dùng kỳ môn đánh thiên hạ là Khương Tử Nha, đời thứ hai truyền nhân là Trương Lương, phía sau còn có Gia Cát Lượng, Lưu Bá Ôn đám người. Hơn nữa kỳ môn độn giáp mỗi một thời đại chỉ có một cái truyền nhân, hơn nữa là sự phụ tử học trò, phải là 12 tuổi trở xuống, còn không có sinh tính đồng nam tử, tiết qua tình, một giọt cũng không được, là không chiếm được kỳ môn chân truyền, học được sau đó, có thể dời tính chuyển đầu, thay đổi thời không, hô phong hoán vũ, tóm lại là bí bên trong bí mật!

Bất quá, trên thị trường có rất nhiều giả kỳ môn, chỉ có thể dùng để tính một chút quẻ, xưng là kỳ môn quẻ. Đương nhiên, giả kỳ môn nhất định là vô pháp theo Trần Nhị Cầu chân chính Kỳ Môn Chi Thuật như nhau, đây cũng là tại sao Trần Nhị Cầu bói toán trác quẻ sẽ linh nghiệm như vậy rồi, bởi vì coi quẻ chỉ là Kỳ Môn Chi Thuật bên trong cấp thấp nhất đồ vật.

Ta nghe nói, Kỳ Môn Chi Thuật bên trong thì có nhất huyền pháp, kêu kỳ môn ẩn trốn thuật, có thể ẩn tích ẩn trốn! Dùng ở hành binh đánh giặc, người ngoài thì nhìn cũng không đến phiên người quân đội, dùng ở trên người mình, người khác thì nhìn cũng không đến phiên người, cũng chính là cái gọi là "Ẩn hình".

Ta đi, chẳng lẽ mới vừa rồi Trần Nhị Cầu chính là dùng loại này trong truyền thuyết ẩn trốn thuật?

Trần Nhị Cầu hôm nay biểu hiện, thật là làm cho ta rất nhiều khiếp sợ, chỉ kém con người không có rơi ra tới. Nói thật, ta đều nhanh không nhận biết hắn, ở nơi này là ta biết cái kia Trần Nhị Cầu nha, rõ ràng chính là thế ngoại cao nhân sao.

Được rồi, không trách hắn như vậy yêu tình tướng, cảm tình người ta thật là có tình tướng tiền vốn a.

Mà đang ở ta âm thầm cảm thấy khiếp sợ lúc, con mèo kia quý lại bắt đầu thể lương kêu thảm lên...

Lần này, hắn không có đánh bay rớt ra ngoài, mà càng giống như là có một người, đứng ở hắn bên người, coi nó là thành một cái gỗ cọc giống như, từng kiếm một hướng nó vỗ tới.

Mỗi kèm theo một tiếng thể lương tiếng hí, mèo Quý thân lên sẽ nhiều hơn một đạo mạo hiểm khói trắng lỗ.

Mèo quý liên tục bị mấy kiếm, liền năng lực né tránh cũng không có, bị từng kiếm một chém trên mặt đất vây quanh lẫn lộn, từng đạo kiếm thương tại trên người nó không ngừng xuất hiện, trong nháy mắt, toàn thân nó vết thương chồng chất, máu thịt be bét, hơn nữa trên người còn bị đâm nhiều cái lỗ thủng nhỏ, hạ tràng phi thường thâm trọng, lúc này co lại thành một đoàn, một mặt thông khổ và tuyệt vọng.

Nhìn đáng sợ, nếu như lại đánh vài cái, nó đều sắp hồn phi phách tán.

Lúc này, ta mau mau xông chung quanh hô: "Nhị Cầu, là người sao? Nhanh dừng tay, lại đánh mà nói hắn liền muốn hồn phi phách tán."

Vừa dứt lời, tiếp lấy một cái tay từ phía sau lưng vỗ một cái ta, Trần Nhị Cầu giống như quý giống như, đột nhiên toát ra.

Mặc dù ta trước kia liền đoán hắn có thể là ẩn trốn rồi, thế nhưng đột nhiên này theo đằng sau ta nhô ra, vẫn là đem ta bất thành linh sợ hết hồn.

Hiện hình Trần Nhị Cầu, nhìn thấy ta kinh sợ đáng sợ, cười hắc hắc, nói: "Có phải hay không rất giật mình? Có phải hay không thật bất ngờ? Cùng ta vừa so sánh với, có phải hay không có một loại tự ti mặc cảm cảm giác nha"

"... .."

Ta nhất thời không còn gì để nói.

Trần Nhị Cầu còn tự mình say mê ở tình tướng bên trong, vô pháp tự kiềm chế, một mặt làm ra vẻ nói: "Bất quá người không cần phải tự coi nhẹ mình, chúng quý giống như các người cái tuổi này là có thể bất quý hàng yêu nhân, đã không nhiều lắm"

"... .."

Nhiều người!

Ta xem mặt lại , nếu như lúc này có thể dùng QQ về mặt để thay thế ta về mặt mà nói , khẳng định như vậy là một cái mở hôi lạnh về mặt.

Bất quá , ta tâm vẫn là không nhận được hiếu kỳ hỏi: "Đúng rồi , Nhị Cầu , người mới vừa rồi thi triển có phải hay không trong truyền thuyết ẩn trốn thuật nha "

Trần Nhị Cầu một mặt đắc ý gật đầu nói: "Đây không phải là nói nhảm sao , không phải ẩn trốn thuật , chẳng lẽ còn trốn thổ thuật a , ca cũng không phải là Thổ Hành tôn."

Con bà nó , được rồi, hôm nay lão tử thật là cảm thấy tâm tắc rất a , hàng này hôm nay quá kiêu ngạo.

Tiếp đó, Trần Nhị Cầu lộ ra có vài phần không vui hỏi ta: "Đúng rồi , người mới vừa rồi làm sao muốn ngăn cản ta à ? Súc sinh kia hại không ít chết Lưu Nghĩa , hơn nữa mới vừa rồi chúng ta mấy cái đều thiếu chút nữa chết ở hán trong tay , này nghiệt chương thế nào còn có thể lưu hán ?"

Ta nhìn một cái kia toàn thân vết thương chồng chất mèo quý , lúc này hán cũng chính oán hận nhìn ta. Trong ánh mắt loại trừ nồng đậm hận ý , còn có tức giận , ưu oán cùng tuyệt vọng.

Chỉ bất quá , lúc này hán thật sự là bị thương quá nặng , cơ thể hơi phát run , thật giống như tại cứng gượng gượng chống cự , không để cho mình tại trước mặt chúng ta ngã xuống.

Nhìn đến đây , ta đột nhiên cảm thấy một trận không hiểu đồng tình.

Là , hán thật rất đáng thương , bị người tươi sống treo cổ , sau khi chết vẫn không thể yên ổn , bị người dùng lấy thi dầu thủ đoạn tới thúc đẩy sinh trưởng oán khí. Nếu như nói , Lưu Nghĩa chết oan uổng , kia trước mắt cái này mèo quý , hán sẽ chết không oan sao?

Lưu Nghĩa là bị người hại chết , thế nhưng hại hán người , khẳng định cùng hán tồn tại gì đó ân oán , bằng không không có khả năng có người sẽ muốn Lưu Nghĩa chết. Nói cách khác , Lưu Nghĩa chết , là chết có nhân quả , có nguyên do.

Mà trước mắt con mèo này quý , hán chết mới thật là chết không minh bạch , hoàn toàn là vô duyên vô cớ. Hán chẳng qua là một con mèo , nhưng bị người lợi dụng , rơi xuống cái sau khi chết trở thành Oán Linh hạ trảng , ngay cả chết sau báo thù , đều là bị người lợi dụng , hán tìm Lưu Nghĩa lấy mạng , cho là mình báo thù , thật ra nó đều không biết chân chính hại chết người khác là ai.

Nếu như nói oan , vậy nó mới hán là đứng đầu oan một cái.

Nếu như nói đáng thương , người nào lại có hán đáng thương ?

Nghĩ tới đây , ta không khỏi thở dài , vì vậy nói với Trần Nhị Cầu: "Trước không cần vội vã chém chết , để cho ta trước thù giúp nó hóa một hồi oán đi."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Nói phải trái (một)

Nói tới nói lui , trước mắt con mèo này quý thật ra đều là thuộc về vô tội , bị người lợi dụng , mới có thể trở thành Oán Linh. Cho nên , nếu như có thể khiến nó buông xuống oán niệm , không hề làm ác , dĩ nhiên là không thể tốt hơn rồi.

Cứ như vậy , mèo quý tự còn có thể có một con đường sống , mà chúng ta , cũng không cần biết rõ nó là vô tội , vẫn còn khiến nó chết là nơi táng thân , đánh nó hồn phi phách tán.

May ra có người sẽ hỏi rồi , nếu người biết rõ nó là vô tội nhất , đáng buồn nhất một cái linh hồn. Vậy tại sao không trực tiếp thả hán đây?

Thật ra , đây cũng là không có biện pháp chuyện , hán bây giờ đã là Oán Linh , oán niệm rất nặng , coi như ta bỏ qua hán , hán cũng vẫn như cũ oán khí xông tâm , lưu hán chỉ sẽ để cho càng nhiều người vô tội bị hán gieo họa , thân là âm dương tiên sinh , ta lại tại sao có thể như vậy làm đây? Cho nên , chỉ có một con đường , đó chính là khuyên nó buông xuống oán niệm , chỉ có này pháp , mới là hán đường sống duy nhất , đây cũng là ta tại sao kêu Trần Nhị Cầu đừng vội chém chết hán nguyên do.

Một bên, ta là không đành lòng nhìn đã như vậy đáng thương linh hồn , vận mệnh tiếp tục đáng thương đi xuống , một bên, ta lại không cách nào chân chính để cho Trần Nhị Cầu thả nó đi.

Ngay tại ta đang chuẩn bị tiến lên cho hấn hóa oán thời điểm , đột nhiên , liền nghe được một giọng nói từ phía trước truyền tới: "Đáng ghét nhân loại , muốn giết cứ giết , ít chơi trò lừa bịp! Cho dù chết , ta cũng sẽ không cầu xin tha thứ."

Ta vừa nhìn, lời này lại là theo trước mắt cái kia mèo miệng quỷ bên trong truyền tới.

Lần này ta cùng Trần Nhị Cầu hai người đều tròn tròn mắt , một mặt mừng bức. Ta vội vàng hỏi Trần Nhị Cầu: "Nhị Cầu , mới vừa... Mới vừa rồi người nghe được ai nói chuyện rồi sao ?"

Nhị Cầu cũng thập phần khiếp sợ chỉ chỉ trước mắt mèo quỷ: "Được... Thật giống như súc sinh kia nói."

Nhất thời , ta liền cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi , xem ra trong truyền thuyết mèo có thể mở miệng nói người mà nói , hấn đây mẫu thân lại là thật a.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng hướng mèo kia quỷ nhìn , quả nhiên , hấn một mặt nộ ý nhìn chúng ta , thử lấy răng , lộ ra sắc bén hàm răng , trong mắt tràn đầy cừu hận cùng âm độc.

Mặc dù đoán được là hấn đang nói chuyện , thế nhưng chuyện này thật sự là quá mức làm người nghe kinh sợ rồi , thậm chí ngay cả ta dĩ vãng đối với mèo nhận thức đều toàn bộ lật đổ , cho nên ta còn là mang theo do dự tâm tính , hỏi: "Mới vừa... Mới vừa rồi là người tại nói chuyện sao?"

Quả nhiên , mèo quỷ lại lên tiếng , một trương tràn đầy răng miệng hơi hơi lúc mở lúc đóng , đạo: "Ta biết các ngươi hai cái này thói âm dương là Lưu Nghĩa cái kia ác nhân mời tới đối phó ta , muốn giết cứ giết , coi như ta hồn phi phách tán , ta cũng giống vậy muốn nguyên rửa các ngươi , toàn bộ chết không được từ tế!"

Nói xong lời cuối cùng , mèo quỷ toàn thân , tràn đầy xung thiên oán khí. Xem nó kia hung tợn ánh mắt , nếu như hấn bây giờ không có bị Trần Nhị Cầu đánh tới trọng thương mức độ , ta dám khẳng định , hấn lúc này không phải xông lên tìm ta dốc sức không thể.

Nhìn đến đây , tâm lý ta không khỏi cả kinh , nguyên lai hấn liền âm dương tiên sinh loại nghề nghiệp này cũng biết ?

Ta trong lòng âm thầm kinh hãi , bất quá ta cũng biết hấn nhất định là hiểu lầm ta , vì vậy vội vàng giải thích: "Miêu huynh , ta nhớ ngươi là hiểu lầm ta , chúng ta cũng không phải là Lưu Nghĩa mời tới đối phó ngươi , hơn nữa , chúng ta cũng không là ác nhân."

Hấn rõ ràng sững sờ, ta muốn hấn phỏng chừng là không có nghĩ đến , ta vậy mà sẽ kêu hấn là "Miêu huynh" đi. Bất quá , hấn chỉ là sững sờ, rất nhanh thì lại khôi phục trước oán hận thần tình , sau đó từ nha phát ra tiếng lách tách thanh âm , nói: "Ngươi thật coi chúng ta động vật cũng chưa có suy nghĩ sao? Ngươi thay Lưu Nghĩa đi đối phó ta , hơn nữa còn muốn đào ta thi , mở ta ngực , phá ta bụng. Các ngươi những thứ này đáng ghét nhân loại , mỗi người đều là lòng dạ ác độc , tội ác tày trời đồ."

Một bên Trần Nhị Cầu nghe nói như vậy , liền mất hứng , chỉ mèo quỷ mắng: "Tốt ngươi một cái súc sinh , đối với ngươi thù hạ lưu tình , ngươi không vội vàng quỷ xuống dập đầu kêu mấy tiếng gia gia , lại còn nói lời ác độc , có tin ta hay không hiện tại liền tiêu diệt ngươi , cho ngươi tan thành mây khói."

Mèo quỷ quay đầu ưu oán nhìn hấn , nói: "Nói lời ác độc ? Ha ha ha , đây thật là trên đời này lớn nhất trò cười."

Trần Nhị Cầu bị súc sinh này giận đến phát cáu , lập tức liền xách côn gậy , muốn lại đi cho nó tới bán linh. Bất quá ,

Ta vội vàng đem hấn kéo lại , sau đó đối với mèo quỷ nói: "Miêu huynh , ngươi thật hiểu lầm chúng ta , chúng ta thật không phải là ác nhân."

Mèo quỷ nở nụ cười lạnh: "Vậy các ngươi cho là mình là người lương thiện rồi ?"

"Ngươi một cái súc sinh , chúng ta nếu là ác nhân , ngươi bây giờ còn có thể tại trước mặt chúng ta lạnh tâm lãnh ngữ ?" Trần Nhị Cầu thật muốn đem mèo này quỷ cho chém

Mèo quỷ đến lúc đó không một chút nào sợ hãi Trần Nhị Cầu , phỏng chừng hấn biết rõ hôm nay không có được sống đi , cho nên đến lúc đó thả rất mở , đón Trần Nhị Cầu lửa giận ngút trời ánh mắt , hỏi: "Kia ta hỏi các ngươi , các ngươi có thể giết hơn người ?"

"Giết ngươi muội , chúng ta nói hết rồi không phải ác nhân , không phải ác nhân , như thế nào lại đi giết người ?" Trần Nhị Cầu không vui đáp.

Ta cũng đáp: "Chúng ta chưa từng giết người."

Mèo quỷ lại hỏi: "Vậy các ngươi có từng sát sinh ?"

"Sát sinh ?"

Lần này chúng ta có thể ngây ngẩn , bởi vì sát sinh lại bất đồng giết người , dù là giết chết một con kiến , vậy cũng kêu sát sinh.

Mèo quỷ thấy chúng ta sững sờ, trên mặt cười lạnh càng thêm âm lãnh , nói: Phải sát sinh , gà , vịt , cá , ngur , chó , chẳng lẽ các ngươi chưa từng giết , chưa ăn qua sao?"

"Từng giết , cũng ăn qua." Ta gật gật đầu , không có nói láo. Nói thật , ai sẽ chưa từng ăn qua thịt nha , hơn nữa ta cũng từng giết gà , từng giết cá.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Những thứ này đều là gia cầm , vốn là cho chúng ta ăn , này làm sao có thể cùng giết người , làm ác như nhau."

Đúng vậy , Trần Nhị Cầu lời này đến lúc đó một điểm không sai , nói đến ta tâm khảm từ lên. Những thứ này gia cầm , chẳng lẽ không phải để dùng cho mọi người ăn sao ? Giết nó hấn , ăn bọn họ , làm sao có thể nói chúng ta là ác nhân.

Vậy mà , mèo quỷ cười lạnh lạnh ý ngưng một cái , một mặt âm độc nhìn chúng ta , nói: "Các ngươi ý tứ chính là , các ngươi nhân mạng chính là mệnh , chúng ta động vật mệnh thì không phải là mạng ? Thua thiệt các ngươi vẫn là âm dương tiên sinh , chẳng lẽ tại âm tào địa phủ bên trong , linh hồn không phân cao thấp giàu nghèo đạo lý cũng không hiểu sao ? Nếu giết chúng ta động vật mệnh không phải vì ác , kia âm ty trên đường như thế nào lại có chó dữ linh , kim kê trong núi trùng phạt các ngươi ăn bọn họ tội đây?"

Lần này thật đem ta cùng Trần Nhị Cầu cho đang hỏi , hai người đều là mắt choáng váng , nhất thời không biết nên làm thế nào đáp.

Là , âm ty trên đường có chó dữ linh , có kim kê núi , này hai nơi địa phương đều là vì trùng phạt vong hồn khi còn sống ăn qua bọn họ thịt , cho nên để cho kim kê cùng chó dữ đi gặm cắn qua đường vong hồn , để cho bọn họ cũng nếm chịu bị người ăn , bị người cắn thống khổ quả báo.

Nói cách khác , thật ra mèo quỷ nói cũng không sai , giết người là ác , sát sinh ăn thịt đối với nhân quả luân hồi tới nói thật ra cũng là một loại ác.

Mèo quỷ càng nói , trong ánh mắt âm độc hung tàn cũng liền càng thêm nặng , hấn tiếp tục nói: "Các ngươi theo như lời thiện , chẳng qua là nhân loại các ngươi trong mắt mình thiện , thật ra các ngươi mỗi người đều so với ai khác đều ác , so với ai khác đều tàn nhẫn , trên đời này không có so với nhân loại các ngươi càng ác đồ."

Ta có chút hồ đồ , nguyên bản còn định cho hấn hóa oán , hiện tại đến tốt ta còn chưa kịp theo chân nó nói phải trái , ngược lại là nó đạo lý , để cho ta lâm vào mê mang.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Nói phải trái (hai)

Trước cũng đã nói , cái gọi là hóa oán , thật ra chính là dùng đạo lý tới để cho oán hồn thoát ly khổ hải , chỉ cần đạo lý dùng đúng rồi , hợp với thiên đạo , nhân đạo , âm dương đạo , tự nhiên Lục Đạo Luân Hồi trung thiên mà vạn vật , cũng có thể nghe lọt , có thể hóa phải đi oán khí. Nhưng là , mới vừa mèo quỷ nói , chính là phù hợp thiên đạo , âm dương đạo , đây cũng chính là đem ta nói không lời chống đỡ nguyên nhân , bởi vì nó đạo lý , là đúng đối với để cho ta vô pháp phản bác.

Chẳng lẽ chúng ta ăn thịt , thật là không đúng sao ? Chẳng lẽ ta thật là ác nhân sao? Ta không ngừng hỏi ngược lại chính mình.

Nhưng là , nhân sinh tới sẽ ăn thịt , người dựa vào những thứ này gia cầm tới hấp dẫn dinh dưỡng , này chẳng lẽ không phải thiên địa vạn mà sinh trưởng quan hệ nhân quả sao?

Nghĩ tới đây , vì vậy ta đã nói: "Không , ngươi sai lầm rồi. Lục Đạo Luân Hồi , linh hồn mặc dù không phân giàu nghèo , nhưng là lại phân thiện ác nhân quả , cho nên mới có Lục Đạo Luân Hồi , người lương thiện đầu nhân đạo , ác nhân đầu súc sinh đạo , đây là đối với ác nhân trừng phạt , để cho bọn họ tới thể là súc sinh , là gia rồi , cho nên bọn họ bị người ăn , thật ra chính là bọn họ đời trước làm ác báo ứng , đây là phù hợp thiên đạo nhân quả luân hồi. Mặc dù nhân loại ăn những thứ này gia cầm động vật cũng là đang làm ác , nhưng là lại không phải không tuân theo thiên đạo , thiên ý , cho nên , chúng ta cũng không phải thật sự là ác nhân , chúng ta chỉ là không có thể giống như Thần Phật bỏ Sana dạng từ bi , tâm thiện."

Là , mỗi người đều có thiện , có ác , có ích kỷ. Chi bất quá , có chút ác , là vô tâm chi ác , có chút ác , là có tâm chi ác.

Như thế nào vô tâm chi ác ? Chính là chúng ta không muốn vì ác , chúng ta chỉ là vì sinh tồn , vì sống tiếp. Đây là thuận theo thiên địa vạn vật sinh trưởng đạo , hợp với đạo lý. Đúng như người muốn ăn gia cầm , động vật cũng có chính nó chuỗi thực vật , đây là Thiên Đạo Luân Hồi đã định trước tốt ai cũng không có biện pháp chuyển.

Mà có lòng chi ác , thì bắt đầu , nó là vì bản thân tư lợi , tăng thêm sát nghiệp , lúc này mới thật ác.

Ta đem trong lòng đạo lý nói ra , lần này đổi thành mèo quỷ sững sờ , nhất thời lâm vào trong ngưng ngưng , hiển nhiên , ta nói ra lý , cũng nói trung hấn , có thể dùng nó và ta mới vừa rồi giống nhau , tại bắt đầu hỏi ngược lại mình có phải hay không nghĩ lầm rồi đi.

Mà ở hán lâm vào mê mang đồng thời , trên người nó nguyên bản xung thiên oán khí , cũng yếu đi mấy phần , nhìn đến đây , trong nội tâm của ta đại thọ phảo nhẹ nhõm , tối thiểu cuối cùng nổi lên hiệu quả , bắt đầu hóa giảm hán mấy phần oán niệm.

Đương nhiên , hán đối với chúng ta , thậm chí còn Luru Nghĩa sát hại hán cừu hận oán niệm vẫn còn, chỉ bất quá hán bắt đầu không hề oán hận tất cả nhân loại rồi.

Ta cũng không có đi thúc giục hán , cứ như vậy khiến nó đi suy nghĩ , bởi vì ta biết rõ hán sẽ nhớ ra như thế nào vô tâm chi ác , như thế nào có lòng chi ác.

Quả nhiên , qua hồi lâu , mèo quý không linh ánh mắt nhìn về ta , sau đó không linh ánh mắt lại từ từ khôi phục oán hận chi ý , sau đó nói: "Coi như ngươi nói không có sai , thế nhưng ta hỏi ngươi , nếu như có người giết ngươi , hành hạ linh hồn ngươi , cho ngươi sống không bằng chết , ngươi biết làm gì ? Ngươi biết báo thù sao?"

"Sẽ!"

Ta đứng sững gật gật đầu. Bởi vì ta trong lòng cũng có một Đoạn Cừu hận một mực chưa từng buông xuống qua , dù là trong giấc mộng cũng sẽ nhớ kỹ hán , đó chính là gia gia đại thù.

Một năm qua , ta cả ngày lẫn đêm , đều tại nói cho chính mình , thù này không báo , ta không bao giờ bỏ qua.

Đột nhiên , ta phát hiện trước mắt con mèo này quý , hán một ít gấp gờ cùng ta gia gia giống nhau đến mấy phần , cũng là bị người hại chết , cũng là chết rồi cũng không có bị người bỏ qua cho. Nó là sau khi chết bị người dùng luyện thi thể phương pháp , thúc đẩy sinh trưởng oán khí , bị người lợi dụng; mà gia gia chính là bị người dùng tán phách châm , trực tiếp chết không có chỗ chôn , ngay cả một thành quý cơ hội cũng không có.

Có thể nói , gia gia so với trước mắt cái này mèo quý , hạ tràng càng thâm hơn.

Nghĩ tới đây , ta thì càng thêm muốn trợ giúp trước mắt con mèo này quý , ta không muốn để cho hán này nguyên bản là chết vô tội , đáng thương linh hồn , trở thành cùng gia gia giống nhau thâm lương hạ tràng , bị chém giết hồn phi phách tán , tan thành mây khói. Nếu quả thật là như vậy nói , vậy nó liền thật vô tội nhất , đáng buồn nhất rồi.

Đều là người đáng thương , ta là thật không muốn nhìn thấy hán từng bước một đi về phía tuyệt lộ.

Mà liền ở trong lòng ta nhân hán ,

Mà nhớ tới gia gia thời điểm. Mèo quý liền lên tiếng , nói: "Nếu ngươi cũng nói , loại này thù nhất định phải báo , như vậy ta tìm Luru Nghĩa báo thù , là rất công bằng chuyện , các ngươi tại sao còn muốn giúp người nhà họ Luru đi đối phó ta , các ngươi đây không phải là trợ Trụ vi ngược sao? Các ngươi loại hành vi này , lại sao được nói mình không phải là ác nhân ?"

Nghe nói như vậy , ta không khỏi nở nụ cười khổ.

Hán liền hỏi ta: "Ngươi tại sao bật cười ? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao ? Các ngươi giúp người nhà họ Luru , không phải là trợ Trụ vi ngược sao? Vô ích các ngươi còn không thấy ngại nói mình là âm dương tiên sinh , các ngươi những thứ này âm dương tiên sinh , chỉ giúp nhân loại các ngươi."

Ta nghênh hướng hán kia hung tợn ánh mắt , đạo: "Ta cười ngươi đáng thương , ta cười ngươi oan uổng người tốt , ta cười ngươi bị người lợi dụng còn không tự biết."

"Có ý gì ?" Mèo quý sừng sốt một chút.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Ngươi một cái ngu ngốc , hại ngươi không phải Luru Nghĩa , ngươi là bị người lợi dụng."

Mèo quý không tin nói: "Các ngươi thật coi chúng ta không có suy nghĩ sao, là ai sát hại ta , ta lại không biết."

Thấy hán không tin , vì vậy ta cũng giải thích: "Ngươi đúng là oan uổng người tốt , có người muốn hại Luru Nghĩa , vì vậy liền lợi dụng ngươi , đem ngươi sát hại , dùng nào đó pháp thuật , tại ngươi chết thời điểm niệm Luru Nghĩa tên , cho nên sau khi ngươi chết mới có thể đem Luru Nghĩa trở thành hại chết ngươi cái kia hung thủ."

"Chuyện này... Cái này không thể nào! Các ngươi đừng nghĩ gạt ta! Ta là không có khả năng sẽ oan uổng người tốt." Mèo quý mặc dù trong miệng nghiêm nghị la lên , thế nhưng nhìn ra được , hán cũng có chút bối rối.

Thấy nó trong lòng còn có phân thiện , ác , đúng sai , ta cũng hơi chút thở phào nhẹ nhõm , tối thiểu hán không có thực sự trở thành ác quỷ . Vì vậy ta liền nói với nó: "Chúng ta không có lừa ngươi , Luru Nghĩa tìm chúng ta , đúng là muốn chúng ta giúp hán báo thù , thế nhưng cũng không phải tới tìm ngươi báo thù , mà là tìm chân chính hại chết hán người kia , người kia cũng là hại chết ngươi hung thủ. Đương nhiên , ta biết ngươi sẽ không tin tưởng , thế nhưng ta có một cái biện pháp có thể chứng minh ta theo như lời hết thảy."

"Biện pháp gì ?" Mèo quý hiếu kỳ nói , hiển nhiên , hán thấy ta làm như có thật đáng vẻ , cũng có chút mê mang.

Ta nghĩ nghĩ , vì vậy liền nói: "Ngươi biết chúng ta tại sao lại muốn tới đào ngươi thi , mở ngươi ngực , phá ngươi bụng sao?"

Không nói chuyện này cũng còn khá , nói một chút chuyện này , mèo quý vừa giận rồi , ưu oán nói: "Ta nói , bởi vì các ngươi là người nhà họ Luru phải tới , muốn ta chết không có chỗ chôn."

" Sai, bởi vì chúng ta muốn tìm ra hung thủ , là Luru Nghĩa tìm ra hung thủ , đồng thời cái này cũng có thể vì ngươi tìm ra hung thủ." Ta như nói thật đạo.

Mèo quý như cũ không tin: "Nếu như các ngươi cho là như vậy thì có thể để cho ta đem các ngươi trở thành người tốt , vậy thì thật là nằm mơ."

Ta cười một tiếng , cũng không có sinh khí , mà là tiếp tục nói với nó: "Ta hỏi ngươi , ngươi biết tại sao trong lòng ngươi chỉ nhớ rõ Luru Nghĩa danh tự này sao?"

"Bởi vì hấn hại chết ta , cừu nhân này tên , ta không thể nào biết quên." Mèo quý đáp.

"Ai , nói thiệt cho ngươi biết đi, ngươi sở dĩ sẽ nhớ kỹ danh tự này , mà nhớ không phải chân chính hại chết ngươi người , đó là bởi vì ngươi trong bụng bị chân chính hung thủ xuống phù , có đạo bùa này , ngươi cũng sẽ không nhớ kỹ hấn , mà nhớ là tại ngươi trước khi chết , người kia tại ngươi bên tai niệm tên người khác." Ta đúng sự thật giảng đạo.

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng nói: "Cho nên , chúng ta tới đem ngươi moi ra , nghĩ thông ngươi ngực , phá ngươi bụng , thật ra cũng không phải là muốn hành hạ ngươi thi thể , mà là muốn lấy ra trên người của ngươi đạo kia linh phù , muốn biết đối phương đến tột cùng là ai. Hiện tại ngươi hiểu chưa , ngu muội!"

Nghe xong lời này , mèo quý trực tiếp ngây ngẩn , một mặt mê mang , trong miệng thì thầm: "Chuyện này... Không có khả năng , tuyệt đối không có khả năng , các ngươi nói không thể nào là thật."

Vì để cho hấn hoàn toàn minh bạch , vì vậy ta nói tiếp: "Có phải là thật hay không , ngươi để cho chúng ta đem phù lấy ra , lấy ra ngươi liền cái gì cũng biết. Hơn nữa , chỉ cần đem phù đã lấy ra , ngươi cũng sẽ không lại bị người kia che đậy , đến lúc đó rốt cuộc là người nào sát hại ngươi , giết thể nào , hết thảy các thứ này ngươi tự nhiên cũng sẽ nhớ lại."

Nói xong lời này , ta liền thẳng tắp nhìn về hấn.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Kinh thiên phát hiện

Mèo quý bị hung thủ hại chết , sở dĩ sẽ không nhớ cái kia hung thủ là ai , thật ra nói trắng ra là cũng là bởi vì nó bị trước đó xuống đạo phù , cho nên mới che đậy. Mà đạo phù lấy ra , dĩ nhiên là sẽ nhớ lại hết thảy.

Nguyên bản ta còn chỉ là muốn , thông qua mèo thi trong bụng đạo kia linh phù , để phán đoán hại chết Luru Nghĩa hung thủ , là lai lịch thế nào. Bây giờ xem ra , chỉ cần linh phù đã lấy ra , mèo quý có thể trực tiếp mang chúng ta đi tìm hung thủ , đây có thể nói là hôm nay lớn nhất thu hoạch.

Nghĩ đến tờ linh phù này , quan hệ có thể hay không biết rõ hung thủ là người nào , cho nên ta một mặt mong đợi nhìn mèo quý , hy vọng hấn có thể tin tưởng ta , đáp ứng ta cái này đề ý.

Mèo quý trầm mặc một hồi , sau đó ngẩng đầu lên , cặp mắt quay tròn nhìn ta , nói: "Ngươi thật không có gạt ta ? Trong thân thể ta thật bị người xuống đạo phù ?"

Ta gật đầu một cái: "Mong rằng Miêu huynh tin tưởng ta."

Một bên Trần Nhị Cầu thì không có ta như vậy có kiên nhẫn , trực tiếp không nhịn được nói: "Lòng tốt vì nó , hấn còn bà bà tê tê , chúng ta cũng đừng theo chân nó nói nhảm , trực tiếp lấy ra phù tới là được."

Mà mèo quý phỏng chừng cũng biết thật ra ta hoàn toàn có thể không cần bỏ tìm hỏi nó , thật án Trần Nhị Cầu từng nói , trực tiếp đi lấy , hấn cũng không thể lực phản kháng , sở dĩ ta sẽ tìm hỏi nó , nhưng thật ra là tại tôn trọng hấn. Cho nên cũng liền gật đầu đáp ứng.

Thấy nó cuối cùng gật đầu , vì vậy Trần Nhị Cầu không nói hai lời , trực tiếp xoay người lại đến mèo thi trước mặt , cầm lấy tiểu đao , bắt đầu mở ra rồi ngực.

Không bao lâu , một đạo linh phù quả thật theo mèo thi cái bụng lên lấy ra ngoài , hấn cảm lấy dính đầy máu tươi linh phù , đi tới mèo mặt quỷ trước , đạo: "Bây giờ biết chúng ta không có lừa người đi!"

Mèo quỷ thấy quả thật theo hấn trong thi thân lấy ra linh phù , trực tiếp sợ ngây người , một mặt kinh hãi thì thầm: "Tại sao , tại sao sẽ như vậy , khó khăn... Chẳng lẽ ta thật giết lầm rồi người , ta..."

Mèo quỷ trực tiếp lâm vào tự trách bên trong , hiển nhiên trước mắt hết thấy , đã chứng minh ta mà nói , nó là bị người lợi dụng , Luru Nghĩa căn bản không phải chân chính hại chết người khác , hấn cái gọi là báo thù , oan uổng người tốt.

Linh phù đã lấy ra , ta cũng không tâm tư lại đi khuyên nó , bởi vì ta biết , rất nhanh, hấn sẽ nhớ lại hết thấy.

Vì vậy , ta trực tiếp theo Trần Nhị Cầu trong tay nhận lấy đạo kia tràn đầy máu tươi linh phù , vừa tiếp xúc qua tay , nhất thời một mùi tanh hôi , thiếu chút nữa thì ói.

Bất quá , ta còn là cố nín lại , tiếp lấy nhanh chóng mở ra linh phù , vừa nhìn , không khỏi cả kinh: "Chuyện này... Phù này quả nhiên là Nhật Bản bên kia một đường."

"À? Thật là Nhật Bản?"

Trần Nhị Cầu cả kinh , cũng vội vàng tiếp cận đi tới nhìn một chút , tiếp lấy cũng cảm thấy khiếp sợ , không khỏi la lên: "Khe nằm mẹ hấn , này Nhật Bản quỷ từ tại sao phải hại Luru Nghĩa?"

Âm dương , thật ra có thể thuộc về đạo giáo , mà mỗi môn phái khác nhau , đều có mỗi người bất đồng pháp môn cùng lộ tuyến , cho nên , về bùa , tự nhiên cũng liền có mỗi người họa pháp.

Tỷ như , Trung quốc thì có phân nam bắc khác biệt , một đạo linh phù , ở bên trong người đi đường trong mắt , vừa nhìn là có thể nhìn ra nó là nam phương lộ tuyến , vẫn là bắc phương môn phái lộ tuyến.

Cũng chính nhân như thế , cho nên ta vừa nhìn thấy trước mắt tờ linh phù này , liền nhìn ra nó là xuất thân từ Nhật Bản bên kia lộ tuyến.

Xem ra , cái này thật đúng là bị ta cho đoán trúng , loại này trong truyền thuyết mèo Cổ xác thực vẫn còn Nhật Bản truyền lưu.

Bất quá , khiếp sợ sau khi , nhìn trong tay đạo kia linh phù , ta lại có phát hiện mới , đó chính là đạo linh phù này , làm sao nhìn tranh này pháp cùng lộ tuyến như vậy nhìn quen mắt nha giống như trước đã gặp qua ở nơi nào!

Ta khóa chặt chân mày , tỉ mỉ nghĩ lại , nhất thời hiểu được , loại này phù lộ tuyến , họa pháp , cũng không chính là cùng trong đại học kia 104 phòng ngủ trên tường dán những đất kia ngục luyện quỷ phù là giống nhau lộ tuyến sao?

Có sự phát hiện này , nhất thời , ta cả người đều sợ ngây người , trong lòng cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi , một mặt hoảng sợ!

Một bên Trần Nhị Cầu nhìn thấy ta vẻ mặt không đúng , vội vàng hỏi: "Sư đệ , ngươi làm sao vậy?"

"Ngươi xem đạo linh phù này , có không có cảm thấy nhìn quen mắt?" Ta đem đạo kia linh phù ,

Đưa tới trước mặt hấn.

Trần Nhị Cầu sửng sốt , vì vậy quan sát tỉ mỉ lên đạo kia linh phù , tiếp lấy nhượng mày một cái , đột nhiên cả kinh: "Chuyện này... Đây là đại học trong phòng ngủ thấy phù một cái lộ tuyến? Chuyện này... Tại sao có thể như vậy?"

"Đúng vậy , ta cũng làm mơ cũng không nghĩ tới , hai người này sẽ là đến từ cùng lộ tuyến." Ta gật đầu một cái , giống vậy khiếp sợ không thôi.

"Nói như vậy , tại đại học 104 trong phòng ngủ hại chết học sinh , cùng hại chết Luru Nghĩa vậy mà là cùng một người gây nên?" Trần Nhị Cầu con người đều nhanh rồi ra ngoài.

Ta gật đầu một cái: "Coi như không là cùng một người , đó cũng là cùng một môn phái."

Nói xong , tâm lý ta không khỏi trầm lắng lên: "Đối phương tại sao phải hại Luru Nghĩa? Thì tại sao muốn tại 104 trong phòng ngủ bố trí những đất kia ngục luyện quỷ phù , hại chết nhiều như vậy học sinh? Người này rốt cuộc là người nào?"

Là , ban đầu chúng ta mặc dù tại 104 trong phòng ngủ tìm ra dán tại trên tường địa ngục luyện quỷ phù , thế nhưng , chúng ta nhưng không biết bố trí những thứ kia linh phù người là người nào , càng không biết đối phương tại sao phải làm như thế.

Nhưng là , bây giờ nhưng ngoài ý muốn phát hiện , vậy mà hại chết Luru Nghĩa người , cũng là kia một cái lộ tuyến , cái này không khỏi không để cho chúng ta cảm thấy khiếp sợ và tò mò.

Lúc này , ta thậm chí cảm thấy được suy nghĩ cũng không đủ dùng , rất nhiều nghi vấn , quá nhiều mê đoàn , mà không biết được.

Nguyên bản , trường học 104 phòng ngủ sự tình , đem hại người địa ngục luyện quỷ phù tìm đến , ta vốn không dự định lại đi tra gì đó phía sau hung thủ

cùng nguyên nhân, nhưng là không nghĩ đến a, Luru Nghĩa chuyện này, đường về vậy mà cùng trường học chuyện là có liên lạc. Thật chẳng lẽ là thiên ý như thế, từ nơi sâu xa, này hết thấy đều là thượng thiên an bài, khiến nó bị ta gặp phải?

Lúc này, coi như ta không muốn để ý tới trường học chuyện, cũng không khả năng rồi, bởi vì Luru Nghĩa chuyện, ta cuối cùng được quản chứ?

Nghĩ tới đây, ta không khỏi nở nụ cười khổ. Không nói trước có thể luyện mèo Cổ người có nhiều âm độc, nhưng nói trường học bố trí những đất kia ngục luyện quỷ phù là có thể khẳng định, này người sau lưng không đơn giản a, thủ đoạn tàn nhẫn âm tà, phải đối phó người như vậy, cũng không dễ dàng a.

Là, nếu như nói Luru Nghĩa chết, là báo thù, trường học kia chuyện đây? Đây chính là hon nhân mạng, không hề giống là báo thù. Nhiều người như vậy mệnh mất mát cũng không nháy mắt, hon nữa thủ đoạn tàn nhẫn vô tình, cho nên rất hiển nhiên, đối phương không phải hiền lành.

Trần Nhị Cầu tự nhiên cũng rõ ràng đạo lý trong đó, không khỏi có chút bận tâm, hỏi ta: "Sur đệ, chuyện này... Chúng ta còn quản sao?"

Ta nghĩ nghĩ, gật đầu một cái: "Quản, không chỉ có muốn xen vào, còn muốn tra ra hung thủ, không đơn thuần là bởi vì chúng ta đã đáp ứng Luru Nghĩa, càng trọng yếu là bởi vì họa loại này phù người là người Nhật Bản."

Là, chỉ bằng vào phù này đường về là Nhật Bản, ta con mẹ nó muốn nhúng tay vào định. Đồng dạng là người Nhật Bản, giống vậy thủ đoạn tàn nhẫn ác độc, giống vậy khiến người sau khi chết cũng không thả qua linh hồn, hết thấy các thứ này đều cùng sát hại ông nội của ta người quá tương tự, cho nên, ta không có khả năng sẽ không đi thăm dò cái lộ chân tướng!

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, hiển nhiên hẳn biết rõ tâm lý ta là thế nào muốn, chung quy hẳn cũng biết, hại chết ông nội của ta là Nhật Bản cừu tinh cùng.

Trần Nhị Cầu cũng hạ quyết tâm, nói với ta: "Được, ta cùng ngươi cùng nhau, làm chết phía sau cái kia Nhật Bản quỷ tử!"

Ta cảm động vỗ vai hẳn một cái, bởi vì ta biết, hẳn làm như thế, thật ra cũng là vì ta, hẳn biết rõ ta là muốn tìm sát hại gia gia hung thủ.

Ta cũng không biết nên nói với hẳn gì đó cảm ơn mà nói, đồng thời, ta cũng cảm thấy với hẳn không cần phải quá nhiều khách khí, mặc dù ngoài miệng mỗi ngày nghèo, thế nhưng trong lòng, chúng ta đều đem với nhau coi thành huynh đệ, thân nhân.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta liền quay đầu nhìn về phía mèo quý, hỏi: "Miêu huynh, ngươi nhớ lại là ai hại chết ngươi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Kinh thiên phát hiện (hai)

Lúc này mèo quý, một mặt mê mang, ánh mắt vô cùng phức tạp, thật giống như có tự trách, lại có tức giận, như cũ mang theo âm độc cùng cừu hận.

Ta tìm hỏi, hẳn giống như căn bản không nghe giống như, đứng ở nơi đó phát ra ngáy ngô, thật giống như suy nghĩ căn bản cũng không ở chỗ này.

Thấy nó không nghe thấy, vì vậy ta đề cao âm lượng, lại kêu hẳn một câu: "Miêu huynh, có thể nhớ lại là ai đã hại huynh sao?"

Lần này, hẳn rốt cục thì nghe.

Hắn ngừng đầu nhìn về ta, sau đó cái ót thật giống như cùng người giống nhau, gật gật đầu, tự giống như là đang lẩm bầm lẩm bầm giống như, nói: "Nhớ lại, ta toàn bộ đều nhớ ra rồi. Nhị vị đại tiên, là ta trách lầm các ngươi, cũng trách lầm Luru Nghĩa, ta giết lầm rồi người tốt."

Mèo quý nói tới chỗ này, trong ánh mắt tất cả đều là hối hận.

Thấy nó cái bộ dáng này, vì vậy ta liền an ủi: "Chuyện này cũng không thể trách ngươi, chung quy ngươi là bị người che mắt, thật ra ngươi và Luru Nghĩa, đều là người bị hại."

Ta nói là nói thật, mèo quý mặc dù hại chết Luru Nghĩa, thế nhưng hẳn đúng là vô tâm chi ác, nó bị người coi thành hại người vũ khí, chân chính ác nhân, là cái kia phía sau điều khiển hết thấy các thứ này người kia, cái kia tà sư.

Mèo quý gật đầu một cái, nói: Phải ta bị người lợi dụng, người kia đem ta bắt lại, dẫn tới Luru gia cửa, đem ta treo ở trên cây, còn dùng thần hòa thiêu

đốt ta , để cho ta sống không bằng chết , đau đến không muốn sống a!"

Nói xong lời cuối cùng , mèo quỷ trong ánh mắt tràn đầy lệ khí cùng cừu hận.

Nghe đến đó , ta biết hẳn xác thực tất cả mọi chuyện đều nhớ ra rồi , vì vậy vội vàng hỏi: "Kia cá nhân là ai ? Là người Nhật Bản sao?"

"Ta không biết hẳn là ai , thế nhưng ta nhớ được hẳn nói là tiếng Trung Quốc , không phải Nhật Bản mà nói." Mèo quỷ nhần thần có chút mờ mịt nói.

"Chẳng lẽ là người Trung quốc ?" Ta sững sờ, đầu óc mơ hồ.

Chẳng lẽ ta đoán sai lầm rồi ? Đối phương không phải người Nhật Bản ? Nhưng là tại sao phù họa pháp cùng đường đi , nhưng là Nhật Bản bên kia một đường đây? Đây . . Đây rốt cuộc là chuyện gì ?

Đột nhiên , ta phát hiện chuyện này càng ngày càng nghĩ không thông , trong đầu loạn thành một nhóm hồ đản.

Một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Người Nhật Bản cũng khó bảo đảm sẽ không nói tiếng Trung Quốc. Chỉ là , súc sinh này căn bản cũng không biết đối phương là người nào , vậy phải làm sao bây giờ ?"

Một bên mèo quỷ liền nói: "Không , ta mặc dù không biết hẳn là ai , thế nhưng ta nhớ được hẳn dáng vẻ , ta biết hẳn tại kia."

"Thật ? Người biết hẳn tại kia ?" Nghe lời này một cái , ta nhất thời mừng rỡ.

Mèo quỷ gật đầu một cái , liền nói: "Cái này ác nhân ngay tại Nam xuong một trường đại học bên trong , ta có thể tìm tới hẳn , ta nhất định muốn hẳn thường mạng."

Vừa nói , trong ánh mắt hiện ra một đạo sát khí.

"Tại trong đại học ?"

Nghe nói như vậy , ta cùng Trần Nhị Cầu hai mắt nhìn nhau một cái , đều có chút tròn tròn mắt , trong đầu nghĩ không phải là tại Lý Mẫn kia trường đại học chứ ?

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng hỏi nó là học đại học nào , đồng thời đem Lý Mẫn học tập kia trường đại học tên nói ra , hỏi nó có phải hay không tại trường đại học này bên trong ?

Mèo quỷ sững sờ, kinh ngạc nói: "Đúng vậy , người. . . Làm sao người biết ?"

Ta đi , nhất thời , ta cùng Trần Nhị Cầu đều sợ ngây người.

Nói như vậy , đại học 104 trong phòng ngủ những đất kia ngục luyện quỷ phù cùng hại chết Lưu Nghĩa vậy mà thật là cùng một người gây nên ?

Mặc dù trước liền mơ hồ có chút dự cảm , thế nhưng dưới mắt được chứng minh sau đó , vẫn là cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Đồng thời , còn có một cái làm ta cảm thấy càng khiếp sợ , càng không tưởng tượng nổi một chuyện , đó chính là cái này người chẳng lẽ một mực liền giấu ở trong đại học ?

Là , đại học 104 phòng ngủ ma quỷ lộng hành chuyện , theo nửa năm trước liền bắt đầu rồi , nói cách khác , người kia là tại nửa năm trước liền xuất hiện ở trong đại học. Mà đối phương sát hại chết mèo quỷ , nhưng là tại nửa tháng trước , nếu như đối phương không phải một mực ẩn thân tại trong đại học , bị giết hại mèo quỷ sau , như thế nào lại hiện thân ở trong sân trường đây? Rất hiển nhiên , đối phương vẫn là tại trong đại học ẩn tàng , hoặc có lẽ là , hẳn là nơi đó lão sư , công chức hoặc học sinh.

Này một cái ý nghĩ nhô ra ,

Ta thật là cảm thấy có chút hoảng sợ , bởi vì nếu như đây là lời thật , kia ban đầu ta tại trong đại học , đem 104 phòng ngủ địa ngục luyện quỷ phù tìm ra lúc , đối phương hiển nhiên đều là biết rõ , không chỉ có biết rõ , có lẽ còn nhìn ở trong mắt.

Âm dương trong nghề , tối kỵ chính là phá hại người ta pháp thuật , đây chính là sẽ gặp phải ghi hận thậm chí trả thù. Có lẽ , ta đã bị đối phương dõi theo cũng khó nói.

Nghĩ tới đây , ta nhất thời liền cảm thấy sống lưng một trận phát rét. Vì vậy vội vàng hướng bốn phía cảnh giác nhìn một chút , rất sợ có người ở chỗ tối nhìn ta chăm chăm.

Trần Nhị Cầu thấy ta đột nhiên không được bình thường , liền hỏi ta thế nào , đang nhìn cái gì ?

Vì vậy , ta đem ta suy đoán nói ra , cái này cũng đem Trần Nhị Cầu sợ hết hồn , vội vàng nói với ta: "Sur đệ , vậy chúng ta về sau có thể phải cẩn thận một chút rồi , vạn nhất đối phương tại trên người chúng ta sử cái gì âm độc phương pháp , chúng ta chết như thế nào đều lại không biết."

Ta gật đầu một cái , cũng biết tiếp theo có thể được cẩn thận nhiều hơn rồi. Chung quy , đối phương làm được này mấy chuyện , cũng đều là thập phần

âm tà , ác độc , một khi không cẩn thận lấy loại này người đạo , không chết cũng phải lột da.

Trong lòng âm thầm kinh hãi , ta biết chuyện này không thể lâu kéo , nếu như đối phương thật đã để mắt tới chúng ta , chúng ta đây ngay tại mình , hấn ở trong tối , cái này thì thật phần nguy hiểm , cho nên phải mau đem người này tìm ra mới được.

Vì vậy , ta liền vội vàng quay đầu đối với mèo quý nói: "Người muốn tìm người kia báo thù sao?"

Mèo quý còn phải trả lời , một bên Trần Nhị Cầu đỏ trước cướp lời đáp lên , hấn nói: "Người này không nói nhảm sao , đối phương làm hại hấn thậm như vậy , loại này thù đều không báo , vậy không ngu ngốc sao?"

Được rồi, hôm nay nhất định là phải bị Trần Nhị Cầu hàng này cho hận tâm tặc.

Mèo quý cũng gật đầu một cái: "Thù này không báo , ta thà một đời là quý , không bao giờ luân hồi!"

Nghe được hấn xuống độc như vậy lời thể , vì vậy ta liền nói: "Đối phương không phải đơn giản người , ta sợ chính người đi , thù lớn chưa trả , ngược lại có đi không trở lại."

Mèo quý cũng sững sờ , cũng sợ , liền hỏi ta: "Đại tiên , kia. . . Ta đây nên làm cái gì ?"

Ta muốn chính là cái này hiệu quả , vì vậy liền nói với nó: "Như vậy đi , tối nay người mang theo chúng ta cùng đi , chúng ta sẽ hết sức giúp người báo này đại thù."

Mèo quý mừng rỡ , thân thể dựng lên , móng trước hợp lại cùng nhau liên tục vỗ tay nói cảm ơn , nhìn qua giống như một tiểu nhân tinh giống như , thậm chí có còn mấy phần tức cười.

Lúc này , ta nhắc một đầu , phát hiện sắc trời đã dần sáng , mặt trời không lâu cũng phải đi ra , vì vậy liền từ trên người lấy ra một miếng ngọc vỡ , nói với nó: "Người trước hết gửi hồn ở chỗ này ngọc bên trong đi , chờ đến tối , chúng ta cùng nhau đi trường học nhìn một chút."

Mèo quý gật đầu một cái , sau đó hóa thành một đạo bóng đen , như mũi tên giống như , hứu một tiếng , liền chui vào trong ngọc , biến mất không thấy gì nữa.

Khối này phá ngọc , toàn thân xám ngắt , nhìn như không người sẽ muốn ngọc cận bã , thể nhưng hấn tại âm dương tiên sinh trong mắt đây chính là bảo bối , có hấp dẫn oán khí chức năng , cho nên có thể phong cấm oan hồn Oán Linh. Mà hấn cũng có một cái đặc biệt tên , gọi là tử ngọc.

Lại nói , mèo quý vừa vào tử ngọc , nguyên bản toàn thân xám ngắt tử ngọc , lập tức biến thành màu đen đậm , đây là tử ngọc bên trong có giấu quý hồn đặc thù , nói rõ mèo quý xác thực tiến vào.

Sau đó , ta cùng Trần Nhị Cầu một lần nữa đem mèo thi cho chôn một hồi , lúc này , trước trừng sát hồn mê Angel cũng ung dung hồi tỉnh lại , vì vậy ta liền đỡ nàng rời đi chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Xảy ra chuyện lớn

Một lần nữa trở lại linh đường , ta đem vừa mới phát sinh hết thấy , đều đối với Luru Nghĩa cùng Angel nói một lần , nói cho bọn hấn biết , tối hôm nay , mèo quý sẽ mang theo chúng ta đi tìm ra hung thủ.

Nghe nói như vậy , Luru Nghĩa mừng rỡ.

Vì không để cho Luru Nghĩa trách tội mèo quý , ta còn cố ý thay mèo quý nói mấy câu lời hay. Tốt tại Luru Nghĩa biết rõ sự tình ngọn nguồn sau đó , cũng biết mèo quý là vô tội , là bị người lợi dụng , cho nên cũng không có muốn trách mèo quý tác rồi mạng hấn ý tứ , ngược lại còn đồng tình nổi lên mèo quý.

Thấy như vậy , vì vậy ta lần nữa lấy ra cái viên này tử ngọc , kêu Luru Nghĩa cũng ẩn giấu đi vào , chung quy trời đã sáng , hấn ở nhà , không chỉ có đối với hấn chính mình bất lợi , đối với người nhà cũng không lợi.

Luru Nghĩa vừa mới giấu vào tử ngọc bên trong , này một buổi sáng sớm , Luru Khánh đã tới rồi.

Hắn vừa vào nhà , nhìn đến đầy nhà bừa bãi , cả người đều sợ ngây người , cầm đèn nhanh kinh diệu , kinh ngạc hỏi chúng ta: "Đại sư , này. . . Đây là thế nào ?"

Thật ra , cũng không trách hắn sẽ một mặt mộng bức đáng về , lúc này linh đường nơi nào còn giống như là một linh đường nha , đồ gia dụng cơ bản toàn đựng tòi tệ , vòng hoa , người giấy càng là xé nát được đầy đất , ngay cả bàn thờ đều ngã , trên đất một mảnh hỗn độn , càng chết người là , lúc này quan tài vẫn còn dưới linh đường mặt bầy đặt , không biết người , còn tưởng rằng là không phải nửa đêm tới phá bỏ và dời đi đội đầy.

"Ây. . . Cái kia cái gì , tối hôm qua xảy ra một điểm ngoài ý muốn." Ta nhìn một cái trước mắt hồng bét linh đường , không khỏi nhất thời lại không biết làm như thế nào với hắn giải thích.

"Ngoài ý muốn ?" Lưu Khánh sững sờ , vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói với hắn: "Nếu như ta cho ngươi biết , đây đều là ca của ngươi Lưu Nghĩa làm , ngươi biết tin tưởng sao?"

Lưu Khánh nghe lời này một cái , thiếu chút nữa không có lão đảo một cái cả người mới ngã xuống đất đi , một mặt kinh hãi nhìn chúng ta , nói: "Đại sư , anh ta. . . Hắn không phải đã chết rồi sao ?"

"Nói thật với ngươi đi , tối hôm qua hắn trả thi." Ta đứng sự thật giảng đạo.

"À? Trả thi?" Lưu Khánh con ngươi đều nhanh rơi ra ngoài , hiển nhiên chuyện này quá mức làm người nghe kinh sợ rồi , hắn vội vàng nhìn về một bên đồ nữ Angel , hỏi: "Angel , này. . . Đây là thật sao? Ba của ngươi trả thi ?"

Angel gật đầu một cái , nói: "Thức , cha ta chết oan a , hắn là bị người hại chết."

Tiếp lấy Angel mang theo nước mắt , đem tối hôm qua phát sinh hết thảy , đầu đuôi gốc ngọn nói ra.

Lưu Khánh sau khi nghe xong , cũng phi thường khiếp sợ , hắn suy nghĩ một chút , sau đó liền nói: "Nhất định là nàng , nhất định là nàng hại chết ba của ngươi , không sai , nhất định là nàng!"

Nghe được Lưu Khánh trong miệng không tuyệt vọng lắm bầm lấy "Là nàng , nhất định là nàng", rất hiển nhiên hắn nhất định là đoán ra hung thủ là người nào , vì vậy chúng ta vội vàng hỏi hắn: "Ngươi có phải hay không biết là người nào ?"

Lưu Khánh gật đầu một cái , sau đó nói: "Anh ta còn sống thời điểm không có đắc tội qua người nào , thế nhưng gần đây hắn quả thật bị người ghi hận , hơn nữa , người này chính là tại cái đó trong đại học."

Nghe nói như vậy , ta không khỏi nhướn mày một cái , loáng thoáng biết rõ hắn nói là ai , vì vậy hiếu kỳ nói: "Ngươi là nói ngươi một mực giúp đỡ học sinh kia , vậy kêu là Lý Mẫn người ?"

Quả nhiên , Lưu Khánh sững sờ , hết sức kinh ngạc nhìn về ta , nói: "Làm sao ngươi biết nàng ?"

Ta liền nói: "Angel nói cho ta biết , bất quá ta cảm thấy chuyện này hắn không phải là nàng gây nên , nàng là ta cao trung đồng học , ta mặc dù. . . Không phải rất hiểu nàng , thế nhưng có một chút có thể rất khẳng định , nàng sẽ không những thứ này tà pháp."

Là , lúc trước ta có thể nói rất biết Lý Mẫn người này , nhưng là bây giờ cũng không dám nói chính mình hiểu biết nàng , thế nhưng coi như cùng nàng bạn cùng trường rồi cao trung ba năm , nàng có thể hay không tà thuật , cái này ta còn là trong lòng nắm chắc.

Bất quá , Lưu Khánh lại không cho là như vậy , hắn nói: "Biết người biết mặt nhưng không biết lòng a , ngươi mặc dù cùng nàng bạn cùng trường rồi ba năm , thế nhưng ta nhưng tài trợ nàng năm sáu năm. Nhưng là , ta cũng không từng muốn đến nàng sẽ là như vậy người a. Hơn nữa , ngươi cũng nói , đối phương rất có thể liền ở trong trường học , mà hết lần này tới lần khác nàng cũng ở đây trường học kia bên trong , vừa vặn nàng liền đem ta không hề giúp đỡ chuyện , quái ở anh ta trên đầu.

Cho nên , chuyện này hơn nửa chính là nàng làm , hoặc là nàng tìm tà sư làm."

Mặc dù nghe được Lưu Khánh lời lẽ son sắt phân tích , thế nhưng ta còn là không quá đồng ý hắn mà nói. Vì vậy liền nói với hắn: "Đến tốt cùng là người nào , tối nay sẽ biết."

Bất quá , Lưu Khánh nhưng không chờ nổi , lập tức liền muốn ra ngoài , bảo là muốn đi tìm Lý Mẫn tiện nhân này tính sổ đi.

Nghe lời này một cái , ta vội vàng đem hắn cản lại , khuyên nàng không nên gấp gáp. Thứ nhất , còn không biết có phải hay không là Lý Mẫn; thứ hai , nếu quả thật là Lý Mẫn , mà ngươi cũng không chứng cứ , đây không phải là bút giấy động rừng sao? Vì vậy khuyên hắn hay là chờ buổi tối , để cho mèo quỷ dẫn chúng ta đi , hết thảy đều sẽ chân tướng đại bạch.

Nghe nói như vậy , cuối cùng Lưu Khánh cuối cùng là nhẫn nại xuống dưới.

Tiếp nói , Lưu Khánh phải đi thu thập linh đường , mà Angel thì mang theo chúng ta đi ăn điểm tâm.

Tại đi ăn điểm tâm trên đường , nàng đột nhiên tiến tới bên cạnh ta , hỏi ta: "Sử ký , nếu như chuyện này thật là ngươi cái kia bạn gái trước Lý Mẫn làm ,

ngươi sẽ làm sao ?"

Nghe lời này một cái , ta sững sờ, đứng vậy , nếu quả thật là nàng , ta sẽ làm sao ?

Trong lúc nhất thời , tâm lý ta phi thường quán quít , không biết nên đáp lại như thế nào.

Thấy ta yên lặng , Angel lại thúc giục hỏi: "Ngươi sẽ không ngần ở mèo quỹ cùng ta ba báo thù chứ ?"

Nhìn Angel ánh mắt , ta nở nụ cười khô , cuối cùng , nói với nàng: "Ác nhân tự có ác báo , ta sẽ không trợ Trụ vi ngược."

Là , nếu như Lý Mẫn thật có thể ác tới mức như thế , hại chết nhiều như vậy mạng người , ta lại làm sao có thể còn đi giúp nàng nha huống chi , Lưu Nghĩa trả đũa giữ báo oan lệnh , đây chính là mang theo nhân quả đi lên báo thù , ta nếu là còn nhúng tay trở ngại , thứ này cũng ngang với ta tại loạn người nhân quả , đây chính là tội lớn , thân là âm dương tiên sinh ta , tự nhiên biết không loạn người nhân quả đạo lý này.

Angel nghe nói như vậy , thật cao hứng gật đầu một cái , khẽ mỉm cười. Phòng chừng nàng là sợ ta vì bạn gái trước , mà không để cho bọn họ báo thù đi, cái kia , các nàng khẳng định cũng sẽ lâm vào làm khó cảnh , không biết là vì ta , mà buông tha báo thù đây, cần phải vì báo thù , cùng ta ân đền oán trả.

Lại nói , chúng ta bên này mới vừa ăn điểm tâm xong , lúc này đột nhiên liền nhận được một cú điện thoại , điện thoại là trong đại học Vương hiệu trưởng đánh tới.

Ta hết sức tò mò , này Vương hiệu trưởng lúc này gọi điện thoại cho ta làm gì ?

Tiếp thông điện thoại , tiếp lấy liền nghe được trong điện thoại truyền tới Vương hiệu trưởng thanh âm nóng nảy: "Đại sư , không xong , 104 phòng ngủ lại xảy ra chuyện!"

Nhất thời , ta liền cảm thấy một cổ không rõ , vì vậy vội vàng hỏi hẩn , xảy ra chuyện gì ?

Wang hiệu trưởng liền nói: "Xảy ra chuyện lớn , người chết! Sẽ chết tại 104 trong phòng ngủ."

"Gì đó ? Người chết!"

Nghe lời này một cái , ta nhất thời thất kinh. Cả người như bị sét đánh , sững sờ tại chỗ.

Phải biết trường học 104 phòng ngủ chuyện , nhưng là ta xử lý , mà khi ban đầu còn thu một số tiền lớn , nói cho đối phương chuyện này giải quyết. Bây giờ nhưng lại xảy ra chuyện , hơn nữa còn là người chết đại sự , cái này ở âm dương trong nghề nhưng là đại kỵ. Nhẹ thì nói người không khéo tay , không có nhãn lực; nặng thì nói người chính là lừa gạt , ban đầu tất cả đều là lừa bịp người.

Chính vì vậy , cho nên ta trên trán mồ hôi lạnh một hồi liền nhô ra , ta có thể rõ ràng cảm giác mồ hôi lạnh theo gò má liền chảy xuống. Cũng không kịp hỏi nhiều , trực tiếp đối với Vương hiệu trưởng nói: "Ta bây giờ cứ tới đây!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Kinh khủng hiện trường

Cúp điện thoại , một bên Trần Nhị Cầu cũng biết là xảy ra chuyện , vội vàng hỏi ta thế nào ? Nơi nào người chết ?

Ta nói với hẩn , là đại học 104 phòng ngủ lại người chết , Trần Nhị Cầu cũng sợ hết hồn , mặt mũi trắng bệch. Hiển nhiên , hẩn cũng biết nơi đó lại người chết , cái vấn đề này ý vị như thế nào.

Cho nên , hẩn lập tức liền luống cuống , nói: "Vậy phải làm sao bây giờ ? Hiệu trưởng không phải là gọi điện thoại tới tại truy cứu chúng ta chứ ?"

Lúc này , ta cũng không quản được nhiều như vậy , nếu quả thật muốn trách chúng ta , vậy cũng phải nhận a. Vì vậy nói với Trần Nhị Cầu: "Trước không quan tâm những chuyện đó, chúng ta cái này thì đuổi đi qua nhìn một chút."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , sau đó chúng ta liền nói với Angel , chúng ta ban ngày phải đi đại học một chuyến.

Kết quả Angel cũng phải tiếp theo cùng nhau đi , nói là muốn cùng đi nhìn một chút.

Thấy nàng muốn đi theo cùng nhau đi , ta cũng không phản đối , trong đại học nhiều người như vậy , lại vừa là ban ngày , cũng hẳn không khả năng sẽ có nguy hiểm , vì vậy liền gật đầu đáp ứng.

Ngay sau đó , chúng ta đi theo Lưu Khánh lên tiếng chào , khiến hẳn ban ngày thủ một hồi linh , tiếp lấy ba người chúng ta an vị lấy Angel xe , chạy thẳng tới đại học.

Không bao lâu , chúng ta liền đi tới đại học , đánh Vương hiệu trưởng điện thoại , biết được hẳn ngay tại 104 phòng ngủ , vì vậy chúng ta liền trực tiếp chạy tới.

Vừa đến lầu dưới nhà trọ , chỉ thấy lúc này đã tới rồi rất nhiều cảnh sát , 104 ngoài cửa phòng ngủ đã cản lại cảnh giới tuyến , cảnh giới tuyến bên ngoài vây quanh tầm vài vòng đang nhìn náo nhiệt học sinh.

Chúng ta chen vào đám người , muốn vượt qua cảnh giới tuyến , bất quá bị một người cảnh sát cho ngăn lại , hơn nữa còn bị mắng một trận , nói chúng ta có phải hay không không có mắt.

Được rồi , bị người mắng rồi , chúng ta cũng không thể đành trở về nhà , hận ai cũng không thể hận cảnh sát không phải. Vì vậy không thể làm gì khác hơn là thối lui đến cảnh giới tuyến bên ngoài , lúc này vừa vận nhìn thấy Vương hiệu trưởng từ giữa đầu đi ra , vì vậy mau mau xông hẳn vẩy tay , hô: "Vương hiệu trưởng , bên này!"

Vương hiệu trưởng thấy là chúng ta , lập tức liền đi tới , đối với vị cảnh sát kia đồng chí nói chúng ta là hẳn tìm đến.

Cảnh sát kia nhìn chúng ta liếc mắt , liền nói: "Bọn họ là làm gì ? Bên trong không thể tùy tiện vào đi , để tránh phá hư hiện trường vụ án."

Mặc dù ta không phải cảnh sát , thế nhưng ta cũng biết hiện trường vụ án là không thể tùy tiện đi vào , rất có thể hung thủ để lại đầu mối sẽ bị phá hư. Cho nên , nghe được cảnh sát nói lời này , ta cũng biết hẳn cũng không phải là gây khó khăn chúng ta.

Vương hiệu trưởng liền nói: "Hắn là ta mời tới tiên sinh."

Nói chưa dứt lời , nói một chút ta là âm dương tiên sinh , cảnh sát kia trực tiếp liền nở nụ cười lạnh , nhìn tên lù lù gọt gọt giống như nhìn ta , sau đó đối với Vương hiệu trưởng đạo: "Vương hiệu trưởng a , không phải ta nói ngui , ngui thân là một cái đại học hiệu trưởng , một tên học giả , làm sao có thể tin bọn họ này phong kiến mê tín một bộ a , nơi này có chúng ta , ngui để cho bọn họ cút nhanh lên."

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu khuôn mặt lập tức liền kéo xuống rồi , hẳn đây mẫu thân cũng quá không tôn trọng người chứ ? Cái gì gọi là để cho chúng ta cút nhanh lên ? Chúng ta lại không phạm pháp , thật quá mức.

Bất quá , ta đến lúc đó còn có thể nhịn xuống , một bên Trần Nhị Cầu cũng không làm , hẳn kia bạo tính khí , lập tức liền dựa vào cảnh sát kia nói: "Chứ thế một tiếng, ngui tề đại kêu người nào lần nha "

Khe nằm , ta sợ hết hồn , này đàn độn thật đúng là mẹ hẳn mặt mập a , thật liền cảnh sát cũng dám hận , lần này đoán chừng là được trực tiếp vào trong cục cảnh sát rồi.

Ta nhanh đi kéo Trần Nhị Cầu , lúc này cảnh sát kia cũng tới phát hỏa , lập tức liền dựa vào Trần Nhị Cầu , nói: "Nói chính là ngui , ngui còn không mau lần mà nói , có tin hay không liền đem hai người các ngui tên lù lù gọt mang về trong cục đi ngồi một chút ?"

Trần Nhị Cầu phồng chừng chưa từng chịu qua loại này ác khí , lập tức liền muốn với hẳn đánh nhau không thể , ta vừa nhìn , đem hẳn chết chết ôm lấy. Hẳn đại gia , nếu quả thật động thủ , đây cũng là đánh cảnh sát , cũng không được đi vào ở cái mười ngày nửa tháng a.

Mà đúng lúc này , bên trong đi ra một người trung niên cảnh sát , khách khí đầu ồ ào lên , liền quát hỏi: "Tiểu Lưu , đã xảy ra chuyện gì ?"

Lúc này , Vương hiệu trưởng chạy mau đến vị kia cảnh sát trung niên trước mặt giải thích: "Vương đội trưởng , hai vị kia là ta mời tới tiên sinh , vốn muốn cho bọn họ vào đến xem thử ,

Kết quả cùng tiểu Lưu đồng chí . . Hắc hắc."

Vị kia kêu vương đội người , nghe nói như vậy , vì vậy liền xông cái kia hận chúng ta tiểu Lưu cảnh sát phát phát tay , nói: "Tiểu Lưu , thả bọn họ vào đi."

Tiểu Lưu sững sờ , mặc dù không phục lắm , thế nhưng đội trưởng lên tiếng , hẳn cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là khí nức ních thả chúng ta tiến vào.

Vào liền vào đi thôi , kết quả Trần Nhị Cầu còn không cam tâm chịu con giận này , quay đầu còn lạnh lùng đối với kia tiểu Lưu cảnh sát tới một câu: "Tiểu tử , ta cảnh cáo ngui , ngui ẩn đường tái đi , vận xui liền muốn trước mắt , ngui có thể phải cẩn thận một chút , loại này người chết địa phương ngui chính là đừng đến rồi , mau cút đi về nhà đi , có từ thi địa phương , lại sẽ cho ngui mang đến họa sát thân."

Nguyên bản còn cho là đội trưởng lên tiếng , thả chúng ta tiến vào , bộ này cũng liền đi qua. Kia nghĩ đến , này đàn độn kết quả đụng tới một câu nói như vậy , cảnh cáo người ta cẩn thận một chút , hẳn đây mẫu thân cũng không chính là người uy hiếp gia sao , hơn nữa uy giúp vẫn là một người cảnh sát!

Ta xin thề , đương thời thật kém điểm lão đảo một cái tài đến trên đất.

Muội người , người một cái đần độn Trần Nhị Cầu , người là thực có can đảm à? Ta lớn như vậy , chỉ gặp qua cảnh sát cảnh cáo người xấu , có thể chưa bao giờ từng thấy có người dám cảnh cáo cảnh sát. Phòng chừng , hắn đây mẫu thân hôm nay thật là mở rộng tầm mắt rồi.

Quả nhiên , cái kia tiểu Lưu trực tiếp liền nổi giận , xông lên một cái liền nắm lấy Trần Nhị Cầu , tự muốn cho hắn vào tay khảo. Kết quả , Vương hiệu trưởng lại vừa là một hồi lâu cầu mờ , nói tốt , còn thay Trần Nhị Cầu nói xin lỗi , tiểu Lưu này mới thả qua hắn.

Vị kia Vương đội trưởng , bảo chúng ta đứng ở cửa nhìn một chút là được , chớ vào đi , bởi vì bên trong cảnh sát vẫn còn lấy chứng.

Ta biết hiện trường vụ án tầm quan trọng , cho nên cũng không có lại đi yêu cầu đi vào bên trong , vì vậy đứng tại cửa phòng ngủ , hướng bên trong nhìn một chút. Kết quả , cả người đều sợ ngây người!

Chỉ thấy 104 bên trong phòng ngủ , một mảnh tinh hồng . .

Máu tươi khắp nơi đều là , trên tường , trên đất , tràn đầy vết máu loang lổ , thập phần kinh khủng dọa người , giống như một cái máu me khắp người người , tại trong căn phòng này vùng vẫy thật lâu giống như , trên tường khắp nơi đều là lưu lại Huyết Thủ Ấn , cùng phun ra đi tới huyết vụ.

Mà trên đất , thì không có thi thể.

Là , không thấy thi thể , chỉ có từng cục thịt vụn , tung khắp căn phòng các nơi.

Đều có tàn khuyết cánh tay , gãy chân , có dính đầy tro bụi ruột , mà kia ruột còn không có đoạn , ruột một đầu khác liền tại một đoạn trên bụng. Người chết quần áo cũng bị xé nát thành từng cục , khắp nơi đều là , dính đầy máu tươi. Lúc này , ta còn nhìn thấy một đôi giày đen.

Đây là ta lần đầu tiên thấy nữ nhân ngực , chỉ bất quá lúc này kia đôi đồ vật , với ta mà nói không có một chút sức hấp dẫn , nhìn đến chỉ cảm thấy kinh khủng cùng sợ hãi trong lòng.

Hơn nữa càng kinh khủng là , ta còn nhìn thấy một cái sọ đầu , chỉ bất quá đầu lâu kia giống như là bị gì đó quái thú cho gặm cắn qua giống nhau , suy nghĩ đều bị tấp tểnh rồi gần một nửa , hoa râm não tương , não phân toàn chảy ra.

Trong cả căn phòng tràn đầy máu tanh cùng kinh khủng , ta chỉ nhìn một cái , trực tiếp liền phun rồi!

Là , thật ối.

Ta xin thề , đây là đời ta gặp qua kinh khủng nhất một màn. Người chết ta xem qua rất nhiều , thế nhưng người chết bị giải thi thành từng đoạn cảnh tượng , ta con mẹ nó thật là không có gặp qua.

Hắn đây mẫu thân ở đâu là phòng ngủ nha , rõ ràng chính là một chỗ huyết tri địa ngục!

Ta một bên nôn ọe lấy , sống lưng một trận phát rét , trong lòng lấy làm kinh ngạc! Nơi này đến cùng xảy ra chuyện gì ?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Cương thi

Ta chưa từng thấy loại này nhìn thấy giết mình cảnh tượng , căn phòng một mảnh máu tanh , đầy đến đều là thi thể bị tách rời sau tàn chi thịt vụn , còn có một đồng đồng nội tạng khí quan , trong cả căn phòng tràn đầy một cỗ nồng đậm máu tanh mùi hôi thối , khiến người chỉ một cái liếc mắt , liền cả người rợn cả tóc gáy.

Ta rất khó tin tưởng , lúc này là phát sinh ở giáo học lý hiện trường án mạng , kinh khủng như vậy , như thế khiến người cảm thấy kinh hãi.

Trần Nhị Cầu thấy ta nhìn một cái , liền xông về , không ngừng nôn ọe , rất là không hiểu , hỏi ta thế nào , không phải là chết cá nhân sao , phải dùng tới như vậy ối ?

Ta nói: "Chính người đi xem một chút sẽ biết."

Trần Nhị Cầu liếc mắt , lúc gần đi còn cười ta không có từng va chạm xã hội.

Bất quá , coi hắn đi tới cửa phòng ngủ vừa nhìn , mười giây đồng hồ đều không chịu đứng nổi , liền xông về bên ngoài tới , trong miệng kêu: "Khe nằm , khe nằm . ."

Chỉ bất quá , nguyên rủa đôi câu , tiếp lấy liền mắng không được , bởi vì hắn đã "Dùng dùng" liền ói ra , hơn nữa hắn là thật ói , ta con mẹ nó còn chẳng qua là nôn ọe.

Lúc này , một bên Angel cũng cảm thấy hết sức tò mò , hỏi chúng ta đến cùng nhìn thấy gì , vừa nói cũng muốn đi xem nhìn.

Ta vội vàng đem nàng ngăn lại , khuyên nàng còn là đừng nhìn cho thỏa đáng , nhìn sợ người buổi tối đều ngủ không yên giấc.

Angel sững sờ, trong lòng lòng hiếu kỳ càng gia tăng.

Không có cách nào vì vậy ta liền nói với nàng: "Bên trong thi thể bị tách rời , tàn chi thịt vụn khắp nơi đều là , rất máu tanh , rất khủng bố , người không sợ mà nói sẽ đi thăm đi!"

Angel nghe một chút , sắc mặt nhất thời chính là một bạch , lập tức liền kinh khủng sợ lên , vội vàng lắc đầu nói không nhìn tới , hơn nữa còn trực tiếp thối lui đến rồi cảnh giới tuyến bên ngoài đi rồi.

Ta nôn không sai biệt lắm , đem mới vừa rồi trong dạ dày cuộn cuộn kia một trận sức lực tri hoãn qua về phía sau , liền tiếp lấy trở về lại cửa phòng ngủ , cẩn thận quan sát trên mặt đất những thứ kia thịt vụn tàn chi.

Mặc dù nghe kia nồng đậm máu tanh mùi hôi thối , như cũ khiến người tâm lý không thoải mái , thế nhưng tối thiểu sẽ không ói.

Đi qua cẩn thận quan sát , ta phát hiện , những thứ kia từng đoạn thi thể , không giống như là bị người dùng vũ khí sắc bén tách rời phách chặt xuống , mà là càng giống như bị người dùng to lớn khí lực xé nát.

Là , không sai , là xé rách vết thương. Mặc dù ta không phải pháp y , thế nhưng điểm này ta còn là nhìn ra được.

Bất quá , làm ta nhìn đến cái kia bị cưỡng lực bẻ gãy đầu lúc , nhưng lại phát hiện , cái đầu lâu kia đúng là như bị gì đó mãnh thú cho gặm cắn qua giống nhau , suy nghĩ đều bị tấp tới rồi gần một nửa. Nói như thế , trái táo điện thoại di động LOGO tổng biết rõ đi , cái này đầu liền cùng trái táo LOGO rất tương tự , tròn trịa đầu , thiếu một khối.

Nếu như nói , đây là người điên nào cắn , thế nhưng người điên cũng là người a , người lại làm sao có thể sẽ có khí lực lớn như vậy , có thể đem thi thể cho xé thành từng đoạn tàn chi thịt vụn ?

Hiển nhiên , không có người nào có thể có như vậy tại khí lực.

Chẳng lẽ là mãnh thú ?

Nhưng là , đây là tỉnh hội thành thị , là sân trường đại học , cũng không phải là trong thâm sơn , làm sao có thể sẽ có mãnh thú.

Không phải là người , cũng không phải là mãnh thú , vậy chẳng lẽ là quỷ ?

Nhưng là thân ta là âm dương tiên sinh , tự nhiên biết , quỷ là linh hồn , không phải thực chất tồn tại , nó là không có biện pháp có thể làm được tách rời thi thể.

Nói cách khác , trước mắt một màn , thật sự khiến người khó hiểu. Trong lúc nhất thời , căn bản tự nhìn không ra là vật gì làm.

Bất quá có một chút rất khẳng định , cái này phòng ngủ liên tục xảy ra chuyện , khẳng định chuyện này cũng lộ ra mấy phần tà tính , nói không chừng còn theo ban đầu bố trí địa ngục luyện quỷ phù tà sư có liên quan.

Nghĩ đến cái kia vô cùng có khả năng một mực liền ẩn núp ở trong sân trường tà sư , ta không khỏi nhìn chung quanh một hồi bên ngoài vậy xem đám người , phát hiện bọn họ đều là mang theo ánh mắt tò mò nhìn về nơi này , căn bản tự nhìn không ra tới ai không bình thường.

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng ói không sai biệt lắm , lần nữa đóng góp gần đây , hỏi ta: "Sư đệ , chuyện này thật mẹ hắn đủ quái thật đấy , người mau đánh mở Âm Dương Nhân nhìn một chút , sẽ có hay không có yêu à?"

Yêu ?

Ta sững sờ,

Cảm thấy chuyện này quá mức làm người nghe kinh sợ rồi , mặc dù ta không phủ định trên đời này có lẽ tồn tại yêu , thế nhưng ta còn thực sự không dám hướng phương diện này suy nghĩ , chung quy yêu , loại vật này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Bất quá , nghe hắn nếu đã nói như vậy , ta cũng vẫn là lập tức mở ra Âm Dương Nhân , nhìn một cái.

Chỉ là , này không nhìn còn khá , vừa nhìn , ta chân mày liền nhíu lại rồi.

"Này. . . Vậy làm sao sẽ như vậy nặng thi khí ?" Ta không khỏi thất kinh.

"Thi khí ?" Trần Nhị Cầu sững sờ, nói: "Đều bầm thây rồi , có thi khí thật bình thường chứ ?"

Ta cũng biết người chết , hơn nữa còn bị bẻ nát thi , khó tránh khỏi sẽ có thi khí tồn tại , thế nhưng thân là âm dương tiên sinh , ta hiểu thêm , mới thi mặc dù sẽ có thi khí , nhưng là lại không thể nào biết nặng tới mức này. Dù là hẳn là bị người tách rời thành bầm thây , đó cũng chỉ là oán khí tăng trưởng , thi khí như cũ sẽ không nặng đi nơi nào.

Nghĩ tới đây , ta lập tức liền lắc đầu một cái , nhíu chặt mày nói với Trần Nhị Cầu: "Không giống như là mới thi thi khí , mà là thâm niên lão thi mới có nặng như vậy thi khí."

"Lâu năm lão thi ?"

Trần Nhị Cầu mặt một hoàng sợ , không hiểu nói: "Sur đệ , ngươi sẽ không nhìn lầm rồi đi , này. . . Này mình mình chính là vừa mới chết mới thi , nơi nào đến lão thi à?"

"Không có sai , đây chính là lâu năm lão thi thi khí." Ta khẳng định trả lời.

Ta cũng cảm thấy không nghĩ ra , nơi này tại sao có thể có lâu năm lão thi thi khí , phải biết nơi này chính là sân trường , là phòng ngủ , cũng không phải là cổ mộ , xuất hiện ở đây lâu năm lão thi thi khí , đúng là khiến người cảm thấy không tưởng tượng nổi.

Thế nhưng ta tin tưởng chính mình ánh mắt , loại này nồng đậm thi khí , là tuyệt sẽ không nhìn lầm , đây chính là lâu năm lão thi mới có thi khí.

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngẩn ra , có chút mất choáng váng , không biết thế nào là như vậy ?

Này lâu năm lão thi thi khí , lại là từ nơi nào tới ?

"Chẳng lẽ. . . Khe nằm! Tuyệt đối không thể , nhất định là ta nghĩ nhiều rồi." Tâm lý ta toát ra một cái ý nghĩ , bất quá lập tức liền bị ta bác bỏ , bởi vì ý tưởng quá mức làm người nghe kinh sợ rồi , làm cho người rất khó mà tin được rồi , ngay cả chính ta đều cảm thấy không thể nào biết là như vậy.

"Chẳng lẽ gì đó ? Ngươi nghĩ đến cái gì , không phải là muốn nói. . . Cương thi chứ ?" Trần Nhị Cầu một đoán , liền đoán được ta ý nghĩ trong lòng , đồng thời cũng là khiếp sợ không thôi nhìn ta.

"Đúng a!" Ta cười khò gật đầu một cái , vì vậy liền nói: "Chỉ có cương thi mới có loại này thi khí , hơn nữa cũng chỉ có cương thi mới có khí lực lớn như vậy , đem thi thể xé nát , thậm chí hút máu căn người. Hết thảy các thứ này , đều rất phù hợp trước mắt cái này hiện trường vụ án , chỉ là. . . Nơi này không thể nào biết xuất hiện cương thi , này quá mức không hợp thói thường."

Là , cương thi ? Lẽ ai muốn đến hai chữ này , đều sẽ cảm giác được không tưởng tượng nổi , đặc biệt là nơi này còn là tỉnh hội thành thị , là sân trường đại học , người biết tin tưởng nơi này sẽ xuất hiện cương thi sao?

Dù sao ta mặc dù có nghĩ đến hai chữ này , nhưng là lại không thể tin được hết thảy các thứ này thật là cương thi làm , bởi vì này quá mẹ hấn khiến người không dám tin.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Bị trò cười

Trần Nhị Cầu cũng rơi vào trầm mặc , hồi lâu sau , hần đột nhiên hiểu kỳ hỏi ta: "Sur đệ , ngươi có gặp qua cương thi sao?"

Ta không biết hẳn tại sao đột nhiên hỏi ta cái này , nhưng ta còn là đúng sự thật trả lời: Gặp qua , ban đầu gia gia bị hại đêm đó , cái kia tà sư chính là đuổi một cụ cương thi. Đúng rồi , chuyện này Trần lão gia tử cũng biết."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , sau đó liền nói: "Hại chết gia gia của ngươi , ngươi nói có thể là Nhật Bản bên kia cửu tinh cung nhân , mà hại chết Lưu Nghĩa người , lại cùng cái này phòng ngủ địa ngục luyện quỷ phù có quan hệ , vừa vặn đối phương vẽ bùa lộ tuyến cũng là Nhật Bản bên kia một đường , ngươi nói có thể hay không. . ."

Trần Nhị Cầu mặc dù không có nói hết lời, thế nhưng ta cũng đã đột nhiên sững sờ, lập tức liền cả kinh: "Người là nói, đối phương rất có thể chính là sát hại ông nội của ta người kia?"

"Coi như không là cùng một người, có lẽ cũng là cửu tinh cung nhân cũng nói không chính xác a. Nếu như vạn nhất là cùng người đi đường, bọn họ giỏi về không thi, cho nên trước mắt xuất hiện thi khí, cũng liền không có gì lạ rồi." Trần Nhị Cầu lớn mật suy đoán lên.

Nghe nói như vậy, ta cũng có chút đồng cảm rồi. Khoan hãy nói, Trần Nhị Cầu bình thường nhìn mặc dù giống như một đàn độn, thế nhưng này học kỳ môn thuật số người, suy nghĩ vẫn là thông minh, trải qua hẳn đây một cái như vậy gỗ, thật đúng là có lý có chứng có a, có khả năng cực lớn.

Thấy ta tròn to con người nhìn hẳn, Trần Nhị Cầu liền nói: "Nếu như không là cương thi mà nói, người nói tại sao có thể có lâu năm lão thi thi khí? Hoặc là chính là ta suy đoán sai lầm rồi, hoặc là chính là người Âm Dương Nhân nhìn lầm rồi."

Ta lập tức liền nói: "Ta sẽ không nhìn lầm."

"Vậy được rồi, nếu là lâu năm lão thi thi khí, kia cũng chỉ có cương thi." Trần Nhị Cầu khẳng định nói.

Thật chẳng lẽ là cương thi?

Ta tự vấn lòng chính mình, bất quá lý trí cẩn thận lý một lý, xác thực chỉ có cương thi khả năng này rồi. Trần Nhị Cầu nói cũng không sai, chung quy lâu năm lão thi thi khí, cũng chỉ có cương thi mới có.

Nếu quả thật là cương thi mà nói, kia hết thấy cũng liền thuyết phục, thứ nhất, cương thi cắn người, kia trên đất bị tấp tới một nửa đầu, chính là chứng minh. Thứ hai, cương thi lực đại không gì sánh được, giống như mãnh thú, tự nhiên có thể làm được xé nát thi thể, cũng chỉ có loại vật này, mới có thể biến thái đến đi cắn xé thi thể.

Càng muốn, trong lòng cũng lại càng tăng chắc chắn là cương thi gây nên, dù là cái suy đoán này biết bao làm người ta khiếp sợ. Đương nhiên, này cương thi là đến từ đâu, cũng hoặc là không phải tà sư khổng thi gây nên, tạm thời cũng không biết được.

Mà đúng lúc này, cái kia vương đội từ bên trong đi ra, hiệu trưởng liền hỏi hẳn: "Vương đội, theo ngài kinh nghiệm đến xem, lúc này là vật gì làm?"

Quả nhiên như ta đoán, chỉ nghe vương đội liền nói: "Không giống như là người làm, tất cả đều là xé rách thương, có thể là mãnh thú."

Vương hiệu trưởng tròn tròn mắt, nói: "Nơi này làm sao có thể sẽ có mãnh thú? Cái này không thể nào nha!"

"Cũng có thể là Ngao Tây Tạng loại hình đại hình chó, bất quá này còn phải chúng ta bước kế tiếp đi điều tra tài năng xuống phán đoán." Vương đội nói như vậy.

Vương hiệu trưởng thấy cảnh sát bên này không hỏi ra cái như thế về sau, tiếp lấy quay đầu liền hỏi ta: "Đại sư, ngài thấy thế nào?"

Nếu người ta hỏi trên đầu ta tới, ta cũng chỉ đành nói với hẳn: "Ta quả thật có phát hiện, chỉ nói là đi ra sợ là không tốt lắm."

Vương hiệu trưởng sững sờ, liền nói: "Không sao cả, ngài nhìn ra được gì cứ việc nói thẳng, chúng ta không sợ."

Ta lắc đầu một cái, nói: "Đồ không lo lắng các người sợ, mà là lo lắng nói ra sau, các người sẽ không tin tưởng a."

Lời này bị một bên Vương đội trưởng cho nghe, nhưng là đưa tới hẳn hứng thú. Có chút hăng hái hỏi ta: "Vị tiên sinh này, người không ngại nói ra nghe một chút, có lẽ có giúp cho phá án đây."

Thấy hai người bọn họ đều nhìn về ta, vì vậy ta không thể làm gì khác hơn là đúng sự thật trả lời: "Ta mới vừa rồi nhìn rồi, đúng như vương đội nói như vậy, thi thể là bị xé nát, hơn nữa còn có găm cắn vết tích, cho nên khẳng định liền không phải người làm. Bất quá, ta phát hiện trong phòng này tràn đầy thi khí, mà này loại thi khí chỉ có lâu năm lão thi mới có, cho nên ta hoài nghi đây là cương thi gây nên!"

"Cương thi?"

Hai người sững sờ một chút.

Vương hiệu trưởng đến lúc đó không có thể nào, chẳng qua là cảm thấy không tưởng tượng nổi. Thế nhưng Vương đội trưởng nhưng là lập tức liền nở nụ cười, một bên cười, vừa hướng ta nói: "Vị này tiểu tiên sinh, lời này của người cũng không tránh khỏi quá bất hợp lý đi, người muốn là nói ma quỷ lộng hành nha gì đó, ta còn sẽ nửa tin nửa ngờ, thế nhưng cương thi? Ha ha. . . Trên đời này làm sao có thể có cương thi."

Thật ra, ta một đã sớm biết nói ra, bọn họ sẽ không tin tưởng, cho nên thấy hẳn bật cười, ta cũng không sinh khí, chung quy loại sự tình này nói ra ngoài, sợ rằng người bình thường ý tưởng đều cùng hẳn không kém bao nhiêu.

Lúc này, một bên Vương hiệu trưởng thấy ta cũng không giải thích, mặt đầy không tưởng tượng nổi về mặt hỏi ta: "Tiên sinh, này. . . Đây thật là cương thi làm? Trên đời thật có cương thi?"

Ta gật gật đầu: "Ta cũng biết lời này rất khó khiến người tin tưởng, thế nhưng ta nói đều là sự thật."

Vương đội như cũ không tin, hần nói: "Vậy người nói này cương thi đến từ đâu?"

"Đúng vậy, nơi này chính là trường học, cũng không phải là rừng sâu núi thẳm bên trong, tại sao có thể có cương thi?" Vương hiệu trưởng cũng vội vàng phụ họa nói.

Ta lắc đầu một cái: "Cái này ta cũng còn không có suy nghĩ ra."

"Giờ không muốn rõ ràng, cái này căn bản là không có khả năng chuyện. Theo ta thấy a, này mê tín đồ chơi, vẫn không thể đi tin, các người này hai người trẻ tuổi, vẫn là mau chóng đi trở về chính đạo đi." Vương đội cười một tiếng, sau đó cũng không hứng thú nghe nữa ta nói quý thoại rồi, xoay người liền bận rộn hần đi.

Vương đội đi làm việc, Vương hiệu trưởng thì còn ở trước mặt ta ngăn người, hiển nhiên hần lúc này cả người đều có chút ngây dại, không biết nên tin người nào.

Bất quá, hần cuối cùng vẫn là tiếp tục hỏi ta: "Tiên sinh, kia tiếp theo nên làm gì?"

Ta nghĩ nghĩ, liền nói với hần: "Chỉ có thể từ từ tra xét, ta hoài nghi lần trước ở nơi này phòng ngủ bố trí linh phù người, theo lần này bầm thây án cũng có quan hệ."

Nghe nói như vậy, Vương hiệu trưởng có chút luống cuống, cả kinh nói: "Người là nói, đối phương lại trở lại hại người?"

Ta gật đầu một cái, vì vậy nói: Phải bất quá người không cần lo lắng, chuyện này ta sẽ tiếp tục tra, nhất định sẽ hết sức tra ra hung thủ."

Tiếp đó, ta còn muốn hần nói cho công bảo vệ an ninh, buổi tối chúng ta nếu là ra vào trường học mà nói, không nên đem chúng ta trở thành những người không có nhiệm vụ ngăn trở.

Là, bởi vì tối nay liền muốn để cho mèo quỷ mang theo chúng ta đi vào trong trường học tìm hung thủ, đêm hôm khuya khoắt, vạn nhất an ninh không để cho chúng ta đi vào, vậy coi như không thể thực hiện được.

Hiệu trưởng gật đầu một cái, bảo chúng ta yên tâm, hần sẽ đi dặn dò công bảo vệ an ninh.

Đương nhiên, liên quan tới hung thủ rất có thể liên ần núp ở trong trường học chuyện, ta cũng không có báo cho Vương hiệu trưởng, bởi vì chuyện này vẫn là càng ít người biết càng tốt, tránh cho đá thảo kinh xà.

Giao phó xong những thứ này, lúc này cảnh sát bên kia cũng xử lý không sai biệt lắm, bọn họ đem cửa khóa một cái, còn dán cái phong điều, đoán chừng là bảo vệ hiện trường vụ án đi, sau đó liền mang theo Vương hiệu trưởng cùng đi.

Nếu hiệu trưởng đều đi, 104 phòng ngủ cũng bị khóa lại, chúng ta cũng không cần thiết ở lâu, vì vậy liền chuẩn bị xoay người đi thẳng về.

Nhưng là, chính làm chuẩn bị rồi đi thời gian, trong đám người nhưng truyền đến một đạo thanh âm chói tai: "Cái kia người nào, người không phải hỏi trên mời tới bắt quỷ trừ tà thần côn sao? Ta xem người chính là thuần túy lừa thần phiến quỷ. Đây không, lại người chết, chết so với lúc trước còn tà môn. Dựa vào, tên lừng gât!"

Ta đương thời liền nhướng mày một cái, quay đầu hướng trong đám người vừa nhìn, tiếp lấy liền thấy một cái có vài phần nhìn quen mắt thân ảnh, tí mỉ nghĩ lại, mẹ hần, cái này cũng không chính là Lý Mẫn bạn trai điển tể sao!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Xinh đẹp Angel

Lúc này vừa nhìn điển tể, chính mang theo châm biếm, một mặt ý giễu cợt nhìn ta, vẫn là như vậy làm người ta chán ghét, vẫn là như vậy một bộ cần ăn đòn đức hạnh. Mà Lý Mẫn đứng tại hần bên cạnh, thấy ta xem qua đi, nàng ánh mắt thì nhìn về phía khác.

Ta biết điển tể hàng này, đây là cố ý tới cười nhạo ta, chung quy hỏi trên ở cửa trường học, muốn ở trước mặt ta tình tượng, kết quả ngược lại bị đập bại tại, trong lòng tự nhiên kìm nén nhất khẩu ác khí tới.

Biết rõ đối phương mục tiêu, ta tự nhiên cũng liền lười với hấn giảng so với, " Hừ " một tiếng, cũng không có đi để ý tới hấn.

Nhưng là, một số thời khắc, người càng không muốn đi sinh sự, chính là có những người này càng nhảy quá lợi hại. Đây không, ta đang chuẩn bị tiếp tục rời đi thời gian, cháu trai kia lại còn không bỏ qua rồi, hơn nữa còn càng mắng càng vui mừng, càng mắng càng khó nghe, hấn gọi đạo: Phải rút nhanh lên! Lần sau đừng để cho ta nhìn thấy người, người loại này thần côn tên lường gạt chúng ta gặp một lần, mắng một lần!"

Lúc này, chung quanh rất nhiều học sinh đều bắt đầu chia vào người của chúng ta, nghị luận sôi nổi, nghị luận: "Khe nằm, đầu năm nay thần côn còn chạy đến trường học tới?"

"Ta đi, đầu năm nay còn có người đi làm thần côn? Không đều là lão đầu, lão thái thái cái gì mới có thể sao?"

"Ta cũng chán ghét loại này tên lường gạt, bà nội ta liền đặc biệt tin mê tín, xin mời qua thần côn cách làm, lừa gạt hơn mấy ngàn."

"..."

Mọi người bắt đầu hướng về phía ta chỉ chỉ trỏ trỏ, nói cái gì dạng đều có, tóm lại phần lớn mà nói đều không tốt nghe.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền ngừng lại, chỉ cái kia điền tử, hỏi ta: "Kia ngu ngốc là ai?"

Điền tử nghe một chút, liền hận đạo: "Người chỉ ai nói là ngu ngốc?"

Trần Nhị Cầu cười hắc hắc, lại một chỉ, nói: "Nói người là ngu ngốc thế nào?"

Lúc này, ta liền nói cho Trần Nhị Cầu, đó là Lý Mẫn bạn trai.

Trước tán gẫu thời điểm, ta có với hấn nói qua ta theo Lý Mẫn chuyện, cho nên hấn nghe lời này một cái, tự nhiên lập tức cũng biết là chuyện gì xảy ra, lập tức liền cười một tiếng, nói: "Nguyên lai là bị tình địch theo dõi a, ha ha."

Vậy mà, liền một câu nói như vậy, còn bị điền tử nghe được, một mặt châm chọc nói: "Muốn chút khuôn mặt đi, liền này thần côn tên lường gạt, làm ta tình địch? Hấn có tư cách này sao?"

Nói xong, điền tử còn không qua nghiên, còn đối với bên cạnh đồng học hô: "Các người cảm thấy bạn gái của ta, sẽ coi trọng loại hàng này sao? Là các người, các người sẽ coi trọng loại này thần côn sao?"

Điền tử mà nói, nhất thời liền đưa đến mọi người một trận cười to. Hiển nhiên, trong mắt của mọi người, thần côn chính là nông thôn tên giang hồ lừa bịp, đại học bọn họ sinh, tự nhiên không có khả năng để mắt.

Thấy mọi người đều tại trò cười chúng ta, điền tử càng thêm đắc ý, cả người đều thần khí rồi lên, một mặt hả giận đáng vẽ.

Bất quá, tự tại lúc này, không biết lúc nào Angel đi tới. Hôm nay, nàng đem Ma Y đồ tặng cho đổi, đổi thành một thân váy ngắn, nhìn qua thập phần thời thượng, thon dài đùi đẹp triển lộ không bỏ sót, phối hợp dưới chân một đôi tinh xảo giày cao gót, không nói mê đảo một mảng lớn nam sinh, chỉ là trên người nàng mang theo phần kia khí chất, thì không phải là Lý Mẫn có thể so với.

Đoán chừng là Angel trước một mực núp ở cánh giới tuyến bên ngoài đi, cho nên rất nhiều người cũng không biết nàng và chúng ta là cùng nhau, nàng vừa đi tới, liền nghe được thật là nhiều người tại khe khẽ bàn luận, nói cái này nữ thần là ai, thật giống như không phải trường học chúng ta nha

Lại nói, Angel đối với những nghị luận kia tiếng làm như không thấy, trực tiếp đi tới trước mặt của ta, tiếp lấy vậy mà chủ động dắt tay ta, giống như tình nhân giống nhau, thân thể cũng dính tới, sau đó hướng mọi người nhe người cười một tiếng, nói: "Hấn có bạn gái, hơn nữa. . . Nói thật, ta không cảm thấy người cô bạn gái nhỏ có ta xinh đẹp, khí chất sao. . . Càng phải thua mấy phần. Cho nên, người không cần khẩn trương, bạn trai ta hấn sẽ không coi trọng người cô bạn gái nhỏ, đời này hấn đều không phải là người tình địch. Nha, đúng rồi, ta là thanh hoa."

"..."

Nhất thời, ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngu.

Là, ta cảm đều nhanh kinh diệu. Nằm mơ đều không nghĩ đến Angel vậy mà sẽ chủ động tới giúp ta hả giận, hơn nữa còn là phương thức như vậy,

Này quá bất ngờ.

Đương nhiên, kinh ngạc đến ngây người không chỉ là chúng ta, trước trò cười là những người đó tất cả đều mắt choáng váng. Từng cái ghen tị ánh mắt nhìn về ta, giống như là lại nói, thật là trắng thức ăn bị heo cùng rồi giống như.

Nói thật, mặc dù Angel cử động để cho ta cảm thấy thật bất ngờ, thế nhưng lúc này ta trong lòng vẫn là rất thoải mái, này quá hết giận.

Lúc này, ta nhìn một cái điền tử, bị Angel một câu nói, lấp kín được thiếu chút nữa phún huyết, mặt đỏ rần.

Mà ở hấn một bên Lý Mẫn, thì một mặt ưu oán nhìn chằm chằm Angel, hiển nhiên không có nghĩ tới cái này nữ nhân sẽ như vậy hận nàng, hơn nữa cái này cùng đánh mặt không có gì phân biệt. Phòng chừng càng làm cho nàng tức giận là, Angel nói hoàn toàn bộ là sự thật, nàng muốn hận trở về đều hận

không được.

Vốn là nghĩ đến giữu cột ta , kết quả ngược lại bị đánh khuôn mặt , diện tể giận đến sầm mặt lại rồi , chia vào người của chúng ta để cho nổi lên lời độc ác: "Ta nhớ ở các người , tóm lại , có các người khóc thời điểm."

Trần Nhị Cầu cười một tiếng: "Thế nào ? Muốn uy hiếp chúng ta sao? Nói thật , hôm nay tiểu gia không có đánh người này ngu ngốc một hồi , hoàn toàn là xem ở đây là ở trong sân trường."

Nói xong , ta cũng không muốn đi theo loại này người nhiều dây dưa , vì vậy liền kêu lên Trần Nhị Cầu , xoay người rời đi. . .

Vừa ra cửa trường , Trần Nhị Cầu sẽ tới sức lực , đối với Angel dựng lên một ngón tay cái , nói nàng mới vừa rồi làm xinh đẹp.

Angel cười một tiếng , nói: "Bọn họ khinh người quá đáng rồi , ngay cả ta đều nhìn không được. Hơn nữa , ta không đem giúp đỡ nàng chuyện nói ra trước mặt mọi người đến , đã là nghĩ đến nàng là một cô gái phân thượng , cho nên không có để cho nàng mất mặt. Nếu không , nàng nhất định sẽ cùng ở cấp ba giống nhau , bị người phi nhổ." "

Trần Nhị Cầu nói: "Người thật là hiền lành , nếu là ta , khẳng định mới vừa rồi liền chất vấn nàng. Hơn nữa , còn muốn cho Vương hiệu trưởng , đuổi loại này không có phẩm đức người."

Nói thật , lúc này ta cũng cảm thấy Angel vẫn là hiền lành , chung quy bởi vì giúp đỡ chuyện , Lý Mẫn ban đầu đem Angel phụ thân tốt một hồi nể , mà Angel còn có thể nhớ tới đến Lý Mẫn là một cô gái , không ở trước mặt mọi người vạch trần nàng nhân phẩm , thiện lương như vậy người , còn chưa thấy nhiều.

Nghĩ tới đây , ta nhìn Angel , càng thêm cảm thấy nàng xinh đẹp rồi.

Hơn nữa , không biết tại sao , mới vừa rồi bị nàng dắt tay thời điểm , đương thời tâm lý ta sinh ra một niềm hạnh phúc cảm giác.

Là , là cảm giác hạnh phúc , thậm chí làm ta dư vị , ta mơ hồ cảm giác , ta khả năng thích nàng.

Bởi vì buổi tối còn có chuyện phải làm , cộng thêm tối hôm qua thủ lĩnh không ngủ , cho nên đưa Angel sau khi trở về , chúng ta cũng trở về đoán mệnh quán đi nghỉ.

Bất quá , Angel biết rõ buổi tối phải đi tìm hung thủ , cho nên phải chúng ta đi thời điểm , nhất định phải mang theo nàng. Mặc dù ta lần nữa nói cho nàng biết , có thể sẽ có nguy hiểm , thế nhưng nàng lần nữa kiên trì , cuối cùng chúng ta cũng chỉ đành đáp ứng.

Trở lại đoán mệnh quán lúc , đã gần đến buổi trưa. Ta cùng Trần Nhị Cầu , đã sớm một được không được , trở về ngã đầu đi nằm ngủ , giấc ngủ này , trực tiếp đi nằm ngủ đến trời tối.

Ăn cơm tối , nhìn đồng hồ , sắp tới mười giờ , vì vậy liền đi đến Lưu gia , mời lên Angel , tiếp lấy liền chạy thẳng tới trở về sân trường đại học. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Cười đến chết mới thôi

Theo Angel gia đi ra , ta lấy ra khối kia tử ngọc , đem Lưu Nghĩa cùng mèo quý thả ra , đồng thời cũng giúp Angel cùng Trần Nhị Cầu mở ra Âm Dương Nhân.

Lưu Nghĩa vốn là mèo quý hại chết , kết quả vừa nhìn , chúng ta đều có chút tròn tròn mắt , chỉ thấy Lưu Nghĩa ôm hắc miêu , vuốt ve hần , trong nơi này còn có một chút thù ý nhà , rõ ràng chính là coi nó là sủng vật rồi sao.

Được rồi , cũng không biết bọn họ này một quý một mèo , tại tử ngọc bên trong xảy ra chuyện gì , bất quá thấy bọn họ với nhau ở giữa hoàn toàn tiêu trừ hiểu lầm , chúng ta cũng cao hứng.

Tiếp đó , chúng ta ngay tại trên đường chặn một chiếc taxi.

Vừa lên xe , tịu gặp tài xế kia đại ca quay đầu lại , cười tủm tỉm nói: "Nhé , đây không phải là âm dương tiên sinh sao?"

Ta cũng sợ, trong đầu nghĩ đối phương chẳng lẽ nhận biết chúng ta ? Hơn nữa còn biết rõ chúng ta là âm dương tiên sinh ?

Ta vừa nhìn người này , thật là có mấy phần nhìn quen mắt , tí mi nghĩ lại , vị này tài xế cũng không chính là hai ngày trước , chúng ta đón xe đi Angel gia lúc vị kia sao?

Không trách vị này tài xế đại ca sẽ nhớ kỹ chúng ta , phải biết ngày đó Trần Nhị Cầu người mặc thiên sư bào , chính theo trong phim ảnh Lâm Chính Anh giống như , cho nên đối phương sẽ nhớ kỹ chúng ta , cũng liền không có gì lạ rồi.

Bất quá , ta còn nhớ kỹ , đương thời vị này tài xế đại ca đều đem chúng ta coi thành lương người bị bệnh thần kinh rồi.

"Thật là khéo léo a , đánh hai lần xe , hai lần đều là nguoi , thật đúng là có duyên."

Ta cười một tiếng , chúng ta ngồi xuống. Angel ngồi ghế cạnh tài xế phòng , ta cùng Trần Nhị Cầu cùng hai cái quý (Lư Nghĩa , mèo quý) ngồi ở hàng sau.

Bất quá lần này Trần Nhị Cầu không có mặc thiên sư bào rồi , phòng chừng sẽ không nữa đem chúng ta xem thành bệnh thần kinh đi ?

Tâm lý ta nghĩ như vậy , lúc này vị kia tài xế đại ca liền hỏi chúng ta: "Hai vị đại sư , này hơn nửa đêm , lúc này phải đi nơi nào bắt quý hàng yêu à?"

Trần Nhị Cầu nói cho đối phương , đi mờ mờ đại học.

Tài xế đại ca liền nói: "Các nguoi là nơi đó học sinh chứ ?"

Trần Nhị Cầu đạo: "Chúng ta xem ra giống như là học sinh sao? Ta nhưng là chính tông âm dương tiên sinh , đi trong đại học dĩ nhiên là thay trời hành đạo , còn thiên hạ thanh chính thái bình."

Ta nghe một chút , khe nằm , Trần Nhị Cầu lần trước không có ném đủ khuôn mặt sao , tại sao lại cùng người ta giả bộ lên bức tới rồi.

Lại nói , vị kia tài xế đại ca phỏng chừng cũng là một thích người nói chuyện , đến lúc đó theo Trần Nhị Cầu hàn huyên , hần cười một tiếng , hiển nhiên là đem Trần Nhị Cầu nói chuyện coi thành thói khoác lác , chỉ nói là: "Tiểu huynh đệ , nguoi này bàn từ nói rất trượt sao."

Nghe một chút , xem ra vị này tài xế vẫn là đem chúng ta coi thành chụp diễn.

Ngay sau đó , Trần Nhị Cầu liền mất hứng , nói: "Gi đó lời kịch , thật coi chúng ta là chụp quý phiên diễn viên à?"

Tài xế cười một tiếng , nói: "Nghe tiểu huynh đệ ý tứ , chẳng lẽ các nguoi thật có thể bắt quý hàng yêu ?"

"Cái này còn có thể là giả ? Chúng ta liền gặp mặt một lần , ta có nhất định muốn nói với nguoi nói láo sao." Trần Nhị Cầu thấy nói hồi lâu , đối phương đều không tin hần là cái âm dương tiên sinh , trực tiếp liền lật ra bạch nhãn.

Tài xế cười hắc hắc cười: "Nói thật , ta chạy ra thuê cũng có bảy tám năm , bình thường chạy chuyến tàu đêm , gì đó hẻo lánh ngoại ô , hỏa táng tràng đều đi qua , đến nay đều không gặp qua bọn họ theo như lời những thứ ngôn ngữ kia đồ vật."

Thấy Trần Nhị Cầu theo như vậy một cái không tin quý thần người tranh chấp , chỉ có thể tự chuốc nhục nhã , vì vậy ta liền chen miệng nói: "Nhị Cầu , đồ chơi này còn là tin lại có , không tin thì không , không có gì tốt tranh."

Trần Nhị Cầu thân là âm dương trong nghề người , khẳng định rõ ràng ta ý tứ.

Bởi vì trên đời , nguoi muốn cho một người tin tưởng quý thần , thật sự là quá khó khăn , phần lớn đều là nửa tin nửa ngờ. Dù là hần tới hỏi nguoi , trên đời có không có quý , nguoi nói với hần có quý , hần cũng như cũ sẽ nửa tin nửa ngờ , sẽ không bởi vì nguoi trả lời , mà thay đổi hần trong lòng mình phán đoán.

Là , phóng tầm mắt nhìn tới , bên người những người đó tới hỏi nguoi trên đời có không có quý lúc , hần khẳng định trước đó , hỏi qua không ngừng hơn mười người , vô luận nguoi lần này trả lời thế nào , hần cũng ắt sẽ về sau tiếp tục hỏi tiếp , hỏi người kế tiếp giống vậy vấn đề.

Trần Nhị Cầu một điểm liền biết ,

Cũng sẽ không lại nói.

Bất quá , tài xế kia phỏng chừng tới hứng thú , nói: "Ta cũng không là toàn không tin , bất quá , ta không sợ."

Ta cười một tiếng , nói: "Thật gặp nguoi sẽ sợ."

Tài xế nhưng lơ đãng , chỉ chỉ hần trên xe dây chuyền , cười nói: "Bình an phù , tránh ma quỷ phù cái gì đều là gạt nguoi , nguoi xem ta cái này , lúc này mới thật tránh ma quỷ , có hần tại , gì đó đồ bản dám dẫn đến chúng ta. Nguoi nói có đúng hay không ?"

Ta vừa nhìn , nguyên lai là một khối gốm sứ phiến , phía trên in một cái hình chủ tịch nước.

Nhìn đến đây , ta liền cười , cùng Trần Nhị Cầu không hẹn mà cùng nhìn một cái , ngồi ở trong chúng ta Luru Nghĩa.

Lúc này Luru Nghĩa , người mặc màu đen thọ y , bởi vì là quý hờn , cho nên sắc mặt trắng bệch như tờ giấy , mặt vô biểu tình cũng nhìn sang khối kia gồm sứ dây chuyền , sau đó. . . Sau đó hần lại đột nhiên ngồi dậy , đưa tay đem xe kia dây chuyền bóp một cái!

Chỉ nghe "Rắc rắc" một tiếng , xe dây chuyền -- bễ nát!

Khe nằm , ta cùng Trần Nhị Cầu đều tròn tròn mắt.

Đương nhiên , người tài xế kia càng là choáng váng. Bởi vì hần nhưng là nhìn không thấy Luru Nghĩa , cho nên hần là trở mắt nhìn khối kia gồm sứ dây chuyền chẳng biết tại sao trên không trung vỡ nát.

Mới vừa vẫn còn đắc ý nói hần dây chuyền có thể tránh ma quỷ , tiếp lấy chính nó liền bễ nát , tài xế đại ca trực tiếp liền ngu ngốc rồi. Kinh ngạc kêu: "Khe nằm , khe nằm , này. . . Hần đây mẫu thân là chuyện gì xảy ra ?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều không nhìn nổi , trực tiếp liền cười ra tiếng , Trần Nhị Cầu liền nói: "Này, đại ca. Nói thật với ngươi đi, ngươi đồ chơi kia không dùng , chúng ta trên xe thật ra an vị lấy quý đây, hơn nữa còn mẹ hần không chỉ một. Ha ha! ! !"

Tài xế cười một tiếng , nói: "Tiểu huynh đệ , ngươi liền không nên nghĩ có thể dọa ta , lão ca cái gì không có trải qua!"

Lúc này , ngồi ở trong chúng ta Luru Nghĩa , liền có ý hiện ra chân thân , hơn nữa vì dọa người , còn có ý đem ngũ quan cho ẩn giấu rồi , cả khuôn mặt trông trơn , giống như một lột xác trứng gà giống như. Hần vỗ một cái tài xế bả vai , u ám tới một câu: "Ngươi nhìn ta có thể đem ngươi hù được không ?"

Tài xế vừa quay đầu lại , tiếp lấy đã nhìn thấy một người mặc thọ y , không thấy ngũ quan người , trực tiếp liền sợ đến "Oa ~" hét thảm một tiếng , cả người mạnh mẽ giật mình một cái , trong miệng kêu: "Quý. . . Có ma!"

Tiếp đó , để cho chúng ta không nghĩ đến là , hần một tiếng hét chói tai sau đó , lập tức đã tới rồi thẳng gấp một cái.

Được rồi , ta cùng Trần Nhị Cầu trực tiếp liền bay đến hàng trước đi rồi.

Chờ chúng ta vượt đầu , theo trong xe đi ra vừa nhìn , hần đại gia , tài xế đại ca đã chạy đi đâu ?

Là , trên đường chính dưới ánh đèn đường mờ mờ , trống rỗng , tài xế đại ca đã sớm trốn mất tăm.

Mấy người chúng ta toàn đều tròn tròn mắt , kia hàng sẽ không thật liền xe cũng không cần chứ ?

Vài người , người nhìn ta , ta nhìn người , cuối cùng "Phốc xuy" một tiếng , vài người trực tiếp cười không có rề đã từng đi.

Cười một lúc lâu , cái bụng đều cười đau , trong chốc lát căn bản dừng không được , liền giống bị người điểm trúng cười huyết giống như , người vừa định dừng lại , nhưng nhìn đến đối phương còn cười , kết quả người cũng tiếp theo lại cười.

Cuối cùng , không có cách nào tiếp tục như vậy lo lắng trường học còn chưa tới , vài người liền muốn cười chết ở chỗ này , vì vậy ta liền một bên cười , vừa nói: "Các ngươi nhanh lên một chút muốn cái khổ sở chuyện đi ra đi , ta sợ ruột muốn cười chặt đứt!"

Là , lúc này ta hoàn toàn là cười co quắp trên mặt đất , đứng lên cũng không nổi rồi.

Trần Nhị Cầu liền nói: "Tài xế chạy , chúng ta phải bước đi đi trường học. Ha ha ha! ! !"

"Đúng vậy , lấy đi đường đi trường học , ha ha ha! ! !"

"..."

Nghĩ đến mới vừa rồi đi hù dọa người khác , kết quả lại là tự làm tự chịu , sau đó liền cười càng thêm thảm. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Hung thủ

Đem chúng ta đoàn người chạy tới cửa trường đại học bên ngoài lúc , đã đến gần nửa đêm mười hai giờ , vài người đều than phiền Lưu Nghĩa không nên làm ngáo ộp hù dọa tài xế , không chỉ có ta cùng Trần Nhị Cầu thiếu chút nữa bay ra ngoài xe đầu đi rồi , hơn nữa cuối cùng còn rơi xuống cái đi bộ hạ trảng.

Lúc này sân trường bên ngoài trên đường nhỏ , chén chén mờ nhạt dưới đèn đường không có một bóng người , yên tĩnh một mảnh.

Ta hỏi mèo quý: "Miêu huynh , là nơi này sao ?"

Mèo quý nhìn một cái cửa trường , gật gật đầu , nói: "Đúng, chính là chỗ này , ta đúng là đang sân trường này bên trong bị người kia bắt lại."

"Đối phương tuổi lớn sao?" Ta hiếu kỳ sớm hỏi một câu , nếu như tuổi lớn mà nói , cũng không cần đi học sinh trong nhà trọ tìm người , trực tiếp thôi chức công , giáo sư trong nhà trọ tìm là được.

"Không lớn , niên kỷ cùng người không sai biệt lắm , là một học sinh." Mèo quý nói.

"Giống như ta đại ? Là một học sinh!" Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngăn ra. Đối phương có thể họa địa ngục luyện quý phù , còn có thể luyện mèo Cổ , thậm chí 104 phòng ngủ bầm thây án , lưu lại lâu năm lão thi thi khí đều là theo đối phương có quan hệ , như vậy một cái tà sư , làm sao có thể sẽ là một người trẻ tuổi ?

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều cảm thấy có chút không đáng tin cậy , vì vậy vội vàng hỏi mèo quý: "Người sẽ không nhớ sai chứ ?"

Mèo quý nhưng một mặt khẳng định gật đầu một cái , nói: "Đối phương giết ta , ta làm sao có thể sẽ không nhớ hần , không sai , hần chính là một cái học sinh."

Lúc này , một bên một mực không có lên tiếng Angel , cũng đột nhiên tới gần hỏi: "Đó là nam , vẫn là nữ ? Sẽ không thật là Lý Mẫn đi!"

Mặc dù ta không quá tin tưởng thật sẽ là Lý Mẫn , thế nhưng nghe được Angel hỏi như vậy , ta cũng vẫn là vội vàng nhìn về mèo quý.

Chỉ thấy mèo quý nhìn về phía Angel , nói: "Lý Mẫn là ai ? Hại ta người kia , ta không biết tên hần , bắt quá hần... Là nam."

Nghe được hần nói là nam , hiển nhiên , không nghi ngờ chút nào , chuyện này hãy cùng Lý Mẫn không có được quan hệ.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta liền nói với bọn họ: "Trước bắt kẻ là ai rồi , chúng ta đi vào trực tiếp tìm đi!"

Mọi người gật đầu một cái , vì vậy ta liền mang bọn hần , hướng thẳng đến cửa trường bên trong đi vào.

Bởi vì Vương hiệu trường đã sớm theo công bảo vệ an ninh đánh rồi bắt chuyện , cho nên trực tiếp ghi danh chữ , liền thuận lợi tiến vào.

Đi vào trong sân trường , lúc này trong sân trường đã không thấy được có người nào vẫn còn bên ngoài lác lác. Sở hữu lâu tức xá , lúc này cũng đã toàn bộ tắt đèn , trong sân trường đen kịt một màu , chỉ có ven đường chén chén mờ nhạt đèn đường.

Đi vào bên trong , mèo quý liền bắt đầu dẫn đường , không bao lâu , hần liền mang theo chúng ta tới đến một cái nhà lầu dưới nhà trọ , nói cho chúng ta biết , hần ban đầu chính là ở nơi này dưới lầu bị người kia bắt lại.

Chúng ta vừa nhìn , đây không phải là ma quỷ lộng hành 104 cửa phòng ngủ sao?

Lúc này , mèo quý liền chỉ chỉ tòa nhà này , nói người đó chính là từ nơi này tòa nhà bên trên xuống tới.

Vì vậy , ta liền nói với nó: "Người trước đi tìm , tìm được sẽ tới cho chúng ta biết , ngàn vạn lần không nên xung động."

Mèo quý tự nhiên cũng không ngốc , biết rõ đối phương khả năng đạo hạnh cực cao , tự mình lấy mạng chỉ có thể chịu chết , cho nên hần gật gật đầu.

Tiếp đó , chỉ thấy hần hóa thành một vệt bóng đen , vọt một cái , liền chạy trốn lên lầu hai , sau đó biến mất không thấy.

Chúng ta ở dưới lầu đợi đại khái hơn nửa giờ đáng về đi , mèo quý trở về.

Chúng ta vội vàng hỏi nó: "Miêu huynh , người kia đã tìm được chưa ?"

Kết quả , mèo quý nhưng lắc đầu một cái , một mặt thất lạc: "Tìm khắp cả cả tòa lầu , cũng không thấy đến ban đầu bắt ta người kia."

"Không ở ?" Ta nhướn mày một cái , vì vậy liền nói: "Chẳng lẽ hần không được nhà này , ở khác tòa ?"

Trần Nhị Cầu liền nói , đi đừng tòa tìm một chút.

Vì vậy , chúng ta liền lại đi rồi một cái nhà khác nam sinh nhà trọ.

Cứ như vậy , một cái nhà tòa tìm , tốt tại mèo quý tốc độ nhanh , đến cũng không cần quá tốn thời gian. Chỉ là để cho chúng ta cảm thấy thất lạc là , làm sở hữu nam sinh nhà trọ đều tìm khắp rồi , mèo quý vẫn không có thấy người kia. Giống như người kia căn bản cũng không ở trong trường học giống như.

Lần này chúng ta đều rất thất vọng , nguyên bản còn cho là , tối nay tôi nhất định có thể đem đối phương bắt tới , bây giờ nhưng nhào tôi công dã tràng. Trong lúc nhất thời , tất cả mọi người không có biện pháp.

Ta nghĩ thâm , chẳng lẽ đối phương căn bản cũng không phải là trong trường học học sinh ?

Nếu đúng như là như vậy nói , vậy thì càng khó tìm , dù là mèo quý nhận ra hấn đáng về , thế nhưng sân trường bên ngoài , trong biển người mênh mông , muốn nghĩ gặp , có thể cũng không phải là chuyện dễ , thậm chí cả đời đều khó tìm được.

Lúc này , Angel liền hỏi ta , làm sao bây giờ ? Còn tìm sao?

Ta cười khổ một cái , bây giờ sở hữu nam sinh nhà trọ đều tìm khắp rồi , còn có thể đi đâu đi tìm ?

Vì vậy , không thể làm gì khác hơn là đánh trước đạo trở về phủ.

Rời đi cuối cùng một cái nhà nhà trọ , theo trong sân trường đường mòn , đi ra ngoài. Đi qua một chỗ lục hóa lâm viên thời điểm , mèo quý đột nhiên dừng lại không đi.

Thấy nó dừng bước đứng ở phía sau một bên , không có theo kịp , chúng ta đều rất tò mò , quay đầu đi hỏi hấn , tại sao không đi ?

Mèo quý chỉ chỉ bên cạnh một lùm La Hán thả , nói: "Các người nghe!"

"Nghe ? Nghe cái gì ?"

Mọi người chúng ta sững sờ , bất quá vẫn là lặng xuống , vểnh tai nghe. Đón lấy , chỉ nghe thấy này chùm cây nhỏ phía sau , loáng thoáng thật giống như có người ở nói chuyện , thật giống như một nam một nữ thanh âm , đoán chừng là kia đôi tình nhân tại hẹn hò đi.

Nghe đến đó , vì vậy ta liền nói: "Là tình nhân ước hẹn."

Mèo quý nhưng lắc đầu một cái , nói: "Không , là hấn! Ta nhớ được cái thanh âm này."

"Người là nói... Hai người người kia ?"

Nghe lời này một cái , nguyên bản trầm tĩnh tại thất lạc bên trong mọi người , nhất thời liền hưng phấn lên , vội vàng nhìn về mèo quý.

Chỉ thấy mèo quý gật đầu một cái , hấn lỗ tai dựng lên , động một cái động một cái , lại nghe trong chốc lát , sau đó thì càng thêm khẳng định: "Không sai , chính là hấn."

Nói tới chỗ này , lập tức hấn giống như mũi tên giống như , "Hừ" một tiếng , hóa thành một đạo hắc đạo , liền chui vào kia chùm La Hán thả bên trong đi rồi.

Nhìn đến đây , chúng ta mấy người hai mắt nhìn nhau một cái , biết rõ mèo quý là thực sự phát hiện hung thủ , vì vậy cũng vội vàng đi theo...

Trước mắt là một khối dài cây xanh , đánh giá lại gọi nó là tiểu lâm viên đi , bởi vì bên trong có cỏ da , có cây , hòn non bộ , có đình.

Chúng ta đi đi vào , xuyên qua kia chùm so với người còn cao La Hán thả , đón lấy , đã nhìn thấy ở phía trước ngoài mấy chục thước , có một cái nho nhỏ đình , bên trong đình , lúc này đang ngồi một đôi tình lữ , hai người ôm ngồi chung một chỗ , trong miệng nói nhỏ cũng không biết bọn họ đang nói những chuyện gì.

Bất quá , hai người kia bởi vì đưa lưng về phía chúng ta , cộng thêm lại vừa là trời tối , cho nên cũng không biết bọn họ dài hình dáng gì.

Lúc này , mèo quý theo đình bên kia lại chạy trốn trở lại , ánh mắt đều thay đổi , tràn đầy cừu hận , chỉ trong đình hai người kia liền nói: "Chính là người kia , giết ta chính là hấn."

"Người chắc chắn chứ?"

Ta hỏi.

Mèo quý gật đầu một cái , cắn răng nghiêng lợi nói: "Hóa thành tro ta đều nhận ra."

Nghe nói như vậy , vì vậy ta liền nói với bọn họ: "Trước đừng xung động , bây giờ chúng ta rút cuộc tìm được hấn , lại không thể khiến hấn trốn thoát , cho nên chúng ta phải thật tốt muốn cái kế sách trước."

Là , đối phương là người nào , mọi người chúng ta đều còn không biết , hấn lại lịch , chúng ta cũng không rõ ràng , vạn nhất đối phương đạo hạnh so với

chúng ta cao , chúng ta cứ như vậy tiến lên , đến lúc đó đừng thù không có báo , ngược lại chính mình cho tài trong tay đối phương.

Nghe được ta mà nói , Trần Nhị Cầu cũng cảm thấy có đạo lý , vì vậy hắn liền nói: "Đi , đi tìm cục gạch tới."

Ta sững sờ, hỏi hắn: "Tìm cục gạch làm gì?"

"Người quên , ta nhưng là sẽ ẩn trốn thuật , một khối cục gạch đủ đem kia hỗn đản đánh không tìm được bắc." Nói tới chỗ này , Trần Nhị Cầu thẳng đứng nở nụ cười.

Nghe lời này một cái , ta chỉ muốn lên hỏi trên hắn cảm lấy cơn gỗ bạo đánh mèo quỷ cảnh tượng , tiếp lấy ta cũng khóe miệng khẽ cong , lộ ra một vết cười gian...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Không tưởng được

Có chủ ý , tiếp lấy Trần Nhị Cầu rời đi , đi tìm gia hòa. Không bao lâu , hắn trở về , trong tay thật đúng là chộp lấy một khối đại bản gạch.

Tiếp đó, hắn liền bắt đầu cùng lần trước giống nhau , trong miệng nói lẩm bẩm , sau đó chân đi lên phương vị , rạo rạo , tiếp lấy liền ẩn trốn không thấy.

Vì vậy , chúng ta vội vàng đều nhìn về trong đình kia đối còn say mê tại hèn hò trong vui sướng nam nữ.

Chỉ thấy người nam kia , ở đó nữ sinh trên người sờ tới sờ lui , chỉ nghe cái kia tiện nam nói: "Chúng ta đi mượn phòng chứ?"

Nữ nói: "Không , cuối tuần lại đi đi!"

Tiện nam không thể làm gì khác hơn là gạt đầu một cái , sau đó liền tiến tới hôn cô gái kia.

Loáng thoáng nghe được bọn họ đối thoại , ta chỉ có thể cảm thán , hiện tại tình nhân thật mẹ hắn cởi mở. Nghĩ lúc đó , ta cùng Lý Mẫn nói yêu thương lúc , tôi đa cũng liền dặt dặt tay , ai!

Mà đúng lúc này , đột nhiên , chỉ nghe "Ba" một tiếng vang trầm thấp , giống như là một cái tảng đá đập vào bí đao lên giống như thanh âm , tiếp lấy liền thấy tiện nam hét thảm một tiếng , trực tiếp "Ùm" một tiếng , cả người ngã lên trên mặt đất!

Mà lúc này , nữ sinh kia dọa sợ , vừa định hét chói tai , tiếp lấy lại vừa là "Ba" một tiếng , nữ sinh kia cũng hét lên rồi ngã gục , trên mặt đất không nhúc nhích.

Nhìn đến đây , ta sợ hết hồn , này Trần Nhị Cầu động còn đem cái kia nữ cũng đánh , vì vậy vội vàng chạy tới , rất sợ hắn hạ thủ quá nặng , đem người đánh chết coi như xảy ra chuyện lớn.

Đi tới trong đình , ta đầu tiên là đi xem cái kia bị đánh ngã nữ hài , chung quy xảy ra nhân mạng , coi như được ăn cơm tù. Chỉ là để cho ta không nghĩ đến là , khi ta tới nữ hài trước mặt , định nhìn vừa nhìn , ta trực tiếp liền trợn tròn mắt , bởi vì nữ hài nàng không là người khác , lại là Lý Mẫn!

Là , ta cả người nhất thời như bị sét đánh , hoàn toàn sững sờ tại chỗ.

"Chuyện này... Thế nào lại là nàng?"

Ta khiếp sợ con người đều nhanh rơi ra ngoài , đương nhiên , liền đánh người Trần Nhị Cầu phát hiện bị đánh là Lý Mẫn , cũng là kinh ngạc không được.

Mặc dù khiếp sợ , bất quá ta vẫn là vội vàng thăm dò nàng hô hấp , có khí , cũng còn khá chỉ là bị đánh bất tỉnh.

Mà lúc này , ta lại vội vàng quay đầu nhìn lại một cái khác nam.

Vừa nhìn , hiển nhiên , người nam này chính là Lý Mẫn bạn trai điển tử rồi.

Bất quá , lúc này điển tử còn không có bị đánh bất tỉnh , hơn nữa còn chuẩn bị bò dậy , vượt đầu , thấy là chúng ta , rất là khiếp sợ đáng vẽ , chia vào người của chúng ta là lên: "Người... Là các người? Các người lại dám đánh ta?"

"Thiếu mẹ hẳn nói nhầm, tại sao đánh người, người không biết sao!"

Trần Nhị Cầu khòe miệng khề cong, cầm lên cục gạch, đi tới.

Điền tử sợ hết hồn, chia vào người của chúng ta la lên: "Người... Các người mẹ hẳn dám động một hồi tử một chút!"

"Ba "

Trần Nhị Cầu trực tiếp một cục gạch đi qua, điền tử tự lại không có động tĩnh, lần này là thật bị chụp ngất đi, trên đầu huyết đều chảy ra. Bất quá Trần Nhị Cầu cầm trong tay nắm phân tử, cũng sẽ không đòi mạng hắn.

Nhìn tử xuống đất đôi trai gái này, nói thật, ta thật là không có nghĩ đến chúng ta muốn tìm hung thủ sẽ là bọn họ. Vì vậy không nhận được hướng mèo quý xác nhận nói: "Miêu huynh, thật là hẳn sao?"

Mèo quý gạt đầu một cái, chỉ điền tử nói: "Không sai, chính là cái này người!"

Nghe nói như vậy, tâm lý ta cũng biết, mèo quý hẳn là sẽ không nhận lầm người.

Lúc này, Lưu Nghĩa cũng hận đến cắn răng nghiêng lợi, nói nằm mơ cũng không nghĩ tới, đệ đệ của hắn giúp đỡ học sinh, vậy mà sẽ là loại này người.

Rất hiển nhiên, hắn chết, cũng là bởi vì cắt đứt đối với Lý Mẫn giúp đỡ, này mới gặp bọn họ ghi hận cùng trả thù.

Nghĩ tới đây, tâm lý ta chỉ có cảm thán lòng người khó dò, thật là biết người biết mặt nhưng không biết lòng. Ai sẽ nghĩ đến, Lý Mẫn sẽ biến thành như vậy lòng dạ ác độc?

Lúc này, Trần Nhị Cầu ứng hỏi ta, nên làm gì bây giờ?

Ta nghĩ nghĩ, chờ chút còn muốn thăm vấn bọn họ, phải hỏi một chút bọn họ, 104 trong phòng ngủ địa ngục luyện quỷ phù có phải là bọn hắn hay không bố trí. Nếu quả thật là bọn họ giờ trò quỷ, ta càng muốn biết, bọn họ tại sao phải làm như vậy?

Nếu như nói,

Hại Lưu Nghĩa, là bởi vì Lưu Nghĩa cắt đứt Lý Mẫn giúp đỡ, như vậy 104 phòng ngủ chết đi những bạn học kia, bọn họ thì tại sao yếu hại?

Hết thấy các thứ này nghi ngờ, ta đều mơ tưởng hỏi một cái rõ ràng, cho nên, ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Chúng ta phải nghĩ biện pháp đem bọn họ làm được, tìm một nơi yên tĩnh thật tốt thăm vấn một hồi này câu tạp chủng, tốt nhất hẳn hô ra giọng cũng sẽ không có người nghe chỗ ngồi."

Trần Nhị Cầu suy nghĩ một chút, liền nói hắn biết rõ một cái địa phương, nơi đó buổi tối tuyệt đối sẽ không có người.

Vì vậy, chúng ta tiếp lấy liền đem hai người kia lưng ra trường học.

Đi ra bên ngoài trên đường chính, lúc này đã nửa đêm hai giờ, trên đường căn bản là không có người đi đường, cho nên xe taxi cũng đã lâu không thấy được một chiếc.

Cứ như vậy, chờ mãi, cuối cùng xuất hiện một chiếc xe taxi, phía trên đánh xe không bằng hiệu.

Chúng ta mừng rỡ, vội vàng đi tới cản lại, xe mặc dù dừng lại, nhưng là lại khóa cửa xe, hơn nữa còn muốn quay đầu chạy trốn.

Mọi người chúng ta đều có chút ngây dại, hẳn đại gia, chẳng lẽ đem chúng ta coi thành đánh cướp?

Ta nhìn một cái mọi người, mặc dù điền tử cùng Lý Mẫn tử xiu, bất quá nhưng là bị Angel vịn ở rồi một bên, nhìn qua chỉ có thể cho là chúng ta đây là muốn đưa bệnh nhân lên bệnh viện, chắc chắn sẽ không đem chúng ta liên tưởng thành người xấu.

Lúc này, Trần Nhị Cầu có chút căm tức, thỉnh thoảng oanh ba lấy xe taxi cửa sổ xe, muốn cho tài xế dừng xe mở cửa.

Tiếp đó, cửa sổ xe mặc dù là mở ra, thế nhưng vừa nhìn thấy bên trong tài xế đại ca, chúng ta liền tròn tròn mắt...

Con bà nó, hẳn đại gia, này cũng không chính là trước bị quỷ hù dọa chạy vị kia lão ca sao?

Chỉ thấy hắn vẻ mặt đau khổ, chấp hai tay, không ngừng đối với chúng ta cầu đạo: "Nhị vị đại sư, ta biết lỗi rồi, ta tin trên đời này có quỷ, cầu các người đừng nữa dọa ta, để cho ta đi thôi, được không?"

Nhìn đến trước mắt vị này tài xế đại ca đều muốn khóc đáng vẻ, phỏng chừng hắn cũng là không nghĩ đến, như thế lần này còn có thể gặp chúng ta.

Bất quá, lúc này ta cũng biết, hắn là thật sợ, sợ chúng ta còn dùng quỷ tới hù dọa hắn.

Lúc này, ta liền cười nói: "Lão ca, đừng sợ, chúng ta là người tốt, chỉ muốn cho người chờ chúng ta đi một nơi."

Tài xế đại ca nhìn ta liếc mắt , cẩn thận hỏi: "Các người là thật lòng đón xe , không phải còn muốn làm ta sợ ?"

Ta gật đầu một cái: "Thật đón xe , đã trễ thế này , không xe rồi , người thì giúp một chút bận rộn chứ. "

Tài xế đại ca suy nghĩ một chút , phỏng chừng xe bị cản lại rồi , hắn cũng biết không đi được , vì vậy không thể làm gì khác hơn là gật gật đầu , đáp ứng.

Chúng ta lên xe , tài xế nhìn đến té xiu điên tể cùng Lý Mẫn , liền hỏi chúng ta , hai người kia thế nào ?

Trần Nhị Cầu nói: "Bằng hữu của ta , uống say."

Tài xế đại ca gật đầu một cái , sau đó liền hỏi chúng ta đi đâu ?

Trần Nhị Cầu nói: "Thành tây giao bãi tha ma."

Tài xế nghe một chút , toàn thân run lên , thảng gập một cái , đều muốn khóc , về mặt đau khổ nói: "Đại sư a , ta thật tin tưởng trên đời là có quỷ , các người không muốn lại dẫn ta đi gặp quỷ thật là , ta là thật tin!"

Ta cùng Trần Nhị Cầu dở khóc dở cười , không có cách nào hãy cùng hấn giải thích , chúng ta không phải dẫn hấn đi gặp quỷ.

Nhưng là tài xế căn bản không tin , sợ rằng chúng ta cho hấn thêm tiền cũng không chịu đi.

Cuối cùng , không có cách nào vì vậy ta liền nói với hấn: "Trước người thấy cái kia quỷ , hấn ngay tại xe người bên trong , người không đi mà nói , hấn phỏng chừng nên mất hứng , vạn nhất đây đưa tới người..."

"Khe nằm!"

Tài xế sợ đến một cái hụp đầu xuống nước , liền nhảy xuống xe.

Lần này chúng ta đều mộng bức rồi , sẽ không lại hù chạy chứ ?

Tốt tại , tài xế kia chạy ra ngoài hơn mười thước , cuối cùng lại đổ về tới , sau đó khóc khuôn mặt tới hỏi ta: "Đại sư , không... Không đi mà nói , vị kia quỷ... Quỷ huynh thật sẽ đây đưa tới ta sao ?"

Ta gật đầu một cái , nói với hấn: "Nếu không , ta khiến hấn đi ra với người ngay mặt nói ?"

Tài xế đều muốn khóc , vội vàng lắc đầu , sau đó nói: "Ta năm , ta năm vẫn không được sao ? Ngàn vạn lần không nên để cho vị kia đại ca đi ra làm ta sợ."

Ta gật đầu một cái , tiếp lấy tài xế liền một cước chân ga , xe liền mở bay lên , tốc độ xe thẳng bảo 140 mã , đến đêm chúng ta dọa cho không được , dọc theo đường đi tìm đều nhảy đến cổ rồi , thiếu chút nữa thì muốn xuống xe không dám ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Thẩm vấn

Xe trực tiếp bảo ra khỏi thành khu , tiếp lấy lái vào một cái tối lửa tắt đèn hương trên đường.

Lúc này , đã cách xa nội thành , trên đường đều không xe , tài xế đại ca lại đi trước mở ra một đoạn đường , tiếp lấy liền ngừng lại , nói cho chúng ta biết , trước mặt chính là bãi tha ma rồi.

Trần Nhị Cầu gọi hấn đi về trước nữa mở một điểm , nhưng là tài xế đại ca sống chết không muốn đi nữa , không có cách nào chúng ta không thể làm gì khác hơn là xuống xe.

Hỏi tài xế , bao nhiêu tiền ?

Tài xế đại ca khoát tay lia lịa , nói không cần tiền , chỉ cần đừng để cho vị kia quỷ đại ca đừng đi đây đưa hấn là tốt rồi.

Cứ như vậy , tài xế đại ca một cái trôi đi vẫy đuôi , xe liền điều cái đầu , sau đó trở về bão , chớp mắt liền biến mất ở trong màn đêm.

Tiếp đó, chúng ta liền đem đèn tửe lưng đến bên trong bãi tha ma , Trần Nhị Cầu còn cời xuống giày giầy , đem hấn tay cho trói tay sau lưng rồi.

Nơi này thật là một chỗ tốt , bốn phía đều là bãi tha ma , cò đại rậm rạp , chu vi hai ba dặm bên trong hoang tàn vắng vẻ , loại địa phương này phỏng chừng người hô ra giọng cũng sẽ không có người nghe. Hơn nữa , coi như bị người nghe , thế nhưng nửa đêm canh ba bên trong , tiếng kêu theo trong mồ truyền đi , cũng chỉ sẽ bị người trở thành là quỷ đang khóc.

Đến địa phương , ta liền lên đi trước bầm bầm hấn nhân trung , không lâu , đèn tửe liền ung dung hồi tỉnh lại.

Hấn tỉnh lại phát hiện mình bị chúng ta trói đến rồi đất hoang bên trong , ngay từ đầu còn rất kiên cường chất vấn chúng ta: "Các người có ý gì ? Bắt cóc sao? Các người không sợ phạm pháp sao?"

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều cười , không nghĩ đến hàng này còn dám uy hiếp chúng ta.

"Cười người tề đại! Ta cảnh cáo các người , vội vàng đem lão tử thả , bằng không , lão tử cho các người chết cũng không biết chết như thế nào." Kia hỗn đản còn khẩu xuất cuồng ngôn , một bộ lão tử các người không chọc nổi về mặt.

Thấy hấn còn dám phách lối , uy hiếp chúng ta , vì vậy ta cùng Trần Nhị Cầu liếc nhau một cái , đi tới chính là một hồi đánh no đòn , thẳng đánh cho hấn té xuống đất co lại thành một đoàn , oa oa kêu to.

Nói thật , này hỗn đản ta đã sớm nhìn rất khó chịu rồi , bây giờ hấn lại vừa là hại chết Lưu Nghĩa người , cho nên đối với hấn thì càng không có gì tốt đồng tình , cho nên mặc dù đem hấn đánh kêu cha gọi mẹ , chúng ta nhưng đánh thập phần thoải mái.

Là , rất thoải mái. Dùng Trần Nhị Cầu mà nói nói , chúng ta đánh hấn , cái này gọi là thay trời hành đạo , chém gian trừ ác.

Tốt một trận đấm đá sau đó , đèn tửe trực tiếp bị đánh sưng mặt sưng mũi , cả người nhìn qua giống như một đầu heo giống như , phỏng chừng liền mẹ hấn thấy cũng sẽ không nhận ra được.

Lúc này , đèn tửe còn mạnh miệng , mặt đầy oán hận nói với chúng ta: " Được , tốt , các người vậy mà thực có can đảm đánh ta , chỉ cần lão tử hôm nay không có chết , nhất định sẽ làm cho các người sống không bằng chết."

Đèn tửe cắn răng nghiêng lợi , ta đến lúc đó không một chút nào hoài nghi hấn nói chuyện , Lưu Nghĩa cũng bởi vì một điểm giúp đỡ chuyện , bọn họ là có thể đem bị hấn hại chết. Bây giờ , chúng ta với hấn kết lớn như vậy thù , hấn không báo thù mới là lạ đấy.

Chỉ bất quá , chúng ta không phải Lưu Nghĩa , không khả năng sẽ cho hấn hại chúng ta cơ hội.

Thấy hấn còn một bộ phách lối đáng vẻ , ta liền cười một tiếng , nói: "Người xem một chút đây là nơi đó ? Người biết chúng ta tại sao đem người mang tới nơi này sao?"

Lúc này tuy là nửa đêm , thế nhưng ánh trăng lại rất lớn , cho nên đèn tửe nhìn khắp bốn phía , thấy là bãi tha ma , trong lòng cũng rõ ràng có chút luống cuống , sau đó liền căng giọng lớn tiếng kêu cứu: "Cứu mạng... Cứu mạng a..."

Chúng ta cũng không ngăn , cứ như vậy khiến hấn kêu.

Hấn kêu một lúc sau , phỏng chừng cũng hô một đi , lúc này ta liền nói: "Tình tiết kiệm sức lực khí đi , chỗ này người hô ra giọng cũng sẽ không có người nghe!"

Lúc này , đèn tửe là thực sợ , liền nói: "Người... Các người muốn làm gì ?"

Trần Nhị Cầu hắc hắc gian nở nụ cười , đạo: "Làm cái gì ? Mang người tới chỗ này , dĩ nhiên là chỗ này tốt chôn người rồi , chỗ này khắp nơi đều là bãi tha ma , nhiều hơn một tòa cái mà mới , phỏng chừng cũng không người chú ý. Hắc hắc..."

Nghe lời này một cái , đèn tửe liền nói: "Các người dám ? Ta có thể cảnh cáo các người , đây chính là phạm pháp."

" Chửi thề một tiếng , còn dám cảnh cáo chúng ta!"

Trần Nhị Cầu lại vừa là một trận đấm đá ,

Đèn tửe phỏng chừng cũng là bị đánh sợ , rất nhanh thì miệng đầy cầu xin tha thứ , một bên kêu thảm , một bên kêu: "Đại ca , đừng đánh , đại ca , đừng đánh ta."

Trần Nhị Cầu không vui nói: "Đại ca ? Xung hô này nghe không lớn êm tai." Nói xong , lại hướng kia hỗn đản đá mạnh rồi mấy đá.

Đèn tửe vội vàng đổi lời nói: "Gia gia! Gia gia , đừng đánh , ta không dám rồi."

"Mẹ hấn , ta có như vậy già sao ?" Trần Nhị Cầu còn là không hài lòng , lại vừa là một cước đá tới , vừa vịn đá kia hỗn đản mặt lên , nhất thời người

đều đập bay. Hấn bò dậy , răng cửa đều tét một viên , máu mũi một hồi thì chảy ra.

Lúc này điên tẻ đều khóc , trước kiêu ngạo như vậy , kết quả đánh cho một trận sau đó , lại trở thành một cái kinh sợ , đây thật là để cho ta không nghĩ đến.

Phòng chừng hàng này rất sợ huyết , vừa thấy mình lưu được miệng đầy là huyết , sợ đến mặt mũi trắng bệch , vội vàng khóc cầu đạo: "Ta đây nên gọi ngài gì đó ? Ngài nói cho ta biết."

Trần Nhị Cầu suy nghĩ một chút , sau đó nói: "Kêu ba ba."

"... .."

Ta đi , nghe lời này một cái , ta thiếu chút nữa không có đứng vững , cả người mới ngã xuống đất.

Muội người , này quá mẹ hấn biến thái.

Bất quá , để cho ta không nghĩ đến là , kia điên tẻ thật đúng là kêu , hướng về phía chúng ta hô: "Ba ba , ba ba..."

"... .."

Nhất thời , ta liền xạm mặt lại.

Ta thấy điên tẻ cũng đã có không sai biệt lắm , vì vậy đang chuẩn bị đi thăm vấn hấn , lúc này , một bên Lý Mẫn cũng tỉnh lại. Nàng thấy điên tẻ bị chúng ta trói , đánh miệng đầy là huyết , sợ hết hồn.

Bất quá , khi nàng nhìn thấy bất bọn họ người đến là ta lúc , không khỏi liền nổi giận , vọt tới , chỉ lấy ta liền mắng: "Sử ký , nguyên lai là người! Người đây là ý gì ? Đòi này người đều muốn theo ta đối nghịch đúng hay không?"

Lý Mẫn không có trói , cho nên xông lên liền một cái níu lấy ta.

Nói thật , ta thật không biết nàng vì sao lại nói , ta muốn cùng hấn đối nghịch. Chẳng lẽ nàng cảm thấy ta vẫn luôn cố ý tìm nàng phiền toái sao? Cố ý nhằm vào nàng sao?

Ta chỉ cảm thấy nữ nhân này , để cho ta càng thêm xa lạ , càng thêm sinh chán ghét rồi.

Ta đem tay nàng mở ra , sau đó nói với nàng: "Lý Mẫn , ta chỉ muốn hỏi người một câu nói , đáp xong người liền có thể đi."

Lý Mẫn nở nụ cười lạnh , chán ghét nói với ta: "Ta dựa vào cái gì phải nghe người ? Ta bây giờ muốn đi , người dám như thế nào đây?"

Vừa nói , Lý Mẫn liền muốn kêu điên tẻ đi.

Bất quá , lúc này ta nhưng đưa tay đưa nàng cho ngăn lại.

Lý Mẫn thấy ta thực có can đảm can , lập tức đưa tay liền hướng ta trên mặt đập tới.

Nói thật , ta thật không nghĩ tới nàng sẽ trực tiếp động thủ muốn tát ta bạt tai. Hơn nữa , Lý Mẫn một tát này , phần khí lực cực lớn , bất quá tốt tại ta cũng phản ứng nhanh, một cái liền đem nàng đập tới tới tay bắt được. Sau đó , đón nàng kia oán hận ánh mắt , tiếp tục nói: "Ta nói , trả lời ta một cái vấn đề , người tài năng đi."

Lý Mẫn cực độ sinh khí , ngực một cao một thấp phập phồng , bất quá lúc này nàng phòng chừng cũng biết ta là tới thật , cho nên không thể làm gì khác hơn là sốt ruột hỏi: "Người muốn hỏi gì ?"

"Luu Nghĩa , có phải là người hay không hại chết ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Thăm vấn (hai)

"Luru Nghĩa , có phải là nguoi hay không hại chết ?"

Ta lạnh lùng hướng Lý Mẫn hỏi.

Lời này vừa ra , Lý Mẫn liền sững sờ tại chỗ , giống như là bị sấm đánh trúng giống như , cả người run lên , sắc mặt đều thay đổi.

Mà một bên bị đánh giống như một đầu heo giống như điên tề , cũng là cả kinh , hiển nhiên ta cái vấn đề này , đem bọn họ cho kinh động.

Thật ra , chỉ từ Lý Mẫn biểu tình biến hóa lên , ta cũng đã đoán ra kết quả lại là , chỉ bất quá , nàng vẫn còn cùng ta giả vờ nổi lên hồ đồ , nói: "Luru Nghĩa ? Luru Nghĩa là ai ? Ta không biết nguoi đang nói gì. Nguoi nhanh chóng tránh ra , bằng không ta báo cảnh sát , cáo các nguoi bắt cóc!"

Nói đến đây mà nói , nàng còn móc ra điện thoại di động , giả bộ muốn gọi điện thoại báo động ý tứ.

Mà lúc này , Angel đi tới , đoạt lấy điện thoại di động , sau đó liền ném tới trong bụi cỏ đi rồi.

Angel cũng lạnh lùng chất vấn nàng: "Luru Nghĩa , có phải là nguoi hay không hại chết ?"

Lý Mẫn không nghĩ đến Angel cũng tới chất vấn nàng , hơn nữa còn ném điện thoại di động của nàng , cho nên nhìn về phía Angel ánh mắt hết sức phức tạp , mang theo nồng đậm căm thù cùng lửa giận.

Nàng chia vào người của chúng ta liền mắng: "Cầu nam nữ! Ta nhất định muốn cáo các nguoi!"

"Ba" một tiếng giòn vang.

Angel đánh nàng một bạt tai.

Lý Mẫn cả người đều sợ ngây người , bụm lấy chính mình khuôn mặt , giận đến sầm mặt lại rồi , giận dữ nói: "Nguoi... Nguoi một cái tiện nữ nhân , dựa vào cái gì đánh nguoi ?"

Angel lạnh lùng nhìn chằm chằm nàng , từng chữ từng chữ nói: "Bởi vì ta là Luru Nghĩa con gái!"

Lý Mẫn nguyên bản còn xung thiên nộ ý , nghe lời này một cái , lập tức liền choáng váng , sắc mặt cũng nhất thời biến thành trắng bệch.

Lúc này , Lý Mẫn liền nói: "Luru Nghĩa không phải ta hại chết , ta không có hại hấn , các nguoi đừng oan uổng ta."

"Thật không phải là nguoi hại chết ?"

Ta hỏi.

"Thật không phải là , ta... Ta xin thề , ta không có hại hấn." Lý Mẫn vội vàng đưa tay phát động thề độc , giống như nàng thật theo Luru Nghĩa chết không có phân nửa quan hệ giống như.

Bất quá , ta như thế nào lại tin tưởng nàng mà nói đây?

Ta nghĩ nghĩ , vì vậy quay đầu nhìn về phía vết thương chẳng chịt điên tề , liền nói: "Kia nói như vậy, Luru Nghĩa chính là nguoi hại chết!"

Điên tề nghe một chút , cũng vội vàng đem đầu lắc giống như một trống lắc giống như , còn nói chính mình căn bản cũng không nhận biết Luru Nghĩa là ai , càng không thể nào đi hại Luru Nghĩa. Hơn nữa , cũng phát động thề độc.

Thấy bọn họ cãi lại ba cứng cỏi lắm , vì vậy ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Tiếp tục đánh đi!"

Trần Nhị Cầu cười hắc hắc , sau đó liền hướng về phía điên tề lại một bỗng nhiên bị đánh một trận , đánh hấn trên mặt đất gào thét bị thương liên tục.

Chỉ bất quá , hấn cũng biết loại sự tình này không thể tùy tiện thừa nhận , cho nên chỉ là trong miệng kêu thảm , nhưng là không chịu thừa nhận.

Một bên Lý Mẫn , thấy bạn trai bị đánh giống như giết heo giống như kêu thảm thiết , đoán chừng là lo lắng hấn sẽ bị Trần Nhị Cầu đánh chết đi , cho nên không ngừng cầu khẩn chúng ta , không muốn lại đánh rồi.

Trần Nhị Cầu thấy đánh cũng không xê xích gì nhiều , cũng liền tạm thời ngừng lại.

Lúc này , điên tề bị đánh miệng đầy là huyết , thổ một búng máu , ưu oán trọn mắt nhìn , hiển nhiên là quyết tâm không muốn thừa nhận , hấn nói: "Ta không tin các nguoi thực có can đảm đánh chết ta , ta nếu là chết , các nguoi cũng xử là hình thường mạng."

Ta gật gật đầu: "Ừ, xác thực không thể đánh chết. Như vậy đi , Nhị Cầu , đừng nữa dụng quyền chân , dùng thất lưng hút đi , trong chốc lát phỏng chừng rút ra không chết!"

"Khe nằm , chủ ý này được!" Trần Nhị Cầu miệng một phát , dựng thẳng một ngón tay cái , tiếp lấy liền đem thất lưng giải đi xuống , sau đó liền hướng điên tề trên lưng quất xuống.

"Ba" một tiếng giong vang, liền tở trực tiếp lại khóc.

Thất lưng tàn nhẫn quất vào trên lưng, cái này cần có nhiều đau, ta muốn này không dùng ta miêu tả.

Nếu như nói, trước quyền cước đánh là thương, kia thất lưng rút ra, thật có thể là "Đòi mạng", đau người muốn mệnh. Mỗi rút ra một hồi, giống như nửa cái mạng đều đau không có giống như.

Điền tở nơi nào chịu được loại đau khổ này a, chỉ rút ba cái, hấn đã là mồ hôi như mưa rơi, đôi môi đều đau đến tím bầm.

Cho nên, rất nhanh hấn liền không chịu nổi, vội vàng cầu xin tha thứ: "Ta nói... Ta nói..."

Thấy rốt cuộc phải nhả ra, Trần Nhị Cầu cũng dừng lại.

Bất quá, tở tại lúc này, một bên Lý Mẫn nhưng xông điền tở nghiêm nghị mắng: "Người... Người không nên nói bậy bạ!"

Điền tở đã là uể oải rồi, nói: "Ta... Ta không chịu nổi."

Lý Mẫn liền nói: "Yên tâm, bọn họ không dám đem người đánh chết. Hiện tại nhưng là xã hội pháp trị."

Lúc này, ta mới phát hiện nữ nhân này lòng dạ là thực sự tàn nhẫn, bạn trai đều đánh giống như giết heo giống như kêu thảm thiết liên tục, nàng lại còn muốn cho hấn kiên trì tiếp.

Lúc này, ta liền đối với điền tở nói: "Bạn gái người thật giống như muốn chúng ta tiếp tục đánh người nha. Nếu như vậy, Nhị Cầu, người liền nghe hấn bạn gái mà nói, tiếp tục đi."

Điền tở trực tiếp sắc mặt trắng nhợt, quát to lên: "Không... Không muốn lại đánh rồi, ta nói... Ta nói..."

Hiển nhiên, điền tở cũng không nghĩ đến Lý Mẫn sẽ máu lạnh như vậy, cho nên oán độc nhìn một cái Lý Mẫn, sau đó liền nói với chúng ta: "Hết thảy các thứ này, đều do nàng, là nàng nói muốn hại Lưu Nghĩa."

"Người... Người ngấm máu phun người!" Lý Mẫn nhất thời liền nóng nảy, chỉ điền tở, nói với chúng ta: "Sử ký, người... Các người ngàn vạn lần không nên tin tưởng hấn mà nói, này hết thảy đều là hấn làm, ta... Ta không hề làm gì cả a, các người phải tin tưởng ta à."

Điền tở liền nói: "Người đánh rắm! Không nghĩ đến người là như vậy nữ nhân, ta con mẹ nó thật là mắt bị mù, nhìn lầm rồi người. Lưu Nghĩa theo ta không thù không oán, ta chỉ là giúp người một chút, giúp người trút khí, giúp người trả thù."

Lý Mẫn cũng nổi giận, nói: "Ta chỉ là oán hận hấn không cho ta chuyển tiền, thế nhưng ta chưa từng nghĩ muốn hại chết hấn, là người sử dụng pháp thuật hại chết hấn."

"Ta... Ta đó là giúp người, ta đây là vì người làm việc. Tở đại, người vậy mà toàn đẩy lên trên đầu ta?" Điền tở hận căm rắng nghiêng lợi, tức giận bất bình.

Bất quá, thấy chính bọn hấn lẫn nhau bấm đứng lên, trong lòng chúng ta nhưng là mừng rỡ.

Vì vậy ta liền đối với điền tở nói: "Nói như vậy, mèo kia Cổ thật là người làm?"

Điền tở sững sờ, nhìn về phía ta, sau đó nói: "Ta... Ta không phải cố ý, ta không biết lúc đó hại chết người."

"Người không biết mèo Cổ sẽ lấy người tin mệnh?"

Nghe lời này một cái, ta không khỏi cảm thấy thập phần buồn cười.

Thấy ta không tin đáng vẻ, điền tở mạnh mẽ gật đầu, nói: "Ta thật không biết vật kia có thể đem người cho hại chết, ta... Ta chỉ là muốn chính ngay ngắn một cái hấn, uy hiếp một hồi hấn."

"Người trăm phương ngàn kế, dùng như vậy âm độc thủ đoạn luyện ra mèo Cổ, người theo ta nói chỉ là muốn chính ngay ngắn một cái hấn? Uy hiếp một hồi hấn? Người thật coi chúng ta là kẻ ngu tốt như vậy phiền sao?" Ta tròn mắt hơi híp, sau đó quát hỏi: "Nói, người là môn phái nào! Không thành thật khai báo, thất lưng hầu hạ!"

Điền tở ồm một hồi, trực tiếp liền quỳ, khóc lóc nói: "Ta nói đều là thật, ta không muốn hại chết hấn. Ta... Ta cũng không có môn phái, ta... Ta pháp thuật kia là người khác dạy cho ta."

Lần này, đến lượt ta cùng Trần Nhị Cầu tròn tròn mắt, vội vàng hỏi hấn: "Người là nói, cái kia mèo Cổ là người khác dạy người luyện?"

Điền tở mạnh mẽ gật đầu, nói: Phải là, ta biết một cái người Nhật Bản, hấn là một cái rất lợi hại pháp sư. Ta đương thời hướng hấn đòi một cái chính người pháp thuật, hấn thì cho ta một đạo linh phù, nói chỉ cần tìm một con mèo, đem phù nhét vào mèo trong bụng đi, sau đó đem hấn treo ở đối phương cửa, tại tai mèo vừa niệm tên đối phương, như vậy thì có thể dễ cho mèo giúp ta đi hành hạ người kia. Ta... Ta thật không biết lúc này đem

người cho hại chết , ta xin thề , ta nói đều là thật."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Phát điên

Nghe xong điên tề từng nói, ta cùng Trần Nhị Cầu đều sợ ngây người, kết quả này quá bất ngờ.

Bất quá, điên tề theo như lời những thứ này, nhưng lại vừa vặn phù hợp chúng ta trước suy đoán, mèo Cổ hẳn đúng là Nhật Bản bên kia một đường. Nói cách khác, hẳn phía trên theo như lời những thứ này, rất có thể là thật, hẳn hẳn không có nói dối.

Lúc này, ta liền lập tức nhìn về Lý Mẫn.

Lý Mẫn cũng gật gật đầu, nói: "Người nhà họ Lưu đáp ứng giúp đỡ ta lên xong đại học, đột nhiên nói không cho sẽ không cho, ta chỉ là rất tức giận, cũng không có phải đi hại hắn. Tất cả đều là hắn, là hắn nói phải giúp ta đi trả thù Lưu Nghĩa, nói đối phương sợ, sẽ tiếp tục cho ta tiền."

Nghe đến đó, ta coi như là toàn biết, hai người bọn họ cũng chỉ là muốn báo thù uy hiếp Lưu Nghĩa, muốn bức ép tiếp tục đưa tiền giúp đỡ. Chỉ là để cho bọn họ không nghĩ đến là, nguyên tưởng rằng chỉ là dùng để uy hiếp dọa một cái Lưu Nghĩa mèo Cổ, vậy mà sẽ lấy mạng hắn.

Lúc này, Angel liền nói: "Thúc thúc ta là đã đáp ứng giúp đỡ người học xong đại học, nhưng là hắn mắc bệnh ung thư, người được biết tin tức này sau đó, không chỉ có một câu quan tâm cũng không có, hơn nữa còn há mồm liên chất vấn muốn cho người giao tiền. Một chút cảm ơn chi tâm không có, ngược lại giống chúng ta thiếu người giống như, coi như cắt đứt người giúp đỡ, người có tư cách gì sinh khí? Người lại dựa vào cái gì sẽ cho rằng, trợ giúp người khác là một loại nghĩa vụ? Huống chi, thúc thúc ta đã tài trợ người hơn bốn năm, người liền báo đáp như vậy chúng ta?"

Nói thật, nghe được Angel nói như vậy, ta cũng tức giận, trên đời tại sao có thể có người như vậy.

Lúc này, Lý Mẫn liền nói: "Nguyên bản trợ giúp người, xác thực không phải nghĩa vụ, thế nhưng thúc thúc của người hứa hẹn qua giúp đỡ ta lên xong đại học, cái này chẳng lẽ không tính không giữ lời hứa sao?"

Nghe nói như vậy, ta cảm thấy không còn gì để nói. Nói thật, nếu như nói lời này là một nam, ta khẳng định liền lên đi tát hắn mấy cái đại và mặt rồi. Loại này người, chính là cần ăn đòn.

Angel chia về phía nàng, giận đến mà nói đều không nói ra được.

Ta biết, loại này người người với nàng là giảng không thông, người muốn cho nàng biết cái gì gọi là cảm ơn, cái gì gọi là đạo lý, so với lên trời còn khó hơn, người với nàng giảng, chỉ sẽ để cho chính mình tâm tắc.

Vì vậy, ta tranh thủ thời gian để cho Angel đừng nữa cùng hắn lý luận, tránh cho phát cáu chính mình.

Là, trên đời chính là có như vậy một loại người, luôn là lấy tự mình làm trung tâm, giống như bên người tất cả mọi người đều có nghĩa vụ đối với nàng thật giống như, người muốn là hỏi nàng, ta tại sao phải đối với người tốt? Nàng nhất định sẽ nói: Người bằng cái gì không đúng ta tốt.

Cuối cùng, cũng là bởi vì loại này người ích kỷ!

Lúc này tâm lý ta vẫn có nghi ngờ, liền hỏi điên tề: "Cái kia người Nhật Bản là ai? Người làm sao sẽ nhận biết loại này người?"

Điên tề liền nói: "Hắn gọi dã nhân, ta đi học chính là hắn giúp đỡ."

"Cái kia dã nhân bây giờ đang ở đâu?" Ta hỏi.

Điên tề lắc đầu một cái, nói hắn không biết.

Vì vậy ta lại hỏi hắn: "104 trong phòng ngủ những thứ kia phù, là chuyện gì xảy ra?"

Điên tề thân thể rõ ràng run lên, có chút luống cuống, nói: "Ta không biết."

Ta vừa nhìn, này hẳn dẫn rõ ràng cho thấy cùng đạo, còn dám nói láo.

Vì vậy, ta gọi Trần Nhị Cầu tiếp tục dùng thất lưng bắt chuyện hân.

Ngoan quát rồi hai ba cái, này hỗn đản lại thành thật đứng lên, hấp tấp nói: "Là ta, là ta dán tại áp phích quảng cáo phía sau."

Thấy quả thật là hân làm, Trần Nhị Cầu liền lại một thất lưng quát tới, mắng: "Mẹ của ngươi, ngươi biết ngươi hại chết bao nhiêu người sao?"

Điền tể đau đến lăn lộn trên mặt đất, một bên gào khóc nói: "Là cái kia đã nhân buộc ta làm."

"Nói, hân tại sao phải ngươi làm như vậy!" Ta vội vàng chất vấn.

Là, ta quá nhớ biết rõ nguyên nhân, hại nhiều người như vậy chết thảm, bọn họ rốt cuộc là ở đâu mục tiêu?

Điền tể nói: "Ta... Ta cũng không phải rất rõ. Đã nhân chỉ gọi ta đem phù giấu ở 104 phòng ngủ trên tường, không thể để cho người khác nhìn thấy, ta cũng không biết sẽ chết nhiều người như vậy, ta... Ta thật cái gì đều không rõ ràng."

Nhìn đến hân còn không thấy ngại kêu oan, ta trực tiếp liền tàn nhẫn đập hân một cái, mắng: "Con mẹ nó ngươi chính là một hán gian! Giúp người Nhật Bản làm việc,

giết hại đồng học, con mẹ nó ngươi chính là cái vương bát đản."

Bị ta một cước tàn nhẫn đập, điền tể lại khóc, nói về sau không dám.

Nói thật, lúc này ta cũng muốn trực tiếp đào hố, đem nó chôn sống rồi. Bất quá, không có cách nào chúng ta không nghĩ thật phạm pháp giết người, dù sao trên đời này còn có luật pháp.

Vì vậy ta liền nói với hân: "Liên quan tới 104 phòng ngủ, ngươi còn biết gì đó, cho hết ta đầu đuôi gốc ngọn giao ra. Nếu như ta biết rõ ngươi còn có một tia giấu giếm, lão tử hiện tại liền đào hố chôn ngươi."

Điền tể thấy ta lên cơn giận dữ, phỏng chừng cũng sợ, vì vậy thì nói nhanh lên: "Ban đầu xây kia tòa lầu túc xá thời điểm, bị trường học mời đi xem phong thủy chính là đã nhân."

"Gì đó? Ban đầu mời thầy phong thủy là cái kia Nhật Bản đã nhân?"

Nghe lời này một cái, ta đương thời chính là cả kinh, này quá bất ngờ.

Điền tể gạt đầu một cái: "Ta không có lừa ngươi, chuyện này ngươi có thể đi hỏi hiệu trưởng."

"Còn có cái gì 104 phòng ngủ chuyện?" Ta tiếp tục hỏi.

Điền tể liền nói: "Còn có... Ngày hôm qua ta thiếu chút nữa chết."

Ta nghĩ thâm, chết ngược lại tốt, trên đời liền thiếu một rác rưởi. Cho nên, ta đối hân chết sống tự nhiên không có hứng thú, liền nói: "Ta cho ngươi giảng 104 có liên quan sự tình."

"Chính là theo 104 phòng ngủ có liên quan!" Lúc này, điền tể thật giống như nhớ ra cái gì đó thập phần kinh khủng trải qua giống như, một mặt sợ, nói với ta: "Đã nhân muốn ta tối ngày hôm qua đi 104 qua đêm, thật may ta không có tự mình đi qua đêm, bằng không bị bắt thấy người kia nhất định là ta!"

"Ngươi nói gì đó? Đã nhân gọi ngươi đi 104 qua đêm? Tối hôm qua?"

Nghe nói như vậy, ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngẩn ra, bởi vì này nhưng là hôm nay buổi sáng cái kia bắt thấy án có liên quan chuyện a. Vì vậy, ta tranh thủ thời gian để cho hân nói rõ ràng.

Điền tể gạt đầu một cái: "Đã nhân lừa gạt ta, hân muốn cho ta đi chịu chết, bất quá ta nhất gan, để cho người khác thay ta đi."

Nguyên lai, đã nhân muốn hân đi 104 phòng ngủ qua đêm, hân cũng dọa sợ không nhẹ, bất quá nhưng lại không dám không nghe đã nhân mà nói. Vừa vặn, hân nhận biết một cái thích đi hung phòng quý ốc thám hiểm nữ hài, vì vậy hân liền đem 104 phòng ngủ mà quý lộng hành tin đồn giảng cho cô gái kia nghe, muốn nâng tới bên này thám hiểm, hơn nữa, vì dẫn cô gái kia tới, hân còn cố ý cùng cô bé kia đánh cược, nói chỉ cần nâng dám ở 104 ở một đêm, liền cho nàng 3000 đồng tiền.

Cứ như vậy, cô gái kia quả thật lại tới, một người ở đến 104 phòng ngủ. Mà sáng sớm hôm nay, bị bắt thấy cái kia người chết, chính là cô gái kia.

Nghe nói như vậy, chúng ta tất cả đều khiếp sợ không được.

Mà lúc này, điền tể lại nói: "Nửa đêm thời điểm ta đi 104 bên kia nhìn, các ngươi biết rõ ta nhìn thấy cái gì không?"

"Thiếu mẹ hân vòng vo!" Trần Nhị Cầu trực tiếp bày ra trong tay thất lưng.

Điền tẻ hấp tấp nói: "Ta nhìn thấy một cái đội mũ, mặc lấy phá thợ y người, theo 104 cửa trong giếng chui ra, mặt vô biểu tình, đi lên đường tới giống như cụ từ thì giống nhau, nhún nhảy một cái, sau đó đi vào 104 đem cô gái kia cho cắn chết."

Nói tới chỗ này, điền tẻ đột nhiên miệng một phát, nở nụ cười, một bên cười, vừa nói: "Các người biết rõ ta vì sao lại đem hết thầy các thứ này đều nói ra sao?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu nhướng mày một cái, không biết tại sao, ta phát hiện điền tẻ khoe miệng hiện lên nụ cười, thập phần khiến người không thoải mái, giống như là phát điên đáng sợ.

Lúc này, điền tẻ liền nói: "Bởi vì này hết thầy coi như các người biết rõ rồi, cũng làm gì ta không ở đâu, các người có chứng cứ sao? Ta đúng là đang Lưu gia cửa treo mèo, thế nào? Người đi báo động nha, hữu dụng không? 104 trên tường phù, ai có thể chứng minh là ta thiếp, cho dù có chứng cứ chứng minh là ta thiếp, nhưng là vậy thì như thế nào? Luật pháp sẽ cho rằng mấy tờ phù là có thể giết người sao? Người thật chẳng lẽ dám đem ta chôn sống rồi hả? Các người đem ta theo trường học tới đến, trường học gác cổng sẽ không nhìn thấy? Người dám động ta, tự có luật pháp cho người cho ta thường mạng! Ha ha, ha ha, ha ha ha ha ha..."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Người thật đáng thương

Điền tẻ lúc này cười giống như là một người điên, âm hiểm, xảo trá, phát điên bình thường nhìn khiến người cảm thấy đáng sợ.

Nếu như hỏi ta, trên đời này có không có một cái, cho ta xem lấy liền không nhận được muốn đánh chết người khác, vậy khẳng định là có, mà người kia nhất định là trước mắt cái này câu tạp chủng, rác rưởi -- điền tẻ!

Là, phạm là chỉ cần là cá nhân, lúc này thấy đến điền tẻ này cần ăn đòn tính tình, cũng sẽ dâng lên một cỗ xung động, đánh chết này câu tạp chủng xung động. Hắn đây mẫu thân nơi nào còn là một người nha rõ ràng chính là nhân loại rác rưởi!

Ta đương thời, nhảy một hồi, lửa giận liền bốc lên tới. Theo Trần Nhị Cầu trong tay đoạt lấy thất lung, sau đó liền hướng về phía điền tẻ tàn nhẫn mạnh mẽ quất xuống.

Nhất thời, kia câu hỗn đản ngay tại trên đất lên biển, gào thét bị thương trận thiên.

Nghe hắn phát ra trận trận kêu thảm thiết, nói thật, tâm lý ta thật đúng là mẹ hắn thoải mái. Đây là ta lần đầu tiên đánh người, trong lòng không có chút nào tội ác cảm, ngược lại còn sinh ra cảm giác hưng phấn thấy, loại cảm giác này, hoặc là chính là thay trời hành đạo, trừng phạt ác trừ gian loại cảm đi!

Là, tối thiểu ta cùng Trần Nhị Cầu đều thì cho là như vậy. Thứ khoái cảm này, giống như là làm một món rất anh hùng chuyện, làm một món vì nhân dân phục vụ chuyện, mà mang đến cái loại này cảm giác thỏa mãn.

Tâm lý ta muốn, nguyên lai đại biểu chính nghĩa đi trừng trị ác nhân, đúng là như vậy thoải mái một chuyện.

Ta sau khi đánh xong, Trần Nhị Cầu cũng nhận lấy thất lung, tiếp tục rút ra kia hỗn đản. Lấy rồi cuối cùng, Angel vậy mà cũng nhận lấy này "Đại biểu chính nghĩa" thất lung, từng cái quất vào ác nhân kia trên người.

Đánh tới cuối cùng, kia hỗn đản quần áo đều phá vỡ, vết máu loang lổ, nhìn qua thập phần thâm thảm, cả người cũng đã có chỉ còn rên rỉ.

Bất quá, điền tẻ nhưng ở hắc cười hắc hắc, trong tươi cười tất cả đều là âm độc cùng cừ hận, hắn một bên âm lãnh cười, một bên cắn răng nghiến lợi nói: "Các người hoặc là hôm nay liền đem ta đánh chết, hoặc là, ta nhất định sẽ làm cho các người chết không được từ tế, tất cả đều đi cho Lưu Nghĩa chôn theo!"

"Tê đại, lão tử hiện tại liền giết chết người, cũng coi là thay trời hành đạo!"

Thấy hắn còn dám phách lối, Trần Nhị Cầu tức điên rồi, từ dưới đất nhặt lên một tảng đá lớn, tự muốn đem kia hỗn đản cho đập chết.

Ta vừa nhìn, sợ hết hồn, bởi vì nhìn ra được, Trần Nhị Cầu lần này có thể cũng không phải là đang uy hiếp điền tẻ. Vì một cái rác rưởi, hỗn đản mà phạm pháp ngồi tù, này nhiều không có lợi lắm nha

Vì vậy ta vội vàng một cái ngăn lại , theo trong tay hấn đoạt lấy tảng đá , ném qua một bên , gọi hấn không nên vọng động.

Trần Nhị Cầu nói: "Loại này hỗn đản , chết không có gì đáng tiếc! Chúng ta ở nơi này chôn hấn , cũng không biết đến."

"Không đáng giá!" Ta lắc đầu một cái.

Là , bất kể có thể hay không bị người phát hiện , này cũng không đáng để mạo hiểm. Đương nhiên , đây cũng là ta không có đem Lư Nghĩ cùng mèo quý thả ra nguyên nhân , bởi vì ta biết , một khi Lư Nghĩ cùng mèo quý thả ra , nhìn đến diên tề nói lời như vậy , khẳng định cần đều không ngăn được , nhất định phải lập tức đem hấn xé nát không thể.

Mặc dù Lư Nghĩ tay cầm Diêm vương gia cho hấn báo oan lệnh , báo thù lấy mạng , phù hợp âm phù luật pháp. Thế nhưng giống như vậy , chúng ta sẽ gặp họa , diên tề thật ra nói không sai , chúng ta đem hấn theo trường học trôi đi ra , công bảo vệ có nhìn thấy , hơn nữa cái kia tài xế xe taxi cũng nhìn thấy , chết thật rồi người , cho dù là bị Lư Nghĩ lấy mạng , chúng ta cũng khó trốn quan hệ. Người luôn không khả năng đi theo quan tòa nói , là quý lấy mạng chứ ?

Ta liên tục khuyên can , Trần Nhị Cầu cũng không trùng động nữa.

Lúc này , vết thương chẳng chịt diên tề , nhìn thấy chúng ta không dám bắt hấn thế nào , lập tức tự đắc ý nở nụ cười: "Ha ha! Ha ha! Ha ha ha a... Tôi nha , như thế không dám , tề đại , lão tử nói , các người làm khó dễ được ta ? Ha ha ha..."

Thấy hấn cười phát điên , Trần Nhị Cầu một cước đạp tới , lần nữa chính giữa mặt! Kia hỗn đản "Oa nha ~" hét thảm một tiếng , trực tiếp mất động tĩnh , bị đạp ngất đi.

Trần Nhị Cầu một bãi nước miếng chấm nhỏ phun ở trên người hấn , mắng một câu: "Phi! Hiện tại cuối cùng là an tĩnh!"

Diên tề thu thập an tĩnh lại , tiếp lấy Lý Mẫn cũng luống cuống , thấy chúng ta xoay đầu lại nhìn về nàng ,

Nàng nhất thời liền chỉ chúng ta la lên: "Người... Các người muốn làm gì ? Đánh người nhưng là phạm pháp , ta... Ta sẽ cáo các người!"

Nói thật , nếu như nàng không phải một nữ nhân mà nói , ta khẳng định nàng lúc này hạ tròng tuyệt đối sẽ không so với diên tề tốt hơn chỗ nào. Đừng nói Lư Nghĩ chuyện cùng hấn có quan hệ trực tiếp , liền chỉ là nàng tri ân không báo , lại nói khoác mà không biết ngượng cảm thấy người khác có nghĩa vụ giúp đỡ nàng , một điểm này , cũng đã là thập phần cần ăn đòn rồi.

Thấy nàng còn tổng dùng pháp luật tới uy hiếp chúng ta , Trần Nhị Cầu sẽ dùng diên tề mới vừa rồi mà nói , nói với nàng: "Coi như đánh người , người có chứng cứ có thể chứng minh là chúng ta đánh sao? Cho dù có chứng cứ , chúng ta tối đa cũng chính là tạm giữ , thế nhưng ta chỉ cần đem các người hại người sự tình vạch trần ra , ta xem ai sẽ càng không dễ qua."

Thật ra Trần Nhị Cầu nói một điểm không sai , rốt cuộc là chúng ta sợ hơn tạm giữ , còn là bọn hấn sợ hơn vạch trần làm những thứ này chuyện ác ? Câu trả lời rõ ràng , dù là luật pháp trị cất xén bọn họ không được , thế nhưng chỉ cần bọn họ chuyện bị truyền rao , bọn họ sẽ không nghĩ tại trong đại học ngừng đầu làm người , thậm chí hiệu trưởng cũng sẽ đem bọn họ cho trực tiếp đuổi.

Quả nhiên , Lý Mẫn nhất thời hoảng hốt , lập tức cũng không dám phách lối nữa. Mà là chỉ ta , chất vấn: "Sử ký , người không nên quá mức rồi , lúc lên cấp 3 , người đem ta hại còn chưa đủ thảm sao? Hiện tại ta lên đại học , người tại sao còn muốn tới nhằm vào ta , người liền một điểm phân tình đều không nói sao?"

Nghe nói như vậy , ta chỉ muốn cười rồi.

Lúc lên cấp 3 , nếu như không là ta cứu nàng , nàng phỏng chừng sớm đã bị tạ đan quý hôn hại chết. Lần này , ta càng không phải là nhằm vào nàng , đáp ứng Lư Nghĩ hỗ trợ lúc , ta căn bản sẽ không nghĩ tới , cái kia ẩn giấu giấu ở sau lưng ác độc hung thủ , vậy mà sẽ là nàng.

Nhìn nàng có lý chẳng sợ chất vấn ta , ta bất đắc dĩ cười khổ một cái , sau đó nói với nàng: "Người... Thật đáng thương!"

Nói xong , ta liền cất bước rời đi...

Là , nàng thật đáng thương , ta đáng thương nàng khiến người nhìn sẽ căm ghét , ta đáng thương nàng không hề phẩm đức , càng thêm đáng thương nàng xử sự làm người thất bại.

Bây giờ , ta cũng rất cuộc hiểu rõ , ban đầu lên cao trung lúc , nàng hận ta , hoàn toàn liền không phải là bởi vì hiểu lầm , mà là bởi vì nàng nhân phẩm cùng bản tính , bởi vì nàng nguyên vốn là một cái vì tư lợi người.

Ta đi ra bãi tha ma , sau đó Trần Nhị Cầu cùng Angel cũng đi theo.

Cứ như vậy , chúng ta rời đi...

Trở về trên đường , Angel hỏi ta , chẳng lẽ cứ như vậy bỏ qua cho bọn họ sao?

Ta lắc đầu một cái , ta cũng không phải là muốn bỏ qua cho bọn họ , mà là thời điểm chưa tới , bọn họ ác báo , có thể là ngày mai , có thể là hậu thiên ,

nhưng lại không thể là hôm nay , bởi vì ta không nghĩ trên lưng một cái giết người sát hại tính mệnh danh tiếng

Mặc dù bọn họ để cho ta căm ghét , để cho ta có một loại muốn đem bọn họ chôn sống xung động , thế nhưng có chút ác , vẫn phải là để cho chân chính cừu nhân đi báo.

Là , hai người bọn họ , cuối cùng sẽ là kết quả gì , ta không muốn suy nghĩ , chỉ muốn đến lúc đó giao cho mèo quỷ cùng Lưu Nghĩa đi quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Dưỡng thi

Rời đi bãi tha ma , đã là sau nửa đêm , chỗ này tối lửa tắt đèn , cách xa thành khu , qua đường xe cang là thiếu không thể ít hơn nữa , đi vài chục phút dĩ nhiên một chiếc qua đường xe cũng không thấy đến.

Tới thời điểm , dùng quý uy hiếp , đến lúc đó đem tài xế xe taxi dọa cho chủ động đưa ta đã tới cửa , thế nhưng bây giờ trở về , coi như phạm vào khó khăn.

Nói thật , ta đều có chút hối hận tới thời điểm , để cho tài xế xe taxi cứ như vậy đi , nếu như đương thời ta nói cho hắn biết , quý huynh an vị tại hắn trong xe , phải đợi chúng ta trở về thành mới có thể không để cho quý huynh quán hẩn , phòng chừng hắn không muốn chờ cũng phải chờ chúng ta rồi.

Trần Nhị Cầu vừa đi , một bên không ngừng kêu khổ.

Vì vậy ta liền cười một tiếng , nói với hắn: "Tốt tại lần này thăm vấn , cũng không là không hề thu hoạch. Không chỉ có điền tể cùng Lý Mẫn thừa nhận bọn họ cùng Lưu Nghĩa chết có quan hệ , hơn nữa cang là hỏi ra rất nhiều 104 phòng ngủ sự tình."

Là , lần này không chỉ có ứng chứng ta lúc đầu suy đoán , Lưu Nghĩa chết , cùng 104 phòng ngủ hai người là ra từ cùng một người tay , hơn nữa , chúng ta còn biết rồi tên đối phương , một cái tên là đã nhân người Nhật Bản.

Trần Nhị Cầu thở dài , liền nói: "Hỏi là hỏi lên không ít thứ , nhưng là điền tể cũng không biết cái kia Nhật Bản đã nhân đối với 104 phòng ngủ táy máy tay chân , đến tốt cùng ra sao mục tiêu , chúng ta vẫn là không có đầu mối a."

Ta nhưng lắc đầu một cái: "Đối phương mục tiêu , thông qua mới vừa rồi điền tể giao phó , thật ra ta đã mơ hồ đoán được hơn nửa."

"À? Người biết đã nhân mục tiêu ?" Trần Nhị Cầu sững sờ , lập tức nhìn về ta.

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói với hắn: "Nếu như ta không có đoán sai mà nói , cái kia kêu đã nhân người Nhật Bản , làm hết thấy các thứ này , nhưng thật ra là vì dưỡng thi."

"Dưỡng thi ?"

Lần này , không chỉ có Trần Nhị Cầu cả kinh , chính là cái gì cũng không biết Angel , cũng bị ta đây mà nói sợ hết hồn.

Trần Nhị Cầu vội vàng hỏi: "Chuyện này... Cái này cùng dưỡng thi sẽ có quan hệ gì ?"

Thấy hắn không hiểu , vì vậy ta liền nói: "Người còn nhớ điền tể nói qua , hắn tối hôm qua nhìn thấy 104 cửa phòng ngủ miệng giếng , leo ra ngoài một cái đội mũ , mặc lấy phá thọ y người sao ? Ta hoài nghi hắn thấy người này , chắc là cương thi! Ban ngày cái kia bầm thây án , chúng ta thì có hoài nghi là cương thi gây nên , bây giờ xem ra , chẳng phải liền chính không hẹn mà hợp , ứng chứng chúng ta ban ngày suy đoán sao?"

"Người là ý nói , kia cương thi chính là cái kia tà sư dưỡng thi ?" Trần Nhị Cầu hiển nhiên cũng kịp phản ứng , không khỏi thất kinh.

Ta gật đầu một cái , vì vậy cứ tiếp tục suy đoán đạo: "Ban đầu xây kia tòa lầu túc xá lúc , mời thầy phong thủy chính là cái kia Nhật Bản đã nhân , có lẽ , ban đầu hắn xem phong thủy lúc , cũng đã nhìn ra chỗ đó có chôn lâu năm lão thi , cho nên mới nổi lên ý xấu , có dưỡng thi kế hoạch."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , rất đồng ý ta ý kiến.

Mà lúc này , một bên Angel nhưng đầu óc mơ hồ , đột nhiên mở miệng hỏi: "Dưỡng thi , tại sao phải hại chết nhiều người như vậy ?"

Thấy nàng đối với loại sự tình này cũng cảm thấy hứng thú , vì vậy ta liền đối với nàng giải thích: "Bởi vì lâu năm lão thi , nói trắng ra là hắc vẫn là thi , chỉ là bởi vì nguyên nhân nào đó lâu mà chưa thổi rửa mà thôi , nhưng lại cũng không phải thật sự là cương thi . Cho nên , đường thi thoại , thì nhất định phải thúc giục thi , mà thúc giục thi liền muốn dùng âm khí , oán khí . Âm khí , oán khí đến từ đâu ? Dĩ nhiên chính là chết yếu , chết thảm người , đứng đầu oán khí đại . Cho nên , đối phương mới có thể để cho điền tề lên lên tại 104 phòng ngủ dán địa ngục luyện quỷ phù . Loại này phù , có thể để cho bên trong người chết thảm , sau khi chết vong hồn còn có thể bị giam cầm , chịu hết địa ngục nỗi khổ , kích thích vong hồn oán hận khí . Cho nên nói , đi qua đây một cái như vậy trắc , ta có niềm tin rất lớn có thể kết luận , đối phương mục tiêu chính là vì đường thi ."

Trần Nhị Cầu thật giống như đột nhiên nghĩ đến gì đó giống như , lập tức nói: "Đúng rồi , Nhật Bản bên kia cửu tinh cung , nghe nói liền đứng đầu thiện trường không thi thuật , có thể hay không thật là oan gia ngõ hẹp , cái kia đã nhân chính là cửu tinh cung à?"

Nghe được hắc lời này , ta cũng sững sờ , bởi vì đây cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng . Vì vậy liền nói: "Bất kể đối phương là người nào , lần này chúng ta hồng rồi hắc chuyện tốt ,

Phong chừng hắc về sau cũng tới tìm chúng ta ."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái.

Lúc này , Angel còn đang là cương thi chuyện mà cảm thấy hiếu kỳ , tiếp tục hỏi ta: "Sử ký , người nói cái kia cương thi có thể hay không còn tàng ở trong trường học ?"

"Nếu là đường thi , hơn nữa đối phương đều là tại 104 phòng ngủ tẩy máy tay chân , cho nên kia cương thi hẳn là ngay tại 104 phòng ngủ phía dưới." Nói tới chỗ này , ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện , không khỏi vội vàng nói với bọn họ: "Không được , chúng ta hôm nay thi phải để cho Vương hiệu trưởng biết rõ chuyện này , hơn nữa nhất định phải để cho hắc đem 104 phòng ngủ dưới đất cho đào ra ."

"Phải đào mở 104 dưới đất , đây chẳng phải là nhà ở cũng phải phá hủy . Người... Người cảm thấy Vương hiệu trưởng sẽ đồng ý ? Hoặc là tin tưởng chúng ta mà nói ?" Trần Nhị Cầu có chút không có lòng tin.

Vì vậy ta liền nói: "Cần phải khiến hắc tin tưởng chúng ta , người còn nhớ điền tề nói chuyện sao? Hắc nói tới hôm qua nguyên bản đã nhân khiến hắc đi 104 qua đêm . Tối hôm qua đúng lúc là âm lịch mười lăm , đêm trăng tròn , hiển nhiên là thi đã đường thành , lần đầu tiên đi ra hút ăn máu người , cho nên đã nhân mới có thể phiến điền tề đi qua chịu chết ."

"Thi đã đường thành , đối phương nên tới không thi , đem nó mang đi , cho nên nếu như chúng ta không nói trước trước ở đối phương mang đi hắc trước , đem cương thi xử lý , về sau nhất định sẽ gieo hại một phương ?" Trần Nhị Cầu cũng lập tức liền kịp phản ứng , biết sự tình nghiêm trọng tính.

Thi đường thành , đối phương không thi , dĩ nhiên là dùng để hại người.

Như vậy cũng tốt so với là một cái phi thường kinh khủng lợi hại vũ khí , nếu như một khi bị phản tử kinh khủng lấy được , liền đem là thế giới tai nạn . Cái này cũng giống vậy , đối phương là như thế âm tà ác độc tà sư , một khi cương thi bị hắc khống chế , vậy khẳng định sẽ gieo họa vô tận . Ban đầu gia gia xảy ra chuyện đêm đó , đối phương vì sao lại mang theo một cỗ thi thể đi nhà ta , còn không cũng là bởi vì lợi dụng hắc đi đối phó ông nội của ta sao , ông nội của ta phải đối phó một người một xác , tự nhiên không có phần thắng chút nào , kết quả bị đối phương hại chết , cuối cùng liền thành quỷ cơ hội cũng không có.

Nghĩ tới đây , ta liền càng thêm kiên định , vô luận như thế nào cũng phải làm cho hiệu trưởng , đem 104 phòng ngủ phía dưới cương thi cho vội vàng moi ra.

Chính nghĩ tới đây lúc , Trần Nhị Cầu đột nhiên kêu lên: "Mau nhìn , cuối cùng mẹ hắc tới một chiếc xe!"

Chúng ta vội vàng vừa nhìn , quả nhiên , phía sau rất xa địa phương , xuất hiện một đạo đèn xe ánh sáng.

Trong lòng chúng ta mừng rỡ , rất nhanh , xe đã tới rồi , mấy người chúng ta vội vàng hướng đối phương vẫy tay.

Nhưng là , xe kia "Bá" một tiếng , liền trực tiếp lái qua , liền tốc đều không giảm một hồi

Nhìn đến đây , chúng ta trực tiếp mắt choáng váng , hắc đây mẫu thân như thế không có một điểm đồng tình tâm nha

Chính làm chúng ta một mặt thất lạc thời điểm , phía sau lại tới một chiếc xe.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Hắc đại gia , chiếc xe này lão tử thế nào cũng phải đem nó cản lại không thể ."

Hơn nữa , Trần Nhị Cầu còn hay nói giỡn nói , người nào cản trở đi xuống xe , nếu như đến lúc đó không ngồi được ba người mà nói , đón xe người có thể ưu tiên.

Ta liếc mắt , tàn nhẫn khinh bỉ nhìn hắc một cái.

Tự tại lúc này , lái xe đến phụ cận , Trần Nhị Cầu hàng này thật đúng là không sợ chết , vì đem nó cản lại , hàng này trực tiếp chạy đến giữa đường đi rồi.

Xe kia thắng gấp một cái , đến lúc đó thật bị hắc cản xuống . Bất quá , làm đậu xe đi xuống vừa nhìn , ta đi , cản đúng là một xe cảnh sát.

Kia trong xe cảnh sát lập tức liền đưa ra một cái đầu , hướng về phía phía trước đón xe Trần Nhị Cầu liền mắng: "Con mẹ nó nguoi có bị bệnh không , còn chạy trốn trung gian tới đón xe ?"

Thấy là xe cảnh sát , Trần Nhị Cầu cũng không dám cãi lại , tranh thủ thời gian để cho đến ven đường.

Lúc này , ta liền nhanh chóng tiến lên , đi theo đối phương nói , có thể hay không nắm một hồi chúng ta.

Kết quả vừa dứt lời , trong xe cảnh sát một người liền nói: "Khe nằm , tại sao là các nguoi ?"

Nghe lời này một cái , ta sững sờ , lòng nói chẳng lẽ gặp người quen ?

Vì vậy vurun trước đầu tiên tới cửa sổ xe trước vừa nhìn , ô kia , đây không phải là ban ngày thiếu chút nữa cùng Trần Nhị Cầu đánh vị kia tiểu Luru cảnh quan sao?

Ta nghĩ thầm , xong rồi , ban ngày huyền não không vui như vậy nhanh , nguoi ta chắc chắn sẽ không chờ chúng ta rồi.

Nhưng là , liền trong lòng ta cảm thấy vô vọng thời điểm , lại nghe thấy cái kia Luru cảnh quan đối với chúng ta vẫy vẫy tay , tỏ ý chúng ta lên xe.

Lần này ta thật là cao hứng không được , vội vàng liền cùng Angel lên xe. Nhưng là chính làm Trần Nhị Cầu cũng chuẩn bị đi lên thời điểm , kia Luru cảnh quan nhưng chỉ hấn , bàn tay ra bên ngoài giờ giờ: "Nguoi... Không thể đi lên!"

"... .."

Ta "Phốc" một tiếng , rất không phúc hậu cười ra tiếng.

Cuối cùng , chúng ta ngồi trên xe , nhìn Trần Nhị Cầu một người bị ném vào tối lửa tắt đèn hương trên đường...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Vương hiệu trưởng thỉnh cầu

Luru cảnh quan người rất tốt , nhưng cũng yêu ghét rõ ràng , nhìn Trần Nhị Cầu một người bị ném vào tối lửa tắt đèn địa phương , đến lúc đó không một chút nào đồng tình.

Cái này cũng không trách hấn có thể như vậy , ban ngày hấn và Trần Nhị Cầu không chỉ kém điểm liền đánh nhau , hơn nữa Trần Nhị Cầu còn khẩu xuất cuồng ngôn cảnh cáo hấn phải cẩn thận một chút. Chuyện này thả người nào trên đầu , cũng sẽ nhớ cái thù này.

Đương nhiên , ban ngày ta cũng có hỏi qua Trần Nhị Cầu , làm sao sẽ gan như vậy mập , liền cảnh sát nguoi cũng dám cảnh ngôn ?

Trần Nhị Cầu ý kiến là , hấn nói là lời thật. Bởi vì hấn nhìn ra Luru cảnh quan đúng là ẩn đường tái đi , vận trình không được , loại này người tốt nhất là không thể đi có người chết địa phương.

Ta đương nhiên tin tưởng Trần Nhị Cầu từng nói , thế nhưng người ta Luru cảnh quan đương nhiên sẽ không cho là như thế , hấn chỉ coi Trần Nhị Cầu gan lớn bao người , dám uy hiếp hấn.

Ngồi ở trở về thành trên xe , Luru cảnh quan còn hỏi ta , tại sao trể như vậy sẽ xuất hiện ở nơi đó ?

Ta nghĩ nghĩ , luôn không khả năng nói với hấn , lão tử đi thăm vấn hung thủ đến , hơn nữa còn đem ban ngày trường học cái kia bẩm thấy án phá chứ ?

Hấn một cái không tin quỷ thần nguoi , ta coi như nói cho hấn biết những thứ này , hấn cũng sẽ không tin tưởng a. Hơn nữa , càng trọng yếu là , điện tử mặc dù hại chết nhiều người như vậy , thế nhưng ở chỗ phương diện pháp luật tới nói , không có chút nào pháp lý chứng cứ. Tỷ như , hấn đem mèo treo đến tại Luru Nghĩa cửa nhà , cho dù có chứng cứ chứng minh là hấn làm , nhưng là luật pháp sẽ không bởi vì nguoi tại cửa nhà hấn treo cổ rồi mèo , nhất định nguoi hại người a. Giống như , hấn tại 104 phòng ngủ dân địa ngục luyện quỷ phù , phương diện pháp luật cũng sẽ không nhận định đây chính là đến 104 phòng ngủ học sinh nguyên nhân tử vong. Bởi vì luật pháp , sẽ không tin hết thấy mê tín thuyết từ.

Cũng chính vì vậy , ta cần gì phải đi đem hết thầy các thứ này báo cho Luru cảnh quan đây. Vì vậy , ta tựu tùy tiện nói láo , nói là ở bên này bãi tha ma

làm lễ cúng.

Lưu cảnh quan biết rõ ta là làm âm dương nghề nghiệp , cho nên nghe xong cũng liền gật đầu một cái , không có hỏi nhiều nữa rồi.

Vào thành , Lưu cảnh quan còn đem ta cùng Angel trực tiếp đưa đến Angel gia , lúc gần đi , còn hảo tâm khuyên chúng ta , để tìm nhất cái làm việc , không cần tiếp tục đi tuyên dương phong kiến mê tín một bộ kia rồi.

Ta lễ phép cười một tiếng , nói tiếng cảm ơn.

Lưu cảnh quan phỏng chừng biết rõ ta sẽ không nghe hắn , cho nên thờ dài , rồi đi.

Lúc này , đã rạng sáng bốn giờ hơn nhiều , vì vậy ta cũng không trở về đoán mệnh quán , Angel an bài cho ta rồi một gian phòng trống , trực tiếp liền ở.

Này một giấc trực tiếp ngủ thẳng tới chín giờ sáng nhiều , sau khi đứng lên , Lưu Khánh cũng ở đây , ta sẽ để cho hắn đem Lưu Nghĩa thi thể vận chuyển tới hỏa táng tràng đi , chọn một thì giờ , để cho bọn họ an bài hỏa táng an táng công việc.

Mặc dù Lưu Nghĩa ta còn không có thả ra hắn đi báo thù , thế nhưng thi thể này cũng không thích hợp ở lâu.

Này một bận rộn , liền bận rộn suốt cho tới trưa , cuối cùng là đem Lưu Nghĩa chuyển sau lưng cho xử lý tốt.

Đến trưa thời điểm , Trần Nhị Cầu cũng tới , trong miệng hùng hùng hổ hổ . Nói cái kia họ Lưu cảnh sát là một tiểu nhân , quá mẹ hắn thất đức , còn chú hắn về sau sinh trẻ nít không có.

Bất quá , ta cùng Angel nghe nhưng ở một bên không nhịn được muốn cười , hỏi hắn là trở lại lúc nào gia ?

Trần Nhị Cầu nói: "Hừ, cũng biết các người sẽ chế giễu ta , bất quá chúng ta lần này mặc dù bị các người còn ở trên đường , thế nhưng cuối cùng nhưng nhận thức một người đẹp , muội tử kia mặn mà , vậy thì thật là muốn ngực có ngực , muốn chân có chân , hơn nữa chúng ta còn lẫn nhau giữ lại điện thoại , ta muốn nàng đoán chừng là yêu ta."

Ta cùng Angel đều liếc mắt , tàn nhẫn khinh bỉ nhìn hắn một phen. Gặp qua không biết xấu hổ , chưa thấy qua không biết xấu hổ như vậy , cái này hoàn toàn chính là tự mình đa tình sao.

Thấy chúng ta không tin , Trần Nhị Cầu còn không bỏ qua rồi , nói: " Mẹ kiếp, ta có như vậy không có mị lực sao? Nói có cái mỹ nữ yêu ta , các người mỗi một người đều không tin ? Ta nói nhưng là thật , kia mỹ nữ chính miệng nói yêu thích ta."

"Liền dựng trong chốc lát nàng xe , đối phương liền chính miệng nói thích người ?" Ta cảm thấy có chút khó tin rồi , này đàn độn khi nào biến thành vùng muội cao thủ sao?

Cuối cùng , vẫn là Angel có kinh nghiệm , hỏi một câu: "Người dựng nàng xe , là thế nào nói với nàng nha "

Trần Nhị Cầu liền nói: "Ta nói với nàng ,

Ta bảo mã lật trong khe nước đi rồi nha."

"..."

Nhất thời , ta cùng Angel đều lập tức xạm mặt lại.

Được rồi , cuối cùng là biết rõ đối phương vì sao lại nói thích này đàn độn rồi. Hắn đại gia , này đàn độn thổi lên ngạo mạn tới còn thật không mang làm bán nháp.

Bởi vì còn có chính sự phải làm , cho nên ta cũng không tiếp tục nghe hàng này thổi phồng rồi , ăn cơm trưa , tiếp lấy ta gọi điện thoại hẹn được rồi Vương hiệu trưởng , sau đó liền hướng trường học chạy tới.

Là , cái này chính sự chính là đi tìm Vương hiệu trưởng , khiến hắn đem 104 phòng ngủ phía dưới đào ra tới.

Không bao lâu , chúng ta liền đi tới trong đại học , tìm được Vương hiệu trưởng.

Vừa thấy mặt , Vương hiệu trưởng liền nói với chúng ta: "Đại sư , ngày hôm qua bầm thây nữ sinh kia , cũng không phải chúng ta trường học , cảnh sát bên kia vẫn đang tra."

Ta gật đầu một cái , xem ra tới hôm qua điện tử thật không có gạt ta , cái kia bị bầm thây người chết , là phía ngoài trường học người. Vì vậy , ta liền nói với hắn: "Những thứ này ta tới hôm qua sẽ biết."

"Người tới hôm qua sẽ biết ?" Vương hiệu trưởng rõ ràng sững sờ , có chút kinh ngạc.

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói: "Chúng ta không chỉ có biết rõ người chết là phía ngoài trường học , hơn nữa còn biết rõ nàng là một cái thích đi hung tặc mạo hiểm người , ngày hôm trước muộn bị người phiến đến 104 qua đêm thám hiểm."

"À?" Vương hiệu trưởng lần này nhưng là khiếp sợ không được , vội vàng hỏi ta , là từ nơi nào nghe tới ?

Vì vậy , ta liền đem tới hôm qua thăm vấn điền tể sự tình , đầu đuôi gốc ngọn toàn bộ đối với Vương hiệu trưởng nói ra. Bao gồm điền tể tại 104 phòng ngủ dán đất ngục luyện quý phù cùng cái kia Nhật Bản dã nhân đường thi sự tình , không có gì cụ mảnh nhỏ , toàn bộ đều nói ra.

Vương hiệu trưởng nghe xong những chuyện này sau đó , khiếp sợ con người đều nhanh rơi ra ngoài.

Hắn mặt không dám tin dảng vẻ , hỏi ta: "Đại sư , này. . . Đây đều là thật ?"

Ta gật đầu một cái: "Tất cả đều là thật , điền tể cùng Lý Mẫn hai cái này học sinh , người có thể đi tra , chính là các người trong trường học. Chỉ bất quá , bọn họ hại người dùng là phù chú thuật , phương diện pháp luật chưa đủ đã nhận định là phạm tội , cho nên biết rõ bọn họ hại người , nhưng cũng không cách nào để cho cảnh sát đi bắt bọn hắn."

Vương hiệu trưởng lúc này , biết mình trường học học sinh , nếu ác độc như vậy, lập tức chính là lên cơn giận dữ , sau đó thì đi đem kia hai cái học sinh tìm đến , ngay mặt chất vấn. Bất quá , lại bị ta cho ngăn lại.

Ta nói: "Điền tể cùng Lý Mẫn chuyện , trước không dùng đi quản , bọn họ sẽ tự có ác báo. Hiện tại việc cần kíp trước mắt , là phải mau đem tà sư đường bộ kia cương thi tìm ra. Nếu như ta không có đoán giữ lời , bộ kia cương thi , ngay tại 104 phòng ngủ dưới đất chôn."

Nghe nói phải đào thi , Vương hiệu trưởng đột nhiên liền có chút hơi khó rồi , hắn nói: "Phải đào mở 104 dưới đất , động tĩnh kia có thể to lắm , tìm được thi thể , đến còn dễ nói , nếu như không tìm được , chuyện này truyền đi , coi như sẽ bị bên ngoài người ta nói chúng ta mê tín. Hơn nữa , càng trọng yếu là , nếu như đào diện tích lớn rồi , một cái không tốt , thậm chí sẽ còn ảnh hưởng cả tòa lầu tức xá thừa trọng vấn đề."

Thật ra , ta cũng biết phải đào 104 phòng ngủ , chuyện này Vương hiệu trưởng chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy đáp ứng , bất quá , không có cách nào chuyện này phải làm.

Vì vậy , ta liền nói với hắn: "Nếu như không hãy mau đem cương thi tìm ra , giải quyết hết. Vạn nhất hắn trở ra , lần sau bị bầm thây , khả năng liền không chỉ là một cái."

Là , vạn nhất cương thi chạy vào cái nào trong phòng ngủ đi rồi , khả năng cái kia trong phòng ngủ người tất cả đều phải chết quang.

Vương hiệu trưởng nghe xong , cũng sợ hãi , thế nhưng nhưng lại không dám tùy tiện đi đào 104. Dùng hắn nói pháp chính là , nếu như đã phát hiện phía dưới kia xác thực chôn thi thể , đến còn dễ nói , nhưng là bây giờ toàn bằng suy đoán , chuyện lớn như vậy , một mình hắn không tốt tùy tiện làm chủ quyết định.

Lần này , ta cũng làm khó rồi , không biết nên như thế nào mới có thể thuyết phục hắn.

Mà đúng lúc này , Vương hiệu trưởng đột nhiên nghĩ đến gì đó giống như , vội vàng nói với chúng ta: "Đúng rồi , người không phải nói cương thi là từ 104 cửa trong giếng bò ra ngoài sao? Nếu không ? Các người trước chui vào xem một chút ? Xác định thật có cương thi , ta lập tức liền an bài nhân thủ , đi đào. Có thể không ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Mạo hiểm 1 thử

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu trực tiếp mất choáng váng.

Muốn chúng ta đi chui thi động ? Hắn đây mẫu thân không phải đi tìm chết sao ?

Ngay sau đó , ta cùng Trần Nhị Cầu liền nở nụ cười khổ , đối với Vương hiệu trưởng nói: "Này sợ rằng không được , cương thi không phải bình thường tử thi , thi động khẳng định vừa nhỏ lại hẹp , chui vào nếu như gặp phải cương thi , chúng ta vừa không có biện pháp thi triển thủ đoạn đối phó hắn , hơn nữa muốn chạy trốn đều khó khăn , đoán chừng chết ở bên trong."

Là , thật ra Vương hiệu trưởng nói cái biện pháp này , ta sớm đã có nghĩ đến , điền tể nói có người theo trong giếng chui ra ngoài , đem người bầm thây rồi. Nếu cương thi có thể từ trong đó chui ra ngoài , chúng ta tự nhiên cũng có thể chui được đi vào , chỉ là vấn đề là , chúng ta đi vào dễ dàng , thế nhưng có hay không mệnh trở ra đến , liền khó nói rồi.

Nếu đúng như là từ phía trên đào ra tới mà nói , chỉ cần là ban ngày , có ánh mặt trời trấn phục , chắc chắn sẽ không có vấn đề , mà dưới đất thì lại bất đồng.

Vương hiệu trưởng thấy chúng ta nói như vậy , hắn cũng biết rõ mình cái yêu cầu này có chút quá mức , dù sao chuyện này là trường học của bọn họ chuyện , chúng ta chỉ là đến giúp đỡ , hiện tại làm thật giống như chúng ta cầu hắn giống như.

Cho nên , cuối cùng Vương hiệu trưởng cũng không cưỡng cầu nữa rồi , mà là lâm vào làm khó bên trong.

Hắn nói cho chúng ta biết , đây là đại học , không phải tư nhân trường học , hắn mặc dù là hiệu trưởng , nhưng lại không thể chuyện gì đều có thể làm chủ. Rất nhiều chuyện , vẫn là phải đi qua phía trên phê duyệt.

Ta hỏi hắn , có thể hay không muốn riêng biệt lý do , đi mở đào động thổ ?

Vương hiệu trưởng suy nghĩ một chút , cười khổ lắc đầu một cái , nói lầu túc xá là nhà nước tài sản , bình thường lý do , cũng không thể cho người đi động thổ.

Hơn nữa , càng chết người là , chúng ta lần này cần động thổ đào 104 , vẫn là vì tìm cương thi. Loại lý do này , coi như lên trên đi nói , cũng không khả năng sẽ tin tưởng. Không chỉ có sẽ không tin tưởng , phòng chừng Vương hiệu trưởng người hiệu trưởng này cũng đừng nghĩ tiếp tục làm rồi. Một cái đại học hiệu trưởng , vậy mà tin loại này mê tín , này giống như công việc sao?

Nhưng nếu như không nói là tìm cương thi , mà là nói 104 phòng ngủ phía dưới có thi thể , phòng chừng cũng sẽ không khiến người đào , bởi vì có một tòa mồ mả tổ tiên cũ mộ rất bình thường nha , luôn không khả năng cũng bởi vì phía dưới chôn một cụ vô chủ chỉ thi , thì phải đào lầu túc xá chứ ?

Cho nên , nghĩ tới nghĩ lui , chuyện này căn bản thì làm không được. Lần này , chúng ta cũng đều lâm vào bất đắc dĩ bên trong.

Lúc này , Vương hiệu trưởng liền nói: "Nếu không , chúng ta đem cái kia thi động rớt đầy bê tông ? Đem cương thi bao ở dưới đất ?"

Ta đương thời liền lập tức lắc đầu một cái , nói cho hắn biết , như vậy mặc dù có thể không để cho cương thi trở ra đến , nhưng là lại sẽ cho cái này trường học mang đến tai nạn , về sau nhất định chuyện lạ nhiều lần sinh.

Là , cương thi bị phong ở phía dưới , về sau thi khí xung thiên , cái này trường học còn có thể tốt mới là lạ đấy. Hơn nữa , ra cương thi , không chỉ biết ảnh hưởng cái này trường học khí vận , thậm chí sẽ còn ảnh hưởng một thành một nước khí vận.

May ra có người sẽ cảm thấy lời này quá hoang đường , nhưng đây cũng là nói thật.

Cương thi , tại âm dương trong nghề lại cho rằng , nó là thuộc về đã nhảy ra Lục Đạo Luân Hồi chuyện bên ngoài vật , đã có thể xếp loại ở tà sát , yêu nghiệt một loại rồi.

Chính gọi là , tà sát vừa ra , thiên địa loạn , họa loạn đều xuất hiện , hàng thiên lôi.

Trên đời ra tà sát , triệu gặp người gian chính khí yếu , tà khí vượng , oán khí chứa , lệ khí cường; cổ xưng: Tà sát!

Bình thường ra tà sát , nhất định là sẽ phát sinh rất nhiều tai họa chuyện , cũng chính bởi vì như vậy , cho nên bình thường hắn sẽ đưa tới thiên lôi trừng phạt. (thật ra , không chỉ là cương thi , tựa giống với nói , lưu lại một bộ bất hủ chỉ thi , mỗi ngày khiến người thăm quan tưởng nhớ , mặc dù dụng ý là tốt nhưng kỳ thật là sẽ đối với quốc vận có ảnh hưởng. Đương nhiên , loại sự tình này chúng ta cũng không quản được , lại không dám loạn đi giáng , mọi người tựa làm cái vui vẻ a , cười một tiếng quên chi đi!)

Nói tóm lại , này cương thi là lưu hắn không được , cần phải mau chóng trừ.

Nếu đào lại không để cho đào , phong lại không thể phong , vậy phải làm thế nào cho phải nha

Nghĩ tới nghĩ lui , không có cách nào , cuối cùng Trần Nhị Cầu liền nói: "Nếu không ? Chúng ta chớ để ý ? Chờ nó thật đi ra gieo họa lúc , để cho bọn họ phải quân đội tới làm hắn."

Ta lập tức chỉ lắc đầu bác bỏ , thân là âm dương tiên sinh , bây giờ có tà sát xuất thế ,

Làm sao có thể làm như không thấy ? Huống chi , thay trời hành đạo , vốn là chúng ta chức trách , cho nên , lấy nói chuyện này vốn là trường học mời chúng ta hỗ trợ , chẳng bằng nói , đây cũng là chúng ta thân là âm dương tiên sinh , nên toàn bộ bỏn phận.

May ra có người sẽ nói , cái này cũng không phải là điện ảnh , càng không phải là tiểu thuyết , còn nơi nào đến thay trời hành đạo , giả trang cái gì bức ?

Thật ra , ăn cái môn này cơm , dĩ nhiên là tồn tại cái môn này hành vi thường ngày , thiên chức. Cái này thì cùng một cái thầy thuốc giống nhau , dù là hắn tan việc , nếu như ở bên ngoài gặp phải có người ngã xuống , dù là không có người chữa bệnh cho hắn tiền , hắn cũng sẽ đi hỗ trợ cứu người tại nguy nan , bởi vì đối với thầy thuốc tới nói , chăm sóc người bị thương là bọn hắn thiên chức , mà thay trời hành đạo , trọng yếu trừ ma chính là chúng ta thiên chức.

Lại tỷ như , tại sao nhân viên chữa cháy sẽ không để ý chính mình sinh tử , mà vọt vào trong biển lửa đi cứu người đây? Tại hắn không có làm nhân viên chữa cháy thời điểm , hắn phòng chừng cũng sẽ không nghĩ ra , nhưng là khi hắn trở thành nhân viên chữa cháy , bởi vì cứu người là hắn thiên chức , cho

nên hẳn một cách tự nhiên sẽ không có chút nào do dự , dù là có thể vì này không tiếc mất đi tánh mạng mình.

Nói thẳng thắn hơn chính là , nếu như ta làm như không thấy , ngồi yên không để ý đến mà nói , như vậy ta ắt sẽ chịu lương tâm khiển trách , mà nội tâm cảm thấy xấu hổ.

Nghĩ tới đây , ta đột nhiên làm một cái lớn mật quyết định , ta đối Vương hiệu trưởng nói: "Ta đáp ứng ngươi nói biện pháp."

Vương hiệu trưởng cùng Trần Nhị Cầu đều là sững sờ, không biết ta chỉ là cái gì.

Thấy bọn họ nghe không hiểu , vì vậy ta liền nói: "Ta đáp ứng đi xuống thi động nhìn một chút!"

"À?"

Trần Nhị Cầu đầu tiên giật mình , lúc này liền nói: "Sur đệ , ngươi . . Con mẹ nó ngươi không muốn sống nữa ? Ngươi biết đi xuống hậu quả sao? Vạn nhất thật có cương thi , ở trong đó ngươi nhưng là ngay cả chạy trốn đều trốn không kịp a."

Một bên Vương hiệu trưởng cũng nói: "Đúng vậy , cái biện pháp này liền là ta chưa nói qua , đại sư vẫn là không nên làm như vậy rồi , là ta thiếu cân nhắc."

Ta lắc đầu một cái , nói với bọn họ: "Mặc dù có nhất định nguy hiểm , bất quá nhưng ta vẫn còn muốn đi tìm một chút."

Là , ta đứng là nghiêm túc , bởi vì bây giờ cũng chỉ có đi xuống trước xác nhận một chút , xác nhận phía dưới thật có cương thi , Vương hiệu trưởng bên này mới tốt có lý do động thổ đào 104 phòng ngủ.

Trừ lần đó ra , không còn cách nào rồi.

Trần Nhị Cầu hiển nhiên là không đồng ý ta như vậy đi mạo hiểm , nói cái gì tuyệt sẽ không để cho ta như vậy đi làm.

Ta cười một tiếng , liền nói với bọn họ: "Yên tâm , ta cũng sẽ không lỗ mắng liền tiếp tục như vậy , chúng ta trước tiên có thể chuẩn bị một chút nha , đến lúc đó coi như thật gặp cương thi , muốn làm bảo vệ tánh mạng , còn sống trốn ra được , ta muốn cũng không phải việc khó."

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Như thế chuẩn bị?"

Vì vậy ta liền nói: "Đi chuẩn bị một thùng máu chó mực , có vật này bị trên người , ta muốn lẽ ra có thể bảo vệ tánh mạng trốn ra được."

Ta nói máu chó mực , nhưng là trị cương pháp bảo.

Máu chó mực , có thể phá bách tà. Chó là một loại rất dương tính động vật , căn cứ 《 lễ luận 》 ý kiến , chó thuộc về: "Chỉ dương chi súc", dân gian âm dương nghề nghiệp bên trong lại cho là trong đó chó mực dương khí đứng đầu tinh khiết , đương nhiên chỉ là chó đực rồi , cho nên từ xưa thì có đạo sĩ lấy máu chó mực đuổi ma trừ tà.

Tại âm dương nghề nghiệp bên trong có nói: "Máu chó dính vào người , ba ngày vô pháp; thịt chó vào bụng , ba tháng vô pháp", trong đó ý tứ nói đúng là máu chó mực một khi dính phải trên người , pháp sư vậy thì khả năng đưa đến trong vòng ba ngày không thể vận dụng đạo pháp , mà một khi luyện pháp nhân ăn chó mực thịt mà nói , vậy thì sẽ trong vòng ba tháng không thể làm phép! Trong đó chỉ nặng nhẹ , không cần nói cũng biết , cho nên bình thường không phải cần thiết mà nói , rất ít có pháp sư sẽ dùng vật này , bình thường đều đổi dùng chu sa , mực hoặc máu gà trống.

Tóm lại , máu chó mực là vượt mười ngàn bình thường tà vật , tà thuật khắc tính , chỉ cần dùng này huyết tạt vào cương thi trên người , không nói có thể đem cương thi cho hàng phục , tối thiểu nhân cơ hội chạy thoát thân vẫn có niềm tin.

Trần Nhị Cầu nghe ta nói như vậy , liên tục xác nhận ta thật có nắm chắc , này mới đồng ý ta.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Thi động

Nghe nói có đối ứng cách , tiếp lấy chúng ta liền quyết định liền theo ta phương pháp tới làm.

Sau đó , đầu tiên phải làm , dĩ nhiên chính là lấy máu chó mực rồi.

Nguyên bản , Vương hiệu trưởng nói chuyện này hần tới làm , thế nhưng nhưng ta vẫn còn đem chuyện này khổ soa chuyện giao cho Trần Nhị Cầu.

Lấy máu chó mực , nhưng là chuyện liên quan đến tính mạng của ta an toàn , bởi vì người khác đi làm việc này , ta thật không yên tâm. Thứ nhất, người khác lấy huyết , phỏng chừng trực tiếp giết chó , tạo xuống sát nghiệp , tự nhiên không tốt. Mà chúng ta âm dương trong nghề người lấy huyết , là từ chó mực trên chân lấy huyết , không bị thương cùng tính mạng. Trọng yếu nhất là , ta sợ người khác lấy không phải máu chó mực , vạn nhất chó mực trên người xen lẫn tạp mao đây? Như vậy huyết không coi là là máu chó mực rồi , không có khắc cương hiệu quả cùng tác dụng , ta đây liền thật xong đòi.

Trần Nhị Cầu ngược lại biết rõ nơi nào có thể tìm được chó mực , đại khái hơn một tiếng , hần trở về , dùng một cái chai cô ca giả bộ tràn đầy một chai , nói là lấy ba cái chó mực lớn huyết mới góp đủ một chai.

Hiển nhiên , hần đây là không muốn để cho chó mực tạo thành tổn thương , cho nên mới lấy ba cái máu chó mực.

Máu chó mực có , thấy thời điểm cũng không sớm , vì có thể trước ở mặt trời lặn trước giải quyết hết thầy các thứ này , cho nên chúng ta liền lập tức hướng 104 cửa túc xá chạy tới. .

Dựa theo điển tể giao phó , hần nói tại 104 cửa phòng ngủ , có một miệng giếng , mà kia cương thi chính là theo kia trong giếng bò ra ngoài.

Vì vậy , chúng ta đi thẳng đến đến 104 cửa phòng ngủ , vừa nhìn , ở đó trước cửa dải cây xanh bên trong , quả thật ẩn tàng một cái giếng , miệng giếng từ tám đá xanh phò xây mà thành , vừa nhìn cũng có chút năm tháng , đoán chừng là lúc trước một cái lão giếng.

Nhìn đến cái giếng này , Vương hiệu trưởng liền nói , nơi này trước là có một cái nhà rất cũ kỹ phòng , ban đầu xây nhà trọ thời điểm , vốn là phải đem cái giếng này cũng lấp chôn kĩ , bất quá lúc đó vị thầy phong thủy kia lại nói đem nó giữ lại , nói là phong thủy xung giếng là long mắt , long nước miêng , giếng có nước , long mới là công việc long , không có nước là khô long , từ long. Cho nên cái giếng này có lợi cho học sinh thành tài.

Giảng tới đây , Vương hiệu trưởng cười khổ một cái , đạo: "Bây giờ xem ra , vậy cũng là gặt người!"

Ta cũng gạt đầu một cái , liền nói: "Giếng này không có nước , chính là giếng khô. Chính gọi là , giếng khô không lấp , ác mộng liên tục a."

Là , vô luận là trước nhà sau nhà , phạm là xuất hiện giếng khô , cũng là muốn mau chóng lấp. Phong thủy trong nghề có ngừng tiếng nói: Giếng khô muốn ăn thịt người , bên trong có tinh linh; mau chóng xử lý xong , con cháu không gặp họa.

Đồng thời , tâm lý ta cũng cho là , ban đầu cái kia Nhật Bản đã nhân sơ dĩ không để cho lấp cái giếng này , chắc là vì đường thi mà cố ý lưu này vừa ra khỏi miệng.

Ta hướng trong giếng nhìn một cái , giếng cũng không sâu , đoán chừng là thường xuyên đất đá đọng lại đi , cho nên lúc này đáy giếng , cũng liền sâu hơn một mét.

Ta cầm lấy đèn pin cùng bình kia máu chó mực , trực tiếp liền nhảy xuống.

Giếng cũng không lớn , ta nhảy xuống vẫn còn nghi ngờ , cái kia cương thi là từ nơi nào nhô ra , kết quả ngồi xổm người xuống vừa nhìn , liền thấy giếng trên vách , có một cái động.

Cửa động này , một người hóp lưng lại như mèo vừa vắn có thể chui vào , ta lấy đèn pin soi vào bên trong rồi chiếu , đen thẫm , căn bản là nhìn không thấy đáy.

Bất quá , cái này động phương hướng , đúng là hướng 104 phòng ngủ phương hướng kéo dài tiến sâu đi.

Xem ra , đây chính là thi động.

Tìm được thi động , tiếp lấy ta theo trên người lấy ra một nhánh tiểu hoàng kỳ , sau đó hướng thi động cửa hang cắm xuống , sau đó liền niệm chú , muốn nhìn một chút bên trong rốt cuộc có bao nhiêu hung.

Tiểu hoàng kỳ , cũng gọi pháp đàn lệnh tiễn , tiểu hoàng kỳ chính là đại biểu một loại pháp chỉ. Tại thi thuật trước , bình thường sẽ chen vào một cán hoặc là nhiều cái tiểu hoàng kỳ , trên là có bình thường cũng sẽ có vẽ khuy thiên phù , lấy khuy thiên ý. Tại thi thuật lúc , như cột cờ gãy hoặc cột cờ ngã , chính là thiên ý , hoặc có lẽ là có người làm phép không đầu lại lực lượng , cần phải kết thúc làm phép. Nếu không , nhẹ thì tổn thọ , nặng thì toi mạng. Cột cờ vẫn còn coi là khá tốt , nếu là cột cờ vô căn cứ bẻ gãy , vậy đã nói rõ là tuyệt đối không thể đụng vào đồ vật.

Kết quả , ta thần chú cũng còn không có niệm đến một nửa , chỉ nghe "Cột kết" một tiếng giòn vang , tiểu hoàng kỳ trực tiếp gãy thành hai khúc.

Nhìn đến đây ,

Ta hít vào một hơi , mồ hôi lạnh một hồi liền từ cái trán toát ra. Trong đầu nghĩ , hần đây mẫu thân được có nhiều hung à?

Lần này , ta thật là sống lưng đều cảm thấy trần trần phát lạnh , trong lòng biết rõ lần này đoán chừng là thật gặp tự mình giải quyết không được đồ.

Đến cùng vào , hay là không vào đây?

Trong lúc nhất thời, ta cù kết.

Lúc này, phía trên Trần Nhị Cầu liền hỏi ta, thế nào?

Ta nói cho hắn biết không việc gì, không nghĩ hù được hắn.

Ta suy nghĩ phút chốc, cuối cùng cảm giác mình đi vào cũng không là đi thu phục hắn, mà là đi hỏi dò một hồi, cho dù có nguy hiểm, ta mau trốn là được.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta tâm xoay ngang, liền hóp lưng lại như mèo, chui vào. . .

Nguyên bản, Trần Nhị Cầu cũng muốn tiếp theo một khối đi vào, bất quá bị ta cản lại, bởi vì thi động cũng không rộng, hai người một khối đi vào, không chỉ có không giúp được gì, ngược lại bất lợi cho chạy thoát thân.

Lại nói, ta khoan một cái vào thi bên trong động, liền cảm thấy thi trong động nhiệt độ thoáng cái liền so với bên ngoài thấp mấy độ, bên trong âm phong trần trần, không ngừng đi ra ngoài bốc lên, người chui ở nơi này bên trong động, giống như là chui vào trong hầm băng giống như, lạnh run cái này tiếp theo cái kia.

Động càng đi bên trong, động trở nên càng lớn, đến cuối cùng, đều có thể đứng thẳng người đi lại.

Đại khái đi vào trong hơn mười thước đáng vẻ đi, tiếp lấy bên trong tự xuất hiện một cái hầm ngầm giống như. Tâm lý ta biết rõ, đây chính là mộ thất rồi.

Ta lấy đèn pin chiếu một cái, chỉ thấy mộ thất là dùng đá xanh trái chổng lên, đoán chừng là bởi vì âm khí nặng nguyên nhân đi, trên tảng đá đều dài đầy rêu xanh.

Mà ở mộ thất ngay chính giữa, thì để một đèn đen thui quan tài lớn. Chỉ bất quá, để cho ta cảm thấy mơ hồ bất an là, cái này quan tài có cái gì rất không đúng, thậm chí có thể nói là làm cho người ta một loại tà môn cảm giác. Bởi vì chỉ thấy cái kia quan tài lớn, toàn thân bị dán đầy màu vàng lá bùa, hoảng ào ào một mảng lớn, nhìn cũng làm người ta cảm thấy hoảng.

Nói thật, loại tình cảnh này bên dưới, ta thật đúng là có chút ít sợ hãi, tâm đều phanh đập bịch bịch.

Ta lấy đèn pin, chú trọng chiếu hướng kia dán tại trên quan tài linh phù, vừa nhìn, quả thật những thứ này linh phù là ra từ Nhật Bản bên kia một đường, nói cách khác, những thứ này linh phù hơn nửa chính là cái kia Nhật Bản đã nhân làm. Thế nhưng cho tới là dùng tới làm gì, hắn cũng không nhìn ra, bất quá ta phỏng đoán, những thứ này linh phù hẳn là dùng để dưỡng thi.

Chỉ là nhìn đến này trên quan tài tầng tầng lớp lớp đều dán đầy lá bùa, bằng cảm giác trong quan tài nhất định là có tà môn quái đồ, hơn nữa dựa vào bản thân tu vi, sợ rằng không có biện pháp giải quyết này việc.

Mà ở quan tài trước mặt, ta còn phát hiện trên đất cắm chưa cháy hết nhang đèn, trên đất còn sụp đổ lấy một chén cơm trắng, hiển nhiên đây là cung cấp kia trong quan tài đầu vị kia chính chủ ăn.

Nhìn đến đây, ta đã rất xác định, này trong quan tài đầu, 100%, là nuôi một cụ thi.

Lúc này, ta lập tức mở ra Âm Dương Nhân, vừa nhìn, cũng xác thực ứng chứng ta phán đoán, nơi này thi khí xung thiên, sát khí dày đặc, ban đầu ở 104 phòng ngũ thấy thi khí, căn bản không cách nào theo trong này so sánh.

Trong lòng mặc dù đã xác định đây là dưỡng thi, thế nhưng ta vẫn là có ý định đi qua trong quan tài nhìn một chút, chung quy ta là tới xác nhận có hay không cương thi.

Ta rón rén, đi tới.

Rất nhanh, ta liền đi tới quan tài trước.

Lúc này, ta liền phát hiện, cái này quan tài cũng không hoàn toàn khép lại trạng thái, mà là ở quan tài một đầu, còn giữ lại một vết thương. Đón lấy, ta sẽ dùng đèn pin, soi vào bên trong tiến vào. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Quỷ Hỏa

Ta ngừng thở, theo ánh sáng đèn pin hướng bên trong vừa nhìn, đón lấy, ta liền thấy một đôi ánh mắt trực câu câu tròn mắt nhìn ta.

Kia đôi ánh mắt đờ đẫn vô thần, thâm thúy hắc u, giống như là sâu không thấy đáy giếng cổ giống như, nhìn một cái, sẽ cho người một loại rợn cả tóc gáy, lông tơ thẳng hạt dê cảm giác.

Ta có nghĩ tới, hướng bên trong nhìn, có thể sẽ nhìn đến bất kỳ khả năng. Tỷ như, nhìn đến cả người dài bạch mao bạch mao quái; tỷ như giống như Lâm Chính Anh cương thi trong phim ảnh như vậy người mặc Thanh triều quan phục; lại tỷ như nhìn thấy mặt xanh nanh vàng cảnh tượng.

Ta có làm tốt qua chuẩn bị tâm lý, nhưng là vạn vạn cũng không nghĩ tới, cái nhìn này, nhưng sẽ thấy trong quan tài có cặp mắt trực câu câu nhìn ta, lần này ta thật là sợ đến quá sức, cả người đều sợ đến giật mình một cái, da đầu đều nổi.

Càng chết người là, ta đây sao giật mình một cái, tay run một cái, đèn pin liền rơi vào trong quan tài.

Hơn nữa, đoán chừng là đèn pin đầu hướng xuống dưới, cho nên đèn pin một rơi vào, lập tức tắt tối sầm lại, gì đó cũng không nhìn thấy.

Lần này ta thật là trực tiếp choáng váng. . .

Nhất thời, ta cảm giác được rõ ràng, có một đạo mồ hôi lạnh theo trên trán chảy xuống.

Lúc này, toàn bộ trong mộ thất một mảnh đen nhánh, đưa tay không thấy được năm ngón, gì đó cũng không nhìn thấy.

Người là một loại cảm quan động vật, thường thường trong bóng đêm, sẽ lo lắng quanh thân trong bóng tối tràn đầy không biết nguy hiểm, từ đó đối với hắc ám sinh ra sợ hãi.

Ta cũng vậy người, cũng không tránh được loại tâm lý này, hướng chỉ là tại này vốn là biết rõ nguy hiểm kinh khủng trong mộ thất, trước mặt chính là quan tài, bên trong nằm đến cùng là thể nào dạng một cái quái vật kinh khủng, ta đều còn chưa kịp thấy rõ ràng.

Nếu như có người hỏi ta có sợ hay không, ta xin thề, ta con mẹ nó sợ đều nhanh tiếu.

Nói thật, ta thậm chí không biết, lúc này trong quan tài vị kia chính chủ nhân, có phải hay không đã ngồi dậy, có lẽ hẳn chính đứng trước mặt ta, ta cũng không biết.

Bởi vì không biết, cho nên, tâm lý ta cực độ khủng hoảng.

Nói thật, ta đương thời thiếu chút nữa thì sờ soạng chạy trốn.

Bất quá, ta ngừng thở, đứng ở nơi đó một lát sau, phát hiện thật giống như không nghe được trong quan tài truyền ra động tĩnh, ta đây mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, mặc dù chỉ là nẩy hơi ở giữa, thể nhưng ta lại phát hiện sau lưng đã toàn bộ bị mồ hôi lạnh cho làm ướt.

Ta ổn ổn tâm thần, tự nói với mình, bây giờ là ban ngày, kia cương thi đoán chừng là ngủ thiếp đi, hẳn sẽ không lên.

Vì vậy, ta liền từ trên người móc ra một cái bật lửa, một bó, "Hô" một tiếng, sáng lên một chiếc nho nhỏ ngọn lửa, nhưng là ta còn chưa kịp đi chiếu sáng chung quanh, đón lấy, cũng chỉ thấy kia đoàn bật lửa phát hỏa miếu, càng đổi càng thấp, càng đổi càng nhỏ, hơn nữa còn có bắn tia xanh, cuối cùng, vậy mà thành một cái to như đậu nành tiểu huyễn quang.

Thấy như vậy một màn, ta tâm một hồi liền thót lên tới cổ họng, da đầu đều tê dại. Đây ngọn lửa, hẳn thật sự là thật là quỷ dị, bình thường bật lửa ngọn lửa, làm sao có thể sẽ biến thành như vậy?

Ta cho là thông gió cửa mở ra quá nhỏ, vì vậy liền vội vàng gia tăng, kết quả ngọn lửa mặc dù là tiêu, có cao một tấc, thể nhưng kia như bảo tố phát cáu miếu nhưng là u xanh.

Là, người gặp qua như vậy ngọn lửa sao? Toàn thân u xanh, giống như là oánh hỏa giống như, người thậm chí cũng hoài nghi lửa này, có hay không nhiệt độ, có phải hay không là lạnh giá.

Nhìn đến đây, ta mồ hôi lạnh ào ào lưu. Bởi vì chuyện này để cho ta cảm thấy không đơn giản, chính gọi là, chuyện ra khác thường nhất định có yêu, cho nên ta biết nơi đây không thích hợp ở lâu, phải mau một cây đèn pin nhặt về, sau đó thấy rõ trong quan tài chính chủ có phải hay không biến cương thi, liền mau rời đi địa phương quỷ quái này.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta liền điểm bật lửa, hướng trước mặt chiếu theo.

Nhưng là, này bật lửa ngọn lửa, là u xanh biếc, hẳn căn bản là vô pháp đem quang tân mát ra. Vô luận như thế nào dùng sức mờ mắt, đều giống như

bị một tảng vôi thừa cho dán lại một dạng , mờ hồ căn bản không nhìn rõ bất cứ thứ gì. Hơn nữa nhìn lâu , ngược lại nghĩ đến trong tay này chén lục quang , giống như là một chiếc Quý Hỏa giống như , chợt xa chợt gần , nhìn đã cảm thấy rất không chân thực giống như.

Nếu không phải ta biết cầm trong tay là bát lửa , ta nhất định sẽ coi nó là thành Quý Hỏa.

Cho nên , trên tay ta mặc dù cầm lấy một cái bát lửa , lại cùng người mù không có gì phân biệt. Hẳn không chỉ có không giúp được ta xem rõ ràng sự vật , ngược lại , cũng còn khá giống như tự cấp người khác nhắc nhở , ta ở nơi này , mau tới chơi ta.

Mặc dù như thế , thế nhưng ta vẫn như cũ giờ này chén xanh thăm thẳm Quý Hỏa .

Tiếp đó , ta đưa tay đi phía trước sờ soạn , liền mò tới dán đầy lá bùa quan tài. Theo quan tài sờ soạn , liền tìm được trước cái kia quan tài lỗ , vì vậy , ta ngừng thở , lấy can đảm , từ từ hướng trong quan tài đầu sờ một cái đi. . .

Nói thật , tay ta đều có chút run rẩy.

Bất quá , ta chỉ có thể tự nói với mình , trong quan tài gia hỏa hẳn là còn không có bị bùng tình.

Tay ta rất nhanh thì mò tới quan tài đáy , đón lấy , ta chân mày liền nhíu lại rồi.

Bởi vì , tay ta duỗi đi xuống , không có gì cả mò tới , giống như cái này quan tài là không.

Có sự phát hiện này , người nói ta có thể không cảm thấy kinh ngạc sao?

Ngay sau đó , ta liền lập tức tiếp tục mở rộng phạm vi , lại sờ lên , quả thật , là một cái không quan tài , hơn nữa , lúc này ta cũng mò tới trước rơi vào đèn pin.

Sờ một cái tới tay đèn pin , ta liền hướng trong quan tài chiếu vào đi , chỉ thấy trong quan tài trống rỗng , nơi nào có gì đó cương thi nha , rõ ràng liền cổ thi thể cũng không có.

Lần này ta thật là khờ rồi , này. . . Đây rốt cuộc là chuyện gì ?

Chẳng lẽ nơi này không có thi ?

Rất nhanh , ta liền chính mình bác bỏ , bởi vì ta trước lần đầu tiên ta xem trong này lúc , mình mình đã nhìn thấy một đôi trực câu câu ánh mắt. Nói cách khác , trước trong quan tài là có đồ vật. Hơn nữa trên quan tài linh phù , còn có nơi này trần đầy nồng đậm thi khí , đều tại ứng chứng lấy ta lúc trước suy đoán , nơi này phải là đường thi chi địa.

Nhưng là , nếu trước là có nhìn thấy một đôi ánh mắt , vậy bây giờ trong quan tài làm sao sẽ biến thành là hết rồi đây?

Chẳng lẽ. . . Cương thi tại ta rút đèn pin , kia đoạn hắc ám trong lúc chính mình bò dậy ?

Lần này , ta thật là hơi sợ , nếu như hẳn thật chính mình bò dậy , vậy hẳn mẫu thân vạn nhất đứng tại đằng sau ta đây? Nghĩ tới đây , ta nhất thời liền cảm thấy lông tơ thẳng hạt dẻ , lạnh cả sống lưng.

Mà nhưng vào lúc này , quý dị một màn lại xuất hiện , bởi vì ta ánh sáng đèn pin , mẹ hẳn cũng thay đổi xanh biếc.

Là , trước bát lửa ngọn lửa biến thành xanh biếc , ta đã cảm thấy rất quý dị , hiện tại ngược lại tốt , ngay cả tay điện quang cũng thay đổi thành xanh thăm thẳm , giống như Quý Hỏa tựa như.

Hắn đại gia , sẽ không như thế tà chứ ?

Tâm lý ta đều có chút luống cuống , trong quan tài không thấy thi thể , rất có thể ngay tại sau lưng , hơn nữa ánh sáng đèn pin cũng thay đổi xanh biếc , hết thảy các thứ này đều tựa hồ tại biểu thị chuyện xấu , xảy ra đại sự!

Mặc dù nội tâm sợ hãi , thế nhưng ta còn là đang cầu khẩn lấy , ngàn vạn lần không nên xuất hiện ở đằng sau ta.

Lúc trước , ta một mực ở muốn , nếu như sau lưng có đáng sợ đồ vật , người là không phải sẽ lập tức mạnh mẽ quay đầu nhìn lại. Nhưng là bây giờ ta mới hiểu được , người tại cực độ khủng hoảng dưới tình huống , hẳn là không dám lập tức quay đầu , mà là sẽ ngốc tại chỗ , động cũng không dám động.

Ta tình huống bây giờ chính là như vậy , toàn thân đều một mảnh lạnh như băng , cũng không dám thở mạnh một hơi , sau đó giống như người máy giống nhau , gồ ghề chậm rãi quay đầu , hướng sau lưng nhìn. . .

Tiếp đó , ta liền thấy một cái mặt xanh nanh vàng , cả người dài lông xanh đỏ vật đứng ở đằng sau ta!

Là , chỉ thấy hẳn mắt đỏ như chu sa , chỉ như khúc câu , hung thần ác sát , nơi tay điện kia xanh mon mồn dưới ánh sáng , càng là xanh lét xanh lét , không gì sánh được kinh khủng dọa người. Bởi vì ta vừa quay đầu lại , xa cách còn thập phần gần , khuôn mặt dán khuôn mặt , nhất thời cảm thấy máu tanh xuyên mũi.

Lần này , ta thật là ba hồn bảy vía đều nhanh hù dọa không có , cả người cũng cảm giác như bị sét đánh , da đầu một hồi liền nổ , bởi vì ta liếc mắt liền nhận ra hấn tới , đây chính là cương thi!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Lục Cương

Các người có biết rõ bị hù dọa tìm mật đều nứt , là cảm giác gì sao?

Ta nghĩ, ta lần này thật cảm nhận được loại này tìm mật đều nứt cảm giác , cả người liền giống bị sét đánh trúng một dạng , toàn thân run lên , ngực lập tức liền truyền tới một trận xé rách đau , cả người đều sợ đến phản xạ có điều kiện nhảy căng lên!

Ta xin thề , nếu như đòi một người đến , ta bảo đảm hấn liền trực tiếp sợ đến mật phá , tại chỗ sẽ chết ở chỗ này.

Ta mặc dù thân là âm dương tiên sinh , nhưng là lại cũng không chịu nổi loại này kinh sợ a , đây cũng quá kích thích điểm chứ ?

Ta tàn nhẫn giết mình , trì hoãn qua sức lực sau , ta phản ứng đầu tiên chính là trốn!

Là , chạy thoát thân , bởi vì ta biết rõ mình gặp thứ gì , đây cũng không phải là bình thường cương thi , mà là Lục Cương.

Cương thi cũng phân là cấp bậc , cương thi trong phim ảnh từng nói, chết mà bất hủ tức là cương , thật ra đây là sai lầm. Thật ra , rất nhiều lâu năm cũ thi đều nhân đủ loại nhân tố , mà bất hủ , nhưng này lại không thể xưng là cương thi , mà là âm thi.

Mà cương thi , chính là từ âm thi thi biến mà thành. Sinh ra thi biến nhân tố có rất nhiều , tỷ như chết không nhắm mắt mà oán khí tụ hầu , hút người sống dương khí , hoặc là hấp thu ánh trăng âm khí , hay là nhân mộ địa phong Thủy thuộc tính.

Tóm lại , thi biến sau đó , bọn họ thi sẽ toàn thân cứng ngắt tím bầm , móng tay biến thành màu đen biến sắc bén , dài sắc bén răng nanh , trở thành vật chí âm , đây chính là chân chính cương thi.

Bất quá , làm cương thi trên người bắt đầu mọc lông rồi , liền trở thành mao cương , theo trên người mao nhan sắc , theo thứ tự là bạch cương , Hắc Cương , Lục Cương. Nói cách khác , Lục Cương , đã là thuộc về mao cương bên trong lợi hại nhất quái vật.

Nếu như Lục Cương lại tiếp tục hút ăn Nhật Nguyệt Tinh Hoa , hoặc hút ăn máu người tu luyện mà nói , nên biến thành phi cương , tức có thể bay cương thi , đã thành yêu ma. Bình thường cũng được người gọi là phục thi , Hạng Bạt. Bởi , loại này yêu ma vừa ra , ắt sẽ đất cần ngàn dặm , phục thi khắp nơi.

Ta rút cuộc mình bạch trước tại cửa hang , tại sao tiểu hoàng kỳ không phải ngã xuống , mà là chặn ngang gãy , bởi vì này mẹ hấn hoàn toàn không phải ta có thể dẫn đến đồ vật.

Nói thật , tâm lý ta thật là cực kỳ hồi hận , hồi hận đương thời thấy tiểu hoàng kỳ chặn ngang bẻ gãy , ta vẫn còn tâm tồn may mắn , bây giờ xem ra , đây hoàn toàn chính là ngu xuẩn.

Biết rõ mình lần này là gặp một cái dạng gì quái vật sau , ta liền vội vàng lui nhanh về phía sau.

Nhưng là phải mệnh là , ta quên rồi sau lưng bày đặt một cái quan tài , cho nên ta đương thời trong hốt hoảng này vừa lui , lại một lần đụng phải trên quan tài , cộng thêm tốc độ quá mau quá nhanh , cho nên thân thể lui về phía sau ngửa mặt lên , "Ừm" một tiếng , người liền ngã vào trong quan tài đi rồi , chống vó.

Mọi người đều biết , quan tài chỉ có rộng như vậy , trừ phi thẳng đứng nằm xuống mới nằm xuống. Mà ta , chính là nằm ngang rơi vào. Nói cách khác , cái mông ta ngồi vào trong quan tài , thế nhưng chân cùng đầu nhưng là ở bên ngoài , cả cái mông đều bị xác định tại trong quan tài trạng thái.

Trước mắt thì có một cái cương thi , mà ta nhưng xác định tại trong quan tài , so với xui xẻo mà nói , ta chỉ muốn hỏi , trên đời này còn có ai ?

Lúc này ta , thật là đều nhanh muốn gấp khóc.

Ta nhất thời gấp hoa tay múa chân đạo , liên tục thử từ bên trong đi ra , có thể là bởi vì quá mau quá hốt hoảng đi , kết quả chẳng những không có theo

trong quan tài lên, ngược lại cái móng trực tiếp rơi xuống quan tài đấy, lần này ngược lại tốt, cả người hoàn toàn bị kẹt chết rồi.

Lúc này, chỉ thấy cái kia cương thi, nhảy một cái liền nhảy tới trước mặt của ta, trợn mắt nhìn một đôi chuông đồng mắt, sau đó đưa tay ra hướng ta vỗ tới.

Ta vừa nhìn, thất kinh, vội vàng xuất ra bình kia máu chó mực, hướng về phía hắc liên tạt tới.

"Tur" một tiếng, máu chó mực quả nhiên là cương thi khắc tinh. Loại này chỉ dương đồ vật, tạt một cái tại vật chỉ âm cương thi trên người, giống như nước lạnh tạt vào rồi nung đỏ nhiệt thiết lên giống như, nhất thời liền khói trắng toát ra, vang lên xèo xèo!

Cương thi giống như thu được vô tận thống khổ, phát ra trợn trợn giống như quái thú giống nhau tiếng kêu gào, khoa tay múa chân tại trong mộ thất xông ngang đi loạn, giống như là một đầu phát điên trâu đực, thấp phân kinh khủng.

Lúc này, ta muốn nhân cơ hội vội vàng từ trong quan tài chạy đi, nhưng là vô luận ta làm sao làm, đều không hề có tác dụng,

Không phải ta không có khí lực, mà là kẹp lại cái tư thế này để cho ta vô pháp sử dụng ra khí lực.

Liên hành hạ như thế một hai phút, ta đã là gấp đến độ quần áo đều đều bị mồ hôi cho làm ướt. Mà lúc này đây, cái kia cương thi thật giống như thông thả lại sức rồi, xem ra Lục Cương quả nhiên không phải bình thường cương thi, một chai máu chó mực, như thế này mà nhanh liền chịu nổi rồi. Hơn nữa, xem nó sát khí này xung thiên đáng vẻ, ngược lại mới vừa rồi khơi dậy hắc sát tính.

Chỉ thấy hắc liên nhảy một cái, liền lại nhảy tới quan tài trước.

Nhìn đến đây, ta tâm đạo, xong rồi, ta một lần thật phải chết ở chỗ này!

Là, nguyên bản còn kế hoạch có máu chó mực, là có thể chạy thoát thân. Thật ra, nếu như không có xảy ra ngoài ý muốn mà nói, ta cũng quả thật có thể chạy đi. Nhưng là, ai sẽ nghĩ đến ta xui xẻo như vậy nha, lại sẽ không cẩn thận xác định tại trong quan tài?

Có lẽ đây là số mệnh đi, quyết định ta hôm nay khó thoát một kiếp. Chỉ là làm người tiếc nuối là, ta không thể thay gia gia báo thù.

Ta thật là tuyệt vọng, trong lòng tất cả đều là đau thương.

Người đến trước khi chết trước mắt, ta mới phát hiện, còn sống là tốt đẹp dường nào một chuyện, có thể có mơ mộng, có thể làm rất nhiều rất nhiều chuyện, nhưng là bây giờ ta, nhưng không có tư cách như vậy rồi.

Lúc này, cương thi đã hướng ta nhào tới.

Ta tâm cũng lập tức thót lên tới cổ họng, đồng thời, cũng đầu lưỡi khê cắn, một cái đầu lưỡi huyết phun ra ngoài.

Đúng đây là ta một điểm cuối cùng phản kháng.

Nhưng là, đầu lưỡi huyết phun ở cương thi trên ngực, "Tur" một tiếng, đột ra một cái lỗ nhỏ, cương thi ngừng lại một chút, vẫn là tiếp tục nhào tới.

Nhìn đến đây, ta không khỏi cười khổ một cái, lần này ta là thật tuyệt vọng rồi, nhắm hai mắt lại, liền chuẩn bị lấy sau một khắc từ vong tới...

"Oành" một tiếng vang thật lớn.

Ta cảm thấy quan tài mãnh liệt rung một cái, ta có một loại cảm giác, cảm giác quan tài bị người một cước đá đi ra ngoài mấy mét, nói thật, ta không biết chuyện gì xảy ra.

Một giây kế tiếp, ta liền cảm thấy một đôi tay, bắt được bả vai ta, sau đó mạnh mẽ đi lên nhấc lên, đem ta một hồi liền từ trong quan tài kéo ra ngoài, đồng thời bên tai truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Sử ký, ngươi không sao chứ?"

Một nghe được thanh âm này, trong nội tâm của ta một mảnh mừng như điên, bởi vì này thanh âm ta nghe một chút liền đã hiểu, cũng không chính là Trần Quốc Đồng lão gia tử thanh âm sao?

Ta vội vàng giơ tay lên điện, chiếu một cái, quả nhiên, Trần Quốc Đồng lão gia tử kia một mặt quan tâm gương mặt, xuất hiện ở trước mặt của ta.

Vừa nhìn thấy hắc liên này một mặt ân cần vẻ mặt, ta thiếu chút nữa thì khóc.

Nói thật, ta làm mơ đều không nghĩ đến, hắc liên này mà sẽ xuất hiện ở nơi này, hơn nữa tới như vậy kịp thời. Ta cảm thấy vừa kinh ngạc, lại cao hứng.

Trước một giây, ta còn tưởng rằng lần này chết chắc, một giây kế tiếp, ta vậy mà đã theo trong quan tài bị cứu ra.

Ta đang muốn hỏi hắc liên, làm sao tới rồi hả?

Kết quả còn không hỏi, Trần lão gia tử liền đem ta đẩy tới phía sau hắc liên, sau đó nói: "Ngươi đi mau!"

Dứt lời , trong tay hắn liền nhiều hơn một cái linh phù , sau đó hướng cương thi nghênh đón...

Trần lão gia tử mặc dù sáu bảy chục tuổi rồi , nhưng là lại người nhẹ như yến , một cái bước dài liền vọt tới cương thi trước mặt , chỉ nghe "Ba ba ba ba" mấy tiếng , mấy đạo linh phù liền đã vỡ vào cương thi trên người.

Chỉ là , linh phù kia bốc lên giống như không trấn áp được Lục Cương , rất nhanh thì "Tư" một tiếng , bắt đầu cháy rừng rực , trong chớp lát liền hóa thành tro bụi.

Trần lão gia tử thật giống như cũng không ngờ rằng có thể như vậy , lấy làm kinh ngạc , sau đó kinh hãi: "Lục Cương ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Đấu cương thi

Hiển nhiên , Trần Quốc Đống lão gia tử cũng không nghĩ đến , trước mắt cái này sẽ là khiến người nghe tin đã sợ mất mật Lục Cương , mao cương bên trong lợi hại nhất tà sát đồ vật.

Chỉ thấy kia cương thi , sát tính đại tác , hướng Trần Quốc Đống liền đụng tới. Tư thế kia , nếu như bị đụng trúng , phỏng chừng liền cùng bị xe hơi đụng trúng không có gì phân biệt đi.

Bất quá , tốt tại Trần Quốc Đống mặc dù lớn tuổi , thể nhưng thân thể cũng còn phi thường linh hoạt , lách người một cái , tránh khỏi. Thế nhưng , kia cương thi nhưng quăng lên cánh tay lại quét tới.

Lần này Trần Quốc Đống căn bản là không né tránh kịp nữa , kết quả gắng gượng bị hắn cánh tay cho quét trúng , đón lấy, hắn liền buồn bực quát một tiếng , người giống như rút tuyến con diều giống như , bay lên , tàn nhẫn đập vào mộ thất trên vách đá.

Ta vừa nhìn , giật mình , muốn chạy mau tới. Kết quả , chỉ nghe thấy Trần Quốc Đống đưa lên tay đến, gọi ta không nên đi qua.

Nghe hắn thanh âm , mặc dù bị thương , ngược lại tốt giống như cũng không có gì đáng ngại đáng vẽ. Đồng thời , hắn cũng lập tức đã thức dậy.

Lúc này , Trần Quốc Đống phun ra một búng máu , trên mặt biểu thần cũng biến thành ngưng trọng dị thường , hiển nhiên này Lục Cương với hắn mà nói , cũng là cực kỳ khó giải quyết.

Chỉ thấy hắn hướng trên người mình dán một đạo phù , sau đó bắt đầu đập nổi lên cương bộ , vội vàng đọc chú: "Nhật xuất đông phương , hiển hách đại quang , thần linh vệ ta , khánh môn lập chương... Cấp cấp như luật lệnh!"

Một câu cuối cùng sau khi đọc xong , đón lấy, toàn thân hắn bao phủ một tầng kim quang , nhìn qua giống như là Đại La Kim Tiên bám vào người bình thường thập phần uy mãnh. Nhất thời , hắn liền cùng Lục Cương chiến thành một đoàn.

Nhìn đến đây , ta đại khái có thể đoán được , đây cũng là kỳ môn thuật bên trong kim thân hộ thể , nghe nói có thể đưa tới Đại La Kim Tiên phụ thể , khiến người trong thời gian ngắn trở nên lực đại vô tận , toàn thân cũng sẽ biến thành mình đồng da sắt bình thường đao thương bất nhập. Dùng thuật này đối phó cương thi , dĩ nhiên là không thể thích hợp hơn.

Chỉ bất quá , thuật này cũng có nhược điểm , vậy chính là có thời gian hạn chế , tại thời gian nhất định bên trong , hắn sẽ trở nên rất mạnh rất mạnh , đánh đâu thắng đó , ta đã thấy là thời gian vừa qua , không chỉ có pháp thuật mất đi hiệu lực , hơn nữa cả người còn có thể hư thoát. Nói tóm lại một câu nói , hoặc là nhân cơ hội này đem cương thi bắt lại , hoặc là cuối cùng phỏng chừng chạy thoát thân cũng khó khăn.

Cho nên , nguyên nhân chính là như thế , tâm lý ta cũng vì hắn lau mồ hôi một cái.

Ta nhìn về trước mắt chiến đoàn , một người một xác , thành khẩn mang phong , đều là lực đại vô tận , nếu như một người bình thường bị bọn họ trong đó người nào một quyền , đều ắt sẽ học máu toí mạng.

Mười mấy chiêu sau đó , cương thi mặc dù bị đánh liên tiếp lui về phía sau , nhưng không thể tạo thành vết thương trí mệnh , Trần Quốc Đống cũng chỉ là đem cương thi chế trụ mà thôi.

Lại qua mấy phút , Trần Quốc Đống trên người kim quang càng ngày càng ảm đạm , cuối cùng hoàn toàn biến mất , mà lúc này bị cương thi đụng , Trần lão gia tử liền đụng bay ngược mà lên , đập trở lại trước mặt của ta.

"Trần gia gia!"

Ta biết việc lớn không tốt rồi, Trần lão gia tử pháp thuật thời gian mất hiệu lực, vội vàng chạy tới, đưa hấn đỡ dậy. Trần lão gia tử lúc này sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi lớn chùng hạt đậu phủ đầy cái trán, một bộ còi lực đáng vẽ, thập phần dọa người.

Hấn phun một ngụm máu tươi đi ra, sau đó chỉ thấy hấn theo trên tay móc ra một cái đồng tiền, sau đó hướng về phía trước mặt tung ra một cái, đồng tiền đem mộ thất chia ra làm hai, sau đó hấn bấm pháp quyết, đọc thần chú: "Lục giáp Chương 9: thiên viên địa phương, bốn mùa ngũ hành, nhật nguyệt là quang..."

Sau khi đọc xong, rơi tại trên đất những thứ kia đồng tiền, liền từng cái dựng lên.

Là, toàn bộ đứng lên rồi, bày đặt kim quang, đem mộ thất chia ra làm hai, đem cương thi ngăn ở một đầu khác.

Cương thi vọt tới, nhưng là khi nó vọt tới kia đồng tiền vị trí, giống như đụng vào một bức tường lên giống như, trực tiếp bị rung trở về.

Cương thi "Gào khóc" gào thét, tựa như nổi điên, vừa tàn nhẫn đánh tới. Lần này, vậy do đồng tiền bày trận pháp, nhất thời bị đụng tàn nhẫn run lên, thiếu chút nữa thì phá pháp.

Nhìn đến đây, Trần Quốc Đồng hoảng hốt, sau đó vội vàng đem ta đẩy một cái, hét: "Còn không mau trốn!"

Nhìn đến hấn như vậy, ta nơi nào nguyện ý một người chạy thoát thân đi nha, liền nói: "Không, cùng nhau trốn."

"

Trần Quốc Đồng cười khổ một cái, đạo: "Không trốn thoát, hôm nay tới kịp không có làm chuẩn bị, đoán chừng là không ngăn được nó. Ngươi mau trốn, chạy đi sau đem giếng phong kín, rót dầu lửa đi vào, vô luận như thế nào đều không thể khiến nó đi ra ngoài, biết không?"

Dầu lửa, chính là dầu hỏa đồ vật.

Nghe nói như vậy, ta đều muốn khóc, bởi vì hấn mà nói rất rõ ràng, ý tứ chính là muốn lưu lại giúp ta tranh thủ thời gian, để cho ta chạy thoát thân đi. Mà hấn, đã làm xong chết ở chỗ này chuẩn bị.

"Không, cùng nhau chạy đi ta nhưng lấy nghĩ biện pháp." Ta đây thì thật gấp khóc.

Nếu như nói, trên đời này loại trừ gia gia, còn có ai sẽ nguyện ý dùng tính mạng tới cứu ta, vậy nhất định cũng chỉ có Trần gia gia rồi. Mặc dù tại tới Nam xương lúc trước, ta chỉ gặp qua hấn hai lần, thế nhưng, hấn nhưng là ta bây giờ thân nhất một người thân nhân.

Ta còn nhớ kỹ, trước đây không lâu hấn nói với ta, gọi ta đem đoán mệnh quán trở thành nhà ta, coi hấn là thành người nhà ta. Bây giờ xem ra, hấn thật không có gạt ta, hấn đúng là coi ta là lập gia đình người, vì ta, hấn có thể không để ý chính mình an nguy.

Ta vừa cảm động, lại tự trách, tự trách chính mình bắt hấn cho làm liên lụy. Nếu như ta ban đầu thấy tiểu hoàng kỳ gãy, sẽ không lỗ mãng chạy vào, phỏng chừng cũng sẽ không có loại tình cảnh bây giờ.

Càng nghĩ càng khổ sở, càng nghĩ càng cuống cuống, nói thật, lúc này ta tình nguyện chính mình lưu tới ngăn trở cương thi, cũng phải để cho Trần lão gia tử chạy đi. Không vì cái gì khác, chỉ vì hấn là người nhà ta.

Cho nên, ta lập tức phải đi kéo Trần Quốc Đồng, cầu đạo: "Trần gia gia, ngươi chạy mau, ta tới ngăn lại hấn."

Trần Quốc Đồng cười một tiếng, ngửa mặt lên trời thở dài, đạo: "Có ngươi những lời này, ta chết cũng đáng. Đi nhanh đi, trận pháp lập tức phải bị xông phá rồi, đến lúc đó một cái cũng đừng nghĩ trốn."

Vừa mới dứt lời, chỉ nghe oành một tiếng vang lớn, như một tiếng sấm nổ, tiếp theo liền thấy cương thi một hồi đem trận pháp đụng bể, trên đất đồng tiền giống như đạn giống nhau, nổ bay mà lên, đánh vào trên vách đá tia lửa văng khắp nơi.

Nhìn đến đây, Trần Quốc Đồng lập tức chỉ mã cả giận nói: "Đi, còn coi ta là người gia gia, liền cho ta lập tức cút!"

Nói xong, hấn liền móc ra một cái linh phù, liền hướng cương thi nghênh đón...

Ta nước mắt đã sớm chảy ra, khóc xui xẻo rào ròi.

Một bên đi ra ngoài, một bên quay đầu nhìn hấn.

Chỉ thấy hấn, từng đạo linh phù vỗ vào cương thi trên người, đánh kia cương thi khói trắng toát ra, thế nhưng đồng thời linh phù cũng nhanh từng đạo tự đốt lên, chớp mắt đốt thành tro bụi. Đồng thời, hấn cũng bị cương thi đánh trúng, lần nữa bị đập bay lên.

Hấn ngã xuống đất, hấn chặt vật bò dậy, theo trong quần áo xuất ra một cái chu sa vòng, sau đó một cái bước dài nhảy cồm lên, đem chu sa vòng hướng cương thi bao một cái, nhất thời liền đem cương thi bao bọc lại rồi.

Chu sa vòng hiện lấy hồng quang , như thiên la địa võng bình thường gát gao đem cương thi trùm lên bên trong , từng cây một chu sa vòng , giống như nung đỏ rồi giấy kẽm giống nhau , thiêu đến cương thi toàn thân khói trắng toát ra , vang lên xèo xèo , cương thi cũng phát ra trận trận tiếng gào thét.

Cương thi muốn tránh thoát ra ngoài , bất quá Trần Quốc Đống đã không tính sống , gát gao đem cương thi ôm lấy , nhậm cương thi giãy giụa như thế nào , đều tránh không ra chu sa vòng che. Bất quá , cương thi bởi vì đau khổ nguyên nhân , mỗi một cái giãy giụa , đều mang lực lượng khổng lồ , cho nên mỗi một cái , Trần Quốc Đống cũng sẽ khạc ra một búng máu.

"Trần gia gia..."

Thấy như vậy một màn , ta trái tim tan nát rồi , giống như bị cương thi lực lượng khổng lồ chấn thương người kia là ta , chấn động ta tâm gan câu liệt , toàn tâm đau.

Lúc này , Trần Quốc Đống miệng đầy là huyết , hướng ta nhìn một cái , cười một tiếng: "Cùng Nhị Cầu , thật tốt."

Nói xong , hắn lại dùng hết lực khí toàn thân , gát gao ôm lấy cương thi.

Ta mạnh mẽ gát đầu một cái , sau đó không dám lại nhìn , bởi vì ta biết , nếu như ta cũng chết ở chỗ này , như vậy Trần gia gia chết liền chết vô ích rồi.

Vì vậy , ta lau sạch nước mắt , vội vàng theo thi cái hố đi ra ngoài chui...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Ruột gan đứt từng khúc

Ta liều mạng ra bên ngoài trốn , vốn là muốn ngừng lại không để cho mình khóc , thế nhưng nước mắt kia nhưng chính mình đi xuống , căn bản là không ngừng được.

Ta cảm thấy ruột gan đứt từng khúc , cảm thấy đau buồn vạn phần , lại cảm thấy không gì sánh được tự trách.

Một bên ra bên ngoài trốn , trong đầu nhưng không ngừng hiện lên Trần Quốc Đống lão gia từ hình ảnh , giống như chiếu phim giống như , từng màn không ngừng thoáng hiện...

Một hồi trong đầu hiện lên là tại ta khi còn bé , lần đó đi đường đêm đi qua quỷ thôn tình cảnh , ta cũng lấy sau lưng một khối mộ bia , là Trần Quốc Đống lão gia từ đã cứu ta , bằng không ta lần đó sẽ chết ở quỷ thôn.

Một hồi hiện lên là , gia gia bị hại đêm đó tình cảnh , cửa nhà gặp phải thần bí cán thi nhân , còn có bố trí tại cửa nhà hoàng tuyền lộ. Lần đó , cũng là Trần Quốc Đống ở bên người , ta tài năng tránh được một kiếp.

Lần này , đại kiếp đến , hắn lại xuất hiện , mà ta cũng lại một lần nữa đại nạn không chết. Chỉ bất quá , lần này hắn vì cứu ta , hắn đem chính mình mệnh cho bồi thêm rồi.

Ta cả đời này sống đến bây giờ , gặp phải ba lần nguy hiểm , ba lần đều là bởi vì hắn xuất hiện , ta mới có thể nhặt cái mạng nhỏ sống sót , có thể nói , không có hắn , cũng chưa có hiện tại ta. Chỉ là phần này ân đức , tựa như cùng ân tái tạo cha mẹ , thân nhân.

Gia gia sau khi chết , ta liền một lần cảm giác mình là một không nhà để về người , một lần cho là mình là một cô khổ linh đình người. Không có gia , cũng không có thân nhân. Cho đến tại Nam xương Trần Quốc Đống giữ ta lại đến , nói cho ta biết , đoán mệnh quán chính là ta gia.

Cái kia , cô không ta , cuối cùng lần nữa có gia cảm giác , có thân nhân quan tâm cùng ấm áp. Ta cũng xác thực đem kia coi thành gia , đem Trần Quốc Đống coi thành thân nhân , cùng gia gia giống nhau , là ta thân nhất gia gia.

Nhưng là , ai có thể nghĩ tới , thật vất vả có một vị thân nhân , một vị gia gia , bây giờ nhanh như vậy liền lại không ?

Loại này mất đi thân nhân mùi vị , đau buồn để cho ta nghĩ ngửa mặt lên trời gào thét.

Ta không ngừng tự trách lấy chính mình , Trần gia gia là ta hại chết.

Nếu không phải ta , hẳn sẽ không phải chết ở chỗ này.

Ta thậm chí hoài nghi mình có phải hay không quyết định không thể có thân nhân , người nào làm ta thân nhân , sẽ cho người nào mang đi tai ách. Sinh ra , cha mẹ liền chết , tiếp theo là gia gia. Trần lão gia từ coi ta là thành hấn tôn tử , kết quả Trần lão gia từ cũng bị ta hại chết. Hết thầy các thứ này hết thầy , cũng không chính là như vậy sao?

Ta đột nhiên hận chết rồi chính mình , hận tại sao mình muốn nhận Trần Quốc Đống làm gia gia , hận tại sao mình muốn ở lại Nam xương , ở lại đoán mệnh quán. Nếu như ta không lưu lại đến , có lẽ hết thầy các thứ này đều sẽ không phát sinh.

Lúc này , nếu như ta có thể có một chiếc gương nhìn đến chính mình , ta nhất định sẽ phát hiện , ta đáng về cực độ kinh khủng , giống như bị điên giống nhau , nước mắt , nước mũi chảy đầy mặt , sắc mặt dữ tợn , giống như một người điên.

Là , bởi vì lúc này ta , thật tại oán hận chính mình , thậm chí cảm giác mình chính là một không rõ người. Ta sẽ không nên có thân nhân.

Ta nghĩ, người khác thì không cách nào cảm nhận được ta lúc này trong lòng là có bao nhiêu áy náy , bởi vì chính mình xung động cùng lỗ mǎng , kết quả làm liên lụy trên đời này một vị duy nhất thân nhân , loại này cảm giác áy náy , thậm chí ta tình nguyện chết ở bên trong người kia là ta chính mình.

Ta không biết mình là như thế nào chạy đi , chỉ biết làm ta tỉnh hồn lại lúc , chính mình đã tới bên ngoài.

Trần Nhị Cầu nhìn thấy ta đi ra , nhìn đến ta đáng về , dọa sợ , đem ta theo trong giếng kéo ra ngoài , liền hỏi ta: "Sự đệ , người thế nào ?"

Bị hấn hỏi liên tiếp đôi câu , ta lúc này mới phục hồi tinh thần lại , sau đó oa một tiếng lại khóc , áy náy nói với hấn: "Nhị Cầu , thật xin lỗi , lão gia từ hấn... Hấn không ra được."

"Gi đó ?"

Trần Nhị Cầu nghe lời này một cái , hoảng hốt. Nhìn một cái trong giếng , xác thực không thấy Trần Quốc Đống đi ra , không khỏi nóng nảy , vội vàng hỏi ta: "Gia gia hấn... Hấn thế nào ?"

"Ta ở bên trong gặp cương thi , Trần gia gia hấn vì cứu ta đi ra , lúc này phỏng chừng đã dữ nhiều lành ít." Lúc này , ta cũng chỉ đành đúng sự thật nói ra.

"Gia gia..." Trần Nhị Cầu hét thảm một tiếng , sau đó liền muốn hướng trong giếng xuống ,

Muốn đi cứu về Trần Quốc Đống.

Vừa nhìn thấy hấn muốn đi xuống , ta sợ hết hồn , nếu là hấn đi xuống , đây không phải là đi chịu chết sao? Cho nên ta vội vàng gắt gao đưa hấn ôm ở.

Trần Quốc Đống chính là vì cứu ta mới bồi xuống tính mạng , nếu như Trần Nhị Cầu lại đi xuống xuất hiện gì đó ngoài ý muốn , phỏng chừng Trần Quốc Đống lão gia từ chết đều không biết nhắm mắt.

Ta ngăn lại Trần Nhị Cầu , đối với hấn khuyên như: "Người đây là đi chịu chết , người biết không ? Hiện tại phải mau thừa dịp cương thi không có lên đến , đem miệng giếng cho phong bế."

Trần Nhị Cầu nước mắt rơi xuống , tốt tại hấn hãy còn một chút lý trí , biết rõ đi xuống là không cứu được gia gia , vì vậy không thể làm gì khác hơn là gật gật đầu , nhìn đáy giếng , không ngừng gật lẹ.

Mà lúc này , một bên Vương hiệu trưởng cũng nghe đến ta nói chuyện , không khỏi kinh hoàng không ngớt , chạy tới hỏi làm sao bây giờ ?

Ta nghĩ nghĩ , Trần Quốc Đống dặn dò không sai , lúc này phải mau phong bế miệng giếng , tuyệt không có thể để cho cương thi đi ra. Vì vậy liền vội vàng đối với Vương hiệu trưởng nói: "Nơi này có hay không tảng đá , cục gạch ? Chúng ta phải đem giếng cho phong điệu , tuyệt không có thể để cho bên trong cương thi chạy đến."

Là , nếu như chỉ là dùng đá lớn đè ở nắp giếng lên mà nói , khẳng định không đè ép được , bởi vì cương thi lực đại vô tận , ta là gặp qua , hơn nữa trong lúc nhất thời , cũng khó mà đi đưa đến hơn mấy trăm ngàn cân đá lớn nha. cho nên , lấp chôn cái này một thước cái giếng sâu , là dễ dàng nhất làm được.

Vương hiệu trưởng cũng biết tình huống nguy cấp , suy nghĩ một chút , lập tức gật đầu nói: "Có có có , hiện tại trường học đang ở xây dựng thêm phòng ăn , bên kia có rất nhiều gạch."

Vì vậy ta liền nói: "Vội vàng... Vội vàng phái người vận gạch tới."

Vương hiệu trưởng gật đầu một cái , lập tức xoay người hướng phòng ăn phương hướng chạy băng băng mà đi..

Tại Vương hiệu trưởng vận cục gạch tới chỗ trống , vì phòng ngừa cương thi đi ra , ta để cho các bạn học đều đi đem không dùng quyển sách , thậm chí chần đều cầm tới , đầu nhập trong giếng , đốt đuốc lên , nhất thời trong giếng khói dày đặc cuộn cuộn , ánh lửa ngút trời.

Đương nhiên , nhìn trong giếng cháy hừng hực lửa lớn , ta cùng Trần Nhị Cầu đều chịu đựng to lớn bi thương , nắm chặt quả đấm , móng tay đều nhanh lồm vào trong thịt đi rồi. Bởi vì này hòa một điểm , Trần Quốc Đống lão gia từ coi như không có chết , lúc này cũng không ra được.

Là , này hy vọng cuối cùng , cũng nhân thanh này hóa , cháy hết sạch , không còn sót lại chút gì! Chỉ là không có biện pháp , chúng ta cần phải làm như thế , không có tuyến chọn khác.

Không bao lâu , Vương hiệu trưởng cũng quay về rồi , có một cái công nhân xây cất , mở ra xe xúc , chở một nhóm cục gạch tới.

Ta tò ý bọn họ đem cục gạch tấ cả đều rót vào trong giếng , Vương hiệu trưởng sững sờ , nói: "Kia trước đi vào lão gia tử kia..."

"Lấp đi!" Ta phát phát tay , chịu đựng đau lòng cảm thụ , bởi vì chỉ có đem cương thi cho ngăn trở ở phía dưới , như vậy Trần lão gia tử chết , mới không coi là chết vô ích.

Vương hiệu trưởng cũng biết Trần lão gia tử là lên không nổi rồi , cho nên không thể làm gì khác hơn là gặt đầu một cái , kêu kia công nhân đem cục gạch rót vào trong giếng.

Rất nhanh , một cái sâu hơn một mét giếng , lập tức liền bị san bằng..

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Gây thêm rắc rối

Miệng giếng tạm thời bị phong ở , thế nhưng cương thi vẫn còn không có xử lý , cho nên lúc này ta gọi Vương hiệu trưởng , đi mua mấy thùng dầu lửa tới , sau đó rót vào giếng này bên trong , phải đem bên trong cương thi đốt chết mới được.

Đương nhiên , đây cũng là Trần Quốc Đống lão gia tử dặn dò ta , cũng chỉ có như vậy , tài năng dễ dàng đem cương thi cho giải quyết triệt để. Bởi vì cương thi một ngày chưa trừ diệt , vô cùng hậu họa.

Vương hiệu trưởng nghe được ta nói như vậy có thể diệt cương thi , lập tức liền theo ta phân phó đi làm rồi.

Thấy tình huống tạm thời ổn định lại , vì vậy ta liền không nhịn được trong lòng hiếu kỳ , hỏi Trần Nhị Cầu , tại sao Trần Quốc Đống lão gia tử sẽ biết chúng ta ở chỗ này ?

Là , ta tình nguyện Trần lão gia tử cái gì cũng không biết , như vậy , tôi thiếu hần liền sẽ không xảy ra chuyện rồi.

Trần Nhị Cầu thở dài , nói: "Ngươi đi xuống sau đó , ta lo lắng ngươi biết có nguy hiểm , cho nên cho lão gia tử gọi điện thoại. Đương thời hần ở trên đường , vì vậy cứ như vậy vội vã chạy tới , tới thời điểm không có gì cả chuẩn bị , cứ như vậy tay không đi xuống cứu ngươi rồi."

Nghe nói như vậy , ta cảm thấy không gì sánh được khổ sở , rất hiển nhiên , Trần Quốc Đống là lo lắng ta xảy ra chuyện , khẩn cấp chạy tới , nếu như hần hơi có chuẩn bị , dù là trở về một chuyến đoán mệnh quán mang theo pháp khí , phỏng chừng hần cũng liền không có việc gì. Nói tới nói lui , hần là rất sợ chậm trễ một chút công phu. Có thể nghĩ đến , hần là có bao nhiêu quan tâm ta.

Lúc này , Trần Nhị Cầu vỗ một cái bả vai ta , an ủi: "Ngươi không nên tự trách , chuyện này không oán ngươi , lão gia tử có thể đem ngươi cứu ra , ta muốn trong lòng của hần hần là cao hứng."

Ta gặt đầu một cái , chính muốn nói gì , lúc này nguyên bản hần là đi mua dầu lửa Vương hiệu trưởng đột nhiên lại ngã trở lại.

Trong nội tâm của ta kỳ quái , liền hỏi hần: "Tại sao còn không đi mua dầu lửa ?"

Vương hiệu trưởng chỉ chi ngô ngô , cuối cùng mới nói: "Phía trên không để cho rót dầu lửa , nói muốn chúng ta bảo vệ hiện trường , chờ bọn họ đi tới."

"Không để cho rót dầu lửa ? Vậy làm sao diệt cương ?"

Nghe lời này một cái , ta thật là nóng nảy , mới vừa rồi còn nói tốt tốt đi mua dầu lửa tới diệt cương , như thế chân trước vừa rồi đi , chân sau thì trở lại nói không được đây.

"Ta mới vừa rồi đem chuyện này báo cho rồi bên trên , bên trên nghe nói trường học phía dưới có cương thi , liền không để cho chúng ta phá hư hiện trường , phải đợi bọn họ đi tới xử lý." Vương hiệu trưởng vẻ mặt đau khổ nói.

"Bên trên ? Cái nào bên trên ?" Nói thật , ta con mẹ nó đều nhanh muốn mắng người , là kia cái vương bát đản ngăn trở chúng ta à?

Vương hiệu trưởng liền nói: "Thành phố lãnh đạo , nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết , thế nhưng ta muốn phòng chừng phía trên là muốn dùng hấn làm nghiên cứu đi!"

Ta nghiên cứu mọi người nghiên cứu!

Làm nghiên cứu ? Cái này cũng không phải là cái nào hoàng đế vương gia cổ mộ , hấn đây mẫu thân nhưng là cương thi! Hơn nữa coi như là hoàng đế thi thể biến cương thi , vậy cũng phải vội vàng đốt mới là a.

Lúc đó ta liền tức giận tới mức chửi mẹ rồi , hấn đây mẫu thân không phải gây thêm rắc rối sao? Hơn nữa , cầm một cụ cương thi làm nghiên cứu , này thuần túy là tìm chết.

Trần Nhị Cầu cũng giận đến không được , chất vấn Vương hiệu trưởng: "Người chẳng lẽ không có cùng mặt trên người ta nói biết không , này cũng người chết , còn mẹ nó làm nghiên cứu , bọn họ có phải hay không ngại chính mình mạng lớn à?"

Ta cũng gật đầu một cái , đạo: "Nếu như không vội vàng đem cương thi xử lý xong mà nói , vô cùng hậu họa , đến lúc đó nhưng là không còn có ai có thể đối phó được rồi."

Vương hiệu trưởng bắt đầu dĩ thời dài , một mặt làm khó nói: "Nhị vị đại sư , các người ý tứ ta đều hiểu , ta cũng cùng các người giống nhau , muốn nhanh lên một chút xử lý xong cái này đại phiền toái , thật không muốn lại có người xảy ra chuyện. Nhưng là... Nhưng là phía trên không chịu nha , phòng chừng cảnh sát cái gì cũng nhanh phải tới."

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều có một loại muốn đem phía trên lãnh đạo bắt tới đánh no đòn một hồi xung động.

Tâm lý ta rất rõ , Trần Quốc Đồng lão gia tử là vì gì đó chết , thứ nhất , ta đúng là vì cứu ta , vì để cho ta chạy thoát thân. Thứ hai , hấn thật ra cũng là vì phía trên tất cả mọi người.

Là , nếu như hấn muốn cùng ta cùng nhau chạy đến , nhất định là có thể làm được , nhưng là hấn biết rõ cương thi đuổi theo ra tới sẽ là hậu quả gì , cho nên hấn lựa chọn một người ở lại phía dưới , cho ta tranh thủ thời gian ,

Tranh thủ một cái đem cương thi đốt chết ở phía dưới cơ hội.

Bây giờ , phía trên lãnh đạo , nhưng phải ngăn cản chúng ta hướng bên trong đầu rót dầu lửa , hơn nữa còn muốn đem bên trong cương thi lấy ra làm nghiên cứu , không nói trước đến lúc đó sẽ chết bao nhiêu người , còn sẽ có hay không có cơ hội hàng phục hấn , chỉ là Trần Quốc Đồng lão gia tử chết chính là chết vô ích , chết không có chút nào giá trị.

Cũng chính nhân như thế , ta là tuyệt đối không cho phép người khác gây thêm rắc rối.

Cho nên , ta lập tức liền đối với Vương hiệu trưởng nói: "Rót dầu lửa chuyện này chúng ta cần phải làm , phía trên lãnh đạo ý tứ chúng ta cũng không cách nào quản , biện pháp tốt nhất chính là thừa dịp phía trên còn không có phái người đi xuống , chúng ta vội vàng đem cương thi đốt , đem gạo nấu thành cơm."

Vương hiệu trưởng nhất thời lâm vào làm khó cảnh , không biết nên làm gì bây giờ.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Người là cảm thấy hiệu trưởng cái chỗ ngồi này trọng yếu , vẫn là học sinh mạng trọng yếu?"

Vương hiệu trưởng sửng sốt , nhìn chúng ta liếc mắt , sau đó cắn răng một cái , đạo: "Được , không đếm xỉa đến , liền theo các người nói làm!"

Thấy Vương hiệu trưởng đáp ứng , trong lòng chúng ta mừng rỡ , đồng thời không khỏi đối với hấn cũng có mấy phần kính nể , nói rõ hấn thật là đem học sinh tính mạng đem so với chính mình quan trọng hơn.

Sau đó , ta để cho Vương hiệu trưởng ở lại chỗ này , coi như phía trên phái người xuống , cũng không thể cho phép bọn họ đem giếng cho đào ra. Mà ta cùng Trần Nhị Cầu , thì nhanh đi ra ngoài mua dầu lửa.

Tốt tại cách trường học không xa thì có một cái trạm xăng dầu , ta cùng Trần Nhị Cầu chạy thẳng tới trạm xăng dầu , đi tới trạm xăng dầu lại phát hiện nơi này căn bản là không có dầu hỏa.

Lần này chúng ta đều tròn tròn mắt , dầu ma-dút thật là điểm khó khăn đốt , mà khí dầu lại Thái Dịch bay hơi , chỉ có dầu hỏa mới không thể thích hợp hơn.

Cuối cùng , chúng ta không thể làm gì khác hơn là đến trên đường gọi xe , đi nơi khác tìm dầu hỏa.

Vừa lên xe , tài xế liền cười một tiếng , nói: "Đại sư , lại là các người a."

Ta vừa nhìn , ta đi , làm sao vẫn hỏi trên vị kia tài xế đại ca nha , ở nơi này là có duyên phận nha , này rõ ràng chính là quá có duyên phận rồi , ta thậm chí đều muốn hoài nghi hàng này có phải hay không thành chúng ta tài xế riêng rồi.

Vì sợ hấn lại mè nheo , ta lập tức liền nói thẳng: "Lần này có chính sự , người biết nơi nào có dầu hỏa bán không?"

Tài xế đại ca như cũ hiếu kỳ hỏi: "Đại sư , muốn dầu hỏa làm gì ?"

"Diệt cương thi ? Rất khẩn cấp , biết rõ nào có bán không ?" Ta gấp đến độ đều nhanh muốn nổi giận , này nha như thế nhiều chuyện như vậy nha.

"Diệt cương thi ? Khe nài!" Tài xế đại ca sợ hết hồn , sau đó liền nói: "Ta hiểu rõ một cái địa phương có than đá dầu bán , cái này thì mang bọn người đi."

Nói xong , tài xế đại ca một cước chân ga đạp phải mà , xe liền mở bay lên.

Không thể không nói , hàng này đến lúc đó một chút cũng không có nghi ngờ ta , phỏng chừng hẳn đi qua đêm hôm đó bị Lưu Nghĩa dọa một lần , là thật tin tưởng trên đời này có những đồ chơi này rồi.

Đi một lần một lần , cũng bắt quá hơn 20 phút , đem chúng ta mang theo mấy thùng lớn dầu hỏa trở lại trường học lúc , phát hiện lúc này kia miệng giếng đã vây quanh rất nhiều cảnh sát , mà cái kia miệng giếng cũng bị kéo theo cảnh giới tuyến.

Nhìn đến đây , ta biết hỏng rồi , phía trên phải tới người đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Nghiên cứu muội người

Lúc này , Vương hiệu trưởng cũng nhìn đến chúng ta trở lại , vội vàng tiến lên đón , liền gấp đến độ giống như trên chảo nóng con kiến giống như , nói: "Đại sư không xong , phía trên phải người tới , không ai nhường ai đến gần nơi đó , vậy phải làm sao bây giờ nha "

Ta cũng cau mày , trong lòng biết rõ , chuyện này phỏng chừng phải đối phức tạp.

Vì vậy liền hỏi hiệu trưởng: "Người có theo chân bọn họ nói qua , nếu như không kịp thời đốt thi , sẽ cho ra đại sự sao?"

Vương hiệu trưởng đều nhanh muốn gấp khóc , chỉ sau lưng đám kia cảnh sát nói: "Nói qua , ta gì đó đã nói qua , nhưng là người ta căn bản cũng không tin chúng ta a."

Nghe hẳn nói như vậy , ta không khỏi thập phần tức giận , bọn họ muốn chết , có thể chó liên lụy người khác tiếp theo một khối chết nha , nơi này chính là trường học , nhiều như vậy học sinh , vạn nhất cương thi thả ra rồi , thật có thể xảy ra đại sự.

Nghĩ tới đây , ta cũng đã không lo nổi nhiều như vậy , trực tiếp liền hướng cảnh sát bên kia đi tới , đối với bọn họ la lên: "Phía dưới này có cương thi , cần phải mau chóng tiêu hủy."

"Nhé , đây không phải là lần trước vị kia âm dương tiên sinh sao?" Lúc này , đi ra một mình , ta vừa nhìn , cũng không chính là hồi trên cái kia Vương đội trưởng sao.

Chỉ thấy Vương đội trưởng nhìn một cái , đằng sau ta mấy cái thùng lớn , liền nói: "Người đây là muốn làm gì ?"

"Rót dầu lửa , đốt cương thi." Ta nói thẳng.

Vương đội trưởng phát phát tay , sốt ruột đáng vẽ , nói: "Mới vừa khuyen nửa ngày Vương hiệu trưởng , người lại cùng ta tới bộ này , bất kể phía dưới là cương thi , vẫn là mèm mại thi , tóm lại nơi này không có các người chuyện , không nên tới gây chuyện , vội vàng đem người mang kia mấy thùng đồ vật chở đi đi!"

"Đối với chúng ta chuyện ?"

Nghe lời này một cái , lão tử hỏa khí cộ một hồi đã tới rồi , mẹ hắn , này cương thi là chúng ta phát hiện , Trần Quốc Đống còn là này chết ở bên trong , hôm nay chuyện này ta nhất định là quán định , bằng không Trần lão gia tử chết liền chết vô ích rồi.

Cho nên , lập tức ta liền dựa vào cái này Vương đội trưởng , cả giận nói: "Người biết cương thi là cái gì không ? Phía dưới đã chết một người , nếu như không vội vàng xử lý xong mà nói , người chết sẽ càng nhiều."

Vương đội trưởng phỏng chừng không nghĩ đến ta dám như vậy cùng hắn nói chuyện , khẩu khí lớn lối như thế , một chút cũng không cho hắn lưu mặt mũi , lập tức cũng sầm mặt lại , chỉ lấy ta nói: "Phía trên giao phó , phía dưới là có giá trị nghiên cứu đồ vật , đây là quốc hữu tài sản , ngươi muốn là dám nữa làm ầu mà nói , có tin hay không lập tức đem ngươi cho khảo ?"

"Quốc hữu tài sản ? Nước ta ngươi đại gia!"

Một bên Trần Nhị Cầu trực tiếp liền mắng người nhà của hắn rồi , chỉ cái kia Vương đội trưởng nói: "Ngươi nghe không hiểu chúng ta ý tứ là sao , đó là cương thi , không phải là cái gì chó má cổ thi đồ cổ , còn cầm cương thi làm nghiên cứu , chán sống đúng hay không?"

Nói thật , nếu như người trước mắt này hắn không phải cảnh sát mà nói , ta tin tưởng lúc này cũng sẽ không với hắn lý luận , mà là sẽ trực tiếp một cước đạp bay hắn.

Lại nói kia Vương đội trưởng , bị Trần Nhị Cầu một mắng , giận đến đều muốn nổ , lập tức liền hô: "Tiểu Lưu , đem hai người bọn họ cho khảo!"

Nghe lời này một cái , Trần Nhị Cầu cũng nổi giận: "Các ngươi dám động xuống lão tử , lão tử hôm nay liền đem các ngươi cho hết thả nằm xuống!"

Đương nhiên , ta biết Trần Nhị Cầu là thực sự làm được , cũng có thể làm được , hắn chính là sẽ ăn trốn thuật , chui hình , ẩn thân , trước mắt này bảy tám cái cảnh sát , muốn đánh ngã bọn họ cũng không chính là theo chơi đùa giống như.

Chỉ bất quá , vương đội trưởng hiển nhiên sẽ không đem Trần Nhị Cầu mà nói trở thành nói thật , chỉ coi hắn là phách lối , cho nên càng thêm căm tức , vì vậy hét lớn một tiếng: "Tiểu Lưu!"

"Vương... Vương đội , ta tại."

Tiếp đó , lần trước chở chúng ta về nhà vị kia tiểu Lưu cảnh quan liền đi ra.

Nguyên tưởng rằng , hắn sẽ trực tiếp tới khảo chúng ta , kết quả để cho chúng ta cảm thấy ngoài ý muốn là , hắn vậy mà chỉ chi ngô ngô thay chúng ta cầu nổi lên tình , nói: "Vương đội , bọn họ cũng là vì cứu người , ta xem coi như xong đi."

Lúc này , Vương hiệu trưởng cũng chạy mau tới , thay chúng ta cầu tha thứ , nói cho đối phương , chúng ta gia gia chết ở bên trong , cho nên mới tâm tình kích động.

Vương đội thấy bọn họ lưỡng đều là chúng ta cầu tha thứ , này mới hừ lạnh một tiếng ,

Kéo dài lấy gương mặt nói: "Bảo vệ hiện trường , đây là cấp trên an bài , chúng ta cũng là phục tùng mệnh lệnh , không phải ngươi nói thế nào là có thể thế nào , biết không ?"

Thấy chuyện này không có chuyển cơ , tâm lý ta cực độ bất đắc dĩ , cuối cùng còn là không cam tâm đạo: "Đã có một người chết ở cương thi trong tay , nếu như phía trên người phải đem cương thi kéo ra ngoài làm cái gọi là nghiên cứu , còn đem chết càng nhiều người. Theo ý của ngươi , phía trên mệnh lệnh so với người mệnh còn quan trọng hơn sao?"

Ta hy vọng hắn cũng có thể giống như Vương hiệu trưởng giống nhau , biết rõ cái gì nhẹ cái gì nặng.

Nhưng là , ta sai lầm rồi , cũng không phải là tất cả mọi người đều có thể giống như Vương hiệu trưởng giống nhau , đem sinh mạng người khác đem so với chính mình lợi ích còn trọng yếu hơn , càng nhiều người , chính là chỉ quan tâm chính mình lợi ích , mà người khác sinh tử , cùng mình lợi ích đem so sánh lên , tự nhiên sẽ không trọng yếu như vậy.

Vương đội trưởng chính là như thế , hắn nở nụ cười gằn , đạo: "Ngươi không có nghe rõ ta nói chuyện sao? Đây là cấp trên mệnh lệnh! Huống chi , cái gọi là cương thi , cũng là theo các ngươi này thần côn trong miệng truyền tới , cụ thể là gì đó , có ai có thể chứng minh sao? Ta nhãn nại là có hạn độ , ta khuyên các ngươi cũng không cần tới phỏng ngại chúng ta chấp pháp , bằng không , người nào cầu tha thứ đều không dùng."

Nói xong , Vương đội trưởng liền xoay người không lại để ý chúng ta , đồng thời phân phó thủ hạ cảnh sát , bắt luận kẻ nào đều không được vượt qua cảnh giới tuyến.

Nhìn đến đây , ta cùng Trần Nhị Cầu đều tuyệt vọng.

Trần Nhị Cầu hỏi: "Nên làm gì bây giờ ? Nếu không... Ta đem bọn họ tất cả đều đánh ngã ?"

"Như vậy ngươi không sợ ngồi tù ?" Ta sùng sốt một chút.

Trần Nhị Cầu liền nói: "Ngồi còng lồng tuyến , ta ăn trốn rồi , ai biết là lão tử đánh bọn họ a. Chờ ta đem bọn họ cho hết đánh còng xuống , chúng ta trực tiếp rót dầu lửa đốt thi là được."

Ta suy nghĩ một chút , như vậy mặc dù sẽ không biết là ai đánh bọn họ , thế nhưng cường ép rót dầu lửa đốt cương thi , sau chuyện này nhất định sẽ đem chúng ta cho vô vào đi.

Bất quá , ta cũng biết , bây giờ loại trừ cường ép , căn bản là không có biện pháp khác có thể được rồi. Vì vậy ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Được , cứ làm như vậy , cũng không thể để cho Trần gia gia chết vô ích rồi."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, lúc này liền từ trên đất nhật lên một khối đại bản gạch, sau đó nhìn một cái cái kia vương đội, tiếp lấy khoe miệng một phát, cầm lấy cục gạch hướng tình lặng địa phương đi tới.

Hiển nhiên, hắn đây là muốn tìm một không người nhìn đến địa phương đi ẩn thân.

Mà lúc này, ta cũng vội vàng đối với Lưu cảnh quan kêu một tiếng.

Lưu cảnh quan thấy ta kêu hắn, đi tới, hỏi ta có chuyện gì?

Ta nói với hắn: "Không có chuyện gì, chính là gọi người tới ngồi một hồi."

Là, bởi vì Lưu cảnh quan ta cảm giác được hắn mặc dù không tin quý thần, thế nhưng người nhưng còn rất khá, trước không gần như chỉ ở bên ngoài thành chờ chúng ta trở lại, lần này còn giúp chúng ta cầu tha thứ, cho nên không muốn gặp lại hắn bị Trần Nhị Cầu đã thương.

Lại nói, Lưu cảnh quan thấy ta là gọi hắn tới nói chuyện phiếm, lập tức chỉ lắc đầu rồi, nói lúc làm việc không thể tùy tiện như vậy, đồng thời còn khuyên chúng ta không muốn xen vào chuyện này nữa, coi như muốn xen vào cũng không quản được.

Thấy Lưu cảnh quan phải đi về, ta mau kêu đạo: "Lưu cảnh quan, tuyệt đối không nên đi tới, sẽ xảy ra chuyện."

"Xảy ra chuyện? Xảy ra chuyện gì? Người là chỉ cương thi sao?" Lưu cảnh quan sừng sốt một chút.

Ta lắc đầu một cái, liền nói: "Người còn nhớ một hồi trước, ta kia sư huynh đối với người cảnh cáo sao?"

Nghe lời này một cái, Lưu cảnh quan liền mất hứng, nhìn chung quanh một vòng, liền nói: "Hắn ở đâu, chuyện này ta còn phải tìm hắn tính sổ."

Hiển nhiên, hắn còn nhớ cái thù này đây.

Vì vậy ta hấp tấp nói: "Ngài hiểu lầm hắn, hắn thực ra thì ngày đó nói đều là nói thật, là vì người tốt, bởi vì người thật ẩn đường tái đi, không thể đi có âm hồi chỗ, e rằng có họa sát thân. Trước mặt miệng giếng kia phía dưới có giấu cương thi, âm khí rất nặng, người muốn là đi qua, đại nạn ắt sẽ trước mắt."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Đánh cuộc

Ta đây thật đúng là không phải hù dọa hắn, Trần Nhị Cầu cầm lấy một khối cục gạch đi, hiển nhiên chính là muốn dùng hắn tới quay những cảnh sát này đầu, cho nên này tại vạ đến nơi, còn thật không có lừa hắn. Nếu như hắn thật muốn trở về, kia nhất định bị cục gạch dùi choáng váng.

Lưu cảnh quan hiển nhiên là không tin, hắn cười một tiếng liền nói: "Nói như vậy huyền, cái này không thể nào!"

Ta liền nói: "Không chỉ là người, người những thứ kia đồng nghiệp mỗi người đều là nhiễm phải rồi âm khí, người muốn không tin mà nói, người liền ở chỗ này chờ, bọn họ không được bao lâu, nhất định sẽ có họa sát thân."

"Huynh đệ, người này ngạo mạn thôi có chút lớn." Lưu cảnh quan không khỏi nở nụ cười.

"Ta nói, không tin mà nói người liền ở đây chờ, không ra ba phút, huyết quang tất hiện!" Ta cũng vậy không đếm xỉa đến, dứt khoát cho hắn tới cái phép khích tướng.

"Nếu như trong vòng ba phút không có họa sát thân đây, nếu người có nắm chắc như vậy, bằng không chúng ta đánh cuộc một lần? Người dám không?" Lưu cảnh quan hiển nhiên là cho là ta đang trang bức.

Ta nở nụ cười, hắn đây mẹ muốn cứu cá nhân động khó khăn như vậy đây? Thôi, nếu hắn muốn đưa tiền cho ta, vậy coi như làm cứu hắn chỉ phí đi, vì vậy ta liền gật đầu một cái, đạo: "Có thể, người muốn đánh cược bao nhiêu tiền?"

Ta nghĩ nghĩ, năm trăm? Có chút ít rồi, khiến hắn miễn một hồi cục gạch, mới thu hắn năm trăm khối có chút thấp. 3000? Ách... Bốc lên như có chút nhiều, bất quá dù sao là chính bản thân hắn nói ra muốn bài bạc, cuối cùng, ta đưa ra ba ngón tay: "3000!"

"3000 ?" Luru cảnh quan trầm tư một chút , vừa nhìn hần trăm mặc , ta trong lòng liền nghĩ , mẹ kiếp, quả nhiên là nói nhiều rồi , đang chuẩn bị đổi lời nói nói với hần hai ngàn , một ngàn đều có thể lúc , hần nhưng ngẩng đầu lên nói: "3000 quá ít , muốn đánh cược chúng ta liền đánh cược lớn một chút , 5000 đi, có dám tiếp hay không ?"

Nghe lời này một cái , ta đều muốn cười, lập tức gạt đầu: "Được, theo ngươi , 5000 liền 5000."

Luru cảnh quan nở nụ cười, nhất thời hài lòng không chịu nổi rồi , giống như này 5000 đồng tiền thật sự muốn tới tay giống như.

Mà lúc này đây , bọn họ vương đội phát hiện hần ở bên này về mặt cột nhà , liền mất hứng , hô: "Tiểu Luru , ngươi tại theo kia thần côn kéo gì đó trứng , còn không gọi hần mau cút!"

Luru cảnh quan cười nói: "Người anh em này nói chúng ta ẩn đường tái đi , bị âm khí quán người , còn nói đứng ở đó miệng giếng bên cạnh không ra ba phút sẽ có họa sát thân , ta đây bắt chính với hần đánh cược sao , còn đánh cược 5000 đồng tiền đấy."

"Khe nằm , trên đời còn có loại này ngu ngốc ?" Vương đội trưởng một mặt kinh ngạc , nhìn kẻ ngu giống như nhìn ta liếc mắt , sau đó liền nói: "Gì đó đại sư , ngươi nếu lợi hại như vậy, cũng dám nói chúng ta không ra ba phút sẽ có họa sát thân , vậy thì thật là tốt , lão tử cũng xuống một chú."

"Chuyện này... Không tốt lắm đâu ?" Ta có chút ngưng ngừng.

"Không dám đánh cược thì ít mẹ hần tính tướng , ngươi muốn là lại tại trước mặt chúng ta giả thần giả quỷ , có tin hay không đem ngươi trở thành tuyên truyền mê tín tên lường gạt cho vô vào đi ngồi mây ngày ?" Vương đội trưởng lại thả ra một câu hận mà nói.

"Ngươi hiểu lầm ta ý tứ , ta là nói các ngươi vừa phải bị họa sát thân , còn muốn thua tiền , này đối ta một cái như vậy hiển nhiên người mà nói , thật sự là không tốt lắm ý tứ." Ta cười một tiếng

Là , bọn họ không chỉ có phải bị Trần Nhị Cầu đánh một trận , sau khi đánh xong còn phải cho ta tiền , suy nghĩ một chút cũng phải say rồi.

Vương đội trực tiếp giận đến sầm mặt lại rồi , tựa hồ cũng muốn đánh người rồi , bất quá rất nhanh hần liền lại nở nụ cười , chỉ lấy ta đối với bên người cảnh sát nói: "Hàng này nếu như không là cố ý phách lối mà nói , vậy thì nhất định là đầu óc có bệnh."

Bên người kia năm sáu cảnh sát cũng nhìn ta cười , nói: "Này ngu ngốc khẩu khí lớn như vậy , không để cho hần đem quần đều thua hết , có chút có lỗi với hần mới vừa rồi thôi qua ngao mạn."

Vừa nói , mỗi một người đều nói muốn đặt cược , một người 5000 khối. Ở nơi này trong lúc , ta bị người vỗ một cái bả vai , quay đầu nhưng không thấy bóng dáng , ta cũng biết nhất định là Trần Nhị Cầu , hàng này phỏng chừng đang chờ ta đem đánh cược này quyết định , hần lại đánh tính động thủ đây.

Cứ như vậy , cộng thêm vương đội , bọn họ tổng cộng bảy người , tổng cộng ba mươi lăm ngàn khối đánh cược cứ như vậy mất một lúc liền quyết định.

Mà ta , dĩ nhiên là toàn bộ tiếp nhận. Bất quá , vì không quit nợ , ta để cho bọn họ đều đem tiền giao cho Vương hiệu trưởng trong tay.

Tiếp đó, vương đội liền nói: "Tiểu Luru , ngươi xem biểu , bắt đầu từ bây giờ tính giờ , một đến ba phút , ngươi sẽ để cho này thần côn cho chúng ta lấy tiền , không cầm ra mà nói , đem hần quần lột. A ~" hét thảm một tiếng vang lên...

Chỉ thấy vương đội lời còn chưa nói hết , liền lao đảo một cái tài đến trên đất , tay hướng trên đầu sờ một cái , nhất thời kêu lên: "Khe nằm! Hần đại gia , người nào mới vừa rồi đánh ta đầu ?"

"Oành!"

Lại một nhót trầm đục tiếng vang , vương đội trực tiếp té xuống đất , bị vỗ hôn mê bất tỉnh.

Lần này , tất cả mọi người đều choáng váng. Từng cái con ngươi trừng đều nhanh xuống đất lên , người nhìn ta , ta nhìn người , lẫn nhau hỏi: "Mới vừa rồi ai đánh hần sao?"

Mà đang lúc bọn hần một mặt mộng bức thời điểm, lại một tiếng vang trầm thấp , "Ừm" một tiếng , lại có một người cảnh sát một đầu ngã xuống đi xuống.

Lúc này , còn lại mấy cái cảnh sát đều luống cuống , một mặt cảnh giác hướng bốn phía nhìn loạn.

Tiếp đó, từng tiếng trầm đục tiếng vang , bọn họ liền kinh khủng nhìn đến chính mình đồng nghiệp từng cái mới ngã xuống , người cuối cùng còn bị dọa sợ không nhẹ , quát to một tiếng: "Quý... Có ma!"

Nhưng là , đây cũng là hần té xỉu trước câu nói sau cùng rồi , bởi vì rất nhanh đầu hần cũng truyền đến một tiếng vang trầm thấp , cuối cùng không nghĩ ngờ chút nào , một đầu ngã xuống đi xuống , té xỉu , trên mặt biểu hiện còn mang theo kinh khủng hình đáng.

Mất một lúc , kia sáu cái cảnh sát tất cả đều ngã trên đất , có mấy cái trên đầu còn thấy máu.

Đứng ở ta bên cạnh Luru cảnh quan , thấy như vậy một màn , trực tiếp hoàn toàn sợ ngây người , khiếp sợ ngay cả lời đều không nói ra được , chỉ biết

chỉ trước mắt mấy cái đồng nghiệp , đầu lưỡi đều kết rờ: "Chuyện này... Chuyện này... Mẹ hấn chuyện gì xảy ra ? Khe nằm... Khe nằm... Thật chẳng lẽ có quỷ ?"

Đương nhiên , loại trừ Lưu cảnh quan ở ngoài , tất cả mọi người tại chỗ đều bị trước mắt một màn này cho khiếp sợ ở , mỗi một người đều tròn to con người , cùng thật gặp được quỷ giống như , một mặt sợ hãi , có chút nhát gan học sinh nữ tử , càng là sợ đến đi xa xa.

Lúc này , ta liền đối với vô một cái Lưu cảnh quan , cười nói: "Ba phút đến , bọn họ này có tính hay không là họa sát thân ?"

Lưu cảnh quan mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn về ta , trên mặt biểu hiện thập phần đặc sắc , có khiếp sợ , có hoảng sợ , còn có không dám tin về mặt. Hấn cả người đều có chút run lên , hỏi: "Chuyện này... Hết thấy các thứ này ngài đều trước kia coi như đến ?"

Ta lắc đầu một cái: "Không , là nhìn tướng mạo nhìn ra. Người chính là mau đánh 120 đi!"

Đoán chừng là Trần Nhị Cầu cũng là trước bị vương đội bọn họ chân khí hồng rờ , cho nên lần này hấn khi ra tay không một chút nào nhẹ , những cái này cảnh sát trong chốc lát cũng không có người leo lên.

Lưu cảnh quan cũng phản ứng lại , sau đó vội vàng gạt đầu một cái: "Đúng, đúng, đúng đánh 120."

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng hiện thân đi tới , đầu tiên là theo Vương hiệu trưởng trong tay đem đánh cuộc tiền thu vào trong lòng bàn tay , sau đó khoe miệng hiện lên một vết được như ý cười gian , đối với Lưu cảnh quan nói: "Tiểu Lưu a , hiện tại chúng ta muốn đốt thi , người sẽ không ngăn trở chứ ?"

"Đốt thi ? Chuyện này... Phía trên giao phó , phải bảo vệ hiện trường.." Lưu cảnh quan làm khó lên.

Trần Nhị Cầu liếc mắt: "Bảo đảm cái rắm , người không nhìn thấy cái giếng này tà môn như vậy sao , các người mới ở nơi đó dừng lại chốc lát công phu , từng cái liền toàn ngã xuống , người thật muốn thấy càng nhiều người vô tội thụ hại sao?"

"Chuyện này..." Lưu cảnh quan nhất thời cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Bất quá , chúng ta lúc này mới vội vã kệt nó , lập tức liền đi tới dầu hỏa thùng trước mặt , một người xách một thùng , liền hướng miệng giếng đi tới , chuẩn bị hướng bên trong rót dầu hỏa , đem này hại người tà sát cho hoàn toàn xóa bỏ.

Nhưng là , ngay tại chúng ta chuẩn bị rót dầu hỏa thời điểm , đột nhiên , một giọng nói từ phía sau vang lên: "Dừng tay! Các người đang làm gì!" Thanh âm mang theo mấy phần tàn khốc.

Ta quay đầu nhìn lại , chỉ thấy sau lưng thoáng cái tới một xe tải a Bình ca , phía sau theo một chiếc Audi , một ông lão theo trong chiếc xe kia đi xuống , mà quát chúng ta đạo thành âm kia , chính là cái này lão đầu.

Bình lính thứ nhất , lập tức đem hiện trường rào vây quanh một vòng , đem bên trong học sinh hết thấy đuổi đi , hơn nữa , những người này trên người đều đeo thương.

Ta cùng Trần Nhị Cầu nơi nào thấy qua loại chiến trận này nha , đương thời cũng không dám tiếp tục hướng trong giếng rót dầu hỏa rồi , nhất thời cũng sợ tại chỗ , nhìn lão đầu kia.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Lão già kia

Là , cảnh sát ta ngược lại còn dám cùng bọn họ lý luận mấy câu , nhưng là hoa lap lap vây quanh một vòng quân nhân , ta con mẹ nó nào dám nhúc nhích a , nếu như tiếp tục rót dầu hỏa , này không phải là tìm chết sao ? Điểm này tự biết mình ta còn là có.

Lão đầu này , không giống như là một người lính , cũng không mặc quân trang , mang một tấm viền vàng mắt kính , nhưng là lại mang theo tàn khốc , chia vào người của chúng ta liền nói: "Các người là người nào ?"

"Chúng ta là âm dương tiên sinh , phía dưới cương thi chính là chúng ta phát hiện , hơn nữa còn chết một người , chúng ta phải mau đem phía dưới yêu vật đốt , nếu không gieo họa vô tận." Mặc dù ta không biết trước mắt lão đầu này rốt cuộc là người nào , thế nhưng ta lại biết , hấn chắc là cái gọi là phía trên người đi , đoán chừng là có thể làm được chủ nhân.

"Cần rõ! Các người hai cái này trâu bò rấn rết người cũng dám ở này nói chuyện giạt gân ? Phía dưới đồ vật là có giá trị nghiên cứu , các người biết rõ sao?" Nói xong , hần nhìn một cái té xuống đất kia sáu bảy cảnh sát , không khỏi nhướng mày một cái: "Không phải để cho bọn họ bảo vệ hiện trường sao? Đây là xảy ra chuyện gì?"

Lúc này , Lưu cảnh quan liền chạy mau tiến lên , giải thích: "Chúng ta mới vừa rồi ở nơi này bảo vệ hiện trường , có thể... Nhưng là đột nhiên mấy người bọn hần ở giữa rồi tà giống như ngã xuống trên mặt đất rồi."

"Có loại sự tình này ?" Lão đầu sững sờ, nhìn một cái trên đất cảnh sát , sau đó liền nói: "Điều này sao có thể là trùng tà , rõ ràng chính là bị người đánh!"

Có sự phát hiện này , lão đầu lập tức liền nhìn về chúng ta: "Nói , những thứ này có phải hay không bọn người làm ?"

Chúng ta nghe lời này một cái , lập tức lắc đầu , nói: "Tại chỗ người đều có thể làm chứng , chúng ta căn bản không động đến bọn hần một hồi "

"Hừ!"

Lão đầu lạnh rên một tiếng , thật giống như cực độ chán ghét chúng ta , sau đó sẽ để cho thủ hạ binh lính đem bọn họ từng cái toàn làm tỉnh lại.

Mà lúc này , 120 xe cứu thương cũng đến , bất quá cũng chỉ có một cảnh sát bởi vì đầu chảy máu tương đối nhiều , bị đưa đi bệnh viện băng bó , còn lại mấy cái cảnh sát tỉnh lại ngược lại không việc gì , vì vậy lưu lại.

Vương đội bọn họ sau khi tỉnh lại , chạy đi hỏi Lưu cảnh quan , mới vừa mới chuyện gì xảy ra ? Là ai đánh hần ?

Sau đó , Lưu cảnh quan liền đem trước phát sinh một màn nói ra , đem vương đội bọn họ nghe sững sốt một chút , trên mặt tràn đầy một mảnh sợ hãi.

Hiển nhiên , bọn họ phỏng chừng là thật tin tưởng rồi là quỷ quái tà chấm dứt làm bọn họ , cho nên cuối cùng , bọn họ cũng không dám đến gần miệng giếng rồi , toàn đều đã lùi đến bên ngoài.

Đương nhiên , cuối cùng vương đội bọn họ nhìn về ta ánh mắt , cũng sẽ không giống như là trước như vậy , mà là mang theo mấy phần kính nể cùng không dám tin về mặt.

Không bao lâu , chúng ta cũng bị đuổi đi ra , Vương hiệu trưởng tiến tới thân ta bên cạnh nói với ta: "Đại sư , lão đầu kia ta tại một lần học thuật hội lên từng thấy , hần thật giống như một cái rất lợi hại Sinh vật học giáo sư , hơn nữa cùng mặt trên người rất thân cận , phỏng chừng hôm nay chuyện này chính là hần cùng mặt trên đề nghị."

Nghe nói như vậy , ta coi như là biết , cảm tình tất cả đều là bởi vì lão bát tử này Sinh vật học giáo sư nguyên nhân a.

Hần đại gia , hần muốn dùng phía dưới cương thi làm nghiên cứu , chẳng lẽ liền có thể không cần phải để ý đến có phải hay không sẽ cho người khác tạo thành nguy hiểm không ? Hần phải chết , cũng đừng liên lụy người khác nha , cương thi một khi thả ra rồi , chết khẳng định không chỉ một cái hai cái.

Mà ngay tại lúc này , chỉ nghe một cái sĩ quan nhỏ đi tới trước mặt lão đầu , hỏi hần: "Giáo sư , làm sao bây giờ ?"

Thầy giáo kia nhìn một cái miệng giếng kia , sau đó liền nói: "Đem giếng này bên trong cục gạch thanh trừ sạch sẽ , đi xuống xem một chút."

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều sắc mặt đại biến , vì vậy không nhịn được quát lên: "Các người làm như vậy , ắt sẽ đại họa lâm đầu!"

Lão đầu kia quay đầu liếc ta liếc mắt , vút đều không vút ta , mà đám binh sĩ kia dĩ nhiên là lại càng không tin những thứ này mê tín thuyết từ rồi , gật gật đầu , lập tức liền bắt đầu bận rộn.

Lần này , Trần Nhị Cầu cũng tới phát hỏa , liền mắng giáo sư kia: "Người một cái lão già kia , không nghe thấy chúng ta nói sao , phía dưới có cương thi , con mẹ nó người đây là muốn hại chết bao nhiêu người ?"

Kia lão đầu đi tới ,

Nhìn ta cùng Trần Nhị Cầu liếc mắt , sau đó không vui nói: "Cương thi ? Vậy là các người mê tín quỷ thần một bộ ý kiến , chôn xác mà trong đất hóa học tạo thành không thích hợp sinh vật sinh trường , vi khuẩn không sinh , thi thể tự nhiên bắt hủ , loại này rất sơ cấp kiến thức khoa học các người cũng không biết , còn dám ở nơi này nói bậy nói bạ."

"Người nói thế nào là ám thi , không phải cương thi , ta xem người mới là người không biết không sợ! Mới vừa rồi ở phía dưới liền đã chết một người , đây chính là sự thật , không phải người trong miệng cái gọi là vi khuẩn không sinh , thi thể không thối rữa , mà là đã thành yêu nghiệt , gieo họa vô tận." Ta theo hần lý luận lên , lão già này tự cho là mình biết khoa học , ở trong con mắt của ta , hần chính là một đần độn.

Lão đầu nở nụ cười lạnh: "Người là ý nói , thi thể sẽ sống tới cắn người rồi ?"

"Đạo thương bất nhập , lực đại vô tận , cả người lẫn vật đều hại." Ta nói thẳng.

Lão đầu phá lên cười , chỉ lấy ta cùng Trần Nhị Cầu nói: "Vô tri!"

Bị lão già này mắng vô tri , nói thật , nếu như hần không phải mang theo một đám binh lính , chúng ta cũng muốn một bạt tai quát tới.

Lúc này, lão già kia liền nói: "Người chết rồi về sau, sở hữu cơ năng cũng sẽ biến mất, sẽ cần người hại người cương thi chỉ là các người những thứ này trâu bò rần rết người biên tập ra tới. Tại khoa học bên trong quả thật có hoạt tử nhân, chỉ bất quá đó cũng chỉ là bị bệnh độc lây, chưa thôi rửa tiểu não phụ trách xử lý động tác phối hợp bộ phận, tại bệnh độc hoặc vi khuẩn đối với tiểu não kích thích dưới tác dụng, cho nên người chết từ chỉ sẽ phản xạ có điều kiện làm ra động tác. Muốn cần người giết người, ha ha, kia tỷ lệ đúng thấp, hoặc có lẽ là rất không có khả năng."

Nói tới chỗ này, lão già kia suy nghĩ một chút, lại nói: "Bất quá, các người mới vừa nói có một người chết ở phía dưới, theo ta nói a, đoán chừng là người kia cùng các người giống nhau, chịu rồi phong kiến mê tín tư tưởng di độc, cho là trên đời thật có cương thi, cho nên thấy hoạt tử nhân, tự nhiên có thể chính mình đem chính mình dọa cho chết."

"Con mẹ nó người nói cái gì, bị sợ chết? Dám không dám nói nữa một lần?"

Trần Quốc Đống vì cứu ta, cứu mọi người mệnh, lại bị này lão câu nói thành là bị hù chết, lần này ta thật phát cáu rồi, nói ta là thần côn cũng tốt, nói ta là tên lùn gât cũng được, thế nhưng nói Trần Quốc Đống là bị hù chết, ta con mẹ nó liền tuyệt đối không cho phép! Cho nên khi xuống, ta cọ một hồi hỏa khí liền lên tới, một cái nắm lấy này lão câu cổ áo nổi giận nói.

Nói thật, nếu như này lão câu dám nói lại lần nữa, ta thực có can đảm một bạt tai quất tới, quản hấn khi gió là ai.

Lúc này, lão câu kia cũng hù dọa, không chừng nghĩ đến ta dám động thủ, đến lúc đó không dám nói nữa rồi, mà là chỉ ta nói: "Người... Người muốn là động thủ chính là phạm pháp!"

Mà lúc này, cũng xông lên mấy cái Bình ca ca, quát ta, gọi ta buông tay.

Ta buông tay ra, Bình ca ca liền đem ta đẩy một cái, đẩy ra hơn hai thước xa, chỉ lấy ta nói: "Tiểu tử, ngàn vạn lần chớ động thủ!"

Lúc này, Trần Nhị Câu cũng giận đến không được, liền nói với ta: "Lão tử đi dạy dỗ một chút kia lão hỗn đản!"

Ta vội vàng lác lác, nói: "Không cần! Lòng tốt trở thành lòng lang dạ thú, bọn họ không nghe khuyên bảo, chờ chút bọn họ tự nhiên sẽ được đến huyết bình thường giáo huấn."

Là, bọn họ chỉ cần dám đem miệng giếng mở ra, chờ chút thì có bọn họ khóc.

Nói thật, ta nếu không phải vì cái này trong đại học học sinh lo nghĩ, liền này lão hỗn đản tính tình, ta căn bản cũng sẽ không nói nhiều khuyên hấn một câu.

Ta biết này chuyện không thể làm rồi, vì vậy quay đầu hãy cùng Vương hiệu trưởng nói, muốn hấn đem học sinh cũng biết đi, không phải ở lại chỗ này.

Wang hiệu trưởng là tin ta, cho nên cũng lo lắng cương thi sẽ bị mấy người kia đem thả đi ra, vì vậy nhanh đi phân phó thầy trò, toàn bộ không thể tới gần nơi này. Rất nhanh, nơi này cũng chỉ còn lại có lão hỗn đản người, còn có mấy cái canh sát. Đương nhiên, chúng ta cũng ở đây xa hơn một chút địa phương, yên tĩnh nhìn. Bất kể như thế nào, chúng ta vẫn là phải bảo vệ học sinh không phải.

Không bao lâu, trong giếng cục gạch liền bị bọn họ cho thanh không. Tiểu lão đầu nhìn mấy lần, liền nói thả người đi xuống nhìn một chút.

Lúc này, thì có một tên lính, mang theo mặt nạ chống độc, cầm súng liền nhảy xuống. Có thể tựu là như này đi một lần, phía trên người đội hơn nửa canh giờ, phát đi cái kia người, không hề một tiếng động, một mực không nhìn tới tới.

P phía trên người đều đầu óc mơ hồ, đang lảo đảo tại sao còn không đi lên, mà ta nhưng trong lòng rõ ràng, xem ra đi xuống người kia đã là đỡ nhiều lành ít.

Nghĩ tới đây, ta cảm giác đặc biệt bất đắc dĩ, có thể nói, người lính kia hoàn toàn là bị kia lão hỗn đản bắt chết.

Mà đại khái đội hơn bốn mươi phút đáng về đi, lão câu kia thấy kia người không có lên đến, liền nói: "Lại xuống đi một cái nhìn một chút, đến cùng là chuyện gì xảy ra!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Có đi mà không có về

Là , lão cầu kia đợi hơn nửa canh giờ , còn không biết đi xuống người đã dừ nhiều lành ít , còn phải lại phải một người đi xuống chịu chết.

Nhìn đến đây , ta đương thời liền có chút nóng nảy , vì vậy quát lên: "Đi xuống người đã xảy ra chuyện , ngươi đây là còn khiến người đi chịu chết sao?"

Không phải ta thích xen vào chuyện của người khác , mà là thân là âm dương tiên sinh , vốn là hẳn là hành thiện tích đức , trăm yêu trừ ma , thay trời hành đạo. Bây giờ thấy người vô tội bị cưỡng thi hại chết , ta tự nhiên rất khó làm được làm như không thấy.

Này nói thẳng thắn hơn , chính là có làm trái trong nội tâm của ta đạo.

Theo mới vừa tiếp xúc âm dương thuật pháp thời điểm , gia gia vẫn muốn ta nhớ kỹ bốn chữ: Tích đức hành thiện. Đây cũng là trong nội tâm của ta cho tới nay tuân theo đạo.

Trần Quốc Đống mặc dù đi xuống thời điểm , tới vội vàng không có làm chuẩn bị , thế nhưng hẳn sẽ kim thân hộ pháp thuật , vốn là có thể vừa đánh vừa lui , cùng ta cùng nhau trốn ra được , hẳn tại sao lựa chọn một người ở lại phía dưới ? Nguyên nhân cũng là bởi vì trong lòng của hẳn "Đạo", gặp phải quý quái tà ma thời điểm , tình nguyện có thể không tiếc tánh mạng mình , cũng không cho quý quái tà ma làm hại chúng sinh , đây chính là hẳn trong lòng "Đạo" .

May ra có người lại nói , chúng ta loại này người chính là Thánh Mẫu , là ngu xuẩn , nhưng là khi tất cả mọi người đều ngu muội vô tri dưới tình huống , chỉ có một mình ngươi là thanh tỉnh , chỉ có một mình ngươi biết rõ chân tướng , ngươi thật có thể làm được giả bộ không biết , để cho người vô tội từng cái đi chịu chết sao?

Dù sao ta làm không tới , cái này cũng trong nội tâm của ta tuân theo đạo trái ngược. Nếu bọn họ ngu muội vô tri , ta thì càng hẳn là đứng ra , miễn để cho càng nhiều người chịu chết.

Nếu như nói , cái kia lão cầu chính mình muốn đi xuống , ta cũng sẽ không quản , nhưng là này lão hồn đàn chính mình không đi xuống , chung quy lại để cho những thứ kia vô tội quân nhân đi xuống , đây quả thật là để cho ta thất phần tức giận.

Nghe được ta đây nói gì , cái kia dẫn đội sĩ quan nhỏ cũng có chút bận tâm , liền nói: "Lâu như vậy không có lên đến, sẽ không thật xảy ra chuyện chứ ?"

Lão hồn đàn liếc ta liếc mắt , sau đó nói: "Sẽ không có chuyện , ngươi phải một người lại đi xuống xem một chút là tình huống gì , yên tâm , xảy ra chuyện ta phụ trách."

Sĩ quan nhỏ cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái , điểm một người danh tự , nói: "Ngươi đi xuống xem một chút , bắt kê bên trong chuyện gì xảy ra , đều lập tức đi lên hồi báo , ngàn vạn chú ý an toàn."

Người lính kia gật đầu một cái , sau đó liền lập tức liền nhảy xuống trong giếng , hướng giếng trên vách thi động chui vào...

"Phụ trách muội ngươi! Ngươi đây chính là gieo họa người , ngươi một cái lão hồn đàn." Trần Nhị Cầu đoán chừng là không chịu nổi này lão cầu rồi , dứt khoát mắng lên.

Lão nhân kia đối với bên người quân nhân nói: "Đem bọn họ đuổi xa một chút."

Tiếp đó, tên kia sĩ quan nhỏ liền đi tới , bảo chúng ta giữ một khoảng cách , không muốn xen vào chuyện này nữa.

Ta cảm giác được này sĩ quan nhỏ cũng là phụng mệnh hành sự , những thủ hạ kia binh lính tất cả đều là có phụ có mẫu , như vậy bị kia lão hồn đàn bắt chết , quá uổng phí rồi. Vì vậy liền khuyên kia sĩ quan nhỏ: "Trưởng quan , ngàn vạn lần không nên lại phải người dưới đi rồi , xảy ra chuyện , đến lúc đó ngươi như thế hướng thân nhân bọn họ giao phó ?"

"Chuyện này chúng ta cũng là lần đầu tiên đối mặt , cảm ơn các ngươi quan tâm , chúng ta sẽ cẩn thận." Sĩ quan nhỏ phòng chừng cũng mơ hồ cảm thấy tình huống không tốt lắm , cho nên đối với chúng ta thái độ ngược lại không giống như cái kia tiểu lão đầu.

Người thứ hai đi xuống , mọi người lại bắt đầu đợi lên.

Ba phút...

Năm phút...

Mười phút...

Cái thứ 2 đi xuống người vẫn là không có đi lên.

Cái kia lão hồn đàn còn không có cảm thấy thế nào , thế nhưng cái kia sĩ quan nhỏ coi như không chờ được , bắt đầu lo lắng. Sau đó hẳn vội vàng kêu Vương hiệu trưởng đi qua , hỏi hẳn có biết hay không bên dưới lối đi bao sâu ?

Lúc này , Vương hiệu trưởng liền chỉ chỉ ta , nói ta đi xuống qua.

Sĩ quan nhỏ nghe một chút , liền vội vàng chạy tới , hỏi ta: "Huỳnh đệ , ngươi đi xuống qua bên trong ?"

"Ừ." Ta gật đầu một cái kêu.

Sĩ quan nhỏ hiển nhiên là nóng lòng, liền lập tức hỏi ta: "Vậy người biết phía dưới lối đi có phải hay không rất sâu à? Như thế đi xuống người lâu như vậy cũng chưa trở lại."

Ta liền nói với hắn: "Người người nhất định là xảy ra chuyện."

Kia thi động rất gần, vị trí đại khái đang ở đó cái phòng ngủ bên dưới, nếu như chỉ là đi xem liếc mắt mà nói, không ra ba phút khẳng định tự ra tới, kia phải đợi thời gian dài như vậy."

"Người ý tứ, thi động cũng chỉ có hơn mười thước khoảng cách?" Sĩ quan nhỏ sắc mặt lập tức liền thay đổi, hiển nhiên, hắn cũng biết, nếu quả thật chỉ có hơn mười thước mà nói, ba phút một cái qua lại khẳng định đủ rồi. Bây giờ thứ nhất đi xuống người, ước chừng đều nhanh đi xuống một giờ, mà người thứ hai đi xuống cũng có mười phút rồi, theo đạo lý tới nói là không có khả năng không trở lại, hiển nhiên, nhất định là xảy ra chuyện.

Lúc này, sĩ quan nhỏ cũng luống cuống, vội vàng đối với tiểu lão đầu nói: "Bọn họ nhất định là xảy ra chuyện."

Kia lão hống dân còn không nguyện tin tưởng, lại có lẽ là bởi vì mặt mũi, không muốn thừa nhận chính mình sai lầm rồi, còn quyết chống nói: "Không có khả năng xảy ra chuyện, bọn họ không phải đều mang thương sao? Hơn nữa cũng đeo mặt nạ chống độc, sẽ không có vấn đề, phỏng chừng bọn họ là có phát hiện gì rồi."

"Con mẹ nó người dân dốt, nói hết rồi là cương thi, cảm thương có tác dụng chó gì a, người dân kia còn có thể để cho tử thi lại chết một lần?" Trần Nhị Cầu cũng là bị này lão hống dân cho khí hôm qua không có tính khí.

Kia lão đầu phát phát tay: "Đem bọn họ đuổi ra trường học!"

Sĩ quan nhỏ nhìn chúng ta liếc mắt, cũng không có gọi thù hạ người đuổi chúng ta, mà là quay đầu hỏi tiểu lão đầu: "Vị huynh đệ kia nói hắn từng đi xuống qua, thi động cũng không sâu, liền xa mười mấy mét, bọn họ là không có khả năng đi một lần thời gian dài như vậy, nhất định là xảy ra chuyện. Nên làm gì bây giờ?"

Lão hống dân thấy sĩ quan nhỏ nói như vậy, không quá cao hứng rồi, liền nói: "Người tin bọn họ? Miệng đầy trâu bò răn rết trò lừa bịp. Chúng ta chờ một chút nhìn."

Sĩ quan nhỏ không có cách nào không thể làm gì khác hơn là lại đợi lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong lúc sĩ quan nhỏ cũng nhảy xuống trong giếng, hướng về phía cái kia thi trong động kêu trước đi xuống kia hai cái tên, nhưng là đen thẫm thi trong động căn bản là không nghe được bọn họ đáp lại.

Lại đợi mười phút, rồi người thứ hai đi xuống, đã qua hai vài chục phút rồi, như thường cũng là không hề một tiếng động. Bởi như vậy, tất cả mọi người có chút luống cuống, sĩ quan nhỏ có thể cuối cùng không chờ được, liền muốn chính mình đi xuống cứu người.

Ta vừa nhìn, vội vàng đem hắn ngăn cản, nói với hắn: "Đã chết hai cái, người lại xuống đi, chẳng lẽ có thể so với bọn họ tốt hơn chỗ nào sao?"

Sĩ quan nhỏ thấy ta cản hắn, liền nói: "Huynh đệ, người đừng cản ta, phía dưới có ta hai vị huynh đệ, ta thế nào cũng phải đem bọn họ cứu trở về a."

"Cứu? Kinh khủng người đi xuống cũng chẳng qua là chịu chết mà thôi." Ta đưa hắn theo trong giếng kéo lên, nói thẳng cảnh cáo nói.

Sĩ quan nhỏ liền nói: "Chúng ta đây nên làm cái gì?"

"Rót dầu lửa, đem bên trong tà vật đốt chết ở bên trong." Ta chỉ chỉ ta mang đến kia mấy thùng dầu lửa.

Không nghĩ đến, ta đây vừa dứt lời, sĩ quan nhỏ đều còn chưa mở miệng, một bên cái kia lão hống dân nhưng lập tức phản đối lên, hắn nói: "Không được! Phía dưới là có giá trị nghiên cứu đồ vật, tuyệt không cho phép hủy hoại!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Đại sư, bảo vệ ta

Không cho hủy hoại ?

Không cho hủy hoại mọi người!

Ta đương thời sẽ tới phát hỏa , này cũng hai người đi xuống không có lên tới , con mẹ nó người còn nghĩ phải nghiên cứu , suy nghĩ dưới sự bảo vệ mặt đồ vật , hấn đại gia , ta cũng hoài nghi này lão cầu có phải hay không suy nghĩ nước vào.

Lúc đó ta cũng không để ý tới nữa hấn là gì đó trứng giáo thụ , trực tiếp với hấn khiêng lên , ta nói: "Là người nghiên cứu trọng yếu , vẫn là những binh lính này mệnh quan trọng hơn ? Tất cả đi xuống hai người không có lên tới , phía dưới rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ , trong lòng người chẳng lẽ liền thật không có một chút B số sao?"

Tiểu lão đầu bị ta mắng một cái như vậy , gương mặt bị tức cao đỏ bừng , chỉ lấy ta nói: "Người biết khoa học sao người ? Người biết nghiên cứu có trọng yếu không người ? Vì khoa học nghiên cứu , nên có hiến thân tinh thần , coi như là thật hy sinh , kia cũng là vì khoa học nghiên cứu , hy sinh có giá trị."

"Chửi thề một tiếng, lần đầu tiên nghe được không biết xấu hổ như vậy mà nói." Trần Nhị Cầu hướng dưới chân phun một bãi nước miếng , sau đó liền nói: "Nếu phải làm nghiên cứu là người , nói phải có hiến thân tinh thần cũng là người , vậy lần này chỉ một mình người đi xuống chứ , làm gì đều khiến người khác thay người chịu chết ? Người đi xuống sau , thật tốt nghiên cứu , lên không nổi rồi , chúng ta sẽ ở đây bên trên cho người lập khối bia , trên đó viết người là vì nghiên cứu khoa học mà hiến thân."

Tiểu lão đầu không có bị Trần Nhị Cầu mà nói cho tức chết , thiếu chút nữa thì giận đến xóa khí. Khuôn mặt trở nên xanh mét , liền nói: "Bất luận như thế nào , lửa này dầu là tuyệt đối không thể rút. Muốn thật sự là không yên tâm mà nói , tựa lại phải vài người đi xuống xem một chút."

Quả nhiên , này lão hỗn đản hoàn toàn không đem người khác mệnh coi là chuyện đáng kể , lại còn phải phái người đi xuống chịu chết.

Ngay sau đó , ta liền vội vàng đối với vị quan quân kia nói: "Không thể lại phái người dưới đi rồi , hấn đây là tại hại người , các người nếu là nghe hấn mà nói , cuối cùng tất cả đều sẽ bị hấn bắt chết."

Trần Nhị Cầu lúc này liền nói: "Hiện tại mặt trời đã không sai biệt lắm xuống núi rồi , chúng ta phải mau hướng bên trong rút dầu lửa , trễ liền không có cơ hội."

Ta vội vàng ngẩng đầu nhìn lên , quả nhiên , bất tri bất giác mặt trời đã lặn , nếu như nói trước cương thì một mực không có đi ra , có thể nói là có điều cố kỵ , sợ đương hỏa thiêu thân , nhưng là bây giờ lại bất đồng , mặt trời đã mất núi , kia tà vật vạn nhất đi ra sẽ không có người đánh bại được hấn.

Sĩ quan kia nhất thời cũng làm khó mà bắt đầu , không biết nên nghe ai được rồi.

Lúc này , kia lão hỗn đản cứ tiếp tục nói: "Người đừng quên rồi người lần này tới nhiệm vụ , rốt cuộc là nghe ta , vẫn là nghe hai cái này những người không có nhiệm vụ ?"

Thấy hấn vẫn là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ , thế nào cũng phải tìm chết , vì vậy ta liền đối với kia tiểu lão đầu nói: "Người tự tin như vậy bên dưới không có nguy hiểm , tại sao không chính mình đi xuống ? Người muốn là chính mình đi xuống , ta tuyệt không khuyên can một câu , bởi vì đó là người tự tìm chết , không oán được người khác. Nhưng là người đều khiến người khác đi xuống chịu chết , mặc dù ta là những người không có nhiệm vụ , thế nhưng ta nhưng cũng làm không được thấy chết mà không cứu."

Lúc này , vị quan quân kia cũng nhìn về phía hấn , hiển nhiên , hấn cũng biết phía dưới là thật rất nguy hiểm , mà lão đầu này vẫn còn không cân nhắc mọi người mạo hiểm , đối với cái này trong lòng có câu oán hận , chung quy đó cũng đều là hấn bình.

Kia lão đầu thấy mọi người chúng ta đều nhìn về hấn , không khỏi giận đến mũi đều bốc khói , cuối cùng hấn quyết tâm , đạo: "Được , chính ta đi xuống , ta còn thực sự không tin trên đời này sẽ có vị cương thi!"

Nói xong , hấn liền nhảy xuống.

Mà lúc này , người sĩ quan kia suy nghĩ một chút , liền hô: "chờ một chút , ta còn là cùng người cùng xuống đi!"

Tiếp đó , người sĩ quan kia cũng nhảy xuống.

"Ta cũng đi , vạn nhất Lý Hồ bọn họ bị thương , nhiều người có thể giúp một tay." Lúc này , lại có một người lính cũng nhảy xuống. Hiển nhiên , người lính này là nghĩ đi cứu trước đi xuống hai vị kia chiến hữu.

Lúc này , ta biết khuyên là không khuyên được rồi , vì vậy không thể làm gì khác hơn là nói với bọn họ: "Nếu như các người đi xuống cũng không về được , làm sao bây giờ ?"

Vị quan quân kia cũng sờ , suy nghĩ một chút , liền nói: "Nếu như chúng ta nửa giờ không có lên đến , người liền rút dầu lửa đi."

"Không được , vạn nhất chúng ta có chuyện chậm trễ đây?" Vậy mà , sĩ quan lời vừa dứt , cái kia lão hỗn đản liền phản đối.

Tiếp đó , lão hỗn đản liền một mặt tàn khốc nói với ta: "Chúng ta không có lên trước khi tới , nếu như người liền rút dầu lửa , đây là mưu sát , đây là phạm pháp!"

Ta cũng không thêm để ý hần , đối với sĩ quan gật đầu một cái , sau đó liền nói: "Nửa giờ , ta chờ ngươi."

Lần này , lão hồ đản có chút tim đập rộn lên , còn muốn uy hiếp ta , bất quá sĩ quan kia liền nói với hần: "Yên tâm đi , có nửa giờ vậy là đủ rồi."

Kia lão hồ đản thấy như vậy , cũng chỉ đành bỏ qua , sau đó ba người bọn họ theo thi trong động chui vào...

Bọn họ nói một chút nhìn một chút , này nhìn một cái liền nhìn vài chục phút , như cũ không nhìn tới tới.

Lần này , phía trên chúng ta thật đều là lo lắng , đến không lo lắng cái kia lão hồ đản , mà là là kia hai cái quân nhân lo lắng. Bởi vì chúng ta có ước định tốt nửa giờ bọn họ không lên đây , ta liền muốn hướng bên trong đầu rót dầu lửa. Cho nên , trong lòng ta , vẫn là vô cùng hi vọng bọn họ có thể an toàn đi lên.

Từng giây từng phút , cứ như vậy đi qua , chúng ta đều cho là lần này bọn họ cũng cùng trước đi xuống hai người kia giống nhau , ở phía dưới xảy ra chuyện , đang chuẩn bị đi đem hỏa du mang lên bên cạnh giếng đi lên lúc , lúc này , đột nhiên liền nghe được phía dưới phát ra thanh âm , "Phanh" một tiếng vang thật lớn.

"Vây... Là súng vang lên tiếng!"

Phía trên một người lính sắc mặt đại biến , kinh hô lên.

Là , mặc dù ta không phải làm lính , thế nhưng súng này tiếng ta vẫn là nghe đi ra , trong lòng lập tức liền thăm kêu một tiếng không được , hiển nhiên là xảy ra chuyện.

Mà đúng lúc này , phía trên còn lại 4 5 cái quân nhân , liền muốn nhảy xuống , chuẩn bị đi xuống cứu người.

Ta vừa nhìn , vội vàng đem bọn họ toàn bộ cản lại , khiển trách: "Ai cũng không thể đi xuống! Người nào đi xuống đều cứu bọn họ không được!"

Những thứ kia làm lính trong lòng chỉ nghĩ bọn họ trưởng quan , suy nghĩ chiến hữu , nơi nào sẽ nghe lời ta , đem ta đẩy một cái , liền muốn nhảy xuống. Lúc này , liền nghe một tiếng thi bên trong động truyền tới hét thảm một tiếng , đón lấy , một cái máu me khắp người người từ bên trong chui ra.

Chúng ta vừa nhìn , người này huyết nhân cũng không chính là cái lão già đó sao?

Lúc này , lão nhân kia làm cho thất hồn lạc phách , trong miệng oa oa thét lên , cũng không biết hần đang gọi lấy gì đó , bất quá nhìn ra được , lúc này hần kinh khủng vạn trạng , giống như chó nhà có tang.

Lão nhân kia vừa chui ra thi động , liền đưa tay đào ở miệng giếng , liệu mạng muốn từ trong giếng nhảy ra , nhưng là liên tục mấy lần đều không leo lên , gấp đến độ giống như một người điên giống như , đều khóc , giống như hần lần này đi xuống , gặp được hần đời này đều không có trải qua kinh khủng.

Lúc này , có binh lính liền đưa tay đưa hần xé đi lên , vội vàng hỏi hần: "Trường lớp chúng ta đây?"

Lão gia lúc này đã là hoàn toàn hù dọa thành ngu ngốc rồi , toàn thân tàn nhẫn run lập cập hạt dẻ , trên dưới bài hàm răng đánh "Cạc cạc cạc" vang lên , người khác hỏi hần , hần căn bản là không nghe được giống như , cả người hoàn toàn đã dọa phát sợ rồi , trong miệng chỉ là không tuyệt vọng lâm lâm lấy: "Cương... Cương... Cương... Thi..."

Lão gia nhắc tới xong một câu , sau đó ngẩng đầu nhìn đến ta , lập tức liền tóm lấy rồi ta cánh tay , giống như tìm được cứu tinh giống như , không gì sánh được sợ hãi nói: "Đại sư , có... Có cương thi , bảo đảm... Bảo vệ ta!"

"Bảo đảm mọi người!" Lúc này , ta thật rất phát cáu , một cước liền đem này lão hồ đản cho đạp ra ngoài.

Bây giờ nơi nào có thời gian đi quản này lão hồ đản nha , vội vàng xoay người lại một lần nữa trở lại miệng giếng , bởi vì còn có hai người không có đi ra đây.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Cương thi xuất động

Ta không thể không nóng lòng , bởi vì nếu như chỉ có lão này một người trốn ra được , mà đổi thành bên ngoài hai cái quân nhân chết ở bên trong , chúng ta đây lại không thể chờ đợi thêm nữa , phải mau hướng bên trong đầu rót dầu lửa mới được.

Ta tới đến miệng giếng hướng bên trong nhìn một cái , như cũ không thấy người sĩ quan kia cùng binh lính đi ra , vì vậy liền lập tức quay đầu , nhéo cái kia lão hổn đản cổ áo hỏi hắn: "Hai người khác đây?"

Lão gia chỉ biết sợ hãi , căn bản là trả lời không được , giống như một tinh thần thất thường người giống nhau , chỉ biết phát run , liền câu bình thường mà nói đều không nói được.

Nhìn đến hắn cái này tính tình , ta giận đến bốc khói , một cái tát tới , quát hỏi: "Còn có hai người đây?"

Lão gia bị ta đập một bạt tai , sững sốt một chút , sau đó vẫn là tinh thần hoảng hốt , trả lời không được.

Cuối cùng , ta cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đem hắn đẩy ra , lập tức chạy đến miệng giếng , chuẩn bị nhảy xuống , đến thi động đi kêu một hồi bọn họ.

Làm ta đang chuẩn bị nhảy xuống thời điểm , "Phanh" một tiếng , thi trong động lại một tiếng sùng vang.

Lúc này , ngay sau đó lại có một người theo thi trong động chui ra , giống vậy trên người nhuộm đầy máu tươi , vừa chui ra thi động , liền hướng bên trong "Đoàng đoàng đoàng" chính là ba súng , mà thương thứ tư thì băng đạn không có đạn.

Người này , chính là vị quan quân kia.

Chúng ta vội vàng đưa tay đưa hắn kéo lên , sau đó liền hỏi hắn: "Còn có một người đây?"

Sĩ quan kia tựa hồ cũng dọa sợ không nhẹ , thân thể run lập cập hạt dẻ , phỏng chừng cũng là đời này đều không có trải qua kinh khủng như vậy sự tình đi , cho nên nói chuyện đầu lưỡi có chút thất , một mặt kinh hồn thất thố đạo: "Tiểu... Tiểu Ngô chết... Chết!"

Nghe lời này một cái , ta không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ thở dài , nếu người không về được , vì vậy liền xông mọi người vội vàng hô: "Nhanh... Nhanh dời dầu lửa tới!"

Nhưng là lúc này , vị quan quân kia lại nói: "Tới... Không còn kịp rồi , hắn ngay tại cửa hang tới."

"À?"

Ta thất kinh , mà đúng lúc này , liền thấy một cái mặt xanh nanh vàng , lông xanh khắp cả người đồ vật theo thi trong động chui ra...

"Lần này thật xong đời!"

Nhìn đến đây , trong lòng không khỏi thầm kêu một tiếng không xong , bởi vì chui ra ngoài cái này chính là trước ta tại thi trong động gặp phải cái kia lông xanh cương thi.

Đương nhiên , tất cả mọi người tại chỗ đều dọa sợ không nhẹ , loại này cả người dài lông xanh , mặt xanh nanh vàng , máu tanh xông vào mũi quái vật , bọn họ đều là lần đầu tiên gặp cho nên đối với bọn họ tới nói , nội tâm khiếp sợ là không lời nào có thể diễn tả được.

Tất cả mọi người ánh mắt đều là lấy làm kinh ngạc , trong lúc nhất thời đều có chút nhìn mắt choáng váng , kinh hoàng thất thố bọn họ , ánh mắt trừng giống như đối với mắt trâu giống như , chỉ cái kia cương thi , đầu lưỡi thất kêu: "Cương... Cương... Thật có cương thi..."

Mà cái kia lão hổn đản , càng là sợ đến lại vừa là một tiếng thét chói tai , muốn lập tức chạy trốn , nhưng là bởi vì sợ đến quá thâm rồi phỏng chừng , chân đều hoàn toàn hủ dọa mềm mại rớt , cho nên liền chạy đều không chạy nổi , cuối cùng trực tiếp sợ đến nằm trên đất , lấy tay liều mạng đi phía trước bò , trong miệng còn oa oa thét lên.

Ta cũng dọa sợ không nhẹ , biết rõ lần này thật là gây ra đại sự kiện tới.

Ngẩng đầu nhìn một hồi phía tây , mặt trời đã xuống núi , đã không có gì có thể chế trụ nó.

Lại nói , cương thi vừa ra tới , liền nhảy ra giếng bên ngoài , sau đó giống như một con sói gặp được một đám dê giống như , sát tính nổi lên , hướng về phía đám người liền nhào tới.

Ta hoảng hốt , vì vậy vội vàng liền xông mọi người kêu: "Chạy mau! Đều nhanh chạy!"

Nhưng là , những binh lính kia cùng cảnh sát , lúc này phỏng chừng sợ choáng váng đi , hoàn toàn quên mất chạy trốn , mà là phản xạ có điều kiện cầm lấy súng , hướng về phía nhào lên cương thi chính là "Đoàng đoàng đoàng..." Đánh.

Nhưng là , một trận sùng vang lên đi qua , cái kia cương thi chỉ là thân thể dừng một chút , đạn căn bản liền vô pháp đối với nó tạo thành phân nửa tổn thương.

Lần này , tất cả mọi người đều choáng váng , sợ ngây người , hiển nhiên hết thảy các thứ này đều lật đổ bọn họ đối với thế giới nhận thức , cho nên mỗi

một người đều khiếp sợ cảm thấy nhanh xuống đất lên.

Nhìn đến đây , trong nội tâm của ta khản trương , vội vàng hô: "Đây là cương thi ,

Đạn đánh không chết hẳn."

Trong đó một cái binh lính đoán chừng là không tin cái này tà đi, dù là cương thi đã vọt tới trước mặt hắn , hắn đều còn không lựa chọn chạy trốn , mà là hướng về phía cương thi đầu chính là liền nổ hai phát súng , còn muốn mở phát súng thứ ba , nhưng là đã không có cơ hội , bởi vì hắn trực tiếp bị cương thi cho bóp cổ , sau đó khê cần , đầu đi ngay một tầng lớn , nhất thời huyết tương bắn tán loạn , bạch hoa hoa suy nghĩ chảy ra , không gì sánh được máu tanh kinh khủng.

Tất cả mọi người đều bị trước mắt một màn này dọa sợ , hiển nhiên người nào cũng chưa từng thấy kinh khủng như vậy như vậy cảnh tượng.

"Làm! Lần này thật bị cái kia lão hồn dân hại chết!" Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng dọa sợ mất , mắng một câu lão nhân kia , vội vàng hỏi ta: "Làm sao bây giờ ?"

"Có thể làm sao ? Chỉ có làm hết sức." Ta sắc mặt cũng phạch một cái liền trắng , là , bây giờ không có biện pháp khác , chỉ có hết sức không để cho hắn tạo xuống càng nhiều sát nghiệp , có thể cứu một là một cái. Có thể nói , hiện tại coi như là muốn theo dõi phương tiện mạng rồi , sống hay chết , đều xem mỗi người vận khí.

Đương nhiên , may ra có người lại nói , cương thi tất cả đi ra , thế nào còn không thích trốn ?

Trốn , có thể thoát được rồi vừa chết , nhưng là lại không trốn thoát trong lòng tuân theo đạo. Cho nên , mắt thấy cương thi đi ra , là không có khả năng suy nghĩ chạy trốn. Như vậy cũng tốt so với , hiện trường hỏa hoạn , nhân viên chữa cháy trong lòng cũng chỉ có thể suy nghĩ hết sức đi cứu người tắt lửa , mà không phải suy nghĩ chạy thoát thân , một cái đạo lý. Đương nhiên , đánh loại này giả dụ , rất nhiều người cũng có thể như cũ không thể nào hiểu được. Làm gì , trên đời bây giờ tuân theo âm dương người chính đạo không nhiều lắm , phần lớn là mượn âm dương danh tiếng mưu lợi kiếm tiền.

Không nói nhiều thừa thãi , chúng ta sách về chính chuyện.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta cũng không nói nhảm , trực tiếp liền hướng cương thi xông tới.

Cương thi lúc này , mới vừa vòng lên cánh tay , đem một người lính sớm bị tung tóe , đập xuống đất phun ra một ngụm máu tươi , không nhúc nhích , cũng không biết người lính kia sống hay chết rồi.

Ta vọt tới cương thi phụ cận , liền xông vị quan quân kia trường lớp quát lên: "Các người mau trốn!"

Nhưng là , sĩ quan kia nhưng lắc đầu một cái , hiển nhiên là không muốn chạy trốn , mà vương đội mấy cái cảnh sát cũng không có đi , mà là ở bên ngoài từng cái xoay vòng cục gạch , chuẩn bị muốn theo cương thi làm một trận lớn đáng về , đây cũng thật là là để cho ta không nghĩ tới.

Thấy bọn họ không muốn đi , ta cũng không nói nhiều , lúc này , cương thi đánh bay người lính kia , tiếp lấy liền tung người nhảy lên , hướng ta phương hướng nhào tới.

Ta vừa nhìn , vội vàng né người sang một bên , tránh vọt tới , sau đó bấm một cái Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết , hướng về phía cương thi trên lưng liền nhấn tới."Oành" một hồi , cương thi như bị đòn nghiêm trọng , một hồi đụng phải phía sau trên tường rào , một cánh gạch đỏ xây thành tường rào , trực tiếp liền bị hắn xô ra rồi một cái lỗ thủng to.

Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết là do đạo phái Trương Thiên Sư sáng chế , chuyên môn dùng để trấn áp yêu trừ ma.

Năm đó từ Trương Thiên Sư nhất phái sáng chế phục ma thủ quyết số lượng rất nhiều , duy trong đó một cái uy lực uy mãnh nhất , chính là "Kim Cương Phục Ma ấn". Đây chỉ quyết dùng sắp xuất hiện đến , uy lực vô tận , đạo hạnh thấp mạt yêu ma quỷ quái , gặp này chỉ , nhất định khó thoát hồn phi phách tán , trọn đời không được siêu sinh hạ trãng. Có thể nói lên là thấy ma trừ ma , gặp yêu chém yêu , để cho tà ma ngoại đạo , thúc thủ chịu trời.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Lục đình lục giáp trận

Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết ta cũng là lần đầu tiên dùng , có thấy rằng lần này chỉ lực sát thương quá mạnh , vì vậy , chỉ có tại gặp ngoan âm phủ

không tinh tà linh lúc , tại vạn không được mình dưới tình huống , mới có thể sử dụng , lấy phòng ngừa lạm sát kẻ vô tội. Bây giờ dùng một chút này chi , quả nhiên danh bất hư truyền , một chỉ liền đem đối phương đánh bay ra ngoài.

Nói thật , mặc dù ta biết Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết rất lợi hại , là Trương Thiên Sư sáng chế phục ma trong ngón tay lợi hại nhất một loại , nhưng là lại cũng không nghĩ đến sẽ lợi hại đến mức tình trạng như thế , cho nên mình cũng có chút kinh ngạc.

Đương nhiên , đứng đầu cảm thấy kinh ngạc người chính là những binh lính kia cùng cảnh sát , nhìn thấy ta một chỉ liền đem cương thi đánh bay ra ngoài , mỗi một người đều khiếp sợ nhìn ta , trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ và vẻ kính nể.

Nếu đúng như là Trần Nhị Cầu mà nói , nơi này nhất định là muốn về trọng điểm , giả bộ một chút bức. Bất quá , ta không có loại này ham mê.

Mà ngay tại lúc này , kia đụng vào trên tường rào cương thi , lúc này cũng phát giận , găm lên giận dữ , đang chuẩn bị bỏ dậy thời điểm , Trần Nhị Cầu chộp lấy một cây gậy gỗ xông lên , người nhảy lên một cái , hét lớn một tiếng: "Con bà nó mẹ của ngươi! Cho ngươi biến cương thi!"

Tiếp đó , liền thấy người ở giữa không trung Trần Nhị Cầu , quăng lên gậy gỗ trong tay liền hướng về phía vậy còn không có đứng vững cương thi chính là một gậy gỗ xuống đi.

"Oành" một thanh âm vang lên , côn gỗ trực tiếp đập mặt gỗ tung tóe , gãy thành mấy khúc , mà kia cương thi cũng bị này một côn đập ngã trên đất.

Cương thi bị đánh ngã rồi , mấy cái quân nhân và cảnh sát , cũng vội vàng xông tới , chộp lấy cục gạch hoặc gậy gộc hướng về phía kia cương thi chính là một hồi chụp loạn.

Bất quá không có đánh vài cái , kia cương thi phỏng chừng thông thả lại sức , găm lên giận dữ , đột nhiên nổi lên , cánh tay rung lên , mấy cái trước còn đánh hăng say mấy ca , liền toàn té bay ra ngoài , đập thật điên bát đảo. Đương nhiên , trong này cũng bao gồm Trần Nhị Cầu.

Chỉ bất quá , cũng không biết có phải hay không là kia cương thi nhớ Trần Nhị Cầu một côn thù , nhiều người như vậy , hấn liền nhận đúng Trần Nhị Cầu , hướng hấn nhào tới.

Mọi người giật nảy mình , mau mau xông Trần Nhị Cầu hô to: "Cẩn thận!"

Tự tại lúc này , Trần Nhị Cầu cũng phản ứng lại , trên mặt hoảng hốt , sau đó vội vàng niệm chú , làm cương thi đụng tới trong nháy mắt , chỉ thấy Trần Nhị Cầu hướng bên cạnh nhảy một cái , "Oành" một tiếng , không thấy...

Nhìn đến đây , ta đại thở phào nhẹ nhõm , bởi vì ta biết , hấn đây là ản trốn ản thân.

Nhưng là , tại chỗ những người khác có thể mắt choáng váng , từng cái trợn to con ngươi , còn cho là mình nhìn lầm rồi , vội vàng xoa xoa , xác định Trần Nhị Cầu thật là không thấy , một mảnh xôn xao.

Mà đang lúc mọi người cảm thấy khiếp sợ thời điểm , hấn "Oành" một tiếng , liền lại xuất hiện ở trước mặt chúng ta.

Mà lúc này , người cảnh sát kia Vương đội trưởng , nhìn Trần Nhị Cầu , sửng sốt một chút , tựa hồ nhớ ra cái gì đó , sau đó chỉ Trần Nhị Cầu cả kinh kêu lên: "Khe năm!... Trước đánh chúng ta người là... Là ngươi?"

Trần Nhị Cầu ngượng ngùng cười hắc hắc cười , sau đó giả trang ra một bộ đánh người có lý đáng vẻ , nói: "Đánh ngươi làm sao vậy , nếu như các ngươi không ngăn trở mà nói , cương thi sớm đốt thành tro rồi , các ngươi chính là thiếu đánh."

Mặc dù nhìn đến Trần Nhị Cầu mặc dù rất không cần thể diện đáng vẻ , thế nhưng vương đội nhưng cũng bị nói không có tính khí , hơn nữa lúc này cũng không thời gian nhớ cái thù này , bởi vì cương thi lại nhào tới.

Lúc này , ta lại bấm ra Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết , lần nữa hướng cương thi đi qua. Nhưng là lần này , thủ quyết liền đối phương da lông cũng còn không có kẻ đến , liền thấy một cây to khoẻ lông xù cánh tay hướng về phía ta chụp tới.

Ta muốn né tránh , nhưng là căn bản không kịp , vì vậy gắng gượng bị vỗ trúng rồi mặt. Nhất thời , ta chỉ cảm thấy đầu "Ông" một tiếng , mắt tối sầm lại , mắt bốc Kim Tinh , người giống như chặt đứt tuyến con điều giống như , đổ bay lên...

Làm ta đập xuống mặt đất thời điểm , trong chốc lát đều không lên nổi , ta cảm giác lần này nhất định là não chấn đang rồi , chỉ cảm thấy đầu "Ông ông" vang lên , ánh mắt đều không mở ra được.

Làm ta mở mắt lần nữa thời điểm , phát hiện một chốc lát này , nhiều người đều bị cương thi đánh bay rồi ,

Trong đó còn có một cái cảnh sát càng là cổ bị cắn một cái lỗ thủng to , đoán chừng là không sống nổi.

Lúc này , Trần Nhị Cầu một bên lại cùng cương thi chào hỏi , một bên theo trong quần áo xuất ra mấy đạo linh phù , hướng trên đất tung ra một cái , tổng cộng lục đạo linh phù , vừa vặn đem cương thi vây vào giữa.

Linh phù một bố trí xong , chỉ nghe thấy Trần Nhị Cầu hô to một tiếng: "Mau tới năm người , đứng ở linh phù lên!"

Nói xong , hấn lên trước một cái đạp ở trên mặt đất trên lá bùa.

Nghe lời này một cái, ta nơi nào sẽ không hiểu nha, Trần Nhị Cầu đây là muốn bố trí kỳ môn trận pháp.

Vì vậy ta một bên vội vàng hướng trận pháp chạy đi, một cước cũng đạp ở trong đó một đạo linh phù lên, một bên hướng về phía mọi người vội vàng hô: "Nhanh... Nhanh án hấn nói làm!"

Thật ra mọi người đã đối với chúng ta tay nghề rất tin không nghi ngờ, không có súng đều đánh không chết cương thi, mà chúng ta vẫn còn có thể kiềm chế hấn, cho nên ở trong mắt bọn họ, đã đem ta cùng Trần Nhị Cầu coi thành rom rạ cứu mạng. Bây giờ, nghe được ta cùng Trần Nhị Cầu một kêu, dĩ nhiên là lập tức chạy tới.

Rất nhanh, một người chiếm một phù, thế nhưng kia cương thi vẫn như cũ hướng về phía chúng ta nhào tới, tâm lý ta hoảng hốt, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ phù này không có công hiệu? Vì vậy vội vàng đầu lười khê cần, một cái đầu lười huyết hướng nhào tới cương thi phun tới.

Cương thi một hồi, lúc này chỉ nghe thấy Trần Nhị Cầu quát to một tiếng: "Không được, ta Lục Đinh Lục Giáp trận thiếu một người!"

Ta vừa nhìn, quả nhiên, trận pháp này tổng cộng lục đạo linh phù, thế nhưng bây giờ cũng chỉ có năm người, thiếu một người. Cái gọi là Lục Đinh Lục Giáp trận, lục đinh chắc là chỉ lục đạo phù, lục giáp dĩ nhiên chính là sáu người, thiếu một thứ cũng không được.

Ta mạnh mẽ hướng sau lưng nhìn, có thể nhúc nhích rồi người tất cả đều đứng chỗ, những quân nhân kia loại trừ người sĩ quan kia, cái khác quân nhân tất cả đều ngã xuống đất phương không có động tĩnh, mà cảnh sát cũng chỉ còn lại vương đội cùng Lưu cảnh quan hai người, nói cách khác, không có người nào có thể giúp chúng ta rồi.

Mà lúc này, cái kia Trần Nhị Cầu liền dựa vào vườn hoa phương hướng, rống to: "Lão gia, người đại gia còn không mau tới trợ giúp!"

Ta vừa nhìn, quả nhiên, cái lão già đó nằm ở bên vườn hoa lên, đang ở hạt dẻ hạt dẻ phát run. Hấn nghe Trần Nhị Cầu gọi hấn, liều mạng lắc đầu, hơn nữa chẳng những không tới, còn mạnh hơn đi ra ngoài bò, hiển nhiên là phải thừa dịp cơ chạy thoát thân đi.

Nói thật, ta đương thời giận đến cũng muốn đem này lão hồn dân bóp chết, mẹ hấn, ngăn cản chúng ta rót dầu lửa đốt thi là hấn, bây giờ cương thi đi ra, không chỉ có không giúp, hơn nữa chạy trốn cũng là hấn, con bà nó hấn tổ tông tám đời!

Trần Nhị Cầu còn không cam tâm, tiếp tục hô: "Lão già kia, đxm mày, người không tới, lão tử giết chết người!"

Nhưng là kia lão hồn dân chỉ là quay đầu nhìn chúng ta liếc mắt, leo nhanh hơn, hướng thẳng đến kia bức bị đục tòi tẹt tường rào leo đi, hiển nhiên là muốn chạy trốn ra cái này sân trường đi.

Thấy như vậy một màn, ta tâm một hồi liền lạnh đi rồi nửa đoạn, đều tuyệt vọng, trong đầu nghĩ lần này là xong rồi.

Đương nhiên, tuyệt vọng đồng thời, trong nội tâm của ta cũng tràn đầy tức giận, cũng là bởi vì cái kia lão hồn dân, chúng ta vì thế bỏ ra nặng như vậy đại giới, chết hơn mười người, mà hấn nhưng ở mọi người cần nhất hấn thời điểm chạy, chuồn mất?

Ta xin thề, chỉ cần lần này lão tử không có chết, ta tuyệt đối muốn tìm lão cầu kia tính sổ cái, không giết chết hấn còn chưa xong.

Là, ta là thật nổi giận, chưa bao giờ tức giận như vậy qua.

Trận pháp thiếu một người, tự nhiên cũng không có biện pháp có hiệu lực, vì vậy quả nhiên như ta đoán, bởi vì chúng ta cũng đứng được quá gần, cương thi một cái mãnh phác, chúng ta năm người liền tất cả đều bị đục bay lên.

Lần này, ta là thật học máu. Đạp xuống trên đất, cổ họng ngòn ngọt, phun một ngụm máu tươi đi ra.

Đương nhiên, Trần Nhị Cầu bọn hấn cũng đều cũng không khá hơn chút nào, bị cương thi mạnh mẽ đục, tựu giống với là bị xe hơi cho va vào một phát không kém bao nhiêu, mỗi người đều khóe miệng mang theo máu tươi, mặt đầy tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Nước tiểu đồng tử

Là, tất cả mọi người rất tuyệt vọng, nhiều như vậy huynh đệ, không chết cũng bị thương, còn lại chúng ta năm cái, cũng bị trọng thương.

Té xuống đất Vương đội trưởng , phun ra một búng máu , nhìn về ta , cười khổ nói: "Huynh đệ , thật xin lỗi , nếu là trước nghe nguoi mà nói cũng sẽ không hại chết mọi người."

Ta cười một tiếng , đối phương mặc dù trước dùng mọi cách quấy nhiễu , nhưng là lại là có thể đang đối mặt cương thi dưới tình huống , liều chết đọ sức , chỉ là phần này can đảm cùng đại nghĩa phẩm đức , liền đủ để cho ta sinh lòng kính nể . Vì vậy ta liền nói với hắn: "Điều này cũng không thể trách hắn , muốn oán mà nói , liền oán cái kia gần ngàn vạn lão hổ đàn."

Nói tới chỗ này , ta chỉ hướng cái kia chính hướng tường rào phá động chạy trốn lão hổ đàn.

Vừa nhắc tới kia lão hổ đàn , mọi người trong lòng liền tức giận không thôi , Trần Nhị Cầu ưu oán nhìn chằm chằm cái kia chạy trốn lão hổ đàn , chú đạo: "Mẹ hắn , như thế trước hắn sẽ không chết ở thi trong động đây?"

Lúc này , người sĩ quan kia cũng là hận cắn răng nghiêng lợi , đạo: "Ta đây tí chút huynh đệ , đều bị lão già chết tiết kia bắt chết rồi , đều bị bắt chết rồi..."

Nói xong lời cuối cùng , người sĩ quan này quả đấm nắm chặt , trong ánh mắt tất cả đều là hận ý.

Là , nếu như nói ánh mắt có khả năng giết người mà nói , như vậy lúc này kia lão hổ đàn nhất định là bị chúng ta tức giận ánh mắt cho vạn tiền xuyên tâm , giết không chỉ một vạn lần . Mẹ hắn , nếu như nói nơi này người nào đáng chết nhất , tuyệt đối là kia lão hổ đàn.

Lúc này , kia cương thi lại hướng chúng ta nhìn lại , hiển nhiên là không chuẩn bị bỏ qua cho chúng ta.

Vừa nhìn thấy này , Trần Nhị Cầu liền nở nụ cười khổ: "Xong rồi , lần này là thực sự xong đời , lão tử trước ân thân , về sau chỉ có thể hằng năm rằm tháng bảy cho ca mấy cái đốt thêm điểm tiền giấy rồi."

"... .."

Chửi thề một tiếng !

Nghe lời này một cái , ta nhất thời lập tức xạm mặt lại.

Vương đội bọn họ cũng là nghe nói như vậy , về mặt cứng đờ , nhất thời á khẩu không trả lời được.

Lúc này , ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Nhị Cầu , nguoi đại gia , này đến lúc nào rồi rồi còn hay nói giỡn . Nguoi là xử nam không ?"

"Xử nam ? Nguoi đại gia , ta mở này đùa giỡn theo xử nam có quan hệ gì sao?" Trần Nhị Cầu liếc mắt , khinh bỉ nhìn ta liếc mắt.

Được rồi , khiến hắn hiểu lầm , vì vậy ta liền nói: "Ta ý tứ là , hỏi nguoi có phải hay không xử nam , là xử nam mà nói , vội vàng tiếp nước tiểu đồng tử."

Trần Nhị Cầu cuối cùng là nghe rõ , sau đó liền nói: "Ta như vậy sẽ vung muối , làm sao có thể còn có thể là xử nam , sử ký , nguoi đây là nghiêm trọng xem thường người a."

" Mẹ kiếp , nguoi cảm thấy ta bây giờ là giống như hay nói giỡn đáng về sao? Không có nước tiểu đồng tử , chúng ta sợ rằng đều phải chết." Ta nghiêm mặt , cuống cuống nói.

Lúc này , Vương đội trưởng ba người bọn họ , nghe nói như vậy , cũng rối rít nhìn về phía Trần Nhị Cầu.

"Khe nằm , như thế đều nhìn ta ?" Trần Nhị Cầu nhìn mọi người liếc mắt , vì vậy nói: "Được rồi , ta thừa nhận , ta là xử nam"

"Nhanh lên một chút dùng cái này tiếp ngâm đồng nước đi tiểu , gọi hắn!" Bên cạnh ta vừa vặn có một cái rác rưởi thùng , mới vừa rồi bị ta đập lật , bên trong lại vừa vặn có một cái Nhôm hộp com , vì vậy ta đưa nó ném cho Trần Nhị Cầu.

Trần Nhị Cầu cầm lên hộp com , cởi ra quần , sau đó móc ra giống nhau đồ vật , bắt đầu xuất ra lên.

Nhưng là hắn tên kia móc ra đặt ở trong hộp com , nhưng một chút động tĩnh cũng không có . Mà lúc này , kia cương thi đã xông lại.

Nhìn đến đây , ta không khỏi khẩn trương , bận rộn thúc giục: "Nguoi nhanh lên một chút , hắn tới."

" Chửi thề một tiếng , mấy người các nguoi nhìn ta chằm chằm gia hỏa , ta có thể kéo ra ngoài mới có quý." Trần Nhị Cầu cũng giận đến không được.

Được rồi , lần này coi như là chúng ta không đúng , vì vậy chúng ta vội vàng dời đi ánh mắt , khiến hắn an tâm đi tiểu . Không có cách nào bây giờ không có máu chó mực , cũng không có máu gà trống , cũng chỉ có dựa vào nước tiểu đồng tử rồi.

Đồng tử là chỉ theo sinh ra tới nay chưa phá thân gọi là đồng tử thân , chưa phá thân bên trong cơ thể khí gọi là Thuần Dương chi khí , hư thân người (chính là kết hôn) cũng gọi ánh mặt trời lặn khí.

Thuần Dương Chi Thể , đại biểu vô hạn sinh mệnh lực dương khí , nguyên khí tràn đầy toàn thân , nước tiểu là thận trung dương khí Ôn Húc sinh ra , mặc dù đã thuộc thay thế vật ,

Nhưng vẫn cất giữ Chân Nguyên khí. Cho nên, nước tiểu đồng tử là chí dương đồ vật, cùng máu chó mực, máu gà trống có vừa so sánh với, mà quý quái là Âm Cực đến, cho nên tự nhiên có thể dùng nước tiểu đồng tử dương tới khắc đối phương âm.

Lúc này, cương thi đã vọt tới trước mặt, một cái liền đem Lưu cảnh quan cổ bốp. Ta vừa nhìn, kinh hãi, chịu đựng trên người đau đớn, một cái mảnh phác, đồng thời bấm ra một cái Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết, hướng cương thi ngang hông một điểm.

"Oành" một tiếng, cương thi đánh bay đụng vào vườn hoa lên, vườn hoa xi măng trực tiếp bị đụng vỡ mấy cái kê hở, hiển nhiên, mặc dù Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết rất lợi hại, nhưng là lại cũng chỉ có thể đối phó một hồi hung hồn lệ quỷ, mà đối phó trước mắt cái này Lục Cương, hiển nhiên lại không thể tạo thành vết thương trí mệnh.

Cương thi mặc dù bị ta một chỉ đánh bay, thế nhưng Lưu cảnh quan cũng bị cương thi bỏ rơi bay ra ngoài.

Cương thi sát tính càng thêm kích thích tới, một tiếng gào thét, lại mạnh mẽ nhào tới.

Kim Cương Phục Ma ấn thủ quyết chỉ có thể bức lui đối phương, không thể thật tạo thành tổn thương, đây là hấn một, hơn nữa chỉ quyết bởi vì là gần người chiêu thức, có thể hay không mỗi lần đều đánh trúng hấn, còn chưa nhất định, nếu như một chiêu không có đánh trúng, sẽ ngược lại bị đối phương đánh tới. Cho nên thấy cương thi lại tới, vì vậy ta chỉ có thể gấp đến độ kêu to: "Nhị Cầu, người đi tiểu được rồi, hấn lại tới!"

Lúc này, chỉ thấy Trần Nhị Cầu nhưng dùng khác thường ánh mắt nhìn ta, nói: "Ta đột nhiên nghĩ đến, người cũng không phải là xử nam sao?"

"Ày... Cái kia cái gì, trước mặt mọi người, ta không tiểu được." Ta ngượng ngùng cười một tiếng.

"Chửi thề một tiếng, người đại gia." Trần Nhị Cầu không có bị ta mà nói cho tức chết.

Bất quá, lúc này hấn cũng không thời gian theo ta so đo, bởi vì cương thi đã nhào tới trước mặt hấn. Vì vậy, Trần Nhị Cầu cầm lấy giả bộ nửa hộp com nước tiểu đồng tử, hướng về phía kia cương thi liền tạt tới..

Đi tiểu tạt một cái, vừa vắn tạt vào rồi cương thi trên ngực, nhất thời, "Tur" một thanh âm vang lên, kia đi tiểu tạt vào cương thi trên người, giống như a xít giống như, kịch liệt bốc lên bọt biển, sau đó chúng ta liền gặp được kia cương thi trên ngực lông xanh, một hồi liền bị hủ thực, đầu tiên là biến thành đen, sau đó tính cả da thịt bị phồng phát nát, hơn nữa còn bốc lên trận trận khói trắng.

Cương thi nhận được to lớn thống khổ, khoa tay múa chân, phát ra trận trận gào thét, giống như như giết heo chói tai, khiến người tim gan đều sợ hãi.

"Mẹ của người, cho người biến cương thi, giết chết người!" Mà lúc này, Trần Nhị Cầu nhất thời liền uy phong, từng bước một hướng cương thi ép tới gần, sau đó đem trong hộp com nước tiểu đồng tử, một chút xiu tạt vào kia cương thi trên người.

Cương thi hiển nhiên cũng là sợ, liền tiếp lui về phía sau, gào khóc thét lên.

"Người không phải rất trâu sao? Người không phải muốn đánh lão tử sao? Tôi a, có bản lĩnh chó núp a! Người bây giờ nếu là quỷ xuống kêu một tiếng ba ba, lão tử tạm tha người một lần..."

"... .."

Nghe được Trần Nhị Cầu bung một chậu đi tiểu tại cương thi trước mặt tinh tướng, mấy người chúng ta đều nghe lập tức xạm mặt lại.

Nói thật, ta trong lòng vẫn rất lo lắng, bởi vì hấn trong tay đi tiểu cũng không nhiều, một chút xiu giới đi qua, đối phương chỉ là tránh né, cũng không thể tạo thành quá lớn tổn thương. Vạn nhất chờ chút đi tiểu không có, có thể sao thu xếp?

Nghĩ tới đây, vì vậy ta hô to: "Nhị Cầu, đừng đùa, nhanh toàn tạt vào hấn trên đầu đi!"

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, vì vậy liền đối với cương thi nói: "Ngọt kia cương thi, nếu người không kêu ba ba, vậy cũng đừng trách lão tử."

Nói xong, hấn liền đem còn lại nửa hộp com nước tiểu đồng tử, toàn bộ hướng cương thi trên đầu tạt tới..

Lần này, thật đem cương thi chinh quá sức, hết thảy một tiếng, sau đó xoay người liền hướng kia phiến phá tường rào phương hướng nhảy lên, hiển nhiên là muốn từ kia tường rào phá động chạy trốn.

Chỉ bất quá, hấn này nhảy lên, tiếp lấy liền truyền tới một đạo như giết heo tiếng kêu sợ hãi.

Vừa nhìn, mọi người chúng ta đều ngu, chỉ thấy cương thi đứng ở tường rào phá động trước, mà cái kia lão giáo sư vừa vắn ngăn ở cái kia tường rào phá động bên trong.

Kia lão hổn đản cùng mặt cương thi dán khuôn mặt, bốn mắt nhìn nhau, có thể không sợ đến thét chói tai mới là lạ đấy!

Chương 123: Báo ứng

"A ~ "

Lão hồn dẫn một tiếng kêu sợ hãi, cả người run rẩy, đứng quần phía dưới một hồi liền ướt một mảng lớn. Chỉ thấy hán hai chân run lên, liền lùi lại sau mấy bước đặt móng làm được trên đất.

"Cương.. Cương thi.." Đáng thương lão giáo sư sợ đến mức nói đều không nói ra được, chỉ kém không có bị trực tiếp dọa ngã đi qua, động cũng không dám động rồi, phỏng chừng hán nằm mơ đều không nghĩ đến, dự định chạy trốn hán, vậy mà sẽ bị cương thi cho bắt đi.

Bởi vì lão hồn dẫn chặn lại cửa hang, cộng thêm hù dọa mềm nhũn chân, muốn chạy đều không chạy nổi, cho nên trực tiếp liền bị cái kia cương thi một cái liền nhấc lên. Kia lão hồn dẫn ở trong tay nó, giống như là một con gà con giống như, liền câu tiếng kêu cũng không có, trong mắt chỉ có vô tận sợ hãi.

Hết thấy các thứ này đều phát sinh rất nhanh, ta cùng Trần Nhị Cầu bọn họ theo trong khiếp sợ phản ứng lại lúc, cương thi đã cắn một cái ở trên bả vai hán, nhất thời, bả vai liền bị xé đi rồi một tảng lớn thịt, huyết một hồi liền chảy ra.

Lão hồn dẫn đau đến kêu to, trong ánh mắt kinh khủng càng thêm dày đặc, nếu như ta không có đoán sai mà nói, lúc này hán không chỉ là đá ướt cả quần, chỉ sợ cũng liền phân đều hán là bị sợ đi ra rồi hà.

Lúc này, lão hồn dẫn vừa giãy giụa, khoa tay múa chân, một bên kinh khủng vạn trạng gào lên: "A... Cứu mạng a! Cứu mạng a đại sư! Ô..."

Lão hồn dẫn toàn bộ đều hù dọa khóc.

Bất quá, hán này tiếng hét chói tai, ngược lại khơi dậy cương thi sát tính, có thể dùng hán hưng phấn lên. Chỉ thấy cương thi uống một hớp lão hồn dẫn huyết, sau đó nắm lấy tay hán cánh tay liền kéo một cái.

"Tê" một thanh âm vang lên, một cánh tay liền bị gắng gượng cho lột xuống.

Là, liền vòi máu thịt, còn mang theo xương, cứ như vậy bị to lớn khí lực, theo trên bả vai kéo xuống tới.

Nói thật, mọi người chúng ta đều nhìn choáng váng, một mặt kinh hãi, này máu tinh một màn, thiếu chút nữa thì để cho ta ói.

Không cần hỏi, này cương thi bị Trần Nhị Cầu nước tiểu đồng tử làm thấm như vậy, đây là muốn cảm lão nhân kia đến trút giận rồi, xem bộ dáng là muốn đem hán cho tươi sống xé nát.

Mấy người chúng ta đều có chút nhìn ngây người, Trần Nhị Cầu nói: "Khe nằm, chẳng lẽ nhanh như vậy liền gặp báo ứng rồi hả?"

Lão hồn dẫn hét thảm một tiếng, thiếu chút nữa đã bất tỉnh, đôi môi đều đau tím bầm, mặt đầy tuyệt vọng hướng chúng ta kêu: "Cứu mạng a đại sư, ô... Ta biết lỗi rồi! Ta không muốn chết a... Ô..."

"Làm! Người không muốn chết, trước chung quy lại để cho người khác đi chịu chết, con mẹ nó người đáng đời! Đây chính là báo ứng!" Trần Nhị Cầu nghe lão hồn dẫn tiếng cầu cứu, đến lúc đó không có một chút đồng tình ý niệm.

Nói thật, lúc này ta có tâm đi cứu, thật ra cũng không cách nào cứu, bởi vì chúng ta mấy cái, trên căn bản tất cả đều bị đánh thành trọng thương, ngồi dưới đất, không thể động đậy. Thật ra, tạo thành hết thấy các thứ này nguyên nhân, vẫn là lão hồn dẫn hại, trước Trần Nhị Cầu nguyên bản bày một cái Lục Đinh Lục Giáp trận, chỉ cần lão hồn dẫn tới trợ giúp, nói không chừng lúc này cũng sẽ không là loại cục diện này rồi, kết quả ngược lại tốt, kia lão hồn dẫn lại chỉ cố lấy chạy trốn. Lần này ngược lại tốt, phỏng chừng hán nằm mơ đều không nghĩ đến, từ vong lại nhanh như vậy hạ xuống đến trên đầu của hán đi.

Nhìn máu me khắp người, thành huyết nhân lão giáo sư, ta bắt đặc dĩ thờ dài, cái này có lẽ chính là cách ngôn bên trong thường nói hại người cuối cùng hại mình đi!

Đương nhiên, ta cùng vương đội, còn có người sĩ quan kia bị trọng thương, không nhúc nhích được, thế nhưng Trần Nhị Cầu nhưng vẫn là có thể nhúc nhích, so với hán chúng ta tốt hơn một chút một điểm.

Chỉ bất quá, nghe Trần Nhị Cầu lời kia ý tứ, người còn cảm thấy hán sẽ đi cứu kia lão hồn dẫn sao?

Hiển nhiên là không có khả năng đi cứu.

Nếu đúng như là người khác , có lẽ hẳn còn có thể hợp lực đi cứu , thế nhưng bây giờ gặp nạn là cái kia hãm hại rồi nhiều người như vậy lão hỗn đản , Trần Nhị Cầu hận hẳn đều không kịp đây , làm sao có thể sẽ đi liều mình cứu cái lão hỗn đản , vì loại này hỗn đản liều mình , không đáng giá.

Kia cương thi kéo xuống lão hỗn đản một cái cánh tay sau đó , giống như bắt con gà con giống như , cầm lấy hẳn liền hướng tường rào phá động chui ra ngoài , sau đó đem hẳn mang đi.

Là , cương thi không có trực tiếp giết chết hẳn , mà là đem hẳn bắt đi , vừa ra tường rào liền hướng trường học phía sau trong núi thật nhanh tháo chạy mà đi ,

Rất nhanh thì theo chúng ta trong tầm mắt biến mất không thấy...

Thấy cương thi cuối cùng đã đi , mấy người chúng ta cũng lớn thở phào nhẹ nhõm , sau đó người giống như mệt là giống như , tê liệt ở trên mặt đất.

Lúc này , vương đội liền hỏi ta: "Huynh đệ , giáo sư hẳn... Sẽ như thế nào ?"

"Sẽ như thế nào ?" Ta cười khổ một cái , suy nghĩ một chút , liền nói: "Người còn nhớ trước 104 phòng ngủ bầm thây án sao? Chắc là sẽ bộ dáng kia đi."

Lần trước 104 phòng ngủ bầm thây án , ta lúc đầu có nói qua khả năng này là cương thi gây nên , nhưng là lại bị trước mắt cái này Vương đội trưởng cho tàn nhẫn khinh bỉ nhìn một lần , bây giờ hẳn cũng biết rõ mình ban đầu là sai lầm rồi , cho nên rất ngượng ngùng cười một tiếng.

Mà đúng lúc này , trong trường học tới một nhóm lớn vũ cảnh , mỗi người mang theo thương , biết được cương thi hướng trường học sau núi chạy , vì vậy thì đi đuổi theo.

Ta nói cho bọn hẳn biết , thương đối với cái đồ vật là không dùng.

Nhưng là , những thứ kia vũ cảnh không quá tin tưởng , cũng không có nghe lời ta , vẫn là hướng về sau núi đuổi theo. Phỏng chừng , bọn họ cũng là nhận được phía trên mệnh lệnh đi!

Chỉ bất quá , lúc này mệnh lệnh hẳn là đi đánh gục cương thi , mà sẽ không là làm tiếp cái gì nghiên cứu. Nhờ vào lần này , là thực sự làm lớn lên.

Nhìn chiến sĩ vũ cảnh môn bóng lưng , ta bất đắc dĩ thở dài , lúc này sắc trời đã tối , màn đêm tức thì hạ xuống , kinh khủng những người này truy vào trong núi đi , cũng là dữ nhiều lành ít. Ai , chỉ bất quá ta biết , ta có trong đầu nghĩ khuyên , nhưng cũng thì sẽ không có người nghe. Liền như vậy , ta đã hết lực.

Trong lòng nghĩ như vậy thời điểm , đột nhiên , một giọng nói từ phía sau lưng truyền tới: "Người này xen vào việc của người khác , chính là sẽ không có kết quả tốt! Lần này ngược lại tốt , đem gia gia mình đều hại chết. Người nói , cái này có phải hay không báo ứng nha "

Nghe lời này một cái , ta đương thời liền nhướng mày một cái , bởi vì những lời này mặc dù thanh âm không lớn , thế nhưng nghe vào lỗ tai ta bên trong , lại để cho ta cảm giác được mang theo nồng đậm địch ý.

Ta mạnh mẽ quay đầu , vừa nhìn , sau lưng không biết lúc nào tới một người. Người này đầu bị quấn đầy vải thưa , khắp khuôn mặt là vết thương huyết sọc , còn sưng giống như một đầu heo giống như. Người này mặc dù bị đánh đi dạng , thế nhưng ta còn là liếc mắt liền nhận ra , hẳn đây mẫu thân không phải là diên tề kia cái vương bát đản sao?

Lúc này hẳn , một mặt đắc ý , khoe miệng mang theo cười trên nỗi đau của người khác nụ cười , nhìn ta.

Ta đương thời một hồi liền phát hỏa , chỉ hẳn đạo: "Tiểu tử ngươi là không có bị đánh đủ đúng không ?"

"Phốc xuy ~" diên tề che miệng nở nụ cười , sau đó nói: "Ngươi chính là quân quân ngươi chính mình đi , ngươi hồng rồi người ta chuyện tốt , sợ rằng cách cái chết không xa."

Ta sắc mặt lạnh lẽo , bởi vì ta biết rõ hẳn trong lời nói ý tứ , lần này chúng ta hồng rồi cái kia Nhật Bản đã nhân chuyện tốt , hiển nhiên cái kia đã nhân là muốn tới trả thù chúng ta.

Đương nhiên , chuyện này nếu xảy ra , sợ hãi cũng vô dụng. cái kia Nhật Bản đã nhân nếu quả thật tới , chúng ta cũng chỉ có thể nước tới đất ngăn , bình tới tướng đỡ , lại nghĩ biện pháp ứng phó.

Chẳng qua hiện nay , ta lại suy nghĩ nhiều như vậy làm gì vậy ?

Cho nên , ta lập tức liền nở nụ cười , chỉ hẳn đạo: "Ta lúc nào chết , ta không biết , thế nhưng ngươi báo ứng , sợ rằng thật lập tức phải đến."

Cái kia diên tề không nghĩ đến ta còn có thể cười được , không khỏi hừ lạnh một tiếng , đạo: "Ta vẫn là câu nói kia , các ngươi có luật pháp chứng có sao? Các ngươi muốn làm ta , ta con mẹ nó trước hại chết các ngươi , tới nay ta liền nói cho cái kia Nhật Bản đã nhân đại sư , đem các ngươi công lao vĩ đại nói cho hẳn biết , các ngươi sẽ chờ hồi hận đi thôi! Đxm này , dám đắc tội ta , các ngươi chết chắc!"

Nói xong , diên tề hung ác trợn mắt nhìn ta liếc mắt , sau đó khoe miệng hiện ra một vết nụ cười âm lãnh , sau đó rời đi..

Lúc này, Trần Nhị Cầu từ dưới đất nhật lên một khối đại bản gạch, liền muốn xông lên đánh chết hắn. Bất quá, lại bị ta cho một xuống ngăn cản, đối với hắn lắc đầu một cái, nói: "Yên tâm, hắn không sống qua tối nay."

Nói xong, ta nhìn kia cái vương bát đản bối cảnh, lấy ra trên người khối kia tử ngọc, sau đó hướng về phía tử ngọc nói: "Luru lão ca, Miêu huynh, hại chết các ngươi người đang ở đó rồi, các ngươi có cừu báo cừu, có oan báo oan, cứ việc đi thôi!"

Dứt lời, hai đạo bóng đen theo tử ngọc ở trong chui ra, sau đó thẳng hướng điên tề kia cái vương bát đản theo đuôi mà đi...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Người là ta anh ruột

Nhìn âm hồn bóng lưng từ từ biến mất, ta biết, điên tề cái kia rác rưởi hỗn đản, lần này là thật chết chắc rồi.

Đồng thời, trong lòng cũng không khỏi thở dài nói, điên tề a điên tề, đây không phải là ta muốn lấy mạng ngươi, ngay cả Diêm Vương cũng phê chuẩn âm hồn lấy mạng của ngươi, muốn oán liền oán chính ngươi làm loại này chuyện ác đi!

Đây thật là đáp lại câu cách ngôn kia, gieo nhân nào, gặt quả ấy, không phải không báo, chỉ là thời điểm chưa tới.

Nhân quả báo ứng, thiên đạo công chính, đây là dù là ai cũng không sửa đổi được, chỉ cần ngươi vì ác, cuối cùng khó thoát vừa báo.

Điên tề một lòng cho là chỉ cần luật pháp không làm gì được hắn, hắn liền tự cho là có thể nhon nhon ngoài vòng pháp luật. Làm gì, này thiện ác loại trừ dương gian luật pháp, vẫn còn có kia thiên đạo nhân quả, dù cho ngươi có thể thoát khỏi dương gian luật pháp, làm sao có thể thoát được rồi nhân quả luân hồi báo ứng?

Ta không biết điên tề sẽ là dạng gì hạ tràng, thế nhưng hướng về phía Luru Nghĩa cùng mèo quý nộ khí đến xem, hắn hạ tràng nhất định sẽ chết rất thê thảm.

Đương nhiên, vô luận hắn là như thế nào một cái cái chết, với ta mà nói, đều là không đáng giá đồng tình, đây đều là hắn có được báo ứng, này ác nghiệp quả báo tại hắn nổi lên ác niệm lúc liền trước kia quyết định.

Trần Nhị Cầu thấy ta lấy ra tử ngọc, còn gọi Luru Nghĩa cùng mèo quý tên đi báo thù, hắn tự nhiên cũng biết điên tề liều mạng sống, cho nên thập phần hả giận, nhìn điên tề biến mất phương hướng, liền nói: "Nhìn ngươi còn có thể được sát rồi bao lâu, ngày mai sẽ cho ngươi cha mẹ nhật xác cho ngươi đi thôi! Mẹ của ngươi."

Nói xong, tiếp lấy Trần Nhị Cầu lại đột nhiên thật giống như nhớ ra cái gì đó giống như, quay đầu hỏi ta: "Su đệ, ngươi nói Luru Nghĩa bọn họ có thể hay không tìm Lý Mẫn nha "

Ta sững sờ, đúng vậy, Luru Nghĩa theo mèo quý chết, thật ra cũng theo Lý Mẫn không thoát được quan hệ. Điên tề khẳng định là chết chắc, kia Lý Mẫn đây? Luru Nghĩa cùng mèo quý có thể hay không tìm nàng đây?

Thấy Trần Nhị Cầu nhìn ta, ta không khỏi cười khổ lắc đầu một cái, nở nụ cười khổ: "Nhân quả báo ứng, bất kể Luru Nghĩa cùng mèo quý tìm không tìm được, đều không có quan hệ gì với ta rồi, hết thảy đều có nhân quả, hết thảy phúc họa đều do mình tạo. Luru Nghĩa cùng mèo quý không đi tìm được, đó là nàng tạo hóa, nếu như đi tìm được, đó cũng là nàng chính mình trồng xuống ác quả, không oán được người khác."

Thật ra, chuyện này coi như ta có trong đầu nghĩ ngăn trở cũng vô dụng. Bởi vì Luru Nghĩa là tay cầm Diêm Vương cho báo oan lệnh đến, mang theo một đời nhân quả đến, nếu như ta quấy nhiễu mà nói, đó chính là nghịch thiên, chặt đứt người khác nhân quả, đây là muốn gặp báo ứng.

Bất quá, cùng ta theo Luru Nghĩa quan hệ, ta nếu thật là muốn thay Lý Mẫn thuyết tình, phỏng chừng Luru Nghĩa cũng sẽ không quá làm khó Lý Mẫn, phỏng chừng sẽ hơi chút cho cái giáo huấn thì coi như xong đi. Thế nhưng, bây giờ Lý Mẫn, đã đã sớm không phải ta năm đó nhận biết cái kia Lý Mẫn rồi, không còn là ba năm trước đây, cái kia tại hung trạch lo lắng đồng học an nguy hoa hậu lớp, mà là biến thành một cái trong lòng tràn đầy lệ khí nữ nhân, một cái lấy tự mình làm trung tâm ích kỷ nữ nhân, một cái không hiểu chút nào cảm ơn nữ nhân.

Nếu như nàng vẫn là ba năm trước đây, cái kia tại hung trạch gặp lúc cô gái kia, ta nhất định sẽ vì nàng cầu tha thứ. Thế nhưng bây giờ, ta không muốn vì rồi một người như vậy, đi đoạn Luru Nghĩa nhân quả, đi nghịch kia nhân quả báo ứng thiên lý chuyện.

Có lúc ta cũng đang suy nghĩ, Lý Mẫn vì sao lại biến thành bộ dáng bây giờ? Có phải hay không là bởi vì hai năm trước, ta đem tạ đàn nguyên nhân cái chết truyền rao, tất cả mọi người đối với nàng chỉ trích, khinh bỉ, tạo thành nặng tâm lý vận vẹo? Có thể dùng nặng biến thành u ám, ích kỷ người?

Ta muốn không thông, cũng nghĩ không thông, hoặc có lẽ, thật là bởi vì hai năm trước sự kiện kia tạo thành đi!

Chỉ bất quá, nếu như thời gian có thể quay ngược lại mà nói, nếu như tạ đàn chết đuối trong hồ chuyện lần nữa để cho ta lựa chọn một lần mà nói, ta nghĩ ta vẫn sẽ làm như vậy. Ta cũng không cho là mình làm sai, vì cứu Lý Mẫn, vì độ tạ đàn vong hồn thoát ly khổ hải, ta chỉ có như vậy một con đường có thể chọn, đem chân tướng của sự tình truyền rao, chung quy mỗi người làm qua mỗi một sự kiện, nói qua mỗi một câu, mang đến hậu quả tốt hay xấu, nên chính mình gánh vác.

"Mới vừa rồi kia cá nhân là ai?"

Lúc này, một bên Vương đội trưởng phòng chừng cũng là rất hiếu kỳ, tại sao có thể có một người dám lớn lối như vậy,

Vì vậy đối với ta hỏi.

"Hắn gọi điển tể, 104 phòng ngủ trước chết nhiều người như vậy, còn hôm nay người thấy cương thi, đều cùng hắn có quan hệ." Ta đúng sự thật đáp một câu.

"Giờ đó! Hắn theo cương thi, còn có trước nhiều người như vậy chết có quan hệ?" Vương đội giật mình, hiển nhiên là không có dự liệu được.

Ta gật gật đầu.

Vương đội liền hiếu kỳ đạo: "Người có phải hay không đã sớm biết rồi, vậy sao người không báo án?"

Ta cười khổ một cái: "Báo án hữu dụng không? Các người sẽ tin tưởng? Luật pháp sẽ nhận định hết thảy các thứ này mê tín thuyết từ?"

Vương đội nghe nói như vậy, cũng là sững sờ, nhất thời á khẩu không trả lời được, hiển nhiên, hắn thân là cảnh sát, đối với tội phạm nhận định, dĩ nhiên là lại không rõ lắm.

Thấy vương đội không lời chống đỡ, vì vậy ta bắt đắc dĩ nở nụ cười khổ: "Luật pháp, thật sự công bình chính nghĩa sao? Luật pháp, có lúc là không có cách nào đối phó chân chính ác nhân."

Ta tự hỏi tự trả lời, mặt đầy cười khổ.

Là, thế gian này quá nhiều bất công cùng bất bình, trong lòng mỗi người đều có một cân đòn, người nào là người tốt, người nào là người xấu, người nào là tham quan, nhưng là, người có thể bắt bọn họ thế nào sao?

Luật pháp, có thể để cho bọn họ đền tội, chỉ là một phần nhỏ. Thế nhân cho là có thể thoát khỏi luật pháp, là có thể chạy thoát xử phạt, cho là có quyền thế liền có thể coi trời bằng vung, tốt tại, thiên đạo công chính, làm người một đời, thiện hay ác, quay đầu lại tóm lại là muốn thanh toán.

Tất cả mọi người không có nói nữa, bởi vì hôm nay phát sinh hết thảy, đối với mọi người tới nói đều là cực kỳ bi thương. Vương đội bọn họ, mấy vị huynh đệ đều chết ở lần này tai họa bên trong, mà ta cùng Trần Nhị Cầu, cũng là bởi vì này mất đi gia gia.

Trước bởi vì đối mặt cương thi, chúng ta thần kinh một mực ở vào khẩn trương bên trong, ngược lại vẫn không có như vậy bi thương, bây giờ sự tình một, trong lòng vắng vẻ, bi thương liền dâng lên.

Không bao lâu, 120 xe cấp cứu cũng tới, mấy người chúng ta bị thương, cũng tất cả đều đưa đến bệnh viện.

Có lẽ là bởi vì quá tổn thương tâm, hoặc có lẽ là thực sự bị thương, tại đưa đi bệnh viện trên đường, ta liền trong lúc vô tình đã ngủ mê man...

Đang ngủ mê man, ta nằm mộng, ta mộng thấy gia gia.

Ta tích lý rào liên khóc, khóc như thằng bé con giống như, giống như muốn đem một năm qua, nhận được khổ sở đều tại hắn lão nhân gia trước mặt khóc lên.

Ở trong mơ, gia gia một mực cười, hắn nói ta lớn lên rồi, nói ta hiểu chuyện, có trách nhiệm tâm. Có thể vì đạo, dám trừng phạt cường nâng yếu, bảo vệ chính nghĩa, thay trời hành đạo, không có vứt bỏ âm dương tiên sinh tuân theo thiên đạo công chính tinh thần.

Ta nhưng khóc rất thương tâm, bởi vì ta chính là vì thay trời hành đạo, kết quả hại chết Trần gia gia.

Ta cảm thấy phi thường tự trách, gia gia cũng không trách cứ ta, như cũ mỉm cười.

Ta khóc trong chốc lát, liền muốn nhào tới trong lòng ngực của hắn đi, kết quả nhào lên đi qua, gia gia nhưng biến mất không thấy. Lúc này ta mới nhớ, gia gia sớm đã chết, nhất thời bi thương xông lên đầu, nước mắt lần nữa không ngừng được chảy ra...

Cuối cùng, ta là bị người đánh thức, làm ta tỉnh lại mới phát hiện, người đã tại bệnh viện trên giường bệnh, mà ta lúc này chính ôm một người đang khóc, người này là Angel.

Là , nàng ngồi ở bên cạnh ta , ta cứ như vậy ôm nàng eo , tại nàng bên hông , bị ta nước mắt làm ướt thật là lớn một khối.

Angel một mặt lo lắng hỏi ta , có phải hay không gặp ác mộng ? Nói ta mới vừa rồi đột nhiên ôm nàng , sẽ khóc thật đau lòng , thật đau lòng.

Nghe nói như vậy , ta vội vàng lau sạch nước mắt , nói một tiếng không có , sau đó liền hỏi nàng: "Người chừng nào thì tới ? Ta ngủ bao lâu ?"

Angel nói: "Ta tới ngày hôm qua tới , hiện tại đã trưa rồi."

"Nguyên lai ta ngủ lâu như vậy ?"

Ta sững sờ , sau đó hướng bên người quan sát liếc mắt , phát hiện ta phải một bên trên giường bệnh , liền nằm Trần Nhị Cầu , lúc này hấn chính đẩy về khinh bỉ nhìn ta , nói: "Ai , có bạn gái chính là tốt thương tâm còn có thể có người ôm vừa kéo , ai!"

Mặc dù Trần Nhị Cầu những lời này đang nói đùa , cười ta. Thế nhưng không biết tại sao , nghe được hấn lời này , tâm lý ta đau xót , phi thường lo lắng hấn , bởi vì hiện tại hấn , không có sống nương tựa lẫn nhau gia gia , thật là một thân một mình rồi. Ta có thể nghĩ đến hấn lúc này trong lòng bị thương , bởi vì ta một năm trước cũng mất đi sống nương tựa lẫn nhau gia gia. Loại này trong một đêm , mất đi người nhà , trên đời lại không thân nhân mùi vị , ta là lại không quá minh bạch.

Nghĩ tới đây , ta hốc mắt một đỏ , liền nói với hấn: "Nhị Cầu , về sau người chính là anh ta , anh ruột."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Điền tử hạ tràng

Bây giờ Trần lão gia tử không có ở đây , ở trên đời này Trần Nhị Cầu cũng sẽ không có thân nhân , tình hình như thế cùng ta ban đầu biết bao tương tự. Ta cảm giác được ta theo Trần Nhị Cầu , chính là cùng bệnh liên kết , vận mệnh là như vậy tương tự , nhìn thấy bây giờ hấn , tựa thật giống thấy được chính ta. Cô không , không quen , tựa thật giống vận mạng chúng ta bị cái này lão Thiên cho treo cột giống nhau , thập phần đáng thương.

Nói thật , trước Trần Nhị Cầu một mực gọi ta sư đệ , tâm lý ta còn cảm thấy này đàn độn là tại chiếm ta tiện nghi , bởi vì hấn liền lớn hơn ta một ngày. Bất quá , từ giờ khắc này , ta là thật lòng coi hấn là anh ruột , chiếu ứng lẫn nhau , nếu như hấn gặp phải nguy hiểm , dù là cần ta liều mình , ta cũng sẽ không chút do dự đi cứu hấn.

Trần Nhị Cầu nghe nói như vậy , chỉ là cười một tiếng , cũng không nói lời nào , ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ...

Ta không biết hấn tại sao không nói lời nào , chỉ là tại hấn nghiêng đầu sang chỗ khác thời điểm , thật giống như thấy hấn hốc mắt có chút đỏ lên.

Ta phát hiện , hấn khóc.

Là , một cái hai mươi tuổi nam nhân cứ như vậy tại trước mặt chúng ta khóc , chảy nước mắt.

Là dạng gì bị thương mới có thể để cho một cái nam tử trưởng thành rơi lệ ? Là dạng gì sự tình mới có thể để cho một cái một mực già mà không đứng đắn đàn độn không nhịn được nghĩ khóc ?

Ta nghĩ , đó nhất định là nhớ lại thân nhân rồi đi , nghĩ tới chính mình thế lương thân thể cùng vận mệnh.

Là , hấn thật ra so với ta còn có thể thương , tối thiểu ta biết rõ mình cha mẹ chết , tối thiểu ta biết ông nội của ta là thân gia gia. Nhưng là Trần Nhị Cầu , hấn là đứa cô nhi , bị người ném vào trong tuyết , là bị Trần Quốc Đồng lão gia tử nhặt về đi.

Hấn không biết mình cha mẹ là ai , hấn chỉ coi mình là một cái không người ta , không nhà để về hải tử. Thật vất vả có người thu nhận , thật vất vả có gia , có thân nhân , bây giờ hết thảy các thứ này đều vừa không có , hấn lại biến trở về rồi khi còn bé tên cô nhi kia rồi. Chẳng qua là , bây giờ cô nhi , làm lớn mà thôi , không còn là cái kia trẻ sơ sinh rồi , thế nhưng vận mệnh cũng không có thay đổi.

Nhìn lấy hấn quay đầu đi chỗ khác khóc , ta cùng Angel cũng không biết nên làm thế nào mới tốt. Cứ như vậy , chờ hấn , chờ chính hấn điều chỉnh tâm tình.

Qua một lúc lâu , hấn tựa hồ hít một hơi thật sâu , ổn định tâm tình mình , sau đó liền quay đầu lại miễn cưỡng giả bộ tiếu tiếu rồi cười , sau đó nói: "Đúng

rồi, người mới vừa rồi ngủ thiếp đi, làm gì ôm Angel khóc nha "

"Ta ?" Ta sững sờ, rõ ràng là hân mới vừa khóc một hồi, như thế ngược lại nói ta khóc chuyện đây?

Bất quá, rất nhanh ta liền kịp phản ứng, phỏng chừng này đàn độn là sợ ta trò cười hân khóc đi, cho nên hân mới có thể cố ý nhắc lên ta trước khóc sự tình.

Vì vậy ta liền nói: "Ta mơ thấy người rơi vào trong hầm phân rồi, ở trong mơ đem ta gấp khóc."

"Lăn mẹ của người! Người mới xuống hầm phân đấy, cả nhà người đều xuống hầm phân! Làm một mơ đều lòng không tốt, người đại gia." Trần Nhị Cầu bị ta một hồi cho có chút tức giận.

Mà Angel cũng bị ta chọc cười, ba người không khỏi ngáy ngồ nở nụ cười, cuối cùng là tạm thời đem bi thương bầu không khí cho điều chỉnh xong.

Mọi người tâm tình dễ dàng trong chốc lát, Trần Nhị Cầu liền nói với ta: "Sử ký, người nghi khỏe không có, nghi khỏe chúng ta trở về trường học đi thôi, đi cho lão gia từ nhật xác đi."

Đúng vậy, Trần Quốc Đống thi thể lão gia tử vẫn còn thi trong động đây.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta gật đầu một cái, lập tức liền từ trên giường bệnh bò dậy. Nhưng là này vừa đứng lên, toàn thân liền truyền tới một trận kịch liệt đau đớn, tựa thật giống cả người đều rời rạc giống như.

Bất quá tốt tại, đi qua mấy lần hoạt động, loại này đau đớn cũng liền từ từ giảm bớt, đoán chừng là ngày hôm qua thật bị đá thương rồi, buồn ngủ một chút, mới có thể tạo thành bắp thịt và xương đau nhức.

Chúng ta đầu tiên là đi ăn trong đó cơm, thật ra nói là ăn cơm, nhưng là ba người đều ăn không dưới, tùy tiện lay rồi vài cái, chúng ta liền hướng trường học chạy đi.

Chúng ta vừa vào trường học, xa xa đã nhìn thấy trong trường học một chỗ dài cây xanh bên trong vây quanh rất nhiều đồng học.

Lúc này, ta phát hiện Vương hiệu trưởng cũng ở đó.

Chỗ đó loại tất cả đều là một ít cây, xanh um tươi tốt, đến gần tường rào,

Phải đi bên trong cũng phải chui vào, cho nên là thuộc về không người đi xó xỉnh, hôm nay nhưng vây quanh nhiều người như vậy.

Ta nghĩ thầm, đây là thế nào, như thế nhiều người như vậy vây ở nơi đó đây?

Trong lòng hiếu kỳ, vì vậy ba người chúng ta người vội vàng bước nhanh cũng đi tới.

Đến phụ cận, tựa đi hỏi Vương hiệu trưởng, hỏi hân đây là thế nào ?

Vương hiệu trưởng vừa thấy là ta, liền nói cho ta biết: "Tiên sinh, không xong, lại xảy ra chuyện, người chết."

Ta đương thời trong lòng còn cả kinh, chẳng lẽ là cương thi trở lại ? Vẫn là cái kia Nhật Bản dã nhân trở lại báo thù phục rồi hả?

Vừa hỏi, Vương hiệu trưởng liền nói: "Cương thi không có trở lại, là có hai cái học sinh không biết rõ làm sao rồi, ở nơi này trong bụi cây xảy ra chuyện."

"Người nói hai cái này học sinh, không phải là điền tử cùng Lý Mẫn chứ ?"

Vừa nghe đến Vương hiệu trưởng nói hai cái học sinh xảy ra chuyện, ta lập tức liền nhớ lại tối hôm qua để cho Lư Nghĩa cùng mèo quý đi báo thù sự tình, vì vậy vội vàng hỏi.

Vương hiệu trưởng nghe một chút, kinh ngạc gật đầu liên tục: "Đúng, không sai, chính là bọn hân lờng. Tiên sinh ngài... Làm sao biết ?"

Ta lập tức liền nói với hân: "Yên tâm đi, hai người bọn họ là báo ứng tới. Đúng rồi, bọn họ thế nào ?"

Vương hiệu trưởng liền nói: "Người ngay tại bên trong, người đi xem một chút đi, chết một cái, bị chết thật thê thảm."

Nghe nói như vậy, vì vậy chúng ta vội vàng chui vào đám người, vừa nhìn, liền mắt choáng váng.

Chỉ thấy cây từ bên trong có một người một xác, một người một xác đều là để trần thân thể, là, bọn họ đều không mặc quần áo, người kia là Lý Mẫn, mà thi chính là điền tử.

Chỉ thấy điền tử thi thể, treo cổ tại một cây liễu lên, từ tướng kinh khủng, con người bạo lòi tại hốc mắt bên ngoài, trên mặt biểu hiện còn cất giữ trước khi chết trạng thái, cực độ khủng hoảng, giống như giống như là trước khi chết gặp được gì đó cực kì khủng bố đồ vật giống như.

Chỉ thấy tại hán dưới mặt bàn chân, điểm một nhóm nhang đèn, nường hán thi thể, trên đất chầy thật là lớn mở ra thi dầu, đem trên đất cỏ xanh đều tích ướt. Thi dầu nhỏ tại nhang đèn ngọn lửa lên, "Tu" một tiếng, từng trận thi dầu tán thiêu đốt đi ra khói trắng, không gì sánh được gay mũi buồn nôn.

Chỉ một cái liếc mắt, ta liền biết, hán đây thật là báo ứng a.

Là, đây không phải là mèo quỷ chết đáng về sao? Hiển nhiên, đây chính là mèo quỷ cùng Luru Nghĩa làm. Muốn đền tể cho dù chết, cũng phải dùng giống vậy thủ đoạn, tới hành hạ linh hồn hán, khiến hán sống không bằng chết, để cho chịu đựng nhang đèn thiêu đốt linh hồn nỗi khổ.

Nhìn lại cái kia Lý Mẫn, lúc này lại đốt lên một nhánh nhang đèn, cắm vào đền tể dưới mặt bàn chân, hiển nhiên, những thứ này nhang đèn tất cả đều là nằng làm.

Chỉ bất quá, lúc này Lý Mẫn cặp mắt vô thần, mặt vô biểu tình, vừa nhìn cũng đã là trải qua thần thất thường rồi, người đã điên rồi.

Có đồng học đi gọi nằng, nằng cũng giống như không nghe được giống như, trên mặt chỉ có thể hắc hắc cười ngây ngô, một bên cười, một bên lẩm bẩm "Ta là một con mèo, hắc hắc, mèo..."

Nhìn đến cảnh tượng như vậy, ta bất đắc dĩ thờ dài, xem ra, Luru Nghĩa cùng mèo quỷ, cuối cùng vẫn không có bỏ qua cho Lý Mẫn, mặc dù không có muốn nằng mệnh, thế nhưng người cũng đã điên định.

Nghĩ tới đây, ta không khỏi cười khổ lắc đầu một cái, sau đó xoay người đi ra đám người, không đành lòng nhìn nhiều, chỉ có một tiếng thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Nói lời từ biệt

Lúc này mặc dù là sau giờ Ngọ, nhưng là một cái ngày không trăng, mây đen tối om om, như cùng ta tâm tình, không gì sánh được nặng nề.

Đặc biệt là gặp được Lý Mẫn thể lương hạ tràng sau đó, liền nặng hơn rồi, ban đầu nhận biết một cô gái, bây giờ nhưng thành người điên. Mặc dù ta biết này hết thảy đều là chính hán tạo, không đáng giá đồng tình, thế nhưng ta như cũ khó tránh khỏi cảm thấy có chút tiếc hận.

Lúc này ta ở trong lòng muốn, nếu như nói đền tể cùng Lý Mẫn vận mệnh, là chính bọn hán tu. Như vậy ta vận mệnh đây? Tại sao ta một mực tuân theo hành thiện tích đức, thay trời hành đạo, nhưng cũng là như vậy vận mệnh?

Rốt cuộc là ta kiếp trước tạo nghiệt quá nhiều? Vẫn là đời này ông trời già cổ ý đang trêu cợt với ta?

Tất cả mọi người cho là ta là người hiền lành, thật ra ta chẳng qua là suy nghĩ nhiều tích âm đức, muốn cho vận mạng mình có khả năng hơi chút thay đổi xong một ít. Chỉ là, đây cũng là khó khăn như vậy.

Tốt tại, mỗi lần trợ giúp người khác, hoặc là thay người khuếch trương rồi chính nghĩa, ta nội tâm cũng sẽ được đến một loại thiết thực, để cho ta cảm thấy vui vẻ yên tâm, có lẽ, đây chính là ta tính cách đi!

Lý Mẫn điên rồi, sau đó bị đưa đi bệnh viện tâm thần. Mà đền tể chết, tại cảnh sát điều tra xuống, phát hiện là tự sát, mặc dù Lý Mẫn có nhục thi cử cử, nhưng là lại bởi vì nằng tinh thần thất thường, cho nên cũng không có truy cứu trách nhiệm hình sự.

Đương nhiên, đây đều là nói sau.

Chúng ta sách về chính chuyện.

Nghe nói chúng ta là muốn xuống thi động, thay lão gia tử nhặt xác, Vương hiệu trưởng cũng vội vàng theo chúng ta cùng nhau đi qua.

Miệng giếng nơi đó, như cũ vây quanh cảnh giới tuyến, chỉ là bây giờ cũng không có cảnh sát.

Angel cùng Vương hiệu trưởng ở lại bên ngoài chờ, ta cùng Trần Nhị Cầu hai người bỏ vào thi bên trong động, đi tới mộ thất, đánh đèn pin vừa nhìn, ta cùng Trần Nhị Cầu lại khóc.

Chỉ thấy đầy đất hán thi thể, là, hán bị cương thi cho băm thây rồi.

Chúng ta căn bản là không có biện pháp như vậy thay hẳn nhặt xác , cho nên ta không thể làm gì khác hơn là trở lại phía trên , kêu Vương hiệu trưởng tìm cho ta tới một cái túi vải.

Angel cũng theo ta đi xuống , mặc dù bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ không nhẹ , thế nhưng nàng cũng không hề rời đi , còn giúp chúng ta cùng nhau đem từng đoạn từng đoạn cụt tay cụt chân nhặt lên.

Nhặt xác , tiêu xài hơn nửa giờ , trong lúc Trần Nhị Cầu một lần bị thương quá độ , mấy lần rơi lệ , ta cùng Angel đều thập phần lo lắng.

Tốt tại , hẳn gắng gượng qua tới.

Trần Quốc Đống chỉ còn lại một túi vải thịt vụn rồi , chúng ta muốn liều mạng liều mạng không đứng lên , cuối cùng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là cùng ngày sẽ đưa đi hỏa táng , đốt thành rồi tro cốt , chọn rồi một chỗ phong thủy tốt , khiến hẳn thật sớm nhập thổ vi an.

Lo liệu xong Trần lão gia tử hậu sự , chúng ta liền trở về đoán mệnh quán , sau đó tự lại cũng không ra cửa.

Buổi tối hôm đó , Angel mang theo Lưu Nghĩa cùng mèo quý tìm tới , tới cảm tạ ta cùng Trần Nhị Cầu giúp bọn hắn báo thù , đồng thời cũng là tới cùng chúng ta nói lời từ biệt tới.

Là , bọn họ bây giờ báo sát thân thù , dĩ nhiên là nên trở về âm tào địa phủ đi rồi.

Một người một con mèo , tại trước mặt chúng ta quỳ xuống , cung cung kính kính dập đầu ba cái , sau đó này mới lên đường.

Đưa đi Lưu Nghĩa cùng mèo quý sau đó , Angel liền nói với ta: "Sử ký , ta cũng vậy tới với người nói lời từ biệt."

Nghe lời này một cái , ta không khỏi sửng sò , hỏi nàng bây giờ muốn đi nơi nào ?

"Ta... Trở về trường học đi a." Angel cười một tiếng , sau đó nói: "Yên tâm , đáp ứng người chuyện , ta sẽ không quên , ta còn có nửa năm học nghiệp , học nghiệp sau khi hoàn thành ta sẽ tới tìm người."

Nghe nói như vậy , ta đầu tiên là sửng sốt , không hiểu nói: "Đã đáp ứng chuyện ta ? Chuyện gì ?"

"Người cứ giả vờ đi , người ta đương nhiên nói là lấy thân báo đáp chuyện." Một bên Trần Nhị Cầu liếc mắt.

"À?"

Nói thật , ta còn thật không có nghĩ đến nói sẽ là chuyện này , bởi vì trong lòng ta , ngay từ đầu cũng chưa có đem cái gọi là lấy thân báo đáp để ở trong lòng , cũng căn bản chưa từng nghĩ muốn lợi dụng giúp Lưu Nghĩa báo thù chuyện , hướng Angel tìm lấy bất kỳ báo đáp. Dù là , tâm lý ta thật đã mơ hồ thích nàng.

Lúc này , ta nhìn một cái Angel ,

Phát hiện mặt nàng một hồi liền đỏ.

"Thời điểm không đi , ta đi về trước."

Angel nói một tiếng , sau đó liền vội vàng xoay người đi ra ngoài.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Thế nào , người có phải hay không hạnh phúc hồng rồi ? Còn không mau một chút đi đưa tiễn người ta."

Bị Trần Nhị Cầu vừa nói như thế , ta mới phản ứng được , vì vậy đuổi đi theo sát.

Làm ta đem Angel đưa đến ngoài cửa lớn lúc , nàng quay đầu nói với ta: "Người không cần đưa ta rồi , người chính là nhiều bồi bồi Nhị Cầu ca đi."

Ta gật đầu một cái , sau đó liền kêu nàng phải nhiều保重.

Angel cười một tiếng , sau đó đột nhiên bu lại , tại trên mặt ta hôn một cái , sau đó liền đi.

Là , hôn một hồi , liền đi.

Lúc đó ta trực tiếp liền lãng ngay tại chỗ , phải biết ta có lẽ không có hôn qua nữ hài , càng không có bị nữ hài chủ động hôn qua. Hạnh phúc tới quá nhanh , quá đột ngột , nhất thời ta đều không phản ứng kịp. Làm ta phản ứng lại lúc , nàng đã biến mất trong bóng đêm...

Lúc đó ta , đều không biết mình là như thế trở về nhà bên trong đi , cả đầu đều là gấp. Trong đầu vẫn luôn suy nghĩ , Angel nàng này một cái hôn , là đại biểu có ý gì ?

Là ưa thích ta ư ? Vẫn ưa thích ta nha

Đi vào trong phòng , ta vẫn là không có muốn hiểu được , sau đó phải đi theo Trần Nhị Cầu nói chuyện phiếm , tận lực không để cho hẳn suy nghĩ khổ sở

sự tình.

Ngày kế , chúng ta cũng không có mở cửa tiệm , bởi vì Trần lão gia từ không có ở đây , chúng ta tạm thời cũng không tâm tư đi làm ăn.

Bất quá , sắp tới buổi trưa thời điểm , lại có người tới gõ cửa , ở ngoài cửa kêu: "Sử tiên sinh , Trần tiên sinh , các người ở nhà sao "

Thanh âm có vài phần quen tai , nhưng là trong chốc lát lại nghe không hiểu là ai thanh âm

Vì vậy , chúng ta phải đi mở cửa ra , vừa nhìn , nguyên lai người tới đúng là trước cùng chúng ta cùng nhau đấu thắng cương thi vị quan quân kia trưởng lớp.

Ta rất ngạc nhiên , hắn làm sao sẽ tìm tới cửa nhà

Vì vậy mời hắn vào sau đó , ta liền hỏi hắn , có phải là có chuyện gì hay không ?

Vị quan quân kia ngượng ngùng gật gật đầu , sau đó liền nói: "Quả thật có chuyện , ngày hôm qua chút ít vũ cảnh phải đi đuổi theo cái kia cương thi , kết quả ba chết năm thương , hành động thất bại , bây giờ cương thi còn núp ở ngọn núi kia bên trong. Bởi vì cân nhắc đến cương thi đao thương bất nhập , không khỏi tạo thành lớn hơn chết , cho nên phía trên muốn cho ta tới mời nhị vị đi trước hỗ trợ , vì dân diệt cương trừ hại."

"Phía trên lãnh đạo cho người tới mời chúng ta đi diệt cương trừ hại ?"

Ta nhướn mày một cái.

Phải mong rằng nhị vị có khả năng hỗ trợ một chút , bây giờ chỉ có các người có khả năng đối phó nó." Vị quan quân kia gật đầu một cái.

Nghe nói như vậy , ta lập tức chỉ lắc đầu đạo: "Người trở về đi! Chuyện này , thứ cho chúng ta vô pháp giúp , cũng không giúp được."

Trần Nhị Cầu cũng không vui vẻ nói: "Người đi trở về nói cho các người biết phía trên lãnh đạo , là ai ban đầu hạ lệnh nhất định phải lưu lại cái kia cương thi , sẽ để cho người nào xử lý đi. Đừng mẹ hấn chính mình đi ị , nhưng phải người khác tới thay hấn chùi dít."

Vị quan quân kia nghe một chút , nhất thời làm khó lên , liền nói: "Nhị vị huynh đệ , các người như vậy , gọi ta như thế nào trở về giao phó nha "

Nói thật , nếu như trước mắt vị này không phải là ngày hôm qua cùng nhau trải qua sống chết có nhau , lúc này ta đã sớm không nói nhảm với hấn rồi. Bất quá , niệm ở ngày hôm qua cùng nhau đấu thắng cương thi phần thưởng , ta còn là khách khí với hấn giảng đạo: "Người trở về thì theo ta sư huynh lời mới vừa nói nói thẳng đi!"

Sĩ quan không khỏi vẻ mặt đau khổ , nói: "Nhị vị huynh đệ , các người coi như là vì dân chúng , xuất thủ giúp một tay đi! Núi kia bên trong còn ở người ta đây, nếu như không mau chóng giải quyết mà nói , khẳng định còn sẽ có người vô tội thụ hại."

Thật ra , này cương thi ta cũng không phải là bất kê , nếu quả thật bất kê mà nói , kia Trần gia gia liền thật trắng chết. Hấn chính là vì không để cho cương thi hại người , cho nên không tiếc tánh mạng mình ở lại thi trong động. Cho nên , bất kê là vì Trần lão gia tử , vẫn là vì trong lòng "Đạo", chúng ta cũng không thể bất kê.

Bất quá , quan quân này đại biểu phía trên lãnh đạo tới mời ta , ta còn thực sự sẽ không cho bọn họ mặt mũi. Vì vậy suy nghĩ một chút , liền nói với hấn: "Như vậy đi , người trở về thì nói cho phía trên lãnh đạo , để cho hồi trên hạ lệnh muốn lưu cương thi làm người nghiên cứu , chính mình tới mời chúng ta."

Sĩ quan cuối cùng cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái , sau đó tạm thời đi về trước.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Diệt cương trước

Sĩ quan sau khi đi , Trần Nhị Cầu liền hỏi ta: "Người đoán , phía trên kia lãnh đạo sẽ tới hay không ?"

"Không biết." Ta lắc đầu một cái , nếu đúng như là khổ chủ có tai mà nói , ta ngược lại có thể tin tưởng khổ chủ sẽ đến tìm chúng ta , thế nhưng phía trên lãnh đạo sao , ta còn thật không có đấy , trừ phi chuyện này nếu như không xử lý xong , sẽ ảnh hưởng hấn sĩ đồ , bằng không để cho bọn họ tới cầu

chúng ta , đoán chừng nằm mơ đi.

Trần Nhị Cầu nói: "Được rồi, bất kể có tới hay không, chúng ta vẫn là chuẩn bị sớm đi, tránh cho càng nhiều người để cho cương thi gieo họa."

Hiển nhiên, Trần Nhị Cầu cũng là định đem chuyện này quán đi xuống, bất kể phía trên người sẽ tới hay không mời chúng ta hỗ trợ, chúng ta đều chưa hề nghĩ tới nhìn tới không để ý tới.

Sau đó, ta theo Trần Nhị Cầu liền phân công hợp tác.

Hắn đi ra cửa làm máu chó mực, mà ta thì ở lại đoán mệnh trong quán chuẩn bị phù chú những vật này, là tiếp theo diệt cương làm chuẩn bị.

Đúng vậy, đây chính là Lục Cương, hắn lợi hại chúng ta nhưng là đã lĩnh giáo rồi, ngày hôm qua thiếu chút nữa thì không có chết ở trong tay nó. Cho nên, muốn nghĩ hàng phục hắn, cần phải làm đủ vẹn toàn chuẩn bị.

Ta muốn chuẩn bị đồ vật cũng nhiều, tỷ như gạo nếp, ống mực, định thi châm, chu sa vồng, phù chú chờ một chút

Cũng tỷ như kia chu sa vồng, cần phải ở trong chu sa ngâm, để cho chu sa hoàn toàn chìm vào vào trong lưới mới được, uy lực như thế nào, hỏi trên Trần lão gia gia dùng hắn đem cương thi văng văng bao lại, bao vây trong lưới, liền đủ thấy hắn phi thường lợi hại.

Mà gạo nếp, ống mực, cũng cùng chu sa vồng giống nhau, đều là đối phó cương thi khác tính.

Định thi châm, chính là dùng để trấn thi, định thi đinh dài ba tấc, phía trên dùng chu sa vẽ đầy định thi phù, tổng cộng một trăm lẻ tám chỉ, chỉ cần đem châm đánh vào cương thi một trăm lẻ tám cái huyết vị, như vậy thì tính này cương thi lợi hại hơn nữa, cũng sẽ bị định trụ, không thể động đậy nữa chút nào.

Nói nhiều đi nữa, phù chú mới là hàng phục cương thi vũ khí cuối cùng, cho nên phù chú, ta cũng đầy đủ họa hơn một tiếng, tổng cộng họa hơn mấy chục đạo. Phù chú chủng loại đa dạng, tất cả đều là chuyên môn dùng để đối phó cương thi, theo thứ tự là Trấn Thi Phù, thi hành phù, khống thi phù, đuổi ma phù.

Những bùa chú này, từng đạo đều là 《 thanh ô tự 》 đối phó cương thi lợi hại nhất linh phù, chẳng qua là ta bây giờ đạo hạnh còn, không biết vẽ ra tới uy lực bao lớn, cũng không biết được.

Cũng tỷ như ta họa Trấn Thi Phù, bên trên viết, bắt buộc lớn tướng quân đến chỗ này!

Bùa chú này dựa theo 《 thanh ô tự 》 trong sách ghi lại là, nói bùa này là Chung Quỷ sáng chế, trong đó bắt buộc bên trong chỗ sách Đại tướng quân chính là chỉ chương quân Minh Giới Đại tướng, nắm quyền lớn, có thể hiệu lệnh đám quỷ, Đại tướng quân vừa đến, đám quỷ nhất định phục. Bùa này vừa đến chính là tướng lệnh, bình thường cương thi tự nhiên không dám lộn xộn. Nhưng là có kia lợi hại, liền muốn dùng đến cái khác phù chú rồi. Khống thi phù thì viết, sắc lệnh ngày nguyệt xuyên linh vũ. Thi hành phù chính là cần thi nhân dân tại cương thi trên đầu một loại, kỳ thư sắc lệnh chi bạch Át giao du lên Đế Quân. Đương nhiên, những thứ này linh phù có sử dụng, đều ắt không thể thiếu được từng cái bị đủ.

Đương nhiên, kiếm gỗ đào cũng là cần phải bị lên, đào mộc cũng tên "Tiên mộc", "Hàng Long Mộc" "Quỷ sợ gỗ". Cổ nhân cho là: "đào mộc, năm Mộc chi tinh vậy, cho nên áp phục tà khí người vậy, đào mộc chi tinh sinh ở quỷ môn, chế ngự bách quỷ", cho nên kiếm gỗ đào là đạo gia dùng để giết quỷ chém yêu chi mãnh liệt khí.

Ta bên này đem hết thấy mọi thứ đều chuẩn bị không sai biệt lắm, mà Trần Nhị Cầu cũng quay về rồi, mang về tam đại bình máu chó mực.

Có những thứ này máu chó mực, ta muốn chỉ cần không giống hồi trên xui xẻo như vậy, bị kẹp tại trong quan tài không thể động đậy, có những thứ này chuẩn bị hắn là sẽ có chút ít phần thắng nắm chặt.

Mà ngay tại lúc này, đột nhiên, đoán mệnh của quán truyền miệng tới một đạo tiếng thắng xe, chúng ta hướng ra ngoài đầu vừa nhìn, chỉ thấy cửa tới một chiếc treo quần bài Audi A 6.

Ta nhướng mày một cái, lòng nói, chẳng lẽ phía trên lãnh đạo thật tới mời chúng ta rồi hả?

Tự tại lúc này, quả nhiên, từ trên xe bước xuống vài người, trong đó một cái chính là mới vừa rồi đã tới vị quan quân kia trưởng lớp, chỉ thấy, hắn dẫn một vị chừng năm mươi tuổi nam nhân, xuống xe liền hướng chúng ta trong tiệm đi vào.

Ta nhìn một cái cái kia chừng năm mươi tuổi nam nhân, lớn lên là vàng trán cao,

Địa Các vương vấn, một đôi mày kiếm, tự còn uy thế, vừa nhìn chính là phía trên lãnh đạo không sai.

Rất nhanh, vị kia sĩ quan nhỏ liền lĩnh lấy vị trung niên nam nhân kia đi vào rồi trong tiệm, chia vào người của chúng ta đối với hắn giới thiệu: "Thủ trưởng, này nhị vị đó là có thể trăm yêu trừ ma cao nhân. Vị này họ Trần, vị kia họ Sử."

Đồng thời, sĩ quan nhỏ cũng hướng chúng ta giới thiệu, nói người này chính là bọn hắn phía trên đại lãnh đạo.

Chúng ta gật gật đầu. Mà đối phương nhưng chỉ là hơi hơi phát phát tay, tượng trưng chào hỏi, ngay cả tay đều không vươn ra theo chúng ta cầm một hồi

Nhìn đến đây , ta cùng Trần Nhị Cầu hai người trong lòng liền đối với người này không có gì hảo cảm , hắn đại gia , thật đúng là coi mình là đại lãnh đạo a , hắn đây mẫu thân giống như là đi cầu người bộ dáng sao? Không biết, còn tưởng rằng là tới thị sát đây.

Ngay sau đó , ta cũng không nói lời nào , dù sao cũng không phải là ta yêu cầu hấn làm việc , chúng ta vẫn để ý hấn làm điều.

Phòng chừng vị kia cái gọi là đại lãnh đạo , bị người phụng nghênh đã quen đi, tới chỗ nào đều có ảnh hình người chó giữ nhà giống nhau tăng bốc , bây giờ nhưng nhìn thấy chúng ta vút đều không vút hấn , nhất thời bầu không khí cũng có chút xấu hổ.

Cuối cùng , vẫn là cháu trai này vẫn tính là người biết , biết rõ hôm nay là hấn đi cầu người , cho nên thấy chúng ta không nói lời nào , giống như coi hấn là thành không khí giống như , vì vậy không thể làm gì khác hơn là cúi xuống hấn cao quý đầu , miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười , nói với chúng ta: "Nhị vị đại sư , ta nghĩ ta lần này tới mục tiêu , nhị vị hấn biết chứ ?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu lắc đầu một cái , nói: "Không biết ?"

Vị này đại lãnh đạo vẻ mặt cứng đờ , giống như thấy quý giống như , hiển nhiên không nghĩ đến vậy mà sẽ gặp phải không nể mặt hấn như vậy người đi. Cho nên , mới vừa nặn đi ra nụ cười lập tức liền biến mất , sau đó có chút không vui nói: "Hai vị đồng chí , ta đây vị là người đại biểu dân , đại biểu quân đội chính phủ tới mời các người hỗ trợ. Bây giờ tình huống rất không lạc quan a , chỉ là ngày hôm qua , đã có nhiều người chết , chúng ta đã không thể chậm trễ , cho nên đi qua chúng ta nghiên cứu thảo luận , muốn đem cái này vinh quang thêm to lớn nhiệm vụ , giao cho các người nhị vị đồng chí , hi vọng nhìn các người nhị vị có khả năng vì nhân dân an nguy , làm dùm một lần."

Nghe nói như vậy , ta liền lắc đầu một cái , nói: " Xin lỗi, chuyện này nếu đúng như là ngày hôm qua cương thi còn chưa có đi ra mà nói , coi như các người không đến mời ta , ta cũng vậy dự định thay trời hành đạo , diệt hấn. Có thể là bởi vì các người quá nhiều , chúng ta diệt cương kế hoạch rơi vào khoảng không. Bây giờ , sợ là chúng ta chính là muốn quân , cũng không quân được."

Vị này trung niên nam nhân nghe được ta đây nói gì , sắc mặt trở nên thật không tốt rồi , bởi vì hấn biết rõ ta đây là cố ý tại gây khó khăn hấn. Bởi vì lúc trước ta có kêu vị kia sĩ quan nhỏ khiến hấn chủ động tới mời ta , bây giờ hấn chủ động tới rồi , ta nhưng lại không đáp ứng. Người nói , hấn có thể cao hứng sao ?

Cho nên , lập tức vị lãnh đạo này cũng rất sinh khí , nói: "Bây giờ nhân dân gặp nạn , kia trên núi dân chúng ngàn cân treo sợi tóc , các người có năng lực trừ hại , làm sao có thể làm như không thấy đây?"

Ngay sau đó , Trần Nhị Cầu cũng không cao hứng , liền nói: "Ngày hôm qua người hạ lệnh quá nhiều chúng ta diệt cương thời điểm , động sẽ không suy nghĩ một chút nhân dân sẽ có khó khăn , dân chúng sẽ có nguy , ngày hôm qua chết đi những cảnh sát kia cùng chiến sĩ , cũng đều là báai các người phía trên lãnh đạo ban tặng a. Bây giờ đến tới ra tai vạ sẽ để cho chúng ta tới thay người chùi đất , cái này cũng thật quá mức đi."

Một bên vị kia sĩ quan nhỏ , nghe nói như vậy , sợ đến sắc mặt đều thay đổi.

Bất quá , ta muốn vị lãnh đạo kia , đoán chừng là thật lo sợ tình hình náo không thể thu thập , chết càng ngày sẽ càng lớn , ảnh hưởng hấn sĩ đồ đi, cho nên mặc dù bị Trần Nhị Cầu sắc đến sắc mặt đỏ bừng lên , cuối cùng nhưng là mạnh mẽ đem chịu đựng. Sau đó nói với chúng ta: "Chúng ta ngày hôm qua quyết sách , bây giờ xem ra xác thực phạm vào sai lầm lớn , chỉ là đây cũng là bởi vì vị kia lão giáo sư đề nghị , vì nghiên cứu khoa học , chúng ta mới có thể hạ lệnh bảo vệ hiện trường , không cho các người nhúng tay. Sai lầm như là đã tạo thành , chúng ta cần phải mau chóng suy nghĩ một chút giải quyết cách , chỉ cần nhị vị đồng ý giúp đỡ , có bất kỳ yêu cầu , đều có thể mở miệng , chúng ta nhất định sẽ lớn nhất cường độ chống đỡ."

" Được, bất kỳ yêu cầu gì đều có thể xách sao?" Một bên Trần Nhị Cầu mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 128: Đề yêu cầu

Nghe được Trần Nhị Cầu lại muốn đề yêu cầu , ta liền sững sờ , bởi vì ta có thể hiểu này đàn độn , hấn cũng không giống như ta dễ nói chuyện như vậy , đặc biệt là đối với trước mặt vị lãnh đạo này tới nói , Trần Nhị Cầu càng là cực kỳ không ưa , cho nên hấn lại làm sao có thể sẽ tùy tiện đáp ứng người này ?

Trong nội tâm của ta hiếu kỳ , nhìn một cái Trần Nhị Cầu , hấn đối với ta cười rồi cười , khoe miệng hơi hơi giương lên , ta tâm đạo , được rồi, hàng này trong bụng nhất định là nghĩ đến cái gì chủ ý xấu rồi.

Chỉ thấy vị lãnh đạo kia nghe được Trần Nhị Cầu nguyện ý đề yêu cầu rồi, rất là cao hứng gật đầu một cái, nói: "Đương nhiên, chỉ cần chúng ta làm được, bảo đảm tiếp viện đúng chỗ."

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền nói: "Biệt chi viện sao, rồi coi như xong. Như vậy đi, liền cho ta trước tới 300,000 khối tiền trợ cấp đi!"

Nghe lời này một cái, không chỉ có vị lãnh đạo kia thiếu chút nữa không có đứng vững, lão đảo một cái tài đến trên đất đi, ngay cả ta cũng là sững sờ, cảm đều nhanh kinh điệu.

Này dân đồn cũng thực có can đảm muốn, vừa mở miệng chính là 300,000, hơn nữa còn nói nhẹ nhàng như vậy, trước cho ta tới cái 300,000 ?

Vị lãnh đạo kia tựa hồ cho là lỗi tai mình nghe lầm, hỏi: "Người mới vừa nói gì đó ? Muốn... Muốn 300,000 ?"

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái: "Không sai, 300,000. Ông nội của ta ngày hôm trước vì tranh thủ đốt thi thời gian, chết ở thi trong động, kết quả cuối cùng thi không sót thành, bị chết không đáng giá, ta muốn cái yêu cầu này không quá đáng chứ ?"

Người lãnh đạo kia nghe một chút, nhất thời cũng chưa có lúc trước cái gọi là dứt khoát rồi, cười một tiếng, nói: "Cái này... Chúng ta cũng không có lần hành động này chuẩn bị kinh phí a."

Trần Nhị Cầu nghe một chút, liền nói: "Vậy thì ba trăm năm chục ngàn đi!"

Ta đi, nhất thời, ta liền lập tức xam mặt lại.

Vị lãnh đạo kia cũng không nghĩ đến, này dân đồn không chỉ có không có buông tha, lại còn sẽ tăng giá, một mặt không dám tin nhìn trước mặt vị này trẻ tuổi, vừa giận vừa sợ, phỏng chừng hần đời này đều không gặp qua đám với hần nhắc gánh người. Hay hoặc là nói, cái này ngay cả nhắc gánh cũng không tính là, phải nói là lường gạt.

Là, lường gạt, bên ngoài trương mặt lường gạt, hơn nữa còn là lường gạt ngồi ở vị trí cao đại lãnh đạo. Loại chuyện này, phỏng chừng không phải tận mắt nhìn đến, nói ra đều sẽ không tin tưởng đi.

"Vị đồng chí này, chúng ta nếu là có kinh phí mà nói, nhất định sẽ cho. Nếu không như vậy, chúng ta sẽ hướng dân chính bộ môn đi thay các người xin, nhất định cho các người gia hy sinh lão gia tử tranh thủ nhất bút trợ cấp, như thế nào đây?" Lãnh đạo mặc dù rất tức giận, nhưng vẫn là nhịn xuống, sau đó cố làm có vẻ khó xử.

"Bốn mươi vạn." Trần Nhị Cầu tiếp tục tăng giá.

"Người đây là ý gì nha" lãnh đạo sắc mặt một hồi liền kéo xuống.

"Bốn trăm năm mươi ngàn, không thể ít hơn nữa." Trần Nhị Cầu lại bỏ thêm năm chục ngàn.

"Người biết người đây là đang làm gì sao? Người đây là tại lường gạt!" Vị lãnh đạo kia cuối cùng nổi giận, sau đó suy nghĩ một chút, đoán chừng là sợ Trần Nhị Cầu tăng giá nữa đi, vậy chuyện này liền thật không có được nói chuyện, vì vậy cũng chỉ phải nói: "Như vậy đi, kinh phí thật không có, bất quá ta bao nhiêu vẫn có thể đi nhóm một ít đi xuống, một trăm ngàn, đây là ta có thể vì thế lần nhóm đi xuống lớn nhất số lượng rồi, nhiều đi nữa ta không có cách nào hướng tổ chức giao phó."

Vậy mà, hần gặp phải nhưng là một cái cực phẩm, hần vừa dứt lời, tiếp theo liền thấy Trần Nhị Cầu đưa ra năm ngón tay, dứt khoát nói: "Năm trăm ngàn! Không cho đủ số này, Thiên vương lão tử đến, chúng ta cũng tuyệt không hỗ trợ."

Nói xong, Trần Nhị Cầu một bộ thích cho hay không, không cho đẹp đi về mặt, hơn nữa còn làm ra một bộ không tính tiếp tục nói một chút đi đáng về, chuẩn bị xoay người trở về phòng.

Nhìn đến đây, vì vậy ta cũng vội vàng đối với vị lãnh đạo kia đạo: "Su huy nh ta như là đã đem ranh giới cuối cùng giao phó, các người không cho được mà nói, vẫn là mời cao minh khác đi, hơn nữa nhanh hơn, nếu như ban ngày không có giải quyết, chờ đến trời tối, ắt phải lại đều sẽ có dân chúng vô tội thụ hại. Ai, không tiễn."

Nói xong, ta làm một cái mời thủ thế.

Thật ra, ta hiểu Trần Nhị Cầu tại sao phải làm như thế, hần đó cũng không phải đòi tiền, mà là đơn thuần chính là muốn lừa gạt hần, chính là nhìn người này khó chịu. Dựa vào cái gì hần gây ra họa, nói muốn chúng ta cho hần chui đi, chúng ta thì phải ngoan ngoãn đi giúp hần lau nhà

Bất quá,

Vị lãnh đạo kia cũng không có thật xoay người rời đi, mà là suy nghĩ một chút, sau đó cắn răng một cái, đạo: "Được, năm mươi vạn thì năm mươi vạn!"

Nghe một chút hần vậy mà đáp ứng, Trần Nhị Cầu liền nói: "Được, thành giao. Tiền lúc nào đưa tới, chúng ta lúc nào xuất phát!"

Vị lãnh đạo kia lúc này hoàn toàn là bị chinh không có tính khí, không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, nói chờ một lúc sẽ phái người đưa tới, sau đó liền thở phào phò đi

Coi hấn ra đến ngoài cửa , chuẩn bị lên xe thời điểm , ta còn nghe hấn hùng hùng hổ hổ đạo: "Quá vô sỉ , loại này phong kiến mê tín tàn độc , sớm muộn được thanh trừ!"

Nghe được sau lưng của hấn đang mắng chúng ta nói xấu , ta thì càng thêm cảm thấy Trần Nhị Cầu làm đúng rồi , loại này người , nên gây khó khăn hấn , không gây khó khăn hấn , gây khó khăn người nào. Mẫu thân , một bên cầu chúng ta đối phó cương thi , một bên sau lưng chửi chúng ta là phong kiến mê tín , nếu như này không lo lắng người vô tội chịu cương thi làm hại , cháu trai này chính là cho nhiều tiền hơn nữa , chúng ta cũng sẽ không quản.

Cháu trai kia sau khi đi , ta quay đầu liền cho Trần Nhị Cầu dựng thẳng một ngón tay cái , nói với hấn: "Người này sóng thao tác quá mẹ hấn 6 rồi!"

Trần Nhị Cầu cũng cực kỳ đắc ý , cười hắc hắc , hướng về phía cháu trai kia rồi đi phương hướng , mắng: "Loại này người chính là thiếu đánh mặt , làm cái quan liên mỗi ngày cho là mình là người trên người rồi , khắp nơi tinh tướng , ngu khí hồng hồng. Mẹ hấn , không đánh một hồi hấn khuôn mặt , thật đem chúng ta trở thành hấn bên dưới cấp ba cầu."

Ta rất là đồng ý gật đầu một cái , sau đó nhìn một cái sắc trời , đã buổi trưa đã qua , trong lòng không khỏi cảm thán lấy hi vọng bọn họ có thể nhanh lên một chút đem tiền đưa tới , chúng ta mới tốt trước ở mặt trời lặn trước , đi đem cương thi tìm cho ra. Bởi vì chờ mặt trời xuống núi rồi , coi như khó đối phó hơn nhiều.

《 từ không nói 》 bên trong có câu , quỷ nghe thấy gà gáy tức co rút , gà gáy chính là ban ngày , cương thi bản lĩnh lại lớn , cũng chạy không thoát âm dương ở giữa phân định. Đây là thiên nhiên đối với cương thi cùng quỷ quái làm một cái quy phạm , nhân loại sinh hoạt tại ban ngày , mà bọn họ chỉ có thể tồn tại ở ban đêm.

Tốt tại , đại khái hơn một tiếng sau đó , đoán mệnh cửa quán miệng đã tới rồi một cái đoàn xe. Là , đoàn xe , có cảnh sát , có vũ cảnh , dẫn đội vẫn là vương đội.

Nguyên lai , bọn họ là bởi chúng ta cùng đi đối phó cương thi , hơn nữa đồng thời cũng đưa tới một trương năm trăm ngàn nguyên chi phiếu.

Chúng ta thu tiền , lập tức sẽ cảm chuẩn bị xong pháp khí phù chú , liền đi theo đám bọn hấn cùng đi ra môn , thẳng hướng trường học phía sau đại sơn chạy tới...

Tại đại sơn dưới chân núi , chúng ta gặp được một ít cột tay cột chân , đang có người tại nơi đó nhật xác.

Vương đội nói cho ta biết , đó là lão giáo sư thi thể , nhật xác là người nhà của hấn.

Ta gật gù đầu , chỉ có thể nói đây là tội có nguyên nhân , hấn không chỉ hại chết chính mình , hơn nữa còn hại chết người khác , bị chết không một chút nào oan.

Ngon núi này rất lớn , những thứ kia vũ cảnh nói cho ta biết , bọn họ tại trên ngọn núi này theo cương thi gặp qua ba lần , bất quá mỗi lần đều bị hấn trốn thoát.

Ta gật đầu một cái , sau đó liền kêu bọn họ phân chia mấy tổ đi tìm , tìm được liền nói cho ta biết , muôn ngàn lần không thể suy nghĩ chính mình đi đối phó hấn.

Đồng thời , ta còn đề cho bọn họ ai là xử nam , đem chai nước suối nước sớm trang bị đầy đủ nước tiểu đồng tử , một khi gặp gỡ cương thi đã kích , nước tiểu đồng tử có thể dùng để bảo vệ tánh mạng.

Hết thấy an bài thỏa đáng , tiếp lấy chúng ta liền bắt đầu phân tán ra tìm.

Này một tìm , liền tìm một buổi chiều , vẫn không có tìm tới cái kia cương thi. Ta hoài nghi , kia cương thi nhất định là trốn đi , hoặc là núp ở kia trong sơn động cũng khó nói. Chỉ là này mịt mờ đại sơn , muốn nghĩ theo trong sơn động đem nó tìm ra , lại nói dễ dàng sao ?

Cuối cùng không có cách nào ta không thể làm gì khác hơn là để cho mọi người ngồi xuống nghỉ ngơi , nếu ban ngày hấn trốn đi , vậy cũng chỉ có thể đợi buổi tối , chính hấn đi ra.

Mặt trời , bắt tri bắt giác cuối cùng rơi xuống núi , màn đêm rất nhanh bao phủ đi xuống. Đón lấy , ta liền lại đề cho mọi người bắt đầu tiếp tục tìm. Đại khái tìm tới hơn tám giờ tối thời điểm , trong sơn cốc đột nhiên truyền đến một tiếng súng vang tiếng.

Ta đương thời liền đột nhiên cả kinh , biết chắc là xảy ra chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Định thi đình

Ta vội vàng dùng vô tuyến điện thoại vô tuyến hỏi thế nào ? Tại sao nổ súng ?

"Cương thi , cương thi đang tập kích thôn dân rồi!" Đón lấy, chỉ nghe thấy điện thoại vô tuyến bên trong truyền đến một đạo kinh hoàng thất thổ thanh âm , đó là vương đội thanh âm. Kèm theo điện thoại vô tuyến trả lời , lại vừa là liên tiếp súng vang lên.

Nghe lời này một cái , chúng ta mọi người đều là cả kinh , biết rõ tình huống khẩn cấp , vì vậy vội vàng hướng sơn cốc cái hướng kia chạy đi.

Chúng ta chính là theo bên trong thung lũng kia tới , bên trong thung lũng kia có một thôn nhỏ , bên trong ở mười mấy hộ gia đình , đi qua nơi đó thời điểm , ta để cho vương đội ở lại ở nơi đó , là chính là lo lắng sợ cương thi xông vào thôn tổn thương người.

Bây giờ xem ra , ta lo lắng cũng không phải là dư thừa.

Ta một bên hướng sơn cốc phương hướng chạy đi , một bên đang đối với bàn bạc bên trong hỏi vương đội , có người bị thương hay không ?

Vương đội thật giống như tại trong khi chạy trốn giống như , một bên thờ hào hển , một bên trả lời: "Chết một cái thôn dân , đại sư , ngài nhanh lên một chút tới , cương thi đang ở điên cuồng tổn thương người."

Tiếng súng , một mực ở vang , ta biết vương đội bọn họ là tuyệt đối đánh không lại cương thi , chúng ta tới trễ một phút , bọn họ sẽ nhiều một phần chung nguy hiểm.

Tốt tại , chúng ta rời sơn cốc kia cũng không tính xa, năm sau sáu phút , chúng ta cuối cùng chạy tới trong thôn.

Chỉ thấy , lúc này trong thôn khắp nơi đều là ánh lửa , khắp nơi đều là tiếng thét chói tai cùng trẻ nít tiếng khóc.

Lúc này , rất nhiều thôn dân ôm hài tử , thần sắc hết hoảng theo trong thôn trốn thoát , nhìn đến chúng ta tới rồi , liền dựa vào trong thôn nói với chúng ta: "Có cương thi , cương thi ngay tại trong thôn!"

Lúc này , chúng ta phân ra một ít nhân thủ , mang các thôn dân đi an toàn địa phương , còn lại người liền toàn tiếp theo ta vọt vào trong thôn.

Vừa vào đến trong thôn , xa xa ta liền gặp được một cái nhà dân phòng trước , có ba cái cảnh sát cầm lấy cây đuốc đang cùng cương thi triển đấu.

Trong tay bọn họ cây đuốc không ngừng vung vẩy , chỉ ra đồ không để cho cương thi đến gần , bất quá cuối cùng vẫn là có một người cảnh sát bị cương thi cánh tay đập trúng , liền người mang cây đuốc , đập ngã bay lên.

Mặt khác hai cảnh sát cũng sợ hãi , cây đuốc hướng cương thi ném một cái , nhanh chân chạy.

Lúc này , chúng ta nghênh đón , liền vội vàng hỏi hai người cảnh sát kia: "Các người vương đội đây?"

Hai người cảnh sát kia nhìn thấy chúng ta tới , nhất thời lại khóc , chỉ về đằng trước liền nói: "Vương đội hấn... Hấn đã chết."

"À?" Nghe lời này một cái , ta tâm chột run lên. Trước mới mới vừa ở điện thoại vô tuyến thảo luận nói chuyện , kết quả vừa mới qua đi mấy phút , người cũng đã không có ở đây.

Ta theo bọn họ chỉ phương hướng vừa nhìn , quả nhiên , phía trước trên đất lúc này nằm hai ba cỗ thi thể. Một cỗ là thôn dân , mặt khác hai cỗ rõ ràng mặc lấy cảnh phục , hiển nhiên trong đó một cái chính là vương đội rồi.

Lúc này , kia cương thi lại nhào lên , đằng sau ta những thứ kia vũ cảnh , bùng súng lên liền "Đoàng đoàng đoàng" khai ra mấy chục thương , kết quả , kia đạn bắn vào cương thi trên người , không biết là không đánh vào được vẫn là đánh vào cũng vô dụng, chỉ thấy cương thi tuy nói mỗi trúng một phát súng thoáng một cái đu đưa , nhưng lại như cũ chậm rãi đi về phía chúng ta , những thứ kia vũ cảnh cũng tất cả đều hoảng hốt.

Thấy như vậy , vì vậy ta gọi bọn họ nói: "Các người trước tiên lui qua một bên , để cho chúng ta tới."

Nói xong , ta chép lên kiếm gỗ đào liền xông tới , một cái bước dài vọt tới cương thi trước mặt , kiếm gỗ đào hướng về phía cương thi liền hết sức vung lên , cương thi một tiếng gào khóc , hấn ngực lập tức bị cắt ra một đạo lỗ hồng lớn , tư tư bốc khói trắng.

Cương thi cũng nổi giận , gào lên cánh tay liền hướng về phía ta đập tới. Ta vừa nhìn , không thể làm gì khác hơn là vội vàng dùng kiếm gỗ đào đi chặn.

"Hô "

Cương thi cánh tay xoay đi qua , giống như là một cây thiết chùy luân quá tới giống như , mang theo một ngọn gió mát , trực tiếp nện ở ta kiếm gỗ đào lên.

Kiếm gỗ đào tuy nói là chém quý giết yêu vũ khí sắc bén , thế nhưng hấn chung quy vẫn là gỗ làm , nơi nào chịu được loại này dụng nha , "Oành" một

tiếng, kiếm gỗ đào liền gãy thành hai khúc, mà đôi phương cánh tay nhưng lực lượng không giảm, cuối cùng nện ở ngực ta lên.

Ta "Oa" một tiếng, ngực tựa thật giống bị một cái buồn bực chùy giống như, người tại không trung bay ngược,

Một ngụm máu tươi liền phun ra ngoài.

Ta chỉ cảm thấy mình ngực đều phải bị địa phương cho đập sập đi rồi, thiếu chút nữa thì nắc ròi rầm. Cũng không biết mình xương sườn có hay không bị cắt đứt.

Này mới một hiệp, ta liền bị thương, trong lòng thật hận đến cắn răng nghiến lợi. Hôm nay xem ra, thật là phải liều mạng.

Trần Nhị Cầu dọa sợ không nhẹ, vội vàng đem ta đỡ dậy, hỏi ta có sao không?

Ta phun ra một búng máu, cũng không chiếu cố được chính mình xương sườn đến cùng phải hay không chặt đứt, vội vàng nói với Trần Nhị Cầu: "Người nhanh lên một chút dùng máu chó mực gội hân, hôm nay nói cái gì cũng phải diệt hân."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái, cũng không nói nhảm, lập tức từ trong túi xuất ra trước đó chuẩn bị xong tam đại bình máu chó mực, đồng thời phân cho hai gã vũ cảnh, sau đó liền xông tới.

Ba người bọn họ họp vây lại, tìm tới một cái chỗ trống, liền đem máu chó mực tạt tới.

Kia cương thi nhất trung chiêu, nhất thời liền thông khổ được kêu gào, cả người bốc khói, trên người lông xanh một hồi liền đốt thành rồi cháy đen.

Chính gọi là, thừa dịp hân bệnh, muốn hân mệnh. Thấy Trần Nhị Cầu bọn họ một đòn ở giữa rồi, vì vậy ta cũng chịu đựng ngực đau đớn, vội vàng lấy ra chu sa vòng, sau đó liền nhào tới, sau đó một cái nhảy lên, đem chu sa vòng đi xuống bao một cái, trực tiếp liền đem kia cương thi trùm lên trong lưới.

Chu sa vòng giống như nung đỏ giấy kèm giống nhau, bị bọc tại trong lưới cương thi thông khổ được trực tiếp té ở trên đất, lên lân.

Thấy cương thi bị đánh ngã, ta mừng rỡ, sau đó vội vàng xuất ra định thi đinh, liền hướng cương thi huyết vị lên đánh đi một lần.

Một quả, hai quả, ba miếng...

Định thi đinh, phía trước ta cũng có đề cập tới, tổng cộng một trăm lẻ tám mai, cần phân biệt đánh vào cương thi một trăm lẻ tám cái huyết vị bên trong đi, chỉ cần này một trăm lẻ tám mai định thi đinh toàn bộ đánh vào, coi như lợi hại hơn nửa cương thi, hân cũng tuyệt không nhúc nhích cơ hội.

Mỗi một mai định thi đinh đánh vào cương thi huyết vị, cương thi cũng sẽ phát ra một tiếng gào khóc. Hân điên cuồng giãy giụa, nhưng là hân không chỉ có bị gội trung máu chó mực, hơn nữa còn bị chu sa vòng bao bọc lại rồi, cho nên mặc nó giãy giụa như thế nào, nhất thời đều không cách nào tránh thoát ra được.

Theo ta nhất định thi đinh từng viên đánh vào hân huyết vị, kia cương thi giãy giụa lực đạo cũng một hồi so với một hồi phần lớn, phỏng chừng hân cũng là cảm thấy nguy hiểm đi, cho nên cũng là nổi cơn điên.

Tự làm ta một trăm lẻ tám mai định thi đinh, đánh vào chín mươi chín mai thời điểm, đột nhiên, kia cương thi phát ngao, "Gào" một tiếng rống to, hồ khu rung một cái, "Oành" một tiếng vang lớn, kia bao lại hân chu sa vòng nhất thời giống như vài vụn giống như, bỗng chốc bị hân chấn động nát bấy, kia chu sa tuyến, bay đầy trời bắn. Mà trước bị ta đánh vào hân huyết vị chín mươi mấy mai định thi đinh, lúc này cũng bị hân trực tiếp cho rung ra rồi bên ngoài cơ thể, phát ra "Hưu hưu hưu" thanh âm, định thi đinh từng viên bắn ngược rồi đi ra, giống như đạn giống như, tung tóe trên mặt đất, trên tường, đánh ra từng đạo hỏa tinh cùng bụi đất.

Nhìn đến đây, ta thất kinh, ám đạo xong rồi, vì vậy mau mau xông Trần Nhị Cầu cùng hai gã khác vũ cảnh nhắc nhở: "Không chống nổi, chạy mau!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 130: 6 đinh 6 giáp kỳ môn trận

"Không chống nổi, chạy mau!"

Ta một tiếng rống to.

Nhưng là ta còn là chậm một nhịp, ta vừa dứt lời, kia cương thi liền phát động tàn nhẫn, hướng về phía Trần Nhị Cầu bọn họ liền nhào tới, nhất thời, Trần Nhị Cầu ba người bọn hắn liền toàn bộ bị đưng bay lên, từng cái miệng phun máu tươi, đập xuống đất, cũng không biết là chết hay sống.

Nhìn đến đây, ta nơi nào còn dám trì hoãn a, theo trong quần áo móc ra một cái linh phù, lúc này ta cũng không quản được hắn rốt cuộc là gì đó phù, dù sao mấy chục đạo, có Trần Thi Phù, có thi hành phù, không thi phù, đuổi ma phù, toàn bộ hướng về phía kia cương thi tung ra một cái!

Lần này có thể náo nhiệt, mấy chục đạo linh phù, giống như thiên nữ tán hoa bình thường đập về phía cái kia nghiệt chủng.

Nhìn lại cái kia nghiệt chủng, bị mấy chục đạo linh phù đập một cái, có chút đập một cái đến trên người nó, liền bắt đầu cháy rừng rực, có chút linh phù nện ở trên người nó giống như cái tiểu quả bom giống như, đem nó nổ liên tiếp lui về phía sau.

Mấy chục đạo linh phù, cuối cùng đem nó đánh thân thể co quắp một trận, giống như động kinh giống như. Hiển nhiên, hay là đối với hắn tạo thành cực lớn tổn thương.

Bất quá, tâm lý ta nhưng cũng biết, hôm nay sợ rằng là giải quyết không hết nó, hơn nữa mạng nhỏ đều có thể muốn qua đời ở đó rồi.

Là, mặc dù chúng ta chuẩn bị đầy đủ hết, nhưng là lại vẫn không thể nào đưa hắn hàng phục. Bây giờ ta mới biết, Lục Cương tại sao là mao cương bên trong lợi hại nhất yêu nghiệt, đây căn bản cũng không phải là chúng ta loại năng lực này có khả năng đi đưng.

Trong lòng mặc dù rất tuyệt vọng, nhưng là lại cũng không có ý định cứ như vậy thúc thủ chịu trôi, ta nhìn một cái Trần Nhị Cầu, chỉ thấy lúc này hắn đã từ dưới đất bò dậy rồi, tay che ngực tại thống khổ hừ hừ lấy, phỏng chừng cũng là chịu rồi bị thương rất nặng.

Lúc này, ta liền vội vàng hỏi hắn cũng còn khá không?

Trần Nhị Cầu cười khổ, nói còn chưa chết.

Vì vậy, ta liền nói với hắn: "Ta đi kiểm chế hắn, ngươi tới bày trận!"

Trần Nhị Cầu lần trước nguyên bản là muốn bố một cái Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận đi đối phó cương thi, nhưng là hồi trên thiếu một người, kết quả trận pháp không có biện pháp hoàn thành, mà hôm nay, chúng ta nhân thủ hoàn toàn đủ số, cho nên đồ đáng giá thử một lần.

Trần Nhị Cầu nghe được ta đây nói gì, lập tức gật đầu một cái, lau chùi xuống khoe miệng máu tươi, liền từ trong quần áo móc ra mấy đạo linh phù. Mà ta, cũng xuất ra ống mực, kêu lên một tên vũ cảnh hỗ trợ, sau đó lại lần nữa hướng cương thi xông tới.

Ống mực, là quý quái tà ma khắc tinh.

Âm dương trong nghề cho là, ống mực bởi vì là đồ đặc sự vật đồ vật, cho nên hắn có "Đạo". Hơn nữa, ống mực là công cụ này là thợ mộc dùng để họa thẳng tắp, phỏng chính lương dùng, đại biểu chính trực, chính gọi là Lương Thiên mà chỉ chính khí, từ xưa tà bất thẳng chính, cho nên ống mực có khả năng áp chế cương thi quỷ mị chờ các loại yêu tà.

Mặt khác, ống mực lại vừa là thợ mộc tổ sư gia Lỗ Ban sáng chế, Lỗ Ban môn thuộc mao sơn thuật, mà này ống mực chính là thợ mộc tổ sư gia Lỗ Ban để lại cho đám thợ mộc bảo vệ mình "Pháp khí". Thợ mộc có ba loại pháp bảo: Búa, ống mực, năm thước (có thể coi đòn gánh dùng lại nhưng khi vũ khí), trong đó lợi hại nhất chính là ống mực, bỏ thêm máu gà cùng máu chó mực, gì đó yêu tà cũng không sợ.

Tổng triều lúc Tàn Thiếu Du từng cho Tô Thức ra một đạo câu đối thơ: Ta có một gian phòng, nửa gian thuê cùng Chuyển Luân Vương. Có lúc thả ra một đường quang, thiên hạ tà ma không dám chặn. Lời giải chính là ống mực. Cho nên, ống mực đánh bại yêu ma, là có nguyên từ.

Ta gọi cái kia vũ cảnh giúp ta kéo ống mực tuyền một đầu, nói cho hắn biết, chúng ta muốn dùng này ống mực tuyền, đi đem cương thi trôi lại.

Vị kia vũ cảnh hiểu ta ý đồ sau đó, không có chút nào nói nhảm gật đầu một cái, nói thật, ta không thể không bội phục hắn can đảm.

Thấy hắn biết làm gì, vì vậy ta liền hét lớn một tiếng: "Xông!"

Nói xong, hai người chúng ta liền dắt ống mực tuyền, hướng cương thi vọt tới.

Ống mực tuyền, kéo rất dài, một người lôi kéo một đầu, kéo thẳng tắp ống mực tuyền, một hồi tàn nhẫn đưng vào cương thi trên người.

"Oành" một thanh âm vang lên, kia ống mực tuyền quả nhiên lợi hại, cương thi vừa đưng đến ống mực tuyền, giống như bị điện cao thế tàn nhẫn cho điện một hồi giống như, thân thể chợt run lên, bắn ra đi xa hai, ba mét.

Nhìn thấy hiệu quả tốt như vậy,

Vì vậy ta liền đối với vị kia vũ cảnh hô to một tiếng: "Nhanh, đem nó cho trôi."

Vị kia vũ cảnh lập tức liền cùng ta cùng nhau, chạy, rất nhanh, liền vây quanh cương thi vòng một vòng, kia ống mực tuyền cũng ở đây cương thi ngang hông trôi một vòng.

Các người có từng thấy, điện cao thế tuyến rơi đến trên người là dạng gì cảnh tượng sao?

Trước mắt một màn cũng có chút tương tự.

Chỉ thấy kia ống mực tuyến tại cương thi ngang hông khe quần, giống như là một cây đường dây cao thế, quần ở rồi trên người nó, nhất thời chỉ thấy hấn ngang hông tia lửa văng tung tóe, ùng ùng vang dội, giống như là thả pháo hoa giống như.

Mà kia cương thi, cũng thống khổ gào khóc mà bắt đầu, cả người bị ống mực tuyến đốt cứ không ngừng co quắp.

Vì có thể tốt hơn đưa nó trôi, ta cùng vị kia vũ cảnh cũng không có như vậy dừng lại, mà là tiếp tục vây quanh cương thi vòng quanh, từng vòng ống mực tuyến không ngừng quần ở rồi cương thi trên người.

Cứ như vậy, quần có chừng ba bốn vòng thời điểm đi, kia cương thi tựa hồ cũng lần nữa phát động tàn nhẫn, nổi giận lên, vung vẩy quả đấm, mạnh mẽ bỏ một cái "Băng" một tiếng, ống mực tuyến liền bị hấn một hồi cho chém gãy rồi.

Vừa nhìn ống mực tuyến chặt đứt, ta cũng biết không chống nổi, vì vậy mau kêu cái kia vũ cảnh chạy mau. Mà lúc này, quả nhiên, cái kia cương thi sát tính ghét ghét ghét phóng đại, gào lên một tiếng, liền hướng ta mạnh mẽ nhào tới. Nhìn tư thế, nếu như bị hấn cho đánh bên trong, phỏng chừng nửa cái mạng nhỏ cũng sẽ không có.

Lần này thật đúng là chặt vật, nên dùng chiêu số đều đem hết, ống mực tuyến chặt đứt, phù chú cũng dùng hết, kiếm gỗ đào cũng chặt đứt, mực máu chó, định thi đình toàn bộ không có, luôn không khả năng tay không đi đối phó hấn chứ? Cho nên, ta cũng chỉ có chạy mau.

Vì không ảnh hưởng Trần Nhị Cầu bố trí trận pháp, ta lại không vội vàng ra phía ngoài một bên trốn, cho nên không thể làm gì khác hơn là tại Lục Đình Lục Giáp kỷ môn trong trận lượn quanh nổi lên vòng, thật là có thể tránh liền tránh có thể bỏ liền bỏ, chiêu số gì đều dùng lên, mà sau lưng lông xanh cương thi cũng là đuổi sát không buông, nhiều lần thiếu chút nữa thì bị hấn cho đánh lầy.

Tâm lý ta cái kia gấp a, đều nhanh gấp ra phân tóe, một bên đối phó né tránh cương thi đã kích, một bên liền xông bên ngoài Trần Nhị Cầu hô to: "Nhị Cầu, người mẹ hấn đến cùng làm xong chưa, ta con mẹ nó muốn chết."

Lúc này, liền nghe Trần Nhị Cầu trả lời: "Được rồi, người mau lui lại đến quái vị đi lên!"

Nghe lời này một cái, tâm lý ta đại thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Trần Nhị Cầu bọn họ đã đứng ở đủ loại quái vị lên, vừa vặn đem ta cùng cương thi vây ở trong trận, mà cái này trận vừa nhìn thì có một lỗ hổng, rất hiển nhiên, vậy thì chỉ thiếu một người.

Nhìn đến đây, vì vậy ta vội vàng nhanh chân liền hướng cái kia quái vị lên chạy đi, mà cương thi cũng chặt đuổi theo, đưa tay ra cánh tay, quả thực sắp bắt được ta sau lưng.

Nói thật, ta tim đều nhảy đến cổ rồi rồi, bởi vì một khi bị hấn tóm lấy, ta liền thật xong đời, đến lúc đó phỏng chừng lựa chọn tốt nhất chính là để cho Trần Nhị Cầu kêu một người khác đi bỏ cái kia quái vị, để cho trận pháp hoàn thành, đương nhiên, cứ như vậy, ta cũng liền bị vây ở trong trận, phỏng chừng chết so với cương thi còn nhanh hơn.

Tốt tại, ngay tại ta sắp bị cương thi bắt thời điểm, cái kia chỗ trống quái vị đã xuất hiện ở trước mắt, vì vậy ta mạnh mẽ một cái nhảy lên, thẳng hướng kia quái vị nhảy tới.

Dùng cái này đồng thời, cái kia cương thi cũng một cái nhảy lên, đưa tay ra cánh tay hướng ta chớp tới...

Nếu như lúc này có thể giống như điện ảnh giống nhau, dùng pha quay chậm tới buông lơi, như vậy mọi người nhất định sẽ thấy rất rõ ràng, ngay tại cương thi cánh tay đã phải bắt đến ta cổ áo thời điểm, tại ta cổ đều mơ hồ có thể cảm thấy một trận khí lạnh gần tới thời điểm, ta hai chân cũng vừa lúc đó, cuối cùng một cước đạp ở rồi trận pháp quái vị lên.

Nhất thời, "Ông" một thanh âm vang lên, trận pháp lập tức khởi động, mà kia cương thi cũng đứng tới. Đón lấy, chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang thật lớn, liền thấy kia cương thi còn kém một Ly khoảng cách liền muốn đụng vào trên người của ta đến, gắng gượng liền bị một cỗ dữ dội lực lượng chấn động phải bay ngược mà lên.

Là, thật là giống như chặt đứt tuyến con diều, phản chấn trở về, cuối cùng đập xuống trên đất, trên mặt đất đập ra thật là lớn một cái hố, đập đất đá tung toé...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Mặt trời

Nhìn đến cái này Lục Đình Lục Giáp trận lợi hại như vậy , một hồi liền đem trước thế không thể đỡ cương thi cho chấn bay ra ngoài , chúng ta đều là mừng rỡ.

Nói thật , ta cảm giác được lần này thật mẹ hắn đã ghiền , mới vừa rồi bị kia nghiệt chương không ngừng theo sát , ta là lại tránh lại bỏ , dùng hết tất cả vốn liếng , không có bị hắn cho ngược chết , lần này thật đúng là xả được con giận!

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng ngưu bức lên , một bên duy trì trận pháp , một bên liền xông kia ngã thất điên bát đảo cương thi mắng: "Tê đại , ngươi không phải rất có thể sao ? Ngươi không phải rất phách lối sao? Ta xem ngươi ở đây trong trận pháp có thể hay không ưỡn qua hai phút! Ha ha. . ."

Trần Nhị Cầu ở đó cao hứng cười to , nhìn hắn đáng vẻ thật giống như thập phần có nắm chắc , vì vậy ta liền hỏi hắn: "Nhị Cầu , ngươi trận pháp này thật có thể diệt cương ?"

Trần Nhị Cầu nói: "Đương nhiên có thể , Lục Đình Lục Giáp trận cương khí có thể giáo sát trong trận quỷ quái tà chấm dứt."

Ta gật đầu một cái , nghe nói như vậy trong lòng cũng thiết thực hơn nhiều.

Lúc này , ta liền hướng trận kia bên trong cương thi nhìn , kết quả nhìn một hồi , ta chân mày vẫn không khỏi từ từ nhíu lại rồi , bởi vì ta phát hiện kia cương thi lại đứng lên , hơn nữa còn thật giống như không có gì vấn đề giống như.

Ngay sau đó ta liền mơ hồ cảm thấy không đúng lắm , Trần Nhị Cầu không phải mới vừa nói trận pháp này có thể diệt cương sao? Không phải nói trong trận cương khí có thể giáo sát quỷ quái tà chấm dứt sao , như thế kia cương thi còn có thể đứng lên giống như không việc gì giống như nha

Vì vậy ta vội vàng hỏi Trần Nhị Cầu: "Tại sao kia hàng thật giống như phải đứng lên rồi hả?"

Thật ra , không cần ta hỏi , lúc này Trần Nhị Cầu cũng phát hiện có cái gì không đúng , không khỏi đầu óc cũng mơ hồ nói: "Chẳng lẽ hắn lợi hại như vậy , ngay cả ta Lục Đình Lục Giáp trận cương khí đều giáo sát không được hắn ?"

Nhìn đến hắn một mặt mộng bức đáng vẻ , ta liền lập tức xạm mặt lại , tâm liền lạnh đi rồi nửa đoạn.

Lúc này , đã nhìn thấy kia cương thi gằm lên giận dữ , hướng chúng ta trận pháp đánh tới.

"Oành" một tiếng vang thật lớn , hắn đụng đầu vào chúng ta trên trận pháp. Trận pháp đều là thoáng một cái , mọi người chúng ta đều cảm thấy bị rung một hồi mà lúc này , trận pháp lập tức một cỗ hung ác khí lãng phàn bắn đi ra , một hồi liền đem cương thi cho phản chấn trở về.

Cương thi , lần nữa bay ngược mà lên , nện xuống đất.

Nhìn đến đây , ta tâm cũng hơi chút thờ phào nhẹ nhõm , tuy nói trận pháp này nhất thời không thể giống như Trần Nhị Cầu nói như vậy , dựa vào cương khí giáo sát hắn , thế nhưng tối thiểu có thể đưa nó gắt gao một ở trong trận pháp. Chỉ cần một khoảng thời gian , ta muốn này cương thi cuối cùng sẽ không chịu nổi trận pháp cương khí , mà bị giáo sát.

Bất quá , tâm lý ta chính nghĩ như vậy thời điểm , ta nhìn một cái Trần Nhị Cầu , nhất thời sợ hết hồn , bởi vì chỉ thấy lúc này Trần Nhị Cầu thật không tốt , sắc mặt trắng bệch , trên trán tràn đầy mồ hôi lớn chừng hạt đậu , vừa nhìn chính là hư thoát đáng vẻ.

Chẳng lẽ. . . Là bởi vì trận pháp ?

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng hỏi hắn: "Nhị Cầu , ngươi. . . Không có sao chứ ?"

Trần Nhị Cầu một mặt ngưng trọng , đối với ta cười khổ một cái , đạo: "Hắn đại gia , mới vừa rồi bị hắn đụng một cái , thiếu chút nữa không có chịu đựng."

Nghe lời này một cái , ta lại lần nữa lo lắng , quả nhiên như ta đoán , trận pháp này uy lực mạnh yếu theo Trần Nhị Cầu quan hệ mật thiết. Nói cách khác , mới vừa rồi cương thi chỉ là một lần đụng trận , liền đem Trần Nhị Cầu cho biến thành cái bộ đáng vẻ.

Mà lúc này , cái kia cương thi lại đứng lên , mặc dù cũng ngã rất thảm , đứng lên sau hai chân đều có chút run lên , thế nhưng hắn vẫn là lại một lần nữa hướng chúng ta trận pháp đánh tới , hiển nhiên cũng là liều mạng.

Tâm lý ta không khỏi bốc lên một cái mồ hôi , cương thi tốc độ cực nhanh , đảo mắt liền đụng phải trên trận pháp.

"Oành!"

Lại một tiếng vang thật lớn , ta chỉ cảm thấy ngực một buồn bức , thiếu chút nữa thì bị chấn động hai chân rồi đi quá vị. Lại nhìn một cái những người khác , cũng là chấn động sắc mặt bạc màu , mà Trần Nhị Cầu càng là phun ra một ngụm máu tươi.

Mà lúc này, trận pháp đã trải qua không được đựng. Kia cương thi tựa hồ cũng nhìn thấu một điểm này, cho nên mặc dù bị lần nữa phản chấn sau khi trở về, hắn nhưng lại lập tức đứng lên, tiếp lấy lại đánh tới.

Nhìn đến này, ta không khỏi kinh hãi, la lên: "Trận pháp muốn không chống nổi!"

Trần Nhị Cầu cũng không có kêu mọi người chạy mau,

Mà là chỉ thấy hắn một mặt ngưng trọng, lật bàn tay một cái, trong tay nhiều hơn tới một quả ngân châm, đối với mình trên huyết thái dương liền một ghim.

Nhìn đến hắn này một động tác, ta con người đều tròn to, trong lòng không khỏi thất kinh, bởi vì hắn biện pháp này nhưng là sẽ người chết. Châm này đâm vào trên huyết thái dương, cũng gọi một trời.

Cái gì gọi là mặt trời? Danh như ý nghĩa, chính là cưỡng ép bùng nổ trong cơ thể dương khí. Đem trong cơ thể tiềm năng, duy nhất trả trước đi ra. Như vậy cũng tốt so với là tại khí cầu lên ghim một châm giống như, nhẹ thì một tiết hư thoát, nặng thì trực tiếp cả người liền chết bất đắc kỳ tử mà chết. Cho nên, một chiêu này chúng ta bình thường là không có khả năng dùng, trừ phi là bị buộc đến tuyệt cảnh, chỉ có thể dựa vào này tuyệt địa cầu sinh. Thay lời khác tới nói, này mặt trời chiêu thức, thì đồng nghĩa với là làm ra lấy mạng đổi mạng quyết tâm.

Ta đương thời liền hô to một tiếng: "Không muốn a!"

Bất quá, vẫn là chậm, Trần Nhị Cầu một châm liền đâm vào trên huyết thái dương. Nhất thời, cũng chỉ thấy hắn khuôn mặt một hồi liền đỏ bừng lên. Mà lúc này, kia cương thi cũng đứng lúc va chạm đến trên trận pháp.

"Oanh" một tiếng vang dội.

Ta đầu "Ông" một tiếng, người giống như bị một cỗ lực lượng khổng lồ chấn động giống nhau, trực tiếp chấn động té bay ra ngoài.

Là, tất cả mọi người đều đánh bay, trận pháp phá!

Trần Nhị Cầu mặc dù sử xuất "Mặt trời", nhưng là cuối cùng vẫn không có được chịu đựng cương thi một cái đựng này đánh.

Mà Trần Nhị Cầu, người tại không trung, một ngụm máu tươi cũng đã phun ra ngoài, ngã xuống đất, đều không bò dậy.

Ta giật mình, vội vàng bò dậy chạy tới, đưa hắn nâng đi, chỉ thấy hắn lúc này đáng vẻ thập phần dọa người, khóe miệng mang theo huyết, sắc mặt nhợt nhạt như tờ giấy, hoàn toàn là một bộ hư thoát không được đáng vẻ. Tốt tại, người còn chưa có chết, chỉ là một hồi ngay cả nói chuyện cũng không có khí lực gì.

Lại nói kia cương thi, cũng là rất thảm, ở nơi này một lần đánh trúng, bị phản chấn được trực tiếp bay ra năm sáu thước, giống như một bị đánh ra ngoài đạn đại bác giống như, một hồi tiến đụng vào rồi trong nhà dân, chỉ thấy kia gạch mộc trên tường, đập ra một cái thật là lớn động, cũng không biết kia đập xuyên tường đất cương thi, bây giờ sống hay chết.

Lúc này, những thứ kia không có bị thương vũ cảnh, liền hướng kia tòa dân phòng lại gần gần đi, chuẩn bị đi nhìn một chút kia cương thi đã chết có.

Mà khi bọn họ liền đem phải đi đến cái lỗ tường kia lúc trước sau, đột nhiên, "Oanh" một tiếng vang lớn, thổ bùn tung tóe, chỉ thấy cái kia cương thi trực tiếp theo cái lỗ tường kia bên trong vọt ra, một hồi liền đem mấy cái nhích tới gần vũ cảnh đụng bay ngược mà lên.

Nhìn đến đây, ta đều muốn tuyệt vọng.

Mà lúc này, hư thoát không có lực Trần Nhị Cầu liền nói: "Người không phải sẽ thỉnh Thần sao, mời tôn đại thần đi đối phó hắn đi!"

"Thỉnh Thần?"

Ta cười khổ một cái, này thần coi là thật tốt như vậy mời sao? Hơn nữa, đối phó cương thi lại nên mời tôn thần nào đây?

Mời Thiên lôi, Điện Mẫu?

Ta phỏng chừng căn bản là liền Thiên lôi Điện Mẫu một đạo thần thức cũng không mời được, coi như mời tới, một đạo sét đánh đi xuống, vạn nhất phách sai lầm rồi, nơi này vũ cảnh cũng phải đánh chết.

Mời dạ du thần?

Chương 132: Dạ du thần

Dạ du thần, lại xưng dạ du tuần, nguyên là khắp nơi du dâng hung thần, sau đó thì trở thành đồng nhạc đại đế, Diêm La Vương, Thành Hoàng gia chò âm phủ thần linh bộ hạ, đặc biệt phụ trách tại ban đêm tuần tra nhân thế, bắt cô hồn dã quỷ. Nghe nói trong tay hắn bình thường cầm lấy một quyển thiện ác mộng, ghi chép một ít gian ác đồ, thừa dịp bóng đêm làm những thứ kia người không nhận ra thủ đoạn, chờ ác nhân sau khi chết sẽ cùng bọn họ tính sổ, cô hữu dạ du bát phương chỉ xưng.

Cách ngôn trung bình nói cách mặt đất ba thước có thần mình, nói là liền dạ du thần. Nói hắn tại dương gian cách mặt đất ba thước hành tẩu, người nào làm chuyện xấu, chuyện ác, đều chạy không thoát hắn pháp nhãn, cho nên bình thường bị dạ du thần để mắt tới người, không phải gian tức ác.

Nghe nói dạ du thần, dạ tuần bát phương lúc, ghi chép người sống thiện ác, bắt nhân gian quỷ quái tà ma. Cho nên, trước mắt xin hắn đi đối phó trước mặt cái này cương thi, đến lúc đó lại không quá thích hợp.

Chỉ là, này dạ du thần thần niệm có thể mời được tới sao? Hơn nữa, nghe nói phạm nhân gặp được dạ du thần, sẽ dữ nhiều lành ít.

Lúc này, kia Trần Nhị Cầu liền vội vã hỏi ta: "Nghĩ tới mời vị kia thần sao?"

Ta nở nụ cười khổ, bởi vì ta căn bản là không có chút nào nắm chặt có thể đem người gia mời được tới.

Là, ban đầu ở Angel gia đối phó Oán Linh lúc, mặc dù cũng mời thần, thế nhưng mời lại là Địa Tàng Vương Bồ tát, Địa Tàng Vương Bồ tát phổ độ chúng sinh, nơi nào có oán niệm, hắn sẽ phát từ bi đi phổ độ. Nhưng là dạ du thần bất đồng a, người ta là hung thần, mới sẽ không có giống như Bồ tát như vậy phổ độ chúng sinh lòng dạ, người một tiểu âm dương nói mời người ta xin mời người ta, người thật coi mình là đại gia nha.

Bất quá, ta cũng biết tình huống bây giờ khẩn cấp, nếu như không vội vàng nghĩ ra đối sách, tới nay đều phải chết ở chỗ này.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta cũng chỉ đành ngựa chết coi như ngựa sống y rồi, mời thì mời, mời được tới liền công việc, không mời được sẽ chết, thì nhìn thiên ý.

"Thiên thanh thanh, địa linh linh, niệm chú cầu xin dạ du thần, dạ du bát phương bát phương minh, tay đề bảo kiếm chém yêu tinh; nếu có hung tính không phục người, chân đạp ác quỷ quý diệt vong. . ."

Ta lập tức liền bấm lên pháp quyết, bắt đầu đọc thỉnh Thần chú.

Mà lúc này, kia cương thi cũng đã hướng ta bên này nhào lên.

Trong nội tâm của ta khẩn trương, sau đó một tiếng quát to: "Ta phụng Ngọc Đế mới nhưng đừng? Hạ xuống phạm trần cứu vạn dân; đệ tử một lòng chuyên cầu xin, dạ du đại thần hàng tới. Thần binh cấp cấp như luật lệnh!"

Thỉnh Thần chú vừa đọc xong, ta vừa nhìn, khuôn mặt biến thành mặt nhăn nhó, mặt đầy thất vọng, bởi vì trước mắt gì đó cũng không có xuất hiện, người ta dạ du thần căn bản sẽ không bán ta mặt mũi, không mời được.

Lúc này, cương thi đã vọt tới phụ cận.

Trần Nhị Cầu khẩn trương: "Người mau mau thỉnh Thần tới nha!"

Tâm lý ta cái kia ủy khuất a, đầu năm nay mời một người hỗ trợ đều khó khăn như vậy, huống chi thỉnh Thần a.

Bất quá, lúc này ta cũng vội gấp đến độ xuất mồ hôi trán, gấp một lần không có mời tới, vì vậy ta lại bấm pháp quyết, hướng trên đất giẫm ba chân, hô lớn: "Lâm! Lâm! Lâm!"

Ta ngay cả kêu ba tiếng, lần này dạ du thần thần niệm liền thật bị ta mời tới. Chỉ thấy ngay tại cương thi tức thì nhào tới trước mặt của ta lúc, một đạo hắc quang chợt lóe, giống như một đạo sao rơi giống như, thẳng hướng cương thi bắn tới.

Tiếp đó, "Oành" một tiếng vang thật lớn, kia cương thi bị đạo hắc ảnh kia đánh trúng, một tiếng gào khóc, bay ngược mà lên, đập đi xa hơn mười thước.

Mọi người chúng ta đều ngu mất, hắn đây mẫu thân rất lợi hại.

Mà lúc này, ta nhất định mắt vừa nhìn, liền thấy ở trước mặt ta, đứng một vị hung thần ác sát người, người mặc hắc y, làm Quan coi ngục ăn mặc, tóc rối bù, tay trái tay cầm mộc bài, trên viết "Dạ tuần" hai chữ, tay phải cầm một nhánh bút lông, khá lắm uy vũ.

Nhìn trước mặt vị này thẳng tắp thêm cao lớn thân ảnh, ta đương thời thì nhìn ngây người, đây chính là dạ du thần? Quả nhiên không giống người

thường a!

Lúc này , cái kia cương thi tựa hồ còn không có bị mới vừa rồi dạ du thần đánh chết , lung la lung lay lại bò dậy , gào lên một tiếng , lại xông lại.

Bất quá , này mời lại tới dạ du thần , tâm lý ta nhưng là không có chút nào sợ. Nhận chức này cương thi lợi hại dường nào , chẳng lẽ hần còn có thể địch nổi thần linh ?

Lúc này ,

Chỉ nghe thấy dạ du thần đối với ta truyền tới một câu nói: "Các ngươi lui về phía sau điem."

Lần này , ta thật là khờ rồi , như thế mời tới một đạo dạ du thần thần niệm , vậy mà còn biết nói chuyện ?

Trong lòng cảm thấy kinh ngạc sau khi , ta còn là vội vàng lui về phía sau mở một ít.

Lúc này , kia dạ du thần liền bay lên , một cước đá vào cương thi trên ngực , cương thi một lần nữa gào khóc rồi một tiếng , bay ngược lên.

Bất quá , cương thi vẫn còn không trung bay ngược thời điểm , chỉ thấy dạ du thần nắm bút lông xa xa liền hướng cương thi một điểm , nhất thời , một vệt kim quang chọt lóe , sáng như kim quang thần kiếm bình thường thẳng hướng không trung cương thi bay đi.

"Oanh ~!"

Kia một vệt kim quang thần kiếm chớp mắt liền tới , chỉ thấy kim quang thần kiếm trực tiếp xuyên thủng cương thi đầu. Kia cương thi lập tức liền rơi xuống , lại cũng không có động tĩnh , chỉ để lại một tiếng vang trầm thấp.

Nhìn đến chỉ là một chiêu liền đem kia cương thi diệt , trong nội tâm của ta không gì sánh được kinh ngạc. Này dạ du thần quả nhiên lợi hại , vèn vèn chỉ là mời tới hần một luồng thần niệm uy lực liền kinh khủng như vậy! Chắc chắn!

Đương nhiên , tại chỗ những người khác cũng toàn đều sợ ngây người , mặc dù bọn họ không nhìn thấy dạ du thần , nhưng là lại có thể thấy được cương thi bay ngược toi mạng một màn. Cho nên , bọn họ mỗi một người đều vừa khiếp sợ lại bội phục nhìn ta , ánh mắt không khỏi mang theo nồng đậm nóng bỏng , bọn họ cho là kia một hai lần là ta làm phép , chung quy mới vừa rồi ta nắm ngón tay niệm chú tới.

Được rồi, phỏng chừng lúc này ta ở trong mắt bọn họ , đã là một thần nhân.

Một bên Trần Nhị Cầu cũng một mặt khiếp sợ , lập tức hiếu kỳ tới hỏi ta: "Sur đệ , ngươi này. . . Đây là mời vị kia đại tiên nha , thật mẹ hần ngạo mạn a."

"Mời dạ du thần." Ta trả lời.

"Tuần tra nhân gian thiện ác dạ du thần ?" Trần Nhị Cầu tự nhiên nghe nói qua vị này thần linh , không khỏi trong mắt tràn đầy kinh hi nói: "Nếu như có thể mời tới hần chân thân là tốt rồi , liền có thể tìm hần muốn cái ký tên làm kỷ niệm rồi. "

Ta còn tưởng rằng hần muốn nói gì , cảm tình hần là muốn người ta ký tên a , nhất thời , ta liền lập tức xạm mặt lại.

Vì vậy cũng lười với hần tách xé rồi , quay đầu kêu những thứ kia vũ cảnh đi đem cái kia cương thi thi thể dùng lửa đốt sạch.

Những thứ kia vũ cảnh đều là đốt thi đi rồi , mà ta thì xoay người lại , bắt đầu đánh tới chỉ quyết , đọc đưa thần chú: "Ta lĩnh Thái Thượng Lão Quân sắc lệnh trăm tà trừ ác , bái tạ du thần tương viện , ta mời du thần mau trở về bản vị! Cấp cấp như luật lệnh!"

"Ai ?"

Ta đọc xong đưa thần chú lại phát hiện kia đứng ở ta phía trước dạ du thần quả nhiên không có trở về , chẳng lẽ này đưa dạ du thần thần chú cùng đưa tiền tiên thần bất đồng ?

Vì vậy ta lại tiếp lấy lần nữa thì thầm: "Ta lĩnh Thái Thượng Lão Quân sắc lệnh trăm tà trừ ác , bái tạ du thần tương viện , ta mời du thần mau trở về bản vị! Cấp cấp như luật lệnh!"

"Này. . . Này. . . Tại sao có thể như vậy ?"

Ta sợ ngây người , bởi vì ta lần nữa đọc xong đưa thần chú , hần vẫn như vậy đứng ở ta phía trước.

Lần này ta đứng là hù dọa , này thần mời xuống , nếu là một mực không tiến hần đi mà nói , bọn họ lại sẽ nổi giận , đến lúc đó sự tình cũng không phải là nói tiếng "Thật xin lỗi" có thể giải quyết.

Có chút thần tính khí thật là quái , nếu là đắc tội đến hần , khả năng này sẽ là trí mạng hậu quả. Không phải có đôi lời kêu thỉnh thần dễ dàng , đưa thần khó khăn sao , nhưng là những lời ấy là một ít tiểu thần tiểu tiên , tỷ như hoàng đại tiên loại này Tu Tiên loại hình. Thế nhưng ta không biết vì sao trước mặt vị này chính thần cũng sẽ như thế ?

Ta sợ đến sắc mặt bạc màu , cả người gấp đến độ đổ mồ hôi , lại lần nữa thử đạo: "Ta lĩnh Thái Thượng Lão Quân sắc lệnh trăm tà trừ ác , bái tạ du

thần. . ."

"Chớ có đọc tiếp rồi!"

Đột nhiên một tiếng thanh âm hùng hậu đem ta đưa thần chú cắt đứt đi, ta hướng thanh âm kia phát ra nơi vừa nhìn, sợ đến ta giật mình một cái, chỉ thấy nói chuyện chính là ta trước mặt vị kia dạ du thần.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Người anh em , cho ta ký cái tên thôi

Mời tới một đạo thần niệm làm sao sẽ nói chuyện ?

Đây là ta tới hôm nay một mực không nghĩ ra một chuyện.

Cái gì gọi là thần niệm ? Chính là thần linh một đạo thần thức , tựa giống với mọi người trong cuộc sống quen thuộc nhất Quan Âm Bồ Tát , trên đời này cung phụng ngàn người đâu chỉ ngàn vạn , mỗi giờ mỗi khắc đều có tín dân khẩn cầu Bồ tát bảo hộ , kia Quan Âm Bồ Tát có thể giải quyết được , phù hộ tới sao?

Hiển nhiên , Bồ tát nếu đúng như là đích thân đi qua nhất định là không giúp được , cho nên đều dựa vào thần niệm. Thậm chí một tôn tượng bồ tát , tựa đại biểu ngàn một đạo thần niệm , bái tượng bồ tát , liền có thể được đến Bồ tát bảo hộ.

Lại tỷ như môn thần , trên cửa hai tấm môn thần giống như hướng trên cửa dán một cái , cũng không khả năng thật môn thần lại tới , dựa vào cũng chính là cái kia thần niệm , thần thức , để cho quỷ quái tà chảm dứt thấy trên cửa thiếp môn thần liền sợ hãi , không dám đến gần.

Hồi trên , ta tại Angel gia đối phó Oán Linh lúc , mời tới cũng là Địa Tàng Vương một đạo thần niệm , đương thời chỉ nhìn thấy một vệt kim quang chọt lóe , đã không thấy tăm hơi , căn bản là không nhìn thấy đối phương dài hình dáng gì. Hôm nay ngược lại tốt , không chỉ có mời tới thần niệm có thể đề cho ta xem rõ ràng hẳn đáng về , hơn nữa lại còn nói chuyện với ta.

Này quá mẹ hấn bất khả tư nghị.

Ta đương thời nói thật , trong lòng thật hơi sợ , sợ đến cả người phát run , trong đầu nghĩ thật chẳng lẽ đưa không đi , mà tức giận rồi hả?

Vì vậy , ta vội vàng chấp tay đạo: "Du thần đại nhân ở trên , đệ tử sử ký phục bái! Đại thần chớ trách , xin nghe đệ tử giải thích. Đệ tử đã niệm qua đưa thần chú , nhưng là chẳng biết tại sao. . ."

"Người này âm dương đệ tử thật là mở to mắt , người chẳng lẽ liền chân thân cùng thần niệm đều không phân rõ sao?"

Ta vái chào đến cùng , tiếp lấy liền nghe lấy phía trên truyền tới một tiếng tức giận mắng.

"Gi đó ? Chân thân ?"

Nghe lời này một cái , ta thất kinh , không khỏi kinh hô lên!

Ta mời tới nguyên lai là chân thân! Cái này cũng thật bất khả tư nghị chứ ? Thần linh chân thân , dù là coi như là miếu làm hội chùa đều không cách nào mời hạ phàm , ta con mẹ nó chính là một cái tiểu âm dương lại đem dạ du bát phương dạ du thần chân thân mời tới ? Đây rốt cuộc là ta đang nằm mơ đây , vẫn là ta nghe sai lầm rồi nha

Trong lòng kinh ngạc không gì sánh được , ta tranh thủ thời gian để cho một bên Trần Nhị Cầu nhanh lên một chút bấm một hồi ta , nhìn một chút có đau hay không

Trần Nhị Cầu ngược lại rất nghe lời , đưa tay liền tẩn nhẩn tại ta trên cánh tay bấm một cái , đau đến ta thiếu chút nữa nhảy cồm lên. Sau đó hấn đầu óc mơ hồ hỏi ta: "Sư đệ , người đây là. . . Người không có bệnh chứ ?"

Được rồi , nhìn đến ta bỗng nhiên kinh sợ đáng về , ta đều bị Trần Nhị Cầu trở thành trải qua thần bị bệnh.

Vì vậy ta liền vội vàng nói với hấn: "Ta mời tới thần linh , hấn mới vừa rồi nói chuyện với ta , hơn nữa còn nói hấn là chân thân!"

"À? Thật đem dạ du thần chân thân mời tới? Nhanh. . . Mau giúp ta mở Âm Dương Nhân, ta muốn tìm hán muốn ký tên." Trần Nhị Cầu kích động kéo ta không thả.

Ta không có cách nào người ta dạ du thần ngay tại trước mặt đây, ta luôn không khả năng để người ta gạt sang một bên, nhưng đi làm lấy cho Trần Nhị Cầu mở Âm Dương Nhân chứ?

Cho nên, ta trực tiếp từ trong túi móc ra một chai nhỏ mắt trâu lệ, sau đó đưa cho hán, khiến hán mình mở mắt đi, cũng tốt khiến hán được thêm kiến thức.

Chai này mắt trâu lệ là ta trước liền định cho hán, tránh cho mỗi lần đều tìm ta hỗ trợ mở mắt.

Quyết định được Trần Nhị Cầu, tiếp lấy ta cứ tiếp tục nhìn về trước mặt dạ du thần, hiểu kỳ nói: "Du thần, ngươi thật là chân thân?"

Chỉ thấy dạ du thần một mặt không vui, cũng không quan tâm ta.

Nhìn đến ta để người ta thần linh đều chọc cho mất hứng, tâm lý ta thẳng tự trách mình dần, người ta cũng nói là thực sự thân, ta còn chưa tin, này không ngay tại hoài nghi người ta thần linh còn tới gặp ta đây một cái tiểu âm dương sao, này cũng khó trách người ta sẽ mất hứng. Ta đây kêu quá không tán thưởng.

Bất quá, ta đây lúc mới hiểu được ta tại sao lại đưa không đi hán, hán làm sao thấy ta gọi hán đi, bọn họ liền đi. Hán đây mẫu thân cũng không phải là ta nô lệ, tay chân.

Nếu hết thấy đều biết, vì vậy ta vội vàng nói: "Đều do đệ tử mất trọc, không biết đại thần chân thân giá lâm. Chỉ là đệ tử chẳng biết tại sao sẽ mời tới đại thần chân thân, sớm biết như vậy, đệ tử tuyệt định không dám làm phiền đại thần xuất thủ."

"

Vậy mà, ta vừa dứt lời, chỉ nghe thấy dạ du thần lạnh như băng nói: "Ta chẳng qua là đi qua nơi đây, thấy ngươi ngay cả một mao cương đều đánh không lại, cho nên mới hiện thân xuất thủ." Nói xong, dạ du thần còn đầy vẻ khinh bỉ nhìn ta liếc mắt.

Ta cái kia lúng túng a, chỉ cảm thấy khuôn mặt đều mất hết, chỉ muốn tìm một chỗ động vội vàng hướng bên trong chui.

Người ta nói rất rõ ràng, ta không có mặt mũi kia mời được hán, hán chỉ là đi ngang qua mà thôi, hơn nữa còn không quá coi tốt ta.

Như vậy cũng tốt so với một cái lẫn lộn sĩ đồ hạt vừng tiểu quan, thật vất vả gặp trung ương phía trên lãnh đạo, kết quả người ta ngay trước mặt ngươi nói ngươi không có gì bản sự, loại cảm giác này là giống nhau giống nhau.

Ngay tại ta cảm giác được này trở về rất mất thể diện thời điểm, lúc này Trần Nhị Cầu cũng dùng mắt trâu lệ đem Âm Dương Nhân mở ra tới, vừa thấy được trước mặt dạ du thần, nhất thời liền kinh hô lên: "Khe nằm! Thật là dạ du thần a! Lần này thật là ngạo mạn lớn!"

Ông trời già, vốn là đủ mất mặt, Trần Nhị Cầu việc này bảo thể nào còn ngại khuôn mặt ném không đủ, vậy mà ngay trước người ta dạ du thần mặt kêu la om sòm, này vạn nhất người ta mất hứng, một cái tát phát đến, phỏng chừng hai ta cũng phải ném lên tây thiên đi.

Trần Nhị Cầu việc này bảo, không chỉ có kêu lên, hơn nữa còn tâm tình kích động kéo ta cánh tay, la lên: "Sur đệ, ngươi xem. . . Ngươi thấy được sao? Thật là dạ du thần ư, ngươi đem hán chân thân cho mời đi theo rồi, ngươi lão ngu ép. Lần tới nếu như ai muốn theo chúng ta so với thời khoáng lạc, phỏng chừng hôm nay chuyện này sẽ không người thôi qua chúng ta a!"

Ta đi!

Ta bùm mặt, đều mẹ hán không dám nhìn tới dạ du thần biểu tình.

Nhưng là, kia Trần Nhị Cầu cái này cũng chưa hết, đón lấy, chỉ thấy hán đi nhanh lên đi tới, liền đối với kia dạ du thần nói: "Này, người anh em."

Người anh em?

Ai yêu ta đi, nghe lời này một cái, ta con ngươi đều nhanh động tới rồi, cháu trai này cũng thực có can đảm kêu a, gọi nhân gia người anh em? Con mẹ nó ngươi như vậy? Ngươi? Là nghĩ thượng thiên sao?

Lúc này ta, hoàn toàn đều sợ ngây người, lẳng ngay tại chỗ.

Mà Trần Nhị Cầu vẫn còn không cảm giác mình quá càn rỡ, nói tiếp: "Người anh em, ngươi biết không, ngươi tại chúng ta dương gian nhưng là danh nhân, mình tỉnh a, không ai không biết ngươi, hơn nữa còn có ngươi miếu đây. Mau mau nhanh, cho ta ký cái tên, liền ký tại ta trên lưng."

Nói xong, việc này bảo cũng không để ý người ta có đáp ứng hay không, liền đưa lưng về phía người ta, đợi nhân gia ký tên.

Ta nhìn một cái dạ du thần, phát hiện hán đều mộng bức rồi, cảm đều nhanh kinh diệu, hiển nhiên hán cũng không nghĩ đến, hán đây mẫu thân làm sao sẽ gặp một cái như vậy kẻ dở hơi đi!

Lúc này , ta vội vàng đem Trần Nhị Cầu kéo tới , sau đó đối với dạ du thần nói xin lỗi , nói này là bởi vì chúng ta quá sùng bái người , cho nên mới nhất thời mất lễ phép.

Dạ du thần hừ lạnh một tiếng , sau đó liếc chúng ta liếc mắt , liền nói: "Xem ở các người là âm dương đệ tử phân thượng , lỗi mắng tội sẽ không so đo."

Thấy dạ du thần không trách tội , ta đây mới đại thở phào nhẹ nhõm.

Mà đúng lúc này , liền lại nghe thấy dạ du thần một mặt than tiếc lác đầu , lầm bầm lầu bầu thấp giọng thầm nói: "Thật là không có nghĩ đến , Sử Quốc Chương cùng Trần Quốc Đồng này hai lão này tôn tử thế nào lại là cái dạng này , ai . ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Dương Sai

"Gì đó ? Dạng quái gì ? Hắn nói hai chúng ta là cái dạng này!"

Nghe được dạ du thần trong miệng tích cô mà nói , ta thiếu chút nữa không có lão đảo một cái tài đến trên đất đi , nhất thời lập tức xạm mặt lại.

Xem ra , lần này thật là tại thần linh trước mặt đem mất hết mặt mũi , ấn tượng làm như vậy không tốt.

Bất quá , khóc không ra nước mắt đồng thời , tâm lý ta cũng hết sức kinh ngạc , bởi vì nghe hán ý tứ thật giống như nhận biết chúng ta mỗi người gia gia.

Là , hắn không chỉ có biết rõ ông nội của ta cùng Trần Quốc Đồng lão gia tử tên , hơn nữa càng trọng yếu là , hắn còn biết ta cùng Trần Nhị Cầu là bọn hắn tôn tử , vậy làm sao có thể không để cho ta cảm thấy khiếp sợ nha

Ta nhìn một cái Trần Nhị Cầu , phát hiện hắn cũng tròn to hai mắt , hiển nhiên cũng không phải là lỗi tại ta nghe lầm.

Ngay sau đó , ta liền kinh ngạc hỏi: "Du thần đại nhân , ngài nhận biết chúng ta gia gia ?"

Dạ du thần gật đầu một cái , sau đó liền nói: "Nhận biết , bọn họ trước đều là âm ty dương sai , tiếp theo ta lẫn lộn."

"À?"

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều nhanh kinh diệu cảm.

Âm ty có âm soa cùng dương sai , âm soa chính là quý sai , phụ trách tại âm ty ban sai , âm ty có bảy mươi hai ty , mỗi ty đều có chủ quan cùng sai lại , tỷ như câu hồn , cũng không phải chỉ có Hắc Bạch Vô Thường , ngưu đầu mã diện , thật ra chỉ dựa vào bốn vị này huynh đệ căn bản là không giúp được , cho nên phụ trách câu hồn quý sai cũng là rất nhiều , chỉ là phần lớn quý sai không giống Hắc Bạch Vô Thường cùng ngưu đầu mã diện như vậy nổi danh.

Mà dương sai , cũng là thuộc về âm ty Địa Phủ sai lại , phụ trách giúp âm ty Địa Phủ làm việc , chỉ bất quá dương sai cùng âm soa bất đồng duy nhất chỗ ở chỗ , âm soa là quý , dương sai là người.

Là , dương sai đó là sống người thay âm ty làm việc , bởi vì rất nhiều lúc , âm soa không quá thích hợp một mực ở dương gian hành tẩu , cho nên sẽ tìm một ít dương sai giúp bọn hắn chân chạy làm việc. Mà này loại người , chính là dương sai.

Chỉ là để cho chúng ta không nghĩ tới là , ông nội của ta cùng Trần Quốc Đồng lão gia tử , vậy mà sẽ là âm ty Địa Phủ dương sai , hơn nữa nghe dạ du thần ý tứ , chúng ta gia gia vẫn là với hắn lẫn lộn , cũng chính là thủ hạ của hắn. Tin tức này , có thể quả thật để cho ta cảm thấy ngoài ý muốn , thật là liền nằm mơ đều không nghĩ đến a.

Nghe đến đó , ta coi như là hiểu được , không trách hắn nhận biết chúng ta gia gia , cảm tình hắn và chúng ta gia gia vẫn là lão giao tình.

Trần Nhị Cầu cũng bình tĩnh đại ngộ , vì vậy kinh hi la lên: "Kia nói như vậy , chúng ta đều là người mình rồi , về sau người có thể được bao bọc chúng ta. Được , nếu là người trong nhà , ngài cũng nhanh cho ta ký cái tên trước."

Nói xong , liền đem lưng hướng dạ du thần trước mặt một cung , chờ hắn ký tên.

Nhìn đến Trần Nhị Cầu chết không biết xấu hổ đáng về , ta cũng muốn nói cho dạ du thần , ta thật ra không nhận biết cái này đàn độn.

Lại nói cái kia dạ du thần , cũng là không nghĩ đến trên đời sẽ có loại này cực phẩm , phòng chừng cũng là nhất thời có chút mộng bức rồi , vậy mà cuối cùng trọn trắng mắt , thật đúng là cầm lên bút lông trong tay , tại hán trên lưng ký một cái tên.

Ký xong tên , ta vừa nhìn , người tốt , chỉ thấy cái kia ký tên vốn là mực đen viết , lúc này lại vàng chói lọi , hiện lấy hai chữ: Du quang.

Du quang , chính là dạ du thần tên.

Nghe nói , hán đại dân gian trong truyền thuyết có lợi hại nhất hai cái ác quỷ , một cái tên là dã trọng , một cái tên là du quang. Bởi vì hán lương rất lợi hại , mọi người liền cho bọn hán xây miếu , dùng bọn họ đi trấn phục cái khác quỷ mị , chính gọi là lấy ác chế ác , lấy độc công độc. Mà sau đó , hai cái này ác quỷ tựu là âm ty Địa Phủ bên trong nổi danh ngày , dạ du thần.

Là , trong đó dã trọng chính là nhật du thần , chuyên phụ trách ban ngày tuần tra nhân gian thiện ác , du quang chính là dạ du thần , phụ trách ban đêm tuần tra nhân gian thiện ác.

Chỉ thấy Trần Nhị Cầu trên lưng kia "Du quang" hai chữ , kim quang cũng chỉ là thoáng hiện trong chớp lát , không lâu liền âm đạm xuống , cuối cùng biến thành một khối hình xám giống như đồ chơi. Ta thử lấy tay đi ấn một cái , phát hiện nhấn đều nhấn không hết , hiển nhiên là ghi vào trong thịt đi rồi.

Trần Nhị Cầu nghe được ta đây nói gì , mặt đầy kinh ngạc hỏi dạ du thần: "Người anh em , người ký tên vừa mới hiện ra , là không phải có thể trừ tà nha "

Dạ du thần gật đầu một cái: "Bách quỷ bất xâm!"

"Khe nằm ,

Như vậy ngu bức!"

Mặc dù ta không quá nói lời lẽ bản thủ , thế nhưng lần này ta vẫn là không có nhìn được , trực tiếp kinh hô lên.

Sau đó , thì nhìn hướng dạ du thần , ngại nói: "Ây. . . Cái kia cái gì , có thể hay không cho ta cũng tới một cái ký tên ?"

Vừa nói , ta liền đem bàn tay đưa ra ngoài.

Lúc này , ta cũng chỉ thật không biết xấu hổ một lần , dù sao đã mất hết mặt mũi , lại mất một hồi , thật giống như cũng không cái gì có thể ném. Hôn nữa , càng trọng yếu là , hán này ký tên có thể so với phù chú lợi hại hơn , đến lúc đó ta bàn tay mở ra mở , đây chẳng phải là liền có thể trực tiếp đánh tiểu quỷ bại tại rồi hả?

Suy nghĩ một chút , ta liền kích động không được.

Nhưng là , ta thật không biết xấu hổ để bàn tay đưa đến dạ du thần trước mặt về phía sau , hán nhưng nhìn cũng không nhìn liếc mắt , sau đó nói: "Người cũng muốn ký tên ?"

Ta gật đầu một cái.

Dạ du thần liền nói: "Ta ký tên không phải tùy tiện cho , muốn ký tên có thể , đáp ứng ta một cái điều kiện."

"Điều kiện gì ? Chỉ cần đệ tử làm được , nhất định đáp ứng." Vì có thể muốn một đạo tà bách quỷ kim bài "Linh phù" , ta cũng vậy không đếm xỉa đến.

Dạ du thần cười một tiếng , liền nói: "Lão gia các người từ trước kia là giúp ta ban sai , hiện tại người không có ở đây , bản thân thiếu hai người tay , các người liền tôn nhận gia nghiệp , tiếp bọn họ hai lão này ban đi , làm cho ta sai."

"Để cho chúng ta làm dương sai ?"

Lần này ta thật ngây ngẩn.

"Như thế ? Chẳng lẽ còn cảm thấy làm cho ta sai xuống mặt nhi sao?" Dạ du thần sắc mặt lạnh lẽo , kèm theo uy nghiêm , sợ đến ta giật mình một cái.

Ông trời già , ta xin thề , lần này ta thật không biết hán là đang tìm hỏi ta , vẫn là đang uy hiếp ta. Ta con mẹ nó nếu như nói không muốn , có phải hay không tựu đại biểu đắc tội vị này thần gia ?

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng mộng bức rồi , chỉ bất quá chỉ là muốn cái ký tên , động còn đem chính mình nhập vào , cái này thật đúng là là đáp lại câu cách ngôn kia , thiên hạ không có uống phí ăn tiệc ghê a.

Trần Nhị Cầu liền nói: "Nếu là cho Địa Phủ ban sai làm công chức , có phải hay không sẽ có tiền lương à?"

Ta đi , nhất thời ta liền dờ khóc dờ cười , người đại gia , người cũng thực có can đảm muốn , còn muốn tiền lương , cho người một triệu minh tệ , con mẹ

nó người rớt cuộc là muốn hay là không muốn à?

Quả nhiên, dạ du thần cười hắc hắc, gật đầu một cái: "Có, đương nhiên là có tiền lương, mỗi tháng một cân hai lượng giấy vàng tiền."

Trần Nhị Cầu nghe một chút, nhất thời không có thanh âm.

"Du thần, chúng ta lại không chết, cầm lấy này tiền giấy vàng cũng không cái gì chỗ dùng a, có thể hay không đổi cái khác khen thưởng?" Ta không chết tâm hỏi, đây chính là bản mình a, đáp ứng thì phải cả đòi cho hắn đi làm, giúp chân chạy, không có chỗ tốt, người nào mà hắn muốn làm nha, ta tình nguyện không muốn hắn ký tên.

"Đừng khen thưởng?" Dạ du thần lẩm bẩm một câu, sau đó suy nghĩ một chút, vì vậy nói: "Người nghĩ không muốn cho gia gia của người báo thù à?"

Thù, đương nhiên phải báo. Vì vậy ta vội vàng hỏi: "Ngài có thể giúp ta báo thù?"

Dạ du thần lắc đầu một cái, nói: "Ta không thể nhúng tay nhân quả, thế nhưng ta có biện pháp cho các người đề cao đạo hạnh. Tự các người hiện tại con chim này dạng, đừng nói báo thù, phỏng chừng dưới mắt liên tục thân khó bảo toàn rồi."

"Dưới mắt?" Ta sững sờ một chút.

"Này cương thi là yêu nhân duyên, người hồng rồi người ta chuyện tốt, người ta tự nhiên sẽ tìm các người tính sổ. Các người vẫn cẩn thận điểm đi." Dạ du thần cười lạnh nói.

Nghe nói như vậy, ta căng thẳng trong lòng, điều này nói rõ, kia nhất bản đã nhân nhất định sẽ tới tìm chúng ta, bằng không dạ du thần sẽ không có ý nhắc nhở chúng ta phải cẩn thận.

Ngay sau đó, ta liền đối với hắn nói tiếng cảm ơn, sau đó gật đầu một cái: "Được, ta đáp ứng người, ta làm người dương sai."

Vì báo thù, ta phải mau chóng tăng lên đạo hạnh, vì cái này, vô luận muốn ta làm gì, ta đều nguyện ý.

Lúc này, dạ du thần vừa nhìn về phía Trần Nhị Cầu, nói: "Làm dương sai, có thể âm dương hai giới tới lui tự nhiên, ách, Trần Quốc Đống kia lão đầu bây giờ ngay tại âm phủ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Âm ty phạt ác lệnh

Đối với người thường mà nói, người sau khi chết, chính là âm dương lưỡng cách, khó hơn nữa gặp nhau. Thế nhưng, dạ du thần nhưng nói cho chúng ta biết, chỉ cần làm âm ty Địa Phủ dương sai, là có thể làm được âm dương hai giới tới lui tự nhiên, ý tứ nói đúng là chúng ta có thể đi âm phủ thăm mới vừa chết đi Trần lão gia tử rồi.

Vừa nghe nói làm dương sai, là có thể thấy gia gia, Trần Nhị Cầu cũng là một mặt kinh hi, lúc này liền lại cũng không có nửa điểm do dự, lập tức đáp ứng.

Thấy chúng ta đáp ứng làm dương sai rồi, dạ du thần cũng tâm tình vui thích cười một tiếng, sau đó gọi ta đưa tay ra, dùng bút lông tại ta bàn tay trên viết xuống một chữ.

Là, một chữ, cũng không phải là hắn ký tên, mà là một cái "Lệnh" chữ.

Hơn nữa, cái này lệnh chữ không có giống Trần Nhị Cầu trên lưng cái kia ký tên như vậy, thả ra kim quang. Ta cái này lệnh chữ, viết nơi tay trong lòng bàn tay âm uớt, hắn đây mẫu thân cũng không chính là bình thường mực sao!

Ta đương thời liền một mặt mừng bức, hắn đây mẫu thân là chuyện gì xảy ra? Không phải nói tốt chỉ cần ta đáp ứng làm dương sai, liền cho ta ký tên sao? Không phải nói tốt vàng chói lọi, bách quý bất xâm cái loại này đặc biệt ngạo mạn đồ vật sao? Như thế cho ta viết nhưng là bình thường bút mực, hắn đây mẫu thân không cần chờ đến ta trở về rửa tay, chờ một lúc lòng bàn tay ra điểm mồ hôi, phỏng chừng khoản này mực nên xong đời.

Lúc này, Trần Nhị Cầu nhìn một cái ta lòng bàn tay lên bút mực, nhất thời cứ vui vẻ được ha ha ha phá lên cười.

Cái này cũng không trách Trần Nhị Cầu sẽ cười ta , này giống vậy là một người viết chữ , một cái viết là ký tên , một cái viết là một "Lệnh" chữ , như thế chênh lệch sẽ lớn như vậy chứ?

Trần Nhị Cầu không riêng gì kim quang đại hiện , hơn nữa cuối cùng kim quang biến mất , ký tên vẫn còn giống như hình xăm giống như ấn tại trên lưng hắn. Mà ta đây, theo Trần Nhị Cầu trên lưng vừa so sánh với , hoàn toàn chính là cắt chó sao.

Ta đều muốn khóc , liền đối với dạ du thần nói: "Du thần , ngươi xem . . Ta cũng sùng bái ngươi , nếu không cũng đổi thành ngài ký tên kiểu nào ?"

Vậy mà , dạ du thần nhưng đây về khinh bỉ liếc ta liếc mắt , không vui nói: "Ngươi biết tay ngươi trong lòng bàn tay viết là cái gì không ?"

"Là cái gì ? Chẳng lẽ không chính là một cái bình thường lệnh chữ sao?" Ta không hài lòng lắm cười khổ nói , nếu như hắn không phải dạ du thần , ta há không dám lỗ mãng mà nói , ta nhất định sẽ hỏi hắn: Hắn đây mẫu thân cái gì đồ vật.

"Âm ty phạt ác lệnh , ngươi vậy mà nói nó là bình thường lệnh chữ ?" Dạ du thần nhướng mày một cái , rất không cao hứng nói: "Ai , liền như vậy , không biết hàng rồi coi như xong , để cho ta lau sạch đi."

"Âm ty phạt ác lệnh ?"

Nghe được cái tên này đến cảm thấy rất ngạo mạn , vì vậy ta cũng không gấp khiến hắn lau sạch , vạn nhất thật rất lợi hại đồ chơi bị lau sạch , ta há chẳng phải là sẽ rất hối hận , hay là trước làm rõ ràng đồ chơi này là làm gì đó rồi nói sau.

Vì vậy , ta vội vàng cười một tiếng , hỏi: "Hắc hắc hắc , du thần , thứ cho đệ tử ngu dốt , này âm ty phạt ác lệnh , hắn rất lợi hại phải không ?"

"Ngươi nhưng thật ra vô cùng tự biết mình." Dạ du thần nhìn ta liếc mắt.

"Ta có gì đó tự biết mình ?" Ta sùng sốt một chút.

Dạ du thần nói: "Biết rõ mình rất ngu dốt nha."

Ta đi , nghe lời này một cái , thiếu chút nữa cả người mới ngã xuống đất.

Một bên Trần Nhị Cầu nhưng cười trang điểm lộng lẫy .

Lúc này , dạ du thần liền nói: "Này âm ty phạt ác lệnh , là bản thân lệnh bài , chỉ cần niệm một câu sắc lệnh , lên có thể đánh hung thần địa tiên , bên trong có thể đánh gian ác tiểu nhân , xuống có thể đánh ác quỷ yêu ma , ngươi nói có lợi hại hay không ?"

"Khe nằm nha , ngông cuồng như vậy ?"

Nghe lời này một cái , ta nhất thời cặp mắt đều sáng lên , ở nơi này là bách quỷ bắt xâm nha , hắn đây mẫu thân rõ ràng chính là âm ty thượng phương bảo kiếm a. Gặp quỷ đã quỷ , gặp ma đánh ma , ngay cả hung thần tới , đều có thể đánh. Suy nghĩ một chút , ta cũng cảm giác mình sắp phiêu rồi.

Ngay sau đó , ta giống như nâng đến rồi bảo giống như , vội vàng nói tạ: "Cảm ơn du thần đại nhân , ngươi cái này lệnh chữ viết là thực sự tốt ta càng xem càng thích. Nha , đúng rồi , cái chữ này lợi hại như vậy , vì sao nhưng chỉ là mở ra mực , vạn nhất ta không cẩn thận làm ướt tay , rửa đi làm sao giờ ?"

Là , đồ chơi này mặc dù nghe vào rất lợi hại ,

Thế nhưng ta luôn không khả năng vĩnh viễn không rửa tay chứ ?

Dạ du thần lại khinh bỉ nhìn ta liếc mắt , nói: "Đó là ngươi đạo hạnh quá thấp , hắn mới có thể là mực , chờ ngươi đạo hạnh càng cao , hắn pháp lực cũng liền càng mạnh rồi. Đương nhiên , ngươi rửa đi cũng không thể gọi là , niệm chú hắn tự nhiên sẽ xuất hiện."

Nghe nói như vậy , ta không nguyên do rồi hứng thú , đầu tiên là đem mực cho lau sạch , sau đó liền đọc một câu: "Âm ty phạt ác lệnh , cấp cấp như luật lệnh!"

Sắc lệnh vừa đọc xong , tiếp lấy quả nhiên ta bàn tay lên nguyên bản bị lau sạch lệnh chữ , hắn nhất thời liền hiện ra , chỉ bất quá hắn nhan sắc cũng không phải là kim quang đại tác , mà là màu xám đen. Có lẽ , đây chính là dạ du thần nói đi , ta đạo hạnh quá thấp , chỉ cần đạo hạnh cao , hắn mới có thể kim quang đại hiện.

Lúc này , đằng sau ta vừa vặn có một cây cánh tay thô cây nhỏ , vì vậy ta đối lấy cây kia cánh tay đại thụ chính là một cái tát tới , "Oành" một tiếng , cây kia cánh tay thô cây nhỏ trực tiếp liền bị ta một chương vỗ thành lưỡng đoạn.

Nhìn đến đây , chính ta đều kinh động , không nghĩ đến uy lực lớn như vậy ?

Chụp cây đều lợi hại như vậy , kia đánh người chứ ?

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng nói với Trần Nhị Cầu: "Su huynh , ngươi mau tới đây , để cho ta đánh một hồi !"

Trần Nhị Cầu nghe nói như vậy , nhìn một cái mới vừa bị ta cắt đứt cây nhỏ , lập tức biến nổi giận: "Đánh nguoi muối a! Nguoi chẳng lẽ cảm thấy ta so với kia cây còn trái qua đánh ?"

"Ta sẽ đánh điểm nhẹ!"

"Nhẹ muối nguoi!"

"Ta liền thử một chút. Thật , cũng chỉ là thử một chút."

"Thử muối nguoi!"

"Nguoi có thể hay không không muốn muối nguoi muối nguoi ?"

"Muối muối nguoi!"

"..."

Được rồi, mất một lúc , Trần Nhị Cầu đều chạy tới hơn mười thước ra ngoài đi rồi.

Không nguoi thử tay nghề , ta cũng chỉ đánh bỏ qua rồi.

Vì vậy hiểu kỳ hỏi dạ du thần: "Đúng rồi du thần , cái này hành nên tu luyện thể nào ?"

"Hành thiện chuyện , tích âm đức , nơi này là tu luyện chính đạo." Dạ du thần một chữ quý như vàng trả lời.

"Ta một năm qua , hành thiện chuyện cũng không ít rồi , như thể đạo hạnh của ta vẫn như thế thấp ?" Ta nghi ngờ.

Dạ du thần nhìn đến ta một mặt đáng vẽ ngu si tử , hiểu kỳ nói: "Nguoi tiểu tử này , sẽ không liền đạo hạnh thấy thể nào cũng không biết chứ ?"

"Đạo hạnh còn có thể nhìn ra cao thấp ?" Lần này ta thật là nghi ngờ.

"Thật đúng là một người ngu ngốc!" Dạ du thần lại khinh bỉ nhìn ta liếc mắt , sau đó liền nói: "Đạo hạnh cộng phân mười thước , tức một trọng. Chính gọi là , đạo cao một thước , Ma cao một trọng , nói chính là đạo hạnh. Đương nhiên , nếu như ma đạo hành có một trọng , đã thành thần ma rồi. Người , chỉ cần tu luyện tới một trọng , cũng có thể thành tiên đứng hàng Tiên ban."

Nguyên lai đạo hạnh là một thước một thước đến xem tu vi cấp bậc , nghe đến đó , ta rút cuộc minh bạch được rồi , vì vậy hiểu kỳ nói: "Ta đây hiện tại có mấy thước đạo hạnh rồi hả?"

"Mấy thước ? Nguoi nằm mơ đi!" Dạ du thần liếc mắt.

"Không có mấy thước , chẳng lẽ chỉ có một hai xích ?" Ta có chút nóng nảy.

Dạ du thần hướng ta trên đỉnh đầu nhìn một cái , sau đó nói: "Nguoi đạo hạnh. . . Một tấc!"

"Một tấc ?"

Nghe lời này một cái , ta lần này là thực sự lão đảo một cái , cả người ngã lên rồi trên đất.

Nguoi đại gia , dạ du thần trong miệng nói hành luận thước , ta con mẹ nó mới một tấc. Ta từ dưới đất bò dậy , nhất thời thì có một loại muốn đập đầu tự tử một cái xung động.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Thiên đạo Tiên pháp

Ta thật là lòng tốt tấc , một tấc đạo hạnh , nhưng là dạ du thần trong miệng nói hành đều là luận thước , ta con mẹ nó nhưng luận tấc , này còn lẫn lộn cộng lòng a!

Thấy ta rất mắt mắt , phòng chừng dạ du thần cũng không muốn quá đã kích ta đi , liền nói: "Thật ra đầu năm nay âm dương tiên sinh , phần lớn đều không đạo hạnh , có thể có một tác cũng coi là chân chính vào âm dương môn rồi. Gia gia của ngươi đến sáu bảy chục tuổi cũng bắt quá một thước đạo hạnh."

Nghe nói như vậy , ta đây mới được đến nhiều chút an ủi. Cũng đúng, đầu năm nay cái gọi là tiên sinh , đại đa số đều là lừa gạt đồ , nơi nào sẽ có đạo hạnh nha , mà ta đã vào chân chính âm dương nghề nghiệp môn , đã tính ra nước bùn mà không nhiễm rồi.

Nghĩ tới đây , ta đây mới khá hơn một chút.

Lúc này , dạ du thần hiểu kỳ nói: "Chính ngươi rất cao đạo hạnh , mình lại không biết , chẳng lẽ ngươi không biết rõ làm sao nhìn sao? Đạo hạnh chính là hào quang nha."

"À? Hào quang chính là đạo hạnh ?"

Lần này ta thật là sợ không được , bởi vì hào quang ta biết, mỗi người đều có hào quang. Gia gia lúc trước liền nói cho ta biết , hào quang càng cao , quý quái thấy lại càng sợ người , hào quang càng thấp , lá gan cũng càng nhỏ , quý quái cũng càng sẽ dễ dàng khi dễ người. Nghe nói giết heo hào quang liền so với thường nhân cao.

Hơn nữa ta còn nghe gia gia nói qua , nếu như người bình thường muốn thấy mình hào quang là cao là thấp , cũng chỉ muốn tại đêm trăng tròn , đến mạ trong đồng đi xem mạ lên giọt sương , sẽ tại mạ giọt sương nhìn lên thấy ngũ thái kim quang , tương tự ánh mặt trời trời đồ vật , đó chính là người trên người phản chiếu đến giọt sương lên hào quang , nghe nói , người bình thường hào quang cũng liền một cm đáng về đi.

Biết hào quang chính là đạo hạnh , vì vậy ta vội vàng nhìn một cái Trần Nhị Cầu , người tốt , chỉ thấy hán đứng dưới ánh trăng , trên đỉnh đầu hào quang lại có cao nửa thước , ta đương thời liền lại mẹ hán tâm tắc rồi.

Người này cùng người , chênh lệch động lại lớn như vậy chứ ?

Dạ du thần đoán chừng là nhìn thấu tâm lý ta đang suy nghĩ gì , liền cười một tiếng , đạo: "Chớ nhìn hán mỗi ngày không có nghiêm chỉnh , thật ra hán tu hành so với người thời gian dài nhiều lắm."

Ta gật đầu một cái , ta đây ngược lại biết rõ , bởi vì Trần Nhị Cầu từ nhỏ liền theo Trần Quốc Đồng học Kỳ Môn Chi Thuật , mà ta thì phần lớn thời gian dùng cho đi học , chân chính luyện tay nghề thời gian , chính là gia gia sau khi qua đời này thời gian một năm bên trong.

Lúc này , Trần Nhị Cầu coi như đắc ý đứng lên , đi tới , chụp chụp bả vai ta đạo: "Yên tâm , về sau sư huynh ta sẽ dẫn ngươi."

Ta lập tức xạm mặt lại , trong đầu nghĩ , con mẹ nó ngươi cho là đây là chơi đùa Đại Thoại Tây Du sao?

Dạ du thần cũng không muốn nghe Trần Nhị Cầu tinh tướng , phát phát tay , liền nói: "Được rồi , bây giờ cương thi đã trừ , bản thân cũng nên đi , về sau có chuyện cho các ngươi làm mà nói , ta sẽ tới tìm các ngươi."

Nghe một chút hán muốn đi , chúng ta liền vội vàng hỏi hán , thế nào qua âm phủ ?

Là , hán không phải nói làm dương sai , là có thể âm dương hai giới tới lui tự nhiên sao? Cho nên , chúng ta cũng nghĩ tới một hồi âm phủ , vừa đến đi âm phủ thể nghiệm một hồi , nhìn một chút âm tào địa phủ rốt cuộc là hình dáng gì; thứ hai thăm một hồi Trần lão gia tử.

Nhưng là , vậy mà dạ du thần lại nói: "Các ngươi bây giờ còn không qua âm phủ!"

"À? Không qua ?"

Nghe lời này một cái , hai chúng ta đều ngu , vội vàng hỏi: "Ngài không phải mới vừa nói chỉ cần làm dương sai , liền có thể âm dương hai giới tới lui tự nhiên sao?"

Dạ du thần nói: "Đúng vậy , các ngươi bây giờ là âm ty dương sai rồi , trước quý môn quan tự nhiên không có Âm binh quỷ tướng ngăn trở các ngươi , thế nhưng các ngươi dù sao cũng phải học trước như thế nào giữ âm mà hướng chứ ?"

Ta đi , nói như vậy , chúng ta này dương sai coi như cầm cổ , cũng là uống phí mù rồi ?

Nhất thời , ta cùng Trần Nhị Cầu thì có một loại bị lừa nấc lừa cảm giác.

Bất quá , dạ du thần nói tốt giống như cũng có đạo lý , bởi vì âm phủ âm khí quá nặng , người sống đi xuống phía dưới , sẽ âm khí xâm thể , không chịu nổi phía dưới âm khí. Chính gọi là , người sống vào âm phủ , không chết bệnh khó thoát.

Hơn nữa , một cái người sống , thì như thế nào xuống âm phủ đây? Luôn không khả năng mang theo thân thể đi xuống đi ? Cho nên , còn phải có phương pháp để cho hồn phách rời thân thể mới được.

Thấy chúng ta một mặt thất vọng , dạ du thần liền nói: "Ngươi học là 《 thanh ô tự 》 bên trong âm dương phong thủy ,

Hắn học là kỳ môn thuật , thật ra hai người các ngươi là đồng môn cùng phái , cái này các ngươi biết rõ chứ ?"

Ta cùng Trần Nhị Cầu liếc nhau một cái , đều cảm thấy phi thường kinh ngạc , bởi vì gia gia cùng Trần lão gia tử đều theo không có nói qua chúng ta là cùng môn.

Thấy chúng ta một mặt mòng bức đáng vẽ , dạ du thần đều không tính khí , không thể làm gì khác hơn là nói: "Các ngươi tông môn cộng phân tam chi , một nhánh phong thủy âm dương , một nhánh kỳ môn độn giáp , một nhánh thiên đạo Tiên pháp. Xuyên toa âm dương hai giới pháp thuật , hẳn là tại thiên đạo Tiên pháp bên trong."

"Thiên đạo Tiên pháp ?" Nghe được cái tên này , ta liền đầu óc mơ hồ , bởi vì ta cho tới bây giờ không có nghe gia gia nhắc tới.

Ta nhìn một cái Trần Nhị Cầu , phát hiện hắn cũng một mặt mòng bức đáng vẽ , hiển nhiên Trần lão gia tử cũng không đối với hắn nói qua.

Vì vậy , ta liền đối với dạ du thần thuyết phục: "Này thiên đạo Tiên pháp , chúng ta hoàn toàn không biết , gia gia ban đầu cũng không có truyền cho chúng ta."

Dạ du thần thật giống như biết rõ cái kết quả này giống như , gật đầu một cái , liền nói: "Các ngươi 《 thanh ô tự 》 bên trong lưu truyền một cái bí mật , nghe nói qua sao?"

Chuyện này ta thật nghe nói qua , ban đầu gia gia xảy ra chuyện đêm đó , Trần lão gia tử nói qua chuyện này , đương thời hoài nghi có phải hay không là có người muốn cướp 《 thanh ô tự 》 bên trong bí mật , cho nên mới hại gia gia. Hơn nữa , đương thời Trần lão gia tử còn nói , 《 thanh ô tự 》 bí mật theo Tào Tháo mộ có liên quan.

Lúc trước mặc dù nghe Trần lão gia tử nói qua , thế nhưng ta nhưng vẫn không để ở trong lòng , chung quy vậy cũng là dân gian tin đồn , không biết là thật hay giả , thậm chí đều không biết có phải hay không là có cái này cái gọi là bí mật. Thế nhưng bây giờ nhưng lại nghe được dạ du thần nói đến 《 thanh ô tự 》 cái gọi là bí mật , đó cũng không giống nhau , điều này nói rõ chuyện này là thật.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng gật đầu một cái , nói: "Chẳng lẽ là chỉ Tào Tháo mộ có liên quan bí mật ?"

Dạ du thần gật đầu một cái , đạo: "Không sai , các ngươi trong tông môn kia bản 《 thiên đạo Tiên pháp 》 , ngay tại Tào Tháo trong mộ."

"À? Tại Tào Tháo trong mộ ?"

Ta có chút mông , vì vậy liền hỏi hắn tại sao ?

Dạ du thần nói: "Lấy ở đâu nhiều như vậy tại sao , dù sao hắn ở nơi đó , các ngươi không phải nghĩ tới âm sao , đi lấy cũng được."

"À? Đi trộm Tào Tháo mộ ?"

Nghe lời này một cái , ta có chút sợ , vì vậy liền nói: "Thiên tử mộ , có thể trộm ? Không phải sẽ gặp trời phạt sao ?"

Là , Tào Tháo là thiên tử , thiên tử là Tinh Túc , thiên tử tinh mộ là không thể trộm. Trộm mộ vốn là tổn hại âm đức , hướng chi vẫn là thiên tử Tinh Túc mộ , đây chính là sẽ cho ra đại sự , thậm chí sẽ còn gặp thiên lôi trừng phạt. Vạn nhất bị thiên lôi đánh chết , làm sao giờ ? Đến lúc đó hồn phi phách tán , thật liền thành quỷ cơ hội cũng sẽ không có.

Dạ du thần đạo: "Là sẽ gặp Thiên Phạt , các ngươi đi hắn trong mộ lấy , thân là tuân tra nhân gian thiện ác ta , sẽ tại thiện ác mông bên trong ghi chép xuống các ngươi tội."

"Vậy ngươi còn nói chúng ta đi lấy ?" Ta nghĩ thầm , ngươi đại gia , ngươi là đang chơi chúng ta sao? Một bên nghĩ kế bảo chúng ta đi Tào Tháo trong mộ lấy đồ vật , một bên còn nói sẽ nhớ chúng ta tội , ngươi muốn khuôn mặt sao?

"Không lấy đi học không được thiên đạo Tiên pháp , không lấy liền không qua âm , không lấy liền thù đều có thể báo không được. Ai , tùy các ngươi liền." Dạ du thần nói xong , sau đó quay người lại cách mặt đất ba thước , biến thành một trận gió , trực tiếp liền đi.

"Lúc này đi rồi hả?"

Nhìn trước mắt trống rỗng bóng đêm , ta cùng Trần Nhị Cầu không còn gì để nói.

Hai người ngươi nhìn ta , ta nhìn ngươi , cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Đi lấy sao? Sẽ gặp Thiên Phạt.

Không lấy ? Chúng ta có rất nhiều chuyện đều không làm được , qua âm , báo thù , chúng ta yêu cầu thực lực.

Nhưng là để cho chúng ta buồn rầu là , coi như chúng ta muốn đi thu hồi 《 thiên đạo Tiên pháp 》 , nhưng là chúng ta căn bản cũng không biết Tào Tháo mộ ở nơi nào nha

Xem ra , cũng chỉ có đi một bước nhìn từng bước , hết thầy thuận theo tự nhiên đi!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Lên xe màu đen

Lần này dạ du thần hiện thân , tuy nói ta cùng Trần Nhị Cầu bị hấn lừa dối bán thân , được cho hấn làm cả đời sai , thế nhưng nhưng cũng không phải là chỗ tốt gì đều không được đến.

Không chỉ có cương thi bị trừ đi , còn cho một đạo âm ty phạt ác lệnh , hơn nữa càng trọng yếu là còn biết rất nhiều chúng ta đã từng không biết một ít chuyện , đặc biệt là đạo hạnh cùng 《 thiên đạo Tiên pháp 》 chuyện. Bây giờ , ta mới hiểu được , nguyên lai này âm dương thế giới lại là lớn như vậy , chúng ta lúc trước còn cho là mình rất lợi hại , cảm tình mình chính là một cái ếch ngồi đáy giếng con ếch nha.

Nửa vui nửa buồn , cuối cùng , chúng ta cũng muốn mở ra , tối thiểu tối nay chúng ta còn sống.

Dạ du thần đi , chúng ta cũng liền đi tìm những thứ kia vũ cảnh đi rồi.

Bọn họ mấy cái vũ cảnh , đem cương thi lấy được cửa thôn một cái đại bình địa lên , trên kệ củi lửa , thiêu đến tí tách vang dội , ánh lửa ngút trời , sáng như ban ngày.

Cái này lửa lớn đốt thời gian thật dài , một mực đốt tới trời sáng , thấy cương thi hóa thành màu xám , chúng ta này mới rời khỏi.

Lần này , chết bốn người , vương đội cùng một người cảnh sát , cùng một cái vũ cảnh , còn có một cái thôn dân. Cuối cùng , chúng ta đem ban ngày lương gạt phía trên lãnh đạo năm trăm ngàn , lấy ra trong đó bốn mươi vạn , phân cho bọn hấn bốn vị thân nhân người chết.

Cùng đi trừ cương thi , những thứ kia vũ cảnh cùng cảnh sát cũng không có tiền dịch vụ , theo chúng ta cảm năm trăm ngàn , bây giờ có người chết , nhìn những người chết kia người nhà cực kỳ bi thương đáng vẽ , chúng ta cũng rất khó qua , tự nhiên cũng không khả năng có ý độc chiếm chỗ tốt.

Nói thật , này bốn mươi vạn lấy ra phân cho thân nhân bọn họ , chúng ta trong lòng ngược lại rơi xuống cái dễ dàng.

Cương thi giải quyết , ta cùng Trần Nhị Cầu ngược lại nhất thời lộ ra không việc gì có thể làm rồi.

Đoán mệnh quán từ lúc không có Trần Quốc Đống lão gia tử , giống như thiếu sót chủ định giống như , hai người cũng không có tâm xử lý , bình thường là hai ngày đánh cá , ba ngày phơi vông , không thể nào mở cửa làm ăn.

Trần Nhị Cầu đến cũng còn khá , ban đầu hấn bị chúng ta nhét vào ngoài ngoại ô lần đó , nhận thức một cái em gái , cho nên bình thường chạy ra ngoài ước hẹn , đem ta một người ở lại đoán mệnh quán.

Cho đến có một ngày , buổi tối ta thật sớm đi ngủ , nhưng nghe có người tại đoán mệnh trong quán đầu quỷ khóc sói tru , ta bò dậy vừa nhìn , nguyên lai là Trần Nhị Cầu không ngủ , ngồi ở chỗ đó ca hát đây.

Ta đương thời liền mộng bức rồi , người này này đại buổi tối động còn xướng lên cơ chứ? Không phải là có bị bệnh không!

Bất quá , ta nghĩ lại , không đúng lắm , bởi vì hấn ca hát từ.

Là , hấn ca hát từ tốt bi thương a. Chỉ nghe hấn đang hát lấy: "Cuối cùng ngươi làm người khác tiểu tam , từ đây ta không còn là ngươi bên cạnh , làm ngươi rúc vào hấn lòng dạ , có hay không đã quên ta từng đã cho yêu . ."

Chẳng lẽ . . . Đây dần dần thất tình ?

Nghĩ tới đây , ta lại nhìn một cái Trần Nhị Cầu , phát hiện hấn một mặt ưu thương , được rồi , khẳng định không sai được.

Ngay sau đó , ta liền đi tới , nói với hấn: "Sur huynh , ngươi đây là thế nào nha như thế đại buổi tối không ngủ , chạy tới đây ca hát tới ?"

Trần Nhị Cầu thấy ta đứng lên , liền xoay đầu lại hướng ta nói: "Không có chuyện gì , chỉ là có chút khổ sở."

"Khổ sở ? Không phải là thất tình chứ ?" Ta hiểu kỳ hỏi.

Trần Nhị Cầu sưng sờ , nói: "Ngươi động biết rõ ?"

"Đoán thôi! Rốt cuộc là bởi vì cái gì nha , hai ngày trước không còn thật tốt sao, làm sao lại thất tình ?" Ta quan tâm nói.

Trần Nhị Cầu nói: "Ngươi được đáp ứng không biết cười mà nói ta."

"Thất tình có cái gì buồn cười mà nói, người anh em ta lúc trước cũng thất tình qua." Ta liếc mắt.

"Bảo đảm không biết cười ?"

"Ta bảo đảm không cười ngươi."

Thấy ta một mặt nghiêm chỉnh đáng vẻ , Trần Nhị Cầu này mới nói: "Nàng làm người khác tiểu tam!"

"Phốc xuy!"

Ta xin thề , ta thật không phải cố ý muốn cười , mà là ta nhớ lại hần mới vừa rồi ca hát từ , cuối cùng ngươi làm người khác tiểu tam , từ đây ta không còn là người bên cạnh , làm người rúc vào hần lòng dạ , có hay không đã quên ta từng đã cho yêu --- được rồi, bài hát này hoàn toàn chính là thay Trần Nhị Cầu viết sao!

"Khe năm,

Ngươi đại gia , còn nói không biết cười!"

Trần Nhị Cầu một hồi liền phát hỏa.

Được rồi, lần này đúng là ta không hiền hậu , vì vậy ta vội vàng bồi tội , nói xin hần đi uống rượu , hần này mới hết giận.

Hai người ra cửa , gọi xe , liền chạy tới bên ngoài tìm cái quầy rượu , chui vào.

Này một uống , liền uống được rồi nửa đêm canh ba , người ta đều muốn đánh dương , chúng ta rồi mới từ trong quán rượu đi ra.

Hai người lúc này đã là uống không sai biệt lắm , đều hơi có chút say.

Đi ra quầy rượu , trên đường đã không thấy được mấy cái người đi đường , bắt quá tốt tại quầy rượu trước cửa liền ngừng lại một chiếc xe taxi.

Chúng ta vội vàng mở cửa xe ngồi lên , vừa nhìn , ta đi , vẫn là lấy trước ngồi qua vị kia tài xế đại ca , duyên phận này cũng thật là không có người nào.

Nói thật , đi qua hai ba lần đón xe , mỗi lần đều gặp hần , ta cũng đã quen rồi , cho nên lên xe sau đó , cũng không nhiều lời , gọi hần trực tiếp đem chúng ta đưa về nhà.

Tài xế kia đại ca cũng tựa hồ thói quen , đều là người quen cũ , cũng biết chúng ta ở nơi nào , cho nên nói một tiếng "Tốt!", sau đó liền cho xe chạy , bắt đầu đi phía trước bảo.

Ta cùng Trần Nhị Cầu bởi vì uống rượu , vừa ngồi lên xe , tựa đánh nổi lên buồn ngủ.

Cũng không biết híp bao lâu , ta phỏng chừng dù sao cũng phải có một trận đi, dù sao làm ta khi tỉnh dậy , nhưng phát hiện mình còn ngồi trên xe , tài xế kia đại ca vẫn còn lái xe đi phía trước bảo.

Ta liền hỏi tài xế đại ca: "Lão ca , động còn chưa tới nha ngươi này cũng đi bao lâu ?"

Tài xế đại ca nói: "Mở ra nhanh hơn có nửa giờ đầu đi, ta cảm giác tối nay đi làm đường , này không chính tìm đây."

"Ta đi , ngươi mỗi ngày ở nơi này trong thành chạy , còn có thể đi nhầm đường ?" Ta lập tức xạm mặt lại , sau đó cũng vội vàng hướng ngoài cửa xe nhìn , nhưng là chỉ thấy bên ngoài đen kịt một màu , liền đèn đường cũng không có , ở nơi này là trở về đoán mệnh quán nha , này rõ ràng chính là ra khỏi thành sao.

Ta đương thời trong lòng hơi hồi hộp một chút , trong phim ảnh cho mướn tài xế năm hành khách ra khỏi thành giết người cướp của cảnh tượng lập tức hiện ra , trong đầu nghĩ chẳng lẽ vị này tài xế đại ca là nghĩ cướp bóc chúng ta ?

Cái ý nghĩ này vừa nhô ra , ta cũng có chút ngồi không yên , tí mi nghĩ lại , ta thậm chí cũng hoài nghi hần là không phải trước kia liền bắt đầu để mắt tới chúng ta , bằng không làm sao có thể mỗi lần đón xe đều gặp hần đây? Trên đời này thật chẳng lẽ có cái này trùng hợp ?

Hơn nữa , vị này mỗi ngày lái taxi , ngươi tin tưởng hần sẽ ở trong thành lạc đường sao? Dù là thật đi làm đường , vậy cũng đã sớm lượn quanh trở về , cũng không đến nỗi mở ra bên ngoài thành một bên đến đây đi ?

Nghĩ tới đây , tâm lý ta thập phần khẳng định , hần đây mẫu thân là gặp người xấu.

Đxm may , ta nói làm sao sẽ có duyên như vậy đây, vội vàng bị người nhìn chăm chú mang rồi nha.

Trong lòng có phần đoán , đón lấy, ta liền vội vàng đem Trần Nhị Cầu cho đánh thức , Trần Nhị Cầu bởi vì thất tình , bạn gái làm người khác tiểu tam, cho nên mượn rượu giải sầu uống nhiều hơn ta , bị ta đánh thức , còn đặc biệt lại hát lên rồi: "Cuối cùng người làm người khác tiểu tam, ta cũng biết kia không phải là bởi vì yêu, thành thị ban đêm như thế rực rỡ , chỉ là không có người tại bên người bởi bạn. . ."

"Cùng người muội a!"

Ta giận đến một cái tát liền vỗ vào trên đầu hắn , này cũng thượng nhân gia xe màu đen rồi , người mẹ hắn còn có tâm tình hát thương tâm tình ca. Cuối cùng , không có cách nào ta không thể làm gì khác hơn là dùng miệng nước , tại Trần Nhị Cầu trên bàn tay họa một đạo giải rượu phù.

Ta biết, trong chốc lát Trần Nhị Cầu là dựa vào không được , chỉ có thể dựa vào chính mình , vì vậy ta liền đối với tài xế đại ca nói: "Người này cũng ra khỏi thành, còn không mau quay đầu?"

Tài xế đại ca nói: "Ta đây đều rút mấy lần đầu , nhưng vẫn là ở ngoài thành đầu loạn chuyển a."

Thấy hắn còn tại đằng kia gặp ta , vì vậy ta liền còn nói: "Đúng rồi , chúng ta làm sao sẽ như vậy có duyên phận nha , mỗi lần đón xe đều gặp được người."

Tài xế đại ca cũng cảm thấy rất hữu duyên phận , gật đầu một cái nói: "Đúng đúng đúng , là rất có duyên phận , trước ta đều dự định thu công về nhà , kết quả có vị người anh em chính là muốn ta đi chuyển quầy rượu nơi đó đón các người."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Dẫn hồn kinh

"Giờ đó ? Có người gọi người đi quầy rượu tiếp chúng ta?"

Nghe lời này một cái , ta chân mày một hồi liền nhíu lại rồi. Hắn đây mẫu thân đến cùng là chuyện gì xảy ra nha

Phải biết , ta ở nơi này nam Xương Thành bên trong cũng không có bằng hữu nha , hơn nữa cho dù có nhận biết ta người , thế nhưng bọn họ cũng không thể nào biết ta tại quầy rượu , nhờ vào lần này chúng ta tới quầy rượu uống rượu , là ý muốn nhất thời , cũng không người khác biết được , hắn đây mẫu thân liền kỳ quái.

"Người không có gạt ta?"

Ta nghi ngờ nói.

"Ta đi , đại sư , chúng ta đều quen như vậy , ta lừa người làm gì nha. Người kia nói rồi , gọi ta đi cái quầy rượu kia tiếp hai vị âm dương tiên sinh , trả lại cho ta hai trăm khối tiền. Kết quả , các người liền lên ta xe , này cũng không chính là để cho ta đón các người sao." Tài xế đại ca nghiêm trang giải thích , nhìn hắn biểu tình kia , đến không giống như là đang nói dối.

Chẳng lẽ. . . Tài xế này đại ca không phải tại theo dõi ? Đây không phải là xe màu đen ?

Nếu như tài xế đại ca không có lòng xấu xa , vậy kêu là hắn tới đón chúng ta người thì là ai đây? Còn nữa, hắn một cái lái taxi , làm sao sẽ đem xe mở ra bên ngoài thành một bên tới ?

Rất nhiều nơi ta đều không nghĩ ra , đầu óc mơ hồ , càng ngày càng cảm thấy trong này có vấn đề , có cái gì rất không đúng.

Vì vậy , ta liền lại hỏi hắn: "Gọi người tới đón chúng ta người , là một dáng đáp ra sao người?"

"Chừng năm mươi tuổi đáng vẻ đi, trên người khoác một cái vải vàng túi , giống như cũng là một cái âm dương tiên sinh." Tài xế đại ca nhớ lại nói.

"Chừng năm mươi tuổi âm dương tiên sinh?"

Lần này ta thì càng mơ hồ , bởi vì ta căn bản sẽ không nhận biết chừng năm mươi tuổi âm dương trong nghề người a , nếu như nói hắn không phải âm dương tiên sinh mà nói , có lẽ còn có thể là Vương hiệu trưởng , hay hoặc là Lưu Khánh. Chừng năm mươi tuổi âm dương tiên sinh , ta 100% không nhận biết , thật chẳng lẽ là hắn đang nói dối , cố ý gạt ta ?

Mà đang ở ta hoài nghi có phải hay không là cái này tài xế xe taxi đang gạt ta lúc , hấn đột nhiên lại thật giống như nhớ ra cái gì đó giống như , vỗ ót một cái , sau đó nói: "Đừng rồi , hấn không chỉ là một cái âm dương tiên sinh , hơn nữa còn thật giống như người Nhật Bản."

"Người Nhật Bản ? Âm dương sư ?"

Nghe lời này một cái , ta nhất thời liền đột nhiên cả kinh , trong lòng dâng lên rừng cả mình , lập tức hét lớn một tiếng: "Dừng xe! Nhanh. . . Nhanh mẹ hấn ngừng cho ta xe!"

Tài xế đại ca bị ta đây sao đột nhiên xuất hiện một tiếng rống to , sợ đến giật mình một cái , lập tức thẳng gấp một cái , chân phanh bàn đạp một cước đã đâm vào đấy. Nhất thời , xe đều một cái ngang vẩy đuôi , người chúng ta đều thiếu chút nữa thì bay ra ngoài.

Xe một ngưng lại , tài xế đại ca liền vội vàng hướng mặt trước nhìn một chút , một mặt kinh khủng hỏi ta: "Thế nào , thế nào , có phải hay không va chạm rồi hả?"

Hiển nhiên , tài xế đại ca đều còn không biết ta tại sao đột nhiên rống to khiến hấn chân phanh.

Ta đối hấn lắc đầu một cái , nói cho hấn biết không có va chạm.

Lúc này , Trần Nhị Cầu phồng chùng cũng giải rượu rồi , đột nhiên xuất hiện khẩn cấp thẳng xe , đem hấn ngã thất điên bát đảo , xoa trán liền tả oán nói: "Sử ký , người đại gia , có phải là có bệnh hay không! Rống to , có để cho người ta ngủ hay không."

"Ngủ ? Con mẹ nó người chết đã đến nơi rồi , người có biết hay không ?" Ta lúc này thật sợ , bởi vì ta nghe xong tài xế đại ca mà nói , ta nghĩ tới rồi một cái tên , đó chính là Nhật Bản dã nhân.

Không sai , chính là điên tử trong miệng cái kia đường cương thi Nhật Bản âm dương sư. Ta hoài nghi lần này có thể là kia nhật bản dã nhân tới trả thù chúng ta tới rồi.

Người nghĩ sao , ta căn bản cũng không nhận biết gì đó chùng năm mươi tuổi âm dương tiên sinh , mà tài xế đại ca nhưng nói cho ta biết , gọi hấn tới quầy rượu tiếp người chúng ta , là một cái chùng năm mươi tuổi âm dương tiên sinh , hơn nữa còn là một cái người Nhật Bản , hấn đây mẫu thân cũng không cũng chỉ có cái kia Nhật Bản dã nhân sao?

Trước dạ du thần thì có nhắc nhở qua chúng ta , phải coi chùng cái kia tà sư tìm tới cửa trả thù , bây giờ xem ra , sợ rằng thật là tới.

Nghĩ tới đây , người nói ta có thể không sợ hãi sao? Đối phương có ý tại hại chúng ta , kêu lên taxi tới đón chúng ta , hấn đây mẫu thân có thể có chuyện tốt ? Nếu quả thật án Trần Nhị Cầu nói như vậy , ở trên xe an tâm ngủ một giấc , phồng chùng một ngủ là ngủ đến âm phủ Địa Phủ đi rồi ,

Mình tại sao chết cũng không biết.

Lúc này , Trần Nhị Cầu thấy ta về mặt ngưng trọng , cũng dự cảm đến không được bình thường , lập tức nghiêm chỉnh , hỏi: "Thế nào , chẳng lẽ người phát hiện tình huống gì ?"

Tài xế đại ca cũng nói: "Đúng vậy , đại sư , ngài mới vừa rồi làm gì đột nhiên gọi ta chân phanh ?"

Bởi vì Trần Nhị Cầu trước vẫn chưa hoàn toàn thanh tỉnh , không biết tài xế đã nói với ta gì đó , vì vậy ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Người đi hỏi hấn."

Nói xong , ta liền trực tiếp xuống xe trước rồi.

Vừa xuống xe , ta liền sợ ngây người , trên trán mồ hôi lạnh một hồi liền toát ra , theo gò má liền chảy xuống.

Bởi vì ta phát hiện bây giờ chúng ta , vậy mà mở ra một ngọn núi trên đỉnh tới , mà trước đầu xe mặt chính là một chỗ sâu không thấy đáy ngàn thước vách đá , chỉ cần xe đi về trước nữa mở ra nửa thước , chúng ta lúc này chỉ sợ cũng đã rớt xuống vách núi , té thành một cái tan xương nát thịt.

Nhìn đến đây , ta thật là hít vào một hơi , khuôn mặt đều hù dọa trắng.

Lúc này , gió núi thổi một cái , ta tàn nhẫn rung mình một cái , lúc này mới phát hiện , như vậy mất một lúc , ta sau lưng liền toàn ướt đầm.

Mà lúc này , Trần Nhị Cầu cùng tài xế cũng xuống xe rồi , vừa nhìn thấy trước đầu xe mặt chính là một chỗ vực sâu vạn trượng , cũng là sợ đến giật mình một cái , che ngực , không gì sánh được sợ cùng kinh hãi.

Bây giờ , ta càng thêm tin chắc , này nhất định chính là Nhật Bản dã nhân giờ trò quỷ rồi.

Không trách tài xế đại ca sẽ lạc đường , nhất định là trung hấn tà pháp rồi.

Đương nhiên , đây cũng là chúng ta tạo hóa đại , hết lần này tới lần khác chỗ chúng ta tới là vị này quen thuộc tài xế đại ca , ta mới có thể hiểu kỳ hỏi hấn tại sao lại có duyên như vậy. Nếu là đổi thành một vị xa lạ tài xế , phồng chùng đến chết ta cũng không biết , cửa quán rượu xe taxi là người khác kêu tới đón chúng ta.

Lúc này, ba người chúng ta người đều có chút choáng váng, người nhìn ta, ta nhìn người, phát hiện mọi người vẫn còn xuống mồ hôi lạnh. Hiển nhiên, tới hôm nay một màn này, thật là quá kinh hiểm. Có thể nói, tử vong thật là sát vai mà qua, nếu như dù là ta chạm một giây chung kêu chân phanh, phỏng chừng chúng ta lúc này đã trễ rồi.

Lúc này, tài xế đại ca liền nói: "May mắn ánh mắt người hiện ra, ta con mẹ nó cũng không thấy phía trước có vách đá, ta còn tưởng rằng là một cái đường thẳng đây."

Ta nở nụ cười khổ: "Thật ra ta cũng không nhìn đến vách đá."

Là, ta nói là lời thật, bởi vì ta mới vừa rời ngồi ở trong xe thời điểm, nhìn đến phía trước cũng là một cái đường thẳng, cho nên ta kêu hấn chân phanh, hoàn toàn là bởi vì nghe được hấn nói, kêu hấn tới đón chúng ta người là một cái Nhật Bản âm dương sư.

Lúc này, ta cũng lười theo tài xế đại ca giải thích thêm, mà là vội vàng đi tới thân xe trước mặt, bắt đầu kiểm tra lên. Bởi vì ta biết, đối phương có thể để cho tài xế đại ca lạc đường, có thể để cho chúng ta không thấy được vách đá, nhất định là tại bộ này trên xe động tay chân.

Ta tại đầu xe đuôi xe tìm một vòng, dĩ nhiên gì đó đều không tìm tới, lần này ta thật hồ đồ, trong đầu nghĩ cái này không thể nào nha

Vì vậy liền lại trở về đi vào trong xe, vừa vào trong xe, ta liền thấy trước đầu xe mặt rõ ràng là vách đá, thế nhưng ở trong xe nhìn lại phát hiện ra một cái đường thẳng

Ta thử đi thử lại rồi mấy lần, đều là như thế, vì vậy ta liền lại đi tới đầu xe, cẩn thận đi xem khối kia kính chắn gió, này vừa nhìn, quả thật liền bị ta xem nổi danh đường tới.

Chỉ thấy tại đầu xe kính chắn gió lên, lại bị người họa một chuỗi phù văn, nhìn kỹ một chút, phù văn này ta còn nhận ra, nếu như ta nhớ không lầm mà nói, đây cũng là dẫn hồn kinh!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Dưới núi không đường

Cái gọi là dẫn hồn kinh, có đất hồn dẫn phách tác dụng, bình thường dùng cho dẫn độ vong hồn xuống Địa Phủ dùng. Bất quá, hấn cũng có thể dùng người sống mê hồn.

Chỉ bất quá, chỉ dựa vào cái này dẫn hồn kinh, hiển nhiên là không có khả năng để cho chúng ta đi tới nơi này, khẳng định còn có đồ vật. Lập tức, ta liền lại tìm khắp nơi, cuối cùng, tại trên vách đá cheo leo, ta phát hiện một mặt Chiêu Hồn phiến.

Không biết các người có thấy qua hay chưa Chiêu Hồn phiến, tại một ít nông thôn việc tang lễ lên, biết sử dụng đến loại vật này, tác dụng chính là dẫn độ vong hồn. Dùng một cây dài cây trúc, phía trên trói một khối tấm vải đỏ, Chiêu Hồn phiến đi ở phía trước, quan tài đi ở phía sau, một đường dẫn tới âm trạch trước.

Chỉ thấy, trên vách đá này mặt Chiêu Hồn phiến, cao chừng ba mét có thừa, bị gió đêm thổi một cái, kia Chiêu Hồn phiến giống như là trống rồi khi một bộ quần áo giống như, đung đưa trái phải, giống như một cái nữ quý quần áo đỏ bình thường bị gió thổi vù vù vang dội, quý khóc sói tru.

Nhìn đến đây, ta cuối cùng coi như là hiểu được, đối phương chính là dùng những thứ này kỹ năng lường đem chúng ta dẫn tới nơi này.

Xe hơi kính chắn gió lên dẫn hồn kinh, chính là dùng để mê hồn, cho tới muốn đem chúng ta dẫn đi nơi nào, chính là nhìn mặt này Chiêu Hồn phiến cảm ở nơi nào.

Bây giờ, mặt này Chiêu Hồn phiến cảm ở trên vách đá cheo leo, hiển nhiên chính là muốn cho chúng ta rớt xuống vách núi.

Nghĩ đến đối phương chỉ là một cái như vậy tài mọn lường, thiếu chút nữa muốn mấy người chúng ta mệnh, trong lòng nhất thời liền cảm thấy một trận rét lạnh.

Là, đây bất quá là bình thường thủ đoạn, nếu như ta mới vừa rồi đều rồi đạo, nếu như đối phương lại bày chút lợi hại thuật pháp, chúng ta chẳng phải chết 800 trở về?

Không trách dạ du thần nói, chúng ta dưới mắt sẽ tự thân khó bảo toàn, xem ra nói không ngoa a. Bây giờ đối phương mặt cũng còn không có thấy,

chúng ta thiếu chút nữa đem mệnh chơi xong, người ta nếu là tự mình hiện thân, vậy còn khó khăn chống đỡ được sao?

Nghĩ tới đây, ta vội vàng đem kính chắn gió lên dẫn hồn kinh lau sạch, sau đó quay đầu liền đối với Trần Nhị Cầu bọn họ nói: "Nhanh, đi nhanh lên, rồi đi nơi này."

Là, đối phương đem chúng ta dẫn đến nơi này đến, vạn nhất đối phương còn ở cái địa phương này làm dừng tay chân, vậy thì phiền toái hơn.

Trần Nhị Cầu lúc này cũng biết hại chúng ta là cái kia Nhật Bản đã nhân, cho nên cũng biết tình huống nghiêm trọng tính, lập tức lên xe, xe quay đầu, thẳng chạy xuống núi, mau chóng thoát đi chỗ thị phi này.

Tài xế đại ca phòng chừng lần này trải qua cả đời đều khó quên, dọa sợ không nhẹ, cho nên xuống núi thời điểm đem xe mở thật nhanh, còn muốn cho Trần Nhị Cầu đoán mệnh, coi một cái tới nay hắn có thể chết hay không.

Bất tự vừa báo đi ra, Trần Nhị Cầu bấm ngón tay tính toán, liền nói người yên tâm đi, người có thể sống đến 73.

"Ta đây cứ yên tâm nhiều hơn!" Tài xế đại ca hài lòng gật đầu một cái, sau đó một cước chân ga, xe liền bay lên, ở nơi này bàn sơn trên quốc lộ trôi đi vẩy đuôi, đem ta cùng Trần Nhị Cầu thiếu chút nữa không có hù chết. Trong đầu nghĩ hắn đây mẫu thân là lại trúng tà sao?

Lúc đó ta liền đem tài xế này cho mắng to một trận: "Người đại gia, người đây là chán sống muốn tự sát sao?"

Tài xế đại ca lại nói: "Các người không phải nói ta có thể sống đến 73 sao?"

Ta đi, nhất thời ta liền lập tức xạm mặt lại.

Trần Nhị Cầu cũng không còn gì để nói, liền nói cho hắn biết: "Ta tình bạn có tri bạn bè? Phan cường bức thâu? Ngũ lăng hoành quang một xe thần, tuổi thọ có thể sống tám mươi tám, hiện nay mộ phần thảo tượng năm. Con mẹ nó người dù là chính là một trăm tuổi mệnh, thế nhưng người nghĩ tự sát, cũng không người có thể ngăn được người nha."

Tài xế đại ca nghe lời này một cái, cũng không dám xuong cuồng, vội vàng liền đem tốc độ xe cho chậm lại.

Sau đó xoay đầu lại hỏi thăm: "Đại sư, người bằng hữu thật là xe thần sao?"

Ta cũng rất tò mò.

"Đương nhiên!" Trần Nhị Cầu một bộ không cho phép người khác nghi vấn đáng về, chân mày dựng lên, sau đó lại làm ra một bộ khá là cảm khái đáng về, nói: "Thu danh sơn đi lên người hiếm, thường có tay đua khá cao thấp, bây giờ đường xe vẫn ở chỗ cũ, không thấy năm đó lão tài xế a."

Vừa nghe nói như vậy, ta liền liếc mắt, được rồi, hàng này hiển nhiên lại tại trang bức.

Bất quá, tài xế kia đại ca ngược lại thật tin, còn đối với Trần Nhị Cầu trong miệng vị bằng hữu kia cảm thấy rất hứng thú,

Vì vậy hai người liền nhắc tới người kia trong truyền thuyết ngũ lăng hoành quang xe thần bình sinh sự tích.

Trần Nhị Cầu liên quan tới hắn bạn cũ ngao mạn đề tài, một trò chuyện liền trò chuyện một đường, cho đến sau mười mấy phút, xe mở ra dưới chân núi, lúc này mới dừng lại. Bởi vì lúc này chúng ta vậy mà phát hiện, trước mặt không có đường rồi.

Là, dưới chân núi vậy mà không có đường rồi, càng xác thực điểm tới nói, là đường không thấy. Phía trước là một con sông, sông bên kia tất cả đều là sương mù dày đặc, một mảnh trắng xóa, sương mù dày đặc quán quanh, căn bản là nhìn không Thanh Hà đối diện cảnh vật.

Lên núi đường chỉ có một cái, cho nên nói là không có khả năng đi nhầm đường, nhưng là thật tốt một con đường, làm sao lại sẽ không thấy đây?

Nhưng là, nếu như không có đường mà nói, chúng ta mới vừa rồi lại là thế nào lên núi?

Nhìn đến đây, ba người chúng ta người đều mộng bức rồi.

Lúc này, tài xế đại ca liền nói: "Minh minh có một cái trên đại lộ núi, không có khả năng nói không có sẽ không có nha"

Không cần phải nói, chuyện này nhất định là có cổ quái.

Lúc đó, ta ở trong lòng muốn, chẳng lẽ lại cùng trước giống nhau, bị mê hồn, trích rồi mất?

Vì vậy vội vàng xuống xe đi xem, kết quả một hồi trực tiếp tròn tròn mắt, bởi vì xuống xe vừa nhìn, trước mắt vẫn là không có đường.

Lần này thật là gặp quỷ nha, điều này sao có thể nha

Ngay sau đó, ta liền vội vàng quay đầu hỏi tài xế đại ca: "Nơi này có phải là chỉ có trên một con đường núi?"

Tài xế đại ca một mặt khẳng định trả lời: "Thật chỉ có một con đường, ta nửa tháng trước còn tới qua. Nguyên bản lái tới đây, chắc là một cái ba ngã ba

, là một cái tình đạo , trực tiếp là có thể vào thành , nhưng là chuyện này... Chuyện này..., tôi nay không đúng "

"Chẳng lẽ chúng ta gặp quỷ đánh tường ?"

Trần Nhị Cầu nghi ngờ nói.

"À? Quỷ đánh tường!" Tài xế đại ca giật mình.

Bất quá , tâm lý ta lại có một cái càng đáng sợ hơn dự cảm , đó chính là phỏng chừng chúng ta còn không có chạy thoát cái kia Nhật Bản dã nhân thuật pháp , khả năng đến nay đều còn ở người khác trong bầy lớn vòn.

Nghĩ tới đây , ta liền cảm thấy sống lưng một trận phát rét. nếu quả thật là như vậy nói , vậy thì thật nguy hiểm , cái này coi như không phải là cái gì quỷ đánh tường dễ dàng đối phó như thế rồi.

Ngay sau đó , ta liền đem trong lòng suy đoán nói ra.

Trần Nhị Cầu nghe lời này một cái , nhất thời mặt mũi trắng bệch , một mặt kinh khủng. Vội vàng hỏi ta: "Sur đệ , vậy ngươi xem không nhìn ra được , đối phương lần này bố vậy là cái gì từng đạo ?"

Ta lắc đầu một cái , cười khổ một cái , nói: "Ta còn muốn hỏi ngươi đây , có hay không nhìn ra đối phương bày cái gì trận pháp ?"

Một bên tài xế đại ca đều nhanh muốn khóc , hẳn chính là một cái lái taxi , kết quả nhưng bởi vì chúng ta , chiều nay vậy mà gặp cái này ngay cả lần chuyện lạ.

Ta vội vàng an ủi tài xế đại ca , gọi hẳn không cần lo lắng , chúng ta sẽ nghĩ biện pháp an toàn rồi đi nơi này.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói , nếu đúng như là trận pháp mà nói , thì phải tìm ra tâm trận , nơi đó sẽ có bày trận kỳ , chỉ cần đem trận kỳ thu , trận pháp này cũng liền phá.

Bất quá , Trần Nhị Cầu lại giải thích: "Chỉ là trận kỳ này không nhất định là lệnh kỳ , hẳn có thể là tàng đá , có thể là khúc gỗ , cho nên muốn tìm ra cũng không dễ dàng."

Tài xế đại ca nghe lời này một cái , nhất thời liền tuyệt vọng: "Này sao có thể tìm ra được nha , núi này dưới chân khắp nơi đều là tàng đá , khắp nơi đều là gỗ."

Trần Nhị Cầu cũng bất đắc dĩ nói: "Cho nên , chỉ có thể dụng tâm đi tìm , nói không chừng là có thể phát hiện chỗ dị thường."

Nghe hẳn nói như vậy , vì vậy chúng ta không thể làm gì khác hơn là quan sát hoàn cảnh chung quanh tới.

Này không nhìn còn không quan trọng hơn , này vừa nhìn cũng làm chúng ta lại sợ hết hồn , chỉ thấy phía sau chúng ta không biết lúc nào cũng nổi lên một trận sương mù dày đặc , đem phía sau chúng ta xuống núi đường cũng thay đổi không có.

Loại cảm giác này giống như , thiên địa vạn vật đều bao phủ ở sương mù bên trong , chỉ còn lại dưới chân có thể thấy rõ rồi. Ta chân mày nhíu chặt hơn , hẳn đây mẫu thân thật là gặp quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Âm ty Địa Phủ

Càng ngày càng không được bình thường , nếu như không đi nhanh lên ra ngoài mà nói , phỏng chừng tới nay nhất định ở chỗ này sẽ có nguy hiểm.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng tiếp tục bốn phía quan sát , đón lấy, ta ngay ở bên cạnh phát hiện một tòa cầu đá hình vòm.

Toà này cầu đá hình vòm , nhìn qua có chút lâu năm rồi , đoán chừng mấy trăm năm đi , thập phần cổ lão. Đương thời ta liền quay đầu hỏi tài xế đại ca , nơi này trước kia là không phải cũng có một tòa cầu đá ?

"Cầu đá ? Gì đó cầu đá ?"

Tài xế sững sờ, đi đi tới tới nhìn một chút, tiếp lấy liền mắt choáng váng, kinh ngạc nói: "Chuyện này... Đây tại sao có thể có một tòa cầu đá, lúc trước làm sao lại không có phát hiện nha "

Nghe lời này một cái, tâm lý ta biết rõ, phỏng chừng tòa này cầu đá lúc trước căn bản tự nhiên không có, là lúc này vừa mới xuất hiện. Nói cách khác, lúc này chúng ta thấy cầu đá, hoặc là trước mắt hết thấy, đều không phải là chân thực.

Lúc này, Trần Nhị Cầu cũng bu lại, nhìn một cái tòa kia cầu đá, thật giống như phát hiện gì đó, chỉ cầu đá vị trí chính giữa là lên: "Các người mau nhìn, cầu kia trên có chữ."

Ta theo Trần Nhị Cầu chỉ phương hướng nhìn, thật đúng là có chữ.

Chỉ thấy kia trong cầu đá gian, có khắc ba chữ to, ba chữ kia phía trên còn dài hơn râu xanh, thập phần phong cách cổ xưa.

Ta cẩn thận hướng ba chữ kia vừa nhìn, nhất thời sợ hết hồn, cả kinh: "Cầu Nại Hà!"

"Cầu Nại Hà?" Trần Nhị Cầu sững sờ một chút.

"Ta là nói cầu kia trên có khắc kia ba chữ, là khắc cầu Nại Hà." Ta chỉ ba chữ kia, đối với Trần Nhị Cầu giải thích.

"À? Cầu Nại Hà! Người là nói chúng ta chạy đến âm phủ tới?"

Trần Nhị Cầu nghe được ta vừa nói như thế, sợ hãi cả người, cả người đều sợ ngây người.

Mà một bên tài xế đại ca càng là sợ đến đặt mộng ngồi trên đất, tuyệt vọng nói: "Xong rồi, xong rồi, xem ra chúng ta đã chết. Chẳng lẽ là mới vừa rồi ta lái xe quá nhanh, đã bị tai nạn xe chết? Ồ..." Nói xong lời cuối cùng, tài xế đại ca trực tiếp liền thương tâm khóc.

Tương truyền âm phủ có một con đường kêu hoàng tuyền lộ, có một con sông kêu Vong Xuyên Hà, trên có một cây cầu kêu cầu Nại Hà. Chết người sau hồn đều phải qua cầu Nại Hà, cầu này làm ranh giới, bắt đầu mới một cái luân hồi.

Nghe nói cầu Nại Hà xuống mấy ngàn trượng, mây mù quần quanh, ác quỷ mọc um tùm, thiện giả có Thần Phật bảo hộ thuận lợi qua cầu, Ác giả bị đánh vào Huyết Hà trì chịu tội. Có một loại ý kiến nói là, cầu Nại Hà phân ba tầng (hoặc ba tòa), người lương thiện quỷ hồn có thể an toàn thông qua thượng tầng cầu, thiện ác kiêm nửa người qua trung gian cầu, ác nhân quỷ hồn qua hạ tầng cầu, nhiều bị quỷ cản hướng dưới cầu ô trọc sóng lớn bên trong, bị đông rần thiết cầu cản loạn.

Liên quan tới cầu này, tồn tại hai loại lưu hành ý kiến, một loại gọi là cầu Nại Hà, một loại khác gọi là cầu Nại Hà. Nói một chút nhân Địa Phủ có hà được đặt tên là nại hà, nói một chút bởi vì Hán ngữ bên trong "Không thể làm gì" chỉ ý, vừa vận đối ứng người tại chuyển thế đầu thai lúc đối với chính mình khi còn sống nguyện vọng tiếc nuối cùng bất đắc dĩ. Cầu Nại Hà, làm gì kiếp trước ly biệt, làm gì kiếp này gặp nhau, bất đắc dĩ kiếp sau gặp lại.

Tài xế đại ca phỏng chừng cũng là nghe nói qua cây cầu kia, cho nên vừa nghe nói đến cầu Nại Hà, làm sao có thể không thương tâm đây?

Ta đi tới, an ủi: "Người trước đừng lo lắng, nơi này có phải là chân âm ty Hoàng Tuyền, còn chưa biết! Chúng ta hay là trước nhìn kỹ hẵng nói đi."

Là, ta hoài nghi này hết thấy đều là giả tượng.

Tài xế đại ca sững sờ, sau đó liền nói: "Người là nói, nơi này hết thấy đều là giả? Chúng ta khả năng còn sống?"

Ta gật đầu một cái, sau đó cứ tiếp tục quan sát, đón lấy, liền thấy tại không xa trên bờ sông, cũng đứng thẳng một khối phong cách cổ xưa bia đá, bia đá cao chừng ba thước, phía trên cũng có khắc ba chữ to: Tam Đồ Hà.

Vừa nhìn thấy ba chữ kia, tài xế đại ca liền lại khóc: "Xong rồi, xong rồi, chúng ta nhất định là chết. Không chỉ có thấy được cầu Nại Hà, người xem Tam Đồ Hà cũng không chính là âm phủ hà sao?"

Tam Đồ Hà cũng gọi là ba đường xuyên. Tương truyền, Tam Đồ Hà là sông giới cùng Tử giới phân giới tuyền. Bởi vì nước chảy sẽ cản cứ người chết khi còn sống hành động, mà phân chia chậm chạp, bình thường cùng cấp tốc ba loại, cho nên được gọi là "ba đường".

Tam Đồ Hà! Thật ra con sông này cùng Vong Xuyên Hà là cùng một con sông,

Vong Xuyên Hà nước sông cuối cùng chính là tụ vào đến trong con sông này, cho nên con sông này cùng vong xuyên rất tương tự, đều là giống nhau đục ngầu, giống nhau quỷ quái mọc um tùm, giống nhau hiểm ác ngả ngĩa!

Chỉ bất quá, mặc dù Tam Đồ Hà cùng Vong Xuyên Hà là cùng một con sông, thế nhưng một là thượng du, một là hạ lưu. Nói cách khác, cầu Nại Hà phía dưới hẳn là Vong Xuyên Hà, mà không phải Tam Đồ Hà mới đúng.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta thì càng cảm thấy nơi này hết thấy đều không phải thật. Nếu đúng như là thật, vậy hẳn là con sông này kêu Vong Xuyên Hà.

"Đừng khóc, nơi này không phải âm phủ, chúng ta còn chưa có chết." Ta đá một cước thương tâm ngồi trên mặt đất tài xế đại ca.

Tài xế đại ca ngược lại không khóc nữa , nhưng vẫn là một mặt tuyệt vọng , nhìn đến hần cái bộ dáng này ta cũng không có biện pháp.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Bằng không , chúng ta lui về ?"

Tài xế đại ca cũng vội vàng gật đầu một cái: "Đúng đúng đúng , chúng ta vội vàng hồi dương gian đi , ta cũng không muốn chết a , ta trên có tám mươi tuổi lão mẫu , dưới có gào khóc đòi ăn tiểu nhi , ta chết không được nha."

Ta gật đầu , bây giờ thật đúng là không có biện pháp khác , nếu như ở lại chỗ này ngăn người , phòng chừng cũng có nguy hiểm , nếu như tiến lên , cũng chỉ có thể qua tòa kia cầu nại hà. Mặc dù tòa kia cầu ta đoán là giả , cũng không phải là chân chính âm phủ cầu Nại Hà , thế nhưng coi như biết rõ nó là giả , chúng ta cũng còn chưa quá dám đi qua. Nay vạn nhất người vừa qua cầu , liền thật đi rồi Hoàng Tuyền , coi như xong đời.

Bởi vì sương mù quá lớn, không thấy rõ đường , cho nên xe là không mở được rồi , chỉ có thể đi bộ.

Ba người xoay người lui tới lúc phương hướng đi , nhưng là sương mù dày đặc thật sự là quá lớn , tới lúc đường đã sớm biến mất ở trong sương mù dày đặc , chúng ta mới đi ra khỏi đi vài chục bước , liền hoàn toàn không thấy rõ , không đi được. Hơn nữa , chúng ta còn phát hiện một tòa cửa khẩu.

Là , cửa khẩu , giống như là một tòa miếu thờ giống như. Cổ hương cổ sắc , phía trên cũng có khắc ba chữ: Quý Môn quan.

Tài xế đại ca sợ đến đặt mông lại té rồi trên đất , chỉ trước mắt "Quý Môn quan" kia ba chữ to , sợ đến kinh khủng không vậy.

Đương nhiên , ta cùng Trần Nhị Cầu cũng là nhú chặt mày , trong đầu nghĩ tới hôm nay chuyện này thật là càng ngày càng tà môn , âm tào địa phủ bên trong đồ chơi toàn đi ra.

Dựa theo chúng ta xuống núi phương hướng đến xem , chúng ta thật ra trước chính là qua Quý Môn quan , sau đó liền gặp cầu Nại Hà , này làm thật đúng là giống như là chết đến âm phủ giống như.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Qua không qua quan ?"

Ta gật đầu một cái: "Đi qua nhìn một chút!"

Là , nếu như trước chúng ta thật là từ nơi này Quý Môn quan đi vào , như vậy hiện tại theo Quý Môn quan lui ra ngoài , tổng cũng có thể đi ra ngoài chứ ?

Ba người cẩn thận cũng liền hướng kia Quý Môn quan đi tới , vừa ra Quý Môn quan , vẫn có rất nhiều sương mù dày đặc.

Lại tiếp tục đi về phía trước vài chục bước , tiếp lấy sương mù dày đặc biến mất dần , chính làm chúng ta kinh hãi cho là thật phải đi ra ngoài rồi thời điểm , kết quả ba người chúng ta người lại tròn tròn mắt.

Bởi vì chỉ thấy chúng ta trước mắt xuất hiện một chiếc xe , xe taxi , cũng không chính là chúng ta mới vừa rồi nhét vào cầu Nại Hà đầu chiếc xe kia sao?

Chẳng lẽ chúng ta lại trở lại ?

Chúng ta vội vàng vòng qua xe , đi về phía trước mấy bước , quả nhiên , trước thấy tòa kia cầu Nại Hà lại xuất hiện ở chúng ta trước mắt. Lại hướng sau lưng vừa nhìn , Quý Môn quan , vẫn ở chỗ cũ phía sau chúng ta.

Mình mình mới vừa rồi chính là ra Quý Môn quan , tại sao lại tiến vào ?

Ba người chúng ta người người nhìn ta , ta nhìn người , tất cả đều mê mang.

Lần này , chúng ta thật là mồ hôi lạnh đều là tả chảy ròng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 141: Đưa đò Hoàng Tuyền câu hồn thuật

Tài xế đại ca một bên lo âu nhanh nhú chân , một bên nhắc tới hôm nay xui xẻo tới tả oán nói: "Hôm nay chuyện này quá quái rồi , chúng ta mình mình mới vừa rồi lui ra ngoài , làm sao có thể lại trở lại đây? Hôm nay chúng ta không phải là không ra được chứ ?" Vừa nói vừa xuống nổi lên bi thương

nước mắt.

Ngay tại ta suy tính làm sao bây giờ thời điểm, Trần Nhị Cầu cũng bắt đầu ném loạn pháo, hét lên: "Quý đánh tường! Nhất định là quý đánh tường!"

Quý đánh tường, cũng gọi quý trích mắt, ý tứ chính là bị quý che hết rồi ánh mắt, tại một cái địa phương không đi ra lọt.

Đối với khoa học giải thích là, người nếu như che hết rồi ánh mắt, đại não sẽ thiếu sót phương hướng cảm, chính mình cho là đi thẳng, thật ra sẽ bắt tri bất giác đi được một cái vòng, sờ dĩ phải đi trở về tại chỗ.

Bất quá ta nhưng cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy, quý đánh tường giống như là một ít cô hồn đã quý làm kỹ năng lường, loại này tài mọn lường chúng ta lại làm sao có thể lấy đạo đây? Huống chi, coi như là quý đánh tường, tối đa cũng chính là không đi ra lọt, kia trước mắt này cái gọi là cầu Nại Hà, Tam Đồ Hà, Quý Môn quan lại vừa là nơi nào đến?

Hiển nhiên, đây cũng không phải là quý đánh tường, mà là gì đó tà môn thuật pháp, nhất định là cái kia Nhật Bản đã nhân giờ trò quý. Hơn nữa, đối phương để cho chúng ta lấy đạo, tuyệt đối không thể chỉ là để cho chúng ta lạc đường đơn giản như vậy, mà là muốn lấy chúng ta mệnh.

Nhưng là, đối phương đây là muốn thế nào lấy chúng ta mệnh đây?

Đang ở ta muốn chuyện này thời điểm, một bên Trần Nhị Cầu cũng không nhân rồi, hần nói nếu như đối phương bày là mê Hồn trận mà nói, hần có thể thử phá giải một chút.

Tiếp đó, hần bắt đầu đập nổi lên cương bộ, kết pháp quyết đọc kỳ môn phá trận chú: "Lục giáp cửu chương, thiên viên địa phương, bốn mùa ngũ hành, nhật nguyệt là quang... Ngũ hành theo ta, mong muốn đều, lái một chút mờ!"

Chỉ thấy Trần Nhị Cầu hét lớn ba tiếng, hướng trên đất liền giẫm ba chân, tiếng chấn bầu trời đêm.

Nhưng là, coi hần giẫm xong rồi chân sau đó, chúng ta vừa nhìn, chung quanh hết thấy vẫn là không có một điểm biến hóa, nói cách khác trong chúng ta khả năng cũng không phải là mê trận.

Lần này Trần Nhị Cầu cũng không có biện pháp, đặt móng ngồi trên mặt đất nghỉ ngơi lấy, trong miệng hùng hùng hổ hổ đạo: "Đxm nó Nhật Bản chó, cho chúng ta xuống là một cái gì đó từng đạo a, thật chẳng lẽ dự định cứ như vậy vây nhốt chúng ta một đêm?"

"Chỉ là muốn một chúng ta một đêm?" Ta cười khổ lắc đầu một cái.

Trần Nhị Cầu liền nói: "Sur đệ, thế nào? Chẳng lẽ ta nói sai?"

Ta gật đầu một cái, liền nói: "Đối phương trước ở trên xe họa dẫn hồn kinh, rõ ràng chính là muốn lấy chúng ta mệnh, để cho chúng ta nặng thân vách núi. Bây giờ chúng ta lại lấy hần đạo, người cảm thấy đối phương sẽ chỉ là vì khốn chúng ta một đêm sao?"

Trần Nhị Cầu nghe lời này một cái, cũng chân mày căng thẳng, vội vàng từ dưới đất bò dậy, một bên vỗ trên móng bụi đất, vừa nói: "Sur đệ, người nói có đạo lý, vậy người nói hần như vậy vây khốn chúng ta, rốt cuộc là tại sao?"

Ta lắc đầu một cái, bởi vì ta cũng chính là không nghĩ ra đối phương dụng ý.

Đối phương đem chúng ta mê một ở cái địa phương này, tạm thời cũng có nửa giờ đầu, nhưng là chúng ta chỉ là bị khốn trụ, cũng không có gặp phải cái khác nguy hiểm. Ăn loại này suy đoán đến xem, chỉ cần đợi đến trời sáng, đối phương dĩ nhiên là trời không được chúng ta. Bất kể là gì đó yêu pháp, chỉ cần mặt trời chiếu một cái, yêu pháp tự phá.

Cũng chính bởi vì ta biết đạo lý này, cho nên ta lại càng tăng cảm thấy bất an, luôn cảm thấy đối phương vây khốn chúng ta, tuyệt sẽ không đơn giản như vậy.

Vì vậy, ta khổ tư mình tưởng, cuối cùng, ta đột nhiên trong đầu nhớ lại một cái pháp thuật, gọi là đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật.

Pháp thuật này ta là tại 《 thanh ô tự 》 bên trong thấy qua, cái gọi là đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật, là một loại thất truyền câu hồn lấy mạng hại người thuật. Một cái pháp sư nếu như muốn hại một người, vậy thì phải ở nơi này người đường phải đi qua lên, bày ra giấy ghim Quý Môn quan, cầu Nại Hà chờ giấy ghim vật, nhân tạo bố trí một chỗ âm phủ Hoàng Tuyền.

Sau đó, người kia theo giấy ghim Quý Môn quan vượt qua, thì đồng nghĩa với là thực sự vượt qua Quý Môn quan, hồn phách thì sẽ bị câu đi, đi tới chỗ kia nhân tạo bố trí âm phủ Hoàng Tuyền trong cuộc.

Bởi vì cái kia là pháp sư bố trí âm phủ Hoàng Tuyền,

Cho nên chỉ có thể vào, không thể ra, vào Quý Môn quan, liền cũng không đi ra được nữa, không hề sinh lộ.

Đương nhiên, lúc này người, cũng không kém đã chết rồi.

Mà cái này nhân hồn phách chỉ có một con đường có thể đi, đó chính là đi qua tòa kia giấy ghim cầu Nại Hà, đi thông chân chính âm phủ Hoàng Tuyền.

Bởi vì , toà này ghim giấy cầu Nại Hà , thật ra chính là chân chính liên tiếp âm phủ hoàng tuyền lộ tiếp giáp chi cầu. Nói trắng ra là , ý tứ chính là để cho một người , tiến vào pháp sư bố trí , sau đó sẽ bị đưa về chân chính âm ty trên đường đi. Đây chính là đưa đồ Hoàng Tuyền , đem người hồn phách theo dương gian , đưa đồ đến âm phủ.

Cái này đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật trong đầu vừa hiện lên , tâm lý ta liền đột nhiên cả kinh , nhất thời tâm đều xuyên thấu qua lạnh xuyên thấu qua lạnh , bởi vì trước mắt cục này , liền cùng ta tại 《 thanh ô tự 》 trong sách thấy đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật xê xích không nhiều.

Quý Môn quan , Tam Đồ Hà , cầu Nại Hà , này ba loại kiến trúc đều là âm phủ đồ vật , nhưng cũng cùng chân chính trong âm phủ Quý Môn quan , cầu Nại Hà không quá giống nhau. Trước ta còn trong lòng đang lâm bầm , cho là hết thấy các thứ này là giả. Bây giờ xem ra , đây đúng là giả , bởi vì là nhân tạo giấy Quý Môn quan , cầu Nại Hà , bởi vì đây là đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật một cái bấy.

Nghĩ tới đây , ta không gì sánh được hoảng sợ , nếu quả thật là như vậy nói , chúng ta đây thật chẳng lẽ đã bị câu hồn rồi hả? Chẳng lẽ chúng ta đã chết ?

Một bên Trần Nhị Cầu thấy ta vẻ mặt không đúng , liền vội vàng hỏi ta: "Su đệ , người làm sao vậy ? Có phải hay không nhìn ra không đúng ?" Tài xế đại ca cũng giống như vậy , cảnh giác nhìn bốn phía , bầu không khí cũng theo đó khẩn trương.

Lúc này , ta đã không tâm tình trở về đáp Trần Nhị Cầu rồi , mà là lại cẩn thận nhìn một chút , sau đó đi nhanh lên đến xe taxi kia trước , xuất ra một đạo lá bùa , đọc một đạo sắc lệnh , "Oành" một thanh âm vang lên , bùa vàng giấy đốt lên.

Ta đem thiêu đốt Hoàng Tuyền giấy hướng xe taxi kia lên ném một cái , lại vừa là "Oành" một tiếng , xe taxi kia một hồi liền đốt , nhất thời liền cháy lên hỏa hoạn ngất trời , thoảng cái công phu liền đốt sạch.

Lần này , tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Ta kinh hãi là , ta đoán thật đúng rồi , chúng ta chết , ngay cả chúng ta mới vừa rồi lái tới xe hơi đều là giấy , cho nên hẳn mới có thể một đạo lá bùa liền đem hẳn cho đốt lên.

Mà Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca giật mình là , bọn họ thấy thật tốt một chiếc xe taxi , dĩ nhiên cũng làm như vậy cho tùy tiện đốt , hơn nữa đốt xong sau đó , lộ ra bên trong trúc miệt phiền.

Cho nên , hai người khiếp sợ chỉ kia thiêu đến chỉ còn cái khoanh tròn xe hơi , kinh ngạc la lên: "Chuyện này... Hẳn đây mẫu thân là chuyện gì xảy ra nha như thế này xe hơi một hồi liền đốt xong rồi , còn có hẳn đây mẫu thân là cái gì đồ vật nha , xe hơi cơ cấu không phải thép làm sao , như thế này cơ cấu tất cả đều là trúc miệt phiền nha "

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Chúng ta chết ?

Điều này không khỏi làm cho người cảm thấy khiếp sợ , mới vừa rồi chúng ta trước mắt rõ ràng là một chiếc xe taxi , đừng nói dùng linh phù đi thiêu rồi , chính là dùng một cái củi lửa một hai lần cũng đốt không được nha , hơn nữa , thật đốt , đốt xong sau đó xa giá là sắt thép , mà tuyệt đối không phải là trúc miệt phiền.

Sau khi khiếp sợ , Trần Nhị Cầu liền quay đầu đối với tài xế đại ca nói: "Nha nhé ta đi , xe người là giấy sao?"

Tài xế đại ca cũng mộng bức rồi , nhìn một chút chiếc kia đốt thành chỉ còn trúc miệt phiền xa giá giá , cả người đều ngây ngẩn rồi , lắc đầu nói: "Ta con mẹ nó cũng không biết rõ chuyện gì , chuyện này... Này chẳng lẽ không phải ta xe ?"

Thấy bọn họ một mặt mộng bức , vì vậy ta liền nói với bọn họ: "Đây chính là giấy xe! Hơn nữa , chúng ta trước chính là ngồi chiếc này giấy xe tới."

"À?"

Hai người thét một tiếng kinh hãi , cảm đều nhanh kinh diệu.

Lúc này , ta lại vội vàng đi tới trước quý môn quan , sau đó giống vậy đốt một đạo bùa vàng giấy , hướng hòn đá kia chất liệu Quý Môn quan lên ném một cái , "Oành" một tiếng , nhìn qua giống như đá tạo Quý Môn quan , cũng giống vậy gặp hỏa liền lấy , thoảng cái cũng đốt sạch , lộ ra bên trong trúc miệt phiền giá giá.

"Sự đệ , chuyện này... Hẳn đây mầu thân đến cùng là chuyện gì xảy ra nha như thế những thứ này đã thành giấy rồi hả?" Trần Nhị Cầu lúc này đã là dọa sợ không nhẹ , vội vàng hướng ta hỏi.

Bởi vì trước mắt hết thảy đều ứng với trong nội tâm của ta suy đoán , cho nên ta một bên trong lòng âm thầm kinh hãi , một bên liền đối với Trần Nhị Cầu bọn họ nói: "Bởi vì chúng ta chết!"

"Gì đó ? Người nói chúng ta thế nào ?"

Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca sững sờ , tựa hồ là nghe không hiểu , vội vàng thúc giục hỏi.

"Ta nói chúng ta đã chết!" Ta từng chữ từng câu trả lời.

"Chết ? Ta... Chúng ta đã chết!"

Trần Nhị Cầu bị một câu nói này làm cho giật mình , sắc mặt đại biến , kinh ngạc con người đều muốn đứng tới rồi. Hẳn nhìn ta một cái , lại nhìn một chút chính mình , sau đó nói: "Không có khả năng , chúng ta khi nào chết , chúng ta như thế mình cũng không biết ? Người xem sao , chúng ta đây không phải là còn sống cho thật tốt sao?"

Tài xế đại ca cũng gấp , liền nói: "Đại sư , người không phải nói chúng ta không chết sao ? Trước người mình mình nói qua , nói này hết thảy đều là giả."

Ta bất đắc dĩ cười khổ một cái , lúc này đã không có biện pháp theo chân bọn họ từ từ giải thích , vì vậy liền nói với bọn họ: "Không tin mà nói , các người liền đến kia bên cạnh đồng lửa đi xem một chút , nhìn một chút còn có thể hay không nhìn đến tự mình bóng dáng."

Là , kia Quỷ Môn quan bởi vì là giấy , bây giờ còn có một cặp hỏa , người chỉ cần đứng ở ánh lửa bên cạnh , là sẽ có bóng dáng.

Nghe được ta đây nói gì , Trần Nhị Cầu lộ ra một mặt nghi ngờ , sau đó cũng không nói nhảm , cùng tài xế đại ca lập tức liền chạy tới ánh lửa bên cạnh , sau đó vừa nhìn , nhất thời một mặt hoảng sợ!

Bởi vì , bọn họ xác thực không nhìn thấy chính mình cái bóng.

Thấy không tìm được chính mình bóng dáng , ngay từ đầu Trần Nhị Cầu còn không quá tin tưởng , lại vội vàng từ trên đất lượm một cây nhiều người cao cây gậy , hướng bên người một đứng , tiếp lấy quỷ dị một màn xuất hiện. Chỉ thấy tại cây gậy bóng dáng lập tức phát hiện đi ra , phản chiếu trên mặt đất , mà cùng cây gậy đứng ở cùng nhau Trần Nhị Cầu bóng dáng , nhưng là một chút cũng không nhìn thấy.

Nói cách khác , Trần Nhị Cầu căn bản là không có bóng dáng.

Lần này Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca đều bị dọa sợ , một mặt sợ hãi , cả người đều lên run rẩy , cả kinh nói: "Chuyện này... Chuyện này... Chẳng lẽ chúng ta thật đã chết ?"

Ta gật đầu , cũng không nói thêm gì nữa rồi , bởi vì ta biết , hần hần không dùng ta giải thích nữa.

Mà tài xế đại ca càng là đặt mông ngồi trên mặt đất , khóc ồ lên.

Hai người một mặt tuyệt vọng , lúc này , Trần Nhị Cầu liền hỏi ta: "Sự đệ , người có phải hay không nhìn ra môn đạo gì tới ? Tại sao chúng ta sẽ chết mất nha chuyện này... Đây cũng là nơi nào , thật chẳng lẽ là âm phủ Địa Phủ ?"

"Chúng ta lấy người khác đạo , người khác cho chúng ta xuống một cái lấy mạng cục , tóm lại , chúng ta đã chết , nơi này không thể ngăn người thêm , được mau rồi đi."

Tài xế đại ca nghe được ta nói nơi này không thể ở lâu ,

Liền tuyệt vọng nói: "Chúng ta đều đã chết , còn có thể đi đâu nha "

"Đi âm phủ , tìm tới hoàng tuyền lộ." Ta nói với hần.

Trần Nhị Cầu sững sờ , nói: "Chẳng lẽ đây không phải là âm phủ ?"

Ta gật đầu một cái , vì vậy liền nói với hần rồi một hồi cái gọi là đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật , nói cho hần biết , nơi này cũng không phải thật sự là âm phủ , chỉ là pháp sư bày một cái giả âm phủ , dùng cho đưa đồ liên tiếp chân chính âm phủ Hoàng Tuyền điếm tiếp giáp.

Trần Nhị Cầu một điểm liền thông , hiểu rõ ra , tiếp lấy liền tức miệng mắng to: "Đxm nó Nhật Bản chó , trời ạ nãi nãi người! Vậy mà thật đem lão tử hại chết , lão tử thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua người."

"Đừng làm loạn nã pháo rồi , chúng ta phải dành thời gian hồi dương , bằng không chậm , chúng ta coi như trở về cũng không sống được rồi." Lúc này , ta đã cái gì cũng hiểu tới , cho nên nội tâm cũng là cuống cuống thẳng giậm chân , dẫn đầu hướng cầu Nại Hà đầu đi tới.

Đưa đồ Hoàng Tuyền câu hồn thuật cục này , là không có đường lui , là một cái tuyệt lộ , chỉ có thể theo cầu Nại Hà đi về phía trước , đi đến âm ty chân chính trên đường xuống Hoàng tuyền.

Bất quá , tốt tại chúng ta là âm dương tiền sinh , hơn nữa ta bàn tay trên có một đạo dạ du thần cho ban cho ta âm ty phạt ác lệnh , bằng này âm ty phạt ác lệnh có thể chứng minh ta là dương sai , phỏng chừng tìm tới chân chính Quỷ Môn quan , còn có thể trở lại dương gian sống lại.

Ta đem dưới mắt tình thế vừa phân tích , Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca nghe một chút , vẫn còn có một chút hi vọng sống , nhất thời liền thấy hy vọng , vì vậy vội vàng theo sau.

Hai người bọn họ cũng không hỏi nhiều , đều nhìn xảy ra chuyện gì nghiêm trọng tính , theo sát ta bước chân , trong lòng mỗi người đều lên trống , hận không được bộ dạng xun xoe chạy ra.

Ta đi ở phía trước vừa đi vừa tính toán , như vậy không được , xem ra hôm nay muốn trở lại dương gian đi nhất định là không dễ dàng , hay là trước thông báo một chút tốt.

Vì vậy ta dừng bước lại đối với hai người bọn họ nói: "Các người hãy nghe ta nói , ta nói gì đó các người làm theo là tốt rồi , hiện tại không có thời gian giải thích. Một hồi các người bắt luận nhìn thấy gì , hoặc nghe được gì đó , cũng không muốn trả lời , chỉ đề ý đi về phía trước , càng không thể trở về nhìn , có thể qua được hay không kia tòa cầu Nại Hà , thì nhìn tạo hóa. Các người nhất định không có thể mở miệng , hết thầy để cho ta đây biết không có!"

Thông qua trước trường học 104 phòng ngủ đủ loại sự tình phân bản , cái kia Nhật Bản đã nhân là một cái đề cho người khác chết , cũng không thả qua hán hồn phách người , cho nên ta thập phần lo lắng , đối phương không phải chỉ là đề cho chúng ta chết chỉ đơn giản như vậy , có lẽ , đối phương liền đề cho chúng ta thành quỷ cơ hội đều không để lại cho ta môn.

Nếu quả thật là như vậy nói , kia trước mắt nhà này cầu Nại Hà , hẳn liền nhất định không đơn giản , cho nên ta đây mới mang theo nghiêm nghị khẩu khí đối với hai người bọn họ dặn dò , sợ bọn họ gây ra rũi ro , mọi người tất cả đều chơì xong.

Nói thật , loại chuyện này ta cũng là lần đầu tiên trải qua , có thể hay không thuận lợi thông qua cầu Nại Hà , qua cầu lại sẽ không hội ngộ đến thứ gì , tâm lý ta cũng không có một chút đáy , chỉ có thể đi một bước nhìn từng bước. Chung quy dưới mắt chúng ta không có khác đường lui , hoặc là một mực vậy ở chỗ này làm cả đời cô hồn dã quỷ , hoặc là liền đi cầu tìm một đường sinh lộ.

Trần Nhị Cầu bọn họ thấy ta một mặt nghiêm túc , cũng biết ta không phải đùa giỡn , cho nên cũng vội vàng gật đầu một cái , nói hết thầy đều nghe ta.

Rất nhanh, chúng ta liền đi tới cầu Nại Hà đầu.

Lúc này , ta liền nói với bọn họ: "Mọi người nhất định phải nhớ ta lời mới vừa nói , chúng ta cái này thì muốn qua cầu rồi."

Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , không khỏi hỏi một câu: "Cầu kia chắc cũng là giấy chứ ? Chân chính cầu Nại Hà , phải có mạnh bà tại mới đúng."

"Là ai tại kêu ta này lão bà tử nha "

Mà đúng lúc này , một giọng nói đột nhiên vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Mạnh bà

"Là ai ?"

Đạo thanh âm kia vang rất đột nhiên , u ám nghe vào cũng làm người ta cả người cảm thấy sợ hãi , cho nên chúng ta đột nhiên cả kinh , lập tức uống hỏi.

Tài xế đại ca đã là sợ đến cả người phát run , kinh khủng không vậy kêu: "Chẳng lẽ... Có quỷ ?"

Ta nói: "Chúng ta chính là quỷ , còn sợ quỷ sao!"

Lời tuy như thế , bất quá ta trong lòng cũng là trực sợ , bởi vì lúc trước vẫn luôn cho là chỗ này liền ba người chúng ta người , như thế cũng không nghĩ ra lại đột nhiên nghe được một người khác thanh âm. Hơn nữa , nghe thanh âm hẳn là một cái lão bà bà thanh âm.

Chẳng lẽ... Thật là mạnh bà ?

Tự tại lúc này , thanh âm kia lại truyền tới: "Ta là ai ? Ta đương nhiên là các ngươi tại kêu mạnh bà nha! Kiệt kiệt Kiệt..."

Lão bà bà thanh âm mang theo quý khí âm trầm nụ cười , ta theo nơi phát ra thanh âm nơi vừa nhìn , tiếp lấy liền thấy cầu Nại Hà đầu chẳng biết lúc nào , vậy mà xuất hiện một cái lão bà bà.

Vị này lão bà bà , mặt mũi nhăn nheo , tuổi chừng tám mươi , đầu tóc bạc trắng , hốc mắt lõm sâu , gầy trơ xương như củi , người mặc dân quốc thời điểm ăn mặc áo vải , lạc đà lấy cái lưng , cầm trong tay một cây quả côn ngồi ở cầu Nại Hà đầu cầu lên , chính một mặt dữ tợn xem chúng ta cười.

Vừa thấy được bà lão này bà , ta liền nhướng mày một cái , tự nhiên biết rõ trước mắt bà lão này bà , cũng không phải là chân chính mạnh bà , bởi vì này cây cầu không phải chân chính cầu Nại Hà , lại nơi nào sẽ tới mạnh bà ? Hiển nhiên , bà lão này bà chính là tới hại chúng ta.

Cái này cũng càng thêm ứng với ta trước suy đoán , cái kia Nhật Bản đã nhân coi như chúng ta chết , cũng không muốn tùy tiện bỏ qua cho chúng ta.

Lúc này , ta liền quay đầu đối với Trần Nhị Cầu bọn họ nói: "Đây không phải là mạnh bà , chính là một cái thủy quỷ. Nhớ kỹ ta trước chuyển lời sao , bắt kẻ thấy gì đó , hoặc thấy cái gì , cũng không muốn đi quản , lại càng không phải đi đáp lời."

Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca nghe được ta vừa nói như thế , lúc này cũng vội vàng gật đầu một cái , không dám nói nhiều nữa rồi.

Là , trước mắt bà lão này bà chính là một cái thủy quỷ , tóc cùng y phục đều tại đi xuống nhỏ nước , hiển nhiên là mới từ trong sông đi lên , hẳn là đến tìm thể thân.

Đều nói người chết muốn nhập thổ vì an , mà thủy quỷ chết ở trong sông , vô thượng , cho nên vô pháp xuống Địa Phủ , vì vậy dân gian thì có thủy quỷ muốn tìm thể thân tài năng đầu thai chuyển thế ý kiến.

Lúc này , tự gặp quý kia bà bà đem cầu ngăn lại , nói với chúng ta: "Đây là cầu Nại Hà , nếu muốn đánh này qua , có thể được uống trước một chén lão bà tử nấu Mạnh bà thang mới được."

Tại trung quốc cổ đại trong truyền thuyết , mạnh bà là trong địa phủ điều khiển trông coi đem sinh hồn xóa đi trí nhớ âm dương , thường trú tại cầu Nại Hà một bên. Nàng vì tất cả đi đầu thai linh thể cung cấp Mạnh bà thang , lấy tiêu trừ quỷ hồn trí nhớ.

Nghe nói Mạnh bà thang cách làm là lấy một tác tương tư , hai phần si tâm , hai ba ngày thật , bốn tiền vui sướng , năm chén tình yêu , sáu thước nỗi buồn ly biệt , bảy trường oán ghét , tám lấy nhân thế tám khổ , dung nhập chín phần vong xuyên nước , chính là trước mắt người chén này Mạnh bà thang. Một cái khác nói , mỗi người còn sống thời điểm , cũng sẽ rơi lệ: Nhân vui , nhân bi thương , nhân đau , nhân hận , nhân buồn , vì ái. Mạnh bà đưa bọn họ một giọt một giọt lệ thu tập , giã vò Thành Thang.

Nghe nói , những thứ kia yêu người , những thứ kia vô pháp buông xuống chuyện , những thứ kia cuộn cuộn trong hồng trần đếm không hết bi hoan ly hợp đều chỉ sẽ theo "Mạnh bà thang" chậm rãi vào cổ họng , vĩnh viễn quên lãng.

Gặp quỷ bà bà thật muốn chúng ta uống Mạnh bà thang , ta liền hỏi nàng: "Ngươi thang đây?"

Quý bà bà liền dựa vào dưới cầu mặt nước sông đục ngầu , đạo: "Đang ở đó trong sông , ngươi múc một chén rượu vàng nước uống xuống , uống rượu vàng nước là có thể qua sông."

Ta nhìn một cái cái kia bà , không khỏi cười một tiếng , đối phương đây là cố ý phải đem chúng ta dẫn tới bờ sông đi , nếu như chúng ta thật đi đến bờ sông múc nước , vậy nhất định sẽ bị nàng kéo đến trong sông bị chết chìm , làm nàng người chết thể không thể. Bởi như vậy , chúng ta liền thật chỉ có thể vĩnh viễn ở chỗ này trong nước sông làm một thủy quỷ , trọn đời cũng không ra được.

Nghĩ tới đây , lập tức ta liền đối với quý bà bà nói: "Nước nóng sẽ không uống , ngươi cũng không cần tại trước mặt chúng ta giả trang mạnh bà rồi , ta biết ngươi chính là một cái thủy quỷ!"

Quý bà bà nghe một chút ,

Nhất thời liền lộ ra một mặt nộ ý , thà nổi lên hận , mắng: "Hừ! Thật là cuồng vọng tiểu tử , hôm nay các ngươi không uống Mạnh bà thang , liền đừng mơ tưởng qua này cầu Nại Hà!"

Nói xong , nàng liền đem quả côn hướng trên cầu gỗ vãi cái , nhất thời trên cầu nại hà liền "Đùng đùng" một trận vang dội , tiếp lấy trên cầu liền rậm rạp chẳng chịt dài ra rất nhiều câu đao , ống đồng.

Nghe nói , phàm là chuẩn bị đầu thai quỷ hồn cũng phải uống vào mạnh bà mê hồn thang , như có xảo trá giáo hoạt , không chịu uống quỷ hồn , hẳn dưới bàn chân ngay lập tức sẽ xuất hiện câu đao ngăn trở hai chân , cũng có sắc bén ống đồng đâm thủng cổ họng , cường bách tính trút xuống , không có bất kỳ quỷ hồn có thể thoát khỏi may mắn.

Câu đao , ống đồng vừa xuất hiện , quý bà bà liền dữ tợn nói: "Này trong sông nước nóng các ngươi uống cũng phải uống , không uống cũng phải uống , đến nơi này cầu Nại Hà đầu , có thể không phải do các ngươi."

Thấy nàng biến ra câu đao , ống đồng , ta không khỏi cũng sầm mặt lại , đối với nàng quát lên: "Ngươi biết chúng ta là người ra sao sao?"

Quý bà bà nói: "Hừ, bắt kẻ các ngươi tại dương gian bao lớn quyền thế, ở chỗ này các ngươi chỉ bắt quá chỉ là ba cái mối hồn tiểu quý mà thôi!"

Ta cười một tiếng, quý bà bà nói cũng không hề sai, vô luận nhân sinh trước nguời bức đường nào, dù là nguời chính là một phương hắc đạo lão đại, ở phía dưới này tới, cũng chính là nhất tần hồn tiểu quý.

"Ngươi cười gì đó?" Quý bà bà nhưng mảy một cái, hỏi.

"Bởi vì ta là âm dương tiên sinh!" Ta nói xong lời này, lập tức quay nguời, hướng trên đất nắm một cái thổ, hướng về phía nàng liền tát tới.

"A!"

Quý bà bà hoảng hốt, liền muốn chạy trốn, nhưng là lúc này nàng căn bản là trốn không kịp, bị ta thổ tung ra một cái, nhất thời liền hét thảm một tiếng.

Là, kia hạt cát giống như là đạn giống như, rơi tại quý bà bà trên nguời, trực tiếp tự đánh thân thể nàng đánh thành cái rổ giống nhau, toàn thân là Không, trợn trợn khói trắng dâng lên, giống như là thuốc nổ ở trên nguời nàng cháy lên tới giống nhau.

Quý bà bà giống như rất thống khổ đáng vẽ, tay chân không ngừng huy vũ, trong miệng gào khóc lên "A ~ a ~" thanh âm kia nghe một chút chính là theo cổ họng phần đáy phát ra, thô mà chìm, kinh khủng tất nhiên không cần nói.

"Quý... Quý! ! !" Tài xế đại ca hù dọa run lập cập, cắn hàm răng toác ra hai chữ.

"Chúng ta đều biết đó là quý, nguời kêu gào cái gì a!" Trần Nhị Cầu trở tay chính là một cái tát vỗ vào tài xế đại ca trên đầu.

Âm Dương Ngũ Hành, chú trọng là tương sinh tương khắc chỉ đạo. Thủy quý, lại kêu vô căn chi quý, cái gọi là vô căn, chính là vô thượng, ngũ hành thuộc thủy. Thủy quý thiếu chính là thổ, thể nhưng vật cực tất phản, nàng một đời đợi ở nơi này trong nước không biết bao nhiêu năm năm, không biết làm bao lâu vô căn chi quý, cho nên thổ ngược lại tự là nàng khắc tâm, trong ngũ hành cũng là thổ có thể khắc nước, tự nhiên ta kia một nắm bùn đất hạt cát, là có thể muốn nàng mệnh. Đây chính là ngũ hành tương khắc lý lẽ.

Quý bà bà hiển nhiên cũng là không nghĩ đến sẽ gặp phải âm dương tiên sinh đi, càng thêm sẽ không nghĩ tới, ta liếc mắt là có thể nhìn ra nàng ngũ hành thiếu sót trí mạng, cho nên một chiêu trí mạng, tuyệt vọng gào khóc trong chốc lát, sau đó "Oành" một tiếng, biến thành bụi khói, rơi xuống cái hồn phi phách tán kết cục.

Thật ra, điều này cũng không thể trách ta hạ thủ quá ác, bởi vì ta biết rõ hôm nay ta không dưới ngoan thủ, là không qua cây cầu kia, hơn nữa ta cũng không thể trì hoãn thời gian, đi về trễ, vạn nhất thân thể hỏa táng rồi làm sao bây giờ?

Quý bà bà một diệt, trên cầu những thứ kia cầu đao, ống đồng cũng lập tức sau đó tan thành mây khói, lập tức biến mất không thấy.

Nhìn đến đây, ta thở phào nhẹ nhõm, vì vậy liền một bước đạp ở rồi trên cầu nại hà, dẫn đầu đi về phía trước...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Quái hòa thượng

Bởi vì không có thủy quý ngăn trở, cầu Nại Hà đi qua rất nhanh.

Vừa qua cầu Nại Hà, sương mù dày đặc như cũ rất lớn, bao phủ tại đại địa bên trên, gì đó cũng không nhìn thấy. Chúng ta theo cầu Nại Hà tiếp theo cái đá xanh đường mòn đi về phía trước, đi có chừng hơn 100m đáng vẽ đi, sương mù dày đặc biến mất dần, lúc này chúng ta cuối cùng có thể thấy rõ ràng trước mắt một ít cảnh vật rồi.

Chỉ thấy, trước mắt là một tòa núi nhỏ cương vị, tất cả đều là vắng lặng, trên sườn núi không cây không thảo, một mảnh khô héo cảnh tượng, tràn đầy tử khí.

Dưới chân đá xanh đường, chính là kéo dài đến kia trước mắt trên sườn núi nhỏ, phóng chừng tại lật qua ngọn núi nhỏ kia dốc, mới có thể đến chân chính âm ty hoàng tuyền lộ đi!

Tâm lý ta nghĩ như vậy, vì vậy liền kêu Trần Nhị Cầu bọn họ gấp rút nhích bước đi đường.

Đầu này thật dài đá xanh trên đường , không thấy được bất kỳ người đi đường , chỉ có chúng ta ba cái , lộ ra thập phần cô tịch.

Không bao lâu , chúng ta liền đi tới trên sườn núi , vừa lên đến đồi đỉnh , xa xa liền thấy một người hướng chúng ta bên này đi tới.

Thấy lại có phiền toái đã tìm tới cửa , vì vậy ta vội vàng quay đầu hướng Trần Nhị Cầu bọn họ dặn dò: "Các người gì đó cũng không cần quản , tiếp theo triều ta đi trước là được , hết thầy nghe ta."

Có lần trước gặp phải quý bà bà trải qua , Trần Nhị Cầu bọn họ cũng biết trên đường hung hiểm , gật đầu một cái liền theo ta tiếp tục đi về phía trước.

Mặc dù mọi người đều nghe ta , thế nhưng bọn họ đều vẫn còn có chút sợ hãi , Trần Nhị Cầu cũng còn khá chút ít , đặc biệt là tài xế đại ca , trên mặt đều hiện đầy mặt ? Chỉ ý , hạt dẻ hạt dẻ phát run.

Chúng ta hướng dưới sườn núi vừa đi , rất nhanh thì cùng người kia gặp nhau.

Chỉ thấy , tới là một cái cổ quái hòa thượng.

Là , một cái cổ quái hòa thượng.

Tại sao nói là cổ quái hòa thượng đây?

Đó là bởi vì hần mặc lấy tăng bào , tay trái nắm một chuỗi niệm châu , tay phải khiêng một khối vải nhỏ cò. Lá cờ vải trên đó viết một cái "Thiền" chữ , nhìn qua chính là một bộ hòa thượng ăn mặc. Thế nhưng trách thì trách tại hần lớn lên , bởi vì hần đầu mặc dù cũng là đầu trọc , thế nhưng tại hần đầu trên đỉnh nhưng dài một cái sừng thịt , nhìn qua giống như là dài một căn sừng tê giác giống như , không gì sánh được quái dị , giống như một quái vật.

Nguyên bản , ta còn muốn lấy coi như không nhìn thấy , cứ như vậy theo bên cạnh hần đi qua.

Nhưng là , vậy mà ngay tại chúng ta sắp chạm mặt thời điểm , vị này cổ quái hòa thượng nhưng ngừng lại , sau đó hướng đá xanh đường mòn giữa đường vừa đứng , ngăn cản chúng ta đi đường.

Vừa nhìn thấy này , tâm lý ta liền nở nụ cười khổ , xem ra chung quy là muốn đến tìm phiền toái nha.

Ta quay đầu nhìn liếc mắt Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca bọn họ , phát hiện hai người bọn họ lúc này đã một mặt khăn trương , hiển nhiên cũng là biết rõ lại muốn xảy ra chuyện.

Lúc này , ta liền đối với cái kia cổ quái hòa thượng nói: "Vị huynh đài này , phiền toái nhường một chút , chúng ta có chuyện quan trọng vội vã đi đường."

Vậy mà , ta tốt tiếng cùng hần nói chuyện , kia quái hòa thượng nhưng hừ lạnh một tiếng , đạo: "Hừ, đường cũng không phải là nhà ngươi tu , dựa vào cái gì gọi ta cho các ngươi nhường đường ?"

Ta nghe một chút , hần đây mẫu thân là tới bói móc a.

Bất quá , lúc này không có cách nào vì bất đồ tăng phiền toái , vì vậy ta gọi sau lưng Trần Nhị Cầu bọn họ , cùng ta cùng nhau cho vị này "Đại gia" nhường ra đường tới , tự chúng ta thối lui đến rồi ven đường đi tới , nói với hần: "Ngài mời qua!"

"Hừ! Bản tăng lại không gấp , dựa vào cái gì ngươi kêu ta đi , ta liền đi , bản tăng mệt mỏi , muốn trú chân nghỉ một chút , thế nào ? Quan các ngươi trướng chuyện!" Quái hòa thượng lộ ra một mặt cần ăn đòn vẻ mặt , hai tay hướng trước ngực ôm một cái , dĩ nhiên không đi.

Lần này ta thật là có chút tức giận , mẹ hần lão tử gọi ngươi nhường một tý đạo , ngươi không để cho. Được rồi, lão tử nhin , chủ động cho ngươi nhường đường , kết quả con mẹ nó ngươi lại còn cho thể diện mà không cần , đặc ý đứng lên. Cái này cũng thật quá mức đi, cái này tỏ rõ chính là có ý sinh sự sao.

Cho nên , lập tức ta liền nói với hần: "Ta là âm dương tiên sinh , ngươi nếu là cố ý bói móc sinh thị phi mà nói , có thể chó trách bản đạo đội lạt nữa xuất thủ quá nặng!"

Ta đây là đang cảnh cáo đối phương , nếu như ngươi là cố ý tìm thị phi mà nói , coi như tìm lộn người , lão tử nhưng là âm dương tiên sinh.

Sau lưng Trần Nhị Cầu cũng khí không được , chỉ kia quái hòa thượng liền mắng: "Ngươi lão hòa thượng này , đáng đáp cùng một Tê Ngưu quái giống như , lão tử nhìn ngươi sẽ không thoải mái , chọc giận lão tử , có tin hay không đem ngươi tiêu diệt!"

Vậy mà , này quái hòa thượng không những không giận mà còn lấy làm mừng , nở nụ cười , biết được ta là âm dương tiên sinh sau đó , không một chút nào sợ hãi , ngược lại khoe miệng mang theo cười lạnh vẻ mặt đạo: "Âm dương tiên sinh thế nào ? Bản tăng cũng là người trong phật môn , các ngươi làm khó dễ được ta ?"

"Nếu là người trong phật môn , vậy ngươi thì càng hần là biết cái gì gọi là cùng người phương tiện , chính là cùng mấy phe liên , vì sao vô cớ làm khó tại chúng ta ?" Ta nghĩ thầm , người này làm sao có thể sẽ là người trong phật môn , toàn bộ chính là một yêu quái sao. Bất quá , lời còn là được nói như vậy , có thể không động thủ sẽ không động thủ , dù sao đối phương cũng không có muốn động thủ đáng về.

Lúc này , quái hòa thượng nhưng nở nụ cười lạnh: "Ta chính là muốn làm khó dễ các ngươi , chính là không có các ngươi qua đường , thế nào ? Ngươi

có bản lĩnh đánh ta nha! Tự các người này ba cái tiểu quỷ , ta há sợ người sao."

"Người là nhất định phải tìm phiền toái đúng không ?" Ta sắc mặt trầm xuống , chất vấn.

"Không sai , tôi đánh ta nha!" Quái hòa thượng cảm giương lên , đều nhanh muốn lên trời rồi.

"Làm! Thật coi chúng ta không dám đúng hay không?" Trần Nhị Cầu chân nộ rồi , đương thời liền vọt tới tới trước mặt , chỉ kia quái hòa thượng liền muốn động thủ.

Thật ra , cái này cũng không oán hấn , này quái hòa thượng thật sự là quá bi ôi. Liền hấn cái này tiện tính tình nếu như đi đến dương gian , bảo đảm bị đánh không biết bao nhiêu lần , phỏng chừng sớm bị đánh liền mẹ hấn cũng sẽ không nhận ra.

"Tới nha! Tới đánh ta nha! Cầu đánh!"

Quái hòa thượng hai tay mở ra , nhắm mắt lại , vậy mà cầu chúng ta đánh hấn.

Nhìn đến đây , chúng ta đều có chút choáng váng , hấn đây mẫu thân có phải hay không gặp cái ngu ngốc rồi hả? Vẫn là này nha thật như vậy tiện , chính là cần ăn đòn ?

"Con bà nó! Người cái này tiện bức , ta hôm nay không đánh người một hồi , xin lỗi ta đây bạo tính khí!"

Trần Nhị Cầu hoàn toàn khắc chế không nổi chính mình tính khí , lập tức liền vén tay áo lên thì đi đánh chết kia đồ đệ tiện.

Bất quá , lúc này ta nhưng đột nhiên nghĩ tới một loại trong truyền thuyết quỷ , gọi là ăn pháp quỷ , thật giống như liền cùng trước mắt này quái hòa thượng không kém bao nhiêu giống như. Chẳng lẽ... Hấn chính là ăn pháp quỷ?

Nếu quả thật là ăn pháp quỷ , vậy coi như thật đánh không được.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta vội vàng đem phải đánh người Trần Nhị Cầu cho ngăn lại , đối với hấn lắc đầu , tỏ ý không thể đánh.

Thấy ta ngăn , Trần Nhị Cầu rất không minh bạch , liền nói: "Người đừng ngăn , hàng này quá gà rút tiện rồi , ta không đánh hấn một trận , mẹ hấn đều muốn điên cuồng đến tận trời rồi."

Lúc này , kia quái hòa thượng thấy ta ngăn cản Trần Nhị Cầu , lại còn chủ động đi gần đây , hơn nữa còn đem mặt dán tới , chỉ mình khuôn mặt , nói với Trần Nhị Cầu: "Tới sao , cầu đánh!"

Ta đi , thấy như vậy một màn , ta con mẹ nó cũng không nhịn được muốn đánh chết hàng này rồi. Chỉ bất quá , ta biết hàng này nếu quả thật là ăn pháp quỷ , liền đánh không được. Nếu như đánh , chúng ta liền thật xảy ra chuyện không thể.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Ác quỷ

"Khe nằm nha! Sư đệ , người đừng cản ta , lão tử lần đầu tiên gặp có người cầu ta đánh hấn , người muốn lại cản ta , ta có thể tức giận!" Trần Nhị Cầu hiển nhiên là không chịu nổi loại này đồ đệ tiện rồi , đều muốn điên.

"Tĩnh táo một điểm , không thể lên hấn làm!"

Ta đem Trần Nhị Cầu gắt gao ngăn lại , rất sợ hấn thật đánh đối phương cho đánh một trận.

"Mắc lừa ? Lên gì đó làm ?" Trần Nhị Cầu sừng sốt một chút.

"Đúng vậy , lên gì đó làm ? Không dám đánh cứ việc nói thẳng , bản tăng hôm nay liền gây khó khăn các người , không đánh ta một trận , đừng mơ tưởng từ nơi này đi qua." Quái hòa thượng một bộ không đánh chết hấn , đều có lỗi với hấn đáng vè.

Ta cười một tiếng , cũng không sinh khí , cũng không giận , mà là nói với hấn: "Yên tâm , chúng ta sẽ không đánh người , người cũng không cần uống phí sức lực rồi , chúng ta không phải ác nhân ác quỷ."

Nghe ta vừa nói như thế, quái hòa thượng sững sờ, đốn lẩy, hấn không chỉ có không cảm thấy cao hứng, ngược lại còn hiện lên khí, rất không vui vẻ nói: "Ta như vậy gây khó khăn ngươi, ngươi dựa vào cái gì không tức giận! Làm một ác nhân ác quỷ thật tốt, nhìn đến khó chịu người là có thể đánh, cần gì phải bức bối."

Nghe được quái hòa thượng nói như vậy, ta thì càng thêm tin tưởng chính mình suy đoán, này nhất định chính là trong truyền thuyết ăn pháp quỷ không sai.

Bởi vì ăn pháp quỷ, nghe nói là bình thường bồi thường tại miếu chung quanh yêu ma tinh quái, bởi vì bình thường ở tại miếu chung quanh, nghe nói thiện pháp, cho nên không ăn người lương thiện, thiện hồn, chuyên ăn ác quỷ, ác nhân. Nghe nói, chỉ cần cho ăn pháp quỷ giảng thiện pháp, bọn họ sẽ cảm thấy không đói bụng, đây chính là vì gì đó bọn họ kêu ăn pháp quỷ nguyên nhân, bởi vì nghe thiện pháp, là có thể dứt hấn no môn.

Trước mắt cái này ăn pháp quỷ, sở dĩ cố ý tức giận chúng ta, cố ý để cho chúng ta đánh hấn, đánh hấn, chính là muốn thông qua như vậy thủ đoạn để chứng minh chúng ta là người xấu, ác nhân, ác quỷ, như vậy, hấn thì có lý do ăn chúng ta.

Bất quá, đối phương dường về thật may ta đã nhìn ra, không có lên hấn làm. Vì vậy ta liền cười một tiếng, nói với hấn: "Thượng Thiện Nhục Thủy, nước thiện lợi vạn vật mà không tranh, nơi mọi người chỗ ác, cho nên hãy ở đạo..."

Ta đối hấn đọc 《 Đạo Đức Kinh 》 bên trong liên quan tới thiện câu.

Quái hòa thượng nghe một chút, cũng không tức giận, vội vàng ngồi xuống, nghe.

Thấy đối với hấn giảng thiện pháp, quả nhiên có thể có tác dụng, ta mừng rỡ trong lòng. Xem ra trong truyền thuyết chỉ cần đối với ăn pháp quỷ giảng thiện pháp, là có thể cho ăn cơm bọn họ, nói không ngoa nha.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta đem 《 Đạo Đức Kinh 》 bên trong thiện niệm xong rồi, ta lại đọc 《 Thái thượng cảm ứng thiên 》 thiện pháp: "Là đạo tắc vào, phi đạo thì lui; không bước chân tới tà con đường, không lấn ám thất; tích lũy công đức, từ tâm ở vật; trung hiếu bạn bè để, chính mình hóa người; cang cộ thương xót ít, kính lão ngữ ấu; côn trùng cỏ cây, như không thể gây tổn thương. Thích hợp thương người chi hung, vui vẻ người chi thiện, tế người chi gấp, cứu người nguy hiểm. Thấy người chi, như mình chi được; thấy người chi mất, như mình chi mất. Không chường người ngắn, không khoe mình dài, ất ác truyền đi thiện, đầy nhiều lấy thiếu. Chịu nhục không oán, thụ sủng nhục kinh, thi ân không cầu báo, cùng người không hối hận."

Đọc xong 《 Thái thượng cảm ứng thiên 》， đốn lẩy, ta lại với hấn nói 《 thái bình kinh 》，《 linh bảo Vô Lượng Độ Nhân thượng phẩm diệu kinh 》.

Kể xong này mấy thiên thiện pháp sau đó, quái hòa thượng thật giống như nghe không sai biệt lắm, vì vậy một lần nữa từ dưới đất đứng lên, sau đó hướng bên đường vừa đứng, đưa tay nói: "Tạ ơn tiên sinh giảng thiện pháp, các người xin mời!"

Nghe lời này một cái, chúng ta mừng rỡ. Xem ra thành công.

Thấy hấn nhường ra đường, chúng ta cũng không dám trì hoãn nữa rồi, vội vàng hướng về phía trước đi, rất sợ người này sinh ra manh mối gì tới.

Rồi đi ăn pháp quỷ, Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca đều mộng, hỏi ta: "Sur đệ, đây rốt cuộc là chuyện gì nha như thế đối với cái kia Tê Ngu quái tùy tiện giảng mấy câu thiện pháp, sẽ để cho chúng ta đi qua ?"

Ta cười một tiếng, vì vậy liền đem "Ăn pháp quỷ" chuyện đối với bọn họ nói một hồi.

Nghe xong ta mà nói, Trần Nhị Cầu bọn họ bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi đối với ta giờ ngón tay cái lên, đem ta một trận tốt khen.

Khen lấy khen lấy, chỉ nghe thấy tài xế đại ca cả kinh, nói: "Không được, lại tới một vị."

Ta ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, chỉ thấy trước mặt thật lại tới một người.

Chỉ thấy người kia, dung mạo so với mới vừa rồi gặp Tê Ngu quái còn kinh khủng. Cao bảy thước, giống như một cự nhân, toàn thân dài nhọt, không gì sánh được kinh khủng. Đặc biệt là, cái này quỷ vừa nhìn chính là một cái lão quỷ, đạo hạnh không cạn, trên người hắc khí có tới cao ba tấc, hơn nữa hung thần ác sát đáng sợ, nổi giận bùng bùng hướng chúng ta đi tới.

Nhìn đến đây, tâm lý ta thầm kêu một tiếng không được, lần này chúng ta gặp phải lại là một ác quỷ.

Rất nhanh, kia ác quỷ cũng nhanh đến gần chúng ta, Trần Nhị Cầu bọn họ thấy rõ ràng đối phương kinh khủng đáng sợ, cũng hơi sợ, liền vội vàng nhỏ tiếng hỏi ta: "Sur đệ, lần này lại nên làm cái gì? Người nên có thể nhìn ra hấn đường về, tìm ra ứng đối biện pháp chứ?"

Ta không khỏi nở nụ cười khổ, nói: "Hấn đây mẫu thân là một ác quỷ, không có biện pháp khác, chỉ có thể với hấn so với tàn nhẫn."

"So với tàn nhẫn? Thế nào so?"

Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca sững sờ, hiểu kỳ hỏi.

Ta nghĩ nghĩ, vì vậy liền nói với Trần Nhị Cầu: "Sur huynh, trên lưng ngươi không phải có dạ du thần viết ký tên sao? Đem ký tên bày ra, nhất định có thể hơn được hấn tàn nhẫn."

Là , nếu là ác quỷ , tự nhiên với hấn giảng thiện pháp là không có dùng , hấn cũng sẽ không nghe. Chính gọi là , ngựa hiền bị người ta cười , người hiền bị bắt nạt , gặp ác quỷ , người chỉ có thể làm ra so sánh còn ác , còn ác hơn đáng về , người mới có thể có mạng sống. Bằng không , chỉ có thể thật bị hấn ăn.

Nghe ta vừa nói như thế, Trần Nhị Cầu lập tức liền biết.

Nhưng là , một bên tài xế đại ca sẽ phải khóc , hấn nói: "Còn ta đâu ?"

"Người ?"

Lần này , ta thật bị hấn cho đang hỏi.

Đúng vậy , tài xế đại ca như thế theo ác quỷ so với hung đầu tàn nhẫn nha hấn cái gì đều không biết , cái gì cũng không có , hơn nữa , hấn cái này biết điều bộ dáng , cũng vừa nhìn chính là người lương thiện nha

Lần này , thật là làm khó ta , nhất thời căn bản là không nghĩ ra biện pháp tới.

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Yên tâm, ta cùng sư đệ trước với hấn đầu tàn nhẫn , đầu sợ hấn , người chỉ cần không sợ hấn , coi hấn là thành một ngu ngốc là được. Tỷ như , đánh hấn một cái tát ? Hoặc là hướng hấn nhổ nước miếng ? Dù sao , không sợ hấn phỏng chừng là được."

"Khe nằm, chuyện này... Cái này được không ? Ta đối hấn nhổ nước miếng , có thể hay không hấn đem ta một cái ăn nha" tài xế đại ca nghe nói như vậy , cũng sắp khóc.

Cái này cũng không trách hấn , đổi thành bất cứ người nào , muốn hấn hướng một cái hung thần ác sát ác quỷ nhổ nước miếng , thật biết sợ.

Tài xế đại ca không tin nhiệm Trần Nhị Cầu này hoang đường chủ ý , vì vậy liền về mặt đau khổ nhìn về phía ta.

Mà ta , vẫn như cũ không nghĩ ra biện pháp đến, bất quá dựa theo so với hung đầu tàn nhẫn lý luận mà nói , Trần Nhị Cầu biện pháp nói không chừng thật hữu dụng. Chung quy ta cùng Trần Nhị Cầu trước đầu thắng rồi hấn , hấn ác cùng tàn nhẫn , cũng đã hạ xuống rồi. Cuối cùng , tài xế đại ca không lộ ra sợ hãi ý tứ đến, sẽ không có chuyện.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta liền nói với hấn: "Nếu không... Người liền thử một lần sư huynh ta biện pháp ?"

"Thử một lần ? Đây có thể được dùng mạng tới thử nha!" Tài xế đại ca trực tiếp kêu lên , lập tức chỉ lác đầu không chịu làm như vậy.

"Yên tâm , nếu như hấn thực có can đảm động tới người , ta sẽ cứu người." Ta gấp vội vàng an ủi.

Không có cách nào bây giờ ác quỷ đã đứng ở trước mặt , nếu như tài xế đại ca vẫn còn sợ hãi , chờ chút cũng không cần thử , trực tiếp cũng làm người ta biết rõ người sợ hấn rồi.

Tài xế đại ca nghe ta nói như vậy , vì vậy không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái , nói: "Được, người nhất định phải cứu ta a."

Ta gật đầu một cái.

Mà đúng lúc này , cái kia ác quỷ liền đi tới trước mặt chúng ta , ngừng lại , chia vào người của chúng ta liền nói: "Ngọt kia ba cái tiểu quỷ , nhanh đưa ra cho ta ăn!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Đầu tàn nhẫn

Kia ác quỷ hung thần ác sát , đi tới trước mặt chúng ta , liền chia vào người của chúng ta ba cái thả ra lời độc ác.

Đi đến gần , hấn đáng về liền càng kinh khủng hơn.

Bề ngoài phi thường uy mãnh , thân như bò đê đại thụ , này quỷ cũng là bởi vì khi còn sống làm ác quá nhiều , chiêu báo ứng , ở nuốt lên mà sinh đại anh

, giống như ung sùng, tự mũi xông ra, một thân mũi máu tanh xông vào mũi, nhìn cũng làm người ta cảm thấy kinh khủng lại nôn mửa.

Đây cũng là chúng ta khoảng thời gian này một mực thường thấy quý, muốn đổi lại bình thường, nhìn thấy này ác quý, thế nào cũng phải hù dọa cái nhảy một cái không thể. Đương nhiên, nếu đúng như là đương gian người bình thường, phỏng chừng sẽ trực tiếp bị hấn hù chết cũng có thể.

Lúc này, mặc dù trong lòng có đối sách, thế nhưng nói không sợ, đó cũng là giả. Dù là ai thấy như vậy một cái ác quý ngăn đường đi, nói muốn ăn người, ai cũng biết sợ hãi lo lắng.

Bất quá, ta biết lúc này là không thể lộ ra phân nửa sợ hãi đến, bởi vì hấn là ác quý. Thật ra quý cũng cùng người giống nhau, chung quy quý cũng là người biến, cho nên cũng giống vậy thích lấn thiện sợ ác, nhìn đến thiện, biết điều, bọn họ lại càng phách lối, nhìn đến so với bọn hấn ác, hung, tàn nhẫn, bọn họ ngược lại liền biết điều đứng lên.

Kia ác quý lại nói rồi, chỉ lấy ta nói: "Ngọt tiểu quý kia, đem người tâm moi ra cho ta ăn."

"Người xác định chúng ta là người có thể chọc người?" Ta cười một tiếng, làm bộ như không một chút nào sợ hãi hấn đáng về.

Kia ác quý hiển nhiên là một cái không tốt đối phó chủ, thấy ta không sợ hấn, hấn liền phát động tàn nhẫn đến, huy động to khoé cánh tay, giận rống lên, xung thiên máu tanh theo hấn miệng to như chậu máu bên trong phun ra ngoài, sắc người nôn mửa. Hấn hét: "Là ta tới đào, cũng là người chính mình giao trái tim moi ra!"

Thấy dựa vào miệng là dọa không được hấn, nhất định phải lộ bản lĩnh thật sự mới được. Vì vậy, ta liền xòe bàn tay ra, trong lòng mặc niệm lên sắc lệnh: "Âm ty phạt ác lệnh, cấp cấp như luật lệnh!"

Đọc xong, ta trở tay chính là một cái tát, liền hướng kia ác quý đầy miệng từ quát tới: "Đào mọi người a!"

"Ba!"

Một thanh âm vang lên hiện ra giong vang, ác quý bị ta trở tay một cái tát liền phiến bay lên, đầu chạm đất, trực tiếp tãi đến xa hai, ba mét trên đất.

Trần Nhị Cầu cùng tãi xế đại ca đều nhìn choáng váng, chỉ kém cảm không có rớt xuống. Hiển nhiên, bọn họ không nghĩ đến ta như vậy ngưu bức, lại dám trực tiếp dùng miệng từ quát tới.

Đương nhiên, đây cũng là không có biện pháp chuyển, bây giờ trên người của ta cũng không có phù chú, chỉ có thể dùng dạ du thần ban cho ta âm ty phạt ác lệnh rồi. Vừa vận, đồ chơi này nghe dạ du thần nói, liền có thể đánh hung thần địa tiên, bên trong có thể đánh gian ác tiểu nhân, xuống có thể đánh ác quý yêu ma. Cho nên, dùng hấn tới đánh này ác quý, vừa vận thích hợp.

Chỉ là để cho ta không nghĩ đến là, này âm ty phạt ác lệnh lại thật lợi hại như vậy, một cái tát liền đem kia ác quý tát bay lên.

Lại nói kia ác quý, bị ta rút một đại vãi mặt, phỏng chừng bị quát được có chút chặt đứt phiến, từ dưới đất bò dậy, đều có chút ngây ngẩn rồi, chỉ lấy ta nói: "Ngọt tiểu quý kia, mới vừa... Mới vừa rồi là người đánh ta sao?"

"Ba!"

Ta trở tay lại một cái tát, mắng: "Đánh người làm sao vậy, vội vàng cho lão tử nhường ra đường tới, bằng không lão tử cầm lấy người một hồi ngoạn quát!"

Ác quý lại lao đảo một cái ngã xuống ra ngoài, trên mặt đất ngã xuống tốt lẫn lộn mấy vòng.

Bò dậy lần nữa tới sau, đã một mặt về sợ hãi rồi, bùm mặt, vội vàng nhường qua một bên, lại cũng không dám lên tiếng.

Nhìn đến đây, tâm lý ta đại thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ đến này ác quý thoát nhìn khiến người sợ hãi, nhưng là lại là dễ dàng như vậy liền quyết định được.

Lúc này ác quý hiển nhiên đã bị ta chấn nhiếp, Trần Nhị Cầu bọn họ cũng không cần tái đấu tàn nhẫn, vì vậy, ta liền vẫy tay tỏ ý Trần Nhị Cầu bọn họ đuổi sát theo ta chạy về phía trước đường.

Chỉ là không nghĩ đến là, Trần Nhị Cầu hàng này theo ác quý bên người đi qua lúc, cũng đem quần áo cởi một cái, đem trên lưng dạ du thần ký tên lộ ra, đem kia ác quý sợ đến cả người run lên, đặt mông ngồi trên đất.

Mà lúc này, tãi xế đại ca cũng đi lên, "Phi" một tiếng, phun nước miếng vào rồi trên mặt hấn.

Nhìn đến đây, ta chỉ cảm thấy một trận dờ khóc dờ cười.

Trước vốn là suy nghĩ để cho bọn họ từng cái theo ác quý đầu ngoạn chiêu, bây giờ xem ra, hấn đây mẫu thân ở đâu là đầu tàn nhẫn nha, hai người bọn họ rõ ràng chính là tại giẫm đạp lên ác quý tôn nghiêm nha!

Ai, đáng thương ác quý. Phỏng chừng chính hấn cũng không nghĩ đến, vốn là muốn ăn ba người chúng ta lòng người, cuối cùng vậy mà sẽ bị chúng ta cho ngược thảm như vậy đi!

Đương nhiên , tâm lý ta cũng cảm thấy một tia khoái cảm , cảm thấy lần này mình xác thực rất uy phong.

Cứ như vậy , ba người chúng ta đều ngao mạn rầm rầm tiếp tục đi về phía trước.

Lại đi trong chốc lát , tiếp lấy trước mặt sương mù dày đặc liền hoàn toàn biến mất , trước mắt xuất hiện một cái hơi lớn hơn đường.

Chỉ thấy , trên con đường này cũng đầy là vắng lặng , không có Thanh Sơn , không có nước biếc , thậm chí ngẩng đầu đều không thấy được Nhật Nguyệt Tinh Thần , một mảnh hung dữ vong cảnh tượng.

Chỉ bất quá , trên con đường này đều là người đi đường , nữ có nam có , trẻ có già có , từng cái mặt vô biểu tình tại triều lấy cùng một cái phương hướng đuổi đường.

Sau lưng tài xế đại ca nhìn thấy này chiến trận , sợ đến run run một cái , đạo: "Lần này thật muốn chơi xong , nhiều như vậy quý , chúng ta có thể như thể đối phó nha "

Mà ta , nhưng ngược lại thở phào nhẹ nhõm.

Tài xế đại ca hỏi ta: "Như thế ? Chẳng lẽ không đúng sao ?"

Thấy hần lo âu , ta liền nói với hần: "Yên tâm đi , hiện tại chúng ta đã đi ra cái kia pháp sư bố trí , nơi này là chân chính âm ty hoàng tuyền lộ. Những người qua đường kia , đều là vừa mới chết vong hồn , chính đi đường đi âm tào địa phủ , sẽ không làm phiền chúng ta."

Là , nếu như ta không có đoán sai mà nói , nơi này chính là âm ty hoàng tuyền , chúng ta đã tới trên đường xuống Hoàng tuyền rồi.

Nghe ta nói như vậy , tài xế đại ca cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Vậy chúng ta hướng bên kia đi ?"

Triều ta những thứ kia vong hồn tới phương hướng một chỉ: "Hướng này phương hướng đi! Những thứ này vong hồn là từ dương gian đi xuống , chúng ta chỉ cần ngược đi liền nhất định có thể ra ngoài!"

"Ừ, có đạo lý!" Trần Nhị Cầu gật đầu một cái , thập phần đồng ý ta phân tích. Đón lấy, Trần Nhị Cầu tự làm trước dẫn đầu , theo hoàng tuyền lộ , đi trở về.

Này mới vừa đi chưa được mấy bước , tiếp lấy Trần Nhị Cầu lại đột nhiên ngừng lại.

Ta hỏi hần như thế không đi ?

Trần Nhị Cầu chỉ về đằng trước , nói: "Sự đệ ngươi mau nhìn , vậy là ai!"

Ta theo Trần Nhị Cầu chỉ phương hướng vừa nhìn , liền thấy một cái nhìn quen mắt thân ảnh , chừng hai mươi tuổi , mang một bộ mắt kính , người này cũng không chính là diên tề sao!

"Khe nằm , hàng này như thế mới đi xuống ?"

Liếc mắt nhận ra người đó chính là diên tề sau , ta không khỏi sùng sốt một chút.

Bất quá , nghĩ lại , rất nhanh liền biết. Diên tề mặc dù chết đã nhiều ngày , nhưng là bởi vì mèo quý cũng không có cứ như thế mà buông tha hần , cho nên coi như hần đã chết , mèo quý cũng vẫn còn đang hành hạ linh hồn hần. Nói cách khác , hành hạ đến đến nay , diên tề này mới chạy thoát mèo quý ma chương , chạy đến trên đường xuống Hoàng tuyền tới.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta cùng Trần Nhị Cầu đều cười , Trần Nhị Cầu liền nói: "Đi , chúng ta đi gặp một hồi hần!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 147: Gặp lại diên tề

Không bao lâu , chúng ta liền đi tới đền tế trước mặt.

Lại nói , đền tế ngẩng đầu nhìn lên đến chúng ta , cũng là sừng sò , rất là kinh ngạc đáng vẽ , phòng chừng hán cũng không nghĩ đến ở phía dưới này còn có thể gặp phải chúng ta đi!

Đền tế đầu tiên là sừng sò, chợt một vẻ dữ tợn nụ cười , tại khóe miệng chậm rãi kéo: "Nhé , đây không phải là ít ngày trước còn tuyên bố thay trời hành đạo lưỡng cái vương bát đản sao? Thật là không có nghĩ đến a , vậy mà cũng sẽ chạy đến này âm phủ trên suối vàng tới , ha ha ha , này thật mẹ hán là báo ứng a!"

Đền tế nhìn thấy chúng ta cũng ở đây trên đường xuống Hoàng tuyền , nhất thời giống như thập phần há giận giống như , âm dương quái khí nở nụ cười.

Ta cùng Trần Nhị Cầu hai mắt nhìn nhau một cái , đều không nghĩ tới đây hàng vậy mà xuống tới nơi này , còn có thể kiêu ngạo như vậy , xem ra hán là còn không có dài trí nhớ nha , tiểu nhân tính tình còn không có đổi.

"Các ngươi đừng nói trước , để cho ta đoán một chút nhìn , a . . Các ngươi nhất định là bị Nhật Bản đã nhân đại sư hại chết đi! Ha ha ha. . ." Đền tế rất là đắc ý nở nụ cười , sau đó phát điên giống như nói: "Ta cho các ngươi xen vào việc của người khác , lần này hối hận đi, làm! Hiện tại cũng làm quý đi, thật mẹ hán đáng đời!"

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều sừng sốt , trong đầu nghĩ hàng này thật chẳng lẽ là cần ăn đòn ? Cùng cái kia ăn pháp quý giống nhau , buộc chúng ta đánh hán ?

Thấy chúng ta không lên tiếng , một mặt phát mông đáng vẽ , đền tế cứ tiếp tục nói: "Thế nào , có phải hay không rất muốn đánh ta ?"

Ta gạt đầu một cái , nói: "Nếu ngươi biết rõ chúng ta muốn đánh ngươi , vậy ngươi tốt nhất liền vội vàng quý xuống nói xin lỗi , nói không chừng chúng ta có thể đánh nhẹ một tí."

Vậy mà , đền tế nghe nói như vậy , vậy mà ha ha phá lên cười , sau đó chỉ sau lưng cách đó không xa hai cái quý sai , nói: "Nhìn thấy không ? Quý sai chính ở bên kia , ngươi muốn là dám ở hoàng tuyền lộ đang làm sự tình , ngươi chờ bị đánh quý roi hút đi ngươi. Làm , dám đánh ta , đòi sau đi!"

Lúc này , một ít nghi chân xem náo nhiệt vòng tròn cũng khuyên: "Huynh đệ , ta xem hay là thôi đi , vội vàng đi đường đi. Mới vừa rồi thì có một cái vòng tròn bởi vì sinh thị phi , bị quý sai đại nhân đã quý tiên rút ra được gần chết , thiếu chút nữa thì hồn phi phách tán."

"Đúng vậy , cái kia vòng tròn khi còn sống thật giống như trong hắc đạo lẫn lộn , cho là phía dưới này cũng cùng dương gian giống nhau , ngừng cuồng rất , đi đánh người. Kết quả , bị quý sai rút ra được lẫn lộn trên mặt đất , gào khóc chấn thiên." Lại một cái vòng tròn nói.

Đền tế càng thêm đắc ý , một mặt cần ăn đòn nói: "Như thế nào đây? Có phải hay không rất khó chịu ? Có phải hay không rất bức bối ? Có phải hay không rất tức giận ? Ha ha , lão tử chính là muốn cho ngươi khó chịu , lão tử chính là muốn chọc tức chết ngươi , lão tử nhìn ngươi cũng xuống , thật mẹ hán cao hứng , thật mẹ hán thoải mái , ha ha! Tới nha , tới nha , có bản lĩnh liền động thủ tới đánh ta nha. . ."

Đền tế đoán chừng là cho là có quý sai tại , chúng ta thật không dám động đến hán đi , cho nên càng là lớn lối: " Con mẹ nó , dám không ? Ngươi dám đánh sao?"

Ta cũng không nhịn được nữa , mặc niệm một tiếng âm ty phạt ác lệnh sắc lệnh , sau đó trở tay chính là một cái tát. . .

"Ba "

Một tiếng thanh thúy bàn tay , đánh để cho đền tế tiếng âm ỉ đột nhiên ngừng lại. Mọi người chỉ thấy , đền tế bị ta một cái tát được tài bay ra ngoài.

Sờ hữu qua đường vòng tròn đều sợ ngây người , ai cũng không nghĩ đến ta thực có can đảm tại trên đường xuống Hoàng tuyền đánh người. Phòng chừng ở trong mắt bọn họ , ta khẳng định lập tức phải bị quý sai cho đánh chết đi , cho nên bọn họ nhìn về phía ta đều là một mặt đồng tình.

Mà đền tế , bị ta một cái tát đánh bay ra ngoài , sau khi bò dậy , một mặt khiếp sợ chỉ lấy ta la lên: "Ngươi. . . Ngươi dám đánh ta ? Ngươi thực có can đảm động thủ ?"

Ta đi tới , "Ba", trở tay lại một cái tát , đền tế lần nữa bị ta một bạt tai đánh bay ra ngoài.

Trước cái kia lão ác quý đều không chịu nổi ta âm ty phạt ác lệnh bàn tay , huống chi đền tế này mới quý. Cho nên , lưỡng bàn tay quát xuống , hán bị đánh đều nhanh đứng không vững.

Lúc này , hán cũng hơi sợ , thấy ta lại hướng hán đi tới , không khỏi sợ đến mạnh mẽ kêu to: "Quý sai đại nhân , đại nhân , có người muốn đánh ta!"

Thật ra , không cần hán kêu , không xa quý sai sớm đã thấy bên này xảy ra chuyện , cho nên rất nhanh thì chạy tới , giờ đã quý tiên ,

Nổi giận gầm lên một tiếng: "Người nào đang nháo chuyện ? Tim chết!"

"Là hán , chính là bọn hán!" Gặp quý phái đến rồi , đền tế giống như tìm được núi dựa giống như , chia vào người của chúng ta tranh nở nụ cười gian.

Quý sai lạnh giá ánh mắt quay đầu nhìn về rồi ta cùng Trần Nhị Cầu , một mặt nộ ý: "Dám ở trên đường xuống Hoàng tuyền gây chuyện , thật là to gan

lớn mặt , hôm nay ta sẽ để cho ngươi nếm thử một chút đả quỷ tiên mùi vị!"

"Đừng, đánh chết hai cái này cầu nhật. Ta mới vừa rồi còn nói, các ngươi sẽ trừng phạt gây chuyện, nhưng là hai người này không có chút nào quan tâm, căn bản là không có đem các ngươi coi ra gì. Loại này không sợ chết, nên tàn nhẫn đánh, đánh tới chết mới thôi." Một bên điền tể bắt đầu quạt gió đốt lửa mà bắt đầu, rất sợ quỷ sai đánh nhẹ.

Quỷ sai nghe lời này một cái, quay đầu nhìn chung quanh một vòng vây xem vong hồn, hỏi: "Hai cái này tiểu quỷ thật nói như vậy?"

Chúng vong hồn tất cả đều gật đầu một cái: Phải chúng ta đều có khuyên qua hắn, bắt quả tiểu quỷ này không có nghe."

Lần này, quỷ sai càng thêm nổi giận, trong đôi mắt đều nhanh toát ra hỏa khí, tiếp lấy liền giơ lên đả quỷ tiên liền muốn quất chúng ta.

Thấy như vậy một màn, ta cùng Trần Nhị Cầu cũng sợ hãi, không nghĩ đến tại trên đường xuống Hoàng tuyền đánh người, thật sẽ bị trừng phạt, hơn nữa nhìn điệu bộ này, hôm nay được bị quỷ sai đánh chết không thể.

Trong lòng kinh hoàng lúc, tốt tại ta bao nhiêu cũng có một chút sức lực, chúng quy chúng ta cũng có lá bài tẩy người, phải biết ta nhưng là dương sai, dạ du thần người. Ta tin tưởng, chỉ cần ta lấy ra thân phận đến, trước mắt quỷ sai cũng sẽ không dám vì khó khăn ta, bằng không ta cũng sẽ không thực có can đảm đánh người.

Vì vậy, ngay tại quỷ sai giơ đả quỷ tiên là quát về phía chúng ta lúc, ta vội vàng cử ra bàn tay, hét lớn một tiếng: "Chậm!"

Quỷ sai liền nói: "Bây giờ cầu xin tha thứ có thể đã quá muộn, chuẩn bị chịu chết đi!"

Ta lắc đầu một cái, nói: "Quỷ sai đại nhân, chúng ta là người mình nha, ngươi làm sao có thể đánh người mình đây?"

Quỷ sai sửng sốt một chút: "Người mình? Con mẹ nó ngươi chính là nhất tân quỷ, tự nhiên còn dám giả mạo quỷ sai, thật là to gan lớn mặt!"

"Quỷ sai đại nhân, ta nói không sai chứ, bọn họ thật không có đem các ngươi coi ra gì, vậy mà ngay trước các ngươi mặt nói dối, mau đánh chết bọn họ!" Điền tể rêu rao la lên.

"Ba!"

Thấy điền tể tại tranh cãi âm ỉ quấy rầy ta nói chuyện, ta lại không nhìn được, trở tay lại một cái tát.

"A!" Hét thảm một tiếng, điền tể một đầu tài bay ra ngoài.

Lần này, quỷ sai đều ngu, phỏng chừng bọn họ cũng không nghĩ đến, vậy mà sẽ có người dám ngay ở bọn họ mặt đánh người, hơn nữa còn đánh lớn lối như vậy.

"Quỷ sai huynh đệ, ngươi nhìn ta trên bàn tay là cái gì!" Ta đưa bàn tay đưa tới, cho quỷ sai nhìn.

Quỷ sai nhìn một cái, tiếp lấy liền kinh trụ: "Phạt ác lệnh? Ngươi. . . Ngươi là dạ du thần đại nhân người?"

Thấy hắn nhận ra âm ty phạt ác lệnh, tâm lý ta cũng lớn thở phào nhẹ nhõm, vì vậy liền nói với hắn: "Đúng vậy, tiểu tử kia còn sống thời điểm chính là một cái gian ác tiểu nhân, bây giờ chết, còn xấu tính không thay đổi, ta đây mới ra tay giáo huấn hắn tới."

"Nguyên lai thật là người mình, ha ha, kia không sao, ngươi xem ai không thoải mái, tùy tiện đánh." Quỷ sai cười ha hả.

Mà lúc này, kia điền tể lại leo trở về, kéo quỷ sai ống tay áo sẽ khóc đạo: "Quỷ sai đại nhân, ngươi ước chừng phải cho tiểu nhân làm chủ nha, bọn họ đánh ta ba lần rồi, ô. . ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Xui xẻo điền tể

Điền tể phỏng chừng bị ta đây liên tục ba cái tai hạt dưa, thật đánh quá sức đi, cho nên thật bị đánh khóc. Kéo quỷ sai sẽ khóc kể mà bắt đầu, hy vọng quỷ sai có thể giúp hắn làm chủ, giúp hắn đánh đập chúng ta một hồi.

Nhìn hấn còn đang suy nghĩ để cho quý sai giáo huấn chúng ta , vì vậy ta qua đi qua , bắt lại hấn cổ áo , chính là "Ba ba ba" ba bàn tay , quát thẳng tới được điền tể toàn bộ đều ngu mất.

Hấn chỉ lấy ta , lại nhìn một chút một bên quý sai , một mặt mọng bức. Phỏng chừng hấn còn đang suy nghĩ , quý sai thế nào còn đứng ở bên cạnh nhìn , không vội vàng cầm roi quát ta , cho nên nhất thời chính hấn đều có chút ngây dại.

"Người không phải mới vừa rêu rao nói ta không dám đánh người sao ? Hắc hắc , lão tử hiện tại liền đánh chết người!"

Nói xong , ta liền lại một cái tai to hạt dưa quát xuống , điền tể hét thảm một tiếng , lần này ta dùng sức tương đối lớn , một tát này thẳng đem hấn cầm đầu đánh lệch rồi , hơn nữa ta nhìn thấy hấn hôn đều thiếu chút nữa thì bị đánh tan.

Nói cách khác , nếu như ta khí lực dùng nhiều mấy phần , phỏng chừng hấn mới vừa rồi kia một hồi sẽ bị đánh hôn phi phách tán. Xem ra âm ty phạt ác lệnh quá bá đạo , đối phó bình thường âm hồn tiểu quý vẫn không thể dùng linh tinh , tránh cho một cái tát đi xuống liền giết sinh , như vậy liền uống tạo sát nghiệp rồi.

Điền tể cũng thật sợ , dốc sức đối với quý sai hô cứu mạng.

Bất quá , quý sai đương nhiên sẽ không quản việc vớ vẩn này.

Tuy nói ta chán ghét điền tể , thế nhưng thân là âm dương tiên sinh , tự nhiên cũng không muốn thật đánh hấn đánh hôn phi phách tán , như vậy liền thật quá mức. Cho nên , thấy đánh cũng không xé xích gì nhiều , ta liền nói với hấn: "Người biết ta tại sao đánh người không ?"

Điền tể chỉ là sững sờ nhìn ta , trong mắt tràn đầy oán hận cùng âm độc , hiển nhiên , hấn là không có khả năng sẽ biết ta tại sao phải đánh hấn rồi. Ta đánh hấn , chỉ tăng thêm hấn đối với ta hận.

Nhìn đến đây , ta không khỏi cười khổ một cái , xem ra thế nhân thường nói "Chết không biết hối cải" chắc là hình dung hấn loại này người đi.

Còn sống thời điểm , âm độc nham hiểm , vì thế được đến báo ứng đến âm ty hoàng tuyền , nhưng là chết nhưng vẫn là bản tính không thay đổi.

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng đi tới , cười lạnh nói: "Con mẹ nó người chính là cần ăn đòn! Người không phải mới vừa rất phách lối sao? Người không phải nói chúng ta không dám đánh người sao ? Người không phải nói rất thoải mái sao? Hiện tại đánh cho một trận có phải hay không thoải mái hơn rồi , ha ha."

Điền tể mặc dù bị đánh thiếu chút nữa thì hôn phi phách tán , thế nhưng hấn xác thực đối với chúng ta tràn đầy căm hận , nghe được Trần Nhị Cầu vừa nói như thế , hận ý thì càng thêm dày đặc , đón lấy , hấn mạnh mẽ hướng một bên quý sai bỏ qua , ôm lấy quý sai chân sẽ khóc kể đạo: "Đại nhân a , ngài mới vừa rồi cũng tận mắt thấy rồi , bọn họ đánh ta , ngài nhanh. . . Nhanh đánh chết này lương hàng , bọn họ quá kiêu ngạo!"

Quý sai một cước liền đem điền tể đạp phải rồi một bên , sau đó đối với hấn cả giận nói: "Người biết bọn họ là ai sao?"

Điền tể nói: "Ta đương nhiên biết rõ hấn , hấn gọi sử ký , mẹ hấn ta chính là bị hấn hại chết. Mỗi ngày tuyên bố thay trời hành đạo , thật ra chính là xen vào việc của người khác , làm hấn này một nhóm không có một cái tốt!"

Quý sai nghe nói như vậy , vẻ mặt một hồi liền lạnh xuống.

"Đại nhân , người. . . Người làm sao ?"

"Đại nhân , người. . . Người làm gì vậy nhìn ta lom lom như vậy ?"

"Đại nhân. . . A. . ."

"Ba" một tiếng , đả quý tiên tàn nhẫn liền quát vào điền tể trên người , điền tể một tiếng gào khóc , nhất thời đều bị đánh懵 , la lên: "Đại nhân , người. . . Người tại sao đánh ta nha , gây chuyện là bọn hấn nha!"

Quý sai lộ khí đại tác , chỉ hấn liền nói: "Người tiểu quý này lại dám nói làm chúng ta này một nhóm không có một cái tốt , bản sai đánh chính là người!"

Dứt lời , lại vừa là một roi quát đi xuống.

Đả quý tiên đúng là chuyên môn dùng để đánh quý , hết sức lợi hại , một roi liền đem điền tể rút ra được ngã trên đất , đau đến thẳng đánh biến , một bên giải thích: "Ta không nói ngài nha đại nhân , ta là nói kia hai cái đồ dê tiện."

"Ba!"

Lại vừa là một roi , quý sai cả giận nói: "Hấn là dương sai , lão tử là quý sai , chúng ta là đồng hành."

"À? Các người là đồng hành ?" Lần này ,

Điền tể đều khóc.

Chỉ thấy quỹ sai trong tay đã quỹ tiền tử , từng cái liền hướng điện tẻ trên người chào hỏi đi qua , vậy thì thật là mỗi một roi quất xuống đều là trầy da sứt thịt , đánh điện tẻ thẳng đánh biến, gào khóc chấn thiên , đau đến là tan nát cõi lòng.

Vô luận hấn như thế nào cầu khẩn , khóc đào , quỹ sai đều như thường thiết nghiêm mặt chặt chẽ tiếp tục quất xuống.

Đúng vậy , ở nơi này âm phủ trên đường xuống Hoàng tuyền , lại có ai sẽ đi đồng tình một cái vong hồn đây?

Chỉ thấy dọc theo đường đi vong hồn đều lúc đó có khóc sụt sướt , không muốn tiến lên , quỹ sai trong tay tác hồn roi thì sẽ hướng những thứ kia vong hồn trên người rút đi. Ở nơi này âm ty trên đường , là không có từ bi có thể giăng.

Nhìn điện tẻ bị quỹ sai đánh vô cùng thâm , ta cũng không nỡ nhìn nhiều , bất quá cũng không thay hấn cảm thấy đồng tình , chung quy người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận.

Ngay sau đó , ta hãy cùng vị kia quỹ sai nói lời từ biệt.

Quỹ sai cười nói: "Huynh đệ , ta gọi Thái trả bình , tại câu nhân ty nhậm chức , về sau nếu là đến câu nhân ty , có thể tới tìm ta."

"Tại hạ sử ký , về sau Thái huynh nếu là đi lên bên trên rồi , cũng có thể tới tìm chúng ta uống rượu." Ta cùng Trần Nhị Cầu cũng vội vàng ôm một quyền.

Cùng kia quỹ sai khách sáo mấy câu , tiếp lấy ba người tiếp tục đi về phía trước , ta vừa đi trong lòng cũng một bên cười khổ , trong đầu nghĩ , chính mình mới vừa rồi còn thật hả giận , điện tẻ trước tại trước mặt chúng ta kiêu ngạo như vậy , ngông cuồng , phỏng chừng vào lúc này hấn ruột cũng phải hồi xanh đi.

Thường nói , trên đường xuống Hoàng tuyền không dễ đi , trên đường xuống Hoàng tuyền không già trẻ. Xác thực như vậy , trên đường xuống Hoàng tuyền nhìn lên trên , không thấy được Nhật Nguyệt Tinh Thần , nhìn xuống phía dưới , không thấy được thổ địa bụi trần , nhìn về phía trước , không thấy được dương quan đại lộ , về phía sau nhìn , không thấy được thân bằng hảo hữu.

Đi qua này hoàng tuyền lộ đều là một ít vừa mới chết không lâu vong hồn , theo ta không ngừng tiến lên , chỉ thấy kia các lộ linh hồn có kêu khóc không chịu đi , người cầu sinh ý thức là mạnh nhất , thế nhưng lên này hoàng tuyền lộ lại có bao nhiêu người có thể đủ hoàn hồn đây?

Tùy ý linh hồn cầu khẩn thế nào , như thế nào sử dụng ra tất cả vốn liếng chạy trốn , đều tránh không ra Âm binh quỹ sai trong tay này từ vong xích sắt , tùy ý linh hồn đi nhiều một mồi , quỹ sai đều không biết cho người nghỉ ngơi tẻ nãi hành trình , nhất định phải mau chóng đi đường đi ra này hoàng tuyền lộ. Trên đường xuống Hoàng tuyền là không có khách điểm , dương gian có nhiều tiền hơn nữa tài tại trên đường xuống Hoàng tuyền cũng giống vậy uống phí , mục đích đều là một cái địa phương , âm tào địa phủ --- Phong Đô thành.

Lại đi về phía trước không biết bao lâu , cuối cùng đi ra hoàng tuyền lộ. Xuất hiện ở trước mắt là một tòa quan ải , cổng thành hùng cứ đóng lại , sừng sững đứng sừng sững , người đứng ở quan ải phía dưới , liền cảm thấy toà này quan ải giống như thiên hạ hùng quan , bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ lên lên xông qua.

Thành quan trên tường chồng lên lấy tầng đá. Tầng đá mặt tường lồi lõm , nhìn kỹ một chút mới phát hiện kia đột xuất mặt tường không phải tầng đá , kia rõ ràng chính là não người xác ướp. Quan ải phía trên ghi ba cái máu đỏ chữ to -- Quỷ Môn quan!

Quan ải chính giữa mở ra một cánh đại môn , kia cánh cửa nhưng là đỏ thẫm vẻ. Chỉ là cánh cửa bên trên cũng là dùng người đầu lâu làm tô điểm , lại hợp với này đỏ thẫm cánh cửa , tựu thật giống hơn trăm hơn nghìn cá nhân đầu tại phun đầy máu tươi bình thường lộ ra như kinh khủng.

Nhìn này không gì sánh được kinh khủng đại môn , ta toàn thân đều cảm thấy rợn cả tóc gáy. Thế nhưng đều đi tới đây , chỉ cần vừa ra trước mắt này môn chúng ta là có thể trở lại dương gian rồi , ta luôn không khả năng quay đầu đi làm cả đời quỹ đi.

Ta phun nhổ ra ngụm nước , ổn định một hồi tâm thần sau đó cất bước hướng kia cửa thành đi tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Quỷ Môn quan

Quỷ Môn quan có Âm binh quỹ sai canh giữ , không phải là người nào đều có thể tùy tiện vào , càng không phải là người nào đều có thể tùy tiện ra.

Chỉ thấy , trước quý môn quan vô số vong hồn tại quan hàng trước lấy trường long , trong tay cầm nhóm vé lộ dẫn , Âm binh quỷ sai môn tra xét trong tay bọn họ nhóm vé lộ dẫn , này mới khiến bọn họ qua quan tiến vào âm ty đường.

Đương nhiên , quý môn có hai cánh cửa , chỉ bất quá trừ phi là rằm tháng bảy quý tiết , quý môn mở rộng ra ngày , một cánh cửa khác mới có thể mở ra , bằng không bình thường hán vĩnh viễn là đang đóng.

Không sai , kia một cái khác phiến quý môn chính là xuất quan môn. Xuống tới âm tào địa phủ vong hồn , muốn nghĩ ra ngoài , thì phải theo kia phiến quý môn mới có thể trở ra đi.

Mà bây giờ cũng không phải là quý tiết , chỉ có một cánh cửa mở ra , cung cấp chết đi vong hồn tiến vào âm phủ.

May ra có người sẽ hỏi rồi , bình thường trên đời thân nhân cung phụng trái cây , đốt đi tiền giấy lại là thế nào đốt tới vong hồn trong tay đây?

Thật ra , loại trừ tiết trung nguyên , bọn họ có thể trở lại dương thế tiếp nhận dương thế thân nhân cấp dưỡng , bình thường hết thảy đốt cho những thứ này vong hồn kim tiền vật phẩm cũng sẽ tạm thời cất giữ tại âm ty đặc biệt quản lý cấp dưỡng âm ty trong nha môn , án tên họ , ra đời ký nhận cho vong hồn.

Bởi vì một cánh cửa khác bị nhốt , cho nên chúng ta chỉ có thể hướng kia phiến tiến vào Quý Môn quan đại môn đi tới.

"Lớn mật tiểu quỷ , lại dám xông vào Quý Môn quan! Mau thôi lui , bằng không định chém không buông tha!"

Vừa đến quan trước , thì có hai cái Âm binh quỷ sai cầm lấy binh khí , đem chúng ta ngăn lại , hung thần ác sát quát lên.

Ta cũng biết nặng nhẹ , nếu như không vội vàng giải thích mà nói , ta thật không một chút nào hoài nghi bọn họ sẽ không nói hai lời liền đem chúng ta cho chém ở ải này trước.

Vì vậy vội vàng liền đối với bọn họ giải thích: "Nhị vị sai gia , chúng ta là dương sai , lần này đi xuống là vì ban sai , mong rằng cho đi."

"Dương sai ?" Âm binh quỷ sai như một cái , liếc chúng ta liếc mắt , sau đó liền cả giận nói: "Các ngươi gạt quỷ hà , đừng tưởng rằng chúng ta là quỷ , liền thật sự cho rằng tốt như vậy phiến. Trên người bọn họ một điểm dương hỏa cũng không có , rõ ràng chính là vừa mới chết mới quỷ!"

Nguyên tưởng rằng , chỉ cần nói ra chúng ta là dương sai , cũng có thể qua quan , chung quy trước tại trên đường xuống Hoàng tuyền vị kia Thái huynh liền nghe nói chúng ta là dương sai , liền tin. Như thế này trước mắt nhị vị nhưng không tin đây?

Bất quá , ta cũng biết bọn họ tại sao không tin , bởi vì dương sai qua âm , chung quy là vẫn còn sống người , mặc dù bọn họ giữ âm mà hướng , đứng trên người dương hỏa , thế nhưng còn là có thể nhìn ra được. Mà chúng ta , hoàn toàn là thực sự chết , cho nên trước mắt quỷ sai không tin , cũng có thể thông cảm được.

Thấy hán nói ta là lừa hán , vì vậy ta liền vội vàng nói: "Sai gia , chúng ta không có lừa ngươi , không tin ngươi có thể đi tra nha , ta là dạ du thần thủ hạ , ngươi xem này còn có hán ban cho ta âm ty phạt ác lệnh đây." Vừa nói , ta vội vàng đem trên bàn tay âm ty phạt ác lệnh đưa cho hán nhìn.

Vậy mà , quỷ sai nhìn một cái sau đó , lại nói: "Này chỉ có thể đại biểu ngươi trước là dương sai , thế nhưng dương sai cũng chung quy có tuổi thọ dùng hết lúc , bây giờ các ngươi đã chết , lại làm sao có thể lại đi ra."

"À?"

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngu.

Muốn giải thích nữa mấy câu , lại phát hiện này quỷ sai nói quá mẹ hán có đạo lý , chúng ta vậy mà nhất thời không lời chống đỡ.

Này cũng làm chúng ta cho gấp , không biết nên làm thế nào mới tốt rồi. Chẳng lẽ , lần này thật sự chết như vậy rồi , lại cũng phải nghĩ đến trở về lấy ?

Mà lúc này , kia quỷ sai liền khiển trách: "Ta niệm ở các ngươi trước kia là dương sai phân thượng , lần này xông cửa liền bắt trị các ngươi xông cửa tội , các ngươi mau thôi lui đi!"

"Vậy làm sao bây giờ ? Nếu không. . . Chúng ta đi Phong Đô thành tìm dạ du thần ?"

Trần Nhị Cầu bất đắc dĩ hỏi.

"Đi Phong Đô thành ?" Ta nở nụ cười khổ , nói: "Nơi này đi Phong Đô thành lấy đi ba ngày , coi như đến tìm được dạ du thần chúng ta phỏng chừng cũng chết thấu , thậm chí thi thể đều bị hỏa táng rồi , thì có ích lợi gì đây?"

Là , hiện tại chúng ta chính là tại cướp thời gian , nếu như đi về trễ , thật sự không có cơ hội.

Trần Nhị Cầu nghe được ta đây nói gì ,

Cũng gấp: "Quý Môn quan lại ra không được , chúng ta lại không thể trì hoãn , kia chúng ta nên làm gì nha "

Ta nhìn một cái hai vị kia quý sai, còn muốn đi nói chút gì, bất quá cuối cùng vẫn bỏ đi cái ý niệm này, bởi vì rõ ràng người ta không thể nào biết tha chúng ta qua, lại đi nói nhiều cũng vô ích.

"Chẳng lẽ... Chúng ta thật không trở về được? Ô... " Tài xế đại ca tuyệt vọng khóc.

Ở nơi này trước quý môn quan, hân tiếng khóc ngược lại không cảm thấy đột ngột, bởi vì rất nhiều giống như hân vong hồn, biết mình chết, đi tới Quý Môn quan, cũng sẽ bị thương tuyệt vọng rồi.

Xác thực, tại dương thế vài chục năm, thân tình, hữu tình, tình yêu, những thứ này lại có mấy người có khả năng buông được đây? Bọn hân bây giờ đến Quý Môn quan, rất nhiều đều không nguyện tiếp nhận mình đã từ vong thực tế.

Vong hồn đến nơi này, cũng sẽ thương tâm, hoặc là hối hận, hoặc là than tiếc. Không có trải qua sinh ly tử biệt người, là sẽ không hiểu loại này tan nát cõi lòng thống khổ. Đây thật là bỏ mình u minh vẫn giữ quyền, âm dương lưỡng cách đau đoạn trường! (chỗ cho là người tại thế, khuyên quân nhiều hơn một chút khoan dung chí tâm đối xử từ tế người nhà, bằng hữu, không cần chờ đến hối hận không kịp ngày hôm đó, hết thầy đều đã trễ rồi).

Ta có tâm đi an ủi mấy câu tài xế đại ca, bất quá lời đến khóe miệng, lại nuốt trở vào, bởi vì ta không biết nên nói cái gì cho phải. Hơn nữa, nói tới nói lui, hân chết cũng thật vô tội, hoàn toàn là bởi vì chúng ta mà chết.

"Sử huynh đệ, Trần huynh đệ, các người vân vân..."

Mà đang ở mọi người chúng ta đều cảm thấy tuyệt vọng thời điểm, đột nhiên, sau lưng truyền đến một giọng nói.

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều là sửng sờ, như thế này nghe vào thật giống như lại kêu chúng ta?

Mặc dù trong lòng rất là nghi ngờ, thế nhưng chúng ta vẫn là vội vàng quay đầu tìm thanh âm nhìn lại, tiếp lấy liền thấy một người mặc quý sai người, mang theo hai người khác, chính hướng ta bên này chạy tới.

Chúng ta nhìn kỹ một chút, chỉ thấy người tới cũng không chính là trước mặt nhận biết vị kia kêu Thái trả bình quý sai sao.

Hân đuổi theo tới làm gì?

Đang ở ta cảm thấy không hiểu thời điểm, lúc này, ta chân mày không khỏi cả kinh, bởi vì ta nhìn đến Thái trả bình mang đến hai người kia, trong đó một cái vóc người cao gầy, sắc mặt trắng bệch, miệng phun lưỡi dài, đầu thượng quan mũ viết có "Nhất kiến sinh tài" bốn chữ; một người khác mặt mũi hung hãn, thân rộng người mập, cái tiểu mặt hắc, mũ quan trên viết có "Thiên hạ thái bình" bốn chữ, hai người này cũng không chính là âm ty Địa Phủ Hắc Bạch Vô Thường nhị vị âm soái sao?

Nghe nói, Địa Phủ có thập đại âm soái, tức: Nhật du, dạ du, ong nghệ, Báo đuôi, miệng chim, mang cá, vô thường, đầu trâu, mã diện, Quý Vương.

Ngay tại ta kinh nghi Thái trả bình mang theo Hắc Bạch Vô Thường đuổi theo, đến cùng là vì cái gì lúc. Đối phương cũng rất nhanh là đến trước mặt của ta.

"Sử huynh, Trần huynh, ta giới thiệu cho các người một chút, này nhị vị là Hắc Bạch Vô Thường đại nhân." Thái trả yên ổn đến trước mặt chúng ta, liền đối với chúng ta giới thiệu.

Nghe một chút, quả nhiên là Hắc Bạch Vô Thường, chúng ta nơi nào vội vàng liền cung kính chấp tay làm lễ: "Đệ tử gặp qua nhị vị vô thường đại nhân."

Hắc Bạch Vô Thường nhìn chúng ta liếc mắt, sau đó cười một tiếng, liền hỏi chúng ta: "Nghe nói các người là dương sai đúng không?"

Phải đệ tử ban đêm du thần thủ hạ ban sai." Ta vội vàng trả lời.

Bạch Vô Thường gật đầu một cái, thật cao hứng nói: "Vậy thì thật là tốt, ta có sự kiện muốn nhờ các người giúp ta đi làm."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 150: Hồi dương

"Nhờ chúng ta làm việc ?"

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngẩn ra. Trong đầu nghĩ này Hắc Bạch Vô Thường sẽ có chuyện gì đáng giá để cho chúng ta đi làm nha hần là câu hồn âm soái , chẳng lẽ để cho chúng ta đi giúp hần câu hồn ?

Nếu quả thật là như vậy nói , vậy coi như thật công việc giết chúng ta , này mỗi ngày đều có người sẽ chết , chúng ta đây chẳng phải cả đời cũng làm không xong sống ?

Bất quá , ta cũng biết , đối phương muốn chúng ta giúp hần làm việc , nhất định là hồi dương gian làm việc , như vậy lần này tự nhiên bọn họ sẽ hỗ trợ thuyết tình , để cho chúng ta ra Quý Môn quan.

Nghĩ tới đây , vì vậy ta lại hỏi: "Không biết nhị vị vô thường đại nhân muốn đệ tử làm ra sao việc xấu ?"

Bạch Vô Thường cười một tiếng , nói: "Không phải là cái gì đại sự , chính là đoạn thời gian trước có một cái thiết bản quý theo trong tay chúng ta chạy mất , chúng ta ca hai cái không có thời gian đi tìm , vừa vặn ngươi là dương sai , cho nên muốn làm phiền các ngươi đi giúp chúng ta bắt trở lại."

"Gì đó ? Thiết bản quý!"

Nghe lời này một cái , tâm lý ta đột nhiên cả kinh.

Trần Nhị Cầu thấy ta vẻ mặt có cái gì không đúng , liền vội vàng hỏi ta: "Thế nào ?"

Vì vậy ta vội vàng nói với hần: "Thiết bản quý cũng không phải là bình thường quý hồn , nhưng là so với lệ quý còn lợi hại hơn quý quái."

Là , thiết bản quý ta nghe nói qua. Nghe nói , bọn họ cũng là thuộc về tham luyện trần thế không muốn xuống âm phủ đã quý , bọn họ vì lâu tại dương gian quanh quẩn , sẽ đến nơi đi hấp nhân dương khí , nghe nói dùng này pháp , thì có thể làm cho chính mình hóa thành hình người thân thể , tại giữa ban ngày tạt qua ở nhân gian , hơn nữa nhìn đi tới cùng người không giống , không biết người , chỉ có thể coi nó là sống người.

Trước ta liền nghe nói qua , có một cái thôn , đưa đến rồi một ông lão , ở một hai năm. Nhưng là làm lão đầu này ở tại trong thôn này sau , trong thôn gia súc liền bình thường mất tích , sau đó gia súc chết sạch , tiếp lấy liền bắt đầu người chết , người sau khi chết đều biến thành cây khô , tinh huyết đều bị hút đi.

Sau đó , trong thôn xin mời tới một vị tiên sinh. Vị tiên sinh kia đi vào trong thôn đi dạo một vòng , liền nói: "Trong thôn các ngươi có phải hay không có người ngoài."

Thôn dân liền nói một hai năm là đưa đến rồi một ông lão , hiếm có cùng người qua lại.

Tiên sinh liền nói cho thôn dân , nói lão đầu kia thật ra không phải là người , mà là một cái thiết bản quý , trong thôn mất tích gia súc cùng người , đều là bị hần hại chết.

Lúc đầu thôn dân còn chưa tin , vị tiên sinh kia sẽ để cho các thôn dân đi sờ một chút lão đầu kia thân thể , nhìn có phải hay không cứng rắn như tấm thép.

Tiếp đó , liền thật có thôn dân cố ý đi đến kia lão đầu trong nhà , làm bộ cho hần đưa đồ ăn , chuyển thức ăn thời điểm len lén đụng một cái lão đầu tay , quả nhiên đụng chạm đi tới , cứng rắn như tấm thép. Lúc này , các thôn dân mới tin tiên sinh mà nói.

Vì vậy , thôn dân liền cầu vị tiên sinh kia mau cứu thôn xóm bọn họ.

Vị tiên sinh kia liền nói không có năng lực quản , cũng không quản được.

Bất quá , tại thôn dân đau khổ cầu khẩn bên dưới , tiên sinh cuối cùng vẫn đáp ứng , bất quá hần nói đi mời đồng hành cùng nhau tới trợ giúp.

Sau đó , vị tiên sinh kia mời tới ba cái tinh tới mười mấy vị đạo hạnh cao thâm cao nhân , sau đó cùng kia thiết bản quý đấu pháp , cuối cùng mặc dù đem thiết bản quý chém giết , thế nhưng bọn họ cũng hao tổn ba bốn vị cao nhân.

Đây chính là thiết bản quý , tạt qua ở nhân gian , người bình thường đều không cách nào phân biệt hần là người hay quý.

Cũng chính là bởi vì loại này quý thành hình sau thể cứng rắn như tấm thép , cho nên gọi là bản quý , căn cứ có thể lực lớn tiểu lại phân thiết bản quý , tiền đồng quý , ngân bản quý , kim bản quý. Tóm lại , không có nhất định đạo hạnh người , là căn bản không đối phó được.

Thử nghĩ một hồi , mười mấy vị đạo hạnh cao thâm cao nhân , cùng nhau liên thủ đi đối phó thiết bản quý , cuối cùng đều hao tổn ba bốn vị , mà ta con mẹ nó mới một tác đạo hạnh , nhưng phải đi giúp Hắc Bạch Vô Thường bắt thiết bản quý , đây không phải là đi tìm chết sao?

Nghĩ tới đây , lập tức ta liền vẻ mặt đau khổ nói: "Vô thường đại nhân , đệ tử tay nghề còn thấp , bức này việc xấu chỉ sợ là không làm được a."

"Sợ cái gì! Dù sao các người đã đều chết qua một lần, ghê gớm lại chết một lần cũng không thua thiệt." Hắc Vô Thường sậm mặt lại, một mặt không vui.

Nghe lời này một cái, ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngu. Không nghĩ đến,

Vẫn còn có loại phương thức này khiến người làm việc.

Bạch Vô Thường ha ha cười một tiếng, ngược lại không cùng với Hắc Vô Thường, hắn nói: "Các người đi trước giúp chúng ta tra một chút, kia thiết bản quý ở nơi nào, có thể hay không hàng phục, về sau lại nghĩ biện pháp sao."

Tin đồn, Hắc Vô Thường một mặt hung tướng, Bạch Vô Thường thì nở nụ cười thường mở, xem ra tiếng đồn một điểm không sai a. Hắc Vô Thường ta sẽ không thấy hắn cười qua, luôn là đen một bộ khuôn mặt, giống như ai cũng thiếu hắn tám chục ngàn đồng tiền giống như. Mà Bạch Vô Thường cũng một mực treo nụ cười, không biết hắn là Vô thường quý mà nói, còn tưởng rằng hắn là một cái đại thiện nhân đây.

Bất quá, lời đều nói đến mức này, ta không đáp ứng cũng phải đáp ứng nha, luôn không khả năng thật sự như vậy ở lại âm phủ không trở về chứ?

Nghĩ tới đây, vì vậy ta không thể làm gì khác hơn là gật đầu một cái, vì vậy liền nói: "Được, đệ tử trước hết đi hỗ trợ tra tìm một hồi kia thiết bản quý. Chỉ là này trời đất bao la, không biết kia thiết bản quý đại khái ở nơi nào?"

"Lần trước chúng ta phát hiện hấn tung tích là tại Hà Bắc đại sự núi, các người qua bên kia bắt đầu truy xét đi!" Bạch Vô Thường nói.

"Được, đệ tử hồi dương sau đó, phải đi Thái Hành Sơn truy xét. Chỉ bất quá, quý sai không tin tưởng chúng ta là dương sai, không thả chúng ta qua quan, người xem..." Ta miệng đầy đáp ứng, lúc này ta cũng không dám đề cập với hắn dừng điều kiện, chỉ cần hắn có thể để cho chúng ta hồi dương cũng đã là chúng ta tạo hóa. Chung quy nếu như không là bọn họ có chuyện tìm chúng ta làm, phỏng chừng lần này chúng ta liền hồi dương cơ hội cũng không có.

Bạch Vô Thường cao hứng gật đầu một cái, sau đó liền đi qua đối với thủ quan quý sai nói mấy câu nói, sau đó liền nói với chúng ta: "Được rồi, các người có thể đi về."

Nghe nói như vậy, vì vậy chúng ta vội vàng đối với nhị vị vô thường làm vài chào, sau đó hướng Quý Môn quan đi tới. Quả nhiên, quý sai không bao giờ nữa cản chúng ta, rất nhanh chúng ta liền thuận lợi thông qua Quý Môn quan.

Vừa qua Quý Môn quan, đi về phía trước không xa, tiếp lấy liền cảm thấy một trận ánh mặt trời cường liệt, đâm thẳng cặp mắt. Chúng ta căn bản là vô pháp trốn con người, đầu cũng một trận huyền choáng váng.

Cứ như vậy, ngất ngất ngây ngây cũng không biết qua bao lâu, làm ta mờ mắt lần nữa tới lúc, nhưng phát hiện mình không động được, lạnh cả người được thẳng phát run.

Nhìn kỹ một chút, khe nằm, mình bị vây ở trong nhà xác. Hơn nữa thân thể đã lạnh cóng, cho nên mới không nhúc nhích được.

Bất quá duy nhất để cho ta thờ phào nhẹ nhõm là, chúng ta trở lại cũng coi như không muộn, chung quy không có bị đẩy đi hỏa táng.

Bởi vì lạnh cóng thân thể, nhất thời cũng không nhúc nhích được, chỉ có thể cứ như vậy tiếp tục nằm thi rồi.

Cứ như vậy qua vài chục phút đi, đột nhiên phòng giữ xác cửa bị mở ra rồi, tiếp lấy ta liền thấy có mấy cái cảnh sát đi vào, trong đó một cái cảnh sát ta còn nhận biết, cũng không chính là vị kia tiểu Lưu cảnh quan sao.

Chỉ thấy tiểu Lưu cảnh quan cầm lấy quyển sổ móc một cái, liền đối với phòng giữ xác nhân viên làm việc nói: "Người tài xế kia có thân nhân sẽ đến nhận lãnh, kia hai cái... Không có nhà thuộc, có thể hỏa táng rồi."

Khe nằm, nghe lời này một cái, ta sợ hết hồn, phỏng chừng cũng là nhiệt độ cơ thể khôi phục lại một ít đi. Trong lòng quỳnh lên, mạnh mẽ xuống liền ngồi dậy!

Lần này, cũng làm bọn họ làm cho sợ hãi, "A! Quý nha..." Một tiếng kêu sợ hãi, trực tiếp hù dọa bày trên mặt đất đi rồi, một mặt kinh khủng nhìn ta, muốn chạy, nhưng là chân đã hù dọa mềm mại, muốn chạy đều không chạy nổi.

Mà lúc này, Trần Nhị Cầu cùng tài xế đại ca cũng đem trên người vải trắng hất lên, ngồi dậy. Những người kia sợ đến đoàn kết lại với nhau tất cả đều khóc...

Thật ra, cái này cũng không trách bọn họ sẽ hù được. Bởi vì chúng ta ba cái mới vừa tuyết tan, sắc mặt đều rất bạch, trên mặt cũng còn tràn đầy băng sương, nhìn qua thật rất trắng giống nhau.

Càng chết người là, Trần Nhị Cầu một sống lại, liền nhảy tới tiểu Lưu cảnh quan trước mặt, nhìn hắn chằm chằm liền hô: "Chúng ta là chết như thế nào? Chúng ta là chết như thế nào?"

Sau đó... Sau đó cũng chưa có sau đó, mấy người bọn họ tất cả đều bị Trần Nhị Cầu hù dọa ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Đi xa

Vừa nhìn, vậy mà cái này thì bị chúng ta dọa cho hôn mê, cũng dọa chúng ta nhảy một cái, vì vậy nhanh lên đi cho bọn hấn lại vừa là rung, lại vừa là lắc, lại vừa là ấn huyết nhân trung, bọn họ này mới từng cái khoan thai tỉnh dậy tới.

Đương nhiên, tỉnh lại lần nữa nhìn thấy chúng ta, vẫn là bị dọa sợ đến không nhẹ, hơi kém lại ngất đi.

Chúng ta gấp vội vàng hướng bọn họ giải thích, chúng ta cũng chưa chết.

Tiểu Lưu cảnh quan bọn họ căn bản cũng không tin, nói chúng ta đều chết hết có hai ngày rồi, thì thể đều cứng rắn, làm sao có thể sẽ không có chết?

Cuối cùng, ta cũng biết giải thích như vậy không được, vì vậy đơn giản nói cho hấn biết, ta theo Diêm vương gia là ta kết nghĩa anh em đại ca, hấn thả ta trở lại sống thêm vài năm.

Không nghĩ đến, ta đây nói bậy thổi loạn một trận, tiểu Lưu cảnh quan ngược lại thì tin, một mặt khiếp sợ đưa ra ngón cái, bội phục nói: "Đại sư, các người thật là thần nhân a, quả thực là quá trâu bò rồi!"

Chuyện này đổi thành người khác, tiểu Lưu cảnh quan có lẽ thật không tin, thế nhưng hấn gặp qua chúng ta đấu cương thi, cho nên ta vừa nói như thế, hấn ngược lại cho là ta nói là thật.

Sau đó, mấy người bọn hấn liền tất cả đều chạy tới đối với chúng ta lại vừa là sờ, lại vừa là nhìn, làm ba người chúng ta ở trong mắt bọn họ giống như là công việc hoa đại khuê nữ giống như, bị bọn họ nhìn thấy cả người không được tự nhiên.

Thấy bọn họ tin chúng ta sống lại, vì vậy ta cũng rất muốn biết chúng ta đến cùng là thể nào chết, vì vậy liền hỏi tiểu Lưu cảnh quan: "Lưu cảnh quan, nghe người mới vừa nói, chúng ta chết có hai ngày rồi hả?"

"Đúng vậy, bởi vì các người không có người nhà, ta lần này tới đang chuẩn bị đem các người kéo đi hỏa táng đấy, may mắn các người tỉnh kịp thời, bằng không..." Lưu cảnh quan gật đầu một cái, một mặt vui mừng.

Nghe nói như vậy, ta gật đầu một cái, lần này đúng là nguy hiểm thật, nếu như muộn nửa giờ đầu trở lại, phỏng chừng liền đốt thành tro rồi.

Tiếp đó, ta liền vội vàng hỏi: "Vậy người biết chúng ta là chết như thế nào sao?"

Tiểu Lưu cảnh quan gật đầu một cái, đạo: "Sáng sớm hôm qua có một chiếc xe ngừng ở Phụng Hoàng núi dưới chân núi, đem lên núi đường lấp kín, kết quả người đi đường liền phát hiện trên chiếc xe kia ba người tất cả đều chết hết. Vì vậy chúng ta nhận được báo án đi ngay, ba người kia chính là các người. Sau đó pháp y đến xem, hoài nghi là chết đột ngột."

Nghe nói như vậy, ta như rụng một cái, vì vậy liền nói: "Chết đột ngột? Người nghe qua ba người một khối chết đột ngột sao?"

Tiểu Lưu cảnh quan rất ngượng ngùng cười một tiếng, sau đó liền nói: "Bởi vì các người không có nhà thuộc, hiện trường cũng không nhìn ra rõ ràng bị giết đầu mối, cho nên... Chuyện này cũng không có ai muốn đi truy cứu. Đương nhiên, cái này cũng may mắn các người chết không người quản, bằng không phỏng chừng đã mở ngực bẻ bụng làm giải phẫu. Tài xế nhà đại ca thuộc tự còn tại nào, muốn làm giải phẫu."

Nghe lời này một cái, chúng ta sợ hết hồn, xem ra trong đội cảnh sát một ít lười biếng chính lần này còn đã cứu chúng ta một mạng.

Lúc này, ta lại nghĩ tới một chuyện, vội vàng hỏi: "Chúng ta từ địa phương, có phải hay không có rất nhiều giấy ghim đồ chơi?"

"Giấy ghim đồ chơi?" Tiểu Lưu cảnh quan suy nghĩ một chút, sau đó liền gấp vội vàng gật đầu, nói: "Đúng đúng đúng, là có giấy ghim đồ vật, có một tòa thật là cao giấy môn, còn có một chiếc giấy xe, đều bị đốt thành rồi màu xám, đúng rồi, còn có một tòa giấy cầu là hoàn hảo. Chúng ta hoài nghi có phải hay không người nào đốt cho các người."

Xem ra ta trước đoán một điểm không sai, chúng ta chính là bị người dùng những thứ kia giấy ghim chơi đùa cho bố hoàng tuyền đưa đồ câu hồn cục cho hại chết.

Trong lòng nghi ngờ lấy được giải đáp, tiếp lấy chúng ta cũng rời đi.

Cùng tài xế đại ca chia tay, chúng ta cũng trực tiếp trở về đoán mệnh quán.

Nói thật , lần này mặc dù là đem mạng nhỏ cho nhặt về rồi , thế nhưng tình huống vẫn như cũ không thể lạc quan , bởi vì một khi đối phương biết chúng ta còn chưa có chết , khẳng định còn có thể tìm tới cửa tiếp tục trả thù.

Lần này liền đối phương mặt đều không gặp đến , liền mơ mơ hồ hồ bị đối phương giết chết , kia lần kế tới đối phương hiện thân tìm tới , vậy còn có trốn sao?

Nghĩ tới đây , ta cùng Trần Nhị Cầu đều cảm thấy thật sâu lo âu. Không có cách nào bây giờ tay nghề không người ta cường , hoàn toàn liền không đầu lại người ta a.

Bất quá có một chút kinh hi là , lần này xuống âm đi qua , đạo hạnh của ta vậy mà tăng tới rồi 5 tác ,

Một hồi liền tăng 4 tác , cái kết quả này thật là làm cho ta không có nghĩ đến. Chỉ bất quá , ta cùng Trần Nhị Cầu suy nghĩ thật lâu , cũng không có nghĩ ra được cái này hành đến cùng là thế nào cao đi ra. Phải nói tích âm đức , lần này xuống Địa Phủ chúng ta cũng không làm cái gì tích công đức chuyện nha chẳng lẽ là bởi vì ta chém giết cái kia giả trang mạnh bà quý bà bà ?

Hơn nữa ta còn nhớ kỹ , đương thời cái kia quý bà bà chính là 4 tác đạo hạnh lão quý. Chẳng lẽ... Ta chém giết đạo hạnh gì quý , đối phương đạo hạnh liền thuộc về ta ?

Bất quá , chính ta đều bác bỏ cái ý nghĩ này , loại sự tình này căn bản cũng không khả năng.

Trần Nhị Cầu giúp ta điểm một nhánh phù dung vương , hút mạnh mấy hớp , cái kia thoải mái đều nhanh lại qua làm thần tiên!

Khởi một điểm lên , kia trước chuyện phiền lòng cũng liền toàn bộ ép xuống. Sau đó ta liền ngâm điều thuốc , liền bắt đầu suy nghĩ tiếp theo dự định.

Ta nói với Trần Nhị Cầu: "Chúng ta mau rời khỏi đi!"

"Rời đi ? Đi đâu ?" Trần Nhị Cầu sững sờ, hiếu kỳ hỏi.

Ta nghĩ nghĩ , vì vậy liền nói: "Đi Thái Hành Sơn , thay Hắc Bạch Vô Thường truy xét cái kia thiết bản quý."

Là , nếu ban đầu hồi dương lúc đáp ứng Hắc Bạch Vô Thường chuyện xui xẻo này , vậy dĩ nhiên là phải đi làm. Hơn nữa , cũng đúng lúc có thể tạm thời tránh thoát cái kia Nhật Bản dã nhân trả thù. Vừa vào Thái Hành Sơn , hẳn có thể tìm tới chúng ta mới có quý.

Trần Nhị Cầu nghe một chút , cũng thập phần đồng ý ta đề nghị này , vì vậy liền gật đầu đáp ứng.

Quyết định chủ ý , chúng ta cũng không như thế tri hoãn , tranh thủ cho kịp thời cơ , này mua vé sự tình cũng liền giao cho hắn , định xong thời gian , liền đem chuyện này cho như vậy chụp bán.

Tại ngày thứ hai , chúng ta thay tương đối giản dị quần áo , ngồi mười mấy tiếng xe lửa tới Hà Bắc biên giới Thái Hành Sơn.

Thái Hành Sơn đại khái hiện đông bắc — tây nam đi về phía , nam bắc dài chừng 400 cây số , hệ thống núi bao trùm ước 14 vạn cây số vuông rộng lớn khu vực , liên quan đến Bắc Kinh , Hà Bắc , Sơn Tây , Hà Nam bốn tỉnh thị , đứng vững tại đồng bằng Hoa Bắc cùng cao nguyên hoàng thổ ở giữa.

Tại Hà Bắc biên giới Thái Hành Sơn thành phố địa cấp thì có Trương gia khẩu (trên thực tế tại quá hành lên núi bắc bộ) , Thạch gia trang , hình đài , Hàm Đan , bảo định chờ thành phố.

Mà chúng ta lần này , trực tiếp đi tỉnh Hà Bắc ủy huyện cùng Trác Lộc huyện chỗ giáp giới , bởi vì nơi đó là Thái Hành Sơn chủ phong.

Phong thủy học đem dãy núi chạy dài ra xưng là long mạch.

Long mạch là vì tây Bắc Côn Lôn núi , hướng Đông Nam dọc theo ba cái long mạch , bắc long theo âm sơn , Hạ Lan Sơn vào núi tây , lên Thái Nguyên , vượt biển mà thôi. Bên trong long từ dân sơn nhập quan bên trong , tới Tần Sơn vào biển. Nam long từ Vân Quý , Hồ Nam tới Phúc Kiến , Chiết Giang vào biển. Mà Thái Hành Sơn chính là Côn Luân ba cái càn long bên trong bắc long.

Thái Hành Sơn đầu này bắc long mạch đầu rồng tại Bắc Kinh , bắt nguồn từ Côn Luân. Nhân Thái Hành Sơn bị moi không ra , Sơn Tây bị móc sạch chờ nhân tổ , hiện tại long khí cấp trên (cùng uống rượu sau diên cuồng giống nhau) , cho nên Bắc Kinh những năm trước đây có một cái diên cuồng xây dựng cùng khuếch trương kỳ , sau đó liền... Mặt đất nước Hoàng Hà đã ngừng chảy rồi , hiện tại Hoàng Hà nước đều muốn biến rõ ràng.

Đương nhiên , đây là phương diện phong thủy chuyện , ở chỗ này cũng không cần phải nói nhiều.

Lại nói , chúng ta vừa đến Hà Bắc ủy huyện , tiếp lấy liền một đầu đâm vào rồi Thái Hành Sơn bên trong.

Chẳng ai nghĩ tới là , lần này Thái Hành Sơn chuyển đi , chờ chúng ta , lại là một con ác mộng...

Chương 152: Tỳ hưu nuốt tài cục

Lại nói, ta cùng Trần Nhị Cầu hai người một đường không lời, hướng Thái Hành Sơn mà đi, một ngày sau liền tiến vào Thái hành sơn khu. Đối ngoại chúng ta dĩ nhiên là tuyên bố đi giang hồ âm dương tiên sinh, một bên hành tẩu giang hồ, một bên truy xét thiết bản quỹ tung tích.

Hai người một đầu chui vào Thái Hành Sơn bên trong, một ngày này, hai người tới rồi một chỗ thôn trang, trong núi đất bằng phẳng, khoảng một trăm nhà đa nhân khẩu, thôn này còn cực kỳ giàu có, tối thiểu so với sông Tây Sơn khu giàu có hơn nhiều, xây một hàng phòng mới.

Chỉ bất quá, thôn này phòng mới đều xây thập phần thú vị.

Tại sao nói như vậy chứ? Bởi vì thôn dựa lưng vào đại sự dãy núi, còn lại ba mặt giải không. Dương trạch phong thủy chú trọng là phía sau tới long phải có dựa vào, cho nên đông nam tây ba phương hướng là không, toàn thôn nhà ở đều chỉ có thể dựa lưng vào đại sự núi, đề xuống cùng một cái phương hướng xây lên, cái này thì xây xong thật dài ngay ngắn một cái bài.

Nguyên bản kiến thành ngay ngắn một cái bài, cũng bình thường. Chỉ là, bọn họ thôn này một hàng kia nhà ở, nhưng cũng không là xếp thành một đường thẳng, mà là theo tây hướng đông, mỗi một nhà ở, đều muốn hơi lồi ra mấy thước đi ra. Đề nghị nhà đề nhất nhà lồi ra mấy thước, thứ ba nhà lại so với đề nghị nhà lồi ra mấy thước, cứ thế mà suy ra.

Nhìn đến như vậy một hàng nhà ở, ta cùng Trần Nhị Cầu đều cảm thấy buồn cười, chỉ thôn này liền nói: "Xem ra thôn này không hòa khí nha, đều tại tranh nhau đề người một đầu."

Là, cái này ở trong phong thủy, gọi là đề người một đầu.

Có ý gì đây? Chính là Bạch Hổ vị (bên phải) nhà ở so với người nhà ở xây về phía trước lồi ra, ngay tại phương diện phong thủy ép người một đầu, bởi vì hấn càng về phía trước lồi ra, đem dương khí đều chiếm hết, cho nên nhà người phong thủy tài khí đều bị hấn đề ở, cái gì cũng biết không sánh bằng hấn.

Tại dân gian, nhưng phạm là xây nhà, đều rất không thích bị người ép một đầu, cho nên nếu như kiến thành một hàng mà nói, làng trên xóm dưới cũng sẽ thương lượng xong, không thể xây được lồi ra, nếu không thì sẽ nào tổn thương hòa khí.

Mà thôn này đến tốt viện này lồi một điểm, kia viện càng lồi một ít, một nhà khác sân lại lồi một ít, đã như thế có thể dùng xếp ngay ngắn nhà ở khó thành một đường thẳng, tạo thành liên tiếp không ngừng lồi ra về phía trước quang cảnh, ngược lại cũng thú vị.

Hai người chúng ta ăn mặc hành tẩu giang hồ giang hồ thuật sĩ, trực tiếp hướng trong thôn đi tới, đi tới đầu thôn tây thời điểm, đột nhiên xa xa trông thấy một chỗ nhà nông biệt thự nhỏ, cùng cái khác dân phòng mai hoàn toàn xa lạ, cô rơi vào ngoài thôn, ta giường mắt vừa nhìn, kia tòa nhà cũ xây ở rồi phía tây đứng đầu trên đầu, hơn nữa cũng về phía trước lồi đi ra, đem toàn thôn nhà ở đều đề rồi một đầu, luận phong thủy là thuộc nơi đó tốt nhất.

Bất quá, làm ta nhìn kỹ một chút kia tòa biệt thự nhỏ, vẫn không khỏi nhú mày, bởi vì ta phát hiện kia tòa phong thủy tốt nhất dương trạch, vậy mà nhân khí cũng không vượng, trong lòng hiếu kỳ, vì vậy liền kéo Trần Nhị Cầu đi tới, dự định đi nhìn một chút.

Cái này có lẽ chính là làm chúng ta này một nhóm bệnh nghề nghiệp đi, nhìn đến kỳ quái thú vị phong thủy lúc, sẽ không nhận được sinh ra lòng hiếu kỳ, muốn đi nhìn rõ ràng.

Rất nhanh, chúng ta liền đi tới trong thôn đứng đầu đầu Tây kia tòa biệt thự nhỏ phụ cận, vừa nhìn, liền lại càng kỳ quái. Chỉ thấy biệt thự này ngoài cửa đầu, bốn phía thập phần vắng lặng, tuy là một cái nhà nông biệt thự, nhưng là từ thôn đầu đông cùng nhau đi tới, người khác trong sân dừng đều là xe nhỏ, trồng hoa cỏ, giống như một tiểu lâm viên giống như. Mà trước mắt nhà này nhà nông biệt thự trong sân nhưng ngừng lại một chiếc cũ nát tiểu bánh bao, hơn nữa trong sân đầu còn chất đầy củi lửa, liền cùng một ít nghèo khó trong núi nhà nông không có gì hai loại. Chợt nhìn đi, làm cho người ta cảm giác, luận trong thôn nghèo nhất, lại còn là một nhà này.

Điều này sao có thể chứ?

Trong lòng đang cảm nghi ngờ không hiểu thời điểm, đột nhiên trong sân đi ra một người trung niên, bốn năm mươi tuổi đáng vẻ, mặc lấy cũng bình thường, thấy chúng ta tại ngoài cửa viện nhìn, người kia liền đi ra, hỏi chúng ta là làm gì đó?

Chúng ta liền nói cho hắn biết, chúng ta là đi giang hồ âm dương tiên sinh.

Người kia nghe một chút, suy nghĩ một chút liền nói: "Âm dương tiên sinh? Kia có phải hay không các người sẽ xem phong thủy?"

"Âm trạch dương trạch phong thủy ta đều hiểu sơ một ít , chẳng lẽ chủ nhân muốn xem phong thủy ?" Ta gật đầu một cái , hiểu kỳ hỏi.

Người kia quan sát chúng ta liếc mắt ,

Sau đó cũng không nói muốn mời chúng ta xem phong thủy , chỉ là cười một cái nói: "Nhị vị tiên sinh nếu là vùng khác đến, chắc đi mệt đi, mời vào nhà trước nghỉ ngơi một chút đi đứng đi!"

Vừa nói , chỉ mời chúng ta tiến vào sân.

Trong sân có mấy bả cái ghế , mời chúng ta sau khi ngồi xuống , hần liền gọi thê tử , cho chúng ta dâng nước trà.

Thật ra ta biết trung niên nhân này trong lòng đánh là ý định gì , phòng chừng mời chúng ta nghỉ chân uống trà là giả , muốn mời chúng ta xem phong thủy là thực sự. Chỉ bất quá , người này tương đối giáo hoạt đi, phòng chừng nhìn thấy chúng ta tương đối trẻ tuổi , đều là hai mươi tuổi bộ dáng , không quá tin tưởng chúng ta sẽ có bản lĩnh thật sự , cho nên cố ý không nói trước muốn mời chúng ta xem phong thủy , mà là mời chúng ta uống trà , sau đó tiếp theo nhất định là muốn tới dò xét chúng ta khẩu phong , muốn nhìn chúng ta một chút có hay không bản lĩnh thật sự , lúc này mới hần dụng ý.

Quả nhiên , mấy ly trà dưới nước bụng sau đó , này trung niên nam nhân liền bắt đầu theo chúng ta nhàn hàn huyền.

Tán gẫu bên trong , ta cũng biết hần họ hoàng , cho nên liền gọi hần là Hoàng đại ca.

Vị này Hoàng đại ca , đầu tiên là hỏi chúng ta người ở nơi nào , tiếp lấy lại hỏi chúng ta làm này một nhóm bao lâu , lại hướng ta thỉnh giáo một ít vấn đề phong thủy.

Hỏi một đồng lớn , cuối cùng hỏi ta đều không nhịn được , vì vậy liền nói lên phải tiếp tục lên đường. Loại này người ta thật ra cũng gặp qua rất nhiều , thật ra bọn họ hỏi đều là một ít phong thủy thường thức vấn đề , nhưng dùng để khảo nghiệm chúng ta , cho là có thể kiểm tra ra chúng ta là không phải có bản lĩnh. Bọn họ loại tâm lý này ta cũng lý giải , chung quy đầu năm nay tên lường gạt quá nhiều , thế nhưng hỏi nhiều hơn ta tự nhiên mất hứng , thích tin hay không , không tin thì thôi.

Thấy chúng ta phải đi , lúc này Hoàng đại ca này mới mời chúng ta lưu lại , nói muốn mời ta giúp hần nhìn một chút phong thủy.

Ta liền nói với hần: "Nhìn dương trạch một ngàn , âm trạch hai ngàn."

Hoàng đại ca gật đầu một cái , một lời đáp ứng , sau đó liền nói với ta: "Tiên sinh , ta muốn mời ngươi giúp ta nhìn một chút nhà này dương trạch , phong thủy này đến cùng tốt hay xấu nha "

Ta cười một tiếng , trong đầu nghĩ này họ Hoàng lão ca đến thật không phải bình thường giáo hoạt a , muốn mời ta nhìn dương trạch , cũng không nói nguyên do , cố ý muốn ta nhìn phong thủy này tốt hay xấu , vẫn còn tiếp tục thử ta bản sự tới đây.

Là , bình thường nếu như mời người xem phong thủy mà nói , cũng sẽ nói thẳng ra nguyên do. Tỷ như , nói cho thầy phong thủy , hần nơi nào không thuận , hoặc ra cái gì chuyện không tốt , cho nên muốn nhìn một chút phong thủy chỗ đó có vấn đề. Hay hoặc là , nói muốn đạt tới gì đó tâm nguyện , mời tiên sinh nhìn một chút.

Này trước mắt Hoàng đại ca đến tốt không nói câu nào , liền một câu nói , trước hết để cho ta xem. Mục tiêu dĩ nhiên chính là muốn nhìn một chút ta đến cùng có thể nhìn ra manh mối gì tới.

Thật ra , đầu năm nay tại nông thôn xem phong thủy , bình thường cũng liền thu cái ba trăm , năm trăm , cho nên ta với hần muốn một ngàn khối , cũng chính là bởi vì nhìn ra hần người này không đứng đắn , cho nên mới muốn cái giá cao. Bây giờ xem ra , loại này người chính là nên hướng hần muốn nhiều hơn tiền , hoa hoa tâm tư quá nhiều.

Nếu đối phương đáp ứng ta giá tiền , vì vậy ta cũng liền nghiêm túc nhìn.

Này không nhìn không sao cả , này vừa nhìn cũng làm ta cho kinh động.

Bởi vì ta phát hiện này dương trạch phong thủy tốt , để cho người hâm mộ. Không khỏi quay đầu liền hỏi hần: "Hoàng đại ca , ngươi này dương trạch phong thủy hần là mời cao nhân xem qua chứ ?"

Hoàng đại ca cao hứng gật đầu một cái , nói: "Là đặc biệt mời qua phong thủy đại sư xem qua , thế nào , tiểu tiên sinh có phải hay không nhìn ra được gì ?"

Ngay sau đó ta liền thờ dài nói: "Tìm người xem qua , cái này thì khó trách , nếu như ta không nhìn lầm mà nói , ngươi này dương trạch phong thủy chắc là trong truyền thuyết tỷ hưu nuốt tài cục đi."

Chương 153: Tỳ hưu nuốt tài (hai)

Tỳ hưu nuốt tài cục , là trong phong thủy thượng đẳng phong thủy cục , chính là thiên địa đào phủ thần công sản vật.

Chỉ thấy , phòng này tọa bắc triều nam , dựa lưng vào Thái Hành sơn mạch , tới long hữu lực , đây là hần một.

Thứ hai , này dương trạch ngồi trên thủy khẩu , hai bên trái phải có một tiểu sườn đất , cùng phía sau sơn thế toàn thể vừa nhìn , vậy mà giống như một đầu tỳ hưu. Thôn trước vừa vặn có một con sông , là tài nước , đầu này tài nước hết lần này tới lần khác lại hướng bên này thủy khẩu chảy tới , chính vào tỳ hưu miệng , này toàn bộ phong thủy một hồi liên sống , liền tạo thành một cái thượng đẳng dương trạch phong thủy cục bên trong tỳ hưu nuốt tài cục .

Chủ yếu hơn là , chỗ này dương trạch tọa lạc ở thôn đứng đầu đầu Tây , về phía trước lòi ra , đem toàn thôn nhà ở đều đè ép một đầu , trong thôn phong thủy nguyên bản là bị một mình hần chiếm hết. Cộng thêm hần này dương trạch phong thủy là tỳ hưu nuốt tài cục , cái gì gọi là tỳ hưu ? Tỳ hưu thích nhất nuốt tài , cho nên toàn thôn tài khí tự nhiên cũng sẽ đều bị hần nuốt đi.

Nói cách khác , toàn thôn khí vận , đều sẽ bị nuốt đến nhà này dương trạch bên trong tới. Người khác , chỉ có thể càng ở càng nghèo , càng ở càng bại , mà này tòa dương trạch , liền càng ngày sẽ càng tốt càng ngày càng vượng.

"Tỳ hưu nuốt tài , tài như nước , nước vào đường tâm , phú quý đầu lượng kim!"

Nhìn đến đây , ta không khỏi than thở một câu , sau đó quay đầu liền đối với Hoàng đại ca nói: "Hoàng đại ca , người phong thủy này không được a."

"Không nghĩ đến tiểu tiên sinh tuy còn trẻ tuổi , thế nhưng này xem phong thủy bản sự quả nhiên ghê gớm. Không sai , ban đầu ta mời tới xem phong thủy vị kia phong thủy đại sư , hần cũng là nói như vậy , nói đây là khó gặp một lần tỳ hưu nuốt tài." Hoàng đại ca nghe một chút ta đây nói gì , cũng là cao hứng , rất là bội phục đối với ta giờ ngón tay cái.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền hiếu kỳ đạo: "Hoàng đại ca , nếu người phong thủy này tốt như vậy , còn mời chúng ta nhìn cái gì phong thủy nha đây không phải là uống công vô ích sao?"

Là , phong thủy tốt như vậy , cần gì phải lại mời người thấy thế nào ? Rất hiển nhiên , phong thủy này cũng không phải là trong tưởng tượng tốt như vậy. Dựa theo chúng ta trước quan sát , nếu như ta không có đoán sai mà nói , hần ở nơi này cũng không có như thế trở nên phú quý.

Quả nhiên , Hoàng đại ca thấy Trần Nhị Cầu hỏi như vậy , liền thở dài , nói: "Không đối gạt nhị vị tiên sinh , ta đây dương trạch phong thủy tốt như vậy , nhưng là không biết vì sao , từ lúc ta đem khối đất này mua lại xây căn nhà này , ở nơi này cũng gần năm sáu năm rồi , nhưng là một điểm tài khí cũng không có , không nói càng ở càng tốt , lại là càng ngày càng tệ a."

"Ồ? Lại có loại sự tình này?"

Nghe lời này một cái , mặc dù trong nội tâm của ta sớm có dự liệu , nhưng vẫn là hơi lấy làm kinh hãi , chân mày đều nhíu lại.

Bởi vì này nhưng là khó gặp tỳ hưu nuốt tài cục , hơn nữa ta cũng không có nhìn lầm , ban đầu chính hần mời tới phong thủy đại sư cũng là nói như vậy. Nếu là tỳ hưu nuốt tài , vậy dĩ nhiên sẽ một năm tốt hơn một năm , một năm giàu một năm , như thế nào lại ngược lại càng ngày càng tệ đây?

Nếu quả thật là như vậy nói , vậy còn làm sao có thể sẽ là tỳ hưu nuốt tài cục , tránh không được tỳ hưu ới tài cục.

Ngay sau đó ta liền nói: "Cái này không thể nào chứ?"

Hoàng đại ca một mặt bất đắc dĩ nói: "Như thế không có khả năng nha , ta ban đầu là trong thôn có tiền nhất , mở là Toyota bá đạo , sau đó ở nơi này sau , đụng vào người , xe bán bồi người tiền , hiện tại cũng mở xe van rồi. Vèn vèn thời gian mấy năm , ta tựa là toàn thôn nghèo nhất một nhà , ài!"

"Ồ?"

Lần này ngay cả ta cũng không nghĩ ra nguyên do rồi , vì vậy liền nói với hần: "Thực không dám giấu giếm , người phong này không chỉ là tỳ hưu nuốt tài cục , hơn nữa bởi vì người gia nhà ở về phía trước lòi ra so với toàn thôn đều nhiều hơn , đè ép tất cả mọi người một đầu , theo lý mà nói người nên là tốt nhất."

"Tiểu tiên sinh nói rất chính xác a , ban đầu xây nhà lúc ta mời tới vị kia phong thủy đại sư cũng là như người nói như vậy a. Có thể... Nhưng là... Ài!" Hoàng đại ca lại vừa là thở dài một cái , một mặt khổ não.

Chuyện này lần này nhưng là càng ngày càng hiếm thấy lắm , ngay cả ta đều nhất thời não không hiểu tại sao.

Lúc này , Hoàng đại ca liền nói: "Tiểu tiên sinh , các người cố gắng giúp ta nhìn một chút , đến cùng đây là chuyện gì xảy ra nha , có phải hay không cái

này phong thủy cục chỗ nào gây ra rủi ro ?"

Ta gật đầu một cái ,

Vì vậy liền bắt đầu cẩn thận lại nhìn.

Theo trước nhà , nhìn đến sau nhà , tại dương trạch chung quanh vòng.

Này nhất chuyển đu đưa , thì nhìn hơn nửa giờ , cuối cùng đem bốn phía đều nhìn khắp cả , vẫn là không có phát hiện phương diện phong thủy có hư hại , có phòng ngại chỗ.

Nói cách khác , phong thủy này lên không có một chút vấn đề , đây chính là tỷ hưu nuốt tài không thể nghi ngờ , chủ đại phú đại quý.

Hơn nữa , coi như hần dù là không phải tỷ hưu nuốt tài , thế nhưng nhà hần nhà ở đè ép toàn thôn tất cả mọi người một đầu, vậy cũng nên nhà hần tốt nhất.

Xem xong phong thủy , không tìm ra vấn đề chỗ ở , tiếp lấy ta chỉ muốn , có phải hay không là người nhà này mệnh trung như thế , không có cái kia mệnh ?

Là , có người mệnh , sinh ra chính là phú quý mệnh , có người mệnh , sinh ra chính là nghèo khổ mệnh. Này hết thấy đều là đã định trước được rồi , người nên hưởng bao lớn phúc , liền hưởng bao lớn phúc , người nên công việc bao nhiêu tuổi , cũng chỉ có thể công việc bao nhiêu tuổi.

Lại nói , lúc trước thì có một câu chuyện như vậy , nói là tại đài châu có một phú nhà họ Trương gia , có một cái lão bộc , sáu mươi tuổi , không có nhi tử , chính mình chuẩn bị một cái quan tài. Hần ngại vấn quan tài quá mỏng , lại không tiền lại đánh một cái , làm sao bây giờ ? Suy nghĩ mấy ngày , nghĩ ra biện pháp tốt.

Biện pháp như sau: Hối thăm được kia nhà bản hàn người ta người chết , trong lúc vội vàng không thể đưa làm quan tài , liền đem chính mình quan tài mượn người ta dùng , cùng người ta giảng tốt còn thời điểm , quan tài muốn đây một tác , coi như là lợi tức.

Có người bán thì có bên mua , vài năm đi xuống , lần lượt cho mượn đi , lần lượt thu hồi lại , quan tài quả nhiên so với ban đầu dày 9 tác. Hần rất hài lòng , đem quan tài giấu ở chủ nhân trong buồng , chờ hai tay buông xuôi ngày , nằm vào thật dày trong quan tài.

Một ngày buổi tối , nhà hàng xóm lửa cháy , cả nhà hoảng hốt. Có người nhìn thấy một cái mặc đồ đen người , đứng ở Trương gia trên nóc nhà , cầm trong tay một cái hồng kỳ , ngược gió huy động , vung đến ngọn lửa , ngọn lửa liền thay đổi phương hướng. Trương gia phòng chính bình yên vô sự , đơn độc mái hiên lửa cháy , lão bộc vội vàng mời người hỗ trợ , vào nhà dời quan tài , quan tài đã bốc cháy rồi , ba chân bốn cẳng , ném vào ao nước , lại ba chân bốn cẳng dập lửa , hỏa diệt rồi , kéo dài đến , vẫn có thể dùng. Mọi người đem đốt tro bụi , một lần nữa đánh một cái , cỡ dày mỏng , lại cùng hần nguyên lai giống nhau.

Cuối cùng , người lão bộc này người chỉ có thể thở dài nói , nói đây thật là mệnh không nên ngủ dày quan tài! Mệnh trong đã định trước ngủ da mỏng quan tài!

Cho nên , mệnh trung chú định được rồi phúc đức , có đôi khi là khó mà thay đổi.

Cũng chính vì vậy , vì vậy ta gọi Trần Nhị Cầu không bằng giúp Hoàng đại ca tính một lần mệnh , nhìn một chút có phải hay không mệnh trung chú định không tài.

Hoàng đại ca nghe nói có thể tính đến mệnh trung có hay không tài lộc , cũng vội vàng đem chính mình ngày sinh tháng đẻ báo ra.

Trần Nhị Cầu bấm ngón tay tính toán , tiếp lấy chân mày không khỏi nhíu lại.

Chúng ta vội vàng hỏi hần , thế nào ? Có phải hay không mệnh trung không tài mới có thể như vậy ?

Vậy mà , Trần Nhị Cầu nhưng lắc đầu một cái , đạo: "Không phải không tài , mà là mệnh trung có tài , hơn nữa còn là đại phú đại quý chi mệnh."

"Đại phú đại quý chi mệnh ?"

Nghe lời này một cái , chúng ta không khỏi đều mừng. Như vậy mẹ hần rốt cuộc là chỗ đó có vấn đề nha

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: Lão đại gia

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều có chút tròn trĩnh mắt, chuyện này quá không phù hợp lẽ thường, phong thủy ở là tỳ hưu nuốt tài cục, mệnh trong nhất định là đại phú đại quý mệnh, như vậy nguyên bản phải là phú quý không có được chạy nha, thế nào còn sẽ rơi xuống cái càng ngày càng tệ rồi hả?

Lần này thật là đem ta cho khó ở, đáp ứng cho người ta xem phong thủy, kết quả nhìn một trận, cuối cùng vậy mà vấn đề gì cũng không nhìn ra được, mặt mũi này mặt thật có thể có chút nhìn không được rồi.

Bất quá, cái này cũng không biện pháp chuyện, nhìn không ra vấn đề đến, kia cũng chỉ có thể tự trách mình tay nghề không tới nơi, coi như mất thể diện, vậy cũng phải nhận nha.

Cho nên, cuối cùng không có cách nào ta không thể làm gì khác hơn là đối với Hoàng đại ca nói: "Hoàng đại ca, ta niên kỷ còn thấp, tay nghề có hạn, nhà người vấn đề này ta còn thực sự nhìn không ra một cái như thế về sau. Ta xem, ngài vẫn là mời cao minh khác đi!"

Thật ra, rất nhiều âm dương trong nghề người là không quá nguyện ý nói những lời này. Trừ phi là gặp phải gì đó sẽ dễ cho chính mình mất mạng sự tình, bằng không đều không biết thẳng thắn nói cho người ta, tay nghề của mình không được, muốn hấn mời cao minh khác. Bởi vì nói lời như vậy, thì đồng nghĩa với tại đập tự mình tay nghề, về sau lan truyền ra ngoài rồi, phòng chừng cũng không có người sẽ mời người nhìn chuyện hành tài nấu nướng, bởi vì cũng sẽ cho rằng người tay nghề không tới nơi, không có bản sự, về sau người cũng cũng không có biện pháp tại âm dương trong nghề kiếm cơm.

Cũng chính vì vậy, phần lớn âm dương trong nghề người, dù là coi như thật không nhìn ra vấn đề đến, cũng sẽ nói bừa một cái lý do, nói thí dụ như nhà người trước cửa kia hà không được, xông tới gia tài của người khí, hay hoặc là nói người trước cửa nhà cây kia không được, là sát. Vạn nhất phương diện phong thủy không tốt nói bừa tìm lý do, vậy thì nói dứt khoát nhà người gia thần bất an, thu người mấy ngàn đồng tiền, làm cho người trắng phấp sự, đưa một chút gia thần.

Như thế, một là không sẽ đập phá tay nghề của mình, thứ hai còn có thể thuận tiện lại tại miệng người trong túi kiếm bọn hóa tai giải nạn bạc, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

Đối với âm dương trong nghề chuyện, ta dĩ nhiên là cửa rõ ràng. Một ít lừa người kỹ năng lường, ta cũng biết.

Chỉ bất quá, ta không phải loại người như vậy, ngay từ đầu học chính là chính tông âm dương tay nghề, tại âm dương trong nghề xưng là đồ đạo, làm sao có thể nhưng đi gạt người lừa quỷ, học lên lam đạo tên lường gạt thủ đoạn. Cho nên, ta tình nguyện mất mặt, cũng không muốn thua thiệt lương tâm.

Quả nhiên, ta vừa nói như thế, Hoàng đại ca khuôn mặt liền kéo xuống, ngoài cười nhưng trong không cười cười một tiếng, liền nói: "Xem ra tiểu tiên sinh xác thực còn quá trẻ tuổi a, nhìn không ra vấn đề đến vậy rất bình thường. Chỉ bất quá... Cái kia xem phong thủy tiền... Người xem?"

"Nếu không có giúp ngài nhìn ra vấn đề đến, trước nói xem phong thủy tiền tự nhiên không thể lấy ngài." Ta vội vàng trả lời.

Đáp ứng giúp người nhìn phong thủy, cuối cùng người ta vấn đề không có hỗ trợ giải quyết, tự nhiên không thể trả thu người ta tiền, này dù là hấn muốn cho, ta cũng sẽ không muốn.

Hoàng đại ca ha ha cười một tiếng, hiển nhiên hấn cũng không dự định muốn cho chúng ta tiền.

Bất quá, thấy sắc trời đã tối, chúng ta cũng không tìm tới chỗ đặt chân, vì vậy ta liền đối với Hoàng đại ca nói: "Hoàng đại ca, huynh đệ chúng ta hai người hành tàu bên ngoài, nghỉ tại các ngài ở nhờ một đêm, không biết có phương tiện hay không?"

Phong thủy không nhìn ra, có thể không muốn người ta tiền, thế nhưng bây giờ sắc trời không còn sớm, tối nay chỗ ở dù sao cũng phải quyết định đi. Huống chi, chúng ta cũng là vì hấn xem phong thủy, chậm trễ không ít thời gian đấy, cho nên ta muốn cái yêu cầu này hấn tổng hấn là đáp ứng đi.

Nhưng là, ta sai lầm rồi. Ta nhầm người miền núi cũng muốn giống như nhiệt tình như vậy hiếu khách, chất phác hiền lành.

Chỉ thấy ta đây yêu cầu hỏi lên, Hoàng đại ca liền sững sờ, hiển nhiên sẽ không quá nguyện ý. Hấn nhìn một cái sau lưng thê tử, vợ hấn liền nói: "Khách hàng đều chất đầy tạp vật, trong chốc lát thật đúng là thả không ra."

Hoàng đại ca cũng lập tức gật đầu nói: "Đúng vậy, chuyện này... Cái này thật đúng là là không dễ làm."

Lúc này, một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Không sao cả, chúng ta chỉ cần có cái giường có thể ngủ là được."

Ta vội vàng đựng một cái Trần Nhị Cầu, liền đối với Hoàng đại ca vợ chồng đạo: "Nếu khách hàng đồ đầy tạp vật, vậy coi như xong, chúng ta đến nơi khác đi tìm một chút chỗ ở, sẽ không làm phiền các người."

Nói xong, ta liền kéo Trần Nhị Cầu ra cửa,

Rời đi Hoàng gia, một lần nữa quay đầu hướng thôn đầu đông đi tới.

Đi ra khỏi nhà , điểm này ánh mắt ta còn là nhìn ra được , đối phương rõ ràng chính là không quá cao hứng chúng ta tá túc , gì đó khách hàng thả tạp vật , này đều là mụm cỏ. Thả tạp vật , chẳng lẽ một giường lớn cũng không không ra ? Hơn nữa hẳn đây là nhà nông biệt thự nhỏ , nhà nhỏ ba tầng , không có khả năng sở hữu căn phòng đều đồ đầy tạp vật chứ ?

Cho nên , nếu người ta là không nguyên ý để cho chúng ta tá túc , chúng ta cần gì phải cưỡng cầu đây? Đây cũng là ta tại sao không để cho Trần Nhị Cầu tiếp tục hỏi tiếp nguyên do.

Nếu như cuối cùng coi như đối phương đồng ý , chúng ta ở tại như vậy nhân gia bên trong , cũng là ngủ không yên giấc , thậm chí còn không bằng ngủ ngoài trời bên ngoài tới tởm tại đây.

Ra Hoàng gia môn , Trần Nhị Cầu liền giận đến mắng to: " Con mẹ nó , này người nhà họ Hoàng động hợp hỏi như vậy , cho hẳn gia nhìn đã hơn nửa ngày phong thủy , vậy mà ở một đêm đều không đồng ý , loại này người đáng đời hẳn nghèo , cùng hẳn cả đời!"

Ta cũng cảm thấy này người nhà họ Hoàng xác thực quá hẹp hòi , bây giờ suy nghĩ một chút , không có giúp hẳn hóa giải vấn đề phong thủy , tâm lý ta một bên ngược lại còn hết sức cao hứng. Giống như Trần Nhị Cầu nói như vậy , loại này người liền đáng đời khiến hẳn cùng.

Chúng ta theo đầu thôn tây Hoàng gia , một đường hướng cửa thôn đi tới , cũng đã hỏi một lượng người nhà , muốn trả chút tiền , tá túc một đêm. Bất quá phần lớn đều mụm cỏ đem chúng ta cho đuổi.

Không có cách nào không thể làm gì khác hơn là rời đi thôn này , lên địa phương khác tìm một chút.

Hai người rất nhanh liền đi tới thôn đông miệng , đang chuẩn bị rời đi thôn này thời điểm , đột nhiên gặp phải một cái lão đại gia , dắt một cái tiểu tôn tử tại cửa thôn trên đường tản bộ , nhìn thấy chúng ta hai cái người xứ khác , tựu quan sát chúng ta liếc mắt , sau đó liền nói: "Người tuổi trẻ , các người làm cái gì vậy nha "

Thấy lão đại gia chủ động tìm hỏi chúng ta , vì vậy ta trở về đạo: "Đại gia , chúng ta là hành tẩu giang hồ âm dương tiên sinh."

"Ồ? Nghe người khẩu khí này hẳn là người xứ khác đi! Vậy các người trẻ như vậy còn ra thôn , đi đâu đi ?" Lão đại gia hiếu kỳ hỏi.

"Không dối gạt đại gia hỏi , chúng ta muốn mau sớm tìm cá nhân gia tá túc đi." Ta đem trong lòng dự định nói ra , vạn nhất vị lão đại này gia chính là một người hảo tâm đây.

Quả nhiên , lão đại gia nghe ta vừa nói như thế , liền nói: "Trong trấn mới có quán trọ nhỏ , bất quá nơi này đi trong trấn có thể có hai mươi mấy dặm đường núi đây , như vậy đi , người liền đến nhà ta ở một đêm , ngày mai lại đuổi đường đi."

Nghe lời này một cái , chúng ta mừng rỡ , vội vàng nói tạ: "Vậy thì thật là quá tạ ơn đại gia rồi , bất quá ngài yên tâm , chúng ta sẽ trả tiền."

Lão đại gia thôi dừng tay , cười nói: "Tiền rồi coi như xong , muốn thu tiền cũng sẽ không gọi các người ở."

Nghe hẳn nói như vậy , chúng ta rất là cảm động , nói rõ trước mắt vị lão đại này gia đúng là một cái người thật tốt a.

Tiếp đó , chúng ta liền hỏi hẳn ở nơi đó tòa ?

Lão đại gia một chỉ , nói: "Dạ , chính là kia đệ nhất tòa."

Ta vừa nhìn , không khỏi có chút cảm thấy dở khóc dở cười , bởi vì đệ nhất tòa , là phương diện phong thủy không tốt nhất một nhà , toàn thôn nhà ở đều ép nhà bọn họ một đầu. Chỉ là để cho ta không nghĩ đến là , nhà hẳn nhưng là lòng dạ tốt nhất.

Hơn nữa , ta phát hiện nhà hẳn nhà ở là cũ phòng , chỉ bất quá cũ trên tường mới quét qua bạch nước sơn , ngược lại không lộ ra bản.

Tiếp theo lão đại gia , đi vào nhà bọn họ sân , ta không khỏi có chút tròn tròn mắt , bởi vì chỉ thấy nhà bọn họ trong sân , vậy mà ngừng lại một chiếc chạy băng băng , một chiếc bảo mã.

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu hai mắt nhìn nhau một cái , đều cảm thấy có chút khó tin rồi.

Hẳn đây mẫu thân đến cùng là chuyện gì xảy ra nha

Mình mình trước đầu thôn tây họ Hoàng nhà kia , là phong thủy tốt nhất , như thế nhưng nghèo như vậy. Mà lão đại gia thôn này đầu đông , phong thủy vốn là không tốt nhất , phong thủy tài khí đều bị người khác chiếm đi , ép đi rồi , như thế ngược lại trong sân ngừng lại lại vừa là chạy băng băng , lại vừa là bảo mã nha

Phong thủy này lên chú trọng , cùng trên thực tế tình huống vậy mà toàn trái ngược! Trong lúc nhất thời , chúng ta đều là đầu óc mơ hồ , suy nghĩ nát óc đều không nghĩ ra đến tột cùng.

Chương 155: Chuyện cũ năm xưa

Bởi vì trong lòng phi thường nghi ngờ , vì vậy ta liền hiếu kỳ hỏi lão đại gia: "Đại gia , thật là không nghĩ tới a , các người thôn này bên trong điều kiện lại tốt như vậy , đều mở ra xe sang trọng tới."

Lão đại gia cười hắc hắc cười , thôi đừng tay đạo: "Đó là ta hai đứa con trai xe , bọn họ trong thành làm chút kinh doanh , mấy năm này lần lê bò trườn làm đến vậy tính thời gian càng ngày càng tốt rồi."

Trần Nhị Cầu liền nói: "Vậy người đây thật là có phúc người!"

Trần Nhị Cầu lời nói này thật một điểm không sai , cũng không phải sao , lão đại gia một nhà ở căn nhà này , tại toàn thôn phong thủy là không tốt nhất , bị người cả thôn đè ép một đầu , nhưng là người ta dĩ nhiên trải qua so với bất luận kẻ nào đều tốt. Có lẽ đây chính là người tốt có tốt báo đi , có phúc người , phúc lộc căn bản là chặn không được.

Lão đại gia nghe nói như vậy cũng cao hứng cười một tiếng.

Tiếp đó , đại gia giúp chúng ta đưa vào môn , gặp được hán hai đứa con trai.

Hán hai đứa con trai , đại tam mười mấy , nhỏ cũng chừng ba mươi , mặc dù mở là xe sang trọng , thế nhưng nghe nói chúng ta tới nay ở nơi này tá túc , chẳng những không có ghét bỏ , ngược lại còn rất có lễ phép mời chúng ta ngồi , cùng chúng ta nhắc tới thiên.

Cứ như vậy hơi chút tiếp xúc , ta liền phát hiện , lão đại gia một cái gia đình này , vậy thì thật là có tử có tôn , nhi tử cũng hiếu thuận , người một nhà đều cực kỳ tốt , so với đầu thôn tây kia họ Hoàng một nhà , đó là tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Bình thường nói chuyện phiếm , ta cũng biết , lão đại gia bọn họ một nhà này họ Trương , mà thôn này kêu Hoàng gia thôn , trong thôn phần lớn người đều họ Hoàng , mà bọn họ lão Trương gia , ở chỗ này coi như là ngoại họ người.

Lão đại gia con trai lớn kêu Trương Nhạc , rất thiện nói , đối với âm dương phong thủy cũng đặc biệt cảm thấy hứng thú , nghe nói chúng ta là âm dương tiên sinh , liền ý vị muốn chúng ta nói một chút làm này một nhóm gặp phải kỳ văn dị sự.

Nguyên bản chúng ta cũng nhàn rồi buồn chán , đối phương có hứng thú nghe , chúng ta cũng liền đối với hán nói.

Gì đó yểm thắng thuật , mèo quỷ báo thù , đấu cương thi , này nhất giảng liền nói hơn nửa giờ , nghe người Trương gia liền hô kỳ lạ. Đối với chúng ta âm dương tay nghề , càng là bội phục đầu rạp xuống đất , mỗi một người đều nghe phi thường nhập thần.

Ta đem một năm qua trải qua chuyện hay việc lạ nói một lần , người Trương gia vẫn còn chưa từng nghe qua nghiệm , Trương Nhạc thúc giục nói: "Đại sư , người lại tiếp tục giảng một cái chứ."

Ta cười một tiếng , nói: "Chúng ta niên kỷ nhỏ như vậy , nơi nào sẽ có nhiều như vậy trải qua nha , nói thật , ta cũng chỉ trải qua nhiều như vậy sự tình , này không , liền đi tới các người này Hoàng gia thôn rồi sao."

Trương Nhạc biết được chuyện lý thú toàn kể xong , không có được nghe , có chút mấy phần thất vọng , vì vậy cũng sẽ không lại buộc ta kể chuyện xưa.

"Bất quá... Đi tới các người này Hoàng gia thôn , nói thật cũng có một món chuyện lý thú , chỉ là không biết nên không nên giảng." Lúc này , ta đột nhiên nghĩ tới bọn họ thôn này phong thủy cổ quái , vì vậy cười nói.

Là , ta nói chính là bọn hán thôn phong thủy chuyện lạ.

"Ồ? Thôn chúng ta chuyện lý thú ?"

Người Trương gia nghe một chút , nhất thời lại tới hứng thú , Trương Nhạc vội vàng thúc giục: "Đại sư , ngài hấp tấp nói , thôn chúng ta có cái gì vui chuyện nha "

"Thôn các người phong thủy rất thú vị , thậm chí có thể nói là cổ quái. Các người chẳng lẽ không có chút nào biết không ?"

Nói tới chỗ này , ta xem bọn họ liếc mắt.

Kết quả là thấy Trương Nhạc đạo: "Đại sư , ngài nhất định là đi cho đầu thôn tây Hoàng gia nhìn phong thủy chứ ?"

Nghe lời này một cái, hiển nhiên, thôn bọn họ tỳ hưu nuốt tài cục, hẳn cũng là biết rõ a.

Thật ra cái này cũng không kỳ quái, trong thôn tốt như vậy phong thủy, khẳng định đi ngang qua thầy phong thủy cũng sẽ cảm thán mấy câu, thường xuyên qua lại, dĩ nhiên là truyền mọi người đều biết.

Thấy hẳn biết rõ, ta liền gạt đầu một cái, nói: "Đúng vậy, kia đầu thôn tây người nhà họ Hoàng mời ta xem phong thủy, phát hiện kia đúng là tỳ hưu nuốt tài cục, chỉ bất quá nhìn tới nhìn lui, cũng xem không rõ, tại sao bọn họ ở tại nơi này sao phong thủy tốt trên đất, nhưng là càng ở càng nghèo. Hơn nữa, nói khó nghe mà nói, nhà các người phong thủy nhưng thật ra là toàn thôn không tốt nhất, ngược lại là con cháu đầy đàn, phú quý bức người a. Người nói, chuyện này có trách hay không nha "

Tiếp đó,

Ta đem phong thủy lên, nhà ở về phía trước lời ra, đề người một đầu sự tình cũng nói một lần.

Nghe xong ta mà nói, người Trương gia liền nói: "Không đối gạt tiên sinh, chúng ta cũng mời qua thầy phong thủy xem qua, đều nói nhà chúng ta hiện tại phòng này phong thủy bị người cả thôn đề ép một đầu, bất quá năm nay ở một mực rất tốt, cho nên cũng không có quá để ý. Chỉ cần người ở hài lòng bình an, cũng không có suy nghĩ lại đi chuyển địa phương."

Ngay sau đó, ta cũng gạt đầu một cái: Phải chỉ cần ở an vui là tốt rồi."

Lúc này, lão đại gia liền chen vào một câu miệng, đạo: "Tiểu tiên sinh, thật ra đầu thôn tây chỗ kia tỳ hưu nuốt tài cục, là chúng ta Trương gia nền nhà, lúc trước đúng như các thầy phong thủy theo như lời như vậy, tỳ hưu nuốt tài, một năm tốt hơn một năm, chỉ bất quá cuối cùng bị người nhà họ Hoàng chiếm đi. Bất quá đoán chừng là ông trời mở mắt, ác nhân ở qua đi sau đó, liền không nữa được rồi."

"Ồ? Kia tỳ hưu nuốt tài cục nền nhà, trước kia là các người Trương gia?"

Nghe lời này một cái, ta cùng Trần Nhị Cầu đều kinh ngạc ngẩn người ở, đặc biệt là hẳn còn nói nơi đó lúc trước xác thực rất nuốt tài, Hoàng gia người đi vào ở sau mới biến không tốt. Chẳng lẽ người nhà họ Hoàng làm việc ác gì?

Thấy chúng ta hiếu kỳ đáng vẽ, lão đại gia liền thờ dài, đạo: "Dù sao các người cũng là người ngoại địa, ta liền nói với các người nói một chút cũng không sao."

Tiếp đó, lão đại gia liền theo chúng ta nói về một món chuyện cũ năm xưa.

Lại nói, lấy dân quốc thời điểm, bọn họ lão Trương gia cùng người nhà họ Hoàng, liền vì né tránh khỏi lửa chiến tranh, dời đến trong thôn này tới. Đương thời, bọn họ lão Trương gia có một vị biết phong thủy, vừa đến nhìn trúng đầu thôn tây mảnh đất kia là một cái tỳ hưu nuốt tài cục, vì vậy là ở chỗ đó xây nhà ổn định gia. Mà người nhà họ Hoàng, thì ở tại thôn đông bên này.

Nói cách khác, trước giải phóng thời điểm, cùng hiện tại đúng lúc là ngược, Trương gia ở thôn tây tỳ hưu nuốt tài cục, Hoàng gia ở thôn đông, bị Trương gia đề ép một đầu.

Cứ như vậy, vài chục năm đi xuống, Hoàng gia càng ngày càng nghèo, mà Trương gia thì một năm so với một năm tốt sau đó thành địa phương đại tài chủ.

Bất quá, giải phóng thời điểm, làm cái cách ruộng đất vận động (chơi đánh bài), người Trương gia bị người nhà họ Hoàng (có nông) khẩu trừ đỉnh đầu địa chủ ông chủ chụp mũ, tàn nhẫn làm một lần miệng lưỡi công kích, không chỉ có thổ địa tịch thu, hơn nữa còn bị tịch thu nhà, nhà ở, giường bị phá hủy.

Lúc đó lão đại gia phụ thân cảm thấy oan, tức không nhịn nổi, trực tiếp liền đầu giềng.

Lão đại gia đương thời mới mười sáu bảy tuổi, cửa nát nhà tan, cộng thêm xuất thân thành phần không được, cho nên ở trong thôn căn bản là không góc đầu lên được, càng không nói gì phần.

Nguyên bản lão đại gia đương thời nghĩ tại phòng cũ địa chỉ ban đầu một lần nữa xây một cái nhà nhà lá phòng, bất quá người trong thôn đều không đồng ý, nói như vậy sẽ ép mọi người một đầu. Cuối cùng không có cách nào hẳn sẽ ngụ ở cửa thôn trong thổ địa miếu. Đây ở một cái liền ở đến mấy năm.

Sau đó, hai mươi mấy năm thời điểm, hẳn ngay tại thôn đầu đông, xây hiện giờ dưới mắt nhà này nhà cũ. Mà nguyên lai tổ tiên nhà cũ mà, thì bị Hoàng gia tộc dài chiếm đi. Đương nhiên, sau đó người trong thôn đều xây nhà ở, tất cả đều đề ép bọn họ lão Trương gia một đầu.

Nói tới chỗ này, lão đại gia rất bị phần nói: "Chúng ta họ ít người ta khổ, là không có người biết, mỗi ngày bị người ta khi dễ, đem nhà cũ mà cũng đã chiếm đi, chúng ta cũng không dám cổ họng câu tiếng, người khác sau đó xây phòng mới, muốn ép chúng ta một đầu, chúng ta cũng phản đối không được, ai."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Tiên gia đến cửa

Nhìn ra được , lão đại gia là thực sự rất thương tâm , không chỉ có phụ thân bị hại đầu giếng , hơn nữa cuối cùng tự mình tổ tiên nhà cũ mà , cũng bị người khác chiếm đi , tưởng tượng được , đương thời hẳn là như thế nào bị người nhà họ Hoàng chạy tới thôn đầu đông tới. Kìa trường cảnh , cũng thật chỉ có người trong cuộc tài năng lãnh hội được đến đương thời thế lương cùng bất lực.

Hơn nữa , đúng như hẳn theo như lời như vậy , ở nơi này Hoàng gia thôn , liền hẳn một nhà họ Trương , người ta xây phòng mới muốn ép người một đầu , người thì phải làm thế nào đây ? Căn bản là có thể để cho người khi dễ phần.

Tiếp đó , lão đại gia giọng nói vừa chuyển , trở nên có vài phần hả giận đạo: "Bất quá , tốt tại ông trời mở mắt , người nhà họ Hoàng làm ra ác độc như vậy âm hiểm chuyển đến , cho là chiếm tỳ hưu nuốt tài cục , liền nhất định có thể đại phú đại quý , không nghĩ đến a , không nghĩ đến , bọn họ ở tại tỳ hưu nuốt tài cục thì như thế nào , còn chưa phải là ba đời người dưới tới đều không gì đó khôi sắc. Ngược lại ta Trương gia , mặc dù nhận hết khi dễ , thế nhưng bây giờ thời gian nhưng cũng tốt rồi , ta tâm cũng rất an ủi."

Giảng tới đây , lão đại gia còn nói cho ta biết: "Kia đầu thôn tây người nhà họ Hoàng , mời mười mấy vị thầy phong thủy đi nhìn qua nhà , cũng là tìm không ra nguyên do. Không biết nhà bọn họ tại sao ở tại tỳ hưu nuốt tài phong thủy cục , nhưng sẽ một năm so với một năm sai. Cho nên ta liền nói , đây là ý trời , ác nhân không có phúc khí đại phú , cho nên ta một mực giáo dục hai đứa con trai , nhất định phải làm người tốt."

Nghe được lão đại gia kể xong hết thầy các thứ này , ta cùng Trần Nhị Cầu vừa đối với Trương gia gặp gỡ cảm thấy bất bình , đồng thời lại đối người nhà họ Hoàng hành động cảm thấy buồn nôn.

Có lẽ , đúng như lão đại gia theo như lời như vậy , lòng dạ không tốt người , là không chiếm được phúc báo.

Đương nhiên , cũng chỉ có giải thích như vậy , tài năng giải thích thông.

Là , tại phong thủy trong nghề có một loại ý kiến , cho là phúc người cư phúc địa , phúc địa chỉ tặng người hữu duyên. Ý tứ nói đúng là , có phúc người , ở nơi nào , nơi nào đều là phúc địa. Không có phúc người , ở tại phúc địa , cũng là hung địa.

Lúc trước thì có một câu chuyện như vậy , nói có một cái viên ngoại , mời phong thủy đại sư khảo sát thực địa trạch viện , đem đi tới hậu viện lúc , phát hiện có chim bay lên , người kia không đi , nói hậu viện trồng cây ăn quả , có điều sợ bay phải là có tiểu hài tử đang trộm trái cây , chúng ta như đi vào , hù được hài tử theo trên cây rút xuống sẽ không tốt , vì vậy sẽ để cho thầy phong thủy trở về.

Sau đó phong thủy đại sư hướng người kia chấp tay nói: "Nhà người phong thủy không cần nhìn , tự các người như vậy nhân gia , làm cái gì cũng biết thuận lợi."

Người kia không hiểu , thầy phong thủy một lời vạch trần: "Thế gian tốt nhất phong thủy , là nhân phẩm!"

Sở hữu trong phong thủy , đệ nhất phong thủy là cái gì ? Là người , là nhân phẩm.

Khổng Tử nói , quân tử cư chi , hà lậu chi hữu ? Xấu nữa phong thủy , đều không chống đỡ được người có đức quang huy.

Người hiền lành , đại đức , đủ để thay đổi xấu phong thủy ảnh hưởng.

Vô đức người , cho dù chiếm cứ thiên hạ tốt nhất phong thủy , cũng không thể phát huy tác dụng , không thể lâu dài.

Lên động tâm niệm , đều là sẽ ảnh hưởng bên người phong thủy. Cho nên 《 Thái thượng cảm ứng thiên 》 bên trong nói , tâm bất nguồn từ thiện , thiện dù chưa là , cát thần đã sau đó; tâm bất nguồn từ ác , ác dù chưa là , hung thần đã sau đó. Người tốt phẩm , sẽ cải biến xấu phong thủy , để cho phong thủy tốt thêm thêm hoa; mà người xấu phẩm , thì sẽ bại hoại phong thủy tốt , cho dù khá hơn nữa phong thủy cũng không thể phát huy tác dụng.

Nghĩ tới đây , lập tức ta liền đối với lão đại gia nói: "Đại gia , người nói đúng , thiện tâm chính là tốt nhất phong thủy , chỉ cần có thiện tâm , ở nơi nào đều không biết sai."

Lão đại gia cười ha ha , nói lời này của hẳn không bao giờ làm có thua thiệt lương tâm chuyện.

Này một trò chuyện , liền hàn huyên tới trời tối toàn bộ , lúc này con dâu cũng đem cơm tối làm xong , còn rất phong phú.

Ăn cơm tối , người Trương gia cho chúng ta an bài một gian kiên tĩnh phòng khách , bởi vì ngày mai được đi đường , cho nên chúng ta thật sớm trở về phòng đi ngủ.

Đại khái là ngủ đến quá nửa đêm thì điểm đi, ta cuối cùng là nghe ngoài nhà đầu có người bước đi tiếng bước chân, cách một hồi, liền truyền tới một trận, cách lập tức truyền tới một trận. Giống như có người thỉnh thoảng sẽ chạy đến Trương gia cửa phòng miệng tới giống như.

Lúc đó ta liền nhủ mày, trong đầu nghĩ hần đây mẫu thân đến cùng là chuyện gì xảy ra nha

Rốt cuộc là ta nghe sai lầm rồi,

Hay là thật có người ở bên ngoài ?

Vì vậy, ta liền vội vàng đem Trần Nhị Cầu cho đánh thức, sau đó khiến hần nghe, có phải hay không ngoài nhà có động tĩnh ?

Trần Nhị Cầu nghe trong chốc lát, cũng nói là giống như tiếng bước chân, liền nói: "Không phải là có kẻ gian chứ ?"

Ta nghĩ thâm, này nông thôn, sẽ không có tặc đi! Sau đó liền nói: "Người nói có phải hay không là ma quỷ lộng hành nha "

Cái này cũng không trách ta sẽ nghĩ như vậy, bởi vì ta chính là làm này một nhóm, này đêm hôm khuya khoắt có tiếng bước chân, dĩ nhiên là sẽ nhớ lên quỷ hồn gì đó.

"Bất kể là người hay quỷ, chúng ta nếu không lên đi xem một chút ? Vạn nhất là tặc, lão Trương người nhà tốt như vậy, mời chúng ta tá túc, chúng ta cũng tốt thay hần bắt một lần tặc, nếu là quỷ thoại, vậy càng hần là giúp hần đuổi đi."

Trần Nhị Cầu ngồi dậy, đề nghị.

"Cũng được!" Ta nghĩ nghĩ, cảm thấy hần nói có đạo lý, bất kể là gì đó, chúng ta trước tiên cần phải đi xem một cái, không vì cái gì khác, chỉ xông lấy người Trương gia lưu chúng ta qua đêm ân tình, cũng phải đi coi trộm một chút.

Hai người chúng ta mặc quần áo vào, rồi giường. Tiếp lấy liền rón rén từ cửa sau sờ ra ngoài.

Lúc này là quá nửa đêm, ngoài nhà ánh trăng rất lớn, chúng ta theo sau nhà len lén đi vòng qua trước cửa phòng, tiếp lấy xa xa đã nhìn thấy có một cái bóng đen, theo thôn tây phương hướng hướng này vừa đi tới.

Bóng đen kia đi rất nhanh, có thể nói là cực nhanh, nháy mắt gian công phu liền đi tới Trương gia ngoài cửa đầu.

Lúc này, ta cũng coi như là thấy rõ bóng đen kia, đúng là một cái tiểu lão đầu, đầu tóc bạc trắng, người mặc áo vải, chống gậy dựa vào, vừa nhìn liền số tuổi nhỏ, nói ít cũng có 180 tuổi đáng về.

Một cái lớn như vậy số tuổi lão đầu, đi lên đường tới so với tuổi trẻ người chạy bộ còn nhanh hơn, người có tin hay không ?

Cho nên, lập tức ta cũng biết tiểu lão đầu này hần không phải là người.

Hơn nữa, ta cái ý nghĩ này cũng nhận được Trần Nhị Cầu chứng thực, bởi vì hần thì nhìn không thấy cái kia tiểu lão đầu, cho đến hần dùng mắt trâu lệ mở ra Âm Dương Nhãn, lúc này mới nhìn thấy hần.

Bất quá, nhìn kỹ một chút này tiểu lão đầu, ta cũng có chút choáng váng.

Bởi vì này tiểu lão đầu hần không phải là người, cũng không là quỷ, mà là tiên gia.

Là, bởi vì trên người là sẽ có dương khí, mà quỷ là âm khí, nhưng trước mắt này tiểu lão đầu tại Âm Dương Nhãn bên trong nhưng là kết màu vàng. Đây chính là tiên gia nha.

Chuyện này... Tại sao là một vị tiên gia nha

Nhận ra kia tiểu lão đầu là một vị tiên gia, ta thật rất kinh ngạc. Này tiên gia vậy mà chiếu cố lão Trương gia, như vậy lão Trương gia đến bao lớn phúc phận nha

Chỉ thấy kia tiểu lão đầu, vừa đến Trương gia cửa lớn, liền giơ tay lên hướng lão Trương gia đại môn phương hướng ném một cái. Nói như thế nào đây, giống như hướng lão Trương gia đại môn phương hướng ném tảng đá giống như. Nhìn đến ta cùng Trần Nhị Cầu đều có chút phát mông, không biết hần đây là tại làm gì.

Chẳng lẽ lão Trương gia đắc tội vị này tiên gia ? Cho nên nửa đêm chạy đến ngoài cửa tới đập tảng đá ?

Nếu quả thật là như vậy nói, kia lão Trương gia coi như phải gặp tai rồi.

Mà liền trong lòng ta bồn chồn thời điểm, đột nhiên, cái kia tiểu lão đầu ngừng lại, quay đầu nhìn về rồi ta bên này, liền nói: "Tiểu âm dương, nếu thấy bốn tiên rồi, như thế còn không mau tới làm lễ nha!"

Nghe lời này một cái, hiển nhiên là người ta phát hiện ta, vì vậy vội vàng kéo Trần Nhị Cầu đi ra ngoài, hướng về phía tiểu lão đầu cung cung kính kính

làm vài chào , đạo: "Đệ tử sử ký (Trần Nhị Cầu) , gặp qua đại tiên. Đệ tử hai người mới vừa rồi lo lắng quá rồi đến đại tiên , cho nên mới không dám trực tiếp tới làm lễ , mong rằng đại tiên chớ trách!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Thổ địa công

Ta cùng Trần Nhị Cầu vội vàng đối với kia tiểu lão đầu thi lễ một cái.

Bất quá , tâm lý ta cũng rất tò mò , lão đầu này rốt cuộc là lai lịch gì , vì vậy liền hiếu kỳ hỏi: "Thứ cho đệ tử ngu muội , còn chưa thỉnh giáo đại tiên tiên số ?"

Tiểu lão đầu nói: "Gì đó tiên số không tiên số , bản thân là nơi đây một phương thổ địa gia."

"À? Thổ địa gia!"

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu tất cả giật mình , nguyên lai còn tưởng rằng đối phương nhiều nhất chính là cái gì động vật tu luyện địa tiên , không nghĩ đến , lại là Thiên Đình phong quan chức một phương chính thần.

Thổ Địa Thần , xưng "Phúc đức chính thần", hần miếu thờ lại xưng là "Thổ Địa Miếu", "Bá công miếu", "Phúc đức chính thần miếu" chờ Thổ Địa Thần thuộc về địa phương hành chính thần , bảo vệ trong thôn an bình bình tĩnh , đồng thời trông coi trong thôn mỗi người hộ tịch. Một người sinh ra , Thổ Địa Thần nơi đó sẽ ghi chép người này tên , tuổi thọ , phúc lộc chờ một chút tình huống , chờ đến người này lúc chết , còn được Thổ Địa Thần nơi đó cầm phê phiếu lộ dẫn , mới có thể lấy qua Quỷ Môn quan. Có thể nói , một phương Thổ Địa Thần , muốn nhúng tay vào lấy phía kia khí hậu lên tất cả mọi người , không chỉ có bọn họ sinh tử , còn có bọn họ phúc lộc.

May ra có người lại nói , Thành Hoàng gia cùng thổ địa công có phải là giống nhau hay không tính chất ?

Thật ra , bọn họ là có phân biệt , Thành Hoàng gia là âm phủ quan chức hệ thống , mà Thổ Địa Thần chính là Thiên Đình quan chức hệ thống , cho nên dân gian có câu cách ngôn , chớ đem thổ địa không làm Thần Tiên. Hần mặc dù là đứng đầu cơ tầng thần , nhưng là thật tại Thiên Đình có tên.

Nghĩ tới hôm nay chính mình vậy mà gặp được trong truyền thuyết thổ địa thần , ta cùng Trần Nhị Cầu đều kích động , lại lần nữa chấp tay làm lễ.

Bất quá , trong nội tâm của ta cũng hết sức tò mò , nếu hần là Thổ Địa Thần , vậy hần tới Trương gia làm cái gì ? Còn nữa , hần mới vừa rồi hướng cửa Trương gia ném là cái gì chứ ?

Nghĩ tới đây , ta liền hỏi tiểu lão đầu: "Thổ địa gia , ngài mới vừa rồi hướng Trương gia trong môn đầu ném là vật gì nha "

Thổ Địa Thần cười một tiếng , đưa tay đưa tới trước mặt của ta , đạo: "Ngươi xem một chút đây là cái gì!"

Ta cúi đầu hướng hần trên bàn tay vừa nhìn , tiếp lấy liền thấy tại hần trên bàn tay , có ba cái vật nhỏ , một cái vàng óng ánh tiểu nguyên bảo , một cái tiểu tiểu tiểu người , còn có một cái đào.

Nhìn đến thổ địa gia trên bàn tay này ba cái đồ chơi , ta có chút ngây dại , kia vàng óng ánh nguyên bảo ta biết , đó nhất định là kim tử rồi , nhưng là kia như đậu tằm kích cỡ tương đương tiểu nhân , lại vừa là cái gì đồ chơi nha còn có một cái bồ đào đại Tiểu Đào tử , này vậy là cái gì đồ chơi ?

Nhìn thấy ta cùng Trần Nhị Cầu đầu óc mơ hồ , thổ địa gia liền cười hắc hắc , nói: "Thế nào , không biết đây là cái gì chứ ?"

Phải mong rằng Thổ Địa Thần giải thích." Ta cung cung kính kính thỉnh giáo.

Thổ địa gia liền dựa vào bàn tay kia lên tiểu Kim tử nói: "Cái này là tài khí."

Nói xong , hần lại chỉ cái kia như đậu tằm kích cỡ tương đương tiểu nhân , đạo: "Đây là phúc khí."

"Phúc khí ?"

Cái viên này tiểu Kim thể hệ con cháu biểu tài khí , ta có thể lý giải , nhưng là tên tiểu nhân kia nhi , là phúc khí , ta liền có chút không hiểu.

Thổ địa gia gật đầu một cái, liền nói: "Trên đời lớn nhất phúc khí chính là có người, gia có nhi nữ, trăm từ ngàn tôn, chẳng phải chính là phúc khí sao?"

Nghe lời này một cái, ta bưng tỉnh đại ngộ. Đúng vậy, trong nhà nhân số hưng vượng, dĩ nhiên chính là lớn nhất phúc khí.

Lúc này, một bên Trần Nhị Cầu lại chỉ tiểu lão đầu trên bàn tay cái viên này bỏ đào đại quả đào nói: "Này quả đào ta biết, Tiên đào lại kêu thọ đào, hẳn nhất định chính là đại biểu thọ rồi."

Thổ địa gia hài lòng gật đầu một cái, nói: "Người tuổi trẻ suy nghĩ không tệ lắm, một điểm liền thông, đây quả thật là chính là thọ."

Lúc này, ta cũng rõ cuộc hiểu rõ, cảm tình hẳn bàn tay này lên cầm lại là tài, phúc, thọ ba món đồ nha. Nói như vậy, hẳn mới vừa rồi hướng Trương gia trong cửa chính ném vào cũng không phải là tảng đá, mà là bàn tay hẳn lên cầm này ba loại tài, phúc, thọ?

Nghĩ tới đây, ta không khỏi cảm thấy kỳ lạ, trong đầu nghĩ hôm nay thật là mở rộng tầm mắt rồi. Không nghĩ đến này phúc, tài, thọ lại là như vậy ban cho.

Chỉ cần thổ địa gia,

Hướng nhà người ném một cái đào, nhà người là có thể tăng thọ; hướng nhà người ném cái tiểu nhi, nhà người là có thể sinh con trai thêm phúc; hướng nhà người đập cái tiểu kim nguyên bảo tới, nhà người là có thể thêm tài sản.

Cái này cũng may chúng ta đây là tận mắt nhìn đến, bằng không e là cho dù người khác nói cho ta biết, ta đều không thể tin được a.

Lúc này, Trần Nhị Cầu cũng rất tò mò, kéo tiểu lão đầu liền hỏi: "Thổ địa gia, ngài mới vừa rồi ném vào Trương gia trong cửa chính là cái gì nha?"

Thổ địa gia cười một tiếng, nói: "Tài, phúc, thọ, ba loại đều có. Nhà hẳn lão đại làm ăn phát đại tài, lão Nhị nàng dâu muốn sinh con trai, lão đầu cũng tăng mười năm thọ."

"Khe nằm, đối với hẳn gia tốt như vậy, người... Người xác định Trương gia không phải người gia thân thích?" Trần Nhị Cầu nóng mắt đều nhanh muốn hoài nghi thổ địa gia làm việc thiên tư rồi.

Người nào nói không phải sao, lại thêm tài, lại sinh con trai, còn thêm thọ, này đi đâu đi tìm chuyện tốt bực này nha.

Thổ địa gia liếc mắt, nói: "Những thứ này tài phúc thọ đều là nên nhà bọn họ, cũng không phải là bản thân nói cho người đó liền có thể cho người nào."

Trần Nhị Cầu liền nói: "Cái kia cái gì, người tay này bên trong tiểu nguyên bảo, có thể hay không đưa ta một quả nha, để cho chúng ta cũng phát một đại tài chứ."

Thổ địa gia trực tiếp cho Trần Nhị Cầu một cái khinh thường ánh mắt, đạo: "Dẹp đi đi, này không người nên, coi như bản thân tặng cho người, người cũng che đây không nóng hổi."

"Không muốn cho sẽ không nguyên cho, còn nói cho ta che đây không nóng, hẹp hòi." Trần Nhị Cầu lập tức liền mất hứng, nơi nào sẽ tin thổ địa gia mà nói nha.

Thổ địa gia thấy hẳn không tin, còn nói hẳn hẹp hòi, không khỏi cũng giận đến râu dài thẳng run, liền nói: "Nếu người không tin, vậy được, cái này nguyên bảo người cầm đi, nhìn người cầm ở không."

Nói xong, tiểu lão đầu liền đem tiểu nguyên bảo đưa tới Trần Nhị Cầu trong tay.

Trần Nhị Cầu lần này thật là nhạc phiêu, tựa như trúng giải thưởng lớn giống như, kích động không được. Hai tay dâng, gất gao nhìn chăm chăm trên bàn tay cái viên này kim quang lập lờ nguyên bảo, sau đó bàn tay hợp lại, gất gao che, đối với thổ địa gia nói: "Cảm ơn thổ địa gia, cảm ơn thổ địa gia, không nghĩ đến ngài thật sẽ đưa ta tài khí, ngài thật là ta cha ruột nha."

Nghe được Trần Nhị Cầu này nịnh hót mà nói, ta nhất thời một mặt không nói gì.

Bất quá, nhìn đến hẳn lấy được tài khí, ta cũng nóng mắt rất, vì vậy cũng suy nghĩ hướng xuống đất mà gia hỏi kiểu đồ, bằng không thật vất vả gặp Thổ Địa Thần, liền như vậy uống công bỏ qua, đó cũng quá thua thiệt.

Nhưng là, ngay tại ta chuẩn bị cũng há mồm quân hẳn khi gió muốn phúc lộc tài khí thời điểm, thổ địa gia nhưng đối với Trần Nhị Cầu đạo: "Đừng tạ sớm như vậy, người chính là trước xem một chút trong tay người tài khí còn ở đó hay không đi!"

"Người lão đầu này tình yêu nói đùa, che đây trong tay ta chẳng lẽ còn có thể chạy mất phải không?" Trần Nhị Cầu cười một tiếng, ngoài miệng mặc dù nói như vậy lấy, thế nhưng trong lòng phỏng chừng còn chưa đáp thực đi, cho nên cũng mở ra bàn tay nhìn một chút

Kết quả bàn tay vừa mở ra, cả người trực tiếp liền tròn mắt, chỉ thấy trên bàn tay nơi nào còn có cái gì kim nguyên bảo nha, trước cái viên này tiểu nguyên bảo trực tiếp đã không thấy tăm hơi.

Lúc này, thổ địa gia liền dựa vào Trần Nhị Cầu dưới chân nói: "Người xem, hẳn chạy!"

Chúng ta vội vàng hướng dưới chân hấn vừa nhìn , quả nhiên , một quả nho nhỏ kim nguyên bảo , giống như là một cái kim sắc con gà con giống như , trên mặt đất chạy thật nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Trương gia phúc đức căn nguyên

Kim nguyên bảo vậy mà chính mình hội trường chân chạy trốn , đây cũng quá mẹ hấn không thể tưởng tượng nổi , hai chúng ta cầm đầu nhanh kinh diệu.

Đương nhiên , càng thêm khiếp sợ thuộc về Trần Nhị Cầu rồi , bởi vì hấn mình mới vừa rồi đưa nó che đây nơi tay lòng bàn tay , kết quả trong chớp mắt liền chạy , không cảm thấy kinh hãi là không có khả năng.

Trần Nhị Cầu nhìn thấy kim nguyên bảo chân dài chạy trốn , cả người đều gấp đến độ giờ chân , vội vàng liền hướng trên đất tiểu nguyên bảo nhào tới , muốn đi đem nó bắt trở lại. Nhưng là , hấn một cái nhào này , kia tiểu nguyên bảo nhưng từ hấn trong kẽ ngón tay lại chui ra.

Trần Nhị Cầu còn muốn bắt nữa , nhưng là lần thứ hai đều còn chưa kịp đưa tay ra , cũng chỉ thấy kia tiểu nguyên bảo , đột nhiên hướng dưới đất khoan một cái , "Oành" một hồi đã không thấy tăm hơi , giống như sẽ trốn thủ thuật giống như.

Kim nguyên bảo chui thủ , Trần Nhị Cầu cũng sắp khóc , thuận tay cầm lên một cây côn gỗ từ , liền bắt đầu cái xẻng lên thủ đến , muốn đem chui vào trong đất kim nguyên bảo cho moi ra.

Nhưng là trên đất đều bị hấn moi ra một cái hố nhỏ rồi , vẫn là không có đem kia kim nguyên bảo đoạt về.

Lúc này , một bên thổ địa gia liền nói: "Chớ tìm , hấn tán mất."

"Tán mất ?"

Chúng ta sửng sốt một chút. Trần Nhị Cầu thập phần không cam lòng nói: "Kim tử làm sao sẽ tán ?"

Thổ địa gia nói: "Đó cũng không phải là kim tử , mà là tài khí , bây giờ khí tán , làm sao tìm được trở lại đây?"

"Chuyện này... Đây tại sao có thể như vậy ? Còn nữa , hấn làm sao sẽ chính mình chân dài chạy mất nha "

Trần Nhị Cầu vừa tức , lại hỏi , hỏi hận mới vừa rồi như thế bàn tay sẽ không đem nó cho bung chặt đây.

Thổ địa gia thấy Trần Nhị Cầu bộ dáng này , thật cao hứng nở nụ cười , sau đó nói: "Ta mới vừa rồi một đã sớm nói với ngươi rồi , nên ngươi , tự nhiên sẽ cho ngươi. Không phải ngươi , coi như cho ngươi , ngươi cũng che đây không nóng. Đây không , tài khí cho ngươi , chính nó đều dài chân chạy mất , ha ha. Thế nào , tiểu âm dương , ta không có lừa gạt ngươi chứ ?"

Nghe được thổ địa gia nói như vậy , Trần Nhị Cầu cũng biết hấn không có lừa gạt mình rồi , nghĩ tới đây tài khí không phải hấn nên có , cũng sẽ không lại như vậy mất mát.

Bất quá , ta trong lòng vẫn là có một cái nghi ngờ , đó chính là thổ địa gia đối với Trương gia lại vừa là đưa tài , lại vừa là đưa thọ , lại đưa phúc , Trương gia này rốt cuộc là nơi nào tích tới đây chút ít phúc lộc nha chẳng lẽ Trương gia lúc trước làm gì đó đại thiện sự bất thành ?

Nghĩ tới đây , ta liền hỏi thổ địa gia: "Thổ địa gia , Trương gia này phúc lộc là thế nào đã tu luyện ? Bởi vì ta nhìn hấn gia phong nước cũng không hay lắm."

Là , nhà hấn phong thủy có thể mang không tới đây chút ít phúc lộc , cho nên ta mới có thể nói hấn phúc lộc có phải hay không làm việc thiện đã tu luyện.

Thổ địa gia cười một tiếng , nói: "Chuyện này cũng không sợ nói cho các ngươi biết , hấn Trương gia những thứ này phúc lộc , vẫn thật là là phương diện phong thủy mang đến."

"Gì đó ? Phương diện phong thủy mang đến ?"

Lần này chúng ta thật đúng là sợ ngây người.

Ngay sau đó ta liền nói: "Chuyện này... Cái này không thể nào nha. Mặc dù đệ tử tài sơ học thiên, thế nhưng hán Trương gia phong thủy ta vẫn sẽ không nhìn lầm, liền phong thủy này, nguyên bản là không rất tốt, hơn nữa còn bị người cả thôn đè ép một đầu, lại làm sao có thể sẽ mang đến lớn như vậy phúc lộc đây?"

"Người chớ vội." Thổ địa gia cười một tiếng.

Nhưng là, ta có thể không vội sao, đây chính là quan hệ đến tay nghề ta nha, nếu như này cũng có thể bị ta xem nhìn sót, ta đây cũng sẽ không dùng xem phong thủy, còn làm cái gì âm dương tiên sinh, không bằng trực tiếp về nhà trồng điền đi liền như vậy.

Ta nóng nảy nhìn về thổ địa gia, chờ hán thay ta giải thích.

Thổ địa gia cười một tiếng, này mới chậm rãi nói: "Người nói đều không sai, hán hiện tại chỗ ở địa phương phong thủy là không tốt thế nhưng ta nói phong thủy cũng không phải là chỉ hán ở đây nơi, mà là một chỗ khác."

"Một chỗ khác? Chẳng lẽ là Trương gia âm trạch rất tốt?"

Âm trạch, dương trạch, thật ra đều đối với người khí vận đưa đến ảnh hưởng rất lớn, nếu như âm trạch phong thủy lời hay, Trương gia mặc dù dương trạch không rất tốt, cũng vẫn sẽ lên.

Vậy mà, thổ địa gia nhưng lắc đầu một cái, nói: "Cũng không phải, cũng không phải! Ta nói chỗ kia phong thủy không phải là dương trạch, cũng không là âm trạch, mà là hán Trương gia danh nghĩa một chỗ phong thủy."

"

"Hán Trương gia danh nghĩa một chỗ phong thủy?"

Nghe nói như vậy, ta có chút ngây dại, như có mảy may một cái, tỉ mỉ nghĩ lại, đột nhiên nghĩ tới tỳ hưu nuốt tài cục, sau đó kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ ngài nói là hán Trương gia tổ tiên khối kia bị người khác chiếm đi tỳ hưu nuốt tài cục?"

Quả nhiên, thổ địa gia gật đầu một cái, nói: "Chính là chỗ kia phong thủy! Đó là Trương gia nền nhà."

Nghe nói như vậy, ta thì càng có chút hôn mê, hiểu kỳ nói: "Cái này không đúng nha, mặc dù đó là Trương gia tổ tiên mà, nhưng là bây giờ ở nhưng là người nhà họ Hoàng, thế nào còn có thể tính Trương gia đây?"

Thổ địa gia liền nói cho ta biết, vài thập niên trước, đương thời Trương gia tiểu tử (bây giờ vị kia lão đại gia) cửa nát nhà tan, ở tại thổ địa gia trong ngôi miếu đồ nát, tại Thổ Địa Thần trước nói lên ủy khuất cùng oan tình, hơn nữa còn mỗi ngày đối với Thổ Địa Thần cung phụng thức ăn, cho nên Thổ Địa Thần đương thời liền quyết định phải giúp một đám Trương gia này tiểu tử, không thể để cho gian trá tiểu nhân được đạt được.

Mặc dù sau đó khối kia tỳ hưu nuốt tài cục phong thủy bảo địa bị người nhà họ Hoàng chiếm đoạt đi, thế nhưng tại thổ địa gia trên tay kia bản ghi lại phúc lộc hộ tịch lên, khối kia phong thủy bảo địa cũng không có dị chủ quá nhà. Bởi vì thổ địa gia không có đem khối kia bảo địa viết lên đến người nhà họ Hoàng danh nghĩa, vẫn như cũ rơi vào Trương gia danh nghĩa.

Nói cách khác, mặc dù người Trương gia không ở tại tỳ hưu nuốt tài cục phong thủy bảo địa lên, thế nhưng kì thực như cũ bị khối kia phong thủy bảo địa phúc ảm. Mà người nhà họ Hoàng, mặc dù ở tại tỳ hưu nuốt tài cục phong thủy bảo địa lên, kì thực nhưng là ngồi một không, không hề phong thủy có thể nói, cái này ở hành thoại bên trong gọi là "Không vong".

Cái gọi là "Không vong", chính là không, không, hư, gì đó cũng không tồn tại.

Phong thủy thuộc "Không vong" nhà ở, người ở như thế nào lại tốt đây? Dĩ nhiên là một năm thăm qua một năm, một năm bị bại một năm rồi. Bởi vì làm bất cứ chuyện gì, quay đầu lại cũng sẽ là vô hụt. Đơn cử đơn giản nhất tiền lệ, tỷ như đi ra cửa tìm người làm việc, đi đến nhà hán nhưng người không ở, uống công vô ích, một chuyện tay không, đây chính là cái gọi là đập không vong.

Đương nhiên, đây chỉ là chuyện nhỏ, nói lớn chuyện ra, chính là trồng một năm điền, hay hoặc là làm ăn, quanh năm suốt tháng chỉ có thể phí công bạch mệt mỗi một hồi. Tóm lại, chính là không vui mừng một hồi, vĩnh viễn không thu hoạch.

Biết được sự tình ngọn nguồn sau đó, ta mới chợt hiểu ra, nhất thời cái gì cũng hiểu tới.

Ta nói như thế người nhà họ Hoàng chiếm hết phong thủy bảo địa, nhưng sẽ một năm thăm qua một năm, mà người Trương gia phong thủy bị người đè ép một đầu, nhưng một năm tốt hơn một năm, cảm tình nhưng là Trương gia lão đại gia lúc trước ở tại trong thổ địa miếu lúc, hướng xuống đất mà gia kê rồi oan tình, là thổ địa gia tại từ nơi sâu xa hỗ trợ nha.

Cái này thật đúng là là đáp lại câu cách ngôn kia, người tại làm, trời đang nhìn. Người cho rằng là người chỉ cần chiếm người ta bảo địa, liền thật có thể hưởng bảo địa phúc ảm rồi, thật ra lão Thiên đã đem người hành động nhìn ở trong mắt, lại làm sao có thể cho người này tiểu nhân được đến phúc báo đây?

Hôm nay, ta coi như là thật rõ ràng rồi, cái gì gọi là mệnh trong có lúc cuối cùng cần có, mệnh trong không lúc nào chớ cưỡng cầu. Không chỉ là người nhà họ Hoàng chiếm bảo địa một chuyện như thế, chính là Trần Nhị Cầu mới vừa rồi muốn thổ địa gia đưa tài khí, cũng là như vậy.

Thỏ địa gia ngửa mặt lên trời cười một tiếng , đạo: "Nhân sinh bất quá một con ảo mộng trò chơi , sinh không mang đến chết không thể mang theo. Nhưng là hết lần này tới lần khác rất nhiều người đều tham luyến quyền lực sắc dục , truy đuổi tài sản danh lợi , bất ? Q đến cuối cùng tôi công dã tràng. Không nhìn ra không bỏ được người , giày vò nắm lấy đến chết cũng là phí công , nên người sớm muộn đều là người , không nên là người , cường cầu cũng phải không đến , ha ha..."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Luân hồi là vì cái gì ?

Nghe xong thỏ địa gia mà nói , ta cảm giác được hắn nói rất đúng.

Tốt một câu nhân sinh như giấc mộng , nhân sinh như giấc mộng , cần gì phải giày vò nắm lấy đến chết , phí công một hồi đây?

Những thứ kia vắt hết óc uống phí tâm cơ tự cho là thông minh người , thường thường cho đến chết thần hàng gần một khắc kia , mới có thể tỉnh mộng , bất quá cái kia cũng đã là hối hận đã muộn rồi rồi.

Tỷ như một ít quan chức , tham luyến quyền lực tài sản , trong nhà mấy triệu , thậm chí tham mấy trăm triệu , cả đời đều dùng không xong , nhưng vẫn là phải tiếp tục tham hạ đi , đến cuối cùng , nhưng rơi cái thân vùi lấp lao ngục hạ tràng , như vậy tiền lệ thật sự là quá nhiều. Tới lúc lương thủ không không , đi lúc một luồng khói xanh. Ích kỷ nhỏ mọn lòng tham không đáy người , cuối cùng chết đi , còn chưa phải là phải tiếp nhận thiên đạo nghiêm khắc nhất đứng đầu công chính cuối cùng "Thẩm phán"?

Cho nên , làm người đừng quá tham nha , càng tham càng không thể lâu dài. Thuận đường thì sống nghịch đạo giả vong , hết thấy bởi vì tự quả tự làm tự chịu , đây chính là đạo. Khỏe mạnh trường thọ bí mật thật ra rất đơn giản , thanh tâm quả dục lãnh đạm cường bức làm rõ ý chí , vô dục vô cầu biết đủ thì vui vậy.

Lúc này , thỏ địa gia thần bí cười một tiếng , hỏi: "Tiểu âm dương , người tin tưởng nhân sinh như một giấc mộng dài sao?"

"Ta ?" Ta cũng sờ , vì vậy gật đầu một cái: "Ta tin tưởng nhân sinh một đời , như mộng một hồi. Bất quá ta càng tin tưởng , nhân sinh một đời , thật ra chính là tới đây trên đời tu hành chịu khổ."

Thỏ địa gia nghe được ta đây mà nói , tựa hồ rất kinh ngạc giống như , hiếu kỳ nói: "Ồ? Người này tiểu âm dương tuổi còn trẻ , làm sao sẽ nói người sống cả đời , là vì tới chịu khổ nha "

Ta cười khổ , bởi vì ta cảm giác mình chính là tới chịu khổ , sinh ra cũng chưa có cha mẹ , không chỗ nương tựa , bơ vơ không đình , này chẳng lẽ không phải tới chịu khổ sao?

Bất quá , trong lòng mặc dù nghĩ như thế , thế nhưng ta cũng không muốn đem chính mình thân thể nói cho lão đầu nghe , vì vậy liền nói: "Bởi vì ta xuống âm phủ , gặp qua trên đường xuống Hoàng tuyền vong hồn. Ta phát hiện người sống cả đời , thật ra nhân sinh bản chất là thống khổ , sinh lão bệnh tử , thống khổ một đời thế luân hồi , từng cái trên đường xuống Hoàng tuyền vong hồn đều là khổ."

Nói tới chỗ này , ta thờ dài , đạo: "Đều nói thế gian có tám khổ: Sinh, Lão, Bệnh, Tử , oán căm ghét , yêu biệt ly , cầu không được , không bỏ được. Nhân sinh mà biết về già , đối với yêu có chấp niệm khó tránh khỏi có khác rồi nỗi khổ , đối với dự đoán trông đợi có chấp niệm thì sinh oán ghét biết , đối với vật chất cùng dục vọng có chấp niệm khó tránh khỏi cầu không được , sắc chịu muốn hành biết này ngũ uẩn nhân chấp niệm mà hừng hực , che đậy người trí tuệ , không bỏ được thì sinh tham si quả mắng hận , đưa đến sinh lão bệnh tử oán căm ghét yêu biệt ly cầu không được. Những thứ này đều là khổ."

Vậy mà , thỏ địa gia nhưng cười lắc đầu một cái.

"Chẳng lẽ không đúng sao ?" Ta nghi ngờ nói.

Thỏ địa gia đạo: "Trần thế hào nhoáng , loáng một cái chính là một đời. Mặc dù nhân sinh tới liền muốn chịu này tám khổ , thế nhưng người chẳng lẽ liền chưa hề nghĩ tới , tại sao phải một đời thế luân hồi tới chịu này tám khổ sao?"

"Tại sao phải chịu bức này khổ ?"

Nghe nói như vậy , ta không khỏi sửng sốt một chút. Đúng vậy , tại sao người muốn luân hồi tới chịu khổ đây? Trong lúc nhất thời , ta thật không rõ rồi.

Lão Thiên tại sao phải nhường ta tới công việc đời này ? Cũng không để cho ta có cha mẹ , cũng không để cho ta có thân nhân , để cho ta bơ vơ không đình , ông trời già đây là vì cái gì muốn cho ta chịu như vậy khổ nha thật chẳng lẽ là bởi vì kiếp trước ta làm rồi việc ác gì , cho nên mới để cho ta luân hồi một đời , phạt ta chịu khổ ?

Nhất thời , ta mê mang lên.

Thấy ta mê mang , thổ địa gia liền nói: "Thật ra , nhân sinh chính là một hồi lịch luyện , một hồi tu hành , tu là tâm!"

"Tu tâm?"

Lần này không chỉ có ta không hiểu , ngay cả Trần Nhị Cầu cũng có chút ngáy ngẩn rồi. Hỏi: "Thổ địa gia , ngươi có thể nói cho chúng ta , tu là cái gì tâm sao? Tu tốt tâm , cũng không cần luân hồi chịu khổ sao?"

"Tu tự các ngươi viên kia tâm nha , tu một cái hướng chết mà sinh , tu một cái vĩnh sinh. Ha ha ha. . ." Nói tới chỗ này , thổ địa gia ngửa mặt lên trời phá lên cười.

Bất quá chúng ta vẫn là không hiểu , cái gì gọi là hướng chết mà sinh , cái gì gọi là vĩnh sinh ?

Ta cứ tiếp tục hỏi thổ địa gia , nhưng là thổ địa gia làm thế nào cũng không muốn nói thêm nữa , mà gọi là tự chúng ta đi tìm câu trả lời.

Thấy hẳn không muốn nhiều lời , ta cũng không có cách nào , đành phải thôi.

Bất quá , hôm nay gặp được thổ địa gia , ta cũng đúng lúc có chuyện muốn hỏi hẳn , vì vậy liền nói với hẳn: "Thổ gia thân , đệ tử còn có một chuyện hỏi."

Tiểu lão đầu sững sờ , đạo: "Chuyện gì?"

"Đúng như vậy , đệ tử lần này là chịu Hắc Bạch Vô Thường nhờ vả , tới này Thái Hành Sơn bên trong bắt giữ thiết bản quỷ , bất quá ngay cả mấy ngày gần đây cũng không tìm được kia ác quỷ tung tích. Không biết ngài có phải không gặp qua cái kia thiết bản quỷ?" Ta vội vàng hỏi.

Hẳn là một phe này thổ địa Thổ Địa Thần , nếu như thiết bản quỷ tại hẳn trên địa bàn , hẳn nhất định là sẽ biết được. Đây đối với chúng ta tới nói , nhưng là có thể tiết kiệm bỏ lớn thời gian và tinh lực.

"Nguyên lai các ngươi là dương sai?"

Thổ địa gia khác thường ánh mắt nhìn chúng ta liếc mắt , sau đó liền nói: "Ta ủy huyện cũng không từng phát hiện có thiết bản quỷ."

"Kia bên cạnh trác huyện đây?" Ta hỏi tới.

"Trác huyện cũng về ta quản , bất quá bên kia cũng không có." Thổ địa gia lắc đầu một cái.

Nghe lời này một cái , ta cùng Trần Nhị Cầu liền nhú mày , nói: "Hắc Bạch Vô Thường nói thiết bản quỷ ngay tại Hà Bắc bên này Thái Hành Sơn xuất hiện qua , tại sao sẽ không có chứ?"

Thổ địa gia cười một tiếng: "Này Thái Hành Sơn lớn như vậy , tại Hà Bắc biên giới , loại trừ ủy huyện , trác huyện thân ở Thái Hành Sơn , Hàm Đan thành phố gần Chương huyện một dãy cũng tới gần Thái Hành Sơn , các ngươi có thể thử qua bên kia tìm một chút."

Nếu hẳn quản hạt ủy huyện , trác huyện biên giới chưa từng phát hiện thiết bản quỷ tung tích , như vậy chúng ta cũng đành phải thôi , vì vậy đối với thổ địa gia nói tiếng cảm ơn.

Lúc này , thổ địa gia liền nói: "Tiểu âm dương , tới nay chuyện nhưng là thiên cơ , chớ có tiết lộ ra ngoài."

Ta biết hẳn nói là chuyện gì , khẳng định chính là hẳn cho Trương gia tặng phúc lộc sự tình , cho nên đành hoảng gật đầu một cái , gọi hẳn yên tâm , chúng ta sẽ không ngu ngốc đi tự tổn âm đức.

Thổ địa gia hài lòng gật đầu một cái , sau đó cười một tiếng , đảo mắt hóa thành một làn khói xanh , một cuốn liên liền biến mất không thấy.

Nhìn đến đây , ta biết thổ địa gia đi , vì vậy ta cùng Trần Nhị Cầu cũng chỉ đành lại lần nữa rón rén trở lại bên trong nhà.

Chỉ bất quá , lúc này đã gần đến trời sáng , chúng ta cũng không ngủ được , liền cùng Trần Nhị Cầu kế hoạch lên bước kế tiếp dự định.

Hai người nhất trí quyết định , trực tiếp án thổ địa gia nói , đi Hàm Đan thành phố gần Chương huyện một dãy đại sự núi tìm một chút.

Không bao lâu , trời sắp sáng.

Ăn xong điểm tâm , ta hãy cùng Trương gia từ giả.

Trương gia con trai lớn Trương Nhạc , đoán chừng là cảm thấy chúng ta là có thật tay nghề tiên sinh đi , lâm biệt lúc , liền cố ý tới hỏi ta , nói nhà bọn họ phong thủy bị người cả thôn dè ép một đầu , có hay không có cái gì biện pháp phá giải ?

Ta cười một tiếng, liền nói cho hắn biết, tích đức hành thiện, chính là tốt nhất phong thủy. Chỉ cần tâm tính thiện lương, các người địa phương thổ địa v thần linh cũng sẽ nhìn ở trong mắt, từ nơi sâu xa sẽ tự có thần minh phù hộ, cần gì phải vất hết óc uổng phí tâm cơ.

Người Trương gia nghe được ta nói như vậy, cũng sẽ không lại kiên trì, gạt đầu một cái, nói một câu: "Hy vọng thần linh thật có thể phù hộ người tốt."

Cứ như vậy, chúng ta rời đi Trương gia, rời đi úy huyện, hướng Hàm Đan chạy tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Gần Chương

Đem chúng ta đi tới Hàm Đan gần Chương huyện thành lúc, đã là ngày thứ hai xế chiều.

Chúng ta tìm một quán trọ nhỏ, ở lại.

Gần Chương vị trí Hà Bắc vùng cực nam, tây vọng Thái Hành Sơn, đông ngắm tề lỗ mà, đứng hàng Trung Nguyên phân bưng, trấn giữ yển Triệu Nam môn, thường có "Thiên hạ chi thất lung tích, Trung Nguyên chi cấm hầu" chi xưng dự.

Gần Chương thời cổ xưng Nghiệp thành, cổ Nghiệp thành mới xây ở xuân thu Tề Hoàn Công lúc, tam quốc thời kỳ, Tào Tháo đánh bại Viên Thiệu hậu doanh kiến nghiệp đều, Hung Bá nghiệp, xây đồng tước, kim phượng, băng giếng ba đài, tức trong sử sách chi "Nghiệp ba đài", cho nên rất nhiều người ngoại địa tới bên này đều là hướng về phía đồng tước ba đài đi chỉ tới du lịch.

Ở một cái đi xuống, Trần Nhị Cầu liền la hét nói ngày mai đi đồng tước ba đài đi chỉ nhìn một chút.

Ta nói: "Vậy có cái gì dễ nhìn, ta nhưng là mang theo nhiệm vụ tới, vội vàng đem thiết bản quý tìm tới mới là nhiệm vụ thiết yếu a."

Trần Nhị Cầu nhưng xem thường nói: "Sur đệ, đi đồng tước ba đài đi chỉ cũng không tất cả đều là đi chơi, đó cũng là chúng ta chính sự. Chẳng lẽ người quên, chúng ta nhưng là phải đi Tào Tháo trong mộ tìm chúng ta trong tông môn kia bản thiên đạo Tiên pháp."

"Người đẹp đi đi! Cái này cùng đi đồng tước ba đài đi chỉ có quan hệ gì sao?" Ta liếc mắt.

Trần Nhị Cầu vừa nhìn, liền không phục, liền nói: "Sur đệ, người này cũng không biết đi. Ta có thể nói cho người biết, có thứ nhất tin đồn, liên quan tới Tào Tháo mộ vị trí, nói chính là khả năng tại đồng tước phía dưới đài."

"Lại có loại sự tình này?"

Nghe lời này một cái, ta không khỏi sùng sốt một chút.

"Đương nhiên, chẳng lẽ ta còn nói bừa không được."

Trần Nhị Cầu có bài có bản gạt đầu một cái, sau đó liền đối với ta nói.

Nguyên lai, truyền thuyết Tào Tháo tiêu diệt Viên thị huynh đệ sau, ngủ đêm Nghiệp thành, nửa đêm thấy kim quang từ đi lên, ngày kế đào chi được đồng tước một cái. Tào Tháo cảm thấy đây nhất định là một chỗ phong thủy bảo địa, vì vậy quyết ý sau khi chết liền táng ở chỗ đó.

Vì vậy, vì hắn ngoài mặt xây đồng tước đài ở Chương nước bên trên, nói là lấy biểu dương hắn bình định tứ hải công. Kì thực là tại đồng tước dưới đài xây dựng lăng địa cung.

Hơn nữa, nghe nói sở dĩ sẽ xây đồng tước, kim phượng, băng giếng ba đài, thật ra cũng là vì hắn lăng địa cung mà cố ý xây, vì phù hợp thiên địa ngũ hành chi đạo, vì sau khi chết có thể thành tiên.

Tại sao nói như vậy chứ?

Bởi vì đồng tước đài, chính là Chu Tước, ngũ hành thuộc hỏa, đại biểu nam phương Tinh Túc.

Băng tinh thai, ngũ hành thuộc thủy, đại biểu bắc phương.

Kim phượng đài , lại có một cái tên kêu kim hồ đài , tức là Bạch Hồ , ngũ hành thuộc tính kim , đại biểu tây phương.

May ra có người sẽ nói , cái này cũng chỉ có nước , hòa , kim , ngũ hành cũng không hoàn chỉnh nha , trong ngũ hành còn có hai hàng đây?

Là , nghe nói , sở dĩ Tào Tháo chỉ xây ba đài , đây cũng là cố ý không để người ta biết. Bởi vì ngũ hành ở trong thiếu sót hai hàng , là dùng đồ vật khác để thay thế , này đông phương gỗ , dùng là đông phương Chương hà để thay thế. Giống như vậy , Đông Nam Tây Bắc , kim mộc thủy hỏa liên hoàn đủ sống. Mà cuối cùng ngũ hành ở trong thổ , đại biểu trung ương , dĩ nhiên chính là xây dựng tại đồng tước ba đài đi chỉ trung tâm nhất , chẳng qua chỉ là xây ở dưới đất , đó chính là Tào Tháo lăng tâm rồi.

Bởi vì người chủ trọng nhập thổ vì an , cho nên , cứ như vậy , ngũ hành liên viên mãn , mà Tào Tháo hẳn cũng liền có thể chết rồi thăng thiên thành tiên.

Nghe được Trần Nhị Cầu như vậy nhất giảng , ngược lại thật là có mấy phần đạo lý , bất quá ta cũng không cho là đồng tước ba đài đi chỉ phía dưới sẽ có Tào Tháo mộ , bởi vì nếu như phía dưới kia thật có mà nói , đã sớm bị phát hiện , nơi nào còn chờ hiện tại nha. Nếu người Trần Nhị Cầu đều nghe nói qua loại này tin đồn , vậy người khác càng là đã sớm nghe nói qua , chuyên gia khảo cổ cùng tặc trộm mộ cũng khẳng định đi thăm dò qua.

Hơn nữa , trọng yếu nhất một điểm , Chương hà mặc dù tại đồng tước ba đài đi chỉ phía đông , thế nhưng nó là hà , tức là nước , cho nên căn bản là không đại biểu được trong ngũ hành đông phương gỗ.

Cho nên , lập tức ta liền bác bỏ đạo: "Nghe nói Tào Tháo không để cho người khác tìm tới huyệt lăng tâm , cố ý bày bảy mươi hai nghi trướng , liên quan tới Tào Tháo mộ vị trí , hơn 1000 năm qua ý kiến đông đảo , như là Hứa Xương bên ngoài thành nói , Chương nước sông đầy nói , đồng tước dưới đài nói ,

Hà Bắc Bành thành nói , những thứ này truyền lưu tại dân gian ý kiến , hẳn đều là giả , đều là cố ý truyền bá đi ra tin tức giả , như thế chân chính Tào Tháo mộ tài năng chân chính làm được không người biết."

Là , chỉ có tin tức giả càng nhiều , tài năng trich nắp chân chính bí mật. Tự giống với , người muốn tìm một người , người khác nói hẳn khả năng tại nào đó một chỗ nào đó phương , người cũng chỉ muốn chạy kia một cái địa phương đi tìm là được. Nhưng là , nếu như người khác nói người kia có thể tại Bắc Kinh , có thể tại Giang Tây , có thể tại Thượng Hải , còn có khả năng ở nước ngoài , nhiều cách nói vãn , cố ý thả ra những thứ này tin tức giả càng nhiều , như vậy chân chính người này ở đâu bên trong , người liền không tìm ra manh mối có thể tra rồi , bởi vì liên quan tới hẳn đầu mối , đều bị những thứ này tin tức giả cho che giấu hết.

Cho nên , liên quan tới dân gian truyền lưu đủ loại Tào Tháo mộ tin đồn , có lẽ chính là Tào Tháo gian kế.

Nghe ta như vậy vừa phân tích , Trần Nhị Cầu cũng dao động , suy nghĩ trong chốc lát , trước chắc chắn cho là Tào Tháo mộ ngay tại đồng tước ba đài phía dưới ý tưởng , cũng sụp đổ. Sau đó một mặt bất đắc dĩ nói: "Nếu người nói dân gian những đầu mối này đều là giả , vậy chúng ta lên đi nơi nào tìm Tào Tháo mộ nha không tìm được Tào Tháo mộ , chúng ta tìm không trở về thiên đạo Tiên pháp kỹ thuật , ta không qua âm phủ , thấy không được Trần gia gia. Người cũng không học được Tiên pháp , vì người gia gia bảo thù."

Ta cũng bất đắc dĩ thở dài , đạo: "Chuyện này gấp cũng không gấp được , từ từ đi đi , trước tiên đem thiết bản quỹ tìm tới lại nói."

Trần Nhị Cầu cũng không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đến đây thì thôi , không hề xách Tào Tháo mộ chuyện.

Bởi vì chạy một ngày đường , cho nên hai người cũng đều mệt mỏi , tại gần Chương huyện thành tùy tiện chuyển động , ăn xong cơm tối , thật sớm trở về quán trọ ngủ rồi.

Sáng sớm ngày kế , chúng ta liền lấy lên bọc quần áo tự xuất phát rồi.

Đi tới quán trọ trước đài tính tiền , ta liền hỏi trước đài phục vụ viên , gần Chương phía tây Thái Hành Sơn khu vực kia , hẳn là thừa kia chuyến xe đi ?

Trước đài phục vụ viên bị ta hỏi có chút ngây dại , hỏi ta: "Tiền sinh , người là muốn đi đâu cái trấn nha "

"Cái nào trấn không có vấn đề , ta chủ yếu là muốn vào Thái Hành Sơn." Ta như nói thật đạo.

Vậy mà , trước đài phục vụ viên nhưng chỉ lấy ta bên người cũng ở đây tính tiền hai người nói: "Bọn họ cũng phải là vào Thái Hành Sơn , tại chúng ta này taxi , người hỏi bọn họ một chút có nguyện ý hay không mang người chứ , như vậy thì tránh cho lại đi trạm xe. Bởi vì đến gần Thái Hành Sơn bên kia trấn , đều là một ngày một chuyến chuyển xe , người muốn thừa chuyến xe mà nói , phải đợi buổi chiều mới được."

Nghe lời này một cái , ta vội vàng hướng bên cạnh nhìn , chỉ thấy hai người kia , trong đó một cái niên kỷ cùng chúng ta xê xích không nhiều , tuổi rất trẻ. Một cái khác niên kỷ so với chúng ta hơi lớn hơn , được có chừng ba mươi tuổi đi.

Hai người cũng nghe đến phục vụ viên mà nói , không khỏi cũng quay đầu nhìn về chúng ta.

Lúc này , ta liền nói với bọn họ: "Lão ca , các người tại vào Thái Hành Sơn , có thể hay không để cho chúng ta dựng một hồi ngại xe ?"

Nam nhân trung niên kia không hề nghĩ ngợi , liền cự tuyệt , đạo: "Xin lỗi huynh đệ , này sợ rằng có chút không có phương tiện."

Rất hiển nhiên , người ta không quá nguyện ý.

Một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Chúng ta sẽ cho tiền xăng."

Trung niên nam tử kia cười một tiếng, cũng không nói đáp ứng còn chưa đáp ứng, mà là hỏi một câu: "Nghe các người mới vừa rồi hỏi phục vụ viên, chắc hẳn không là người bản xứ đi, không biết các người muốn vào Thái Hành Sơn làm gì?"

Ta biết đầu năm nay đi nhờ xe gì đó, đều sợ dựng đến người xấu, vì vậy ta liền đầu đuôi gốc ngọn nói với hắn: "Chúng ta là hành tẩu giang hồ âm dương tiên sinh, lần này đi Thái Hành Sơn chủ yếu là trong núi thủ lĩnh càn tin chúng ta những thứ này, để tìm công việc."

"Âm dương tiên sinh?" Người đàn ông trung niên sững sờ, sau đó nói: "Kia có phải hay không các người sẽ xem phong thủy cái gì?"

"Hiểu sơ một ít." Ta gật đầu một cái.

Lúc này, người đàn ông trung niên hơi suy nghĩ một hồi, sau đó liền gật đầu một cái, đạo: "Được, nếu là âm dương tiên sinh, hẳn không phải là người xấu, vậy thì cùng lên đường đi!"

Nghe nói như vậy, chúng ta mừng rỡ, vội vàng nói tạ. Đón lấy, an vị lên bọn họ xe, cùng nhau hướng gần Chương lấy tây Thái Hành Sơn phương hướng đi tới.

Nguyên tưởng rằng chỉ là dựng một xe, chỉ là để cho ta không nghĩ đến là, sau đó chúng ta và hai cái này người xa lạ, vậy mà sẽ cùng nhau trải qua công việc bề bộn như vậy. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 161: Đồng hành người

Ra huyện thành, không lâu liền bắt đầu vào núi, xe hơi tại trên đường núi vội vã, lắc lư được lợi hại, bốn người ngồi ở trong xe hút thuốc, không khí hiện ra đặc biệt vẫn đục.

Đường xá có chút xa xôi, đầu ta tựa vào trên cửa sổ, nhìn phía xa mịt mờ đại sơn, trong đầu nghĩ kia thiết bản quý cũng không biết có thể hay không tìm được.

Đương nhiên, tâm lý ta lại rất sợ hãi gặp phải thiết bản quý, bởi vì ta nghe nói qua thiết bản quý lợi hại, ta sợ không đối phó được hắn, đến lúc đó sợ ý một chút, mạng nhỏ cũng phải vứt bỏ.

Chỉ là không có cách nào đáp ứng Hắc Bạch Vô Thường việc xấu, chỉ có thể kiên trì đến cùng đi làm.

Ngồi ở trong xe phi thường buồn chán, hai người kia rất biết trò chuyện, bốn người ngay tại trong xe nhắc tới thiên.

Hai người kia, trẻ tuổi cái kia kêu Trương Hiền thành, hơi mập lùn mập ra, nghe nói ngoại hiệu kêu mập mập. Tính cách theo Trần Nhị Cầu có vừa so sánh với, miệng đầy chạy xe lửa, theo Trần Nhị Cầu đoạn đường này trò chuyện sẽ không dừng lại. Theo Thái Hành Sơn truyền thuyết, hàn huyền tới Trung Nam Hải quốc gia đại sự, lại từ quốc gia đại sự, hàn huyền tới bọn họ khi còn bé nhìn lên tiểu quả phụ tằm. Tóm lại, chỉ có người nghĩ không được lời đề, không có bọn họ trò chuyện không được đề tài.

Cái kia trung niên nam kêu Lý Á long, dáng dấp thật cao khỏe mạnh, Trương Hiền thành quần hắn khi gió kêu Long ca, hai người bọn họ tự xưng là Bắc Kinh bên kia tới Thái Hành Sơn làm chất khảo sát.

Long ca thật giống như đối với phong thủy cảm thấy rất hứng thú, hỏi ta sẽ hay không tâm long điểm huyết, phong thủy bảo địa có hay không liếc mắt có khả năng phân biệt ra tới.

Ta gật đầu một cái, nói cho hắn biết chỉ cần nghiêm túc đi xem, vẫn có thể nhìn ra, chỉ bất quá đầu năm nay phong thủy bảo địa ít lại càng ít, nghĩ đến một trong gặp cũng không đơn giản, khả năng xuyên châu vượt tỉnh đều khó khăn thấy một chỗ có thể sử dụng phong thủy bảo địa.

Là, hiện tại rất nhiều phong thủy bảo địa, đều bị phá huỷ. Tỷ như sửa đường, tạo cầu, đủ loại xây dựng mở mang, người xem kia bốn phương thông suốt quốc lộ, cũng không đem từng cái long mạch cho hết gãy thành từng đoạn từng đoạn rồi sao? Long mạch khí mạch vừa đứt, dĩ nhiên là không có gió hơi nước mạch có thể nói.

Long ca xác thực đối với phong thủy cảm thấy rất hứng thú , biết rõ rất nhiều có liên quan phong thủy truyền thuyết. Còn giảng lúc trước cấp trên còn phải địa chất khảo sát mà người , đi đoạn đường Quảng long mạch cổ sự , tạo thành đường Quảng không ra hoàng đế.

Ta cười một tiếng , cảm thấy chuyện này đến hẳn không đủ làm tin. Thấy hẳn nói được nếu có chuyện lạ đáng về , ta liền hỏi hẳn: "Long ca , xem ra người rất tin phong thủy a."

Long ca nói: "Phong thủy là chúng ta lão tổ tông lưu lại quý báu di sản , đương nhiên là có đạo lý. Không chỉ có chúng ta tiểu dân chúng tin những thứ này , chính là phía trên quốc gia lãnh đạo cũng không tin sao. Như vậy nói cho người hay , Bắc Kinh hiện tại đang ở xây cất năm 2008 Olympic chủ hội trường ở chim , là xây ở một cái sa hoa khu nhà ở lên , đương thời tiêu thụ cái tiểu khu này là một cái thương nhân Đài Loan , lúc ban đầu tại tiêu thụ cái tiểu khu này lúc tiêu thụ ra hiện khốn cảnh , tại cơ hồ vô kế khả thi lúc , tình cờ lật xem bản đồ phát hiện , nên tiểu khu vừa vận xây ở lấy quảng trường — cố cung trực cái trên mạng , vì vậy thương nhân Đài Loan chính là lợi dụng long mạch này mới khái niệm , kiếm được hẳn tiền quân Bắc Kinh món tiền đầu tiên: 1 ức nhân dân tệ! Người thử nghĩ một hồi , quốc gia không ngừng trọng kim đem nên tiểu khu phá hủy xây áo trong cơ thể sợ không phải âm đầu đi."

Ta nghĩ nghĩ , cũng đúng. Bắc Kinh lớn như vậy địa phương chẳng lẽ khác tìm một cái xây quán thể dục địa phương cũng không có , nhất định phải xây ở nơi này. Huống chi đây là một sa hoa khu nhà ở , mới xây cất không bao lâu a! Phá bỏ và dời đi không phải ứng huy đi một ít lao , cỡ sao? Xem ra , quốc gia cấp độ cũng là tin phong thủy.

Ta cùng Long ca đang nói chuyện quốc gia cấp độ đối với phong thủy thái độ , mà Trần Nhị Cầu cùng Trương Hiền thành mập mập này , vẫn còn trò chuyện mỗi người nhìn lên tiểu quả phụ tấm chuyện , trò chuyện là nồng nhiệt.

Nhìn đến đây , ta cùng Long ca đều một mặt không nói gì , trong đầu nghĩ hai người này thật đúng là cá mè một lứa a , tìm được tri âm.

Cứ như vậy , bốn người một đường trò chuyện. Đến xế chiều thời điểm , liền tiến vào Thái Hành Sơn bên trong.

Không lâu , chúng ta liền đi tới một cái thôn bên ngoài.

Lúc này , Long ca liền nói với chúng ta: "Huynh đệ , nơi này chính là Thái Hành Sơn rồi , nơi đó có một cái thôn , ta liền chở các người tới đây đi."

Nghe nói như vậy , ta liền hỏi hẳn , vậy các người này là muốn đi đâu đây?

Long ca đạo: "Chúng ta còn phải hướng chỗ sâu đi."

"

Ta nghĩ nghĩ , thiết bản quý vì né tránh tung tích , khẳng định cũng là núp ở Thái Hành Sơn chỗ sâu có khả năng lớn hơn , vì vậy liền nói có thể hay không cùng bọn họ cùng đi Thái Hành Sơn chỗ sâu.

Long ca nghe được ta còn phải tiếp tục theo chân bọn họ vào núi , không khỏi chần chờ một chút , sau đó nói: "Được , mấy ca nói chuyện hợp ý như vậy , vậy thì cùng nhau đi!"

Cứ như vậy , chúng ta lại tiếp tục hướng trong núi đi trước vào.

Đi lần này , liền thật đi tới Thái Hành Sơn thâm xứ , bên trong thôn một cái so với một cái thiếu một cái so với một cái nghèo , chính gọi là cùng sơn sao. Hơn nữa , bên trong vẫn còn có một hai thôn cũng không thấy dây điện , đoán chừng là liền điện cũng còn không có thông chứ ?

Ngay tại trời sắp tối thời điểm , tại đi qua một cái thôn không bao xa địa phương , Long ca đem xe ngừng lại , nói bọn họ tối nay được ở chỗ này dừng lại một đêm , đi khám xét một cái chất.

Ta đương thời mặc dù rất không minh bạch , khám xét địa chất tại sao phải buổi tối , như thế bất đồng ngày mai ban ngày lại đi đây? Bất quá , đương thời ta cũng không có suy nghĩ nhiều chuyện này.

Chỉ là hỏi hẳn , mới vừa rồi phía sau không thì có một cái thôn sao , như thế đậu ở chỗ này , không vào thôn tìm một chỗ tá túc ?

Long ca ý kiến là , không tiện lắm quấy rầy người ta.

Nếu bọn họ nói như vậy , ta cũng sẽ không lại hỏi nhiều , đồng thời cũng liền bỏ đi đi trong thôn tá túc ý tưởng , dù sao cùng bọn họ có kèm , ở bên ngoài dã túc cũng sẽ không tịch mịch.

Đợi đến trời tối thời điểm , Long ca cùng mập mập liền lấy lên gia hỏa , còn hỏi chúng ta có muốn hay không kiếm tiền , nói giúp bọn họ đào một hồi thổ , sẽ cho chúng ta tiền công.

Thật ra tiền công không tiền công , đến không có vấn đề , dựng người ta một đường xe , chính là không trả tiền công , ta cũng nguyện ý giúp bọn họ bận rộn. Vì vậy gật đầu một cái , không hề nghĩ ngợi đáp ứng.

Bốn người , cầm lên gia hỏa liền chui vào ven đường một tòa núi lớn bên trong.

Chúng ta đi theo Long ca phía sau cái mông , hẳn dẫn chúng ta ở trong núi xoay chuyển có hai ba dặm đường núi đi , cuối cùng lại đến rồi một chỗ dốc

núi nhỏ lên , hơn nữa nhìn hấn này dẫn đường đáng vẽ , thật giống như trước đây hấn là đã tới nơi này.

Đến dốc núi nhỏ lên , Long ca liền nói: "Đến , chính là chỗ này."

Đứng lên dốc núi nhỏ lên , ta nhìn một chút , chỉ thấy dưới sườn núi mặt cách đó không xa , chính là thôn , lúc này đêm cũng không sâu , trong thôn còn có thể gặp được một ít không ngủ người ta đèn sáng hỏa.

Long ca đạo: "Tiểu sử , các ngươi liền ở vị trí này giúp ta đào đi."

Ta hỏi hấn phải đào bao sâu ?

Hấn nói đào được cấu tạo và tính chất của đất đai biến sắc là được.

Cứ như vậy , ta cùng Trần Nhị Cầu liền đào , này đào một cái liền đào hơn một tiếng , moi ra một cái rất sâu động. Ta cùng Long ca phụ trách đào , Trần Nhị Cầu cùng mập mập liền phụ trách vận thổ.

Như vậy đào một cái đi xuống , cũng xác thực rất mệt mỏi , bất quá tốt tại là theo Long ca hai người đổi lại đào.

Lại đào trong chốc lát , tiếp lấy Long ca liền tiếp tục , ta ngay tại ngồi ở một bên trên cỏ nghỉ ngơi.

Lúc này , bóng đêm càng ngày càng đậm , ánh trăng thẳng lên , triều ta bốn phía nhìn một chút , tiếp lấy cau mày tới , lại nhìn một cái chúng ta đào cái kia động. Nhất thời ta liền sợ trực tiếp liền từ trên đất đứng lên , trong lòng phi thường tức giận , hướng về phía Trần Nhị Cầu hét lớn một tiếng: "Su huynh , chớ làm , chúng ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Sờ kim giáo úy

Ta đột nhiên như vậy quất lạnh một tiếng , tất cả mọi người đều ngây ngẩn , nhìn về ta.

Trần Nhị Cầu cũng không biết ta đây là phát gì đó thần kinh , mới vừa rồi còn thật tốt , làm sao lại tức giận. Thả ra trong tay thổ , liền hỏi ta: "Su đệ , ngươi làm sao ?"

Một bên Long ca cùng mập mập cũng tò mò hỏi: "Đúng vậy , huynh đệ , như thế mất hứng ?"

Ta nở nụ cười gằn , nói: "Như thế mất hứng , tự các ngươi trong lòng chẳng lẽ không biết sao? Đem hai anh em chúng ta làm con khi đùa bỡn , giúp các ngươi làm loại này tổn hại âm đức chuyện."

"Huynh đệ , ngươi này nói là chuyện này nha , đất này chất khám xét , như thế bị ngươi nói thành tổn hại âm đức , cái này cũng hơi bị quá mức đi." Long ca sắc mặt có chút mất hứng nói.

"Thật là địa chất khám xét sao? Ta xem các ngươi đây cũng là trộm mộ mới đúng chứ!" Ta lạnh lùng nói.

Lời này vừa ra , Long ca cùng mập mập lập tức liền mặt liền biến sắc , lộ ra một ít hốt hoảng thần sắc.

Nhìn đến đây , ta càng thêm biết rõ mình suy đoán không sai. Là , ta hoài nghi hai người bọn họ căn bản tự không phải là cái gì Bắc Kinh tới làm địa chất khám xét , mà là hai cái tặc trộm mộ , tới trộm mộ tới.

May ra có người sẽ nói , ngươi là như thế phát hiện ?

Nói thật , nguyên bản ta đã cảm thấy hai người kia đại buổi tới tới khám xét địa chất cũng rất kỳ quái , sau đó còn muốn đào đất đào thành động , cái này cũng không quá giống là làm địa chất khám xét. Cho đến ánh trăng thẳng lên rồi , làm ta nhìn đến đây phong thủy sau đó , ta mới phát hiện , chúng ta đào đất địa phương lại là một chỗ phong thủy bảo địa , cho nên ta kết luận phía dưới nhất định có một âm trạch , bọn họ để cho chúng ta hỗ trợ tại âm trạch phía trên động thủ , cũng không chính là tới trộm mộ sao?

"À? Trộm mộ!"

Trần Nhị Cầu nghe lời này một cái, cũng là rất nhiều giật mình, chỉ trên đất trộm động, vừa chỉ chỉ Long ca bọn họ, cũng là cảm tức, cả giận nói: "Ca hai cái, các ngươi đây coi như là mấy cái ý tứ nha làm loại này phạm pháp chuyện thất đức, tự các ngươi lên lên làm thì coi như xong đi, còn muốn kéo lên hai anh em mình cái?"

Long ca sắc mặt cứng đờ, sau đó lại giả bộ lấy nờ nự cười, nói: "Huynh đệ, các ngươi này mở là cái gì đùa giỡn nha, này đùa giỡn cũng không thể loạn mở, chúng ta điều này sao có thể sẽ là trộm mộ, trong nơi này có cái gì mộ nha, cũng không chính là một cái núi sao. Này nếu không có mộ, làm sao nói trộm mộ?"

Ta nờ nự cười lạnh: "Lời này của ngươi có thể gạt được người khác, nhưng không gạt được ta. Chỗ này là nơi phong thủy bảo địa, được đặt tên là dê con quý nữ huyết, huyết mất ngay tại chúng ta dưới chân, ta dám khẳng định, phía dưới này thì có một chỗ âm trạch, có thể được này bảo địa, chôn ở người phía dưới chắc cũng là một cái không giàu thì sang người. Ha ha, các ngươi đại buổi tối ở nơi này âm trạch phía trên đảo thành động, ngươi nói đây là địa chất khám xét đây hay là ở đánh trộm động nha"

Nơi này là phong thủy bảo địa, ta còn là có thể xác định. Chỉ thấy chỗ này, trước mắt là một chỗ thôn trang nhỏ, mình đường rộng rãi, phía sau Thái Hành Sơn chủ phong, tới long hữu lực, hai bên trái phải quần sơn trùng điệp, giống như quần thần bảo hộ hai bên. Mà này tiểu sườn đất phủ phục ở trong quần sơn, toàn bộ đại cục lên vừa nhìn, những thứ kia trùng điệp dãy núi giống như một cái dê mẹ hai hàng mẩu nhũ, này tiểu sườn đất liền giống như một cái dê con quý ở mẩu nhũ ở giữa, cũng không chính là trong truyền thuyết dê con quý nữ huyết sao. Này nhưng là chân chính thượng đẳng bảo huyết, loại này bảo huyết không có khả năng cho tới bây giờ mới bị phát hiện, khẳng định trước kia liền bị người phát hiện chiếm đi, cho nên phía dưới này nhất định có mộ.

Lần này Long ca cùng mập mạp đều một hồi tròn mắt hốc mồm, nhất thời không tìm được phản bác mượn cớ. Cuối cùng, chỉ đành phải thừa nhận lên, làm ra một bộ đuối lý đáng vẽ, nhanh chóng tiến lên để giải thích đạo: "Nhị vị đại sư, không nên tức giận, chuyện này xác thực trách chúng ta không có nói mình, giấu các ngươi, là chúng ta không đúng. Thực không dám giấu giếm, chúng ta đúng là chạy phía dưới âm trạch đến, chỉ bất quá chúng ta cũng không phải là cái gì quý cù đều không giằng tặc trộm mộ. Chúng ta là hàng thật giá thật sờ kim giáo úy, chính gọi là trộm cũng có đạo, đi xuống đều chỉ là vì lấy một hai kiện vật kiện, tuyệt sẽ không nhiều hơn phá hư."

Ta nghĩ thâm, này cũng trộm người ta mộ rồi, còn giảng cái gì đạo nghĩa nha thật có đạo nghĩa, cũng sẽ không làm này đào mộ phần đào Mộ thất đức câu đương.

Bất quá,

Ta cũng không muốn đi chỉ trích bọn họ, mà là đối với bọn họ đạo: "Hôm nay chuyện này, chúng ta tự làm không có thấy, như vậy từ biệt."

Nói xong, ta liền chuẩn bị kéo Trần Nhị Cầu rời đi.

Lúc này, Long ca nhưng đi tới, ngăn cản chúng ta, ngượng ngùng cười nói: "Cái kia cái gì, nhị vị huynh đệ, chuyện này xác thực oán ta, các ngươi đừng nóng giận. Nếu các ngươi cũng biết chúng ta đây là muốn làm gì rồi, ta hy vọng ca hai cái có thể cùng nhau làm, chỉ cần mò tới bảo bối, bốn người chúng ta người chia đều, người thấy thế nào?"

Ta lập tức chỉ lắc đầu nói không có hứng thú.

Lúc này, Trương Hiền thành cái tên mập mạp này liền nói: "Chúng ta đây cũng là có ý tốt, chính gọi là gặp nhau tức là theo, có tiền cùng nhau kiếm, vận khí tốt móc ra bảo bối tới, phòng chừng chống đỡ các ngươi giúp người khác nhìn một năm phong thủy. Hơn nữa dưới mắt cái này chỉ là một tiểu mộ, tiếp theo chúng ta còn chuẩn bị đi làm một món lớn."

Long ca cũng nói: "Đại sư này nhìn tầm long điểm huyết tay nghề, ta thật sự là rất bội phục, chúng ta lần này đi ra cũng là cần nhân thủ, nếu như nhị vị đại sư có thể gia nhập chúng ta, chúng ta chuyến này nhất định là như hồ thêm cánh, cái gì đó Tào Tháo mộ, nhất định là bắt vào tay, không thành văn đề."

"Tào Tháo mộ?"

Nghe lời này một cái, ta không khỏi sùng sốt một chút.

"Đúng vậy, thực không dám giấu giếm, chúng ta chuyến này chính là hướng về phía kia Tào Tháo mộ đến, chỉ cần làm xong một phiếu này đại, bảo đảm cả đời này đều không cần làm việc rồi. Thế nào, nhị vị tiểu sư phụ có thể có hứng thú không?" Long ca cười ha hả hỏi.

Nói thật, vừa nghe đến hần nói lên Tào Tháo mộ, ta xác thực động dung, bởi vì chúng ta chính là muốn tìm Tào Tháo mộ. Đương nhiên, chúng ta tìm Tào Tháo mộ cũng không phải là vì trộm mộ sờ bảo, mà là vì kia bản thiên đạo Tiên pháp sách. Chỉ bất quá, Tào Tháo mộ đến tột cùng ở nơi nào, thế nhân nhưng không biết được, chúng ta tự nhiên cũng liền không thể nào biết được.

Bây giờ, nghe được trước mắt hai cái này tặc trộm mộ vậy mà tuyên bố phải đi trộm Tào Tháo mộ, ta không khỏi có chút cảm thấy kinh ngạc. Trong đầu nghĩ, này lương hàng không phải là có ý tại trước mặt chúng ta thổi khoác lác đi, là chính là dùng loại này mộ lớn để gạt chúng ta nhập bọn.

Đương nhiên, một bên Trần Nhị Cầu cũng nghe đến bọn họ mà nói, động dung lên, hai mắt thả nổi lên quang.

Bất quá, ta cũng không có thật sự bởi vì bọn họ một câu nói này liền thật đi nhập bọn, mà là hiếu kỳ hỏi: "Truyền thuyết, Tào Tháo bảy bảy mươi hai nghi trùng, chân chính Tào Tháo mộ không người biết được hần ở nơi nào, các ngươi này đùa giỡn mở hơi lớn đi, Tào Tháo mộ chỉ sợ các ngươi chính là muốn trộm, cũng không nơi đi trộm."

Thấy ta đây nói gì , Long ca ngược lại nở nụ cười , sau đó một mặt thần bí nói: "Ta biết ngươi biết không tin , bất quá ta có thể nói cho ngươi biết , Tào Tháo mộ ta nghiên cứu bảy tám năm , bây giờ thật đúng là biết hần đại khái vị trí."

"Chỉ biết đại khái vị trí ?" Trần Nhị Cầu cười nói: "Vị này đưa đại khái đại đến mức nào ? Ngươi cũng đừng nói với chúng ta , đại khái ở nơi này Thái Hành Sơn bên trong , này Thái Hành Sơn lớn đến đi rồi , các ngươi này nói cũng tương đương với uống công."

Long ca thờ dài , thật đúng là gặt đầu một cái , nói: "Nói thật , ta xác thực chỉ biết Tào Tháo mộ ở nơi này Thái Hành Sơn bên trong một cái đại khái chỗ nào đó trong núi. Bất quá , các ngươi không phải hội phong thủy , sẽ tầm long điểm huyết sao , cho nên ta yêu cầu các ngươi hỗ trợ , ta biết đại khái vị trí , mà các ngươi có thể căn cứ phong thủy long mạch tới chút huyết , cứ như vậy , là có thể tùy tiện tìm tới hần sở tại."

Nghe đến đó , ta cuối cùng bừng tỉnh đại ngộ. Không trách bọn họ sẽ ý vị tới kéo chúng ta nhập bọn , cảm tình là bọn họ muốn thông qua ta tầm long điểm huyết tay nghề , giúp bọn họ tìm ra Tào Tháo mộ huyết tương lai nhà.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Dê con quỳ nhũ huyết

Biết được đối phương dụng ý sau đó , lúc này , Trần Nhị Cầu liền hỏi ta: "Su đệ , ngươi xem chuyện này làm sao bây giờ , có muốn hay không nhập bọn ?"

Ta cũng có chút chần chờ , không biết bọn họ nói có đúng hay không thật , nếu như bọn họ thật biết rõ Tào Tháo mộ đại khái vị trí , vậy thật là có thể giúp được chúng ta mau chóng tìm tới Tào Tháo mộ , đem thiên đạo Tiên pháp quyền sách kia thu hồi lại.

Suy nghĩ phút chốc , đắn lấy , ta lại hỏi: "Các ngươi thật biết rõ Tào Tháo mộ đại khái vị trí ?"

Long ca một mặt khẳng định gặt đầu nói: "Trước là ta lừa gạt các ngươi , thế nhưng lần này ta Lý Á long nói tất cả đều là thật mà nói , lão tử có thể xin thề , nếu như lừa gạt các ngươi , ta Lý Á long liền chết không được từ tế , này cũng có thể đi ?"

Thấy hần đều đã nói như vậy , cuối cùng , ta cũng liền không thể làm gì khác hơn là tin bọn họ một lần , sau đó gặt đầu một cái , đồng ý.

Cứ như vậy , hai người chúng ta hành thiện tích đức âm dương tiên sinh , đảo mắt liền vào tặc trộm mộ đội , cũng không biết lần này cần hao tổn bao nhiêu âm đức rồi. Ai . .

Thấy ta đáp ứng vào nhóm , Long ca cùng mập mập rất là cao hứng , nói sau này sẽ là huynh đệ nhà mình rồi , còn nói gì đó có phúc cùng hưởng , có nạn cùng chịu.

Nếu đều thêm vào đoàn bọn hần hóa rồi , tự nhiên cũng tự không khả năng đi

Lúc này , Long ca liền bội phục nói: "Tiểu sư , ngươi thật là lợi hại , thực không dám giấu giếm , cái này mộ ta cũng vậy hỏi trên theo địa phương thôn dân trong miệng biết được , cái này mộ phong thủy xác thực kêu dê con quỳ nhũ huyết! Nghe nói chôn là dân quốc lúc một cái đại tài chủ , đồ cổ cái gì hần không có , phòng chùng bên trong có chút kim tử bạc loại hình đi. Bất quá , có thể cầm đến mấy cây thỏi vàng , chúng ta này trở về cũng sẽ không lãng phí thời giờ."

Quả nhiên , Long ca bọn họ lúc trước sẽ tới qua nơi này , không trách ta nói như thế mới vừa rồi hần dẫn đường thời điểm , quen việc dễ làm , chạy thẳng tới đỉnh núi này lên đi.

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu liền nói: "Dân quốc ? Vậy ngươi còn đào , người ta con cháu chắc còn ở đi , đào người gia tổ mộ phần , người ta biết làm sao giờ ? Hôn nữa đây cũng quá thất đức."

"Này âm trạch hần không có con cháu đời sau rồi." Ta nhìn một cái nơi đây phong thủy , quay đầu nói với Trần Nhị Cầu.

Trần Nhị Cầu sừng sốt một chút: "Su đệ , ngươi là nói này âm trạch đời sau tuyệt hậu rồi hả?"

Ta gặt đầu một cái , sau đó quay đầu nhìn về Long ca , đạo: "Long ca , ta nói hần không sai chứ ?"

"Lợi hại , thật là rất lợi hại!"

Quả nhiên, Long ca nghe được ta đây mà nói, nhất thời giờ ngón tay cái lên, đồng thời trong ánh mắt cũng tràn đầy kinh ngạc, hiểu kỳ hỏi ta: "Tiểu sử, ngươi... Ngươi đây là làm sao thấy được nhà hắc không có đời sau?"

Ta cười một tiếng, sau đó hướng đối diện xa xa một ngọn núi một chỉ, nói: "Các ngươi nhìn một bên!"

"Đối diện đỉnh ngọn núi kia vừa nhìn chính là một ngọn núi đá, đứng ở chỗ này nhìn sang, vừa vặn có một lối đột đá lớn, dưới ánh trăng lộ ra là dữ tợn đáng sợ, như một con mãnh hổ xuống núi, chính chạy nơi này tới, đây chính là diêm đại hung. Mãnh hổ xuống núi, này dê con há lại còn có thể sống? Cho nên, nếu như ta không nhìn lầm mà nói, toà này âm trạch chủ nhân một hồi táng, hẳn là trong nhà liền muốn gặp gặp đại nạn, con cháu gặp nạn rồi."

"Hay, hay, hay, thật sự là thật là khéo."

Long ca nghe vỗ tay, nhìn về phía ta ánh mắt đều tràn đầy vẻ kính sợ, sau đó kích động nói: "Tiểu sử, ngươi thật là rất lợi hại, không nghĩ đến ngươi đúng là một vị cao nhân a, ngươi nói vậy mà một điểm không sai, ta trước đó vài ngày ngay tại chỗ thôn dân trong miệng, cũng là nghe được bọn họ như vậy nói, nói vị kia đại tài chủ chôn xuống về phía sau, cả nhà liền từng cái chết đi, sau đó có vị cao nhân đi ngang qua nơi này, mới một lời vạch trần, nói chỗ này dê con quỳ nữ huyết bị đối diện mãnh hổ cho cắn chết, táng không biết dùng người. Đây... Đây vậy mà cùng ngài mới vừa nói không hẹn mà hợp."

"Ồ? Ngươi vậy mà đối với chỗ này phong thủy sự tình nghe được rõ ràng như thế?" Nghe được Long ca đối với vị này phong thủy giải cẩn thận như vậy, đến lúc đó để cho ta không thể tưởng đến.

Long ca gật đầu một cái, nói: "Ta cũng vậy nghe dân bản xứ giảng, biết được vị kia chôn ở chỗ này đại tài chủ trong nhà không có hậu nhân, ta đây mới dám tới có ý đồ với nó, nếu là có hậu nhân,

Ta cũng không muốn bị người ta mắng không phải."

Ta gật đầu, hẳn lời này ta đến lúc đó tin tưởng, có hậu nhân tại mộ, nếu như đều đi đào, không chỉ có quá thiếu đạo đức rồi, hơn nữa khẳng định người ta sẽ báo động, đến lúc đó phiền toái sẽ rất lớn.

Lúc này, Trương Hiền thành mập mạp này liền nói: "Bất quá, theo các thôn dân giảng, trước đối diện tảng đá kia, cũng không phải là mãnh hổ xuống núi, mà là mãnh hổ quay đầu, sau đó là kia đại tài chủ nỏ núi, mới biến thành như vậy."

"Ồ? Đây đến lúc đó thú vị, nhanh nói nghe một chút."

Ta nghe một chút mập mạp nói như vậy, không nguyên do rồi hứng thú. Trong đầu nghĩ, cái kia đại tài chủ chẳng lẽ là một cái đại ngu ngốc, mãnh hổ quay đầu mặc dù cũng là hung, nhưng là lại cũng hung bất quá mãnh hổ xuống núi nha. Đối phương đương thời tại sao phải làm như vậy? Dĩ nhiên đem núi nỏ thành mãnh hổ xuống núi cục.

Thấy ta đối chuyện này cảm thấy hứng thú, mập mạp liền đối với ta nói.

Nguyên lai, chôn ở cái dê con quỳ nữ trong huyết cái kia đại tài chủ, lúc còn trẻ là thanh đình Tiến sĩ, làm qua Thanh triều Tri phủ, sau đó đến dân quốc, trở về đến địa phương, thành đại tài chủ, mà hẳn hai đứa con trai, vẫn là dân quốc huyện chính phủ bên trong người, ngay tại chỗ có vị là có quyền cũng có thế, không ai dám trêu chọc.

Vị này đại tài chủ biết rõ mình già rồi, không lâu sống ở nhân thế, vì vậy liền bắt đầu khắp nơi tìm mưu phong thủy bảo địa.

Có một năm, hẳn mời tới một vị thầy phong thủy giúp hẳn chọn phong thủy bảo địa, vị kia thầy phong thủy liền đi tới núi này trên sườn núi, vừa nhìn, liền đối với đại tài chủ nói: "Ngươi khắp nơi tìm bảo mà, thật ra ngươi sau núi này lên mảnh đất này, chính là thượng đẳng phong thủy bảo huyết, danh viết dê con quỳ nữ huyết."

Nghe được thầy phong thủy nói như vậy, đại tài chủ một trận mừng rỡ.

Bất quá, như đầu vấn đề tới, mảnh đất này cũng không phải là nhà hắc, mà là trong thôn một cái tượng đá mà. Cứ như vậy lấy tới lập mộ phần, đối phương chắc chắn sẽ không chịu.

Vì vậy, vị này đại tài chủ phải đi tìm cái kia tượng đá, muốn đem khối này miền đồi núi mua lại. Nhưng là, vị kia tượng đá không chịu bán, nhậm đại tài chủ mò rất cao giá cả, hẳn đều không bán.

Nguyên lai, cái kia tượng đá cũng biết đó là một cái dê con quỳ nữ huyết, bởi vì mảnh đất kia chính là cha chú đứng lên đi xuống, tượng đá còn nghĩ chờ mình sau khi chết, khiến con trai đưa hẳn chôn ở chỗ ấy đây, cho nên lại làm sao có thể bán đầu giá đây?

Nhưng là, nếu là người bình thường, đối phương không bán thì coi như xong đi. Nhưng là đại tài chủ là ai vậy? Đây chính là ngay tại chỗ đều có quyền thế người, nếu nhìn trúng mảnh đất kia, người bán cho không bán coi như không phụ thuộc vào người rồi.

Vì vậy có một ngày, đại tài chủ nhĩ tử liền mang theo một nhóm trong hắc đạo người, đem cái kia tượng đá cho đánh cho một trận, cưỡng bức hẳn đang bán địa khê lên dê xuống thủ ấn.

Kia tượng đá không chỉ có bị đánh gần chết , hơn nữa mà cũng bị đoạt , nơi nào sẽ cam tâm nha , phải đi trong huyện thành tố cáo , muốn đem mảnh đất kia muốn trở về.

Nhưng là , dân quốc niên đại đó khói lửa chiến tranh không ngừng , xã hội hỗn loạn , chính phủ thì càng thêm bóng tối , đại tài chủ gia có tiền có thế , dĩ nhiên là cáo không ngã , cuối cùng , tượng đá không chỉ có mà không muốn trở lại , còn bị nhốt vào huyện thành đại lao. Sau đó , sống hay chết , cũng không biết đến.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Địa chủ ông chủ

Tượng đá không biết sống chết , cũng không có ai đi quan tâm tượng đá sống chết.

Cứ như vậy , lại qua vài năm , đại tài chủ được bệnh nặng , đi đòi nhà ma.

Đại tài chủ nhĩ tử , xin mời đến làm ban đầu vị kia thầy phong thủy điểm huyết táng phụ.

Mời tới vị kia thầy phong thủy điểm xong bảo huyết , hỗ trợ đem đại tài chủ an táng đến dê con quỷ nhũ phong lên. Sự tình làm xong sau , thầy phong thủy lại không có ý bên trong phát hiện bảo huyết đối diện trên một ngọn núi , có một lối đột quái thạch , giống như mảnh hổ quay đầu , hướng bên này nhìn.

Ngay sau đó , liền đối với đại tài chủ người nhà nói: "Đối diện có một quái thạch , như mảnh hổ quay đầu , sợ có nhiều bất lợi , tốt nhất là đem quái thạch kia nổ , mưu đồ an bình."

Đại tài chủ người nhà nghe nói như vậy , lập tức , liền an bài xong xuôi , để cho quản gia đi tìm một cái tượng đá nổ banh đối diện ngọn núi kia quái thạch.

Ban ngày cứ như vậy đi qua , thầy phong thủy cũng rời đi.

Đợi đến trời sắp tối thời điểm , trên ngọn núi kia liền truyền tới một tiếng pháo nổ , không cần suy nghĩ , nhất định là mời tượng đá đang giúp đỡ nổ núi. Bởi vì trời tối , tài chủ gia cũng không suy nghĩ đi xem nổ thế nào.

Nhưng là , khiến người không nghĩ đến là , đại tài chủ hạ táng buổi tối hôm đó , trong nhà liền xảy ra đại sự , đầu tiên là tài chủ con trai thứ hai đột nhiên chết bất đắc kỳ tử mà chết , tiếp theo là tài chủ con trai lớn trẻ nít sinh bệnh nặng , con trai lớn đưa trẻ nít đi huyện thành bệnh viện trên đường , kết quả nhưng xảy ra tai nạn xe cộ , xe lộn vòng vào ven đường bên dưới vách núi , không ai sống sót.

Cứ như vậy , chỉ một đêm thời gian , đại tài chủ gia phái nam liền toàn bộ chết hết , chỉ còn lại hai ba cái thê thiếp. Đương nhiên , cuối cùng này hai ba cái thê thiếp dĩ nhiên là đem tài chủ mỗi nhà tài một phần , về nhà mẹ đẻ tái giá đi rồi.

Lúc đó , dân bản xứ biết được tài chủ gia trong một đêm , cả nhà từ hộ tin tức , cũng là thập phần khiếp sợ. Cho tới sau này tài chủ gia sản ban đầu mời qua vị kia thầy phong thủy , trở lại địa phương vừa nhìn , mới nói toạc ra , nguyên lai là âm trạch đối diện ngọn núi kia quái thạch nổ sai lầm rồi , lúc trước chỉ là mảnh hổ quay đầu , bây giờ sắp vỡ , vậy mà nổ ra một đôi hổ trảo , kết quả biến thành mảnh hổ xuống núi.

Về sau nữa , đã có người nói , ngày ấy quản gia đi mời nổ quái thạch tượng đá , thật ra mời là ban đầu bị tài chủ đoạt đất cái kia tượng đá. Mà quái thạch kia sợ dĩ sẽ bị nổ thành như vậy , nhưng thật ra là tượng đá cố ý , là chính là báo thù.

Chân tướng đại bạch sau đó , mọi người liền đều tại nói , đây là tài chủ gia báo ứng.

Nghe đến đó , ta cũng không khỏi cảm thán , cái này thật đúng là là tự làm tự chịu , người tài chủ kia nguyên tưởng rằng đoạt phong thủy bảo địa , chôn xuống đi sau đó liền có thể để cho hậu bối vĩnh hưởng vinh hoa phú quý , kết quả phí hết tâm tư , quay đầu lại nhưng rơi cái đoạn tử tuyệt tôn hạ tràng.

Đây thật là đáp lại câu cách ngôn kia , làm người đừng quên bản , được thế chớ lấn hiếp người a.

Trên đời quá nhiều người được thế , liền đem người yếu coi như con kiến hôi bình thường tùy ý khi dễ , tự cho là có tiền có thế , người khác làm gì người không ở đâu. Nhưng là bọn họ như thế nào lại biết được , gieo nhân nào , gặt quả ấy , người một khi để người ta khi dễ ngay cả mạng đều nhanh không có , hần một khi muốn lấy mạng người lúc , người những cái được gọi là quyền tiền tài quyền thế lực , cũng không bảo vệ được người mệnh.

Kể xong về con quỷ nữ huyết lai lịch sau đó, Trương Hiền Thành mập mạp này liền nói: "Người tài chủ này khi còn sống thì không phải là một cái kẻ tốt lành gì, đoạt người bảo địa, khi dễ người yếu, hãm những tiền kia tài tất cả đều là vơ vét tới mồ hôi nước mắt nhân dân. Hắn bà nội, thứ người xấu này, chúng ta đào hắn mộ phần, đây là tại thay rộng lớn lao khổ đại chúng thay trời hành đạo!"

Này trộm mộ, trải qua mập mạp trong miệng nói ra, ngược lại thành đại biểu chính nghĩa chuyện. Hơn nữa, vậy hắn tư thế kia, không chỉ có này mộ trộm định, hơn nữa còn rất nhiều phải đem kia nằm ở trong mộ đầu địa chủ ông chủ, kéo ra ngoài miệng lưỡi công kích xung động.

Long ca cũng nói: "Mập mạp nói không sai, loại này thất đức lão tài chủ, không trộm hắn, trộm người nào?"

"Không trộm hắn, trời đất không tha a!"

Mập mạp lòng đầy cảm phẫn cùng Long ca tất cả vừa cùng, hiển nhiên cực kỳ giống tại chạy viên đại hội.

Ta biết bọn họ sẽ không buông tha, này mộ bọn họ là không phải đào không thể, vì vậy không thể làm gì khác hơn là nói với bọn họ: "Trộm mộ loại chuyện này quả thật có tổn hại âm đức, thế nhưng các ngươi nhất định phải làm mà nói,

Vậy thì làm đi, ai bảo chúng ta vào các ngôi mộ đây."

Không có cách nào vì Tào Tháo mộ, lên chiếc này tặc thuyền, chính là không tình nguyện cũng phải kiên trì đến cùng tiếp theo một con đường đi tới hắc.

Long ca nghe ta nói như vậy, cười ha hả, vỗ bả vai ta nói: "Tiểu sử, ngươi này giai cấp vô sản giác ngộ chính là cao. Yên tâm, chúng ta cũng không muốn tổng làm này một nhóm, chờ chúng ta đem này địa chủ ông chủ cho thu thập xong, phải đi tìm kia Tào Tháo lão tặc, làm xong kia vé đại, chúng ta liền rửa tay gác kiếm, hưởng thanh phúc đi rồi."

Nghe được hắn lời này, ta không còn gì để nói. Trộm cái mộ còn lên lên tới giai cấp vô sản giác ngộ đi lên, hắn đây mẫu thân không có cái nào không sẽ là lại ngộ lên hai cái cực phẩm chứ?

Cách mạng tuyến đường đã thống nhất, tiếp xuống tới chúng ta bốn người lại bắt đầu đại mạo phạm, lần này, mọi người vì làm xong vụ này, có thể sớm một chút đi tìm Tào Tháo mộ, cho nên vài người làm được cũng ra sức, đào thành động đào thành động, vận thổ vận thổ, có thể nói là cách mạng nhiệt tình dâng cao.

Cứ như vậy, lại đào nửa giờ đầu đi, trộm động tự đánh thông, đánh tới phía dưới trong mộ thất rồi.

Bởi vì đây chỉ là một tài chủ tiểu mộ, cho nên bên trong rất nhỏ, mọi người chúng ta cũng không có đi xuống, Long ca chỉ phái mập mạp một người đi xuống sờ bảo bối.

Mập mạp chuẩn bị đi xuống thời điểm, liền nói: "Tốt nhất địa chủ ông chủ có thể chứa chút đồ vật cho chúng ta, nếu để cho chúng ta nhào lời nói suông, không phải đem hắn thi thể đẩy ra ngoài lấy roi đánh thi thể không thể."

Ta lập tức xạm mặt lại, trong đầu nghĩ người ta chính là không có lưu đồ vật, cũng không là hắn sai nha.

Mập mạp đi xuống, chúng ta ngay tại phía trên chờ.

Không bao lâu, mập mạp liền lên tới, sau đó nói với chúng ta: "Ta rút cuộc biết địa chủ gia lương nhi tử vì sao lại chết!"

Nghe lời này một cái, chúng ta không khỏi sửng sốt, trong đầu nghĩ mập mạp này chẳng lẽ phát hiện cái gì sao?

Trong lòng đang cảm thấy hiếu kỳ lúc, liền nghe mập mạp liền nói: "Này địa chủ ông chủ nhi tử thật mẹ hắn không hiểu thuận, một điểm chôn theo tài vật đều không chịu thả, ta muốn là người ông chủ này chủ, cũng sẽ biến thành quỷ đem kia hai cái bất hiếu thằng nhóc bóp chết liền như vậy."

Nhất thời, chúng ta tất cả đều lật ra bạch nhãn.

Long ca liền nói: "Thế nào, phía dưới không có gì cả sao?"

Mập mạp chui ra trộm động, vỗ một cái trên người bùn đất, sau đó từ trong túi móc ra hai cây thời vàng, nói: "Cũng chỉ có này hai cây hoàng kim."

Long ca nhận lấy này hai cây thời vàng, cười một tiếng, nói: "Vậy cũng không kém, tối thiểu không có lãng phí thời giờ, cũng coi như đủ chúng ta lần này lộ phí chi tiêu."

Nói xong, hắn liền phân ra một cây, đưa cho chúng ta.

Ta cũng không có đi tiếp, bởi vì ta cũng không muốn trộm mộ, mà là vì tìm Tào Tháo mộ mới có thể nhập hòa, cho nên này trộm mộ được đến thời vàng, ta không muốn đi được.

Long ca thấy ta không muốn, liền nói: "Tiểu sử, ngươi cái này thì không có suy nghĩ, nói tốt cùng nhau làm, sờ lên tới cái gì ngươi cũng không nguyện cầm, thứ này cũng ngang với là xem thường chúng ta."

Nói xong , chính là đem cái kia thỏi vàng kín đáo đưa cho chúng ta.

Thấy nếu quả thật không dùng lời , đối phương thật đúng là sẽ tức giận , cảm thấy chúng ta không phải một lòng , vì vậy không thể làm gì khác hơn là nhận.

Cứ như vậy , chúng ta coi như là chân chính lên chiếc này tặc thuyền , phỏng chừng muốn xuống thuyền đều khó khăn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Dã quỷ lĩnh

Chia xong bản , chúng ta rời đi cái kia núi , trở lại trong xe một bên.

Bởi vì ta là chạy Tào Tháo mộ nguyên nhân , mới có thể nhập bọn họ hòa , cho nên tự nhiên được báo rõ ràng đến, Tào Tháo mộ vị trí bọn họ đến cùng biết được bao nhiêu.

Cho nên , trở lại trong xe sau , ta liền hỏi bọn hắn rồi: "Kia Tào Tháo mộ rốt cuộc là vị trí nào ? Các ngươi lại là thế nào biết rõ ?"

Long ca phỏng chừng cũng biết ta sớm muộn sẽ hỏi chuyện này , cho nên đến cũng không có thống khoái , trực tiếp liền nói cho ta biết: "Tiểu sử a , nếu chúng ta đều là cùng nhau , kia chúng ta cũng không ần tàng nách lầy. Ta đây hãy cùng các ngươi xuyên thấu qua cái đấy đi, ta theo mập mập tổ tiên chính là làm sờ đến giờ này một nhóm, theo ta thái gia gia bắt đầu , ngay tại nghiên cứu Tào Tháo mộ rồi. Đi qua mấy đời tìm , bây giờ mới rốt cục có lớn tiến triển , xác định ra Tào Tháo mộ đại khái vị trí."

"Ồ?"

Nghe lời này một cái , ta không khỏi càng hiếu kỳ hơn , đối với cái này cũng tràn đầy hứng thú.

Long ca tiếp tục nói: "Tào Tháo bày bảy mươi hai nghi trướng , này tin đồn rất nhiều người nói là giả , có chút chuyên gia học giả còn cho là Tào Tháo cũng không có bí táng , càng chưa thiết nghi trướng , nói hắn là cho là mai táng gian lược. Thật ra , đi qua chúng ta tổ tiên mấy đời truy tìm , lại phát hiện , cái gọi là bảy mươi hai nghi trướng nhưng thật ra là thật."

"Các ngươi là làm sao biết bảy mươi hai nghi trướng là thực sự chuyện , chẳng lẽ các ngươi tìm ra kia 72 toà nghi trướng ?"

Ta nghe được nhũn chặt mày , hiếu kỳ hỏi.

Long ca đốt lên một nhánh Trung Hoa khói , hít một hơi , sau đó cười một tiếng , này mới nói: "Nói ra ngươi khả năng không quá sẽ tin tưởng , thật ra theo ta thái gia gia bắt đầu , vẫn tại trộm Tào Tháo mộ , thẳng đến ta đây một đời , đem Tào Tháo năm đó bảy 72 toà nghi trướng toàn bộ đều tìm đến."

"Cái gì ? Tào Tháo bảy mươi hai nghi trướng toàn bộ bị các ngươi tìm đến!"

Lần này , không chỉ có ta thất kinh , ngay cả Trần Nhị Cầu cũng cảm thấy không tưởng tượng nổi , hai người đều là một mặt khiếp sợ.

Mập mập cũng gật đầu nói: "Không sai , ta cùng Long ca hai nhà đều một mực ở tìm Tào Tháo mộ. Tổng cộng tìm được 72 toà Tào Tháo mộ , trên mộ bia đều có khắc Tào Tháo tên , hoặc là viết Ngụy vương Tào Tháo mộ , hoặc là hán cho nên chinh tây tướng quân tào sau mộ , trong mộ tất cả đều cơ quan , đem chúng ta hao tổn tâm cơ tiến vào bên trong lại phát hiện những thứ này mộ đều là nghi trướng , đều là vô chủ mộ , bên trong không thi."

Lúc này , Long ca lại tiếp lời , nói: "Cho đến mấy năm trước , chúng ta cha chú mới rốt cục biết được Tào Tháo mộ đại khái vị trí , sau đó. . ."

Nói tới chỗ này , Long ca ngừng lại một chút.

Ta cùng Trần Nhị Cầu nghe được một nửa , vội vàng thúc giục hỏi: "Sau đó thế nào ?"

"Sau đó không một người trở lại." Long ca thở dài , tràn đầy bi thương sắc.

"Ngươi là nói , các ngươi các bậc cha chú biết được Tào Tháo mộ vị trí thực sự sau , sau đó đi một lần lại cũng không có trở lại ?" Ta nghe đến đó , mơ hồ cảm thấy có chút kinh khủng.

Long ca gật đầu một cái, đạo: Phải cha ta cùng các thúc bá, còn có mập mập phụ thân, tổng cộng mười mấy người, một đi không trở lại, cũng không biết bọn họ lần đó có hay không đi vào Tào Tháo mộ, dù sao lâu như vậy không có trở lại, hẳn là chết hết."

"Vậy các ngươi không có đi tìm?" Ta vội vàng hỏi.

"Đi tìm, thúc thúc ta kéo một nhánh mười mấy người đội ngũ đi tìm qua, bắt quá mười mấy người đi, cuối cùng lại chỉ trở lại một người. Chúng ta muốn hỏi hẳn xảy ra chuyện gì, nhưng là trở lại người kia sau khi trở lại nhưng tinh thần thất thường điên rồi, trở nên gằm gằm gừ gừ, gì đó cũng không hỏi được, chỉ biết người kia một mực đọc trong miệng quý. Ta nghĩ, người kia nhất định là gặp gì đó kinh khủng chuyện, bằng không sẽ không như thế."

Long ca giằng tới đây, sau đó ngẩng đầu nhìn về ta, nở nụ cười, nói: "Nhị vị huynh đệ, thực không dám giấu giếm, chúng ta chuyến này khẳng định tràn đầy nguy hiểm, thậm chí trình độ kinh khủng sẽ vượt qua chúng ta tưởng tượng, cho nên, nếu là các ngươi sợ, hiện tại buông tha cũng còn kịp. Nói thật, ta cùng mập mập này trở về là ôm hẳn phải chết quyết tâm đến, cho nên không muốn hại chết các ngươi."

"Đúng vậy, ca hai cái suy nghĩ thật kỹ một hồi, có đi hay không, đều tùy các ngươi."

Thế nhưng nếu như đi mà nói, đến lúc đó đã xảy ra chuyện gì, cũng không thể oán chúng ta lừa các ngươi đi." Mập mập cũng ở đây một bên như nói thật đạo.

Nghe đến đó, ta cùng Trần Nhị Cầu đã là cau mày, ta tin tưởng Long ca cùng mập mập nói hết thấy các thứ này hẳn đều là thật, hẳn không cần phải vào lúc này cố ý biến cố sự tới làm chúng ta sợ, này đối với bọn hắn tới nói, cũng không chỗ tốt.

Bất quá, chính vì bọn họ đúng sự thật nói cho chúng ta biết những việc này, ta ngược lại càng thêm tin tưởng bọn họ rồi, cũng cảm thấy hai cái này tặc trộm mộ, mặc dù làm là thất đức sinh kế, thế nhưng người ngược lại cũng không xấu, tối thiểu không đợi được đem chúng ta hại chết mới nói ra này chân tướng.

Tiếp lấy đến, ta cùng Trần Nhị Cầu đều có chút chần chờ, có nên hay không tiếp tục cùng bọn họ tiến lên.

Long ca cùng mập mập hai nhà các bậc cha chú đều đi hai nhóm, hai nhóm người đều xảy ra chuyện, mấy chục người bên trong thì trở lại một cái, hơn nữa trở lại người kia còn điên rồi, cho nên coi như là kẻ ngu cũng có thể tưởng tượng được, nơi đó nên có biết bao nguy hiểm và kinh khủng.

Nghĩ tới đây, ta không khỏi nhìn về Trần Nhị Cầu, hỏi hắn: "Sur huynh, ngươi thấy thế nào chuyện này?"

Trần Nhị Cầu cũng một mặt trầm tư, sau đó cười khổ một cái, nói: "Ngươi quyết định đi, cảm thấy đáng giá mạo hiểm, chúng ta phải đi, không đáng để mạo hiểm, rồi coi như xong."

Nghe được hắn nói như vậy, ta cũng nở nụ cười khổ, dựa theo ban đầu dạ du thần ý kiến, chỉ có chúng ta lấy được chúng ta trong tông môn kia bản thiên đạo Tiên pháp, ta mới có cơ hội thay gia gia báo thù. Vì báo thù cho gia gia, cái nguy hiểm này với ta mà nói là đáng giá bốc lên.

Nghĩ tới đây, vì vậy ta liền nói với Trần Nhị Cầu: "Ta quyết định theo chân bọn họ đi xông vào một lần, bằng không ngươi cũng đừng đi rồi, ở bên ngoài chờ chúng ta đi."

Trần Nhị Cầu nghe ta nói như vậy, liền mất hứng, nói: "Ngươi đem sư huynh nhìn thành người gì, ta là cái loại này sợ chết người sao? Phải đi liền cùng đi, phải chết cùng chết."

Ta bất đắc dĩ cười một tiếng, không thể làm gì khác hơn là gật gật đầu, bởi vì ta cũng biết, hẳn chắc chắn sẽ không để cho ta một người theo chân bọn họ đi.

Thấy chúng ta quyết định muốn cùng đi, Long ca bọn họ cũng cao hứng.

Lúc này, ta liền hỏi bọn hắn: "Đúng rồi, các ngươi còn chưa nói Tào Tháo mộ vị trí cụ thể đến cùng đang ở đâu vậy."

Long ca liền nói: "Không phải vị trí cụ thể, mà là đại khái vị trí, ban đầu chúng ta chú ý vào núi trước, họa một tấm bản đồ, đánh dấu Tào Tháo mộ đại khái khu vực, khu vực kia tương đối lớn."

Vừa nói, Long ca liền từ trên người lấy ra một tấm bản đồ, đưa cho ta.

Ta đem bản đồ triển khai, vừa nhìn, chỉ thấy tấm bản đồ này phía trên họa tất cả đều là núi non trùng điệp, mà ở một chỗ núi non trùng điệp ở giữa, thì dùng đỏ bút vẽ một vòng tròn, đỏ bút vòng địa phương, viết ba chữ. Ta không khỏi sửng sốt một chút: Dã quỷ lĩnh!

"Không sai, Tào Tháo mộ vị trí đang ở đó dã quỷ lĩnh." Long ca gật đầu kêu.

"Làm sao còn có loại này địa danh, dã quỷ lĩnh, đây cũng quá mẹ hắn dọa người chứ?" Trần Nhị Cầu ở một bên nghe được cái này địa danh, không khỏi nhú chặt mày.

Mập mập liền nói: "Dân bản xứ nói chỗ đó bình thường có cô hồn dã quỷ qua lại, người một khi xông vào đi vào, liền không ra được, hoặc là liền một đi không trở lại, bị quỷ quái lấy mệnh đi, hoặc là trở lại người cũng hoặc điên hoặc điên. Nghe nói, lúc trước có một cái thợ săn ở trong núi lạc đường, đi nhầm vào vào dã quỷ lĩnh, kết quả nghe một chỗ trong sơn cốc, trống trận trời lên, tiếng hô "Giết" rung trời, giống như là cổ đại chiến trường giống nhau, thiên quân vạn mã đang đánh giặc giống như, sợ đến người thợ săn kia ở trên núi né một đêm, sau khi trời sáng mới tìm được đường trở lại. Cho

nên khi mà người đầu cho rằng , nơi đó có một đạo Quỷ Môn quan , liên tiếp âm phủ hoàng tuyền , người sống là không thể đi , cho nên đem nơi đó coi thành một chỗ cấm địa , mọi người cũng liền quản kia một khu vực gọi là dã quỷ lĩnh."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Quỷ khí trời

Nghe mập mập kể xong dã quỷ thôn từ đâu tới , ta cùng Trần Nhị Cầu đều nghe nhứ chặt mày , trong đầu nghĩ thật chẳng lẽ có tà môn như vậy sao?

Một bên Long ca lúc này liền hỏi ta: "Các người nếu là âm dương tiên sinh , vậy hẳn là sẽ trừ tà bắt quỷ chứ ?"

Ta không khỏi nở nụ cười khổ , nói: "Vậy cũng phải nhìn là cái quỷ gì , nếu quả thật giống như mập mập mới vừa nói như vậy , nơi đó quỷ đều nhiều hơn thành thiên quân vạn mã rồi , vậy cho dù tay nghề ta tốt vậy cũng còn không giống nhau một con đường chết sao."

Long ca cười một tiếng , liền nói vậy cũng là dân bản xứ tin đồn , không thể coi là thật.

Nếu đúng như là người bình thường , tự nhiên cũng làm như làm là cố ý dọa người tin đồn , nhưng là chúng ta là âm dương tiên sinh , trong lòng là tin tưởng trên đời có quỷ , cho nên đối với chúng ta mà nói , ngược lại đối với mấy cái này liên quan tới quỷ quái tin đồn , càng thêm rất tin.

Bất quá , chiếu theo ta phỏng đoán là , ban đầu lạc đường người thợ săn kia , nghe cái gọi là thiên quân vạn mã thanh âm , hẳn là Âm binh quá cảnh.

Cái gọi là Âm binh quá cảnh , thường thường là xuất hiện ở đại tai nạn trước , bởi vì đại tai nạn sẽ chết rất nhiều người , cho nên Địa Phủ sẽ phái nhóm lớn quỷ sai quỷ tướng tới dương gian cầu hồn. Ta nghĩ , ban đầu người thợ săn kia hẳn là đụng phải chính là Địa Phủ quỷ sai Âm binh.

Bất quá , nếu đều dự định phải đi tiếp rồi , bây giờ coi như sợ hãi cũng không có.

Ngay sau đó , ta liền lại quan sát tỉ mỉ lên trong tay tấm bản đồ kia tới.

Chỉ thấy , kia bị đồ bút vòng đi ra dã quỷ lĩnh , đất đai cực kỳ rộng lớn , bên trong dãy núi trùng điệp , khó trách Long ca bọn họ biết rất rõ ràng Tào Tháo mộ ngay tại dã quỷ lĩnh , lại nói chỉ biết đại khái vị trí. Lớn như vậy một cái dã quỷ lĩnh , nếu muốn ở bên trong tìm tới Tào Tháo mộ , thật đúng là sẽ không rất dễ dàng.

Tiếp đó , ta lại phát hiện , tại dã quỷ lĩnh bên ngoài , hoặc xa hoặc gần , lại dùng đồ bút đánh dấu rất nhiều điểm đỏ.

Nhìn đến đây , ta liền hiếu kỳ hỏi Long ca: "Những thứ này điểm đỏ là ý gì ?"

Long ca liền nói: "Đó chính là Tào Tháo 72 toà nghi trùng."

Nghe nói như vậy , ta không khỏi cảm thấy hiếu kỳ , vì vậy cẩn thận kê đếm , thật đúng là tổng cộng dùng đồ bút đánh dấu bảy mươi hai nơi điểm đỏ. Một cái không nhiều , không thiếu một cái. Hơn nữa ta phát hiện này 72 toà nghi trùng , đều là tại Thái Hành sơn mạch bên trong , có tại Hà Bắc biên giới , có tại Hà Nam biên giới , có tại Thái Hành Sơn chủ mạch núi , có tại Thái Hành Sơn dư mạch lên.

Nhìn đến đây , nói thật , ta rất thần phục Long ca bọn họ các bậc cha chú là thế nào đem những này nghi trùng đều tìm cho ra , cái này cũng quá khó khăn đi!

Đương nhiên , bây giờ ta cũng rút cuộc hiểu rõ , hẳn thật không có gạt ta , muốn đem này 72 toà nghi trùng đều tìm đi ra , không có mấy đòi người truy tìm , thật đúng là là không có khả năng hoàn thành.

Nếu biết rồi chân chính Tào Tháo mộ ngay tại dã quỷ lĩnh , tiếp theo chúng ta cũng liền có phương hướng , dựa theo Long ca ý kiến , nơi này đi dã quỷ lĩnh , còn có hơn trăm dặm đường núi , hơn nữa phía sau đường xe không đi được , chỉ có thể đi bộ , khả năng yêu cầu chừng mấy ngày tài năng đi tới.

Có kế hoạch bước kế tiếp , tiếp lấy chúng ta cũng không có chuyện trò tiếp nữa rồi , vài người ngay tại trên xe chỗ ngồi nhắm mắt ngủ trong chốc lát.

Phòng chừng mọi người cũng là mệt là , giấc ngủ này , đi nằm ngủ đến lớn hơn trưa.

Sau khi tỉnh lại đến , chúng ta cứ tiếp tục lái xe lên đường , đại khái đi phía trước mở ra hơn mười dặm đường núi , đón lấy , trước mặt đường tự lại cũng không lái xe được , chỉ đành phải xuống xe đi bộ.

Đường núi khó đi , tốt tại bốn người có kèm , dọc theo đường đi khoác lác đánh rầm trò chuyện , ngược lại không cảm thấy tịch mịch.

Nguyên bản , Long ca vẫn còn nói , trước mặt hai mươi dặm bên ngoài thì có một cái thôn , bọn họ trước đây không lâu từng đi qua một lần , nhận biết nơi đó thôn dân , đến lúc đó có thể tiêu tiền để cho thôn dân giết gà gà đắt , ăn bữa ngon. Kết quả đi lần này , ngay tại trong núi xoay chuyển cả ngày , cho đến trời tối , cũng không thấy hấn theo như lời cái thôn đó.

Này trời đã tối rồi , không chỉ có không tìm được thôn , hơn nữa càng khiến người ta cảm thấy xui xẻo là , trên trời mây đen giăng đầy , cuồng phong gào thét , chà xát được trong núi mảnh rừng cây vù vù vang dội , hiển nhiên chính là muốn biến trời mưa rồi.

Chúng ta bốn người , nhìn đến loại này quý khí trời , cũng là buồn rầu gần chết. Trong đầu nghĩ , nếu như còn không tìm tới thôn mà nói , này trở về nên thành ướt như chuột lột rồi.

Chúng ta nhanh hơn bước chân , tiếp tục đi đường.

Lại đi vài chục phút , đột nhiên liền bắt đầu sấm chớp rền vang , bắt đầu rơi xuống mưa to. Nhìn một chút thiên , tối nay trận mưa này phỏng chừng trong chốc lát không dừng được , đoán chừng tiếp theo cả đêm.

Dừng lại dầm mưa , chẳng bằng tiếp tục đi đường , nhìn xem có thể hay không ở mặt trước tìm tới phòng tránh mưa , vì vậy không thể làm gì khác hơn là kiên trì đến cùng tiếp tục lên đường.

Càng mưa càng lớn , chung quanh một mảnh đen nhánh , đưa tay không thấy được năm ngón , cộng thêm đường mòn gấp ghe , chúng ta đi thập phần chật vật.

Lúc đó ta liền hỏi Long ca rồi , ta nói: "Long ca , ngươi không phải là cố ý gạt chúng ta đi , còn nói đi hai mươi dặm đường sẽ có một cái thôn , nói để nghe như vậy , mời chúng ta ăn đất gà. Ngươi xem này , đều đi ít nhất không dưới ba mươi dặm đường , nơi nào có gì đó thôn nha."

Long ca nghe được ta nói hấn lừa gạt chúng ta , lập tức liền mất hứng , vỗ ngực liền nói với chúng ta: "Ta Lý Á Long làm khó là hẹp hòi người sao? Một cái gà đất cũng phải không được bao nhiêu tiền đi. Chỉ bất quá , hôm nay cũng là lạ , ta nhớ rõ ràng một hồi trước , xe hơi không có đường , chúng ta liền đi bộ không sai biệt lắm hai mươi dặm , sau đó liền gặp được rồi thôn , như thế hôm nay nhưng đi lâu như vậy cũng chưa tới."

Nói xong , hấn liền hỏi Trương Hiến Thành: "Mập mập , chúng ta hấn không đi nhầm đường chứ ?"

Mập mập nói: "Vào núi liền con đường này , muốn đi sai đều khó khăn , sẽ không sai , đoán chừng là hôm nay chúng ta một đường ngồi chém gió thiên , cho nên đi chậm rãi đi."

Lại đi nửa giờ , lúc này ta cũng có chút cảm thấy không được bình thường , lần nữa hỏi Long ca cùng mập mập: "Các ngươi xác thực hỏi trên các ngươi chỉ đi hai mươi dặm đường núi , đã đến trong thôn ?"

Phải không sai biệt lắm hai mươi dặm đáng về đi." Long ca gật đầu một cái.

"Hai mươi dặm đường núi , chắc liền ba giờ không kém bao nhiêu đâu ?" Ta tiếp tục hỏi.

Long ca gật đầu một cái: "Không sai , hỏi trên chúng ta chính là đi ba giờ."

Nghe được bọn họ nói như vậy , ta không khỏi cau mày , ngừng lại , nói với bọn họ: "Tối nay chịu có cái gì không đúng!"

"Có cái gì không đúng ?" Mọi người sững sờ , toàn đều nhìn về ta.

Ta gật đầu một cái , liền nói với bọn họ: "Chúng ta buổi chiều liền bắt đầu bước đi , coi như đi chậm rãi , hai mươi dặm đường núi , bốn giờ tổng đủ chứ ? Nhưng là , bây giờ đều trời tối một hai giờ rồi , chúng ta ở nơi này trên đường núi đi ước chừng gần sáu giờ rồi , đừng nói hai mươi dặm đường núi , chính là năm mươi dặm đều phỏng chừng đi tới. Nhưng là thôn đây?"

Long ca nghe nói như vậy , liền nói: "Nghe ngươi vừa nói như thế , thật đúng là , kia phỏng chừng chúng ta nhất định là đi qua đầu , có lẽ là trời tối , chúng ta bỏ lỡ thôn cũng không phát hiện."

Bất quá , ta nhưng lắc đầu một cái , nói: "Trời tối , trong thôn cũng sẽ có đèn đuốc , coi như một người không có phát hiện , luôn không khả năng bốn người chúng ta người cũng không phát hiện chứ ? Cho nên hấn không khả năng bỏ qua."

"Nếu ngươi cảm thấy chúng ta không có khả năng bỏ qua cái thôn đó , thế nhưng chúng ta lại xác thực đi sáu , bảy tiếng rồi , vậy chẳng lẽ chúng ta thật là lạc đường ?" Long ca có chút tròn trĩnh mắt.

"Lạc đường ngược lại cũng dễ nói , ta sợ là chúng ta hôm nay có thể là đụng quý!"

Ta nhìn một cái này sấm chớp rền vang , mây đen che đỉnh khí trời , không khỏi một mặt ngưng trọng. . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Tiểu quỷ

"Đừng quỷ?"

Nghe lời này một cái, nhất thời, Long ca bọn họ giật mình, không khỏi kinh hô lên.

Đặc biệt là mập mập, càng là cặp mắt bốn phía nhìn loạn, sợ hãi vội vàng chen đến rồi trong chúng ta tới.

Trần Nhị Cầu nhìn thấy mập mập kinh hoàng bộ dáng, liền cố ý cười nhạo hân: "Nhìn người chút tiền đồ này, thật không biết người là như thế đi trộm mộ."

Thật ra, ta cũng muốn không thể, như vậy sợ quỷ, còn có gan từ trộm mộ?

Lúc này, mập mập liền bức tức nói: "Sợ quỷ? Người nào sợ quỷ rồi hả? Chúng ta nhưng là hàng thật giá thật sờ kim giáo úy, vật gì chưa thấy qua a, đừng nói là quỷ, ngay cả đại bánh chưng chúng ta đều gặp."

"Nhé, này vẫn thật không nghĩ tới, các người lại còn là từng va chạm xã hội (gặp qua quỷ) chủ, xem ra xem thường các người rồi. Nếu đều gặp rồi, còn kinh hoàng cái gì a." Trần Nhị Cầu cười một tiếng.

Mập mập liền nói: "Đây không phải là không có thấy đối phương sao, nếu là gặp được, mập gia ta thể nào cũng phải chơi chết hân không thể."

Thấy bọn họ lưỡng vẫn còn cãi vã da, ta liền nói với bọn họ: "Đừng kéo miệng lưỡi rồi, tối hôm nay chúng ta đoán chừng là trong chốc lát không đi ra ngoài được."

Thấy ta sắc mặt nghiêm túc, Trần Nhị Cầu cũng sẽ không dám nói đùa nữa, sau đó hỏi ta: "Sự đệ, chẳng lẽ chúng ta gặp phải quỷ đánh tường?"

Ta lắc đầu một cái, không nói gì, bởi vì tạm thời ta cũng còn không nhìn thấy gì.

Suy nghĩ một chút, ta theo trong túi xách xuất ra một chồng linh phù, dính vào ven đường trên một thân cây, sau đó này mới đối với bọn hân nói: "Chúng ta tiếp tục đi."

Cứ như vậy, ta đi mấy bước, liền hướng ven đường lên cây lên dán lên một đạo bùa vàng.

Đương nhiên, này linh phù dán tại trên cây, có hai cái tác dụng, một là trừ tà, một là làm ký hiệu. Ta muốn nhìn một chút, chờ chút có phải hay không sẽ quay lại về chỗ cũ tới.

Cứ như vậy, đi vài chục phút, tiếp lấy ta liền ngừng lại, bởi vì trước mắt ven đường trên một thân cây, quả nhiên dán một đạo bùa vàng.

Lần này, chúng ta bốn người đều toàn bộ tròn mắt, điều này nói rõ chúng ta đúng là một mực ở trên con đường này vòng quanh, không đi ra lọt.

Hơn nữa, suy nghĩ tỉ mỉ sau đó chúng ta phát hiện, chúng ta ở chỗ này tối thiểu xoay chuyển có một hai giờ.

Cái gọi là "Quỷ đánh tường", chính là tại ban đêm hoặc ngoại ô lúc đi lại, không phân rõ phương hướng, tự mình cảm giác mờ nhạt, không muốn biết hướng nơi nào đi, cho nên lảo tại chỗ xoay quanh, đây chính là trên phố ý kiến bên trong quỷ đánh tường.

Mà ở âm dương trong nghề, quỷ đánh tường, còn gọi là quỷ trích mắt, ý tứ chính là bị quỷ quái tà linh trích rồi ánh mắt, cho người không thấy được đường. Bởi vì người một khi không nhìn thấy đường, người cho rằng là đi là thẳng tắp, thật ra cuối cùng người nhưng sẽ phát hiện, người đi nhưng thật ra là một cái vòng tròn lớn.

Bất quá, quỷ đánh tường cũng không đáng sợ, chúng quy gặp phải quỷ đánh tường, chỉ cần không kinh hoàng, ngồi ở tại chỗ, chờ đến trời sáng cũng liền tự nhiên có thể đi ra ngoài.

Bất quá, chúng ta không phải người bình thường, tự nhiên không có khả năng ngồi chờ trời sáng. Bởi vì ta biết, phát sinh quỷ đánh tường, cái này thì nói rõ là có âm hồn tiểu quỷ cố ý làm chúng ta, thân là âm dương tiên sinh, tự nhiên không thể nào để cho bọn họ khi dễ.

Cho nên, biết mình là gặp quỷ đánh tường, đón lấy, ta ngay tại trên đất đạp nổi lên cương bộ, đọc chỉ thiên địa thần chú: "Thiên địa tự nhiên, uế khí phân tán, trong động huyền hư, hoàng lăng thái nguyên. Bát phương uy thần, khiến cho ta tự nhiên. . . Hung uế tiêu tan, đạo? Nọa 4 Quỷ?

Chỉ thiên địa thần chú cũng gọi quét uest chú, giải uest chú.

Bùa này có thể chế ma triệu linh, sai khiến bầy linh, an trấn Ngũ nhạc, bảo đảm thiên địa trường tồn, quét sạch oán ghét uest, chính khí dư thừa, dùng tà khí tiêu diệt, khử bệnh trường sinh. Đang làm trong đạo tràng thường dùng bùa này tới che chở đàn, để đạt tới thanh trừ quỷ tà quấy nhiễu.

Thần chú vừa đọc xong, ta liền chân to hướng trên đất mạnh mẽ giẫm, đồng thời hét lớn một tiếng: "Cấp cấp như luật lệnh "

"Oành" một tiếng, nhất thời một cỗ mãnh liệt cương khí khí lăng từ ta dưới chân giống như bốn phía đẩy ra. Thậm chí ngay cả rơi vào giữa không trung nước mưa đều trực tiếp chấn thành một đoàn đoàn hơi nước.

Sắc lệnh tiếng vừa hạ xuống, lập tức chỉ nghe thấy sau lưng đột nhiên vang lên mấy tiếng thê lương gào khóc.

Ta vội vàng quay đầu nhìn lại,

Tiếp lấy liền thấy tại phía sau chúng ta cách đó không xa, trên đất té sáu bảy người, là một đám trẻ nít.

Đám này trẻ nít không hơn được nửa mười mấy tuổi, tiểu Tài ba bốn tuổi, có mặc lấy cái yếm, có mặc lấy trường bào, xem bọn hắn mặc trang phục, hẳn là giải phóng lúc trước chết đi trẻ nít.

Rất khó tưởng tượng được, ở nơi này hoang sơn dã lĩnh bên trong, vậy mà sẽ có một đám trẻ nít. Đương nhiên, ta cũng không muốn biết, bọn họ rốt cuộc là dân quốc trẻ nít, vẫn là Thanh triều, càng không muốn biết bọn họ vì sao lại chết ở chỗ này. Ta chỉ biết, đám này tiểu quỷ mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng lại mỗi người đều là lão quỷ, chỉ là xem bọn hắn ăn mặc cũng biết chết nói ít cũng có tám mười một trăm năm rồi.

Những thứ này tiểu quỷ, mới vừa rồi bị ta chỉ thiên địa thần chú cho thương tổn tới, trong đó có hai cái tuổi còn nhỏ, còn khóc, một mặt oán độc nhìn về ta.

Thấy bọn họ bị ta chỉ thiên địa thần chú chấn động phải phát hiện thân, đón lấy, ta liền bấm pháp quyết, đối với bọn họ liền quát lạnh: "Lớn mặt tiểu quỷ, lại dám tại động thổ trên đầu thái tử, có tin hay không bổn sư lập tức cho các ngươi hồn phi phách tán!"

Ta đây thật ra cũng là cố ý tại hù dọa bọn họ, chỉ cần bọn họ thôi lui, ta liền sẽ không làm khó bọn họ.

Đám kia tiểu quỷ, cũng biết tới hôm nay đây là đụng vào âm dương tiên sinh trên đầu tới, cho nên cũng không dám làm tiếp đụng đến bọn ta rồi, chỉ là hung ác trợn mắt nhìn ta liếc mắt, nói: "Phía trước có các ngươi tốt nhìn!"

Thả xong một câu lời độc ác, sau đó liền thờ phỉ phò rồi đi.

Đám kia tiểu quỷ vừa đi, Trần Nhị Cầu bọn họ liền vội vàng hỏi ta, mới vừa rồi là tại nói chuyện với người nào ?

Ta liền đem là tiểu quỷ đang làm chúng ta sự tình nói một lần, bọn họ mỗi người đều giận đến cắn răng nghiêng lợi. Mập mập nói: "Hắn đại gia, đây thật là người xui xẻo, liền tiểu thí hải đều tới khi phụ chúng ta. Các ngươi đừng can ta, sử ký, người mau nói cho ta biết, đám kia tiểu thí hải tại kia, ta sẽ đi ngay bây giờ thay bọn họ cha mẹ giáo dục một chút bọn họ."

Ta liếc mắt, đối với bọn họ đạo: "Tiểu quỷ rồi đi, bất quá hắn rồi đi lúc nhưng thả một câu lời độc ác, nói phía trước có chúng ta đẹp mắt, ta lo lắng trước mặt còn sẽ có phiền toái."

"Có thể có cái gì phiền toái, mấy đứa trẻ mà nói chẳng lẽ còn có thể uy hiếp được chúng ta." Mập mập không lấy làm tin nói.

Nhìn bộ dáng kia của hắn, nếu như đám kia tiểu quỷ thật sự tại trước mặt, hẳn thật có khả năng sẽ vạ bọn họ thật tốt dạy dỗ một chút bọn họ.

"Tiểu sư, này chắc là không có chuyện gì đâu?"

Một bên tương đối chừng chặc Long ca hơi có chút bận tâm hỏi.

Ta cười khổ một cái, liền nói: "Coi như thật có chuyện cũng không có cách nào ở lại chỗ này cũng không nhất định thái bình. Chúng ta vừa đi vừa nhìn đi!"

Là, khu vực này cũng không thái bình, bằng không cũng sẽ không gặp phải một đám tiểu quỷ, đối với chúng ta quỷ đánh tường. Hiển nhiên, chỗ này có chút tà tính a.

Quỷ đánh tường phá, tiếp lấy lần này, vẫn thật là đi ra ngoài. Xuyên qua rừng rậm, trước mắt tự xuất hiện một cái dốc núi nhỏ.

Dốc núi nhỏ lên không có gì cây, trụi lủi, mà lúc này, mưa cũng ngừng, chỉ bất quá có thể là có mưa, trước mặt dốc núi nhỏ lên, tràn đầy sương mù.

Lúc này, Long ca cũng có chút hưng phấn nói với ta: "Ta nhớ được cái đồi kia, chỉ cần lật qua ngọn núi nhỏ kia dốc, lại đi về phía trước cái năm sáu dặm đường, liền đến trong thôn rồi."

"Ồ?"

Nghe nói như vậy , chúng ta đều mừng rỡ vạn phần , vì vậy vội vàng hướng núi nhỏ kia dốc đi tới . .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Quý Thị

Này sườn núi nhỏ , mặc dù nhìn không cao , nhưng là bỏ lại không bình thường khó .

Đại khái đi mười mấy phút đi , chúng ta lúc này mới đi vào dốc núi trên đỉnh .

Leo lên núi sườn núi , tiếp cũng là đường xuống dốc .

Thế nhưng là coi ta hướng dưới sườn núi trên nhìn một cái lúc , lại mi đầu một chút liền nhăn , bởi vì ta nhìn thấy dưới sườn núi Đường Biên bên trên , đèn đuốc thông minh , Quý Ảnh lấp lóe , thật giống như có rất nhiều người đang trên đường ban đêm giống như .

Vừa thấy được đây là kỳ quái cảnh tượng , ta liền không khỏi phạm lên nói thầm , nghĩ thầm đây là hơn nửa đêm , chỗ nào đến nhiều như vậy đi đêm đường nha?

Bởi vì cái gọi là , sự tình ra khác thường tất có yêu , cho nên khi dưới ta liền quay đầu hỏi Long ca bọn họ: "Các người có thể thấy được dưới núi những đèn đuốc đó sao?"

Long ca bọn họ bị ta hỏi được không hiểu ra sao , lên núi sườn núi nhìn xuống nhìn , sau đó cười nói: "Đèn đuốc , núi dưới thê hắc một mảnh , nơi nào có đèn đuốc nha?"

Ta liền lại hỏi Trần Nhị Cầu: "Người cũng không nhìn thấy thật sao? Là ở chỗ này nha !"

Nói , ta còn thay bọn họ chỉ chỉ phương hướng .

Thực , núi dưới đèn đuốc căn bản cũng không cần chỉ , thật dài một đầu trên sơn đạo , đến đâu là đèn đuốc , giống như là thấp đèn lồng gấp rút lên đường một cái đại bộ đội giống như , chỉ cần hướng dưới sườn núi nhìn lại , liền có thể trông thấy một đầu điểm điểm hỏa quang trường long .

Nào biết , ta cứ thế chỉ rõ ràng phương hướng , ba người bọn hắn hay là một mặt cái gì cũng nhìn không thấy , một mặt mộng bức . Mà , Bàn Tử còn nói ta lừa hắn .

Gặp ba người bọn hắn đều nhìn không thấy , ta tâm bên trong hơi hồi hộp một chút , lập tức liền biết rõ , lúc này là vừa gặp phải bần .

Trần Nhị Cầu gặp ta biểu lộ khác thường , lập tức liền đoán được xảy ra chuyện , tranh thủ thời gian hỏi ta: "Sur đệ , có phải hay không vừa nhìn ra cái gì không đối đến?"

Ta điểm gật đầu , trong lòng cũng lo lắng , liền nói với bọn họ: "Mấy ca , lúc này ta có thể không phải cố ý muốn hoảng sợ các người , dưới sườn núi trên đường , tất cả đều là Quý ."

"A?"

Lần này , nhưng làm Long ca bọn họ dọa cho phát sợ , mấy cái người đều lập tức liền kinh hoảng .

Bọn họ tranh thủ thời gian lần nữa hướng dưới sườn núi nhìn lại , thế nhưng là vô luận bọn họ thấy thế nào , đều vẫn là nhìn không ra bất kỳ tới.

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói: "Các người dạng này là nhìn không thấy ."

Nói xong , hắn móc ra một bình nhỏ Ngưu Nhãn lệ đến , sau đó ba người liền mở Âm Dương Nhãn .

Xác đáng bọn họ rốt cục thấy được dưới sườn núi những đèn đuốc đó lúc , từng cái đều một mặt hoảng sợ cùng khẩn trương . Nhao nhao hỏi ta , bây giờ nên làm gì? Muốn không được trước đường cũ trở về đi?

Ta ngừng lại , cũng chỉ có thể trước tạm lánh chúng nó , dù sao ta cũng không biết phía trước sẽ có nhiều hung hiểm .

Thế nhưng là , đang lúc chúng ta chuẩn bị đường cũ tuyền vung trở về lúc , quay người lại , rút cuộc lại hoảng sợ phát hiện , sau lưng ta không xa trên đường , cũng tới một đoàn Quý Hòa , chính hướng chúng ta bên này trên sườn núi nhanh chóng di động qua tới.

Là , này một đoàn hướng bên này di động qua đến, tuyệt đối là Quý Hòa .

Vì cái gì khẳng định như vậy đâu?

Bởi vì này một đoàn Hòa , tròn trịa tròn trịa , Quý xanh Quý xanh , mà Hòa Cầu còn phi thường lớn , so với chậu nước còn lớn hơn , hô hô rung động , mang gào khóc thảm thiết lệ hào âm thanh, hướng bên này tới .

Đây không phải Quý Hòa , sẽ còn là cái gì nha?

Lần này chúng ta mấy cái người đều có chút mất tròn tròn , Bàn Tử lập tức liền tuyệt vọng , gấp đến độ thẳng dậm chân , nói: "Xong, xong, lần này thật phải chết ở chỗ này . Hai bên đều đến Quý , lần này chúng ta thật sự là ngay cả chạy trốn đều không đường trốn ."

Mà Long ca cũng hiển nhiên là bối rối , tranh thủ thời gian hỏi ta: "Tiểu sử , làm sao bây giờ?"

Ta ngẫm lại , hiện nay thật sự là trước có hổ , sau có sói , trước lui lưỡng nan . Mà , coi như đậu ở chỗ này cũng không được , bởi vì sau lưng này một đoàn Quý Hòa cũng chính hướng chúng ta bên này di động qua tới.

Nói thật , lúc này ta cũng nhất thời lòng người đại loạn . Nghĩ thâm , mẹ hán trước đó mấy cái kia tiểu quý thật không phải cố ý làm ta sợ , cảm tình phía trước thật có lợi hại hơn đang chờ chúng ta a .

Ta quay đầu nhìn liếc một chút sau lưng một đoàn Quý Hòa , ô ô ô rung động , càng ngày càng gần , lúc này ngay tại chân núi đến,

Dừng không bao lâu , liền sẽ lên tới núi lên .

Nhìn đến đây , ta sau cùng đành phải quyết định chắc chắn , liền nói với mọi người: "Đi , chúng ta tiếp tục đi lên phía trước , ta còn không tin tà , nay dạ hội xông ra không được !"

Nói xong , ta liền nhanh chân hướng phía trước dẫn đường đi đến .

Bất quá đi mấy bước , ta ngẫm lại , hay là dừng lại , đối với bọn họ thông báo một chút , gọi bọn họ nhất định phải theo sát ta , ngàn vạn không thể đi tán .

Tất cả mọi người dọa cho phát sợ , cho nên đối với ta lời nói cũng là nghe lời rậm rập .

Đồng thời , Long ca cũng hỏi ta , vì sao lại có nhiều như vậy Quý?

Ta ngẫm lại , thời điểm này cũng không cần thiết giấu diếm cái gì , thế là liền nói với bọn họ: "Dưới núi Dương Khí biến mất , Âm Khí khuếch tán , ta muốn chúng ta đêm nay chỉ sợ là đụng vào Quý Thị ."

"Quý Thị?"

Long ca cùng Bàn Tử nghe được hai chữ này , toàn thân run lên , hiển nhiên chỉ là 'Quý Thị' cái từ này , liền đem bọn họ dọa đến quá sức .

"Vâng, Quý Thị !" Ta điểm gật đầu .

Người có người Tập Thị , mà Quý tự nhiên là có Quý Tập Thị . Cái gọi là Quý Thị , cũng là cô hồn dã quỷ tụ tập cùng một chỗ , hình thành bách quỷ tụ hội . Nghe nói , Quý Thị bên trong chẳng những có đến từ phủ Âm Hồn làm sinh ý , còn có thể hấp dẫn chung quanh cô hồn dã quỷ . Nếu như ta không có đoán sai lời nói , đằng sau này một đoàn hướng bên này di động qua đến Quý Hòa , nên cũng là chính bị đây là Quý Thị hấp dẫn tới .

Quý Thị truyền thuyết từ xưa đến nay , có thể chánh thức gặp qua người lại không mấy cái . Bởi vì người sống chỉ cần đi vào Quý Thị , liền không khả năng sinh hoạt ra đến , bởi vì hồn sẽ bị Quý Thị bên trong Quý Hồn câu đi , vĩnh viễn lưu tại Quý Thị . Tóm lại , Quý Thị cũng là một chỗ người sống cấm địa . Đồng dạng sẽ chỉ ở hoang sơn dã lĩnh , hoặc Tụ Âm chi tài sẽ xuất hiện loại này hiện tượng . Nghe nói , tại một chút vạn hồ chôn cũng có thể nhìn thấy Quý Thị . Chỉ bất quá , trên đời vừa có bao nhiêu người có thể gặp qua đâu? Gặp qua người cũng không nhất định có thể sống ra đến , cho nên tạo thành mọi người đối với Quý Thị đến tột cùng là thế nào một cái tình huống , cũng đều không rõ ràng lắm .

Nghĩ đến hiện nay chúng ta muốn xông Quý Thị , nói thật , ta tâm bên trong cũng là mướt mồ hôi .

Ta ngẫm lại , cảm thấy cứ như vậy xông Quý sự tình , trong lòng vẫn là không quá yên tâm , thế là liền dừng lại , đem bọn họ ba người Dương Hòa đều thu lại .

Người sống tự mang ba thanh Dương Hòa , trên đầu đủ hai vai tất cả một thanh . Bởi vì cái gọi là , thân người tự mang ba cây đuốc , Dương Hòa bắt diệt âm khó xâm . Ý tứ chính là , người trên người có ba thanh Dương Hòa , chỉ cần Dương Hòa bắt diệt , âm tà quỷ quái liền không có biện pháp xâm phạm người .

Lời tuy nói như thế, đó là cái này thích hợp bình thường đi đường ban đêm áp dụng. Mà dưới mắt Quý Thị thì lại khác, nhiều như vậy quý quái, bách quý tụ hội hướng, người một cái đình ba thanh Dương Hòa người sống xông vào, còn không trực tiếp đem người cho ăn?

Cho nên, trực tiếp sớm đem trên thân ba thanh Dương Hòa cho lấy đi, ngược lại không dẫn những cái kia Quý Hồn chủ ý. Mà, nói bất định này Quý Thị bên trong các quý hồn, sẽ còn đem chúng ta cũng làm thành Quý đấy.

Bất quá, đây là Dương Hòa cũng không phải thật nhận, mà chính là dùng Tam Âm hồn, dán tại trên đầu đủ hai vai, tạm thời đem Dương Hòa đè ở được mà thôi. Cũng là chính như thế ngăn chặn, thực đối với người là có hại, lần này dùng Âm Phù áp Dương Hòa, đoán chừng tiếp xuống mấy ngày nay, Dương Hòa đều vờ không.

Chỉ là, đây cũng là không có cách nào mà làm, bảo mệnh quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Xông Quý Thị

Dùng âm phù ngăn chặn bọn họ dương hoà, mấy cái người đều hung hăng đánh cái giặt mình, thật giống như rất lạnh giống như.

Mấy cái người dương hoà bị ngăn chặn, ta vừa nói với bọn họ: "Các người đều nhớ kỹ, chúng ta hiện tại cũng là du đảng tại Quý Thị bên trong, người chung quanh cũng tất cả đều là cô hồn dã quỷ, nếu như các người nhìn thấy nếu ai cùng người đáp lời, liền cúi đầu ngàn vạn không cần nói. Có thể tới Quý Thị không có mấy cái lương thiện, tất cả đều là chút trong núi lão quỷ, nếu như bị bọn họ bắt lấy, chúng ta liền ra không được."

Trần Nhị Cầu giấu lại, liền nói: "Ta nghe Trần gia gia nói qua, người một khi xâm nhập Quý Thị, nếu như trước khi trời sáng ra không được, Quý Thị vừa thu lại, người cũng sẽ theo Quý Thị thu nhập Âm Phù phủ qua."

Nghe được ta cùng Trần Nhị Cầu kiểu nói này, Long ca cùng Bàn Tử đều dọa đến bắt đầu run, đặc biệt là Bàn Tử, trực tiếp đều bắt đầu cầu xin tha thứ, nói: "Hai vị, các người có thể hay không đừng nói, cho dù chết, mình cũng tình nguyện bị Quý cho giết, cũng không muốn bị hai người các người dọa cho chết a."

Bị hấn như thế một đùa, chúng ta đều cười, thế là nói với hắn: "Cũng không cần lo lắng quá mức, dù sao chúng ta dương hoà bị âm hồn ngăn chặn, chỉ cần chúng ta không nói lời nào, cúi đầu, nói bất định những này Quý Thị bên trong quý hồn, một lát cũng nhìn không ra chúng ta là người sống."

Mọi người điem gật đầu, sau đó lúc này mới bắt đầu hướng dưới núi đi.

Chúng ta bên này mới vừa đi chưa được mấy bước, sau lưng bỗng nhiên liền truyền đến một trận "Ồ ô ô" Quý Khiếu âm thanh.

Mãnh liệt nhìn lại, liền gặp được một đoàn quỷ hoà từ sau một bên truy lên.

Xem ra, đây là thật đúng là bị Quý Thị hấp dẫn tới.

Lúc đó, Long ca bọn họ liền dọa sợ, bởi vì này trận thế thật rất đáng sợ, khác nói phải bọn họ, tự ta cùng Trần Nhị Cầu đều nhất thời hãi hùng khiếp vía, cũng không biết này từ phía sau đuổi tới quỷ hoà lại là cái gì địa vị.

Ta gọi mọi người ngàn vạn không nên kinh hoảng, cũng chớ có lên tiếng, cứ như vậy tiếp tục tranh thủ thời gian là được.

Cứ như vậy, rất nhanh, đại khái là chỉ qua không tới một phút đi, này một đoàn quỷ hoà liền đến chúng ta cái miệng phía sau tới.

Bởi vì Long ca bọn họ đều nghe ta căn dặn, cho nên không dám quay đầu nhìn lại, mà ta làm theo vụng trộm nghiêng mắt nhìn liếc một chút, tiếp liền gặp được thế này sao lại là cái gì quỷ hoà nha, rõ ràng cũng là ba đình Quý kiều nha.

Là, ba đình Quý Kiều Từ.

Đây là ba đình Quý kiều, đều là dùng giấy cháy, cũng là cùng bình thường chúng ta đang thất giấy trái bên trong gặp qua là một dạng một dạng. Kiều Từ cháy phải là xanh xanh đỏ đỏ, bị bốn cái tiêu quý nhắc.

Chỉ bất quá, đây là nhắc kiều tiêu quý thực cũng không phải là chánh thức quý hồn, mà chính là linh.

Là, là dương gian thiêu đốt xuống dưới người giấy nhi đồng nam đồng nữ loại hình người hầu), sau đó biến thành linh . Quý kiều bị bốn cái người giấy biến thành linh , nhấc .

Quý kiều phía trên treo bốn ngọn. Đèn lồng, mà Quý trong kiều đầu cũng đã có đèn lồng, cho nên, nhìn qua, cái này Quý kiều tựa như là một cái thấu quang đại đèn lồng giống như. Đây cũng là vì cái gì chúng ta xa xa liền sẽ nhìn thấy, có một đoàn đại hoà cầu hướng chúng ta đi động qua tới. Nguyên lai cũng là cái đồ chơi này a.

Chỉ bất quá, cái đồ chơi này đang thất giấy trải ta gặp qua không đốt, mà trước mắt loại này bị thiêu hủy, biến thành chánh thức Quý kiều, ta còn thực sự là lần đầu nhìn thấy, này cảm giác cũng là tương đương quý dị, thật sự là quý khí âm trầm.

Ta nghĩ thâm, ta con mẹ nó đêm nay xem như mở rộng nhãn giới, loại đồ chơi này đều bị ta cho trông thấy.

Bất quá, ta tâm bên trong cũng rất tò mò, đây là trong kiều ngồi lại là cái quý gì đâu? Đã đến đi ra ngoài đèn ngồi Kiệu Tử.

Liền tại ta tâm bên trong muốn việc này thời điểm, đây là bốn cái linh bộc, nhấc giấy Kiệu Tử, liền thổi qua đến, đi được nhanh chóng, một chút liền theo chúng ta bên người tung bay qua, mang theo một trận âm phong, ô ô rung động.

Quý kiều theo chúng ta bên người thoáng qua một cái, rất nhanh liền hướng phía dưới núi lướt tới, trong chớp mắt liền ra ngoài rất xa.

Nhìn đến đây, chúng ta rốt cục thờ phào, xem ra chúng ta đem dương hoà ngăn chặn, thật rất có tác dụng, tối thiểu nhất vừa rồi này mấy cái đình Quý kiều liền không có phát giác chúng ta là người sống.

Lúc này, ta liền quay đầu nhìn liếc một chút Long ca bọn họ. Rút cuộc phát hiện ba người bọn họ tất cả đều xơ cứng bộ dáng,

Một mặt kinh hãi, chỉ sớm đã không gặp Quý kiều, gọi: "Ngọa tào, vừa... vừa rồi này... Đó là Kiệu Tử này?"

Hiển nhiên, bọn họ mặc dù là nhận ra đó là mấy cái đình Kiệu Tử, nhưng lại thật không dám tin tưởng chính mình con mắt, dù sao loại này sự tình quá mức không thể tưởng tượng.

Gặp bọn họ giật mình bộ dáng, ta điểm gật đầu: "Vâng, Quý kiều."

Đạt được ta xác nhận, mấy người bọn họ đều lộ ra chán kinh biểu lộ, gọi: "Hắn đại gia, muốn không được như thế kích thích nha?"

Trần Nhị Cầu cũng rất là nghĩ mà sợ, dùng hần lời nói mà nói, lần này, so với trước kia chúng ta đi Hoàng Tuyền Lộ đều muốn kích thích nhiều.

Không phải sao, lần trước chúng ta bị 'Hoàng Tuyền đồ câu hồn', qua đến Âm Phủ, mặc dù tại trên hoàng tuyền lộ cũng gặp phải rất nhiều quỷ hồn, tối thiểu nhất lúc ấy chúng ta cũng là chánh thức vong hồn, ngược lại không có gì có thể sợ. Nhưng là hôm nay, chúng ta thể nhưng là người sống, tự nhiên là không một dạng, dù sao thân phận không một dạng.

Bản Tử liền nói: "Đây là còn chưa tới Quý Thị đâu, liền như thế khủng bố, này tiếp đi lên phía trước, đến Quý Thị, vậy còn không hoảng sợ qua nửa cái mạng?"

Ta cũng cười khò, bất quá đã thôn làng ở phía trước, chúng ta chỉ có thể một đầu đi đến đen. Chỉ cần có thể xông ra cái này Quý Thị, tin tưởng liền không có nguy hiểm.

Tiếp, ta liền an ủi một chút bọn họ, sau đó liền tiếp tục đi xuống chân núi.

Đi đại khái là mười mấy phút đi, chúng ta liền xuống núi, tiếp trước mắt là một đầu đường bằng.

Vừa đến trên đường bằng, chúng ta liền gặp được phía trước đèn đuốc thông minh, tiếng người huyên náo, Quý Ảnh lấp lóe, giống như có một cái tập hợp thành phố phía trước một bên một dạng.

Nhìn đến đây, chúng ta tất cả mọi người biết rõ, phía trước nên cũng là Quý Thị.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền hỏi ta: "Sư đệ, thế nào, xông không xông?"

Ta ngẫm lại, vừa rồi Quý kiều đều không phát giác chúng ta là người sống, nói bất định có thể an toàn xông qua. Thế là liền quyết định chắc chắn, cắn răng một cái, liền: "Xông, đều đi đến đây là, chẳng lẽ lại còn lui về không được phép."

Thực, ta tâm bên trong cũng minh bạch, coi như lui về, đoán chừng cũng không thái bình, hôm nay muộn bên trên có thể tiến dụng vào Quý Thị bên trong, nói rõ đây là giới thật rất tà môn. Không hướng đi về trước ra ngoài, sẽ chỉ một mực vây ở cái này giới bên trong.

Trần Nhị Cầu gặp ta hạ quyết định, cũng liền nói: "Được, lần này cần là có thể theo Quý Thị bên trong đi ra qua, về sau mình tại đây là âm dương trong kinh doanh cũng coi là cái danh nhân."

Hắn nói ngược lại thật sự là không sai, có thể bình an qua Quý Thị, việc này truyền đi, thật làm cho rất nhiều vòng người bên trong bội phục.

Đã làm ra quyết định, tiếp chúng ta liền cứng rắn da đầu, hướng phía trước đi qua.

Rất nhanh, trước mắt quả nhiên xuất hiện một cái náo nhiệt Tập Thị, một đầu rất rộng đá xanh đường phố xuất hiện tại đây là hoang sơn dã lĩnh bên trong trên đường nhỏ, đá xanh đường phố hai bên, đó là giếng đèn kết hoa, người đến người đi, nối liền không dứt a.

Chỉ gặp những người kia, có nam có nữ, trẻ có già có, mặc trang điểm khác nhau, có xem như Dân Quốc người đương thời, càng nhiều thì hơn xem như cổ đại bên trong người. Tại đây là đường phố lên tới lui qua, có nói một chút cười cười, có tại buôn bán các loại, rất là náo nhiệt.

Nhìn thấy những này muôn hình muôn vẻ người, chúng ta thật giống như vượt qua đến cổ trang phim truyền hình bên trong qua giống như. Đây là không biết người, có lẽ thật coi là phía trước đang quay phim truyền hình đấy.

Đương nhiên, chúng ta biết rõ, những này đều không phải người, mà chính là Quỷ a.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Quỷ Thị khát cái

Bốn người đi qua, vừa vào Quỷ Thị, chúng ta đều cảm thấy có chút hoảng hốt, loại này hoảng hốt là bởi vì trước mắt hết thấy đều không chân thực, hoàn cảnh quá mức thoát ly sự thật xã hội. Nói như thế nào đây, thật giống như đang nằm mơ giống như, trong mộng đi vào khác một cái thế giới, khác một cái không gian.

Trên đường rất nhiều quỷ, đủ loại quỷ đều có, có nôn đầu lưỡi đỏ Diêu Tử Quỷ, có bị chặt chết thiếu cánh tay thiếu chân tàn khuyết quỷ, càng có đôi thành chỉ còn da bọc xương quỷ chết đói. Đương nhiên, còn có tại bên đường vây tại một chỗ đánh bạc Đồ Quỷ. Tóm lại, lúc còn sống là dạng gì người, sau khi chết chính là cái gì dạng quỷ, có ít người thật sự là chết cũng sửa đổi không.

Nhìn đây là hình dáng về sắc quỷ hồn, ta tâm bên trong không khỏi cảm thán, đây là thật có thể nói là bách quỷ tụ hội, khó gặp a.

Lấn vào Quỷ Thị bên trong, lúc này mới phát hiện, đây là Quỷ Thị bên trên bán cái gì cũng có, ăn, dùng, chơi đùa. Chỉ bất quá, những đồ chơi này tại trong mắt chúng ta, lại tất cả đều là giấy.

Lúc này, đằng sau ta Bàn Tử, dùng rất nhỏ thanh âm nói với ta "Đại Tiên, người mau nhìn bên kia, bọn họ ngủ làm gì?"

Ta hướng hần nói tới phương hướng nhìn qua, chỉ gặp nơi đó một đám người, ngồi tại ven đường bên trên, trong tay nắm ngon giấc, cũng là chúng ta dương gian thiêu đốt thom mát, dùng sức nghe. Hít vào một hơi, liền một mặt say mê.

Nhìn đến đây, ta liền nói cho Bàn Tử "Đôi kia chúng nó mà nói, cũng là yên, chúng nó đang hút thuốc đấy."

"Ngọa tào, còn có loại này thao tác?"

Bàn Tử mấy cái người đều cảm thấy kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới, chúng ta bình thường thấp hương, đến Âm Phủ cuối cùng quỷ dân yên.

Ta xem một chút, đây là trên đường thật nhiều người đều trong tay nắm một chi ngon giấc, thỉnh thoảng nghe bên trên một hai ngum, xem ra tại đây là Âm Phủ quỷ nghiện thuốc vẫn là rất nhiều nha.

Chúng ta cứ như vậy, cúi đầu, nhanh chóng hướng phía trước đi. Bên người lui tới quỷ hồn, nhưng thật ra không có một cái nào quỷ đối với chúng ta sinh nghi, xem ra ta trước đó đem mọi người dương hoà đề ở được, đây là cách làm là đối. Tối thiểu nhất, nơi này quỷ hồn đều coi chúng ta là thành là bọn họ đồng loại.

Nghĩ tới đây, ta tâm bên trong cũng hơi thờ phào. Nghĩ thầm chỉ cần không ra đường rẽ, đêm nay hẳn là có thể thuận lợi xông qua.

Cứ như vậy, chúng ta tiếp tục gấp rút lên đường.

Thế nhưng là đi đi, chỉ nghe thấy Bàn Tử cùng Trần Nhị Cầu nói "Su huynh, chờ một chút, chờ chút Long ca."

"Chờ Long ca?"

Ta nghĩ thầm, khó Long ca không có theo lên? Thế là nhìn lại, chỉ gặp Long ca đứng ở chúng ta phía sau, đã đến không đi.

Lần này ta có chút được , ta nghĩ thầm , làm sao? Khó không thành Long ca đem đây là Quý Thị xác đáng Thành Dương ở giữa chợ phiên , muốn đi mua hay sao? Đứng ở nơi đó còn chờ cái gì nữa nha?

Ta đi nhanh lên trở về , liền hỏi hấn làm sao?

Long ca gặp ta đổ về đến, liền chỉ chỉ dưới chân hấn .

Ta xem xét , kết quả là trông thấy dưới chân hấn nằm sắp một cái quý bà bà , lúc này chính ôm lấy Long ca chân , không cho hấn đi .

Quý bà bà mặc quần áo rách nát , gãy trơ xương như củi , đáng đáp là xấu xí tiểu tử , mà bởi vì gãy , hai mắt hăm sâu , trên mặt tất cả đều là nếp nhăn , nhìn qua giống không bình thường khủng bố .

Lần này , ta có chút hoảng , đây là mẹ hấn chạy đi đâu ra đến một cái quý bà bà nha? Mà , ôm Long ca chân , đây là vừa muốn làm gì?

Lúc này , ta liền hỏi này quý bà bà "Lão nhân gia , ngươi làm gì giữ chặt ta bằng hữu?"

Quý bà bà ngẩng đầu lên nhìn ta liếc một chút , sau đó liền buông ra Long ca .

Bất quá, đang lúc ta đại thở phào thời điểm , này quý bà bà nhưng lại giữ chặt ta chân .

Ta bấp chân lập tức liền cảm thấy một cổ băng lãnh thấu xương hàn khí , giống như bị một khối băng ôm lấy giống như , trực tiếp liền không nhận được đánh cái rùng mình .

Đang lúc ta muốn nổi giận thời điểm , chỉ thấy này quý bà bà , theo trong quần áo đầu xuất ra một cái chén bẽ đến , đưa tới trước mặt ta , sau đó đập đầu nói "Van cầu ngươi , van cầu ngươi , ta đã nhiều năm chưa ăn qua . Van cầu ngươi , van cầu ngươi ..."

Nhìn đến đây , ta nơi nào sẽ không hiểu nha , hôm nay đây là gặp được một cái ăn xin quý .

Ai sẽ nghĩ đến , đây là Quý Thị cũng sẽ có khát cái nha?

Xem ra , đây là giàu và nghèo chênh lệch , không những không dương gian có , đây là trong âm phủ đầu cũng một dạng a . Có giàu , cũng liền có nghèo . Trước đó chúng ta tại trên sườn núi gặp được mấy cái kia ngồi quý kiệu , hiển nhiên cũng là có tiền quý , mà trước mắt vị này quý gối chúng ta dưới chân , không ngừng đập đầu bà bà , cũng là quý nghèo .

Mặc dù trước mắt vị này quý bà bà là một cái quý , nhưng là thấy đến nàng như vậy đáng thương , ta còn thật phi thường đồng tình , thế là tranh thủ thời gian dịu dàng , bảo nàng không được quý .

Quý bà bà lại không muốn , hay là không ngừng đập đầu , nhắc tới "Van cầu ngươi ngươi , van cầu ngươi ."

Nhìn thấy tình cảnh như thế , nói thật , trong lúc nhất thời ta cũng không biết nên làm cái gì . Ta mười phần đồng tình nàng , thế nhưng là ta cũng không phải quý , trên thân chỉ có nhân dân tệ , căn bản liền không có Minh tiền có thể bỏ thí cho nàng .

Sau cùng , ta không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nói với nàng "Bà bà , ta trên thân không có tiền , ngươi nói cho ta biết tên , ta lần sau sai người thiêu đốt cho ngươi ."

Bà bà ngẩng đầu , rất là kinh ngạc nhìn ta liếc một chút , sau đó liền nói "Ngươi ... Các ngươi quả nhiên là sinh ... Người sống !"

Gặp Quý bà bà phát hiện chúng ta là giả trang , ta tâm bên trong cũng là cả kinh , không qua nổi ta biết rõ , nàng khẳng định là bởi vì vừa rồi ôm lấy ta chân lúc , cảm giác được ta nhiệt độ cơ thể , cho nên mới sẽ dám khẳng định như vậy .

Bất quá, mặc dù bị nàng đoán ra đến , nhưng là ta vẫn là tranh thủ thời gian nói với nàng "Ngươi sai , chúng ta là mới quý , vừa mới chết ."

"Tiểu hòa tử , ngươi lừa gạt không ta ."

Quý bà bà cười cười , sau đó liền đối ta phát phát tay , "Đi nhanh đi , chỗ này không phải là các ngươi đến lượt tới."

Gặp Quý bà bà cũng không có phát hiện chúng ta , ngược lại cũng tốt bụng khuyên chúng ta đi nhanh một chút , đây là thật đúng là để cho ta tuyệt đối cũng không nghĩ tới , nhất thời ta tâm bên trong liền một trận cảm động .

Nếu như nàng không phải tốt như vậy tâm địa , ta còn thực sự liền sẽ lập tức liền đi rút , thế nhưng là nhìn thấy nàng hảo tâm như vậy , ta ngược lại liền không vội đi , bởi vì ta muốn giúp nhất bang vị này quý bà bà .

Tiếp , ta liền hỏi nàng "Bà bà , ngươi làm sao tại đây là trên đường ăn xin nha? Ngươi dương gian không có từ tôn sao?"

Quý bà bà tự giễu cười cười , nói "Hừ, từ tôn? Có vừa có tác dụng gì , ta có ba cái nhi tử , thế nhưng là ta chết những năm này , liền không có một cái nào cho ta đưa trả tiền . Không những không bình thường không , tựu quý tiết trở về cũng không tìm tới một miếng cơm ăn ."

"A? Tại sao có thể như vậy?"

Nghe được quý bà bà nói nàng có ba cái nhĩ tử , đã đến quá niên quá tiết đều không có một cái nào nhĩ tử thiêu đốt qua tiền giấy , đây là thật là có chút đề cho người ta cảm thấy chán kinh . Nên biết , Trung Quốc truyền thống bên trong Quý Tiết cái gì , bình thường đều hội thiêu đốt một chút tiền giấy .

Một bên Long ca bọn họ nghe , cũng tức giận không thôi , mắng "Con trai của ngươi cũng quá bất hiếu , ngươi liền không báo mộng qua mắng bọn họ một hồi này?"

Quý bà bà tựa như một dạ dày ủy khuất giống như , một mặt bất đắc dĩ thờ dài , lắc đầu , "Báo mộng , thế nhưng là bọn họ không tin mộng . Mà , bọn họ cũng không tin quý , giống như những năm này đều còn tại hô hào người khác không được hoá vàng mã , muốn cái gì dùng văn minh phương thức nhớ lại tiền nhân . Ai !"

Nói đến sau cùng , quý bà bà mặt mũi tràn đầy bi thương .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Quý Linh thông

Nghe đến đó , ta xem như hiểu được . Đầu năm nay đúng là dạng này , tại một chút lớn một chút thành thị , đều tại tuyên dương ôm vòng , tảo mộ không hoá vàng mã , Quý Tiết không hoá vàng mã , nói phải hoá vàng mã sẽ cho hoàn cảnh mang tại ô nhiễm .

Chỉ bất quá , ta liền làm không hiểu , cái này lại không phải mỗi ngày thiêu đốt , cũng không phải thành đồng thành đồng thiêu đốt , một năm cũng liền thiêu đốt này một lượng về , lần một cũng liền thiêu đốt như vậy một lượng đem giấy , chỗ nào đến ô nhiễm hoàn cảnh nha?

Đầu năm nay có lẽ chính là như vậy đi , mỗi cái địa phương vì quy bài phóng công xưởng khắp nơi đều là , chỉ cần giao tiền , nộp thuế , khí thải nước bẩn tùy tiện hàng , mờ một mắt , nhắm một mắt , không ai quản . Mà , những này công xưởng hàng ô hàng khí thải , còn mẹ hán tất cả đều là có độc , một loạt cũng là ngày đêm không ngừng hàng cái mấy năm , vài chục năm . Cùng những này công xưởng so sánh , thư thái , Quý Tiết thiêu đốt hai thanh tiền giấy , đến cùng nghiêm trọng đi nơi nào nha?

Nói tới nói lui , đây là mẹ hán cũng là một cái chữ tiền . Nếu như thiêu đốt tiền giấy cũng cho dương gian giao du qua bạn trai một phần 'Cá Nhân Thuế thu nhập ' , đoán chừng cũng liền không ai nói ô nhiễm hoàn cảnh chuyện này đi .

Thực , giống loại này sự tình thật thật nhiều .

Tỉ như liền lấy thổ táng chuyện này mà nói đi , người chết không phải nhất định phải hoá táng , tên là tiết ước thổ . Thế nhưng là , hoá táng về sau đâu? Hay là một dạng dùng bùn đắp hộp chôn ở bên trong . Một cái Thủy Nê mộ , mấy chục năm , chừng trăm năm chính ở chỗ này , đây là khó liền không lãng phí thổ sao?

Lấy dạng này , chẳng trực tiếp mộ cấm đoán Thủy Nê Nganh Hóa , hoá táng cũng tỉnh , thi thể hưởng trong đất một chôn , vài chục năm qua đi , hóa thành một đồng hoàng thổ , tâm bồ một mảnh xanh , tới ôm vòng .

Trung Quốc trên dưới mấy ngàn năm , người chết đâu chỉ qua vài ức? Thế nhưng là chưa từng nhìn thấy Thần Châu đều là mộ phần? Sớm đã hóa thành bụi đất . Thế nhưng là , ngược lại cũng là gần mấy chục năm lưu hành ra đến Thủy Nê hộp , ngược lại nơi chôn có thể thấy được , Thủy Nê hộp phía trên không có một ngọn cỏ , từng cái Thủy Nê hộp mỗi năm Bất Hủ , lưu mãi lưu giữ .

Thế nhưng là , vì cái gì không thể theo truyền thống đến đâu? Nói tới nói lui , hay là bởi vì có người muốn kiểm khoản này của cái người chết , hoá táng kiểm lời khoảng tiền , Thủy Nê Nganh Hóa mộ kiểm lời khoảng tiền . Ngươi muốn tâm bồ xanh đều không được .

Ta tâm bên trong thay quý bà bà cảm thấy tức giận bất bình , đồng thời cũng đối dương gian các loại đánh ra ôm vòng , kì thực vì lợi ích đủ loại sự tình , cảm thấy bất đắc dĩ .

Trong lòng bị phần không thôi , thế là liền nói với quý bà bà "Bà bà , người đem tên nói cho ta biết , ta quay đầu liền cho ngài thiêu đốt tiền giấy tới."

Quý bà bà nghe xong lời này , kích động tranh thủ thời gian liền quỳ đi xuống , đối chúng ta mấy cái đập ngẩng đầu lên .

"Không được , không được , người hay là tranh thủ thời gian đi."

Chúng ta mấy cái nhanh lên đem bà bà đỡ , sau đó theo trong bọc cầm giấy bút , ghi lại nàng tên cùng xuất sinh chỉ .

Quý bà bà tên ghi lại , tiếp ta đột nhiên nhớ tới một sự kiện , thế là liền hỏi nàng "Bà bà , người đến Thái Hành Sơn bên này thật lâu này?"

Quý bà bà điểm gậy đầu , liền "Đến có một năm , ta một đường ăn xin tới ."

"Vậy ngài có nghe nói qua , đây là Thái Hành Sơn bên trong có Thiết Bản Quý này?"

Là , đây chính là ta đột nhiên muốn sự tình , đã đi vào Quý Thị , chẳng thuận tiện hỏi thăm một chút Thiết Bản Quý sự tình , vạn nhất thăm dò được manh mối đâu?

"Thiết Bản Quý?"

Quý bà bà sững sờ , nhãn thần trở nên có chút kinh ngạc xem chúng ta liếc một chút , sau đó nói "Đại Tiên , các người là Âm Dương tiên sinh?"

Xem ra , quý bà bà không phải đồng dạng thông minh , nàng biết rõ người bình thường là không thể nào sẽ đi nghe ngóng Thiết Bản Quý , cho nên lập tức liền đoán ra chúng ta thân phận .

Dù sao nàng đều biết rõ chúng ta là người sống bí mật , hiện nay ta cũng không gạt nàng , thế là điểm gậy đầu , liền nói "Không sai , chúng ta cũng là Âm Dương tiên sinh , người có nghe nói qua Thái Hành Sơn bên trong có Thiết Bản Quý tin tức này?"

Quý bà bà lắc đầu nói "Ta chưa nghe nói qua ."

Gặp nàng không biết , ta cũng liền đành phải điểm gậy đầu , tính toán .

Thế nhưng là , ngay tại chúng ta chuẩn bị lúc rời đi thời điểm , quý bà bà lại tốt giống như nhớ tới cái gì , tranh thủ thời gian nói với chúng ta "Việc này rất có trọng yếu không?"

Ta điểm gậy đầu .

Quý bà bà liền nói "Nếu như việc này rất trọng yếu lời nói , người có thể đi 'Quý Linh thông' nơi đó hỏi một chút , đây là Thái Hành Sơn bên trong sự tình , liền không có cái kia lão quý không biết ."

"Quý Linh thông?"

Nghe xong lời này , ta tâm bên trong đại hỉ , tranh thủ thời gian hỏi "Hắn ở đâu?"

Quý bà bà hướng phía trước chỉ , "Dịch ra , cũng là chỗ ấy ."

Ta thuận quý bà bà chỉ phương hướng nhìn lại , chỉ gặp đó là một gian phòng nhỏ , phòng nhỏ là mộc , cỏ hương cỏ sắc .

Có chỉ dẫn , thế là chúng ta cảm ơn quý bà bà , sau đó liền hướng không xa phòng nhỏ đi qua .

Lúc này , Long ca cùng Bàn Tử liền hỏi ta , Thiết Bản Quý là cái gì?

Ta đem Thiết Bản Quý đơn giản giải thích một chút , Long ca bọn họ liền càng thêm hiếu kỳ , liền nói "Lợi hại như vậy quý , người tìm hắn?"

Ta cười khò một tiếng , nói "Nói ra đến các người khả năng không tin , đây là Hắc Bạch Vô Thường để cho ta hỗ trợ trả lại ."

"Cái gì? Người nói cái gì? Hắc Bạch Vô ... Vô thường !"

Quả nhiên , Long ca cùng Bàn Tử trực tiếp chấn kinh kém chút cái cảm đều muốn chấn kinh .

Bất quá , nếu là ở đêm nay trước đó , bọn họ nghe được ta nói như vậy , vậy khẳng định là một vạn cái không tin , nhất định sẽ cho là ta tại thổi ngưu bức , làm sao lại nhận biết Hắc Bạch Vô Thường . Bất quá , đêm nay kinh lịch nhiều chuyện như vậy , mặc dù nghe được ta nói Hắc Bạch Vô Thường nhờ ta làm việc , đây là tin tức rất dễ bọn họ chấn kinh , nhưng là bọn họ hay là không có nghi vấn ta . Dù sao đêm nay gặp được những này sự tình , đều là như vậy phá vỡ bọn họ dĩ vãng nhận biết . Cho nên , nhiều một kiện chấn kinh sự tình , cũng liền không thể nào kỳ quái .

Tiếp , ta liền đối Long ca bọn họ nói "Thực , chúng ta lần này đến Thái Hành Sơn , cũng là đến thay Hắc Bạch Vô Thường làm chuyện này ."

Long ca bọn họ biết rõ nguyên do về sau , cũng liền không nói thêm gì nữa , biết rõ ta trả lại đây là Thiết Bản Quý là chính sự , cho nên mặc dù qua trả lại Quý Linh thông , muốn trì hoãn thời gian , nhưng là bọn họ cũng không có nửa điểm không đồng ý ý tứ .

Rất nhanh , chúng ta liền đến đến gian kia phòng nhỏ trước .

Người ở đây lưu ít , tối thiểu nhất vào nhà bên trong nghe ngóng sự tình cũng không có nhiều người .

Đi vào phòng trước , ta cũng không có quá nhiều chần chờ , lập tức liền đi đi vào .

Vừa vào đến bên trong, cũng là cổ hương cổ sắc, ta dò xét liếc một chút, tiếp liền gặp được có một cái lão đầu, ngồi ở bên trong.

Này lão đầu gặp có khách nhân vào cửa hàng, liền cười cười, nói "Thật sự là không nghĩ tới a, ta đây là lão đầu tiểu điểm lại còn đến mấy vị khách ít đến, thật sự là hiếm thấy, hiếm thấy a."

Nghe được lão quý lời nói, ta không khỏi mi đầu hơi nhú lại, bởi vì ta ẩn ẩn cảm giác hần đây là trong lời nói có hàm ý. Khó hần cái này nhìn ra chúng ta là người sống? Muốn không phải vậy hần tại sao phải nói chúng ta là khách ít đến, hơn nữa còn là hiếm thấy?

Tâm lý như vậy lo lắng trên mặt hay là cười cười, liền nói "Chúng ta là vừa vong mới quý, mới tới đây, tính không được khách ít đến."

Lão quý không có hảo ý cười cười, nói "Có phải hay không mới quý, liền dùng Không đối gạt ta. Bất quá, Đại Tiên người yên tâm, ta sẽ không đối với bất kỳ người nào nói ra ngoài. Đương nhiên, trừ phi người khác cho ta tiền. Ha ha ha ..."

Nghe hần nói như vậy, hiển nhiên, hần thật đúng là một cái Quý Linh thông, không những không biết rõ chúng ta là người sống, hơn nữa còn biết rõ ta là Âm Dương tiên sinh. Càng trọng yếu là, hần chỉ nhận tiền, không nhận người. Chỉ cần đưa tiền, liền cho tin tức.

Gặp tìm đúng người, thế là ta liền nói với hần "Ta tìm người, là nghĩ nghe ngóng một cái tin tức."

Quý Linh thông cười cười, nói "Tiền ta cửa hàng, đều là vì nghe ngóng tin tức. Bất quá, người mang tiền sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Kiếm tiền

Nghe xong Quý Linh thông hỏi chúng ta có không có mang tiền, chúng ta liền mất tròn tròn.

Trần Nhị Cầu liền nói "Người đây là lão quý biết rõ chúng ta là người sống, làm sao lại có tiền, nhân dân tệ liền có, muốn không được?"

Quý Linh thông mặt lạnh cười cười, "Bán điểm cũng là bán tin tức, bất kể là ai, phạm là muốn mua tin tức, đều phải có tiền mới được."

Nghe hần ý tứ, không có tiền là không thể nào bán tin tức cho chúng ta, thế là ta liền hỏi hần "Chờ chúng ta sau khi rời khỏi đây, thiêu đốt cho người được sao?"

Quý Linh thông lắc đầu, nói "Một tay đưa tiền, một tay cho các người tin tức."

"Lão quý, người cũng đừng không thức thời, người nên biết rõ chúng ta là cái gì thân phận!" Trần Nhị Cầu gặp đối phương không cho mặt mũi như vậy, nhất thời liền tức giận.

Thế nhưng là, Quý Linh thông lại không ăn hần một bộ này, một mặt không quan trọng bộ dáng, cười cười "Chẳng lẽ lại hai vị Đại Tiên muốn tại Quý Thị bắt quý hàng yêu hay sao?"

"Người ..."

Trần Nhị Cầu tức giận đến nhất thời nghẹn lời, bất quá nhưng lại không dám bắt hần thế nào, dù sao đối phương nói không sai, nơi này là Quý Thị, chẳng lẽ lại chúng ta muốn cho sở hữu quý hồn đều biết chúng ta là người sống sao?

Ta vỗ vỗ Trần Nhị Cầu bả vai, ra hiệu hần không nên tức giận, sau đó liền hỏi Quý Linh thông "Liền không thể dàn xếp dàn xếp sao?"

"Trăm năm lão điểm, quy củ không thể hồng!" Quý Linh thông vẫn như cũ lắc đầu.

Gặp không có điều kiện có thể đàm, thế là ta liền hỏi hần "Hỏi một sự kiện cần bao nhiêu Minh tiền?"

"Năm trăm triệu!" Quý Linh thông đuổi ra một cái tay, lắc lắc.

"Cái gì? Ngũ ... Năm trăm triệu!"

Nghe xong cái này sở tự, nhưng làm chúng ta cho chấn kinh đến con người đều nhanh nhảy ra đến.

Đây là mẹ hấn đến là Âm Phủ Minh tiền bị giảm giá trị quá lợi hại , hay là đây là lão quỷ cố ý đang đùa chúng ta nha?

Ngay sau đó , ta liền nhin xuống tâm lý phần nộ , hỏi hấn "Đổi thành thảo tiền giấy là bao nhiêu?"

"Năm trăm triệu Minh tiền đổi thành thảo tiền giấy , cũng là ba cân hai lượng thảo tiền giấy ." Quỷ Linh thông nói đến đây , liền cười cười , nói "Bởi vì các ngươi dương gian những năm gần đây thiêu đốt những cái này Minh tiền , tất cả đều là in ấn , trên giá trị quá được kinh người , cho nên mỗi năm bị giảm giá trị , năm trăm triệu nghe vào rất nhiều , nhưng là cũng chỉ đủ mua mấy cái mười bốn ngon giắc . Yên tâm , ta chỗ này vô luận người nào đến đều một xem đồng nghiệp , già trẻ không gạt !"

Nghe hấn nói như vậy , ta mới giật mình đại ngộ . Cảm tình đây là Âm Phủ Minh tiền như thế bị giảm giá trị , nguyên lai là bởi vì dương gian những năm gần đây thiêu đốt in ấn đại trên giá trị Minh tiền .

Thực ngẫm lại cũng đúng , dương gian in ấn những Minh tiền đó , mỗi một trương trên giá trị nói ít đều là một vạn , 10 vạn , có càng là một tỷ một cái . Mà , thiêu đốt loại này Minh tiền thời điểm , cũng không có người nào là thiêu đốt một cái hai tám , mà chính là thiêu đốt liền thiêu đốt mấy xấp . Lớn như vậy trên giá trị thiêu đốt xuống dưới , Âm Phủ Minh tiền không bị giảm giá trị mới là lạ đấy.

Liền được đây là Quỷ Linh thông cũng không có đùa bỡn chúng ta , thế là ta liền điểm gật đầu , sau đó liền nói "Được , ta bây giờ lấy tiền lại đến tìm người ."

Quỷ Linh thông cười cười .

Trần Nhị Cầu liền nói "Chỉ là , ngươi liền nhất định biết rõ chúng ta muốn hỏi sự tình , ngươi có thể trả lời?"

"Không phải liền là nghe ngóng Thiết Bán Quỷ sự tình này?" Quỷ Linh thông xem chúng ta cười cười .

Gặp hấn ngay cả chúng ta muốn nghe được chuyện gì đều biết , xem ra thật mẹ hấn là một cái Quỷ Linh thông .

Tiếp , ta liền mang mọi người nhân viên chạy hàng , một lần nữa trở lại mặt đường tiến lên

Lúc này , Bàn Tử bọn họ liền hỏi ta "Tiểu sử , vậy cái này Minh tiền đi đâu đi làm nha?"

"Đúng vậy a , coi như chúng ta qua bên ngoài thiêu đốt tiền giấy , thế nhưng là thiêu đốt tiền giấy mình cũng dẫn không đến ." Trần Nhị Cầu một mặt phiền muộn .

Trần Nhị Cầu nói không sai , dù là hiện tại chúng ta đánh ra điện thoại , cũng đừng người giúp chúng ta thiêu đốt cái mấy cân tiền giấy tới , nhưng vấn đề là chúng ta căn bản cũng không phải là quỷ , còn chưa có chết , coi như thiêu đốt , chúng ta cũng lấy không được này khoảng Minh tiền .

Một bên Long ca "Tiểu sử , ngươi có phải hay không nghĩ đến cái gì biện pháp?"

Ta điểm gật đầu , liền nói "Sur huynh nói không sai , chúng ta không phải quỷ , coi như bây giờ gọi người hoá vàng mã cho chúng ta , chúng ta cũng dẫn không đến . Cho nên , ta dự định chúng ta ngay tại Quỷ Thị bên trong kiếm tiền .

"

"Kiếm tiền? Ở chỗ này?"

Nghe xong ta nói như vậy , tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người . Hiển nhiên , bọn họ cảm thấy cái chủ ý này quá mẹ hấn không điều chỉnh .

Long ca cũng cảm thấy chủ ý này tuy tốt , nhưng lại không bình thường khó mà thực hiện . Thế là liền nói "Làm sao kiếm lời? Dựa vào cái gì kiếm lời?"

Trần Nhị Cầu cũng "Đúng vậy a , đây là kiếm tiền dù sao cũng phải có phương pháp a? Hoặc là bán , hoặc là bán thủ nghệ . Thế nhưng là chúng ta trên thân đều là người sống dùng , người chết cảm cũng dùng à không . Mà bán thủ nghệ , thì càng không được . Long ca cùng Bàn Tử là trộm mộ , khó bọn họ sẽ còn xuất tiền mời Long ca qua đào mộ? Mà ta nhóm nha , khó để cho ta qua cho những này quỷ hồn toán mệnh? Ngươi đi cho quỷ khu tà? Đây là hoàn toàn là chém gió nha."

Lúc này , Bàn Tử đột nhiên vỗ bắp đùi , quát to một tiếng "Có , có , ta có biện pháp !"

Chúng ta đều sững sờ , nghĩ thầm con hàng này nghĩ đến cái gì ý kiến hay sao?

Thế là liền hỏi hấn "Bàn Tử , ngươi nghĩ đến cái gì kiếm tiền biện pháp tốt?"

Bàn Tử liền nói "Tiểu sử không phải hội bắt quỷ sao? Vậy chúng ta ở chỗ này ăn cướp chứ sao."

Ta qua ! Nghe xong lời này , chúng ta tất cả đều lật cái này Bạch Nhân , chủ ý này cũng thật thua thiệt hấn nghĩ đến ra đến .

Bàn Tử thấy chúng ta khinh bỉ biểu lộ , nơi nào sẽ cam tâm , liền nói "Thế nào , khó không được sao? Hai người các ngươi không phải có bắt quỷ thủ nghệ này , mình liền cản đường ăn cướp chứ sao. Ngươi nhìn những cái này ngồi quỷ kiệu , khẳng định là có tiền người , chúng ta bắt cóc một cái đoán

chứng cũng có thể muốn tới không ít tiền chuộc đấy. Không trả tiền, mình liền giết con tin, dù sao cũng không phạm pháp, sợ cái bóng."

"Quá nguy hiểm, đây là không phải là nói cho nơi này quý hèn, chúng ta là người sống này? Đây là không muốn chết này?"

Ta một đầu hắc tuyến, chủ ý này thật sự là quá không điều chỉnh.

Gặp ta phủ quyết hẳn ý nghĩ, Bàn Tử liền nói "Đây là đều không được, vậy ngươi còn có biện pháp nào?"

Ta cười cười, chỉ chỉ ven đường bên trên vây tại một chỗ rút ra Thuốc Lá quý "Chúng ta qua bán thuốc!"

"Bán thuốc?"

Mấy cái người đều sững sờ.

"Vâng, bán thuốc, chúng ta trong bọc còn giống như có một đầu Phù Dung Vương, cái đồ chơi này đoán chừng so với bọn họ hấp hương nên tốt nhiều, hẳn là có thể bán lấy tiền." Ta cười cười.

Mấy người bọn họ nghe được cái chủ ý này, nhất thời có chút mơ hồ, Trần Nhị Cầu liền nói "Ngươi xác định Phù Dung Vương Năng bán được tiền?"

Ta cười cười, liền nói "Thử một chút đi, mình lấy trước một bao qua bán, tốt nhất trước định một cái có thể đạt tới tiêu mục tiêu, nói ví dụ ta trước giấy nó một trăm triệu."

Lúc này, Trần Nhị Cầu bọn họ đều đối ta dựng thẳng cái ngón tay cái, nói "Ngươi ngu bức!"

Đúng vậy a, lời này ta chính mình nói ra đến đều cảm thấy quá ngu bức, đây là nếu là đặt ở dương gian, dám nhẹ nhõm nói ra đến, hơn nữa còn mang tự tin nói ra đến, vậy ta đoán chừng cũng là chính Trung Quốc thù phủ cái gì.

Đã hạ quyết tâm, thế là ta liền quyết định làm như vậy.

Theo trong bọc xuất ra một đầu Phù Dung Vương, chung mười bao, chúng ta phải dựa vào đây là mười bao thuốc, kiếm lời với năm trăm triệu Minh tiền đến, cho nên một gói thuốc lá ít nhất đến bán ngũ ngàn vạn Minh tiền mới được.

Nghĩ tới đây, thế là ta trước hết xuất ra một gói thuốc lá đến, hướng cách đó không xa đám kia quý nghiện thuốc đi qua.

Vừa đến bọn họ quý nghiện thuốc trước mặt, liền gặp được trước mặt bọn họ thả một cái tiểu bàn dài, phía trên thả bọn họ hương nên, bọn họ hút vào một ngụm, liền sẽ đem ngon giấc đặt ở tiểu trên bàn dài, tâm sự, vừa cầm lấy tiếp hấp.

Mà ta, liền giả bộ như cũng là quý nghiện thuốc giống như, gầy mở một bao Phù Dung Vương, xuất ra một chi, cái bật lửa một điếu, "Tư" một tiếng, ta hút mạnh một thanh, sau đó đem thuốc hương bọn họ phun một cái, nhất thời khói bụi lớn vờn, cái kia thoải mái, đưa qua làm thần tiên.

Những quý nghiện thuốc đó, nghe thấy tới ta nôn ra đến thuốc, nhất thời liền từng cái hưng phấn, từng cái hai mắt tỏa ánh sáng, sau đó liền có một cái quý nghiện thuốc, tranh thủ thời gian đến hỏi ta "Quý huynh, ngươi đây là loại nào thuốc? Vì cái gì thơm như vậy?"

Ta một mặt trang bức cười lạnh, "Đây là Tiên Giới buồn lậu tới thuốc, biệt danh gọi 'Đến choáng váng', chỉ cần một ngụm nhỏ, bảo đảm đến choáng váng."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Bán thuốc

Ta một mặt trang bức đem trong tay thuốc lá, khen đến bầu trời.

"Tiên Giới buồn lậu tới thuốc?"

Những quý nghiện thuốc đó nhóm, nghe xong ta nói như vậy, từng cái đều một mặt kinh ngạc, đồng thời cũng ta trong tay thuốc lá càng thêm hiếu kỳ.

Lúc này, lại có một cái quý nghiện thuốc liền hỏi ta "Thuốc lá này có phải hay không không có bán? Ta chưa từng gặp qua."

Ta điểm gạt đầu , "Thần tiên mới có khả năng hút thuốc , thần tiên đặc cung thuốc lá , loại này quý giá thuốc lá , Âm Phủ tiểu quý nào có tư cách rút ra ."

"Nói như vậy nguoi bức , không phải là gạt người đi, nếu là Tiên Giới đặc cung thuốc lá , vậy sao nguoi sẽ có?"

Bên trong một cái so sánh thông minh quý nghiện thuốc , liền nghi vấn .

Gặp có quý nghi vấn , ta liền nói "Nguoi không nghe ta mới vừa nói à, đây là buôn lậu tới , mà ta lừa các nguoi cũng không chiếm được chỗ tốt gì đi."

Ngay tại mọi người đối ta lời nói , bán tín bán nghi thời điểm .

Có một cái mặc so sánh hiện đại quý , liền nói "Thuốc lá này ... Thuốc lá này đã đến cùng ta lúc còn sống hút thuốc bộ dáng là như đúc một dạng . Chỉ là , sau khi ta chết bảy, tám năm qua , tại Âm Phủ liền lại cũng không có gặp qua . Huynh đệ , nguoi ... Nguoi có thể cho ta một chỉ sao?"

Cái kia quý nghiện thuốc nhìn thấy ta trong tay cầm là hán lúc còn sống rút ra qua thuốc lá , nhất thời liền kích động không thôi , giống như là nhìn thấy thân nhân giống như .

Ngọa tào , gặp đã đến đụng phải một cái hiện đại quý .

Đã đối phương là hiện đại quý , như vậy ta liền đưa cho hán một điếu , sau đó cũng chỉ phải tranh thủ thời gian "Huynh đệ , nguoi nói không sai , thuốc lá này xác thực cũng là dựa theo dương gian hiện nay lưu hành thuốc phong chế . Chỉ bất quá, loại này tốt, hiện nay chỉ đặc cung cho Tiên Giới , Âm Phủ còn không, cho nên nguoi sau khi chết tại Âm Phủ mới có thể một mực không gặp được loại này thuốc ."

Cái kia hiện đại quý , song thủ run rẩy nhận lấy điếu thuốc , nhìn liếc một chút , liền càng thêm kích động , nước mắt đều ra đến , có thể nói là lệ nóng doanh tròng . Trách không được là quý nghiện thuốc , quả thực là xem thuốc như mệnh a , cho hán một điếu thuốc , thật giống như đạt được một cái bảo bối giống như .

Tiếp , cái kia hiện đại quý liền kích động "Phù Dung Vương ! Phù Dung Vương ! Lại là Phù Dung Vương ! Các nguoi biết rõ à, ta trước kia rút ra cũng là Phù Dung Vương !"

Ta qua , trùng hợp như vậy?

Vì không bị hán nhìn thấu , thế là ta liền nói "Đã nguoi lúc còn sống rút ra qua loại này thuốc , vậy nguoi nếu là rút ra một thanh ta loại này , nguoi liền sẽ phát hiện , vẫn là ban đầu cách điều chế , hay là quen thuộc vị . Chính tông dương gian thuốc lá 'Phù Dung Vương ' , tại Tiên Giới đổi tên 'Đền choáng vầng'."

Cái kia hiện đại quý nghe ta nói như vậy , điểm gạt đầu , sau đó liền không kịp chờ đợi châm lửa , tiếp hút mạnh một thanh , nhắm mắt lại , một mặt say mê .

Sở hữu quý nghiện thuốc đều si ngốc nhìn hán phẩm loại này 'Trong truyền thuyết đặc cung cho Tiên Giới thuốc lá ' , đều muốn biết rõ hán hấp đây là một điếu thuốc , đến là vị gì . Vậy mà lại để hán thật lâu say mê bên trong , như si như say , giống như Vong Ngã Chi Cảnh .

Thật lâu , thật lâu qua đi .

Cái kia hiện đại quý lúc này mới thờ phào một hơi , đem hút vào đi vào thuốc lá , chậm rãi nôn ra đến .

Đây là khê hấp , phun một cái , trọn vẹn gần một phút đồng hồ thời gian . Thật giống như , đây là một ngụm nhỏ thuốc , để hán vô cùng hưởng thụ đồng dạng .

Thờ phào xong một hơi , hiện đại quý lúc này mới từ từ mở mắt , sau đó nhìn thấy nhiều người quý nghiện thuốc đều tại si ngốc nhìn hán , hiện đại quý lại cũng không nói gì , mà chính là vừa hút mạnh một thanh , vừa một hồi lâu sau qua đi , hán mới lần nữa từ từ mở mắt , nói câu nào "Làm quý đánh lên một thanh loại này thuốc , thật sự là đầu qua thần tiên sống !"

Mọi người gặp hán nói ra loại này phẩm thuốc đánh giá , không khỏi đều hỏi hán "Quý huynh , thuốc lá này thật tốt như vậy sao?"

Hiện đại quý cười cười , cũng không có trả lời hán , mà chính là đứng dậy muốn đi .

Mọi người liền giữ chặt hán , hỏi "Quý huynh , nguoi đây là hút xong một điếu thuốc , làm sao lại muốn đi?"

Hiện đại quý liền nói "Sau khi chết làm tám năm quý nghiện thuốc , hôm nay rút đến đây là một thanh , ta đời này là đủ ! Lại không tiếc nuôi đủ lưu luyến sự tình , ta đây là liền đi đầu thai chuyển thế !"

Nói xong , hiện đại quý quay người liền rời đi .

Nhiều người quý nghiện thuốc thấy cảnh này ,

Tất cả đều ngốc .

Đương nhiên, chúng ta cũng ngốc. Đây là mẹ hán cũng là một điều thuốc, làm sao còn liên để một cái bên trên nghiện thuốc quý nghiện thuốc, quên đi tất cả, liên thuốc đều có thể không hề rút ra, trực tiếp liên không tiếc nuôi qua đầu thai? Muốn không được như thế kích thích nha?

Mà liên tại ta sững sờ thời điểm, lúc này một cái quý nghiện thuốc liên nói với ta "Huỳnh đệ, nguoi thuốc lá này có thể bán ta một chi này?"

"Bán nguoi một chi? Thế nhưng là ta đây là cũng không nhiều nha! Mà ta cũng không làm sao thiếu tiền a." Ta ra vẻ không quá tình nguyện bộ dáng, mà tâm lý lại vui vẻ nở hoa, nghĩ thầm lúc này thật sự là muốn phát tài.

Quả nhiên, này quý nghiện thuốc gấp ta không quá tình nguyện, thế là liên nói "Ta có thể cho nguoi một ngàn vạn, liên mua một chi."

Một cái khác quý nghiện thuốc lập tức gọi "Ta cho đôi ngàn vạn, mua một chi 'Đến choáng váng'."

"Ba ngàn vạn!"

Lại có một cái quý nghiện thuốc đứng, giơ tay lên tăng giá.

"Bốn ngàn vạn!"

"Ngũ ngàn vạn!"

"Một trăm triệu!"

Một cái mặc quần áo mới, sau lưng còn đứng hai cái giấy linh người hầu quý nghiện thuốc hét lớn một tiếng, trực tiếp liên đem giá tăng gấp đôi, hét lên một trăm triệu.

Lần này, ở đây quý nghiện thuốc lập tức liên ngậm miệng, tất cả đều nhìn về phía cái kia có tiền quý nghiện thuốc.

Chuyển biến tốt giống không có quý nghiện thuốc có thể tăng giá nữa. Thế là ta liên nói "Một trăm triệu, lần một."

"Một trăm triệu, lần thứ hai!"

"Một trăm triệu, lần thứ ba!"

"Một trăm triệu, thành giao!"

Dứt lời, ta liên từ trong hộp thuốc lá lấy ra một chi Phù Dung Vương, truyền cho vị kia có tiền gia.

Cái kia quý nghiện thuốc nhận lấy điều thuốc, nghe, liên một mặt say mê, sau đó phía sau hán một bên giấy linh người hầu liên truyền cho ta mười cái Minh tiền, ta xem một chút, mỗi tấm Minh tiền trên giá trị đều thiệt nhiều số 0, khẽ đếm này một chuỗi con số 0, mới phát hiện, đây là trên giá trị một ngàn vạn Minh tiền. Mười cái, vừa vặn một trăm triệu.

Nhìn thấy nhẹ nhàng như vậy liên kiếm được một trăm triệu, trước đó định tiêu mục tiêu đảo mắt liên hoàn thành, trong đầu thật sự là vừa mừng vừa sợ, còn kém cười ra tiếng.

Lúc này, cái kia quý nghiện thuốc cũng hít một hơi 'Phù Dung Vương', lập tức cũng say mê tại chiếc kia thuốc lá bên trong, thật lâu vô pháp tự kiềm chế. Còn bên cạnh nhiều người quý nghiện thuốc, nhìn thấy hán có thể rút đến loại này Tiên Giới đặc cung 'Đến choáng váng', từng cái đều một mặt ghen ghét.

Cái kia có tiền quý nghiện thuốc hút xong một điều thuốc, tiếp liền đi, cũng không biết hán là không phải cũng không tiếc nuôi, gấp qua đầu thai hay là về nhà.

Có tiền quý sau khi đi, mà ta năm trăm triệu mục tiêu lại còn chưa hoàn thành, thế là ta liên đối còn lại quý nghiện thuốc nói "Mọi người đã đều là thuốc xịn hưởng quý, cũng coi là cùng đường quý, ta đã có hàng tốt, mình cũng liên không một cái độc hưởng. Như vậy đi, ta chỗ này còn có mười mấy chi, ba ngàn vạn một chi, muốn liên đến trả tiền đi!"

"Hô" một tiếng, tốt gia hòa, nhất thời một đám quý nghiện thuốc liên dốc sức lên, may mắn ta biết rõ bọn họ là đến tranh mua thuốc lá, muốn không phải vậy ta còn tưởng rằng bọn họ đây là muốn ăn ta đây.

Không một hồi, còn lại mười bảy chi thuốc lá, liên toàn bộ bị cướp mua không còn, hét thấy năm trăm triệu một ngàn vạn, tăng thêm trước đó đầu giá này một trăm triệu, chung sáu trăm triệu một ngàn vạn Minh tiền liên đến ngọc thủ.

Nhìn trong tay đây là sáu trăm triệu Minh tiền, ta tâm bên trong liên suy nghĩ, nếu như ta có nhiều như vậy nhân dân tệ, đây là mẹ hán tốt biết bao nhiêu nha?

Chương 174: Mua tin tức

Lại nói , một hộp thuốc , liền kiếm lời với năm trăm triệu Minh tiền , chúng ta cũng liền lập tức trở về đến Quỷ Linh thông nơi đó .

Mặc dù tạm thời Quỷ Thị bên trong quỷ hồn đều coi chúng ta là thành quý , còn không có nhìn ra chúng ta thân phận , nhưng là , nhiều tại Quỷ Thị dừng lại một phút đồng hồ , liền nhiều một phần chung nguy hiểm , hay là tranh thủ thời gian xong xuôi chính sự rồi đi nơi này mới là thượng sách .

Một lần nữa trở lại Quỷ Linh thông trong tiệm , đem năm trăm triệu Minh tiền đặt ở trên mặt bàn , liền nói với hắn "Năm trăm triệu Minh tiền , một điểm không nhiều , một phần không thiếu , ta muốn biết rõ Thiết Bản Quỷ mạnh mới ."

Quỷ Linh thông nhìn thấy tiền , cầm lấy số tiền cân nhắc , trên mặt liền cười , sau đó liền nói "Các ngươi là muốn biết rõ Thiết Bản Quỷ ở nơi nào , đúng không?"

Ta điểm gật đầu .

Quỷ Linh thông liền nói "Ta xác thực biết rõ Thiết Bản Quỷ ở đâu , bắt quá liền sợ các ngươi không dám đi ."

"Hắn tại cái gì địa phương?"

Ta nhượng mày , nghĩ thăm chẳng lẽ lại Thiết Bản Quỷ chỗ địa phương rất nguy hiểm này?

"Thái Hành Sơn chỗ sâu , có một cái địa phương gọi Dã Quỷ lĩnh , các ngươi hãy tìm Thiết Bản Quỷ là ở chỗ này ." Quỷ Linh thông nói với chúng ta ra đến .

"Dã Quỷ lĩnh?"

Nghe xong lời này , chúng ta mấy cái người đều sùng sốt . Bởi vì chúng ta lần này muốn đi địa phương , cũng là Dã Quỷ lĩnh .

Lúc này , Quỷ Linh thông thấy chúng ta sùng sốt , còn cho là chúng ta sợ hãi , liền cười nói "Đại Tiên , không phải ta cố ý hoảng sợ các ngươi , này địa phương như này tên một dạng , cô hồn dã quỷ đông đảo , người ở hi hữu đến , chính là một chỗ người sống cấm địa , các ngươi muốn đến đó bắt Thiết Bản Quỷ , thế nhưng là có chút ý nghĩ hảo huyền . Ta khuyên các ngươi nha , hay là đừng quản này nhân sự , lưu mạng nhỏ mau chóng rồi đi đây là Thái Hành Sơn đi."

Nếu như nói , trước đó Long ca bọn họ đem Dã Quỷ lĩnh nói như vậy hung hiểm , còn có thể hoài nghi có phải hay không quá mức khoa trương , như vậy lần này Quỷ Linh thông lại một lần nói như vậy , vậy liền chứng minh Dã Quỷ lĩnh thật không phải người sống có thể tùy tiện bước vào cấm địa .

Ngay sau đó ta liền hỏi hắn "Dã Quỷ lĩnh vì sao lại như thế hung hiểm? Đã nhiều như vậy cô hồn dã quỷ , khó phủ không sẽ phái Âm Sai Quỷ Tướng qua đuổi bắt sao?"

Là , người sau khi chết là không thể tại dương gian bồi hồi , nếu như Âm Phủ tùy ý cô hồn dã quỷ bồi hồi tại dương gian , này dương gian đã sớm lộn xộn . Cho nên , những cái kia may mắn còn bồi hồi tại dương gian cô hồn dã quỷ , một khi bị phủ biết rõ lời nói , liền sẽ phái Quỷ Soa qua bắt giữ , một khi bắt giữ đến , liền sẽ nhận tàn khốc ngục hình phạt .

Nào biết , Quỷ Linh thông lại cười nhạt , thật giống như ta nói lời này rất ngu ngốc giống như .

Ta liền hỏi hắn , cười cái gì?

Quỷ Linh thông "Ta vì sao bật cười , Đại Tiên thật không biết này?"

Ta lắc đầu , biểu thị không biết .

Quỷ Linh thông liền cười nói "Ta cười ngươi ý nghĩ quá ấu trĩ ."

"Ấu trĩ?"

Ta sùng sốt , không biết hắn là có ý tứ gì .

Này Quỷ Linh thông gặp ta vẻ mặt vô cùng nghi hoặc biểu lộ , liền nói "Này Thiết Bản Quỷ từ khi tiến vào Thái Hành Sơn đến nay , thường xuyên xuống núi hút sinh Nhân Tinh Huyết Dương nguyên , tạo dưới sát nghiệt đồng đảo , có thể nói là người người oán trách , người nhìn phủ có quản qua này? Sau

cùng kết quả là còn không phải liền là chỉ phái các người hai cái tiểu âm dương tới , mà lại nói bất định là qua chịu chết . Người nói , người ý nghĩ có phải hay không ầu trĩ?"

Nghe hán kiều nói này , ta còn thực sự tràn đầy đồng cảm . Bởi vì lúc trước Hắc Bạch Vô Thường đem cái này việc phải làm giao cho ta lúc , ta cũng rất không minh bạch , đây là Thiết Bản Quý khó như vậy đối phó quý , tại sao phải giao cho chúng ta qua bắt giữ? Chẳng lẽ lại , là trong phủ soa đàn ông đều thay đổi lười , ai cũng không muốn đề ý tới những này sự tình?

"Lười chính , người biết rõ này? Hiện tại phủ còn có ai hội thực tình tại làm việc nha , toàn mẹ hán đều là đang bận tham tiền . Đây là bất dương gian Dã Quý , bức này khổ sai sự tình , người cảm thấy sẽ có người nguyện ý làm chỉ? Thế là bọn họ liền để các người những này Âm Dương tiên sinh tiến lên" Quý Linh thông một câu phá , nói ra phủ mầu chốt .

Nghe nói như thế , chúng ta đều là một mặt kinh hãi .

Trần Nhị Cầu liền nói "Đây là mẹ hán , cũng không liền cùng dương gian Chính Phủ một cái điều dạng này?"

Bản Từ cũng "Nghe ý tứ này không kém nơi nào .

Chúng ta nơi đó khu quản hạt sở cảnh sát chính là như vậy , có nhà bên trong bị trộm , báo án cũng không ai qua quản , những sở cảnh sát đó cả ngày đều là bận bịu càn quét tệ nạn bắt bài , bởi vì những này có thể phạt tiền kiếm tiền ."

Quý Linh thông đối Bản Từ dựng thẳng cái ngón tay cái , cười cười "Hay là vị này huynh đệ là xã hội người a , Âm Phủ cũng kém không nhiều một dạng , cho nên đây là bắt giữ Thiết Bản Quý loại này cố hết sức không có chỗ tốt sự tình tự nhiên là cho những này Âm Dương tiên sinh làm , đồng thời cho bọn họ một cái dương soa thân phận , các người liền hấp tấp qua cho phủ bán mạng . Ha ha , cho nên ta vẫn là câu nói kia , đừng ngốc , mau về nhà đi thôi ."

Nghe nói như thế , ta không khỏi có chút mắt tròn , thế là liền nói "Thực không dám giấu giếm , chúng ta thật cũng là Dạ Du Thần đại nhân thù hạ dương soa ."

Quý Linh thông liền cười cười , không có hảo ý nói "Cho nên nha , các người chỉ bắt quá cũng là một cái phủ Nhân viên tạm thời a . Việc phải làm làm được tốt , là bọn họ tại phủ lĩnh thưởng , công lao toàn về bọn họ . Nếu là xảy ra chuyện , hoặc là các người chết , sai lầm các người chính mình gánh chịu ."

"Ồi ta qua , nói như vậy , chúng ta thiệt thòi lớn !" Trần Nhị Cầu nghe xong lời này , nhất thời liền hời hợt ruột đều xanh .

Ai nói không phải đâu , liền làm một cái kí tên , liền bán đứng bản thân , loại này thâm hụt tiền mua bán đoán chừng cũng chỉ có hai chúng ta ngốc mới có thể làm .

Càng ngốc là , chúng ta chính mình còn không coi là chính mình là ngốc , đem 'Dương soa' cái này thân phận khoác tại thân bên trên , còn bản thân cảm giác thật sớm cao ngạo . Đây là có lẽ mới là chúng ta thật ngốc địa phương a?

Nghĩ tới đây , nhất thời ta cùng Trần Nhị Cầu đều cảm thấy có chút chết lặng .

Càng nguy hiểm hơn là , nay Thiên Thỉnh đến những này sự tình , theo trong nội tâm của ta một mực tuân theo , sinh ra trùng kích . Ta thậm chí đều không rõ lắm , chính mình một mực tuân theo thế thiên hành , đến còn có cái gì ý nghĩa .

Phủ đô như vậy 'Lười' , chúng ta dạng này mù bận bịu , vừa có gì hữu dụng đâu?

Ngay sau đó , ta liền hỏi Quý Linh thông "Phủ Quan Sai đều 'Lười chính' nghiêm trọng , Diêm Vương gia khó liền không biết , liền mặc kệ sao?"

Quý Linh thông thở dài , nói "Hán đương nhiên biết rõ , thế nhưng là cơ cấu công kênh to lớn , nhất thời khó mà cải biến . Mà vì một số thu thuế , Diêm Vương cũng bị bức ký rất nhiều Tân Dự Luật , tí như người nhìn thấy những quý nghiện thuốc đó , cả ngày cũng là trầm mê ở nghiện thuốc bên trong , từng cái vì nghiện thuốc không muốn qua đầu thai , thế nhưng là chỉ cần người xử lý 'Quý nghiện thuốc chứng' liền có thể tạm thời không cần đi đầu thai , bởi vì bọn họ hấp mỗi một điều thuốc , đều có thuế rất nặng , cho nên liền biến thành hợp pháp ."

Nghe nói như thế , ta giật mình đại ngộ . Nghĩ thầm trách không được trước đó cái kia hiện đại quý nghiện thuốc , hút thuốc xong sau lập tức liền nói qua đầu thai , cảm tình hán đầu thai thời gian đã sớm đến a , chỉ không qua hán bởi vì xử lý 'Quý nghiện thuốc chứng' , cho nên 'Hợp pháp' ngưng lại xuống tới mà thôi .

Hôm nay thật mẹ hán xem như mở mắt , cảm tình đây là Âm Phủ phủ , cũng là các loại vấn đề đều có nha .

Nói đến đây , Quý Linh thông liền "Nên nói ta đều nói , đến lượt khuyên ta cũng khuyên , còn muốn đừng đi truy tra cái kia Thiết Bản Quý , liền từ các người chính mình quyết định ."

Chương 175: Chính nghĩa ý nghĩa

Theo Quý Linh thông trong tiệm sau khi ra ngoài, chúng ta đều có chút mê mang.

Trần Nhị Cầu liền hỏi ta "Sur đệ, chúng ta còn muốn đi trả lại Thiết Bàn Quý sao?"

Ta sững sờ một chút, cười khổ, cũng không có trả lời hắn, mà chính là hỏi lại "Sur huynh, người nói chúng ta một mực làm những việc này, thể thiên hành, Hành Thiện Tích Đức, có ý nghĩa sao?"

Trần Nhị Cầu biết rõ ta là vì sao lại đột nhiên hỏi ra loại vấn đề này đến, cho nên hắn sững sờ, sau đó liền nói "Vô luận hoàn cảnh biến thành thế nào, chính nghĩa cùng thiện lương, mãi mãi cũng là có ý nghĩa. Nếu như người biến thành một cái gậy không chết cứu, vì lợi là đồ, gặp được bất công, bất bình chỉ sự tình thời điểm, người liền cái 'Không' chữ cũng không dám nói, người khó như thể chính mình, liền sống được có ý nghĩa sao?"

Ta bị hắn lời này cho hỏi khó, đúng vậy a. Nếu như ta thật trở thành trong miệng hắn nói tới loại người kia, ta khẳng định sẽ cảm thấy như thể sinh hoạt mới là thật không có ý nghĩa.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền nói "Bất quá, ta biết rõ, loại người kia tại trong hiện thực chiếm đại bộ phận. Mỗi khi nhìn thấy cường thế khi dễ người yếu lúc, người vây xem đông đảo, lại không người dám đứng ra đến nói một câu 'Dừng tay'. Biết rõ đúng sai, cũng không dám nói một cái 'Không' chữ. Chỉ dám trốn ở trên internet, trắng trợn khiển trách một phen, xem như chính mình rất có tinh thần chính nghĩa bộ dáng. Mỗi khi có người bởi vì thiện tâm ăn thiệt thòi mắc lừa, người vây xem liền sẽ châm chọc khiêu khích, hoặc là nói người kia là ngốc, hoặc là nói người kia là thánh mẫu, là ngu ngốc. Thậm chí giáo dục dưới đệ nhất, muốn coi đây là giám, để chính mình không hề ngáy ngốc đi làm loại chuyện tốt này."

Nói đến đây, Trần Nhị Cầu cười nhạt một chút, tiếp tục "Mỗi người đều đem chính mình 'Khiếp nhược' trách tội tại cái này xã hội, mỗi người đều đem 'Thiếu thốn thiện lương' trách tội tại người xấu quá nhiều trên thân. Nhưng là, lại không người biết rõ, tại mỗi cái niên đại, âm thanh chính nghĩa đều là cần dũng khí, bởi vì đối mặt là cường thế giả, là người xấu, cho nên mới cần người hỗ trợ âm thanh Trương Chính nghĩa. Nếu như đối mặt là người yếu, làm sao cần người đứng ra đến đâu?"

"Sur đệ, chính là bởi vì đầu năm nay thiếu thốn chính nghĩa, thiếu thốn thiện lương, cho nên chúng ta làm ra hết thảy mới càng thêm đáng giá, càng thêm có ý nghĩa. Người không cảm thấy sao?"

Trần Nhị Cầu một hai mắt thần linh, mang một chút hòa nhiệt, một chút kiên định nhìn về phía ta.

Nghe được hắn nói đây là một lời nói, ta có chút giật mình, đây là ta biết cái kia Trần Nhị Cầu sao? Bình thường vừa tham tài, vừa háo sắc một cái hàng, làm sao hôm nay lại nói ra như thể trần ngập Hạo Nhiên Chính Khí một lời nói đến?

Bất quá, tỉ mỉ nghĩ lại, thay mèo quỷ, Luru Nghĩa mở rộng chính nghĩa, thể thiên hành trừ cường thi, đây là cùng nhau đi tới, này kiện không phải vì chính nghĩa nha? Đặc biệt là trừ cường thi, không những không gặp được phía trên ngăn cản, còn bị người châm chọc khiêu khích chế giễu, Trần Nhị Cầu đều không hề từ bỏ, thậm chí vì trừ cường có thể không tiếc tánh mạng. Rất hiển nhiên, hắn thực chất bên trong cũng là đây là dạng một người đơn độc, trần ngập chính nghĩa, mà kiên Tín Chính nghĩa là có ý nghĩa một người đơn độc.

Nghĩ tới đây, đột nhiên, ta phát hiện Trần Nhị Cầu vô cùng cao lớn, đối với hắn cũng không khỏi sinh lòng nể phần kính nể chỉ ý.

Đúng vậy a, hắn nói không sai, cũng là bởi vì cái này hoàn cảnh thiếu thốn chính nghĩa, cho nên chúng ta chính nghĩa mới càng thêm có ý nghĩa, cũng là bởi vì cái này hoàn cảnh thiếu thốn thiện lương, cho nên bất kỳ một cái nào thiện lương cử động, đều càng thêm có ý nghĩa.

Ngay sau đó, ta tâm Chariton thời thông thấu, đối Trần Nhị Cầu "Sur huynh, vậy chúng ta liền tuân theo trong môn chúng ta tín niệm, đi thẳng đi xuống đi!"

Trần Nhị Cầu cao hứng điểm gật đầu.

Một bên Long ca cùng Bàn Tử, đôi người đều một mặt kính nể nhìn về phía chúng ta, từng cái đối với chúng ta giờ ngón tay cái lên. Long ca nói "Có thể giao cho hai vị huynh đệ, thật là chúng ta phúc khí. Về sau, chỉ nếu như các người sự tình, chính là ta lý Á Long sự tình."

Ta cười cười, rất hiển nhiên, Long ca cùng Bàn Tử là thật tâm coi chúng ta là thành huynh đệ.

Tín niệm kiên định, chúng ta tự nhiên là không có ý định trở về.

Thế là liền hướng phía trước đi đến.

Lúc này, chúng ta vừa gặp được trước đó vị kia khát cái quỷ bà bà, ta đem bán thuốc còn dư lại mười một ngàn vạn Minh tiền đưa cho nàng, quỷ bà

bà cảm kích không vậy ,

Sau đó liền nói với chúng ta "Đại Tiên , các ngươi hướng bên kia đi , nếu như gặp phải có người tìm các ngươi hỗ trợ tu phòng trợ , nhớ kỹ nhất định phải đáp ứng ."

"Tu phòng trợ?"

Ta sững sờ, nhất thời đối quý bà bà lời nói , sờ không tới đầu não .

Quý bà bà cũng không nhiều giải thích , liền nói "Tóm lại , các ngươi nhớ kỹ ta nói , hướng bên kia đi ."

Gặp Quý bà bà không muốn nói nhiều , ta cũng liền không hề nhiều thúc hỏi . Không qua nổi ta cũng biết , nàng không có khả năng hại chúng ta , nàng nhất định phải chúng ta hướng bên kia đi , khẳng định là có nguyên nhân , nói bất định chính là cho chúng ta chỉ đường , trợ giúp chúng ta đi ra cái này Quý Thị .

Nghĩ tới đây , ta liền điểm gật đầu , theo quý bà bà tiếng cảm ơn , sau cùng liền hướng nàng chỉ phương hướng , đi qua .

Đây là một đầu chệch hướng Quý Thị Chủ Nhai đá xanh đường nhỏ , so sánh vắng vẻ , lui tới quý hồn cũng không nhiều .

Đi lên phía trước một đoạn ngắn đường , lúc này , trước mắt xuất hiện một cái ngã ba đường . Nhìn thấy cái này ngã ba đường , chúng ta liền dừng lại , trong lúc nhất thời không biết nên tuyển con đường nào đi .

Là , đây là vạn nhất đi nhầm , khả năng liên vĩnh viễn cũng ra không được Quý Thị , đây là coi như xong đời .

Lần này , chúng ta bốn người đều vì khó .

Trần Nhị Cầu liền nói "Này quý bà bà cho chúng ta chỉ đường , cũng không nói rõ một chút , đây là ba lối rẽ nên đi đầu nào ."

Bàn Tử cũng nói "Đúng vậy a , nàng còn nói sẽ có người trả lại chúng ta tu phòng trợ , ngươi nhìn , nào có cái gì người trả lại mình tu phòng trợ nha ."

"Hội không phải là quý bà bà cố ý đùa bốn chúng ta nha?" Trần Nhị Cầu nghi hoặc .

Ta cũng nhất thời mui phần khó xử , không biết tiếp xuống nên làm cái gì , bất quá nghe được Trần Nhị Cầu bọn họ lời nói , ta vẫn là lắc đầu , nói "Quý bà bà không phải ác quỷ , nàng để chúng ta hướng cái phương hướng này đi , nhất định là tại giúp chúng ta . Chỉ bất quá , đây là ba lối rẽ , thật đúng là không biết làm sao bây giờ ."

Ngay tại chúng ta không biết nên lựa chọn như thế nào thời điểm , một mực không nói chuyện Long ca , đột nhiên gọi "Các ngươi mau nhìn , có người tới ."

Nghe xong lời này , chúng ta tranh thủ thời gian thuận Long ca chỉ phương hướng nhìn lại .

Tiếp , quả nhiên nhìn thấy theo bên cạnh một đầu trên đường nhỏ , đến hai cái quý hồn .

Này đôi người đều cánh tay trần , một cái toàn thân đỏ bừng , một cái toàn thân đen nhánh , mà hai cái Quý Đô là hung thần ác sát tướng mạo , nhìn cũng làm người ta sợ hãi .

Nhìn thấy hai cái này ác quỷ , hướng chúng ta tới , lập tức ta liền tâm đều nói , nghĩ thầm nếu như đối phương nhìn ra chúng ta là người sống lời nói , vậy liền thật muốn hồng bét .

Nghĩ tới đây , thế là ta liền tranh thủ thời gian đối Trần Nhị Cầu bọn họ nói "Đi , chúng ta đi nhanh lên ."

Là , lúc này đã cũng không quan tâm đi đâu con đường , dù sao dù sao cũng so bị ác quỷ để mắt tới tốt a?

Thế là , ta liền tuyển một đầu nhỏ bé liền dẫn đầu chuẩn bị đi .

Bất quá , đúng lúc này , sau lưng này hai cái ác quỷ lại một thanh gọi chúng ta cho gọi lại "Tiên sinh , tiên sinh , các ngươi chờ một chút ."

Ta lúc ấy liền giật mình , tiên sinh? Khó bọn họ đã biết rõ chúng ta là Âm Dương tiên sinh?

Mà , biết rõ chúng ta là Âm Dương tiên sinh , còn dám gọi chúng ta các loại nhất đẳng , đây là mẹ hấn rõ ràng là không sợ mình a .

Rất nhanh , này hai cái quý liền đến đến chúng ta đằng sau , bên trong cái kia toàn thân đen nhánh quý liền nói "Nàng là sử tiên sinh sao?"

Nghe xong lời này , chúng ta đều kinh ngạc đến ngây người , hấn làm sao biết ta họ Sử?

Trong lòng nghi hoặc , lập tức ta cũng không có lập tức gật đầu , mà chính là một mặt cảnh giác hỏi hấn "Các ngươi có việc?"

Cái kia toàn thân đỏ bừng quý liền nói "Sử tiên sinh , nhà chúng ta phòng trợ luôn mưa dột , muốn mời người đi xem một chút là chuyện gì xảy ra , có thể

này sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Tu miếu

"Sử tiên sinh, nhà chúng ta phòng trọ luôn mưa dột, muốn mời người đi xem một chút là chuyện gì xảy ra, có thể này sao?"

Nghe nói như thế, chúng ta lập tức liền kịp phản ứng, nơi nào sẽ không biết nha, hai cái này quý có thể không phải liền là quý bà bà trong miệng nói tới tìm chúng ta tu phòng trọ này.

Liền được hai cái này quý, cũng là tới tìm chúng ta tu phòng trọ, ta tâm bên trong cũng đại thờ phào, bởi vì ta tin tưởng quý bà bà, nàng tuyệt sẽ không hại ta. Bởi vì muốn hại ta nhóm lời nói, nàng chỉ cần muốn Quý Thị trên đường cái hô to một tiếng chúng ta là người sống, chúng ta đêm nay đoán chừng cũng đừng nghĩ sinh hoạt rồi đi Quý Thị.

Cho nên, ta lập tức liền tranh thủ thời gian điểm gậy đầu, nói "Có thể!"

Này hai cái quý, gặp ta như vậy dứt khoát liền đáp ứng, ngược lại cũng sợ, sau đó liền nói "Người đồng ý giúp đỡ?"

Ta điểm gậy đầu, tự hấn dẫn đường.

Hai cái quý cũng không nói gì thêm nữa, quay đầu liền dẫn đường cho chúng ta, đi không bao xa, liền đến này đôi người nói tới phòng trọ.

Chỉ gặp đây là đi phòng trọ rường cột chạm trổ, cổ hương cổ sắc, nhưng lại so sánh cũ nát. Tiến lên dò xét một phen, lúc này mới phát hiện, đây là lại là một tòa phá miếu.

Là, đây là một tòa miếu, trong miếu đầu cung phụng nhất tôn tượng thần.

Này tôn thần tượng là một cái lão đầu, râu dài lão đầu, tiên phong cốt chi tượng.

Vừa nhìn thấy đây là tôn thần tượng, ta lập tức liền nhận ra đến, đây là tôn thần tượng đã đến cùng nhà ta bên trong cung cấp tổ sư gia tượng thần là như đúc một dạng, chỉ là ta trong nhà cung cấp là Tiểu Thần giống, mà trong miếu này đầu cung cấp là cỡ lớn.

Là, không sai, trước mắt toà trong miếu đồ nát cung cấp không phải người khác, nhà ta tổ sư gia Lại Bố Y. Cũng tức là tứ đại Phong Thủy Tổ Sư một trong.

Nói thật, nhìn thấy chính mình tổ sư gia miếu, ta thật sự là cảm thấy một trận mừng rỡ, thật giống như nhìn thấy thân nhân giống như cảm giác.

Lúc này, Long ca cùng Bàn Tử lại chỉ tượng thần, kinh ngạc gọi "Tiểu sử, ngoại tào a, cái này. .. Đây là cung cấp người này làm sao đáng đáp cùng người như đúc một dạng nha?"

Trần Nhị Cầu cũng nói "Thực, ta đã sớm muốn hỏi việc này, lúc trước ta lần thứ nhất nhìn thấy hấn lúc, cũng là cảm thấy rất nhìn quen mắt, về sau mới nhớ tới tổ sư gia liền cùng hấn một cái dạng."

Gặp bọn họ giật mình tại bất ta cùng tượng thần so sánh, ta đành phải bắt đắc dĩ nói "Ta xuất sinh liền đáng đáp cùng tổ sư gia rất giống, gia gia lúc trước còn nói ta là tổ sư gia đầu thai đây."

"Đẹp đi đi ngoại, còn tổ sư gia đầu thai, ngoại thế nào không trên trời nha ngoại!"

Trần Nhị Cầu lật cái này bạch nhãn, cảm thấy ta đây là bức giả bộ quá lớn.

Gặp hấn không tin, ta cũng chỉ đành tính toán.

Lúc này, ta liền quay đầu đến hỏi này hai cái quý, đây là nóc nhà là này khối địa phương mưa dột. Thế nhưng là, kết Quả Ngã vừa quay đầu lại, lại phát hiện vừa rồi mang bọn ta đến này hai cái quý không thấy.

Là, trước đó hai người bọn họ quý rõ ràng liền đứng sau lưng chúng ta, thế nhưng là hiện nay sau lưng trống tuếch, chỗ nào còn có thể nhìn thấy hai

người bọn hấn Quý Ảnh nha , thật giống như đột nhiên biến mất một dạng .

Ngay sau đó , ta liền tranh thủ thời gian gọi "Hai chó , hai chó , hai vị kia quý huynh đâu?"

Trần Nhị Cầu nhìn lại , cũng sửng sốt , không hiểu "Vừa mới không phải vẫn còn chứ?"

Bốn người đều có chút ngốc , không biết này hai cái quý đến đi nơi nào .

Thế là chúng ta liền hô một chút "Quý huynh !"

"Quý huynh ... Các ngươi có ở đây không?"

Thế nhưng là , hô mấy âm thanh , đều không nghe thấy bọn họ đáp lại , sau cùng , chúng ta vừa qua ngoài miếu vừa nhìn nhìn , hay là không thấy bọn họ bóng dáng .

"Đây là có chuyện gì nha? Làm sao mang bọn ta tới sửa phòng trọ , người nhưng không thấy?" Trần Nhị Cầu vẻ mặt vô cùng nghi hoặc .

Là , ta cũng rất không minh bạch , khó này hai cái quý , chỉ là phụ trách dẫn chúng ta tới , người tới , bọn họ cũng liền rời đi?

Ngay tại chúng ta không hiểu ra sao thời điểm , Long ca đột nhiên tại cửa kêu một tiếng "Tiểu sử , các ngươi nhanh ra đến nhìn nha ."

Nghe xong lời này , liền biết rõ , Long ca khẳng định là phát hiện cái gì .

Thế là chúng ta mấy cái người đều tranh thủ thời gian đi ra ngoài , hỏi hấn "Long ca , làm sao?"

Long ca chỉ chỉ miếu hai bên cửa ,

Nói "Các ngươi mau nhìn nha , đây là đại môn hai bên thạch đầu nhân ."

"Thạch đầu nhân?"

Chúng ta ba người đều sửng sốt , không biết hấn muốn chúng ta nhìn cái gì .

Bất quá , trong lòng mặc dù nghi hoặc , nhưng là vẫn tranh thủ thời gian hướng hai bên đại môn dò xét qua . Tiếp , chúng ta liền phát hiện , tại ngôi miếu này hai bên đại môn , một bên lập nhất tôn thạch đầu nhân giống .

Là , bên trái một cái thạch đầu người giống , là dùng hồng nham điêu khắc mà thành , hung thần ác sát . Bên phải cái kia thạch tượng , thạch đầu là hắc sắc , cũng là điêu khắc hung thần ác sát .

Vừa nhìn thấy hai cái này thạch đầu nhân giống , chúng ta đều có chút chấn kinh , bởi vì hai cái này thạch đầu nhân bộ dáng , có thể không phải liền là cùng vừa rồi này hai cái quý đáng đáp như đúc một dạng này? Đồng dạng là lớn hung thần ác sát , đồng dạng là một cái toàn thân đỏ bừng , một cái toàn thân đen nhánh , tướng mạo quái dị .

Nhìn đến đây , chúng ta rốt cục giật mình đại ngộ , hiểu được . Cảm tình này hai cái tìm chúng ta tới tu phòng trọ quý , đã đến cũng là toà Lại Bổ Y miếu hai vị thủ miếu âm binh quý tướng âm binh quý tướng .

Trách không được sẽ đi mời chúng ta tới sửa miếu , mời đến chúng ta về sau , lập tức liền không thấy , bởi vì bọn họ đã quy vị .

Là , vừa rồi chúng ta lúc đi vào thời điểm , liền không có nhìn thấy đây là miếu hai bên đại môn có người đá , hiện tại này hai cái quý không thấy , mà đây là đại môn hai bên lại thêm ra hai tòa thạch tượng . Hiển nhiên , cũng là bọn họ .

Hiểu được về sau , thế là ta liền đối hai tôn tượng đầu đá làm vài chào , "Hai vị Âm Tướng yên tâm , đệ tử nhất định sẽ đem nóc nhà mưa dột chỗ sửa chữa tốt ."

Nói xong , ta liền lập tức trở lại trong miếu , xem xét mưa dột khu vực .

Đây là tra một cái , rất nhanh liền tra ra đến , lại có mấy đơn thuốc ngói đến rơi xuống , cho nên trước đó không lâu dưới trận kia mưa to , đem tượng thần đều xối .

Biết rõ mưa dột địa phương , ta cùng Trần Nhị Cầu liền bò lên trên nóc nhà , hoa hơn nửa giờ công phu , lúc này mới đem mưa dột tổn hại nóc nhà cho sửa chữa tốt .

Nóc nhà sửa chữa tốt , chúng ta bái bai tổ sư gia , tiếp lúc này mới ra phá miếu .

Lại nói , chúng ta vừa ra phá miếu , trên trời mây đen liền tán , một vòng trăng sáng chẳng biết lúc nào đã đến treo tại trên đỉnh đầu .

Đứng tại miếu cửa , tiếp liền gặp được phía trước cách đó không xa , loáng thoáng hiện ra một cái thôn làng .

Đây thời mặc dù là nửa đêm về sáng, cái kia thôn làng tối như bưng, nhưng là tại dưới ánh trăng, chúng ta lại có thể nhìn thấy thôn một mảnh sinh cơ, từng mảnh từng mảnh mạ, từng khối vườn rau xanh, có thể không phải liền là người sống ở lại thôn làng này? Mà, lúc này chúng ta còn có thể nghe thấy phía trước thôn, còn truyền đến chó sủa thanh âm.

Nhìn đến đây, chúng ta nhất thời đại hỉ, hiển nhiên chúng ta đã đi ra Quỷ Thị.

Ngay sau đó, ta liền xoay người lại đối tổ sư gia tượng thần bái bai, cảm kích tổ sư gia phù hộ.

Đồng thời, ta cũng rất cảm kích quý bà bà trợ giúp, liền nói "Lần này thật nhờ có quý bà bà, nếu không phải nàng cho chúng ta chỉ đường, chúng ta khẳng định ra không được."

Trần Nhị Cầu cười cười, nói "Đây là có lẽ cũng là làm việc thiện quả báo đi, nếu như chúng ta đối quý bà bà đáng thương làm như không thấy, nàng cũng liền sẽ không chỉ dẫn chúng ta ra đến."

Chúng ta điểm gật đầu, đúng vậy a, ai nói đầu năm nay người tốt không có hảo báo? Người tốt, chung quy là có hảo báo.

Tiếp, chúng ta bốn người, tranh thủ thời gian hướng phía trước thôn làng đi qua...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Lão thái bà

Thôn làng cách phá miếu cũng không tính quá xa, đi bảy tám phút, chúng ta bốn người liền đến cửa thôn.

Long ca cùng Bàn Tử trước đó tới qua nơi này, theo hấn nói, cái này thôn làng gọi Lại gia thôn. Bất quá, thôn người, nhưng lại không họ lại.

Thôn làng hết thảy liền mười mấy cái gia đình, không đủ trăm miệng người, bởi vì cái này thôn làng chỗ sâu Thái Hành Sơn chỗ sâu, cho nên đến nay đều không có mở điện, có thể nói phải không bình thường lạc hậu. Đúng vậy a, mặc dù lưới điện là quốc doanh, nhưng là vì mười mấy cái gia đình, lật Sơn Việt Lĩnh bên trên trăm dặm cho bọn họ kéo dây điện, vậy cũng là không thể nào sự tình. Cho nên, tại loại này thâm sơn hương Nakamura tiểu tử, không có mở điện, cũng rất bình thường.

Tiến vào thôn làng, bởi vì lúc này sắc trời không sáng, thôn người đều còn tại trong lúc ngủ mơ, chúng ta cũng không tốt qua gõ cửa quấy rầy người ta, cho nên liền tại thôn hơi đi dạo một chút, chuẩn bị chờ trời sáng sau trả lại gia đình ăn chút.

Ngay tại chúng ta trong thôn đi dạo thời điểm, đột nhiên, chúng ta tại đầu thôn tây phát hiện có một gia đình, cửa sổ bên trong loáng thoáng có ánh đèn lộ ra, bởi vì tất cả mọi người một chết, mà hơn phân nửa muộn bên trên còn không có chớp mắt, mấy cái người tìm tư tưởng qua này gia đình bên trong, nghỉ ngơi một chút.

Mấy cái người liền hướng gia đình đi qua, đến phụ cận, quả thật, cửa sổ bên trong sáng đèn đuốc, đoán chừng nhà này người là sáng sớm.

Thực, lúc này từ lâu gà gáy, đã là buổi sáng bốn năm điểm, nông thôn có chút chịu khó người lúc này rời giường, cũng bình thường.

Đi vào này gia đình cửa, chúng ta liền gõ gõ cửa, hô "Còn có nhiều sao?"

"Xin hỏi, có người ở nhà sao?"

"Bành bành bành" gõ một hồi môn, thế nhưng là trong phòng đầu lại tĩnh lặng lẽ, cũng không người trả lời.

Lúc này, Bàn Tử liền đi tới người kia phía bên ngoài cửa sổ vừa qua cửa sổ một chút cửa sổ, vừa hô vài tiếng, hay là không người trả lời.

Long ca liền nói "Đoán chừng nhà này người còn không có rời giường, bên trong đèn hắt là tối hôm qua điểm suốt đêm đèn."

Ta cũng điểm gật đầu, đã không ai trả lời, vậy khẳng định là không có rời giường.

Nghĩ tới đây, thế là chúng ta tự nhiên không tốt tiếp tục qua gõ cửa, dù sao đây là ngày đều không sáng, qua để người ta đánh thức, thực sự không tốt lắm.

Bất quá, đang lúc ta dự định trở lại cửa thôn qua thời điểm, cái kia tại người ta phía bên ngoài cửa sổ Bàn Tử lại nói "Chờ chút, bên trong có người, ngồi xuống trong phòng trên ghế trúc."

Nghe nói như thế, ta liền đi tới cửa sổ trước mặt đi xem.

Quả nhiên, nhìn thấy có một cái lão bà bà, ngồi tại phòng khách trên ghế trúc, ở trước mặt hần, cũng là một cái tiểu trà mấy cái, trên bàn trà điểm một chiếc dầu hoa đèn. Mà, sau lưng lão bà bà, có một cái giường, trên giường còn giống như nằm một người đơn độc.

Ngồi tại trên ghế trúc, vậy đã nói rõ không có ngủ, khó lão bà bà lỗ tai điếc, cho nên mới nghe không được chúng ta tiếng đập cửa?

Thế là ta vừa trở lại ngoài cửa một bên, gõ hai lần, bên trong vẫn như cũ tĩnh lặng lẽ.

Lúc này, ta đẩy cửa, lại phát hiện cửa khép hờ, cũng không có khóa trái, thế là liền đẩy cửa đi vào.

Vừa vào cửa, đối diện trông thấy lão thái bà ngồi tại bàn nhỏ trước, trông thấy chúng ta tiến đến cũng không có lên tiếng, mặt không biểu tình. Mà phía sau nàng, có một cái lão đầu chân hướng bên ngoài nằm tại trên giường, trên mặt đắp một cái hoàng giấy nháp.

Ta lúc ấy trong lòng buồn bực, bởi vì theo trên phổ phong tục, chỉ có người chết mới có thể ở trên mặt đắp một cái hoàng giấy nháp, cũng là chính nói, này nằm tại trên giường lão đầu, khẳng định là chết!

Chẳng những lão thái bà không nói chuyện, ta cũng không tiện hỏi. Chỉ là ta tâm bên trong biết rõ, hôm nay thật không phải đồng dạng không may, không những không đụng Quý Thị, hiện tại vừa một đầu tiến đụng vào tang chủ chỗ ở, đây chính là rủi ro sự tình.

Trong phòng lạ thường yên tĩnh, Tiểu Hoàng ngọn đèn phát ra u ám Quang bầu không khí giới lúng túng khó xử bên trong vừa mang theo mấy phần quỷ dị.

Lão thái bà không nói lời nào, ta liền tranh thủ thời gian chủ động xin lỗi, ta nói "Bà bà, không có ý tứ, chúng ta gấp cửa khép hờ, muốn vào đến muộn bảo bối nghỉ ngơi một chút, nếu có không tiện, chúng ta cái này rời đi."

Nói xong, ta liền ra hiệu Trần Nhị Cầu bọn họ, tranh thủ thời gian theo ta ra ngoài.

Thế nhưng là, ngay tại ta chuẩn bị rời đi thời điểm, này một mực chưa từng mở miệng nói chuyện lão thái bà,

Rốt cục mở miệng, nàng "Ngược lại không có cái gì không tiện, nếu là muốn nghỉ ngơi, vậy liền tiến đến nghỉ ngơi đi."

Chẳng biết tại sao, đây là lão thái bà nói tới nói lui lúc, cũng là mặt không biểu tình, mà, thanh âm nghe vào âm trầm cảm giác.

Ta lúc ấy liền Tâm Giác kỳ quái, cảm thấy đây là lão thái bà cũng không thích hợp. Mà, nàng ngồi tại trên ghế trúc, từ khi chúng ta sau khi đi vào, vẫn chưa từng động dậy, chỉ là đầu chuyển tới đây một chút.

Lúc này, ta vừa phát hiện, tại nàng dưới chân, cũng đã có một cái hoàng giấy nháp, tựa như là theo nàng trên thân rụng xuống.

Nhìn đến đây, ta lập tức liền tâm nói, tranh thủ thời gian mở ra Âm Dương Nhãn, xem xét, tiếp liền biết rõ hồng, đây là lão thái bà quả nhiên là có vấn đề.

Chỉ bất quá, để cho ta nghi hoặc là, đây là lão thái bà, ta dùng Âm Dương Nhãn đã đến nhất thời nhìn không ra nàng đến tốt cùng là lai lịch gì.

Đã không phải quỷ, cũng không phải thi, càng không phải là yêu, bởi vì nàng trên thân, có người Dương Khí, nhưng là lại có Quý Âm khí, giống như là quý phụ thân giống như, nhưng lại vừa cũng không phải là quý phụ thân.

Lần này nhưng làm ta cho làm khó, đây là cùng nhau đi tới, ta cũng coi là được chứng kiến không ít quỷ quái, cái gì Lưu Nghĩa xác chết vùng dậy, trong sân trường cương thi, Quý Thị bên trong bách quỷ tụ hội, đều gặp qua, là người hay quỷ, hay là thi, ta cũng đều có thể liếc một chút phân biệt ra đến. Nhưng là hôm nay đây là trước mắt lão thái bà, lại nhìn không ra nàng đường đi, đây là thực để cho ta cảm thấy khiếp sợ không thôi.

Bất quá, mặc dù nhìn không ra nàng đến tốt cùng ra sao đường đi, nhưng là có một chút ta biết rõ, này cũng là đây là lão thái bà khẳng định không phải chính thường nhân.

Nghe được lão thái bà mời chúng ta đi vào nghỉ ngơi, Long ca bọn họ rất cao hứng, liền sẽ biết buông xuống bao phục chuẩn bị đi vào. Ta tranh thủ thời gian đưa tay chặn lại, đem bọn họ cho cản lại, sau đó nói với lão thái bà "Cám ơn bà bà hảo ý, chúng ta hay là không quấy rầy người tương đối tốt."

Lão thái bà liền nói "Không sao, các người muốn nghỉ ngơi, đây là chính là tốt có một gian phòng, các người đi vào ngủ là được."

Gặp lão thái bà càng là muốn lưu chúng ta, ta tâm bên trong lại càng thấy đến không ổn.

Nhưng là, Long ca bọn họ lại cũng không biết rõ đây hết thảy, hần còn tưởng rằng ta vừa rời ngăn cản, là thật không muốn đánh nhiều lão bà bà. Cho nên, nghe thấy lão thái bà nói có một gian phòng, để cho chúng ta đi vào ngủ, Long ca cùng Bàn Tử lập tức liền cười ha hả đi qua, nói với lão thái bà

Gặp Long ca cùng Bàn Tử qua , ta cũng không có cách, luôn không khả năng một người đơn độc chạy a?

Bất quá, Trần Nhị Cầu bốc lên giống như dựa vào nét mặt của ta bên trong nhìn ra không thích hợp , sẽ nhỏ giọng hỏi ta "Sur đệ , có phải hay không nhìn ra cái gì không đúng?"

Ta điểm gât đầu , sau đó nhỏ giọng "Cẩn thận cái này lão thái bà !"

Cẩn dặn xong Trần Nhị Cầu , sau đó ta liền cũng đi nhanh lên đi vào .

Lúc này , lão thái bà liền chỉ chỉ bên trong một cái phòng , nói "Liền ở trong đó , đi ngủ đi !"

Long ca cùng Bàn Tử , điểm gât đầu , liền nói với ta "Tiểu sử , thế nào , ta một bắt đầu liền nói với các ngươi , người trong thôn này đều đặc biệt tốt , đặc biệt nhiệt tình , ngươi nhìn có phải không?"

Ta cười cười , không nói gì .

Tiếp , Long ca cùng Bàn Tử liền trực tiếp tiến gian phòng kia , hiển nhiên là mệt chết , vậy được không được , một khắc đều không ngờ đợi thêm .

Long ca cùng Bàn Tử trở ra , ta liền ra hiệu Trần Nhị Cầu cũng theo Long ca bọn họ vào gian phòng qua , bởi vì ta muốn cho hắn nhanh đi nói cho Long ca bọn họ , đây là lão thái bà có vấn đề , muốn bọn họ đều cẩn thận một chút .

Trần Nhị Cầu tự nhiên minh bạch ta ngoài ý muốn tư tưởng , chân sau liền đi theo vào .

Lão thái bà gặp ta còn đứng tại trong phòng khách , liền nói "Ngươi làm sao không đi vào ngủ?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Thiết Bản Quỷ

"Ngươi làm sao không đi vào ngủ?"

Lão thái bà dữ tợn đối ta hỏi , trên mặt vẫn như cũ không chút biểu tình .

Ta nghĩ thầm , lão tử muốn thật nghe ngươi lời nói đi ngủ , đoán chừng liền một ngủ rồi cuộc tình không tới.

Ta cười cười , liền nói "Ta còn không vậy khốn , đứng trong nhà ngại không có người khác sao?"

Lão thái bà lắc đầu , nói chính mình không có con gái .

Ta lại hỏi "Nhà ngươi lão đầu , đây là có chuyện gì?"

Ta chỉ chỉ phía sau nạng , cái kia nằm tại trên giường , trên mặt bị một cái hoàng giấy nháp cho che lại lão đầu .

Lão thái bà quay đầu nhìn xem nằm tại trên giường lão đầu , liền nói "Lão đầu tối hôm qua qua đời ."

Xem ra , quả thật như ta sờ liệu , lão đầu là chết.

Lúc này , lão thái bà tựa như không muốn nói chuyện nhiều , tựa ta nhanh lên đi nghỉ ngơi .

Ta điểm gât đầu , thế là liền chuẩn bị vào nhà .

Bất quá , tại ta đi qua cái kia giường thời điểm , ta có ý nhìn liếc một chút này nằm tại trên giường lão đầu .

Đây là xem xét , không sao , rút cuộc lại trông giữ ta mi đầu một chút liền hẳn . Bởi vì lão đầu mặt mặc dù bị hoàng giấy nháp cho che lại , nhưng là tay hẳn lại lộ tại bên ngoài . Ta xem xét tay hắn , giặt mình , chỉ gặp lão đầu ngọc thủ thành da bọc xương , khô cứng , như là Khô Mộc .

Đó cũng không phải gầy , mà chính là làm .

Là , gầy cùng lắm , ta vẫn là có thể phân rõ ràng . Lão đầu cái tay này , rõ ràng cũng là thầy khô ngọc thủ , thật giống như huyết nhục đều xử lý , mười phần dọa người .

Ngay sau đó ta đã cảm thấy rất không thích hợp , lão thái bà không phải nói đây là lão đầu là tối hôm qua chết sao? Thế nhưng là tối hôm qua vừa mới chết người , làm sao có thể ngọc thủ liền biến thành làm? Giống như là một bộ chết có mấy trăm năm thầy khô .

Phát hiện đây là lão đầu thi thể không thích hợp , thế là ta liền đưa tay qua đem đắp lên trên mặt hắc này trương hoàng giấy nháp cho bóc qua .

Hoàng giấy nháp một bóc rớt , tiếp , ta con mẹ nó trực tiếp dọa đến lùi lại một bước , kém chút tự ra đến .

Chỉ gặp , đây là lão đầu mặt cũng đã làm khô đến xương cốt phía trên chỉ còn một miếng da , há miệng , từ tướng khủng bố .

Chỉ là đây là liếc một chút , ta liền có thể kết luận , hoặc là cái này lão đầu là một bộ chết mấy trăm năm thầy khô , hoặc là cái này lão đầu cũng là bị cái gì hút sạch tinh huyết dương nguyên mà chết.

Nếu như là một bộ mấy trăm năm thầy khô , ta muốn thôn dân khẳng định sẽ phát hiện . Cho nên , khả năng thứ nhất tính cực thấp .

Đã lão đầu không phải mấy trăm năm thầy khô , này cũng là bị hút sạch tinh huyết dương nguyên mà chết.

Nghĩ tới đây , ta tâm bên trong một cái giật mình , lập tức liền liên tưởng đến Thiết Bản Quỷ .

Là , bởi vì Thiết Bản Quỷ cũng là chuyên môn hút nhân tinh huyết dương nguyên , xác đáng hấp tặc người dương nguyên , liền có thể hóa hình người , tại vào ban ngày ghé qua .

Khó ... Cái này lão đầu là bị Thiết Bản Quỷ cho hại chết?

Nghĩ tới đây , ta nhất thời liền muốn thông một vấn đề , này cũng là trước mắt cái này lão thái bà , vì cái gì ta nhìn không ra nàng địa vị , đã có người Dương Khí , lại có Quỷ Âm khí , giống người mà không phải người , giống như quỷ không phải quỷ . Hiện nay tỉ mỉ nghĩ lại , đây là lão thái bà đoán chừng chính là ta một mực đang tìm kiếm Thiết Bản Quỷ .

Là , phía trên cũng nói , bởi vì Thiết Bản Quỷ chỉ cần hấp tặc người dương nguyên , cũng là chính tinh huyết , liền có thể hóa hình người , thậm chí tại ban ngày hành tẩu ở dân gian . Cũng là chính nói , Thiết Bản Quỷ không giống với nó quỷ , chúng nó là có thực thể , hóa ra hình người , tự nhiên là có người Dương Khí . Nhưng là chúng nó chung quy vẫn là quỷ , cho nên trên thân vừa miễn không mang theo Quỷ Âm khí . Như thế xem xét , có thể không phải liền là cùng trước mắt lão thái bà một dạng này?

Nghĩ tới đây , ta trên trán lập tức liền toát ra hạt đậu tương đồng dạng đại mồ hôi lạnh , phạch một cái , phía sau lưng đều ướt đầm .

Nghĩ thầm , lần này thật sự là hồngбет , có thể không có thể còn sống sót , cũng không biết .

Là , đây là Thiết Bản Quỷ cũng không phải phổ thông quỷ , giống ta loại này thủ nghệ Âm Dương tiên sinh , đoán chừng lại đến ba bốn , đều đối phó không nó .

Đây là có thể nên làm cái gì? Làm sao bây giờ?

Nhất thời , ta liền lòng nóng như lửa đốt , tâm lý không biết làm sao .

Bất quá,

Ta cũng biết , lúc này không thể kinh hoảng , càng không làm cho lão thái bà nhìn ra đến . Chỉ có dạng này , ta mới có khả năng tranh thủ thời gian muốn thoát thân biện pháp .

Bất quá , trước đó , ta vẫn là trước tiên cần phải qua ứng chứng một chút , đối phương đến có phải là thật hay không là Thiết Bản Quỷ .

Thế là , ta liền theo trong bọc lấy ra một tờ trăm nguyên , đi trở về đến lão thái bà trước mặt , đưa cho nàng , nói "Bà bà , lần này tá túc có nhiều quấy rầy , tiền này người cầm đi!"

Lão thái bà nghiêng mắt nhìn liếc một chút trong tay của ta tiền , liền tựa như nhìn thấy một tờ giấy lộn một dạng , nhần thần không có chút nào biến hóa , nhần nhật nói "Không được , người đi ngủ đi !"

Nói thật , ta đây là có thể cũng không phải là thật muốn đưa tiền tá túc , mà chính là muốn chạm nàng thân thể .

Gặp cũng không được , ta liền cưỡng ép đem tiền hướng trong tay nàng đầu Cát qua .

Ngọc thủ đụng một cái đến lão thái bà trên bàn tay , ta lập tức liền cảm giác tay mình giống như đụng phải một khối tấm sắt bên trên giống như , băng lãnh cứng rắn , căn bản cũng không phải là nhân thủ .

Thiết Bản Quỷ sở dĩ gọi Thiết Bản Quỷ , cũng là bởi vì chúng nó thành hình sau thể cứng rắn như tấm sắt . Mà trước mắt đây là lão thái bà thủ chương ,

cũng là một khối tám sát đồng dạng . Ta thậm chí dám khẳng định , coi như cầm đao chặt lên qua , đao đều phải cùn khuyết chức nói tới.

Đương nhiên , đạt được xác nhận về sau, ta tâm bên trong cũng là hơi hồi hộp một chút , nhất thời loạn lòng người , ta biết rõ hôm nay tám thành là ta phải ra chết ở chỗ này .

Mặc dù ta tại giúp Hắc Bạch Vô Thường truy tra cái này Thiết Bản Quý, nhưng là ta lại bất lực bắt giữ nó , đây cũng là ta bất đắc dĩ .

Ngay sau đó , ta cũng không dám tiếp tục đứng tại lão thái bà trước mặt , đem tiền kín đáo đưa cho nàng về sau , tranh thủ thời gian liền xoay người , hướng cái gian phòng đi vào .

Mà , tại bước vào gian phòng thời điểm , ta còn vụng trộm quay đầu ngấm liếc một chút , còn tốt, tốt lão thái bà tạm thời cũng không cùng lên .

Nhất thời đến gian phòng , mấy người bọn hắn đều không ngủ , mà chính là một mặt bất an đứng trong phòng . Nhìn thấy ta lúc tới , liền nhao nhao nghênh lên , hỏi ta này lão thái bà có phải hay không quý?

Hiển nhiên , Trần Nhị Cầu đã đem lão thái bà không thích hợp sự tình , báo cho Long ca cùng Bàn Tử .

Vào phòng , ta cũng không trả lời ngay bọn họ vấn đề , mà chính là tiện tay đem cửa phòng vừa đóng , sau đó tự bọn họ , nhanh lên chuyển tới giữ cửa ngăn cản chết.

Bọn họ đoán chừng cũng là không có gặp qua ta khăn trương như vậy gấp qua , cho nên đều biết lần này khẳng định là gặp được đại nguy hiểm , thế là cũng không hỏi thêm nữa , tranh thủ thời gian hỗ trợ đem ngăn tủ , bàn đọc sách tất cả đều dời qua đến , ngăn tại cửa phòng đằng sau , đem trọn cái cửa phòng hoàn toàn ngăn cản chết , đoán chừng liền xem như đến một cái tráng hán , cũng nhất thời rất khó đem cửa phòng cho đẩy ra .

Cửa phòng dùng ngăn trở , Trần Nhị Cầu bọn họ cũng không nhìn được , lần nữa hỏi ta "Sur đệ , cái này. .. Đây là đến là thế nào , này lão thái bà khó địa vị rất lớn?"

Ta điểm gật đầu , cũng không muốn giấu diếm bọn họ , thế là liền nói "Nếu như ta không nhìn lầm lời nói , nàng căn bản cũng không phải là đây là phòng chủ nhân , mà là chúng ta một mực đang truy tra Thiết Bản Quý !"

"A? Thiết Bản Quý !"

Nghe xong lời này , mọi người đều là giật nảy cả mình , một mặt kinh hãi .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Phá cửa

Cái này cũng không trách bọn họ sẽ bị cái này tin tức cho kinh hãi đến , bởi vì cái này tin tức thật sự là quá mức kinh người . Ai sẽ nghĩ đến , chúng ta một mực đang tìm kiếm Thiết Bản Quý , nó đã đến lại ở chỗ này gặp được nha?

Đây là mẹ hắn quá vượt quá chúng ta dự kiến , chỉ có thể nói , chúng ta hoặc là quá không may , hoặc là cũng là trùng đích có đây một kiếp , thật mẹ hắn là muốn tránh đều không địa phương tránh .

Thiết Bản Quý lợi hại trình độ , ban đầu ở Quý Thị thời điểm , ta cũng đã có đôi Long ca cùng Bàn Tử hai người nói qua , cho nên bọn họ cũng minh bạch , ta hiện nay thủ nghệ bất không được đối phương .

Mọi người hoảng sợ không thôi , Bàn Tử liền sợ hãi hỏi ta "Tiểu sư , hiện tại có thể nên làm cái gì? Này lão thái bà làm gì nếu là Thiết Bản Quý , vừa rồi làm sao không đối chúng ta đối thủ , còn gạt chúng ta tiến đến ngủ a?"

Ta cười khò một tiếng , liền nói "Đó là bởi vì nàng muốn đem chúng ta mấy cái đều cho hại chết , nếu như ta đoán không nói bậy , một khi chúng ta ngủ , nàng khẳng định liền sẽ tới chúng ta bên giường , sau đó từng cái đem chúng ta dương nguyên cho hút khô ."

Tiếp , ta liền theo bọn họ kể một cái cổ sự .

Trước kia liền có dạng này một cái cổ sự , nói phải có một cái tuổi trẻ tú tài Thượng Kinh đi thi , nửa đường gặp được một cái Âm Dương tiên sinh . Cái kia Âm Dương tiên sinh gặp hắn ấn đường tái đi , liền khuyên hắn , nói sắc trời đã tối , người tốt nhất tại trên trần ngủ lại một đêm , đợi ngày mai sẽ lên

đường không muộn .

Tú tài không nghe khuyên bảo , vẫn như cũ muốn tiếp tục gấp rút lên đường .

Cái kia Âm Dương tiên sinh liền nói "Người muốn tiếp tục đi lời nói , vậy ta sẽ nói cho người biết , nếu như trời tối về sau, gặp được cuồng phong mưa to , vừa đúng lúc gặp nhìn thấy một gian chùa miếu , người ngàn vạn không muốn đi vào tránh mưa ."

Tú tài cảm thấy thú vị , liền hỏi Âm Dương tiên sinh , vì cái gì không thể đi vào tránh mưa?

Âm Dương tiên sinh gặp đôi phương đem hán lời nói xem như trò đùa tới nghe , liền trong lòng biết cái này tú tài sẽ không nghe hán lời nói , thế là liền nói "Nếu như người thật đi vào , lúc ngủ thời điểm , ngàn vạn không thể thuận đầu giường ngủ , mà chính là phải ngã ngủ , chân hướng đầu giường . Nhớ lấy , nhớ lấy , ta đây là tại cứu người ."

Tú tài liền nói "Nếu như ta không dạng này ngủ , sẽ như thế nào?"

Âm Dương tiên sinh liền nói "Bởi vì này trong miếu có một cái Thiết Bản Quỷ , hóa thành hình người , đóng vai thành hòa thượng , cố ý lưu người qua đường ở lại , sau đó tới nửa đêm hút khô các người dương khí ."

Tú tài cũng không để bụng , nghĩ thầm vị này Âm Dương tiên sinh khẳng định là cái giả thần giả quỷ gia hỏa , thế là liền lên đường .

Đi rất xa, đi tới thiên muộn chỉ lúc, quả nhiên bất chợt tới phá cuồng phong bạo vũ , mà lúc này thật đúng lúc gặp phía trước xuất hiện một tòa miếu thờ .

Tú tài lúc ấy mặc dù trong lòng cảm thấy kinh ngạc , đây hết thấy đều bị này Âm Dương tiên sinh nói trúng , nhưng lại cũng không thêm để ý , coi là đây chỉ là này Âm Dương tiên sinh cố ý tại hoảng sợ hán . Tăng thêm lúc này cuồng phong bạo vũ , thế là cái này tú tài cũng không nghĩ nhiều , liền vào miếu tránh mưa qua .

Trong miếu quả thật ở được một cái hòa thượng , nhìn thấy tú tài đến, liền cho hán bên trên cơm chay , mời phần nhiệt tình .

Mà , tú tài còn phát hiện , tại đây là tránh mưa còn không chỉ hán một người , còn có năm cái cùng nhau gấp rút lên đường thí sinh .

Mưa vẫn rơi cái không ngừng , sau cùng hòa thượng liền đem bọn họ đây là sáu người an bài tại một gian trong thiện phòng ở được .

Một cái rất rộng giường giường , bọn họ sáu người , đi lên một nằm , nằm thành một loạt .

Bất quá , ngủ đến lúc nửa đêm thời điểm , tú tài luôn luôn ngủ không yên giấc , nào hải bên trong muốn chạng vạng tới Âm Dương tiên sinh từng nói với hán những lời kia , cẩn thận muốn lại nghĩ , luôn cảm thấy đây hết thấy đều như là Âm Dương tiên sinh nói tới như thế tại phát triển , từng cái ứng nghiệm , thế là liền trong lòng lo lắng .

Sau cùng , hán liền muốn , không bằng liền nghe một lần cái kia Âm Dương tiên sinh lời nói đâu? Phản chính tự là điều chỉnh kích cỡ ngủ , cũng không ảnh hưởng cái gì .

Thế là , cái này tú tài liền điều chỉnh kích cỡ , đầu hướng giường đuôi , chân hướng đầu giường đặt gần lò sưởi , cùng hán ngủ người vừa vặn phần .

Hán đây là vừa mới nằm xong , lúc này , cửa phòng liền một tiếng cọt kẹt , mở , tiếp , tú tài liền gặp được một cái hắc ảnh đi tới . Cũng là cái kia hòa thượng .

Lúc này , tú tài nào hải bên trong liền nhớ lại Âm Dương tiên sinh nói những lời kia , nói nửa Dạ Quỷ tám quỷ hóa trưởng thành hình hòa thượng , sẽ đến hút khô bọn họ dương khí .

Nghĩ đến đây , tú tài thật sự sợ hãi , kém chút đều muốn khóc . Bất quá , hán biết rõ hôm nay là thật gặp được quý , cho nên đành phải cố nén trong lòng hoảng sợ , tránh tại trong chốn , thờ mệnh cũng không dám một cái .

Cái kia hòa thượng tiến đến về sau, liền đi tới đầu giường đặt gần lò sưởi bên trên, đầu tiên là đi vào thứ nhất cái đầu người phía sau đứng , sau đó đối người kia miệng liền một trận hút mạnh , thật giống như hút thuốc lá giống như .

Hấp một hồi , người kia liền run lên , không có động tĩnh . Tiếp , hòa thượng liền đi hấp thứ hai người .

Lúc đó , tú tài tiểu đều hoảng sợ ra đến , hán biết rõ , đây nhất định cũng là đang hút dương khí , Âm Dương tiên sinh nói một chút cũng không sai .

Cứ như vậy , cái kia hòa thượng từng cái hấp qua , rất nhanh, một loạt người đều hút sạch . Tiếp , hòa thượng lúc này mới rời đi .

Tú tài không biết là thế nào sống qua đêm nay , chỉ biết hùng dũng về sau , xem xét , chính mình ở đâu là ngủ ở trong miếu nha , rõ ràng cũng là ngủ ở một cái nghĩa địa tiến lên mà , bên người nằm ngủ cỗ thi thể , có thể không phải liền là tối hôm qua cùng hán ngủ ở một cái trên giường này nằm cái người qua đường này? Chỉ bất quá , lúc này này ngủ người , đã bị hút khô tinh huyết , thành rười rỗ thấy khô .

Có sự một kẻ xong , Bàn Tử bọn họ tất cả đều dọa sợ , cả đám đều có chút treo lên run rẩy . Từng cái đều dọa cho phát sợ , tranh thủ thời gian hỏi ta bây giờ nên làm gì? Có biện pháp nào chạy đi?

Ta cười khỏ một tiếng , liền nói với bọn họ "Trốn là không trốn thoát được , chỉ có thể không cho cái kia lão thái bà tiến đến ."

Là , hiện nay chúng ta bị nhốt trong phòng , căn bản là không có cách nào trốn , cửa sổ cũng là rất thô mộc đơn thuốc , một lát cũng làm không ngừng . Cho nên , phương pháp tốt nhất cũng là trốn ở trong gian phòng đó , chỗ nào cũng không đi , chờ sau khi trời sáng lại tính toán sau .

Mà đúng lúc này , đột nhiên , "Bành" một thanh âm vang lên , cửa phòng bị người cho đẩy một chút .

Nhất thời , chúng ta mấy cái lông tơ từng cây liền toàn dựng thẳng . Đây là đẩy cửa phòng còn có thể là ai nha , khẳng định cũng là cái kia lão thái bà !

Chúng ta lập tức chớ lên tiếng , tất cả đều một ánh mắt chặt tiếp cận này phiến cửa phòng .

Cửa phòng bị đẩy một chút , không có đẩy ra tới . Qua một hồi , vừa "Bành" một tiếng , lại bị đẩy một chút , mà khí lực so trước đó càng lớn , đẩy đến gần tại phía sau cửa một bên ngăn tủ đều lắc một chút .

Đẩy hai lần , đoán chừng là đẩy không ra đi , ngừng một hồi , tiếp ngoài cửa đầu liền truyền đến lão thái bà thanh âm "Các ngươi ngủ sao?"

Chúng ta mấy cái nào dám trả lời nha , từng cái đứng tại cửa phòng phía sau , thở mạnh cũng không dám một cái .

"Mở một Hạ Môn , ta phải vào phòng lấy một chút ."

Lão thái bà vừa hô một tiếng , sau đó cũng là "Ba ba ba" một chuỗi gõ cửa âm thanh .

"Ta biết rõ các ngươi không ngủ , nhanh lên cho ta đem cửa mở ra , đây là ta phòng trọ ."

Lão thái bà lúc này mang theo mấy phần tức giận , hiển nhiên rất nổi nóng .

Lúc này , ta liền cửa đối diện bên ngoài , hô "Lớn mật nghiệt chương , đã đến nói năng bậy bạ , ta biết rõ ngươi là cái gì đường đi , ta khuyên ngươi hay là rút nhanh lên , muốn không phải vậy cũng đừng trách ta mời đến âm binh quỷ tướng Âm Tướng nhận ngươi đây là nghiệt chương !"

Lão thái bà phát hiện mình bị ta nhìn thấu , lập tức liền khắc khắc kiệt cười , âm trầm , nghe được chúng ta da đầu đều run lên .

Cười một hồi , đến sau cùng , tiếng cười ở trong liền tức giận ý , sau đó liền điên cuồng phá bỏ lên cửa phòng , nện đến là chấn thiên rung động .

Chúng ta mấy cái đều dọa sợ , tranh thủ thời gian liều mạng chặt chống đỡ cửa phòng . Thế nhưng là , này lão thái bà là Thiết Bán Quý , toàn thân phá như sắt , nện phá bỏ lên cửa phòng đến , có thể không phải tương đương với là một cái thiết chùy tiểu tử đang đập môn một dạng này? Cho nên , phá bỏ không bao lâu , cửa phòng liền bị nện đến tất cả đều là vết nứt , nhìn dạng như vậy , không kiên trì mấy lần liền sẽ biết chịu không được .

"Bành "

Vừa một tiếng vang thật lớn , một cái quyền đầu trực tiếp đem cánh cửa cho phá bỏ cái lỗ thùng , mảnh gỗ vụn phi ngang . Tiếp , chúng ta liền thấy một cái Lão thái bà mặt , ghé vào lỗ thùng phụ cận , tại đối với chúng ta thâm trầm cười ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Cẩn chân

Làm ngươi lo lắng hải hùng thời điểm , nhìn thấy môn Động Quạt lung đầu kia có một cái mặt quỷ tại đối ngươi cười , không biết các ngươi hội sẽ không sợ sệt , dù sao chúng ta lúc ấy là hoảng sợ một cái giật mình .

Nhất thời da đầu đều nổ , da gà vắn đề lập tức liền lên một thân , đây là mẹ hán quá khiếp người .

Lão thái bà mặt dán tại lỗ thùng đầu kia , hướng chúng ta nhếch miệng cười , nói "Không nghĩ tới là cái tiểu âm dương , vậy ta liền không thể tha các ngươi đi ."

Dứt lời , lão thái bà trên mặt ý cười lạnh lẽo , một cổ nồng đậm sát ý tuôn , sau đó mãnh liệt tiếp tục phá bỏ lên cửa phòng .

Cửa phòng nện đến "Bành bành bành" rung động , mọi người đều bị dọa sợ , đây là nói rõ này lão thái bà là không đem chúng ta giết chết , tuyệt không

bỏ qua .

Nhìn này cửa phòng lập tức liền muốn chịu không được , ta trong lòng cũng khẩn trương , thế là mau từ trong bao quần áo lấy ra mấy cái Trần Tà phù , tranh thủ thời gian dán tại trên cửa phòng .

Đây là Linh Phù vừa kẻ sát , vốn cho là có thể ngăn cản lập tức . Thế nhưng là , để cho ta không nghĩ tới là , lúc này lại là tuyệt không có tác dụng , lão thái bà một ba chương phách tại môn trên bàn , nhất thời cánh cửa chính thức bái sư tẩm đằng sau thiếp này Trần Tà phù , đồng loạt đập đến mảnh gỗ vụn phi ngang , không có vô tác dụng .

Một bên Trần Nhị Cầu liền nói "Xong, Trần Tà phù đối đây là nghiệt chúng không dùng được a , bởi vì nó đã luyện hóa ra hình người , trên thân mang dương hoá , căn bản cũng không sợ Linh Phù ."

Nghe Trần Nhị Cầu kiểu nói này , ta cũng lập tức liền kịp phản ứng , là , Thiết Bản Quỷ khác biệt nó quỷ hồn , khác quỷ hồn là thuần âm chi thể , là nhất linh hồn . Mà dưới mắt Thiết Bản Quỷ , làm theo hấp tấp người khác dương nguyên , hóa ra hình người , nửa người nửa quỷ chi thân , tự nhiên đây là phổ có thể Trần Tà phù liền đối với nó không có tác dụng .

Nghĩ tới đây , ta nhất thời lòng người đại loạn , trách không được ta trước kia nghe được thuyết pháp , hơn mười vị cao nhân qua đối phó Thiết Bản Quỷ , sau cùng đều hao tổn mấy vị , nguyên lai cảm tình là mặc cho người được cao bao nhiêu , người căn bản không có hàng phục hẳn biện pháp a .

Liền tại ta tâm bên trong sợ hãi thời điểm , này lão thái bà vẫn còn tiếp tục phá cửa , mà bên trong một khối cánh cửa đã bị nàng mở ra đến , nàng cánh tay đã đưa qua đến , muốn đem chống đỡ tại phía sau ngăn tù cho đẩy ra .

Chúng ta xem xét , gạt mình , tranh thủ thời gian mấy cái người xông đi lên , chặt đỉnh cửa phòng đằng sau giá sách .

Lão thái bà khí lực cực lớn , gạt giá sách bị chúng ta cho đè lại , nhất thời liền phát cuồng , sau đó liền bắt đầu dùng thân thể đụng .

Mỗi đụng một cái , môn kia giống như bị một chiếc xe đụng một chút giống như , khung cửa đều theo trên tường đâm vào đến mấy cái centimet . Nhìn dạng như vậy , lại đụng hai ba cái , coi như cánh cửa không có bị đụng mục , khung cửa đoán chừng cũng khẳng định sẽ bị đâm vào tới . Đến lúc đó , chúng ta hiển nhiên liền chết chắc .

Bản Từ cũng dọa sợ , tranh thủ thời gian chạy qua dùng thân thể đứng vững khung cửa , một bên liền đối ta hô to "Tiểu sử , người mẹ hẳn nhanh lên nghĩ biện pháp nha , ta Trương Hiền thành cũng không muốn chết a ."

Long ca cũng là gấp đến độ trên trán bốc lên mồ hôi , một bên giống Bản Từ như thế , dùng thân thể đứng vững giá sách , một bên cũng thúc ta tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp , nói này môn thật muốn chịu không được .

Thực , cái này cũng không trách bọn họ vội gấp , bởi vì ta con mẹ nó cũng sắp gấp khóc , theo lão thái bà mỗi đụng một cái cửa phòng , ta tâm liền theo run rẩy một chút , sợ lần tiếp theo va chạm , nàng liền tiến đụng vào tới .

Mặc dù mắt thấy cửa phòng liền sẽ biết chịu không được , nhưng là ta vẫn là nỗ lực để chính mình giữ vững tinh táo , không ngừng đối chính mình nói "Sử Ký , người phải tỉnh táo , chỉ có tỉnh táo mới có thể nghĩ ra biện pháp tới."

Ta nhanh chóng nghĩ biện pháp , trong đầu hiện lên các loại phù chú , pháp thuật , thế nhưng là đều là đối phó thuần âm chi thể quỷ quái , đối loại này thân có dương khí Thiết Bản Quỷ đều không tác dụng .

Đã Thiết Bản Quỷ nửa người nửa quỷ , như vậy đối phó người đâu?

Nghĩ đến đây , ta lập tức thật giống như trong đầu mở một cây khiêu giống như , lập tức liền nghĩ đến có một loại phù chú . Này cũng là Lỗ Ban thuật bên trong Nhất Phù phù chú , gọi là 'Thiên Cân Đỉnh'.

Phù này sở dĩ gọi là Thiên Cân Đỉnh , tác dụng là chuyên môn dùng để gia cố phòng ốc . Trước kia thợ gạch ngói đám thợ mộc , đang xây phòng trọ thời điểm , liền sẽ dùng đây thuật đến gia cố phòng ốc .

Lỗ Ban thuật xuất từ Lỗ Ban , Lỗ Ban là Thổ Mộc đám thợ thủ công tổ sư gia . Giữa các hàng có câu tục ngữ nói "Lỗ Ban pháp , bốn trăm tám", là đủ nói rõ Lỗ Ban Pháp chi nhiều . Loại này Thiên Cân Đỉnh pháp thuật , thực cũng là Lỗ Ban pháp bên trong Trần Trạch dùng .

Nghe nói , chỉ cần là trên tường rơi vào 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú , như vậy vô luận là bão hay là chấn động , thậm chí mấy cái đại hán dùng thiết chùy phá bỏ , đều rất khó đem tường chơi đổ . Đây chính là Lỗ Ban thuật bên trong 'Thiên Cân Đỉnh' chỗ thần kỳ .

Loại này phù chú , cũng không lại vừa vận thích hợp dưới mắt loại tình hình này này? Mà , Lỗ Ban thuật bên trong 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú ta vừa lúc ở Thanh Ô Tự bên trong nhìn thấy qua .

Nghĩ tới đây , ta lúc này liền đối Trần Nhị Cầu bọn họ nói "Các người trước giúp ta đứng vững , ta cái này vẽ bùa ."

"Con mẹ nó người nhanh lên , chúng ta có thể đỉnh không mấy lần ."

Trần Nhị Cầu đều gấp đến độ chửi mẹ , hiển nhiên cũng là gấp hồng .

Ta điểm gặt đầu , tranh thủ thời gian xuất ra bút mực giấy vàng , sau đó ngay tại một bên dựa theo đọc sách bên trong trí nhớ , về lên 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú .

Thế nhưng là , dù sao loại này phù ta cũng là lần thứ nhất họa , trước kia chưa từng họa qua , cho nên vẽ vôi đã cảm thấy họa đến không đúng. Cứ như vậy một trì hoãn , nhưng làm Trần Nhị Cầu bọn họ cho gấp hồng , không ngừng thúc "Về xong không, môn lập tức liền muốn phá!"

Ta vội vàng quay đầu nhìn liếc một chút , quả nhiên , lúc này cánh cửa đã phá đến không còn hình dáng , này lão thái bà đầu đều đuổi ra đến , nhìn về phía chúng ta nhân thân , giống như là mấy cái lập tức liền muốn tới ngọc thủ Tiểu Kê giống như , một mặt dữ tợn .

"Má ơi ! Quý nha ..."

Bàn Tử nhìn thấy lão thái bà luồn vào đến đầu , giật mình .

Trần Nhị Cầu liền nói "Thét lên cái cộng lông a , khó ai chẳng biết nàng là quý sao?"

Nói xong , hấn nhắt lên bên trên một khối bị đục nát cánh cửa , thương liền hướng lão thái bà luồn vào đến đầu đập qua ! Vừa mừng "Lão tử đập chết người !"

"Bành" một thanh âm vang lên , nghiêm mười mấy centimet bao quát cánh cửa , trực tiếp rần rần chắc chắn đập vào lão thái bà trên đầu . Nhất thời , cả khối cánh cửa đều nện đến mảnh gỗ vụn phi ngang .

Lại xem xét lão thái bà đầu , tất cả mọi người ngốc , bởi vì lão thái bà đầu một chút việc gì đều không, thật như sắt một dạng cứng rắn .

Lão thái bà "Khắc khắc kiệt" cười , sau đó liền bên mặt , liền đi cắn cánh cửa .

Cánh cửa kia tại trong miệng nàng , tựa như là vỏ cây làm giống như , một thanh tê cắn , một khối mười mấy centimet bao quát cánh cửa , liền bị cắn xuống hơn phân nửa . Đúng , tựa như là cắn mía ngọt giống như .

Tất cả mọi người bị một màn này kinh ngạc đến ngây người , chiều đây là tốc độ , không kiên trì mấy lần , còn lại này hai ba khối cánh cửa liền nên cắn rớt , mà nàng liền có thể chui vào .

Bàn Tử trong lòng quỳnh lên , bay ra một chân , hướng lão thái bà một chân đập qua . Thế nhưng là , đây là một chân mặc dù bị hấn đập trúng , nhưng là chân lại rút ra không trở lại , nguyên lai tưởng rằng là chân bị cánh cửa cho kẹp lại , rút cuộc xem xét , Bàn Tử trực tiếp "A" đến giật mình âm thanh , bởi vì hấn đập ra ngoài chân bị này lão thái bà cho kẹp chặt .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Linh cân đỉnh

Đây thật là đem chúng ta cho dọa cho phát sợ , Trần Nhị Cầu mau từ đằng sau ôm Bàn Tử , hỗ trợ dùng sức hướng phía sau rút ra , muốn giúp đỡ đem Bàn Tử chân theo lão thái bà nói chuyện bên trong rút ra đến .

Thế nhưng là , này lão thái bà miệng , liền mẹ hấn giống một thanh Đại Thiết Kiềm tiểu tử giống như , cắn lấy nói chuyện bên trong , mặc cho bọn họ mấy cái người như thế nào sử dụng lực rút ra , cắn bản là rút ra bất động . Mà , ta còn rất lo lắng , cứ như vậy rút ra , thậm chí sẽ đem lão thái bà trực tiếp theo cửa hư kia động bên trong vào gian phòng bên trong tới. Nếu quả thật phát sinh dạng này sự tình , vậy coi như thật là náo nhiệt .

Bàn Tử đoán chừng cũng không nghĩ tới sẽ làm thành dạng này rút cuộc , dọa đến oa oa kêu to , sắp khóc .

Cái này cũng không trách hấn hội hoảng sợ thành như vậy , việc này thả người nào trên thân đánh giá Kế Đồ hội hoảng sợ qua nửa cái mạng , thử nghĩ một chút , cũng là một ngón tay bị con cua cắn không thả đều sẽ gấp đến độ xoay quanh không thể , huống chi hay là chân bị trước mắt cái này lão thái bà kẹp chặt đầu?

Long ca cũng gấp đến theo trong bao quần áo thu ra một thanh Công Bình Sạn , đối lão thái bà đầu liền đập mạnh , nện đến là "Keng keng" rung động , giống như là Công Bình Sạn nện ở một đồng mề kim loại bên trên giống như , cắn bản cũng không có tác dụng , lão thái bà nói chuyện hay là chặt kẹp chặt Bàn Tử chân không chịu buông ra .

Nhìn đến đây , thế là ta liền tranh thủ thời gian hô to "Long ca , nhanh ... Nhanh giúp Bàn Tử đem giày cởi xuống !"

Long ca nghe được ta lời nói , lập tức cũng kịp phản ứng , tranh thủ thời gian đưa tay đến lão thái bà nói chuyện trước mặt , đi giúp Bàn Tử cởi giày .

Cũng may , cái kia phá cái lỗ lớn cổng tò vò , chỉ đủ lão thái bà đầu lùn vào đến , tay nàng lại duỗi không ra đến , cho nên Long ca đi giúp Bàn Tử cởi giày , chẳng những không có nguy hiểm .

Bàn Tử mặc một đôi da trâu leo núi giày , rất không tốt cởi , vẫn phải hiểu biết dây giày không thể .

Phế Cửu Ngưu Nhị Hồ chỉ lực , sau cùng cuối cùng xem như đem giày cho giải khai đến , sau đó tăng thêm Trần Nhị Cầu ôm Bàn Tử , một khối sử dụng lực mạnh mẽ rút ra , sau cùng rốt cục đem chân cho rút ra đến , bởi vì sử dụng lực quá lớn , đôi người đều ngã sấp xuống tại một đoàn .

Tiếp , ta liền hỏi Bàn Tử , chân có không có chuyện?

Bàn Tử lắc đầu , đã nói giống không có cắn đứt .

Chúng ta nhìn xem , chỉ gặp lúc này mũi chân hấn này một đoạn đều tím xanh rớt , hơn nữa còn có một loạt thật sâu dấu răng . Rất hiển nhiên , nếu như Bàn Tử lần này mặc không phải cần trọng da trâu leo núi giày , đoán chừng lần này chân hấn liền bị lão thái bà cho trực tiếp cắn đứt không thể .

Bất quá , lúc này ta cũng không có tâm tư qua quan tâm Bàn Tử chân đến có không có chuyện , coi như thật đoạn , ta cũng không còn lòng dạ quan tâm . Tranh thủ thời gian tiếp tục ngưng tụ tâm thần , chuyên tâm vẽ bùa .

Mà Long ca bọn họ , cũng đều quơ lấy Công Binh Sạn cái này sắt gia hỏa , lão thái bà duỗi ra tiến đầu , liền Latte gia hỏa đập qua . Mặc dù dạng này đôi nàng không tạo được thương tổn , nhưng cũng có thể hơi ngăn cản đối phương phá hư cửa phòng .

Đương nhiên , Trần Nhị Cầu làm theo không ngừng mắng ta , nói làm sao vẽ bùa đều sẽ khó như vậy?

Lão thái bà mỗi khi cắn môn lúc , liền sẽ bị mấy trương Công Binh Sạn phá bỏ đầu , về sau cũng liền không cắn , mà chính là sửa đổi mà tiếp tục dùng thân thể xô cửa .

Ngay tại lão thái bà sắp giữ cửa cái đều nhanh theo trong tường toàn bộ đâm vào tới thời điểm , ta rốt cục đem 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú cho họa thành công .

Thứ nhất Linh Phù một vẽ xong , ta liền lập tức chạy đến phía sau cửa , cửa đối diện khung liền đập đi lên .

"Ba "

Linh Phù một chút dán tại trên khung cửa , lúc này , lão thái bà vừa đứng lên , "Bành" một tiếng vang thật lớn , nguyên bản đây là cường độ , lần này khung cửa khẳng định là nên bị đâm vào đến , thế nhưng là , để cho chúng ta kinh hi là , lần này va chạm thanh âm mặc dù rất lớn , nhưng là khung cửa lại một chút bất động , thật giống như mọc rễ sinh trưởng ở trên tường giống như .

Lão thái bà tựa hồ cũng phát giác không thích hợp , nổi giận vừa đứng mấy lần , hay là không có tác dụng , lúc này , nàng liền lại dùng chân đạp cửa tằm . Lần này , cánh cửa liền bị nàng đạp bay nhất đại khối .

Ta xem xét , không được , môn trên bàn cũng phải dán lên 'Thiên Cân Đỉnh' không thể .

Thế là , tranh thủ thời gian vừa qua vẽ bùa .

Bởi vì họa đối lần một , lần này họa rất nhanh , mấy lần công phu liền họa đôi phù .

"Ba ba" đôi Linh Phù trực tiếp dán tại môn trên bàn , tiếp ,

Lão thái bà liền rút cuộc đập bất động .

Bất quá , ta vẫn là không yên lòng , vừa qua vẽ xong mấy cái , không những không đem cửa phòng đều dán đầy , hơn nữa còn qua đem cửa sổ cũng dán lên .

Làm xong đây hết thấy , ta lúc này mới đại thở phào , lúc này mới có tâm tư quay đầu đi xem này lão thái bà .

Chỉ gặp , này lão thái bà bởi vì một mực phá không mở cửa , tức giận tới mức nổi điên , biểu lộ rất là dữ tợn , vừa đứng , vừa bắt , vừa cắn , thế nhưng là mặc nàng như thế nào sử xuất tất cả vốn liếng , đều rốt cuộc không phá nổi đây là phiền cửa phòng .

Là , mặc dù lão thái bà là Thiết Bàn Quỷ , thân thể cứng rắn như sắt , nhưng là đây là phiền cản ở trước mặt nàng cửa phòng , lại tựa như so với nàng còn cứng hơn , giống như một khối thép tấm một dạng , chặt cản ở trước mặt nàng .

Gặp lão thái bà nài chúng ta không thể , Bàn Tử bọn hấn cũng đều thả buông ra đến , tiếp liền chỉ môn kia bên ngoài lão thái bà , mắng .

Trần Nhị Cầu đắc ý "Mẹ ngươi sát vách , ngươi cái Lão Bát bà không phải là rất lợi hại sao , ngươi tiếp tục đứng nha , mẹ hấn mệt mỏi không chết ngươi !"

Bàn Tử cũng "Móa, đám căn lão tử chân, lần sau đừng để ta nhìn thấy ngươi, nhìn thấy ngươi đánh ngươi lần một."

"Làm sao? Có phải hay không rất tức giận? Ta muốn cũng là muốn tức chết ngươi, có bản lĩnh liền tiến đến đánh ta nha!"

"Ngươi cái Thiết Bàn Quý, hóa hình người cũng không biết hóa thành tuổi trẻ xinh đẹp mỹ nữ, lại hóa thành Lão Bát bà, ta thao, nhìn liền làm người buồn nôn. Ngươi nếu là hóa thành tuổi trẻ xinh đẹp đại mỹ nữ, nói bất định anh em ta liền cho ngươi mở cửa."

"Đúng, tốt nhất mặc vào tất đen, tăng thêm tề bức tiểu váy ngắn. Oa Cáp Cáp..."

"Nếu như nàng thật biến thành gọi cảm đại mỹ nữ, mặc tất đen, tăng thêm tề bức tiểu váy ngắn, ngươi sẽ còn trốn ở chỗ này đầu sao?"

"Thật sự là như thế ta còn tránh cái rắm nha, cam nguyện chết tại nàng tiểu phía dưới váy ngắn, thành quỷ cũng phong lưu nha."

"Ai nha, thật sự là cùng bên trong người nha! Oa Cáp Cáp..."

Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử đây là đôi người càng nói càng không đáng tin, càng nói càng hạ lưu, ta nghe được đó là một đầu hắc tuyến. Trong lòng tự nhủ, ông trời, mau tới đôi thiên điện đi, đem hai cái này tiện nhân cho ta đánh chết qua!

Đương nhiên, ta cũng không có công phu qua quân bọn họ, mà chính là bóp lên pháp quyết, niệm lên thỉnh thần chú niệm chú, muốn đem Hắc Bạch Vô Thường cho mời lên. Hiện nay Thiết Bàn Quý đã tìm tới, tự nhiên đến làm cho bọn họ lên hàng phục.

Thế nhưng là, thỉnh thần chú niệm nhiều lần, Hắc Bạch Vô Thường đều không mời lên.

Hắc Bạch Vô Thường không mời được, ta xin mời Dạ Du Thần, thế nhưng là cũng là mời mấy lần đều không có động tĩnh.

Nhìn đến đây, ta cũng chỉ đành chờ đợi, không có cách, chỉ có thể chờ đợi này lão thái bà tự hành rời đi.

Lại nói, này lão thái bà bị Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử hai người, ngươi một câu, ta một câu trào phúng, tự nhiên là tức giận đến phát cuồng. Bất quá, nhưng cũng phá không cửa phòng, sau cùng tức giận đến giậm chân một cái, sau đó liền xoay người rời đi.

Ngoài cửa phòng mặc dù không gặp được lão thái bà bóng người, cũng không nghe thấy động tĩnh, nhưng là chúng ta nhưng cũng vẫn là không dám tùy tiện ra ngoài, sợ nàng ngay tại bên ngoài cái nào địa phương tránh.

Đây là nhất đẳng, chúng ta liền chờ đến đại hừng đông, thái dương đều ra đến, chúng ta lúc này mới đi ra cửa phòng.

Ra khỏi phòng, lúc này này lão thái bà sớm đã chẳng biết đi đâu, chỉ là này lão đầu còn vẫn như cũ nằm tại cái kia trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Cứu tinh

Trong phòng người chết, mà môn cũng bị chúng ta đầu Thiết Bàn Quý thời lấy đến phá, trong phòng đầy phiên bừa bộn, tự nhiên không thể cứ như vậy một đường mà đi, vạn nhất sự sau người khác hoài nghi là chúng ta giết Tử Lão Đầu, nhưng làm sao bây giờ?

Cho nên, chúng ta lập tức liền đi ra ngoài, qua cho các thôn dân báo tin.

Vừa ra môn, chúng ta liền tại thôn ngăn lại một vị hơn bốn mươi tuổi thôn dân, nói cho hắn biết, này tòa nhà trong phòng chết một cái lão đầu.

Cái kia thôn dân nghe xong lời này, cũng là cả kinh, tranh thủ thời gian liền chạy qua, vào nhà thấy một lần nằm tại trên giường này lão đầu thi thể, tiếp liền hoảng sợ nghĩ mà sợ niệm "Vừa chết một cái, vừa chết một cái."

Nghe thấy hắn nói như vậy, ta liền hỏi hắn "Làm sao? Chẳng lẽ lại ngươi biết rõ hắn là chết như thế nào?"

Thôn dân điểm gật đầu, liền nói "Hắn là bị yêu quái cho hại chết, hút sạch dương nguyên, cho nên mới sẽ giống một cỗ thây khô một dạng."

Đây là đến là hoàn toàn ra khỏi ta đoán trước, nghĩ thầm hắn làm sao lại biết rõ rõ ràng như vậy? Chẳng lẽ lại, hắn cũng là âm dương trong kinh doanh

người hay sao?

Nghĩ tới đây , ta liền hiểu kỳ "Người là thế nào biết rõ?"

Thôn dân gặp ta đối với cái này hết sức tò mò , thế là liền thờ dài , nói "Thực không dám giấu giếm , chúng ta nơi này đã chết mấy người , chết dạng đều là giống hần một dạng , bị hút khô máu , chúng ta đều cảm thấy việc này rất tà môn , liền đi mời đến một vị Mao Sơn sĩ , là cái kia Mao Sơn sĩ nói cho chúng ta biết , nói phải yêu quái gây nên ."

"Ồ?"

Nghe đến đó , ta giật mình đại ngộ , trách không được bọn họ biết rõ ràng như vậy , nguyên lai là mời qua Mao Sơn sĩ đến xem qua a .

Bất quá , ta tâm bên trong cũng đã có một cái khác hiểu kỳ , này cũng là đã mời đến Mao Sơn sĩ , khó liền không có mời hần hỗ trợ hàng phục cái kia Thiết Bản Quỷ sao?

Đang lúc ta chuẩn bị hỏi hần lúc , một bên Trần Nhị Cầu đến là vượt lên trước một bước , xem ra hần cũng đã có đây nghi hoặc .

Chỉ gặp , Trần Nhị Cầu hỏi "Cái kia Mao Sơn sĩ đâu? Hần có theo cái kia yêu quái đấu thắng sao?"

"Đấu thắng ! Liền hai tháng trước , hần theo này yêu quái đánh qua lần một ." Thôn dân điểm gật đầu .

"Vậy hần người đâu?"

Ta tranh thủ thời gian thúc hỏi .

"Hần chết , cùng vị này đại gia một dạng , bị yêu quái cho hấp thành thầy khô . Ai !" Thôn dân thờ dài một tiếng , một mặt u buồn cùng nghĩ mà sợ .

Tiếp , vị này thôn dân còn nói cho chúng ta biết , hai tháng trước , vị kia Mao Sơn sĩ chết , tháng trước , hần ba vị sư huynh vừa tới , cũng cùng yêu quái đại chiến thật lâu , rút cuộc hay là đấu bắt quá cái kia yêu quái , cuối cùng là đôi chết một thương tổn . Cái kia may mắn sống sót Mao Sơn sĩ nói một câu khác mời cao minh , sau đó liền đi , rút cuộc không có trở về .

Nghe nói như thế , chúng ta mấy cái người đều tâm lý run lên . Nói như vậy , ngắn ngủi hai tháng , đến bốn vị Mao Sơn sĩ , kết quả là chết mất ba cái? Mà bên trong có một lần hay là ba vị Mao Sơn sĩ liền thủ , đều vẫn là thiệt thòi lớn , rơi vào cái đôi chết một thương tổn rút cuộc?

Nghĩ tới đây , ta sao có thể không cảm thấy hoảng sợ nha . Không nói trước này bốn vị Mao Sơn sĩ đi đến cao bao nhiêu , chỉ nói bọn họ biết rõ là yêu quái gây nên , vẫn còn dám đến hàng phục yêu quái , cái này đủ để chứng minh bọn họ là có chút bản lĩnh thật sự người , thậm chí thủ nghệ so với ta còn muốn cao . Thế nhưng là , hay là cầm trong tay Thiết Bản Quỷ , vậy cái này Thiết Bản Quỷ đến có nhiều khó khăn đối phó có thể tưởng tượng được .

Lúc này , ta nghĩ đến chúng ta vừa rồi cùng Thiết Bản Quỷ gặp nhau kinh lịch , nếu như không phải ta dùng 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú trấn trụ cửa phòng , đoán chừng lúc này chúng ta hạ tràng khẳng định cũng cùng mấy cái kia Mao Sơn sĩ một dạng , đã bị hấp thành thầy khô .

Vị kia thôn dân kể xong về sau , liền thờ dài , nói "Cái kia yêu quái mỗi đến đêm trăng tròn chắc chắn sẽ đến trong thôn hại người , hôm qua cũng là Âm Lịch mười lăm , đêm trăng tròn , chúng ta đều trốn ở trong hầm đầu không ra đến , chỉ là không nghĩ tới Trương Đại Gia vẫn còn dám nằm tại trên giường ngủ . Ai !"

Nghe đến đó , ta xem như minh bạch , ta nói làm sao Thiết Bản Quỷ hại chết nhiều người như vậy , bọn họ những này thôn dân lại không có tranh thủ thời gian dọn đi , còn dám ở chỗ này , nguyên lai bọn họ đây là muốn ra cách đối phó nha .

Sau đó ,

Vị kia thôn dân liền hỏi chúng ta , là nơi nào người , làm sao lại tới nơi này?

Long ca liền nói "Lão ca , người không biết ta? Năm ngoái ta liền đến qua nha ."

Người kia nhìn xem Long ca , sau đó lập tức liền kịp phản ứng , nói "Nguyên lai là Long ca nha , lần này lại vào trong núi đến khảo sát tư chất này?"

Cảm tình , một hồi trước Long ca bọn họ cũng đánh ra tư chất đội khảo sát khoa học thân phận đến nha .

Long ca liền nói "Đúng thế , lần trước không có tiến Dã Quỷ lĩnh , lúc này muốn đi vào khảo sát một chút ."

Thôn dân nghe xong , chúng ta phải vào Dã Quỷ lĩnh , nhất thời hoảng sợ kêu to một tiếng , lập tức liền gấp "Các người làm sao lại không nghe khuyên bảo đâu , các người đây là đi tìm chết , biết rõ này? Mà vừa rồi ta nói cái kia yêu quái , nó ngay tại Dã Quỷ lĩnh . Các người nếu là không nghe lời ta , thật vào trong núi qua , cũng đừng nghĩ sinh hoạt ra đến ."

Long ca liền cười cười , nói "Lão ca người yên tâm đi , ta đây là không mang theo hai vị huynh đệ tới này , ta hai vị này huynh đệ có thể không là người bình thường , bản sự có thể đại đấy . Nói ra đến người khả năng không tin , người mới vừa nói yêu quái , chúng ta vừa rồi liền gặp được , người nhìn , này môn chính là chúng ta theo này yêu quái đánh nhau lúc , làm hư ."

"A? Các người theo cái kia yêu quái đánh qua một trận?"

Nghe xong lời này, vị kia thôn dân một mặt hãi nhiên, mười phần chán kinh, đồng thời cũng tranh thủ thời gian đánh giá đến ta cùng Trần Nhị Cầu tới.

Long ca điểm gập đầu, nói "Đúng vậy a, người không tin có thể đi nhìn xem trên cửa kia thiếp Linh Phù, ta vị này huynh đệ Linh Phù hướng trên cửa kia vừa kê sát, này yêu quái cứ thế bắt chúng ta không có biện pháp, sau cùng bị chúng ta cho mắng đi."

"Thật sao?"

Vị kia thôn dân chán kinh đến cái cảm đều nhanh đến rơi xuống.

Mà ta, cũng lật cái này bạch nhãn, đây là Long ca ngu ru bức thối đến cũng quá đại a?

Lúc này, Bàn Tử liền nói "Có phải là thật hay không, người đi cửa phòng nơi đó nhìn xem không đã biết."

Vị kia thôn dân điểm gập đầu, tranh thủ thời gian liền chạy tới cái kia cửa phòng phía sau đi xem, nhìn thấy trên cửa phòng xác thực dán đầy Linh Phù, tiếp liền kích động toàn thân run rẩy, chạy tới, một chút liền nắm chặt tay ta, kích động "Đại sư, đại sư, các người cần phải cứu lấy chúng ta a."

Nghe xong lời này, ta tâm bên trong liền hơi hồi hộp một chút, trong lòng tự nhủ xong, Long ca đem ta thối đến lợi hại như vậy, người ta đây là coi ta là thành bọn họ cứu tinh, điều này hiển nhiên là ta phải ta giúp bọn họ hàng yêu a.

Ngay sau đó, ta liền đối này thôn dân giải thích "Lão ca, người chớ có nghe bọn họ nói mò, thực đem qua chúng ta kém chút liền chết tại cái kia Thiết Bàn Quỷ trong tay, may mà mạng lớn trốn qua một kiếp."

Nào biết, ta kiểu nói này, này thôn dân càng thêm kích động, hai mắt đều thả ra tinh quang đến, hưng phấn "Nói như vậy, cái kia yêu quái thật ngại người không hả. Ha ha, ha ha, ông trời lúc này cuối cùng là mở mắt, đưa tới một vị thần tiên qua tới cứu chúng ta."

". . ."

Nghe xong lời này, nhất thời ta á khẩu không trả lời được, đã nhất thời không phản bác được.

Lần này ngược lại tốt, này thôn dân thật sự coi ta là cây cỏ cứu mạng, tranh thủ thời gian xoay người chạy ra ngoài, không một hồi, rầm rầm, tốt gia hòa, toàn thôn lão thiếu gia nhóm đều bị hấn gọi qua, từng cái tới cùng chúng ta nắm tay, điệu bộ này, ta chỉ từ bản tin thời sự bên trong người lãnh đạo quốc gia thể nghiệm và quan sát dân tình thời trong tấm hình gặp qua. Lúc này, ta chỉ kém không có hỏi bọn họ trôi qua có tốt không, thu nhập thế nào, huệ nông chính sách phải chăng đã đến vị ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Lại gia thôn lai lịch

Theo mỗi vị thôn dân nắm xong ngọc thụ, chúng ta liền bị Lại gia thôn thôn trưởng mời đến trong nhà hán.

Lại gia thôn thôn trưởng cũng họ Lý, cùng Long ca xem như bản gia. Nhiệt tình rất, đem trong nhà tốt nhất đều cầm ra đến, nông thôn người giản dị, tiền không, nhưng là ăn lại đem tốt nhất cầm ra đến. Trứng gà, hầm gà, hầm thỏ hoang tiểu tử, còn có nhà mình làm Cao Lương tửu, toàn diện bùng lên bàn.

Ăn loại này thuần thiên nhiên không ô nhiễm cũng coi là ngon miệng, mặc dù ta nhiều lần cường điệu chính mình không biết uống rượu, vẫn là bị này lý thôn trưởng rót đôi chung, tửu lượng không được ta nhất thời cả khuôn mặt đều đỏ đến giống Hầu Tử cái mông giống như. Lý thôn trưởng nhìn thấy dạng này, cười cười, cũng liền không hề tiếp tục rót ta tửu.

Lý thôn trưởng nhiệt tình, để cho ta không khỏi nghĩ đến chính mình nhà Sử gia vịnh, người sống trên núi xem ra đều một dạng, đều như vậy nhiệt tình, giản dị. Đây là ngược lại để cho ta cảm thấy tại đây là sâu trong núi lớn bên trong thôn, không bình thường tự tại, mỗi người đều không có nhiều như vậy tâm nhãn.

Cùng chúng ta uống rượu còn có mặt khác mấy vị thôn dân đại biểu, phần lớn đều họ Lý. Uống đến không sai biệt lắm, liền bắt đầu hỏi chúng ta đem qua là thế nào đem cái kia yêu quái cho đánh chạy? Như thế nào lại chạy đến cái kia lão đầu trong nhà đi?

Gặp bọn họ hiếu kỳ, ta liền đem đêm qua qua Quý Thị, sau đó vào thôn chỉ thấy được lão đầu Gia Lương đèn đuốc sự tình kể một lần. Đồng thời, ta cũng nói cho bọn họ, tối hôm qua cái kia yêu quái là Thiết Bản Quỷ, chúng ta chỉ là mạng lớn, mới trốn được nhất mệnh.

Các thôn dân nghe được ta tối hôm qua kinh lịch, từng cái nghe được khiếp sợ không thôi, đặc biệt là nghe được chúng ta qua Quý Thị kinh lịch, này càng là con người đều trừng ra đến.

Cho nên, bọn họ căn bản cũng không tin tưởng ta hàng không khỏi Thiết Bản Quỷ, cảm thấy ta người này là quá khiêm tốn.

Dùng lý thôn trưởng lời nói mà nói cũng là "Tiểu Tiên Sinh, người chớ khiêm tốn nữa, dùng mấy cái Linh Phù là có thể đem này Thiết Bản Quỷ ngăn tại ngoài cửa, sử xuất toàn thân hiểu biết thuật cũng ngại người không há, người khẳng định là có đại bản sự người."

Ta nghĩ thầm, đây là thế nào liền giải thích không thông đâu? Thế là hay là mau nói "Chúng ta tối hôm qua đúng là may mắn."

Thôn dân liền nói "Tiểu Tiên Sinh, người dạng này cũng quá khiêm tốn, khó là không nguyện ý giúp chúng ta?"

Ta sững sờ, đây là đều cái nào cùng cái nào nha? Tranh thủ thời gian "Cái kia cái gì, các vị lão ca, ta không phải ý tứ này!"

Lý thôn trưởng liền "Chúng ta lên núi kiếm ăn, nói thật cũng đựng không ra mấy khối tiền đến, không kiên trì dạng này, không biết Tiểu Tiên Sinh hiện nay hôn phối hay không?"

Ta lắc đầu, nghĩ thầm, đây là lý thôn trưởng muốn mời ta giúp bọn họ hàng yêu, làm sao còn quan tâm tới ta hôn nhân đại sự, đây là giống như theo hàng yêu Bát Can Tử đều đánh ra không một bên hai chuyện a?

Đang lúc ta hiểu kỳ thời điểm, liền nghe lý tài liệu lớn nói "Không có hôn phối, vậy thì thật là tốt. Như vậy đi, tiền chúng ta thật sự là cảm không ra đến, nhưng là ta có một cái cháu gái, năm phương hai mươi, đáng đáp coi như duyên đáng, không bằng liền đem ta này cháu gái gả cho người đi."

Ôi ta qua, nghe xong lời này, ta đây là vừa mừng một thanh nước, trực tiếp liền máu phun ra đến, kém chút không có bị lý thôn trưởng lời này cho sặc chết.

Trần Nhị Cầu bọn họ cũng bị lời này cho kinh ngạc đến ngây người, từng cái con người đều nhanh rút xuống trong chén qua. Ai sẽ nghĩ đến, đây là lý thôn trưởng vậy mà lại nghĩ đến dùng một cái Đại Khuê Nữ đến làm báo đáp nha, đây cũng quá mẹ hán ra ý người liệu.

Ngay sau đó, ta liền tranh thủ thời gian lắc đầu nói "Lý thôn trưởng, người nói quá lời, hàng yêu trừ ma ban đầu chính là chúng ta Âm Dương Thuật sĩ bản phận, sao còn có thể cầu lấy hồi báo."

Lý thôn trưởng lại không cao hứng, một mặt bất duyệt "Làm sao? Là Tiểu Tiên Sinh ghét bỏ chúng ta núi bên trong cô nương không có học thức?"

Ta nghĩ thầm, đây là lão gia hỏa, ta làm sao lại cùng hán kẻ không hiểu đâu?

Tâm lý một mặt mộng bức, chẳng những ngoài miệng hay là đến mau nói "Lý thôn trưởng người hiểu lầm ta ngoài ý muốn tư tưởng, thực không dám giấu giếm, ta tâm bên trong đã có người."

Thực, ta lời này cũng không phải là hoàn toàn đường Cắt hấn, bởi vì ta tâm bên trong xác thực ưa thích Angel. Mà, Angel cũng đã nói, nửa năm về sau liền sẽ tới tìm ta, muốn ta đang đợi nàng.

Thực, trong đoạn thời gian này, ta tâm bên trong đều sẽ thỉnh thoảng nhớ nàng,

Chỉ là ta không quá rành hướng biểu lộ ra đến mà thôi.

"Nguyên lai là dạng này a." Lý thôn trưởng giật mình đại ngộ, ngẫm lại, sau đó liền đem ánh mắt chuyển qua Trần Nhị Cầu trên thân, liền nói "Không biết vị này Tiểu Tiên Sinh có thể đã hữu tâm trên người?"

Trần Nhị Cầu sững sờ, nhìn xem ta, vừa nhìn xem mọi người, sau đó liền nói "Lão thôn trưởng, trong nhà của ta đã có bà nương, em bé đều ba bốn."

Mặc dù Trần Nhị Cầu đây là nói lão vung quá khoa trương, nhưng là ta biết rõ hán là chính nhân quân tử, vì cũng là không ngờ người ta dùng cái khuê nữ để báo đáp hán.

Vì mau đem cái này đề tài cho kết thúc, ta liền vội vàng nói với lão thôn trưởng "Thôn trưởng, người yên tâm đi, chúng ta hội hết sức giúp các người nghĩ biện pháp."

Không có cách, bởi vì cái gọi là cảm nhận thủ yếu điểm, ăn người nói chuyện yếu điểm, toàn người trong thôn dạng này cầu chúng ta, ta có thể không đáp ứng hỗ trợ sao? Huống chi chúng ta lần này mục đích, có một nửa cũng là hướng tám sát sát mà đến.

Mặc dù ta tạm thời cũng không có biện pháp đối phó Thiết Bản Quỷ, nhưng là nếu như không phải bởi vì Hắc Bạch Vô Thường giao cho chúng ta cái này nhiệm vụ, đoán chừng chúng ta cũng không có khả năng còn sinh hoạt ở trên đời này, hiển nhiên lúc ấy ngay tại Âm Phủ về không được.

Nói tới nói lui, Thiết Bản Quỷ sự tình, mặc kệ là vì trợ giúp thôn dân cũng tốt, hay là vì Hắc Bạch Vô Thường giao cho chúng ta tự thân nhiệm vụ cũng tốt, chúng ta cũng không thể mặc kệ.

Nghe được ta đáp ứng sẽ hỗ trợ , các thôn dân đại hi . Lại tới mời ta rượu , bất quá lần này ta là đánh chết cũng không chịu uống .

Lý thôn trưởng nói "Uống say không sao , dù sao tháng này liền lưu tại thôn cái gì cũng không cần làm ."

Hiển nhiên , lý thôn trưởng là ta phải lưu chúng ta tại đây là thôn ở được trên một tháng . Bởi vì quý tẩm sát cũng không phải là mỗi Thiên Đô sẽ đến hại người , mà chính là mỗi cái Nguyệt Nguyệt toàn vẹn chỉ dạ mới có thể đến hấp người dương nguyên .

Cũng là chính nói , cách Thiết Bản Quỷ lần tiếp theo lại đến , vừa vặn còn một tháng nữa thời gian .

Nghe tới đây , ta liền đối lý thôn trưởng nói "Chúng ta dự định tiến một chuyến Dã Quỷ lĩnh , bất quá mọi người xin yên tâm , chỉ cần chúng ta không chết ở trong núi , liền nhất định sẽ tại lần sau ngày trăng rằm trước trở về ."

Các thôn dân đều biết chúng ta lần này mục đích , là muốn đi Dã Quỷ lĩnh . Cho nên , liền đều tới khuyên chúng ta , đừng đi , nơi đó quá mức tà môn , qua người đều về không được .

Ta đối cái này Dã Quỷ lĩnh còn rất là hiếu kỳ , liền hỏi bọn họ liên quan tới Dã Quỷ lĩnh sự tình .

Đây là hỏi một chút , lại hỏi ra một đoạn chuyện cũ năm xưa , liên quan tới bọn họ cái này 'Lại gia thôn' lai lịch .

Truyền thuyết , tại cực kỳ lâu trước kia , đại khái là Tổng Nguyên thời kỳ , bọn họ cái này thôn làng tổ tiên , vì tránh Tị Chiến loạn , mà đi tới cái này thôn làng , nghĩ tới Thế Ngoại Đào Nguyên sinh hoạt .

Bất quá , xác đáng bọn họ đi vào đây về sau , lại phát hiện cái này địa phương không bình thường không thái bình . Thường xuyên nháo quỷ , chỉ cần trời vừa tối , thôn làng bên ngoài liền tiếng giết chấn thiên , giống như thiên quân vạn mã tại tác chiến giống như , muốn tới hùng đông mới có thể yên tĩnh , mỗi đêm như thế , khiến cho nhân tâm hoang mang rối loạn .

Mà , thôn người cũng thường xuyên gặp tà , không phải trở nên điên điên khùng khùng , hồ ngôn loạn ngữ , cũng là kỳ lạ không hiểu treo ngược tự sát , tự sát . Các thôn dân mới ở đây ở được không ngoài một năm , liền chết hơn mười người .

Có một ngày , trong thôn đến một vị âm dương thầy phong thủy , một cái ngoại lai đến cửa , ai cũng không biết lai lịch , chỉ biết hần họ lại , tự xưng người khác gọi hần Lại Bố Y .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184: Thần tiên gia

Vị này Lại Bố Y lại tới đây , liền nói cho xác đáng người , nói mảnh này mới là lưỡng giới . Cái gọi là lưỡng giới , cũng là âm dương giao giới chỗ , thôn là dương gian , ngoài thôn là Âm Phủ , quỷ hồn ẩn hiện hướng .

Mà vị này Lại Bố Y còn nói , thôn Khẩu Bắc một bên là Quy phủ Âm Phủ quản , chính là một chỗ Quỷ Thị , cũng là chính Âm Phủ một cái tiểu thành trấn . Mà thôn làng hậu sơn là chỗ Dã Quỷ lĩnh , ở được thiên quân vạn mã , không nhận phủ quản , thường xuyên sẽ đi dưới núi Quỷ Thị thương , tranh địa bàn .

Nói thật , các thôn dân mỗi lúc trời tối nghe thấy tiếng chém giết , cũng là núi Ueno quỷ cùng trong phủ âm binh quỷ tướng tại giao chiến . Hai quân giao chiến , người sống ở tại nơi này cái địa phương tự nhiên là được không .

Lúc đó các thôn dân nghe xong lời này , kém chút không có bị hù chết , tranh thủ thời gian liền cầu Lại Bố Y cứu mạng .

Lại Bố Y gặp đây âm dương không rõ , liền gật đầu đáp ứng .

Tiếp , hần ngay tại bố trí xuống hàng yêu phục ma trận pháp , sau đó liền nói cho thôn dân , nói hần trận pháp có thể bảo đảm thôn làng một ngàn năm thái bình , mà , hần còn đi cùng thôn Khẩu Bắc một bên Quỷ Thị nói tốt , người không đáng quý , quý không phạm nhân . Mà hậu sơn Dã Quỷ , bởi vì ở được thiên quân vạn mã , liền phủ đô quản không , Lại Bố Y cũng biểu thị thúc thủ vô sách , đành phải căn dặn mọi người cắt không thể tiến vào hậu sơn nửa bước .

Quả nhiên , đi qua Lại Bố Y bố trí xuống hàng yêu phục ma trận , thôn thật sự bình tĩnh trở lại , ban đêm cũng lại cũng nghe không gặp Quỷ hồn hai quân

giao chiến thanh âm .

Mấy ngày về sau , Lại Bồ Y liền rời đi .

Các thôn dân liền hỏi hần , một ngàn năm về sau làm sao bây giờ?

Lại Bồ Y liền nói , một ngàn năm về sau hần hội trở lại .

Cứ như vậy , Lại Bồ Y vừa ra thôn làng , lập tức liền không thấy tăm hơi . Lúc này , các thôn dân mới hiểu được , đây là Lại Bồ Y căn bản cũng không phải là phạm nhân , mà chính là Thần Tiên Hạ Phàm tới cứu bọn họ .

Thế là , nhao nhao quỳ xuống đến bái đưa , sau đó còn tại thôn Khẩu Bắc , xây một tòa Lại Bồ Y miếu , khắc nhất tôn hần tượng thần , cung phụng vị này thần tiên . Mà cái này thôn làng , vì cảm tạ Lại Bồ Y tái tạo chi ân , cũng đổi tên là Lại gia thôn , ngụ vì là vị này Lão Thần Tiên con dân .

Từ nơi này về sau , cái này thôn làng liền thái bình , đây là trăm ngàn năm qua rốt cuộc không có đi ra tà môn sự tình . Mà , chính như Lại Bồ Y nói như thế , chi căn không tiền hậu son Dã Quỷ lĩnh , thôn Khẩu Bắc Quỷ Thị , cũng là người không đáng quý , quý không phạm nhân .

Nghe đến đó , ta rốt cục giật mình đại ngộ , trách không được cái này thôn làng họ Lý chiếm đa số , lại để Lại gia thôn , mà cửa thôn còn có một tòa Lại Bồ Y miếu , nguyên lai đúng là dạng này lai lịch a .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Đã Lại Bồ Y lúc trước bỏ một cái hàng yêu phục ma trận , hần là không có quý quái dám vào thôn tiểu tử bên trong đến , này vì sao ngăn không được này Thiết Bản Quỷ?"

Đúng vậy a , Trần Nhị Cầu hỏi không sai , ta cũng đang có đây nghi hoặc .

Lý trưởng thôn thở dài liền nói "Lại Bồ Y lúc trước từng nói qua , hần bố trí xuống trận pháp có thể bảo vệ thôn làng một ngàn năm thái bình , hiện nay tính toán thời gian , một ngàn năm vừa vận qua . Hiện nay đừng nói này Thiết Bản Quỷ có thể đi vào thôn đến hại người , tựu ngoài thôn Quỷ Thị , cũng thường xuyên phạm nhân , chúng ta trời vừa tối , đều không dám ra thôn nửa bước ."

Một cái khác thôn dân cũng "Đúng vậy a , hiện nay Quỷ Thị bên trong âm hồn còn không dám gần thôn , nên nhờ có cái kia Lại Bồ Y miếu tại trấn Nhiep Quỷ tự trách , muốn không phải vậy đoán chừng trên núi cùng dưới núi quý đã sớm vừa đánh ra ."

Nghe nói như thế , ta giật mình đại ngộ . Trách không được chúng ta vừa đến cửa thôn Lại Bồ Y trong miếu , liền ra Quỷ Thị , cảm tình đây đều là toà kia miếu tại trấn thủ cái này địa phương a . Cũng là chính nói , nếu như không có cái kia miếu , đoán chừng tối hôm qua chúng ta đều sẽ ra không Quỷ Thị .

Lúc này , Lý trưởng thôn đột nhiên "Lách cách" một tiếng , trong tay đưa một cái không có cầm chắc , trực tiếp rút xuống bên trên , một mặt kinh ngạc bộ dáng nhìn ta , thật giống như gặp Quỷ giống như .

Nói thật , ta bị hần dạng này nhãn thần nhìn chăm chăm , toàn thân đều có chút run rẩy , nghĩ thầm , khó đằng sau ta đến quý?

Thế là tranh thủ thời gian quay đầu nhìn lại , sau lưng cái gì đều không có nha .

Thế là ta liền hỏi hần "Lý trưởng thôn , người cái này. . . Đây là làm gì? Khó trên mặt ta mọc ra hoa tới sao?"

Ở đây thôn dân cũng rất nghi hoặc , nhãn mi đầu cũng hỏi hần đây là làm sao?

"Người ... Các người mau nhìn Tiểu Tiên Sinh , mau nhìn hần nha ." Lý trưởng thôn liền chỉ ta , mặt mũi tràn đầy chán kinh nói.

Bị hần dạng này chỉ , gọi mọi người nhìn , ta tâm bên trong thật run rẩy , đây là mẹ hần đến là thế nào nha?

Gặp mọi người không hiểu ra sao đang nhìn ta , ta liền hỏi Lý trưởng thôn "Thôn trưởng , đây là không có sao chứ?"

Nào biết , Lý trưởng thôn lại căn bản không trở về ta lời nói , mà chính là thất kinh đi xuống bàn ăn , nhanh chóng đi vào trước mặt ta , "Bịch" một chút liền quỳ đến trước mặt ta .

Đây là nhưng làm chúng ta tất cả mọi người hoảng sợ kêu to một tiếng , tranh thủ thời gian liền đi diu hần .

Thế nhưng là , Lý trưởng thôn lộ ra rất kích động , đã đến không muốn , còn gọi nó thôn dân cũng nhanh lên quỳ xuống , chỉ ta nói "Mau lại đây bái lại thần tiên ."

Ta nghe xong lời này , liền có chút được , không khỏi nhanh liền kịp phản ứng , nhất định là bởi vì ta lớn lên giống miếu trong kia tôn Lại Bồ Y tượng thần bộ dáng , cho nên hần coi ta là thành Lại Bồ Y .

Nhất thời ta liền dở khóc dở cười , thế là tranh thủ thời gian diu hần , nói với hần "Thôn trưởng , ta không phải Lại Bồ Y , người nhanh đi , bái lầm người ."

Lý trưởng thôn lại không tin , liền nói "Không có khả năng sai , người lúc trước có nói qua , một ngàn năm sau hội trở lại , hiện nay đúng lúc là một ngàn năm , người liền đến . Mà , dung mạo người liền cùng trong miếu tượng thần như đúc một dạng , cái này sao có thể hội sai?"

Nghe Lý trưởng thôn lời này , nó thôn dân cũng giật mình đại ngộ , lập tức cũng kịp phản ứng , nhao nhao cũng tranh thủ thời gian quỳ bái .

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều mất trọn tròn .

Vừa lúc bắt đầu , các thôn dân nhìn thấy ta , tư thế kia tựa như người lãnh đạo quốc gia thị sát dân tình , lần này ngược lại tốt , đã đến làm trầm trọng thêm , coi ta là thành thần tiên .

Nhìn những cái kia quỳ ở trước mặt ta các thôn dân , trong lúc nhất thời ta đã đến không có cách , không biết nên giải thích như thế nào .

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng liền tranh thủ thời gian giúp ta giải thích , nói bọn họ nhận lầm người .

Tốt một hồi về sau , những cái kia thôn dân lúc này mới đứng dậy , ta ban đầu coi là bọn họ hẳn là nghe vào chúng ta giải thích , thế nhưng là này nghĩ đến , Lý trưởng thôn về sau , liền cung cung kính kính nói với ta "Lại thần tiên , đã người hai lần đều là đóng vai thành phạm nhân , không muốn lấy chân thân bày ra , vậy chúng ta cũng liền không bắt buộc người thừa nhận . Chỉ cần thần tiên gia , không trách tội chúng ta những người này liền tốt ."

Nghe nói như thế , ta tâm bên trong biết rõ , đây là thần tiên gia xem như xác đáng định , đoán chừng giải thích thế nào đi nữa bọn họ cũng sẽ không tin tưởng .

Thế là , ta không thể làm gì khác hơn là nói "Gọi ta tiểu sử đi , ta gọi Sử Ký ."

Nhiều người thôn dân liên tục gật đầu , xưng hô "Sử thần tiên "

"Ây... Tính toán , tùy các người gọi thế nào đi ."

Nhất thời , ta đầu đầy hắc tuyến , cảm những này quần dân không có cách , chỉ có thể buông xuôi bỏ mặc .

Đúng lúc này , một cái thôn dân đột nhiên vô cùng lo lắng xông tới , giống như là ra cái gì đại sự giống như , gấp đến độ khí đều thở không đến .

Vừa đến trong phòng , liền đối Lý trưởng thôn gọi "Thôn trưởng , không tốt , lý Đại Ngu vừa phát bệnh !"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Quỳ nhập vào người Lý Đại Ngu

"Lý Đại Ngu vừa phát bệnh?"

Lý trưởng thôn nghe được cái này tin tức , giống như rất khẩn trương , bất quá nghe vào rất hiển nhiên cái kia gọi Lý Đại Ngu người không là lần thứ nhất phát bệnh .

Cái kia báo tin thôn dân điểm gật đầu , liền nói "Vâng , lần này so với mấy lần trước còn nghiêm trọng , gặp ai cũng đánh ra , không ai theo được , thôn trưởng người nhanh dẫn người qua xem một chút đi !"

Báo tin thôn dân lộ ra rất lo lắng .

Lý trưởng thôn nghe xong về sau , sắc mặt cũng theo xiết chặt , gọi "Nghiêm trọng như vậy?"

"Thôn trưởng , làm sao?"

Lúc này , ta cũng tranh thủ thời gian đứng , hỏi .

Lý trưởng thôn liền nói "Sử thần tiên , người nhưng phải mau cứu Lý Đại Ngu , hẳn gặp tà ."

"Gặp tà?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi như rụng mảy , nghĩ thầm đây thật là đi đến đâu , chỗ nào liền sẽ gặp thương tà hồ linh dị sự tình . Nếu như là khác bệnh , ta còn thực sự giúp không được gì , nhưng là nếu thật là phạm tà bệnh lời nói , cũng có thể hết sức thử một lần . Thế là ta liền nói với Lý trưởng thôn

"Đi, mang ta đi nhìn xem!"

Gặp ta đáp ứng hỗ trợ, thôn trưởng đại hi, tranh thủ thời gian đi ra ngoài dẫn đường, mang ta hướng Lý Đại Nguu chỗ ở tiến đến ...

Lý Đại Nguu nhà ở cũng không xa, không có vài phút liền đến. Trước mắt xuất hiện một tòa gạch mộc phòng, đắp ngói đen, bên ngoài thả Nông Cự, lộ ra mùi phần đơn sơ.

Lúc này, nhà này gạch mộc ngoài phòng đã hạng tốt nhiều thôn dân, nhìn thấy chúng ta đến, nhanh chóng li khai tới.

Lúc này, một cái cường tráng hán tử mặt mũi bầm dập, đầy người bụi đất từ trong nhà đầu chạy ra đến, kinh hoảng chỉ trong phòng đầu liền nói với chúng ta "Thôn trưởng, Lý Đại Nguu lúc này là thật điên, cha hán lý Đại Phúc còn tại bên trong đầu, ta muốn đi cứu lý Đại Phúc ra đến, rút cuộc cũng chịu Lý Đại Nguu cái kia cầu nhật đánh!"

Nghe nói như thế, ta tri sự tình tính nghiêm trọng, thế là tranh thủ thời gian hỏi hán "Cái kia lý Đại Phúc hiện tại thế nào?"

"Hán bị đánh ngã tại, không biết sống hay chết." Cái kia bị đánh hán tử một mặt hoảng sợ nói.

Ta điểm gật đầu, thế là tụt bọn họ tại bên ngoài các loại, sau đó liền cùng Trần Nhị Cầu đi vào nhà đi vào.

Vừa đến trong phòng, ta liền gặp được ở bên trong có một cái so với chúng ta hơi lớn mấy tuổi trẻ tiểu hòa tử, ngồi tại trên một cái ghế, ánh mắt đờ đẫn, hai mắt vô thần, nói chuyện bên trong lời nhai hồ ngôn loạn ngữ, cũng không biết hán đang nói cái gì. Ta biết rõ, đây là người nhất định cũng là phát bệnh Lý Đại Nguu.

Mà sau lưng Lý Đại Nguu bên trên, có một cái lão đầu đổ xuống bên trên, trên thân còn cắm một cây đao, hiển nhiên là bị cái này phát bệnh Lý Đại Nguu cho đâm, lúc này đây là lão đầu nằm ở trên, không có động tĩnh, máu chảy một vùng lớn, đoán chừng là hung đa cát thiếu.

Nhìn thấy trước mắt một màn này, nói thật, ta cũng bị hù đến.

Quý nhập vào người người ta cũng gặp qua rất nhiều lần, đồng dạng quý nhập vào người, đơn giản liền hai cái nguyên nhân, một loại là bởi vì cừu hận hoặc này lý đặc tội bọn họ, liền cùng Lưu Nghĩa trả lại đền tế một dạng.

Một loại khác nguyên nhân, cũng là một chút dương hoá không cao, thân thể rất yếu người, âm hồn nhìn thấy người tốt khi dễ, liền đến quần lên người, vì là tìm người yêu cầu một chút tiền tài hương nến, đồng dạng loại này chỉ cần thiêu đốt một chút tiền giấy hương nến cũng liền đưa đi.

Thế nhưng là, dưới mắt loại này lại đem người đều đâm chết, hiển nhiên liền không khả năng là đến tìm người yêu cầu tiền vật, mà chính là đến đoạt mạng.

Nhìn thấy như vậy, ta nhất thời liền cau mày, tâm lý biết rõ hôm nay việc này hội không bình thường khó giải quyết. Bởi vì đại bộ phận đến đoạt mạng, đơn giản cũng là đến báo thù, bọn họ mang nhân quả đến, âm dương trong kinh doanh coi trọng là không ngừng người âm dương, ý tứ cũng là không nhúng tay vào nhân quả chi sự.

Dù sao người không biết người cứu đây là người, đến có phải hay không ác nhân, gian nhân. Nếu như hán không có làm qua ác, không có hại qua người, đối phương cũng sẽ không tới tìm người đoạt mạng. Cho nên, có khả năng, chánh thức khổ chủ lại là cái kia âm hồn.

Lúc này, ta liền mau đề cho Trần Nhị Cầu qua đem thôn trưởng cho hô tiến đến.

Dùng cái này đồng thời, Lý Đại Nguu cũng phát giác được có người tiến đến, ngừng đầu hướng ta nhìn bên này tới. Tiếp, nguyên bản ngốc trệ nhãn thần, nhất thời liền thay đổi,

Thẳng câu câu chăm chăm ta. Bất quá, hán cũng không có bạo công kích ta, mà chính là giống như nhìn ra ta là Âm Dương tiên sinh giống như, một mặt cảnh giác chăm chăm ta.

Rất nhanh, Lý trưởng thôn liền tiến đến, Long ca cùng Bàn Tử cũng cùng một chỗ theo vào tới. Bọn họ nhìn thấy nằm trong vũng máu lý Đại Phúc, đều dọa cho phát sợ.

Lý trưởng thôn lúc ấy liền kêu gào một tiếng, đau lòng thẳng dậm chân, chỉ Lý Đại Nguu liền mắng "Lý Đại Nguu người cái không còn tâm bệnh cuồng người điên, người ... Người lại đem cha người cho giết?"

Nói, liền sẽ biết qua xem xét lý Đại Phúc sống hay chết, bất quá bị ta cho một thanh ngăn lại, sau đó ta liền hỏi hán "Thôn trưởng, đây là Lý Đại Nguu đến là thế nào phát bệnh?"

Thôn trưởng liền nói "Tháng trước, hán lên núi săn bắn lạc đường, xông vào Dã Quỷ lĩnh. Sau khi trở về liền biến thành bộ dạng này, lúc tốt lúc xấu, phạm nổi bệnh đến hồ ngôn loạn ngữ."

Nghe nói như thế, ta tâm bên trong lập tức liền có, nếu là theo Dã Quỷ lĩnh xảy ra chuyện, vậy xem ra Lý Đại Nguu trên thân vị kia hán không phải là trả thù, hơn phân nửa là cái ác quỷ.

Lúc này, một bên Trần Nhị Cầu liền nhẹ giọng nói với ta "Sur đệ, người cũng phải cẩn thận một chút, ta nhìn đây là Lý Đại Nguu trên thân vị này không

phải là cái gì lương thiện."

Ta điểm gập đầu, thực không cần Trần Nhị Cầu nhắc nhở, ta cũng biết hôm nay gặp được vị này người hẳn không phải là lương thiện. Thế là tay ta lập tức duỗi nhập khẩu trong túi, nắm nhất linh phù, sau đó liền đối này Lý Đại Ngu quát hỏi "Người là ai? Tại sao phải nhử ta?"

Gặp ta chất vấn hẳn, Lý Đại Ngu trở nên giống như rất tức giận giống như, chỉ ta liền mắng. Bất quá, hẳn mắng ta lời nói, ta một câu đều nghe không hiểu, chỉ nghe được hẳn bô bô mặt mũi tràn đầy tức giận.

Ta hỏi một bên Lý trưởng thôn, có nghe hay không hiểu hẳn mắng là cái gì? Lý trưởng thôn cũng biểu thị nghe không hiểu, không phải bọn họ nơi này phương ngôn.

Mặc dù một câu đều nghe không hiểu, nhưng là có một chút ta vẫn là rất khẳng định, này chính là nói chuyện người tuyệt đối không phải Lý Đại Ngu ta, bởi vì này mắng chửi người tiếng nói ít cũng đã có bốn năm mươi tuổi, mà Lý Đại Ngu mới bất quá hai mươi tuổi tiểu hòa tử.

Lý Đại Ngu càng mắng nộ khí càng cao, đến sau cùng còn vỗ bàn, một mặt tàn khốc, đồng thời không ngừng đối ta phát tay, hẳn là đang trên chúng ta ra ngoài, muốn ta không được xen vào việc của người khác.

Ta nói với hẳn "Ta là Âm Dương tiên sinh, không cần biết người là cái gì đường đi, người tốt nhất cho ta mau chóng rời đi, muốn không phải vậy cũng đừng trách ta không khách khí."

Lý Đại Ngu nghe xong lời này, trông mắt hơi híp, tiếp đột nhiên rống to một tiếng, dõn lên một cái ghế liền hướng ta đập tới.

Ta xem xét, giật mình, tranh thủ thời gian kéo Lý trưởng thôn liền tránh sang bên, "Hô" một tiếng, cái ghế theo trên đầu chúng ta bay qua, phá bỏ tại sau lưng trên tường, trực tiếp phá bỏ cái mảnh gỗ vụn phi ngang.

"Muốn chết!"

Đúng lúc này, một bên Long ca hét lớn một tiếng liền xông tới.

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều thầm kêu một tiếng hòng, thế nhưng là đã không kịp gọi hẳn lại, chỉ gặp Long ca một cái đâm thẳng liền hướng Lý Đại Ngu trán phá bỏ qua. Chỉ nhìn một cách đơn thuần điệu bộ này, liếc một chút liền có thể nhìn ra đến, Long ca là một cái người luyện võ.

Hẳn đây là nhất quyền nếu là đối phó là người bình thường, vẫn thật là sẽ bị hẳn cho nhất quyền đập ngã không thể. Thế nhưng là hẳn đối phó là cái bị ác quỷ phụ thân người, cho nên Long ca nhất quyền phá bỏ qua, ngay tại quyền đầu mau đập đến Lý Đại Ngu trên mặt lúc, đột nhiên một cái tay liền đem Long ca quyền đầu bắt lại.

Là, tóm đến chặt. Long ca hoảng hốt, vừa định tiếp tục đánh ra một cái quyền trái, đón hẳn phát hiện chính mình chính người đều bị Lý Đại Ngu một thanh liền cho nắm, Long ca đây là hơn một trăm sáu mươi cân thịt tựa như cái tiểu đồng cát giống như, bị Lý Đại Ngu trực tiếp nâng qua đỉnh đầu, sau đó mạnh mẽ đánh ngã, "Bành" một tiếng vang thật lớn, Long ca trực tiếp bị nện tại trên cửa sổ, người càng là trực tiếp theo trong cửa sổ bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Mất tích

"Long ca!"

Chúng ta mọi người đều là một tiếng kinh hô, một màn này nhưng làm chúng ta dọa cho hòng, đây là Lý Đại Ngu lúc này lực to như cao ngạo, như hẳn tên một dạng. Bị dạng này mạnh mẽ một ném, không chết cũng phải rơi vào cái trọng thương không thể.

Ngay sau đó, ta liền tranh thủ thời gian gọi Bàn Tử nhanh đi ra xem một chút Long ca có không có chuyện, sau đó chính mình làm theo nắm linh phù, hướng Lý Đại Ngu nghênh đón.

Ta một cái bước xa liền lên đến Lý Đại Ngu phụ cận, Lý Đại Ngu vung cánh tay liền hướng ta quét ngang tới, ta tranh thủ thời gian thân thể một thấp, chỉ nghe "Hô" một tiếng phong thanh, hẳn cánh tay liền theo ta lổ tai bên cạnh huỷ bỏ qua.

Mà ta, cũng thừa dịp cái này lỗ trống, một cái tới gần, trong tay linh phù đối với hẳn trên ngực liền đập qua. Linh phù trực tiếp đập vào hẳn trên ngực,

tiếp "Bành" một thanh âm vang lên , Lý Đại Ngưu bị linh phù chấn động , bay ngược nện ở trên tường , phát ra một tiếng vang trầm .

Lúc này , Lý Đại Ngưu trong ánh mắt cũng nhiều mấy phần vẻ sợ hãi , hiển nhiên cũng là biết rõ hôm nay gặp gỡ đối đầu. Thế là thối lui đến phòng khách trong góc , không còn dám đối ta phản công .

Nhìn thấy đem hấn bức đến trong góc , thế là ta liền tranh thủ thời gian gọi Trần Nhị Cầu vừa giúp đỡ , quyết định muốn thừa cơ bắt hấn cho hàng ở được .

Trần Nhị Cầu lúc này tìm đến một cây rất vãi dây thô dây thừng , sau đó cùng ta cùng một chỗ nhào tới .

Thế nhưng là , ngay tại chúng ta vừa mới tới gần tiến đến lúc , Lý Đại Ngưu lại mũi chân điểm một cái , sau đó thân thể nhảy lên , đây là gia hỏa tựa như cái con mèo giống như , gần ba mét cao nóc phòng , "Suru" một chút liền nhảy đến trên xà nhà qua .

"Ngọa tào a , cái này. .. Đây là còn là người sao !" Trần Nhị Cầu nhìn này Lý Đại Ngưu Thượng Lương tựa như bên trên giường một dạng đơn giản , kinh hãi thẳng nhếch miệng .

Ta cũng rất giật mình , bởi vì thường nhân căn bản cũng không khả năng làm được , trừ phi hấn là đập vỡ hiệp phim truyền hình .

Lúc này , ta liền nói với Trần Nhị Cầu "Cẩn thận một chút , Lý Đại Ngưu trên thân vị kia có lẽ không phải quỷ , đoán chừng là súc sinh Tinh Quái cái gì ."

Nghe được ta nói như vậy , Trần Nhị Cầu cũng một mặt ngưng trọng .

Tiếp , ta liền theo trong túi cầm mấy cái đồng tiền , đầu lưỡi khê cắn , một thanh đầu lưỡi máu phun tại đồng tiền tiến lên

Lưỡi máu là người trên thân dương khí mạnh nhất máu , vừa xưng Chân Dương nước bọt , so với máu gà , Chu Sa còn phải mạnh hơn mấy phần . Tại âm dương trong kinh doanh , gặp được khó giải quyết ác quỷ , cắn chót lưỡi , không chỉ có thể dùng cho khăn cấp , thứ hai có thể tránh cho Quỷ Khí xâm thể , để chính mình.

Ta đem máu phun đầu lưỡi Huyết Đồng tiền , đối này trên xà nhà Lý Đại Ngưu liền phá bỏ qua . Hết thấy ba cái đồng tiền , đúng lúc nện trúng ở Lý Đại Ngưu trên thân .

Ba cái đồng tiền , nếu như phá bỏ tại phổ thông nhân thân bên trên , tự nhiên một chút việc gì cũng không có . Nhưng là , lúc này nện ở Lý Đại Ngưu trên thân , hấn thật giống như chịu ba khóa viên đạn giống như , một tiếng kêu gào , trực tiếp liền cảm xuống đến , "Bành" một tiếng nện ở tiến lên

Hấn vừa rơi xuống , ta liền nắm lên linh phù liền hướng hấn dốc sức qua . Thế nhưng là , hấn tốc độ cực nhanh , vừa rơi xuống liền vừa một cái vọt lên , sau đó hướng cửa sổ hộ khẩu vọt tới , liền lên đến ngoài phòng đầu qua .

Lúc này , ngoài phòng nhất thời liền vang lên một tràng thốt lên âm thanh . Đồng thời , chúng ta cũng mau đuổi theo ra ngoài , tiếp liền thấy Bàn Từ cầm một cây gậy gỗ , hướng Lý Đại Ngưu vung mạnh qua .

"Bành" một tiếng , đây là nhất côn trực tiếp nện ở Lý Đại Ngưu trên lưng .

Bất quá , để mọi người chấn kinh là , Lý Đại Ngưu bị đây là nhất côn phiến thân thể lắc một chút , đã đến một chút việc gì cũng không có . Ngay tại Bàn Từ kinh ngạc đến ngây người đồng thời , Lý Đại Ngưu một chân đối với hấn đập tới , Bàn Từ buồn bức quát một tiếng , trực tiếp bị đây là một chân đập bay ra ngoài .

"Mau đưa hấn bắt lấy !"

Ta hướng bên ngoài thôn dân rống to một tiếng , sau đó đi đầu một cái hướng Lý Đại Ngưu xông đi lên . Các thôn dân cũng nghe đến ta câu nói này , đều hăng lên .

Lý Đại Ngưu quay đầu nhìn liếc một chút ta , một vòng âm tà ý cười treo ở trên mặt , sau đó liền xoay người vọt tới , trực tiếp liền vượt lên đôi mét cao tường vây .

Ta chạy không qua hấn , đành phải vừa cầm đồng tiền qua phá bỏ hấn , thế nhưng là lần này hấn giống như sớm phòng bị , vọt tới , vừa thoát ra ngoài xa ba, bốn mét . Tiếp , chúng ta liền thấy , hấn tựa như là một con khỉ giống như , lại từ tường vây chui lên nóc nhà .

Lúc này , các thôn dân rất nhanh liền chuyển đến cái thang , thế nhưng là chờ ta bò lên trên cái thang , đi vào trên nóc nhà lúc , Lý Đại Ngưu vừa nhảy một cái , cách không năm sáu mét nhảy đến trên một thân cây qua .

Nhìn đến đây , ta trực tiếp không có cách nào . Đừng nói nóc nhà cách gốc cây kia có xa năm, sáu mét , coi như chỉ cách xa một mét , ta cũng không dám nhảy qua nha .

Mà lúc này , Lý Đại Ngưu còn đối ta cười cười , một mặt quỷ dị , sau đó liền xoay người hướng hậu sơn lui qua , lập tức liền không thấy tăm hơi , hiển nhiên là trốn vào trên núi qua .

Gặp Lý Đại Ngưu lên núi , thôn trưởng tự "Xong, xong, lần này hồng, này trẻ con nếu là tiến Dã Quỷ lĩnh liền thật về không được ."

Nghe nói như thế , ta liền tranh thủ thời gian hỏi hấn "Hậu sơn không xa cũng là Dã Quỷ lĩnh sao?"

Thôn trưởng điểm gậy đầu , nói cho ta biết , vượt qua đỉnh núi phía bên kia cũng là Dã Quỷ lĩnh , người sống đi không được .

Rất hiển nhiên , đến tranh thủ thời gian tại Lý Đại Ngu vượt qua đỉnh núi trước đó , bắt hấn cho bắt trở lại mới được . Muốn không phải vậy , liền hung đa cát thiếu .

Tiếp , ta nhìn một Hạ Long ca cùng Bàn Tử thương thế , phát hiện cũng không có cái gì trở ngại , thế là lúc này mới mang các thôn dân mau đuổi theo bên trên hậu sơn , qua trả lại Lý Đại Ngu .

Chúng ta lần này qua có hai mươi nhiều người , trực tiếp tìm tới đỉnh núi bên trên không có gặp Lý Đại Ngu .

Đến lúc này , chúng ta đều biết , Lý Đại Ngu khẳng định là vượt qua đỉnh núi , tiến Dã Quỷ lĩnh .

Ta vốn là dự định để các thôn dân về trước đi , ta cùng Trần Nhị Cầu tiến Dã Quỷ lĩnh bên trong lại đi tìm xem . Bất quá thôn trưởng không chịu chúng ta đi vào , nói sắc trời đã tối , coi như đi vào , khi trời tối , mệnh mỏng trong núi lớn nếu muốn tìm đến một người đơn độc , căn bản cũng không quá khả năng , mà quá nguy hiểm .

Cứ như vậy , ta cũng đành phải thôi , nghĩ thâm vậy thì chờ ngày mai ban ngày lại đi .

Trở lại trong thôn , đã trời tối .

Lưu tại người trong thôn liền được chúng ta không tìm được Lý Đại Ngu , đều là thở dài một tiếng , nói Lý Đại Ngu lúc này khẳng định là ta phải chết tại trong núi lớn .

Đương nhiên , Lý Đại Phúc cũng chết , bởi vì hấn bị Lý Đại Ngu dùng nhất đao dao nhọn đâm trung tâm bản vị trí .

Dùng Bàn Tử lời nói mà nói , Lý Đại Phúc chết cũng tốt , nếu là chết không lời nói , liền được chính mình nhi tử tiến Dã Quỷ lĩnh , hung đa cát thiếu , đoán chừng cũng không có tâm tư sống một mình . Bởi vì ta nghe các thôn dân nói , Lý Đại Phúc liền Lý Đại Ngu một cái nhi tử , thê tử sinh Lý Đại Ngu thời điểm sẽ chết mất , cho nên là lại làm cha lại làm mẹ mới đem Lý Đại Ngu nuôi lớn , hai cha con sống nương tựa lẫn nhau , yêu thương vô cùng Lý Đại Ngu . Cho nên , Bàn Tử nói mặc dù khó nghe chút , nhưng cũng là tình hình thực tế .

Trong thôn ra như vậy một kiện tai họa , mọi người tâm tình đều cao hứng không . Ban đêm , thôn trưởng cố ý đến hỏi ta , ngày mai có phải là thật hay không phải vào Dã Quỷ lĩnh?

Ta điểm gậy đầu , việc này ta cũng theo Long ca thương lượng qua , dù sao chúng ta sớm muộn cũng phải tiến Dã Quỷ lĩnh , chẳng ngày mai liền đi , đến một lần qua trả lại Tào Tháo mộ , thứ hai thuận tiện nhìn có thể hay không đem Lý Đại Ngu cho truy cứu .

Thôn trưởng thấy chúng ta quyết định muốn đi , thế là liền nói hấn sẽ cho ta phái mấy cái thôn dân cùng đi , nhiều người tốt lẫn nhau chiếu ứng một chút .

Bất quá , ta cự tuyệt hấn có hảo ý , đã Dã Quỷ lĩnh như thế nguy hiểm , ta cũng không muốn để các thôn dân đi theo mạo hiểm . Đến lúc đó vạn nhất thật gặp được phiền toái gì , nói bất định không những không giúp không được gì , ngược lại vẫn phải ta đến cứu bọn họ đấy.

Cứ như vậy , sớm ngày thứ hai , chúng ta bốn người liền sớm rời giường , thu thập xong .

Thôn trưởng cho chúng ta chuẩn bị một chút lương khô , trả cho chúng ta một đầu đại lang cầu , nói dẫn nó lên núi , hội càng an toàn một điểm .

Thế là , chúng ta bốn người liền mang lương khô , dắt chó săn xuất phát , hướng Dã Quỷ lĩnh đi đến ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Lai Hà Lý

Hậu sơn rất cao , chúng ta bốn người còn có một cái đại lang cầu , đi hơn phân nửa buổi sáng , mới bò lên đỉnh núi . Đứng tại đỉnh núi hướng hậu sơn xem xét , vậy thì thật là mệnh mỏng đại sơn , không thể nhìn thấy phần cuối , Lâm Hải hướng Trung Cổ thụ Tham Thiên , rừng rậm trích thiên , hơi núi xa cốc bên trong là nồng vụ quần quanh , thật giống như đi vào này mật dày đặc chỗ sâu , liền sẽ còn như thạch trảm đại hải , rốt cuộc dừng nghĩ ra đến .

Dựa theo thôn dân thuyết pháp , vượt qua cước này đỉnh núi , bên kia cũng là Dã Quỷ lĩnh , là người sống cảm địa .

Nếu như nói , trước đó chúng ta còn nên tin Dã Quỷ lĩnh hung hiểm , này Lý Đại Ngưu cũng là tốt nhất ví dụ , qua một thứ dã quỷ lĩnh , trở về liền bị quỷ nhập vào người , đủ để chứng minh cái kia địa phương không bình thường tà môn .

Long ca xuất ra đồ nhìn xem , cao hứng nói "Không sai , cũng là phía trước này một mảnh lâm tử , Tào Tháo mộ ngay tại bên trong ."

"Minh hay là khác cao hứng quá sớm , đây là Dã Quỷ lĩnh phương viên có mấy cái trăm dặm , lớn như vậy cái địa phương nếu muốn tìm đến Tào Tháo mộ , có thể cùng mò kim đáy biển không có gì khác biệt ." Trần Nhị Cầu cười khổ .

Bàn Tử nghe nói như thế liền không vui , nói "Hai chó người cái này không đúng , cuộc chiến này cũng còn không có đánh ra , người trước hết không có lòng tin , đây không phải tăng người ta chí khí , diệt nhà mình uy phong này? Chúng ta lần này không phải đem Tào Tặc đại bản doanh cho đảo không thể ."

"Trộm mộ liền trộm mộ , còn nói đến theo nào cách mạng giống như ." Trần Nhị Cầu lật cái này bạch nhãn .

Bàn Tử nói "Tào Tặc chết còn đem vợ vết đến mồ hôi nước mắt nhân dân giấu ở trong cung , đây chính là Vạn Ác người Ông Chủ , chúng ta cũng là đại biểu giai cấp vô sản qua cách mạng hấn , đến lúc đó ta vẫn phải để hấn thi thể quỷ gối bên trên , rồi hấn thi , hảo hảo công khai xử lý tội lỗi hấn một hồi không thể ."

Gặp hai người này càng nói càng không có yên lòng , ta một hồi chết lặng , sau đó liền nói với bọn họ "Khác mẹ hấn kéo mồm mép , minh hay là tranh thủ thời gian gấp rút lên đường đi , đến lúc đó tất cả mọi người cho ta cẩn thận một chút ."

Nói , ta coi như tiên triều Dã Quỷ lĩnh đi đến .

Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử nhưng thật ra không hề tranh cãi , lúc này Long ca liền hiếu kỳ hỏi ta "Đúng , tiểu sử , ta vẫn luôn không hỏi người , các người vì sao lại đáp ứng cùng chúng ta cùng đi tìm kiếm Tào Tháo mộ? Các người cũng không giống như là sẽ vì đồ cổ qua đảo Âm Trạch người ."

Gặp hấn hỏi việc này , ta cũng không giấu diếm , liền nói với hấn "Thực không dám giấu giếm , chúng ta xác thực không phải vì tiền tài mà đi , mà chính là làm một quyển sách , chúng ta trong sư môn một bản Cổ Thư . Đến lúc đó , các người không cướp chúng ta quyển sách kia liền tốt ."

Long ca cười cười , nói đương nhiên sẽ không theo chúng ta thương lễ . Đồng thời cũng tò mò hỏi "Quyển sách kia , rất trọng yếu?"

Ta điểm gật đầu , nói "Các người hấn là cũng không hoàn toàn là vì Tào Tháo Âm Trạch bên trong bảo bối a?"

Long ca sững sờ , cười cười liền nói "Vậy người nói chúng ta còn vì cái gì?"

"Vì tìm tìm các người các bậc cha chú , có đúng hay không?" Nói đến đây , ta nhìn về phía hấn .

Quả nhiên , Long ca cùng Bàn Tử đều điểm gật đầu , hiển nhiên là bị ta đoán trúng .

Lúc này , Long ca liền nói "Vâng , ta cùng Bàn Tử phụ thân đều tại Dã Quỷ lĩnh mất tích , mặc dù chúng ta biết rõ bọn họ khẳng định đã chết , nhưng là chúng ta hay là muốn tới đây trả lại một chút ."

Ta điểm gật đầu , hấn ý nghĩ ta có thể sẽ nhận được , phụ thân một đi không trở lại , dù là biết rõ là hung đa cát thiếu , nhưng là tại bọn họ tâm lý , có lẽ sống phải thấy người , chết muốn gặp được thì mới có thể bỏ qua đi.

Trên đường đi leo núi qua rãnh , càng chạy lâm tử càng mật , khi đi đến chạng vạng tối thời điểm , trước mắt xuất hiện một khối đường bia .

Đây là một khối cao hai mét đá xanh bia , cũng không biết đứng ở đây nhiều thiếu niên chờ , đi qua dải gió dầm mưa , phía trên mọc đầy rêu xanh cùng sợi đẳng , cong vẹo đứng ở trước mặt chúng ta , xuyên thấu qua rêu xanh cùng sợi đẳng , loáng thoáng phía trên giống như khắc chữ gì .

Chúng ta hiếu kỳ , bởi vì xâm nhập Dã Quỷ lĩnh đã có hơn mười dặm , một điểm nhân loại dấu chân đều không , khắp nơi đều là rừng rậm nguyên thủy , hiện nay đột nhiên nhìn thấy một khối nhân công lập bia đá , tự nhiên là cảm thấy rất kinh ngạc , sau đó liền mau đem bia đá phía trên rêu xanh cùng sợi đẳng lấy đến , tiếp , quả nhiên lộ ra ba chữ .

Chỉ bất quá , ba chữ này kiểu chữ hấn là thể triện ,

Ta cùng Trần Nhị Cầu nhìn xem đều nhận không ra đến ba cái kia là chữ gì .

Lúc này , Long ca liền nói hấn đến xem , qua một hồi , hấn liền chỉ này trên tấm bia đá ba chữ nói với chúng ta "Đây là phía trên tả là 'Lai Hà Lý'."

"Lai Hà Lý? Đây là ý gì , là tên sao?"

Bàn Tử sững sờ , hiếu kỳ hỏi .

Mà ta vừa nghe đến ba chữ này , không khỏi nhướng mày , thế là tranh thủ thời gian hỏi Long ca "Người xác định đây là phía trên chân dung là Lai Hà Lý?"

"Vâng, ta nghiên cứu cổ vật vài chục năm, loại này Hán Triều Tiểu Triệu hay là nhận ra, đây là phía trên khắc cũng là 'Lai Hà Lý'. Tiểu sử, làm sao, khó người biết rõ Lai Hà Lý là ý gì?" Long ca gấp ta mặt dăng tấu chương tình không thích hợp, tranh thủ thời gian hướng ta hỏi.

Ta điểm gât đầu, thế là liền nói "Lai Hà Lý là trong truyền thuyết một cái quỷ tên thôn."

"A? Quỷ tên thôn!"

Mọi người nghe xong, nhất thời gât này cả mình.

"Vâng, quỷ tên thôn." Ta điểm gât đầu, thế là liền đối bọn họ giải thích "Truyền thuyết Hán Mạt Thái Bình Thiên Quốc Hoàng Cân Quân khởi nghĩa lúc ấy, thiên hạ đại loạn, bốn phía chiến hỏa liên thiên, Lạc Dương lúc ấy nhất là tử vong vô số, bởi vì người chết quá nhiều, cũng đều là trên chiến trường chết, thuộc về Thiên Tai, bất quy Âm Phủ phủ quản, Thiên Giới cũng không muốn quản, nhân gian Âm Dương tiên sinh muốn quản cũng không có năng lực quản, cho nên sau cùng những cái kia chết đi oan hồn dưới không phủ, đầu quân không thai, liền tụ tập cùng một chỗ, hình thành một cái gọi Lai Hà Lý quỷ thôn."

Nghe được ta kiểu nói này, mọi người mi đầu đều nhẩn, cả đám đều có chút sợ hãi, Trần Nhị Cầu liền nói "Lai Hà Lý, ta cũng đã được nghe nói, tại Liêu Trai Chí Dị bên trong liền có ghi qua một cái liên quan tới Lai Hà Lý chuyện ma. Nghe nói, Lai Hà Lý cái này quỷ trong thôn vong hồn đều là trong chiến loạn chết đi, dạng này Tử Âm hồn, sát khí, oán khí, hung khí, đều rất nặng, tăng thêm vừa ba không quân đối (lập tức Thiên Giới, Minh Giới, Nhân Giới), cho nên vô pháp vô thiên, người sống nếu là bước vào bọn họ địa bàn theo chỗ, tất nhiên là đã đi là không thể trở về, hung đa cát thiểu."

"Nói như vậy đến, chúng ta xông đến quỷ trong thôn đến?"

Bản Từ có chút nghĩ mà sợ, nói chuyện thanh âm đều mang theo mấy phần ý sợ hãi.

Long ca nói "Đây không thể nào, quỷ làm sao lại lập bia đá, đây là nói rõ cũng là người làm, cố ý dùng để hù dọa người trò xiếc. Người nói có đúng hay không, tiểu sử?"

Ta một mặt ngưng trọng cười khổ một tiếng, sau đó liền nói "Các người còn nhớ rõ thôn trưởng kể liên quan tới Lại Bồ Y bảo đảm bọn họ thôn làng có sự này?"

"Đương nhiên nhớ kỹ, làm sao? Thôn trưởng giống như không có nói tới qua Lai Hà Lý đi!" Long ca bọn họ sững sờ, không hiểu ra sao.

"Thôn trưởng mặc dù không có nói tới qua cái này Lai Hà Lý, nhưng là hẳn kể chuyện xưa bên trong, Lại Bồ Y có nói qua, hậu sơn nơi này là ở được thiên quân vạn mã, không nhận Âm Phủ phủ quản. Nếu như thôn trưởng nói tới có sự là thật, này một ngàn năm trước Lại Bồ Y chỉ khả năng chính là cái này Lai Hà Lý quỷ thôn." Ta đem trong lòng phân tích kể ra đến.

Trong truyền thuyết, Lai Hà Lý cũng là trong chiến loạn chết đi vong hồn tụ tập, nói Lai Hà Lý ở được thiên quân vạn mã cũng không đủ, đồng dạng, Lai Hà Lý cũng đúng là không nhận Âm Phủ phủ quản, cho nên vừa vạn phù hợp Lại Bồ Y một ngàn năm nói tới những lời kia.

Nghe ta như thế một phân tích, mọi người cũng đều nhao nhao lộ ra kinh ngạc biểu lộ, đều cảm thấy ta nói rất có lý.

"Nếu như Lại Bồ Y đi nói phải thật, này trước mắt há không thật ở được một thôn làng quỷ?"

Nghĩ tới đây, chúng ta bốn người nhất thời đều một mặt kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Ngũ hành hộ pháp trấn

"Nếu như nơi này thật sự là trong truyền thuyết Lai Hà Lý, liền thật không thể đi." Trần Nhị Cầu rất ít sợ hãi, lúc này lại một mặt ngưng trọng.

Long ca nhưng như cũ không phải rất tin tưởng loại này thuyết pháp, hẳn nói "Đây là bia đá là người lập, chữ cũng là người khắc, ta vẫn cảm thấy có người cố ý phải dùng đây tới dọa người, có lẽ cũng là Tào Tháo giờ trò quỷ, sợ người khác tiến đến bên trong trộm hắc mộ."

Long ca phân tích cũng không sai, chỉ bất quá nghĩ đến Lại Bồ Y thuyết pháp, ta tâm bên trong thật không dám khinh thường. Thế là liền nói "Đây quỷ dị rất, chúng ta hay là vòng qua nơi này đi?"

Trần Nhị Cầu cũng cảm thấy an toàn lớn nhất trọng yếu, biết rõ nguy hiểm còn hướng bên trong xông, không phải cứ chi sáng suốt, thế là cũng đồng ý ta đề nghị.

Cứ như vậy, chúng ta lựa chọn hướng một cái hướng khác đi đến.

Thế nhưng là, để cho chúng ta không nghĩ tới là, chúng ta quần thật xa, sau cùng phát hiện khác địa phương đều là sườn đồi, không đường có thể đi, muốn tiếp tục thâm nhập sâu, chỉ có thể từ Lai Hà Lý cái kia sơn cốc tiến vào.

Lần này chúng ta thật là không có cách, sau cùng quần hơn nửa ngày, đành phải vừa trở lại cốc khâu, khỏi kia Lai Hà Lý trước tấm bia đá.

Lúc này, đã là gần trời tối. Nhìn toàn bộ bị màn đêm bao phủ thăm thẳm thâm cốc, tất cả chúng ta đều mi đầu trực nhảy. Nghĩ thầm, lúc này thật sự là không muốn vào đều phải tiến, trừ phi từ bỏ tìm kiếm Tào Tháo mộ.

Rất hiển nhiên, mặc kệ là chúng ta, hay là Long ca cùng Bàn Tử, tất cả mọi người không muốn cứ thế từ bỏ.

Cứ như vậy, chúng ta đành phải cứng rắn da đầu, đi vào.

Lai Hà Lý bia đá bên cạnh, liền có một đá xanh nhỏ bé mặc dù bị thâm thực vật cùng đại thụ che trời cho phá hư nghiêm trọng, nhưng lại vẫn có thể nhìn thấy cổ một chút dấu vết.

Long ca liền nói "Lần trước chúng ta qua Quý Thị, nhìn thấy một đầu cổ nhai. Nếu như nói Lai Hà Lý là một cái quý thôn lời nói, hẳn là cũng có thể nhìn thấy thôn làng nhà, các người nhìn đây là hoang sơn dã lĩnh, liền tòa nhà phòng trọ đều không, làm sao có thể là quý thôn. Khẳng định là Tào Tháo cố ý dùng khối kia bia đá hù dọa người."

"Chỉ hy vọng như thế đi!"

Ta cười khổ một tiếng, tâm lý lại không có chút nào buông lỏng, luôn luôn mơ hồ cảm giác nơi này tuyệt đối không có khả năng thái bình.

Lại đi đi về về trước một hồi, chúng ta xuyên qua một mảnh lâm tử, trước mắt xuất hiện một chỗ hoang vu bình.

Lúc này sắc trời hoàn toàn cướp mất, cũng may mặt trăng treo trên trời khoảng không. Hôm nay là Âm Lịch mười bảy, ánh trăng rất lớn, nhưng thật ra sáng như ban ngày một dạng.

Lúc này, chúng ta đi đi, đi ở trước nhất Trần Nhị Cầu đột nhiên dừng lại, khẩn trương gọi "Các người mau nhìn, đó là cái gì?"

"Làm sao?"

Nghe xong hần lời nói, ta tranh thủ thời gian xông lên phía trước, tiếp sẽ nhìn thấy chúng ta phía trước cách đó không xa đứng một người đơn độc.

Là, người kia dáng người khôi ngô, nói ít cũng đã có cao hơn bảy thước, tại dưới ánh trăng, đen sì cứ như vậy ngấn ở chúng ta phía trước cách đó không xa, nhất động bất động, nhìn chúng ta bên này.

Lần này, chúng ta đều lập tức liền khẩn trương, lập tức ta liền nói với mọi người "Vậy tuyệt đối không phải người!"

"A? Không phải người!"

Mọi người nghe xong, tất cả đều dọa đến sắc mặt đều.

Ta điểm gật đầu, liền nói "Khó các người có gặp qua bộ dạng như thế khôi ngô người sao?"

Mọi người lắc đầu, hiển nhiên dạng này khôi ngô cự nhân tại trong sinh hoạt không tồn tại.

Lúc này, ta lập tức liền mở ra Âm Dương Nhãn nhìn lên, giật mình, chỉ thấy bên kia sát khí trùng thiên. Nói thật, ta chưa từng gặp qua nặng như vậy sát khí, cái này cần chết bao nhiêu người, mới có nặng như vậy sát khí nha? Một trăm người? Một ngàn người?

Đây là mẹ hần đến là cái gì hung thần ác sát, mới có thể nặng như vậy sát khí nha?

Trong lòng rất là nghi hoặc, thế là ta liền đối phía trước cái kia cự nhân kêu gọi đầu hàng "Tại hạ Âm Dương tiên sinh Sử Ký, không biết là các hạ là phương nào thần thánh?"

Yên tĩnh...

Cái kia cự nhân không có trả lời ta, hay là đứng ở nơi đó nhất động bất động, một mực nhìn về phía chúng ta bên này.

Gặp đối phương không có trả lời, ta vừa đề cao thanh âm "Người là thần linh là quý?"

Hay là không có không đáp lại,

Nhất động bất động .

Nhìn thấy như vậy , chúng ta tâm lý thực đều có chút hãi đến hoảng , nếu như đáp lời , còn tốt một điểm , chết như vậy tình vắng ngắt , ngược lại lộ ra càng quỷ dị .

Ngay sau đó , ta liền nói với mọi người "Mọi người cẩn thận một chút , ta một người đơn độc đi qua nhìn một chút ."

Cẩn dặn xong , ta liền bật ra Đào Mộc Kiếm , liền chậm rãi hướng phía trước cái kia cự nhân đi qua ...

Vừa đến phụ cận , ta lúc này mới phát hiện , phía trước đứng là một cái cầu thang đá .

Cầu thang đá rất lớn , chừng trên trăm mét vuông , cầu thang đá chia làm tam giai , như cái tể đàn giống như , mà cái kia cự nhân liền đứng tại tể đàn là trung ương .

Định nhân nhìn kỹ , lúc này mới phát hiện , đây là lại là nhất tôn thạch tượng . Hồ Đầu thú trên , Đầu Thú Nhân Thân , trên đầu có khôi giáp , song thủ nắm lấy đầu người làm trang trí Thạch Phủ , Thiết Diện răng nanh , bộ dáng mười phần dữ tợn đáng sợ .

Lúc này , sau lưng không xa Trần Nhị Cầu liền kêu gọi đầu hàng , hỏi ta bên này là tình huống như thế nào?

Ta nói với hắn , đây chỉ là nhất tôn thạch tượng , thế là tụi bọn họ cùng một chỗ tới .

Bọn họ chạy tới về sau , cũng bị tôn này quỷ dị thạch tượng bị dọa cho phát sợ , Long ca hỏi ta có biết không tôn này thạch tượng điều là lai lịch gì?

Ta lắc đầu , thật nhận không ra đến , chỉ biết nó thủ là hồ , thân thể là người .

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu nhưng thật giống như nhìn ra cái gì kết quả , chỉ trước mắt tôn này thạch tượng liền nói "Cái này. .. Đây cũng là Bạch Hồ thần linh !"

"Bạch Hồ thần linh? Ngũ hành hộ pháp trấn Bạch Hồ thần linh?"

Nghe nói như thế , ta không khỏi sững sờ . Thế là liền nói "Điều đó không có khả năng a?"

Trần Nhị Cầu lại một mặt khẳng định "Kỳ Môn Độn Pháp , Trận Pháp Thiên bên trong ta gặp qua cái đồ chơi này , tuyệt đối không sai ."

Một bên Long ca cùng Bàn Tử , nghe được không hiểu ra sao , tranh thủ thời gian hỏi chúng ta , cái gì là Bạch Hồ thần linh , cái gì vừa ngũ hành hộ pháp trấn?

Gặp hắn không hiểu , thế là ta liền nói "Ngũ hành hộ pháp trấn , truyền thuyết là có thể để người chết suốt đời trận pháp , chia làm Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành , chung năm cái trấn đài , phân biệt sắp đặt Thủ Hộ Thần . Bởi vì cái gọi là , đông hướng Thanh Long vì mộc , tây hướng Bạch Hồ vì Kim , nam hướng Chu Tước làm lửa , bắc hướng Huyền Vũ vì nước , trung ương Hoàng Long vì thổ , cho nên đây là Bạch Hồ thần linh cũng là đại biểu phía tây Kim Thủ Hộ Thần ."

"Ồ? Như thế thần kỳ ! Nhìn các ngươi kiểu gì giống như rất sợ hãi bộ dáng?" Long ca thấy chúng ta một mặt ngưng trọng , thật giống như gặp Quỷ giống như , không khỏi hết sức tò mò .

Gặp hắn không hiểu , thế là ta liền giải thích "Ngũ hành hộ pháp trấn , tên như ý nghĩa , cũng là có hộ pháp tác dụng , nhìn hộ chủ người không bị người khác xâm phạm . Nghe nói , mỗi tòa trấn đài , đều muốn dùng vô số người sống Sinh Tế , có là tại Tể Đàn chặt Đầu tế tự , có là chôn sống , có là lấy máu làm Huyết Trì , tóm lại mỗi tòa trấn đài chết oan , Uổng Tử giả vô số , Oán Hồn ngưng tụ trấn đài không rời , người nào nếu là dám xâm phạm chủ nhân , tự nhiên sẽ gặp phải những này Oán Hồn công kích . Bởi vậy , nó mới xưng là hộ pháp trấn ."

"Ngọa tào ! Ngươi cũng đừng làm chúng ta sợ !"

Bàn Tử giật mình .

Long ca cũng bị ta trong miệng nói tới ngũ hành hộ pháp trấn cho hù sợ , sau đó nhìn xem khoảng chừng , liền nói "Nơi này giống như cũng không có người nói Huyết Trì , cùng bị chặt Đầu Sinh Tế dấu vết . Hộ pháp phải là làm?"

Trần Nhị Cầu cũng có chút không dám xác định , nói "Chỉ bất quá , ngũ hành hộ pháp trấn , cần thất thập nhị sát phối hợp , đi qua năm cái trấn đài ngưng tụ sát khí , mới có thể cầu vĩnh sinh bất tử . Đây là thất thập nhị sát lại tại thì sao?"

"Thất thập nhị sát?"

Nghe nói như thế , ta như có như không , nhất thời nghĩ đến một sự kiện , thế là lập tức đối Long ca "Nhanh , đem người đồ cầm cho ta xem một chút ."

Long ca không biết ta quy hoạch quan trọng làm gì , nhưng là cũng không dám hỏi nhiều , nhanh lên đem đồ đưa qua .

Ta đem đồ mở ra xem xét , nhất thời giật mình đại ngộ , không khỏi kinh hãi "Nguyên lai lại là thật , Tào Tháo thật sự là đang nghĩ đến sau đến suốt đời !"

Trần Nhị Cầu sững sờ, tranh thủ thời gian hỏi ta "Sư đệ, người khó nhìn ra thất thập nhị sát?"

Ta điểm gât đầu, liền nói "Các người biết rõ Tào Tháo tại sao phải thiết lập bảy mươi hai toà nghi mộ sao?"

Long ca bọn họ sững sờ, hỏi ta "Vì cái gì?"

Ngay sau đó ta liền chỉ đồ bên trên dùng hồng khoảng đánh dấu này bảy mươi hai toà nghi mộ, "Bởi vì này cũng là thất thập nhị sát!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Trấn đài sau Lý Đại Ngưu

"A? Người nói cái gì, bảy mươi hai toà nghi mộ cũng là thất thập nhị sát?"

Trần Nhị Cầu nghe được ta lời nói, giật nảy cả mình.

"Vâng, đây là bảy mươi hai toà nghi mộ cũng là dựa theo thất thập nhị sát vị trí sắp xếp." Ta điểm gât đầu.

Đồ bên trên Long ca mấy đời các bậc cha chú đánh dấu ra đến bảy mươi hai toà nghi mộ, tất cả đều là dựa theo thất thập nhị sát vị trí, quay chung quanh tại đây là Dã Quỷ lĩnh bốn phía, gần ngay tại Thái Hành Sơn xuống, viễn thẳng vượt châu tỉnh, Hà Nam, Hà Bắc, tất cả đều có, quả thực là đem Trung Quốc Hoa Hạ xem như một cái đại trận vô, thất thập nhị sát tại Thần Châu lớn hơn tỉnh là sắp xếp, sát khí đều là tụ tập ở đây.

Lúc này, Trần Nhị Cầu nhanh lên đem đồ thương qua, xem xét, sau đó lúc này mới nằng "Ta ngày mẹ hử, Tào Tháo thật sự là mẹ hử gian trá, bảy cái thất thập nhị sát, gạt người nói phải bảy mươi hai toà nghi mộ, đã có thể giấu diếm sau khi hử chết cầu suốt đời chân tướng, còn có thể ẩn tàng chánh thức chôn xương hướng huyết, một tiền Song Điều a."

"Ai nói không phải đâu, đây là Tào Tháo đem thiên hạ người đều cho chơi đùa, trăm ngàn năm qua không có một người đơn độc phát hiện, đều bị hử bảy mươi hai toà nghi mộ cho chơi đến xoay quanh." Nghĩ tới đây, ta cũng không khỏi đánh ra trong đầu bộ phục Tào Tháo tâm kế hướng sâu.

Thử hỏi, ai có thể lừa gạt chỉ thiên hạ người nha?

Người lừa gạt một người dễ dàng, lừa gạt thiên hạ nhân nạn, có thể Tào Tháo không những không lừa gạt toàn thiên hạ người, mà cứ thể lừa gạt ngàn năm. Khó trách lịch sử đã nói Tào Tháo gian trá, hiện nay xem ra thật sự là cổ nhân thật không lừa ta à.

Long ca cùng Bàn Tử hai người cũng thật phi thường giật mình, hử tổ tiên trộm mấy cái đời Tào Tháo mộ, bảy mươi hai toà nghi mộ đều sờ khắp, hiện nay mới phát hiện này chỉ bất quá là Tào Tháo thiết lập trận pháp, cho nên Long ca cùng Bàn Tử cũng trực tiếp lật lên khinh thường, không còn gì để nói.

Hiện nay xác định thất thập nhị sát, này trước mắt cái này tế đàn, tự nhiên là có thể xác định là ngũ hành hộ pháp trấn Bạch Hổ trấn. Cũng là chính nói, ngũ hành hộ pháp trấn là thành lập.

Nghĩ tới đây, ta liền không khỏi mi đầu đều khóa chặt, thán "Lần này liền khó làm!"

"Làm sao?" Long ca không hiểu.

Ta chỉ trước mắt Bạch Hổ trấn, liền nói với hử "Hộ pháp trấn, hộ pháp trấn, cũng là bảo hộ mộ chủ Nhân Trận pháp. Cũng là chính nói, nếu như không trước phá đây là năm cái trấn vô, chúng ta là đừng nghĩ tới gần Tào Tháo mộ. Thế nhưng mà lại là ta tiết tháo bị chơi đùa phá trấn vô, nói Hà Dung dễ!"

Long ca nghe được ta nói như vậy, mi đầu cũng nhăn, tranh thủ thời gian hỏi ta "Này muốn như thế nào mới có thể phá?"

Ta xem một chút Trần Nhị Cầu, liền nói "Trận pháp sự tình, ta sư huynh so với ta hiểu."

Trần Nhị Cầu quả nhiên hiểu biết ngũ hành hộ pháp trấn, thế là liền nói "Ngũ hành hộ pháp trấn, chia làm Thanh Long trấn, Bạch Hổ trấn, Chu Tước trấn, Huyền Vũ trấn, Hoàng Long trấn, đây là Ngũ Phương trấn đài hội tụ thất thập nhị sát sát khí, tăng thêm vô số Sinh Tế Oán Hồn, từng cái đều hung hiểm vô cùng, đừng nói phá, cũng là tới gần đều sẽ gặp tà, người sống chớ gần."

"Ngọa tào , lợi hại như vậy ! Vậy liền không có cách nào phá sao?"

Bàn Tử một mặt kinh hãi .

Long ca cũng nghe được sắc mặt trở nên trắng bệch , mặc dù sợ hãi cực , nhưng là vẫn không cam tâm , liền nói "Ngũ Phương trấn đài đều tìm đến , đã nói lên chúng ta đây là tiếp là thật tìm đúng , Tào Tháo mộ tuyệt đối ngay tại lâm tử chỗ sâu , khó chúng ta liền từ bỏ như vậy sao?"

Trần Nhị Cầu thờ dài , liền nói "Cũng không phải không có biện pháp ."

Ta lật cái này bạch nhân , "Sư huynh , đây là đến lúc nào rồi , người đại gia có thể không bán cái nút này? Đến làm như thế nào phá trấn , người có thể lần một nói xong sao?"

Trần Nhị Cầu cười hắc hắc xuống , liền nói "Mỗi cái trấn đài đều có mắt trận , thả Trấn Vật , chỉ cần lấy rớt liền xem như phá trấn đài . Chỉ là ..."

"Chỉ là cái gì? Người là không thị phi buộc chúng ta đánh người , người mới có khả năng duy nhất một lần kể xong?" Bàn Tử cũng bị đây là Trần Nhị Cầu cho chính không có tính khí .

"Chỉ là Sư Ký cũng nói , mỗi cái trấn đài sát khí trùng thiên , oán hồn lệ quỷ vô số , nếu muốn tìm đến mắt trận , lấy đi Trấn Vật , cũng không dễ dàng ." Trần Nhị Cầu rút cục xem như đem hết thấy đều giao du qua bạn trai Đại Thanh sở .

Nghe được hần kiều nói này , ta lại có nghi hoặc , liền hỏi hần "Này mắt trận hội ở đâu?"

Trần Nhị Cầu hai tay một đám ,

Liền nói "Người cho rằng ta là thần linh a , người ta mắt trận tự nhiên là ẩn nấp , không kiên trì các người đi hỏi một chút Tào Tháo , đoán chừng hần sẽ nói cho các người biết ."

Nghe nói như thế , ta một đầu hắc tuyến , thật là muốn đem Trần Nhị Cầu con hàng này đánh trước một hồi lại nói .

Đã Trần Nhị Cầu cũng không làm rõ ràng được mắt trận ở nơi nào , thế là ta không thể làm gì khác hơn là nói với mọi người "Vậy chúng ta liền đến trả lại một chút , nhìn có thể hay không tìm tới ."

Tiếp , chúng ta ngay tại trấn đài chung quanh tìm kiếm .

Toàn bộ trấn đài cũng là một cái tế đàn , lưng tựa đại sơn xây lên , phía trước xây là cỏ hoang .

Chúng ta tại trấn đài bên cạnh trả lại một lần , rút cuộc cái gì cũng không có phát hiện , bất quá cũng may tà môn sự tình cũng không có phát sinh .

Coi như chúng ta không biết Trấn Vật đến cùng bị giấu ở cái gì địa phương thời điểm , đột nhiên , chúng ta mang vào núi đến đại lang cầu "Gâu" một tiếng sủa , sau đó "Hô" một chút liền hướng phía trước thoát ra ngoài .

Chúng ta đều bị đây là bất chợt tới tình huống giật mình , biết rõ khẳng định là đại lang cầu nhìn thấy cái gì , thế là ta lập tức liền hướng chó săn vọt tới phương hướng nhìn qua .

Vừa quay đầu , ta liền hoảng sợ kêu to một tiếng , chỉ gặp một người đơn độc đứng tại trấn đài đằng sau chân núi , tại dưới ánh trăng trắng câu câu chăm chăm chúng ta .

Cùng lúc đó , Trần Nhị Cầu bọn họ cũng phát hiện người kia . Không khỏi kêu sợ hãi "Đó là ai?"

"Cái đó là... Lý Đại Ngu !" !

Mặc dù cách khá xa thấy không rõ hần ngũ quan , nhưng là thân hình ta vẫn là nhận ra ra đến , này nhất định cũng là mắt xích Lý Đại Ngu .

Nhận ra người kia là Lý Đại Ngu , ta tâm bên trong rất là kinh ngạc , đây là Lý Đại Ngu làm sao lại xuất hiện ở đây? Khó hần cũng là xâm nhập nơi này , cho nên mới gặp tà?

"Nhanh, mau đuổi theo !" !

Bất quá, lúc này ta đã không kịp nghĩ những này , lập tức , ta liền tranh thủ thời gian lưu tâm mọi người hướng một bên truy qua .

Thế nhưng là , đúng lúc này , cái kia Lý Đại Ngu lại bóng người lóe lên , liền không thấy . Đợi đến chúng ta chạy đến cái kia trấn đài hậu trường chân núi lúc , đã sớm không thấy hần bóng dáng , tựa đại lang cầu cũng không thấy , không biết đuổi theo đâu.

Lần này chúng ta đều ngốc , vừa rồi rõ ràng ngay ở chỗ này , làm sao chớp mắt liền không thấy đâu?

"Đại Hoàng !" !

"Đại Hoàng !"

Ngay sau đó , ta liền tranh thủ thời gian kêu gọi đại lang cầu , nó tên gọi "Đại Hoàng".

Thế nhưng là , một mực gọi mấy âm thanh, cũng không thấy Đại Hoàng đáp lại .

Muốn nói , đây là Đại Hoàng thực bị thôn trưởng huấn nuôi rất lợi hại , lên núi thời điểm chúng ta liền có thử qua , mỗi lần hấn qua phía trước dò đường , hoặc là bất tho hoang giờ Tý thời điểm , chỉ cần chúng ta một gọi nó tên , lập tức liền sẽ trở về . Lần này , vô luận ta làm sao gọi nó , đều không thấy nó trở về , vậy cũng chỉ có hai cái nguyên nhân , một cũng là nó chạy xa , nghe không được ta gọi nó , hai cũng là nó xảy ra chuyện .

Sự tình phát triển là càng ngày càng quỷ dị , lúc này , ta liền chuẩn bị tại chân núi qua trả lại một chút .

Rút cuộc , không đi hai bước , sau lưng liền truyền đến một tiếng kinh hô , chúng ta mãnh liệt trở về xem xét , ta qua , Bàn Tử không thấy .

Lần này , chúng ta tất cả mọi người dọa sợ , Bàn Tử đi tại phía sau cùng , làm sao một tiếng kinh hô liền không thấy đâu? Giống như là hư không tiêu thất đồng dạng .

Thẳng đến chúng ta xoay người lại xem xét , lúc này mới phát hiện , tại chúng ta đằng sau , bên trên lộ ra một cái thật lớn động . Cầm đèn pin vừa chiếu , là một đầu đi xuống dưới dững , có rộng hơn hai mét , bên trong là đá xanh xây thành , cũng không biết sâu bao nhiêu , dù sao là không nhìn thấy đầu .

Chúng ta biết rõ , Bàn Tử khẳng định là vừa rồi rơi vào trong động qua !

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Ném hồn

Lần này chúng ta đều mắt tròn , đây là mẹ hấn tại sao có thể có một cái hồ nha? Hơn nữa còn là nhân công đào ra đến , mà cái này động âm phong ra bên ngoài ứa ra , hồ hồ rung động , xem xét liền rất không thích hợp .

"Trương Hiền Thành !"

"Trương Hiền Thành !"

Ta đối sâu thăm thăm trong động hồ hai câu Bàn Tử tên , thế nhưng là một điểm động tĩnh đều không , lần này chúng ta đều lo lắng .

Long ca nói "Khó Bàn Tử không có ở bên trong?"

Ta lắc đầu , liền nói "Người vừa mới chớp mắt liền không thấy , khẳng định cũng là rơi vào trong cái hang này qua . Xem ra chúng ta phải tranh thủ thời gian xuống dưới tìm xem , chỉ mong hấn không có việc gì ."

Nói xong , chúng ta ba người , liền nối đuôi nhau mà vào , ta phía trước mở đường , Trần Nhị Cầu cùng Long ca ở phía sau theo .

Động khẩu rất ẩm ướt , chúng ta cẩn thận chui vào , mới đầu thông rất dốc , người cũng ngồi không vững , một đường đi đến trượt . Đại khái trượt có sáu bảy mét sâu đi , rốt cục đến .

Lúc này , thông là bình , mà không gian cũng lớn hơn nhiều , xem như cái cung giống như .

Chỉ bất quá , chúng ta nhưng lại không có nhìn thấy ngã xuống Bàn Tử , cũng không biết hấn rơi vào đến về sau , đi nơi nào .

Long ca đều có chút nổi giận , trong miệng mắng Bàn Tử sao có thể như thế không hiểu chuyện , rơi vào đến không mau từ động khẩu leo ra qua , lại vẫn hướng bên trong xông loạn .

Là , thực ta tâm bên trong cũng mười phần tức giận , đây không phải thuần túy chính mình tìm phiền toái sao? Trong cái hang này xem xét liền không phải là cái gì tốt địa phương , vạn nhất gặp được phiền làm sao bây giờ?

Bất quá , lúc này lại thể nào phát cáu , cũng không có biện pháp , đành phải nhanh đi đem hấn truy cứu mới được .

Sau đó , chúng ta cũng chỉ phải cứng rắn da đầu đi vào trong .

Đại khái đi lên phía trước không đến hai mươi mét , ta liền cảm giác phía trước giống như có , cảm đèn pin cẩn thận vừa chiếu , chỉ gặp hắc u u chỗ sâu có một đôi phát lực quang con mắt .

Coi ta hướng phía trước đến gần một chút , lúc này mới phát hiện , này đúng là mắt tích không thấy đại lang cầu Đại Hoàng , nó đã đến cũng tiến đến trong này tới . Vừa rồi Đại Hoàng muốn đi truy Lý Đại Ngưu mới không thấy , cũng là chính nói Lý Đại Ngưu đoán chừng cũng tại trong cái hang này tới .

Nhìn thấy Đại Hoàng , ta đi nhanh lên qua , tiếp đúng lúc này , thông chỗ sâu đột nhiên truyền đến một tiếng kêu cứu "Long ca cứu ta , Long ca cứu ta a ..."

"Là Bàn Tử thanh âm !"

Long ca lập tức liền kịp phản ứng , thế là đối thông chỗ sâu liền hô to "Bàn Tử , là người sao? Người ở đâu?"

"Cứu ta a , tiểu sử , cứu ta a , tiểu sử ..."

Thực , ta cũng nghe ra đến , này thật là Bàn Tử thanh âm . Chỉ bất quá , này thanh âm chột xa chột gần , như như không , nói không ra đến kỳ quái .

Long ca lập tức liền giật nảy cả mình , thẳm kêu một tiếng "Không tốt, Bàn Tử quả nhiên là xảy ra chuyện ."

"Thanh âm tựa như là theo bên kia truyền tới , chúng ta tranh thủ thời gian đi qua nhìn một chút ."

Ta trong lòng cũng khẩn trương , nghe đây là thanh âm , hiển nhiên là gặp được nguy hiểm , muốn không phải vậy sẽ không kêu cứu . Thế là , ta tranh thủ thời gian liền hướng thông chỗ sâu chạy qua ...

Thế nhưng là vừa mới chạy , Trần Nhị Cầu tự "Long ca , sự đệ , Các người chờ chút ."

"Làm sao?" Ta quay đầu lại hỏi , đồng thời dưới chân hay là hướng phía trước bước nhanh tiến đến .

Trần Nhị Cầu liền nói "Đại Hoàng đem ta ống quần cho kẹp chặt , giống như không cho chúng ta qua a ."

"A?"

Ta cùng Long ca đều là sững sờ , mi đầu đều nhăn .

Nhìn kỹ , thật đúng là , chỉ gặp Đại Hoàng cản Trần Nhị Cầu ống quần , không ngừng hướng một bên lách .

Mà đúng lúc này , phía trước lại truyền tới Bàn Tử tiếng kêu cứu "Long ca , tiểu sử , mau tới cứu ta a ..."

Nghe thấy Bàn Tử thanh âm , ta cũng quả chẳng phải nhiều , tự Trần Nhị Cầu ở nơi đó chờ ta , thế là ta cũng nhanh bước hướng phía trước địa phương chạy tới .

Thế nhưng là , lần này hay là không có chạy mấy bước , sau lưng Trần Nhị Cầu vừa hô "Chờ chút , Các người chờ chút , Bàn Tử ngay ở chỗ này ."

Nghe xong lời này , ta thật sự là hoài nghi chính mình lỡ tai có phải hay không nghe lầm , đành phải vừa dừng lại ,

Quay đầu lại hỏi "Người mới vừa nói cái gì? Bàn Tử ở đâu?"

Trần Nhị Cầu liền nói "Các người mau trở lại , Bàn Tử ngay ở chỗ này ."

"A?"

Lần này , ta cùng Long ca đều mắt tròn , cái cảm đều nhanh chấn kinh , một mặt thật không thể tin gọi "Người nói Bàn Tử ở chỗ của người?"

Là , ta con mẹ nó rõ ràng nghe thấy Bàn Tử tiếng kêu cứu ngay tại phía trước , làm sao Trần Nhị Cầu lại nói hẩn tìm tới Bàn Tử? Điều đó không có khả năng nha?

Không qua nói ta cũng biết , Trần Nhị Cầu khẳng định là sẽ không gạt chúng ta , thế là ta không thể làm gì khác hơn là đối Long ca "Đi , chúng ta trở về nhìn xem ."

Thế là , hai chúng ta người vừa quay đầu chạy về qua .

Xem xét , quả nhiên , tại Trần Nhị Cầu bên cạnh bên trên nằm một người đơn độc , đây là người thành linh chính là mắt tích Bàn Tử .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Là Đại Hoàng cản ta ống quần kéo ta tới , kết quả là phát hiện hẩn ."

"Này đang kêu chúng ta người kia là ai?"

Long ca sững sờ, mặt đều cương .

Đúng vậy a, đã Bàn Tử ngay ở chỗ này , mặt trước cái kia một mực đang hô chúng ta tên , để cho chúng ta qua cứu hần là ai? Nghĩ tới đây , chúng ta đều cảm thấy lưng một trận phát lạnh .

Ngay sau đó , chúng ta tâm lý đều rất rõ ràng , mặt trước cái kia tại gọi chúng ta qua khẳng định không phải người , mà chính là quý .

Bất quá, lúc này chúng ta đã không có thời gian qua phân tích chuyện này , bởi vì lúc này Bàn Tử , nằm ở trên nhất động bất động , rõ ràng đã hôn mê qua .

"Bàn Tử !"

Bàn Tử tình huống đem chúng ta hoảng sợ không nhẹ , Long ca tranh thủ thời gian lắc lắc hần , thế nhưng là hần một điểm động tĩnh đều không có .

Lúc này , ta ngồi xổm xuống xem xét , thỉnh linh nhìn thấy Bàn Tử trên ót hiện ra một cái đen nhánh ba chường ấn , điều này nói rõ có bản đập đầu hần , diệt hần dương hoá . Thế là , ta tranh thủ thời gian lại đem hần y phục gỡ ra , đón hần song cái trên bờ vai cũng đều có một cái đen nhánh thủ chường ấn .

Nhìn đến đây , tất cả mọi người chấn kinh .

Long ca sắc mặt đều hoảng sợ , tranh thủ thời gian hỏi ta "Tiểu sử , cái này. .. Đây là có chuyện gì?"

"Bị Quý Xuy Đăng ! Thân người ba cây đuốc , đỉnh đầu đủ hai vai tất cả một chiếc , đây là thủ chường ấn cũng là quý đập hần dương hoá thời lưu lại ." Nói đến đây , ta không khỏi cũng lo lắng hồng , tranh thủ thời gian mở ra Âm Dương Nhãn , xem xét , Bàn Tử ba hôn bảy vía thiếu đôi hôn .

Đây là thật là đem ta dọa cho phát sợ , Bàn Tử cái này cần là gấp gỡ cái gì hung hồn lệ quý nha , đã đến có thể lần một đập diệt Tam Trần Đăng , lấy đi hai cái hôn?

Ta đem Bàn Tử tình huống nói chuyện , Long ca giật mình , tranh thủ thời gian hỏi ta , đây là nên làm cái gì?

Ta nhìn xem bốn phía , liền nói "Bàn Tử tam trần dương hoá toàn diệt , đến mau đem hôn cho gọi trở về , nếu là gang liền không cứu lại được tới."

Là , thân người tam trần hoá , diệt một chiếc liền sẽ người yếu sinh bệnh , tam trần toàn diệt , người liền không sống . Hiện nay Bàn Tử tam trần dương hoá cũng là vừa bị quý quái cho thổi tắt , chỉ có kịp thời đem hôn cho gọi trở về đến , mới có thể có còn sống thời cơ . Mà , lúc này ta hoài nghi , vừa rồi một mực đang kêu cứu thanh âm , thực cũng là Bàn Tử vứt bỏ hôn nhi .

Tình huống khẩn cấp , không dung trì hoãn , thế là ta lập tức liền đối Long ca nói "Đây là gọi hôn việc vẫn phải từ ngươi đến !"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Chiêu hôn

Gọi hôn cũng xưng "Hâm kinh", "Gọi hôn" các loại. Hậu thế em bé nhi đồng như kinh hãi bố trí , cho nên mất hôn mất vía , lúc này lập tức cần gọi hôn nhận kinh hãi , làm hôn phách quy lai , trừ bệnh tiêu tai ...

Gọi hôn , tất cả phong tục không đồng nhất , tại bắc phương , có là phụ mẫu dùng thân tre nâng mất hôn hài đồng y phục , tại ngã ba đường qua gọi hần tên . Tại bắc phương , có là hướng dưới mái hiên , đầu giường hoặc nhận hoảng sợ địa phương , thiêu đốt mấy cái nén hương đủ giấy tiền vàng mã , đem hài tử y phục tại hỏa diễm phía trên trước sau đóng đưa , tay cầm thái đao hoặc kéo , ở trên đập vang , lại đem hạt gạo vung hướng tứ phương , trong miệng la lên "Đông phương mễ lương , phía tây mễ lương , nam phương mễ lương , bắc phương mễ lương , tứ đại ngũ phương mễ lương . Tháng nào ngày nào một cái (tiểu hài tử tên) cùng quy thuận a ! Mối đến Cửu Thiên Huyền Nữ , tiếp phách cùng lang , tí trở lại một cái bụng gan quy thuận a !" Chờ chút.

Bất quá, gọi hôn , chủ yếu là người sống , hôn chấn kinh bố trí mất hôn mất vía , mà Bàn Tử loại tình huống này thì lại khác , hần là dương hoá toàn diệt , người đã tiến vào gần chết trạng thái . Nói thẳng thắn hơn , Bàn Tử chẳng khác gì là chết.

Cho nên , loại thời điểm này , liền không phải là gọi hôn , mà chính là đến chiêu hôn .

Chiêu hồn cùng gọi hồn , cả hai lớn nhất Đại Khu khác chính là, gọi hồn là giúp người sống gọi hồn , chiêu hồn là giúp người chết chiêu hồn .

Tại âm dương trong kinh doanh cho rằng , chết tha hương tại tha hương hồn phách tìm không thấy đường về , cái này hồn phách liền sẽ giống hần thi thể một dạng dừng lại tại Tha Hương , nhận vô cùng vô tận đau khổ . Hần cũng không thể hưởng thụ hương hỏa thờ phụng , thực vật cung cấp nuôi dưỡng cùng kinh văn siêu độ . Cái này cô hồn liền sẽ trở thành một cái bi thảm nhất nga quỷ , vĩnh viễn luân hồi hương dị , lâu dài phiêu bạt , không có đầu thai chuyển sinh hi vọng . Thế là , nhà hần người liền sẽ biết thay hần "Chiêu hồn", khiến cho hần nghe được này hi vọng hần thanh âm , hần có thể với theo thanh âm trở về .

Mà dưới mắt Bàn Tử , cũng là cần chiêu hồn . Sở dĩ ta không theo Long ca nói phải chiêu hồn , mà nói phải gọi hồn , chủ yếu là không ngờ hủ đến hần , ta không ngờ nói cho hần biết , Bàn Tử thực đã chết.

Là , dù là còn có mạch đập , nhưng là tam trần dương hoá đã diệt , chẳng khác nào là chết.

Chiêu hồn phương pháp , cùng gọi hồn cũng đã có rất khác biệt , gọi hồn là mỗi người đều có thể làm đến , chẳng những chiêu hồn là pháp thuật , cần Âm Dương tiên sinh mới có thể . Sĩ tay cầm Dẫn Hồn Phiến , cõ hệ năm đầu dây lưng tạo thành , phía trên tả ngũ phương xung hô . Mặt khác cần phải có đôi người nhắc một tòa gậy trát màu đình , hoài chuẩn bị hoan nghênh người chết hồn phách quy lai . Theo đó màu đình mà Hành Giả , là người chết người nhà đủ Thân Hữu .

Đến vùng ngoại ô , đây là một đoàn người hướng người chết thi thể chỗ phương hướng dừng lại . Cầm đuốc soi thấp hương về sau , sĩ vang động pháp khí , thu hút trường phiến , trong miệng ca giọng niệm chiêu hồn hướng từ . Niệm âm thanh thể lương kéo dài , giữa có một loại bi thương tình điệu . Cùng đây là thể lương đọc diễn văn , tự nhiên là này quỷ gối bên cạnh quả phụ cô nhi buồn bã khóc Hòa Thân bằng hữu buồn lệ .

Đây chính là dân gian truyền thống chiêu hồn pháp sự .

Bất quá, lúc này chúng ta có thể không có Chiêu Hồn Phiến , coi như muốn đi chế tác , này cũng không kịp . Thế là , ta liền đem Bàn Tử y phục cho cõ , gắn vào chiếc xiềng phía trên , sung làm Chiêu Hồn Phiến .

Tiếp , vừa nhóm lửa một chi ngọn nến làm trường minh đăng .

Cái gọi là trường minh đăng , cũng gọi dẫn lộ đăng , lời nói đầu bên trong có nói qua , chính là cho vong hồn dẫn đường dùng , vong hồn tại trong bóng tối giải thích rõ không trở về nhà phương hướng , đèn này xem như bọn họ 'Chỉ đường' đèn sáng .

Đương nhiên , đây là trần đăng cũng là không thể diệt , trường minh đăng vừa diệt , chiêu hồn pháp thuật liền phá , đây là hồn cũng liền thật chiêu không trở lại .

Hết thấy chuẩn bị thỏa đáng , tiếp đó , ta liền niệm lên Chiêu Hồn Chú "Trạm trạm thanh thiên từ vân mở , Chu Lý Nhị Tiên đưa hồn tới. Tam Hồn trở về bản thể , Thất Phách trở về hộ bản thân ... Ta phụng Thái Thượng Lão Quân cấp cấp như luật lệnh ."

Chiêu Hồn Chú nhất niệm xong , tiếp , ta liền gọi Long ca cầm ngọn nến cùng dùng y phục thô sơ làm thành 'Chiêu Hồn Phiến' đến phía trước qua hô Bàn Tử tên , gọi hần trở về .

Đồng thời , ta đối với hần cũng căn dặn "Ngươi một mực đến phía trước qua hô tên là được , mặc kệ nhìn thấy cái gì , hoặc nghe thấy cái gì , đều đừng đi quản . Các loại lúc nào y phục trắng , ngươi liền trở lại . Nhớ lấy , không thể để ngọn nến diệt ."

Những này mặc dù rất nguy hiểm , đến một người đơn độc qua phía trước gọi danh nhi , nhưng là việc quan hệ Bàn Tử tánh mạng , Long ca hay là mi đầu đều không nhủ một cái , lập tức liền lấy 'Chiêu Hồn Phiến' cùng 'Trường minh đăng' qua .

Thực , sở dĩ để hần đi gọi Bàn Tử danh nhi , cũng là không có biện pháp , dù sao càng thân cận người quen biết qua hô tên , càng dễ dàng thành công . Long ca cùng Bàn Tử tự tiểu nhất lên lớn lên , tự nhiên so với chúng ta thân nhân quen nhiều.

Long ca bùng ngọn nến , gờ lên Chiêu Hồn Phiến , một bên hướng phía trước đi đến , một bên liền bắt đầu ca giọng kêu gọi Bàn Tử tên "Trương Hiền Thành trở về nha ! Trương Hiền Thành trở về nha !"

Thanh âm không bình thường thể lương , tại đây là thông bên trong lộ ra mười phần quỷ dị .

Ngọn nến là chỉ đèn đường , hô tên Long ca là Người dẫn đường , dẫn đạo Bàn Tử hồn trở về .

"Trương Hiền Thành trở về nha ! Trương Hiền Thành trở về nha !"

...

Long ca càng chạy càng xa , thẳng đến sau cùng , trong tay hần kia ngọn nến ánh nến biến mất tại chúng ta trong tầm mắt .

Trần Nhị Cầu lo lắng hỏi ta , nói Long ca không có sao chứ?

Ta cười khổ một tiếng , không nói gì . Bởi vì đây quả thật là sẽ có nguy hiểm , cái này nhất phương nhìn liền biết rõ rất tà môn , hần dạng này qua chiêu hồn , rất có thể đem quỷ quái cũng cho hết chiêu ra đến . Nhưng là , đây cũng là không có xử lý pháp sự , chiêu hồn nếu như ta nhóm cũng theo cùng nhau đi , dương hoá quá nặng , sợ Bàn Tử hồn không dám tới .

Cứ như vậy , chúng ta đã vì Bàn Tử sinh tử lo lắng , cũng vì Long ca nói tâm điều đam .

Đại khái các loại năm sáu phút đồng hồ bộ dáng , một trận tiếng bước chân nhanh chóng từ tiền phương truyền tới , xem xét , là Long ca trở về .

Chỉ gặp, lúc này Long ca trong tay nâng món kia y phục , tựa như là máy quạt gió thổi hơi giống như , hoàn toàn cổ trắng , hơn nữa còn tại không trung giương nanh múa vuốt .

Long ca sắc mặt rất không hảo ý , trắng bệch như tờ giấy , trên trán bốc lên đầu nạnh một dạng đại nhất hạt hạt mồ hôi hạt châu . Cũng không biết hẳn là bị đây là trống y phục hù đến , vẫn là hẳn đi gọi hồn thời điểm nhìn thấy cái gì đáng sợ .

Bất quá, lúc này ta cũng không có thời gian qua quan tâm hẳn , tranh thủ thời gian tiếp nhận y phục , sau đó liền hướng Bàn Tử trên thân đắp lên qua , sau đó bốp một cái pháp chỉ , hướng này trên quần áo gõ ba lần , uống "Hồn phách quy vị , cấp cấp như luật lệnh !"

Pháp chỉ hướng trên quần áo vừa gõ , nhất thời , tức giận tăng trống y phục lập tức tựa như nhút chí giống như , một chút liền mềm lún xuống dưới .

Đem y phục nhếch lên , ta vỗ vỗ Bàn Tử , đón hẳn liền chậm rãi tỉnh lại tới .

Nhìn thấy hẳn rốt cục tỉnh , chúng ta mọi người cũng thở phào , trong lòng đại hi .

Bàn Tử sau khi tỉnh lại , tựa như cái ngu ngốc giống như , đã đến chính mình cái gì cũng không biết , còn hỏi chúng ta , hẳn làm sao lại ngồi ở trên?

Gặp hẳn không hiểu , ta liền nói "Người mất hồn , người biết rõ sao?"

"A? Ta mất hồn !"

Bàn Tử tự mình ngã giật mình .

Tiếp , Long ca liền rất tức giận mắng hẳn "Bàn Tử , người mẹ hẳn rơi vào trong động đến, làm sao không mau từ động khẩu ra ngoài , còn hướng bên trong chạy? Con mẹ nó người có có phải hay không , người đây không phải muốn chết sao !"

Bàn Tử bị Long ca mắng một hồi , ngược lại không dám định một câu nói chuyện , chỉ là vô tội nói "Ta là muốn nhanh đi ra ngoài , thế nhưng là lúc ấy ta nhìn thấy Lý Đại Ngu liền ở trước mặt ta , cho nên ta liền đi truy hẳn . Lại về sau , ta nghe thấy Long ca tại gọi ta tên , ta liền lập tức trở về , ta cũng không biết chính mình mất hồn nha . "

Nghe nói như thế , ta xem như mình bạch , lập tức liền đối Bàn Tử "Xem ra người là bị Lý Đại Ngu câu đi hồn !"

"A? Lý Đại Ngu cũng sẽ câu hồn?"

Bàn Tử rất là giật mình .

"Hiện tại Lý Đại Ngu cũng không phải thật Lý Đại Ngu , mà chính là bị quỷ phụ thân . Xem ra , Lý Đại Ngu trên thân vị kia thật không phải dễ trừ người , đã đến có thể duy nhất một lần liền đem người tam trần dương hoá cho đập diệt , đồng dạng Hung Hồn ác quỷ đều làm không được ." Ta nói như vậy , mi đầu cũng theo khóa chặt .

Lúc này , Long ca liền nói "Đúng, ta vừa rồi chiêu hồn lúc, có nhìn thấy Lý Đại Ngu , ngay ở phía trước . Làm sao bây giờ , muốn đi cứu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Người sinh

Long ca vừa mới hỏi chúng ta muốn đi cứu Lý Đại Ngu , Bàn Tử lập tức tựa như là gặp Quỷ giống như , mảnh liệt lắc đầu "Đừng đi , ngàn vạn đừng đi , nơi đó không ngừng Lý Đại Ngu một người đơn độc ! Nơi đó thật đáng sợ !"

"Không ngừng Lý Đại Ngu một người đơn độc?"

Nghe xong lời này , chúng ta đều là sửng sờ .

Ta nhìn liếc một chút Bàn Tử , phát hiện hần một mặt hoảng sợ , ta rất ít gặp đến hần như thế sợ hãi , hiển nhiên hần là tại mắt hồn về sau , nhìn thấy cái gì khủng bố . Nghĩ tới đây , lập tức ta liền tranh thủ thời gian hỏi hần "Người đang đuổi Lý Đại Nguru thời điểm , còn nhìn thấy rất nhiều người khác?"

"Vâng, thật nhiều người , rất đáng sợ , không có đầu ." Bàn Tử điểm gập đầu , một mặt sợ hãi .

"Không có người cầm đầu?"

Chúng ta tất cả mọi người rất giật mình , rất hiển nhiên hần mắt hồn về sau , hồn phách truy Lý Đại Nguru , nhìn thấy rất nhiều quỷ .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Người sinh ! Hần nhìn thấy là người sinh !"

"Người sinh?"

Nghe nói như thế , ta không khỏi sửng sò , kinh hãi "Người là ý nói , Bạch Hồ Trần Trần mắt ngay tại phía dưới này?"

"Hần là ." Trần Nhị Cầu điểm gập đầu .

Long ca cùng Bàn Tử tại một dự thính đến không hiểu ra sao , liền hỏi chúng ta "Cái gì là người sinh?"

Trần Nhị Cầu liền nói "Người sinh cũng là tế sống người . Chủ yếu là vì tế tự tổ tiên (người quý) , thần linh hoặc thiên nhiên vạn vật mà sát lục người sống coi là tế phẩm ."

Trần Nhị Cầu nói cũng không có sai , người sinh cùng người tuần có rất khác biệt . Bị giết chết người , nếu như là dùng để tế tự tổ tiên quý thần , hàng năm cầu mưa , khẩn cầu chinh chiến thắng lợi , vậy cái này loại mang theo tông giáo ý vị hành vi chính là người sinh , cũng xưng "Người tế". Nói thẳng thần hơn cũng là lúc tế tự , ảnh hình người dâng lên các loại súc vật một dạng bị cung phụng cho tổ tiên hoặc thần linh . Mà người tuần , là dùng để chôn cùng đế vương . Cái trước là tế thần , cái sau là chôn cùng .

Người sinh sớm nhất xuất hiện hướng khi nào , chúng thuyết phân vân , nghe nói Hồng Sơn văn hóa , Ngưỡng Thiều văn hóa , Long Sơn văn hóa di chỉ bên trong đều phát hiện qua người sinh dấu hiệu . Chẳng những sớm nhất liên quan tới người sinh văn tự ghi chép , xuất từ ân đại giáp điều khắc xương từ , bên trong có không thiếu văn tự , cũng là miêu tả như thế nào giết người tế tự . Tỉ như "Phạt" cũng là chém đứt đầu , "Mão" cũng là đem người cắt thành hai phần .

Giết chết người sinh phương pháp thật sự là ngũ hoa bát môn , hoặc là chặt đầu , hoặc là đem thân thể một mổ hai nửa , hoặc là khô toàn thân máu , hoặc là nứt phương khô ruột , hoặc là hong gió tích chế , chặt thành thịt vụn , còn hữu dụng hóa thiêu , dùng đim nước , dùng thổ chôn . Tóm lại không bình thường tàn nhẫn huyết tính , tại loại này tế tự hành vi bên trong , đem người coi như thành dâng lên các loại súc vật một dạng .

Nghe chúng ta như thế một kể , Long ca cùng Bàn Tử đều nghe được da đầu tê dại một hồi , gọi thẳng đáng thương , thật thê thảm .

Đúng vậy a, loại này tế tự hành vi , ngầm lại đều bị người cảm thấy khủng bố không thôi .

Bàn Tử lúc này giống như lại nghĩ tới cái gì giống như , vừa "Đúng, ta còn mơ hồ nhớ kỹ , giống như trông thấy một cái Thần Đài , phía trên cung cấp một vị toàn thân tràn đầy đậm Thanh Nhân , người kia tốt khủng bố , không bình thường đáng sợ , như cái quý giống như ."

Trần Nhị Cầu liền nói "Người nhìn thấy lúc đầu cũng là quý , chẳng lẽ lại còn có người không được phép ."

Bàn Tử liền nói "Không , ta không phải ý tứ này , ta nói là người kia đáng đáp thật rất khủng bố , so với quý còn khủng bố ."

Gặp Bàn Tử gặp đến độ đều nhanh muốn theo Trần Nhị Cầu cãi nhau , ta biết rõ hần khẳng định là bị cái kia cái gọi là toàn thân tràn đầy hình xăm quý bị dọa cho phát sợ , thế là liền hỏi hần "Người kia đến đáng đáp ra sao?"

"Dù sao rất khủng bố , ta cũng lập tức không biết phải hình dung như thế nào ." Bàn Tử cau mày , ngầm lại , sau đó nói "Đúng, Thái Quốc Quý Vương ."

"Thái Quốc Quý Vương? Đây không phải là Thái Quốc nổi danh pháp sư à , làm sao người còn nhìn thấy hần?" Nghe xong lời này , chúng ta mọi người đều là sửng sò .

Là , Thái Quốc Quý Vương , cũng không phải là quý , chỉ là bởi vì hần là cái chơi đùa quý cao thủ , đồng thời trên người xăm đầy hình xăm , rất đáng sợ , cho nên được xưng là Quý Vương .

Nghe nói hần trên thân đậm Thanh Văn thân thể , là lấy truyền thống cành trúc thêm Thiết Châm , một châm một kim châm tại thân bên trên , đương nhiên , cái này cổ pháp hình xăm ,

Cũng không phải đồng dạng trào lưu hoa văn , mà chính là một chút hộ thân phù chú , có Tị Tà thỉnh thần chú niệm công hiệu , có cái này hình xăm tại thân , liền sẽ bất tri bất giác thỉnh thần chú niệm làm hộ thân , nghe nói có đao thương bất nhập hiệu dụng , bách tà bất xâm . (vừa kéo xa, muốn biết rõ hần có thể)

Bàn Tử nói "Ta gặp được người kia , đáng đáp liền cùng Thái Quốc Quý Vương giống như , toàn thân khắp cả người đều là đậm Thanh Văn thân thể ."

"Hình xăm cũng là quý, chém tới đầu người sinh người cũng không có như thế sợ, làm sao còn sợ cái hình xăm?" Trần Nhị Cầu cười cười.

Bàn Tử gặp Trần Nhị Cầu giữu cột hán, liền nói "Liền Lý Đại Ngu đều sợ hán, vừa thấy được cái kia hình xăm quý, Lý Đại Ngu lập tức liền chạy."

"Người xác định Lý Đại Ngu là bị cái kia hình xăm quý hoảng sợ chạy?"

Nghe đến đó, ta như mộng mị, tranh thủ thời gian hỏi.

"Vâng, ta tận mắt nhìn thấy." Bàn Tử một mặt khẳng định.

Long ca liền nói "Người hội không phải là mất hồn sau sinh ra ảo giác nha?"

Bàn Tử nói "Tin tưởng ta, dù là người nói ta là hồn phách ly thể nhìn thấy đều họ, nhưng là vậy tuyệt đối không phải ảo giác, là ta chánh thức kinh nghiệm bản thân, ta lúc ấy cũng bị cái kia hình xăm người cho dọa cho phát sợ, còn lớn hơn âm thanh hô qua các người tên, gọi các người tới cứu ta."

Bàn Tử nỗ lực nhớ lại mất hồn sau khi được lịch.

Nghe hán kiều nói này, ta không khỏi cũng nhớ, lúc ấy chúng ta xác thực nghe thấy Bàn Tử tiếng kêu cứu, cảm tình đúng là hán đang kêu chúng ta a.

Nghĩ tới đây, lập tức ta liền nói với bọn họ "Lý Đại Ngu trên thân vị kia người, thủ nghệ có bao nhiêu lợi hại, liền không cần nhiều lời, Bàn Tử ba cây đuốc đều bị hán một chút cho đập diệt. Hiện nay đã đến vừa xuất hiện một cái liền Lý Đại Ngu trên thân vị kia nhìn thấy đều sợ hãi người, vậy coi như thật khó làm."

Long ca cũng lo lắng, liền hỏi ta "Vậy làm sao bây giờ, còn đi cứu Lý Đại Ngu sao?"

Ta cười khò một tiếng, liền đối Long ca "Nói thật với người đi, Lý Đại Ngu đoán chừng đã không phải là Lý Đại Ngu, chánh thức Lý Đại Ngu có lẽ đã sớm chết, hiện tại hán chỉ bắt quá là cái bị tà linh chiếm thể xác thi thể a."

"A?"

Long ca cùng Bàn Tử giắt nãy cả mình.

Trần Nhị Cầu cũng "Không sai, nếu như chỉ là quý nhập vào người lời nói, người hội chảy nước miếng, con mắt mù. Trong thôn nhìn thấy Lý Đại Ngu lúc, liền phát hiện hán hai mắt có thần, thả tinh quang, ta liền đã phát giác hán không phải quý nhập vào người đơn giản như vậy, xem như thân thể hoàn toàn bị tà vật cho chiếm lấy qua."

Bàn Tử nghe xong, tự "Ngọa tào, như thế tà môn. Vậy hán mẹ còn cứu cái rắm a, đi nhanh lên đi!"

"Chờ chút!"

Trần Nhị Cầu một thanh gọi lại Bàn Tử, sau đó nói "Bạch Hổ Trần Trần mất ngay tại phía dưới này, nếu như ra ngoài lời nói, này cũng là trực tiếp về nhà. Không phá Bạch Hổ trần, cũng đừng nghĩ qua đánh ra Tào Tháo mộ chủ ý."

"A?"

Nghe xong lời này, tất cả mọi người mắt tròn tròn.

Nếu như trở về lời nói, vậy thì đồng nghĩa với là từ bỏ lần này nhiệm vụ, cái gì Tào Tháo mộ, cái gì Thiên Tiên pháp cổ thư, toàn diện đều đừng có lại nghĩ. Thế nhưng là, nếu như còn muốn tiếp tục đi tới đích lời nói, vậy thì phải trước hết phá cái này Bạch Hổ trần. Thế nhưng là, trước phương trận mất, đã bị Bàn Tử nói như vậy quý dị tà môn, vừa người sinh, vừa hình xăm ác quý, ngấm lại đều bị người hãi đến hoảng, trong lúc nhất thời thật đem chúng ta cho khó xử ở được.

Ta nhìn liếc một chút mọi người, phát hiện Bàn Tử cũng mặc dù sợ hãi, nhưng lại cũng không muốn cứ thế từ bỏ.

Nhìn thấy như thế, thế là ta liền nói "Đã mất trận trả lại đều tìm đến, chúng ta không ngại trước đi qua nhìn một chút."

Ba người bọn họ điềm gât đầu, đồng ý ta đề nghị.

Có quyết định, thế là chúng ta bốn người liền lấy bên trên, hướng thông chỗ sâu đi vào ...

Chương 193: Cửa Tầng Linh Cốt Tháp

Càng đi đi vào trong , bên trong trở nên bốn phương thông suốt , rất nhiều thông . Lo lắng tẩu tán , ta liền căn dặn mọi người "Mọi người nhất định phải theo sát , cái này động rất tà môn , vạn nhất tẩu tán đoán chừng liền phải ra đại sự không thể ."

Tất cả mọi người điem gặt đầu , nơi này có nhiều hung hiểm , thực bọn họ tâm lý đều rõ ràng , cũng không cần ta nói nhiều .

Bản Từ lờ mờ còn nhớ rõ hắc mắt hồn về sau, nhìn thấy cái kia tế đàn vị trí , cho nên lần này từ hắc dẫn đầu dẫn đường . Mà Long ca làm theo đi tại sau cùng một bên một đường làm tiêu ký , đây là giao cho hắc nhiệm vụ , miễn cho đến lúc đó tại đây là trong động lạc đường ra không được .

Đi lên phía trước đại khái hai ba trăm mét bộ dáng đi, tiếp chúng ta đi ra thông , lúc này mới phát hiện chỗ này có khác động thiên , xuất hiện một cái cự đại động , dùng đèn pin chiếu chiếu , đã đến không nhìn thấy cuối cùng , nói ít cũng so với sân bóng còn muốn lớn.

Bản Từ nói "Ta lúc ấy truy Lý Đại Ngưu , cũng là truy đến trong này đến, sau đó ở phía trước nhìn thấy hình xăm người ."

Nghe nói như thế , ta điem gặt đầu , mở ra Âm Dương Nhãn nhìn xem , phát hiện cái này động thật không phải đồng dạng tà môn , vậy thì thật là âm phong trận trận , sát khí trùng thiên , nhiệt độ không khí đều thấp nẩy tốc độ .

Nhìn đến đây , ta liền căn dặn mọi người phải cẩn thận một chút . Sau đó liền bắt đầu đi tìm cái gọi là mắt trận .

Coi chúng ta một đường đi vào trong , đi đến cái hang lớn này vị trí trung tâm thời điểm , Long ca đột nhiên gọi "Các người mau nhìn , bên này có một tòa tháp !"

"Có tháp?"

Nghe xong lời này , chúng ta tranh thủ thời gian hướng hắc đèn pin chiếu xạ phương hướng nhìn qua , quả thật có một tòa tháp .

Một tòa bạch tháp , là , màu trắng tháp , tại đây là tối như mực trong động cũng có vẻ mười phần chói mắt .

Cái này tòa tháp cũng không lớn , chiếm mười mấy bình bộ dáng , cao hơn ba mét . Cả tòa tháp cùng sở hữu cửu tầng , mỗi tầng từng cấp thu nhỏ , cho nên đến lớn nhất trên tầng kia liền thành ngọn tháp hình dáng , thân tháp hiện lên màu xám trắng , cũng không biết là dùng cái gì xây xong , dù sao nhìn qua làm rất tinh xảo .

Vì cái gì nói nó tinh xảo đâu? Bởi vì nó cũng không phải chánh thức kiến trúc , càng giống là một kiện biểu tượng ý nghĩa bài trí , dù sao tổng cộng mới ba mét cao , lại phân cửu tầng , mỗi tầng mới cao hơn ba mươi cen-ti-mét , khác nói phải người , cũng là Hầu Tử đều rất khó chui vào .

Trong động dựng một tòa tháp , dù là tòa tháp này cũng không phải chánh thức tháp , nhưng lại cũng hấp dẫn chúng ta chú ý , lúc ấy ta liền hoài nghi "Đây là tháp hội sẽ không cũng là mắt trận?"

"Có khả năng , đi , đi qua nhìn một chút !" Trần Nhị Cầu cũng đã có đây hoài nghi , liền tranh thủ thời gian gọi mọi người đi qua nhìn một chút .

Long ca đến nơi trước tiên bạch tháp trước mặt , thế nhưng là vừa đến bạch tháp trước mặt , hắc liền dọa đến toàn thân run lên , một tiếng kêu sợ hãi , tranh thủ thời gian chạy về đến, tựa như là nhìn thấy quỷ giống như , nói chuyện bên trong gọi "Cốt , xương cốt !"

Gặp hắc sắc mặt trắng bệch bộ dáng , chúng ta liền tranh thủ thời gian hỏi hắc "Cái gì xương cốt?"

Long ca chỉ chỉ toà kia bạch tháp "Đó là xương cốt làm ."

"Xương cốt làm?"

Nghe xong lời này , chúng ta nhướng mày , sau đó cũng đi đến bạch tháp trước mặt , đèn pin vừa chiếu , nhất thời cũng là hít sâu một hơi , chỉ gặp toà bạch tháp đã đến toàn bộ là do từng cái Xương sọ dựng trên thành !

Là , cả tòa bạch tháp đều là dùng từng cái đầu lâu , lữ thể mà thành , lữ nha lữ nhĩ đầu lâu , hàng trăm hàng ngàn , trực tiếp lữ thành một tòa ba mét cao tháp , nhìn một cái , trực tiếp có thể đem người dọa cho chết!

Thế này sao lại là cái gì bạch tháp nha , rõ ràng cũng là một tòa khô lâu tháp !

Nói thật , trước mắt một màn này thật sự là quá kinh ngạc , trông giữ chúng ta mấy cái người tâm lý tóe thẳng rung động , đây là mẹ hắc cũng quá khủng bố , phải dùng bao nhiêu cái đầu người , mới có khả năng lữ thể lên toà cửu tầng khô lâu tháp đến nha?

"Đây là người sinh chặt đi xuống đầu !"

Ngay tại ta vì thế cảm thấy khiếp sợ không thối thời điểm, Trần Nhị Cầu thanh âm truyền vào trong tai.

Ta điểm gật đầu, Trần Nhị Cầu phân tích không vô lý.

Lúc này, Long ca liền nói "Lấy tiền nhân tại sao phải dùng nhiều người như vậy đầu đến lũy tòa tháp nha?"

"Đúng vậy a, đây là mẹ hần là dùng làm gì?" Bàn Tử cũng tò mò.

"Đây là gọi Cửu Tầng Linh Cốt Tháp, là xây đến cho người sinh vong hồn ở được." Long ca giải thích.

"Cửu Tầng Linh Cốt Tháp?" Nghe được cái này tên, ta liền da đầu tê dại một hồi, da gà vẩn đề đều, thế là ta liền hỏi hần "Sur huynh, vậy người nói đây là tháp xem như Bạch Hổ Trần Trần mắt này?"

Trần Nhị Cầu dùng đèn pin chiếu chiếu khô lâu tháp, lắc đầu "Hần không phải là, nếu như là mất trận lời nói, sẽ có Trần Vật. Thế nhưng là đây là tháp trừ Xương sợ, cái gì cũng không, hiển nhiên không phải thả Trần Vật mất trận."

Gặp hần nói không phải mất trận, thế là ta liền nói "Đã dạng này, vậy chúng ta hay là mau chóng rời đi tòa tháp này đi, ta nhìn luôn cảm thấy tà tính vô cùng."

Thực tất cả mọi người cùng ta một dạng, nhìn đây là tháp hải đến hoang, sau đó liền theo ta mau chóng rời đi nơi này.

Thế nhưng là, ta đây là vừa quay người lại chuẩn bị lúc rời đi thời điểm, bước đều còn không có bước được ra ngoài, rút cuộc chân giống như bị cái trước cái gì cho vấp một chút, tiếp một cái lão đảo, thân thể nghiêng một cái, "Bành" một tiếng, trực tiếp ngã sấp xuống tại khô lâu tháp tiền lên

Lần này rơi rất nặng, trực tiếp đem thân tháp hơn mấy cái đầu lâu đều bị ta đâm vào qua. Mà lúc này, Trần Nhị Cầu bọn họ cũng bị ta giật mình, tranh thủ thời gian dùng đèn pin chiếu chiếu bên trên, rút cuộc phát hiện bên trên trượt chân ta lại là một chi ngọc thủ.

Là, một cái cây khô ngọc thủ, từ giữa duỗi ra đến.

Xác đáng đèn pin lại hướng chung quanh chiếu qua, ta thiên a, lên tới đều là ngọc thủ. Hiển nhiên, những bị đó chém tới đầu lâu người sinh, thân thể cũng là chôn ở chúng ta dưới chân.

Đương nhiên, đây là còn không phải đáng sợ nhất, đáng sợ là, đúng lúc này, ta đột nhiên nghe thấy sau lưng khô lâu tháp truyền đến "Răng rắc" một thanh âm vang lên.

Một nghe được đây là thanh âm, ta tâm bên trong liền biết rõ hòng, vừa rồi ngã tại khô lâu tháp bên trên lần này, khẳng định là xông đại họa.

Chúng ta đều mãnh liệt quay đầu hướng khô lâu tháp nhìn qua, tâm đều mãnh liệt rung động một chút, chỉ gặp tòa khô lâu tháp bị ta đụng vào địa phương, có mấy cái khô lâu không đứng ở động, nhìn dạng như vậy, lập tức liền muốn chống đỡ không nổi.

Nhìn đến đây, chúng ta đều quát to một tiếng "Chạy nha!"

Vừa dứt lời, mấy cái kia đầu lâu liền cũng nhện không được nữa, tiếp liền "Oanh" một tiếng, cả tòa tháp đều một chút sụp đổ xuống tới!

Nhất thời, bụi đất phấn khởi, đầu lâu lăn đến khắp nơi đều là, người có thể tưởng tượng đến vừa rồi một tòa khô lâu tháp sụp đổ trắng cảnh sao? Tựa như là một xe tải bảo đảm linh cầu khuynh đảo xuống tới một dạng, này trắng diện trực tiếp có thể đem người dọa cho đến hồn phi phách tán. Không chỉ có là lo lắng bị đầu lâu cho đập chết, hơn nữa còn lo lắng náo ra khác yêu nga tiểu tử.

Ta lúc ấy đều nhanh hoảng sợ ra tiểu đến, mấy cái người thật sự là lộn nhào, liều mạng ra bên ngoài trốn, đồng thời ta tâm bên trong cũng thầm kêu một tiếng, hòng, khẳng định phải xảy ra chuyện.

Quả nhiên, đây là khô lâu tháp "Ầm ầm" một tiếng, sụp đổ về sau, tiếp coi ta muốn đi kéo Bàn Tử bọn họ nhanh lên rời đi nơi này lúc, cũng chỉ gặp Bàn Tử toàn thân lắc một cái, sau đó liền "Bịch" một chút cắm đến bên trên, sau đó toàn thân kịch liệt run rẩy, mà trong miệng còn không ngừng sùi bọt mép, hoàn toàn rút ra điên.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Người sinh họa

"Bàn Từ !"

Nhìn đến đây , ta giật mình , biết rõ Bàn Từ khẳng định là bị hướng thân thể , bởi vì hần nguyên bản liền vừa không lâu ném qua hồn , cho nên dương khí yếu nhất , tự nhiên là dễ dàng nhất .

Cho nên , ta thứ nhất phản ứng cũng là chính mình trước cần chót lưỡi , phòng ngừa cũng bị bản hướng thân thể , sau đó vừa hướng Trần Nhị Cầu cùng Long ca hô "Xảy ra chuyện , nhanh lên cần đầu lưỡi !"

Thế nhưng là , ta vẫn là nói muộn , chỉ gặp Long ca cũng đánh ra một cái giật mình , tiếp thẳng tấp đổ xuống bên trên , cũng kéo lên điên .

Ta tâm bên trong biết rõ , Cửu Tầng Linh Cốt Tháp ngược lại , bên trong ở được người sinh vong hồn tự nhiên là toàn ra đến , lần này thật đúng là với loạn , ta theo trong bao quần áo xuất ra một thanh khu tà hộ thân phù , đối Bàn Từ trên ngực liền thiếp mấy . Sau đó lại lấy ra mấy cái , dán tại Long ca trên thân .

Khu tà phù vừa kề sát , hai người cuối cùng là tốt không ít , nói rõ hướng bọn họ thân thể bản bị linh phù cho đuổi ra qua , chỉ bất quá sắc mặt còn không bình thường , người không có hồi tỉnh lại .

Lúc này , ta mở ra Âm Dương Nhân , xem xét , ta thiên a , chỉ gặp được trăm không đầu vong hồn , trực tiếp đem chúng ta cho vây quanh , mà hạng cái chặt như nêm cối , từng bước ép sát tới .

Ta thề , đây là đòi ta gặp qua nhiều nhất Quỷ Nhất tiếp theo , đây là mẹ hần tựa như cái ngục giống như , vô số ác quỷ hướng chúng ta đánh tới .

Bất quá , những người này sinh được cũng không cao lắm , mặc dù đều là chết đến ngàn năm lão quỷ , nhưng là được cũng chỉ có một lượng tác . Đoán chừng là bởi vì bọn họ bị giam cầm ở Cửu Tầng Linh Cốt Tháp nguyên nhân đi , cho nên được cũng không gặp tăng .

Mặc dù những người này sinh được cũng không cao , nhưng là làm sao chúng nó số lượng nhiều nha , đây là tràng diện hay là với rung động , ta lúc ấy tâm đều lạnh qua hơn nửa đoạn . Tâm lý không ngừng "Tổ sư gia a , lúc này người thật là đến phù hộ ta nha , muốn không phải vậy đệ tử đoán chừng ra không được !"

Ngay sau đó , ta tâm bên trong cũng rõ ràng , lúc này sợ hãi là vô dụng , cho nên ta lập tức liền theo trong bọc xuất ra một thanh linh phù , cũng mặc kệ là cái gì phù , dù sao đối không trung cũng là buông .

Nhất thời , liền đến một cái Thiên Nữ Tân Hoa , ta đây là một thanh linh phù nói ít cũng đã có mấy chục , tựa như tuyết rơi giống như , một đập xuống tới , nện ở những bốn phía đó người sinh trên thân ...

Những người đó sinh , được không cao , bị linh phù một đập bên trong , tự nhiên chịu không nổi , trực tiếp một vong hồn bị linh phù nện đến đổ xuống bên trên , không ngừng run rẩy , khóe trắng ứa ra , kêu gào chấn thiên .

Bất quá , dù sao linh phù cũng chỉ có mấy chục , còn có nhiều người hơn sinh cũng không có chuyện , cho nên tiếp tục hướng chúng ta đánh tới .

Mà lúc này , ta lập tức đem trên bàn tay này 'Âm Ti Phật Ác cho' cho té ra đến , sau đó đối trùng qua đến một người đơn độc sinh cũng là một bàn tay phiền qua .

"Ba" một tiếng , người kia sinh một tiếng hét thảm , trực tiếp quất đến bay ra ngoài . Cũng không biết có không có đánh chết .

Mà lúc này , Trần Nhị Cầu muốn bảo hộ Long ca cùng Bàn Từ , cho nên cũng khoảng không không xuất thủ đến giúp đỡ , đành phải đem y phục cời một cái , đem Long ca cùng Bàn Từ hai người đắp lên dưới người mình , đem trên lưng này Dạ Du Thần kí tên lộ ở bên ngoài .

Hần một chiêu này , thật không bình thường có tác dụng , những nguyên bản đó muốn nhào tới người sinh , vừa thấy được Bàn Từ trên lưng này Dạ Du Thần kí tên , từng cái dọa đến rít lên một tiếng , trốn đều trốn không kịp .

Mà ta , cũng liền tục vừa đập bay mấy người sinh . Tới một cái , một bàn tay liền đập bay một cái , phiền đến vô qua , rút cuộc không có người sinh dám hướng lên . Ngẩng đầu nhìn lên , cái cảm đều chấn kinh , chỉ thấy chung quanh những người đó sinh đã đến tất cả đều đối với chúng ta quỳ xuống tới .

Ta đi? Đây là mẹ hần là tình huống như thế nào? Cái này bị ta đánh ra sợ , đối với chúng ta đập đầu cầu xin tha thứ?

Trần Nhị Cầu cũng rất là kinh ngạc , trước mắt tình thế biến hóa , quá ngoài dự liệu .

Bất quá , gặp bọn họ quỳ gối trước mặt , không tiếp tục nhào tới , ta tâm bên trong cũng đại thở phào , mặc dù không biết nguyên do , nhưng là tâm lý nhưng cũng biết , bọn họ khẳng định là sẽ không lại dám đụng đến chúng ta .

Nghĩ tới đây , ta dừng khí cũng theo lớn mạnh , liền đối bọn họ quát tháo "Các ngươi những này tiểu quỷ , thật lớn mật , khó không biết chúng ta là ai này !"

Những người đó sinh nghe ta vừa quở trách ,

Lại bị dọa đến toàn thân phát run , sau đó từng cái cầu xin tha thứ "Chúng ta không biết là hai vị du hí thần linh đại nhân , có nhiều đắc tội , có nhiều đắc tội ."

"Hai vị Thần Du đại nhân?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi sững sờ . Quay đầu nhìn liếc một chút sau lưng , cũng không thấy ngày , Dạ Du Thần tới nha?

Bất quá, rất nhanh ta cũng liền kịp phản ứng , bọn họ khẳng định là nhìn thấy Trần Nhị Cầu trên lưng cái kia Dạ Du Thần kí tên , cho nên coi hắn là thành là Dạ Du Thần . Mà ta vừa rồi sử dụng là 'Âm Ti Phật Ác cho ' , cho nên tự nhiên bị bọn họ xem như là Nhật Du Thần .

Ta nói bọn họ đánh như thế nào đánh ra liền từng cái toàn quỳ xuống đến đâu, cảm tình đúng là coi chúng ta là thành âm ti hai vị Âm Soái .

Nghĩ tới đây , ta không khỏi mừng thầm trong lòng , thế là liền nói với bọn họ "Đã các người đều quỳ xuống tạ tội , Bản Soái liền không nhớ các người vừa rồi mạo phạm hưởng đắc tội . Các người đều nhanh đi Âm Phủ phủ báo đi, không thể lại bồi hồi tại đây ."

Nào biết , vừa mới nói xong , nguyên bản ta coi là bọn họ liền sẽ lập tức rời đi , thế nhưng là bọn họ lại từng cái vẫn như cũ quỳ gối bên trên, không, hơn nữa còn từng cái khóc . Mấy trăm người sinh cùng một chỗ khóc , còn khóc đến mười phần bi thương , mười phần thê lương , thật giống như nhận hết ủy khuất giống như , khóc là ô ô ô ...

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều có chút ngốc , đây là mẹ hắn vừa chuyện gì xảy ra , thế nào còn khóc bên trên?

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Các người đừng không cảm động , nhanh đi đi!"

Những người đó sinh liền một bên khóc , một bên nói "Chúng ta tại đây là bị nhốt ngàn năm , ngày ngày đêm đêm hy vọng có một ngày có thể được đến tự do chí thân , đầu thai chuyển thế . Mong rằng hai vị du hí thần linh đại nhân giúp chúng ta một tay a , thả chúng ta ra ngoài , ô ..."

"Đúng vậy a, giúp chúng ta một tay đi, thả chúng ta ra ngoài , ô ..."

Nghe nói như thế , ta xem như hiểu được , bọn họ hiển nhiên là bị cái này bạch hồ trần cho vây khốn . Bọn họ là người sinh , không những không bị chặt Đầu , vong hồn còn bị trấn áp ở cái này địa phương , dùng để bảo hộ cái này bạch hồ trần . Chỉ cần bạch hồ trần không phá , bọn họ cũng liền một mực ra không được .

Cũng là chính nói , khi chết thời điểm , bị xác đáng trưởng thành sinh chặt đầu , tế sống bạch hồ trần . Sau khi chết vẫn phải xác đáng nô lệ thủ hộ cái này bạch hồ trần , mà nghe bọn họ lời nói , bọn họ đã ở đây bị nhốt hơn ngàn năm , ngẫm lại cũng thật sự là đáng thương , thật đáng buồn .

Nghĩ đến bọn họ thân thế , lại nghĩ tới bọn họ cũng không phải hữu tâm làm ác , nói thật thật rất đồng tình bọn họ . Thế là ta liền hỏi bọn họ "Bạch hồ Trần Trần mất ở đâu?"

Người sinh nhao nhao hướng phía trước chỉ , nói chính ở đằng kia .

Trần Nhị Cầu liền nói "Thả là cái gì trấn vật?"

Người sinh liền "Là một tiết hồ cốt , đặt ở trên tế đài ."

"Các người không phải là muốn ra ngoài sao? Đây dẫn đường đi, chỉ cần lấy đi trấn vật , các người cũng liền tự do ." Trần Nhị Cầu phát phát tay , ra hiệu bọn họ dẫn đường .

Thế nhưng là , những người đó sinh nghe nói như thế , lại một mặt hoảng sợ , lại không một cái dám đứng dậy cho chúng ta dẫn đường .

Lần này chúng ta đều nghi hoặc , liền hỏi bọn họ , đây là làm sao? Khó các người không muốn ra ngoài sao?

Bên trong một người đơn độc sinh liền nói "Nơi đó có một cái hảo lợi hại Quý Vương , chúng ta không dám ."

"Quý Vương?"

Nghe xong lời này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều mi đầu xiết chặt , nhiều người như vậy sinh đều sợ cái kia cái gọi là Quý Vương , vậy hắn mẹ khẳng định không đơn giản .

Ta ngẫm lại , thế là liền hỏi bọn họ "Các người nói Quý Vương , có phải hay không toàn thân tràn đầy hình xăm hình xăm cái kia quý?"

Mọi người sinh nhao nhao gật đầu , nói "Vâng, cũng là hắn , hắn cũng là Quý Vương . Chúng ta đều sợ hắn , cũng là hắn tại thủ trấn vật ."

Chương 195: Mắt trợn

Nhìn thấy mọi người sinh nhao nhao gât đầu , ta tâm bên trong tự nhiên minh bạch , bọn họ nói tới cái kia Quý Vương , cũng là Bàn Tử trước đó cùng chúng ta miêu tả vị kia người .

Như thế xem ra , Bàn Tử thật không có gạt chúng ta , có thể dọa sợ Bàn Tử cũng là thôi , thậm chí ngay cả những này nhiều người như vậy sinh đều e ngại nó , vậy liền chứng minh cái kia Quý Vương nhất định không đơn giản .

Nghĩ tới đây , ta tâm bên trong cũng không khỏi có chút lo lắng , việc này càng ngày càng khó giải quyết . Một cái không tốt , đoán chừng thật có thể đem mạng nhỏ cho bỏ ở nơi này .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền hỏi ta "Sur đệ , Bàn Tử cùng bọn họ đều đem cái kia Quý Vương nói dọa người như vậy , vậy chúng ta còn muốn đi sao?"

Ta ngẫm lại , nhất thời cũng không tốt quyết định , thế là liền nói "Trước tiên đem Bàn Tử cùng Long ca làm tỉnh lại rồi nói sau ."

Long ca cùng Bàn Tử , hai người bị quý hướng thân thể , mặc dù dùng khu tà phù đem quý bức cho đi , nhưng là hai người hay là chờ tốt một hồi về sau , mới từng cái chậm rãi hồi tỉnh lại .

Bọn họ hồi tỉnh lại liếc thấy trước mắt nhiều như vậy quý hồn , hay là giật mình , không khỏi nhanh bọn họ cũng kịp phản ứng , biết rõ dưới mắt tình thế bị chúng ta ổn định lại , thế là lúc này mới thở phào ,

Tiếp , Long ca liền một mặt nghĩ mà sợ nói cho ta biết , trước khi nói thấp sụp đổ về sau , cảm thấy phía sau có một trận gió lạnh thổi qua cảm giác , sau đó theo liền có một cái băng lãnh xông vào hần thân thể , đón hần liền phát hiện chính mình bất động , xem như bị định trụ một dạng , ý thức cũng theo mơ hồ .

Mà , kể xong cái này , hần còn rất sợ hãi , một mặt bối rối , hiển nhiên bị quý hướng thân thể , khiến cho hần sâu trong linh hồn đều cảm nhận được khủng bố .

Cái này cũng không trách hần sau đó sợ , thân thể bị không biết lực lượng cường ép xâm chiếm , tư tưởng cùng ý thức đều bị này không biết lực lượng cho bài xích , loại kia cảm thụ khẳng định là vô cùng khủng hoảng .

Ngay sau đó , ta liền nói cho hai người bọn hần cái không cần lo lắng , hiện tại không có việc gì .

Long ca cùng Bàn Tử điểm gât đầu , quay đầu nhìn liếc một chút mọi người sinh , đột nhiên đôi người giống như trông thấy cái gì , tóm lại cho hai người bọn hần không bình thường kinh ngạc , hai người sững sờ , sau đó quát to một tiếng "Cha ..."

"Cha?"

Nghe xong lời này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều ngốc , đây là mẹ hần là chuyện gì xảy ra nha?

Đúng lúc này , chúng ta liền gặp được người sinh bên ngoài còn đứng mười cái vong hồn , lúc này cũng một mặt kích động tranh thủ thời gian hướng bên này chạy tới ...

Nhìn đến đây , ta xem như minh bạch , nguyên lai Long ca bọn họ bậc cha chú nhiều năm vô âm tín , lại là vong hồn cũng bị vây ở chỗ này . Cũng là chính nói , năm đó bọn họ cũng là tại đây là trong động xảy ra chuyện .

Nghĩ tới đây , ta cùng Trần Nhị Cầu đều khiếp sợ không thôi , đồng thời cũng không biết đến lượt vì Long ca bọn họ cảm thấy cao hứng , hay là cảm thấy khổ sở . Là nên nói với bọn họ , chúc mừng cha con gặp lại? Vẫn là gọi hần nén bi thương thuận tiện?

Long ca bọn họ tiếp này mười mấy vong hồn dẫn tới trước mặt chúng ta , nhìn thấy ta cùng Trần Nhị Cầu biểu lộ khác thường , lập tức cũng đoán ra đến , thế là liền nói "Thực ta sớm đã biết rõ bọn họ xảy ra chuyện , hiện nay âm dương lưỡng cách vẫn còn có thể nhìn thấy bọn họ , đã rất cao hứng ."

Nghe được hần nói như vậy , ta điểm gât đầu , chỉ cần nhìn thoáng được , tự nhiên là chuyện tốt .

Ta cùng Trần Nhị Cầu đều không nói lời nào , Long ca bọn họ cùng các bậc cha chú nhiều năm không thấy , tự nhiên có nói không hết lo lắng ngữ điệu . Bọn họ thăm hỏi lẫn nhau quan tâm vài câu về sau , chơi domino ca mới hỏi lên bọn họ , làm sao lại một mực lưu tại nơi này?

Quả nhiên , bọn họ những cái kia bậc cha chú nói cho chúng ta biết , bọn họ năm đó lại tới đây xảy ra chuyện , về sau liền làm sao cũng ra không được , hoàn toàn bị vây ở cái này trong động .

Nói đến đây , bọn họ những cái kia các bậc cha chú , liền nhao nhao mời chúng ta hỗ trợ , thả bọn họ ra ngoài .

Long ca cùng Bàn Tử liền được chính mình các bậc cha chú ở đây vây khốn nhiều năm như vậy , nước mắt một chút liền lưu ra đến , sau đó liền đối ta cùng Trần Nhị Cầu nói "Tiểu sử , hai chó , lần này xin giúp chúng ta một chút đi , ngày sau chúng ta ỏn thỏa lấy mạng báo đáp ."

Ta tranh thủ thời gian nói với bọn họ "Các người không cần phải nói lời như vậy , đã chúng ta sớm đã là huynh đệ , các người bậc cha chú chính là ta cùng hai chó bậc cha chú , chúng ta tự nhiên sẽ hết sức làm cho bọn họ khôi phục tự do thân ,

Người yên tâm đi ."

Nếu như nói , trước đó nghe được bọn họ đem Quý Vương hình dung đến như vậy lợi hại , chúng ta tâm lý còn tại chần chờ có nên hay không hỗ trợ , như vậy hiện nay việc quan hệ Long ca cùng Bàn Tử bậc cha chú bọn họ , chúng ta tự nhiên liền không khả năng suy nghĩ tiếp có sợ hay không vấn đề , đây là hiện nay đã là nghĩa bất dung từ sự tình .

Là , chúng ta có thể vì bảo trụ mạng nhỏ mình mà cự tuyệt hỗ trợ những người đó sinh , nhưng lại không có khả năng bởi vì sợ nguy hiểm , mà cự tuyệt trợ giúp Long ca cùng Bàn Tử bọn họ .

Trần Nhị Cầu cũng cùng ta một dạng , cười nói "Trở về mời ta uống rượu liền tốt ."

Long ca cùng Bàn Tử , cảm kích cười cười .

Có quyết định , tiếp ta liền gọi Long ca cùng Bàn Tử hai người lưu lại bồi thân nhân trò chuyện , ta cùng Trần Nhị Cầu đôi người qua phía trước phá trận .

Bất quá , Long ca cùng Bàn Tử lại nói có nguy hiểm muốn cùng một chỗ khiêng , quả thực là không chịu lưu lại , thế là chúng ta bốn người liền hướng người sinh chỉ mất trận phương hướng đi qua ...

Cái này Động Chân so với trong tưởng tượng còn lớn hơn rất nhiều , chúng ta hướng phía trước đi không sai biệt lắm có bốn , năm trăm mét bộ dáng đi , ta đây là mới dừng lại , sau đó nói với bọn họ "Ngừng , chúng ta đoán chừng đến ."

Chỉ thấy phía trước có một cầu thang đá , cầu thang đá cao chừng một mét , bốn tứ phương địa phương , diện tích lớn khái chỉ có một cái bàn ăn như vậy lớn nhỏ . Tại Thạch giữa đài van xin , có mấy động lên vật , xem như bị một khối đen sì vải bao bọc lại , cho nên nhìn không thấy cái kia bị vải bao lại là cái gì .

Bất quá , ta tâm bên trong rõ ràng , cái kia bị vải bao lại khẳng định cũng là bạch hổ trần trần vật , theo người sinh trước đó nói , cái kia trần vật hẳn là một khối hổ cốt .

Đương nhiên , vừa đến cầu thang đá phụ cận , ta cũng cảm giác được , nơi này sát khí nồng đậm , âm phong trận trận , bốn phía sát khí toàn bộ hướng tòa cầu thang đá tụ tập qua . Hiên nhiên , này cũng là bạch hổ Trần Trần mất không sai .

Mặc dù mắt trận đang ở trước mắt , chúng ta nhưng lại không có nửa phần hưng phấn chi ý , ngược lại nhủ chặt mày , bởi vì chúng ta đã đến không có trông thấy bọn họ nói tới cái kia toàn thân đậm Thanh Văn thân thể Quý Vương .

Là , nơi đây rồng tuếch , cũng là một cái cầu thang đá , khác nói phải Quý Vương , thậm chí là liền một cái vong hồn đều không nhìn thấy .

Ngay sau đó ta liền quay đầu hỏi Bàn Tử "Người nói Quý Vương , có phải hay không ở chỗ này nhìn thấy?"

"Vâng , lúc ấy ta truy Lý Đại Ngưu , cũng là đuổi tới nơi này nhìn thấy Quý Vương . Cái kia đậm Thanh Quý Vương , lúc ấy liền đứng tại Thạch trên đài , khá lắm dọa người . Bất quá , hiện tại không biết hẳn đi nơi nào ." Bàn Tử nhớ lại .

Trần Nhị Cầu liền nói "Vừa rồi chúng ta chơi đồ Cừu Tầng Linh Cốt Tháp , nào ra như vậy đại động tĩnh , đoán chừng đem Quý Vương cho dẫn dắt rồi đi ."

Long ca nghe xong đây là , lập tức đại hi "Vây cái này quá tốt , chúng ta còn chờ cái gì nha , tranh thủ thời gian thừa dịp hẳn không tại , chúng ta qua đem trần vật với tay cầm nha ."

Ta cũng rất hưng phấn , đây thật là trời cũng giúp ta , nói bất định là tổ sư gia hiển linh , từ nơi sâu xa đang giúp chúng ta đấy.

Thế là điểm gặt đầu , tranh thủ thời gian mang mọi người chạy qua .

Chương 196: Da người tà trụ

Vừa đến cầu thang đá phụ cận , quả nhiên không có nhìn lắm , trên bệ đá thả một cái vật , bị một tấm vải che đầy đầy.

Bắt quả , coi ta nhìn liếc một chút khối kia vài lúc , lại mảy mui lại .

Chỉ gặp đó cũng không giống như là một tấm vải , xám đen xám đen , rất già cỗi . Vì cái gì nói nó không giống như là một tấm vải đâu? Bởi vì nó Cảm nhận nhìn qua , càng giống là một khối da , mà khối này da rất lớn , đem cầu thang đá đều trùm tới hơn phân nửa , cũng không biết là cái gì động vật da .

Khối này da phía trên còn thù tốt nhiều phù án , đủ mọi màu sắc . Nhưng lại vừa cũng không phải là họa , cũng không phải thù thù , những cái kia phù án để cho người ta nhìn đã cảm thấy thấu một sợi quỷ dị tà môn vị , nhìn kỹ , khối này trên da phù án mẹ hấn càng giống là phù chú .

Không biết tại sao , vừa nhìn thấy khối này da phía trên , đâm nhiều như vậy đủ mọi màu sắc phù chú , ta mi đầu liền nhảy một cái , tâm lý một trận tâm hoảng cảm giác , ần ần cảm thấy cái đồ chơi này không thích hợp .

Đúng lúc này , một bên Long ca liền tranh thủ thời gian đi ra phía trước , đưa tay muốn đi vén lên khối kia da , muốn đem dưới da mặt nạ cái kia "Trần vật" cho lấy đi .

Thế nhưng là , tay hấn vừa mới vươn đi ra , liền khối kia da cũng còn không có đụng phải , rút cuộc khối kia da liền "Hô" một tiếng , bản thân lập !

Chúng ta xem xét , trong lòng hoảng hốt !

Chỉ gặp đây là tấm da một lập , chúng ta mới phát hiện , đây là mẹ hấn đúng là một cái da người .

Là, là da người . Có đầu , có thai , có cánh tay , có chân , hoàn toàn cũng là một cái hoàn chỉnh không thiếu sót da người . Mà , đây là tấm da người trên thân , vẫn đây hình xăm phù chú , cả trương da người bản thân lập tại Thạch trên đài , lơ lửng hướng không trung , giương nanh múa vuốt , để cho người ta xem xét liền toàn thân rợn cả tóc gáy .

Người có thể tưởng tượng được loại này trắng cánh sao? Một cái hơi mỏng da người , đột nhiên bản thân lơ lửng đứng ở trên bệ đá , loại kia bắt chợt tới khủng bố cùng kinh hãi , tựa như là một bộ thi thể đột nhiên theo trong quan tài ngồi một dạng , nói thật chỉ kém không có đem chúng ta cho dọa chết tươi ngay tại chỗ !

Đương nhiên , Long ca cách gần đây , đây là bắt chợt tới kinh hãi , trực tiếp đem hấn dọa đến đặt mộng ngã tòn ở trên , chính người đều dọa sợ .

"Da người tà trụ !"

Mà ta lúc này cũng một mặt kinh hãi quát to một tiếng , đồng thời , cũng kịp phản ứng , sau đó tranh thủ thời gian hướng Long ca cùng Bàn Tử liền hô to "Long ca , Bàn Tử , nhanh ... Chạy mau !"

Là , đây là một lập , ta liền nhận ra nó đến , đây là gọi người da tà trụ !

Ta nhớ được tại Thanh Ô Tự gặp qua nó ghi chép , loại này tà vật là Vu Giáo bên trong một loại tà vật , chuyên môn dùng để thủ vật tế đàn dùng .

Nghe nói , muốn luyện chế da người tà trụ , trước hết tìm tới một cái đang lúc thịnh niên nam tử , sau đó tại hấn sinh hoạt thời điểm liền tại thân bên trên văn tốt phù chú đồ án , đến lột da thời điểm , ngay tại trên đỉnh đầu khoan , sau đó tại trên da đầu vẽ mấy ngục tiểu tử , lại từ lỗ hồng bên trong rút thủy ngân , chờ đến thủy ngân chảy khắp da thịt cùng cơ địa khe hở , da người cùng thân thể liền có thể tách rời , như thế liền có thể thuận lợi lột da người .

Loại này khủng bố tàn nhẫn , cực huyết tinh lột da thủ pháp , nơi nào có người nguyện lại bị dạng này lột da nha? Coi như người sinh tiến hành tông giáo tế tự phẩm? Cho nên những này bị lột da người , tự nhiên là tràn ngập oán khí .

Không những không như thế , bởi vì bọn họ trước khi chết , toàn thân khắp cả người nhận việc trước văn bên trên hình xăm phù chú , cho nên sau khi chết lột da , linh hồn lại vô pháp rời đi , một mực bị giam cầm hướng đây là tấm da người phía trên , cho nên oán khí càng là nồng đậm .

Càng đáng sợ là , bởi vì da người bên trên văn phù chú nguyên nhân , bọn họ linh hồn cũng sẽ mất đi tự mình ý thức , chỉ lưu lại một ý thức , này cũng là thủ hộ tế đàn , bất luận cái gì xâm phạm xâm nhập tế đàn người , đều sẽ dẫn tới nó công kích .

Lại thêm , da người tà trụ canh giữ ở mặt trận bên trên , năm này tháng nọ tụ tập sát khí , cho nên sát khí cực nặng , thị sát như mệnh . Căn bản không phải phổ thông Hung Hồn ác quỷ có thể cùng nó bằng được . Có thể nói , nó đã không có thể nói phải quỷ hồn một loại , mà hoàn toàn cũng là một cái Vu Giáo bên trong tạo ra đến oán niệm nghiệt , đã là hung thần , vừa ác sát .

Bởi vì da người tà trụ loại thứ này thuộc về sinh tế tông giáo này một khối sinh ra ra đến sản phẩm , cho nên tại Minh Triều về sau đều không tồn tại , dù sao sinh tế người sinh tế tự hành vi , là rất cổ lão một loại tông giáo tín ngưỡng , cho nên cận đại đều khó có khả năng gặp được da người tà trụ .

Với ta mà nói, vẫn cho là loại này chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết. Chỉ là để cho ta không nghĩ tới là, hôm nay đã đến để cho ta cho gặp phải, đây thật là để cho ta nằm mơ đều không nghĩ tới, trong lòng đã chấn kinh, vừa khủng hoảng.

Là, gặp được loại này tà vật, coi như ta là Âm Dương tiên sinh, ở sâu trong nội tâm cũng là cảm thấy một trận bối rối.

Có lẽ rất nhiều người sẽ nói, vì cái gì Âm Dương tiên sinh cũng thường xuyên nhìn thấy quỷ sẽ biết sợ? Thực, loại này sợ, không phải kinh hãi sợ, liền giống với người một dạng, người sợ người sao? Sẽ sợ ác nhân, sợ so với người lợi hại hơn người, là một cái lý, là lo lắng.

Lại nói, lúc ấy ta thứ nhất phản ứng, cũng là một tay lấy dọa đến té ngã tại Long ca kéo về, đồng thời, trong tay cũng tranh thủ thời gian rút ra Đào Mộc Kiếm.

Mà lúc này đây, Bàn Tử làm theo chỉ này trôi nổi tại chúng ta trên tiền nhân da tà trụ, hoảng sợ muôn dạng gọi "Liền... Cũng là hấn! Hấn... Hấn chính là ta nói cái kia hình xăm ác quỷ!"

Thực, không cần hấn nói, ta cũng biết, cái này nhất định cũng là bọn họ đi nâng lên cái kia Quỷ Vương.

Đúng lúc này, này tám da người hiển nhiên cũng biết chúng ta xâm phạm đây, cho nên lập tức sát khí tăng vọt, sau đó đối với chúng ta liền nhào tới.

Mặc dù nó chỉ là một cái hơi mỏng da người, nhưng nhìn đến nó dốc sức lên, ta vẫn là quá sợ hãi, lập tức hét lớn một tiếng "Mau tránh!"

Là, nó sát khí hướng người, thị sát như mệnh, hung thần ác sát, nếu bị nó nhào trúng, coi như không phải trước đó Long ca cùng Bàn Tử bị quỷ hướng thân thể đơn giản như vậy, đoán chừng bị hấn nhào trúng, trực tiếp liền có thể đoạt nhân tính mệnh.

Cái đồ chơi này giương nanh múa vuốt, bay nhào tới, lúc đầu nhìn liền mười phần khủng bố, để nhân tâm phát lạnh, cho nên cũng không cần ta nhắc nhở, Long ca cùng Bàn Tử đều là dọa đến một cái giật mình, tranh thủ thời gian trốn tránh.

Da người tà trụ bỏ nhào về phía trước chưa trúng, tại không trung điều chỉnh cái phương hướng, sau đó vừa nhào tới.

Lần này, hấn thẳng hướng ta nhào tới. Nhất thời, ta liền cảm thấy một cỗ mãnh liệt sát khí, đối diện phá đến, riêng là này cỗ sát khí, liền xông đến ta ở ngực khó chịu.

Trong nội tâm của ta hoảng hốt, đây là nếu như nếu là bị nó rắn rắn chắc chắc đập trúng, cái kia còn đến?

Thế là tranh thủ thời gian thuận thế đi lên lần một vòng, thế nhưng là, ta vừa né tránh ra, nó liền vừa nhào tới, tốc độ cực nhanh. Ta đã là không cách nào lại liên tục trốn tránh, đành phải nắm chặt Đào Mộc Kiếm, một kiếm hướng nó bổ qua!

"Bành" một thanh âm vang lên, Đào Mộc Kiếm bổ vào da người bên trên, thế nhưng là căn bản liền không có tác dụng gì, kiếm này thật giống như bổ vào trên nệm giống như, đánh cho nó lún lư một chút về sau, lại thế xông không giảm, một chút liền đâm vào ta trên thân.

Nhất thời, ta đầu liền "Ông" một chút, người liền bay rớt ra ngoài, nện ở tiền lên.

Lúc đó chính người đều bị đâm đến thất điên bát đảo, bất quá lại bận tâm không đau đớn, lắc lắc chóng mặt đầu, tranh thủ thời gian bò. Ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt đại biến, chỉ gặp này tám da người vừa hướng ta nhào tới.

Đoán chừng người này đã biết rõ ta là khu tà bất quỷ, cho nên chuyên môn hướng ta một người đơn độc tới.

Ngay tại này tám da người lập tức liền chỗ xung yếu đến trước mặt ta tới, liền nghe một tiếng nộ hồng "Ta thao người đại gia! Lão tử một cái xẻng đập chết người!"

Tiếp, sẽ nhìn thấy Bàn Tử xông lại, trong tay nâng chiếc xiềng, đối khối kia da người liền đập qua.

"Bành" một tiếng, ngược lại là Bàn Tử liền người mang xúc bay rớt ra ngoài, nện ở bên trên, đau đến oa oa không ngừng. Cái này cũng may mắn hấn là bị phản chấn ra ngoài, nếu như là bị da người chính diện nhào trúng, chỉ là đây là sát khí, hấn liền sẽ chịu không được, đoán chừng trực tiếp đến treo.

Mấy cái trong chớp mắt, chúng ta liền bị da người tà trụ đánh cho không có vô chiều cái chỉ lực, trong nội tâm của ta cũng khẩn trương, nếu như không tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp đối phó nó, chúng ta lúc này đoán chừng thật phải chết ở chỗ này.

Chương 197: Ngũ hành chi lý

Bởi vì Bàn Tử hỗ trợ , nhưng thật ra vì ta tranh thủ trốn tránh thời gian , cho nên khi da người tà trụ quay đầu , lại lui hướng ta lúc , ta đi lên lần một vòng , né tránh qua .

Như thế , chúng ta bị nó làm cho là không có kết cấu gì có thể nói .

Da người tà trụ hết sức tốt giết , thị sát như mệnh , ta tâm bên trong minh bạch , cứ như vậy cùng hần liễu mạng khẳng định là không được . Chỉ bất quá , cái đồ chơi này liên Đào Mộc Kiểm bỏ nó đều vô dụng , ta cũng là nhất thời nghĩ không ra biện pháp tốt tới .

Lúc này , da người tà trụ đón đến , sau đó vừa dốc sức lên , ta không thể làm gì khác hơn là đầu lười khê cần , một thanh đầu lười máu hướng nó máu phun qua .

Phun một cái phải trúng , lần này , nhưng thật ra có hiệu quả .

Này một điểm đầu lười máu , tựa như là một khóa viên đạn giống như , bắn tại da người bên trên , nhất thời hồng quang thoáng hiện , "Tur" một tiếng , giọt kia đầu lười máu chỉ dương chi hoá , trực tiếp liền đem da người thiêu đốt ra một cái lỗ nhỏ .

Da người tà trụ phát ra một tiếng kêu gào , cũng bị đánh lui mấy bước , hiển nhiên vừa rồi này một chút làm bị thương nó .

Bàn Tử cùng Long ca xem xét , đầu lười máu hữu dụng , cũng tranh thủ thời gian cắn đầu lười một cái , sau đó cũng xông đi lên , một thanh đầu lười máu máu phun qua .

"Bành ! Bành !"

Hai người đầu lười máu cũng tất cả đều phun trúng nó , lần này đem người da tà trụ đánh cho liên tiếp lui về phía sau , đồng thời trên thân cũng nhiều ra hai cái lỗ nhỏ . Đặc biệt là Bàn Tử này một thanh đầu lười máu , càng là phun tại da người tà trụ trên ánh mắt , cho nên lúc này nó bộ dáng càng thêm lộ ra quỷ dị .

Nguyên bản nó là một bộ da người , mặc dù không có con mắt , nhưng lại có hai cái mí mắt , hiện nay bên trong một cái mí mắt bị đầu lười máu thiêu đốt cái lỗ , cho nên nhìn nó con mắt , có thể theo cái kia lỗ nhỏ bên trong nhìn thấy phía sau vách đá .

Da người tà trụ luân phiên bị thương , cũng dốc hết ra mấy lần , không khỏi nhanh liền gắng gượng qua đến , sau đó chỉ thấy nó trên thân sát khí , bành bành tăng vọt , xem ra vừa rồi này mấy cái không những không không đối nó tạo thành trọng thương , ngược lại còn kích thích nó càng lớn sát tính .

Đúng lúc này , da người tà trụ lần nữa mang vô cùng sát khí , hướng chúng ta nhào tới .

Hiện nay đầu lười đã cần , lại cần cũng vô dụng , bởi vì đằng sau đồ máu liền không phải là đầu lười máu , cho nên đành phải tranh thủ thời gian quát to một tiếng "Mau tránh !"

"Tà chương , phá cho ta !"

Mà đúng lúc này , Trần Nhị Cầu rống to một tiếng , hướng lên , nhất quyền nện ở da người tà trụ trên thân .

"Bành" một tiếng vang trầm , Trần Nhị Cầu cùng da người tà trụ đều là chấn động , song phương đều chấn động đến lui ra phía sau mấy bước .

Ta nhìn liếc một chút Trần Nhị Cầu , phát hiện lúc này hần , toàn thân che đầy một tầng kim quang , giống như đại la kim tiền chiếm hữu đồng dạng . Loại tình hình này ta từng tại Trần Quốc Đống lão gia tử trên thân gặp qua , lúc ấy hần tại cương thi trong động đối phó cái kia lục cương lúc , liền dùng một chiêu này , là kỳ môn thuật bên trong kim thân hộ thể , nghe nói có thể dẫn tới đại la kim tiền chiếm hữu , để cho người ta yếu điểm thời gian bên trong trở nên lực lớn vô cùng , toàn thân cũng sẽ biến thành da đồng xương sắt , đao thương bất nhập .

Ta nói vừa rồi Trần Nhị Cầu làm sao một mực trốn ở một bên không đến giúp bận bịu đâu , cảm tình hần vừa rồi khẳng định nhất định là đang bận lên pháp a .

Nghĩ tới đây , ta cũng chút thư giãn , nó có đây là kỳ môn thuật bên trong kim thân hộ thể , cùng da người tà trụ cứng đối cứng cũng là không cần lo lắng , dù sao lúc trước Trần Quốc Đống lão gia tử , thế nhưng là dùng chiêu này cùng lục cương chơi cứng thật lâu .

Nhìn thấy vẫn rất ít lộ thủ nghệ Trần Nhị Cầu , lúc này một thân kim quang , giống như trên trời Thần Phật , uy phong bá khí , lúc này lại cùng da người tà trụ chiến thành một đoàn , mà chiến là vô cùng kịch liệt , khó phân thắng bại , Long ca cùng Bàn Tử cả đám đều chấn kinh đến cái cảm đều nhanh đến rơi xuống .

Tại bọn họ trong mắt , vẫn cho là ta thủ nghệ cao hơn Trần Nhị Cầu mạnh , dù sao trải qua mấy ngày nay , gặp được quỷ quái , đều là ta đang xuất thủ đối phó . Bọn họ chỗ nào hiểu được , Kỳ Môn Chi Thuật huyền diệu cùng cao thâm nha?

Cho nên , thấy một lần một màn này , Bàn Tử trực tiếp kinh ngạc gọi "Ngọa tào , hai chó đã vậy còn quá ngu bức?"

Nào biết , hần đây là lời nói vừa ra , chỉ nghe thấy Trần Nhị Cầu khổ mặt gọi "Ngu bức cái cọng lông a , các ngươi còn còn chờ cái gì nữa nha , nhanh

lên nghĩ biện pháp a . Ta nhiều nhất chỉ có thể kiên trì ba phút ,

Ba phút thoáng qua một cái , ta con mẹ nó đến lúc đó cũng chỉ thừa thở khí kinh ."

"A? Ba phút !"

Nghe xong lời này , Long ca cùng Bàn Tử cũng mắt tròn tròn . Liền hỏi hần "Ba phút , ngươi có thể đánh chết nó không?"

"Đánh ngươi muội a , không thấy được ta đây là đều chiếm hạ phong , ba phút có thể chịu đựng không bị nó làm chết cũng không tệ . " Trần Nhị Cầu mặt đen , một bên liếc mắt ứng phó da người tà trụ công kích .

Thực , không cần Trần Nhị Cầu nhắc nhở , ta cũng biết , hần đây là kim thân chiếm hữu có thời gian hạn chế , thời gian vừa tới , không những không kim thân biến mất , hơn nữa còn sẽ xuất hiện nghiêm trọng hư thoát , một lát đều chậm không đến .

Cũng là chính nói , chúng ta đến tranh thủ thời gian tại đây là trong vòng ba phút , muốn ra một cái đối phó da người tà trụ biện pháp tới.

Thế nhưng là , cái đồ chơi này liền cùng chúng ta trước đó đối phó lục cương một dạng lợi hại , ta thủ nghệ chính mình hết sức rõ ràng , căn bản là bắt không được nó .

Nhìn thấy Trần Nhị Cầu xác thực một mực chiếm hạ phong , ta tâm bên trong cũng gấp đến xoay quanh , đây là quýnh lên , liền càng thêm nghĩ không ra biện pháp , đầu đều được .

Trần Nhị Cầu lại cùng da người tà trụ mạnh mẽ cái đụng nhau , "Bành" một tiếng , hai chó trực tiếp ném tới tiền lên

Nhìn thấy ta còn không có đầu mối , không nghĩ ra biện pháp , không khỏi gấp nhắc nhở "Sur đệ , ngươi không phải nhận biết cái đồ chơi này sao? Nhìn xem có thể hay không theo nó tự thân trả lại phương pháp phá nó ."

"Theo nó tự thân trả lại phương pháp phá nó?"

Nghe nói như thế , ta như rụng mảy , thế là tâm lý tranh thủ thời gian muốn da người tà trụ có cái gì thiếu hụt có thể lợi dụng .

Thế nhưng là nghĩ tới nghĩ lui , đều không nghĩ tới nó có cái gì nhược điểm , dù sao toàn thân nó đều là ưu điểm , hoàn toàn cũng là Vu Giáo làm người luyện chế ra đến thủ trấn máy móc , hấp thu trấn đài bên trên sát khí , tạo thành một thân sát khí , đồng dạng Âm Dương tiên sinh căn bản vô pháp cường ngành nha.

Ngay tại ta muốn phá đầu đều nghĩ không ra biện pháp thời điểm , "Bành" một tiếng , Trần Nhị Cầu lại một lần bị đánh đến đập bay tại . Một mặt sầu khổ , đồng thời nói chuyện bên trong cũng oa oa gọi "Mẹ hần , cái đồ chơi này quá dễ giết , đoán chừng tất cả đều là bởi vì cái này bạch hồ Trần Nguyên bởi vì , lão tử sắp chịu không được ."

Nghe xong lời này , ta bỗng nhiên linh quang nhất闪 , đúng thế , da người tà trụ hướng như vậy dễ giết , có thể không phải liền là bởi vì cái này bạch hồ Trần Nguyên bởi vì này?

Bạch hồ , phía tây Thủ Hộ Thần , ngũ hành thuộc tính kim , tứ quý vì thu , đại biểu lạnh lẽo , sát khí , đao binh . Cũng chính bởi vì như thế , da người tà trụ rất thích tàn nhẫn tranh đấu , sát khí trùng thiên , không ai có thể cùng nó chơi cứng , bởi vì nó thuộc tính trời sinh cũng là giống như bất bại chiến thần đồng dạng .

Âm Dương Ngũ Hành , tương sinh tương khắc , ngũ hành "Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ", mà muốn phá nó loại này dễ giết hướng tính , xem ra đây là vẫn phải muốn từ nơi này trong ngũ hành vào tay.

Ngũ hành bên trong , Hỏa có thể khắc Kim , hỏa đại biểu nam phương , vì Chu Tước , tứ quý vì Hạ , đại biểu hòa nhiệt , nhiệt tình , hơi ấm . Bởi vì cái gọi là , hỏa năng dung kim nha.

Cũng là chính nói , Hỏa Năng đối phó trước mắt đây là người da tà trụ , lại là nó khắc tính .

Lúc này , ta cũng lập tức nhớ tới trước đó dùng đầu lưỡi Huyết Năng làm bị thương đối phương , thực nguyên lý cũng là đầu lưỡi máu là đại biểu hỏa , là người trên thân chỉ dương chi hỏa . Đây cũng là vì cái gì Đào Mộc Kiếm loại này Trảm Quỷ vũ khí đối với người da tà trụ không đáng mà đầu lưỡi máu lại hữu dụng lý .

Đương nhiên , cái này cũng liền càng thêm ứng chứng ta suy đoán , Hỏa có thể khắc chế nhân da tà trụ .

Nghĩ tới đây , trong nội tâm của ta nhất thời đại hỉ , thế là tranh thủ thời gian gọi "Ta nghĩ đến biện pháp , nhanh dùng hỏa công !"

Chương 198: Chỉ mong đây là người tốt nhất kết cục

"Hóa công?"

Nghe được ta lời nói, Long ca cùng Bàn Tử cũng sờ .

Ta điểm gập đầu, một bên theo trong bọc móc ra lá bùa, một bên nói với bọn họ "Vâng, dùng hỏa thiêu nó, nó sợ lửa !"

Long ca cùng Bàn Tử lúc này rất cực kịp phản ứng, bắt quá vội vàng hấp tấp nhìn xem khoảng chừng, liền khóc mặt nói "Ngọa tào, đây là mẹ hắc đi đầu qua châm lửa nha?"

Đúng lúc này, Trần Nhị Cầu cũng bị da người tà trụ đối diện quét trúng, chính người đều bay ngược mà lên, sau cùng nện ở trước mặt chúng ta, một tiếng buồn bực uống, một thanh máu tươi máu phun ra đến . Đồng thời, hắc trên thân tăng kia kim quang cũng theo biến mất, hiển nhiên kim thân hộ thể bị phá .

Nhìn thấy Trần Nhị Cầu lần này bị đánh đến thổ huyết, chúng ta đều trong lòng hoảng hốt, dọa cho phát sợ, tranh thủ thời gian xông lên phía trước .

Chỉ gặp lúc này hai chó, sắc mặt trắng bệch, bờ môi phát xanh, trên trán bốc lên đồ mồ hôi, y phục cũng toàn ướt đầm, một bộ hoàn toàn hư thoát bộ dáng, rất là dọa người .

Là, hắc thật giống như chỉ còn nửa sức lực, lập tức liền muốn treo bộ dáng .

Ta tranh thủ thời gian đỡ lấy hắc, hỏi hắc có không có chuyện?

Trần Nhị Cầu hư thoát hơi hơi lắc đầu, chỉ chỉ phía trước da người tà trụ, ra hiệu ta không cần quan hắc, đi trước đối phó da người tà trụ .

Ta ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, người kia da tà trụ vừa tới .

Bất quá, hiện nay biết rõ khắc chế nó biện pháp, trong nội tâm của ta nhưng thật ra không hề giống trước đó như vậy bối rối, mà chính là lập tức bóp cái pháp chỉ, đối linh phù hư hóa một 'Đương' phù, hét lớn một tiếng "Sắc", "Bành" một tiếng, bùa vàng liền lập tức đốt .

Lúc này, người kia da tà trụ cũng đúng lúc vọt tới trước mặt ta, nhìn thấy ta trong tay hoàng lá bùa đột nhiên thoát ra một đoàn ngọn lửa, lập tức liền phanh lại thể xông . Thấy cảnh này, ta tâm bên trong thêm xác định, cái đồ chơi này chính là sợ hỏa .

Trong lòng đại hỉ, bóp linh phù ngón tay búng một cái, hét lớn một tiếng "Mau!"

"Hưu" một tiếng, hùng hực thiêu đốt Dương Phù, đối với người da tà trụ liền bắn qua ...

"Bành !"

Đốt một đoàn ngọn lửa Dương Phù, trực tiếp bị đập trúng tại da người tà trụ trên thân, nhất thời hỏa quang nổ tung ra, da người tà trụ một tiếng kêu gào, cả trương da người theo nửa không trung ngã xuống đến, trên thân thiêu đến khói trắng ứa ra, sau đó ngay tại bên trên lăn lộn, trật thành một đoàn, lúc này mới đem lửa tắt diệt .

Hoả vừa diệt, da người tà trụ giống như tức giận nổ một dạng, nổi giận đùng đùng quay đầu xông đến, đối Long ca cùng Bàn Tử liền xông tới . Rất hiển nhiên, hắc biết rõ ta sẽ dùng hỏa, cho nên liền nhặt mềm quả hồng nắm, muốn đem lửa giận rơi tại Long ca cùng Bàn Tử trên đầu qua .

Nhìn đến đây, ta tranh thủ thời gian quát to một tiếng "Cẩn thận !"

Long ca cùng Bàn Tử đôi người còn tại bốn phía tìm kiếm có thể đốt chỉ vật, nghe thấy ta thanh âm, nhìn lại, nhìn thấy da người tà trụ hướng bọn họ vọt tới, cũng là dọa đến sắc mặt trắng nhợt, hai người lập tức nhanh chân liền chạy .

Bọn họ đây là vừa chạy, nhưng là da người tà trụ nói rõ chính là muốn cầm hai người bọn hắc ra tay, cho nên liền tại bọn họ hai người sau lưng dồn sức .

Mà ta cũng lập tức xuất ra hoàng lá bùa, vừa hóa một 'Đương' phù, xông lên phía trước cứu bọn họ .

Bất quá, cũng may Long ca cùng Bàn Tử đều không bình thường thông minh, thấy một lần da người tà trụ theo đuổi không bỏ, thế là hai người tách đi ra, một cái chạy đông, một cái chạy tây .

Người kia da tà trụ thấy một lần đôi người làm hai cái phương hướng, đã đến dừng lại tại nguyên, thật giống như không biết nên đuổi theo người nào ,

đoán chừng người này da tà trụ mặc dù sát tính trọng, nhưng là trí thông minh cũng không cao. Vấn đề này đều làm cho nó sửng sốt, cũng là quá ngu. Khó nó không biết vô luận truy ai cũng một dạng này?

Bất quá, cũng là bởi vì nó tại nguyên như thế dừng một chút, nhưng thật ra cho ta một cái thời cơ, một 'Duong' phù liên bay qua, "Bành" một tiếng, lại một lần nữa nện ở nó trên thân.

Da người tà trụ tự nhiên lại một lần bị nện đến theo không trung ngã xuống đến, lăn xuống tại, một cái hơi mỏng da người, liễu mạng vụn vụn, muốn diệt hết trên thân hoá.

Bất quá, lần này ta có thể sẽ không lại cho nó thời cơ. Bởi vì cái gọi là, thừa dịp nó bệnh, muốn nó mệnh.

Thế là lập tức lại lấy ra một phù chỉ, nhanh chóng hư hóa một chút, vừa phá bỏ qua.

Da người tà trụ nguyên bản trên thân ngọn lửa cũng còn không có dập tắt, lúc này lại tới một đoàn ngọn lửa, muốn tránh thế nhưng là không kịp, lại bị phá bỏ cái chính.

Lần này ngược lại tốt, trên thân hai cái vừa khôi hoá. Khói trắng ứa ra, rất nhanh liền thiêu đốt ra hai cái lỗ lớn.

Mà ta, nhưng lại không có dừng lại, mà chính là nhất linh phù theo sát phá bỏ qua.

Theo bị thiêu đốt địa phương càng ngày càng nhiều, da người tà trụ đã là căn bản là diệt không đến, rất nhanh cả trương da người khắp nơi đều dấy lên ngọn lửa, khói trắng cuộn cuộn, mà bên trong một cái chân trực tiếp đốt thành tro.

Bị như thế một thiêu đốt, da người tà trụ thống khổ phát ra từng đợt thê lương gào thét, không ngừng ở trên vụn vụn, múa.

Đồng thời, một bên ngồi ở trên không có khí lực Trần Nhị Cầu, lúc này cũng hướng Long ca cùng Bàn Tử bọn họ gọi "Các ngươi hai cái sẽ không cảm y phục thiêu đốt sao?"

"Đúng thế!"

Hai người vỗ trán, đây là mới kịp phản ứng, thế là hai người tranh thủ thời gian cởi áo khoác, sau đó liền xông lại, đem y phục hướng này trên người da tà trụ trên đầu khoác lên qua.

Lần này thì càng không được, y phục gắn vào trên đầu nó, rất nhanh trên thân ngọn lửa liền lên đến trên đỉnh đầu, nhất thời mang cái đầu đều thiêu đốt.

Mà, Long ca cùng Bàn Tử, còn không ngừng ném y phục qua. Hỏa thế càng lúc càng lớn, sở hữu ném qua y phục đều đốt.

Nên biết, y phục nhưng khác biệt hướng lá bùa, y phục không phải thuần cotton, một thiêu đốt, liền sẽ hòa tan, sau đó toàn bộ dính tại da người tà trụ trên thân.

Chỉ gặp, người kia da tà trụ lúc này đã hoàn toàn thành một cái toàn thân đốt ngọn lửa hoá nhân. Mặc nó như thế nào đập, như thế nào tại bên trên lăn lộn, này nung chảy y phục cũng là chặt dính vào nó trên thân.

"Ồ..."

Da người tà trụ thống khổ giương nanh múa vuốt, phát ra trận trận thê lương tê mình...

Chúng ta bốn người cứ như vậy đứng một bên nhìn, nhìn nó gãy dựa, nhìn nó chậm rãi ngã xuống.

Nói thật, nghe nó này thê lương gọi tiếng, nhìn nó tại thống khổ gãy dựa vụn vụn, ta tâm bên trong cũng rất không dễ chịu, da lông đều trận trận run lên.

Ta biết rõ, nó khẳng định rất thống khổ, mà ta cũng biết, nó thực rất đáng thương, rất thật đáng buồn.

Sinh hoạt thời điểm bị người khác xem như nô lệ, người sinh, giống động vật một chút đối đãi, tàn nhẫn giết chết, lột da, sau cùng luyện chế thành một cái không có tự mình ý thức thủ Trần Tà vật.

Hắn có lỗi sao?

Hắn khẳng định không sai, không có người sẽ muốn trở thành bộ dạng này quái vật, không có người hội nguyện ý bị xem như nô lệ, người sinh. Thật muốn nói, hắn thực là người bị hại, là người vô tội, hắn nhận hết khổ, thậm chí muốn so với người bình thường khổ gấp trăm lần, nghìn lần còn không ngừng, hắn nhận ân oán, vừa nên há to lớn?

Chỉ bất quá, ta không có biện pháp giúp nó, cũng giúp không nó. Đối với nó ân oán, đối với nó khổ, ta không có khả năng ra tay...

Nhìn nó sau cùng giống một kiện y phục một dạng, bị đến toàn thân biến thành màu đen, biến thành một đồng cháy đen than bụi, trong nội tâm của ta chỉ có thờ dài một tiếng "Hồn phi phách tán, chỉ mong đối với ngươi mà nói lại là kết thúc khó khăn tốt nhất kết cục!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 199: Có người?

Nhìn đồng kia đốt thành tro bụi da người, chúng ta mọi người tâm lý đều thôn thức không vậy, cảm khái vạn thiên, mặc dù da người tà trụ giải quyết, nhưng là tất cả mọi người cũng không có cảm thấy mây may hưng phấn cùng vui sướng, ngược lại cảm giác được một chút thể lương.

Trần Nhị Cầu nói "Chúng ta cứu không nó, còn muốn cho nó hồn phi phách tán, chúng ta đây coi như là ác nhân, hay là người tốt?"

Ta cười khổ một tiếng, đành phải tự mình an ủi "Có lẽ chúng ta giúp nó giải thoát."

"Hai người các ngươi có thể không trách trời thương dân à, ngươi không giết nó, nó liền muốn giết chúng ta, mình cũng không phải Tàng Vương Bồ Tát, có thể làm được 'Ta không vào ngục, người nào vào từ cảnh giới'. Việc này không oán chúng ta được, muốn oán niệm chỉ có thể oán niệm đời này." Bàn Tử nhưng thật ra không có một chút đồng tình bộ dáng, đối với chúng ta trấn an.

Long ca cũng "Đúng vậy a, giết nó một cái, lại giải cứu bên ngoài này mấy trăm bị vây ở người này sinh vong hồn, mình đây cũng là lấy Tiểu Ác, thành tựu đại thiện, không phải sao?"

Nghe nói như thế, ngẫm lại cũng đúng, mặc dù da người tà trụ đáng thương, nhưng là không chém giết nó, mấy trăm vong hồn liền vĩnh viễn cũng đừng hồng trở ra qua. Nói tới nói lui, chúng ta cũng coi là giải cứu rất nhiều bị nhốt vong hồn.

Ta thờ dài, không suy nghĩ thêm nữa da người tà trụ sự tình, ngẩng đầu hướng trên bệ đá nhìn lại, chỉ gặp trước đó bị da người bao lại vị trí, hiện nay một khối xương cốt lằng lằng đặt ở này trên bệ đá, ta biết rõ, này nhất định cũng là làm bạch hổ trấn trấn vật hổ cốt.

Ngay sau đó, ta liền đi qua, đó là một đoạn hồ chảo, trên bệ đá có một lỗ nhỏ, hồ chảo có một đoạn nhỏ cắm tại thạch đài lỗ nhỏ bên trong, thẳng tắp lập.

Ở trong mắt âm dương, ta có thể rõ ràng trông thấy, bốn phương tám hướng sát khí, toàn hướng đây là tiết hồ chảo tụ đến, lại từ đây hướng toàn bộ trấn vò khuếch tán ra, không ngừng lặp đi lặp lại tuần hoàn, không nghỉ không thôi.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền đi tới trước mặt, sau đó liền nói "Cũng là đây là! Thất thập nhị sát hấp thu đại khí tinh hoa, hội tụ ở ngũ hành hộ pháp trận năm cái trấn vò, không chỉ có thể bảo hộ chủ người không bị ngoại nhân xâm phạm, mà hấp thu hội tụ tới Thiên Tinh khí, sẽ bị mộ chủ người thu lấy, mà đưa đến suốt đời tác dụng."

Nói xong, hần chẳng biết lúc nào đem ta trước đó rơi tại bên trên Đào Mộc Kiếm cầm trong tay, sau đó đối trên bệ đá khối kia hồ chảo liền một kiếm bỏ qua.

"Àm!"

Một tiếng cự đại nổ vang, giống như vừa rơi xuống sấm rền, chấn động đến chúng ta màng nhĩ đau nhức, cảm giác toàn bộ động đều lay động một chút.

Long ca cùng Bàn Tử giật mình, coi là vừa xảy ra chuyện, kinh hãi vội vàng gọi "Ngọa tào, làm sao, phát sinh cái gì?"

Ta tranh thủ thời gian đối bọn họ "Yên tâm, đây là thiên phá âm thanh, đại biểu trận pháp đã phá!"

Là,

Một chút đại trận pháp hoặc pháp thuật, một khi bị phá, liền sẽ có 'Thiên phá' âm thanh, giống như một tiếng sấm rền.

Hướng cho nên sẽ có 'Thiên phá' âm thanh, đây là bởi vì một chút đại trận pháp hoặc pháp thuật, lợi dụng là thiên chi lực, mà phi phạm lực, cho nên khi nó bị phá lúc, tự nhiên là sẽ khiến Thiên Âm dương Nhị Khí chấn động, từ lên sinh tức giận sóng nổ vang động tĩnh.

Nghe ta như thế một giải thích, Long ca cùng Bàn Tử giật mình đại ngộ, lập tức cũng đại thờ phào.

Thiên phá âm thanh sau khi kết thúc, chúng ta liền định nhãn hướng cầu thang đá xem xét, trước đó không ngừng hướng nơi này tụ đến sát khí, lúc này đã tiêu tán không thấy, trước mắt cầu thang đá, đã cùng phổ thông cầu thang đá có một không hai.

Chỉ bất quá, này trên bệ đá này đoạn hồ trào vẫn như cũ lập tại thạch đài phía trên .

Lúc này , Bàn Tử liền muốn qua đem này đoạn hồ trào với tay cầm , lưu cái kỷ niệm , dù sao đầu năm nay hồ trào thế nhưng là rất cảm được đến .

Thế nhưng là , khi hấn ngọc thủ vừa mới đụng phải này đoạn hồ trào , rút cuộc này đoạn hồ trào bị hấn đụng một cái , lập tức liền bị thành một đồng tro tàn , tán hoàn thành một đồng . Một trận gió núi theo động thổi tới , "Hô" một chút , tro cốt phần khởi , gió núi qua đi , chỉ gặp cầu thang đá đã là không nhuộm bụi trần ...

Nhìn thấy như vậy , Bàn Tử thật tiếp mắt tròn tròn , chấn kinh hỏi chúng ta "Đây là mẹ hấn là chuyện gì xảy ra?"

Ta cười cười nói "Ngàn năm thời gian , hồ trào sớm đã phong hoá ăn mòn , trước đó là trận pháp bảo vệ , hiện nay trận pháp đã phá , tự nhiên là hội hóa thành tro tàn ."

Nghe nói như thế , Bàn Tử giật mình đại ngộ .

Sự tình toàn bộ giải quyết , tiếp xuống chúng ta liền trở lại Cửu Tầng Linh Cốt Tháp vị trí .

Lúc này người sinh thực cũng cảm ứng được trận pháp đã mất đi hiệu lực , đều tại hân hoan nhảy cẫng . Một nhìn thấy chúng ta trở về , nhao nhao tiến lên đón đến , sau đó toàn bộ cùng nhau quỳ xuống , lệ rơi đầy mặt cảm kích chúng ta cứu bọn họ cỏi bởi vì ân tình .

Nói thật , thấy cảnh này , trong lòng chúng ta còn thật phi thường vui mừng , cảm thấy hướng Kiếp Trước chết độ sức , hay là đáng giá .

Ta ra hiệu bọn họ đều , sau đó đối bọn họ "Không cần cảm ơn , các ngươi bị nhốt ngàn năm , hiện nay đã là tự do thân , liền nên nhanh chóng xuống dưới Âm Phủ phủ đầu thai chuyển thế , cắt không thể tại dương gian bồi hồi ."

Mọi người sinh liên tục gật đầu , từng cái thờ dài về sau , lúc này mới nhao nhao rời đi .

Mà một bên Long ca cùng Bàn Tử , cũng tại cùng bọn họ bậc cha chú nói ly biệt chi ngôn .

Bọn họ các bậc cha chú liền được , chúng ta muốn đi tìm Tào Tháo mộ , mặc dù lo lắng chúng ta an toàn , nhưng cũng không có nhiều hơn ngăn cản , chỉ là căn dặn chúng ta muốn ngàn vạn cẩn thận , đồng thời còn nói cho chúng ta biết , theo trong cái hang này một đi thẳng về phía trước , liền có thể tìm tới Tào Tháo mộ .

Long ca cùng Bàn Tử , theo các bậc cha chú còn nói tốt nhiều lời nói , sau cùng lúc này mới lưu luyến không rời nhìn bọn họ rời đi , biến mất ...

"Không được khổ sở ! Chúng ta tiếp tục gấp rút lên đường đi!"

Gặp Long ca cùng Bàn Tử hai người , còn vẫn như cũ nhìn các bậc cha chú phương hướng rời đi , ta đi ra phía trước , vỗ vỗ bọn họ bả vai .

"Không có khổ sở , lần này có thể cứu bọn họ thoát khốn , ta đánh ra trong đầu đầu cao hứng ." Long ca một mặt mừng rỡ , sau đó quay đầu đối ta cùng Trần Nhị Cầu "Lần này , cảm ơn các ngươi ."

Chúng ta cười cười , Trần Nhị Cầu nói "Không quên trở về mời ta uống rượu . Đúng , ta uống Mao Đài ."

Long ca cùng Bàn Tử cười nói "Nhất định bao no !"

Cứ như vậy , chúng ta bốn người đều rất vui vẻ , sau đó liền lấy bên trên , cũng không có xuất động , mà là tiếp tục hướng động chỗ sâu đi lên phía trước . Bởi vì dựa theo Long ca bọn họ bậc cha chú nói , muốn tìm tới Tào Tháo mộ , liền phải đi lên phía trước .

Bàn Tử hỏi chúng ta "Ngũ hành hộ pháp trấn , này kế tiếp lại là cái gì trấn?"

"Quả nó là cái gì trấn , đến lúc đó chúng ta từng cái cho hết nó phá ." Trần Nhị Cầu nói xong lời này , sau đó đi đến đằng trước , nhưng thật ra có mấy cái Phân Thiên không sợ , không sợ cảm giác .

Thực , cho tới bây giờ , sợ cũng vô dụng , chỉ có đi một bước nhìn một bước .

Rời đi đại sơn động , sau cùng , phía trước xuất hiện một đầu thông , rộng hơn hai mét bộ dáng . Thông rất sâu , không nhìn thấy chỉ lớn , cũng không biết tu đến cái gì địa phương qua , bất quá người vừa đến đầu này thông bên trong , liền có thể cảm giác được đầu này thông khí lưu là sống , cũng là chính nói , Long ca cùng Bàn Tử các bậc cha chú nói không sai , đầu này thông có lối ra , cũng không phải là tử lộ .

Cứ như vậy , chúng ta tại đầu này thông đi vào trong có chừng cái ba bốn phút đồng hồ bộ dáng đi , tiếp đi ở đằng trước đầu Trần Nhị Cầu đột nhiên dừng lại , sau đó chỉ phía trước thấp giọng "Chờ chút , có người !"

"Có người?"

Nghe xong lời này , chúng ta tâm lý đều là xiết chặt , sau đó tranh thủ thời gian hướng phía trước nhìn qua , chỉ thấy phía trước thông bên trong , quả nhiên đứng một người đơn độc .

Loại này địa phương làm sao lại có người xuất hiện? Điều này hiển nhiên không thể nào là người . Cho nên khi dưới chúng ta đều biết vừa gặp được bản .

Thế là , ta liền đối phía trước uống "Âm dương đôi , đều không tương phạm , Âm Dương tiên sinh qua đường , chúng quý né tránh !"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Miêu Dung Bà

"Âm dương lưỡng , đều không tương phạm , Âm Dương tiên sinh qua đường , chúng quý né tránh !"

Ta đây là tại đối phía trước người kia tự báo thân phận , nói cho hắn biết ta là Âm Dương tiên sinh , không cần nhớ tìm chúng ta phiền .

Thế nhưng là , ta lời nói hô xong về sau , phía trước cái kia hắc ảnh lại cũng không hề rời đi , mà chính là truyền đến một trận "Khắc khắc kiệt" tiếng cười . Đây là thanh âm tại đây là sâu thăm thẳm thông bên trong , lộ ra quỷ khí âm trầm , đặc biệt quỷ dị .

"Người đến là người hay quỷ !"

Ta như mộng mị , trong tay cũng theo lấy ra một khu tà phù , nắm trong tay . Người đều có hoảng sợ tâm lý , cho nên lúc này ta cũng có chút run rẩy .

Đồng thời , trong tay đèn pin , cũng hướng phía trước người kia chiếu qua ...

Chỉ gặp , phía trước này xác thực là một người đơn độc , một cái tuổi trẻ tiểu hỏa tử , nhưng là ngũ quan lại là vận vẹo , mở nói chuyện , như cái lão thái thái giống như , một ánh mắt quay tròn , nơi tay điện chiếu xuống , cùng chó mèo những này động vật con mắt giống như , tại trong bóng tối thả lục quang , quỷ xanh quỷ xanh .

"Là . . . là . . . Lý Đại Ngưu !"

Trần Nhị Cầu chỉ phía trước người kia , lập tức kinh hô .

Là , đây là người không phải người khác , chính là trước đó không thấy Lý Đại Ngưu .

"Mau đuổi theo !"

Vừa thấy là Lý Đại Ngưu , lập tức ta cũng nhanh bước đuổi theo .

Mà Lý Đại Ngưu thấy một lần ta truy hắn , lập tức cũng xoay người chạy . Bất quá chạy bộ đáng lại hết sức buồn cười , như cái chân nhỏ phụ nhân giống như , điểm mũi chân , giật giật .

Lúc này , sau lưng Bàn Tử một bên đuổi sát ta , một bên hỏi ta "Người không phải nói Lý Đại Ngưu đã chết à , hiện tại cái kia không phải Lý Đại Ngưu , vậy chúng ta còn truy nó làm cái gì?"

"Chúng ta bị đây là cho dễ mất tới , bây giờ không phải là chúng ta muốn không nên nó , là nó không có ý định buông tha chúng ta . Lấy bị nó nhiễm , không bằng lần này trực tiếp giải quyết nó ." Ta nói như vậy .

Là , nếu như ta không có đoán sai lời nói , hiện tại đã không phải là chúng ta muốn không được cứu Lý Đại Ngưu , mà chính là nó quần lên chúng ta . Đoán chừng cũng là bởi vì ban đầu ở Lại gia thôn thời điểm , nhớ ta thù .

Bất quá , lúc này ta cũng không hề quá nhiều giải thích , thêm nhanh chóng tốc độ đuổi theo .

Trước đó tại Lại gia thôn thời điểm , bởi vì nó có thể leo tường bò phòng , ta lấy nó không có cách , nhưng là hiện nay tại đây là thông bên trong , nó luôn không khả năng tung ra thổ bên ngoài đi thôi? Cho nên , lúc này bắt được , đối chúng ta tới nói phải tốt nhất thời cơ .

Đừng nhìn Lý Đại Ngưu chạy như cái sứt sọ lão thái thái , nhưng là tốc độ cũng rất nhanh , chúng ta truy mấy phần chung , cứ thế không có đem hắn đuổi tới .

Lúc này, Long ca xuất ra một thanh Lý trường thôn cho hấn sủng sẵn, đối Lý Đại Ngu cũng là nhất thương đánh ra qua, "Phanh" một tiếng sủng vang, Lý Đại Ngu chạy trốn một hồi, hiển nhiên là bị Long ca đánh trúng, chỉ là giống như một chút cũng không có việc gì, tiếp tục vừa chạy.

Long ca còn muốn nổ sủng, ta liền nói với hấn "Sủng bắn không chết nó, khác lãng phí viên đạn."

Nói xong, ta liền đối sau lưng đại lang cầu thời một tiếng huyết sáo, gọi "Đại Hoàng, nhanh cho ta qua kẹp chặt nó!"

Đại Hoàng thật có thể nghe hiểu ta lời nói, lập tức liền xông tới.

Lý Đại Ngu mặc dù chạy không thể so với chúng ta chậm, nhưng lại nhanh bất quá Đại Hoàng, rất nhanh, Đại Hoàng liền nhào tới, "Gâu" một tiếng, một thanh liên cắn lấy trên lưng hấn.

Nhất thời, một người một chó, liền cùng một chỗ lăn đến tiến lên

Đại Hoàng bình thường cùng chúng ta thời điểm, nhìn dịu dàng ngoan ngoãn, nhưng là lúc này lại lộ ra nó chó săn huyết tính, đem Lý Đại Ngu đánh ngã về sau, liền "Ong ong" phát trầm thấp thanh âm, sau đó như cái mãnh thú giống như, mãnh liệt đối Lý Đại Ngu cũng là một hồi cắn xé. Điều bộ này, nói thật nếu như đối lại là ta, đoán chừng phải hoảng sợ gần chết, đây là hoàn toàn là hội nó cắn chết a.

Chỉ bất quá, này Lý Đại Ngu có thể cũng không phải là "Người", bị Đại Hoàng cắn mấy ngụm về sau, một thanh liền đem Đại Hoàng bắt lại, sau đó đối với chúng ta liền đập tới.

"Gâu!"

Đại Hoàng trực tiếp bị hấn nện đến ngã tại bên trên, phát ra một tiếng kêu gào, đoán chừng cũng là thụ thương. Bất quá cũng may xem ra không có gì đáng ngại,

Lập tức liền xoay người.

Mà cũng là thừa dịp Đại Hoàng như thế mấy cái tiểu tử theo Lý Đại Ngu dây dưa thời gian, chúng ta cũng truy lên, lần này Lý Đại Ngu cũng hù đến, quay người có chuẩn bị chạy trốn. Không qua nổi ta đã sẽ không lại cho hấn chạy mất, lập tức liền một cái bước xa dốc sức qua, trong tay khu tà phù đối với hấn phía sau lưng liền đập qua!

"Ba "

Khu tà phù chính giữa hấn áo lót, nhất thời, Lý Đại Ngu liền toàn thân run lên, mãnh liệt dốc hết ra, sau đó ta liền thấy một cái hắc ảnh theo Lý Đại Ngu trong thân thể chui ra.

Lại nhìn Lý Đại Ngu, tựa như là một bộ thi thể một dạng, lập tức liền ngã lộn chóng vó xuống, đổ xuống bên trên thẳng tắp, không có động tĩnh.

Mà lúc này, Trần Nhị Cầu lập tức liền đi tới Lý Đại Ngu bên người, đưa tay tìm tòi, không khỏi kinh hãi "Chết!"

Nghe được kết quả này, ta ngược lại thật ra tuyệt không cảm thấy bất ngờ, bởi vì ta trước kia liền đoán được Lý Đại Ngu thực đã sớm chết, chỉ bất quá thân thể bị bắn cho chiếm lấy mà thôi.

Lúc này, ta liền tranh thủ thời gian hướng phía trước cái kia hắc ảnh nhìn lại, tiếp mi đầu liền nhăn. Bởi vì phía trước cái kia đơn giản cũng là cái yêu quái, căn bản cũng không phải là quỷ hồn.

Chỉ thấy nó chỉ có một mét ba bốn bộ dáng, rất thấp, đáng dấp mèo thủ thân người một cái Lão Phu Nhân bộ dáng, ảnh chân dung một cái Hắc Miêu, trên mặt tất cả đều là lông, đỉnh đầu hai bên dài một đôi mèo lỗ tai, xấu xí tiểu tử, mặt mũi nhăn nheo, xem xét cũng là một cái mặt mèo Lão Phu Nhân, mà thân thể là thân người, công cái độc, một đôi chân nhỏ, nếu như không nhìn nó mặt là con mèo mặt lời nói, sẽ còn coi là nó là một cái chân nhỏ lão thái bà đấy.

Bởi vì Long ca cùng Bàn Tử đều bị quỷ hướng thân thể, trên thân dương hoà yếu, cho nên cũng liếc một chút liền gặp được cái này mặt mèo lão phụ, nhất thời mấy cái người đều giật mình, trên ót cũng bốc lên một tầng mồ hôi lạnh, chỉ cái kia mặt mèo lão phụ gọi "Cái này. .. Đây là mẹ hấn là cái gì quái vật!"

"Cái này. .. Đây là Miêu Dung Bà!"

Ta nhượng mảy, nhận ra đến.

"Miêu Dung Bà?"

Mọi người giật mình, hiển nhiên đều là lần đầu tiên nghe nói qua loại đồ chơi này, cảm thấy tà môn vô cùng.

Sở dĩ ta có thể nhận ra nó đến, cũng là bởi vì ta trông thấy nó trên trán, có con mắt thứ ba. Là, theo dân gian truyền thuyết, có một loại tà mị gọi Miêu Dung Bà, trưởng thành mèo thủ thân người, bộ dáng giống lão phụ, có thể nôn tiếng người, hội thay đổi âm thanh, là ưa thích tránh tại hạ hút người não yêu quái. Đỉnh đầu chiều dài con mắt thứ ba, đảm mù liền có thể giết chết nàng, mà Đài Loan cũng đã có cùng loại truyền thuyết, xưng là hồ bà cô, là hồ già hoá tinh quái, thích ăn người não cùng ấu đồng.

Rất hiển nhiên, sở dĩ nơi này sẽ xuất hiện loại này tà mị, là bởi vì Miêu Dung Bà loại này quái vật ưa thích hút người não, mà cái này địa phương giết rất nhiều người sinh, đặc biệt là trước đó chúng ta nhìn thấy toà kia Cửu Tầng Linh Cốt Tháp, càng là dùng hàng trăm hàng ngàn đầu lâu lữ thể mà thành, người não còn nhiều, cho nên nơi này mới có thể xuất hiện Miêu Dung Bà.

Lại hoặc là nói, nếu như nàng là hồ già hoá tinh quái, vậy cái này bạch hồ trần tự nhiên cũng là Hồ Yêu ưa thích dừng lại địa phương, dù sao đều là hồ nha.

Lúc này, ta tâm bên trong cũng giật mình đại ngộ, trách không được lúc trước tại Lại gia thôn, Lý Đại Ngưu có thể một chút chui lên nóc phòng, nguyên lai nó quả thật là súc sinh Tinh Quái.

Lúc này, cái kia Miêu Dung Bà bị ta bức ra nguyên hình, lộ ra mười phần phần nộ, nghe răng, hướng chúng ta chậm rãi tới gần...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Miêu Dung Bà (hai)

"Tiểu sử ... Làm sao bây giờ? Nó tới!" Long ca trên đầu đỏ mồ hôi, đem đèn pin kẹp ở dưới nách, mau đem súng sẵn sàng, mặc dù hắn cũng biết, súng này đối cái đồ chơi này không có tác dụng, nhưng là làm hắn mà nói, súng cầm trong tay dù sao có thể hóa giải một chút trong lòng khủng hoảng.

"Khẩu súng nhận đi, súng ... Đối với nó vô dụng. Dùng cái này!" Nói, ta đem Đào Mộc Kiếm đưa cho hắn.

Hiện nay tại đây là thông bên trong, trốn là trốn không thoát, đối phương hiển nhiên cũng không có ý định muốn thả qua chúng ta, cho nên hiện nay xem ra chỉ có thể liều mạng. Chỉ có đem nàng cho hàng ở được, chúng ta mới có sinh lộ, muốn không phải vậy hôm nay liền phải chết ở chỗ này.

Nghĩ tới đây, ta liền đối bọn họ lưu tâm "Hôm nay sống hay chết, liền nhìn có thể hay không bắt được nàng, các ngươi riêng phần mình cẩn thận một chút!"

Bản Tử nói "Long ca có Đào Mộc Kiếm, ta con mẹ nó dùng cái gì a?"

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền lấy một thanh đồng tiền cho hắn, nói đến thời nếu như Miêu Dung Bà hướng lên, liền dùng đồng tiền phá bỏ nàng.

Bản Tử đem mười mấy cái đồng tiền cầm trong tay, rốt cục yên tâm nhiều. Bọn họ mấy ngày này cũng cái gì quý quái đều gặp qua, cho nên lúc này cũng không có loạn lòng người.

"Tiểu âm dương, xen vào việc của người khác, hôm nay một cái cũng đừng hòng sinh hoạt!"

Miêu Dung Bà chậm rãi tới gần đến trước mặt chúng ta, lộ ra một mặt hung tướng, hung dữ đối với chúng ta thả lên ngoan thoại. Xem ra, truyền thuyết không sai, Miêu Dung Bà có thể nôn tiếng người, nói tiếng người, lời này tuyệt không giả. Bất quá, nghe nàng ý tứ, hiển nhiên là nhớ chúng ta lần trước tại thôn làng cầm nàng thù.

Gặp nàng mở miệng nói chuyện, ta cũng liền nói với nàng "Ngươi cái nghiệt chủng, không thành thành thật trốn ở trên núi, lại chạy xuống núi tai họa người trong thôn, thân là Âm Dương tiên sinh tự nhiên muốn thể thiên hành, nay Thiên Tuyệt không thể lưu ngươi."

Dứt lời, ta đi đầu nắm một khu tà phù, liền hướng nàng ném qua, khu tà phù thẳng đến Miêu Dung Bà.

Bất quá, Miêu Dung Bà dù sao cũng là súc sinh tinh quái, không giống với phổ thông quỷ hồn, nàng không bình thường nhanh nhẹn. Chỉ gặp một hắc ảnh lóe lên, khu tà phù trực tiếp dốc sức cái khoảng không, sau đó bên tai ta liền truyền đến một quỷ khí âm trầm thanh âm "Tiểu âm dương, ngươi đây là muốn chết!"

Trong nội tâm của ta kinh hãi, quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Miêu Dung Bà chẳng biết lúc nào, đã đến xuất hiện tại ta phải bên cạnh. Mắt bốc hồng quang, đưa tay liền hướng ta ở ngực bắt tới...

Ta có thể trông thấy tay nàng đầu ngón tay như gai sắc, tán lạnh mang, nếu như bị nàng bắt trúng ở ngực, đoán chừng một chút có thể đem ta tâm đều cho móc ra đến.

Cho nên, trong nội tâm của ta hoảng hốt, thế nhưng là bởi vì nàng cách ta mười phần gần, ta căn bản là đến không kịp trốn tránh. Trong lòng thầm kêu

một tiếng không tốt, khó lão tử hôm nay cứ như vậy xong đời?

"Lão Yêu Bà ! Ăn ta một kiếm !"

Ngay tại ta quá sợ hãi thời điểm, bỗng nhiên, một tiếng nộ hồng, Long ca nâng Đào Mộc Kiếm đối Miêu Dung Bà cánh tay liền đập tới tới.

"Bành" một tiếng, bạch quang lóe lên, ngay tại Miêu Dung Bà móng vuốt lập tức liền muốn cắm đến ta trên ngực lúc, lúc này Đào Mộc Kiếm khó khăn lắm bỏ trên tay nàng, Miêu Dung Bà phát ra một tiếng bén nhọn lệ khiếu âm thanh, bị đánh cũng lui ra phía sau xa mấy bước.

"Người không sao chứ?" Một kiếm đem Miêu Dung Bà bức lui, Long ca tranh thủ thời gian đối ta hỏi.

"Không có việc gì !"

Ta vững vàng tâm thần, vừa rồi thật sự là theo Quỷ Môn Quan đi một lần, kém chút liền bị này nghiệt chương móc tim ở. Lập tức, ta liền đối Long ca nói "Đều cẩn thận một chút, đây là súc sinh vừa nhanh vừa độc, rất không tốt đối phó."

Lúc này, sau lưng Trần Nhị Cầu liền nói với ta "Sur đệ, người trước ứng phó nàng, ta bày Lục Đinh Lục Giáp trận !"

Lục Đinh Lục Giáp trận, uy lực cực Đại Ngã là biết rõ, lúc trước liền từng dùng nó đối phó qua lục cương. Chỉ bất quá, đây là Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận cần sáu người, mà dưới mắt chúng ta chỉ có bốn người, đây là trận pháp liền không được đầy đủ. Lập tức ta liền hỏi hắn "Thiếu đôi người đứng mắt trận, cũng có thể bày?"

Trần Nhị Cầu cười cười, nói "Yên tâm, ta có cái tiền bản."

Cái tiền bản?

Ta sững sờ, mặc dù không biết hắn là như thế nào cái tiền, nhưng là lúc này ta cũng không có thời gian hỏi nhiều, đã hắn nói có thể, vậy liền khẳng định có thể.

Lại nói,

Vừa rồi này một kiếm, mặc dù đem Miêu Dung Bà bức lui, nhưng lại cũng không có đối nàng tạo thành đại thương tổn, lúc này nàng tức giận càng tăng lên, nghiêng răng nghiêng lợi, chân một điểm, một hắc ảnh lần nữa hướng chúng ta lui tới, nhanh như thiểm điện!

Long ca muốn lần nữa nâng chỉ, chém thẳng nàng, thế nhưng là kiếm đều còn chưa kịp giờ lên, một hắc ảnh liền đến đến trước mặt hắn, sau đó một thanh bốp lấy cổ của hắn, chơi domino ca chính người đều bị nói, chân đều cách, bởi vì ngạt thở nguyên nhân, Long ca sắc mặt một chút liền biến thành gan heo hồng, liều mạng giấy dựa ...

Ta xem xét, cũng giật mình, đầu ngón tay khẽ cắn, một điểm đầu ngón tay máu liền hướng Miêu Dung Bà một điểm, bấm ngón tay hét lớn một tiếng "Phá!"

Đầu ngón tay máu bay qua, giống một nung đỏ nước thép một dạng, bắn tại Miêu Dung Bà trên cánh tay, "Tur" một tiếng, khói trắng ứa ra. Miêu Dung Bà rốt cục bị đau, tranh thủ thời gian buông tay ra.

Tiếp, ta vội chạy tới, một tay lấy Long ca kéo ra phía sau, sau đó bốp cái 'Xiên sắt chỉ', hướng Miêu Dung Bà điểm qua!

Xiên sắt chỉ, là chuyên môn dùng để đối phó ác quỷ chi quyết, có thể xiên chết ác quỷ tà mị. Trước đó liền từng dùng qua chiêu này đối phó mèo quỷ.

Một chỉ điểm ra, điểm tại Miêu Dung Bà trên ngực, "Bành" một tiếng, Miêu Dung Bà bị chấn động đến lui lại mấy bước. Nàng nhón chủy liệt khai đến, quỷ dị âm u cười cười, nói "Hừ hừ, liền đây là bản lĩnh, còn muốn cầm Bản Tiên, không biết tự lượng sức mình!"

Lại nói, một chút thành tinh súc sinh, đều là ưa thích tự xưng Tiên gia. Xem ra, cái này Miêu Dung Bà cũng là một cái tính tình.

Thấy được nàng liền có thể xiên chết ác quỷ tà mị 'Xiên sắt chỉ' còn không sợ, ta tâm bên trong cũng là có chút giật mình. Đoán chừng đây là Nghiệt Súc thật như trong truyền thuyết nói tới như thế, nàng nhược điểm chỉ ở này trên trán con mắt thứ ba bên trên, chỉ có châm mù nàng cái kia con mắt mới có khả năng giết chết nàng.

Nghĩ tới đây, thế là ta nhắt lên Long ca roi tại bên trên Đào Mộc Kiếm, sau đó lại lần nữa hướng Miêu Dung Bà xông đi lên, Đào Mộc Kiếm thẳng đến trên trán nàng này con mắt thứ ba.

Quả nhiên, này Miêu Dung Bà thấy một lần mũi kiếm đâm thẳng hướng ánh mắt của nàng, nhất thời tự liền lui về phía sau, sau đó như quỷ mị lóe lên, liền né tránh qua.

Ta một kiếm đâm vào không khí, tiếp một hắc ảnh liền vây quanh đằng sau ta, đuổi ra đến móng vuốt lần nữa hướng ta giữa lưng móc tới.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, ta đã mất chỗ né tránh, thế là nhanh lên đem Đào Mộc Kiếm hướng về sau trên lưng chặn lại. "Keng" một tiếng, một đôi móng vuốt chộp vào Đào Mộc Kiếm bên trên, bất quá thế xông không giảm, sau cùng chộp vào ta trên lưng. Nhất thời, ta liền cảm thấy một cỗ băng hàn đâm vào ta trong thịt, bất quá cũng may có Đào Mộc Kiếm cản, không có đâm vào bao sâu.

Ta nhẩn nhối nhối , đầu lưỡi khẽ cắn , quay đầu một thanh đầu lưỡi máu đỏ tươi nằm liền máu phun qua .

Lần này , mèo dung quý né tránh không kịp , một thanh đầu lưỡi máu toàn phun tại nàng mặt bên trên , nhất thời một tiếng hét thảm , lập tức thu hồi móng vuốt , thoát ra ngoài .

Long ca bọn họ nhìn thấy ta trên lưng máu tươi chảy ròng , tất cả đều dọa sợ , tranh thủ thời gian chạy tới , hỏi ta thế nào?

Lúc này , ta cũng biết , mặc dù biết rõ nàng nhược điểm là trên trán này con mắt thứ ba , nhưng là bởi vì nàng là súc sinh tinh quái , không bình thường nhanh nhẹn , căn bản là không có biện pháp chọc mù ánh mắt của nàng , thậm chí căn bản tự động đều không đụng tới nàng . Hiện nay xem ra , muốn châm mù ánh mắt của nàng , chỉ có trước hết để cho Trần Nhị Cầu Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận trước đem nàng vây khốn lại nói , chỉ có vây khốn nàng , như thế nàng tốc độ nhanh nhẹn ưu thế mới vô dụng Vô hướng .

Nghĩ tới đây , lập tức , ta liền hướng Trần Nhị Cầu hỏi "Người Lục Đinh Lục Giáp trận còn chưa tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Cải tiến bản Lục Đinh Lục Giáp trận

"Người Lục Đinh Lục Giáp trận còn chưa tốt sao?"

Vừa dứt lời , Miêu Dung Bà vừa dốc sức lên , hắc ảnh lóe lên , ta sẽ nhìn thấy một cái tay thẳng đến hướng ta cổ .

Ta kinh hãi , vội vàng mở ra thủ chương , niệm một câu "Cấp Cấp Như Luật Lệnh", đem Âm ti phạt ác lệnh cho tể ra đến , sau đó ngay tại tay nàng ngã vào ta cái cổ trước mặt thời điểm , một bàn tay đánh ra trên tay nàng .

"Bành !"

Bạch quang thoáng hiện , Miêu Dung Bà một tiếng hét thảm , xem xét , chỉ gặp nàng cái kia bị ta đánh trúng ngọc thủ , bốc khói trắng , khắp khuôn mặt là thống khổ biểu lộ , hiển nhiên lần này tay nàng bị thương nặng . Xem ra , đây là Âm ti phạt ác lệnh , hay là so với phù chú lợi hại gì nhiều.

"Sur đệ , ta bên này tốt!"

Lúc này , sau lưng cũng truyền tới Trần Nhị Cầu tiếng la .

Ta nhìn lại , chỉ gặp sau lưng không xa bên trên , bị Trần Nhị Cầu dùng một chút tượng gỗ bày một vòng tròn . Mà bọn họ mấy cái người làm theo cũng không có đứng tại cái kia trận vị trí bên trên .

Nhìn đến đây , ta không khỏi sửng sốt , khó đây chính là hắc nói tới "Thăng cấp cải tiến bản Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận" ? Đây là mẹ hắc giống như không đúng rồi , lúc trước ta nhớ được Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận , là Lục Linh phù , thêm sáu người đứng tại mắt trận bên trên , lúc này mới xem như Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận . Hiện nay dạng này , phù cũng không , người cũng không , liền một đồng tượng gỗ , có thể hữu dụng không?

Ngay sau đó , ta chỉ lo lắng "Hai chó , người xác định cái này chơi đùa hiểu ngầm hữu dụng?"

Trần Nhị Cầu nói "Yên tâm đi này súc sinh dẫn đến đây đi , cam đoan giết chết nàng !"

Gặp hắc khẳng định như vậy , ta cũng liền không nói thêm lời , nhìn liếc một chút Miêu Dung Bà , lúc này trên mặt nàng thống khổ vẫn như cũ vẫn còn , chỉ bất quá tức giận càng thêm thịnh , trợn mắt tròn xoe trừng ta , hung tượng hết đường , hiển nhiên là muốn cùng ta liều mạng .

Hắc hiểu tiếng người , cho nên cũng nghe thấy Trần Nhị Cầu lời nói , không khỏi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi "Một đồng phá mảnh gỗ , liền muốn lấy ra đối phó Bản Tiên , các người thật coi Bản Tiên là hoảng sợ đại sao? Không biết tự lượng sức mình , tất cả đều ta lấy mệnh đến !"

Nói xong , chỉ gặp nàng trên đầu lông tóc lập , bộ dáng dữ tợn đáng sợ , đối ta liền nhào tới .

Ta xem xét , cũng không dám tiếp tục ngạnh bính , tranh thủ thời gian quay người liền hướng sau lưng Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận chạy thực mạng . Mà Miêu Dung Bà làm theo liền sau lưng ta đuổi tới .

Cũng may trận pháp cách ta không xa , ngay tại ta sắp bị nâng bắt được thời điểm , ta mạnh mẽ cái vọt lên , xông qua Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận .

Ta đây là vừa mới vượt qua Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận , chân sau Miêu Dung Bà liền bước vào trận pháp bên trong .

Mà lúc này , Trần Nhị Cầu lập tức bóp pháp quyết , chân mãnh liệt đi lên giẫm một cái , hét lớn một tiếng "Thần binh nhanh như luật lệnh , Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận , mở ! Mở ! Mở !" .

Nhất thời , "Ông" một thanh âm vang lên , trận pháp lập tức khởi động , chỉ gặp những nguyên bản đó phổ phổ thông thông còn tại đó tượng gỗ , lúc này nhất thời liền kim quang hộ thân , từng cái biến thành tiêu kim nhân , kim quang mãnh liệt , toàn bộ trận pháp phát ra từng đợt trầm thấp "Ong ong" âm thanh .

Mà này Miêu Dung Bà cũng đứng tới , chỉ bắt quả độn đầu vào kim quang mãnh liệt trên trận pháp , chỉ nghe thấy "Oanh" một tiếng vang thật lớn , liền thấy này Miêu Dung Bà cứ thế mà liền bị một cổ dữ dẫn lực lượng phản chấn trở về , sau cùng rơi đập tại trận pháp trung ương .

Theo Trần Nhị Cầu thôi động trận pháp , chỉ gặp trận pháp kim quang càng ngày càng sáng , vây ở trong trận Miêu Dung Bà nhất thời che đầu , lăn ở trên , phát từng đợt tiếng kêu gào , bộ dáng không bình thường thống khổ .

Nhìn thấy trận pháp một chút liền đem Miêu Dung Bà cho hàng phục lại , ta cũng coi như là đại thờ phào .

Lúc này , cũng quay đầu lại đến đánh giá đến cái này bị Trần Nhị Cầu cải tiến qua Lục Đinh Lục Giáp trận .

Chỉ gặp , cái này trận hết thấy từ mười hai cái tượng gỗ cấu thành , này mười hai cái tượng gỗ , điều khắc lại là Thập Nhị Cầm Tinh . Đây là Thập Nhị Cầm Tinh , đều là đầu thú thân người , thủ chương lớn nhỏ .

Nhìn đến đây , ta không khỏi hoảng nhiên đại ngộ . Đây là nên cũng là trong truyền thuyết 'Lục Đinh Lục Giáp trù'.

Trù , cũng là Phích Lịch mộc điều khắc Thập Nhị Cầm Tinh ảnh chân dung , chia làm Lục Đinh Lục Giáp trù , Lục Mậu trù các loại .

Kỳ môn chi thuật , thần bí huyền diệu vô cùng , dân gian truyền thuyết kỳ môn chi thuật có thể 'Bày mưu tính kế' , quyết thắng thiên lý bên ngoài .

Tất cả mọi người nghe nói qua 'Bày mưu tính kế' cái này thành ngữ , nhưng lại có rất ít người biết rõ nó ý tứ chân chính .

Thực , 'Bày mưu tính kế' ý tứ cũng là ngồi trong nhà mà tướng bên trong , bày xuống một cái kỳ môn trận , đi qua vận 'Trù' (Lục Đinh Lục Giáp trù) đến biến hóa trận pháp , di động vị trí , để đạt tới quyết thắng thiên lý bên ngoài hiệu quả . Đây chính là bày mưu tính kế , quyết thắng thiên lý bên ngoài chánh thức nơi phát ra .

Nghe nói , Trương Lương "Bày mưu tính kế" dùng cũng là Kỳ Môn Độn Giáp chi thuật . Đối với kỳ môn thuật cao thủ mà nói , thiên hạ sự tình , đều chỉ tại trong nhà hán 'Bàn cờ' bên trong , chỉ cần vận trù , liền có thể không chế thắng bại . Đây là cũng là chính Trần Nhị Cầu một trực giác đến chính mình so với ta càng cao cấp , càng ngu ngốc nguyên nhân , thậm chí đều khinh thường hướng mở Âm Dương Nhân .

Rất hiển nhiên , Trần Nhị Cầu đem Lục Đinh Lục Giáp trong trận phù cùng người , toàn bộ thắng cấp sửa đổi Lương Thành 'Trù' , kể từ đó , liền dùng không hề giống lúc trước tại trong trường học đối phó lục cương như thế , cần sáu người đứng quai vị tiến lên không những không ưu hóa bố trận rất nhiều hạn chế , hơn nữa còn cực kỳ thuận tiện .

Lục Đinh Lục Giáp trù dùng cái túi giả bộ , phải dùng thời điểm , tùy thời lấy ra bày ở bên trên , liền có thể bố trí ra một cái Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận . Mà , những này 'Trù' , còn không vẹn vẹn là bày đây là một loại trận pháp mục đích . Xem ra , đây là Trần Nhị Cầu mấy ngày này hay là tiến bộ rất nhanh , thật là khiến người ta lau mắt mà nhìn .

Hiện nay cái này cải tiến qua Lục Đinh Lục Giáp kỳ môn trận , uy lực cũng không so với lúc trước đối phó lục cương thời uy lực nhỏ , thậm chí kim quang so với lúc trước còn thịnh .

Chỉ bắt quả , trận này bên trong Miêu Dung Bà , mặc dù vây khốn ở trong trận này , có thụ dương hỏa thiêu đốt thiêu thân nỗi khổ , như tại luyện ngục bên trong , đau không nói nổi , nhưng lại cũng không thể trực tiếp đem chém giết hướng trong trận .

Điểm này , Trần Nhị Cầu chính mình cũng nhìn ra đến , không khỏi nhíu chặt mày , đối ta gọi "Sư đệ , đây là súc sinh không đơn giản , ta đây là trận pháp lấy đến không chết nàng , làm sao bây giờ?"

"Yên tâm , ta có biện pháp !" .

Ngay sau đó , ta liền quay đầu gọi Long ca tới , sau đó hỏi hán "Người dùng thương , có thể đánh trúng trên trán nàng cái kia con mắt sao?"

Là , ta nguyên bản liền không có trông cậy vào Lục Đinh Lục Giáp trận có thể trực tiếp chém giết Miêu Dung Bà , chánh thức muốn giết chết nàng , hay là đến chăm mù ánh mắt của nàng mới được .

Nghe được ta lời nói , Long ca sững sờ , nói "Năm đó ta tại bộ đội thể nhưng là tay súng thiện xạ , muốn đánh ánh mắt của nàng còn không dễ dàng , chỉ là người không phải nói súng đối nàng không có tác dụng sao?"

Nghe hán nói có thể đánh trúng ánh mắt của nàng , ta đại hỉ , thế là tranh thủ thời gian đối với hán "Người dạng này đánh ra đương nhiên không được ,

đem viên đạn trước cho ta ."

Long ca rất ngạc nhiên , nhưng là cũng không hỏi nhiều , lập tức xuất ra mấy hạt bi sắt nhỏ .

Thanh này súng sẵn là Lý trưởng thôn , dùng đều là bi sắt . Thế là ta lấy ra hai hạt bi sắt , cắn chót lưỡi , đem đầu lưỡi máu phun tại bi sắt tiến lên sau đó lại truyền cho Long ca , nói với hắn "Liền đánh ra trên trán nàng này con mắt thứ ba !"

Long ca điểm gậy đầu , tiếp nhận viên đạn , cật vào súng sẵn bên trong , sau đó liền bắt đầu nhắm chuẩn .

"Ầm!"

Một tiếng súng vang !

Miêu Dung Bà vừa đứng , muốn tiếp tục đập vào trận pháp , lúc này viên đạn lại vừa vắn đánh vào trên trán nàng cái kia trên ánh mắt . Tiếp , một tiếng kêu thê lương thảm thiết , Miêu Dung Bà tựa như là một cái khí cầu giống như , "Bành" một tiếng , thân thể run lên , sau một khắc liền trực tiếp hồn phi phách tán , hóa thành hư vô ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Thế ngoại đào nguyên

Một phát súng liền đem Miêu Dung Bà đánh cho hồn phi phách tán , Long ca chinh người đầu hưng phấn nhảy , gọi "Ngọa tào , ta đánh chết nàng , ta đánh chết cái kia chết Bà tám !"

Là , lúc này chúng ta tất cả mọi người rất hưng phấn , cuối cùng đem phiền cho giải quyết , ai cũng thở phào .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Sur đệ , ngươi có phải hay không biết rõ này súc sinh từ huyết ngay tại trên ánh mắt?"

Ta điểm gậy đầu , thế là liền nói "Cái này cũng nhờ có Long ca bắn chuẩn ."

Long ca bị ta khen một cái , cười hắc hắc , sau đó liền nói "Lão tử lần sau xem ra cần phải đem viên đạn toàn phun lên đầu lưỡi máu , hắn đại gia , cái nào không có mắt quý quái dám cản mình , lão tử liền để bọn họ ăn một phân tử gậy trước !"

Long ca phát hiện viên đạn đồng dạng có thể giết chết quý mị , nhất thời một mặt tự tin .

Miêu Dung Bà một trừ , tiếp xuống chúng ta dùng xiềng , đem Lý Đại Ngưu thi thể chôn ở thông bên trong , cũng coi là giúp hắn nhập thổ vi an đi.

Cứ như vậy giày vò , liền qua hơn một giờ .

Sau đó chúng ta tiếp tục thuận thông hướng đi về trước , trong lúc đó , ta cũng tìm hỏi Trần Nhị Cầu những bố trận đó tượng gỗ sự tình , quả nhiên cùng ta suy đoán một dạng , những cái kia là 'Lục Đinh Lục Giáp trừ' , Thập Nhị Cẩm Tinh , đầu thủ thân người , đại biểu Thập Nhị chi , đi qua những này trừ , có thể nhẹ nhõm bài binh bố trận .

Nghe nói như thế , ta liền hiếu kỳ hỏi hắn , vì cái gì vừa rồi bố trận hoa dài như vậy thời gian?..

Rút cuộc , Trần Nhị Cầu liền nói cho ta biết , Lục Đinh Lục Giáp trận nhìn như cũng là Thập Nhị chi trừ , nhưng là thực mỗi chi trừ đặt ở cái gì quái vị bên trên , đều muốn thoai toán .

Tiếp , hắn liền cho ta nói một đồng lớn cái gì canh giờ cùng phương vị , cảm tình cùng quái vị thoai toán phương pháp , tất cả đều là sở tự , tựa như là một cao thâm phức tạp đề toán giống như , nghe được ta đau cả đầu , tranh thủ thời gian gọi hắn không cần kể , lão tử sợ nhất sở tự . Xem ra , đây là kỳ môn chi thuật cũng không phải ai cũng có thể học được , thật muốn nhìn thiên phú .

Đồng thời , tâm lý cũng không khỏi không bội phục hắn , con hàng này nhìn tùy tiện , nhưng là tại đây là Sở Lý hướng phương diện nào tử lại thật mẹ hắn thông minh , dù sao ta là so ra kém hắn .

Cứ như vậy , một đường ngồi chém gió , đi lên phía trước có mấy ngàn mét xa , tiếp phía trước thông đột nhiên thay đổi hẹp . Trước đó có rộng hai mét thông , lúc này chỉ có thể dung một người mèo thất lưng bò sát .

Bất quá, thông mặc dù càng đổi càng hẹp, nhưng là ánh sáng lại càng ngày càng sáng, mèo thất lưng hướng phía trước bò một đoạn ngắn, tiếp ta liền có thể nhìn thấy động khẩu bạch quang.

Nhìn đến đây, trong nội tâm của ta nhất thời đại hỉ, hiển nhiên này cũng là động khẩu, chúng ta rốt cục đi ra đầu này thông!

Chỉ là tại đây là thông đi vào trong xa như vậy, cũng không biết lúc này động khẩu bên ngoài, là cái gì địa phương, theo ta đoán chừng, chúng ta đi đầu kia thông, nhất định là mặc một ngọn núi đi!

Ngay sau đó, ta liền đối sau lưng mọi người "Phía trước là động khẩu, các đồng chí nhanh lên đi!"

Nói xong, ta liền đệ nhất nhân leo ra qua.

Vừa ra động khẩu, ta sẽ nhìn thấy trước mắt là một mảnh bình nguyên, cỏ xanh tròn bóng, cây xanh thành âm, xanh ngắt ướt át, hồ nước ba quang liễm diễm, thanh tịnh gặp, bốn phía thanh sơn vờn quanh núi non hùng vĩ, quả thật thế ngoại đào nguyên.

Là, ta theo không có gặp qua cảnh sắc tốt như vậy địa phương, yên tĩnh, tường hòa, thoáng như một bức sơn thủy, họa là không tồn tại ở thế gian một chỗ tiên cảnh. Là, nơi này tựa như là một chỗ tiên cảnh, cùng thế cách tuyệt tiên cảnh, chưa bao giờ nhận hiện đại văn minh phá hư cùng ô nhiễm.

Không khí là như vậy mùi thơm ngát, bầu trời là như vậy một xanh thẳm, hồ nước là như vậy thanh tịnh, hết thấy là như vậy mỹ hảo.

Lúc này, sau lưng Trần Nhị Cầu cùng Long ca bọn họ cũng từng cái đi ra đến, nhìn thấy trước mắt này tám cảnh đẹp, cũng không khỏi say mê.

Từng cái sợ hãi thán phục gọi "Nơi này là thì sao? Quá đẹp!"

Bàn Tử nói "Long ca, chúng ta dứt khoát cũng đừng trộm đầu, trực tiếp tới nơi này làm du lịch khai phát đi, đánh giá Kế Đô có thể phát đại tài. Đây là mỹ hán hoàn toàn là thế ngoại đào nguyên nha."

Long ca một cái não băng gỗ qua, lật khinh thường nói "Dã Quỷ lĩnh bên trong làm du lịch khai phát, người nào từ có bị bệnh không, người khác là đến du lịch đầu, hay là đến đưa mạng?"

Bàn Tử không phục "Vạn nhất nơi này có chia ra đường đâu?"

Ngay tại hai người tại tranh chấp việc này thời điểm, một bên Trần Nhị Cầu đột nhiên hướng phía trước chỉ, kinh ngạc gọi "Các người mau nhìn, có thôn làng!"

"Thôn làng?"

Nghe xong lời này, chúng ta ba người đều là sửng sờ, nghĩ thầm loại này địa phương tại sao có thể có thôn làng?

Trong lòng mặc dù cảm thấy thật không thể tin, nhưng là vẫn tranh thủ thời gian thuận Trần Nhị Cầu chỉ phương hướng nhìn qua, nhãn thần xuyên qua phía trước hồ, tiếp tục xuyên qua nhất đại phiến xanh, tiếp quả nhiên ở phía xa lộ ra một cái thôn làng.

Chỉ gặp, cái kia thôn làng điểm điểm ốc xá, thôn làng bốn phía Sóng lâu lên Lão làng, thôn làng cách chúng ta cái này mới có chút xa, mặc dù nhìn không rõ lắm, nhưng là không hề nghi ngờ, nơi đó đúng là một cái thôn làng.

Gặp cái này địa phương quả nhiên có thôn làng, chúng ta bốn người đều mắt tròn tròn, cả đám đều chấn kinh không được.

Nơi này là chỗ nào nha? Dã Quỷ lĩnh chỗ sâu, người sống cấm địa, loại này địa phương tại sao có thể có người ở được nha? Hơn nữa còn là một cái thôn làng, đây là quả thật không thể tin.

Khó ... Nơi này thật sự là một chỗ thế ngoại đào nguyên?

Có người trốn ở cái này địa phương, không tranh quyền thế, qua thế ngoại đào nguyên điền viên sinh hoạt?

Lúc này, một bên Bàn Tử thật hưng phấn đối Long ca "Người nhìn, người nhìn, ta nói không sai chứ, nơi này hoàn toàn có thể làm du lịch khai phát, liền thôn làng đều có, khẳng định có ra ngoài đường. Đúng, không kiên trì chúng ta đi qua nhìn một chút?"

"Đi xem một chút đi! Ta cũng rất muốn biết rõ đây là đến là cái gì địa phương."

Ta điểm gật đầu, tiếp nhận Bàn Tử đề nghị.

Thực, Trần Nhị Cầu cùng Long ca cũng đối phía trước cái kia thôn làng tràn ngập hiếu kỳ, đều muốn qua nhìn một chút, nơi này ở được đến đều là ai.

Hạ quyết tâm, thế là chúng ta bốn người tranh thủ thời gian hướng phía trước thôn làng đi qua ...

Chúng ta ra đến động khẩu, là tại một chỗ giữa sườn núi, như ta sở liệu, chúng ta đi đầu kia thông, là xuyên qua một tòa đại sơn, theo núi đầu kia đã thông tới.

Bốn người xuống núi, đi vào trên cỏ, nơi chốn là hương hoa, bên cạnh trong hồ, càng là có thể rõ ràng trông thấy con cá bơi qua bơi lại. Nếu như không phải nhìn thấy phía trước có một cái thôn làng, chúng ta khẳng định liền sẽ biết dừng lại bắt con cá trước nướng lấp lấp dạ dày.

Đại khái đi có mười mấy phút đi, rốt cục, chúng ta tới đến cái kia thôn làng bên ngoài.

Toàn bộ thôn làng, không bình thường phong cách cổ xưa, gạch xanh ngói đen, cổ hương cổ sắc, từng tòa nông gia tiểu viện, tọa lạc tại chỗ này thế ngoại đào nguyên bên trong, tràn ngập tường hòa cảm giác.

Chúng ta thuận vào thôn đá xanh nhỏ bé một đi thẳng về phía trước, xuyên qua một lùm Thụ Trúc rừng, tiếp bên tai truyền đến một trận thì thầm hài đồng lễ âm thanh "Nhân chi sơ, tính bản thiện. Tính gần, tập tướng xa. Cầu thả không dạy, tính chính là đời. Dạy hướng, quý lấy chuyên. Tích Mạnh Mâu, trạch lân xử. Từ bất học, đoạn cơ trừ..."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Thế ngoại đào nguyên (hai)

"Có Nhân Thư, là Tam Tự Kinh?"

Trần Nhị Cầu sửng sốt, không khỏi kinh ngạc "Khó nơi này còn có học đường?"

Ta cũng cảm thấy rất kinh ngạc, đặc biệt là nghe được sáng sủa lễ âm thanh, hay là Tam Tự Kinh tình cảnh này giống như là vượt qua đến cổ đại giống như cảm giác, để cho người ta cảm thấy đặc biệt không một dạng.

Chúng ta thấy cái người tìm theo tiếng xuyên qua trúc lâm, tiếp toàn bộ thôn làng đều hiện ra tại chúng ta trước mắt.

Đây là một mảnh bằng phẳng rộng lớn thỏ, từng dãy chính tề phòng xá. Còn có phi nhiều điền, mỹ lệ ao, trong sân đủ loại Tang Thụ trúc lâm loại hình. Đồng ruộng đường nhỏ giao thoa tương thông, gà gáy chó sủa khắp nơi có thể nghe được, mọi người tại đồng ruộng bên trong lui tới trồng trọt lao động, hoàn toàn cũng là thế ngoại đào nguyên có một không hai.

Lúc này, Bàn Tử liên niệm "Rừng chỉ nguồn nước, liền đến một núi, núi có miệng nhỏ, phẳng phát nếu có ánh sáng liền bỏ thuyền, từ miệng nhập. Sơ cực hẹp, mới nhà thông thái. Phục được cân nhắc mười bước, rộng mở trong sáng. Thổ bình bỏ, ốc xá nghiêm chỉnh, có ruộng tốt đẹp ao cây dâu trúc hướng thuộc. Thiên Mạch giao thông, Gà chó tương nghe. Bên trong tới lui loại làm, nam nữ áo, tất như ngoại nhân. Tóc vàng tóc trái đào, cũng vui mừng tự nhạc. Đây là mẹ hán không phải liền là Đào Uyên Minh dưới ngòi bút thế ngoại đào nguyên như đúc giống nhau sao?"

Nghe hán kiều nói này, chúng ta cũng đều cảm thấy có chút giật mình. Đúng vậy a, đây là thật như Bàn Tử nói tới như thế, hoàn toàn phù hợp Đào Uyên Minh dưới ngòi bút thế ngoại đào nguyên. Hẳn tại thế ngoại đào nguyên vẫn tự bên trong tả, chính mình là theo trong động ra đến, sau đó nhìn thấy cảnh tượng như vậy, mà ta nhóm cũng là theo trong động ra đến, nhìn thấy cũng là Đào Uyên Minh vẫn tự bên trong thuật như vậy cảnh tượng.

Đây cũng quá không thể tưởng tượng a? Khó Đào Uyên Minh cũng đã tới?

Ta kinh ngạc cái cảm đều nhanh đến rơi xuống, thật không dám tin tưởng này lại là thật.

Bốn người khiếp sợ không gì sánh nổi cùng tò mò, sau đó tiếp tục đi lên phía trước, mấy trăm mét về sau, sáng sủa lễ âm thanh càng thêm rõ ràng, cũng là theo phía trước tòa nhà trong học đường truyền ra đến.

Chúng ta thấy cái đi vào học đường trước, trong triều đầu xem xét, chỉ gặp bên trong ngồi mười một mười hai cái hài đồng, mặc cổ đại y phục, chính cùng đồng dạng thân thể Hán phục dạy học tiên sinh gập gù đặc ý lăng Tam Tự Kinh.

Nhìn liếc một chút đây là trong học đường người, ta liền không khỏi nhướn mày, Trần Nhị Cầu liền hỏi ta "Sur đệ, làm sao?"

Ta quay đầu nói với bọn họ "Cái này thôn làng ở được người có vấn đề."

"A? Có vấn đề!"

Nghe xong lời này, mấy người bọn hán đều thất kinh, một mặt sợ hãi hỏi "Người nói là, nơi này là cái quỷ thôn?"

Ta lắc đầu , vừa điểm gặt đầu .

Mọi người gặp ta một chút lắc đầu , một chút vừa gặt đầu , có chút được , Long ca liền nói "Tiểu sử , ngươi có thể đánh nói chuyện rõ ràng điểm à , ngươi nói người ở đây có vấn đề , đến là có ý gì nha?"

Ta nhìn mi đầu liền nói cho bọn họ "Bởi vì những người này trên thân khí tràng khác thường , đã có người dương khí , lại có Quỷ Âm khí , dù sao rất kỳ quái ."

Là , chỉ gặp học đường bên trong những cái kia hài đồng , còn có này dạy học tiên sinh , đều là như thế .

"Vậy cái này đến xem như người , hay là quỷ nha?" Long ca cùng Bàn Tử đều hiếu kỳ nhìn về phía ta .

"Ta đây là mẹ hán cũng là nhìn không ra một cái Minh Đường đến nha ." Ta cười khỏ một tiếng .

Lúc này , một bên Trần Nhị Cầu đột nhiên giống như nhớ tới cái gì giống như , đột nhiên gọi "Hội không phải là Thiết Bàn Quỷ a? Lần trước gặp được cái kia Thiết Bàn Quỷ lúc , ngươi liền từng nói nó đã có người dương khí , vừa mang Quỷ Âm khí , ngươi còn nhớ rõ sao?"

Nghe xong lời này , ta nhất thời cũng nghĩ , lại xem xét này trong học đường hài đồng , quả nhiên , cũng là cùng lần trước gặp được cái kia Thiết Bàn Quỷ lão thái bà một dạng khí tức .

Một nhìn đến đây , ta nhất thời kinh hãi "Những này quả thật là Thiết Bàn Quỷ !"

Lần này nhưng làm ta dọa cho phát sợ , tâm đều chột run lên , đây là mẹ hán nhiều như vậy Thiết Bàn Quỷ , chúng ta đã đến xông tới , vậy cũng không ra đại sự?

Lúc trước tại Lại gia thôn lúc , gặp được một cái Thiết Bàn Quỷ , chúng ta thiếu chút nữa một mạng , hiện nay cái này thôn hài đồng đều từng cái tất cả đều là Thiết Bàn Quỷ , ta thiên a ! Đây là đến là cái gì địa phương nha?

Đương nhiên , nghe được ta nói đây đều là Thiết Bàn Quỷ , Trần Nhị Cầu bọn họ cũng tất cả đều dọa đến giật mình . Ban đầu ở Lại gia thôn theo Thiết Bàn Quỷ độ sức kinh lịch mọi người thể nhưng là ký ức vẫn còn mới mẽ , lúc này thấy đến một học đường Thiết Bàn Quỷ , người nói có thể không sợ sao? Nói câu khó nghe chút , chúng ta mấy cái chỉ kém tè ra quần , từng cái sắc mặt sát thời gian đều hoảng sợ thành trắng bệch .

Tâm lý nhất thời loạn lòng người , chớ xông vào một chỗ quỷ thôn , hơn nữa còn là Thiết Bàn Quỷ thôn làng , hậu quả kia ngẫm lại đều đáng sợ . Cho nên , lập tức ta liền nói với bọn họ "Chúng ta mau chóng rời đi nơi này , vạn nhất bị nơi này quỷ phát hiện mình cũng đừng nghĩ sinh hoạt rồi đi ."

Nghe ta kiểu nói này , mọi người cũng đều minh bạch chúng ta lần này xông vào một cái bao nhiêu hung hiểm địa phương , tranh thủ thời gian theo ta quay đầu , chuẩn bị rời đi nơi này .

Thế nhưng là , ngay tại chúng ta quay người chuẩn bị lúc rời đi thời điểm , đột nhiên đối diện một vị lão ông đi tới , nhìn thấy chúng ta bốn người , không khỏi hơi kinh hãi , sau đó liền đem chúng ta ngăn cản .

Nhất thời , ta tâm bên trong liền thâm kêu một tiếng hồng , lần này thật sự là bị phát hiện .

Tâm lý một mảnh tuyệt vọng , nghĩ thầm , ông trời a , khó mấy người chúng ta cứ như vậy chơi xong?

Lúc này ta , có thể rõ ràng cảm giác được trên trán mồ hôi lạnh , thuận gương mặt liền trượt xuống , phía sau lưng một chút liền toàn ướt đẫm .

Đương nhiên , đằng sau ta Trần Nhị Cầu bọn họ ba vị , cũng bị dọa đến chân đều run lên .

Chỉ gặp vị này lão ông , tuổi chừng bát tuần , một đầu tóc trắng , nhưng cũng là cùng học đường người bên trong một dạng , trên thân đã có dương khí , lại có Quỷ Khí , cùng lúc trước nhìn thấy cái kia Thiết Bàn Quỷ lão thái bà một dạng khí tức , hiển nhiên cũng là một cái Thiết Bàn Quỷ , thậm chí là ngân tằm quỷ cũng nói bất định đây.

Hắn đem chúng ta ngăn lại , liền hỏi "Bốn vị đại nhân , ăn mặc quái dị , không biết là từ chỗ nào mà đến?"

Gặp vị này lão quỷ cũng không có hại người chi ý , ta liền đối với hắn "Chúng ta bốn người theo ngoài núi mà đến , ngộ nhập quý thôn , có nhiều quấy rầy , chúng ta đây là liền chuẩn bị rời đi ."

Lão ông nghe nói chúng ta là theo ngoài núi tiến đến , rất cao hứng nói "Núi khách bên ngoài? Chúng ta đây là bên trong nhiều năm chưa bên ngoài khách nhân đến đây , thật sự là khách hiếm thấy nha ."

Lão ông lộ ra rất hưng phấn , lập tức liền mời chúng ta ở lại nơi này , nói "Bốn cái đại nhân , khẳng định tàu xe mệt nhọc , không bằng ngay tại thôn chúng ta nghỉ một đêm rồi đi không muộn ."

Tại quỷ thôn ở được? Mà đều là Thiết Bàn Quỷ? Người cảm thấy chúng ta dám ở tại nơi này sao?

Ở được là khẳng định sẽ không ở được , cả đời này không có khả năng gốc đến ở được quỷ thôn .

Ngay sau đó , ta chỉ lắc đầu cự tuyệt hần hào ý , kiếm có nói "Lão bá , chúng ta không tốt quấy , hay là muốn thừa dịp sắc trời còn ngằm , trở ra núi qua ."

Nào biết , đây là lão ông nhưng cố không cho chúng ta đi , còn kéo ta hướng trong thôn đi , nói chúng ta là khách ít đến , khó gặp , muốn chỉ người tình nghĩa . Tóm lại , không bình thường nhiệt tình . Mà , lão ông tới kéo ta thòi điem , ta có thể rõ ràng cảm giác được , tay hần rét lạnh , mà giống một cái cứng rắn thiết trào một dạng , hiển nhiên chúng ta không có đoán sai , hần cũng là Thiết Bản Quý , cái này thôn người đoán chừng tất cả đều là Thiết Bản Quý .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Thứ Chương 205: Thế ngoại đào nguyên (ba)

Lão ông giữ chặt chúng ta , không thả chúng ta đi , lần này chúng ta bốn người đều gặp đến độ muốn khóc . Nghĩ thâm , đối phương không phải là có ý giả bộ như nhiệt tình hiếu khách , mời chúng ta làm khách ngủ lại , ban đêm hút chúng ta dương nguyên a?

Là , Thiết Bản Quý có thể không phải liền là chuyên môn hấp người khác dương nguyên sao? Ban đầu ở Lại gia thôn nhìn thấy cái kia Thiết Bản Quý lão thái bà , cũng là đem lão đầu dương nguyên cho hút khô , đây chính là chúng ta tận mắt nhìn thấy .

Nghĩ tới đây , ta nào dám ở được nha? Đoán chừng ở lại liền chết thật định . Cho nên khi lập tức , ta liền theo vị kia lão ông nói "Lão bá , chúng ta thực sự có việc tại thân , cần tranh thủ thời gian trở ra núi qua , thực sự trì hoãn không được."

Lão ông lại dừng tay "Nhu hôm nay sắc mặt đã là không còn sớm , này trong núi có một tế đàn , thần quái rất nhiều , các ngươi lúc này nếu muốn ra ngoài , chỉ sợ hung đa cát thiểu , hay là đến nhà ta qua dùng lại một đêm , ngày mai rồi đi không muộn ."

Giải thích , một mặt quan tâm bộ dáng , nếu như không phải bởi vì ta biết rõ hần là một cái Thiết Bản Quý , đoán chừng đều muốn cảm động lệ nóng doanh trong .

Nói thật , lúc này chúng ta cũng không biết nên làm cái gì , tâm lý biết rõ hần cũng là Thiết Bản Quý , nhưng là đối phương vừa một bộ nhiệt tình rất tốt người một dạng , trong lúc nhất thời chúng ta cũng không tiện phát tác .

Vạn nhất người ta là thật không có lên ý muốn hại người , mà ta nhóm ra tay trước làm , đây chẳng phải là nguyên bản không có việc gì , mà chính mình nhất định phải tìm đường chết này?

Nên biết đây chính là tại người ta trên bàn , nơi này đến có bao nhiêu Thiết Bản Quý chúng ta cũng không biết , dù sao đồng ruộng trước đến đều là bọn họ người , hiện nay chúng ta đã bị phát hiện , muốn lấy chết chúng ta , giống như bóp chết bốn cái con kiến một dạng dễ dàng , muốn chạy trốn là không thể nào .

Lúc này , Trần Nhị Cầu mấy người bọn hần đều lo lắng hỏi ta , nên làm cái gì?

Lão ông "Yên tâm , chúng ta nơi này dân phong chất phác , cũng không phải hắc thôn sơn trại , chur vị không cần lo lắng ."

Nghe lão ông nói như vậy , ta cũng chỉ đành trước tạm thời đi một bước nhìn một bước , dù sao lúc này chúng ta muốn phản kháng cũng vô dụng . Sau đó ta điem gặt đầu , liền đáp ứng lão ông , tiếp theo lão ông hướng trong thôn đi vào .

Vừa đến trong thôn , các thôn dân nhìn thấy chúng ta bốn người , cũng giống như nhìn thấy vật hi hần giống như , từng cái hạng nhìn lại chúng ta . Trông giữ chúng ta toàn thân không tự tại , mà rất lo lắng bọn họ lại đột nhiên đối với chúng ta nổi lên .

Bất quá , cũng may làm chúng ta lo lắng sự tình cũng không có phát sinh , những cái kia thôn dân hạng lên , chỉ là hung hăng hỏi chúng ta là từ nơi đó đến , mặc trên người y phục vì cái gì như thế kỳ quái?

Chúng ta liền nói cho bọn họ , chúng ta là dân tộc thiểu số , đây là y phục mới có thể hơi đặc biệt .

Lão ông mang bọn ta , qua đến trong nhà hần , ở trong viện ngồi xuống , trả cho chúng ta pha trà .

Chỉ bất quá , tất cả mọi người không dám uống .

Lúc này , lão ông liền cười cười , làm 'Mời' thủ thế , ra hiệu chúng ta uống trà .

Ta nhìn liếc một chút trà , phát hiện đây là thật đúng là trà , tâm lý không khỏi cảm thấy kỳ quái , quý này làm sao thật có thể ngấm ra trà đến?

Bất quá nghĩ lại , bọn họ là Thiết Bàn Quý , trong lòng cũng đã cảm thấy trước mắt đây hết thảy đều chẳng có gì lạ .

Cái gì gọi là Thiết Bàn Quý?

Trước đó cũng đã có nói qua , Thiết Bàn Quý cũng là hấp với dương nguyên , hóa thành hình người , có thể tại vào ban ngày ghé qua . Thay lời khác mà nói , bọn họ mặc dù đã , là cái quý , nhưng lại vừa hóa ra hình người , có thể tiếp tục người dương gian làm 'Người'.

Đây là cũng là chính vì cái gì , lúc này là ban ngày , bọn họ lại có thể giống như người sống , bình thường tại ban ngày bên trong hành tẩu . Mà , còn giống sinh hoạt thời điểm một dạng , những người lớn bận bịu trông vội lao động , đám trẻ con bên trên học đường , một phái nhà ở an vui cảnh tượng . Nếu như ta không có đoán sai lời nói , những người này nói ít cũng chết mấy trăm hơn ngàn năm , mà tại đây là mấy trăm hơn ngàn năm thời gian bên trong , bọn họ cũng đều là giống như bây giờ , ngày qua ngày , năm qua năm qua nhân gian chính thường nhân thời gian .

Cũng là chính nói , nơi này cũng là bọn họ thường tại thôn làng , bọn họ thế ngoại đào nguyên . Nơi này hết thảy , đều không phải là huyền tượng , mà chính là chân thực tồn tại .

Bọn họ ở chỗ này chân thực sinh hoạt , đem phòng ốc làm chỉnh chỉnh tề tề , loại mập Ốc Thổ , hồ nước nuôi con cá , trong viện loại Tang Thụ trúc lâm loại hình , mà bên tai truyền đến gà gáy chó sủa thanh âm , hiển nhiên bọn họ còn nuôi gà nuôi chó , nghiêm chỉnh cũng là ngăn cách một chỗ ban đầu nông thôn .

Thực , tự bị lão ông phát hiện chúng ta về sau , chúng ta liền không có biện pháp có thể chạy thoát được , duy nay coi như trong lòng lo lắng cũng vô kế hướng sự tình , đối phương muốn giết chết chúng ta mấy cái , coi như phản kháng cũng là chết , chẳng dứt khoát đem bọn họ xem như là một đám chính thường nhân tính toán .

Ta sở dĩ nghĩ như vậy , cũng là có nguyên nhân . Bởi vì bọn họ chính mình cũng là đem chính mình xem như chính thường nhân , bình thường lao động , tiêu hài tử còn bình thường một mực bên trên học đường , cũng là chính nói , bọn họ cũng không có nghĩ qua chính mình là quý . Nói bất định , bọn họ lưu chúng ta làm khách , cũng thật sự là giống như người , xuất phát từ nhiệt tình đâu?

Bởi vì cái gọi là , đã đến nơi này , làm theo an chi . Đã không có đường lui , lo lắng cũng vô dụng , thế là ta liền nâng chung trà lên , chẳng những gặp nằm mầm đứng thẳng , màu sắc nước trà thanh liệt , mùi thơm bốn phía , nước trà vừa vào nói , hương khí bốn phía , về hầu ngọt thanh , đúng là trà trong cực phẩm , căn bản cũng không phải là bên ngoài lá trà có thể so sánh.

Ngay sau đó , ta liền đối lão ông tán thưởng một tiếng "Trà ngon !"

Lão ông gặp ta tán dương hân trà tốt , rất là vui vẻ , râu bạc trắng run rẩy , cười nói "Trà này đến nay năm thứ trước , chỉ hái 'Liên Tâm' , tiến hành cổ pháp xào chế , phân lượng cực ít , ta chính mình cũng không lắm bỏ được uống nhiều , hôm nay các người là ta khách quý , cho nên mang tới cùng các vị hưởng thụ . Bởi vì cái gọi là , độc thật vui vẻ , không bằng nhiều người thật vui vẻ , ha ha ."

Nghe lão ông kiểu nói này , ta ngược lại là có chút thụ sủng nhược kinh , nói như vậy , hẳn thật không có hại chúng ta tâm tư? Phản mà chính là coi chúng ta là thành khách quý?

Nghĩ tới đây , ta tâm bên trong cũng hơi thở phào .

Lúc này , Trần Nhị Cầu bọn họ gặp ta uống trà , thế là cũng nhao nhao bắt đầu phẩm , cũng không khỏi hơi hơi giật mình , hiển nhiên cũng là chưa từng thưởng thức qua tốt như vậy lá trà .

Bản Từ liền hỏi lão ông "Đây là lá trà thu từ nơi nào? Một năm sản lượng có bao nhiêu? Không kiên trì bán hết cho chúng ta , ta lấy rồi núi bên ngoài qua bán?"

Ta qua !

Nghe xong lời này , chúng ta mấy cái kém chút liền đem trong miệng nước trà cho máu phun ra đến , đây là gia hỏa cũng thực có can đảm lo lắng du lịch khai phát không đùa , lúc này đã đến treo lên lá trà sinh ý .

Nhất thời , ba người chúng ta đều không còn gì để nói .

Chỉ gặp lão ông cười cười , liền nói "Trà này thu từ phía trước thanh hồ , các người tới nên gặp qua , cái kia thanh bên cạnh hồ liền lớn đã trà , lượng rất ít , Bản Thôn uống còn không đủ , sao còn sẽ có đến bán ."

Lão ông nói cái kia thanh hồ , nên chính là chúng ta ra sơn động lúc , nhìn thấy cái kia hồ đi . Ta còn nhớ rõ , cái kia hồ hồ nước thanh tịnh gặp , thậm chí có thể rõ ràng nhìn thấy hồ con cá , quả nhiên là một 'Thanh hồ' a .

Lúc này , lão ông đột nhiên giống như nhớ tới chuyện gì , lập tức nói với chúng ta "Đúng , các người có phải hay không theo cái kia trong hồ đến?"

"Theo trong hồ đến?"

Chúng ta bốn người nghe nói như thế , không khỏi sửng sờ .

Lão ông thấy chúng ta không hiểu ra sao , liền nói "Nghe nói , cái kia thanh hồ , sâu không thấy , có thể thông ngoài núi hướng Giang Hà . Trước kia , chúng ta nơi này liền từng tới một vị ngoài núi hướng khách , hần từng nói là theo thuận mặt hồ ngồi thuyền kinh son động tới . Đương nhiên , đây là đã là rất rất lâu sự tình . Hần là tiến đến chúng ta nơi này vị thứ nhất khách nhân , các người là lần thứ hai tới."

"Há, lại có việc này?"

Nghe nói như thế , chúng ta cảm thấy ngạc nhiên .

Lúc này , một bên Bàn Tử đột nhiên tranh thủ thời gian hỏi "Đúng, lúc trước cái kia tới qua người này , họ gì tên gì? Không phải là gọi Đào Uyên Minh a?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Nơi nào là quỷ thôn?

Bàn Tử hỏi một chút ra lời này , chúng ta mấy cái người cũng đều tranh thủ thời gian hiếu kỳ nhìn về phía lão ông .

Chỉ gặp lão ông đầu tiên là sửng sờ , tiếp liền mặt đầy kinh ngạc hỏi lại Bàn Tử "Người làm sao biết?"

"Ngọa tào ! Khó Đào Uyên Minh thật tới qua nơi này?"

Bàn Tử trực tiếp bạo xuất một câu chữ bấy , thật sự là bởi vì trong lòng quá mức chấn kinh .

Đúng vậy a, lão ông ý tứ rất hiển nhiên , lúc trước tới qua người này cũng là Đào Uyên Minh , cũng là chính nói , Thế Ngoại Đào Nguyên cũng không phải là hư cấu , mà chính là chánh thức một thiên du ký . Mà , hần vẫn tự bên trong tả ngư nhân , thực cũng là hần chính mình .

Chúng ta khiếp sợ không thôi , cái này tin tức thật sự là để cho người ta quá mức thật không thể tin , thế là ta liền hỏi lão ông "Người kia đúng là gọi Đào Uyên Minh? Đông Tấn những năm cuối lúc tới?"

Lão ông ngẫm lại , liền nói "Tên ta nhớ được , xác thực họ Đào , chữ Nguyên Lượng , gọi Đào Uyên Minh . Còn hần là lúc nào đến, lão hủ từng nhớ kỹ lúc trước có hỏi qua hần , bên ngoài là không Hoàng Cân Quân còn tại cùng Hán Quân tác chiến , hần nói cho ta biết , Hán Triều đã sớm vong , bên ngoài là Ngụy Tấn thiên hạ , bất quá vẫn như cũ thiên hạ náo động , nhân dân chịu đủ chiến hòa nỗi khổ ."

"Quả thật là hần !"

Nghe đến đó , chúng ta liền mười phần khẳng định , người này nhất định cũng là tả Thế Ngoại Đào Nguyên một văn Đào Uyên Minh không sai .

Đào Uyên Minh , cũng là chữ Nguyên Lượng , ta nhớ được bên trên trung học thời còn thi qua đây là một đề , cho nên ký ức vẫn còn mới mẻ . Hần là Đông Tấn mặt đến Nam Triều Tống Sơ kỳ người .

Đông Hán diệt vong sau Trung Quốc kinh lịch dài đằng đặc mà hỗn loạn tứ phân ngũ liệt thời kỳ , Hán dân tộc lâm vào dài đến ba cái rưỡi thế kỷ chém giết trong chiến loạn , giống mô phỏng hướng La Mã Đế Quốc diệt vong sau Châu Âu Hắc Ám Thời Đại . Đông Tấn thời thực tế Trung Quốc đi qua dài đằng đặc chiến loạn Hán Tộc đã tinh thần sa sút , mỏi mệt , đói khổ , mê võng , Ngụy Tấn Nam Bắc Triều thời kỳ càng là cái không bình thường náo động thời thời kỳ , hứa đa quốc gia hưng khởi cùng diệt vong , nhân dân sinh hoạt chịu đủ chiến hòa , được xưng là "Ngũ Hồ Thập Lục Quốc".

Đây hết thấy , đều vừa vận cùng lão ông thuật ăn khớp .

Nói như vậy , chúng ta chẳng phải là một mực đối Đào Uyên Minh Thế Ngoại Đào Nguyên sinh ra hiểu lầm? Tất cả mọi người cho rằng , Đào Uyên Minh vứt bỏ quan viên về sau , tả Thế Ngoại Đào Nguyên là trong tưởng tượng Đào Nguyên thế giới , đối sinh hoạt tại hư ngụy hắc ám , chiến loạn tấp nập , đỏ máu không ngừng hiện thực thế giới bên trong người nhóm một loại kỳ thác tính thần .

Đây là mẹ hần ở đâu là ảo tưởng ra đến Đào Nguyên thế giới nha? Đây rõ ràng cũng là hần chánh thức tới qua , tận mắt gặp qua . Khi hần từ nơi này hòa bình thế giới lui trở về hiện thực chiến loạn thế giới , cho nên trong lòng vẫn như cũ tràn ngập đối với nơi này không muốn xa rời , nhưng lại vừa rồi cuộc trả lại không thấy cái này thôn làng , cho nên mới tả một thiên Thế Ngoại Đào Nguyên.

Chỉ bất quá, thế nhân cũng không tin trên đời sẽ có như Thế Ngoại Đào Nguyên thuật như vậy Đào Nguyên thế giới, không có thuế phú, không có chiến loạn, không có mua danh chuộc tiếng, không có câu tâm đầu giác, thậm chí ngay cả một điểm ồn ào thanh âm đều nghe không được, giữa người và người quan hệ cũng là như vậy bình thản, như vậy thành khẩn.

Là, chánh thức bên ngoài thế giới là không tồn tại dạng này địa phương, cho nên đều coi nó là thành một thiên ảo tưởng văn tự. Lúc trước không tồn tại, hiện nay cũng vẫn như cũ không tồn tại. Có lẽ, chỉ có chờ đến khi nào thiên hạ thật biến thành cái dạng này, khi đó mới có nhân tướng tin hẳn tả Thế Ngoại Đào Nguyên là thật đi!

Liên được Đào Uyên Minh đã từng tới, chúng ta trong lòng cũng càng thêm yên tâm, bởi vì Đào Uyên Minh tới qua, cũng sinh hoạt rồi đi, vậy thì càng thêm nói rõ đây là thôn Thiết Bản Quý, thực mặc dù là quý, chẳng những đúng là chính thường nhân một dạng hiếu khách, nhiệt tình, cũng vô hại người chỉ ý.

Không có lo lắng, ta cũng liền càng thêm đối bọn họ cái này thôn làng cảm thấy là tuyệt vời kỳ, thế là liền hỏi lão ông "Lão bá, các người cái này thôn làng có tên sao?"

Lão bá điểm gật đầu, thế là liền nói "Có, đương nhiên là có, chúng ta đây là gọi Lai Hà Lý."

"Cái gì? Lai Hà Lý!"

Nghe xong cái này tên, chúng ta tất cả mọi người là sững sờ, giật nảy cả mình, cái cảm đều nhanh chấn kinh.

Lai Hà Lý? Trong truyền thuyết quý thôn Lai Hà Lý? Cái kia nghe nói tràn đầy sát khí, oán khí, hung khí, lại là ba không quân đối (lập tức Thiên Giới, Minh Giới, Nhân Giới),

Người sống xâm nhập liền sẽ hung đa cát thiếu quý thôn Lai Hà Lý?

Cái này tin tức thật sự là đem chúng ta cho chấn kinh con người đều nhanh nhảy ra đến, nguyên lai bị ngoại giới nghe đồn để cho người ta nghe tiếng không còn Đầm Quý thôn Lai Hà Lý, vậy mà lại cùng Đào Uyên Minh dưới ngòi bút Thế Ngoại Đào Nguyên là cùng một cái thôn làng. Đây là quá mức hán ngoại ý muốn, việc này nếu như theo bên ngoài diện nhân qua kể, quý mới sẽ tin tưởng người đấy.

Là, một cái bị truyền thành tràn đầy ác quỷ, người sống mười nhập cửu nạn ra hung; một cái bị Đào Uyên Minh tả thành tràn ngập tường hòa, nhân hạ, người người an cư lạc nghiệp Thế Ngoại Đào Nguyên, người người hưởng tới mỹ hảo thế giới. Một cái là ngục, một cái là thiên đường, người nào mà hán sẽ nghĩ tới đây là lại là cùng một cái địa phương nha?

Lần này, chúng ta thật sự là bị lôi trong đó cháy trong mềm, đều nhanh muốn hoài nghi nhân sinh.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền nói "Nói như vậy, chúng ta lúc trước tiến vào Dã Quý lĩnh thời nhìn thấy khối kia bia đá là thật?"

Nghe nói như thế, ta không khỏi điểm gật đầu, như thế nói đến, hiển nhiên đường bia là thật, lúc trước trên tấm bia đá tả "Lai Hà Lý", hiển nhiên chúng ta hiện nay liền đến đến Lai Hà Lý.

Chỉ bất quá khác biệt là, nguyên lai tưởng rằng Lai Hà Lý là một chỗ tràn đầy ác quỷ ngục, hiện nay lại phát hiện nó thực là một chỗ mỹ hảo làm cho người hưởng tới thiên đường.

Đương nhiên, lúc này ta trong đầu cũng có chút không rõ, không biết nơi này đến nên tính là ác quỷ tụ tập quý thôn đâu? Vẫn là phải nói nó là một Xứ Thế bên ngoài Đào Nguyên?

Nói hẳn là quý thôn đi, nơi này lại là như Đào Uyên Minh dưới ngòi bút Thế Ngoại Đào Nguyên trong miêu tả một dạng, người ở đây là đơn thuần như vậy, nơi này cảnh là như vậy mỹ hảo.

Nhưng nếu như nói nó là Thế Ngoại Đào Nguyên đi, nơi này lại vừa không hề nghi ngờ quý thôn, thôn ở được tất cả đều là Thiết Bản Quý, không một người sống.

Lại có lẽ, chỉ có giống Lai Hà Lý dạng này địa phương, mới có thể lưu giữ ở loại tình huống này đi. Bởi vì bọn họ nơi này việc không ai quản lý, Thiên Đình mặc kệ, nhân gian mặc kệ, phù cũng mặc kệ, cho nên bọn họ mới có thể chết sau còn giống như người sinh hoạt, nhưng lại không sẽ cùng bên ngoài thế giới như thế, sống ở một cái câu tâm đầu giác, tràn ngập quyền tiền lợi dục thế giới bên trong.

Nghĩ tới đây, trong nội tâm của ta chưa phát giác buồn cười. Tại bên ngoài thế giới làm người, lại bởi vì tham luyến quyền lực sắc dục, truy đuổi tài phú danh lợi, vất hết óc uống phí tâm cơ, trở nên tự tư nhỏ hẹp tham vô yếm, tâm linh tàn khuyết, trí tuệ che đậy, đức không có, nguyên bản cao thượng linh tính ý thức, lại bị ngày hôm sau nông cạn vật chất huyền tướng đi mê hoặc, sinh hoạt thành quỷ nhất.

Mà ở cái này quý trong thôn ác quỷ, làm quỷ, lại giữa người và người quan hệ là như vậy bình thản, như vậy thành khẩn, một mảnh chất phác tự nhiên.

Đến là bên ngoài diện nhân là quý, hay là nơi này quý là người? Nơi này đến là quý thôn đâu? Hay là bên ngoài là quý thôn? Lại hoặc là nói, là chúng ta đem người ở đây xem như ác quỷ, hay là nơi này Thiết Bản Quý, đem bên ngoài diện nhân xem như ma quỷ?

Ta nhất thời lại có chút hoảng hốt, nhất thời lại cảm thấy có chút mê mang.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Trong thôn thỉnh thoảng thấy người quen cũ

Trong nội tâm của ta cảm thán quý thôn quý so với người đơn thuần, bên ngoài diện nhân sống được so với quý còn hiểm ác.

Một bên khác, Trần Nhị Cầu liền hỏi lão ông "Lão bá, các người là từ khi nào ẩn cư ở đây?"

Lão ông thấy chúng ta đối "Lai Hà Lý" bọn họ cái này thôn làng cảm thấy hứng thú như vậy, liền nói "Chúng ta là tại Hoàng Quân khẩn cùng Hán Quân tác chiến lúc, vì tránh tị chiến hỏa, tìm kiếm khắp nơi, sau cùng tìm tới cái này địa phương, mà ẩn cư ở đây, từ đó về sau liền lại không có từng đi ra ngoài."

Nghe nói như thế, chúng ta giật mình, nguyên lai truyền thuyết Lai Hà Lý cũng không tất cả đều là giả.

Truyền thuyết Hán Mạt Hoàng Cân Quân khởi nghĩa lúc ấy, thiên hạ đại loạn, bốn phía chiến hỏa liên thiên, Lạc Dương lúc ấy nhất là tử vong vô số, bởi vì người chết quá nhiều, cũng đều là trên chiến trường chết, thuộc về Thiên Tai, bất quy Âm Phủ phủ quản, Thiên Giới cũng không muốn quản, nhân gian Âm Dương tiên sinh muốn quản cũng không có năng lực quản, cho nên sau cùng những cái kia chết đi oan hồn dưới không phủ, đầu quân không thai, liền tụ tập cùng một chỗ, hình thành một cái gọi Lai Hà Lý quý thôn.

Hiện nay xem ra, đây là đúng là thật.

Chỉ bất quá, bọn họ không biết chính mình đã chết, càng không biết bây giờ bên ngoài là năm nào tháng nào, bọn họ trên quý đây là Thế Ngoại Đào Nguyên sinh hoạt, cho nên cũng chưa từng dám ra ngoài bên ngoài.

Nói thật, hôm nay đi kinh lịch hết thấy, thật sự là cho chúng ta không nhỏ chấn kinh, mỗi một cái tin tức, đều phá vỡ chúng ta dĩ vãng nhận biết, khiến cho người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Đương nhiên, trong nội tâm của ta cũng đã có một cái nghi vấn, này cũng là bọn họ những này vong hồn, vì cái gì sau khi chết lại biến thành Thiết Bản Quý?

Nên biết, Thiết Bản Quý thế nhưng mà lại là ta tiết tháo bị chơi đùa a hấp dương nguyên tu luyện, mới có khả năng hóa ra hình người, giống như người tại vào ban ngày hành tẩu. Bọn họ những này vong hồn tụ tập cùng một chỗ, ở cái này không có bóng người hình vuông thành Lai Hà Lý quý thôn, vừa đi nơi nào hấp dương nguyên nha?

Là, đây chính là ta một vạn cái muốn không hiểu địa phương, chỉ là ta vừa không tốt đến hỏi, luôn không khả năng nói cho hẳn biết, các người đã là quý a?

Đối Lai Hà Lý cái này quý thôn có đại khái hiểu biết về sau, lão ông liền đi chuẩn bị cho chúng ta bữa tối, mà ta nhóm làm theo dự định trong thôn đi khắp nơi đi.

Hiện nay, chúng ta thật không có chút nào lo lắng, nơi này Đào Uyên Minh từng tới, sau cùng trả về đến bên ngoài thế giới bên trong viết ra Thế Ngoại Đào Nguyên một văn, nói rõ cái này Lai Hà Lý mặc dù quý thôn, chẳng những lại cũng sẽ không hại người, thậm chí so với bên ngoài diện nhân cũng còn muốn thiện lương nấy phần, đơn thuần mấy phần.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, chúng ta đều đem chỗ này xem như Thế Ngoại Đào Nguyên, trong lòng mang nồng đậm lòng hiếu kỳ, trong thôn du ngoạn.

Chúng ta qua đến đồng ruộng đầu, từng mảnh từng mảnh lúa nước, từng khối đồ ăn, các thôn dân bận bịu một ngày, đi cao ngạo, khiêng cái cuốc đang từ đồng ruộng đi trở về, là như vậy hài hòa tự nhiên.

Còn có này tan học về nhà, tại ven đường đã chơi đùa hái đồng, trong thôn xuống sông mò cá, leo cây hái Quả, cười như vậy Ngây thơ.

Theo ngoài thôn du ngoạn một vòng trở lại trong thôn lúc, đã là nhìn thấy từng nhà khói bếp nổi lên bốn phía, một bức an cư lạc nghiệp thái độ.

Đi qua một tòa nhà đều nhíp phòng ốc, sau cùng chúng ta tới đến thôn làng trung ương, đã đến ngoài ý muốn phát hiện nơi này lại có một tiểu quảng trường.

Là , một cái có sẵn bóng như vậy đại quảng trường .

Quảng trường trải thanh thạch bản , cũng không biết có bao nhiêu thiếu niên chờ , tràn đầy phơi gió phơi nắng tang thương cảm giác . Tại quảng trường trung ương , còn có một tòa pho tượng , điều đúng là một con rồng , giương nanh múa vuốt , đầy người lân giáp , mười phần uy vũ , để cho người ta gặp chỉ tâm sinh kính sợ .

Nói thật , chúng ta đều rất ngạc nhiên , tại đây là nho nhỏ thôn , lại còn sẽ có dạng này hồng lớn mạnh một cái quảng trường , đây là coi là thật để cho người ta cảm thấy sợ hãi thán phục .

"Các ngươi mau nhìn , đó là ai a !"

Ngay tại chúng ta đối Lai Hà Lý hết thấy đều tràn ngập hiếu kỳ thời điểm , một bên Trần Nhị Cầu , đột nhiên giống như nhìn thấy "Quý" giống như , sắc mặt tức khắc tái đi , chỉ phía trước tòa nhà trạch viện đột nhiên gọi , bởi vì quá mức kinh hoàng liền thanh âm đều có chút thay đổi .

Chúng ta lúc ấy liền sững sờ , liền hỏi Trần Nhị Cầu "Hai chó , ngươi đây là nhất kinh nhất sợ , chẳng lẽ lại có so với Thiết Bản Quý còn dọa người sao?"

Trần Nhị Cầu khẩn trương chỉ là gọi "Các ngươi mau nhìn a ,

Mau nhìn nha !"

Nhìn thấy cái dạng này , ta tâm bên trong không khỏi xiết chặt , ần ần cảm thấy Trần Nhị Cầu khẳng định là phát hiện cái gì không đúng sự tình , thế là tranh thủ thời gian thuận hần chỉ phương hướng nhìn lại , tiếp sẽ nhìn thấy hần chỉ một tòa trạch viện cửa , có một cái lão thái bà . Chỉ bất quá , cái kia lão thái bà hiển nhiên cũng là phát hiện chúng ta đang nhìn nàng , cho nên lóe lên , liền vào nhà .

Mặc dù chỉ là nhìn thấy liếc một chút , nhưng là ta vẫn là nhận ra nàng đến , cái kia lão thái bà có thể không phải liền là chúng ta ban đầu ở Lại gia thôn gặp được cái kia Thiết Bản Quý này?

Lần này thật đúng là chỉ kém không có đem ta dọa đến kêu thành tiếng , đầu "Ông" một tiếng , chính người đều hoảng sợ , chánh thức là hãi hùng khiếp vía . Ta thiên a , cái kia lão thái bà làm sao cũng tại cái này thôn?

Ngay sau đó ta cũng không dám tin hỏi mọi người "Các ngươi thấy rõ sao?"

Lần này đầu , nhìn thấy tất cả mọi người đã là sắc mặt trắng bệch , không cần trả lời ta đều đã biết rõ đáp án , ta không nhìn lầm , này cũng là lúc trước suýt chút nữa thì chúng ta mệnh lão thái bà .

"Nàng ... Nàng là cái này thôn , nàng một mực xuống núi hại người , này cái này thôn Thiết Bản Quý , há không đều sẽ hại người?"

Trần Nhị Cầu nghĩ tới đây , trên mặt đều là sợ hãi , ta có thể rõ ràng nhìn thấy hần trên trán không ngừng toát ra hạt đậu mồ hôi lạnh .

Nghe xong lời này , Bàn Tử cũng hoảng sợ tiểu "Nói như vậy , này lão ông cũng là tại diễn kịch , vậy chúng ta chết chắc !"

"Không đúng rồi , nếu như nơi này quý thực biết hại người , này Đào Uyên Minh là thế nào sinh hoạt ra ngoài?" Long ca mặc dù cũng một mặt thất kinh , nhưng lại cũng đã có không hiểu địa phương .

Bàn Tử liền nói "Cái gì Đào Uyên Minh , Lý Uyên Minh , nói rõ là này lão ông lừa gạt chúng ta , đoán chừng đây là căn bản liền không phải là Thế Ngoại Đào Nguyên , tất cả đều là này lão đầu vì đem chúng ta ở lại chỗ này qua đêm bện nói láo . Chúng ta mấy ca hôm nay thật sự là muốn chết ở chỗ này , làm sao bây giờ nha?"

"Còn có thể làm sao , mau trốn thôi , thừa dịp bọn họ còn không có nổi lên , nói bất định có thể chạy đi ." Trần Nhị Cầu một mặt lo lắng nói xong , sau đó hỏi ta "Suờ , ngươi cứ nói đi?"

Nói thật , lúc này trong nội tâm của ta kinh hoàng cũng không so với bọn họ nhỏ bé ta cũng rất muốn lập tức liền hướng ngoài thôn chạy , có thể có thể chạy thoát được là vận khí , trốn không nhận cấm .

Thế nhưng là , ta chuyển ý nghĩ muốn tiền tiền hậu hậu các loại chi tiết , lại phát sinh lão ông không quá giống là nói láo .

Lão ông tại sao phải nói dối? Nên biết bọn họ đều là Thiết Bản Quý nha , muốn giết chết chúng ta mấy cái người , còn cần đến bện một đồng lớn hoang ngôn sao? Mà , này hoang ngôn càng là bện đến không chèn vào đâu được?

Ta nghĩ như thế nào , nghĩ tới nghĩ lui , cuối cùng vẫn cảm thấy lão ông không giống như là đang nói láo .

Nghĩ tới đây , thế là ta liền nói với bọn họ "Trước đừng hoảng hốt , trước đừng hoảng hốt , ta cảm thấy lão ông không có gạt chúng ta , bởi vì hần cùng chúng ta nói tới hết thấy , căn bản cũng không xem như hoang ngôn . Ta cảm thấy chúng ta hay là trước quay về lão ông trong nhà , qua tìm một chút hần hơi thờ ."

"Cái gì? Còn muốn trở về lão đầu chỗ này? Đây không phải đi chịu chết sao !" Bàn Tử nghe xong lời này , nhất thời liền dọa đến gọi .

Trần Nhị Cầu cũng lo lắng "Đúng vậy a , vận nhất lão ông phát hiện chúng ta biết rõ nơi này tình huống thật , cảm thấy lừa gạt không chúng ta , liền trực

tiếp đối chúng ta nổi lên, chúng ta liền thật nghĩ trốn cũng trốn không."

"Vậy nếu như lão ông không có gạt chúng ta, cái thôn này duy chỉ có cái kia lão thái bà một cái Thiết Bàn Quỷ hội hại người, vậy chúng ta đây là vừa chạy ra thôn qua, há không vừa vẩn bên trong này lão thái bà ý muốn?" Ta đem trong lòng lo lắng cũng kể ra đến, đồng thời còn tiếp tục đối bọn họ phân tích "Các người nhìn này lão thái bà, rõ ràng lúc trước cũng là muốn lấy chúng ta mệnh, nhưng là hiện tại nàng lại sợ hãi chúng ta nhận ra nàng, thấy chúng ta nhìn về phía bên kia, nàng liền lập tức tránh, điều này nói rõ cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Phá thân phận

"Nói rõ cái gì?"

Bàn Tử sững sờ.

"Con mẹ nó người có phải hay không dọa sợ? Đương nhiên là nói rõ nàng không dám trong thôn đối mình động thủ nha!" Long ca một cái não băng đập vào Bàn Tử trên đầu.

"Long ca nói không sai, ta hoài nghi này lão thái bà cũng là không dám trong thôn đối mình động thủ, thậm chí còn giống như sợ hãi chúng ta nhận ra nàng đến, muốn không phải vậy nàng không có khả năng trốn tránh." Ta điểm gật đầu, nói như vậy.

Lần này Bàn Tử có chút động bức, không hiểu "Nàng sợ chúng ta nhận ra đến? Cái này. .. Cái này sao có thể, nàng sợ chúng ta làm gì."

Lúc này, Trần Nhị Cầu cũng kịp phản ứng, nhìn liếc một chút biến mất không thấy gì nữa lão thái bà, sau đó nói "Sur đệ, người là ý nói, cái này thôn làng thuần phác hoà thiện lương thực là thật, thậm chí khả năng tại cái này thôn dung không được bất luận kẻ nào làm ác? Cho nên này lão thái bà mới có thể sợ hãi chúng ta nhận ra nàng đến?"

Ta điểm gật đầu, liền nói "Vâng, muốn không phải vậy nơi này khắp nơi là Thiết Bàn Quỷ, cái kia lão thái bà hoàn toàn có thể truy lên lấy chúng ta tánh mạng, thể nhưng là các người nhìn, nàng tránh."

Trần Nhị Cầu ngẫm lại, không khỏi kinh hãi "Nghe người kiểu nói này, thật xem như chuyện như vậy."

Long ca cũng "Cho nên, nếu như ta nhóm hiện tại chạy ra thôn làng qua lời nói, ngược lại này lão thái bà hội không có lo lắng, đúng không?"

"Vâng!" Ta điểm gật đầu, sau đó liền nói với bọn họ "Cho nên ta đề nghị chúng ta về lão ông chỗ ở qua, đi dò thám hán ý."

Kinh ta như thế một phân tích, mọi người cũng đều cảm thấy ta phỏng đoán mười phần phù hợp logic, cho nên sau cùng đều từ bỏ chạy trốn dự định, mà chính là đồng ý ta đề nghị, về trước lão ông trong nhà lại tính toán sau.

Cứ như vậy, chúng ta mau chóng rời đi quảng trường, hướng lão ông chỗ ở chạy trở về. Cũng may, chúng ta một đường quay đầu nhìn quanh, cũng không gặp cái kia lão thái bà có theo lên.

Coi chúng ta trở lại lão ông trong nhà lúc, lão ông đã làm tốt đồ ăn, đang chờ chúng ta.

Nhìn trên mặt bàn thức ăn thịnh soạn, còn có một bình rượu gạo, chúng ta mấy cái người đều có chút mê mang. Nếu như lão ông không có ý muốn hại người, vậy hẳn thật sự là ta gặp qua lớn nhất nhiệt tình, hiếu khách nhất một vị lão già.

Lão ông mời chúng ta nhập tọa, sau đó cho chúng ta đổ đầy rượu gạo, tiểu uống một ngụm, rượu gạo không bình thường ngọt.

Trên mặt bàn đồ ăn cũng rất thơm, gà là thổ kê, rau xanh là hán chính mình trồng, chánh thức thuần lục sắc không ô nhiễm, cho nên tự phổ thông rau xanh ăn ở trong miệng, đều so với bên ngoài đặc biệt thanh.

Qua ba lần rượu, uống đến cũng kém không nhiều, tiếp ta liền bắt đầu cố ý hỏi lão ông "Lão bá, trong thôn các người hết thầy có bao nhiêu người nha?"

Lão ông cười cười, đáp "Chúng ta đây là có hơn tám mươi hộ, hơn hai trăm sáu mươi người."

"Ồ? Nhiều người như vậy , bình thường mọi người hẳn là cũng sẽ ra ngoài bên ngoài đi một chút đi?" Ta cười hỏi .

Đương nhiên , ta hỏi cái này lời nói đồng thời , Trần Nhị Cầu bọn hắn cũng đều từng cái dựng thẳng lên lỗ tai nghe , sợ nghe để lọt một chữ .

Chỉ gặp , lão ông lắc đầu , liền nói "Bên ngoài náo động bất bình , chúng ta chưa bao giờ ra ngoài , cũng không thể đi ra ngoài . Từng có qua người từng đi ra ngoài , kết quả là chết tại bên ngoài ."

Nghe nói như thế , ta không khỏi sững sờ , rất hiển nhiên , hẳn nói tới đã từng ra ngoài người , đoán chừng là bị Âm Dương tiên sinh liên thủ chém giết , cũng hoặc là bị âm phủ âm binh quỷ tướng cho câu . Bất quá , có một chút có thể khẳng định , này cũng là bọn họ chưa bao giờ từng đi ra ngoài .

Đúng lúc này , lão ông đột nhiên giống như nhớ tới cái gì , hiếu kỳ hỏi "Đúng , hiện tại ra sao triều đại , bên ngoài còn náo động này?"

"Hiện tại là mới Trung Quốc , bất quá bên ngoài thế giới chưa bao giờ đình chỉ qua chiến tranh , có một cái gọi là nước Mỹ quốc gia , mỗi ngày gây chuyện kêu gào , một hồi đánh ra Iraq , một hồi đánh ra Syria , mà chỗ nào bách tính đều là sưu cao thuế nặng đông đảo , thậm chí rất nhiều mặt tổ tôn ba đời cũng mua không tầm thường một bộ ốc xá , sao có thể như các ngươi đây là Lai Hà Lý như vậy hài hòa , tường hòa ."

Ta tranh thủ thời gian về , sợ bọn họ những này Thiết Bản Quỷ toàn bộ ra ngoài , này không chỉ có là nhân gian tai họa , mà bọn họ chính mình cũng sẽ đại nạn lâm đầu .

Dù sao , Lai Hà Lý ba không quân đối , ai cũng không sẽ quân , chẳng những một khi bọn họ xâm nhập bên ngoài thế giới , không những không Âm Phủ sẽ quân , thậm chí thiên đình cũng sẽ quân . Lão ông bọn họ chất phác thiện lương , cho dù là Thiết Bản Quỷ , ta cũng không muốn bọn họ tự rước diệt vong .

Nghe được ta nói như vậy , lão ông một mặt may mắn , sau đó thán "Nhân sinh chỉ là một trận tu hành , thuận giả xương nghịch giả vong , hết thấy bởi vì tự quả tự làm tự chịu ."

"Nhân sinh là một trận tu hành?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi sững sờ . Bởi vì ta nhớ kỹ lúc trước gặp được Thổ Công đã từng nói qua câu nói này , lúc ấy Thổ Công nói tu là tâm , tu một cái hướng chết mà sinh , tu một cái suốt đời . Nhưng là , coi ta hỏi hẳn há là hướng chết mà sinh , há là suốt đời , phải chăng sửa chữa tốt cũng không cần luân hồi chịu khổ lúc , Thổ Công lại không muốn nói thêm nữa nữa chữ , mà gọi là ta chính mình đi tìm đáp án .

Hiện nay , đã đến lại tại lão ông trong miệng nghe được cùng loại lời nói , ta không khỏi cảm thấy hiếu kỳ . Thế là tranh thủ thời gian hỏi hẳn "Lão bá , nhân sinh là một trận tu hành? Là ý gì nha?"

Lão ông không khỏi sững sờ , tựa hồ đối với ta hỏi ra vấn đề này rất kinh ngạc , ngẫm lại liền nói "Tu tâm đi !"

"Tu cái gì tâm?" Ta tiếp tục thúc hỏi .

"Tu người chính mình tâm , ha ha ." Lão ông nói đến đây , ha ha cười mấy lần , sau đó liền không hề nói.

Mà ta , làm theo hoàn toàn được , bởi vì lão ông đi trả lời ta , liền cùng lúc trước thổ gia trả lời ta là như đúc một dạng .

Cái gì là hướng chết mà sinh? Cái gì là suốt đời?

Ta ngẫm lại , nhìn nhìn lại trước mắt lão ông đủ cái này Lai Hà Lý , tựa hồ ần ần bắt trúng một ít gì , nhưng lại vừa nói không lên .

Tỉ như , đây là lão ông đủ trong thôn thôn dân , bọn họ liền là chết , nhưng là bọn họ lại như cũ sinh hoạt . Mà , bọn họ đã sống ở nơi này hơn ngàn năm , vậy có phải hay không cũng là cái gọi là suốt đời đâu?

Thế nhưng là , nếu như tu luyện thành Thiết Bản Quỷ , cũng là tu hành lời nói , vậy cái này cũng quá hiếm thấy a? Cho nên , ta luôn cảm thấy vấn đề này vẫn như cũ không được mà hiểu biết . Có chút hiểu được , nhưng lại bắt không được trọng điểm , trong đầu mông lung .

Nhìn thấy lão ông đồng dạng không muốn nói nhiều , ta cũng không tốt lại ép hỏi , đành phải đem vấn đề này tiếp tục để ở trong lòng , sau đó hỏi "Lão bá , nếu như trong thôn các ngươi có thôn dân làm ác hại người , sẽ như thế nào?"

Lão ông nghe xong , lập tức chỉ lắc đầu "Sẽ không , cho tới nay chúng ta chưa bao giờ cho phép mọi người bước ra ngoài thôn , càng đừng bảo là làm ác hại người ."

Một bên Trần Nhị Cầu liền nói "Nếu có đâu?"

"Không có khả năng !" Nói đến đây , lão ông đoán chừng là nhìn thấy chúng ta bốn người nhân thần khác thường , nhất thời "Dọn" một chút liền đứng , mi đầu xiết chặt , hỏi "Các ngươi có phải hay không nhìn ra cái gì đến? Các ngươi là ... Âm Dương tiên sinh !"

Lần này , thật là đem chúng ta đều dọa đến căng thẳng trong lòng , cũng lập tức liền từ trên ghế nhảy , nhao nhao đứng tại cái bàn bên ngoài . Trong lòng cái thứ nhất phản ứng chính là , khó đây là lão ông một chút thẳng đang nói láo , hiện nay phát hiện hoang ngôn bị chúng ta khám phá , cho nên liền sẽ biết nổi lên?

Nói thật , lúc này chúng ta bốn người thật dọa đến sắc mặt đều phát xanh .

Bàn Tử nghĩ mà sợ thẳng dậm chân , nói "Cái này xong, nếu như trước đó trực tiếp trốn đoán chừng chuyện gì đều không có ."

Mặc dù trong lòng thấp thòem lo âu , nhưng là sợ hãi đã là không đáng thế là ta vẫn là đối lão ông về "Không sai , ta chính là Âm Dương tiên sinh , mà các người hẳn là Thiết Bản Quỷ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Ân công

Nói thật , lúc này ta đã yên lặng đem trên bàn tay 'Âm ti phạt ác lệnh' cho tể ra đến , mà một cái tay khác cũng duỗi nhập khẩu trong túi nắm nhất linh phù , tùy thời ứng đối hẳn bạo khởi công kích .

Chỉ là để cho chúng ta không nghĩ tới là , lão ông nghe được ta chất vấn về sau , lại nhiên tịnh không có đột nhiên gây khó khăn , mà chính là thờ dài , sau đó đã đến đối với chúng ta giải thích , hẳn "Nếu là Âm Dương tiên sinh , vậy ta cũng không cần tận lực giấu diếm . Không sai , chúng ta đúng là quỷ , nhưng là chúng ta ẩn cư ở đây chỉ vì sinh hoạt yên tĩnh , nhưng xưa nay không làm ác hại người , mấy vị tiên sinh trong thôn cũng đã có hành tẩu , có thể từng có thôn dân hại qua các người nha? Mà các người vừa vào thôn , ta liền biết rõ các người là người , nếu muốn hại các người , người cảm thấy có thể trốn được sao?"

Lần này chúng ta thật là có chút được vòng , nghe lão ông ý tứ , bọn họ xác thực không có hại người dự định . Mà , thật có lòng hại người , lúc này hẳn cũng không cần thiết còn nói tiếp lừa gạt người , đây cũng quá về vơi cho thêm chuyện ra đi.

Tâm lý mặc dù là nghĩ như vậy , nhưng là ta vẫn là rất lo lắng , thế là liền nói "Mặc dù các người là quỷ , chúng ta là người , nguyên bản chúng ta cũng tin tưởng các người đều là lương thiện , nhưng là thôn các người bên trong lại có làm ác chi đồ , cho nên lời này của người , để cho ta như thế nào tin người?"

"Có làm ác chi đồ?"

Lão ông sững sờ, cau mày , không tin "Không có khả năng , chúng ta đây tuyệt không làm ác hại người chi đồ , bởi vì đây là chúng ta Lai Hà Lý cấm kỵ , không người dám phạm !"

"Người đây là lão đầu tốt không biết xấu hổ , nói theo thật giống như , muốn không phải chúng ta tận mắt nhìn đến cái kia làm ác chi đồ , chúng ta vẫn thật là bị người cho lừa gạt đến ." Bàn Tử đoán chừng lúc này dù sao đều sáng xuất thân phần đến , ngược lại không thèm đếm xỉa , đứng sau lưng ta xen vào mĩa mai .

"Các người nhìn thấy có làm ác người?"

Lão ông lộ ra rất khiếp sợ .

"Đương nhiên , người kia cũng là thôn các người , mấy ngày trước chúng ta mạng nhỏ thiếu chút nữa cầm trong tay nàng ." Bàn Tử thờ phỉ phỉ nói.

Lúc này , ta cũng đối lão ông kể "Ta vị này huynh đệ nói đều là sự thật ."

"Sự thật?" Lão ông không bình thường kinh ngạc , sau đó liền nói "Người tốt nhất cùng ta nói một chút , đây là đến là chuyện gì xảy ra ."

Ta điểm gật đầu , thế là liền đem đêm này lão thái bà mỗi cái Nguyệt Nguyệt toàn vẹn chi dạ đều sẽ xuống núi hấp người dương nguyên sự tình kể một lần , nói cho lão ông , cái kia Thiết Bản Quỷ đã tạo dưới nhiều lên sát nghiệt , tị Hắc Bạch Vô Thường đều đang đuổi tra việc này .

Lão ông nghe được ta kiểu nói này , khiếp sợ không thôi , mà tựa hồ còn có chút kinh hoàng bộ dáng , hỏi "Phù đang đuổi tra việc này?"

Ta điểm gật đầu "Vâng, thực không dám giấu giếm , chúng ta cũng là nhận Hắc Bạch Vô Thường nhờ vả , chuyên vì truy tra Thiết Bản Quỷ hành hung hại người một chuyện tới."

Đã đối phương đã biết rõ ta là Âm Dương tiên sinh , chẳng dứt khoát ăn ngay nói thật , đem Hắc Bạch Vô Thường chuyển ra đến làm chỗ dựa , có lẽ đối phương lại không dám hành động thiếu suy nghĩ .

Quả nhiên, vừa nghe nói ta là Hắc Bạch Vô Thường chuyên môn phái tới truy tra việc này, lão ông sắc mặt một chút liền thay đổi, lập tức đối ta làm vài chào, "Nguyên lai là mấy vị Dương Soa, ngược lại đúng là đã già đầu mắt của ta kém cỏi, không có nhận ra đến."

Nhìn hán bộ dạng này, trong nội tâm của ta liền càng thêm tin tưởng, bọn họ vẫn là hết sức cố kỵ Âm Phủ phủ.

Bất quá, lúc này ta tâm bên trong cũng biết Hắc Bạch Vô Thường tại sao phải phái chúng ta tới truy tra việc này, bởi vì nơi này là Lai Hà Lý, ba không quản đối, Âm Phủ phủ quản không, cho nên liền phái chúng ta tới. Hắc Bạch Vô Thường đánh ra một tay tốt bàn tính, đây là mẹ hán thật sự là quá thiếu đạo đức.

Lúc này, ta liền nói với lão ông "Cái kia hành hung hại người Thiết Bán Quý hiện nay ngay tại Lai Hà Lý, chúng ta lúc trước có nhìn thấy qua."

Lão ông nghe được ta cũng nói như vậy, liền hỏi "Người nói người này là nam hay là nữ?"

Ta nói "Là cái lão thái bà."

"Các ngươi chờ một lát!"

Lão ông vứt xuống câu nói này, sau đó liền vội vàng đi ra ngoài rồi đi, cũng không biết đi làm cái gì.

Gặp lão ông đi ra ngoài, chúng ta bốn người nhìn ta, ta nhìn người, đều một mặt mê mang. Trần Nhị Cầu hỏi ta "Làm sao bây giờ?"

"Chờ đi,

Hán hán là sẽ trở về." Ta ngẫm lại, như là về.

Bàn Tử liền nói "Còn chờ cái gì nha, mau trốn đi, ở lại chỗ này đoán chừng chỉ có chờ chết."

Long ca một chân đá vào Bàn Tử trên mông, mắng "Người ở đây yếu hại mình, người bây giờ còn có thể tại đây là Quý Khiếu? Nghe tiểu sử, khác nhất kinh nhất sạ, nhất gan như vậy, về sau khác nói phải Mạc Kim."

Bàn Tử liền nói "Ta chỗ nào nhất gan, ta đây không phải vì mọi người an toàn muốn này. Mà, không phải có cái thành ngữ gọi 'Bị đặt lung tung' hình dung người nói láo này, quý này nói chuyện, chỗ nào có thể tin nha. Tiểu sử, người nói có đúng hay không?"

Nghe thấy Bàn Tử hỏi ta, ta không khỏi sững sờ, đành phải nói "Quý là người thay đổi, người sẽ nói láo, quý tự nhiên cũng sẽ nói dối. Bất quá, ta cảm thấy cái này lão ông nhất định không có lừa gạt mình, tin tưởng ta đi, nên không có sai."

Bàn Tử điểm gậy đầu, cũng liền không nói thêm gì nữa.

Thực, cái này cũng không thể nói hán là nhất gan, bởi vì nói thật, chúng ta mọi người tâm lý đều cũng không nhẹ nhõm. Mà, sợ hãi người, hán cũng không có khả năng theo đi đến hôm nay.

Thực, đây là ngược lại càng thêm chứng minh, Bàn Tử người này đối ta tín nhiệm, đem mệnh đặt ở ta trên thân.

Cứ như vậy, chúng ta đại khái các loại có mười mấy phút bộ dáng đi, tiếp lão ông liền trở lại, hơn nữa còn theo mấy vị đồng dạng niên kỷ hơi Đại Lão già.

Lão ông sau khi đi vào, liền đối với chúng ta giới thiệu, nói mấy vị này đều là thôn Trung Đức Cao Vọng nhiều người trưởng lão, còn có một vị thôn trưởng.

Rất hiển nhiên, lão ông đây là đem trong thôn trưởng già mời đến, muốn tới chủ trì công tới.

Nghĩ tới đây, thế là ta cũng liền yên lòng. Tiếp, ta liền nhìn liếc một chút này mấy vị trưởng lão, rút cuộc phát hiện bọn hán cũng đều tại chăm chăm ta nhìn, mà lại là một mực nhìn, ngay cả lời đều không nói.

Lần này, ta tâm bên trong vừa bắt đầu có chút run rẩy, nói thật, bị mấy cái người nhìn chăm chăm cảm giác thật rất không tự tại, lập tức ta liền hỏi bọn họ "Chư vị trưởng lão, các ngươi đây là ... Khó ta trên thân có cái gì không đối phương sao?"

Lúc này, vị kia thôn trưởng lại mang mấy vị lão già, đột nhiên liền hướng trước mặt ta vừa quỳ, kêu gọi "Ân công, người ... Người rốt cục trở về."

"Ân công?"

Lần này ta thật kém chút liền một cái lão đảo cảm đến đi lên, ai có thể đến nói cho ta biết, đây là mẹ hán đến là xảy ra chuyện gì sao?

Bọn họ làm sao quý nha? Hơn nữa còn gọi ta là ân công? Ta con mẹ nó nhận biết bọn họ sao? Thật giống như ta theo không cứu được qua mạng bọn họ đi, làm sao lại biến thành bọn họ ân công?

Nhất thời, ta trực tiếp liền mắt tròn, một mặt mông bốc.

Đương nhiên , Trần Nhị Cầu cùng Long ca bọn hán cũng đều kinh ngạc đến ngây người . Nguyên bản chúng ta còn lo lắng bọn họ hội sẽ không hại chúng ta , bây giờ lại quý gọi bên trên gọi ta là ân công , muốn không được như thế kích thích nha?

Trần Nhị Cầu lập tức liền kinh ngạc hỏi ta "Sur đệ , cái này. .. Đây là có chuyện gì nha?"

"Hắn đại gia , người hỏi ta , ta đi hỏi ai đây nha !"

Ta trực tiếp dở khóc dở cười , lập tức liền hỏi những cái kia lão giả "Chư vị , cái này. .. Đây là làm sao? Ta có thể không phải là các người ân công , chư vị chỉ sợ là nhận lầm người ."

Vị kia thôn trưởng , nghe được ta nói như vậy , không khỏi sững sờ , liền nhăn mi đầu hỏi ta "Ân công không nhớ rõ ta?"

Ta lắc đầu "Ta gọi Sur Ký , lần đầu tới đến đây , còn thật sự không biết chư vị ."

Những cái kia lão giả gặp ta không hiểu ra sao bộ dáng , tựa hồ giống như minh bạch cái gì giống như , liền thấp giọng thờ dài . Ta mơ hồ giống như nghe được thôn trưởng thấp giọng thán nói cái gì "Mấy đời luân hồi , xem ra là thật không nhớ rõ" cái gì loại hình lời nói , hán niệm thanh âm rất nhỏ , ta cũng nghe không quá cẩn thận .

Này thôn trưởng nói một mình thờ dài xong , liền nói "Ân công không nhớ rõ chúng ta , nhưng chúng ta lại nhớ kỹ ân công ."

Lúc này , ta tâm bên trong không khỏi nghĩ đến một sự kiện , nghĩ thâm khó bọn họ cũng coi ta là thành Lại Bố Y? Thế là hiểu kỳ "Các người nói tới ân công , chứ không phải là Lại Bố Y a?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Lại Hà Lý lai lịch

Đã bọn họ nhận định ta là bọn họ ân công , vậy liền nhất định là nhận lầm người . Cũng có trước tại Lại gia thôn , thôn dân coi ta là thành Lại Bố Y kinh lịch , cho nên ta lập tức liền kịp phản ứng , bọn họ khẳng định cũng là coi ta là thành Lại Bố Y .

Quả không phải vậy , ta lời này hỏi một chút ra đến , mấy cái kia lão giả lập tức gạt đầu , "Ân công , người rất cục nhớ?"

"Nhớ lại cái cọng lông , các người nhận lầm người ." Ta có chút dở khóc dở cười .

"Ân công , cọng lông là cái gì?" Vị kia so với lão ông còn lão thôn trưởng , một mặt ngây thơ hiểu kỳ hỏi .

"..."

Nhất thời , ta liền đầu đầy hắc tuyến ...

"Ta ngoài ý muốn tư tưởng là , ta cái gì đều không nhớ . Cũng không đúng , dù sao các người nhận lầm người , ta cũng không phải là Lại Bố Y ." Ta nỗ lực giải thích , trong lòng cũng mui phần phiền muộn , chuyện này đi tới , đi như thế nào đến đâu , người ở nơi nào đều muốn coi ta là thành Lại Bố Y nha?

Tại Lại gia thôn thời điểm , các thôn dân coi ta là thành Lại Bố Y , quả ta gọi thần tiên gia . Các thôn dân đem ta nhận lầm , cái này cũng ngược lại thôi , dù sao bọn họ chỉ là người bình thường , thế nhưng là trước mắt những này thế nhưng là sống trên ngàn năm Thiết Bản Quỷ nha , rút cuộc cũng cứ thế đem ta nhận lầm , lại quý gọi ta ân công . Khó ta theo Lại Bố Y thật dài đến có giống như vậy sao?

Bất quá có một chút có thể xác định , này cũng là Lại Bố Y thật sự là bọn họ ân công .

Lúc này , ta tâm bên trong không khỏi lại có một cái nghi vấn , này cũng là những này Lại Hà Lý Thiết Bản Quỷ , đều là Hán Triều mặt người trẻ tuổi , nhưng là Lại Bố Y lại là Tống Huy Tông trong năm người , thích hợp nhất tính toán , giữa bọn hán cách xa gần tám trăm năm , này làm sao liền thành những này Thiết Bản Quỷ ân công? Giữa bọn hán có gì sâu xa a?

Nghĩ tới đây , thế là ta liền hỏi "Vì cái gì Lại Bố Y lại là các người ân công?"

Vị kia thôn trưởng liền nói "Đã ân công không nhớ rõ , vậy ta liền kể người nghe đi ."

"Ách, ta gọi Sử Ký, không phải Lại Bô Y." Ta một lần nữa nhắc nhở một câu.

Thôn trưởng bắt đầu, điểm gập đầu, thế là liền nói "Sở dĩ hấn lại là chúng ta ân công, là bởi vì chúng ta có thể ở đây không lo lắng sinh hoạt toàn bộ nhờ hấn, là hấn đem chúng ta mang tới nơi này, xây cái này Lại Hà Lý."

"A?"

Lần này, không những không ta kinh ngạc đến ngây người, tựa Bàn Tử bọn họ cũng tất cả đều chấn kinh mắt tròn.

Đây là tin tức thật sự là ngoài ý muốn, chúng ta nằm mơ cũng không nghĩ tới, Lại Hà Lý lại là Lại Bô Y xây quỹ thôn nha?

Ngay sau đó, ta cũng không dám tin hỏi "Cái này. .. Đây là có chuyện gì? Các ngươi không phải Hoàng Cân Quân chiến loạn thời trốn đến nơi đây sao? Lại Bô Y tựa như là mấy trăm năm hậu nhân a?"

Thôn trưởng cười cười, tiếp liền đem sự tình chân tướng, đều giảng ra đến.

Nguyên lai, bọn họ những này vốn là Lạc Dương người, bởi vì Hoàng Cân Quân khởi nghĩa, chết tại chiến hỏa bên trong. Lúc ấy thuộc Thiên Tai, phủ không đến quản, thế là bọn họ liền tập hợp một chỗ, muốn đi tìm một chỗ và bình phượng.

Thế nhưng là, bọn họ đám này vong hồn, tìm khắp Đại Giang Nam Bắc, đều không có tìm được có thể đặt chân địa phương, cho nên, vẫn tại dương gian bồi hồi.

Thẳng đến mấy trăm năm về sau, bọn họ gặp được một vị Âm Dương tiên sinh Lại Bô Y, hấn liền được những này vong hồn bồi hồi tại dương gian nguyên do về sau, liền muốn đem mọi người đưa đi Âm Phủ phủ Luân Hồi Chuyển Thế, thế nhưng là lúc ấy chiến loạn tập nập, mỗi ngày thương vong hơn ngàn hơn vạn? Phủ căn bản là quản bất quá tới đây chút sự tình, cho nên cũng không có tiếp nhận đám này vong hồn.

Mà những này vong hồn, từ lâu khám phá sinh tử, không ngờ đầu thai, cảm thấy nhấc thai làm người về sau, còn không phải một dạng vừa trọng sinh tại đây là trong chiến loạn?

Bọn họ trên trời không cửa, nhập không đường, sau cùng liền nói cho Lại Bô Y, bọn họ chỉ muốn muốn một mảnh yên tĩnh hưởng, vô dục vô cầu sinh hoạt.

Lại Bô Y nghe xong trong lòng bọn họ tổ cầu về sau, liền đem mọi người đưa đến hiện tại cái này trong núi lớn, xây một cái thôn làng, tên là Lại Hà Lý. Thiên mặc kệ, mặc kệ, người mặc kệ, thành ba không quản đối. Các thôn dân ở đây rốt cục có chỗ an thân, mọi người có thể an cư lạc nghiệp, vô dục vô cầu vượt qua yên tĩnh, tường hòa sinh hoạt.

Cũng nguyên nhân chính là như thế, Lại Bô Y là bọn họ ân công, cái này Lại Hà Lý nói trắng ra, cũng là Lại Bô Y thành lập. Không có Lại Bô Y, liền không có Lại Hà Lý, các thôn dân cũng liền không khả năng có dạng này một cái yên tĩnh, tường hòa an thân hưởng.

Kể đến nơi đây, thôn trưởng đã là lệ rơi đầy mặt, trông giữ ra đến, trong lòng bọn họ xác thực rất cảm kích Lại Bô Y tái tạo chi ân.

Nghe xong Lại Hà Lý lai lịch, chúng ta đã là chấn kinh cái cảm đều nhanh rót bên trên, dạng này một cái bị trên phổ nghe đồn như thế hung hiểm quỹ thôn, lại là Lại Bô Y thành lập, đây là nếu như không phải người ở đây chính tai nói cho ta biết, đánh chết ta cũng không thể tin được nha?

"Vậy các ngươi như thế nào lại biến thành Thiết Bản Quỹ?"

Ta lại hỏi ra một cái nghi vấn.

Lúc này, thôn trưởng liền nói "Chúng ta đến đây về sau, không lâu liền biến thành dạng này, có thể huyền hóa ra hình người, có thể tại vào ban ngày ghé qua. Có lẽ, là Lại Bô Y giúp chúng ta."

Nghe nói như thế, ta nhủ chặt mày, vong hồn muốn tu luyện thành Thiết Bản Quỹ, đây cũng không phải là Lại Bô Y có thể làm được a?

Bất quá, bọn họ chính mình cũng không biết nguyên do, như vậy ta thì càng muốn không ra đến.

Một bên Trần Nhị Cầu liền nghi hoặc hỏi ta "Sur đệ, ngươi tin tưởng bọn họ nói sao? Lại Bô Y vậy mà lại cho những này Thiết Bản Quỹ một chỗ an thân lập mệnh địa phương, hấn liền không sợ những này Thiết Bản Quỹ qua hại người?"

Thôn trưởng lập tức liền phản bác "Không, vị này tiểu ca, ngươi hiểu lầm. Lúc trước Lại Bô Y là bởi vì biết rõ chúng ta chỉ muốn an an tĩnh tĩnh sinh hoạt, vô ý hại người, cho nên mới mang bọn ta lại tới đây. Mà, hấn lúc rời đi thời điểm, còn từng nói qua, nếu như ta nhóm nếu ai bước ra Lại Hà Lý nửa bước, đi ra bên ngoài hành hung làm ác, hấn liền nhất định sẽ trở về tự mình bắt giữ, tuyệt không khinh xuất tha thứ. Cho nên, chúng ta sao lại dám bước ra Lại Hà Lý, qua làm xằng làm bậy đâu? Đây chính là chúng ta thôn cấm kỵ a."

Nghe đến đó, ta rốt cục hiểu được, trách không được này lão thái bà sẽ biết sợ tránh, nguyên lai nàng thật sự là sợ hãi chúng ta nhận ra nàng, bởi vì bước ra Lại Hà Lý qua hành hung làm ác, là Lại Hà Lý đi không thể chịu đựng cấm kỵ.

Liền được tình huống này, trong nội tâm của ta sở hữu lo lắng chánh thức quét sạch sành sanh, này lão thái bà phạm trong thôn cấm kỵ, gây nhiều

người tức giận , ta còn lo lắng cái gì nha?

Ngay sau đó ta liền đối thôn trưởng cùng những cái kia trưởng giả nói "Đã như vậy , hiện nay thôn các người bên trong có một người xuống núi làm ác , tạo dưới rất nhiều sát nghiệp , các người định làm gì?"

"Còn mời ân ... Không , là mời tiên sinh cáo tri là người phương nào phạm đây sai lầm lớn , chúng ta đây là liền đi đưa nàng trói đến , mặc cho tiên sinh xử lý ." Thôn trưởng hiển nhiên là nguyên ý chủ trì công .

Nhìn thấy như vậy , thế là ta liền nói với bọn họ "Người này ở tại quảng trường đằng sau một chỗ trong trạch viện , là cái lão thái bà ."

Nào biết , mọi người nghe nói lời này , lại là sững sờ, nhủ chặt mày .

Bản Từ liền nói "Làm sao? Khó các người muốn bao che nàng?"

Thôn trưởng lắc đầu liên tục , nói "Không phải , chỉ là quảng trường đằng sau này tòa nhà trạch viện , ở được cũng không phải là đúng là đã già cụ bà . Chư Vị Tiên Sinh hội không phải là nhớ lầm?"

"A? Không đúng là đã già cụ bà?"

Nghe nói như thế , ta không khỏi sững sờ, liền hỏi hần "Này tòa nhà trạch viện ở được là ai?"

"Là một cái cô nương ." Thôn trưởng đáp .

Lúc này , lão ông liền nói "Không kiên trì , tiên sinh mạng bọn ta qua , xác nhận một chút là này tòa nhà trạch viện a?"

Ta ngừng lại , cũng đứng, đoán chừng chúng ta nói tới trạch viện , cũng không phải là bọn họ cho rằng này một tòa . Thế là liền điểm gậy đầu , sau đó liền theo bọn họ một khối đi ra ngoài , hướng quảng trường phương hướng bước đi ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Doãn Duyệt

Không bao lâu , chúng ta liền đến đến thôn làng trung ương cái kia đại quảng trường .

Lúc này , sắc trời đã tối , từng nhà đều đốt đèn đuốc . Mà ta nhóm lúc trước nhìn thấy lão thái bà này hộ trạch viện , thuận cửa sổ nhìn lại , lúc này trong phòng cũng sáng đèn đuốc .

Ta chỉ này hộ trạch viện liền đối đám người nói "Cũng là này tòa nhà trạch viện ."

"Tiên sinh , xác định không có nhớ lầm?" Thôn trưởng sững sờ, chăm chú chăm chăm ta .

"Không có sai , lúc ấy chúng ta tới đến trên quảng trường , vừa vặn liền thấy cái kia lão thái bà đứng tại viện cửa . Nàng giống như sợ hãi chúng ta nhận ra nàng , cho nên lập tức liền trốn vào trong phòng qua ." Ta đem sự tình ngọn nguồn kể một lần .

Một bên Trần Nhị Cầu cùng Long ca bọn họ cũng điểm gậy đầu , một mặt khẳng định nói "Chúng ta đều là tận mắt nhìn thấy , cái kia lão thái bà trước mấy ngày trước kém chút liền sẽ biết chúng ta mệnh , hóa thành tro chúng ta đều nhận ra ."

Thôn trưởng lại cau mày , nói với chúng ta "Có thể... Thế nhưng là này tòa nhà trong trạch viện xác thực ở được là một vị cô nương ."

"A?"

Lần này ta thật ngốc mắt , không khỏi lập tức truy vấn "Không có ở được lão thái thái?"

"Không , liền cô nương một người sống một mình ." Thôn trưởng điểm gậy đầu , như là về .

Mặt khác mấy vị lão giả cũng liên tục gậy đầu , biểu thị bọn họ nói phải lời nói thật . Mà , vì biểu bày ra không có gạt chúng ta , còn mang bọn ta hướng tòa nhà trạch viện đi đến , nói đi vào tận mắt nhìn .

Tiến vào trạch viện , thôn trưởng tiến lên gõ hai lần cửa phòng , sau đó "Kẹt kẹt" một tiếng , cửa phòng mở ra , trước mắt xuất hiện một vị tuổi trẻ xinh đẹp cô nương .

Là, là một vị cô nương , hai mươi tuổi khoảng chừng . Thân thể một bộ màu trắng phồn hoa áo ngực , áo ngực bên ngoài khoác một màu trắng quần lụa mỏng , bên hông dùng một sợi tơ mang cột thành một cái nơ con bướm , đem hoàn mỹ thất lung đường lối cho lộ ra ra đến , ba ngàn tóc xanh nhẹ nhàng kéo lên , đầu cắm hồ điệp trâm , một sợi tóc xanh rũ xuống trước ngực , da thịt trong suốt như ngọc , còn thi phần trang điểm , lại đẹp để cho người ta hai mắt đăm đăm , không ngờ theo nàng trên thân dòi .

Nàng thật rất đẹp, liền tựa như một vị cổ đại mỹ nữ , theo họa bên trong đi ra đến , vượt qua tại cái này hiện thực thế giới bên trong .

Nếu như , nàng qua đập cổ trang phim truyền hình lời nói , nàng vừa xuất hiện , những cái kia cái gì nữ minh tinh giả trang 'Cổ trang nữ tử ' , vừa có thể nào cùng với nàng ganh đua dung nhan?

Bất quá, ta tâm bên trong cũng biết , đây là một cái Thiết Bản Quý , cho nên không có bị nàng dung nhan mà mê .

Chỉ là kinh ngạc một chút nàng mỹ mạo cùng khí chất về sau , liền mảy may lại , nghĩ thầm khó bọn họ thật không có gạt ta , nơi này chỉ ở được một vị cô nương?

Lúc này , vị kia cô nương nhìn thấy thôn trưởng mang bọn ta nhiều người như vậy đi vào nhà hắc cửa , cho mọi người hơi hơi thì lễ , liền hỏi thôn trưởng , phải chăng có việc?

Thôn trưởng liền đem trong thôn có người ra ngoài làm ác sự tình kể một chút , sau đó hướng cô nương giới thiệu , nói chúng ta cũng là đến bắt giữ vị kia hành hung làm ác Lão Bà Tử .

Đồng thời , thôn trưởng cũng nói cho chúng ta biết , vị này cô nương gọi Doãn Duyệt .

Cô nương nghe xong lời này , không khỏi hơi kinh hãi , sau đó liền một mặt mê mang nói nàng không biết trong thôn có ai đi qua ngoài núi . Nhìn qua , cũng có vẻ không biết chút nào .

Lúc này , ta liền hỏi nàng "Doãn Duyệt cô nương , hôm nay chạng vạng tối , ngươi là có hay không có nhìn thấy người nào xuất hiện tại viện cửa?"

Doãn Duyệt cô nương lắc đầu , "Hồi công tử , tiểu nữ từ hôm nay một mực đang chờ ở , cả một ngày cũng không gặp có người đến qua ."

"Ồ?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi sững sờ , mảy may lại . Đến là chúng ta nhìn lầm , hay là đây là nữ tử đang gạt chúng ta , cũng hoặc là cái kia lão thái bà lúc trước xuất hiện ở chỗ này lúc , cái này cô nương cũng không có chú ý tới có đây là người?

Ta tại tâm lý phân tích một chút , chúng ta là tuyệt không nhìn lầm , coi như một mình ta nhìn lầm , luôn không khả năng bốn người cùng một chỗ nhìn lầm a?

Lúc này , thôn trưởng liền nói , thôn bọn họ bên trong có mười cái lão thái thái , muốn tìm tới cái này làm ác lão thái bà , cũng không tính khó .

Ta điểm gật đầu , thế là liền tạm thời rời đi cô nương gia .

Sau đó , thôn trưởng liền mang bọn ta , qua có lão thái bà trong nhà từng cái gõ cửa . Đi qua phân biệt , rút cuộc rất là ngoài ý muốn ,

Toàn thôn hơn mười vị cao tuổi lão thái bà , chúng ta tất cả đều gặp xong , cứ thế trả lại không thấy chạng vạng tối nhìn thấy vị kia lão thái thái .

Lần này chúng ta mắt tròn , đây là đến là chuyện gì xảy ra?

Long ca bọn họ cũng rất mê mang , liền nói "Đây là lão thái thái chẳng lẽ lại còn có thể ẩn thân đi?"

Thôn trưởng "Toàn thôn cũng chỉ có những này lão thái thái , cũng không bỏ sót một người ."

"Vậy cái này mẹ hắc cũng quá kỳ quái đi , rõ ràng chúng ta chạng vạng tối tận mắt nhìn đến nàng , làm sao có thể liền không thấy đâu? Khó nàng không phải cái này thôn làng?" Trần Nhị Cầu vẻ mặt vô cùng nghi hoặc .

Bản Tử nghe được Trần Nhị Cầu lời nói , không khỏi giật mình "Ngươi nói là , cái kia lão thái bà để mắt tới chúng ta , một đường theo mình tới?"

Bản Tử nói đến đây , chúng ta mấy cái người đều có chút giật mình , bởi vì Bản Tử cái này phân tích cũng không phải là không có vô lý , nếu thật là lời như vậy , vậy chúng ta coi như nguy hiểm .

Chỉ bất quá, nếu như này lão thái bà là cùng chúng ta một khối tới , này nàng làm sao chạng vạng tối hội trốn vào Doãn Duyệt vị kia cô nương trong trạch viện đâu? Khó nàng không sợ bị người ở đây phát hiện này?

Ta trầm tư một hồi , sau đó thuận miệng hỏi một câu thôn trưởng "Đúng, Thiết Bản Quý hóa ra hình người về sau , dung mạo có thể hay không biến hóa?"

Thôn trưởng liền nói "Đây là có thể , chỉ không qua chúng ta đều thói quen lấy lúc còn sống bộ mặt thật sự bày ra ."

"Ồ?"

Nghe xong lời này , ta như rụng mảy , sau đó "Có thể hay không lại đi một chuyến vị kia gọi Doãn Duyệt cô nương gia bên trong?"

Thôn trưởng sững sờ , đoán chừng là biết rõ ta tâm bên trong ý nghĩ , liền nói "Tiên sinh là hoài nghi lão thái bà là Doãn Duyệt biến hóa?"

"Vâng, ta là có đây là hoài nghi ." Ta điểm gật đầu .

Trần Nhị Cầu liền nói "Nếu như lão thái bà thật sự là Doãn Duyệt này cô nương biến hóa , vậy cũng rất khó chứng thực điểm này ."

"Đúng vậy a , nếu như nàng đánh chết cũng không thừa nhận , cũng cảm nàng không có cách nào nha ." Bàn Tử như rụng mảy , cười khổ .

Thôn trưởng liền nói "Doãn Duyệt này hài tử bình thường rất ngoan ngoãn hiểu lễ , không có chút nào chứng cứ , có thể nào nghiêm hình công tay đánh ra?"

Rất hiển nhiên , thôn trưởng lo lắng chúng ta công tay hỏi cái kia cô nương .

Ngay sau đó , ta liền nói với thôn trưởng "Yên tâm , chúng ta sẽ không làm như vậy , chỉ là lại đi trong nhà nàng nhìn một chút ."

Thôn trưởng cũng không có cự tuyệt , điểm gật đầu , liền mang bọn ta trọng Tân Triều Doãn Duyệt gia phương hướng tiến đến .

Coi chúng ta lần nữa gõ mở này cô nương gia cửa phòng lúc , cô nương lộ ra rất kinh ngạc , hỏi chúng ta tại sao lại trở về?

Ta cười cười , liền hỏi nàng có thể không làm cho chúng ta đi vào ngồi một chút?

Cô nương điểm gật đầu , thế là chúng ta đi vào trong phòng .

Phòng bên trong so sánh đơn giản , nhưng lại mười phần sạch sẽ , sạch sẽ , hiển nhiên cũng là một cô nương gia .

Ta tại trong phòng trong phòng khách bốn phía nhìn xem , muốn tìm tìm một cái manh mối , bởi vì ta nhớ kỹ ban đầu ở Lại gia thôn nhìn thấy cái kia lão thái bà lúc , nàng mặc là một kiện màu xám áo vải .

Bất quá , tại trong phòng khách ngược lại cũng không có nhìn thấy cái này y phục .

Lúc này , ta liền hỏi cô nương "Doãn Duyệt cô nương , người còn nhớ rõ chúng ta à , trước mấy ngày tại ngoài núi một lão đầu trong nhà ."

Doãn Duyệt cô nương cười lắc đầu .

Ta thẳng tắp chăm chăm nàng , phát hiện nàng mặc dù trên mặt hơi hơi mang ý cười , nhưng lại lộ ra có mấy phần khẩn trương .

Thế là ta tiếp nói "Đúng , chúng ta chuẩn bị ngày mai ra ngoài , không biết qua Lại gia thôn có gần đường này?"

Doãn Duyệt cô nương nhún mảy , sau đó nói "Tiểu nữ tử ta theo Vị Ly mở qua Lai Hà Lý , Lại gia thôn càng là chưa từng nghe thấy , khả năng giúp không Thượng Công tiểu tử ."

"Đúng , ta cho người tiền vẫn còn chứ?" Ta lại hỏi một câu .

Doãn Duyệt cô nương liền nói "Tiền gì , ta không biết người đang nói cái gì ."

"Ngày đó dưới chân núi , ta tìm người tá túc , đã cho người tiền , người là thiêu đốt đâu? Hay là vẫn?" Ta chăm chăm nàng .

"Ta theo không có lấy qua người tiền ... Ta ... Ta căn bản chưa từng đi ra núi ." Cô nương nói đến đây thì điểm , con mắt không tự chủ được nghiêng mắt nhìn liếc một chút trong sảnh một cái địa phương , không khỏi nhanh liền một lần nữa nhìn về phía ta .

Ta lúc ấy liền thuận nàng nhãn thần nghiêng mắt nhìn qua phương hướng nhìn lại , đó là một cái lễ đài , cái bàn phía trên cũng không gì khác vật , bất quá có một lư hương ...

Chương 212: Thị phi đúng sai

Coi ta nhìn về phía này lễ trên đài lư hương lúc, ta rõ ràng cảm giác được Doãn Duyệt cô nương có chút hoảng , giống như sợ ta hội qua bên kia giống như , tranh thủ thời gian nói với chúng ta "Thôn trưởng, các người nếu là không có nó sự tình, ta muốn nghỉ ngơi."

"Được."

Thôn trưởng cười điểm gật đầu, tiếp xuống liền nói với ta "Tiên sinh, chúng ta liền đi về trước lại nghĩ biện pháp đi."

"Chờ chút."

Bất quá, ta nhưng lại không có muốn đi, mà chính là lập tức liền hướng lễ lên trên bực qua, đi thẳng tới lễ trước sân khấu.

Lần này, Doãn Duyệt cũng lập tức liền theo lên, một cái trên gương mặt xinh đẹp mang một chút tức giận, thúc "Người người này tại sao như vậy, không nghe thấy ta nói muốn nghỉ ngơi sao?"

Nói thật, đây là nữ nhân nặc dù tức giận, nhưng là bộ dáng vẫn như cũ nhìn rất đẹp.

Ta đối nàng tức giận cười cười, trực tiếp cho không nhìn, sau đó liền hướng lư hương bên trong xem xét, tiếp, sẽ nhìn thấy bên trong lư hương có một đồng tàn hương. Mà, ta có thể rõ ràng trông thấy, tàn hương mặt trên còn có tro giấy.

Là, tàn hương cùng tro giấy, là rất dễ dàng liếc một chút phân chia ra đến. Bởi vì trang giấy bị thiêu đốt lời nói, chỉ cần không có đi đựng nó, nó hay là hiện ra nó nguyên bản bộ dáng.

Mà trước mắt lư hương bên trong này trưng bị thiêu hủy trang giấy, cũng là một cái nhân dân tệ bộ dáng. Mà, tại ở gần lư hương bên bờ địa phương, này Trương Tiền một chỗ cạnh góc lại còn không đốt rớt.

Nhìn đến đây, ta lập tức liền đưa tay, đem này mảnh nhỏ không đốt hóa cạnh góc nhặt ra đến, cảm xem xét, hồng hồng cạnh góc bên trên, thành linh ấn "100".

"Đây là cái gì?"

Ta đem này một mảnh nhỏ 100 Nguyên Nhân dân tệ thiêu đốt thừa cạnh góc cầm tới Doãn Duyệt trên mắt, đối nàng hỏi.

Lúc này Doãn Duyệt, hiển nhiên là hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người, giống như là một cái phạm sai lầm tiểu hài tử, bị đại nhân cho bắt tận tay dạy tận mặt một dạng, hoàn toàn ngốc.

Lúc này, thôn trưởng cùng Trần Nhị Cầu bọn họ cũng biết ta phát hiện vấn đề, cho nên lập tức đi tới.

Thôn trưởng đi đầu hỏi ta "Tiên sinh, cái này. .. Đây là vật gì?"

Lúc này, Trần Nhị Cầu bọn họ thấy một lần trong tay của ta trang giấy cạnh góc, lập tức liền kinh hô ra đến "Là tiền!"

"Tiền?" Thôn trưởng sửng sờ.

"Đúng, đúng tiền." Ta điểm gật đầu, sau đó liền từ miệng trong túi lấy ra một tờ trăm nguyên, lại đem này thiêu đốt thừa cạnh góc vừa so sánh, sáng cho thôn trưởng nhìn. Tiếp, thôn trưởng cũng chấn kinh.

Nơi này chính là Lai Hà Lý, đừng nói nhân dân tệ, cũng là tiền đồng cũng không tồn tại một cái, nơi này là không có tiền tệ địa phương, một cái tự xưng theo không hề rời đi qua Lai Hà Lý nửa bước người, lư hương bên trong là làm sao lại xuất hiện thiêu hủy nhân dân tệ đâu?

Lúc này, đã rất rõ ràng, trước đó chúng ta bản thân nhìn thấy cái kia lão thái bà, cũng là Doãn Duyệt. Nói thật, nếu như không phải biết rõ Thiết Bán Quý hội biến hóa dung mạo, ai sẽ nghĩ đến dạng này một cái mỹ lệ giống họa bên trong tiền nữ cô nương, đã đến cũng là lúc trước chúng ta nhìn thấy cái kia lão thái bà nha?

"Doãn Duyệt! Người... Người... Làm sao sẽ làm ra như thể sự tình đến!"

Thôn trưởng chỉ Doãn Duyệt, tức giận đến toàn thân phát run, ngay cả lời đều nói không lên. Có lẽ cả là Doãn Duyệt đây là cô nương trước đó rất được thôn trưởng bảo vệ đi, cho nên hiện nay liền được nàng làm ác hại người, cho nên mới sẽ như thể thương tâm, khổ sở.

Những cái kia lão già cũng cả đám đều chấn kinh không vậy, thậm chí là đối trước mắt hết thảy đều cảm thấy thật không thể tin, cũng đều lập tức chất vấn Doãn Duyệt, đây là đến là chuyện gì xảy ra?

Doãn Duyệt nhìn thấy trong thôn trưởng già đều đang chất vấn nàng , lộ ra không bình thường sợ hãi , thậm chí ngay cả lời cũng không dám nói , một mặt kinh hoàng .

"Người nói chuyện , người có phải hay không bước ra qua Lai Hà Lý? Có phải hay không hại qua người?"

Thôn trưởng tức giận hét lớn một tiếng .

Doãn Duyệt dọa đến toàn thân run lên , tiếp liền một mặt ủy khuất nói "Ta ... Ta là từng đi ra ngoài , có thể ... Thế nhưng là ta không có hại người ."

Thôn trưởng nghe xong lời này , tức giận đến ngửa trời thán dài , sau đó chỉ Doãn Duyệt "Nguyên lai người lại thật bước ra qua Lai Hà Lý , nguyên lai người thật phạm cấm kỵ ! Người ... Người quá hồ đồ !"

Lúc này , Doãn Duyệt không biết là sợ hãi ,

Hay là làm sao , nước mắt cũng lưu ra đến , sau đó nói "Thôn trưởng , ta ... Ta thật không có hại người ."

"Chúng ta trước đó trong thôn gặp được lão thái bà , nên cũng là người đi?"

Lúc này , ta đứng ra đến , đôi nàng hỏi .

Doãn Duyệt nhìn ta liếc một chút , điểm gât đầu , không nói gì .

Gặp nàng thừa nhận , ta liền hiểu kỳ "Đã lúc trước cái kia lão thái bà là người biến hóa , người lại thế nào nói người không có hại người đâu?"

"Đúng , lúc trước chúng ta ca bốn cái , thiếu chút nữa cầm trong tay người , còn nói người không có hại người !" Một bên Bàn Tử cũng cảm thấy đây là cô nương mặc dù người dung mạo xinh đẹp , nhưng là chuyện cho tới bây giờ vẫn còn đang nói láo .

"Không ... Không ... Đó là hiểu lầm ."

Doãn Duyệt liếc mạng lác đầu , nước mắt không ngừng nhỏ xuống .

"Nếu như không phải chúng ta tiểu sử lợi hại , đoán chừng sớm đã chết ở trong tay người , làm sao tại trong miệng người lại thành hiểu lầm?" Long ca cũng không có chút nào cao hứng .

Xác thực , vào lúc ban đêm , thật là chúng ta mạng lớn , may mắn ta lúc ấy nghĩ đến lợi dụng 'Thiên Cân Đỉnh' phù chú đến dán tại trên cửa , muốn không phải vậy thật một mạng sống đến bây giờ .

Trần Nhị Cầu cũng "Ngày đó người muốn hại ta nhóm , thế nhưng là thật sự ."

Lúc này , thôn trưởng liền nói "Doãn Duyệt , người khóc cũng vô dụng , làm qua sự tình , liền nên thừa nhận . Người bây giờ lớn nhất tốt để sự tình cho chúng ta một năm một mười giao du qua bạn trai Đại Thanh sở ."

Doãn Duyệt liền nói "Ta không có không thừa nhận , ta là xuống núi , là gặp gặp qua các người , nhưng là những người đó chết , đều là đáng đời , ta nguyên bản không có ý định hại người ."

"Đáng đời?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi mi đầu đều nhăn , nếu như ngày đó ta không phải mạng lớn , há không cũng sống chết đến lượt?

Nghĩ tới đây , ta cũng rất không cao hứng , liền nói với nàng "Người lớn nhất tốt để hết thảy đều từ đầu tới đuôi kể ra đến , ta cũng muốn biết rõ những bị đó người hại chết người , là chết vô tội hay là trong miệng người nói tới 'Đáng đời'."

Doãn Duyệt điểm gât đầu , sau đó liền nói với chúng ta "Ta ở cái này địa phương ngàn năm , một mực đang nghĩ , tại hiểu kỳ bên ngoài thế giới , rất nhớ qua nhìn xem bên ngoài thế giới đến là thế nào . Cho nên , ngay tại mấy tháng trước , ta ... Nhịn không được hiểu kỳ , liền một người đơn độc vụng trộm chuồn đi ."

Ở cái này địa phương ở lại ngàn năm , cho nên đối ngoại trên thế giới tràn ngập hiểu kỳ , cái này ta có thể lý giải , coi như nếu đổi lại là ta , ta cũng sẽ nhịn không được muốn đi xem một chút .

Ra ngoài bên ngoài , tình có thể hiểu , nhưng là hại người làm theo không thể tha thứ . Cho nên , lập tức ta liền hỏi "Này sau đó thì sao? Người tại sao phải hại người?"

Doãn Duyệt liền nói "Đêm hôm đó , ta rời đi Lai Hà Lý về sau , ngay tại trên núi lạc đường , lúc này ta gặp được mấy cái thợ săn . Ta liền chủ động đi theo mấy cái kia thợ săn nói chuyện , nói chuyện với nhau , hỏi bọn họ ra ngoài ngoài núi trên đường . Mấy cái kia thợ săn , liền được ta tại trong núi lạc đường , cũng rất nhiệt tình nói có thể mang ta ra ngoài . Thế nhưng là , không nghĩ tới là , mấy cái kia thợ săn đúng là người xấu !"

Nói đến đây , Doãn Duyệt một mặt phần nộ .

Thấy được nàng trên mặt tái nhợt biểu lộ , ta không khỏi sững sờ, nghĩ thầm khó nàng hại người thật sự là có nguyên nhân?

Nghĩ tới đây , thế là ta tranh thủ thời gian hỏi "Về sau xảy ra chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 213: Thị phi đúng sai (hai)

"Về sau ... Mấy cái kia thợ săn gat ta đến một cái bên ngoài thôn , sau đó đã đến Sắc đảm ngập trời , mấy cái người đem ta đặt tại bên trên, muốn phi lễ ta ."

Nói đến đây , Doãn Duyệt một mặt phần sắc mặt , cắn răng nói "Cho nên bọn họ đều đáng chết !"

Nghe đến đó , chúng ta đều kinh ngạc đến ngây người !

Nói như vậy , là Doãn Duyệt gặp được mấy cái thợ săn , mà mấy cái kia thợ săn nhìn thấy Doãn Duyệt đẹp như tiên nữ , cho nên liền lên lòng xấu xa , ý đồ đối nàng phi lễ , cho nên nàng mới đem những người đó cho giết chết?

Nếu như Doãn Duyệt nói phải nó nguyên nhân , có lẽ ta sẽ còn không tin , nhưng là nàng nói thợ săn tình trạng thượng nào , muốn cường bạo nàng , điểm này ta vẫn cảm thấy khả năng cực lớn , dù sao nàng thật sự là quá đẹp .

Ngay sau đó ta liền hỏi nàng "Người nói đều là thật?"

"Loại sự tình này khó ta còn nói láo sao?" Doãn Duyệt mặt đỏ lên , vừa mang theo mấy phần tức giận , một bộ không dung nghi vấn bộ dáng .

Thấy được nàng bộ dáng , ta không khỏi điểm gật đầu , tin tưởng nàng nói đây hết thảy . Thế là "Mấy cái kia thợ săn , người cũng chưa thả qua bọn họ a?"

Doãn Duyệt sững sờ, lại hỏi lại "Khó ta nên buông tha bọn họ sao?"

Đây cũng thật là đem ta cho hỏi đến , nhất thời cũng không biết đến lượt trả lời như thế nào nàng . Sau cùng , ta không thể làm gì khác hơn là lảng đi đề tài , tiếp tục hỏi "Đã lên lòng xấu xa người xấu người đều phải mạng bọn họ , vậy người vì sao còn muốn tiếp tục xuống núi hại hấn thôn dân?"

Là , dựa theo Lại gia thôn thôn dân thuyết pháp , Thiết Bản Quỷ hại người , cũng không phải lần một lần hai , mà chính là nhiều lần .

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng nói "Đúng vậy a, mấy người chúng ta có thể không có đối người lên lòng xấu xa , đêm hôm đó người ngay cả chúng ta cũng nghĩ hại ."

Vừa nhắc tới đây là một chuyện vặt , Long ca cùng Bàn Tử cũng một mặt bất duyệt nhìn về phía nàng .

Doãn Duyệt rõ ràng có chút ngậm miệng , chỉ chỉ ngô ngô "Này ... Đó là bởi vì ta nghĩ đến đám các người là bọn họ mời đến đối phó ta ."

"Chúng ta lúc ấy thế nhưng là nói cho người , là vào nhà đến nghỉ chân ." Bàn Tử phản bác .

"Ta ... Lúc ấy cũng không hiểu biết ." Doãn Duyệt mặt đỏ lên , rất không có ý tứ nói "Bởi vì trước đó bọn họ xin mời qua mấy cái Âm Dương tiên sinh đến đối phó ta ."

Tiếp , Doãn Duyệt liền nói cho chúng ta biết . Mấy cái kia thợ săn lên lòng xấu xa , nàng rất tức giận , ngay tại chỗ đánh chết hai cái , bất quá vẫn còn có hai cái thợ săn trốn về thôn làng . Mà cái này thôn làng , đương nhiên cũng là Lại gia thôn .

Về sau , nàng liền vào thôn tiểu tử qua trả lại hai cái này thợ săn báo thù .

Bất quá, lúc này trong thôn lại mời đến một vị Mao Sơn sĩ . Doãn Duyệt có theo vị kia Mao Sơn sĩ nói qua lý , nói qua Trung Nguyên tử , bất quá, vị kia Mao Sơn sĩ lại không nghe Doãn Duyệt giải thích , chỉ vì nàng là quỷ , cho nên liền muốn thế thiên hành , chém giết nàng .

Cứ như vậy , Doãn Duyệt chỉ tốt để vị kia Mao Sơn sĩ cũng cho một khối thu thập .

Lại về sau, liền cùng lúc trước Lại gia thôn thôn trưởng nói tới một dạng, vị kia Mao Sơn sĩ các sư huynh đều đến, muốn tới báo thù cho sư đệ, thế là liền lại cùng Doãn Duyệt đại chiến, Doãn Duyệt cũng thụ thương, đối phương cũng là thương vong thảm trọng.

Nói đến đây, Doãn Duyệt liền nói "Ta không phải có ý muốn hại người, là bọn họ trước đối ta lên lòng xấu xa, muốn hại ta, muốn giết ta, ta mới làm như vậy."

"Đêm hôm đó cái kia lão đầu đâu? Người lại vì cái gì yếu hại hắn?" Ta tiếp tục hỏi.

Doãn Duyệt hừ lạnh một tiếng "Bởi vì mấy cái kia thợ săn bên trong, liền có cái kia lão đầu!"

"Ta qua, như vậy lão còn như vậy háo sắc?" Bàn Tử nhất thời dở khóc dở cười.

Ta cũng nghe được một mặt kinh ngạc, bất quá ngẫm lại cũng không kỳ quái, có chút lão đầu háo sắc so với người trẻ tuổi còn qua mà không kịp.

Liền được cả kiện sự tình chân tướng về sau, ta nhất thời khó xử. Một đường truy tra Thiết Bàn Quỷ, sau cùng đã đến phát hiện Thiết Bàn Quỷ hại người đoạt mạng, lại là bởi vì những người đó trước lên lòng xấu xa. Đây là đến là ai đúng ai sai nha?

Doãn Duyệt vốn chỉ là muốn đi nhìn một chút bên ngoài thế giới, chỉ là không nghĩ tới vừa ra Lai Hà Lý, liền gặp được nhân tâm hiểm ác. Chỉ bất quá, những cái kia đối Doãn Duyệt lên lòng xấu xa người không nghĩ tới là,

Một cái cô nương khỏi xương tức giận đến, lại hội tàn nhẫn như vậy, đại khai sát giới.

Đây là đến là Doãn Duyệt ra tay quá ác độc, hay là nhân tâm quá hiểm ác? Ta vừa đến lượt cảm Doãn Duyệt làm sao bây giờ đâu?

Là, ta thật không biết nên làm cái gì.

Lúc này, Trần Nhị Cầu bọn họ cũng hiển nhiên có chút mộng bức, từng cái nhìn ta, hỏi "Sư đệ, người định làm như thế nào? Còn có cảm hay không nàng?"

Rất hiển nhiên, Trần Nhị Cầu cũng cảm thấy việc này khó phân tuyệt đối đúng và sai.

Ta ngẩng đầu nhìn liếc một chút Doãn Duyệt, chỉ gặp nàng cũng nhìn ta, khắp khuôn mặt là lo lắng, đoán chừng cũng là lo lắng ta hội cảm nàng đi.

Ta ngẫm lại, liền hỏi nàng "Người ta đối người lên ác ý, người lại muốn mạng bọn họ, người cảm thấy người là đối này?"

Doãn Duyệt nói "Ta không sai, bọn họ là đáng đời."

Một bên thôn trưởng liền gấp, mắng "Người còn mạnh miệng! Không những không bước ra Lai Hà Lý, còn trêu ra như thế đại họa, người còn nói không sai?"

Doãn Duyệt bị thôn trưởng một mắng, nhất thời liền cúi đầu xuống.

Lúc này, thôn trưởng liền nói với ta "Tiên sinh, Doãn Duyệt đây là cô nương không hiểu chuyện, phạm người lúc trước ... Lại Bồ Y lập xuống quy củ, bước ra Lai Hà Lý, ra sao xử trí toàn bằng tiên sinh quyết định!"

Nói xong lời này, thôn trưởng liền đối sau lưng những cái kia trưởng giả nháy mắt, tiếp mấy vị kia trưởng giả lập tức liền đến hướng ta cầu tình, nói Doãn Duyệt không phải hữu tâm phạm sai lầm, chỉ là đây là hải tử lòng hiếu kỳ trọng, muốn ta lưu nàng nhất mệnh.

Nhìn thấy những người này đều đi cầu tình, ta nơi nào sẽ không biết nha, đây là thôn trưởng có ý muốn bảo đảm nàng.

Bất quá, ta cũng không muốn nàng mệnh, mà nàng là Thiết Bàn Quỷ, ta thấy nơi tay nghệ, cũng lấy không để cho mệnh. Chỉ là ta tâm bên trong thật khó khăn, không biết nên làm cái gì? Là cứ như vậy tính toán, sau đó trở về đem một Kirihara từ báo cho Hắc Bạch Vô Thường đâu? Vẫn là đem nàng mang đến cho Hắc Bạch Vô Thường xử lý?

Gặp ta trầm mặc không nói, thôn trưởng liền nói "Doãn Duyệt đây là hải tử là nên hảo hảo quản quản, không kiên trì, liền để nàng theo tiên sinh, làm sai sử Nha Hoàn?"

"..."

Nghe xong lời này, ta nhất thời một đầu hắc tuyến. Nghĩ thầm, để một Thiết Bàn Quỷ xác đáng Nha Hoàn, ta con mẹ nó đến là ta sai sử nàng, hay là nàng sai sử ta nha? Khác đến lúc đó liền mệnh đều cho chơi xong.

Đúng lúc này, Doãn Duyệt lộ ra rất không chịu phục, liền đối thôn trưởng bọn họ nói "Thôn trưởng, ta không sai, mà chỉ bằng hắn, dựa vào cái gì đến định ta đắc tội, chẳng lẽ lại chúng ta còn cần sợ hắn sao!"

"Làm càn!"

Thôn trưởng nghe xong lời này, lập tức liền trở nên rất tức giận, khiển trách "Người tốt ngắm nghĩa cẩn thận, hắn là ai?"

"Nàng là ai?"

Doãn Duyệt không hiểu ra sao , sau đó liền nhìn về phía ta , nhìn một hồi về sau, tiếp nàng chính người liền run lên , lập tức liền thay đổi người giống như , nhìn về phía ta nhân thân tràn ngập vẻ kính sợ giống như , rất sợ hãi ta .

Thấy được nàng cái dạng này , ta tâm bên trong minh bạch , nàng khẳng định cũng coi ta là thành là Lại Bố Y .

Tiếp , Doãn Duyệt hốc mắt đỏ lên , liền nói với ta "Tiên sinh , ta sai , mặc cho người xử trí ."

Lúc này , tất cả mọi người nhìn về phía ta , thôn trưởng cùng mấy vị kia lão già đều nom nớp lo sợ , hiển nhiên sợ hãi ta trừng phạt quá nghiêm trọng .

Ta nhìn liếc một chút Trần Nhị Cầu , hỏi hần "Sur huynh , người nhìn nên làm cái gì?"

Trần Nhị Cầu lại nói từ ta lấy chủ ý .

Ta ngừng lại , cứ như vậy tính toán , khẳng định là không được , mặc dù nói phải các thôn dân trước lên lòng xấu xa , nhưng là nàng lên sát tâm , đại khai sát giới là sự thật . Mà , Hắc Bạch Vô Thường lúc trước đem việc này giao cho chúng ta , nếu như cứ như vậy tay không trở về , khẳng định giao du qua bạn trai không kém .

Đã như vậy , chẳng đem nàng giao cho Hắc Bạch Vô Thường xử lý tính toán . Cứ như vậy , ta cũng không cần khó xử , mà cũng có thể giao du qua bạn trai đến soa .

Nghĩ tới đây , thế là ta liền đối Doãn Duyệt "Lần này chúng ta cũng là nhận Hắc Bạch Vô Thường nhờ vả tới , như vậy đi , ta đem người giao cho Hắc Bạch Vô Thường , từ bọn họ xử lý . Đương nhiên , ta cũng sẽ hết sức giúp người nói rõ nguyên do , để bọn họ nhẹ phán , như thế nào?"

Doãn Duyệt điểm gật đầu , cũng không có phản bác .

Lúc này , ta vừa nhìn liếc một chút thôn trưởng bọn họ , bọn họ cũng điểm gật đầu , liền nói "Đến lúc đó mong rằng tiên sinh nhất định phải vì Doãn Duyệt năn nỉ một chút a , nàng tâm không xấu , chỉ là gặp được người xấu mà thôi ."

Ta điểm gật đầu , gọi bọn họ yên tâm , ta nhất định sẽ hết sức cầu tình .

Cứ như vậy , ta lấy ra lúc trước khối kia thu lưu lưu nghĩa cùng Miêu Quý Tử Ngọc , để Doãn Duyệt tiên tiến đến Tử Ngọc bên trong ...

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Thương Long đài

Nói thật , ta nguyên lai tưởng rằng có thể truy xét đến Thiết Bàn Quý nơi nào cũng rất không tệ , chánh thức muốn đem nó bắt giữ xuống dưới , vẫn phải dựa vào Hắc Bạch Vô Thường hai vị Âm Soái đến đây . Thế nhưng là , ai sẽ nghĩ đến Thiết Bàn Quý cứ như vậy bị ta cho cầm nha , đây chính là liền nằm mơ cũng không dám muốn sự tình .

Đương nhiên , để cho ta nằm mơ đều không nghĩ đến sự tình còn có rất nhiều , hãy cho ta lại đằng sau từ từ sẽ đến ...

Lại nói , chúng ta đem Doãn Duyệt cầm xuống về sau, liền rời đi Doãn Duyệt chỗ ở .

Trở lại trong thôn trên quảng trường lúc, thôn trưởng cùng chư vị trưởng giả cũng cùng chúng ta từng cái tạm thời dừng, riêng phần mình về nhà nghỉ ngơi qua , mà ta nhóm làm theo về lão ông chỗ ở tá túc .

Đang cùng lão ông trở về trên đường , chúng ta mọi người liền có một câu không có một câu nói chuyện phiếm . Lúc này , Bàn Tử lại đột nhiên hỏi một câu lão ông "Lão bà , các người cái kia quảng trường rất khí phái a , đặc biệt là con rồng kia , điều đến uy phong凛凛 , các người quá lợi hại ."

Lão ông lại cười cười , nói "Người nói là cái kia Thương Long đài sao?"

"Thương Long đài?"

Nghe xong lời này , ta không khỏi sững sờ, mi đầu đều nhăn .

"Đúng vậy a, này quảng trường gọi Thương Long đài . Thực cái kia cũng không phải chúng ta xây , mà chính là từ lúc chúng ta vừa đến đây , cái kia liền xây ở nơi nào ." Lão ông điểm gật đầu , nói như vậy .

"Người nói phải thật sao?" Ta tranh thủ thời gian xác nhận .

"Vâng, chúng ta cũng không biết nó là khi nào liền có , lúc trước phía trên có chữ viết, tả Thương Long đài, bắt quá đi qua hơn ngàn năm, hiện nay "Thương Long đài" ba chữ đã không tại ." Lão ông cười cười , gắp ta cau mày , liền cười hỏi "Làm sao ... Khó tiền sinh đối cái kia Thương Long đài cảm thấy rất hứng thú sao?"

Lúc này , Long ca bọn họ cũng phát hiện ta biểu lộ không thích hợp , cũng quay đầu lại đến hỏi ta "Tiểu sư , làm sao?"

Mà Trần Nhị Cầu lập tức liền kịp phản ứng , đoán ra trong nội tâm của ta đang suy nghĩ gì , không khỏi cũng là cả kinh , hỏi "Sư đệ , người ... Người là cho rằng này chính là chúng ta đang tìm Thanh Long?"

"Cái gì Thương Long , Thanh Long , hai người các người có phải hay không vừa phát hiện cái gì không đúng?"

Thấy chúng ta đôi đều biểu lộ cổ quái , Long ca cùng Bàn Tử đều khẩn trương . Đoán chừng đây là đôi hàng cùng chúng ta trải qua mấy ngày nay , nhận không nhỏ kinh hãi , cho nên thấy một lần chúng ta biểu lộ không đúng, liền sẽ khẩn trương .

Gặp Long ca cùng Bàn Tử đều hiếu kỳ nhìn ta , thế là ta liền điểm gật đầu , nói với bọn họ "Thương Long Thương Long , tức là Thanh Long . Thanh Long đài , này há không phải liền là ... Thanh Long trấn?"

"Thanh Long trấn?"

Long ca cùng Bàn Tử hai người đều là sững sờ, tựa hồ còn không có kịp phản ứng .

Lúc này , Trần Nhị Cầu liền nói "Ngũ hành hộ pháp trận , cùng sở hữu năm cái trấn đài , đông hướng Thanh Long , tây hướng Bạch hổ , nam hướng Chu Tước , bắc hướng Huyền Vũ , bên trong vì Hoàng Long , đây là Thương Long cũng là Thanh Long . Sư đệ , người là hoài nghi đây là Thương Long đài , nó cũng là ngũ hành hộ pháp trong trận Thanh Long trấn?"

"Vâng." Ta điểm gật đầu , chính là bởi vì nghe được Thương Long đài , cũng là Thanh Long đài , cho nên mới nhớ tới nó nên chính là chúng ta hãy tìm Thanh Long trấn .

"A? Này ... Cái kia quảng trường cũng là Thanh Long trấn?" Long ca cùng Bàn Tử nghe được chúng ta kiểu nói này , đều một mặt chấn kinh , sau đó đại hỉ "Nói như vậy , chẳng phải là được đến toàn không uổng phí công phu? Lỡ liền bị đường nhóm cho tìm tới?"

Là , ta cũng rất kích động , ai sẽ nghĩ đến , đây là Thanh Long trấn vậy mà liền lại ở đây là Lai Hà Lý nha?

Đây là nếu không đúng là đã già ông nói nó gọi Thương Long đài , chúng ta thật sự cho rằng đây chỉ là Lai Hà Lý các thôn dân chính mình xây một cái quảng trường , năm mơ đều sẽ không liên tưởng đến ngũ hành hộ pháp trận đi lên .

Lúc này , một bên lão ông nghe được chúng ta nói cái gì ngũ hành hộ pháp trận , cái gì Thanh Long trấn loại hình , liền hỏi chúng ta "Tiên sinh , người có phải hay không muốn đi lấy Thiên Tiên pháp?"

". . ."

Nghe xong lời này , tức khắc , chúng ta nguyên bản trên mặt hưng phấn nụ cười nhất thời liền cứng đờ .

Là , lúc ấy liền khiếp sợ không thôi , tựa như gặp Quỷ giống như trước mắt lão ông .

Thiên Tiên pháp , hần làm sao lại biết rõ quyền sách này? Mà , hần còn biết rõ chúng ta muốn đi lấy Thiên Tiên pháp? Ta thiên a ,

Cái này. . . Đây là đến là chuyện gì xảy ra nha?

Chúng ta bốn người đều kinh ngạc đến ngây người , đặc biệt là ta cùng Trần Nhị Cầu , này hoàn toàn là con người đều nhanh rút ra đến . Nên biết tìm kiếm Thiên Tiên pháp sự tình , là Dạ Du Thần nói cho chúng ta biết , mà ta nhóm cũng chỉ báo cho Long ca cùng Bàn Tử hai người biết rõ , trừ cái đó ra , thật có thể nói là là lại không một người biết được .

Nói thật , ta thật đều nhanh hoài nghi là không phải chính mình lỗ tai nghe lầm . Không qua nổi ta biết rõ , không có khả năng nghe lầm . Thế là , ta lúc này liền một mặt kinh ngạc hỏi lão ông "Lão bá , người ... Người làm sao biết Thiên Tiên pháp?"

Lão ông cũng không có trả lời ta vấn đề , mà chính là có chút kinh hoàng nói "Nguyên lai các người thật muốn đi lấy Thiên Tiên pháp ."

"Đã người biết rõ Thiên Tiên pháp , vậy ta cũng không gạt người , ta xác thực muốn đi tìm trả lại quyền sách này . Chỉ là , nàng là làm sao biết?" Ta không đem vấn đề này hỏi ra đến tột cùng đến , ta thật đêm nay đều muốn ngủ chưa phát giác .

Lão ông gặp ta một mặt trịnh trọng bộ dáng , liền thở dài , thế là nói với ta "Bởi vì một ngàn năm trước , Lại Bố Y mang bọn ta tới nơi này thời điểm , hẳn cũng là mang một quyển sách đến, quyển sách kia cũng là Thiên Tiên pháp ."

"Ồ? Người là ý nói , quyển sách kia là Lại Bố Y ở lại đây trên núi?" Ta mi đầu đều nhăn thành chữ xuyên , việc này thật sự là một dao động một đợt để cho người ta chấn kinh a .

"Không sai , hẳn đem lễ lưu lại , đặt ở sâu trong núi lớn , một cái trong mộ lớn ." Lão ông điểm gật đầu , sau đó đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía ta , nói "Người nên biết rõ quyển sách kia có thể làm chuyện gì a?"

"Có thể làm chuyện gì?"

Ta không khỏi sững sờ, hiểu kỳ hỏi .

"Tiên sinh , người không biết quyển sách kia tác dụng?" Lần này , đôi lão ông một mặt kinh ngạc .

Ta lắc đầu , mau nói "Ta chỉ biết đó là chúng ta trong tông môn lễ , ghi chép là một chút cao thâm Huyền Pháp bí thuật , cụ thể ta còn thực sự không biết được ."

Lão ông nghe ta kiểu nói này , liền "Vậy người cũng không biết , chúng ta Lai Hà Lý vì sao lại Tam Giới mặc kệ đi?"

"Lai Hà Lý Tam Giới mặc kệ , không phải liền là bởi vì các người lúc trước chết bởi Thiên Tai chiến loạn , phủ không tiếp thu , cho nên liền không có người quản sao?" Ta có chút không rõ , cảm giác sự tình càng ngày càng phức tạp , càng ngày càng kỳ quái . Từ khi lên núi đến nay , luôn luôn gặp được từng kiện từng kiện sự tình , không ngừng phá vỡ chúng ta dĩ vãng ý nghĩ cùng nhận biết .

Lúc này , Trần Nhị Cầu cũng rất là giật mình hỏi "Khó Lai Hà Lý Thiên Đình mặc kệ , nhân gian mặc kệ , phủ mặc kệ , là có khác nguyên nhân?"

"Ha ha , xem ra các người là thật không biết ."

Lão ông hơi hơi lắc đầu , sau đó liền nói "Là bởi vì Thiên Tiên pháp quyển sách này ."

"A?"

Nghe xong lời này , chúng ta tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người .

Ta sợ chính mình có phải hay không lý giải sai , không khỏi tranh thủ thời gian hỏi "Người nói là , Lai Hà Lý sở dĩ Thiên Đình mặc kệ , nhân gian mặc kệ , phủ mặc kệ , tất cả đều là bởi vì Thiên Tiên pháp quyển sách kia?"

Lão ông điểm gật đầu "Vâng, bởi vì nó đại biểu thiên , thiên chỗ địa phương , đương nhiên thiên ' , người đều sẽ không nhúng tay ."

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Chiêu quỷ

"A? Thiên Tiên pháp , đại biểu thiên chi lực?"

Lần này , ta cùng Trần Nhị Cầu đều chấn kinh không vậy . Mặc dù chúng ta đều cảm thấy quyển sách kia nên rất lợi hại , nhưng là ai sẽ nghĩ đến lợi hại như thế , lợi hại đến đại biểu thiên .

Lúc này , ta tâm bên trong toát ra một cái cực kỳ to gan ý nghĩ , này cũng là nếu như ta nếu là đem quyển sách này mang tại thân bên trên , có phải hay không liền đại biểu Diêm Vương gia đều sẽ không tới câu ta hồn? Ta con mẹ nó há không phải liền là giống như Tôn Ngộ Không tồn tại?

Đây là mẹ hắn yêu tinh muốn tu luyện thành tinh , trường sinh bất tử , vẫn phải độ thiên kiếp , bị sét đánh , ta con mẹ nó có Thiên Tiên pháp tại thân , thiên lôi đều sẽ không bỏ ta .

Ngọa tào a , muốn không được như thế điều , muốn không được như thế kích thích nha? Oa Cáp Cáp ...

Nghĩ tới đây , ta tâm lý đồng thời kích động đều nhanh nhảy .

Bất quá, lúc này ta nhìn liếc một chút lão ông, lại phát hiện hắn giống như có tâm sự giống như, khắp khuôn mặt là thần sắc lo lắng. Thế là ta liền hỏi hắn "Lão bá, người đây là làm sao?"

"Không có ... Không có gì, chỉ là muốn muốn. . . Thời gian thật đến mà thôi." Lão ông nói đến đây, cười khổ một tiếng, tiếp còn thờ dài.

Nhìn thấy hắn cái dạng này, làm sao có thể là không có gì nha, mà chính là khẳng định có sự tình nha.

Không chỉ có là ta nhìn ra đến, Trần Nhị Cầu bọn họ cũng nhìn ra đến, thế là liền hỏi lão ông "Lão bá, cái gì thời gian đến? Người đây là trong lời nói có hàm ý nha."

Lão ông cười cười, liền nói "Các người muốn biết rõ?"

Chúng ta tranh thủ thời gian gật đầu, muốn hắn giảng một chút.

Lão ông liền gật đầu, liền nói với chúng ta "Lại Bồ Y lúc trước mang bọn ta tới nơi này thời điểm, cũng đã nói, một ngàn năm về sau, hắn hội trở về lấy lễ. Hiện nay tính ra, vừa vặn một ngàn năm, cho nên không phải liền là thời gian đến này?"

"Lại có chuyện này?"

Nghe nói như thế, chúng ta cảm thấy mười phần ngạc nhiên.

"Thiên chân vạn xác, việc này trong thôn tất cả mọi người biết rõ." Lão ông gật đầu, ngược lại không giống như nói giả.

Lúc này, Trần Nhị Cầu liền cười cười, nói "Thế nhưng là ta đây là sư đệ cũng không phải Lại Bồ Y a, là lớn lên giống mà thôi."

Không qua nổi ta nghĩ lại, lại cảm thấy lão ông nói tới thời gian đến, có lẽ hay là thật.

Thế là ta liền nói với Trần Nhị Cầu "Sư huynh, mặc dù Lại Bồ Y sớm đã đi về cõi tiên, ta đến không, nhưng là chúng ta làm Lại Bồ Y môn hạ truyền nhân, hiện nay thời điểm này tới lấy Thiên Tiên pháp, hoặc do chính là ứng Lại Bồ Y lúc trước nói rằng lời nói. Cũng là chính nói, chúng ta hôm nay đi đến nơi này đây hết thấy, hoặc Hứa Đô là tổ sư gia Lại Bồ Y tại từ nơi sâu xa tại chỉ dẫn chúng ta tới."

Nghe được ta kiểu nói này, Trần Nhị Cầu cũng giật mình đại ngộ, kinh hãi "Đồng ý là như thế này đi."

Có thể là lão ông lại cười cười, cũng không nói gì thêm.

Mà lúc này đây, chúng ta cũng trở về đến lão ông trong nhà.

Lão ông chỗ ở cũng không tính lớn, dù sao cũng là hắn một người sống một mình, cho nên chỉ có một gian phòng khách, bất quá cho chúng ta bố trí hai tấm giường. Hai người một cái giường, vừa vặn phù hợp, không những không không chen, hơn nữa còn có thể nói một chút.

Bốn người ngủ ở trong một cái phòng, ta liền đề nghị, nghỉ ngơi thật tốt một đêm, ngày mai liền bắt đầu phá Thanh Long trấn, sớm một chút qua đèo Thiên Tiên pháp cho thu hồi lại.

Tất cả mọi người rất đồng ý, bất quá bởi vì thời gian còn sớm, mọi người cũng ngủ không, bốn người liền nằm ở trên giường ngồi chém gió.

Trò chuyện đây là một đường đến giả tưởng kinh lịch, các loại làm cho người cảm thấy không thể tưởng tượng tin tức, chúng ta hiện nay đều cảm thấy chính mình như đưa thân vào trong mộng cảnh đồng dạng.

Dựa theo Long ca lời nói mà nói, ai sẽ nghĩ đến chúng ta thậm chí ngay cả Đào Uyên Minh trong sách tả Thế Ngoại Đào Nguyên đều tìm đến nha?

Trần Nhị Cầu cũng "Đừng nói Thế Ngoại Đào Nguyên, ta con mẹ nó trước đó tự Lai Hà Lý có tồn tại hay không cũng không tin."

Đúng vậy a, đây là một ngày phát hiện sự tình thật sự là quá nhiều, mà vô luận thứ nào xuất ra bên ngoài qua nói, đều không khả năng sẽ có nhân tướng tin.

Người sẽ tin tưởng Đào Uyên Minh tả Đào Hoa Nguyên Ký là thật sao?

Người sẽ tin tưởng Đào Uyên Minh tả Thế Ngoại Đào Nguyên lại là quỷ thôn sao?

Đừng nói Thế Ngoại Đào Nguyên là một chỗ quỷ thôn,

Liền vên vên nói này hại người Thiết Bản Quỷ vậy mà lại là một cái xinh đẹp như vậy cô nương, ta liền ngoài ý muốn muốn rớt xuống ba.

Lúc này, Bàn Tử đột nhiên hỏi "Tiểu Sư, người sẽ không thật cũng là Lại Bồ Y a?"

Ta cười cười "Người cảm thấy ta lại là sao?"

Bàn Tử lại có chút hăng hái nói "Mặc dù ngươi không phải Lại Bố Y , nhưng là ta lại phát hiện một cái rất thú vị sự tình ."

"Thú vị sự tình?"

Chúng ta tất cả mọi người là sững sờ, rất ngạc nhiên là cái gì thú vị sự tình .

Long ca liền nói "Có lời cứ nói , có rắm mau thả , còn mẹ hấn bán cái gì cái nút a ."

Bàn Tử hắc hắc cười cười , liền "Ta sợ nói , Tiểu Sử hội tức giận ."

"Tức cái gì , nhiều nhất đánh cái một hồi mà thôi ." Ta lật cái này bạch nhãn , nghĩ thâm đây là gia hỏa đến muốn nói cái gì nha?

Trần Nhị Cầu cũng tới hào hứng , liền nói "Bàn Tử , ngươi mẹ hấn nói nhanh một chút , ta cam đoan hấn không dám đánh ngươi ."

Bàn Tử liền nói "Các ngươi có không có cảm thấy , Tiểu Sử đây là người có điểm lạ?"

"Tự trách?"

Mọi người sững sờ, nghe được là không hiểu ra sao .

Mà ta cũng rất tò mò , liền nói "Bàn Tử , ngươi đại gia , ta quái chỗ nào? Ngươi tốt nhất nói cho ta một chút , nói không ra đến lão tử liền làm chết ngươi ."

"Ta cũng là cảm thấy tự trách , không có khác ý tứ , ngươi muốn thật nghĩ nghe ta nói , cũng đừng tức giận ." Bàn Tử tựa hồ thật rất sợ ta tức giận , tại ta buộc hấn kể về sau , hấn vẫn không quên cho ta phòng hờ .

"Nói đi , ta còn thực sự muốn biết rõ ta quái chỗ nào đấy. "

Nói xong , ta thẳng thẩn từ trên giường ngồi , nhìn về phía Bàn Tử .

Lúc này , Bàn Tử cũng bò , ngồi ở trên giường , liền nói với mọi người "Ta cảm thấy ngươi mẹ nó có thể chiêu quý !"

"Chiêu quý?"

Lần này , chúng ta tất cả mọi người lật lên khinh thường .

Trần Nhị Cầu cùng Long ca liền mắng "Con mẹ nó ngươi nói kỳ quái , thú vị , cũng là việc này? Ngươi là chơi chúng ta là a?"

Bàn Tử tranh thủ thời gian phản bác "Long ca , chúng ta thế nhưng là cùng một chỗ vài chục năm , lên núi trộm đầu cũng không ít , thế nhưng là gặp qua mấy lần tà môn sự tình nha? Nhưng là từ khi cùng với Tiểu Sử về sau , kia cái gì tà dị sự tình không có bị gặp được a , những cái kia quý quái đều giống như đi lợi giống như hướng chúng ta trước mặt đụng ."

Bàn Tử mới vừa nói xong , Long ca liền sắc mặt lạnh lẽo , nghiêm nghị uống "Bàn Tử , con mẹ nó ngươi không biết nói chuyện đừng nói là lời nói , nói tầm bậy cái gì? Thiếu đánh ra có phải hay không !"

Nói xong , Long ca tranh thủ thời gian nhìn về phía ta , hiển nhiên là sợ hãi ta tức giận , đoán chừng là sợ ta cho rằng là Bàn Tử tại hối hận kéo ta nhập bọn đi.

Bất quá , ta vừa làm sao lại tức giận , thế là ra hiệu Long ca không cần để ý .

Đang lúc ta muốn phản bác Bàn Tử thời điểm , một bên Trần Nhị Cầu lại đột nhiên gọi "Ngọa tào , Bàn Tử , nghe ngươi mẹ hấn kiểu nói này , tí mi nghĩ lại , thật đúng là nói đến lão."

"Sur huynh , ngươi đây là có ý tứ gì , cũng nghĩ muốn ăn đòn?" Nhìn thấy Trần Nhị Cầu con hàng này cũng tới tiêu khiển ta , ta không khỏi lật lên khinh thường .

Nào biết , Trần Nhị Cầu lại đến hào hứng , dứt khoát từ trên giường ngồi , sau đó nói với Bàn Tử "Ta cùng các ngươi kể a , không có gặp được Sử Ký trước kia , ta cả đời này không có gặp được mấy món tà môn sự tình , thế nhưng là từ lúc năm nay đi cùng với hấn về sau , lúc này mới mấy tháng nha , gặp được quý quái tà dị sự tình so với ta cả một đời gặp được còn nhiều , vậy thì thật là liền không có gián đoạn qua , đi đâu , chỗ nào liền nhất định sẽ có tà dị sự tình ."

Chương 216: Thanh Long môn

Nghe xong Trần Nhị Cầu đã đến cũng nói như vậy ta , ta lúc ấy liền không vui , liền nói với Trần Nhị Cầu "Sur huynh , ngươi đây là nói kêu cái gì lời nói nha , đây là gặp được tà sự tình làm sao lại đẩy lên ta trên thân đến , đây là không phải bởi vì gần đây chúng ta đến Dã Quỷ lĩnh này . Ngươi cũng không phải không biết , đây là giới không thái bình ."

Trần Nhị Cầu liền nói "Ngươi còn không thừa nhận , lúc trước chúng ta còn không có tiến đến trên núi thời điểm , liền nói tại Nam Xương lúc ấy , còn không như cũ quỷ sự tình liên tiếp đến , tựa như Bàn Tử mới vừa nói gọi là cái gì ... Quỷ quái tà sự tình toàn kịp tới. Vu Phù , ân oán linh , mèo quỷ , càn về sau liền cương thi đều nhẩy ra đến tìm tới mình , đây chính là tại tinh lệ thành phố lớn a ."

Nói đến đây , Trần Nhị Cầu hướng ta trên thân một chăm chăm , tiếp "Sẽ không thật sự là bởi vì ngươi con hàng này nguyên nhân , đem những cái kia loạn thất bát tao tà dị đồ chơi toàn dẫn đến đây đi?"

"Kéo kích ba ngược lại đi các ngươi , ta nếu là có này đặc thù công năng , mỗi ngày đưa tới quỷ quái âm hồn , ta còn có thể sống đến bây giờ sao?" Ta lật cái này bạch nhãn , đây là mấy cái gia hỏa thật sự là càng nói càng thái quá .

Nói chuyện bên trong mặc dù dạng này mắng bọn họ , nhưng là nói thật , nghe bọn họ kiểu nói này , ta tâm bên trong cũng cảm thấy tốt kỳ quái , bởi vì xác thực như bọn họ nói tới như thế , vô luận đi đến đâu , này đều sẽ gặp được nhiều như vậy quái sự . Không những không quỷ quái tà sự tình sẽ phát sinh , tựa Dạ Du Thần , Hắc Bạch Vô Thường những đồ chơi này đều quán lên chúng ta .

Cho nên , nghĩ tới đây , ta tâm bên trong thực cũng rất buồn bực .

Lúc này , Long ca liền nói "Các ngươi nói đây đều là không còn hình bóng sự tình , nhìn các ngươi nói phải một môn tiểu tử kinh ."

Bàn Tử liền cười cười , nói "Này ngủ chưa phát giác , không tìm chút sự tình trò chuyện , này làm cái gì? Không kiên trì ... Gọi Tiểu Sử đem Doãn Duyệt thả ra đến , chúng ta mấy ca nhìn một lát mỹ nữ?"

Nghe xong lời này , mấy cái người đều bị Bàn Tử đây là sắc đảm ngập trời lời nói chọc cười .

Ta liền nói "Ta thả ra đến , ngươi còn dám đòi nàng thể nào hay sao?"

"Nên biết đòi nàng lên sắc tâm người đều bị biến thành cây khô , chẳng lẽ lại ngươi cũng nghĩ bị nàng hút khô?" Trần Nhị Cầu cũng cười .

Bàn Tử nói "Ta nhớ được ban đầu ở Lại gia thôn gặp phải Doãn Duyệt thời điểm , ngươi cũng đã có nói nếu như Doãn Duyệt không đúng là đã già cụ bà , mà chính là mỹ nữ lời nói , ngươi cam nguyện chết tại nàng tiểu phía dưới váy ngắn , ngươi khó quên sao?"

Trần Nhị Cầu cũng sờ "Ta nói qua lời này sao?"

"Ngươi đại gia , ngươi mình nói qua cái gì ngươi còn không nhớ rõ sao !" Bàn Tử chửi một câu .

Trần Nhị Cầu hắc hắc cười bị ối , sau đó nói "Ngươi không phải cũng nói sao , ngươi nói nếu như Doãn Duyệt là cá tính cảm giác mỹ nữ lời nói , tốt nhất mặc vào tất đen , tăng thêm Tề bức tiểu váy ngắn , Oa Cấp Cấp ."

Nhìn thấy hai người bọn hắn tâm sự , liền vừa dâm xác đáng , ta cùng Long ca cũng là say .

Lúc này , Long ca đột nhiên liền hỏi ta "Đúng , Doãn Duyệt tại Tử Ngọc bên trong , có thể nghe thấy chúng ta nói chuyện sao?"

"Đương nhiên có thể , chỉ là ra không được mà thôi . Thế nào?"

Nói xong lời này , ta ngẩng đầu nhìn lên , chỉ gặp vừa mới còn một mặt dâm xác đáng Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử hai người , lập tức liền ngốc . Là , đôi người trực tiếp hoá đá !

Lúc này , ta cũng lập tức liền kịp phản ứng . Không khỏi nhất thời liền khẩn trương , đây là mẹ hắn nếu như lần sau thả Doãn Duyệt ra đến , hai cái này tiện hóa sẽ không bị nàng đánh chết a?

Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử cũng đều dọa đến mặt đều cương rớt , hiển nhiên cũng là biết rõ chính mình lúc này đoán chừng tại họa .

Trần Nhị Cầu lo lắng hỏi ta "Sur đệ , chúng ta mới vừa nói những lời kia , giống như không phải rất quá mức a?"

"Ngươi chính mình cảm thấy thế nào?" Ta một đầu hắc tuyến , nghĩ thầm qua không quá mức , ngươi hỏi ta có cái trứng dưng a .

Lúc này , Long ca liền nói "Dù sao hai người các ngươi mới vừa nói những lời kia , nghe tặc dâm xác đáng ."

"Thật sao?"

Trần Nhị Cầu cùng Bàn Tử vừa tranh thủ thời gian hỏi hướng ta .

Ta điểm gật đầu "Ừm, xác thực , cùng mấy cái kia thợ săn so sánh , các người muốn so bọn họ càng thêm thấp hèn mấy phần ."

"Xong, lần này thật trò đùa lớn." Trần Nhị Cầu dọa đến hoảng hốt , thế là liền nói "Người nói nếu như mời nàng ra đến ,

Chúng ta cho nàng lời xin lỗi , không biết có vô dụng ."

Bàn Tử cũng "Đúng vậy a, thực sự không được , đập kích cỡ , tiếng la cô nài nài cái gì ."

"..."

Nghe được Bàn Tử lời này , ta con mẹ nó đều không còn gì để nói .

Ngay sau đó ta liền nói với bọn họ "Ta nhìn hay là quên đi , ta cũng không muốn các người không gặp được ngày mai thái dương ."

Nói xong , cũng không quan tâm bọn họ một mặt lo lắng , trực tiếp ngã đầu liền ngủ .

Đương nhiên , ta sờ dĩ một mặt không quan trọng , là bởi vì ta cảm thấy chỉ là nói đùa , Doãn Duyệt coi như lần sau thả ra đến , hẳn là cũng sẽ không cầm hai người bọn hắn hàng thế nào .

Chỉ là để cho ta không nghĩ tới là , thẳng đến sáng ngày thứ hai ta tỉnh lại mới biết , đây là đôi hàng đã đến bởi vì lo lắng trọng trọng một đêm bên trên không chút ngủ .

Ngày kế tiếp buổi sáng , ăn xong điểm tâm , chúng ta liền theo lão ông dừng , cầm lên hành lý qua đến Thương Long đài .

Bốn người hạng Thương Long đài đi dạo hơn nửa ngày , rút cuộc cứ thế cái gì Minh Đường cũng không có nhìn ra đến . Dùng Trần Nhị Cầu lời nói mà nói chính là , đây là mẹ nó cũng là một phổ thông quảng trường .

Đúng vậy a, đã Thương Long đài là ngũ hành hộ pháp trong trận một cái trấn đài , này tự nhiên cũng là trận pháp . Giống bạch hồ đài , phía tây Kim , cho nên sát khí trọng , toàn bộ bạch hồ đài sát khí trùng thiên . Thế nhưng là chỗ này ngược lại tốt , cái gì đều không, thật sự là bình thường quá mức .

Ngũ Hành Âm Dương khí tràng bên trên nhìn không ra dị thường đến , vậy liền có lẽ trấn đài phía dưới có huyền cơ , thế nhưng là cái này Thương Long đài , căn bản liền không tìm được bất luận cái gì thông hướng phía dưới cửa vào .

Mấy cái người không có chủ ý , đành phải dừng lại , phát triển tiếp thu ý kiến quần chúng tốt đẹp tác phong , ngồi xuống , nghiên cứu lên Thương Long đài môn .

Mà Bàn Tử làm theo ghé vào bên trên , khối này bàn đá gỗ vừa gỗ , khối kia bàn đá gỗ vừa gỗ , đoán chừng là muốn nghe xem này khối bàn đá là khoảng không đi.

Long ca nhìn thấy hắn liền loại này ngu xuẩn chiêu thức đều dùng lên , không khỏi liền nói "Ta nói Bàn Tử , người bỏ bớt nỗ lực thực hiện này , đây là bên trên bàn đá nếu là khoảng không , sớm bị thôn dân cho giẫm sập ."

Ngay tại chúng ta muốn phá đầu cũng nghĩ không ra đây là Thương Long đài môn lúc , lúc này , lão ông mang thôn trưởng đi tới .

Thôn trưởng nhìn thấy ta , liền hỏi "Tiên sinh , các người đây là muốn qua trong mộ lớn lấy lễ sao?"

"Vâng!" Ta điểm gật đầu , rất hiển nhiên , lão ông đem chúng ta muốn đi lấy lễ sự tình báo cho thôn trưởng .

Thôn trưởng điểm gật đầu , sau đó liền đứng ở một bên , nhất thời cũng không có lại nói tiếp .

Qua hồi lâu , hắn liền nói "Theo trong hồ tiến đi!"

Chúng ta sững sờ , nhìn về phía hắn .

Thôn trưởng liền chỉ chỉ ngoài thôn phương hướng "Theo trong hồ đi vào , nơi này chỉ là cái giả trấn đài ."

"Giả trấn đài?"

Lần này , ta cuối cùng là nghe hiểu , không khỏi rất là giật mình , hỏi "Nàng là nói chánh thức Thanh Long đài , ở bên ngoài cái kia thanh trong hồ?"

"Vâng, lúc trước Lại Bố Y cũng là từ nơi đó qua trong mộ lớn ." Thôn trưởng điểm gật đầu .

Gặp thôn trưởng vạch qua đại mộ lộ tuyến , trong lòng chúng ta đại hỉ , lập tức liền tranh thủ thời gian thờ dài tạ .

Đồng thời , trong lòng cũng lập tức liền kịp phản ứng , Thanh Long Thanh Long , đương nhiên là sinh hoạt tại Giang Hà Hồ Hải bên trong , cho nên đây là Thanh Long dài tại thanh trong hồ , tuyệt không kỳ quái , ngược lại còn mười phần phù hợp Logic .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Thanh hồ

Biết rõ chánh thức Thanh Long dài ở nơi nào về sau, ta tâm bên trong cũng minh bạch, lần này thật sự là nhờ có thôn trưởng cho chúng ta chỉ dẫn phương hướng, muốn không phải vậy chúng ta đoán chừng muốn phá đầu cũng muốn không ra đến.

Nên biết Thanh Long dài thế nhưng là xây tại cái này thôn, mà thanh hồ thì tại ngoài thôn. Người nào mẹ hần sẽ nghĩ tới, Thanh Long dài lại ở thanh trong hồ nha?

Lúc này, thôn trưởng hơi hơi cười cười, thờ dài nói "Rất cực đến thời gian, tiên sinh mau đi đi, ta đợi ở đây cung tiễn tiên sinh."

Nói xong, thôn trưởng đối thật sâu khom người chào.

Nhìn thấy thôn trưởng lại đối ta cúi đầu, ta giật mình, đang chuẩn bị tiến lên dìu hần.

Thế nhưng là ta nhắc xem xét, đột nhiên đi ra đến tốt nhiều thôn dân, toàn đi vào thôn trưởng phía sau, cũng toàn bộ đối ta thật sâu khom người chào.

Đây cũng thật là đem ta hù đến, tranh thủ thời gian đáp lễ, đối bọn họ "Thôn trưởng, các vị, các người làm cái gì vậy? Chúng ta chỗ nào nhận được các người hành lễ, đây không phải gây sát ta đợi này?"

"Nhận được lên, bởi vì nàng là chúng ta ân công, để cho chúng ta ở đây sinh hoạt một ngàn năm." Thôn trưởng cực xong cung về sau, chỉ là cười cười, sau đó đối với chúng ta phát phát tay, hiển nhiên là cung tiễn chúng ta ra thôn.

Chúng ta bốn người, cũng nhất nhất phát tay, đáp lễ, sau đó tại mọi người đưa mắt nhìn xuống, đi ra Lai Hà Lý.

Nhìn sau lưng Lai Hà Lý, một hàng kia hàng chỉnh tề ồ ồ xá, cây dâu trúc, đồng ruộng, Bàn Tử không khỏi cảm thán "Người ở đây thật tốt, nếu như bọn họ cũng dùng tiền lời nói, chúng ta nhưng thật ra có thể cho bọn họ lưu một khoản tiền."

Chúng ta tất cả mọi người điểm gật đầu, lòng có đồng cảm.

Người ở đây thoát khỏi thế tục chịu trời, rời xa ồn ào, bọn họ nhân sinh giá trị không ở chỗ quyền lực, vị, danh dự, không cần phải hao hết tâm cơ qua luôn cúi, qua tranh đoạt, cố làm ra vẻ, khoác lác vỗ mông ngựa, cho nên những người ở đây đều sống được đặc biệt chân thực, chất phác, nhiệt tình.

Loại này chất phác cùng nhiệt tình, là người ở bên ngoài vĩnh viễn cũng vô pháp cảm nhận được, bởi vì nơi này dòng người lộ đều là chân tình.

Ngay tại mọi người cảm thán vạn phần thời điểm, một bên Trần Nhị Cầu đột nhiên niệm lên Đào Uyên Minh thơ

Xây nhà tại người cảnh, mà không tiếng ngựa xe.

Hỏi chàng há có thể người? Tâm viễn tự lệch.

Hái cúc đông dưới rào, khoan thai gặp Nam Sơn.

Sơn khí ngày đêm tốt, phi điều sống chung còn.

Trong cái này có chân ý, muốn phân biệt đã quên nói.

Khoan hãy nói, bài thơ này thật thật phù hợp nơi đây tâm cảnh.

Trần Nhị Cầu một mặt ước mơ nói "Mấy ca, dứt khoát chúng ta về sau trả lại, cũng ẩn cư tại đây là điền viên bên trong tính toán."

Long ca cùng Bàn Tử cũng đều một mặt hưng phấn , nói "Được a , vậy chúng ta quyết định như vậy , về sau chúng ta ngay tại đến đường lão ."

"Oa cấp cấp ..."

Mọi người một hồi vui cười , là từ bên trong ra bên ngoài vui vẻ .

Là , người cả một đời sinh hoạt là vì cái gì? Ta muốn ở chỗ này Lai Hà Lý nhất định có thể tìm tới nhân sinh chánh thức ý nghĩa .

Đi ra Lai Hà Lý về sau, không bao lâu , chúng ta liền đến đến thanh hồ . Cái kia chúng ta lúc trước theo trong sơn động ra đến lúc, muốn xuống hồ mò cá kia hồ .

Chỉ gặp, cái hồ này phi thường nhỏ , tiểu xem như một cái cá đường giống như , đoán chừng cũng liền hai cái sân bóng như vậy đại đi. Bên hồ sinh trưởng một chút cây trà , mọc vô cùng tốt , lão ông ngâm cho chúng ta uống lá trà , nghe nói cũng là ngắt lấy nơi này .

Hồ nước thanh tịnh gặp, nói nó là thanh hồ một điểm cũng không quá mức , hồ ta cũng gặp qua không ít , nhưng loại này thanh tịnh hồ thật là lần thứ nhất gặp .

Nhìn đây là một cái đầm hồ nước , Bàn Tử liền nói "Làm sao bây giờ , khó cứ như vậy tiến vào trong hồ đi? Chúng ta cũng không mang lặn xuống nước trang bị nha ."

Xác thực , như thế cái vấn đề .

Ta ngừng lại , liền nói "Theo thôn trưởng ý tứ , Thanh Long đài cũng không phải là tại hồ , hẳn là nói dưới hồ trên có cửa vào ."

Trần Nhị Cầu cũng điểm gật đầu "Ta cũng cảm thấy là , thôn trưởng đi nói đại mộ đường, ngay tại trong hồ , hiển nhiên nói đúng là trong hồ có đường ra . Mà lão ông ngày đó cũng theo chúng ta kể , nói hồ này bên trong có thể thông hướng mặt ngoài Giang Hà , nói rõ hồ này phía dưới khẳng định có huyền cơ .

"

"Này đi xuống xem một chút?"

Bàn Tử nhìn về phía chúng ta .

Chúng ta điểm gật đầu , nói với Bàn Tử "Tốt, ngại đi xuống xem một chút ."

Bàn Tử sững sờ, lập tức kịp phản ứng , gọi "Các người có ý tứ gì nha , cái gì gọi là để cho ta trước đi xuống xem một chút? Khó các người không cùng xuống?"

Chúng ta liền nói "Dưới chân chính là thế nào tình huống , chúng ta cũng không biết , liền dạng này mọi người cùng nhau xuống dưới , vạn nhất có cái gì nguy hiểm đâu? Hay là ngại một người đơn độc trước đi xuống xem một chút tình huống thôi, tìm tới cửa vào , liền lên nói cho chúng ta biết , chúng ta chờ ngại ."

"Ngọa tào a , các người nói thật?" Bàn Tử trực tiếp mắt tròn tròn .

Chúng ta điểm gật đầu "Khó việc này còn đùa giỡn hay sao?"

Long ca cũng "Khác mẹ hán đi lêu lổng , tranh thủ thời gian cời y phục xuống dưới , đây là đánh ra trước dò xét quang vinh nhiệm vụ trong tổ chức liền quyết định giao cho ngại ."

"Các người quá mẹ hán không dày đi!"

Bàn Tử tức giận đến một dạ dày khí , nhưng lại không có cách, đành phải thở phì phì một người đơn độc cời y phục , sau đó nói "Nếu như ta tại dưới nước gặp được nguy hiểm làm sao bây giờ?"

Chúng ta nói "Nếu có nguy hiểm, vậy đã nói rõ phải một người đơn độc đi xuống trước là đối ."

"Các người dám này sức sinh !"

Bàn Tử chửi một câu , một cái lặn xuống nước , liền nhảy vào trong hồ , đầu đi đến đầu vừa chui , tựa như con cá giống như , lập tức liền không thấy .

Chơi thì chơi , Bàn Tử xuống nước về sau, ta vẫn là quay đầu hỏi Long ca "Bàn Tử kỹ năng bơi không kém a?"

Long ca nói "Yên tâm đi , nàng là thuộc cá , ai cũng có thể chết đuối , liền hán chìm không chết ."

Nghe nói như thế , ta cũng yên lòng , rất hiển nhiên , Bàn Tử kỹ năng bơi rất lợi hại .

Cứ như vậy , ba người chúng ta tại Ngạn thượng đẳng , đại khái các loại bốn năm phần chung đi, ta đều rất lo lắng . Đang muốn hỏi Long ca , Bàn Tử

hội không phải là xảy ra chuyện , lúc này , đột nhiên trong hồ một thanh âm vang lên , Bàn Tử một chút chui ra mặt nước .

Nhìn thấy hấn không có việc gì , ta cũng đánh ra tâm bội phục hấn trong nước ảm ức lợi hại , thế là chúng ta liền tranh thủ thời gian hỏi "Thế nào , phía dưới có đường sao?"

Bàn Tử bơi một thanh trên mặt nước , đối với chúng ta về "Dưới hồ trên trên vách đá , giống như có một cái cửa đá ."

"Có cửa đá?"

Nghe nói như thế , chúng ta không khỏi chấn động , tranh thủ thời gian hỏi "Ngươi chắc chắn chứ?"

Bàn Tử một bên hướng trên bờ du hí , một bên nói "Là vách đá hay là cửa đá , điểm ấy ta vẫn là được chia ra đến ."

"Có cửa đá , vậy khẳng định cũng là thôn trưởng nói tới qua đại mộ giao lộ ." Nghĩ tới đây , chúng ta đều hưng phấn .

Lúc này , Long ca liền nói với Bàn Tử "Ngươi trước khác lên , tại hạ đi xem một chút , này phiền cửa đá biết đánh nhau hay không mở chứ sao."

"Ta con mẹ nó đẩy đến mấy lần , căn bản là đẩy không ra . Chỉ có thể cùng một chỗ xuống dưới , nhìn có thể hay không đẩy ra ." Bàn Tử nói xong , trực tiếp bò lên bờ , miệng lớn thở dốc , hiển nhiên vừa rồi tại nước ảm ức bốn năm phần chung , đem hấn nghẹn không được .

Đã phía dưới cửa đá Bàn Tử một người đơn độc đẩy không ra , vậy liền đành phải cùng một chỗ xuống dưới .

Lúc này , Long ca liền theo trong bọc xuất ra mấy cái chống nước túi đến , mọi người sở hữu không thể thấm nước , đều dùng chống nước túi chụp , sau đó các loại Bàn Tử nghỉ ngơi với , tiếp mọi người liền cùng một chỗ nhảy vào trong hồ , hướng hồ chui xuống dưới ...

Mọi người hướng xuống lặn đại khái gần sáu bảy mét bộ đáng , tiếp liền lặn xuống .

Lúc này , Bàn Tử liền chỉ chỉ phía trước vách đá , đi đầu dẫn đầu du hí qua .

Đến vách đá trước mặt , chúng ta xem xét , chỉ gặp đây là một mặt trên vách đá , xuất hiện một cái cửa đá . Cạnh cửa , cánh cửa , lập trụ đều có , phía trên còn điêu khắc tất cả Chủng Thần thú đồ án , cái gì Thần Long , bạch hổ , Chu Tước , Quy Xà các loại Thần Thú , những này Thần Thú điêu khắc sinh động như thật , tạo hình uy phong凛凛 , cho người ta một loại thị giác bên trên chấn nhiếp cảm giác .

Nhìn đến đây , chúng ta biết rõ , đây là phiền cửa đá nên cũng là thôn trưởng nói tới cửa vào chuẩn không sai .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Mở cửa

Cửa đá nhìn rất đẹp , trông giữ ra đến lúc trước tạo đây là phiền cửa đá tốn hao không ít tinh lực , người bình thường là không có khả năng tạo ra loại này tinh xảo cửa đá đến , rất hiển nhiên , cũng chỉ có Tào Tháo dạng này người mới sẽ liền một cái cửa đá đều điều như thế khí phái , còn như Thần Điện đại môn đồng dạng .

Bất quá , cửa đá mặc dù nhìn rất đẹp , chuyển ra đi ra bên ngoài hiển nhiên cũng rất đáng tiền , nhưng là chúng ta cũng không có công phu qua thưởng thức nó , bởi vì chúng ta không có mang lặn xuống nước thiết bị , tại nước mỗi một giây đối chúng ta mà nói đều mười phần trân quý , cho nên chúng ta đến mau chóng đem cửa đá mở ra mới được .

Lúc này , Long ca liền chỉ chỉ cửa đá , phát phát tay , ra hiệu mọi người cùng nhau qua đẩy cửa .

Bốn người cùng đi đến trước cửa đá , cùng một chỗ hợp lực đi đến đẩy , thế nhưng là bốn người liền hít kinh đều làm bên trên , này cửa đá cứ thế đều động đều động một cái , thật giống như tại đây là trên vách đá mọc rễ giống như .

Lần này , chúng ta đều ngốc , bốn người đều đẩy không ra , này nhưng làm sao bây giờ nha?

Vừa đẩy mấy lần , hay là không có động tĩnh , lúc này ta cùng Trần Nhị Cầu đều ảm ức nghẹn nhận không , tranh thủ thời gian đi lên một bên du hí . Thấy chúng ta đi lên , Long ca cùng Bàn Tử cũng chỉ đành theo phù lên .

Vừa ra mặt nước , ta liền không ngừng thở , Long ca liền nói "Lần này có thể làm thế nào?"

Bàn Tử nói "Không kiên trì , dùng thuốc nổ?"

Long ca lật cái này bạch nhãn "Nổ em gái nguoi a , nước này dưới làm sao nổ !"

"Các nguoi nói , này cửa đá hội không phải là có cơ quan cái gì?" Trần Nhị Cầu khóa chặt mi đầu phân tích .

Ta ngẫm lại , cái này cố gắng có khả năng , bởi vì theo các thôn dân nói , Lại Bố Y năm đó cũng là theo trong hồ đi vào , chúng ta hiện nay bốn người đều đẩy không ra cửa đá , hẳn xác đáng ngày mừng một người vừa mở thế nào cửa đá , rất hiển nhiên dựa vào không phải cạy mạnh .

Nghĩ tới đây , ta liền nói với mọi người "Đi , tại hạ đi xem một chút ."

Tiếp , chúng ta bốn người lại lần nữa lặn xuống dưới .

Lần nữa đi vào cửa đá trước mặt , lần này chúng ta đều không tiếp tục đẩy ra môn , mà chính là bắt đầu đánh giá đến đây là phiên cửa đá , nhìn xem có không có cái gì chỗ đặc biệt .

Mà Bàn Tử cùng Long ca , thì tại cửa đá phía trên một trận sờ loạn , nơi này ấn vào , nơi đó túm một túm , thế nhưng là sờ một hồi lâu , hay là cái gì Minh Đường đều không sờ ra đến .

Bọn họ tại một trận loạn đảo , mà ta đứng ở một bên , mặc dù vẫn luôn không nhúc nhích , nhưng là não tử lại một khắc cũng không dừng lại tới. Không ngừng tại phân tích đây là cửa đá môn .

Đây là cửa đá trừ điều khắc các loại thần thú bên ngoài , ngược lại cũng không chỗ đặc biệt , thế là ta liền đem ánh mắt chủ yếu tập trung ở những điều khắc đó trên đồ án .

Chỉ gặp , này phiên cửa đá trên đầu cửa , điều một cái Quy Xà , Quy Xà cũng là Huyền Vũ , môn hạ một bên làm theo điều là một cái Chu Tước , bên trái trên trụ đá làm theo điều một đầu bạch hổ , môn chính trung tâm điều là một đầu lớn cánh Long , đây cũng là Hoàng Long .

Nhìn thấy những này điều thần thú , ta tự nhiên liếc một chút liền biết rõ chúng nó đại biểu cái gì . Những này thần thú , có thể cũng không phải là phổ thông đồ án , mà chính là điều khắc Ngũ Phương Thủ Hộ Thần .

Bắc Phương Thủ Hộ Thần là Huyền Vũ , nam phương là Chu Tước , phía tây là bạch hổ , đông phương là Thanh Long , trung ương là Hoàng Long . Bởi vì cái gọi là , bên trên bắc , Hạ Nam , trái tây , phải đông . Cho nên , này môn bên trên những này Huyền Vũ , Chu Tước , bạch hổ , Hoàng Long , vừa vận từng cái đối ứng .

Lúc này , ta liền đem nhãn thần hướng bên phải cột cửa nhìn lên qua , bởi vì dựa theo cái này lý , bên phải là đông , cho nên bên phải cột cửa bên trên nên khẳng định cũng điều một đầu Thanh Long .

Thế nhưng là , coi ta hướng bên phải cột cửa bên trên xem xét , không khỏi nhượng mảy , chỉ gặp bên phải cột cửa bên trên lại nhiên tịnh không thấy Thanh Long .

Nhìn đến đây , lần này ta thật có chút mất trọn tròn .

Đông Nam Tây Bắc bên trong Ngũ Phương , Ngũ Phương Thủ Hộ Thần Huyền Vũ , Chu Tước , bạch hổ , Hoàng Long , hết lần này tới lần khác liền thiếu đông phương Thanh Long , đây là mẹ hẳn làm sao lại để lọt điều đi lên? Coi như lại thế nào sơ ý , cũng không có khả năng sơ ý đến loại này bước đi!

Bởi vì cái gọi là , sự tình ra kỳ quặc tất có bởi vì , lúc ấy ta liền suy nghĩ , đối phương vì sao lại để lọt đông phương Thanh Long đâu? Đây nhất định cũng là cố ý làm . Mà , đoán chừng đây là mở ra cửa đá phương pháp ,

Ngay tại này đông phương Thanh Long tiến lên

Thế là , ta liền bắt đầu tìm kiếm lên Thanh Long .

Thế nhưng là , chính phiên cửa đá ta đều tìm lượt , cũng không thấy Thanh Long .

Làm sao cũng trả lại không thấy Thanh Long , sau cùng , ta không thể làm gì khác hơn là lại đem ánh mắt chuyển qua bên phải cột cửa tiến lên bởi vì ta cảm thấy , dựa theo trên cửa đá mấy cái này thần thú vị trí đến xem , bên trên bắc , Hạ Nam , trái tây , phải đông , như vậy Thanh Long vị trí nhất định là ở bên phải .

Ta chăm chăm bên phải cột cửa cẩn thận nhìn , tiếp liền phát hiện , tại cái kia cột cửa bên trên điều một con cá .

Là, là một con cá .

Lần này ta thì càng kỳ quái , Thanh Long vị trí bên trên , làm sao điều là con cá đâu?

Cá thể nào lại là Thanh Long? Ta chỉ nghe nói qua giao hội biến thành Long, có thể chưa từng nghe nói cá là đại biểu Long.

Trong lòng mặc dù không hiểu, nhưng là ta vẫn là đi ra phía trước, qua sò sò con cá kia.

Đây là điều là một đầu cá chép, cũng không lớn, so với bàn tay hơi lớn một chút. Không biết tại sao, thủ chương sò tại đầu này khắc đá cá chép trên thân, chính hợp thủ chương, một tay khó khăn lắm có thể nắm, để cho người ta rất muốn dùng lực đi đến ấn xuống.

Thế là, ta liền thử đi đến ấn vào, rút cuộc lại kinh ngạc phát hiện, con cá này có thể hướng cột cửa bên trong ấn vào qua, tựa như là hoạt động.

Lần này, trong nội tâm của ta vừa mừng vừa sợ, thế là cũng quản không cái đồ chơi này có không có nguy hiểm, quyết định chắc chắn, thủ chương một dùng lực, đẩy.

"Két" một thanh âm vang lên, một đầu tượng đá cá chép một chút liền bị ta đè vào cột cửa bên trong qua.

Lúc này, cột cửa bên trong cái kia lỗ thủng liền bắt đầu ào ào đi đến đầu tưới, hình thành một cái vòng xoáy nhỏ.

Thấy cảnh này, nói thật, ta lúc đương thời chút sợ hãi, tranh thủ thời gian hướng phía sau lui.

Đương nhiên, Trần Nhị Cầu bọn họ cũng phát hiện bên này náo ra động tĩnh đến, tất cả đều nhìn về phía bên này vòng xoáy nhỏ, một mặt kinh hoàng.

Đại khái là mười mấy hơi thở thời gian, xác đáng môn kia trụ giống như rót đầy nước giống như, tiếp cũng chỉ nghe thấy "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, tiếp chúng ta trước mắt này phiến cửa đá, liền rung động một chút, sau đó liền bắt đầu vang ong ong, thật giống như chấn động giống như.

Theo đó ầm ầm tiếng vang, chúng ta liền chấn kinh nhìn thấy, này phiến bốn người đều đẩy bất động cửa đá, đã đến chính mình chậm rãi đi đến thông

Là, nhìn đến đây, chúng ta bốn người đều là đại hỉ, bởi vì đây là phiến cửa đá, lại bị ta cho mở ra.

Mà lúc này, ta cũng cuối cùng Vu Minh ủng phí đến, này cá chép vì cái gì đi đến đây liền có thể mở môn. Bởi vì có một câu lão gọi "Cá vượt long môn". Ý tứ nói đúng là, nếu như Ngư Dực qua Long Môn, liền có thể hóa thành Long.

Mà dưới mắt cửa đá chính là ứng câu châm ngôn này ý tứ, mặt ngoài nhìn, đó là một con cá, nhưng là chỉ cần đem cá hướng bên trong đẩy, chẳng khác nào là Ngư Dực qua đây là Phiến Môn, cá vượt long môn về sau, tự nhiên cũng là Long. Cũng là chính nói, Thanh Long có, Ngũ Phương Thủ Hộ Thần một gom góp, môn cũng liền thông

Nghĩ tới đây, ta không thể không cảm thán, tốt một cái cá vượt long môn. Nếu không phải ta qua ấn ấn, ai sẽ nghĩ đến cơ quan tại đầu kia thạch cá chép bên trên nha.

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Hành Thi

Lại nói, cửa đá vừa mở, bên trong là một đầu thông.

Là, một đầu thông. Chỉ gặp đây là một đầu đi lên thông, rộng hơn hai mét, ta đi đầu liền đi đi vào, sau đó liền hướng phía trên bò.

Đầu này thông là thẳng tắp đi lên, như cái giếng giống như. Nhưng là bởi vì cửa đá vừa mở, hồ nước rót vào cái này sân vườn giống như thông bên trong, cho nên muốn trèo lên trên không bình thường dễ dàng, chỉ cần hướng thượng du là được.

Cái này hướng trên trời giếng cũng là chính ba bốn mét, một tầng lầu cao bộ dáng đi, rất nhanh chúng ta liền chui nước chảy trên.

Bò lên bờ, chúng ta đầu tiên là theo chống nước trong túi đem y phục mặc lên, sau đó liền bắt đầu đánh giá đến chính mình đến tốt cùng là đến cái gì địa phương.

Dùng đèn pin hướng chung quanh chiếu chiếu, tiếp liền phát hiện chúng ta trước mắt xuất hiện một đầu thông. Đèn pin hướng thông bên trong vừa chiếu, căn bản là nhìn không thấy, âm trầm.

Thông là nửa nhân công chế tạo, vách đá là thiên nhiên, mà trên làm theo lát gạch xanh.

Nhìn đến đây , ta không khỏi liên đới mọi người "Xem ra đây là nên cũng là thông hướng Tào Tháo trong mộ lớn lộ tuyến ."

Mọi người nghe được ta nói như vậy , cũng không bình thường đồng ý , một mặt hưng phấn , dù sao chúng ta chỉ cần thuận con đường này đi lên phía trước , liền có thể trực đảo Tào Tháo lão tặc ổ .

Trần Nhị Cầu nói "Thanh Long đài đến tột cùng ở nơi nào đâu?"

Ta ngừng lại , hồ cũng không có nhìn thấy trần đài , nói rõ chúng ta còn chưa tới Thanh Long đài , thế là liền nói "Đoán chừng ở phía trước đi , chúng ta đi qua nhìn một chút ."

Nói xong , ta liền dẫn đầu cẩn thận từng li từng tí thuận thông đi vào .

Đầu này thông còn tương đối rộng , đều với qua xe ngựa , mà mặc dù đây là tại hạ , nhưng lại không có chút nào hàn khí , ngược lại còn có từng đợt gió mát , cảm giác thật thoải mái .

Cứ như vậy , chúng ta thuận thông hướng đi về trước đại khái mấy chục mét bộ dáng đi , đi đi , ta đèn pin ánh sáng bỗng nhiên soi sáng một cái hắc ảnh . Chỉ gặp này hình người hắc ảnh tại ta đèn pin mí nước trước lóe lên , tiếp liền không thấy .

"Người nào?"

Đây là nhưng làm ta hoảng sợ kêu to một tiếng , hô to một tiếng , lui lại bốn năm bước , toàn trên thân dưới trong nháy mắt ra một tầng mồ hôi lạnh .

Thế nhưng là , lúc này ta lại tiếp tục muốn dùng đèn pin qua đem vừa rồi cái kia hắc ảnh trả lại ra đến lúc , lại phát hiện rốt cuộc nhìn không thấy nó .

Lúc này , sau lưng Trần Nhị Cầu bọn họ tất cả đều bị ta đây là hô to một tiếng hoảng sợ kêu to một tiếng , nhao nhao thần sắc xiết chặt ,

Tranh thủ thời gian hỏi ta làm sao?

Ta nói với bọn họ "Ta vừa rồi trông thấy phía trước có một người đơn độc ảnh ."

"A?"

Nghe xong lời này , tất cả mọi người sợ hãi .

Bàn Tử nói "Tiểu Sử , ngươi ... Ngươi cũng đừng một dọa một gạt đến dọa người a , ta có thể kinh không được ngươi dạng này hoảng sợ ."

"Có lẽ là ta hoa mắt đi!"

Ta cũng biết , lúc này loại tình huống này sẽ để cho mọi người sợ hãi , thế là cứ như vậy đánh giá lại an ủi một câu Bàn Tử , sau đó liền tiếp tục cẩn thận đi lên phía trước .

Vừa đi mười mấy mét , bỗng nhiên , ta đèn pin ánh sáng vừa soi sáng một người đơn độc ảnh , người kia ảnh vừa tại ta đèn pin ánh sáng vừa chiếu đến hần thời điểm , liền lóe lên , không thấy .

"Ngươi là người hay quỷ !"

Ta vừa hô to một tiếng , thế nhưng là lại cùng trước đó một dạng , bóng người chỉ là một cái thoáng , liền biến mất không thấy gì nữa .

"Khó ngươi vừa trông thấy bóng người?" Lần này tất cả mọi người hoảng , đều biết ta khẳng định là thấy cái gì tà môn , nhao nhao dùng đèn pin hướng mặt trước chiếu .

Ta điểm gạt đầu , sau đó liền quay đầu hướng mọi người "Đều tiểu tâm lý , ta nhìn cái này động rất tà !"

"A? Quỷ ... Có quỷ ..."

Ta đây là vừa mới quay đầu đi cùng mọi người cẩn dẫn đến , tiếp sẽ nhìn thấy Bàn Tử mạnh mẽ kinh hãi , đèn pin đều dọa đến rút xuống tiến lên

Ta mạnh mẽ kinh hãi , tranh thủ thời gian nhìn lại , thế nhưng là cái gì đều không có .

Thế là ta liền hỏi Bàn Tử "Ngươi vừa rồi cũng trông thấy bóng người?"

"Ừm , một cái hắc ảnh , vừa rồi liền đứng tại trước mặt tròng ta . " Bàn Tử điểm gạt đầu , một mặt kinh hoảng .

Gặp Bàn Tử cũng trông thấy , vậy đã nói rõ đúng là có một người đơn độc ảnh tại trước mặt chúng ta . Nghĩ tới đây , ta thế là liền nói với mọi người "Đi , truy đi lên xem một chút ."

Đã bị đối phương để mắt tới , dạng này nhất kinh nhất sợ đến dọa người , chẳng trực tiếp đuổi theo xem rõ ngọn ngành , nhìn xem đến là cái gì quỷ .

Ngay sau đó , ta liền hướng phía trước đuổi theo . Mà Trần Nhị Cầu bọn họ gặp một trụ , cũng chỉ đành theo chạy .

Đây là một trụ , liền trụ sáu, bảy trăm mét xa, thế nhưng là cũng là không có nhìn thấy vừa rồi chúng ta nhìn thấy hắc ảnh .

Mà lúc này , chúng ta cũng dừng lại , bởi vì lúc này chúng ta đuổi theo ra thông , trước mắt xuất hiện một cái hang đá .

Cái này hang đá rất lớn, so với lúc trước cái kia bạch hồ trần phía dưới hang đá còn muốn lớn, dùng đèn pin chiếu chiếu , phần lớn không nhìn thấy bờ .

"Các người mau nhìn , này ... Đó là cái gì?"

Ngay tại chúng ta không biết chính mình đi vào một cái cái gì địa phương thời điểm , Long ca đột nhiên toàn thân xiết chặt , chỉ phía trước gọi .

Chúng ta tranh thủ thời gian hướng hắc chỉ phương hướng nhìn qua , tiếp sẽ nhìn thấy phía trước cách đó không xa , xuất hiện từng chiếc từng chiếc quỷ hoá , tại hắc ám trong thạch động , rất là bắt mắt .

"Mẹ hắc cái gì ... ?" Nhìn đến đây , ta mi đầu một chút liền nhăn , trán bên trên cũng bốc lên một tầng mồ hôi .

Chúng ta cứ như vậy đứng ở nơi đó cũng không dám tiếp tục đi lên phía trước , bởi vì ta biết rõ , cái này động Ricken nhất định là có âm hồn tồn tại , chỉ là không biết là lai lịch gì mà thôi .

"Hồng , những quỷ hoá đó hướng chúng ta bên này tới !"

Trần Nhị Cầu không khỏi thần sắc xiết chặt , gọi .

Là , chỉ thấy phía trước đến một đội người , trong tay thấp đèn lồng , những cái kia đèn lồng lại phát ra lục quang , quỷ xanh quỷ xanh , căn bản cũng không phải là người sống dùng Minh Hỏa .

Lần này ta cũng hoảng , làm sao đến nhiều như vậy âm hồn?

Ngay sau đó , ta liền nói với mọi người "Nhanh, mau lui lại trở về ."

Thế là , chúng ta tranh thủ thời gian tới lui thời thông lui về . Mà liền tại chúng ta vừa mới lui về thông bên trong thời điểm , bỗng nhiên , có một cái hắc ảnh cũng vọt đến thông bên trong , xuất hiện tại trước mặt chúng ta .

Ta đèn pin riêng này tiếp theo vừa vịn chiếu vào nó trên thân , chỉ gặp đây quả nhiên là một người đơn độc . Không , nói một cách chính xác hơn , đây là một bộ thi thể , là Hành Thi !

Nan Kinh bên trong nói không mạch vì không hồn , không Hồn giả xác đáng chết vậy. Người mặc dù có thể làm , tên là Hành Thi .

Câu nói này ý tứ nói đúng là , người không có mạch đập , cũng là người chết , nhưng lại có thể hành tẩu , liền xưng là Hành Thi .

Mà tại âm dương trong kinh doanh , cũng cho rằng Hành Thi cũng là người sau khi chết lại đến chỗ xông loạn , nguy hại người sống .

Hành Thi , lại gọi dây thi , suy yếu lang , có chút cùng loại với xác chết vùng dây , nhưng lại cũng không phải xác chết vùng dây , bởi vì xác chết vùng dây là nhất thời , qua một hồi liền vừa hội ngã xuống nhất động bất động . Mà Hành Thi làm theo liền giống như người sống , một mực chỗ xông loạn .

Đương nhiên , nó cũng không phải cương thi . Chỉ có thể hiểu thành là người vô dụng mà người vô dụng .

Tục truyền , lúc trước , Tây Tạng một cái chùa miếu chủ trì chết , toàn chùa tăng chúng đem thi thể sắp đặt tại Bàn Tự kinh trong nội đường , sau đó mọi người hàng ngày trong điện ngày đêm tụng kinh cầu nguyện , liên tục ba ngày ba đêm chưa từng chớp mắt , ngay tại ngày thứ ba ban đêm , những cái kia niệm đến tỉnh bị lực tấn tăng chúng nhận không được từng cái rơi vào giấc ngủ qua , tiếng ngáy như sấm . Bên trong một cái gian nhỏ nhỏ tăng bởi vì khủng bố chi tâm không có chút nào buồn ngủ , nhìn không chuyển mắt chăm chăm chủ nhân thi thể . Nửa đêm về sáng , hắc đột nhiên phát hiện này thi thể lại ngồi .

Tiểu tăng dọa đến quên đánh thức chúng tăng , co cẳng lao ra ngoài cửa , cài lại cửa miếu chỉ lo chính mình đào mệnh qua . Rút cuộc , toàn chùa mấy trăm tăng chúng một Dạ chi ở giữa hoàn toàn biến thành Hành Thi . May mắn bọn họ hướng không ra cửa miếu , chỉ là tại trong miếu mạnh mẽ đâm tới , huyền não thiên thay đổi .

Về sau , một vị pháp lực vô biên ẩn sĩ phát hiện này không thể văn hồi tràng điện , hắc người khoác áo cà sa , tay cầm pháp khí , nói Niệm Chú từ ngữ , một thân một người đi vào trước miếu , mở ra cửa chùa nhảy lên Thần Vũ , vừa múa một bên hướng phía trước đi chậm rãi , nhiều người Hành Thi cũng tại phía sau hắc một bên múa một bên theo thật sát . Bọn họ dần dần đi vào một con sông một bên , ẩn sĩ công chúng Hành Thi dẫn lên cầu gỗ , sau đó cởi áo cà sa ném đến trong sông , thế là , khởi hành nhóm nhao nhao theo áo cà sa nhảy vào hà tâm rồi cuộc không có .

Đây là mặc dù chỉ là một cái truyền thuyết , nhưng cũng nói rõ Hành Thi thật phi thường nhân vật đáng sợ .

Lúc này , ta thấy một lần tới là một bộ Hành Thi , ta lúc ấy liền giật mình , tâm hồng , nơi này tại sao có thể có Hành Thi?

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Dưỡng thi

Chỉ gặp cổ này Hành Thi mặc một thân áo đen, hơn nữa còn là một cái tiểu hài tử, đại khái mười tuổi khoảng chừng bộ dáng, nơi tay điện quang phía dưới lộ ra một cái thâm Bạch Kiếm, âm trầm, để cho người ta đa ga vẫn đề đều có thể lên một thân, xem xét liền biết rõ tuyệt không phải người sống.

Đương nhiên, vừa nhìn thấy đây là tiểu hài tử, ta liền không bình thường xác định, trước đó ta tại thông bên trong nhìn thấy hắc ảnh, đoán chừng cũng là nó.

Người đều là có hoảng sợ tâm lý, đặc biệt là tại loại tình cảnh này phía dưới, một cái tiểu hài tử đột nhiên thành linh nhảy ra đến, ta có thể không sợ này? Mà cái này tiểu hài tử quý khí âm trầm, hay là một bộ Hành Thi.

Ngay sau đó ta liền đưa tay theo trong túi nắm lên một thanh linh phù, đối này tiểu hài tử liền ném qua.

"Bành" một thanh âm vang lên, một nắm lớn linh phù trực tiếp nện ở tiểu hài tử trên thân, tiểu hài tử hét thảm một tiếng, lách mình liền trốn, một chút liền xông vào trong bóng tối, không thấy tăm hơi.

"Tiểu Sử, vừa. . . vừa rồi có phải hay không có cái tiểu hài tử?"

Lúc này, Trần Nhị Cầu bọn họ liền một mặt kinh hãi hỏi ta, hiển nhiên vừa rồi xuất hiện cái kia tiểu hài tử, ba người bọn họ cũng trông thấy.

"Là Hành Thi, người vô dụng." Liền vừa mới này lập tức, ta toàn thân dưới trong nháy mắt ra một tầng mồ hôi lạnh.

"A? Người vô dụng!"

Nghe xong lời này, Long ca bọn họ giật mình, nhất thời sợ hãi.

Ta điểm gật đầu, sau đó tranh thủ thời gian ra hiệu mọi người nhanh lên lui về sau, bởi vì cái kia tiểu hài tử mới vừa rồi bị ta linh phù đánh trúng, lúc này liền tránh tại trong bóng tối, lúc nào cũng có thể lần nữa nhảy ra đến công kích chúng ta. Mà ta nhóm lúc này liền đứng tại thông nói, phòng không thể phòng.

Chúng ta tại thông bên trong gấp vội vàng lui về phía sau mười mấy mét, sau đó đây là mới dừng lại. Tiếp, ta liền mau từ trong bọc lấy ra bút mực giấy, lập tức vẽ lên Trần Thi Phù.

Mà liền tại ta vẽ xong thứ ba Trần Thi Phù thời điểm, Trần Nhị Cầu lại đột nhiên khản trương, chỉ phía trước nói "Nó đến!"

Ta tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, cái kia tiểu hài tử vừa xuất hiện tại thông nói, chính hướng chúng ta bên này chạy tới, cước bộ ba ba vang.

Mà, càng nguy hiểm hơn là, sau lưng hắn, có một đám người, đốt đèn lồng cũng chính hướng bên này chạy đến.

Nhìn đến đây, chúng ta đây là dưới đều hoảng, làm sao lại đến nhiều như vậy?

Mặc dù tạm thời còn thấy không rõ lắm những cái kia thấp đèn lồng hướng bên này chạy đến đến cùng sẽ không cũng là Hành Thi, nhưng là có một chút có thể rất khẳng định, này cũng là người đến nhất định không phải là người.

Là, loại này mới là căn bản không có khả năng tồn tại người sống.

Nguyên bản ta còn muốn họa mấy cái Trần Thi Phù, đến đối phó trước mắt cái kia tiểu hài tử, hiện nay xem ra là không thể nào, đằng sau còn có nhiều như vậy không biết là quỷ hay là thi đồ chơi, đây là mấy cái linh phù chỗ nào đủ a?

"Chạy mau!"

Ngay sau đó, ta liền tranh thủ thời gian gọi mọi người tiếp tục lui về sau.

Một bên sau này chạy trốn đồng thời, ta cũng phát hiện, sau lưng cái kia tiểu hài tử giống như cũng đang trốn chạy. Tại sao nói như vậy chứ? Bởi vì

hắn một bên cùng chúng ta phía sau cái mông chạy , một bên luôn luôn quay đầu nhìn tới phía sau , thần sắc khẩn trương , cùng chúng ta nhìn thấy hắn một dạng .

Ta lúc ấy liền nghĩ thầm , khó đây là tiểu gia hỏa là đang sợ đằng sau những nói đó đèn lồng sao?

Nếu thật là lời như vậy , vậy cái này gia hỏa đi theo chúng ta phía sau cái mông , chẳng phải là đem những nói đó đèn lồng cho hết dẫn tới?

Nghĩ tới đây , ta nhất thời liền loạn lòng người , tâm lý biết rõ , nhất định không làm cho hắn đem những nói đó đèn lồng dẫn tới .

Thế là , ta một bên chạy đồng thời , một bên vội vàng lấy ra một nắm lớn đồng tiền , đầu lưỡi khẽ cắn , một thanh đầu lưỡi máu phun tại đồng tiền tiến lên sau đó đem đồng tiền đi lên buong , hết thấy 36 mai đồng tiền , dựa theo Tam Thập Lục Thiên Cương vị trí , bỏ một cái Tam Thập Lục Thiên Cương cán Quý Trộn .

Là , ta nhất định phải đem cái kia tiểu hài tử cho ngăn cản xuống tới , muốn không phải vậy lời nói chúng ta cũng phải bị hắn cho hại không chết có thể .

Trận pháp một bố trí xong , cái kia tiểu hài tử liền truy lên , bất quá khi hắn một chân đạp ở cán Quý Trộn bên trên lúc , nhất thời cán Quý Trộn liền bạch quang lóe lên , này tiểu hài tử lập tức liền hét thảm một tiếng , chấn động đến bay rút ra ngoài .

Cứ như vậy một hồi công phu , đám kia đốt đèn lồng người cũng truy lên , ta xem xét , tốt gia hỏa , đến một đám người , nói ít cũng đã có mấy chục người .

Nhìn đến đây , ta dọa đến thật sự là không nhẹ , tranh thủ thời gian gọi mọi người đem đèn pin cho giam , sau đó ra hiệu mọi người ngàn vạn chớ có lên tiếng . Cứ như vậy , chúng ta nhất động bất động , thờ ơ lạnh cũng không dám một chút , cứ như vậy chặt nhìn phía trước này Quân Đả đèn lồng người càng đi càng gần ...

Lúc này , cái kia bị cán Quý Trộn làm bị thương tiểu hài tử , vừa thấy được những nói đó đèn lồng người , giống như rất sợ hãi , bỏ liền muốn chạy trốn . Thế nhưng là , lúc này thì đã trễ , chỉ gặp đám kia đốt đèn lồng người trực tiếp liền đốc sức lên , một thanh liền đem này tiểu hài tử cho bắt được .

Tiểu hài tử bị những người đó bắt lấy , nhất thời liền dọa đến gào khóc , miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ . Mà những nói đó đèn lồng người lại cười ha ha , cũng không thường có người nhất quyền nhất quyền đánh vào tiểu hài tử trên thân .

Chúng ta trốn ở mười mấy mét có hơn , đem đây hết thấy tất cả đều nhìn ở trong mắt , tâm lý đều là nom nớp lo sợ , sợ những nói đó đèn lồng người sẽ phát hiện chúng ta .

Đương nhiên , lúc này ta cũng thấy rõ ràng , những nói đó đèn lồng cũng không phải là quỷ hồn , mà đều là Hành Thi .

Những nói đó đèn lồng Hành Thi , đem tiểu hài tử bắt được về sau , liền cùng một chỗ mang lên trên đỉnh đầu , một đoàn người vừa đốt đèn lồng hò hét ầm ĩ lui về , cũng không biết bọn họ tại sao muốn bắt cái kia tiểu hài tử .

Nhìn thấy đám kia Hành Thi đi , nhưng là chúng ta lại nhất thời cũng không dám mở miệng nói chuyện , sợ bị bọn họ nghe thấy , liền đổ về tới .

Thẳng đến những cái kia đèn lồng quỷ hỏa càng ngày càng xa , chúng ta lúc này mới đại thở phào , lúc này chúng ta mới phát hiện , chính mình chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người , phía sau lưng y phục đều ướt đầm .

Phát hiện nơi này nhiều như vậy Hành Thi , nói thật ta thật rất khiếp sợ , lập tức liền thầm than một tiếng "Đây là Động Chân tà môn ."

Long ca liền nói "Tiểu Sử , vừa rồi những điều đó là người vô dụng sao?"

Ta điểm gật đầu , tất cả mọi người dọa cho phát sợ , Bàn Tử liền thầm mắng "Đây con mẹ nó , chúng ta đến tột cùng đi vào một cái cái gì tà môn địa phương nha , tại sao có thể có loại này?"

Long ca cũng "Mẹ hắn , đại bánh chưng ta gặp qua , loại này nhìn qua giống như người sống đồ chơi ta còn thực sự là lần thứ nhất gặp được , hơn nữa còn nhiều như vậy ."

Nói thật , ta cũng muốn không hiểu , nơi này Hành Thi làm sao sẽ nhiều như thế , không khỏi suy đoán "Nơi này chẳng lẽ lại là một chỗ dưỡng thi?"

"A? Dưỡng thi !"

Mọi người đều là giật mình , chỉ là nghe được cái này tên cũng làm người ta cảm thấy tà tính vô cùng

Là , cái gọi là dưỡng thi , cũng là có thể dưỡng thi thể , để thi không chết địa phương .

Trần Nhị Cầu sững sờ , liền nói "Sư đệ , dưỡng thi không phải nuôi cương thi sao? Có thể đó là Hành Thi nha?"

"Dưỡng thi chia làm hai loại , đồng dạng chỉ là tà lạnh hướng , nếu như ở nơi đó táng người , có thể làm người linh hồn bất an , thi thể Bất Hủ , biến thành cương thi . Thế nhưng là còn có một loại dưỡng thi , không phải tà lạnh hướng , mà là một loại 'Sinh' khí hướng , thi thể táng tại loại này mang theo 'Sinh' khí địa phương , thi thể nhưng cũng dựa vào nơi đó hút tới một thanh 'Sinh' khí , mà phát sinh biến chất , trực tiếp sống lại , biến thành Hành Thi ." Ta đem dưỡng thi sự tình , đối mọi người giải thích .

Là , cương thi dựa vào là thi khí , Hành Thi dựa vào là tức giận , hai người này đều là thuộc về đường thi hướng .

Bạn đang đọc truyện *Địa Sư Hậu Duệ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.